

இந்தியனது 2014 மேஷ்ட்டு அனுபவம்



ஏ. எஸ். பஞ்சாபகேஸ ஐயர்

எம். ஏ., ஐ ஸி. எஸ்., எப். ஆர். எஸ். எல்., பார்-அட்-லா.,

அங்கிலத்தில ஆக்கியதைத் தழுவித்

தமிழில்

இறகிலேஷ-தமிழ் அகராதி நூலாசிரியர்

மாஜி "ஆரியா" பத்திராதிபா

தி. அ. சாமிநாத ஐயர்

எழுதியது

ஜி. வி. கே. ஸ்வாமி அண் கோ.,

பப்ளிஷர்ஸ்,

: :

கும்பகோணம்.

FIRST IMPRESSION.

PRINTED AT
THE SWAMY POWER PRINTING WORKS,
KUMBAKONAM.

உண்டு இனி யாததிரை செய்கிறவர்கள் கஷ்டப்படாமல் போயவரும் நிமித்தம் தாங்கள் பட்ட கஷ்டங்களையும் அங்கங்கேயுள்ள அனாதைப் பிரதிகூலங்களையும் அவர்கள் வாணிததுரைப்பார்கள். ஆகியில் பிரயாணத்திற்கு முற்பட்டவர்கள் வாதத்தாங்களும் யாததிரைகளும் போகின்றவர்களுமேயாவார்கள் இவர்களுள் வாதத்தாக்களும் போகின்றவர்களும் தாங்கள் போன வழி விவரங்களை வெளியிடும் சொல்லமாட்டார்கள். போப்பண்ட செல்லத்தக்க மாக்கங்களை எவ்வளவு ரசியமோ அ. வ. வ. ரசியமாக வாதத்த மாக்கங்களையும் முன்னாலில் ரசியமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் ஆனால், யாததிரைகளுக்கோ தாங்கள் போன வழி விவரங்களை ஒளித்து வைப்பதனால் ஒருவிதமான பயனும் இல்லை. ஆதலால், தேச சஞ்சார வாணிகர்களுள் யாததிரைகளே சொல்லிய சிலவே மிக ரமயியமாக இருக்கின்றன பாஷினை அவர்கள் கூறும் இடத்தில் முதலானவர்களின் பெயர்களைச் சொன்னால் பிரபல யாததிரைகளே இறதியார்கள் உடனே தெரிந்து கொள்வார்கள் ஆனால் யாததிரை செய்யப் பிற்பட்டவர்களுடைய லட்சியம் பெரும்பாலும் பாரபிரதிகமாகவே இருந்தது லௌகிக சம்பந்தமான விஷயங்களில் அவர்கள் மனம் செலவது அருமை, சாமானிய ஜனங்களுக்கோ உலகத்தின் விஷயங்களில் சிரத்தை யதிகம் பிறகாலங்களில் தேச சஞ்சாரம் செய்வதே தொழிலாக மேற்கொண்டவர்களும், உலகம் முழுவதும் சுற்றிப் பார்ப்பதே காரியமாகக் கொண்டவர்களும் தோன்றினார்கள். வாய் பிற காலத்தில் யாததிரை சம்பந்தமான புஸ்தகங்கள் எழுதியவர்கள் மறநூல் உத்தேசமும் கூடியது, அந்தாவது, பிரதேசத்து வாதத்தமாக்களை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வதனால் ஒரு நாட்டாருக்கும் மற்றொரு நாட்டாருக்கும் அன்பும் அநநியோநநியமும் வளரக்கூடுகிறது இப்படிப்பட்ட புஸ்தகங்களை எழுதத் தலைப்பட்டார்கள்.

ஆங்கிலத்தவர் அநேகா இறதியாவுக்கு உதவிருந்து பாததுட்பேசித் தெரிந்த அனுபவங்களை யெழுதிவைத்திருக்கிறார்கள் ஆங்கிலாதுக்குப் போயிருந்து அங்கே தாம் பிரததிகூலமாகக் கண்டிருந்த விஷய விவரங்களை எழுதி வைத்த இறதியார்கள் மிக அரியராவா. மாயி

ஆசாரத்திற் பழகிய ஹிந்து ஒருவன் தூரதேசமாகிய மேனாட்டுக்குப் போய் நேரே கண்டறிந்த விஷயானுபவங்களை யுள்ளவாறு தெரிந்து கொள்ள நண்பர்கள் பலர் வற்புறுத்தி வேண்டியதனால் இரதப் புஸ்தகம் எழுதப்பட்டது. நிகழ்ந்த வாததமானங்களை என்ன ரூபகத்திற் பதிந்த படி, நிகழ்ந்தவாறே இப் புஸ்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறேன். கண்ணூரக் கண்டவைகளிலிருந்து நான் ஊக்கிகத் தக்க கொள்கைகளையும் தாக்கித் தறிந்த விஷயங்களையும் நிஷ்பக்ஷபாதமாகவே சாற்றியிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட விஷயங்களை இரதப் புஸ்தகத்தின் கடைசி மூன்று அத்தியாயங்களிற் காணலாம்.

போக்குவரவுச் சாதனங்களில் அதிகசயமான திருத்தங்களும் வசதிகளும் ஏற்படுவதனால் உலக விஸ்தீரணம் நாளுக்கு நாள் குறைந்துவருகின்றது. ஆகாசக் கப்பல் தோன்றியதனால் நான்கே தினங்களில் கராச்சியிலிருந்து லண்டனுக்குப் போவதற்காகின்றது. இவ்வாறு கீழ் நாட்டுக்கும் மேனாட்டுக்குமுள்ள நடவடிக்கைகள் நெருங்குவதனால் இரண்டு நாட்களும் நெருங்குகின்றன. ஆதலால், இவ்விரு நாட்டார்களும் ஒருவாற்றொருவருடைய தன்மை, பழக்க வழக்கங்கள் முதலானவைகளை நன்கு தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. மேனாட்டுச் சமப்பிரதாயங்களெல்லாம் உத்தமமென விவேகமின்றிப் பாராட்டுவது எவ்வளவு கெடுதலோ, மேனாட்டையெல்லாம் தீயனவென மூட்டத்தன்மாக இகழ்வதும் அவ்வளவு கெடுதலே. மிக உத்தமமான மனிதரும் மிக அழமமான மனிதரும் இல்லையென எப்படிச் சொல்லலாமோ அப்படியே மிக உத்தமமான நாடுகளும் இல்லை. மிக அழமமான நாடுகளும் இல்லை. உலகத்தில் நன்மையும் தீமைமும் கூலாதே இருக்கும், நன்மை அதிகரிக்கும் நாட்டை நல்ல நாடென நாம் கொள்ளவேண்டும். மேனாட்டைப் பற்றி நாம் சரியானபடி தெரிந்துகொள்வோமானால், அதை அதிகரிக்காமாகப் புகழவும் மாட்டோம், அதிகரிக்காமாக இகழவும் மாட்டோம். மேனாட்டைப் பற்றி இரதப் புஸ்தகம் இந்தியர்களுக்கு ஒருவாறு உண்மையறிவு ஊட்டுமென நம்புகிறேன்.

பொருளடக்கம்

.அத்தியாயம்

விஷயம்

பக்கம்

முன்னுரை

i-iii

1. எதிர்பாராக கடிதமும் அதன் பரிணாமமும்	1
2. “நெல்லூர்” கப்பற் பிரயாணம்	30
3. கடலுக்கு, —பம்பாயினின்று ஏடனுக்கு	53
4. ஏடனினின்று மாரஸேலஸுக்கு	87
5. மாரஸேலஸிலிருந்து லண்டனுக்கு	98
6. நம. 21 கிராமவெல ரஸ்தா	119
7. லண்டனமா நகரம்	162
8. ஆகஸ்போடு	212
9. ஸமதரிசின ஸதலவாஸம்	272
10. ஐ. ஸி. எஸ் பரீக்ஷையும் பின்னும்	369
11. பெலஜியம் ஜாமனி யாத்கிரை	427
12. திருமபத தன்னூர்	458
13. திருமபவும் ஐரோப்பா. சட்டக் கல்வூரிகள் ஹைக் கோர்டு	476
14. விசேஷங்கள் சில	500
15. கற்றாகழகமும் கல்லாக்குழாமும்	554
16. இந்தியா விஷயமான உபநியாஸங்கள்	587
17. சினிமா நாடகங்கள்	629
18. ஸவிஜ்ஜர்லாநது—ஜெனிவா—மானடிகாராவோ	655
19. இரண்டாம் முறை ஜொமனியில்	676
20. இதழி	706
21. பிரிட்டனிலும் மாகததீவிலும்	739
22. எசுசுமும் சொசுசுமும்	765
23. அங்கிலக் குடுமபமும், இந்தியக் குடுமபமும்	812
24. அங்கில மகததுவ மாமம்	857
25. இங்கிலாநதும் இந்தியாவும்: கறகவேண்டியதும்— கறபிகக் வேண்டியதும்	883

பொருளடக்கம்

அத்தியாயம்	விஷயம்	பக்கம்
	முன்னுரை	i-iii
1.	எதிர்பாராக கடிதமும் அதன் பரிணாமமும்	1
2.	“நெலலூர்” கப்பற் பிரயாணம்	30
3.	கடல்மீது,—பம்பாயினின்று ஏடனுக்கு	53
4.	ஏடனிமின்று மாலேஸலஸுக்கு	87
5.	மாலேஸலஸிலிருந்து லண்டனுக்கு	98
6.	நம. 21 கிராமலெல ரஸ்தா	119
7.	லண்டனமா நகரம்	162
8.	ஆகஸ்போடு	212
9.	ஸமதரிசின ஸதலவாஸம்	272
10.	ஐ. ஸி. எஸ். பரீகைஷ்டும பின்னும்	369
11.	பெலஜியம் ஜாமனி யாத்திரை	427
12.	திருமபத் தன்னூர்	458
13.	திருமபவும் ஐரோப்பா: சட்டக் கலவாரிகள் ஹைக் கோர்டு	476
14.	விசேஷங்கள் சில	500
15.	கற்றாகழகமும் கல்லாருழாமும்	554
16.	இந்தியா விஷயமான உபநதியாஸங்கள்	587
17.	சினிமா நாடகங்கள்	629
18.	ஸ்விஜலாராநது—ஜெனிவா—மானடிகாராவோ	655
19.	இரண்டாம் முறை ஜொமனியில	676
20.	இத்கவி	706
21.	பிரிட்டனிலும் மரகத்ததீவிலும்	739
22.	எச்சமும் சொச்சமும்	765
23.	அங்கிலக் குடுமபமும், இங்கிலக் குடும்பமும்	812
24.	அங்கில மகசுவை மாமம்	857
25.	இங்கிலாநதும் இந்தியாவும்: கற்கவேண்டியது— கற்பிக்க வேண்டியது	883

இந்தியனது

மேடை அனுபவம்

அத்தியாயம் 1

எதிர்பாராக கடிதமும் அதன் பரிணாமமும்

ஆங்கில வருஷம் 1919, செப்டம்பர் மாதம், ஆறாம் தேதி மாம்பலத்தில் எங்கள் மடத்திற்குத் தபாற்காரன் வந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் கொடுத்தான். அது மலையாளத்தில் நான் பிறந்த ஊராகிய அயிலம் என்னும் கிராமத்திலிருந்து என் தமையனார் எழுதியது. அதைத் திறந்தவுடன், அதற்குள் மற்றோர் கடிதம் அடங்கியிருக்கக் கண்டேன். என் தமையனார் எழுதிய கடிதத்தில் அந்நாள் உடனடி தாதா எடுக்கென் ஸ்கீம் காரியதரிசியிடமிருந்து வந்த எழுத்தென்றும், அதில் அவர் நான் இங்கிலாந்துக்குப் போய்ப் படிக்கச் சகாயம் செய்வதாகச் சொல்கிறாரென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்தக் காரியதரிசியின் கடிதத்தைப் பிரித்து, என மனத்திற்கேசந்த அந்த நல் வாதத்தையப் படிக்கும்போது என உள்ளம் பூரித்துப் போயிருந்தது. உடனே மடத்திலிருந்து என் உண்பாடுகள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஒரு நாட்களில் அந்தக் கடிதங்கள் இரண்டும் பொதுவுடைமையாயின; அவைகளை ஒவ்வொருவரும் பார்த்து மற்றவருக்குக் கொடுக்கலாயினர். எதிர்பாராத இந்த நல்லதொரு விதமாக அங்கிருந்து என் சக

வாசிகள் எல்லாரும் மனப்பூர்வமாக என்னை வாழத்தினார்கள். ஏனெனில், அந்தக் கடிதம் அப்பொழுது வருமென்று எங்கள் லெவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆதியில் நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலம் முதற்கொண்டே, இங்கிலாந்துக்குப் போகவேண்டுமென னும் பேசுவது என்செய் உடனே நெல்சன் ரீடர்நலில் டிரை லாந்து சம்பந்தமான அழகிய சித்திரப் படங்களைப் பார்த்திருந் தேன், ஹெ ரோடில் ஆப் பிரிட்டிஷ் ஹிஸ்டரி என்னும் புத்தகத் தில் மனக்கவர்ச்சியான கதைகளைப் படித்திருந்தேன். அவைகளி லிளங்கும சித்திரங்களையும் பார்த்து மகிழ்ந்திருந்தேன். இவை யெல்லாம் இங்கிலாந்தைப்பற்றி நல்லபிரயாதனங்களும், அந்நப பார்வக வேண்டுமென னும் ஆசையையும் என மனத்தில் எழுப்பின. இதோடுகூட, பாலகாட்டுக்கு வருகிற ஹெட் அலிஸ்டென்டு களெக்டார்களெல்லாரும் அந்நாட்டிலிருந்தே வரும் விஷயம் என மனத்தில் பதிந்திருந்தது. இவைவியெல்லாம் சொந்தது, எல்லா ஜனங்களும் வெண்ணிமடங்கவும், எல்லா வஸ்துக்களுமும் மிகுந்தப மாகவும் இருக்கக்கூடாது அவ்வதிசயமான பூமிகுதுப் பேரகரேவனநா என்னும் மோகத்தை எனக்கு ஊட்டின. இவ்வாறு அப்போதுந் தப்போது தோன்றி ஆசையூட்டிய எண்ணங்களை எல்லாம் நான் பள்ளிக்கூடத்துப் பரீக்கைகளெல்லாவற்றிலும் முதன்மையாகத் தேறிக் கலாசாலைபிற படிநகப்பிரவேசித்ததப்போது நான்நிபலாபம் என் மனத்திற் குடிசொண்டன 1918-ல் பி. ஏ. பரீக்கைநில இரட்டைப் பிடுதுகளோடு தேறிய பின், அதற்கு மேலும் படிக்க வேண்டுமென்று இங்கிலாந்துக்குப் போக என்னுளியன்ற முயற் றிகளெல்லாம் செய்தேன். எனது நண்பாக்கரிடமிட நங்கன சொந்த திரவியங் கொண்டு இங்கிலாந்துக்குப் போயிருந்த நாடின், நாளுப் போக வேண்டுமென னும் எண்ணம் எனக்குப் புலப்படவில். சொந்தச் செலவில் இங்கிலாந்துக்குப் போக எனக்குத் திரவியம்

கூலம் இல்லை. யாராவது கலவிப் பயிற்சியின் பொருட்டுப் பெரு மனங்கொண்டு திரவிய ஸகாயம் செயவார்களா, வேதனம் கொடுத்தும் படிக்க வைப்பார்களா, கடனாகவாவது பணம் கொடுப்பார்களாவென்று எதிர்பார்க்கவேண்டிய நிலையில் நான் இருந்தேன். இந்தியா கவாண்மென்டா சில மாணவர்களுக்கு உசிதார்த்தமாக வேதனம் கொடுத்தும் படிக்க வைக்கிறார்களெனத் தெரிந்து அவர்களுக்கு மனம் கொடுத்தேன். வேறு பலரையும் நாடி உதவி கேட்டேன்; எனனைப்போல வேறு அநேக மாணவர்களும் இந்தியா கவாண்மென்டாருக்கு மனம் கொடுத்தும் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், ஐ. ஸி. எஸ் பரீக்ஷைக்குப் படிப்பது எனது நோக்கம். இதற்குப் படிக்கவைப்பதைக் காட்டிலும் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி முறையில் பயிலுபவருக்குத் திரவிய ஸகாயம் செய்து அனுப்புவதே சரியென்று நினைத்து, இந்தியா கவாண்மென்டா அந்த நோக்கமுள்ள மாணவனைத் தெரிந்தெடுத்து அனுப்பினார்கள். அவர்கள் செய்தது நியாயமேயாயினும், அதனால் என இழிப்பு ஒடிந்து போயிற்று. எனக்கு வேறு வழியொன்றும் தோன்றவில்லை. தாதா எடுகேஷன் ஸ்கீம் அதிகாரிகள் உதவி செய்தால் செய்யலாம், வேறு மராகமில்லை யென்று நினைக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்த ஸ்கீம்காரர் இந்தியாவில் முதன்மையாக நல்ல பெயரோடு தேறிய பி. ஏ. பட்டதாரிகள் இவ்விலாந்துக்குப் போய் ஐ. ஸி. எஸ். முதலான பரீக்ஷைகளுக்குப் படிப்பதற்காக இரண்டு பேருக்குப் பணம் கடனாகக் கொடுக்கிறார்களென்று எங்கள் கலாசாலைப் புலவரொருவர் எனக்குச் சொல்லியிருந்தார். 1918-ம் வருஷம் நடுவில் அந்த ஸ்கீம் காரியதரிசிக்கு நான் ஒரு மனு எழுதியிருந்தேன்; ஆனால், ஐரோப்பிய அந்த முழுமுதலினால் எவரும் அங்குப் போய் சேஷம்மாகத் திருமயி வருவது நிச்சயமில்லாமையற்றி, மாணவர்களை இவ்விலாந்துக்கு அப்போது அனுப்பும் உதேசம் அவர்களுக்கு இல்லையென்று அவர் பதிலெழுதிவிட்டார். இந்தப் பதில்

வந்ததும் என் ஆசையெல்லாம் நிராசையாயிற்று; உயா கல்வி பயிலுவதற்கு உசிதாததமான வேதனம் கிடைக்காது, கடனாகப் பணங் கொடுத்துப் படிக்க வைப்பாரும் கிடையார் எனத் தீர்மானித்து, சட்டப் பரீக்ஷைக்குப் படிக்கலாமென லா காலேஜிற் சேர்ந்தேன். எப். எல். பரீக்ஷையில் தேறி, பி. எல் வகுப்பிலும் சேர்ந்து படிக்கலானேன். எப். எல்.-இல் முதன்மையாகத் தேர்ந்ததுபோல, பி. எல்.-இலும் முதன்மையாகத் தேர்ந்து, மலையாளத்தில் நாட்டுப்புறத்து ஊரொன்றில் வக்கீல் வேலையில் அமர்வதே சரியென உத்தேசித்தேன். அந்நாளில், மலையாளத்தில் வக்கீல்களின் சங்கியை சதுர மைலுக்குப் பத்து பேருக்குக் குறைவாகவே இருந்தது. ஆகலால், அந்தத் தொழிலில் பிரயாணம் உலகத்தில் விளங்கலாமென்பதைக் காட்டிலும், பெரும பதவி பெறலாமென்னும் ஆசை அப்போது எனக்கு இல்லாதாரிற்று.

இங்கிலாந்துக்குப் போகும் ஆசையே எனக்கு ஒதுவது ஒழிந்து போயிற்று. ஆகலால், 1919 மே மாதத்தில் தென்னிந்திய பிராமணர்களுக்குரிய அநாதி சிஷ்டார்ட்டரினாபடி நான் விவாகம் செய்து கொண்டேன் அப்போது எனக்கு வயது 20. விவாகத்திற்கேற்காத பாலயமே. நான் இங்கிலாந்துக்குப் போகவே முடியாது என்று நான் எண்ணியது போலவே, எனக்குப் பெண்கொடுத்த மாமனாரும் மாமியாரும் நினைந்ததா கனென்பது தெரியு; அப்படி இல்லையெனின் அவர்கள் தங்கள் பெண்ணை அந்நாடு பாணிக்கிரகணம் செய்வித்திருக்கமாட்டார்கள் ஏனெனில், அந் நாளிலும் மலையாளத்தா சஷ்க வைதிகர்களாகவே இருந்தார்கள்.

இந்நாளிலும் அவர்கள் வைதிகப் பற்றுடையவர்களென்பதைக் காட்டிலும் அப்பொழுது அந்நப் பற்று மிகுந்தவாருந்தது. பூரவிகமான ஸவதேசத்தை விட்டு மேற்கே வெகு தூரத்திற்

கப்பாலுள்ள அன்னிய தேசத்திற்குப் போக என் கிராமத்தி லிருந்து புறப்பட்ட முதல பிராமணன னானே. எங்கள் தாலுக்காப் பகுதியுள்ளும் முதலபிராமணன னானே என்னலாம்.

‘காலாபாணி’ (கருங்கடல்) என்றால் வைதிகப் பிராமணர் களெல்லாரும் பயப்படுவார்கள். அதைக் கடந்து சென்றவன் எவனையும் அவர்கள் பகிஷ்கரிப்பார்கள். கடல் கடந்து அக்கரைச் சீமைக்குப் போகும் எண்ணமுள்ளவன் எவனுக்கும் 1919-ல் தம் பெண்ணைக் கொடுத்தது விவாகம் செயவிக்கத் துணிபவர்கள் மிக மிக அரியா. ஆனால், அக்கரைச் சீமையென்றால் 1899-ல் என்ன அர்த்தம் இருந்ததோ அதே அர்த்தம் 1919-ல் இருக்கவில்லை. 1899-ல் பாமா அல்லது ஸ்டெரைட்ஸ் செட்டில்மென்டிற் குப் போய் வந்தவன் கடல் கடந்து சென்றதனால் ஜாதிப் பிரஷ்ட னெனக் கருதப்பட்டிருப்பான். ஆனால், மலையாளத்திலுள்ள பிள்ளைகள் எல்லாருமே சுசுவாழ்வு வாழத் தக்க பொருளாதார முள்ளவர்களல்ல. பாமா, பிளுங்கு, சிங்கப்பூர், கேட்கு, சுந்தா தீவுகள் ஆகிய இவைகளிலுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கும் ரப்பா நோட்டங்களுக்கும் குமாஸ்தாக்கள் வேண்டியிருந்தது. அந்த முதலாளிகள் நல்ல சம்பளம் கொடுக்கச் செய்துமிருந்தார்கள். அந்தப் பணத்தொகையை நினைத்தவுடனே மலையாளத்தில் அரைப் பட்டினி கிடக்கிற வாரிபார்களுக்கு வாயில் நீர் ஊறியது மலையாளத்தவர்கள் துணியும் ஸாகஸமும் உள்ளவார்களாதலால், பிராமணர்களில் அநேகரும் இதர வாணிகத்தவர்களும் அந்நாடுகளுக்குப் போய்ச் சில வருஷங்கள் இருந்து பெரும் பணத்தோடு திரும்பி வந்தார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் ஜாதிககட்டுப்பாட்டு ஆசைப் பங்கு புரானோகத் ஸம்பவங்களினால் ஒருவாறு தணிந்து மட்டுப் பட்டன அவர்கள் எங்கே போயிருந்தார்கள்? சில நூற்றாண்டு களுக்கு முன் பிரபல கிரத்தி வாய்ந்த நமது முன்னோர்கள் போய்க் குடியேறிய நாடுகளுக்குத்தானே போயிருந்தார்கள்; பாமா என்பது

புராணங்களில் வாணிககப்பட்டுள்ள பவித்தரமான ஐராவதி நதி
பாயும் சுவர்ணபூமியே யல்லவா? சுமத்திரா எனபதும் ஜாவா
என்பதும் நல்ல மாத்ருபூமி எனவும் யவதவீபம் எனவும்
பொருள்படுகிற சுதத ஸமஸ்கிருத பதங்களேயல்லவா? சிங்கப்பூர்
எனபது ஸிம்ஹபுரம் தானே எனபது முதலான சாதூர்ய சமா
தானங்களினாலும், யுகதானுசாரமாகச் செய்யப்பட்ட பிராயசுகித
தாதி சாந்திகளினாலும், வைதிகர்களுக்குக் கொடுத்த தாராளமான
தானங்களினாலும் அவர்கள் ஜாதியினின்றும் விலக்கப் பெறாமல்
கலந்து வாழலானார்கள். இவ்வாறு 1910-ஆம் வருஷ அளவிலவர
களக்குடாகடலும் இந்திய மகா சமுத்திரத்தின் ஒரு பகுதியும்
மலையாளதது வைதிக நிஷேதத்திற்கு விலக்காயின.

பின்னர், ஐரோப்பிய மகா புத்தம் நிகழ்ந்த காலத்தில் மலே
யாளத்து வாலிபர் பலர் மெஸ்பொடோமியாவுக்குப் போய்த
திருமபி வந்தார்கள். இவர்கள் கடல் கடந்து சென்றதற்காகக்
கொஞ்சம் ஜாதி விலக்குத் தொகைவு இருந்தது அந்தச் சமயத்
தில் திடீரென ஒரு சமாதானம் தோன்றலாயிற்று. பார்க்கப்
போனால் மெஸ்பொடோமியா எனபது பாபிலன் தானே; பாபிலன்
எனபது என்ன? புத்தருடைய முற பிறப்புக்களை விவரிக்கிற
'ஜாதக கதை' களிலும் புராண கதைகளிலும் பவேரு எனச்
சொல்லப்பட்டிருக்கிற நகரம்தானே, பிற நாட்டுக் கொள்கைகளின்
கலப்பிலாமல் இந்து மதம் பரிசுத்தமாக விளங்கிய முன்னாலில்
வைதிக ஆசார் சிரேஷ்டர்களான இநதுக்கள் அநேகர் அந்
நகரத்துக்குப் போயிருந்தார்களென மேற் சொல்லிய புராண
கதைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மீத என்னும் சமாதானம் கூறப்
பட்டது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்நகர சமாதானத்தினால்
அரபிக் கடலும் விலக்குற்ற கடற் பயணப் படடியினின்று நீக்கப்
பெற்றது.

ஆலோசனையற்ற வாலிபர் சிலா தெனாப்பிரிக்காவையும் கெனியாவையும் விலக்கப் பெறுத அக்கரைச சீமைகளாகச் சோதனுகொள்ள வேண்டுமென விரும்பினாகள். பூவத்து இந்துக்கள் இவவிடங்களுக்கும் போயக குடியேறினாகள். இரத இடங்களுக்கும் மலையாளத்துக்கும் இடையேயுள்ளது இரது மகா ஸமுத்திரமே. இந்து மகா ஸமுத்திரம் 'காலாபாணி' (கருநீர்) ஆகது என்பதை எவரும் மலையாளக கடற கரையைப் பாதத்துத் தெரிநதுகொள்ளலாம்—என அவாகள் வாதித்தாகள். விதிக்கு விலகுகுகள் செயது செயது வைதிகாகள் அலுத்துப் போயினர். பெரும் புரட்சிகு இடங் கொடுக்கக் கூடாதென அவாகள் திடங் கொண்டாகள். ஆப்பிரிக்காவுக்கேனும் கெனியாவுக்கேனும் பூர் வத்து இரதுக்கள் போகவே இல்லையென அவாகள் சாதித்தாக் கள், அவலூகளின பெயரைக கொண்டே அவை அனனிய நாடு எனத் தெரிகிறது; இரது மகா ஸமுத்திரத்தில், ஏறகெனவே விலக கப்பட்டுள்ள பகுதி நீங்கலாக மறறையதெல்லாம் காலாபாணியே எனபதற்குச் சந்தேகமில்லை என்று வைதிகாகள் வாதித்தாகள். அவாகளில் பூ விவர சாஸ்திரமுணர்ந்த கெடிககாரனெருவன தோனறிக் கடறகரையைப் பறறிச் சொல்லிய நியாயத்தை பூவ பக்டம் பண்ணிவிட்டான், கடல நீரானது இரதியாவின கரையி லிருந்து 200 மைலுககப்பாலிருந்தே கருமை நிறமாக மாறுகிற தென அவன கூறினன். இவவாறு 200 மைல தூரம் நிஷேத் மில்லையென்று சொல்லியது லக்ஷத் தீவுகளுக்கும் மாலத் தீவு களுக்கும் இரதியக் கடறகரையோரமாகவுள்ள இடங்களுக்கும் போயவருவது சாஸ்திர சமமதமே யெனக காட்டுவதற்காகும். இதன மேல, கெனியாவும் தென ஆப்பிரிக்காவும் நிஷேத்மில்லை யெனப் பேசியவாகள் தலை குனிநது வாயைப் பொத்திகுகொள்ள வேண்டியவராயினா அது முதற்கொண்டு கெனியாவுக்கும் தென ஆப்பிரிக்காவுக்கும் போய வருகிற மலையாளத்து உயா ஜாதி இரதுக

கள் அங்கே போனோமென்று சொல்லாமல் பஸ்ராவுக்குப் போய் வந்தோமெனச் சொல்லிக் கொள்ளத் தலைப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய சிஷ்டாசாரக்காரர்கள் துட்பமாக விசாரிக்காமல் விட்டு விட்டார்கள். ஆனால், இங்கிலாந்துக்குப் போய்வருவது அது போலன்று. கூலியாட்களும் குமாஸ்தாக்களும் கெனியாவுக்கும் தென ஆப்பிரிக்காவுக்கும் போய்வருவது போல், இஃது ஒளிமறைவான விஷயமன்று. பூர்வத்து இந்துக்கள் இங்கிலாந்துக்குப்போய்க் குடியேறினார்களென்றேனும் சமமா போய்வந்தார்களென்றேனும் எப்படிப்பட்ட மூர்க்க பக்தபாதியும் சொல்ல முடியாது. பூர்வத்து இந்துக்கள் ரோமாபுரிக்கும் ஏதனச் நகரத்திற்கும் போய் வந்தார்களென்னும் வார்த்தையைச் சிஷ்டாசாரக்காரர் சிறிதும் பொருட்படுத்தினரில்லை. அங்குப் போய் வந்தவார்களெல்லாரும் பௌத்தர்கள், அல்லது நாஸ்திகர்களேயாதலால், அவர்கள் போய் வந்தார்களென்பதனால் ஆசாரக்காரருக்கு அந்தச் சமுத்திரயானம் நிஷேதமென்றே ஏற்படுகின்றது. இந்நூல்கள் எவரேனும் ஐரோப்பாவுக்குப் போயிருந்தால் அங்கே சமஸ்கிருதப் பெயர்களாவது, இந்நூல் தேவாலயங்களாவது இருக்கவேண்டும். அவை இல்லாமையால், சரியான இந்நூல்கள் அங்குப் போகவே இல்லையென்பது நிதாசனமாகின்றது; அங்குப் போன இந்நூல்கள் நாஸ்திகர்களும் பாஷணடிகளுமே யெனவும் நிதாசனமாகின்றது என வைதிகர்கள் பிடிவாதம் பண்ணினார்கள் 1919-க்கு முன் மலையாளத்திலிருந்து இங்கிலாந்துக்குப் போன பிராமணர்கள் திரும்பி வந்தபின், பகிஷ்கரிக்கப்பெற்று, ஊராரோடு போகவு வரவு அற்று மிக்க கஷ்டப்பட்டார்கள்

நான் சிறிதும் எதிர்பாராத சமயத்தில் இவ்வாறு 'தாதாஸகீ' காரர் எனனை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்ப முனவந்தனர். நான் என்ன செய்ய வேண்டுமெனச் சிறிதும் சங்கிக்கவேயில்லை. இங்கி

லாந்துக்குப் போய் உயர் கலவி பபிலவேண்டுமென்று நான்
 நெடு நாளாகக் கொண்டிருந்த ஆசையை நிறைவேற்றிக்கொள்ள
 இப்பொழுது சமயம் வாய்த்தது. வைதிக ஆசாரப் பாங்குள்ள
 உறவினர்கள் எததனை பேர் எவ்வளவு தடுத்தாலும் மீறி, இங்கி
 லாந்துக்குப் போவதே சரியெனச் சங்கறபித்தேன். உடனே,
 எனக்குச் சமீபத்திலிருந்த தந்தித் தபாலாபீசுக்குப் போய் 'தாதா
 எடுகேஷன ஸ்கீம்' காரியதரிசிகுத் தந்தி யடித்தேன். அவர்
 சொல்லியபடி இங்கிலாந்துக்குப் போகிறேனென்றும், அன்றிரவே
 ரெயில ஏறிப் பம்பாய்க்குப் புறப்படுகிறேனென்றும் அவருக்கு
 அறிவித்தேன்.

அந்தக் காலத்தில் பி. எல். வகுப்பு வரைக்கும் படித்து,
 நடை யுடை பாவனைகளில் ஆங்கிலப் பாங்கின்றி என்னைக் காட்டி-
 லும் இந்தியைகளே இருந்தவாகள மிக மிக அரியா வைதிக
 பிராமண குடும்பத்திற் பிறந்தேன். முழுதும் முழுதும் வைதிக
 ஆசாரமே நிரம்பிய கிராமத்தில் வளாந்தேன். முட்டை நிற்பது
 பாபம், புகை குடிப்பது துணமாகம், கழுத்துப் படடையும்
 தொங்கு படடையும் அணிவது பயனற்ற பிலுக்கு, தலையிர
 வெட்டிக்கொள்வதும் நாஸ்தோறும் முக ஸ்கெளரம் செயதுகொள்
 வதும் அப்பிராமணாசாரம் என்னும் கொள்கைகள் எனக்கு பிடி
 படாந்ந்தன. எவ்வித பாதரகையும் ஒருபோதும் நான் அணிந்
 தறியேன். ரொட்டிக் கிடங்கிற் சுடுகிற பொங்கு ரொட்டியை
 நான் தொட்டதுகூட இல்லை ; பொங்கவைப்பதற்காக அதில் கள்
 வாததுப் பிசைகிறார்களென்பது வைதிக ஆசாரக்காரர்களுடைய
 அனுமானம். அவிபகத் குடும்ப வாழ்க்கையிலும் மறு தாம் சாஸ்
 திரத்திலும் எனக்கு மிகக் நம்பிக்கையும் சிரத்தையும் உண்டு.
 பாலய விவாகமும் பலாதகார வைதவயாநுஷ்டானமும் எனக்குச்
 சமமதமாகவே இருந்தன. ஆயினும், பிரபுடா விவாகமும்,
 பெற்றோர்களுடைய கோணற் புத்தியினாலாவது விதவா விவாகச்

சமகத்தவாகளுடைய தூண்டுதலினாலாவது இல்லாமல், விதவை தானாகவே இஷ்டப்பட்டுப் புனா விவாகம் செய்துகொள்வதும் எனக்கு விரோதமாகத் தோன்றவில்லை என கிராமத்துச் சிஷ்டா சாரப் பிராமணாக்களுக்கும் எனக்கும் இருந்த அபிப்பிராய பேதங்களா இரண்டொன்றே—தீண்டாமையை நான் நம்பவில்லை. பெண்டிழந்த விதவாக்கள் விதவைகளையே விவாகம் செய்துகொள்ள இசைந்தாலன்றி, அவர்கள் விதவாக்களாகவே இருக்கவேண்டுமென்பது எனது கொள்கை, எல்லாச் சாதியாரோடும் கலந்து உண்பது குற்றம் இல்லையென்பதும் என கருதது; தீண்டாதகாதவாக்களைத் தீண்டுவது பெரும் பாவமென நான் என தந்தையாரிடமிருந்து தெரிந்திருந்தேன், ஜாதிக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு விரோதமாகத் தீண்டாதவாக்களை அக்கிரகாரத்துக்குள் அழைத்து வந்து அதனால் கிராமத்தவாக்களுடைய அருவருப்புக்கும் நான் குறியானதுண்டு.

பிற சாதியாரோடும், மதத்தவரோடும் வித்தியாசமின்றிக் கலந்து உண்ணலாமென நான் அபிப்பிராயப்பட்டிருந்தேனே யல்லாமல், அதை அடிகக்கடி ஆசரணியில் கொண்டு வந்தது இல்லை, இங்கிலாந்துக்குப் போகுமுன் இரண்டு தடவைகளில் மாததிரம் அந்நியரோடு உணவருந்தியதுண்டு; அப்போதும் மிடாய தினுசுகளும் காப்பியும் உட்கொண்டேனெயொழிய ஆசாரத்திற்கு மிக விரோதமான ஆஹாரமொன்றும் உண்ணவில்லை.

ஆகையால், இங்கிலாந்துக்குப் போக நான் கடைசியாகத் தீர்மானித்தபோது என மடத்துச் சகவாசிகள் சிலர் என்னைக் கேள்வி செய்தார்களா. அவர்களெல்லோரும் தலையிர் வெட்டிக் கொண்டு, தினந்தோறும் முகக்ஷேபம் செய்துகொண்டு கிடங்கு ரொட்டி தின்பவர்கள். உண்பேச்செல்லாம் பொய்யாச்சே, பிடிவாத மெல்லாம் பறந்துபோச்சே, இனி எங்களைப்போல ஆங்கிலாசாரம்

மேற்கொள்ள நோந்ததே என அவர்கள் எனனை ஏசுனர்கள். அதுவன்றி இங்கிலாந்துக்குப் போகிறவனெவனும் புலால் புசிக்க வேண்டும், மது உண்ணவேண்டும், புகை குடிக்கவேண்டும் எனச் சென்னையில் பலா வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வார்த்தைகளினால் எங்கள் மனம் கொஞ்சம் குழம்பியது. உண்மையில் அந்த அபிப்பிராயங்கள் துரப்பிராயங்களே, முற்றும் தவறானவைகளே. அந்த அபிப்பிராயங்களினாலே புலால் மறுத்தவர்கள் பலரும், மதுவிலக்கினவர்கள் பலரும், புகை யொழித்தவர்கள் பலரும் இங்கிலாந்துக்குப் போகாமல் தடைப் பட்டு நின்றார்கள் போலும். ஆனால் இங்கிலாந்தில் எவனும் புலால் புசிக்காமலும் மது உண்ணாமலும் புகை குடிக்காமலும் ஜீவிப்பதற்காகும் எனனுமொரு நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. ஆயினும், நான் இங்கிலாந்துக்குப் போகத் தீர்மானித்தபோது இந்த எனது நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாக எவரும் உறுதிசூறவில்லை. அப்படியிருந்தபோதிலும் என நம்பிக்கை கெடவில்லை; எனது மடத்துத் தோழர்களும் என்னைப்போல நம்பத் தொடங்கியது விந்தையே.

‘தாதா ஸகீம்’ காரியதரிசிக்கு நான் தந்தியடித்தபின், பம்பாய்க் குப் புறப்படச் சித்தமாவதற்கு ஆறு மணி நேர அவகாசமே இருந்தது. வேண்டிய சாமான்கள் சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்டு பிரயாண சன்னாகமானேன். அடிக்கடி பம்பாய்க்குப் போய் வந்தவர்களுக்கு மதராஸிலிருந்து பம்பாய்க்குப் போகும் வழிப் பிரயாணம் மிக தொல்லையாயிருக்கும். அப்படித் தொல்லையாக இருப்பதும் நியாயமே. இந்திய தத்துவ ஞானிகள் ஜீவ வாழ்க்கையைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்களோ அப்படியே அவர்கள் அந்த பிரயாணத்தைப்பற்றி நினைக்கிறார்கள். எனவே, ஜீவ யாத்நிரை எப்பொழுது முடியும், அது முடிவதைக் குறித்து விசனப்பட வேண்டாம், முடிந்துபோனால் நன்றாயிருக்குமென்று ஞானிகள்

நினைப்பதுபோல, பம்பாய்க்குப் போகிறவர்கள் அந்த யாத்நிரை முடிகிறதே யெனனும் விசனயிலலாமல் அந்த முடிவைச் சந்தோஷத்தோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், என்னையோ போல முதன் முறையாகப் பம்பாய்க்குப் போகிறவனுக்கு அந்த வழிப்பயணம் மிக இனிமையாகவும் உற்சாககரமாகவும் இருக்கும். வழியில் எத்தனையோ புதிய சங்கதிகளைக் காண்பதற்கும் புதிய விஷயங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் அளவற்ற சந்தாபங்கள் அந்த வழி நெடுக உண்டு.

இவ்விஷயத்தில் நான் தவறாக நினைத்து ஏமாந்துபோகவில்லை. துங்கபத்ரா நதியையும் கிருஷ்ண நதிபையும் தாண்டினபோது எனக்கோர் உள்ளக்கிளர்ச்சி உண்டாயிற்று அந்தப் புண்ணிய நதிகளைத் தரிசித்த மாத்நிரத்தில், அதுவரையில் நான் எதிர்பார்த்திருந்த அற்புதங்களெல்லாம் நிதாசனமாயின. இரண்டு நதிகளுக்கும் மிடையில் ராயசூர் பிரதேசத்தில் ரெயில் பாதையின் இருபுறங்களிலும் குவிந்து கிடந்த பிரம்மாண்டமான கற்குண்டுகளைக் கண்டு அதிசயித்தேன்; பாமிராஜயக்திற்கும் விஜயநகர ஸமண தானத்திற்கும் உண்டான பெரும் போர் நிகழ்ந்த களத்தைப்பற்றி நான் ஊகித்திருந்த எண்ணங்களெல்லாம் அவைகளைப் பார்த்தவுடன் உயிர்த்தது எழுந்தன. நீலாம் ராஜ்யம் எவ்வளவு விஸ்தாரமானது, தென்னாட்டுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எவ்வளவு வரண்டு கிடக்கிறது எனனும் எண்ணம் வாடி ஸ்டேஷனணடை எனக்கு உண்டாயிற்று. அதுவரையில் நான் கானல் நீர் கண்டதேயிலலை அதை நான் முதன் முறை அந்தப் பிரதேசத்திலேயே பார்த்தேன். பார்த்தால் உண்மையான நீர்போலவே தோன்றினமையின் அந்த அதிசயமான காட்சியைப் பிரயாணிகளெல்லாரும் ஆச்சரியத்தோடும் அவ நம்பிக்கையோடும் உற்றுப் பார்த்தார்கள். குருது வாடி ஸ்டேஷனில் மகாராஷ்டிரர்கள் வந்து வண்டியிலேறத் தலைப்பட்டார்கள். இந்த வீரகுலத்து மக்களின் தோற்றத்தை அப்போ

முது ஒருவாறு கண்டேன்; பராக்கிரமசாலிகளென அவர்கள் விஷயத்தில் எனக்குப் பெரிய மதிப்பும் அபிமானமும் உண்டு. தென்னிந்திய ஸ்திரீகளைப்போலல்லாமல், மகாராஷ்டிர ஸ்திரீகள் ஆணைமக்களது துணையின்றித் தாமாகவே வந்து வண்டியேறுவதைப் பார்த்து மிக்க சந்தோஷப்பட்டேன். புற ஸ்டேஷனுக்கு வந்தவுடன் இரந்து தேச சரித்திர சம்பந்தமான சங்கதிகள் பல பல என ஞாபகத்திற்கு வந்தன. ஆனால், நீரஸமாக (இனிமையற்ற) ரெயில் வண்டி அந்த ஸ்டேஷனில் மறற ஐங்குனங்களில் எவ்வளவு நேரம் நிற்குமோ அவ்வளவு நேரமே நின்றது. புற நகரத்துக்குள்ளே போய், ஊரைச் சுற்றிப் பராக்க முடியாதது உண்மையில் எனக்கு வருத்தமாகவே இருந்தது. மகாராஷ்டிர மலைக் கோட்டைகள் (தூக்கங்கள்) பல இருக்கின்றன வென்ப படித்திருந்தேன். அவைகளைக் கண்ணாறக் காண முடியாமற்போனதும் எனக்கு வருத்தமே. இந்த வழி அல்லாமல் வேறு வழியாகப் பம்பாய்க்குப் போயிருந்தேனானால் அவைகளைப் பார்த்திருப்பேன் ஆயினும், இந்த வருத்தங்களெல்லாம் லோனவல்லவகும் கலியாணிகும் இடையிலுள்ள மிக ரமமியமான தேசக் காட்சியைக் கண்டவுடன் மறைந்துபோயிற்று. சிவஜியோடு நெருங்கிய சம்பந்தமுள்ள லைஹாத்திரி மலையின் காட்சி மறக்க முடியாமல் என் மனத்திற் பதிந்தது. பம்பாய்க்குப் போய்ச்சேர்ந்தபோது எனக்குப் பிரயாண ஆயாஸம் சிறிதுமில்லை. அன்றத்தினமே 'தாதா எடுக்கேஷன் ஸ்கீம்' காரியதரிசியைப் போய்ப் பார்த்துப் பூவாங்கமாகக் காரியங்களை முடித்துக்கொள்வதற்குப் போதிய ஊக்கம் எனக்கு இருந்தது.

சென்னைமாநகரம் பழைய காலத்து இந்திய சம்பிரதாயத்தை மேற்கொண்டு எல்லா விஷயங்களையும் ஒருவாறு ஓயந்தொழிந்து நிதானமாகச் செய்யும் பான்மையுடையது. பம்பாயோ அதைப் போல இருக்கவில்லை. அங்கே எல்லாரிடத்திலும் சுறுசுறுப்பு

அதிகமாகத் தென்பட்டது. அது வியாபார ஸ்தலமென்றும் பல தேசத்தவர்களும் பல சமயத்தவர்களும் கலந்து உழலும் நகரமென்றும் தெரிந்து கொண்டேன். அங்கே ஜன நெருக்கடி மிக அதிகம். சென்னையிலோ அப்படியில்லை. விரளம் அதிகம். 420-லக்கும் குடிகளடங்கியதொரு மாகாணத்தின் தலை நகரம் எனப்பதே மதராசுக்கு முக்கிய பெருமை. மதராஸ் துறைமுகம் அவ்வளவாகப் பிரஸித்தி பெற்றதன்று. அதைக் காட்டிலும் மதராஸ் ஹைகோர்ட்டு வெகு ஜனங்களுக்குத் தெரியும். பம்பாயிலோ, துறைமுகமானது மற்றெல்லாவற்றையும் கவிந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள ஹைகோர்ட்டு கட்டடங்கள் சென்னை ஹைகோர்ட்டு கட்டடங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது அணுவளவேயாகும். மானிட வாககத்தில் எத்தனை ஜாதிகள் உண்டோ அத்தனை ஜாதி மனிதர்களையும் பம்பாயிற் பார்க்கலாம். அவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் பார்ஸிகள். விசித்திரமான குலலா அணிந்த அவர்களை எந்த இடுக்கிலும் எந்த முடுக்கிலும் எங்கும் காணலாம்; அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக திரவியாச்சனையில் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தியாகிற குஜராததிகளும், வீரத்தன்மையுள்ள மகாராஷ்டிரர்களும் நிரம்பியிருக்கிறார்கள். பம்பாயில் தென்படுகிற பார்ஸிகளைப் பார்த்து ஒருவன் அந்நகரத்தில் அவர்கள் அதிக சங்கியையினா இருப்பதாகவே மதிப்பான; ஜனாபா கணக்குப்படி அங்கே பார்ஸிகள் எத்தனை பேருண்டோ அதைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே மதிப்பிடுவான். அதுபோலவே மதராஸிலும் மற்றுமுள்ள தென்னிந்திய பட்டணங்களிலும் பிராமணர்களுடைய சங்கியை அதிகமெனவே எவனும் மதிப்பிடுவான்.

பம்பாயிலுள்ள விநோதக் காட்சிகள் எனக்கு விசித்திரமாகவும் இனிமையாகவும் இருந்தன. மதராஸோ வெகு விஸ்திரமான நகரம். ஜன நெருக்கமும் ஸ்தல நெருக்கமும் இல்லை; ஆதலால், அதன் பரிமாணத்தையும் ஜனத் தொகையையும் உள்ளபடி

ஒருவன் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது பம்பாயோ வீடு
 கூறும் மனிதர்களும் ஒருங்கே குவிந்த ஒரு பெரிய திரள். அன
 றியும், மதராஸிலுள்ள ஜாதியாக்களைப் போலல்லாமல், பம்பாயில்
 முறையுமேறு விதமானவர்கள் ஆனால், பம்பாயில் என மனத்தை
 மிக உறுத்திய விஷயம் என்னவெனில் வணிகராஜா எனத் தக்க
 பெரிய வாத்தக முதலாளிகள் அரண்மனை போன்ற மகத்தான
 மாளிகைகளில் வைபோகமாக வசித்துக் கொண்டிருக்க அவர்
 களிடத்துப் பணிசெய்து பிழைக்கும் ஆட்களெல்லாரும் காணக்
 கண்ட கூசத் தக்க கோரமான இழிதானங்களில் உழன்று கொண்
 டிருப்பதேயாம். இந்த இழிதானங்களை அவர்கள் 'சாலைகள்' (சாலை
 கள்) என்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட சாலைகள் பம்பாயில் அநேகம்
 இருக்கின்றன. இந்தச் சாலைகளை வெளிப்புறத்தைப் பார்த்தாலோ
 மிகப் படாட்டோபமாகவும் கம்பீரமாகவும் இருக்கும், உள்ளே
 எட்டிப்பார்த்தால் மாயம் வெளிப்படும் ஊழல் குடலைப் புரட்டும்
 ஒவ்வொரு சாலையிலும் நூற்றுக் கணக்கான குடிதனங்கள் இருக்
 கின்றன. ஒவ்வொரு குடிதனத்தாரும் பெரும்பாலும் ஒரே
 அறைக்குள்ளேயே நிவசிக்கிறார்கள் அந்த அறைக்குள் கிருகஸ
 தனம் குடுமப்பதவரும் நெருங்கி ஒடுங்கித் தனிமை, இரகசியம்,
 மறைவு, மட்டு, மரியாதை என்பதொன்றுமே இல்லாமல் வாழ்
 வேண்டும். சமைத்தல், உண்ணல், உறங்கல், விருந்திடல், எல்லாம்
 ஓர் அறைக்குள்ளேயே நடக்கவேண்டும். ஓர் அறைக்கும் மற்றோர்
 அறைக்கும் இடையில் கனத்த சுவர் இல்லை. இலேசான திரை
 யொன்றே சொல்லத் தக்க படலமாகவே இருக்கும். சூசு சூசென்று
 பேசுகிற பேச்சும் அண்டை வீட்டுக்காரர்களுக்குக் கேட்கும்.
 ஒருவன் நடுக்கநதையில் குடியிருக்கிறது போலவே இருக்கிறது.
 தண்ணீர் கஷ்டமும் அதிகம். அந்தச்சால் எனப்பது அடுக்கடுக்காக
 ஆறு ஏழு மாடிகளுள்ள உயர்ந்த கட்டடம். ஒவ்வொரு மாடியிலும்
 எத்தனையோ குடிதனங்கள் இருக்கின்றன மேல் மாடிகளில்

இருப்பவர்களுக்குக் கொஞ்சம் நல்ல காரமேனும் இருக்கும். அதனை குடிதனக்காரர்கள் மேனாடிகளிலிருந்து செய்கிற மல ஜல விஸாஜனங்களெல்லாம் கீழேயே வந்து சேரவேண்டும். ஆதலால், கீழ்க் கட்டுகளின் அனாரோக்கிய ஸ்திதி வாயினால் சொல்லி வாணிக்க முடியாது.

அதை நேரே பார்த்தே தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். லண்டனமா நகரத்துக் கீழ்க்கோடியானது மூலை முடுக்குகளும், பள்ளிச் சேரிகளும், சிக்க முடியாத அசுத்தமான வீடுகளும் நிறைந்திருக்கின்றனவென்பார்கள். அவைகளில் சிலவற்றை நான் நன்றாகக் கவனித்து உற்றுப் பார்த்திருக்கிறேன். அவைகளில் எதுவும் பம்பாய்ச் சாலைகள் எனனும் கட்டடங்கள் சிலவற்றிலுள்ள அழுக்கு ஆபாசம் அஸ்கியத்திற்கு டாகாதென்று திடமாகச் சொல்வேன். இந்தியாவின் நாட்டுப்புறங்களில் பெரிய மனிதருடைய வாசஸ்தலங்களுக்கும் ஏழைகளுடைய வாசஸ்தலங்களுக்கும் இவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் நான் பார்த்ததேயில்லை. மிக எளிமையான மனிதனுக்கும் ஒரு குடிசையும் கட்டவுள் கொடுத்த காற்றும் வெளிச்சமும் தாராளமாக உண்டு கைத் தொழிற கர்மசிலத்தின் அதமாமசத்தின் கொடுமையைக் காண வேண்டுமானால், நூல் நூற்கும் பஞ்சாலைகளிலும் வஸ்திரங்கள் நெய்யும் அறுவை சாலைகளிலும் கூலி வேலை செய்கிறவர்கள் குடியிருக்கிற பம்பாய்ச் சாலைகளில் தரையடுத்த கீழவரிசைக் கட்டடங்களைப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வேழை ஜனங்களுக்குக் கட்டுடியே பரம சத்தூரு; இந்தச் சாலைகளையடுத்துப் போதைக் கடைகளுக்குக் குறைவேயில்லை களங்ககடை என்பதே கூலியாட்கள் தம் பொருளைச் சேமித்துவைக்கும் பிராங்கு ஆகும். அவ்வாலைகளில் வேலை செய்கிற ஸ்திரீகளின் குழந்தைகள் அபிவிருத்தினால் மயங்கித் தூங்கியாடி விழுந்து கொண்டிருக்கும் காட்சி சாவ சாதாரணமானது. ஐயோ பாவம்! அவ்வெளிய மாதா என்ன செய்வார்

கள்? அவர்கள் பேரிற் குற்றமில்லை. அவர்களோ கூலி செய்து வயிறு வளர்க்க வேண்டியிருக்கிறது, பஞ்சாலக்காரர்களோ குழந்தைகளை உள்ளே விடமாட்டார்கள். குழந்தைகளைக் கண்ணிததுக் கொண்டு வீட்டில் இருப்பதானால் பட்சத்துப் பட்டினி கிடந்து சாக வேண்டும். கூலி செய்து பிழைப்புகளுக்கு வழி தேடிவந்தால், மயக்கங் கொடுத்தாக குழந்தைகளை உறங்க வைக்கவேண்டும் இவ் விரண்டிலொரு காரியம் அவர்கள் செய்தே தீரவேண்டியிருக்கிறது. பட்டினி கிடக்காமல் குழந்தைகளை மயக்கத்திலாழ்த்தி வைப்பதே நடைமுறையில் நிகழுகிறது. மயக்க நாடுகளில்லாமல் ஒருவன் தன் உடலை உடனே போக்கிக் கொள்ளத் தற்கொலை செய்யப் பிரயத்தனப்படுவானாபின், அவனைத் தண்டிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட துரைத்தனங்கள் களஞ்சூலமாகி வந்துகூடும் உண்டு ஒரே நிமிஷத்திலல்லாமல், நாளைவில் ஒருவன் தன் ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண தேகங்கள் மூன்றையும் அழிக்க முயல்வது தற்கொலைப் பிரயத்தனமென அவனைத் தண்டிக்காமல் விடுவது எனனோ என நான் எப்பொழுதும் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

பம்பாயிலிருந்தபோது, இங்கிலாந்துக்குப் போக நினைப்பது பிராமணருக்கு அடாது அது நமக்குத் தாமதமல்ல, நமது வழக்கத்திற்கு விரோதம். ஆசாரத்திற்கு ஒவ்வாது. ஆதலால், அந்த எண்ணத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என என் மாமனா என்னை இடித்துத் தடுத்ததுப் பல கடிதங்கள் எனக்கு எழுதினா. கண்ணி கழியாத சிறு பெண் தன் கணவனுக்குக் கடிதம் எழுதுவது பிராமணர்களில், முக்கியமாக வைதிகானுஷ்டானமுள்ளவர்களில், வழக்கமே இல்லை. அப்படியிருந்தும் சம்பிரதாய விரோதமாக என்று பாலபாயையைக் கொண்டு கடல்கடந்து நான் செல்லக்கூடாதென மன்றாடி எனக்கு ஒரு கடிதமும் எழுதுவதற்காக. நான் செய்யும் காரியம் சரியே என்பதற்கான பல வகை நியாயங்களையும் காரணங்களையும் எடுத்துக் காட்டி, நீண்ட கடிதங்கள் எழுதுவதிலேயே

பம்பாயில் எனக்குப் பாதி பொழுது போயிற்று; ஏனெனில், எவர் எவ்வளவு தடை செய்காலும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல், இங்கிலாந்துக்குப் போக வேண்டுமென நான் திடமாகச் சங்கற்பித்திருந்தேனாயினும், நான் செய்வது சரியே எனபதை என உறவினர் களுக்கு மனதிற்படுமபடி எடுத்துக்காட்ட வேண்டும், கூடுமானால், அவர்களுடைய அமோகத்தைப் பெறவேண்டும், அது இல்லையெனின், அவர்களுடைய சமமதகதையாவது பெறவேண்டும் என ஆசைப்பட்டேன்.

‘தாதா எடுக்கேஷன் ஸ்கீம்’ காரியதரிசியைக் கண்டு பேசி, காரியங்களை முடிவு செய்துகொண்டேன். வேறு வம்பு வராததை வியவகாமங்களில்லாமல், விஷயம் எவ்வளவோ அவ்வளவு சுருக்கமாக, அலைச்சலில்லாமல் அந்தக் காரியம் நடந்தது. அவர் குறிப்பிட்ட டாக்டர் ஒருவரிடம் நான் தேகாரோக்கிய பரீக்ஷை செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றா. அந்த டாக்டர் ஆங்கிலத்தவரல்ல, இந்தியனே அவர் எனனைப் பரீக்ஷிக்குமுன், தமக்கு 30 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்றா. அதுவே வழக்கமாக அவர் வாங்கும் பீஸாம். அது வீபரீதமான அதிக பீஸென்று நான் தடுத்துரைத்த போது அவர் “நீர் ஐ. ஸி. எஸ். ஆகப் போகிறீர். நீர் கொடுத்தலே வேண்டும்” என்று பதில் சொன்னா டாக்டரிடத்தில் ஒரு முறை போனதற்காக ரூபாய் 30 நான் கொடுத்தது இதுவே முதல் தடவை. ஆனால், துரதிாஷ்டவசமாக அதுவே கடைசித் தடவை யாகவில்லை. டாக்டர் பரீக்ஷை நன்றாகவும் நிதானமாகவும் தீர்க்க மாகவுமே இருந்தது. அவர் தமமுடைய ரிப்போர்ட்டைக் காரிய தரிசிக்கு நேரே அனுப்புவதாகச் சொன்னா. பரீக்ஷித்துப் பார்த்து அவர் தெரிந்ததொன்றை அபிப்பிராயத்தை எனக்குச் சொல்லுமளவு தாக்கூண்யமகூட அவர் வைக்கவில்லை. நான் கேட்டதற்கு “உமமுடைய ஆரோக்கியத்தைப்பற்றி உமக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்” என அவர் மறுமொழி கூறினா. இங்கி

லாந்தில் புலால் முதலியன புசிக்காமல் ஒருவன் சுத்த சைவமாக இருக்கமுடியுமாவென்று அவரைக் கேட்டேன். ‘முடியவே முடியாது’ என்று அவர் திட்டமாகச் சொல்லிவிட்டார். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் எனக்குத் திகிலு பிடித்தது. ஏனெனில், அவரோ டாக்டர், தாமே இங்கிலாந்துக்குப் போயிருந்தவர். ஆன போதிலும் என உறுதியை நான் கைவிடவில்லை. “மனமிருந்தால் மலையும் சாயும்” எதையும் சாதிக்கலாம் எனவே ஊக்கங்கொண்டேன்.

‘ஸன் லைபு அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி’யில் என் ஆயுளை நான் இன்ஷூர் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அந்தக் கம்பெனியாரின் டாக்டர் பரீக்ஷை ஏற்ககுறைய முன்னர் நடந்த பரீக்ஷையைப் போலவே இருந்தது ஆனால், இதில் வேடிக்கையான விஷயமொன்று உண்டு. நான் பிறந்த தினம் 1899 ஜனவரி 26-ஆம் தேதியென்றும் நான் பிறந்தது சுமார் 50 நாளில் என தாயார் இறந்து போனாளுென்றும் சொல்லியிருந்தேன். சில நாளைக்குப் பின் நான் பார்த்தபோது என தாயார் இறந்தது 1898இல் என்று எழுதியிருக்கக் கண்டு அயர்ந்துபோனேன். கம்பெனி டாக்டர் நான் பிறந்ததுமுதல் 50 நாள் மேலே எண்ணாமல் பின் தள்ளிக் கணக்கிட்டு விட்டார்! கம்பெனிச் சட்டத்தின்படி, என்ன சந்தர்ப்பம் எப்படி நோந்தபோதிலும், ஸாட்டிபிகேட்டில் திருத்தங்கள் செய்யக் கூடாதென்று இருந்தபோதிலும், டாக்டர் ஓசைப்படாமல் இதைத் திருத்திவிட்டு இது அசம்பாவிதமான விஷயமாதலால், இதைத் திருத்ததுவது தோஷமில்லையென்று சமாதானப்படுத்திக் கொண்டார்.

இந்தப் பூர்வாங்கங்களெல்லாம் நடந்த பின், இங்கிலாந்துக்குப் போக ‘ரஹ்தாரியும்’ அந்தப் பெயருடையவன் நானே என்றொரு ஸாட்டிபிகேட்டும், இந்தியாவிற்குப் பிறந்து வளர்ந்தவனே என்றொரு ஸாட்டிபிகேட்டும் வாங்கிக்கொள்வதற்காக மலையாளத்திற்குப்

போனேன. ‘ரஹ்தாரி’ சுலபமாகவே கிடைத்ததுவிட்டது. அதில் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால், இந்தியாவிற்கு பிறகு வளர்ந்த வனே எனனும் ஸாட்டிபிகேட்டு சம்பாதிப்பது அவ்வளவு சுலபமாக இல்லை. இந்த ஸாட்டிபிகேட்டுக்கு நான் பிறகு தேதி சரியாகத் தெரியவேண்டும். ஜனன மரண ரிஜிஸ்டரிலிருந்து எடுத்த குறிப்பு நகல்கைகொண்டு மலையாளத்துக் கலெக்டரைக் கோழிக்கோட்டில் (Calicut) அவரது ஆபீசிற்குப் பார்த்தேன். என் வயதை நிரூபிக்க எனன் சாஹியம் உடனென் அவர் வினவினார். ஜனன மரண ரிஜிஸ்டரிலிருந்து எடுத்த குறிப்பைக் காட்டினேன். லாகாலேஜ ரிஜிஸ்டரில் நான் பிறந்த தேதி 1899 ஜனவரி 26 என்று எழுதியிருக்கிறதென் அந்தக் காலேஜ அதியக்ஷா எனக்கு எழுதிக் கொடுத்த ஸாட்டிபிகேட்டையும் அந்தப் பெயருடையவன் நானே என்பதும் விளங்கியது. ஜனன மரண ரிஜிஸ்டர் குறிப்பில் என் பெயர் இல்லையே எனக் கலெக்டர் எனக்கு எடுத்துக் காட்டினார். இரதுக்களிற குழந்தை பிறந்தவுடன் பெயரிடுவதில்லை யென் நான் மறுமொழி கூறினேன். “நல்லது, அது உங்களுக்கு வழக்கமாக இருக்கலாம்; ஆனால், 26-1-1899 இல் பிறந்த குழந்தை நீர்தானென்று நான் எப்படி தெரிந்துகொள்வதற்காகும்? அந்தக் குழந்தை உன் தமையனாகவாவது தம்பியாகவாவது இருக்கலாமன்றோ?” என்று அவர் சொன்னார் எனக்கு எரிச்சலுண்டாயிற்று. ‘நான் பொய் சொல்வேன் என்று நினைக்கிறாரா?’ எனக் கேட்டேன் “நான் ஒன்றும் நினைக்கவில்லை. ஆனால், எனக்குச் சாஹியம் வேண்டும்” என்று அவர் கோப்பபடாமல் சாந்தமாகப் பதில் சொன்னார். “சாட்டிபிகேட் இருக்கிறதே” என்றேன். “அது சரிப்படாது” என்றார் அவர். “அப்படியானால், அசாதாரணமான வேறு எனன் சாஹியம் வேண்டுமென்கிறீர்கள்?” என வினவினேன். நான் இங்கிலாந்துக்குப் போகாமல் தடுக்கவேண்டுமென்

ஹம் எண்ணம் அவருக்கு இருக்கிறதோவென ஒருவாறான சந்தேகம் எனக்கு உண்டாயிற்று. “ஆத்திரப்பபடாதேயும். என்னைப்போல நீரும் மாஜிஸ்டிரேடாகும்போது எனக்குள்ள கஷ்டம் உமக்குத் தெரியும்; அது போகட்டும், கோழிக்கோட்டில உமக்கு உறவினர் எவரேஹும் இருக்கிறாரா?” என்று அவர் கேட்டார். நான் ஒரு வக்கிலின பெயரைச் சொன்னேன். “அவரை நானே காலே பத்து மணிகு என் பங்களாவிண்ணடை அழைத்ததுவாரும் ஜனன சாடப்பிகேட்டிற் குறிப்பிட்டுள்ள குழந்தை நீரே என அவா என் முன பிரமாண வாகுமூலம் எழுதிக்கொடுக்கட்டும்” என்று கலெக்டர் சொன்னா அதற்கு ஒப்புக்கொண்டு நான் அவா சொல்லியபடி மறுநாள் செயதேன். கஷ்டமெல்லாம் தீர்ந்தது. கலெக்டர் செய்த ஆக்ஷேபணை எவ்வளவு நியாயமானதென்றும், நான் ஆத்திரப்பபட்டது அநியாயமென்றும் இப்பொழுது உணர்கிறேன்.

இந்த தஸ்தாவேஜுகள் கைக்கு வந்தவுடனே ஊராரிடத்திலெல்லாம் விடைபெற்றுக் கொள்வதற்கு என சொந்த கிராமத்திற்குப் போனேன். ஏனெனில், அந்நாளில் எங்கள் கிராமம் என்பது ஒரே குடும்பம் போன்ற ஜன சமூகம். ஆதலால், ஒவ்வொரு வரிடத்திலும் நான் விடை பெறவேண்டியது அவசியம். கிராமத்தவரிடம் விடை பெற்று, விலக்கப்பெற்ற கடலைக் கடந்து நானே முதன் முதலாக தூரதேசம் போனவன் இயல்பாகவே, கிராமத்தவர்களில் பலர் சமமதமளிக்க இன்னும் சந்தேகித்தார்கள்; “மேனாட்டுத் தீய வழக்கங்களில் நீ ஈடுபடாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இங்கிலாந்துக்குப் போய்த் திருமபிவந்தவா புலால் புசிக் காமலும், கள குடிக்காமலும் சுருட்டுப் பிடிக்காமலும் இருக்க நான் கண்டதில்லை” என்று கிராமத்தவரில் ஒருவர் சொன்னா. “இங்கிலாந்துக்குப் போகாத இந்தியர்கள் எத்தனை போ புலால் புசிக்கிறார்கள், கள குடிக்கிறார்கள், சிகரெட்டுப் பிடிக்கிறார்கள்?” என்று

நான் கேட்டேன் அதற்கு அவர் “அது சரி. அவர்களெல்லாரும் கெட்டுக் கைவிடப்பட்டவர்கள். நீ இந்தியாவிலேயே இருந்தால் அப்படிப்பட்ட காரியமொன்றும் நீ ஒருபோதும் செய்யமாட்டாய். ஆனால், இங்கிலாந்தில் இந்தக் காரியங்களெல்லாம் நீ செய்யவேண்டி வருமோ என்னவோ நான் சொல்லமுடியாது. ஒருவேளை அந்த ஊருக்கும் அவ்விடத்து சீதோஷ்ண ஸ்திதிக்கும் அது வேண்டியிருக்கிறது போலும்” எனத் தடுத்தது சொன்னா. “இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்வதைக் காட்டிலும் நான் பிராணனை விடுவேன்” எனறேன். அதற்கு அவர், “ஆமாம் சொல்வதெளித்துச் செய்வதரிது. என்ன சொன்னாலும் மாமிசங்கள் புகைபிழை என்னுமிவைகளைக் காட்டிலும் பிராணனை என்பது மிகப்பெரிய விஷயம்” என்று மறுமொழி கூறினா.

குடி ஸ்வபாவமுள்ள வயோதிகமான உறவினன் ஒருத்தி ஆழி மூழ்கிகளை (submarines) க் குறித்துக் கேள்விப் பட்டிருந்தவள். “ஆழிமூழ்கி யொன்று உன் கப்பலைக் கவிழ்த்து விட்டால் என்ன செய்வாய்?” என்றாள் “கடலிலாழ்ந்து அழிந்துபோவேன். அவ்வளவுதான். அந்தச் சங்கதி நெடுநாள் கழித்து உங்களுக்குத் தெரிய வருமாதலால், சூதகம் காக்கும் கஷ்டம் உங்களுக்கு இல்லாமற் போம்; உங்களுக்கு ஒரு ஸநானத்தோடு சரி” என்று அவளுக்குப் பதில் சொன்னேன். “எனக்கு முன்னே நீ இறந்துபோகலாமா, அது அடுக்குமா?” என அவ்வுறவினன் வினவினான். அதற்கு நான் “அதிலென்ன அதிகசயம், என்ன விபரீதம்? நான் வருவதற்கு நெடுநாள் முன்னராக நீ இவ்வுலகம் போந்தாய்; நீ வருவதற்கு முன்னராக நான் அவ்வுலகம் போவேன். அவ்வளவுதானே” என்று பதில் சொன்னேன்.

என் பாட்டனாரின் தம்பி சொல்லிய புத்திவாதம் அவருக்கு இயல்பான நல்லெண்ணத்தை விளக்கியது. “நாம் இதுவரையில்

சிஷ்டாசாரத்தின்படி வளர்ந்து வந்துள்ளோம், நமது குடும்பத்த வா கடல கடந்து செல்வது இதுவே முதல் தடவை நமது குடும்பத்துச் சரித்திரத்தில் இதுவரையில் ஒருநாளும் இல்லாதபடி இனி ஒருநாள் நீ கலெக்டராக வருவாயென்று எனக்குத் தோன்றுவதனால், நீ சீமைக்குப் போகச் சம்மதிக்കிறேன். நமது வழக்கப் பழக்கங்களை விடாமல் பற்றியிரு. மாமிசம், மது, புகை என்னும் இம்முனறையும் தவிர. படிப்பிலேயே உன் கவனத்தைச் செலுத்து. நீ திருமபிக் கடல் தாண்டி வருமுன்னே நான் ஒருவேளை இவ்வுலகந் தாண்டிப் போயிருப்பேன்” என்று சொல்லி அவர் என்னை ஆசுவதித்தார். பெரியவர் ஐயோ பாவம்! அவரது சொல்லு அப்படியே பலித்தது. நான் இங்கிலாந்திலிருந்து திருமபி வருவதற்கு நெடுநாள் முன்னரே அவர் பரலோகம் சேர்ந்தார்.

எனது பால் பாரியையிட்ட விடைபெற்றுப் பிரிபுட்போதே சில வகைகளில் என் மனம் மிக்க குழம்பியது அந்தப் பிரியா விடை மிக் துக்ககரமாகவும் இருந்தது. அவளுக்கு அப்பொழுது வயது பன்னிரண்டே கல்விப்பயிற்சி செய்ய அப்பொழுதே ஆரம்பித்திருந்தாள். இங்கிலாந்து எங்கே இருக்கிறதென்றாவது, நான் என அங்குப் போகிறேனென்றாவது அவளுக்குத் தெரியாது. அவளது பெற்றோர்களோ மூக்கம் பிடித்த வைதிகர்கள்; அதி ஆசாரம் கொண்டாடுகிறவர்கள். நான் இங்கிலாந்துக்குப் போவது அவர்களுக்குப் பிடிக்கவே இல்லை. எனக்கு ஏன் பெண்ணைக் கொடுத்தோமென்று அவர்கள் உண்மையில் மிக் விசனப்பட்டார்கள்; ஆனால், மதுதாம் சாஸ்திரம் என பக்ஷமாக இருந்ததனால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நான் சிறிதும் பாராட்டவில்லை ஆனால், என மனைவியின் விஷயம் அப்படியன்று. இயல்பாகவே, அதை நான் பாராட்ட வேண்டிய தாரிற்று நான் செய்கிற காரியம் சரியானதென்று அவள் மனத்திறப்பும்படி செய்ய விரும்பினேன். அவரும் நானும்

வாழ்க்கைத் துணையாயினோம். அக்கினி சாக்ஷியாகப் பாணிக் கிரஹணம் செய்ததிலிருந்து இருவரும் ஒன்றித்து ஒரே ஆதத் மாவானோம். ஆதலால், மற்றவர்களெல்லாரைக் காட்டிலும் அவள் விஷயத்தில் எனக்குப் பொறுப்பு அதிகமென்று நினைத்தேன். அவள் மிக துக்கித்துக் கதறி யழுது என்னைப் போகவேண்டாமென மனறாடியிருந்தால் நான் என்ன செய்திருப்பேனோ தெரியாது. அப்படியானாலும் பெருமபாலும் நான் போயிருப்பேனென்றே தோன்றுகிறது. ஏனெனில் நான் பின்வாங்க முடியாதளவு பிரயாண சனநாகங்களெல்லாம் செய்துவிட்டிருந்தேன். ஆனால் அப்படிப் போகும்போது மனத்தை வெறுத்து கொடிய துக்கத் தோடு போயிருப்பேன்.

இந்துக்களுள் விவாகம் எனபது கேவல ஆதம் சம்பந்தமான விஷயம்; அந்த விவாகத்திற்குப் பின், பால பாரியைக்கும் அவளது கணவனுக்கும் ஏற்படுகிற பரமப் பிரேமை மிக உண்மையானது. இரததுக்களல்லாதா அதை யுணர்வது அருமை. நிஜமான திருஷ்டாந்தமொன்றை யெடுத்துப் பார்த்தால் அவர்களிருவருக்குமுள்ள அன்பு மிகத் திடமானது, மிக உண்மையானது. அதற்கைய அன்பு அவர்களுடைய இள வயதுக்கு மிஞ்சியதென்றேனும், இள வயதுக்கு உரியதென்றேனும் சொல்லலாம், அவர்களிருவரும் ஒருவர் மற்றொருவரைத் தனக்கே சொந்தமென்று நினைக்கிறார்கள ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் உத்தம பாவனையே கொள்கிறார்கள். மற்றவர் நயமே தன்னயமெனப் பாராட்டிக் கண்ணுங்கருத்தும் ஒன்றுபட்டு உடல வேரூயினும் உயிர் ஒன்றேயாகப் பாவிக்கிறார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றித் தனியாக ஓர் அத்தியாயம் எழுதப்போகிறேனாதலால் இங்கே இதை விவரிக்காது விடுகின்றேன்.

நல்ல வேளையாக, அந்த இக்கட்டுச் சமயத்தில் என மனைவி நான் எதிர்பாராத அளவு அதிசயமான தைரியத்தோடு நடந்து

கொண்டாள் நான் போவதைப்பற்றி அவளுக்கு விசனமேயென பதில சந்தேகமில்லை; கடலகளைக் கடந்து ஐயாபிரம மைலகளுக்கு அப்பாலுள்ள அந்நிய தேசத்திற்குப் போவதனால் நேரத்தக்க அபாயங்களையும் நெறி கேடுகளையும் பற்றி அவள் முன்னிலையில் பலரும் பேசியிருப்பதனாலே, முக்கியமாக அவளுக்கு துக்கம் ஏற்படத்தக்கதே. ஆயினும் அவள் அழவும் இல்லை, போக வேண்டாமென என்னைத் தடுக்கவுமில்லை. இங்கிலாந்துக்குப் போவதனாலுள்ள ஆபத்துக்களையும் நீதி மோசனங்களையும் பற்றித் தனக்கு அநேகா சொல்லியிருக்கிறார்களென்று கூறி, அப்படிப் பட்ட தூமமாகத்தின் வாய்ப்படாமல் நான் இருக்கவேண்டுமென்று மாத்நிரம் அவள் பிரார்த்தித்தாள். உடனே புனசிரிப்புக்கொண்டு “நானும் எனனாலானதைச் செய்கிறேன் காலையிலும் மாலையிலும் உங்கள் சேஷமாபிவிருத்திக்காக இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்” என்றும் சொன்னாள். எனமீது அவளுக்குள்ள இந்த பேரன்புகுறியையும், பிரார்த்தனைகளில் அவளுக்குள்ள சிறு பிள்ளைத்தன்மான நம்பிக்கையையும் அப் பிரயோஜனத்தையும் நினைத்து நான் புன்னகை கொண்டேன். ஏனெனில், அந்தக் காலத்தில் நான் மதராஸ் ஸாவ கலாசாலையில் கடைநடுகுததுத் தேர்ந்த நவபிண்டம் மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் விசுவாஸமில்லாதவன், பிச்சை வேண்டும்தில் சிறிதும் நம்பிக்கையில்லாதவன்; பொருட்பேறு வேண்டி யொருவரைப் பிரார்த்திப்பதும் பிச்சையே, பெரும் பேறுவேண்டிப் பரமனைப் பிரார்த்திப்பதும் பிச்சையே எனக் கொள்பவன். ஆதம் சுகதியின் விஷயத்தில் எனக்கும் கல்விப் பயிற்சியிலலாத மனைவிக்கும் வித்தியாசம் மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ளதுபோலிருந்தது. அவள் பண்டைக் கொள்கையினள். அந்தக் கொள்கைக்குரிய பயம், பக்தி, விசுவாஸம் முதலியன வாயந்தவன்; நாளை பழைய வழியையும் சேராதவன், புதிய வழியையும் பற்றாதவன்; இரண்டுக்குமிடையே திரிசங்கு ஸவர்க்

கததைப்போல நிற்பவன். கடைசியாக, நான் அவளிடம் விடை பெற்றுப் பிரியும்போது அவள் கண்ணுங் கண்ணீர் நமாக என்னைப் பாதது, “நாளொன்றுக்கு மூன்று முறை என்னை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றாள் அதற்குப் பதில் நான், “எத்தனை தரம் நீ என்னை நினைப்பாய்?” என்று கேட்டேன். அப்போது இந்திய மாத்ருக்கு இயல்பாயுள்ள பரமசிந்தையை யுணர்த்தும் பாவையோடு என்னை நேரிட்டுப் பாதது, “எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பேன்” என்றாள். “அப்படியானால், நான் உன்னைத் தினந்தோறும் மூன்று முறை மாததிரமே நினைக்கவேண்டுமென்று ஏன் கேட்டாய்?” என வினவினேன். “ஏனெனில், படிக்கவேண்டிய காரியமும் உங்களுக்கு இருக்கிறது அப்படி முதன்மையாக நான் கவனிக்கவேண்டிய காரியம் வேறெதுவும் இல்லை. ஆதலினால், அந்த விததியாசம்” என அவள் மொழிந்தாள். இவ்வாறு எனது பால் பாரியையிடம் பிரியா விடை பெற்று, அங்கிருந்து வெளியேறினேன்.

இங்கிலாந்துக்குப் போகும் கப்பல் யாத்திரை என மன வெளியில் அப்பொழுதே தோன்றித் துலங்கலாயிற்று. உறறார் உறவினரை விட்டுப் பிரிந்து மூன்று வருஷகாலம் இருக்கவேண்டுமெயென்னும் ஏக்கத்தை நான் எவ்வளவு மேற்கொண்டு அடக்கிக்கொள்ள முயன்ற போதிலும் அது என்னையும் மீறித் தலையெடுத்தது, என மனதைப் பெரிதும் வாட்டியது. அந்தத் தருணத்தில் என மனைவி அநாதையானேனே, உலகமே பாழ்த்துப் போயிற்று எனலும் எண்ணத்தினால் தாங்கமாட்டாத துக்கக் கடலில் ஆழந்து அவதிப்பட்டபோதிலும், அதை வெளிக் காட்டினால் என மனம் புண்படுமெயென அஞ்சி, அடக்கிக்கொண்டதாக அவள் நான் இங்கிலாந்திலிருந்து திருமபி வந்த பின் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறாள்.

அனாதைத்தினமே ரெயிலேறி மூன்று நாளில் பம்பாய்க்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். சில அறிவாளிகள் சொல்லியபடி அங்கே நான் கிடங்கு ரொட்டியும் உபபிபாத உருளைக்கிழங்கும் தின்னத் தொடங்கினேன். இங்கிலாந்தில் இவைகளைத் தவிர வேறு கந்த மூலாதிகள் கிடைக்காமென்று நினைத்து, அங்கே மூன்று வருஷ காலம் இவைகளைத் தின்று ஜீவிக் வேண்டுமென்ப பழக்கம் கொள்ளலானேன்.

இந்த உணவு வேற்றுமையினறி ஒரே சுவையாக ஒரே மாதிரியாக இருந்தமையின, எனக்கு மிக்க வெறுப்புத் தோன்றியது. ‘உபபிலலாப பண்டம் குப்பையிலே என்பார்களல்லவா?’ அதை உட்கொண்டவுடனே வயிறு குமட்டி வாந்தி யெடுக்கத் தலைப்பட்டேன். ஆனால், என்னைச் சுற்றியிருந்தவர்கள் பலர் நான் ஓக்காளிப்பதைப் பார்த்தால், இங்கிலாந்தில் நான் சைவ உணவில் ஜீவிப்பது இயலாத்தன்று அவர்கள் நினைப்பார்களே யென நான் மிகக் பிரயத்தனப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டேன். ஆனபோதிலும் நான் உட்கொள்ளும் உணவு நாளுக்கு நாள் அளவில் குறைந்தது. அதைப் பார்த்து என மைத்துனி, ‘இன்னும் 10 நாள் இப்படியிருந்தால் காபியைத் தவிர வேறு உணவு எதுவும் உமக்கு ஏற்காதாகும். இங்கிலாந்தைப் போன்ற சீதள தேசத்தில் காபி மாதிரியாக குடித்தே எப்படி ஜீவிப்பதற்காகும்? இங்கே இருக்கிற வரையில் நமக்கு வழக்கமான உணவையே புசித்துக்கொண்டிருக்க. இங்கிலாந்துக்குப் போனபிறகு அங்கே பட்டினி இருக்கும்காலம் எவ்வளவோ இருக்கிறது’ என்று சொன்னான். அவர் வார்த்தையை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. வீர சைவத்தை நிலை நாட்டும் பொறுப்பு எனக்கே வாய்நுளத்தென நினைத்தேன். பம்பாய் டாக்டருடைய கொள்கையும் மதராஸ் ‘அடவைலரி கமிட்டி’யின் கொள்கையும் தவறெனச் சாதித்துக் காட்ட வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தேன், சைவமாக இங்கிலாந்தில் உயிர் வாழ முடியுமாவென்று

அந்த 'அடவைஸரி கமிட்டி' க் காரியதரிசியை நான் கேட்டபோது அவர் 'முடியாது குழந்தாய்' எனச் சொல்லியிருந்தார். உண்ணும் ஆசையை ஒழிக்கத் தக்க கிடங்கு ரொட்டியையும் உப்பிலலாமல் வேக வைத்த உருளைக் கிழங்கையும் நான் தின்று கொண்டிருந்த போது இங்கிலாந்தில் பலவகையான நல்ல ருசியுள்ள திவவியமான காய் கறி பதார்த்தங்கள் கிடைக்குமென எனக்குத் தெரியவே தெரியாது அந்த ரொட்டியையும் உப்பிலலாக கிழங்கையும் பாக் கும்போது என் மனம் ஆழ்ந்து போகும் 'வேண்டுமானால் வேலியும் காய்க்கும்' எனும் பழமொழி பொய்யாகப் போகும் போலிருக்கிறதே யெனவும் சந்தேகிக்கத் தலைப்படடேன இந்தச் சந்தேகங்களெல்லாம் உணவு உட்கொண்டபின் மறந்து போகும், மறுமுறை உண்கலத்தில் அவைகளைப் பாக் கும்போது மாததிரமே திரும்பத் தோன்றும். மன வேதனை மிகுந்த அந்நாளில் சாப் பாட்டு வேளை வந்தால் எனக்கு மிக்க வெறுப்பும் கஷ்டமும் தோன்றும்; இங்கிலாந்துக்குப் போனால் அங்கே இந்திய மிட்டாயத் தினுச் பக்கணங்கள் கிடைக்கமாட்டாவாதலால், அங்கே நிவசிக்க நான் பழகிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நாளில் அவைகளைப் பம்பாயக் கடைகளில் வாங்கித் தின்னக்கூடாடுதெனவும் ஒழித்தேன். இதனால் அனுவசியமாக நான் துன்பத்தையும் கஷ்டத்தையும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டேன். அந்தக் காலத்து நிகழ்ச்சிகளை நான் இப்போது நினைத்துப் பார்த்தால், அட்டா! எவ்வளவு அசாதாரணமான கஷ்டங்களையும் அனுசூலங்களையும் அப்போது பொறுத்தேனென எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. உணவிற சைவத்தை நினைநாட்ட வேண்டுமெனத் தீவிர வைராக்கியங் கொண்டு அதற்கான சாகஸங்களையெல்லாம் மிக மிகச் செய்தேன். ஆனால், அதனை வைராக்கியமும் ஸாகஸமும் முற்றும் அனுவசியம்.

'நெல்லார்' என்னும் நீராவி கப்பலில் போவதற்கு இடம் அமர்த்தியிருந்தேன். அது 1919 அக்டோபர் 25-ல் பம்பாய்

லிருந்து புறப்படுவதற்கு இருந்தது; முட்டாள்தனமாக, ஒருவனைக்
 கொண்டு பம்பாயில் சில உடுப்புகள் தயார் செய்து கொண்டேன்.
 அவன் நல்ல எண்ணத்தோடேயே தைத்திருக்கலாம். ஆனால், அது
 பல அமிசங்களில் எனக்குப் பொருத்தமாயிருக்கவில்லை. அவன்
 எனக்குக் கொடுத்த நிலையாடை மாதர்கள் கோடை காலத்தில்
 அணியத் தக்கது போலிருந்தது. தொப்பி சிறு பையன்களுக்
 குரியதாயிருந்தது. உடுப்பு சவச சடங்குகளேற்றதாயிருந்தது.
 நிஜம் எனபது சலலடம் போலிருந்தது. மேலங்கி தெரப்பிள்
 வரையில் வந்தது, கழுத்துத் தொங்கணி நாடாவைத் தவிர
 வேறென்று, பாதரசைத் எருமைத் தோலிற் செய்தது போலி
 ருந்தது அவைகளைச் செய்து கொடுத்தவுடன் பலமுறை இங்கி
 லாந்துக்குப் போயிருந்தேனென்றும், அவ்விடத்துக் கோலங்கள்
 தனக்கு நனகு தெரியுமென்றும், இங்கிலாந்துக்குப் போனவர்கள்
 பலருக்கு உடுப்புத் தைத்துக் கொடுத்திருக்கிறேனென்றும் சொல்
 வியதனால் அவன் கொடுத்த ஆடையணிகளை நான் ஆராய்ந்து
 பார்க்கவில்லை. ஒருவேளை நான் பாததிருந்த போதிலும் அவை
 பொருத்தமற்றவையெனத் தெரிந்து கொண்டிருக்க மாட்டேன்.
 ஏனெனில், மேனாடு ஆடைக்கிரமத்தைப் பரீக்ஷித்துப் பார்க்க
 எனக்கும் தெரியாது. பரிகாசகரமான இப்படிப்பட்ட உடுப்புகளைப்
 பாதது மிக நன்றாயிருக்கிறதென நாங்கள் மகிழ்ந்தோம். ஆனால்
 தீவகற்றதாகவும், விநோதமாகவும் தோன்றிய இவ்வஸ்துக்கள் ஒவ்
 வொன்றுக்கும் அவன் கூறிய விலையைக் கேட்டு அயர்ந்து
 போனோம். 'இங்கிலாந்தில் வசிப்பதென்றால், பெருஞ் செலவு
 பிடிக்கும். ஆகையால், இந்த உடுப்புகளுக்கு இவ்வளவு பணம்
 கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று' என்று என நண்பரில் ஒருவர் சொன்
 னார். அதைக் கேட்டு எல்லாரும் திருப்தியடைந்தோம்.

அத்தியாயம் 2

“நெல்லூர்” கப்பற் பிரயாணம்

மாமபலத்தில் கடிதம் கிடைத்தது 50 நாளைக்குப் பின், பம்பாய் “விகடோரியா டாமினஸ்” ஸ்டேஷனுக்குப்போக சென்னையிலிருந்து காலே ரெயில் வண்டியில் ஏறினேன். என்னை வழியனுப்பச் சில நண்பர்களும் உறவினர்களும் பம்பாய் வரையில் வந்தார்கள். புறப்படுவதற்கு முன்னால் தினந்தோறும் எல்லாரும் வெகு உற்சாகமாகவும் தமாஷாவாகவும் பேசிக் கொண்டிருப்போம். இந்தப் பம்பாய் பிரயாணத்தில் ஒருவரும் வாயே திறக்கவில்லை காணாத இடத்திற்கு நான் கணமுடித்தனமாகப் போகிறேனென்னும் உணர்ச்சி எங்கள் ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் உறுத்திக் கொண்டிருந்ததெனத் தோன்றியது. வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியாதளவு எங்கள் மனம் சிந்தையில் ஆழ்ந்திருந்தது. தையற்காரன் கொடுத்திருந்த சோக்ககோலம் போன்ற உடுப்பை நான் தரித்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது என்னைப் பார்த்தாலு பலியிடுவதற்குக் கொண்டிபோகும் வெள்ளாட்டைப் போலிருந்தது.

முக்கியமாக, ஆறு விஷயங்கள் விருப்பப்படி பில்லாமல் என மனத்தை வருத்திக்கொண்டிருந்தன. அவை தெளிவாக இல்லாமை யின் அந்த வருத்தத்தினால் மனம் மிக ஆழ்ந்துபோயிற்று.

வீடு வாசல உற்றார் ஊரார் உறவினா எல்லாரையும் விட்டு நெடுங்காலம் பிரிந்திருக்கப் போகிறேனே, இனித திரும்பிப் பாராமல் பிரிந்தே போவேனோ என்னவோ என்னும் எண்ணம் அந்த ஆறு விஷயங்களுள் முதலானதாகும். வாழ்க்கை அரித்தியம் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு அப்போதும் இருந்தது, இப்போதும் உறுதியாக இருக்கிறது. வாழ்க்கையை நான் நீர் மேற குமிழி யெனக் கருதுகின்றேன். அந்தக் குமிழி எந்த நிமிஷத்தில்

வேடிதது அதிலடங்கிய அழியா ஜீவாதமா வெளிப்பட்டுப் போமோ எனனும் அச்சம் எனக்கு எப்போதும் உண்டு. பின்பு, வேறு வேறு வகையான பலவகை நீர்க் குமிழிகளில் திருமபத திருமப அந்த ஜீவாதமா பிரவேசித்தது முடிவில், அருபமான பா மாதமாவுடன் ஐக்கியமாகும் எனனும் நம்பிக்கையும் எனக்கு உண்டு. கடந்த 10 வருஷ காலமாகக் கல்வி கற்கும் பொருட்டு நான் பற்பல தூர ஸ்தலங்களில் வசித்துக்கொண்டிருந்தமையின், பிறந்த ஊரின் மீது பாசம் எனக்கு அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை; நண்பர்களோ, அந்தப் பத்தத்திற்குரிய உண்மைப் பொருளுடைய வாகள எனக்கு மிகச் சொற்பம்; நண்பர்களென வழங்கும் மற்ற பெருமபாலா வெறும் அறிமுகமெனத்தக்கவர்களே. உறவினர் தூற்றுக் கணக்காக உண்டென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனால், அவர்களிலெல்லாரிடத்தும் எனக்கும் பிரேமை உண்டென நிஜமாகச் சொல்லமாட்டேன். அவர்களிற் சிலரிடத்தேனும் உண்மைப் பிரேமை உண்டெனச் சொல்லமுடியாது. அவர்களிடம் நான் கோரியதெல்லாம் எனனை பாட்டிலே தனியே விட்டு, பொறுமைப் புத்தியினால் எனக்குத் தீவகு நினைக்காமலும், உள்ள விஷயங்களை வேண்டுமென்ப புரட்டிப் பேசாமலும் இருக்கவேண்டுமென்பதே.

ஊராரை விட்டுப் பிரிந்தது போகிறேனே யெனனும் எண்ண மும் ஒருவாறு எனனை உறுத்தியதெனச் சொன்னேனே. ஊரார் என்றது இந்நாட்டாரையே குறித்ததாகும் இவர்களைப்பற்றியோ வெனின, இவர்களெல்லாரும் திரண்டு ஒரு தொகுதியாக என மனக் கண்ணுக்குத் தோன்றவில்லை; எல்லாரையும் சேர்த்துப் பார்ப்போமென்றாலும் ஓர் உருவம் ஏற்படவில்லை. தனித் தனிப் பகுதியாகப் பார்ப்போமென்றாலும் என கண்ணுக்கு உருவம் ஏற்படவில்லை. காசமீர்கள், பஞ்சாபிகள், ராஜ புத்திரர்கள், ஐக்கிய மண்டலத்தவர்கள், வங்காளிகள், மத்திய மண்டலத் தவர்கள், ஒட்ரர்கள் ஆகிய இவர்களைப் போதுமான அளவு

நான பார்த்ததில்லை ஆகையால், இந்நியாகளென நான நினைக்கும்போதெல்லாம், எல்லாரும் மதராஸிகளைப் போன்ற வர்களே யென்னும் பாவனையே பெரிதும் இருந்தது. அந்த மனப்பாவனைப் படத்தில் காசமீரிகள், பஞ்சாபிகள், ராஜ புத்திரர்கள், ஐக்கிய மண்டலத்தவர்கள், வங்காளிகள், மத்திய மண்டலத்தவர்கள், ஒட்ராகள ஆகிய இவர்களின் சாயையும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் இருந்தது; அந்தச் சாயை எனபது மிகச் சொற்பம், அந்தச் சாயையிலும் அவர்களெல்லோரும் மதராஸிக்கோலமாகவே தோன்றினார்கள். இதுவன்றி, பிற நாட்டார் பலரை நான பார்த்ததில்லையாதலால், அவர்கள் இந்நியர்களல்லாத அந்நியர்களென நான பகுத்தறிய முடியாதாயிற்று, இவ்வாறு என் நாட்டார் இன்னொருந் நான தனித்து வகையறுத்துத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதிருந்தேன. அந்தத் தருணத்தில் 'அபகணிஸ்தானத்தா' நெருங்குக காட்டி, அவன் பஞ்சாபி என்றால் நான நம்பியிருப்பேன். பரிவர்த்தன ரீதியாக, அஸஸாம் பிரதேசத்தானெரு வனைக் காட்டித் திபேத்துக்காரனென்று சொன்னால் அதையும் நம்பியிருப்பேன். எனவே, அயலநாட்டுக்காரனைக் காட்டி இந் நாட்டானென்றாலும் இந்நாட்டானைக் காட்டி அயலநாட்டானென்றாலும் நம்பியிருப்பேன். இப்படியெல்லாம் இருந்தபோதிலும், கடல கடந்து போகத்தக்க கப்பலை நோக்கி ரெயிலவண்டி போயக் கொண்டிருந்தபோது உறறாரும் உறவினரும் ஊராரும் எல்லாரும் என மனத்துக்கு மிக இனிமையான வடிவத்தோடு தோன்றினார்கள் அவர்களை விட்டுப் பிரியவேண்டுமே யென்னும் எண்ணம் எனனை மிக வருத்தியது

எனது கிராமம் வைதிகாசாரம் மிகுந்தது. ஏறமமான எண்ணம் அவ்வூராருக்குக் கிடையாது. கிராமமோ நாளுக்கு நாள் கூடிவந்துகொண்டிருந்தது. அப்படியிருந்தும் அந்த நிமிஷத்தில் அது பம்பாயைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும்

மிக முக்கியமானதாகவும், விசேஷமானதாகவும் எனக்குத் தோன்றியது. நான் பிறந்த காற்றோட்டமில்லாத இருட்டறை காசியைக் காட்டிலும் மிகப் புனிதமாகத் தோன்றியது. ஏனெனில் முதன் முதல என இளங் கண்கள் கண்ட பூப்பிரதேசம் அதுவேயல்லவா? என வீட்டுக் கருகிற பாய்நதுகொண்டிருந்த நீரோட்ட எங்கா நதியைக் காட்டிலும் மிகப் பெரிதாக என் மன வெளியில் விளங்கியது. எங்கா நதியை நான் கண்டதில்லையாயினும், அது எனனுடையதென்று நான் சொல்லுவதற்கில்லையாயினும் என் வீட்டண்டையிலுள்ள நீரோடையின் மீது அபிமானம் அவ்வளவு அதிகமாயிற்று. எங்கள் கிராமத்துத் தேவாலயமே புண்ணியக் கோயிலாகத் திகழ்கிறது. அந்தக் கோவில் அர்ச்சகர் தாங்குமுஞ்சி. திருமதிக்கள் பழுது பார்த்துச் செப்பனிடாமல் சிதிலமானவை; அங்கே தொழுபவர்கள் தன்னல நோக்கமுடையவர்களே. இதத்தை குறைகளும் தோஷங்களும் இருந்தபோதிலும், இவையெல்லாம் நெடு நாட பிரிந்திருக்கவேண்டுமெய்னனும் எண்ணத்தினால், மறைந்து பின்னுக்குப் போயின.

உறவினர்கள், அன்பிலா நண்பர்கள் இவ்வுறவினர்களும், அவ்வளவு கெட்டவர்களாகத் தோன்றவில்லை. அவர்களெல்லாரும் நல்லவர்களே. ஆனால், அவிபக்த குடும்ப வாழ்க்கைக்குரிய கஷ்ட நிஷ்டரங்களினாலும் குக்கிராமத்துக்குரிய குறுகிய நோக்கத்தினாலும் அவர்கள் வித்தியாசமாக நினைத்து நடந்து கொள்ள வேண்டி வந்தது, மறப்படி இயற்கையில் அவர்கள் நல்ல தன்மை வாய்ந்தவர்களே யென நிச்சயமாக நம்பினேன். பொதுவாகச் சொல்லுமிடத்து நல்லுறவினர்களுள்ள இருது என்னைக் காட்டிலும் வேறொருவன் இருக்கமாட்டானென்றே நம்பினேன். சபாசப காரியங்களில் அவர்களெல்லாரும், ஒருவா தப்பாமல் வந்துகூடிக் குலவுவார்கள் கடைசியாக ஆராய்ந்து பாராக்குமபோது, உறவினர்கள் செயயத்தக்க காரியம் அவ்வளவேயல்லவா? அந்த நிமிஷத்தில்

உறவினன எவனையேனும், அவன எவ்வளவு தூரத்ததுப பந்துவே யானாலும் பாரததால் அவனை நான் மிக்க பிரேமையோடு தழுவித் தன்மை பாராட்டி இருப்பேன். அதற்கு முன்னால் அவன என்ன தீமைகள் இழைத்தவனென்பதையும் பொருட்படுத்தாமல் ஆதர வோடு அவனிடம் அன்பு பாராட்டியிருப்பேன்.

நண்பர்கள் விஷயத்திலும் அதுபோலவே மனம் திரும்பி குணமே பாராட்டலானேன். நிஜமான நண்பர்கள் சிலா எனக்கு உண்டு. அவர்கள் நண்பர்களுக்கேற்றாத காரியங்கள் சில செய் திருந்தபோதிலும், அந்த வேளையில் அவர்களுக்குச் சமமானமான நண்பர்கள் உலகத்தில் வேறு இல்லை எனவே தோன்றியது. வெறும் அறிமுகக்காரர்கள் என்பாரும் அப்போது நண்பருக்கு டாடானவர்க ளாகவே தோன்றினார்கள் அவர்களோடு பின்னும் நெருங்கிப் பழகி அவர்களுடைய நட்பை வளரக்கவிலையே என உண்மையில் விசுவம் கொண்டேன். ஆனால் அவர்களின் நட்பை வளரக்கா திருந்ததே நல்லதென நான் இப்பொழுது ஒருகால நினைத்தாலும் நினைப்பேன்.

எனது தேசத்தாரைப்பற்றியோவெனின், அன்றைத்தினம் என மனம் மிக உற்சாகமாக இருந்தது. வடமேற்கு மாகாணங் களிலிருந்து தாடி வளராத பட்டாணி ஒருவனைக் கண்டாலும் வட கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து தாடியில்லாத அஸஸாமியன் ஒரு வனைக் கண்டாலும் இந்தியனெனச் சொல்லிய மாதிரத்ததிலே அவனைக் கட்டிக்கொண்டு தழுவிப்பிரப்பேன். எனனுடன் ரெயில் வண்டியில் ஒரே அறையில் உட்கார்ந்திருந்த மகாராஷ்டிரா, குஜராததியா, பாஸிகள் ஆகிய இவர்கள் பரிசுசியமில்லாதவர்களா யினும் அவர்களை விட்டுப் பிரிவதும் வருத்தமாயிருந்தது. சகோ தர வாஞ்சையோடு அவர்களை நான் உற்றுப் பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் எதையும் சாமானியமாகக் கொள்கிறவர்களாதலால், என

பாவனையைத் தெரிந்து நடந்து கொள்ளவில்லை. ஆகையால் அவர்களை விட்டுப் பிரிவதனால் எனக்கு உண்டாகிய வருத்தத்தை அவர்களுக்கு நான் வெளியிட முடியவில்லை.

என்னை வருத்திய மற்றோர் எண்ணம் என்னவெனில், வேறு குலம் வேறு வாககம் வேறு நிறம் வாய்ந்த புதிய ஜனங்களோடு அன்னிய நாட்டில் தூரதேசத்திற் குறைந்த பக்கம் மூன்று வருஷ காலமாவது கழிக்கவேண்டுமே யென்னும் உணர்ச்சியேயாம். ஜனங்களெல்லாரும் வெண்ணிறத்தவராகவும் ஆங்கில மயமாகவும் உள்ள தேசத்தில் வாழ வேண்டுமென்பது காணாக கடலில் கண் முடிவீழ்வது போலிருந்தது ஆங்கிலத்தவரைப்பற்றி அதுவரையில் எனக்கு இருந்த அனுபவம் மிகச் சொற்பம் அந்தச் சொற்பமான பவமும் வேறு வேறு விதமான உணர்ச்சிகளை உணர்த்தியிருந்தது. கலாசாலை புலவர்கள் மிக்க அன்புடையவர்கள், பெருந்தன்மை நிரம்பியவர்கள். அவர்களிலும் ஒருவரைத் தவிர மற்றெல்லாரும் இந்திய நாகரிகம் இழிவுபட்டதே யெனும் நம்பிக்கை தமக்கு உள்தெனத் தம் நடவடிக்கையில் தெளிவாகக் காட்டினார்கள். அவர்களுடைய மனுவைய சாதத்திரத்தினபடி டியூடோனியரே உயர்ந்த வகுப்பினரெனக் கொண்டிருந்தார்கள்; பின்னர் ஆங்கிலோ-ஸாக்ஸ்னீயர்களே உத்தம வகுப்பினரென்பது அவர்கள் துணிபு; பாரமாததிக விசாரத்தில் கிறிஸ்து மதமே சிறந்ததென்பது அவர்களது கொள்கை; பெருள் நூல்துறைகளில் பலகாலும் ஆராய்ந்து அவர்கள் கடைப்பிடித்துள்ளது மேனாடு வெளியைக் கைக்கொண்டுள்ள செளக்கிய முறையே நமது கிராமக் கைத் தொழில்களின் கழுத்தைத் திருகிய நதிர் சாதனங்களினால் அவர்கள் உண்டாக்கும் அபரிமிதமான பண்டத் தொகுதிகளே; அவர்களது அரசியற் கொள்கையோ, நமது கிராம வாழ்க்கையின் உயிரை யொடுக்கி யொழித்தது மேனாட்டா உலக சாமபிராச்சியம் கடியாள வேண்டுமென்பதே—இவையெல்லாம் எனக்கு விரோத

மாகவும் வெறுப்பாகவும் இருந்தன அவர்களும் நானும் ஒத்துப் போகக்கூடிய விஷயம் ஒன்றுமே இல்லையென எனக்குத் தோன்றியது. இதைக் காட்டிலும் கிறிஸ்து மதப் பிரசாரம் செய்ய வருகிற பாதிரிமார்களுக்கும் எனக்கும் பொருத்தம் மிக்க குறைவு. இந்தப் பெரிய மனிதர்கள் நிஷ்காமியமாக உலகத்துக்கு உழைக்க வருகிறவர்களாம்; கிறிஸ்து மதம் பரவச் செய்து, ஜனங்களிற் பெருமபாலா முடிவில் வீழ்த்தக்க நிரந்தரமான நரகத் தீயினின்றும் ஜீவாதமாகுகளை மீட்க முற்போந்தவர்களாம். எனது இளம் பிராயத்திலேயே இவர்கள் செய்யும் காரியம் எனக்கு வெறுப்புணடாகியது. கிறிஸ்து மதக் கொள்கைகளைப் போதிப்பதினுள்ளதைக்காட்டிலும் பிறரைக்கிறிஸ்துவர்களாக மாற்றுவதில் இவர்களுக்கு ஊக்கம் அதிகம். இந்நுமதம் எனபது இததன்மையதெனத் தெரியாமலே அதனை இகழ்வதில் இவர்களுக்கு ஆரவம் அதிகம். இதனால் இவர்கள் காட்டும் அதிவிநயமும் அதியுபசாரமும் அதியாதரவும் எவருக்கும் வெறுப்பு விளைக்கத்தக்கதாகும். தோட்டங்கள் பல நீரில்லாமல் வாடிக் கொண்டிருக்க எத்தனையோ நதிகள் மணற்றரைக்குட் பாய்ந்துகொண்டிருக்கின்றனவே என நான் அப்போது நினைத்தேன். இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ ஜனத்தொகை கொஞ்சம். அப்படியிருக்க இந்தியாவில் மிஷனரிகளின் சங்கியை மிக அதிகமாக இருக்கிறதே. இங்கிலாந்தில் எத்தனை ஆயிரம் மிஷனரிகள் இருப்பார்களோவென நினைத்து நடுங்கினேன்.

நான் கிறிஸ்து மத விரோதியல்ல பைபிளைப் படித்து அதிலடங்கிய போதனைகள் பலவற்றைக் கொண்டாடியதுண்டு. ஆனால், அதே போதனைகள் மிஷனரியின் வாயிலாக வரும் போது ஒரு விதமான வெறுப்புத் தட்டுகின்றது. அவர்கள் எந்ததோதம் முறையில் எப்படியோ அந்த வெறுப்புத் தோற்றுகிறது.

இந்தியாவிலுள்ள மிஷனரிகளோ எதனிலும் முற்போக்கு மிகுந்தவர்கள் இந்துக்களின் உற்சவங்களில் அவர்கள் உன்னை வழிமடக்குவார்கள். விகாரமான சங்கீதம் பாடிக்கொண்டு இந்து மத போதனைகளை ஈர இரக்கமின்றி ஏளனம் செய்துகொண்டு இந்து தேவாலயங்களின் வாசல்களிலும் வந்து எதிர்ப்படுவார்கள். அது முதல் இப்போது ஒன்பது வருஷத்திற்குள் மிஷனரிகளின் தன்மை பெரிதும் மாறித் திருநதியிருக்கிறது. அவர்களிடம் சிலா விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும் போதிக் கவும் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரந்து மதக் கொள்கைகளைப் பற்றிப் பேசும்போது பத்து வருஷத்திற்கு முன்னால் விஷயம் தெரியாமல் தான் சொல்வதே சரியென மமதைப் பாராட்டிப் போட்டுக்கொண்டிருந்த கூச்சல் இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது, கிறிஸ்துவரின்னுடைய போதனைகளையெடுத்தோதி, குடியுக்கதியான வாதங்களினால்லாமல் தம் ஆதரவுமா கடைத்தேறும் பொருட்டே ஜனங்கள் கிறிஸ்து நாதரையையே வேண்டுமென்னும் விருப்பம் மிஷனரிகளுக்கு மேலிட்டு வருகின்றது.

ஆங்கிலத்தவராயுள்ள மதறவர்கள் எனக்கு ஏற்கன்குறையத் தெரியாதவர்களே. ஆங்கில அதிகாரி தீரம் மிகுந்தவரென்றும், இந்தியருக்கும் இந்தியருக்குமுள்ள விவகாரங்களில் நிஷபக்ஷபாதமாக நீதி நடத்துபவரென்றும் நற்பெயர் உண்டு, ஆனால், அகம் பாவம் மிகுந்தவர். நெருங்கிப் பழகிப் பேச இடங்கொடாமல் ஒதுங்கி நிற்பவர், மிக்க கடுமையான சித்தமுள்ளவர் எனலும் பெயருமுண்டு. ஆங்கில வியாபாரியோ, அவர்களுடைய விலைகள் மிக அதிகம், அவை கறூர், மாற்றமுடியாது என்பது பிரசித்தம். நடுத்தரமான அந்நஸ்துள்ள இந்தியர்கள் அவர்களுடைய கடைகளுக்குள் நுழையா, நுழைவதானால் அவருள்ள விரோதக் காட்சிகளைக் காண்பதற்காகும், இல்லையெனின் சில வேளை தமக்கு வேண்டிய வஸ்து ஒன்றின் விவரத்தை அவர்கே பார்த்துத் தெரிந்து

கொண்டு, குறைந்த விலைக்கு விற்கக் கூடிய இந்தியனிடத்தில் அதை வாங்கும் பொருட்டேயாகும். ஆங்கில சோலஜா என்றால்; மிக முரடான மூலக்கன. முன் பின் பாராமல் உயிருக்குத் துணித் தடிக்கும் தீரன் என்றே இந்தியர்கள் அந்நாளில் நினைப்பார்கள்; சாமானிய இந்நியனெவனும் அவனை எங்கேனும் சந்திக்க விருமப் பாட்டான். ஆகையால், முழுதும் ஆங்கிலத்தவர்களே நிராபிக் குடியிருக்கும் தேசத்தில் மூன்று வருஷகாலம் இருப்பதென்பது மனதுக்கு இனிமையாகத் தோன்றவில்லை. ஆயினும், இங்கிலாந்துக்குப் போகவேண்டும், அங்கே அவர்கள் எப்படியிருக்கிறார்களெனக் கண்ணாகக் கண்டு தெளியவேண்டும் என்னும் ஆசை எனக்கு இருந்தது அன்றியும் ஆங்கில யூனிவாஸிட்யோனறில் படித்துத் தேறிப் பட்டம் பெறுவதனால் உலகத்தில் பெருமைபுற வாழ்வதற்காகும் இவ்வளவெல்லாம் இருந்தபோதிலும், இங்கிலாந்தில் நெடுங்காலம் நீடித்திருக்கவேண்டுமே யெனனும் கவலை மாததிரம் அப்போது இருந்தது. அப்படி நான் கவலைப்பட்டிருக்கவேண்டாமென்ப பின்னா அனுபவத்தில் தெளிந்தேன்.

அது நிறக, ஐ. ஸி. எஸ். கருசு சேரமுடியுமோ முடியாதோ எனனும் சந்தேகம் இருந்தது. அப்படிச் சோந்த படித்தாலும் பரீக்ஷையில் தேர்வுவில எல்லா விதத்திலும் நொந்து பாழாய்ப் போவேனென யெனனும் அச்சமும் இருந்தது. ஸ்கூலிலும் காலேஜிலும் இடையறாமல் கோசசி பெற்று வந்திருந்ததனால் இந்தப் பரீக்ஷையிலும் தேறுவேனெனனும் தைரியமும் இருந்தது. எந்தப் பரீக்ஷையிலேனும் தவறிப்போவேனென்று நான் ஒரு போதும் நம்பவில்லை ஆனால் இந்தக் காரியத்தில் எனது ஸாவஸ வததையும் பாடுபடுத்தியிருக்கிறேனென யென்னும் பொதுவான விசாரம் மாததிரம் இருந்தது. அன்றியும், அந்த வருஷத்திற்கு எத்தனை ஐ. ஸி. எஸ்.கள் வேண்டுமோ அந்த சங்கியைக்குள் நானும் ஒருவனாகத் தேறுவேனென்பது எனன் நிச்சயம்? இதுவரையில்

நான பழக்கப்பட்டிருந்த பரீகைகளைக் காட்டிலும் இது புது மாதிரியானது. தேறுவதற்கு நூற்றுக்கு இததனை மார்க்கு வாங்க வேண்டுமென்னும் நியமம் இல்லை, தோசசி என்று சொல்லத் தக்கதுமே இல்லை. இது ஒரு போட்டிப் பரீகை. இந்தப் போட்டியில் முதன்மையாகத் தேறுகிறவன் தெரிந்தெடுக்கப்படுவான். முதன்மையானவர்களுள் நானும் ஒருவருனேன் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? அப்படி நான் முதன்மையாக வராவிட்டால் என கதி என்னவாகும்? படிப்புக்காகக் கடன் வாங்கிய பணத்தை எப்படித் திருப்பிக்கொடுப்பேன்? ஆயினும் ஆங்கில யூனிவாஸிட்யில் படித்துப் பட்டம் பெற்றதனால் இந்தியாவில் ஏதாவதொரு காலேஜில் நல்ல உத்தியோகம் பெறுவேனென்பது ஒருவாறு உண்டு. ஆனாலும் முதலிற கொண்டிருந்த எண்ணத்திற்கு இது டாடாகுமோ? அன்றியும் அப்படிப்பட்ட நல்ல உத்தியோகம் கிடைக்குமென்று எவரும் உத்தரவாதம் செய்வாரில்லை. உலகவாழ்க்கையில் பெருமை பெற வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடேயே ஆங்கில தேசத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன். இங்கேயே எனது மனக்கோட்டையின் அஸ்திவாரம் கட்டத் தது.

எனக்கு இருந்த நான்காம் கவலை இங்கிலாந்தில் சைவ உணவு உண்டு சீவிகக் முடியுமாவென்பதே உணவுச் சைவம் எனபது அந்தக் காலத்தில் எனது வைதிகக் கொள்கை. அதைத் தாக்கிக் முடியாது. நியாயநியாயம் விசாரித்து அந்தக் கொள்கையை நான் மேற்கொண்டேன். ஆயினும், அது என மனத்தில் பலமாகப் பதிந்திருந்தது சைவத்தைக் கைவிடுவதென்றால் பிராம் மணயத்தைக் கைவிட்டு, அநாதியாத வந்த பிராமணப் பரம்பரையினினும் நான் விலகிக் கொள்வதேயாகுமெனத் தோன்றியது. அது உணமையில் இருந்து மத்ததை இழப்பதும், தருமத்தை விட நாடுவதுமேயாகும். இங்கிலாந்தில் சைவ உணவு சரிப்படாதென்று

அநேகா எனக்குச் சொல்லியிருந்தனா. அப்போது அவர்களுடைய வாதத்தைகளையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் உதறியெறிந்தேன். இப்போது என மனத்தில் ஐயம் நிகழ்ந்தது. இவர்களெல்லோரும் முட்டாள்களாகி, நான் மாத்திரம் புத்திசாலியாவேனோ?

அதன்பின் என மனத்தை வருத்திய எண்ணம் இனி நான் தனிமையாயிருக்கவேண்டுமே எனபதாம் அதுவும் ஒரு நாளல்ல, இரண்டு நாளல்ல, குறைந்தது மூன்று வருஷ காலமாவது தனிப்பட்ட இருக்கவேண்டுமே யெனனும் கவலை மனதகிழ் புகுந்தது. உறறரை விட்டுப் பிரிந்திருப்பது இதுவே எனக்கு முதல் தடவை யாகும். இதற்கு முன்னால் ஒருநாள் முழுதுமாறியும் அந்நியர்களினிடையிலேயே நான் இருந்ததில்லை எனக்குத் தெரிந்தவர்களே னும் எப்பொழுதும் என்னுடன் இருந்தார்கள். இப்பொழுது நான் தனிமையாக இருக்கவேண்டியதாயிற்று. கப்பலில் பிரயாணஞ் செய்வ வருபவர்களுள் எவரையும் எனக்குத் தெரியாது. இங்கிலாந்திலும் எனக்குத் தெரிந்தவா ஒருவரும் இல்லை. அதாவது, இனி நான் என பண விவகாரத்தை நானே பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்; அந்தக் காரியம் ஒரு நாளும நான் செய்தறியேன், மனதிற்கு இனிமையூட்ட விநோதம் எதையேனும் நானே சீக்கிரத்தில் எவருடனேனும் பழக்கம் செய்துகொண்டு பொழுது போகக் வழிதேடவேண்டும். ரெயில் வண்டியிற் பிரயாணம் செய்துவந்தபோது அன்புள்ள நண்பர்களும் உறவினர்களும் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் அவர்களெல்லோரும் என்னை விட்டுப் பிரிந்து போவார்கள் நான் மாத்திரம் கரை காணுது அகன்று நின்ற கடல் மீது தனிமையாயிருப்பேன். கப்பலின்மீது அன்னியர்களின் கூட்டம் அதிகமாகவே இருக்கும். ஆனால், அதனைப் போகளுள் எனக்குத் தெரிந்த நண்பர் ஒருவரேனும் இல்லையே யெனனும் எண்ணத்தினால் அந்த அன்னிய ஜனத்திரட்டி என தனிமையை வற்புறுத்தியது.

கப்பலமீது இனி எப்படியிருக்குமோ, எவ்விதமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமோ என்னும் விஷயம் என் மனதைக் கடைசியாக உறுத்தியது கப்பற் சம்பவங்களுள் வயிற்றுக்குமட்டால், ஐரோப்பியப் பிரயாணிகளோடு கலந்து உழலும் அருவருப்பு, கப்பலில் அவர்கள் கொடுக்கத்தக்க உணவு, அவவுணவை உண்ணும் புதிய வகை ஆகிய இவை முக்கியமானவை. கப்பலிற் போகும் போது அது அசைநதாடுவதனால் வயிறு குமட்டி, ஓக்காளித்து வாந்தி யெடுக்கவேண்டுமென்பதை நினைத்தால் எனக்கு மிக்க திகிலுண்டாய்க்கொண்டிருந்தது முழுக்க முழுக்கக் கப்பல் யாததிரை செயத நெல்சன் பிரபுவுக்கும் இந்தக் குமட்டல் மிகத் தொந்தரவு செயததென்றால் நான் இந்த வாதையிலாமல் தப்பு வேனென்று நினைக்கத் தைரியங்கொள்ளவில்லை பம்பாயில் எனக்கு உடுப்புத் தைத்துக் கொடுத்தவன் 'காலராபெல்டு' என்னும் விசித்திரமான சாதனமொன்றைக் கொடுத்திருந்தான் அதை அடி வயிற்றின மீது அணிந்துகொண்டால் கப்பலோட்டத்தினால் தலை சுழலவதும் வாந்தி யெடுப்பதும் இராதின்று அவன் கூறியிருந்தான். அவவுறுதி மொழியினாலும் எனக்குத் தைரிய முண்டாகவில்லை. இடைவிடாமல் வாந்தி யெடுத்துக்கொண்டே யிருக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணம் என மனத்தை வருத்திக் கொண்டிருந்தது.

ஐரோப்பிய வழிப்போக்கர்களோடு கலந்து செல்லும் அருவருப்பு அந்தக் காலத்தில் எனக்கு மிக அதிகமாக இருந்தது. அதை எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்வேனென்னும் திகிலும் அப் பொழுது எனக்கு நிஜமாக இருந்தது. ஆனால் பிரததியக்ஷமாக நான் அவர்களுடன் கலந்து பிரயாணம் செய்து அனுபவித்ததில் முன்னா நான் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயம் தவறெனத் தெரிந்தது. அது வீண கிலியென உணர்ந்தேன். ரெயிலவோரில் பிரயாணம் செய்கையில் இந்தியாக்களின் விஷயத்தில் ஐரோப்பியர்கள் தெளஷ்

டிசுமக நடந்துகொள்ளும் கதைகள் பலவற்றைக் கேட்டிருந்தே னாலால், அவ்விரு ஜாதியார்களும் சந்திக்கும் போதெல்லாம் அப்படிப்பட்ட தெளாஜனனியங்கள் கட்டாயம் நடக்குமென்றே நினைத்திருந்தேன அவ்விஷயத்தைப்பற்றி எனது நண்பரொருவா எனக்கு ஒரு சங்கதி சொல்லி யிருந்தார், தூஷ்யமான விவரங்கள் ஊகிப்பதிலேயே அவருடைய மனம் எப்பொழுதும் ரமிகும். இந்த நிலைமையை விவரிக்கையில் அவர் 'கீழ்த்தட்டில் நீடிம மேல தட்டில் ஐரோப்பியனும் இருக்க நோந்தால், அவன் தன் இடத் திறகு ஏறுமபோது தற்செயலாகச் செய்ததுபோல வேண்டு மென்று உன்னை மிதித்துக்கொண்டு ஏறுவான். அப்படியில்லாமல் மேல தட்டு உணது இடமாக நோந்தால் நீ ஒவ்வொரு தடவை மேலே ஏறுமபோதும் அவன் கூச்சலிட்டுத் திட்டுவான்' எனச் சொல்லியிருந்தார். அவர் சொல்லியது சரியெனவே எனக்குத் தோன்றியது.

கப்பலிலுள்ள சமையறகாரர்கள் கோவாப் பிரதேசத்தார், சமையல் வேலைக்கும் அவர்களுக்கும் வெகு தூரம். எந்தப் பதாரத் தத்தையும் பாழாகக் கிடைப்பார்கள். அவர்கள் ஆக்கியதை உண்ண வேண்டுமெயென்ப பசித்தவரெவரும் பயப்படுவார்கள். இந்த விஷயத்திலும் எனக்குச் சந்தோஷம் இல்லை. சமையலிலுள்ள கோளாறுகள் மறறவர்களுக் கொப்ப எனக்கும் இருந்ததன்றி, எனக்குச் சைவ உணவு கிடைக்கவேண்டுமெ யென்னும் கஷ்டமும் சோந்தது. அது நிற்க, கையினால் எடுத்ததுண்ணாமல் கத்தியும் முள்ளும் உபயோகித்து வழக்கப்பபாதவர்கள் அவைகளால் உணவை எடுத்து உண்பது எவ்வளவு கஷ்டமோ, பழக்கமாக அவைகளைக் கொண்டு உணவருந்தியவர்களுக்கு அவையிலல்லாமல் கையினால் எடுத்து உண்பதும் அவ்வளவு கஷ்டமேயாகும் என்பதைச் சாமானியமாக ஜனங்கள் தெரிந்து கொள்வதில்லை, கப்பலேறு முன் ஒரு நாளுந் நான் கத்தியும் முள்ளும் உபயோகித்த

திலலை. ஒரே மேஜையில் முகமறியாத நானா ஜாதி மனிதர்களோடு உட்கார்ந்து உண்பதுவே ஒரு பெருங் கவலையாக என்னை வாட்டியது. முற்றும் அன்னியர்களா பிடுப்பவர்கள் நான உண்பதை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருப்பதே ஒரு பெரிய கெடுதல். அவர்கள் மாமிசமும் மீனும் உண்பதை நான பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியது அதனினும் கெடுதல். எப்படியானாலும், இவையெல்லாம் நிகழவே வேண்டும். இவைகளுக்காடு கொடுக்க நானும் சித்தமாகவே வேண்டும்.

இவ்வெண்ணங்களெல்லாம் ஒன்றை பின்பென்றாக என் மனத்தில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கையில், ரெயில் வண்டி ‘விகடோரியா டொமினஸ்’ ஸ்டேஷனுக்கு விரைந்தோடிகொண்டிருந்தது. அது இடையே நிற்காத வண்டி, அது ஒரு துன்பம்; அதிசீகிரதத்தில் கடலணடை என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் கொண்டு அது ஓடியதாகத் தோன்றியது. ‘விகடோரியா டொமினஸ்’ க்குப் போனவுடனே வண்டியை விட்டிறங்கி ‘அலெகஸாண்ட்ரா டாகஸ்’ என்னும் கப்பற்றுறைக்குப் போனோம். பிரயாணிகளெல்லாருக்கும் அங்கே டாக்டர் பரீக்ஷை நடந்தது. டாக்டர் ஒருவர் உட்கார்ந்திருந்தார். பிரயாணிகளெல்லாரையும் ஒற்றை வரிசையாக அவர் முன் நிற்கச் சொன்னார். பிரயாணிகளின் ஜாபிதாவை எடுத்துப் பார்த்துவிட்டுத் தனக்காரியத்தை நொடிப்பொழுதிற் செயது முடித்துவிட்டார். அவ்வளவில் அவசர அவசரமாகப் பரீக்ஷிப்பது சரியின்றென எனக்குத் தோன்றியது. என்னைப் பாரக்கும் முறை வந்தபோது அவர் என பெயர் என்னவென்றார். “ஏ. எஸ். பஞ்சாபகேச அய்யா” என்று சொன்னேன். தன்னிடமிருந்த பட்டியில் தேடிப் பார்த்து “இதில் அப்படிப்பட்ட பெயரைக் காணோமே. ஏ. எஸ். பி. அய்யர் எனனுமொரு பெயர் மாதிரி இருக்கிறது” என்றார் “அது நான் தான்” எனறேன் “அப்படியானால்

உமது பெயா மிஸ்டா ஏ எஸ். பி அயயா” என்று சொல்லும் மிஸ்டா ஏ எஸ். — அதென்ன-ஐயா என்று சொல்லி என்னைக் கலங்கடிக்காதேயும்” என்று சொல்லி விட்டு அவர் என்கை நாடியைப் பிடித்துப் பார்த்து அப்புறம் போகச்சொன்னா பிரமாதமான டாக்டர் பரீக்ஷை முடிந்தபொயிற்று ‘ரஹ்தாரி’ சோதனை செய்யும் அதிகாரி என பால் போர்ட்டைக் கூரிய கண்ணோடு உற்றுப் பார்த்து “அயிலம் சுப்பிரமணிய அயயர், பஞ்சாபகேச அய்யா” என்று படித்தது என் முழுப் பெயரை உள்ளபடி பிரயாணிகள் பட்டியில் எழுதும்படி கப்பல் அதிகாரிகளை நான் ஏன் வற்புறுத்தவில்லை என வினவினார் “கப்பலதிகாரிகள் என் அதிகாரத்திற்கு அடங்கியவர்களல்ல அன்றியும் பெயர் முழுமையும் எழுதுவதானால் மூன்று வரிகள் பிடிக்கும்” என்று நான் சொன்னேன். “ஓ அவர்கள் சார்ஜு நிரமப வாங்குகிறார்களே” என்று அவர் மிக உணமையான வார்த்தையைக் கூறி விட்டுப் ‘போம்’ என்றார் நான் அப்புறம் நகர்ந்துவிட்டேன்.

கப்பலுக்குள் போனேன். அறைகளின் மேஸ்திரி என இடத்தைக் காண்பித்தார். அது கடலை நோக்கிய தாயிருந்தது. அதில் ஒரே தட்டு இருந்தது; மேலதட்டும் இல்லை கீழ்தட்டும் இல்லை. என ஆஸனத்திற்கு எதிரில் அதே அறையில் மேலே ஒன்றும் கீழே ஒன்றுமாக இரண்டு தட்டுகள் இருந்தன அவைகளிற் குறிப்பிடாதிருந்த பெயர்களைப் படித்துப் பார்த்து, அவையிரண்டுக்கும் இந்தியர்களே வருகிறார்கள் எனத் தெரிந்து ஒரு வகை ஆறுதலுற்றேன். அவற்றுள் மேல் தட்டுக்குரியவர் மிஸ்டர் G. எனனும் பம்பாய் லிங்காயத்தவர்; கீழ்தட்டுக்குரியவர் மிஸ்டர் ஏ. என்னும் பஞ்சாபு வாஹாபி. அவ்வறைக்குள் நான் போன போது அவ்விருவர்களும் வந்திருக்கவில்லை. என மூட்டை முடிச்சுக் களை விட்டு நான் நெடுநேரம் பிரிந்து தைரியமாக இருக்க மாட்டேன். நித்தியப்படி உபயோகத்திற்கு அவசியமாக வேண்டிய

சிறிய சாமான்களைக் தவிர மற்றைய மூட்டை முடிச்சுகளை யெல்லாம் கப்பற கீழறையிற் போட்டுவைக்க வேண்டுமென்று கப்பலதிகாரிகள் தெளிவாக விதித்து, மூன்றுவகைச் சீட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தச்சீட்டுகளின் விலாசங்கள் “பிரயாணி யுடன் இருக்கத்தக்கது”, “வழியில் வேண்டியது”, “வழியில் வேண்டாதது” என மூன்று வகையாம். இவைகளைத் தரம் வாரி யாக மூட்டைகளினமீது ஒட்டிவிட வேண்டும். இப்படி அவர்கள் சொல்லியிருந்த போதிலும் என சாமான்களைக் கப்பலின் கீழறையிற் போட்டுவைக்க மனமில்லாமல் என்னென்னையே வைத்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்தது, முதல இரண்டு வகைச் சீட்டுகளை மாததிரம் என சாமான ஒவ்வொன்றின் மீதும் ஒட்டி, மூன்றாம் வகைச் சீட்டை அவசியம் நோந்தால் உபயோகித்துக் கொள்வோமென வைத்திருந்தேன். அறைக்குள் போனவுடனே என சாமான்களை யெல்லாம் என ஆசனத் தட்டின் கீழ் அடுக்கி வைத்தேன். என புஸ்தகங்களெல்லாம் பெரிய அலமாரியொன்றில் அழகாக வரிசை வரிசையாயடங்கின. அந்த அடுக்குத் தட்டுகளின் அகலத்தைக் காட்டிலும் புஸ்தகங்கள் கொஞ்சம் முன்னுக்கு நீண்டிருந்தன வாயினும் என மனதுக்குத் திருப்தியாகவே இருந்தது. முதலிற செயல்வேண்டிய முக்கியமான இந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிட்டு என படுக்கையின்மீது உட்கார்ந்து வெளியே எனக்கு எதிரே நின்றனுகொண்டிருந்த நண்பர்களையும் உறவினர்களையும் கப்பற் சாளரத்தின் வழியாக எட்டிப் பார்த்தேன்.

உடனே மிஸ்டர் ஜி வந்துசேர்ந்தார். பிரமமாண்டமான பெட்டிகளைக் கொண்டுவந்து எனக்கு எதிரிலுள்ள அடித் தட்டின் கீழ் வைத்து அடுக்கிவிட்டார் அறையிற் பாதி இடம் அந்தச் சாமான்களால் நிறைந்தது. மிகப் பிரயாசைப்பட்டு அவர் இந்தப் பெருங் காரியத்தைச் செய்து முடித்துப் பிரீதியுடன் பெட்டிகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் மிஸ்டர் ஏ என்பவர் அநேக

மூட்டை முடிச்சுகளோடு வந்து சேர்ந்தார். அவருடைய மூட்டைகள் பல வடிவங்களாகவும் பல பல பரிமாணங்களாகவும் இருந்தன. உள்ளே வந்து பார்த்தவுடன், அங்கே இருக்கிற இடம் முழுதும் அதற்கு அதிகமாகவும் சாமான்கள் நிரம்பியிருப்பதைக் கண்டார். அவருடைய ஆசனம் அறையில் நான் இருந்த பக்கத்தில் இல்லாமையால் எனனுடன் தாக்கிப்பது நியாயமல்லவென்று நினைத்து அவர் மிஸ்டர் ஜி யைப் பார்த்துத் தமக்குரிய இடத்தையும் அவருடைய சாமான்களைக் கொண்டு அடைத்துவிட்டாரென மிக்க கோபங்கொண்டார். கோப மிகுதியால் சிறிது நேரம் வாய் திறவாமல் இருந்து, பின்னாப் பேச இயன்றவுடனே, ‘என்னய்யா, நீ கொடுத்தவளவு பணம் நானும் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த இடத்திற் பாதி இடத்தைக் கொடுத்துவிடும்’ என்று சொல்லி விட்டு மறுபேச்சுப் பேசாமல் மிஸ்டர் ஜி யின் பெட்டிகளை வெளியே இழுக்கத் தலைப்பட்டார். “மற்றொருவருடைய தட்டின கீழ் உமது மூட்டைகள் சிலவற்றை வைக்கலாகாதோ?” என மிஸ்டர் ஜி வினவினார். அஃது எப்படி எனலும் நோமையான புத்தியுள்ள மிஸ்டர் ஏ அவரைப் பார்த்து, “என்ன? நாம் கொடுத்திருப்பதைக் காட்டிலும் இரண்டுமடங்கு பணம் கொடுத்திருக்கிற அவருடைய இடத்தைக் கவருவது நமக்குத் தகுமோ? தகாது, தகாது” என்று பதில் சொன்னார். அவர்கள் இருந்த பக்கத்தில் இரண்டு தட்டுகளும், நான் இருந்த பக்கத்தில் ஒரேதட்டும் இருந்த மையால் அவர் கொடுத்ததைக் காட்டிலும் இரண்டுமடங்கு பணம் நான் கொடுத்திருக்கிறேனென்று மிஸ்டர் ஏ தடாலெனத் தேர்ந்து நினைத்தார். நான் சுமமா இருப்பதே சரியென நினைத்தேன். தமது பெட்டிகளிற பாதியளவு வெளியே இழுத்துப் போடப் பட்டதை மிஸ்டர் ஜி ஆக்கிரகக் குறியோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். இவ்வாறு இடத்தை யொழித்ததின் ஏ யின் கஷ்டங்கள் தொடங்கின. ஒழித்த இடத்துக்குள் அவருடைய சாமான்கள்

‘ளெல்லாம பிடிக்கவில்லை. அவர் அருமையாகப் பாராட்டிய பெட்டி யோன்று 72 அங்குல நீளம், 18 அங்குல அகலமுள்ளது. முக்கிய மாக அஃது அந்த இடத்திற்குள் அமையாது. அந்தப் பெட்டியில் முதலதரமான ஸியால்கோட்டு டென்னிஸ் பாடமினடன பந்தடிக்கும் சாடடைகளும் காற் பந்துகளும் இருப்பதாகப் பின்னாத தெரிந்துகொண்டேன். அதைக் கப்பலின் கீழறைக்கு அனுப்புவதானால் அவருடைய நாஸூக்கான அந்தச் சரக்குகள் கெட்டுப்போமென்று மிஸ்டர் ஏ சொன்னார்; நானும் அதை நம்பினேன். ஆனால் வேறு வழி இல்லை. சம்மதமே இல்லாமல் மிஸ்டர் ஏ அந்தப் பெட்டியையும் வேறு சில்லறைச் சாமான்களையும் கப்பலின் கீழறைக்கு அனுப்பச் சித்தமானார். “இதைக் கொண்டு போய்க் கப்பலின் கீழறையில் தள்ள வேண்டுமே. அதுதான் வருத்தமாயிருக்கிறது பாழாய்ப்போகிற வேறெந்தப் பிரயாணி யின கனமான மூட்டை இதன்மீது வைக்கப் பெறலாம். அப்படியானால்” என்று அவர் சொன்னார். அந்த வாககியத்தை முடிக்க அவருக்கு மனங்கொள்ளவில்லை. ஆயினும், அவ் வாககியத்தின் கருத்தை மிஸ்டர் ஜியும் நானும் தெரிந்து கொண்டோம், அந்த நீண்ட பெட்டி நொருங்கும் சததததையும் அதனால் மிஸ்டர் ஏயின் மனம் முறியும் ஒலியையும் நாங்கள் மானஸிகமாகக் கேட்போம் இதற்குப் பரிசாரம் சொல்லாவிடில் நான் இரக்கமற்றவனாவேனாதெனின; “மிஸ்டர் ஏ ‘வழியில் வேண்டும’ எனனும் சீட்டை இதன்மீது ஏன் ஓட்டலாகாது? அப்படி ஒட்டினால் வாரந்தோறும் அதை இங்கே வரவழைத்துப் பாததுச சரியான நிலைமையிலிருக்கிறதென்று திருபதியடையலாமே” என்று சொன்னேன். “பேஷ்! அப்போது இது கீழறைக்குப் போகாது. ஆனால், வழியில் இந்தப் பெட்டி எனக்கு வேண்டாமென்று உமக்குத் தெரியுமல்லவா? வழியில் வேண்டுமென்று எப்படிச் சொல்வேன்” என்றார் மிஸ்டர் ஏ.

அதற்கு நான், “மிஸ்டர் ஏ! நீங்கள் அவ்வளவு துட்பம் பார்க்கலாகாது. கப்பலில் எவரும் அவ்வளவு துட்பம் பாராச், பார்க்கவும் முடியாது. அன்றியும், பெட்டி என்ன ஸ்திதியில் இருக்கிறதென்று வாரததிற்கு ஒரு முறையாவது நீ பாக்க வேண்டுமல்லவா” அப்படியிருக்க, நீர் பொய்சொலவது ஒன்று மில்லையே” என்று பதில் சொன்னேன். மிஸ்டர் ஏ தெளிவுற்று ஒப்புக்கொண்டார்; உடனே ‘வழியில் வேண்டும’ என்னும் சீட்டுகள் இரண்டை அந்தப் பெட்டியின் இரு பக்கங்களிலும் ஒட்டி அதைக் காவலனிடம் கொடுத்தது, மிக மிக ஜாக்கிரதையாகக் கொண்டுபோய் வைக்கவேண்டும் என்றா. அப்போது மற்றொரு கஷ்டம் நேர்ந்தது. பட்ட காலிலே படும கெட்ட குடியே கெடும என்பதுபோல, துன்பம் தனித்ததுவராது. மேலும்மேலும் துன்பங்கள் வந்துகொண்டிருக்கும் கப்பலின் கீழறைக்கு அனுப்பவேண்டியதாக மிஸ்டர் ஏக்கும் ஜீக்கும அநேக மூட்டைகள் தூதிருஷ்ட வசமாக நேர்ந்தன. ஆனால், அவைகளினமீது ஒட்டுவதற்குப் போதுமானவளவு ‘வழியில் வேண்டாம்’ என்னும் சீட்டுகள் அவர்களிடம் இல்லை. இந்தச் சீட்டுகள் வேண்டியிருக்குமென அவர்கள் நினைக்கவில்லை போலும். நல்ல வேளையாக எனக்குச் சிறிதும் இடைஞ்சல் இல்லாமலே நான் அவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் நிலைமையில் இருந்தேன் என்னிடம் இருந்த இச் சீட்டுகளில் ஒன்றையும் நான் உபயோகிக்கவில்லை. ஆதலால், இவை என்னிடம் யதேஷ்டமாக இருந்தன. சரேலென எனது ரெயிற் பையைத் திறந்து அவர்கள் இருவருக்கும் வேண்டியிருந்ததற்கு இரண்டளவு சீட்டுகளை யெடுத்துக் கொடுத்தேன். மிஸ்டர் ஏ நிரம்பச் சந்தோஷித்து எனக்கு வந்தமை அளிக்கையில் அவருக்கு இயல்பான எளிய தன்மையோடு, “உங்களுக்கு இவை வேண்டியிரா என்பது நிச்சயமா?” என வினவினா. “எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம். இவை அதிகப்படியாக என்னிடமிருந்துள்ள சீட்டுகள்”

என்று பதில சொன்னேன். உணமையில் அவை எனக்கு அதி கீப்படியே. அப்படிப்பட்ட சீடடை நான் உபயோகிக்கவே இல்லை; இனி உபயோகிக்கவேண்டிய ஆவசியகமும் இல்லை. இஃது என் ஆஸனத்தட்டு அமைந்த நிலைமையினால் நேர்ந்த அனுகூலம். அதோடு நிலலாமல இந்தச் சீட்டுகளிற் சிலவற்றை மிஸ்டர் ஏ யின் மூடடைகளினமீது ஒட்டவும் துணை செய்தேன். இதற்கு காரிய மான பிறகு இந்த மூடடைகளும் 'மிஸ்டர் ஜியின் மூடடைகளின் பவலும் கப்பலின் கீழறைகளுக்கு கொண்டுபோகப்பட்டன.

பின்பு மிஸ்டர் ஏ, “ எத்தனை தூரம் போகிறீர் ?” என்று என்னைக் கேட்டார். “ லண்டனுக்கு ” என்றேன். “ நானும் அப்படித்தான் ” என்றார் மிஸ்டர் ஏ. “ நானுங்கூட அப்படியே ” என்று மிஸ்டர் ஜி இடையே மொழிந்தார். ‘ நீர் மதராஸிபோலி ருக்கிறதே ’ என்று மிஸ்டர் ஜி என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார். “ நீங்கள் நினைத்தது தவறன்று. உணமையில் நான் மதராஸியே: நீரோ பம்பாயக்காரரெனத் தோன்றுகிறதே ” என்று பதில சொன்னேன். ‘ நீ சொலவது சரியே நான் பம்பாய் விவகாயத்து ’ என்று மிஸ்டர் ஜி மறு மொழி பகாந்தார். “ நானோ வடமேற்கு மண்டலத்துப் பட்டாணி ” என்று மிஸ்டர் ஏ அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார். மற்றும், “ நாம் மூவரும் இந்தியர்க ளாகவே சோந்தோமே யெனச் சந்தோஷிக்கிறேன் ” என்றார் மிஸ்டர் ஏ. ஐரோப்பியர் இருவரோடு ஓரறையில் அடைபட்டிருப் பதைக் காட்டிலும் மதராஸி பிராமணனோடும் பம்பாய் விவகாயத் தோடும் சோந்திருப்பதில் வடமேற்கில் இருந்து வரும் பட்டாணி யொருவன் மிகக் இனபமுறுவது எனக்கு விரதையாயிருந்தது. அஃது அப்படியாக, என அறையிலுள்ள வழித்துணைகள் இருவரும் இந்தியர்களாகவே நேர்ந்தது எனக்கும் திருபதியாக இருந்தது. ஐரோப்பியர்களுடைய ஒழுக்கத்தைப்பற்றி மிஸ்டர் ஏயும் ஜியும் என்னைப்போலீவ் அகாரணமாக அச்ச முற்றிருந்தாகளென

நினைக்கிறேன். ‘இங்கிலாந்துக்கு எதற்காகப் போகிறீர்?’ என மிஸ்டர் ஏ எனனை வினவினா. “ஐ. ஸி எஸ்ஸுக்குப் போட்டி போடவும், ஆக்ஸ்போர்டிலுள்ள பட்டமெழைவும் போகிறேன்” என்று பதிலளித்தான். “எனனைப்போலவே நீரும் அதே காரியத்துக்காக!” என்றார் மிஸ்டர் ஜி. “நானோ இங்கிலாந்தில் பாரிஸ்ட்ராலாகப் படிக்கப் போகிறேன். அதோடு ஸியால்கோட்டு வியாயாமக கருவிகளையும் பிரகடிக்கப் போகிறேன். எனனிடமுள்ள அந்த நீண்டபெட்டியில் வைத்திருக்கிற உத்தமமான டென்னிஸ் பாட்மினடன் சாட்டைகளைப் பார்த்தீரானால் ஆச்சரியப்படுவீர்” என்றார் மிஸ்டர் ஏ. “ஆனால், மிஸ்டர் ஏ! இங்கிலாந்தில் வியாயாமக கருவி வியாபாரிகள் எத்தனையோ போ இருக்கிறார்களே. அங்கே ஸியால்கோட்டுச் சரக்கு விற்பனையாகுமென்று நிஜமாக நினைக்கிறீர்? அது கொல்லத் தெருவில் ஊசி விற்பதுபோலல்லவா?” என்று கேட்டேன். “அப்படியன்று; நீர் சொலவது சாதாரண வியாயாமச் சாமான்களுக்குப் பொருந்தலாம். ஆனால், நான் கொண்டுபோகிற சரக்கு அப்படிப்பட்டதல்ல. அன்றியும், மற்றெல்லா ஜாக்கனிலும்போல இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களும் மலிவான பண்டத்தையே நாடுவார்கள். ஸியால்கோட்டுச் சாமான்கள் மலிவு, மிக மலிவு அது போகட்டும், இரதச் சாமான்களுக்கு ‘ஆடர்’கள் மிகக்கொஞ்சமே கிடைக்குமென்றாலும் எனக்கு என்ன நஷ்டம்? எப்படியிருந்தாலும், நான் பாரிஸ்டர் படிப்புகளாக இங்கிலாந்துக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது அதோடு கொஞ்சம் வியாபாரமும் ஏன் செய்யக்கூடாது? நான் செலவிடுகிற பவுண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு பெனனி ஏன் சம்பாதிக்கக்கூடாது?” என்று மிஸ்டர் ஏ சொன்னார். அவர் சொல்லிய வார்த்தை சரி எனவே தோன்றியது; அதற்குமேல அதைப்பற்றி ஒன்றும் பேசவில்லை.

“வாருங்கள், இன்னும் அரை மணி நேரத்திற் கப்பல் புறப்படும். வெளியே நிற்கிற நமது நண்பர்களைப் பாபபோம். கபபலின மேலதளத்தினின்று அவர்களை நன்றாகக் காண்பதற் காகும்” எனறார் மிஸ்டர் ஏ. உடனே நாங்கள் மூன்று பேரும் மேலதளத்திற்குப் போகச் சித்தமானோம்; அப்போது நான் மிஸ்டர் ஏ யைப் பார்த்து, “நாம் மேலே போயிருக்கையில் எவ னேனும் நமது அறைக்குள் துழைந்து சாமான்களைத் திருடிக் கொண்டு போனால் என்ன செய்வது?” என்றேன். அதற்கு மிஸ்டர் ஏ ‘அந்தப் பயலைக் கொன்றுவிடுவேன்’ என்று பதில் சொன்னார். அவர் அப்படியே செய்வாரென்று முகத்தினாலும் சேஷ்டையினாலும் தெரிந்தது. அதற்கு நான், “ஆமாம், அவனைப் பிடித்தாலல்லவோ” கப்பல் கடலிற்போக அவன் நம் சாமான்களை எடுத்துக்கொண்டு கரைக்குப் போனால் அவனைப் பிடிப்பதெப் படி?” என்றேன். “அப்படியானால் என்ன செய்கிறது? நாம் மேலதளத்துக்குப்போகவே வேண்டுமோ?” என்று மிஸ்டர் ஏ கேட்டார் “என்ன செய்கிறது? அறையைப் பூட்டிக்கொண்டு அதைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி அதை மேஸ்திரியை அங்கே வைப்போம்” என்றேன்.

“நல்ல ஆலோசனை சொன்னீர்” என்று மிஸ்டர் ஏ சொன்னார். மணியை யடித்தோம். அந்தாவு எனனும் அறைக் காவலன் வந்தான். அறையைப் பூட்டி அதைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டு நாங்கள் போனோம்.

உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் விட்டுப் பிரியப்போகிற அருமைத் தாய் நாடையும் அரைமணி நேரம் உற்றுப் பார்த்தோம் பம்பாய் நகரம் எங்கள் மூவருக்கும் அன்னியப் பிரதேசமே. அதில் பிற நாட்டுப் பண்டங்களும் பல பல ஊராகளும் நிரம்பியிருந்தமையின அது நான்கோத்திரப் பாங்காக மேலுக்குத்

தோன்றியது. அப்படியிருந்தபோதிலும், அஃது எங்கள் மனத
 னுக்குப் பாரதமாதாவாகவே அப்போது விளங்கியது. அந்த
 அரை மணி நேரம் அரை நிமிஷத்தில் ஓடிப்போயிற்று கப்பலின்
 மீதுள்ளவர்களின் சந்தடி, அநேக ஜனங்கள் தமதம் மூட்டை
 முடிச்சுகளோடு வந்து கப்பலேறிகொண்டிருக்கும் கடிபிடி, தபால
 பைகளையும் மற்றச் சாமான்களையும் தூக்கிவாரித் தள்ளும் சத்தம்,
 கப்பலுக்கு வெளியே குழப்பமான கூச்சல்கள் ஆகிய இவைகளி
 னிடையில் அந்த அரை மணி நேரம் அரை நிமிஷமாகப்
 போயிற்று

உற்ற வேளை வந்துவிட்டது. நங்கூரத்தைக் கிளப்பிவிட்
 டார்கள்; இழுவைப் பாலத்தைத் தூக்கிவிட்டார்கள்; இரண்டொரு
 சீழ்க்கையடித்தவுடன், கப்பலினமீதும் கரையினமீதும் இருந்த
 ஜனக் கூட்டங்கள் பெருங் கூச்சலிட்டுக் கைகளையும் குட்டை
 களையும் வீசி யசைத்தாடி வழியனுப்ப, கப்பல் புறப்பட்டது.
 சிறிது நேரத்திற் கப்பலின் வேகம் அதிகரித்தது. பம்பாய்
 நகரத்து உயரிய கட்டடங்கள் சிறிதாகத் தோன்றத் தொடங்கின.
 மனிதனாலாகப்பபட்ட பம்பாய் நகரம் வர வர மறைந்தது.
 தூரத்து நிலக் காட்சியே தோனுவதாயிற்று சிறிது நேரத்தில்,
 மிகச் சிறிது நேரத்தில், பம்பாயென்பது அடிவானத்தில் ஒரு
 புள்ளியைப்போலத் தோன்றியது. போகப்போக அகன்றகன்று
 நிற்கும் கருங்கடலின் ஓரத்தில் இந்நியக் கடற்கரை லேசான
 பழுப்பு நிறக் கோடாகத் தோன்றியது. பின் இரண்டு மூன்று
 நிமிஷத்திற்குள் அந்தப் பழுப்புக் கோடும் மறைந்துபோயிற்று;
 நாங்கள் ஆழ்கடலின் நடுவில் இருக்கலானோம்.

அத்தியாயம் 3

கடல்மீது,—பம்பாயினின்று ஏடனுக்கு

நாங்கள் மூன்றுபேரும் இறங்கி எங்கள் அறைக்கு வந்தோம். நாம் இப்பொழுது நடுக்கடலில் நிற்கின்றோம் என்றேன். நண்பர்கள் இருவரும் ‘ஆம்’ என்றார்கள். இப்படி இன்னும் பதினேழு நாள் நாம் இருக்கவேண்டும் என்றேன். அதைக் கேட்டு மிஸ்டர் ஏ. டி. ரத் மனவமைதியோடு, “அதனை நாள் இருக்கவேண்டுமா?” என வினவினான். “இன்னும் அதிக நாள் இருக்கவேண்டியிருந்தாலும் இருக்கும் கடல் கண்ணாடிபோலிருக்கிறது; மிக இனிமையாயிருக்கிறது” என்று பதில் சொன்னேன். ‘ஆம்’ என்று சொல்லி மிஸ்டர் ஜி “வாழ்ந்துப் புரட்டல் இல்லாமல் எவரும் தப்பமுடியாதென்கிறார்களே” எனச் சொன்னான் “நான் தப்பித்துக்கொள்வேனென்று நினைக்கிறேன் எனக்குக் ‘காலரா பெலட்’ இருக்கிறது” என்றேன் நான். அதற்கு மிஸ்டர் ஜி, “அது காலராவுக்குத் தடைச்சாதனமாயிருக்கலாம். குடற்புரட்டல் வராமல் தடுக்கத் தக்கது எதுவுமே இல்லை” என்று முடிவு கட்டி நுறபோலச் சொன்னான் அவாமிட்டில் அஃது உணர்மயாகவே பளித்தது. எனக்குச் சந்தேகம் இருந்தபோதிலும், பெலட்டினால் கொஞ்சம் நனமையிருக்குமென்று நினைத்தேன். அந்தக் கொடிய புழுக்கத்தில் அந்த பெலட்டை அடிவாழ்நிறிற் கட்டிக் கொண்டிருந்தது மிகச் சங்கடமாயிருந்தது அப்போது, “மணியடிக்கிறதே, அஃது எதற்காக?” என்று மிஸ்டர் ஏ கேட்டார். சிறுநுடிககாக இருக்கலாம் என்று பதில் சொன்னேன். அதற்கு நுண்பதில், அறைக் காவலன் வந்து எனக்கு ஒரு தந்தித் தபால் கொடுத்தான் அதில் எனது பழைய உபாத்தியாயா ஒருவர் நான் கேஷம்மாகப் பிரயாணம் போய்ச் சோவேனாகவென்று வாழ்த்தியிருந்தார். “எனக்கும யாராவது ஒரு தந்தி யனுப்பினால் நன்றாயிருக்கும். உபசார

மொழியாக, 'கேசம்மாயப போய் வா' என்று எவா சொல்வதும் இப்போது நமக்குப் பெருநதுணையாக இருக்கும். கடலமீது நான் யாசுரினாபெய்தது இதுவே முதன முறை" என்றா மிஸ்டர் ஏ. 'எனக்கு உ இது நான் முகலமுறை' என்று மிஸ்டர் ஜி சொன்னார். 'நானும் அந்த நிலைமையில் இருக்கின்றேன். கடல யாசுரினா நம்மை எவா பாடுபடுததுமோ பாப்போம்' என்று நான் சொன்னேன். 'நல்ல பயன் ஒன்றும் இராது. அதற்கு நான் உததரவாதி. கெடுதல ஒன்றும் செய்யாதிருந்தால் போதும்' என்றா மிஸ்டர் ஏ. ஒன்றும் தெரியாத காரிருளில் தலைபிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று நான் ஒப்புக்கொண்டு, "இனி நாம் சிறுமுண்டிக்குப் போக வேண்டுமே" என்றேன் சிறுமுண்டிக்கென வேறு உடுப்புத் தரிக்கவேண்டுமாவென மிஸ்டர் ஜி கேட்டார். இந்த உடுப்போடேயே போசப்போகிறேன் என்று நான் சொன்னேன். எங்கள் மூவரும் ஐரோப்பியச் சம்பிரதாயங்கள் மிகத் தெரிந்த மிஸ்டர் ஏ சிறுமுண்டிக்கெனத் தனி உடுப்பு இல்லை என்று சொன்னார். அப்படியானால் நாம் போவோம், உங்களில் யாரேனும் இதற்கு முன்னால் கத்தியும் முளளும் உபயோகித்திருக்கிறார்களா வென்று கேட்டேன். இல்லை என்று மிஸ்டர் ஏயும், மிஸ்டர் ஜியும் சொன்னார்கள். "கத்தியையும் முளளையும் காட்டிலும் கையே மிகவும் நல்லது" என்றார் மிஸ்டர் ஏ. 'அதற்குத் தடையில்லை எடுத்துண்பதற்குக் கையே வாகானது' என்று நான் சொன்னேன். வைத்திய சாலதிர ரீதியாகவும் கையே நல்லது அகற்குக் காரணம் தெரியுமாவென்று மிஸ்டர் ஏ கேட்டார். "காரணம் எனக்குத் தெரியுமென்று தோன்றுகிறது. நீங்கள் உபயோகிக்கிற கத்தியையும் முளளையும் ஏற்கெனவே பிறா உபயோகித்திருக்கக்கூடும் உங்கள் கையோ அப்படியன்று. ஆதலால், பிறருடைய ரோகக் கிருமிகள் இவ்வழியாக உங்களைத் தொற்றிக் கொள்ளும் எனனும் பயம் இல்லை" என்று நான்

சொன்னேன். “பேஷ்! தலையிலறைந்தாற்போலச் சரியாகச் சொன்னீர்” என்று மிஸ்டர் ஏ சந்தோஷித்தார். அதற்குப் பின், சுதந்திரமும் முன்னேயும் நாம் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட யென்ஷ் மிஸ்டர் ஏயை நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர் “எப்படியாவது உபயோகப்படுத்தித்தான் தீர்வேண்டும் முதலில் சரியாக உபயோகிக்கக் கெரியாமல் கொஞ்சம் விகாரமாகத் தோன்றினால்தான் என்ன? இந்த ஐரோப்பியர்கள் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைத்தால் நமக்கென்ன? அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பாராட்ட வேண்டாம்” என்று அவர் சொன்னார். “அதை நான் சட்டை பண்ணவில்லை; நாம் என்ன, கத்தியோடும் முள்ளோடும் பிறந்தோமா?” என்று நான் சொன்னேன். அப்போது மிஸ்டர் ஜி, “ஐயோ! நான் சைவன், என்ன செய்வேன்?” என்று என்னை வினவினார். அதற்கு நான், “நானும் சைவன்தான். நாம் எப்படியாவது சமாளித்துக்கொள்ளவேண்டும் நாம் லண்டன் போய்ச் சோவதற்குள்ளே உடம்பு வற்றித் துரும்பாயப் போய்விடுவோமென்று நினைக்கிறேன். நாம் கையிற கொஞ்சம் பழங்கள் கொண்டுவரத் திருக்க வேண்டும், எனது துரதிருஷ்டம், நான் ஒன்றும் கொண்டுவரவில்லை” என்று பதில்கொன்னேன். “நானும் கொண்டுவரவில்லை. இப்பொழுது என்ன செய்கிறது?” என்று மிஸ்டர் ஜி வினவ, “உக்கிராணக்காரரிடம் போய் ஏற்பாடு செய்வோம். நாமெல்லோரும் போவோம், வாருங்கள்” என்றேன் நான்.

இப்படி நாங்கள் சாப்பாட்டறைக்குப் போனோம். அங்கே மற்றொரு சைவரைக் கண்டோம். அவர் காம்ப்ளே பிரதேசத்தார். மிஸ்டர் எம் என்னும் முதல்து வியாபாரி. நாங்கள் மூவரும் உக்கிராணக்காரரிடம் போய், நாங்கள் சைவர்கள். எங்கள் உணவுக்குத் தனி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னோம். உக்கிராணக்காரரான அவ்வாங்கிலேயர் எங்களைப் பார்த்தது, ‘நல்லது, சமையற்காரரிடம் சொல்லி உங்களுக்கு மீன் கொடுக்கச் செய்

கிறேன்” என்றார். நாங்கள் மீனைச் சாப்பிடுவதில்லை என்றேன். மீன் மரக்கறி வகையைச் சேர்ந்ததல்லவா வென்று அவர் ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார். அது மரக்கறியன்று என்றேன் அப்படியானால், கோழிமுட்டை கொடுக்கச் சொல்கிறேன் என்றார். நாங்கள் முட்டையும் தினபதில்லை என்றேன். ஏன், முட்டையும் மரக்கறியல்லவா? என்று மிகக் ஆச்சரியத்தோடு உக்கிராணக்காரர் கேட்டதற்கு, அதுவும் ஆகாது என்றேன். ஆனால் உருளைக்கிழங்கும் கோசுக்கிரையும் மாததிரம் புசிக்கப்போகிறீர்களாவென்று அவர் வினவினார். அது மாததிரமல்ல, அரிசிச்சாதமும் மற்றத் தானிய வகைகளுங்கூட உண்போம், பழங்கள் தினபோமென்று சொல்ல வேண்டியதே இல்லையே என்று பதில் சொன்னேன் அப்படியானால் சரி, உங்களுக்குக் கூழும் (கறியும்), அரிசிச்சாதமும், ரஸமும் கொடுக்கிறேன், உருளைக்கிழங்கும் கோசுமுட்டையும் யதேஷ்டமாகத் தருகிறேன். அது போதுமா என்று அவர் கேட்டார். அவ்வளவு கிடைத்தாற் போதும், ஆனால், உருளைக்கிழங்கை வறுகுகும் போது கொழுப்புப் போடாமல் எண்ணெயில் வறுக்கச் சொல்லுங்கள். அதோடு எங்களுக்கு வேண்டியவளவு பழங்கள் கொடுக்கச் செய்யுங்கள். எங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கு அவை இன்றியமையாதன என்று பதில் சொன்னேன். அதற்கு அவர், ஒஹோ! நான் பார்த்ததற்குள்ளாக நீங்கள் கடுஞ் சைவர்கள்; அது நிற்க, என மட்டும் பார்த்தால், பால் எப்படி மரக்கறி உணவாகுமோ தெரியவில்லை. அதற்கு மாததிரம் நீங்கள் ஆக்ஷேபிப்ப தில்லையே என்றார். பால், நெய், தயிர், மோர் ஆகிய இவை வழக்கமாக உபயோகிக்கும் சைவாசார பதார்த்தங்கள். இது சாஸ்திர சம்மதம், சிஷ்டாசார சம்மதம் என்று பதில் சொன்னேன். அதைக் கேட்டு உக்கிராணக்காரர் நகைப்புற்றார். எங்கள் சௌகரியங்களை இவ்வளவு கவனித்த தற்காக அவருக்கு வந்தனம் கூறி நாங்கள் திருமபிவந்தோம்.

எங்களுக்கு வேண்டிய பதார்த்தங்கள் வந்து சேவதற்குப் பதினைந்து நிமிஷம் காத்திருந்தோம். அவை வந்தபின் பார்த்தால், இதற்காக ஏன் காத்திருந்தோமெனத் தோன்றியது. கப்பலிலுள்ள கோவா சமையற்காரர் வேறு எந்த சமையல்களின் கைதோந்தவர்களோ என்னவோ, சைவ பதார்த்தங்களைச் சமைப்பதற்கு சிறிதும் தோஷியில்லாதவர்கள்; ஆனால், எங்களுக்குப் பசியாயிருக்கவில்லை யாதலால், களியும் சோறும் சாறும் கிழங்கும் கீரையும் நன்றாக இருக்கவில்லை யென்பதைப் பாராட்டவில்லை. எங்களுக்குக் கிடைத்த பழங்கள் கிச்சிலியே. அவற்றின் மேல்தோலைப் பார்த்தால் மாத்நிரம் கிச்சிலிப் பழம்போலிருந்தது. வாயிற்போட்டால் எலுமிச்சையின் சுவையிற் சிறிதும் குறைந்ததில்லை. ஆனால், எலுமிச்சம் பழம் தினப்பதில் எனக்கு அருவருப்பு இல்லை. ஆகையால், அந்தப் புளித்த கிச்சிலியில் மூன்று பழம் தின்றேன்.

பின்பு, நிரம்ப நீர் குடித்துவிட்டுச் சாப்பாட்டு அறையினின்றும் மெல்ல வெளியேறினேன். உடனே மிஸ்டர் ஏ-டும் வெளியே வந்து சேர்ந்தார். சாப்பாட்டு விஷயத்தில் பி அண்டு ஓ கப்பலைக் காட்டிலும் இததாலியக் கப்பல்கள் மிக நன்றாயிருக்கின்றனவென அவர் அந்தக் கப்பல்களில் பிரயாணம் செய்த நண்பர்கள் சிலர் சொன்னார்களென்றா அப்படியானால், நீர் ஏன் இததாலியக் கப்பலிற் போகாமல் இதற்கு வந்தீர் எனக் கேட்டேன். அதற்கு அவர், நாம் எப்பொழுதுமே சரியான காரியம் செய்வதில்லை. பி அண்டு ஓ கப்பலிற் போனால் ஒரு நாள் முன்னதாக லண்டனுக்குப் போய்ச் சேரலாமே. நமக்கு இததாலிய பாஷை தெரியாதே என்று இந்தக் கப்பலுக்கு வந்தேன் என்றார்.

பிறகு நாங்கள் கப்பலின் மேல்தளத்துக்குப் போய் எங்கள் நாற்காலியில் உட்கார்ந்தோம். சில பிரயாணிகள் முன்னராகவே மேல்தளத்தில் தங்களுக்கு நாற்காலிகள் அமைத்துக்கொள்ளாததனால், மேல்தளத்துச் சௌக்கீதாரரிடமிருந்து அழுகக்கூடாத

விகாரமான நாகாலிகள் சிலவற்றை வாடகைக்கு வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அந்த உபயோகமற்ற நாகாலிகளுக்கு அவர்கள் கொடுத்த வாடகை நல்ல புதிய நாகாலியின் விலையைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் அதிகம். அந்தச் சௌக்திரார் அந்நாகாலிகளை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொடுப்பதும், பலவகையான ஆட்டங்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதுமாக இருந்தார் மேல்தளத்தில் அதனை விதமான ஆட்டங்களுக்கு அனுகூலம் இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். அந்த விளையாட்டுகளில் அநேக பிரயாணிகள் கலந்துகொண்டார்கள். அவற்றிற் கொஞ்சம் இழிவான அமிசமொன்று இருந்தது அஃதாவது, கப்பலின் வேகத்தைக் குறித்த ஒருவகைச் சூதாட்டம். ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஷிலிங்கு கட்டி, அன்றைத் தினம் கப்பல் எதனை மைல் போகுமென்று உத்தேசமாகச் சொல்லவேண்டும் அப்படி வசூலான மொத்தப் பணத்தைச் சரியாகச் சொன்னவர்களுக்குப் பங்கிடுவார்கள். எவருமே சரியாகச் சொல்லாவிட்டால், கிட்டத்தடச் சரியாகச் சொன்னவர்களுக்குப் பங்கிடுவார்கள் இவைகளுள் கெட்டிக்காரராயிருப்பவர்கள் சிலா கப்பல் அதிகாரியிடம் தந்திரமாகக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு பெரும்பாலும் சரியான மைல் சங்கியைச் சொல்லிவிடுவார்கள். கப்பற் பிரயாணம் மிகத் தொல்லையானது விரைவாகப் பொழுதுபோவதற்காக மனத்துக்கு ஏதேனுமொரு கிளாச்சி புண்டாக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சூதாட்டம் தலைப்பட்டிருக்கிறது போலும். சில பிரயாணிகள் சரீரத்திற்குக் கொஞ்சம் வியாயாமம் ஏற்படும் பொருட்டு மேல்தளத்தில் விரைவாக நடந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அன்றைத் தினம் இன்னும் சில இந்தியர்களைப் பார்த்தேன். ஸ்ரீமான்கள் எல், பி, எஸ் என்னும் இந்தியர்களும் அந்தக் கப்பலிலே பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுள் எல் என்பவர் பஞ்சாபி ஹிந்து. இவா அதுவரையில் ஒன்பது

தடவை இங்கிலாந்துக்குப் போயிருந்ததாக வலியவநது எனக்குச் சொன்னா. அவருடைய நடவடிக்கையெல்லாம் ஆங்கில மயமாக இருந்தது; எப்பொழுதும் வாயில் சுருட்டாவது சிகரெட்டாவது வைத்துக்கொண்டிருந்தார்; அவரைப் புகையிலை யென்றே சொல்ல வேண்டும். அவர் என்னிடம் வந்து, “இளைஞரே, நீர் இங்கிலாந்துக்குப் போகிறீர். அங்கே இருக்கவேண்டுமானால் நீர் இங்கிலாந்து காரரைப்போல இருக்கவேண்டும் இன்னும் ஏன் சைவம்கொண்டாடி வெறும் தண்ணீர் குடிக்கிறீர்?” என்றார். நாம் இங்கிலாந்துக்குப் போய் அங்குள்ள நல்ல அமிசங்களைக் கிரகிக்கவேண்டுமேயல்லாமற் கெட்ட விஷயங்களை நீக்கவேண்டும் என்றேன். அதற்கு அவர், “மதுவும் மாமிசமும் உண்டுபாரும். அவை நன்றாக இல்லையா சொல்லும்” என்றார். உண்டு பார்க்கும் விருப்பம் எனக்கு இல்லை யென்றேன். அப்போது அவர், “ஆ! இந்த மனப்பாங்கே நான் வெறுக்கிறேன். பரீக்ஷித்துப் பாக்காமலே ஒரு வஸ்துவை இகழ்வது சரியன்று” என்றார். நீர் சொல்லுகிறபடி பார்த்தால், திருட்டுத் தொழில் செய்து பாக்காமலே திருடனை நீதிவான் ஒருவன் இகழலாகாது; வியபிசாரம் செய்து பாக்காமலே உததம் ஸ்திரீ யொருத்தி வியபிசாரியை வெறுக்கலாகாது என்று நான் பதில் சொன்னேன். அதற்கு மிஸ்டர் எல், உபமானங்களால் ஒன்றும் ஏற்படாது என்றார். இவ்வாறு எங்கள் முதல் சம்பாஷணை முடிவுபெற்றது.

மிஸ்டர் எம் என்பவர் மிக மெலிந்து பலவீனமாயிருந்தார். கப்பல யாததிரையினால் அவர் உடம்பு மிகக் கெட்டுப்போயிற் றெனத் தோன்றியது. அவர் என்னிடத்தில் ரகசியமாக காம்ப்ளெயில் கடலோரத்தினின்று பாராததொழுது சமுத்திரம் மிக இனிமை யாகத் தோன்றியது; இப்பொழுதோ, அந்த இனிமையிற் பாதிகூட இல்லையென்று சொன்னார். அஃது ஏன் அப்படி, கடல் சிறிதும் கொந்தளிக்கவில்லையே என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் கடல்

கொந்தளிக்கவில்லையாயினும் நூற்றம் பொறுக்க முடியவில்லை. சோறோ, வாயில் வைக்கமுடியவில்லை. அதைப் பார்த்தாலே வெறுப்பாயிருக்கிறது என்று பதில் சொன்னா. அவர் சொல்லியது சரியே யென ஒப்புக்கொண்டேன். இனிச சீக்கிரத்தில் அவருக்குக் கடற் குமட்டலும் வாந்தியும் வருமென்று நினைத்தேன். ஏனெனில், கப்பல நூற்றமும் கடல நூற்றமும் பொறுக்காமல் அதையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குக் கடற் குமட்டல் கடாயம் வந்தே தீருமென்பது எனது நம்பிக்கை. மிஸ்டர் பி என்பவர் வைத்திய சாஸ்திரம் படிப்பதற்காகப் பம்பாயிலிருந்து இங்கிலாந்துக்குப் போகும் பாஸ்கிகாரா, அவர் அதிகமாகப் பேச்சுக் கொடுக்கிறவரல்ல மிஸ்டர் எஸ் பரிஸ்டர் வேலைக்குப் படிப்பதற்காக இங்கிலாந்துக்குப் போகிற வங்காளி அவர் வங்காளி பாஷையிற் பேசுவதற்கு மிக்க ஆவலோடு துடித்துக்கொண்டிருந்தார். ஆனால், இரண்டாம் வகுப்பு அறைகளிலுள்ள இந்நியமொவருக்கும் அந்த பாஷை தெரியாததனாலே அவர் இடையில் நிறுத்திக்கொண்டு இங்கிலீஷிற் பேசத் தொடங்கவேண்டிய தாயிற்று. அவர் ஒரு நாள் என்னைப் பார்த்து, நாம் எப்பொழுதும் இங்கிலீஷிலேயே பேச வேண்டியிருக்கிறது விசனகரமாயிருக்கிற தென்று சொன்னார் அவர் பட்ட வருத்தம் நியாயமானதே. ஆனால், எனக்கோ இந்துஸ்தானி தெரியாது இந்துஸ்தானியைத் தவிர இந்தியாவுக்கெல்லாம் பொதுவான பாஷை வேறு இருப்பதாகவும் எனக்குத் தெரியாது. ஆகையால், நான் 'மிஸ்டர் எஸ்! வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது' என்று சுருக்கமாகச் சொல்லி நிறுத்திக்கொண்டேன்.

மிஸ்டர் எஸ் உம் மிஸ்டர் பியும் எங்களுடன் தாராளமாகக் கலந்து குலவ மனமில்லாதவர்களாயிருந்தார்கள். எங்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் வயதில் முதிந்தவர்களானதனாலும், ஆங்கிலப் பழக்க வழக்கங்கள் எங்களுக்குத் தெரியாததனாலும் எங்களுடன்

கலந்துகொள்ள அவர்களுக்கு மனமில்லாதிருக்கலாம். ஆனால், மிஸ்டர் ஏ என்பவர எங்களைக் காட்டிலும் வயதில் மிக மூத்தவர்; மிஸ்டர் பியையும் மிஸ்டர் எல்லையும்விட மூத்தவராகவே இருப்பார். அப்படியிருந்தும் மேல்தட்டுக்கு வரும்போதெல்லாம் எங்களுடனேயே கூடியிருக்கப் பிரியப்படுவர். ஆனால், அவர் மேல்தட்டுக்கு வருவது அருமை. ஏனெனில், சாப்பாடோ சிற்றுண்டியோ உண்பதற்கு எழுந்தபோவதல்லாமல், மற்ற இடை நேரங்களில் அவர் தம் அறையிற் படுத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருப்பார். கடற்குமட்டல் வராமல் தடுக்கம் பொருட்டு அவர் இப்படிச் செய்து வந்தாரென பின்பு தெரிந்துகொண்டேன். ஆனால், கடற் குமட்டலைத் தவிர்ப்பதற்கு இப்படித் தூங்கப் பழகுவது மிகத் தவறு. ஏனெனில், எவ்வளவுக கெவ்வளவு ஒருவன் கடலைத் தவிர்க்க முயலுகிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சீக்கிரமாக அவனுக்குக் கடற் குமட்டல் வரும். மிஸ்டர் எல்லையும், மிஸ்டர் பியையும் காட்டிலும் மிஸ்டர் ஏ எங்களுடன் கலந்திருக்க விரும்பியது அவருக்கும் ஆங்கில ஒழுகக் முறை சிறிதும் தெரியாதிருந்ததனாலே போலும்.

நாங்கள் ஐவரும் தோழரையிற் சிறிது நேரம், லைப்ரெரியிற் சிறிது நேரம், மேலதட்டிற் சிறிது நேரம் உட்கார்ந்திருப்போம். நாங்கள் சுருட்டுப் பிடிக்கிறவர்களல்லவாதலால், புகை குடிக்கும் அறைக்குப் பெருமபாலும் போவதில்லை; லைப்ரெரியானது புகை குடிக்கும் அறையில் இருந்ததனால், லைப்ரெரிக்கும் அடிக்கடி போவதில்லை. அந்த லைப்ரெரியில் நல்ல நல்ல புத்தகங்களும் இருக்கின்றன எனப்பார்கள். நாங்கள் தேரோகுடிப்பதற்காகக் கீழே போவதில்லை. அதற்கெனத் தனியாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமாம். அப்படிப் பணங்கொடுத்துக் குடிப்பவருக்கு அது தகாதென நினைத்தோம். மிஸ்டர் எஸ் உம் நானும் நடந்து கொண்டிருக்கையில் மிஸ்டர் எஸ் உம் மிஸ்டர் பிடிம தேரீர்

குடித்துவிட்டு மேலதட்டில் வந்து உட்கார்ந்திருந்தார்கள். கப்பல மீது தீயை எந்தப் பிரயாணி பார்த்தாலும் உடனே போய்க் கப்பல மணியை மூன்று முறை அடிக்கவேண்டுமென்று ஒரு விளம்பரப் பத்திரிகையைச் சிறிது நேரத்திற்கு முன்னே படித்திருந்தேன். மிஸ்டர் எஸ் என்பவர் தன் சுருட்டைக் கொளுத்தக் கண்டு நான் மிஸ்டர் எஸ்ஸைப் பார்த்து உடனே போய், கப்பல மணியை மூன்று தடவை அடியுங்கள் என்று பரபரத்துச் சொன்னேன். எதற்காகவென்று அவர் கேட்க, கப்பலில் தீப்பற்றி எரிகிறது எனறேன். மிஸ்டர் எஸ்லும் மிஸ்டர் பியும் சோந்து ஒரு குரலாய் 'எங்கே எங்கே?' என்றார்கள். அதற்கு நான் 'ஏன் உங்கள் சுருட்டுப் பற்றியெரிகிறதே' என்று மிஸ்டர் எஸ்லுக்குச் சொல்லிவிட்டு மிஸ்டர் எஸ்ஸுடன் முனடிந்தேன். மிஸ்டர் எஸ் தன்னையே திட்டிக்கொண்டிருப்பார். சிறிது நேரம் பொறுத்தது நான் மேலதட்டில் உட்கார்ந்து கடலில் அலை புரளுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். இப்போது மிஸ்டர் எஸ் என்பவர் வந்து, மேல்தளத்தில் முன்னும் பின்னும் அடிக்கடி போய் வந்து கொண்டிருப்பதற்காக ஆங்கிலப் பிரயாணி ஒருவர் தமமைப் பார்த்துத் தூப் பாவையாகத் திட்டினான் சொன்னான். இது பெரிய தெளர்ஜன்னியமென நினைத்து நம் உரிமையைச் சாதிக்கவேண்டுமென நினைத்தேன். மிஸ்டர் எஸ்ஸைப் பார்த்து, அந்தப் பிரயாணி, 'இப்படி முன்னும் பின்னும் பேயைப்போல் ஏன் அலைகிறாய்?' என்று சொன்னாராம். என் அறையில் எனக்கு ஒரு வேலையும் இல்லையாயினும் வேண்டுமென்றே நான் என் அறைக்குப் போகக் கீழே இறங்கினேன். வழியில் அந்த மனிதன் ஒரு மொந்தை ஜாஸ்தியாக ஏறியிருந்தது போலிருக்கிறது. என்னைப் பார்த்து இந்தக் காரியங்களைக் காண எனக்குத் தலை நோகிறது என்றான்.

அதற்கு நான், “உன் தலைநோ தீராதது; ஏனெனில், இந்தக் கீரியர்கள் அநேக கோடி ஜனம் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களுடைய சங்கியை மேலும் மேலும் வளர்த்துகொண்டிருக்கிறது” என்று பதில் சொன்னேன். அப்போது அவன் உக்கிரமாக ஏறிட்டுப் பாததானையொழிய ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் மறுபடி ஒரு நிமிஷம் பொறுத்து மேலதட்டுக்குப் போனவுடனே அவன் என்னைப் பாதது, “இந்தப் பிதற்றலையெல்லாம் நான் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டேன்” என்றான். அதற்கு நான், “நீ பொறுத்துக்கொண்டிருக்கத்தான் வேண்டும். நீ கொடுத்தவளவு பணம் நானும் கொடுத்திருக்கிறேன். உனக்குள்ளாவளவு உரிமை எனக்கும் உண்டு” என்று பதில் சொன்னேன். அந்தத் தருணத்தில் மிஸ்டர் ஏ அங்கே வந்தார். சீற்றமுற்ற ஆங்கிலத்தவன், “என்னை இம்சிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சதி செய்துகொண்டிருக்கிறீர்களா, என்ன?” என்று சொல்லிவிட்டு ஓடினான். அதற்குப் பின் நாங்கள் மேலதட்டுக்கும் கீழறைக்கும் போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பாதது அவன் முறு முறுக்கவே இல்லை.

இனிச சாப்பாட்டு நேரமாயிற்று. நான் கீழே என் அறைக்குப் போனேன். மிஸ்டர் ஏ அணியுடுப்புத் தரித்துக்கொண்டிருந்தார். என அணியுடுப்பை நான் போட்டுக்கொள்ள விரும்பவில்லை; ஏனெனில், அது அவ்வளவு விகாரமாயிருந்தது; அது இழுவை கோலமும் அல்ல, அணியுடுப்பும் அல்ல, ஜோத்பூரி சவாரி உடுப்பும் அல்ல, இம் முன்று லக்ஷணங்களும் அமைந்ததொரு வுப்பீர்தம். புதிய ஆங்கில மோஸதர்கள் எத்தன்மையவையென எனக்குத் தெரியாது. உடுப்பு நுட்பங்களின் குண தோஷங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் என்னால் முடியாது. ஆயினும், எனது அணியுடுப் பென்னும் ஆடையைத் தரித்துக்கொண்டால், அணியுடுப்பாக அத்நையணிந்தால் மிகவும் பரிகாசத்திற்கு இடமாயிருக்கும். மற்ற வேளைகளில் அணிந்தால் அவ்வளவு விகாரம் தோன்றாது என

இயற்கையாகவே எனக்குத் தோன்றியது. மிஸடர் ஜிக்கு அணியுடுப்பு இல்லை. ஆதலின், அவரும் நானும் சாமானிய பிளான்ஸ் உடுப்போடு சாப்பாட்டறைக்குப் போனோம். அங்கே பிரயாணிகள் பெரும்பாலோர் அணியுடுப்புத் தரித்தவர்கள். எனது அதிசயமான அணியுடுப்பைத் தரித்துக்கொள்ளாதது எவ்வளவு நல்ல காரியமென்று ஒரு நொடிப் பாவையில் தெரிந்துகொண்டேன். சாமானிய பிளானல் நிஜாரும் அங்கியும் அணிந்திருப்பதைப் பார்த்துப் பிறர் ஏதேனும் சொல்லிக்கொள்வார்களே யொழிய, அணியுடுப்பென்னும் அவ்வாடையை யணிந்திருந்தால் எல்லாரும் கைகொட்டிக் கேலிபண்ணியிருப்பார்கள்.

கடலைக் கொந்தளிக்கத் தலைப்பட்டது; ஸ்ரீமான்கள் ஏயும் ஜியூம் எம்மும் நானும் ஒரே மேஜையில் சாப்பிட உட்காந்தோம். எங்களுக்கு முக்கியமான உணவு கனி வர்க்கங்களேயாதலால், அவை நிரம்பக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முக்கியமாக நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தும், உக்கிராணக்காரர் வழக்கமாயுள்ளது போல ஐந்தே கிசகிலிப் பழம் வைத்திருந்தார். வாய் கிழிய அவர் வாக்குக் கொடுத்திருந்ததை நினையாமல், போதுமான சைவ உணவுப் பதார்த்தங்கள் கொடுக்கவில்லை. அரிசிச் சோறு, வேக வைத்த உருளைக் கிழங்கு, வேகவைத்த கோசுக்கீரை ஆகிய இவைகளே சைவன உண்ணத் தக்கவை. வேண்டாமென்று நாங்களே அநேக பதார்த்தங்களை நீக்கிவிட்டதால், வேறு அநேக பதார்த்தங்களும் இல்லாமலே நாங்கள் புசிக்கலாமென்று அவர் நினைத்தார் போலும். முதன் முதலாக அன்றைத் தினம் மாமிசமும் மதுவும் கொண்டு வந்து வைத்திருந்தார்கள். மாமிசத்தைக் கண்ணாற் காண்பதே, எனக்கு எப்பொழுதும் மிகுந்த பீதியும் நடுக்கமும் தரும். இறைச்சியென்று சொன்ன மாதிரித்திலேயே பால் கறக்கும் பசுவும், அம்மாயென அலரும் வெள்ளாடும், உறுமும் பன்றியும், துள்ளி விளையாடும் கன்றும் என் மனத்தில் தோன்றும்.

திருவனந்தபுரம் 'ரெஸிடென்ட்' மாளிகையினருகில விற்பனைக்காக இறைச்சி வைக்கப்பட்டிருந்ததை ஒரு தடவை கண்ணாற் கண்டு நான் அயர்ந்து திகைத்தது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அப் பொழுது எனக்கு வயது பதின்மூன்று. சிவப்பாக ஏதோ தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். என் கண்ணுக்குப் பட்டது அவ்வளவே, என்னைத் திடுக்கிடச் செய்வதற்கு அதுவே போது மாயிருந்தது கப்பலிற் சைவர்கள் உண்பதற்கு வேறு மேஜை இல்லையென்று சொல்லவேண்டாமே. எங்களுக்கான மேஜையில் சைவர்களான பூநீமான்கள் ஜியும், எம்மும நானும் சைவரல்லாத மிஸ்டர் ஏயும் உட்கார வேண்டியதாயிற்று. மிஸ்டர் ஏக்குப் புலால் பரிமாறிய போது எங்களுக்குச் சொல்லமுடியாத வெறுப்பும் கடுகிடுப்பும் உண்டாகும். நாங்கள் எங்கள் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்வோம். அது மிஸ்டர் ஏக்குப் பிடிக்கவில்லை. மிஸ்டர் ஜியைப் பார்த்து அவர், "நீர் முகத்தை ஏன் அப்படி வைத்துக்கொள்கிறீர், உமக்கு மட்டு மரியாதை தெரியாதா?" என்று கேட்டார். நாங்கள் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நாங்கள் செய்வது தப்பென்று இப்பொழுது எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால், அப்போது மிஸ்டர் ஏ எங்களுக்குத் தீங்கிழைத்ததல்லாமல் நிந்தனையும் செய்கிறாரென்று நினைத்தேன் சிறிது நேரத்தில் பக்கத்து மேஜைகளிற் சாராயப் புட்டிகள் கொண்டு வந்து வைத் தார்கள் இதுவும் எனக்குப் பப்பப்ப உண்டாக்கியது. குடி காராகினிண்டையில் நான் இருப்பது இதுவே முதல் தடவை. எனக்கு மிகச் சங்கடமாயிருந்தது. நல்ல வேளையாக எங்கள் மேஜையில் இருந்தவா எவருக்கும் குடிப் பழக்கம் இல்லை. ஆகையால், எங்கள் மேஜையில் சாராயப்புட்டி இல்லாதிருந்ததே கேஷமம். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு ஒரு வேடிகை நிகழ்ந்தது. சைவ உணவுக்காரர்களாகிய நாங்கள் தினபதற்குப் பதார்த்தங்கள் மிகக் கொஞ்சமே இருந்தமையால், நாங்கள் கிசகிலிப் பழங்களை

ஆவலுடன் தின்றோம். எங்கள் நான்கு பேருக்கு ஐந்து பழங்களே இருந்தன. எனக்குப் பசி அதிகமாயிருந்ததனால், இவற்றுட் பழம் தின்னேன். மிஸ்டர் ஜியும் இரண்டு தின்றார். மீதம் ஒன்றை மிஸ்டர் எம் தின்றார்.

மிஸ்டர் ஏ போஜனாதர பலாகாரம் தின்பதற்கு அவருடைய சாட்டர் ஓட்டும் முடிவுபெறவில்லை. அவருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. கோபக் குரலோடு அவர், “சைவங்களாகிய, நீங்கள் இங்கிலீஷ்காரரைக் காட்டிலும் மிகக் கெட்டவர்களாக யிருக்கிறீர்கள். எனக்கு ஒன்றும் வைக்காமலே எல்லாக் கிச்சிலிப் பழங்களுடும் நீங்களே தின்றுவிட்டீர்களே!” என்று சொன்னார். நாங்கள் தணிந்து, வழக்கத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கிச்சிலிப் பழம் எங்களுக்குத் தருவதாக உக்கிராணக்காரர் சொல்லியிருந்தார். உண்மையில் எங்களுக்குப் பழம் மிக அவசியமாயிருந்தது. என்று பதில் சொன்னோம். பழத்திற்கு ஈடு இறைச்சியாகுமோ என்று அவர் கம்பிரமாகக் கூறினார். உக்கிராணக்காரரையழைத்து நான் மிஸ்டர் ஏக்கு இன்னும் இரண்டு கிச்சிலிப்பழம் கொடுக்கச் சொன்னேன். நான் சொல்லியது அந்தப் பெரிய மனிதருக்கு மிக அதிருபதியாயிருந்ததேயாயினும், பழம் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். பழம் கொடுத்ததுவிட்டாராதலால், அவருடைய அதிருபதியை நாங்கள் பாராட்டவில்லை. ஆயினும், அவர் எங்களைப் பார்த்து, “இனிமேல் உங்கள் அளவுக்கு மேல் கேட்கக் கூடாது” என்று சொல்லியது வருத்தமாயிருந்தது அஃது எப்படி முடியும்? நாங்கள் தின்பதற்கு இருப்பது மிகக் கொஞ்சம். பழம் இல்லாவிட்டால் நாங்கள் பட்டினி கிடைக்க வேண்டியதே என்று நான் சொன்னேன். ‘நீங்கள் சொந்தமாகக் கொஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும்’ என்று அவர் மொழிந்தார். நாங்கள் வாங்கிக்கொண்டு வரவில்லையே, ஆகையால், தற்காலம் சைவர்களாகிய எங்களுக்கு நீங்கள் பழம் விஷயத்தில் இரண்டு மடங்கு

கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். 'பார்ப்போம்' என்று சொல்லி உக்கிராணக்காரா போய விடார். வீட்டிலிருந்து பழங் களாவது 'தின்பண்டங்களாவது எடுத்து வராமற் போனோமே' என்று மிக வருந்தி இனிக கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பட்டினப்பால வாடவேண்டியதே கதியென்று நினைத்தேன்.

சாப்பாடு கழிந்தபின் தோழரைகளும் மேலநட்டுக்கும் போய்ச் சிறிது நேரம் அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டிருந்தனர். சீட்டாடுகிறவர்களுடைய ஜதையில் நான் சேருவதற்கில்லை; எனக்குச் சீட்டாடத் தெரியாது. ஏனெனில், பரிசுத்தாசாரம் பாராட்டுகிற எங்கள் குடும்பத்திற் சீட்டாடுவது ஏழு கொடிய பாவங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும். அந்த விளையாட்டு பெரிய சூதாட்டங்களாகக் காலகோலுமாதலால், அது அநீதியான காரியமென அதன்மீது எனக்கு வெறுப்பு உண்டாயிருந்ததனால் அதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் ஆசையும் எனக்கு இல்லை. இதெல்லாம் நான் சொல்வது எதற்கெனின், மற்றவர்களோடு சேர்ந்து பொழுது போக்குவதற்கு இல்லையென்பதற்கேயாம். கப்பலிலுள்ள லைபரரியோ மிக நல்லதென்று சொல்வதற்கில்லை. படிக்கத் தக்கதாக ஒரு புஸ்தகமும் எனக்கு அகப்படவில்லை. என மனதிலோ பலவகையான எண்ணங்களும் கவலைகளும் குடி கொண்டிருந்தன. நான் மேலதட்டுக்குப் போய் ஆறு ஏழு தடவை சுற்றிச் சுற்றி நடந்தேன். ஆனால், ஆழந்த மனத்தை யெழுப்பி உற்சாகமுடிகுவதற்கு நான் செய்த பலவந்தமான இரதப் பிரயத்தனங்களெல்லாம் சிறிதும் பயன்படா வாயின. ஆகையால், கடைசிப் பரிகாரம் தேடும் பொருட்டு என அறைக்கு இறங்கிப் போனேன். மிகச் சங்கடமான நிலைமைகளில் அந்தப் பரிகாரம் ஒருபோதும் எனக்கு இதுவரையில் பயன்படாதிருக்கவில்லை. அந்தப் பரிகாரமாவது தூக்கமே. இப்போது சிறிது காலமாக தூக்கமென்பது விசனிககத்தக்க வீண்காலப் போக்கு என்றும்,

அது ஒரு வியாதியென்றும் சில டாக்டர்கள் கூறுவது வழக்கமாய் இருக்கிறது. அவர்களிற சிலா உறக்கத்தைத் தவிர்த்து, வீணை கழியும் அந்தக் காலத்தை வேலை செய்வதற்கு உபயோகிக்க வகை தேடவேண்டுமென்று மூச்சு விடாமல் முயற்சிசெய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; மனிதன வேறொன்றுஞ் செய்யாமல் வேலை செய்து கொண்டிருப்பதற்கு மாதிரிமே பிறந்திருக்கிறானென்பது அவர்களுடைய எண்ணமோ! உறக்கம் இல்லாவிட்டால்கொலைகள் பதது மடங்கும் தற்கொலைகள் நூறு மடங்கும் அதிகரிக்கும். அநேக கெட்ட நினைவுகள் தூக்கத்தில் ஒழிந்துபோகின்றன; கவலை போக்கும் உறக்கமே அலுப்புற்ற ஆனமாககளுக்குப் பெரிய மருந்து. தூங்கக்கூடாதென்று உபதேசிக்கிற அந்த டாக்டர்களே தூக்கத்தை முற்றும் ஒழித்தபாடிலை. ஒரு மாத காலம் அவர்கள் அப்படிச் செய்வார்களானால் உறக்கமென்பது ஒரு நோயெனச் சொல்லமாட்டார்கள். காலத்தை வீணை கழிக்கும் விதமென்றும் சொல்லவுமாட்டார்கள். நான் சொல்லியதுபோல, ஒருபோதும் தவறாத பரிகாரத்தைப் பரீக்ஷித்துப் பராக்க என அறைக்குப் போனேன்.

அங்கே மிஸ்டர் ஏடும், மிஸ்டர் ஜியும் தம் படுக்கையிற் படுத்திருந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் உறக்கவிலலை. மிஸ்டர் ஏ என்னைப் பார்த்து, 'ஐயரே! இந்தக் கப்பலில் நாம் பதினெட்டு நாள் எப்படிக்கழிக்கிறது' இங்கே நாம் அநாதப் பிள்ளைகளைப் போலிருக்கிறோமே' என்றார். அதற்கு நான் 'நீ சொல்வது சரியே; ஆயினும், வேண்டுமானால் வேலியும் காயக்கும்' என்று சொன்னேன் மறுபடி மிஸ்டர் ஏ 'ஆமாம், ஆனால், இப்படியே இருந்தால் இன்னும் இரண்டு நாளில் மனமென்பதே முறிந்து நசுங்கிப் போம். அப்போது வேண்டுமென்பதும் இல்லை, வழியும் பிறவாதாகும்' என்று சொன்னான். அதைக் கேட்டு நான், 'பதினெட்டு நாளும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு தூங்கும் என்றதற்கு அவர் விச

னத்தோடு, ‘அப்படித் தூங்குவது உமது வயதில் உமக்கு எளிதாயிருக்கும்; மத்திய வயது கடந்த எனக்கு அப்படியல்லவே’ என்றார். மிஸ்டர் ஜியைப் பார்த்து, ‘உமக்கு எப்படியிருக்கிறதென்று வினவினேன். தமக்குப் புரட்டல் அதிகமாயிருக்கிறதென்று மிஸ்டர் ஜி பதிலுரைத்தார். கடற்குமட்டல் வந்துவிட்டதுபோல இருந்தது. வேறு வார்த்தை பேசவில்லை. நான் பைஜாமாவைப் போட்டுக்கொண்டு காந்த விளக்கை அணைத்து விட்டுப் படுததுக் கொண்டேன்; ஒரு விநாடியில் உறக்கம் என்னும் ஆனந்த பூமிக் குப் போய்ச் சோந்தேன்

துஸ் ஸவபனங்கள் பல தோன்றின. ஆனாலும் அது பரவாயில்லை. எல்லாரையும் விட்டுக் கப்பலில் பிரிந்திருக்கும் தனிமை, வேறுபாடினறி ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் வாழ்க்கை, பட்டினி கிடக்கும் பானமை இவைகளைப்பற்றி நினைவாதிருப்பதே பெரிய ஆறுதலாயிருந்தது. விடியற்காலம் ஐந்து மணிக்குப் படுக்கையை விட்டெழுந்தேன். பம்பாயத் தையற்காரன் கொடுத்திருந்த அழகிய ‘கிமோஸ்’ வெண்ணும் ஆடையணிந்து குளிப்புகையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். அந்தச் சமயத்தில் உக்கிராணக்காரி மறு பக்கத்தின் வழியாகப் போய்க்கொண்டிருந்தவள் எனனைப் பார்த்து, “அம்மா! இப்படிப் போகவேண்டும், அந்தப் பக்கத்திலிருப்பவை ஆண் மக்கள் குளிக் குளிக் அழைக்கின்றன” என்று கூவிச் சொன்னாள் அவள் அப்பால் மறைந்தவுடனே, நான் என் அறைக்குத் திரும்பி ஓடிவந்து, அவ்வருமையான உடுப்பைக் கழற்றிச் சுருட்டி என் உடுப்புப் பெட்டியின் அடியிற் சொறுகிவைத்தேன் திரும்ப அதனை எடுக்கும் எண்ணமே இல்லை; அப்போது வெறுபும எரிச்சலும் மேலிடன பம்பாய்த் தையற்காரன் பல விதத்திலும் பொருந்தாத உடுப்புகளைக் கொடுத்து ஏமாற்றி வருத்திவிட்டானே யெனச் சிந்தித்துக்கொண்டே மறுபடி படுத்தேன். இந்தச் சள்ளை மேலீட்டால் திரும்பத் தூங்கிப்போனேன். ஒன்றரை மணி

நேரம் பொறுத்து எழுந்து குளிப்புரைக்கு ஓடினேன். எல்லா அறைகளிலும் ஆட்கள் இருந்தார்கள். ஆகையால், தோரத்து முண்டும் சோபபும் கையில் வைத்துக்கொண்டு, பைஜாமாவோடு வெளியில் நின்றிருந்தேன். இரண்டு ஆங்கிலத்தவரும் குளிப்புரைகளின் முன் அப்போது நின்றனாகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களும் குளிக்க வந்தவர்களே போலும். ஆனால் அப்போது ஒருவரோ டொருவரோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். வேறு மூன்று வந்து அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டனர். உடனே ஒரு குளிப்புரைக கதவைத் திறந்துகொண்டு ஒருவர் வெளியே வந்தார். காலியான அந்த அறைக்குப் போகலாமென முன் நடந்தேன். அப்போது முதலில் வெளியே நின்றனாகொண்டிருந்த இருவருள் ஒருவர் எனனைப் பார்த்து, 'மன்னியுங்கள், இப்போது என முறை' என்றார். அதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு, "குளிப்பதற்கு முறையுண்டா?" என்று கேட்டேன் அவர், 'தடையில்லாமல் முறையுண்டு, ஆனால் உமக்கு அவசரமானால் இங்கே நிற்கிற இவருடைய அனுமதியும் கேட்டுக்கொண்டு நீ முதலில் குளிக்கப்போம்' என்று தன் பக்கத்திலிருந்தவரைக் காட்டினார். மற்றவர்களுக்கு முந்திப் போக நான் பிரயத்தனப்பட்டதாகத் தோன்றியதை நினைத்து வெட்கப்பட்டேன் எனக்கு அவசரமில்லையென்று பதில் சொல்லிவிட்டு, அவ்வறையில் தன்னந்தனியே மனம் சோரந்து காத்திருந்தேன், பேசுவதற்கு ஒருவருமில்லை; என அறைக்குத் திரும்பிப் போகவும் மனமில்லை; அங்கே போய்விட்டால் குளிப்பதற்கே அவகாசமில்லாமற் போமே எனனும அச்சம் இருந்தது சிறிது நேரத்தில் இரண்டு குளிப்புரைகள் கதவுகள் திறந்தன. இதை நான் கவனித்தேனாயினும் சமமா நின்றனாகொண்டிருந்தேன். அப்போது நேரம் தாமதத்துவந்த மூவரில் ஒருவர் எனனைப் பார்த்து, "இப்போது உமது முறை" என்று சொன்னார். சமபிரதாயம் வவகாரமுறை என அமைத்துக்கொண்டு குளிக்கிற விஷயத்திலும் அந்த ஒழுங்குபடி

நடத்திக் காட்டுகிற ஆங்கிலத்தவருடைய கிரமாசரண புத்தியை நினைத்து அதிசயித்துக்கொண்டே குளிப்புரைக்குள் போனேன். ஸநானம் மிக ஆறுதலாயிருந்தது. ஸநானத் தொட்டி நிரம்ப சுகோஷணமான உப்பு நீர் நிறைந்திருந்தது; உப்பு ஜலத்தைத் தேகத்தினின்று கழுவிக்கொள்வதற்காக ஒரு வாளியில் நல்ல ஜலம் இருந்தது. ஆங்கில முறைப்படி தொட்டியில் நான் ஸநானம் செய்தது இதுவே முதல் தடவை. ஆயினும் எனக்குக் கஷ்டமொன்றும் தோன்றவில்லை. ஸநானத் தொட்டி சிறிய குளம் போலிருந்தது. அதில் நான் தாராளமாக அமாவதற்காயிற்று. முதலிற சோப்புத் தேயத்துக் கொண்டதனால் நீரெல்லாம் அசுத்தமானபின், சுத்தமாக எப்படி வெளியேற்றுவதென்று அதிசயப்பட்டுண்டேன். ஆனால், சுலபமாக வழி தோன்றியது. தொட்டியின் குழாயைத் திறந்து அழுக்கு ஜலத்தைப் போக்கித் தொட்டியைச் சுத்தப்படுத்திக்கொண்டு வெந்நீர்க் குழாயைத் திருப்பித் திரும்பவும் தொட்டி நிரம்ப வெந்நீரேற்று நன்றாகக் குளித்தேன் அது அப்படியானபோதிலும், சிறு வாளியிலுள்ள நல்ல ஜலத்தைக் கொண்டு உடம்பின் மீதுள்ள உவா நீர்க்கைப்பை எப்படிப் போக்கிக் கொள்வதென்பதொரு சந்தேகம் தோன்றியது ஆயினும், நாம் தேயத்துக் குளிக்கும் தினங்களில் எண்ணெய் தடவிக் கொள்வது போல, அந்த நல்ல நீரைத் தடவி உடம்பை நன்றாக சுத்தப்படுத்திக் கொண்டேன்.

ஸநானத்தினால் இளைப்பும் களைப்பும் தீர்ந்தன. என அறைக்குத் திரும்பி வந்தேன் அங்கே தோழாக்களிருவரும் இன்னும் படுக்கையிற் படுத்திருந்தார்கள்; அந்தாவு என்னும் அறைக் காவலன் காலைத் தேநீர் தந்து கொண்டிருந்தான். ஒரு கோப்பைத் தேநீரும், இரண்டு மூன்று மெல்லிய பிஸ்கோத்துகளும், சிறு விரல் பருமனுள்ள ஒரு வாழைப்பழமும். புளிப்பில் எலுமிச்சம்பழத்தை மிஞ்சின கிசகிலிப்பழம் ஒன்றும் அவன்

கொண்டு வந்தான். எனக்கு நல்ல பசியாயிருந்தமையின், என் பங்குள்ளதைப் புகித்தேன். பின்பு மிஸ்டர் ஏ யையும் மிஸ்டர் ஜி யையும் போ சொலலி, உரக்கக் கூவி எழுப்பினேன், கடைசியாக அவர்கள் எழுந்தார்கள். கண்ணைத் துடைத்துக்கொண்டு மிஸ்டர் ஏ காலேத தேரீரைக் காட்டி இது எனவென்று என்னைக் கேட்டார். உமக்குக் காலேததேரீர் என்று பதில சொன்னேன். தேரீராக கரகம் எங்கே என்றா அங்கிருந்த தேரீராக் கோப்பையைக் காட்டி, அதுவே கரகம் எனறேன். பின்பு அவர் என்னைப் பார்த்து நீர் குளி கழித்தாற்போலிருக்கிறதே என்றா அதற்கு நான் ஆம்; குளி கழிந்தது; அது மாதிரிமேயலலாமல தேரீரும் குடித் தாயவிட்டது; உமது தேரீர் ஆறிப்போகின்றது என்று பெருமை பாராட்டிச் சொன்னேன் நான் முகங் கழுவிப் பல துலக்கி, தேவப் பிராதத்தை செய்துவிட்டு அதைக் குடிக்கிறேன் என்று சொலலி மிஸ்டர் ஏ எழுந்து அறையிலுள்ள போகணியில் பல துலக்கப் போனார். அதற்கிடையில் மேல தட்டிலிருந்த மிஸ்டர் ஜி உறும லானார். “உமக்கு உடம்பு என்ன?” என வினவினேன். கடற் குமட்டல எனப் பதில சொலலிவிட்டு, அவர் விரைநது சீழே இறங்கி அறைக்கு வெளியே அதற்கென வைக்கப்பட்டிருந்த வாளி யிணைடை போய்க் குடலையே கொட்டிவிடுவார் போல வாந்திசெய்தார். அதைப் பார்த்து என் மனம் மிக அதிரந்தது. கவலையும் மிக மேலிட்டது. மிஸ்டர் ஜியைப்பற்றி நான் அனுமானித்தது எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்ததெல்லாம் நிகழலாயிற்று. எவாதான் அதைத் தப்பித்துக்கொள்வாரென்று உறுதி கூறலாகும்? வாந்தி யின வேகம் தணிந்தபின், மிஸ்டர் ஜிக்கு மிக பலவீனமாயிருந்தது. ஆயினும் கடற்குமட்டலுக்கு எவரும் தப்பித்துக்கொள்வது முடியாதெனத் தாம் திடமாக நம்புவதாய் அவர் அந்தப் பலவீனத்திலும் எனக்கு மெல்லச் சொன்னார். அவர் சொல்லியபோது அந்த சித் தாந்தம் உண்மையே என நம்பினேனாயினும், அது முற்றும்

பிசகென இப்பொழுது தெரிந்துள்ளேன். எலுமிச்சம் பழங்களைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு போகவில்லையே என விசனிடத்தேன். ஆனால், கப்பலிற் கொடுக்கிற கிசகிலிப பழங்கள் எப்படிப்பட்ட எலுமிச்சம் பழத்தையும் தோற்கடிக்குமென்பதை நினைத்து என மனதுக்குள்ளே சந்தோஷித்தேன். இதற்குள்ளாக மிஸடர் ஏ தேரீர் பருகத தலைப்பட்டிருந்தார். ஆ! இது என்ன கோமமான கிசகிலி என்று அவர் சொன்னார். அதற்கு நான் அஃது உமது நன்மைக்கே ஆகும். இரதக் கிசகிலி கடற குமட்டலைத் தணிக்கும் என்று பதில சொன்னேன். ‘அப்படியா!’ என்று அவர் ‘கப்பற் பிரயாணியின் கதி மிகக் கஷ்டம்’ என்று சொன்னார். அதற்குச் சந்தேகமென்ன என்று பதில சொன்னேன்.

சிறிது நேரம் பொறுத்தது கப்பலின் மேலதட்டுக்குப் போய் உலவிக் கொண்டிருந்தேன். அங்கே கிரிப்பித்ஸ் எனலும் நடபுத் தன்மையுள்ள ஐரிஷ்காரரைச் சந்தித்தேன். எனது ஆசார் வியவகாரங்களில் ஏற்பட்ட சிறு மாறுபாட்டைப் பற்றி எனனை அவர் ஏனெனம் செய்தார். ‘நீர் இந்தியாவுக்குத் திரும்பிப் போனால் உமது கதி என்னவாகும்? பிற ஜாதியாரோடு கலந்து அன்னம் புசித்திருக்கிறீர், கோவாகாரா கொண்டுவந்த நீரைக் குடித்திருக்கிறீர், அவர் சமைத்த சோறறையும் உண்டிருக்கிறீர் நீர் பெரிய பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டி வருமே’ என்று அவர் சொன்னார். நான் நகைத்துப் பதில சொல்லாமற் சுமமா இருந்தேன். இங்கிலாந்துக்குப் புறப்படுமொழுதே திரும்பி வந்தால் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்வதில்லை யெனச் சுவகற்பித்திருந்தேன். நான் ஏறிய கப்பலில் ஒரு மிஷனரி குடும்பத்தாரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஸ்லித்ஸர்லாந்து தேசத்தவர்கள், லாடக் (Ladakh) எனலும் பிரதேசத்தில் சில வருஷ காலங்கள் இருந்த பின், அவர்கள் இப்பொழுது தம் சதேசத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குத் திடகாதிரம்

வாய்ந்த குழந்தைகள் சிலர் உண்டு. அந்தக் குழந்தைகள் படிக்கட்டுகளின் மீது கசரத்துச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கணவனும் மனைவியும் தங்கள் விருத்திக்கேற்றவாறு, அடக்கமாகவும் கம்பீரமாகவும் இருந்தார்கள். எனக்கு அடுத்திருந்த அவர்களுடைய அறை சிறியதாகவும் ஒடுக்கமாகவும் இருந்ததனால், அவர்கள் அங்கே பேசிக்கொள்ளும் வாதத்தைகளிற் சில என காதில் விழாதன, அவர்கள் சாதாரணமாக உரக்கவே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். “மற்றெல்லா இடங்களிலும் உள்ளதுபோல நியூச்சாட் (Neufchatal) விலும் அகவிலை மிக ஏறிப்போய விட்டது. இதற்கெல்லாம் இந்த யுத்தமே காரணம்” என்று கணவனைப் பார்த்து அந்த மாது சொன்னாள் அவள் சொல்லியது சரியே என்பதைக் கணவன் தம் முகத்தை நீட்டிக் குறிப்பாகத் தெரிவித்தார்; இதைப் பற்றி நானும் சிந்தித்தேன். யுத்தத்திற்கு முன்னால் மாணவா இங்கிலாந்தில் எவ்வளவு செலவழிக்கவேண்டியிருக்குமோ அதைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு நான் செலவிடவேண்டி வருமே என எண்ணினேன். இந்த எண்ணத்தினால் விசனம் உண்டாயிற்று.

அன்றைத்தினம் மாலை 4-50 பொழுதில் மேலதட்டில் நான் இருக்கையில் மிஸ்டர் கிரிப்பித்ஸ் அங்கே வந்து சேர்ந்தார். அவர் என்னைப் பார்த்து, “நீர் ஏன் தேநீர் குடிக்க வரவில்லை? உங்களுக்குப் பிடிக்காதா என்ன?” என வினவினார். “அந்தத் தேநீர் அவ்வளவு விலை தாளாது” என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர், “விலை ஏது! அது சுமமாவே கொடுக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார். அதைக் கேட்டு மிஸ்டர் ஏயும் நானும் திடுக்கிட்டோம். “நமக்கு உ கொடுக்காமல் நமமை ஏமாற்றுகிறார்களே! வாரும் இப்பொழுதே போவோம்” என்று மிஸ்டர் ஏ எனக்குச் சொன்னார்.

நொடிப்பொழுதில் கீழே போய்ச் சேர்ந்தோம். தேநீர்ச் சாமான்களை யெல்லாம் ஒழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நேற்றும்

எங்களுக்குத் தேரீர் இல்லை, இப்பொழுதாவது கொண்டு வரும் படி உக்கிராணக்காரருக்குச் சொன்னோம். முகத்தைச் சுளித்து ஒப்புகொண்டு, “இதுதான் சரியான இந்திய கால நியமம்” என்றார். அதற்குச் சிறிதும் பின்வாங்காமல் நான் “ஆம், நாங்கள் வருவதற்குச் சிறிது நேரம் தாழ்த்துப் போயிற்று; ஏனெனில் இந்த வேளையில் 12 குடிக்கலாமென்று எவரும் எங்களுக்கு இது வரையிற் சொல்லவில்லை. நாளைக்கு நாங்கள் உரிய வேளையிற் சரியாக வந்துவிடுவோம்” என்று பதில் சொன்னேன். “அது நானே சொல்லிவிடுவேன்” என்று உக்கிராணக்காரர் மொழிந்தார். வயிரூரத் தேரீர் குடித்தோம். தரித்திரமான சிறுநுண்டியையும், போஜனத்தையும் உததேசித்து இந்தத் தேரீர் நல்ல திருப்தி கரமாகவே இருந்தது. இந்தச் சங்கதி இப்பொழுதாவது தெரிந்ததேயெனச் சந்தோஷித்தேன். அதுமுதல், கப்பலிலுள்ள வரையில் தேரீர் குடிக்கத் தவறவே இல்லைபென்று நான் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

கடல் சற்றுக் கொந்தளிப்பாயிருந்தது; ஆயினும் காற்று இனிமையா யிருந்தமையின், மேலதட்டின்மீது உலவிக் கொண்டிருந்தேன். மேலதட்டின் மீது பல வகையான ஆட்ட பாட்டங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தன; ஆனால், அவற்றுள் எதனிலும் நான் கலந்துகொள்ளவில்லை ஏனெனில், என்னைச் சேர்த்துக்கொள்ள அவர்கள் பிரியப்படமாட்டார்களென்பது ஒரு பக்கம், அந்த ஆட்டங்கள் ஆட எனக்கு தெரியாதென்பது மற்றோர் பக்கம். இரவிற்குப் போஜனம் செய்தபின், என் நாற்காலியை இழுத்து, மேலதட்டில் தனிமையானதோர் இடத்தில் உட்கார்ந்து, காடாந்தகாரமான அந்த இருளில் நெடுநேரம் எட்டிப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்படி நான் மனோராஜ சிந்தனையில் அமாந்திருக்கும்போது, திடுக்கென மிஸ்டர் ஏவரது ‘விஸ்ட்டு டிரைவ்’ (whist drive) என்னும் சீட்டாட்டம் ஆடலாமா என்று கேட்பார். சிறிதும் தாமதிகாமல்

நான் வரமுடியாதெனச் சொல்லிவிட்டுக் கடலையே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தேன். அந்தக் கருநீர் பெருக்கத்தைப் பார்க்கப் பார்க்க எனக்கு ஆசையாயிருந்தது. ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு மச்சாவதாரம் எடுத்து ஹயக்ரீவன என்னும் அரக்கனைக் கொன்று பாதாளத்தினின்று வேதங்களை மீட்டுக் கொண்டந்த காட்சி என் நினைவுக்கு வந்தது; அவர் கூர்மாவதாரம் எடுத்து ஜலப்பிரளயத்தினின்றும் உலகத்தை மீட்டுத் தம் முதுகில் தாங்கிய அவசரம் என் நினைவுக்கு வந்தது; பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியை மனத்தினுற் பாவித்தேன, கலியுகநாதத்தில தோன்றும் மஹா ஜலப் பிரளயம் எங்கெங்கும் நிறைந்திருப்பதையும், அப்போது துவாதசாதித்தியர்கள் பிரகாசிப்பதையும் ஊகித்தேன்; பண்டை மாலுமி எனனும் ஆங்கிலத்தவனையும், அவனைப்பற்றிய கவியில், “போ கங்கா பவாணி, பருகவோ நீர் இலலை” (எங்கெங்குப் பராக கினும் நீர் நிரம்பியிருக்க, அருந்த நீர் ஒரு துளியும் இலலை) என்னும் வரியையும் நினைத்துக் கொண்டேன். இவ்வாறு நினைத்துக் கொண்டே தூங்கிப் போய்விட்டேன் மேலதட்டில் வீசிய இனிய கடற் காற்றில் சுமார் ஒரு மணி நேரம் உறங்கி னேன். அப்பொழுது மேலதட்டு மேஸ்திரி வந்து எனனை எழுப்பி, மேலதட்டிலேயே தூங்கப் போகிறீரா என்று கேட்டான். அவன் கேட்டது இடுமடி என நினைத்து நான் எரிச்சலோடு, இல்லவே இலலை என்று பதில் சொன்னேன். ஆனால், அதற்குப் பின் சிறிது நேரத்தில் சில பிரயாணிகள நல்ல காற்றுக் காக மேலதட்டின் மீதே நிஜமாகப் படுத்து உறங்குவதைக் கண்டேன். அப்படி உறங்கியவர்களுள் மிஸ்டர் ஏயும் ஒருவா. மேலதட்டுக் காலலன் அவருடைய படுக்கையைக் கொண்டுவந்து கொடுத்திருந்தான். என் அறைக்குப் போவதே சரியென நினைத்து நான் அங்கே போய்ப் படுத்து உறங்கினேன். அந்த நித்திரானந்தத்தில் அலையடிக்கும் கடலையும், சுழலும் உலகத்தையும், அசைந்தாடும் கப்பலையும் வெகுசீக்கிரம் மறந்துபோனேன்

மறுநாட காலையில் சீக்கிரம் எழுந்து நீராடித் தேநீரும் குடித் தேன. நான் மேலதளத்துக்குப் போகும் தருணத்தில் முஞ்சியைத் தொங்கப்போட்டுக்கொண்டு மிஸ்டர் ஏ வந்து இரவில் மேலதளத்தில் தாம வைத்திருந்த செருப்புகளில் ஒன்றைக் காணாமென்று முறையிட்டார். மிஸ்டர் எல் உம் தமது செருப்பில் ஒன்றைக் காணாமென்றார். திருடன் எவனும ஒற்றைச் செருப்பைக் கொண்டிபோகமாட்டானாதலால், இந்தியர் மேலதளத்தின் மீது படுததுறங்குவதைப் பொறுக்காதவனெவனோ இந்த விஷமம் செய்திருக்கவேண்டுமென்று நினைத்தோம். ஒரு மணி நேரம் தேடிப்பார்த்த பின், காணாமற்போன அவ்விரண்டு செருப்புகளும் கப்பற் கீழ்மையில் அகப்பட்டன. அதற்குப் பின் மிஸ்டர் ஏயும் மிஸ்டர் எல் உம் மேலதளத்தில் உறங்கப் போகவில்லை.

காணாமற்போன செருப்புகள் அகப்பட்டிருக்கிறதே தவிர குப் பின், எனக்கு எது அறையிலிருந்த ஆங்கிலத்தவர் ஒருவரோடு நான் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், கிச்சலிப் பழங்களின் புளிப்பைப்பற்றிப் பிஸ்தாபித்தபோது, அவர் காலேத் தேநீரோடு தமக்கு வந்த கிச்சலிப் பழங்கள் நன்றாயிருந்தன என்றார். இந்தச் செய்தியை நான் மிஸ்டர் ஏக்குச் சொல்லவே, அவருக்குக் கோபம் மூண்டது. அறைக் காவலனது பெயர் அந்தாவு என்று சொல்லியிருக்கிறேனல்லவா? ஆயினும், மிஸ்டர் ஏ அவனை எப்பொழுதும் ‘டோமாட்டோ’ (தக்காளி) என்றே அழைப்பார். அவனை விளித்து அவர், “இனிமேல் புளிப்புக் கிச்சலி கொண்டு வந்தால் உன்னை உதைப்பேன்” என்று கோபமாகச் சொன்னார். அது முதல் எங்களுக்கு வரும் கிச்சலியின் தன்மை வரவரத் திருத்தமுற்றது. அரைப் புளிப்புக் காய்கள் வந்தன, சுவையே இல்லாதவைகளும் வரலாயின. அரைப்புளிப்புக் காய்களுக்குக் ‘கோவேறுக்கழுதைப் பழம்’ எனவும், சுவையற்றவைகளுக்கு ‘கழுதைப் பழம்’ எனவும் பெயரிட்டேன். இந்த மாறுபாட்டினால்

எங்களுக்கு உண்டான நன்மை என்னென்ப சில வேளை நான் ஆசசரியப்படுவேன்.

காலியூன் உண்ட பின், நான் மேலதளத்துக்குப் போனேன். அங்கிருந்து தற்செயலாய்த் திரும்பி வந்தபோது, அந்தாவு என பெட்டிகளை இழுத்துக்கொண்டிருக்கக் கண்டேன். என பெட்டிகளை என்ன செய்கிறாயென்று கேட்டதற்கு அவன் 'துடைத்துச் சுத்தப்படுத்துகிறேன். பதினேரு மணிகளுக்காப்டன வந்து அறைகளைப் பரக்கப் போகிறா. அப்போது பெட்டிகள் அசுத்த மாயிருந்தால் எங்களைத் தண்டிப்பார்' என்று அவன் பதில் சொன்னான். 'அப்படியா சங்கதி' எனறேன். அவன் வராததைக்களைக் கேட்பதற்கு நான் இசைந்தவன் எனத் தெரிந்து சந்தோஷித்து அவன் மேலும் என்னைப் பார்த்து "யஜமானே! காப்டன ஆயொளி தீபம் (search-light) ஒன்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறா; அதைக் கொண்டு அவர் பெட்டிகளைத் திறந்து பரக்காமலே உள்ளே யிருப்பவைகளை நன்றாகக் காண்பார்" என்று சொன்னான். அவன் வராததையை நம்பாமலே, நான் நிஜமாக அவர் அப்படிப் பார்க்க முடிகிறதா? என்று வினவினேன். அதற்கு அந்தாவு "யஜமானே! அவர் பார்க்க முடியும்; நேற்று இன்னும் என்ன செய்தார் தெரியுமா?" என்றான். எனது தேவதாரு மரப்பூரோவைப் பார்த்தாரா என்று கேட்டேன். பார்த்தாரென்று அவன் பதில் சொன்னான். அதற்குள் என்ன இருக்கிறதென்று தெரிந்துகொண்டா என் வினவினேன். "அது எனக்கு எப்படித் தெரியும்? அவர் எங்களுக்கு ஒன்றும் சொல்வதில்லை" என்று பதில் சொன்னான். அதற்குமேல் அவனைப் பார்த்து "அடே அந்தாவு, உன்னைப் போல வேலை செய்கிற ஐரோப்பியர்களுக்கு என்ன சம்பளமும் சாப்பாடும் கொடுக்கிறார்களோ, அப்படி அப்படி உங்களுக்குக் கொடுப்பதில்லையாமே அது நிஜமா?" என்று நான் கேட்டதற்கு அவன் 'ஆம் யஜமானே' என்று பதில் சொன்னான். அப்படி

யாலு, அதை ஏன் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அதே வேலை செய்யும்போது அதே சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அது தான் சரியான முறை எனறேன ஆனால், இங்கே அப்படியில்லை; கோவாகாராகளாகிய எங்களுக்கு இதைக் காட்டிலும் அதிகச் சம்பளம் யா கொடுப்பார்? என்று அவன் சொல்லவே, அந்த நியாயத்திற்கு பதில் சொல்ல முடியாதென்று ஒப்புக்கொண்டு நான் திருமபவும் மேலதளத்துக்குப் போனேன். 10 நிமிஷத் திற்குப் பின் மிஸ்டர் ஏயும் நானும் திருமப அறைக்கு வந்து சேர்ந்தோம். அப்போது, அந்நாவு முகஞ் சுளித்து வாய்க்கு வந்தபடி திட்டிக்கொண்டு, தன் உடம்பின் பல பாகங்களினின்றும் என்னவோ பிடுங்கிக்கொண்டிருந்தான். அது என்ன! அந்நாவு, என்று கேட்டதற்கு அவன், “யஜமானே! மிஸ்டர் ஜி தமது மூட்டையில் எறுமபுகள் வைத்திருக்கிறார், அவை என்னைக் கடித்தன. அவை நாசமாயப் போக” என்று பதில் சொன்னான். அதைக் கேட்டு, நாங்கள் வயிறு வெடிக்கச் சிரித்தோம்; அவ வெறுமபுகளின் இருப்பிடத்தையும் கண்டோம், அது மிஸ்டர் ஜி வைத்திருந்த மிட்டாயப் பொட்டணம். அந்தச் சோம்பேறி அந்நாவுக்கு நேர்ந்ததைப்பற்றி நாங்கள் இரக்கப்படவில்லை அது அவனுக்கு சரியான தண்டனை எனறே நினைத்தோம். ஆயினும் அன்றிரவு தம் அபிப்பிராயத்தை மிஸ்டர் ஏ மாற்றிக்கொண்டார். எறுமபுகள் மேலும் கீழும் ஏறி இறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன மிஸ்டர் ஜியின் மூட்டையிலிருந்த எறுமபுகள் தம் வழக்கம்போலச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தன. நேற்றிரவு மேலதளத்தில் படுத்ததினால் விளைந்த துன்பத்துக்குப் பின், மிஸ்டர் ஏ அறையிலுள்ள கீழ் தட்டிற் படுத்துறங்கிக்கொண்டிருந்தார். இரவு 1-20 மணிக்குப் பெரிய கூச்சல் கேட்டு, நான் கண்ணை விழித்துப் பார்க்கும்போது மிஸ்டர் ஜியைப் பார்த்து மிஸ்டர் ஏ “உமமுடைய எறுமபுகளை என்மீது ஏன் அவிழ்த்து விட்டீர்?” எனக் கடுத்துக் கேட்டுச்

சண்டை போட்டுக்கொண்டிருந்தாரா. இடையிடடு நான இந்த விவாதத்தைப் பொழுது விடிந்து வைத்துக் கொள்ளலாமென்று சொன்னேன். இடைஞ்சலுக்குக் காரணமாயுள்ள மூட்டைகளையும் எறுமபுகளையும் இரவுப் பொழுது பீரோவில் வைப்பதானால் காலையையிற பொறுத்துக் கொள்கிறேனென்றார். இதற்கு மிஸ்டர் ஜி இசையுமபடி செய்து அன்றிரவு அமைதியும் உறக்கமும் அமைக்கலானேன்.

மதுராட் காலையில் எறுமபு விவாதம் திருமப ஆரம்பித்தது. அந்தத் தினபண்டங்களைத் தமக்குத் தாயார் கொடுத்தாளென்றும், அந்த மூட்டையில் எறுமபுகள் வராமல் தடுப்பதற்குத் தமமால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை யென்றும் மிஸ்டர் ஜி சொன்னார்.

எறுமபுகளை வாவென்று நான் அழைக்கவில்லை, அவைகளை நீர் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளும் என்று அவர் மிஸ்டர் ஏக்குச் சொன்னார். அந்த மூட்டையைச் சீறித் து ம தாக்கிணயம் பாராமல் கடலில் எறிந்துவிட வேண்டுமென்றார் மிஸ்டர் ஏ. அது மிஸ்டர் ஜிக்கு இஷ்டமில்லை. மூட்டையை அவிழ்த்துப் பார்த்தால், அந்தப் பண்டங்கள் செய்வதற்கு உபயோகித்திருந்த நெய்யும் எண்ணெயும் காறலெடுத்திருந்தது ஆகையால் மிட்டாய்களையும், எறுமபுகளையும் சேர்த்துக் கடலில் எறிந்துவிடுமபடி நானும் சொன்னேன். கடைசியில் தீராதே என்று மிஸ்டர் ஜி அதை எறிந்து விட்டார். அப்படி மிட்டாயை எறிந்ததனால் அவருக்கு அமைதியும் ஏற்பட்டது.

நான் சைவனாகவே பிடிவாதமாக இருக்கிறேனென்று மிஸ்டர் ஏக்கு அன்றைத்தினம் மிக்க வெறுப்பு உண்டாயிற்று. மிருகாதி களை நமது உணவுக்காகவே கடவுள் படைத்திருக்கிறாராதலால் கடவுளுக்கு நான் அபராதம் செய்கிறேனென்று அவர் சொன்னார். “அவைகளை நமக்காகவே கடவுள் படைத்தார். அவை நல்ல உண

வாய இருக்கின்றன. அப்படியிருக்க, அவைகளை ஏன் உண்ணலாகாது? ” என்று வினவினா. அதற்கு நான் “குழந்தைகளையும் கடவுள் படைத்திருக்கிறா. அவை நல்ல உணவு எனவும், தம் உணவுக்காகவே பட்டகம்பட்டிருக்கின்றனவெனவும் முக்கியமாக அக்கம்பக்கத்தாருடைய குழந்தைகளானால் மிகக் சிரேஷ்டமெனவும் நர மாமல பக்ஷினிகள் (அசுரர்கள்) நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுடைய நியததை நீ ஒப்புக்கொள்வீரா? ” என்று பதில் கேட்டேன். நான் கேள்வியைக் கேட்டுத் திகைத்துப் போய் அவர், “இந்த விஷயத்தில் உபமானம் கிடையாது. இதற்கு உபமானம் ஒரு நானுமே இல்லை. மனிதன் தனிப்பட்ட சிருஷ்டியாகும். அவன் மிருகம் அல்ல” என்று சொன்னா. “பரிணாம வாதம் உமக்கு கிரோதம், இருக்கின்றதே. மனிதன் என்பவன் இதுவரைபிற பரிணாமத்துள்ள உயர்தரமான மிருகம் என்று அது சொல்லுகிறதே” என நான் எடுத்ததுக் காட்டினேன். அது பொறுக்காமல் மீட்டி ஏ, “பரிணாம வாதத்தை உடைப்பில் கொண்டுபோய் போடு. உமக்கு இஷ்டமானால் ஆபுள் முழுதும் நீ சுவைக்கொள் இடந்து கொள்ளலாம்” என்றா. “நீ சொல்லியது சரி, அதோடு வாதம் முடிந்ததுவிட்டதல்லவா?” என்று நான் வினவியதற்கு அவர் ஆம், முடிந்தது போயிற்று. உமது பரிணாம வாதம் அதை முட்டித் தள்ளுதது” என்று மறுமொழி பகன்றா.

சில ஏழினைப் பொறுத்தது மிஸ்டர் எம் வந்து தமக்கு மாபு நோய் உண்டாயிருப்பதால், கப்பல டாக்டரணைப் போகவேண்டுமென்று என்னைத் துணைக்கு அழைத்தாரா நான் தடை சொல்லாமல் இணங்கினேன். இருவருமாக முதல் வகுப்புச் சங்காரக் கோஷ்டத்திற்குப்போய் டாக்டரின அறைக்குள் பிரவேசித்தோம். அந்த டாக்டர் ஒல்லியாயும் கம்பீரமான பாவையுடையவராயும் இருந்தார். அவர் சூக்ஷ்ம புத்தியுள்ளவரென்று அவருடைய கண்களின் பாவையினால் தெரிந்தது. மிஸ்டர் எம்மைப் பார்த்த

வுடனே, “என்ன உமக்கு மாபு நோவா?” என வினவினார். ‘ஆம்’ என்று மிஸடர் எம் சொன்னார். அது உமக்கு எப்படித் தெரிந்தது என்று நான் டாக்டரைக் கேட்டேன் ‘அவர் உள்ளே வந்த போது இருமினான் ஒருபுறமிருக்க, இம் உதமின்றி வெளுத்தது போயிருக்கிற அவருடைய முகத்தினால் அறிந்தேன்;” என்று டாக்டர் மொழிந்தான். நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று மிஸடர் எம் கேட்க, “கோழி முட்டை தின்னும். உமக்கு உணவு கொஞ்சம் கூடப் போதாது” என்று டாக்டர் பதில் சொன்னார். அப்போது நான், “டாக்டர் ஐயா! நான்கு சைவர்கள் முட்டை தின்னமுடியாது” என்றேன். அதற்கு அவர், “குவிராத சீமையில் சில வருஷங்கள் நீங்கள் இருக்கவேண்டுமானால் தின்னே தீரவேண்டும. உங்கள் பருபடிம சோறும் பயன்படா. நீங்கள் இங்கிலாந்தில் நீடித்த காலம் இருக்கப்போகிறீர்களா?” என வினவினார். அதற்கு நான், “ஆம் குறைந்த பட்சம் நான் மூன்று வருஷமாவது இருக்கப்போகிறேன்” என்றேன். “அப்படியானால் நீரும் முட்டை தின்னவேண்டியே வரும்” என்றார். அவர் தின்னவேண்டியவர்தான் நினைக்கிறேன். அது எனது மதக்கொள்கை என்று நான் சொன்னபோது, டாக்டர் என்னைப்பார்த்து மதத்திலும் பிராணனை பெரியது என்று இடித்துச் சொன்னார். அதற்கும் நான் சீளாக காமல் “என்ன வந்தாலும் வரட்டும், முட்டை தின்பதில்லையென நான் திடமாகச் சங்கற்பித்திருக்கிறேன். நான் முட்டையே தின்னமாட்டேனென்று நீர் உறுதியாக நம்பலாம்” என்று பதில் சொன்னேன். அப்போது டாக்டர், “அந்த வாதத்தை இப்போது சொல்வதற்குப் பயனில்லை. மூன்று வருஷம் கழித்து நீர் திரும்பி வரும்போது சொல்லும்” என்றார். அதற்கு மேல் மிஸடர் எம்முக்கு ஒரு புட்டி மருந்து கொடுத்தது 2½ ஷிலிங்குக்கு விலைப் பட்டியும் கொடுத்தார்.

என அறைககு நான் திரும்பிவந்த பிறகு நானும் முட்டை தின்னவேண்டி வருமோவென அதிசயித்துக்கொண்டிருந்தேன். அன்று பிற்பகலில் நாங்கள் பிராணப் பட்டிகை கடக்கொள்ள முதன் முறை பழகவேண்டியதாயிற்று. கப்பலுக்கு ஆபத்து நேரந்தால், நீரில் தப்பிப் பிழைப்பதற்காகக் கட்டிக்கொள்ளும் பட்டிகைக்குப் பிராணப் பட்டிகை என்று பெயர். ஒரு மணி அடித்தலாட்டம் நாங்களெல்லோரும் மேலதளத்துக்குப் போக வேண்டியதாயிற்று. அங்கே அந்தப் பட்டிகைகளைக் கட்டிக் கொள்ளும்விதம் எப்படியென்று காபடனும் அவரது உதவியாளரும், அறைக் கால்கள் சிலரும் பழகித் தோந்தவார்களென்று சொல்லப்பட்ட சில பிரயாணிகளும் எங்களுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள். அந்த நாஸ்டிக் கடலின் கீழ் வெடி குண்டுகள் ஒளித்து வைத்திருப்பார்களென்னும் திகிலு அதிகமாயிருந்தது. ஆதலால், கப்பலிலுள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பிராணப் பட்டிகை யணியும் விதத்தை முகசியமாடி கற்பித்து வந்தார்கள். “லாஸ்டேனியா” எனலும் கப்பலும், “அகயுடேனியா” என்னும் கப்பலும் கடற் கீழ் வெடிமூண்டு சிதைந்து போனது எல்லாருக்கும் நினைவு இருந்ததாலால், நீராச்சாவினின்றும தப்பித்துக்கொள்ள வகை தேடினார்கள். அந்தப் பட்டிகையை அக்குளின்கீழும் போட்டுக்கொள்ளாமல், மிஸ்டர் எஸ் மாஸையைப்போலக் கழுத்தில மாட்டிக்கொண்டார். இதனாலுள்ள கெடுதல் என்னவெனில், அவர் முன்புறம் சாயந்தவுடனே கழுத்தினின்றும் பட்டிகை விலகிப்போம். ஆபத்துக் காலத்திற் பயன்படாதாகும். நாங்களெல்லோரும் பிராணப் பட்டிகை அணிந்து நிற்பதைக் காபடன் பார்த்துக்கொண்டே வந்தார். எனக்குப் பக்கத்திலிருந்த மிஸ்டர் எஸ்ஸண்டை வந்த போது, “இப்படியானால், அப்பனே! நீ இந்நியாவுக்குத் திரும்பி வந்து வக்கீலாக வியவகரிக்கப் போவதில்லை என்று சொல்லிவிட்டு அதைச் சரியாக அணியும் விதத்தை அவருக்குக் காட்டிக் கொடுத்தார்

நான்காம் நாள் அரபிக் கடற்கரை எங்கள் கண்ணுக்குத் தெளிவாகத் தெரியலாயிற்று. ஆனால், அது ஒரு ரம்மியமான் காட்சியன்று. கடற்கரையில் மரஞ்செடிகள் ஒன்றுமே இல்லை, உள் நாட்டில் மொட்டைக் குன்றுகளே தோன்றின. இந்நியாவின மேல்கரை எவ்வளவு அழகாகக் காண்கிறதோ அதற்கு எதிரிடையாக அரபிக் கடற்கரை அவ்வளவு இனிமையற்றிருந்தது. அது எப்படி இருந்தாலெனன். அது முகமது நபியின் நாடாதலால், அதை இசுலாமல் நான் பெரு மதிப்போடு பார்த்தேன். இந்த மணல் வெளியிலிருந்து ஒரு மதமும் ஒரு நாகரிகமும் தோன்றி ஒரு காலத்தில் உலகம் முழுவதும் பரவி எல்லாரையும் ஆட்கொள்ளுமோ! இருந்ததே அது பதினாறாம் நூற்றாண்டு. பிரபல ஸ்பானியர்கள் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் அந்த மதத்தைவாசலின் சூசையை அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது இல்லாமல் மக்களைப் பிடித்து, அது வாழ்க்கையின் இனப்பங்களை வறடித்துவிடும் விளைவுகளுக்கொண்டேன். அது ஒரு எதிரிடையாக இரண்டு மதத்தையும், இது வாழ்க்கையின் துன்பங்களை வறடித்துவிடும் எண்ணினைப் பாலவன் நது மக்கள் கஷ்ட ஜீவிகளாதலின் அவர்களுக்கும் பெரு வாழ்வுக்குரிய செளக்கிய போதாநிறின் மீது மனம் நாடியது; இரதுக்கள் பெருவாழ்வு அனுபவித்துக் கெவிடடி வெறுந்தவர்களாதலின், இவர்களுக்கு மேலும் மேலும் விரகதி பிவிமீதும் நாய நிலேசத்தினமீதும் மனம் நாடும் இவ்விரு நாட்டாரும் குமுள்ள விந்நியாஸம் இதுவே எனப்படும். இவ்விருவர்களுடைய வேதாந்தக் கொள்கைகளுக்கு இருக்கிற வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் இவ்விரு நாடுகளின் தன்மைதான் என நினைத்தேன்.

இவ்வாறு நான் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் 'திமிங்கிலம்' 'திமிங்கிலம்' எனலும் கூசுசல் கேட்டது இவ் ஆழியரசனை (King of the Deep) இது வரையில் நான் கண்டதில்லையாதலால், குறிப்பி

பிட்ட இடத்தை நோக்கி ஓடினேன். அவகே சீர்ததாரையொன்று
 பீறிட்டுமுந்து வீசியது. “அதுதான் திமிங்கிலம்” என்றொரு
 தோழப் பிரயாணி எனக்குச் சொன்னான் உடனே அந்தப் பூதா
 காரம் மேலே கிளம்பியது; அதை நாவ்கள நன்றாகப் பார்த்தோம்
 கப்பல் கப்பலன் நமது பூதக்கண்ணாடியின் வழியாக அதைப்
 பார்த்தா திமிங்கிலமே பின் தேகமுள்ள பெரும் பிராணியா
 யிருக்க, அதைப் பூதக்கண்ணாடியினால் அவர் பாகக்கவேண்டிய
 ஆவசியகம் என்னவோ தெரியவில்லை அது கப்பலுக்கு இரண்டு
 பாலங்கு தூரத்திலேயே இருந்தது அங்குதான் ஒரு மைல்
 தூரம் எவ்வளவுபின்னொருதொருதுவது அஃது அப்பால் மறைந்து
 ஓடி மறை.

உவ்வாறு போய்து இப்பொழுதுதான் கஷ்டப்பட்டு வழி
 தேடிக்கொண்டே நாட்களாகக் கழித்தோம் 7 ம நாடாஸ்திர கப
 பல எட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தது கடைபேறி ஊருக்குள் போக
 லாமென்றும, ஆனால் மீ மணி நேரத்திற்குள் திருமட யாதுவீட
 வேண்டுமென்பதம் சொன்னார்கள் புல பூண்டிட பசுவகிட இல்லாத
 மெட்டைக் குன்றுச் சிவாமொன்று எங்களுக்கு நேரே நோக்கி
 டது அதைப் பார்த்தாலே அப்பாட்டைத் திண்டாடும் விளக்க
 குமபடி இருந்தது அரபி தேசம் எப்படி இருக்குமென இது சரி
 யாகக் காட்டியது. ஆனால், கப்பல் வந்து நம்மப் பேயிடுவதைச்
 கண்டு அநேக அரபிகளும் கரிபாகளும் காரித்துக் கட்டைப் பட்டை
 கொண்டு இருந்தார்கள் உறுஞ்சலத்தகு அத்தனை ஆட்கள் சீதைத்
 தார்களென எண்ணி, அவர்கள் களிப்புறறி நுகர் வேண்டி
 எனவே, பணம் பறிப்பதற்கு ஆட்கள் யதேஷ்டமாக வாயத்தா
 களென அவர்கள் ஆனந்தித்திருப்பார்கள். கூல் மொட்டை
 வண்டிகளும் குதிரை வண்டிகளும் கரையோரத்தில் இருந்தன.
 கப்பலிலெல்லாம் பரபரப்பும் சந்தடியுமாய் இருந்தது. ஒவ்வொரு
 வரும் கரைக்கு இறங்கிப்போகப் பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருந்

காண். ஆறு நாள ஓரே மாதிரியாகக் கடலையே பார்த்துக் கொண்டு வந்தவர்களுக்குத் தரை எனபது மிக இனிமையாக இருந்தது.

அரபி நாட்டுத் தரையும் இனிமையாயிற்று. தரைக்குப் போக நாங்களும ஆவல கொண்டோம். ஏடலில் திருடர்கள் அதிகமென்று என் பக்கத்து அறைபிளிர்ந்த கணபமொருவா சொன்னா. அதனமீது என பெட்டிகளையும் பேழைகளையும் பூட்டினேன். ரெயில் பையில் உள்ளதையும் எவனேனும் திருடி விடுவானென எண்ணி அதையும் பூட்டினேன். அதைப் பூட்டினவுடனே, ரெயிற் பை திறந்திருந்தால் அதற்குள் இருப்பதைத் திருட வருகிறவன் அது பூட்டியிருந்தால் பைமையே அடித்துக் கொண்டு போகமாட்டானென என்னும் எண்ணம் தோன்றியது. இம்மாதிரியான சிறு சளளைகளினால் மனம் சலித்துத் தெயலமே துணையெனச் சிறிதுமட்டும் விடவேண்டியதே என எனக்கு நானே சொல்லிக்கொண்டேன எனனுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றி மிஸ்டர் ஏக்கு நான் சொன்னபோது, “நல்ல வேளை என நீளப்பெட்டி கப்பற் கீழறையில் இருக்கின்றது! அதற்குத் திருட்டுப் பயம் இல்லை” என்று அவர்களி கூர்ந்தார் இப்படியாகத் தீமைமீறும் நன்மை தோன்றியது. ஐந்து நிமிஷத்திற்குள் அறைபைப் பூட்டிக்கொண்டு நாங்கள் நாட்டுப் படகில் ஏறினோம் பின்னா காலமணி நேரத்தில் நியின் நாட்டில் கால வைத்தோம்.

அத்தியாயம் 4

ஏடனின்னு மாஸ்டர்ஸுக்கு

ஊரைப் பார்ப்பதற்காக எப்போது இருவர் முவராகப் பிட்டு
தோம், மிஸ்டர் எஸ்ஸும் நாலும் ஒரு ஜதையாகப் போனோம்.
நாங்கள் ஒரு வாடகை வண்டி அமர்த்திக்கொண்டோம். அந்த
வண்டிக்காரன் 15-ரூபாயிலிருந்து பேரம் பேசி, முடிவில் ஐந்தே
ரூபாய் வாங்கிக்கொள்ள இசைந்தான் ஏடவ் பட்டணம் முழுதும்
எங்களுக்குச் சுற்றிக் காட்டவேண்டி மென்பது உரத்தது. முதலில்
அவன் ஐரோப்பியா நிவாஸத்திற்கு எங்களைச் கொண்டு போனான்.
அது வழக்கம்போலக் கறககரவும் சுத்தமாகவும் இருந்தது. பின்பு
பஜாருக்குக் கொண்டு போனான், அது தூரநற்றம் மிகுந்திருந்தது.
ஜனக்கூட்டம் அதிகம், எ மெய்ததுக் கொண்டிருந்தது கடைத்
தெருவைக் கடந்து 'கவாதது வெளி' எழுப் போனோம். அங்கே சில
சீக்கிய சோலஜர்கள் காலவிலவிகொண்டிருந்தார்கள். எங்கள்
ஸவதேசத்தாராகிய இவர்களைச் கண்டவுடன், எங்கள் மனம்
பூரித்தது அந்த சோலஜர்களில் ஒருவன் எங்களைப் பிடித்து
தானியில் பேச வந்தான். ஆனால், எங்களுக்கு இருதுஸ்தானி தெர்
யாதென்று சொல்லுமளவே எங்கள் இருவருக்கும் தெரிந்த இருது
ஸ்தானி பாஷை. ஆதலால், சம்பாஷனை திடுக்கென முடிந்து
போயிற்று. வாடகை வண்டிக்காரனான அரபி குதுகாரன்
பட்டணம் முழுவதையும் காட்டிவிட்டேனென்று சொல்லி அவன்
எங்களை ஏமாற்றப் பார்த்தான் ஆனால், அவனுக்கு தூரதிரஷ்ட
வசமாக, ஏடனிலுள்ள பிரஸித்தமான குளங்களைப்பற்றி நான் கேட்
டிருந்தேனாதலால், அங்கே போகும்படி சொன்னேன். யஜமானே!
அங்கு குளங்கள் உள எட்டில் வெகு தூரத்திலுக்கப்பால இருக்கின
றனவென்று வண்டிக்காரன் சொன்னான். அதைப்பற்றிப் போனில்
காரனொருவனைக் கேட்டதில், அவை மூன்று மைல் தூரத்திற்குள்

இருக்கின்றனவென்றான் ஆகையால், அங்கே கொண்டுபோகவே வேண்டுமென்று வண்டிக்காரனைக் கட்டாயப்படுத்தினோம் போகும் வழியில் அரசு நகரத்தைப் பார்த்தோம் அது பஜாரை விடச் சுத்தமாயிருந்ததாயினும் அழகாக இல்லை வீடுகளில் நல்ல வெளிச்சமும் காற்றோட்டமும் இல்லை, அங்கே வசிப்பவர்களின் முகங்கள் பார்ப்பதற்கு இனிமையாகவும் இல்லை கடைத்தெருவில் போனபோது எல்லாநடம் எங்கள் விருமப்ப பாதத்துச் சந்தோஷத்ததாகத் தோன்றியது; இங்கேயோ அரசியார்களின் முகங்கள் சிடுசிடுத்துக்கொண்டிருந்தன அவர்களுடைய ஸ்திரீகளெல்லாநடம் உடம்பு முழுதும் முட்டாகிட்டு முடிக்கொண்டிருந்தார்கள் முடி மறைக்கும் முறை பாயிலாத மேல் சரையினின்று வரும் எனக்கு அவர்களுடைய முழு முட்டைக்கு மிக விரைதயாயிருந்தது உடைசியிற குன்றுகளிற் குடைந்தெடுத்த பிரஸித்தமான குளங்களான உடையோயச் சோந்தோர் அமைதி நகரக் கம்பிரமாக இருந்தன. அவைகளை அமைத்த அரசனது உழைப்பும ஊகம் மூட திறமையும் சம்பத்தமும் அந்தக் குளங்களிற் பெரிதும் விளங்கின அவ்வரசன் நல்லவனாக இருக்கலாமெய்யாயிற்று, விவேகி என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில், நாங்கள் பார்த்தபோது அபத்தக் குளங்கள் சுககாங்காயாய்க் காய்ந்து வறண்டிருந்தன; அவறி, ஏடனில் பெய்யக்கூடிய மழை ஜலம், காய்ந்து கிடக்கும் சதபாலை உறிஞ்சுவதற்கே காண்கொண்டு செல்லலாம் ஆயினும், நான் இயசிலாந்திலிருந்து மீண்டு வருவதில் பார்த்தேன், இந்தக் குளங்களில் முக்கால் மட்டும் நீர் நிலைநிற்குந்தது. அப்பைப் பார்த்து குளம் வெட்டினவனுடைய புத்திசாலித் தன்மைப்பற்றி நான் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொண்டேன்; ஏனெனில், ஏடன நகரத்தில் தண்ணீர் என்பது அந்நம் பொருள்கடைத்தெருவில் ஒரு குடம் ஜலம் அரை அணு வீதம் விறகிறார்களால் நான் போயிருந்தகாலத்தில் விறகுக கொண்டிருந்த

ஜலம கடல நீரைக காய்ச்சி வாலையில் இறக்கியதாகும், நான திரும்பி வந்து பார்த்தபோது, குளத்து நீர் குடம் ஒன்றுக்குக் கால அணு வீதம் ஊற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள்; காய்ச்சி வடித்த ஜலமும் அப்படியே விற்பனையாக்கிக்கொண்டிருந்தது. எளிய ஏடன காராகளுக்கு இது பெரிய நன்மையாகும். குளத்து நீரைக குடிச குடம்போதெல்லாம் குளங்கலையமைத்த புண்ணிய புருஷனை அவா கள் வாழ்த்துவார்களென்பது திண்ணம். குளத்து நீரை அவா கள் தெருவில் கொண்டுவந்து விறகிறவார்களிடம் விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்வார்கள் அல்லது குளத்துக்குப் போய் ஓட்டகத் திவ மீது தாங்களே நீர் எடுத்துக்கொண்டு வருவார்கள். ஏடன பட்டணத்தில் மரங்கள் அருமை; அங்கே இருக்கிற இரண்பொரு மரங்களும் ஒங்கி லவராமல் குறையா யிருக்கும் ஆகையால், நிஜமான நிழல் எனபது கட்டடங்கலின் நிழலும், பாலங்களின் அடிப்புறமுமேயாகும் ஓரிடத்தில் ஒரு பாலத்தினடியில் ஏறக குறைப 60 ஓட்டகங்கள் படுத்துச் சுகித்துக்கொண்டிருக்கக் கண்டேன் இந்த விகாரமான பிராணிகள் இத்தனை ஓரிடத்திற் சேரு திருப்பதைக் கண்டு நான் அதிசயித்தேன், என் அதிசயத்தை வெளியிட்டபோது, “இதென்ன அதிசயம்? ஓட்டகங்களே எங்க ளுக்குப் பசுவும், காலையுமாகும்” என்று வண்டிக்காரன் சொன் னான் அந்த அரசி சொன்ன பதில் சரியாகவும் பொருத்தமாக வும் இருந்தது. ஓட்டகங்கள் அபூர்வமான பிராணிகள்; இவை களைப் பாலக்கவேண்டுமானால் மிருக சாலைக்குப் போகவேண்டு மென்று நினைத்து வழக்கப்பட்டிருந்த நான், ஏடன பட்டணத்தில் இவை பொதி சமக்கும் மிருகங்கள் எனபதை மறந்திருந்தேன். அரசியா வசிக்கும் பிரதேசத்தில் ஒரு மூலையில் விகாரமான வடிவ முள்ளவெனருவன மஞ்சளான திரவ வஸது ஒன்றை விறறுக் கொண்டிருந்தான். அது ஓட்டகத்தின் பால என்று சொன்னார் கள். அந்தப் பாலின் பெருமையைப் பாராட்டி ராமாயணம்

போன்ற பெரிய உடல்களை வண்டிகாரன் எங்களுக்கு ஒதினான். இன்னும் அந்தப் பானத்தை வாங்கிக் குடிப்பதற்கு எங்களுக்கு மனம் வரவில்லை ஏனென நகரம் முற்றும் இங்குமங்கும திரிந்து நன்கு பார்த்தோம். அந்தச் சிறு பட்டணத்திலும் இரண்டு பெரிய ஜாதியார இருப்பது எங்களுக்கு விநோதமாக இருந்தது. அவர்களுள் அரபியா ஒரு ஜாதியார். இவர்கள் நெடையாகவும், அழகாய்வுடையவர்களாயும், கம்பீரமான பாவை முடையவர்களாயும், பழுப்பு நிறமாயும் இருக்கிறார்கள். மற்றொரு ஜாதியார், சோமாலி என்பவர்கள். இவர்கள் கறுத்து மயிர் செறிந்து எப்பொழுதும் உல்லாச குணமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் இங்கிலிஷ் தெரிந்த ரோமாவி ஒருவனிடம் பேசினேன் நீ எந்த தேசத்தான என்று நான் கேட்கிறேன் லீப்டியிலிருந்து என தந்தை இங்கே வந்தார்; நான் இவ்வூரிலேயே பிறந்தவன் என்று பதில் சொன்னான் உன் தகப்பனருக்கு என்ன வேலை என்று வினவியபோது, அவன் தன்னைப் போலத் தகப்பனாரும் ஓர் அரபுக் குடும்பத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார் என்றான் ஏனெனில் பார்ஸிக்காரர்களுடைய கலையைக் கண்டு ஆச்சரியப் பட்டோம். ஏனெனில் அரபியல், விவகாரத்தில் ஏன் என்பது பம்பாய் ராஜதானியின் ஒரு பகுதி. ஆதலால், இந்தியாவைச் சேர்ந்ததேயானாலும், அது அரேபியாவின ஒரு பகுதி எனவே நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். கொஞ்சம் தேநீர் அருந்திய பின், நாங்கள் துறைமுகத்திற்குத் திரும்பி வந்தோம். வண்டிக்காரனுக்குக் கூலி கொடுத்துவிட்டுப் பட்டேறிக் கப்பலுக்குப் போனோம்.

கப்பல் புறப்படுவதற்கு இன்னும் ஒரு மணி நேரம் இருந்தது. என அறைக்குள் போய் பாத்ரூம், சாமாங்க்ளெல்லாம் பத்திரமாய் இருந்தன. அதற்குப் பின் மேல்தளத்துக்குப் போய் அங்கே மும்முரமாக நடந்துகொண்டிருந்த வியாபாரத்தை

உற்றுப் பார்த்தேன. நாட்டுத் தெப்பங்களில் ஏறிகொண்டு அர்பியாகள வந்து பூஞ்சிற்கு முதலிய விநோதப் பண்டங்களைக் காட்டி விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கப்பலின் மீது வரமுடியாததால் அந்தப் பண்டங்களைக் கயிறு கட்டிய கூடைகளில் வைத்து மேலே இழுத்துப் பார்த்து வேண்டாவிடால் சீழே இறக்கிக் கொடுத்தாவிடுவார்கள். பணம் கொடுப்பதும் வாங்குவதும் அப்படியே. சில சமயங்களில் வாங்கினவன் பணம் கொடுப்பதற்கு முன்னும், விற்பவன் பணம் கொடுப்பதற்கு முன்னும், கப்பல் புறப்படும் போவதுண்டு. இப்படிப்பட்ட மோசம் அர்பியாகள் அநேகமாகச் செய்கிறார்கள். இப்படியிருப்பதால், பண்டம் கைக்கு வருமுன் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டாமெனக் கப்பல் மேஸ்திரிகளும் மற்றவர்களும் பிரயாணிகளை எச்சரிக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 3-மணிக்குக் கப்பல் புறப்பட்டது மறுநாள் செங்கடல் சோந்தோம். வெப்பம் பொறுக்க முடிய வில்லை. மேலதளத்திலும் காற்றே இல்லை. இரு புறத்திலுமுள்ள பாலை வனத்தினின்று வெப்பம் வீசிக்கொண்டிருந்தது. சூரியோதயத்திலும் அஸ்தமனத்திலும் தவிர மற்ற வேளையில் தேசக் காட்சியும் இனிமையாயில்லை. செங்கடலில் சூரியாஸ்தமனக் காட்சி மிக நன்றாயிருக்கிறது. சூரியனது செஞ்சோதி நிறமும், அது அடிவானத்தின் கீழ் திடீரென மறைவதும் ஒரு நாளும் மற்றக் முடியாத காட்சியாகும். அப்படிப்பட்ட அருமையான சூரியாஸ்தமனக் காட்சியைக் கன்னியாகுமரியில் தவிர வேறு எங்கும் நான் பார்த்ததில்லை. செங்கடலிற பார்த்து அனுபவிக்கத் தக்கவை, சூரியோதயமும் சூரியாஸ்தமனமும் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

இவ்வாறு மிகப் பிரயாசத்தோடு பயணமாகிக் கப்பல் காலே 5-மணி சுமாரைக்கு ஸ்பெயிஸ் கால்வாயின் தலைப்பிலுள்ள ஸ்பெயிஸ் பட்டணம் வந்து சேர்ந்தது பிரயாணிகளெவரும் வியாதியை

ஐரோப்பாவுக்குக்கொண்டுபோய்ச் சோக்கவிலையென்று பார்த்துத் திருப்திப்படும் பொருட்டு டாக்டர் பரீட்சிப்பதற்காக எங்கெல்ல லாரையும் போஜனசாலைபில் வந்து சேரும்படி சொன்னாசன. ஏனெனில் ஸூயஸுக்கு மேற்புறத்திலிருந்து ஐரோப்பா தேசம் ஆரம்பமாகின்றது. ஸூயஸுக்குக் கிழக்கேயுள்ளதே விஸ்தாரமான கீழநாடு இவ்வாறு இவ்வழகிய சிறுநாடு கீழ் நாட்டிற்கும், மேலநாட்டிற்கும் வெகுதூரமாக வழங்கிவரும் எல்லையாட நான் ஸூயஸுக்குப் போய்ச் சோந்தவுடனே, அன்றைத்தினம் எத்தனை மணிக்குக் கப்பல் அங்கே வந்து சோந்ததென்று குறிப்பிட்டு, அதைத் தபாலில் போடுவதற்காக லண்டனுக்கு அடிக்கடி கம் பெனியா எனக்கு ஒரு பார்சம் கொடுத்திருந்தார்கள். நான் அவர்களுக்குக் கட்டவேண்டிய பிரீமியம் தொகையில் தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கணக்கிடுவதற்காக இரவு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஸூயஸுக்கு மேற்கேயுள்ள தேசங்கள் இந்தியாவைக் காட்டிலும் குளிர்மைபானமைபின் அங்கே உயிருக்கு அவ்வளவு ஆபத்து இல்லை என்று எண்ணி எல்லா இனவுரைசுக கடம்பெனிகாரர்களும் அந்த நாடுகளில் வசிக்வும் காலத்திற்குப் பிரீமியம் தொகையைக் குறைக்கிறார்கள். மிஸ்டர் ஜியம், நாணம் மாதிரி மேலாடையுட்பு அணிந்து போஜனசாலைக்குப் போனோம். ஸ்திரீகள் உள்பட மற்ற எல்லாப் பிரயாணிகளும் உறங்காடையோடும் லங்காவோடும் வந்திருந்தார்கள். எவரையும் டாக்டர் பரீட்சித்துப் பார்க்கவில்லை. எல்லாருடைய பெயர்களை மாதிரி உரக்கப்படுத்தார். எல்லாரும் ஆஜரென்பதைத் தெரிந்து எங்களுக்கு வந்தனம் செய்துவிட்டு, எல்லாரும் போகலாமென அனுப்பி விட்டார்.

10 நாள் கடற்பிரயாணம் செய்தபின், காலை 5 மணி நேரத்தில் எழுந்த போஜனசாலைக்கு வந்தவர்கள் ஆரோக்கிய ஸத்தியிலேயே இருக்கவேண்டுமெனவும் நோய்ப்பட்டிருக்க மாட்டார்களெனவும் அவர் ஊதித்துக் கொண்டார்போலும்.

ஸூயஸில இறங்கிக் கரைக்குப் போக எங்களை விடவில்லை. அங்கே, உண்மையில், பார்க்கத்தக்க விநோதமான காட்சி ஒன்று மில்லை. சீக்கிரத்தில், பிரஸித்தமான ஸூயஸ் கால்வாயில் கப்பல் பிரவேசித்தது வேறு சில கப்பல்கள் முன்னராகவே அங்கு வந்திருந்தபோதிலும், எங்களுடையது தபாற் கப்பலாதலால் இதுவே முதலிற போகலாயிற்று. அந்தக் காலவாய் அமைக்கப்பட்ட காலத்தை எண்ணிப் பார்த்தால், அஃது அதிசயமான எஞ்சினீயரிங் வேலைத்திறமையெனவே சொல்லவேண்டும். அதைக் காட்டிலும் மிக அதிசயமான பளுமா காலவாயை இப்போது அமைத்திருக்கிறார்களாதலால், ஸூயஸ் காலின பெருமை இப்பொழுது ஜனங்களுக்குப் பெருமையாகத் தோன்றுவதில்லை. ஆனால், நாம் லெஸ்ஸப்ஸ் என்பவரின் காலத்தில் ஜீவித்திருந்து இந்தக் காலவாய் வெட்டுவதற்கு ஏற்பட்ட எண்ணிறந்த ஆக்ஷேபங்களையும் கேட்டிருந்தோமானால் பர்டிமெண்ட் டி. லெஸ்ஸப்ஸ் என்பவர் மிக்க தைரிய முடையவரென்றும், இந்தக் காலவாயினால் மிக்க பிரயோஜனம் விளையுமென அவர் உறுதியாக நம்பியிருந்தாரென்றும் தெரிவோம். அந்தக் காலத்தில் காலவாய் வெட்டுவதற்கு அதனை ஆக்ஷேபங்கள் ஏற்பட்டனவாயினும், அவைகளெல்லாம் மிக அற்பமானவை யெனவும் நிலைகொள்ளாதன எனவும் பிற்காலத்தில், இப்பொழுது, நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சலியா மனத்தோடு நெடுங்காலமாக ஆலோசித்து ஆசைப்படட்டுக் கொண்டிருந்த இந்த ஆசையை நிறைவேற்றி எஞ்சினீயரிங் வேலையில் அதிசயமான காரியமொன்றைச் செய்து முடித்த இந்தத் தீர்மானமுடைய சிலை யுருவம் இக்காலவாயின் அப்புறத்துக் கோடியில் இருக்கின்றது. அந்தச் சிலையைப் பார்த்தாலே அந்த மகா புருஷனுடைய தன்மைகள் விளங்குகின்றன. சிறிதும் சலிக்காத தீர்மானமும், அபாரமான நம்பிக்கையும், தாம் அந்தப் பெருங்காரியத்தைச் சாதிக்க வல்லோம் எனனும் திடமும் அந்த உருவத்தில்

நன்றாகப் புலப்படுகின்றன. அச்சிலே புருவத்தை நான் உற்றுப் பார்ப்பதை மிஸ்டர் கிரிப்பிஞ்சு கண்டு, அவ்வளவு உற்றுப் பார்க்கத் தக்க அருமை என்ன இருக்கிறதென்று என்னைக் கேட்டார். அதற்கு நான் “அந்த மகா புருஷன் இவ்வரிய வேலையினால் சரித் திர பிரஸித்தமான காரியம் செய்து மூன்று பூகண்டங்களுடையும் ஒன்றாக நெருங்க இணைத்தார்” என்று பதில சொன்னேன்.

கடந்த மகா யுத்தத்தில் துருக்கியரும் பிரிட்டிஷாரும் இந்தக் கால்வாயில் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்துப் போராடிய இடங்க ளைப் பார்த்தோம். மவுண்டு ஸ்டூய் என்னும் குன்று கள்ளலை போலச் சிறிது தூரத்திலிருந்து எங்களை உற்றுப்பார்த்துக்கொண் டிருந்தது. ஸூயஸ் கால்வாயின் இருகரைகளும் எவ்விதப் பயி ருக்கும் பயன்படாத மணல் தரைகள். கடைசியாகக் கப்பல போர்ட்டு ஸேய்டு எனனும் துறைக்குப்போய் நங்கூரமிட்டது. இங்கே திரும்ப நாங்கள் கரைக்குப் போனோம். இந்தத் தடவை யும் மிஸ்டர் எஸ்ஸும் நானுமே சேர்ந்து ஊர் பாராகப்போனோம்.

போர்ட்டு ஸேய்டு எனபது பலபட்டடைப் பட்டணம் எனவே சொல்லவேண்டும். உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜாதியார் களும் இங்கே உண்டு. முக்கியமான ஜாதியாராகிய பிரெஞ்சுக் காரர், இதாலியர், கிரேக்கர் முதலானவர்கள் வசிக்கும் பிரதே சங்கள் வேறு வேறு அமைந்திருக்கின்றன. எகிப்தியர், ரிபுபி யர், இந்தியர், இங்கிலீஷ்காரர், பிரெஞ்சுக்காரர், கிரேக்கர், இதா லியர், ஜாமானியர், உலாந்தாக்காரர், போர்த்துகேயர் ஆகிய எல் லாரும் கூட கூடமாகத் தெருக்களில் ஒருவரோடொருவர் உரைகிறார்கள். ஒரு விதத்தில் போர்ட்டு ஸேய்டு எனபது ஒரு நகரமல்ல. பெரிய சந்தைகூடும் இடமென்றே சொல்லவேண் டும். இங்குள்ள ஜனங்கள் ஏறக்குறைய நாள்தோறும் மாறிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். பழையவர்கள் புறப்பட்டுப்போக புதிய வாகள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஸூயஸ் கால்வாயினால்

ஞா. கால்வாய் உள்ளவரும் இது நடைபெறும். கால்வாய்ப் போக்குவரவு கைவிடப்பெறின், இதுவும் இல்லாமற் போம்.

போர்ட்டு ஸெயிடிஸ ஊரைச்சுற்றிப் பாததுக்கொண்டிருந்த போது மதராஸிக் கடையொன்றைக் கண்டோம். அதன் சொந்தக் காரனுக்கு இந்நியாவில் பெரிதும் வழங்கப்படுகிற ராமசுவாமி என்று பெயர். ஏடன், ஜிப்ரால்டா முதலான இடங்களிலுள்ளது போல, இங்கும் கராச்சிக்காரர்களுடைய கடைகளும் விந்நிக்காரர்களுடைய கடைகளும் எண்ணிறந்தவை இருக்கின்றன. இவர்கள் செய்யும் முக்கியமான வியாபாரச் சரக்குகள் அரும் பண்டங்களும் விநோத வஸ்துக்களுமேயாம்.

நாங்கள் கப்பலுக்குத் திரும்பி வந்தோம். அது உடனே மறுபடி புறப்பட்டது. சில மணி நேரத்திற்குள் மத்தியதரைக் கடல் சோந்தோம் மாறுபாடு ஒன்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. திடீரெனச் சிலிா சிலிாப்பு ஒன்று உண்டாயிற்று. பெரிய மேலங்கியில்லாமல் அஸ்தமனத்திற்குப் பின் கப்பலின் மேலதளத்துக்குப் போக முடியாதாயிற்று. பரிகாசத்திற்கிடமான எனது ஓவாக் கோட்டைப் போட வேண்டியதாயிற்று. அது சாமானிய அங்கியைக்கூட்டிலும் நீளமாக இருக்கவில்லை. எனது ஓவாக்கோட்டின் துணியோ மிக மட்டமானது. மற்றவர்களுடைய ஓவாக்கோட்டுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இது மிக்க ஏளனத்திற்கு இடமாயிருந்தது. இதைப்பற்றிப் பல பலவிதமாகப் பேசத் தலைப்படடார்கள். எல்லாரும் இதையே உற்றுப் பார்க்கலானார்கள். ஆதலால், குளிரைப் பொறுத்ததுக்கொண்டாவது இதைப் போட்டுக் கொள்ளாமலிருக்கத் தீர்மானித்தேன். நாளிரௌ மூண்டு எவரும் பாபபதற்கியலாத சமயத்தில் மாத்திரம் இதை அணிந்து கொள்ளலானேன். போட்டு ஸெயிடிஸிருந்து இதாலியன் ஒருவன் கப்பலில் ஏறி வந்தான். ஸாயங்காலவேளையில் அவனும் நானும் மேல்

தளத்தில் உட்கார்ந்து இந்நியாவையும் இததாலியையும் பற்றிப் பேசுவோம்.

மத்தியதரைக் கடலைக் கடந்து கப்பல் நேரே மார்ஸெல்ஸுக்குப் போவதாயிருந்தது. ஆனால், அந்த நேர்வழியில் ஜாமன் வெடிகுண்டு ஒன்று சமுத்திரத்தில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்னும் செய்தி வந்ததனால் கப்பல் நோ வழியைவிட்டு விலகி ஸிஸிலிக்கும இததாலியின் கீழ் முனைக்கும் இடையே போக வேண்டியதாயிற்று. ஸிஸிலி கடற்கரையைப் பார்த்தபோது ஸைராக்யூசையும் காத்தேஜையும்பற்றி நினைத்தேன். இரவு முண்டதும், கப்பல் மெஸ்ஸினா ஜலசந்தியைக் கடந்தது. அது அழகிய காட்சியாகும். ரெக்கியோ என்னும்பட்டணமும் மெஸ்ஸினா என்னும்பட்டணமும் அதன் இருகரையிலும் எதிர எதிராக திவ்ய தீபாலங்காரங்களோடு விளங்கின. அது பெரிய உதஸவக காட்சியைப்போலத் தோன்றியது. அந்தத் தீபவரிசைகளைப் பார்த்த போது, தென்னிந்தியாவிற்கு காததிகைப் பண்டிகையில் ஏறறும் தீபங்கள் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தன. ஒரு மணி நேரம் கழித்து ஸ்ட்ராம்போலி என்னும் பிரஸித்தமான எரிமலையைப் பார்த்தோம். அப்போது அது வெடித்து அக்கினிப் பிரவாகம் கக்கிக் கொண்டிருந்தது. எரிமலை வெடித்தது எரிந்துகொண்டிருக்கப் பார்த்திராத எங்களுக்கு அந்தக் காட்சி மிக அதிசயமாக இருந்தது. ஐந்து நிமிஷத்திற்கொரு முறை நீராவியும் அக்கினிப் பிரவாகமும் தாரை தாரையாகப் பிரிட்டெழுந்தது வீசிக்கொண்டிருந்தன. இரண்டு நாள் கழித்து எங்களை கப்பல் காஸிகாவுக்கும் ஸாடினியாவுக்கும் இடையிற் போயிற்று. இவ்விரண்டு தீவுகளின் கரைகளையும் கப்பலின் மேலதளத்தினின்று நாங்கள் தெளிவாகக் காண்பதற்காயிற்று. காஸிகாவை நான் கருத்தோடு உற்றுப் பார்த்தேன். நெப்போலியனது ஜனன பூமியாகிய அஃது எல்லாரும் பாராட்டத்தக்க விசேஷ ஸதலமாகவே எப்பொழுதும்

இருக்கும்ல்லவா? தொலை தூரத்தினின்று அதைக் காண்பதும் எனக்கு இனிமையாயிருந்தது. அற்பமாகிய இச்சிறு தீவினின்று 22 வருஷகாலம் ஐரோப்பாவுக்குத் திகிலுண்டாக்கி ஆட்டி வைத்த வரும், எகிப்து தேசத்தை வென்று கைப்பற்றியவரும், தொலை தூரத் திலுள்ள இந்தியாவையும் கைப்பற்ற வகை தேடிக் கொண்டிருந்த வருமான மகா புருஷர் ஒருவர் தோன்றியது ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியமே!

நெடும பயணமாயினும் அதற்கும முடிவு உண்டல்லவா? நெல்லூர் என்னும கப்பல அக்டோபர் 12-ந் தேதி காலை 12-மணி சுமாருக்கு மாஸேல்ஸ் வந்து சேர்ந்தது பகல் 12-மணிக்குப் பிரயாணிகள் கரையேறலாமென்றும், மாலை 7-மணிக்கு அங்கிருந்து ஸ்பெஷல் ரெயில் புறப்படுமென்றும் நோட்டீசு கொடுத்திருந்தார்கள். தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்கிறவர்களுக்கு அங்கே வேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். மிஸ்டர் ஏயும் நானும் எங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்வதைக் காட்டிலும் கரையேறிப் போவதற்கு ஆவலாயிருந்தோம். என் சாமான்களை எடுத்துக்கொண்டு நான் பகல் 12-மணிக்குக் கரை ஏறினேன். மிஸ்டர் ஏயினுடைய நெடும பெட்டி கப்பற் கீழறையில் இருந்ததலை அது வருவதற்கு நாங்கள் ஒரு மணி நேரம் காத்கிருக்க வேண்டியதாயிற்று. நாங்கள் இருவரும் சோந்தே மாஸேல்ஸ் ஊருக்குள் போக வேண்டுமென்று மிஸ்டர் ஏ ஆவலாக விரும்பியதலை நான் காத்கிருந்தேன். மிஸ்டர் ஏயின் பெட்டி வந்து சேருவதற்குள் எங்களுக்குப் பசி எடுத்தது கப்பலிற் சிற்றுணவு கிடைக்குமோவென உக்கிராணக்காரரைக் கேட்டோம். எங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்ளவில்லையாதலால் கிடைக்காதென்றா. வேறு வழியில்லாமல் நாங்கள் உணவு தேடி ஊருக்குள் போகவேண்டியதாயிற்று. கடற் சுங்க அதிகாரிகள் எங்கள் சாமான்

களைச் சோதித்துப் பார்த்தபின், அவைகளைத் தாமஸ் குக் அண்டு னன் கம்பெனியாருடைய ஆள் ஒருவனிடம் ஒப்பித்துவிட்டு நூங்கள் மாலேஸஸ் நகரத்திற்குள் புருநதோம்.

அத்தியாயம் 5

யார்ஸேல்ஸிலிருந்து லண்டனுக்கு

கவலை நீங்கி, இனி நமக்குக் கஷ்டமேதும் நேருவதற்கில்லை யெனரினதது உல்லாஸ மனத்தோடு புறப்படலோம். முதன் முதலில் ஏதேனுமொரு சிறுநுண்டிச் சாலைக்குப் போய்ப் பசியை ஆற்றிக்கொண்டு, பின் தாமஸ் குக் அண்டு ஸன் கம்பெனியாரது மாலேஸஸ் கிளையாபிசுக்குப் போய் மிஸ்டர் ஏயினுடைய ஹூனாடி ஒன்றுக்குப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு, அவருக்கு வந்திருக்கக் கூடிய கடிதங்களுடைய வாங்கிக் கொண்டு, பிறகு அந்தப் பெரிய நகரத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டுமென்பது எங்கள் உத்தேசம்.

முதன் முறையாக ஐரோப்பிய நகரமொன்றில் பிரவேசிக்கும் உற்சாக வேகத்தில் நாங்கள் ஏறத்தாழ இரண்டு பாலாங்கு தூரம் நடந்தோம். வழியில் இரண்டொரு ரஸதாக்களைக் கடந்தோம். ஆனால், எங்கிருந்து எந்த வழி வந்தோமெனக் கவனிக்கவில்லை. அவனே ஒரு பஸ் வண்டி வந்ததைக் கண்டு கூப்பிட்டு நிறுத்தி, அதிலேறிச் செளகரியமாக உட்காரத்தோம். எங்கள் பக்கத்தில் அநேகம் பிரெஞ்சு புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் புன்சிரிப்போடு முகமலாந்து எங்களை உற்றுப் பார்த்தார்கள் பஸ் வண்டி சடகடவென ஓடியது; $\frac{1}{2}$ மைல் தூரம் போயிருக்கலாம். அப்போது வியவகாரப் பாங்கு அறியாத பஸ் கண்டக்டர் தன வழக்கம் போல நிதானமாகப் பிரயாணி

களுக்கு டிக்கெட் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தவன் எங்களண்டை வந்து பிரெஞ்சு பாஷையில் “எங்கே போகிறீர்கள் ஐயா” என வினவினான். எனக்குப் பிரெஞ்சு பாஷை தெரியாது; எனக்குத் தெரிந்தளவுகூட மிஸ்டர் ஏக்குத் தெரியாது. அவனுக்குப் பதில் நான் இங்கிலீஷ் பாஷையில் “முதலில் நாங்கள் ஒரு சிற்றுண்டி சாலைக்குப் போகவேண்டும். சமீபத்திலுள்ள சாலைக்கு எங்களுக்கு இரண்டு டிக்கெட்டு கொடு” என்று கேட்டேன். அந்தக் கண்டக்டர் நகைத்து, “எனக்கு இங்கிலீஷ் பாஷை தெரியாது” என்று பிரெஞ்சு பாஷையில் சொன்னான். அவன் சொல்லியது எங்களுக்குப் புரியவில்லை என்று தெரிந்தது அவன் சிரமப்பட்டு ‘இங்கிலீஷ் நோ’ என்று இங்கிலீஷில் சொன்னான். நாங்கள் திகைத்துப் போனோம். உலகத்தில் இங்கிலீஷ் பாஷை தெரியாத மூலை முடுக்குகூட இராதென்று நாங்கள் நினைத்திருந்தோம். இங்கி லாந்தைக்கு அடுத்த அயல் நாட்டிலேயே பஸ் வண்டி கண்டக்ட் ருக்கு இங்கிலீஷ் தெரியவில்லை. எங்களுடைய நிலைமையும் வெகு விகாரமாக இருந்தது. எங்களுக்கு வேண்டியதைக் கண்டக்டர் அறியும்படி நாங்கள் செய்வது எவ்வளவம் ஆகும்? இங்கிலீஷ் காரன் ஒருவனேனும் இருக்கிறானென்று வண்டி முழுதும் தேடிப்பார்த்தோம் எங்களைத் தவிர இங்கிலீஷ் தெரிந்த பிரயாணி ஒருவனேனும் இல்லை. சுருணம் வாய்ந்த பிரெஞ்சு ஸ்திரீ புருஷர் பலர் எங்களுக்கு உதவிசெய்ய முயன்றார்களாயினும் பயன்பட வில்லை. அவர்களுக்கு இங்கிலீஷ் ஒரு வார்த்தைகூடத் தெரியாது; எங்களுக்குப் பிரெஞ்சு ஒரு வார்த்தைகூடத் தெரியாது. ஆகையால், அவர்கள் எந்த விதத்தும் எங்களுக்கு உதவக்கூடவில்லை. இரண்டு பாஷைகளுக்கும் சாமானியமாபுள்ள சொற்களையும் அந்நத பாஷையில் வேறு விதமாக உச்சரிக்கிறார்களாதலால், ஒருவர் பேசுவது மற்றொருவருக்குப் புரியாது. எங்களுக்குண்டான ஆச்சரியத்திற்கும் குழப்பத்திற்கும் அளவில்லை. முட்டாள்தனமாக

மோசம் போனோமே என்று எண்ணினோம். ஐரோப்பா கண்டதில் இங்கிலீஷ் பாஷையைக் காட்டிலும் பிரெஞ்சு பாஷையைக் கொண்டு சலபமாக வியவகரிப்பதற்காகருமென்பதை நாங்கள் அதுவரையில் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அப்படித் தெரிந்திருந்தாலும் அதனால் எங்களுக்கு ஆறுதல் ஏற்பட்டிராது.

அன்புள்ளவர்கள் அநேகா பிரான்சு தேசத்துத் தெனாட்டுக் கிராமிய பாஷையில் மடமடவெனப் பல கேள்விகள் எங்களைக் கேட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் சொல்லியதில் ஒரு வாதத்தை கூட எங்களுக்குப் பொரியவில்லை. கத்தோலிக பாதிரியுடுப்பை யணிந்த பெரிய மனிதரான கிழவரொருவர் தம் நீண்ட தாடியை உருவிக் கொண்டு லத்தீன் பாஷையில் எங்களை ஒரு கேள்விகேட்டார்; அந்தப் பாஷை எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாதலின் அதைக் கொண்டு எங்கள் கஷ்டத்தை விடுவிக் கலாமென எண்ணினார். ஆனால், ஐயோ! பேசினாலாவது எழுதினாலாவது அது லத்தீன் பாஷை யென்று சொல்லுமளவு மாதிரி எனக்குத் தெரியுமேயல்லாமல், அந்தப் பாஷையிற் பழக்கமில்லை, மிஸ்டர் ஏயோ வக்கீலாதலால், லத்தீன் பாஷையிற் கொச்சையான சில சொற்களேனும் தெரிந்திருக்குமென நினைப்போமானால் அவருக்கு ஒன்றுமே தெரியாது, அந்தப் பாஷை இன்னதென்றே அறியாமல் அவர் அதைப் பிரெஞ்சு பாஷையில் வேறு கிராமியமென்று நினைத்தார். பின்பு நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அதைப் பற்றி அவர் எனக்குச் சொன்னார். இந்தியாவின் ஐக்கிய மண்டலப் பிரதேசத்தில் சாமானிய ஜனங்கள் கிராமிய ஹிந்தி பாஷை பேசு, பிராமண வைதிகர்கள் அநேக ஸமஸ்கிருத பதங்கள் சேர்ந்து பெருமை வாய்ந்த பண்டித ஹிந்தி பாஷை பேசுவதுபோல, சாமானிய பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கிராமிய பாஷை பேசுவார்களென்றும், பாதிரியாக இருப்பவா கம்பீரமான பண்டித பாஷை பேசுவாரென்றும் நினைத்திருந்ததாக மிஸ்டர் ஏ எனக்குச் சொன்

ஊர். அது எப்படியாவது இருக்கட்டும். மிஸ்டர் ஏ எனனைக் கரட்டிலும் வயதில் முததவராதலால், பூஜனீயரான பாதிரியாருக்குப் பதில் சொல்லுவதற்கு அவரே உரியவரென்று நினைத்துப் பாதிரியாரை நோக்கி, “ஐயா எனக்குப் பிரெஞ்சு பாஷை தெரியாதேயென விசனிக்கிறேன்” எனச் சொல்லியபோது எனக்கு மிகத் தமாஷாவாக இருந்தது. அந்த நிலைமையின் வேடிக்கையை நான் மாததிரமே உணர்ந்து நகைத்தேனே யல்லாமல், மிஸ்டர் ஏ சொல்லியதன் பொருள் மற்றவருக்கும் தெரியவில்லை.

சிறிது நேரம் எல்லாரும் பேசாமல் இருந்தார்கள். எனக்குடனே பேசி எவ்வித சகாயமும் செய்ய முடியாதெனப் பாதிரியாரும் மற்றவர்களும் திருமபத தம் ஆசனங்களில் அமர்ந்தார்கள். வியவகாரம் நடத்துவதற்கு நான் ஓர் உபாயம் செய்தேன். கண்டகடருடைய டிக்கெட்டுக கட்டைத் தொட்டு, இரண்டு வீரலைக் காட்டி ‘டொமினஸ்’ (அந்தம்) என்று சொன்னேன். கேட்கத்தக்க கருதி, பஸ் வண்டிபோய் நிற்கிற அறறத்திற்கு டிக்கெட்டு வாங்கிக்கொண்டு வழியில் சிற்றுண்டிச் சாலை தெனப்பட்ட இடத்தில் இறங்கிக் கொள்ளலாமென்பது எனது கருத்து. சிறுண்டிச் சாலை தெனபடுகிறதா என்று ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி மிஸ்டர் ஏக்குச் சொன்னேன் ‘டொமினஸ்’ என்று நான் சொன்ன வார்த்தையைத் தெரிந்து, கண்டகடர் எனக்கு இருண்டு டிக்கெட்டு கொடுத்தான். இவ்வாறாக எங்கள் முதற் கஷ்டம் நிஜமான இந்நிய முறையில் நிவாரணமாயிற்று. தெருவில் ஒரு பக்கத்தில் ஹோட்டல் இருக்கிறதாவென்று மிஸ்டர் ஏ பார்த்துவிடத்தான், மற்றொரு பக்கத்தில் நான் பார்த்து வந்தேன். 10 நிமிஷ நேரத்தில் நாங்கள் நகரத்தின் நடுவுக்குப் போய்ச் சேர்ந்து, அங்கே இறங்கினோம். காபி ஹோட்டல் என்று தோன்றியதொரு கடையைக் கண்டு உள்ளே போனோம். அங்கே சிலர் மதுபானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். நாங்கள்

துழைந்தவுடனே அவர்களெல்லாரும் எங்களைத் திருமபிப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் முகத்தில் நளினமான நகை தோன்றியது. பரிசாரகன் ஒருவன் வந்து என்ன வேண்டுமென்று பிரேஞ்சு பாஷையிற் கேட்டான். எங்கள் கருத்தை வெளியிடுவதற்குச் செவிட்டுமைகள் காட்டுகிற ஜாடைகளைக் காட்டுவதே சரியான வழியென்று இதுவரையில் அனுபவத்தினால் தெரிந்து கொண்டிருந்தேனாலால், எனது வலதுகை விரல்களையெல்லாம் சோதனா வாயணடை உதட்டில் வைத்துக் காட்டினேன். மானிடரனைவாக்கும் சாவ சாமானியமாபுள்ள இந்நத பாஷையை அவன் உடனே தெரிந்துகொண்டான். நான் காட்டிய ஜாடையையே அவன் திருப்பிக்காட்டி 'இல்லை' என்று பொருள் படுமபடித் தலையை அசைத்தான். பின்னடி அவன் பிரேஞ்சு பாஷையில் 'இது கள்ளுக்கடை, சிறுறுண்டிச் சாலையன்று' என்று சொல்லி தான் சொல்லியதன் கருத்தை எங்களுக்கு வற்புறுத்துவதற்காக மதுவுண்ணும் கிளாஸ் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து காட்டினான். மேலே ஐரோப்பா கண்டத்துத் தேசமொன்றில் நாகரிகம் வாய்ந்த வாகளிருவர் செவிட்டுமை ஜாடைகளைக் காட்டவேண்டி வந்த தமாஷாவை நினைத்து நான் உள்ளூற விக்கிகொண்டிருந்தேன். நான் படித்த கலாசாலைப் புலவரொருவர், உலகத்தில் இங்கிலீஷ் பாஷை தெரியாத இடம் ஒன்றுமே இல்லையென்று சாதித்திருந்தான். இந்நத சமயத்தில் அவர் நேரே இருந்திருந்தால் என்ன சொல்வாரோவென்று அகிசயித்தேன் பெருமபாலும் அவர் இனி வாயைத் திறப்பதில்லையென மௌன விரதம் மேற்கொண்டு அதனால் அறிவாளியாவா போலும். ஆயினும், பண்டைக் காலத்து முனிவர்களுக்குள்ள அறிவு உண்டாகுமா? தமாஷாவென்று சென்னேனையொழிய, பசியினால் வயிறு கிணடிகொண்டிருந்ததனால் அந்நத தமாஷாவோடு வருத்தமுட கலந்திருந்தது; நான் ஊனுணவு உண்பவனல்ல, சுத்த சைவன்; மரக்கறிப்பதாததங்களே

வேண்டும் என்று எந்தப் பிரெஞ்சப் பரிசாரகனுக்கேனும் தெரிவிப்பதற்கு வகையறியாமல் விழித்துக்கொண்டிருந்தேன். எப்படியாயினும், இனி அந்தப் போதைக் கடையில் தாமதிப்பதாற பயனில்லை. ஆகையால், நாங்கள் வெளியே தெருவிற்கு வந்தோம். கொஞ்சதூரம் போனவுடனே கிழவியொருத்தி சிறு ரொட்டிகளும் கிசகிலிப் பழங்களும் விற்றுக்கொண்டிருக்கக் கண்டோம். அந்த ரொட்டிகளின் கொஞ்சம் வாங்கி ஆவலாகத் தின்றோம். இரண்டு லெமனேடு புட்டிகள் வாங்கிக் கிளாஸில் வாதது அத் தீனையும் ஒரு துரும்பு வழியாக உறிஞ்சினோம். எங்கள் பசியும் தாகமும் தணிந்தது ஒரு பிராங்கு (அத்தேசத்துக் காசு)க்கு 10 கிசகிலிப் பழம் வாங்கி, இரண்டை நான தின்று, மிஸ்டர் ஏக்து இரண்டு கொடுத்தது, மீதி ஆறு பழங்களைக் கோட்டு ஜேபுகளில் வைத்துக்கொண்டேன் அதனால் அவை பிதுங்கி முன் தோன்றின. அதற்குப் பின், தாமஸ் குக் அண்டு ஸன் பிராஞ்சு ஃபுட்ஸை தேடி, நாங்களிருவரும் உற்சாகமாகவே போனோம்.

எங்களுக்கு வேண்டியதைத் தெரிந்து, தாமஸ் குக் ஃபுட்ஸுக்குப் போக வழிகாட்டத் தக்கவனொருவனைக் கண்டு பிடிப்பது கஷ்டமாயிற்று. பஸ் வண்டியில் நாங்கள் பட்ட பாடடை நினைத்துப் பிரெஞ்சுக்காரர் எவரிடத்திலும் இரதச சங்கதியைத் தெரிந்து கொள்ள முடியா தென்றிருந்தோம். ஆகையால், இங்கிலீஷ்காரன எவனேனும் அகப்படுவானாவென்று பாதத்துக்கொண்டிருந்தோம். எங்களுக்கு அவசரம் ஒன்றுமேயில்லை தெருவின இருபுறத்திலுமுள்ள கடைகளையெல்லாம் உற்றுப் பார்த்து, அவற்றின் ஜன்னல்களை மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தோம். அநேக ஜனங்கள் நடமாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். எல்லா முகத்திலும் பிரானஸின் தென தேசத்துக் குழந்தைகளுக்கும் இததவி தேசக் குழந்தைகளுக்கும் இயற்கையாயுள்ள உல்லாசமான விலாசம் காணப்பட்டது. சில அல் ஜீரியாகளையும் துனீஷியாகளையும் கண்டோம். ஆனால் முஸ்லிம்க

ளெல்லாருக்கும் அரசி பாஷை தெரியுமென்றும், அந்த அரசியில்
 தான் பண்டிதனென்றும் பெருமையடித்துக்கொண்டிருந்த மிஸ்டர்
 ஏ அவர்களுடன் சம்பாஷிக்க முடியவில்லை. அலஜீரியாக்களுக்கா
 வது துனீஷியர்களுக்காவது அரசி பாஷை தெரியாது மிஸ்டர்
 ஏக்குள்ள அரசி பாஷா பரிசுசயமும அவ்வளவு விஸ்தாரமான
 தன்று. இவரைப் போன்ற இஸ்லாமகாராகள் அதிகரித்து
 மிஸ்டர் ஏயை உற்று நோக்கினார்கள். அவர்கள் போன பின்பு
 மிஸ்டர் ஏ என்னைப் பார்த்தது, இவர்களுல்லாரும் பிரெஞ்சுப் பாங்கு
 அமைந்த முகமத்தியர்களாக இருக்கவேண்டும். மொராக்கோகாரர்
 களும் எகிப்துக்காரர்களுமாவது தான் பேசும் அரசி பாஷை
 யைத் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்றார். மொராக்கோ ஸோலஜர்
 களின் கூட்டமொன்று அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டிருந்தது
 சிறிது நேரத்திற்குள் எங்களுக்கு எதிர்ப்பட்டது. சிறிதும்
 சலிக்காத மிஸ்டர் ஏ அந்த ஸோலஜர்களை யணுகி கருவிந்து
 குனிந்து சலாம் செயது குற்றமற்ற அரசி பாஷையிற் பேசத்
 தொடங்கினார். ஆனால் இவருடைய பாஷை அலஜீரியர்களுக்கும்
 துனீஷியர்களுக்கும் எவ்வளவு தெரிந்ததோ அதைக்காட்டிலும்
 அதிகமாக இல்லை. ஆயினும், மிஸ்டர் ஏ இவ்வாறு அவர்களுடன்
 சம்பாஷிக்க முயன்றதில் ஒரு வேடிக்கையான சம்பவம் விளைந்தது.
 ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்திற்குப்பின், ஜாமானிய ஒற்றாக்களைப்
 பற்றிப் பிரெஞ்சுக்காரா மிக திகில்கொண்டிருந்தார்கள பிரெஞ்சுக்
 காலனிப் பட்டையாட்களுடைய ராஜ பகதியை முக்கியமாக
 மொராக்கோ, அலஜீரியா, துனீஷியா என்னும் குடியேற்ற நாடார்களின்
 ராஜ பகதியை ஜாமானிய வேவுகாரா கலைத்துக் கெடுக்கிறார்களென்னும்
 வதந்தி உலவிக் கொண்டிருந்தது இவர்களுள் மொராக்கோக்காரா
 விஷயத்தில் அவர்களுக்குக் கவலை அதிகம். ஏனெனில், மொராக்கோக்காரர்கள்
 ஸ்வதந்திரமான சலதான் ஒருவனுடைய பிரஜைகளென்று பெயர், இயற்கையில் அடங்காமல்

முரண்டு எழும் தன்மையுடையவர்கள். அவர்களைக்காட்டிலும் நீண்டகாலம் பிரெஞ்சு ஆட்சியிலும் ஆதரவிலும் இருந்த அல்ஜீரியர்களையும் துனீஷியர்களையும் விடக் கோபம் வாய்ந்தவர்களென்று பிரெஞ்சுக்காரர்களின் நினைவு. தமமைப்போன்ற இஸ்லாமகாரரோடு நடபுக்கொண்டாடிப் பேச மிஸ்டர் ஏ பிரயத்தனப்பட்டதைக்கண்ட வழிப்போக்கர்களும் போலீஸ்காரர்களும் எங்கள் மீது சந்தேகப்பட்டார்கள் போலும் ஏனெனில், மொராகுகோக்காரர்களை விட்டு நாங்கள் கொஞ்ச தூரம் போவதற்குள்ளேயே அருகிலிருந்ததொரு மதுச சாலையினின்று இரண்டு போலீஸ்காரர் எங்கள் மீது பாயந்து வந்து, “பேபியர்ஸ் பேபியாஸ்” என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கேடது இன்னதென்று எங்களுக்குத் தெரிய வில்லை. அவர்களை நாங்கள் வெறித்துப் பார்த்தோம். அவர்கள் சிறிதும் தாக்கூழினையமில்லாமல், எங்கள் சொக்காய்ப்பைகளிற கையைப் போட்டுத் தேடிப் பார்த்தார்கள். கிச்சிலிப் பழக்கவலையினால் நான், “இவை நான் வாங்கிய கிச்சிலிப் பழங்கள் இதை ஏன் எடுக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டேன். இங்கிலீஷ் ஒரு வார்த்தைகூடத் தெரியாத அந்தப் போலீஸ்காரனுக்கு நான் தடுத்தாரைத்தது செவிடன் காதில் சங்கு ஊதியதைப்போலிருந்தது. எங்களைச் சுற்றி ஜனங்குமபல கூடுவதைக் கண்டு போலீஸ்காரர் அவசர அவசரமாக எங்கள் ஜோபிகளைத் தேடி முடித்தார்கள். நல்ல வேளையாக எங்கள் ரகதாரிச் சீட்டு சொக்காயின் உளபையிலிருந்தது. அதைப் பார்த்தவுடன் அவர்களுடைய மனம் மாறியது. அவர்களுள் ஒருவன் என் பாஸ் போர்ட்டை எடுத்துக் காட்டி “இதோ (வாய்லா)!” என்று மற்றவனிடம் சொன்னான். மற்றவனும் உடனே மிஸ்டர் ஏயின் பாஸ் போர்ட்டையும் எடுத்து விட்டான். கிச்சிலிப் பழத்தோடு பாஸ் போர்ட்டையும் இவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்களோவென அஞ்சி, “அஃது, எனது பாஸ்போர்ட்டு, அதைக் கொடுத்துவிடு” எனறேன். அந்த

கான்ஸ்டேபிள்கள் பாஸ்போர்ட்டிலுள்ள எங்கள் உருவப்படத்தையும் எங்களுக்கும் பாததார்கள். இதற்குப் பின் பாஸ்போர்ட்டின் மீதுள்ள பிரெஞ்சுக்காரர்களுடைய மேலெழுத்தையும் சோதித்துப் பாததார்கள். உடனே அவர்களுடைய குரல இறங்கிப்போயிற்று. ‘பிரிட்டிஷ் குடிகள்’ என்று அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டார்கள். எங்களைப் பாதது ‘ஐயன்மீ! எங்களை மன்னியுங்கள்; நீங்கள் எந்த நாட்டாரென்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை, நாங்கள் செய்த காரியத்திற்கு நிஜமாக வருந்துகிறோம். எங்களை மன்னியுங்கள்’ என்று பிரெஞ்சு பாஷையிற் சொல்லி, கிச்சிபிப் பழத்தையும் மற்ற வஸ்துக்களையும் திருப்பிக் கொடுத்து எங்களைப் போக விட்டார்கள். அவர்கள் பிரெஞ்சுப் பாஷையிற் சொல்லிய வாதைகளின் கருத்து என்னவாயிருக்குமென்று ஒருவாறு ஊகித்தோம். மிஸ்டர் ஏயைப் பார்த்து “இந்தப் பயல்கள் நம் பாஸ்போர்ட்டுகளைப் பாதத்து, எவ்வளவு நன்மையாயிற்றுப் பாரும், இல்லையேல் நமக்குச் சொல்லொனாத துன்பம் விளைந்திருக்கும்” என்று சொன்னேன். ‘பேபியாஸ்’ என்று அவர்கள் கேட்ட போது பாஸ்போர்ட்டைத்தான் கேட்டார்கள் போலும் என்றார் மிஸ்டர் ஏ. ‘நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். இனி வாரும்குக் கம்பெனி ஆபீஸுக்குப் போவோம்’ எனறேன். அதன்மீது மார்ஸேலஸ் தெருக்களில் திருமப உல்லாசமாகத் திரிந்தோம். ஒரு பெரியகடையில் ஜன்னலின்னடை அலங்காரமாக அடுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்த பறபல அழகிய வஸ்துக்களை உற்றுப் பாததுக்கொண்டு அந்தக் கடையின் எதிரில் ஜனங்கள் பெருந் திரளாகக் கூடியிருப்பதைக் கண்டோம். அந்தக் கூட்டத்தில் இங்கிலீஷ் சோல்ஜா ஒருவன் இருந்தான். நாங்கள் அவன் அருகில் நின்றோம். “மிக அழகாயிருக்கிறதல்லவா?” என்று அவன் எங்களுக்குச் சொன்னான். ‘ஆம்’ என்று பதில் சொல்லிவிட்டுக் குக் கம்பெனியாரது ஆபீஸ் எங்கே இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியுமோவென்று

கேட்டேன். “பார்க்கிறேன், அது அருகாமையிலேயே இருக்கிறது. நானே உங்களை அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்” என்று சொல்லி, அவன் எங்களுடன் புறப்பட்டான்.

இந்தியாவில் அணுகுவதற்கே நாம் அஞ்சும் சோல்ஜரே இவ்விடத்தில் இவ்வளவு தயாளமாகவும் தாராளமாகவும் எங்களுக்கு உதவி செய்ய முற்பட்டதைக் கண்டு வியப்புற்றேன். நாங்கள் இந்தியர்களெனத் தெரிந்து மகிழ்வுற்று அவன் “இந்த மகா யுத்தம் வெள்ளையர், கபிலா, கரியா ஆகிய எல்லாரையும் ஒன்றுபடச் சமானமாக்கியது” என்று தானாகவே நயந்து சொல்லிவிட்டு ரைன் நதிக் கரையில் அந்தக் கரியர்களை நீங்கள் பார்க்கவேண்டும்; ஜாமானியரீதியுடன் அவர்கள் பிரபுக்களைப்போலப் பெரிய அட்டகாசம் பண்ணுகிறார்கள். ஏழு வருஷத்திற்கு முன்னால் இஃது இப்படி நடக்கவே நடக்காது” என்று கவற்றுச்சொன்னான். நீ சொல்லியது சரியே என்றோம். உடனே குக் கம்பெனி ஆபீஸு் தென்பட்டது. அந்தச் சோலஜர்நண்பனுக்கு வந்தனம் நிரமபச்செய்து அவனை விட்டுப் பிரிந்தோம். அவன் போகும்போது, “அக்! இங்கேயுள்ள இந்தப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஒரு போதும் திருந்த மாட்டார்கள். இந்த மகா யுத்தத்திற்குப் பின்னும இவர்களுக்கு இங்கிலீஷே தெரியாது. இவர்களுக்கு வராது. ஆனால், இவர்களுடைய விசித்திரமான பாஷை பேச நீங்கள் கற்றுக்கொண்டால் இவர்கள் அவ்வளவு கெடவாகளென்று தோன்றாது. நான் சொல்வது தெரிந்ததா?” என்று சொன்னான்.

குக் கம்பெனி ஆபீஸில் மிஸ்டர் ஏதம் காரியத்தை விரைவில் நடத்திக் கொண்டார். ஹூண்டியைக் காட்டிப் பணம் வாங்கிக் கொண்டார். தமக்கு ஏதாவது கடிதம் வந்துள்ளதாவென விசாரித்தார். ஆபீஸில் அங்குமிங்கும் தேடிப் பார்த்து, கிரிண்டேலே கம்பெனியாரிடமிருந்து வந்திருந்த அச்சுக் காகிதமடங்கிய திருந்த

தபால் ஒன்றே கிடைத்ததென அவர்கள் கொடுத்தார்கள். அந்த கிரிண்டுலே கம்பெனியார் தம் மூலமாகப் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் பியாங்கு விவகாரங்களையும் செய்வதானால், தாங்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாகவும் சுறு சுறுப்பாகவும் எந்த வேளையிலும் இவருடைய காரியங்களைக் கவனிப்பதற்குச் சித்தமென அந்த அச்சுக் காகிதத்தில் உறுதி கூறியிருந்தார்கள். அந்த அச்சுக் காகிதத்தைப் பார்த்தவுடன் மிஸ்டர் ஏக்கு ஆக்கிரகம் மூண்டது. நண்பர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். சயால் கோட்டு விளையாட்டுக் கருவிகள் வாங்கத் தக்கவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்திருக்குமென இவா எதிர்பார்த்திருக்க, இந்தக் கம்பெனியார் மாதிரி வலிய வந்து அழைக்கிறார்களே யென இவருக்குக் கோபம் வந்தது. இஃது எப்படி இருக்கிறதென்றால் பணம் பெறுவதற்கு ஒருவன் ஹூண்டி வருமென எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அதற்குப் பதிலாக இவன் பணம் கொடுக்கவேண்டிய கணக்குப் பட்டி வந்தது போலாயிற்று. குக்கம்பெனி ஆபீஸ் மிஸ்டர் ஏக்கு வெறுத்துப்போயிற்று இதனை மன வருத்தங்களுக்கு இடமான அந்த ஆபீஸை விட்டு உடனே நீங்கி, உல்லாசமான நகரத்தைச் சுற்றிப் பராக்ஷ தீர்மானித்தார். அங்குமிங்கும் அலைந்து 3-மணி நேரம் சுற்றிப் பார்த்த பின் ஒரு தேரீர் கடைகளுள் போனோம். அங்கே திவ்யமான தேரீரும் முதல்தரமான பக்ஷியங்களும் கிடைத்தன. இந்தப் பிரம்மாண்டமான உணவுக்கு ஒப்பிடாது பார்த்தால், கப்பலிற் கொடுக்கிற தேரீர் ஒன்றுக்கும் உதவாததாகும். நாங்கள் இருவரும் உட்கொண்ட உணவுக்கு இங்கே 5 பிராங்குகள் கொடுத்தது கொஞ்சம்கூட அதிகம் இல்லையென்று நினைத்தோம், அப்போது தேசாந்தர நாயன் விரிமய வீதம் (எக்ஸ்சேஞ்சு ரேட்டு) எங்களுக்கு அனுசூலமாயிருந்தது.

தேரீர் அருந்தி நாங்கள் ரேவுத் துறையையும் எங்கள் சாமான்கள் வைத்திருக்கும் இடத்தையும் நோக்கிப் போனோம். இப்போது

ஒரு கஷ்டம் நேர்ந்தது. இப்போது நாங்கள் போகவேண்டிய ரேவுததுறை எது என்று எப்படிச் சொல்லுகிறது? மார்ஸேல்ஸில் அநேக ரேவுத துறைகள் உண்டு. அவற்றுள் எங்கள் ரேவுத துறையாவது என்று சொல்லவேண்டுமே அதெல்லாமிருக்க, ரேவுகளுக்குப் போகும் பஸ் வண்டியின் நம்பர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமே இந்தக் கஷ்டங்களைப்பற்றி நாங்கள் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், முன்னர் சூக் கம்பெனி ஆபீசுக்கு வழி காட்டிய சோலஜரே எதிரகப்பட்டான். சூக் கம்பெனியில் எங்கள் காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு ஊரெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்தாய் விட்டதாவென அவன் வினவினான். ஆய்விட்டதெனப் பதில் சொல்லி, எங்களுக்கு நோந்துள்ள புதிய கஷ்டங்களை எடுத்துக் கூறினோம். அவன் நகைத்து, அதற்கு நான் சகாயம் செய்வேன் என்று சொன்னான். மற்றொரு ரஸதாவுக்கு எங்களை அழைத்துக் கொண்டுபோய், ஒரு போலீஸ்காரனனை அணுகினான். துறை முகத்திற்குப் போகிற பஸ் வண்டியில் எங்களை ஏற்றிவிடும்படி அவனுக்குச் சொல்லி “ஹாங்கா 7” (Hangar 7) என்று ஒரு சீட்டில் எழுதி எங்களை கையில் கொடுத்தது, அதைப் பஸ் கண்டக்டருக்குக் காட்டும்படி சொன்னான். பின்பு வந்தனமளிக்க அவன் விசுவாஸங் காட்டி ஊக்கமாகக் கை குலுக்கி, இனி மறுபடியும் நாம் சந்திப்போமாக எனச் சொல்லிப் போனான். ‘நாம் திரும்பச் சந்திப்பது இந்த ஊரில் இராது போலும்’ என்று நான் சொல்ல, அவனும் நாங்களும் நகைத்தோம். நாங்கள் நகைத்ததைப் பார்த்துப் போலீஸ்காரன் தமாஷ் பேர்வழிகளென நினைத்தான் போலும்; பிரெஞ்சு பாஷையில் ஏதோ சொல்லி அவனும் நகைத்தான். அவன் சொல்லிய விதத்தினாலும் அதன் பின் அவன் நடந்து கொண்ட விதத்தினாலும் அது சரஸ் சமத்காரமான வாரத்தை யென்று தோன்றியதாயினும், எங்களுக்குப் பிரெஞ்சு பாஷை தெரியாததனால், அந்தச் சமத்காரத்தை நாங்கள் உணர முடியவில்லை.

ஆதலால், நாங்களும்த் சரிக்கவிலலை. சரேலென அவன் சிரிப்பு அடங்கிப்போயிற்று. எங்கனையும் அவன் ஸகாடலணடுகாரா வகுப்பிற சேர்ந்தவாக்ளெனத தீரமானிததுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவன் இவ்வாறு அவவிஷயத்தில ஆசா பங்கமுற்ற னாயினும், வியவகாரத்தில சிறிதும் புரளவிலலை; அவன் ஆசைப பட்டபடி நாங்கள் அவனுடன் கலந்து சிரிக்காத கோபத்தினு லாவது அல்லது வெறும குறும்புத்தனத்தினாலாவது எங்களைத் தவறான வண்டியில ஏற்றிவிடுவானென்று அஞ்சியிருந்தேனாயினும், அபபடிச் செய்யாமல் அவன் எங்களுக்குச் சரியான வண்டியே காட்டினான். சோல்ஜர் கொடுத்திருந்த சீட்டைக் கண்டகடரிடம் காட்டினோம். உடனே அவன் 'ஹாங்கா 7' க்கு டிக்கெட்டுக் கொடுத்தான். அந்த ரேவுக்கு நாங்கள் செளக்கியமாகப் போய்ச் சோந்தோம். பஸ்ஸை விட்டிறங்கி, நாங்கள் சாமான்கள் வைத்திருந்த இடத்திற்குப் போனோம். சாமான்கள் வைத்தபடியே சரியாக இருந்ததைக் கண்டு பரம திருப்தியடைந்தோம்.

நாங்கள் திரும்பிப் போனபோது மாலை 5-மணியேயாயிற்று. எங்களுக்கு ஸபெஷல் ரெயில் 7-மணிகுப் புறப்படவேண்டும். எங்கள் சாமான்களுக்கு எடை போட்டோம்; அவைகளுக்காக நான் 4 பிராங்குகள் அதிகப்படியாக ரெயில் சாஜு கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. சாமான்களை நிறுத்த பின், சிறந்த பலஹாரம் உட்கொண்டு ரெயிலேறுவதற்குச் சித்தமானோம் மாலை 7-45 க்கு ரெயில் புறப்பட்டது. மிஸ்டர் ஜிக்கும எனக்கும் ஒரே அறை வாய்த்தது; மேல் தட்டில் ஜியும், கீழ்த்தட்டில் நானும் இருந்தோம். இருப்பதற்கென தட்டுகள் மிக செளகரியமானவைகளே யாயினும், ரெயில் சாஜு 6 பவுண்டு 10 ஷிலிங் எனபது மிக மிக அதிகமேயாகும். முதது வியாபாரியான மிஸ்டர் எம் மறு நாட் காலையில் இதே வண்டிக்கு மூன்றிலொரு பகுதி சாஜு கொடுத்தது. பாரீஸ் நகரத்திற்குப் போகலாமென எண்ணி மார்

ஸேஸ்ஸிலேயே தங்கிவிட்டார். இரவிற் குளிர் மிகுதியாயிருந்தது. நான் கம்பளிகளைப் போர்த்துக்கொண்டு சீக்கிரம் உறங்கிப் போனேன். ரெயில சவாரி இதமாக இருந்தது. அதனால் உறக்கம் சீக்கிரம் வருவதற்காயிற்று. பொழுது விடிந்தபின் நான் கண்ணை விழித்துக்கொண்டபோது நாங்கள் பாரிஸ் நகரம் வந்திருந்தோம். எல்லாரும் தேரீர் அருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள். நானும் கொஞ்சம் தேரீர் பருகி, வண்டியின் நடவையிற் பேசிக்கொண்டிருந்த மிஸ்டர் ஏயையும் மற்றவர்களையும் கலந்துகொண்டேன்.

‘ரெயில வண்டி 3 மணி நேரம் காலந் தாழ்த்தது வந்திருக்கிறது’ என்று ஒருவா சொன்னா. “அப்படியானால் கீழ் நாட்டுக் கால நியமம் எனபது கீழ் நாட்டுக்கு மாததிரமே உரியதன்று” என்று நான் சொன்னேன். “அப்படியானால் ஐரோப்பாவுக்கு ஏன் வந்தாய்?” என்று ஓர் இங்கிலீஷ்காரன் கேட்டான். முன்னால் கப்பலில் எனனோடு வாக்ருவாதம் செய்த குடிகார இங்கிலீஷ் காரன் அவனே. “உன் உத்தரவின் பேரில் நான் இங்கு வர வில்லை” என்று பதில் சொன்னேன். “என்ன சொன்னாய்?” என அசசுறுத்தும் குரலோடு கேட்டுக்கொண்டே அவன் என்னை நோக்கி ஓர் அடி எடுத்ததுவைத்தான். “இங்கே பயமுறுத்தி ஏன்னை அடக்கிவிடலாமென்று நினைக்காதே. இது இந்தியா அல்ல; இது ஸ்வதந்திரமும் ஸமதவமும் ஸகோதரத்வமும் குடிகொண்ட பிரானசு தேசம். இந்தியாவிற்கு செய்வது போல, இங்கே தூராக் கிரமம் செய்து நீ சாதிக்கமுடியாது. அடித்தடி நேருமானால் அதே ஜடஜடம் ஜடரிடும் விசாரித்துத் தீர்ப்பாகள்” என்று சொன்னேன். அந்த இங்கிலீஷ்காரன் திட்டிக்கொண்டே பின் வாங்கினான். மேலே நான் குறிப்பிட்டது இந்தியாவில் அந்நாளில் நடக்கும் குற்ற விசாரணைகளில் நியாயாதிபதிகள் காட்டும் இனப் பக்சுபாததையே யாகும். சிறிது நேரம் பொறுத்தது மிஸ்டர் கிரிப்பித்ஸ் என்னண்ணடை வந்து ‘பிரானஸில் மாததிரமே நியாயம்

நடக்குமென்று ஏன் சொல்லுகிறீர்? இங்கிலாந்து ஒரு நாளும்தான் பிரான்சுக்குப் பின் போகாது” என்றான். பின்பு இங்கிலாந்தில் நடக்கும் வழக்கு விசாரணைகளை நான் பார்த்ததில் அவருடைய வாதத்தை முற்றும் சரியானதே எனத் தெரிந்தேன்; வழக்காளிகள் எவரேயாயினும் இங்கிலாந்தில் விசாரணை மிக நிஷ்பக்ஷபாதமாகவே நடக்கின்றது.

அவ்வாண்டில் குளிர்ப்பருவம் உரிய காலத்திற்கு முன்னரே தொடங்கியிருந்ததனால், முந்திய இரவு பனி மிகப் பெய்திருந்தது. பாரிஸ் நகரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு ரெயில் வண்டி எயின் (ione) நதியைக் கடந்து சென்றது. இந்நதிக் கரையிலேயே, கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தில் மிகக் கொலைக் கடுமையோ நிகழ்ந்தது. அந்தப் போரைப்பற்றி நினைத்து நிறுத்தவைதற்குள்ளேயே ரெயில் வண்டி போவே (Beauvais)யைத் தாண்டி ஏமீன்ஸ் (Amiens) எனனுமிடத்திற்கு வந்துவிட்டது. பிளாட்பாரத்துக் கோடியில் கொஞ்சம் பனிக் கட்டி விழுந்திருந்தது. அதை மிஸ்டர் கிரிப்பித்ஸ் என்னக்குக் காட்டினார். இயற்கைப் பனிக் கட்டியை நான் பார்த்தது முதல் தடவையானமையின், வண்டியை விட்டிறங்கி அதில் ஒரு துண்டைக் கையில் எடுத்தேன். அதன் சீதளம் தாளமாட்டாமல் உடனே அதனைக் கீழே போட்டுவிட்டுத் திருமப ரெயில் ஏறினேன்.

இது மிஸ்டர் ஏக்கு ஆச்சரியமாகத் தோன்றி, “அது உமக்கு என்ன அவ்வளவு விநோதமா? பனிக் கட்டியை இப்பொழுதுதான் முதல் தடவையாகப் பார்க்கிறீரா?”! என அவர் வினவினார். ‘ஆம்’ என்று சொன்னேன். மேற் சொல்லிய ஏயினும் ஏமீன்சும் மகா யுத்தத்தில் பெரிதும் விளங்கியிருந்தனவாதலால், அவைகளைக் கண்டவுடன் இனிச் சீக்கிரம் ஒரு காலத்தில் அப் போர்க்கலங்களை நேரே போய்ப் பார்க்க வேண்டுமெனச் சங்கற்பித்தேன். அந்நதச்

சங்கற்பம் 1920 ஜூலைபில் நிறைவேறியது. ரெயில்வண்டி ஆபேவில் (Abbeville)லைக் கடந்து போலோ (Boulogne)னுக்கு மாலை நாலரை மணி சுமாருக்கு வந்து சேர்ந்தது. அன்றைத் தினம் பொழுது போனமையினாலும், கால்வாய் கொந்தளித்துக்கொண்டிருந்ததனாலும் மறுநாளே கால்வாயைக் கடக்கலாகுமென்றும் தபாற் கப்பல் மறுநாட் காலையில் 8 மணிகுதுப் போலோனை விட்டுப் புறப்படுமென்றும் சொன்னார்கள். ஆதலின், நாங்கள் போலோனில் இறங்கி அங்குள்ள இரண்டு ஹோட்டல்களுள் ஒன்றில் இரவுப் பொழுதைச் சுகமாகக் கழிக்கலாமென்றார்கள். எங்கள் மூட்டை முடிச்சுகளை எடுத்துக்கொண்டு ரெயிலை விட்டிறங்கி இரண்டு ஹோட்டல்களுள் பெரிய ஹோட்டலுக்குப் போனோம். நானும் மிஸ்டர் ஜியும், மிஸ்டர் எஸ்ஸும் ஓர் அறையில் சேர்ந்திருந்தோம். ஆறு சிறிய கிடங்கு ரொட்டியும் கொஞ்சம் பாலும் அருந்தி நான் படுத்தது நன்றாக உறங்கிவிட்டேன்.

மறுநாட் காலையில் 6 மணிகுது எழுந்து, காலே உணவாக ரொட்டியும், வெண்ணெயும், பழமும், காபியும் நன்றாகப் பசித்தேன பின்பு என சாமான்களை எடுத்துக்கொண்டு கடற்கரைக்குப் போனேன். அது 1803-ல் இங்கிலாந்தின் மீது படை யெடுப்பதற்காக நெப் போலியன் தன் சைனியத்துடன் பாஸையமிறங்கியிருந்த கடற்கரையாகும். மறற்ப பிரயாணிகள் ஒருவர் பின் ஒருவராகக் கஷ்டப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார்கள். எங்களுள் எவரும் உற்சாகமாக இருக்கவில்லை. நாங்கள் எதிர்பாராமலே ஒருநாள் தாமதப்பட்டதனால் எங்களுக்குச் சிறிது மனவருத்தம் உண்டாயிருந்தது. கடற் சுவகாதிகாரிகளின் சோதனையும், ரகதாரிச் சோதனையும், அதன் மேலெழுத்துச் சோதனையும் தப்பாதவல்லவா? இவை முறையே நடந்தேறின. அதற்குப் பின் நாங்கள் கப்பலேறி டோவருக்குப் புறப்பட்டோம். சாமானியமாக போலோனிவிருந்து புறப்படும் கப்பல்கள் போக்ஸ்டோன் (Fockestone) எனனுமிடத்திற்குப்

போவது வழக்கம். ஆனால், அன்றையதினமவிபரீத சந்தர்ப்பவசத தால் கப்பல் டோவா காலவாயில் நேர் குறுக்கே போயிற்று. அன்றைக்குக் குளிர மிகுதி, காலவாயும் கொந்தளித்துக்கொண்டிருந்தது. இங்கிலீஷ் சானல் மிகச் சாமானிய மானதென்று எண்ணியிருந்தேன்; அது ஆழமில்லாத ஏரியைப்போல அமைதியாக இருக்குமென்று இருந்தேன். அந்தக் காலவாய் நீர் கொந்தளித்துப் பிரமாதப்படுத்துவதை இப்போது பார்த்து அயர்ந்து போனேன். 1588-ல் ஸ்பெயின் தேசாதிபதியான பிலிப் II என்பவரால் வெல்லொண்க கப்பற்படை யோடு இங்கிலாந்தின்மீது ஆக்கிரமிக்கப் பார்த்தார். அப்படிப்பட்ட கப்பற்படை இந்த இங்கிலீஷ் சானலைக் கடக்க முடியாமல் தத்தளித்துப் பின்வாங்கியது அதிகுடிமென்றிருந்தேன் அப்படி அது பின் வாங்கியதற்குப் போதிய காரணம் சிறிதுமட்டும் உள்தென் இப்பொழுது தெரிந்தேன். எதிரேயுள்ள இங்கிலீஷ்க் கடற்கரை கண்ணுக்குத் தென்படுமோவென உறுதது உறுததுப் பார்த்தேன். ஆனால் பணிபுரண்ட மூடிக்கொண்டிருந்ததனால் அது புலப்படவில்லை அந்த இங்கிலீஷ்க் காலவாயைக் கடப்பதற்கு மூன்று மணி நேரம் ஆயிற்று. காலவாயில் காற்றும் கொந்தளிப்பும் சற்று அதிகமாய் இருந்ததைக் கண்டு, பிரயாணிகளிற சிலர் கவலைபுற்றுக் கலங்கினார்கள். அது எனக்கு வேடிக்கையாயிருந்தது. முடிவில், டோவாக குன்றுகள் தென்படலாயின, ஷேக்ஸ்பியர் எழுதியுள்ள “கிங் லீயர்” (King Lear) எனலும் நாடகத்தில் தனது முதத குமாரிகளிருவரின நன்றி கொன்ற நடக்கையால் லீயர் மகாராஜன் மனமுறிந்து பித்துப்பிடித்து டோவா வயல் வெளிகளில் திரிந்துகொண்டிருந்த காட்சி எனது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அந்தக் குன்றுகள் மறக்கவொன்றாவது மனத்திற் பதியத்தக்கனவாகவே இருக்கின்றன. அப்படித் தோன்றுவது அவற்றின் உயரத்தைப் பொறுத்ததல்ல; வெண் சுண்ண மயமாக இருப்பதனாலேயாம். டோவரைப் பார்த்ததும்

வுடனே பிரான்சுக்கு எதிர்க்கரையில் இங்கிலாந்தின் தென்
 புறத்தில் பிரபலமாக விளங்கிய (Sandwich, Dover, Hythe.
 Romney, Hastings எனலும்) நௌகாசய பஞ்சகம் (ஐந்து
 துறைமுகங்கள்) ஞாபகத்துக்கு வந்தன. சிறிது நேரத்திற்குள்
 கடற் சுங்கச்சாவடி காணப்பட்டது. நாங்கள் கப்பலை விட்டிறங்கி,
 ரகதாரிசு சோதனை, சுங்கச் சாமான் சோதனை என்னும் உபத்திர
 வத்தை அனுபவிக்கலானோம். பிரெஞ்சு சுங்க அதிகாரிகளைக்
 காட்டிலும் இங்கிலீஷ் சுங்க அதிகாரிகள் நிதானமாகவும் நன்றாக
 வும் சோதனை செய்தார்கள். எங்கள் சாமான்களை யெல்லாம்
 கொண்டுபோய் நெடுங்குடமொன்றில் விசிப்பலகைகளின் மீது
 வைக்கச் சொன்னார்கள். சுங்க அதிகாரிகள் பார்த்துக்கொண்டே
 போய், தாங்கள் சோதித்த சாமான்களின்மீது சுண்ணக்குறியிடு
 கிறார்கள். ஒவ்வொரு பிரயாணியும் தத்தம் சாமான்களின் சோதனை
 முதலில் நடந்தேற்றவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். நான்
 மாதிரி அந்த விதிக்கு விலக்காக இருக்கவில்லை. நானும் அப்படி
 ஆத்திரப்படவேண்டி எனபதாம் என சாமான்களை ஒரு பெஞ்சின்
 மீது கொண்டுபோய்ச் சோதனேன். அவையாவன:— இரண்டு
 உடுப்புப் பெட்டிகள், ஒரு பெரிய களளிப்பெட்டி, ஒரு ரெயில் பை
 சிலலறை மூடடைகள் எனபவைகளே. சுங்க அதிகாரி ஒருவர் வந்து
 அந்தப்பெட்டிகளிலும் பெரும் பேழையிலும் என்ன இருக்கிற
 தென்று வினவினார். புலதகங்களும் ஆடைகளும் இருக்கின்றன
 என்றேன். ஒவ்வொன்றையும் திறந்து காட்டுக என்றார். இரண்டு
 உடுப்புப்பெட்டிகளையும் ரெயில் பையையும் திறந்து காட்டினேன்
 பம்பாயத் தையற்காரன கொடுத்திருந்த அதிசயமான ஆடை
 களைப் பார்த்து அவர் புன்னகை கொண்டார். நான் சுருட்டி வைத்
 திருந்த மாதிரி நெடுஞ் சட்டையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு
 அதன் கருத்து புலப்படாதவரைப்போல அதைத் திருப்பித்
 திருப்பிப் பார்த்தார். பின்பு களளிப்பெட்டியைத் திறந்துகாட்டச்

சொன்னார். அதன் மேல் மூடி நாலு பக்கத்திலும் ஆணி வைத்து அறைந்திருப்பதனால் அதைத் திறப்பது கஷ்டமாயிருக்கு மென்றேன். எப்படியாவது திறந்தே ஆகவேண்டுமென்று சொல்லி அவர் ஓர் ஆளை விளித்துச் சுத்திகொண்டு ஆணிகளைப் பெயர்க்கச் சொன்னார். மூடி உடைந்துபோனால் என்னவாகும்? பிறகு நான் அதைக் கொண்டுபோவது இயலாதே என்று கேட்டேன். அதற்கெனச் செய்கிறதென்று சுங்க அதிகாரி சொன்னார். ஆயினும், என்முகம் வாடியதைக் கண்டு, பயப்படாதேயும். சோதித்துப் பார்த்தபின் உமக்காகத் திருமப ஆணியடித்துக் கொடுக்கிறோம் என்று அவர் சொன்னார். ஆனால், அவர் இப்படித் தயாளம் காட்டுவதற்கு அவசியமே இல்லாமற்போயிற்று. சுத்தியினால் ஓர் அடி அடித்தவுடனே, அந்தப் பழைய கள்ளிப்பெட்டி பிளந்தது அதன் சிம்பு ஒன்று தெறித்துப்போயிற்று. அதில் அடித்திருந்த 4-அங்குல ஆணிகளில் எதுவும் மேல் கிளம்புவதாகத் தோன்றவில்லை. சுங்க அதிகாரிக்கும் அவர் ஜவானுக்கும் திகில் பிடித்தது. பிரயாணிகள் மேலும் மேலும் மூட்டை முடிச்சுகளோடு வருகொண்டிருந்தார்கள் “நீர் உமது சாமான்களை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம். அந்தப் பெட்டியில் நீர் சொல்லுகிறபடி புஸ்தகங்களைத் தவிர வேறொன்று மில்லை என்று நம்புகிறேன். அது இவ்வளவு தூரம் கப்பலில் சிதைவுறாமல் இங்கிலாந்துக்கு வந்தது அதிசயமே. அது பழசா?” என்று சுங்க அதிகாரி சொன்னார் அது மிகப் பழமையானதே என்று சொல்லிவிட்டு, நான் இரண்டு போட்டர்களைக் கொண்டு என் சாமான்களை எடுத்துப் போனேன். அந்தக் கள்ளிப்பெட்டி மிகப் பழமையானது, எனக்கு அருமையானது, அது வெகுகாலம் எனக்கு உழைத்து உதவியது. 1911-ம்யாண்டில் திருவனந்தபுரத்தில் அதைப் பழம் பெட்டியாக 14 அணுவாக வாககினைன். அது 1919-இல் என் புஸ்தகங்களை இங்கிலாந்துக்குக் கொண்டுவந்தது. பிறகு இங்கிலாந்தின் தென் கரையி

உள்ள ஆரோக்கிய நிலையங்களுக்கும் பிரான்சு, பெல்ஜியம், ஜர்மனி முதலான தேசங்களுக்கும் பிரயாணமாகி 1922 டிசம்பர் மாதத் தில் பம்பாய்க்கு என்னோடு திருமபி வந்தது. அதை நம்பிக்கை யான நாடோடி வஸ்துவென என் தமையனாகக் கொடுத்தேன்; இன்னும் அது முடிச்சப பாணையாக நல்லுதவி செய்து வருகின் றது அது பளபளப்பாகவும் அழகாகவும் எவ்விதத்திலேனும் சிறப்பாகவுமில்லை அப்படியிருந்தும், செனற 14 வருஷங்க ளாகச் சிறிதும் ஆடம்பரமின்றி அது பெரும் பயன்பட்டுள்ளது. அதைப் பார்த்தவாகள சிலா அது நீடித்தது உழைப்பதற்குக் காரணம் அந்தக் களளிப் பலகை வயிரமுற்றது என்கிறார்கள்; வேறு சிலா அதற்குள் தகரத் தகடு பொதிந்திருப்பதனாலே அது இவ்வளவு தாங்குகிறது என்கிறார்கள். ஆனால் உழைப்புக்கு அவ் விரண்டுமே காரணமாகுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

லண்டனுக்குப் போக ரெயில் ஏறினேன். கனமான வஸ்துக் களைப் பரண்களினமீது வைக்கக்கூடாதென விபரீதமான எச்சரிக் கைகள் எழுதப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். ஆயினும், இரண்டு இங்கிலீஷ் கூலியாட்களின் நல்லுதவியால் எனது உடுப்புப் பெட்டிகள் இரண்டையும் பரண்மீது வைத்துவிட்டேன். களளிப் பெட்டியை எடுத்தது உள்ளே தளளும் சமயத்தில் ரெயிலவே காடு வந்து “அவ்வளவு பெரிய பெட்டியைப் பிரயாணிகள் இருக்குமிடத்தில் வைக்கக்கூடாது; மூட்டை முடிச்சவண்டியில் போடவேண்டும் என்று சொன்னான். அதை அவன் தூக்கப் பார்த்தான். ஆனால் அந்தப் பழம்பெட்டிக்கு விளிம்புமில்லை; கைப்பிடியுமில்லை. அது இலேசாகவும் இல்லை. அவன் தூக்கிய போது அது இரண்டு அங்குலங்கூட எழவில்லை. “அடேயப்பா!” என்று சொல்லிவிட்டு அவன் அது தன் கால கட்டைவிரலினமீது விழுந்து நசுக்காதபடி ஜாக்கிரதையாகக் கீழே விட்டான். “இது பெரும் பளுவாயிருக்கின்றதே, இதில் என்ன இருக்கக்கூடும்?

பொன வெள்ளிப் பாளங்களா?" என்று அவன வினவினான். 'அப்படிப்பட்டது ஒன்றுமில்லை. அவை புஸ்தகங்கள்' என்றேன். "ஏதோ யூனிவாஸியில படிக்கப் போகிறீர் போலும்! அப்படியானாலும் எத்தனைப் புஸ்தகங்கள்?" என்று கார்டு சொன்னான்.

கூலியாட்களைக் கொண்டு அந்தக் களரிப் பெட்டியை மூட்டை முடிச்ச வண்டியில் வைக்கச் சொன்னேன். அதை அவர்கள் பளபளப்பாக வானீஷ் கொடுத்த மறறொருவரது புதிய பேழையின்மீது ஒழுங்காக வைத்தார்கள். அதன்மீது களரிப் பெட்டி அமாந்தவுடனே அந்தப் பேழை அமிழ்ந்து நொருங்கு வான் பேரலக் கிரீச்சிட்டது, உடைந்துபோகுமோவெனத் தோன்றியது. பேழையின் சொந்தக்காரன் "அந்தப் பெரும் பெட்டியை என புதிய பேழையின்மீது வைக்காதீர்கள் வானீஷ் அழிந்துபோம், பேழையும் உடைந்துபோம்" எனக் கூவினான். அவன் அந்த வண்டிக்குள் பாய்ந்து ஏறி, நான செல்லமாகப் பாராட்டும் பெட்டியை நகர்த்த முயன்றான். ஆனால், அது மிகப் பளுவானமையின் நகர்த்த முடியாதாயிற்று, எனது கூலியாட்கள் இருவரின் துணையைக் கோரினான். அவர்கள் மூவருமாகக் கூடிக் கள்ளிப் பெட்டியைக் கீழே இறக்கினார்கள். அவனுடைய பேழை இவ்வாறு மீட்கப்பெற்றது ஆயினும் அதன் வாணப்பூச்சுகள் சிறிது மட்டும் குலைந்துபோயின. எனது களரிப் பெட்டியைக் கீழே வைத்து, அதன்மீது அவனது பேழையை வைத்தார்கள். சில நிமிஷத்திற்குப் பின் ரெயிலவண்டி புறப்பட்டது. வழியில் இங்கிலீஷ் நாடுபுறப் பிரதேசத்துக் காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டே போனேன், சரித்திரத்திற கேள்விப்பட்டுள்ள காண்டாபரி, ரோசஸ்டா முதலான பழப் பட்டணங்களைக் கடந்து சென்றோம். ஒரு மணி நேரத்துக்குப் பின் நாங்கள் போயச் சேரவேண்டிய இடம் வந்தது ரெயிலவண்டி நின்றது; கூலியாட்கள் கூட்டமாக ஓடிவந்தார்கள். 'விகடோரியா' 'விகடோரியா'

என்னுங் கூச்சல எழுந்தது, வாடகை மோட்டாவண்டிகளும், சூதிரைவண்டிகளும், பாரவண்டிகளும் படைபடையாக நின்றிருப்பதை ரெயிலவண்டியின் ஜனனல வழியாகக் கண்டோம். இவ்வாறு லண்டன் நகரத்து நடுவில் வந்து சேர்ந்தோம்.

அத்தியாயம் 6.

21. கிராம்வெல் ரஸ்தா.

எல்லாரும் ரெயிலைவிட்டு விரைவில் கீழே இறங்கிப் புறப்படடுப் போக ஆவலுடன் ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். 19 நாள் பொறுடையாக அடங்கியிருந்த ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் 4 நிமிஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் திடீரென்று காணமில்லாமலே ஆத்திரப்படுத்த தலைப்பட்டார்கள் கடற்பிரயாணத்தில் ஆத்திரப்பட்டு மனத்தை முடுக்கிக்கொள்வதனால் பயனில்லையாதலின், எல்லாரும் அங்கே அமைதியாக அடங்கியிருந்தார்கள். இப்பொழுதோடுவெனின், லண்டன்மா நகரத்து நடுவில் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். தங்கள் வீடுகள் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் இருக்கின்றன. ஆதலால், அவாளுடைய பொறுமையெல்லாம் பறந்து போயிற்று. ஒரு நிமிஷம் தடைப்படுவதும் ஒரு நாளெல்லாம் தடைப்படுவதாகத் தோன்றிற்று கூலிக்காரர்கள் ரெயிலவண்டியின் எல்லா அறைகளுக்கும் பாயந்து புகுந்து, அவசரத்திற்கேற்றவாறு அதிசயிக்கத்தக்க விரைவில் பெட்டிகளையும், பேழைகளையும், மூட்டை முடிச்சுகளையும் வண்டியினின்று இறக்கித் தள்ளினார்கள். அந்த அவசரத்தில் தங்கள் பிரயாணிகளுடைய சாமான்களோடு மறறவாளுடைய சாமான்களையும் தவறாக எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். அந்த மறறவாளை அவர்களைத் தேடிப் பின்பற்றவேண்டிய கஷ்டமும் நேரும். அப்படி-

யில்லாமல் ஒரு நிமிஷம் தாமதிப்பார்களானால் இவர்களுடைய சாமான்கள் எந்த வாடகை வண்டியிலோ எத்தனையோ மைல் தூரம் ஒடிப்போய்விடும்.

இந்தியர்களாகிய எங்களுக்கு இங்கிலாந்தில் வீடும இல்லை உற்றாரும் இல்லை உறவினரும் இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால் நானாவது வேறு எந்த இந்தியனாவது மற்றவர்களைவிடப் பொறுமையாகக் காததிருக்கவில்லை. மற்றவர்களைக் காட்டிலும், ஒரு நிமிஷ நேரம் அதிகமாக ரெயில் வண்டியில் தங்கியிருக்க எங்களுக்குக் காரணம் தோன்றவில்லை. இனிக் குறைந்த பசுதம் மூன்று வருஷ காலமேனும் கழிக்க வேண்டிய அப்பதிய உலகத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு நாங்கள் ஆவல மிகுந்தவர்களாயிருந்தோம். உடன பிரயாணிகளான ஆங்கிலத்தவர்களுக்குத் தங்கள் வீடு வாசல்களையும் பழைய பந்துமித்திரர்களையும் பாக்கவேண்டுமென்னும் ஆசை எவ்வளவு இருந்ததோ அல்லவது புதிய இடங்களையும் புதிய மனிதர்களையும் பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆசை எங்களுக்கு இருந்தது.

முட்டை முடிச்சகளுடன் நாங்கள் வண்டியை விட்டிறங்கி னோம். எனது புஸ்தகக் கள்ளிப்பெட்டி வேறுபல சாமான்களுக்கிடையில் சிக்கிக்கொண்டிருந்ததனால், அதை எடுப்பதற்குச் சிறிது நேரமாயிற்று. கூலிக்காரனொருவன் அதை அஜாக்கிரதையாகப் பயணமேடையில் தள்ளினான். அப்படித்தள்ளுமையில் பெட்டியின் ஒரு மூலை தாக்கி அவனது இடது கால் கட்டை விரல் நசுங்கியது. கிரீசெனக்கூவிகொண்டு அவன் தன கட்டை விரலின்மீதிருந்த பெட்டியை நகாத்திவிட்டு, என்னைப் பார்த்து “இப்படிப்பட்ட பெட்டிகளை ஏன் பெரிய மனிதர்களாகிய நீங்கள் கொண்டுவருகிறீர்கள்? இந்தியாவிலிருந்து வருகிறீர் போலும்! இந்த தேசத்தில பிரயாணிகள் இப்படிப்பட்ட பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு போக மாட்டார்கள். அவர்களுடையன வெல்லாம் புஸ்தகப் பெட்டிகளே”

என்றான். அதற்கு நான் “ இந்தப் பெட்டியிலும் புத்தகங்களே உள்” எனறேன். பின்பு அவன் ஒரு வாடகை மேட்டா வண்டியை விளித்தான். மிஸ்டா எஸ்ஸும் நானும் சேர்ந்து அதிற் போகத் தீர்மானித்தோம். எங்கள் சாமான்களை யெல்லாம் அந்த வண்டிக்குள் அடைப்பது கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டது. முக்கியமாக அந்தக் கள்ளிப் பெட்டியே கஷ்டப்படுத்தியது. இவ்வளவு சாமான்களையும் பளுவான மூட்டைகளையும் சுமந்துபோக வண்டிக் காரன் முணு முணுத்தான். அதை மாத்திரமாவது ஒரு சமை காரனிடம் ஒப்புவித்துவிட்டால், சொற்ப கூலிக்கு அதை அவன் நாம் சொல்லுகிற இடத்துக்குக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பானென வண்டிக்காரன் சொன்னான். ஆனால், சமைகாரரிடம் நமசி ஒப்பிக்க எனக்கு மனமில்லை என சாமான்களை என்னுடனே நான் எப் போதும் வைத்துக் கொளவேன். ஒரு ஷில்லிங்கு அதிகக் கூலி கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன மாதிரித்ததில் வண்டிக்காரனுக்கு இருந்த சங்கையெல்லாம் நீங்கியது. எங்கள் சாமான்கள் எல்லாம் (மிஸ்டா எஸ்ஸின் சாமான்கள் கொஞ்சமே) வண்டியிலேற்றி அழகாக அடுக்கப்பட்டன. சாமான்களின் பளுவைத் தாளாமல் வண்டி கிர் எனச் சத்தித்தது, முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் பல மூலைகளாக வக்கிரித்தது. இது இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கையில, 21 கிராமவெல ரஸ்தாவிலிருந்து டாக்டர் ஆரனாட்டு ஆவது அவருடைய ஆட்களில் யாராவது வரதுள்ளாரோவென நான் சுற்றுமுற்றும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். இந்நிதியாவில் அட் வைசரி கமிட்டியார் வழித்துணையாக ஒரு சிறு புத்தகம் கொடுத்திருந்தார்கள். அதைப் பார்த்ததில் இந்நியா விலிருந்து எவர் புதிதாக வருகிறாரோவென ஒவ்வொரு தபால் வண்டிக்கும் டாக்டர் ஆர்னாலாவது அவரது ஆட்களில் ஒருவராவது வரது பார்ப்பார் ரெனத் தோன்றியது. அவர்கள் வருவார்களென்றே எனது நண்பர்களும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர்களிலெவரும்

வரவில்லை; ஏமாந்து போனோம். ஆகையால் நாங்களே வழி வகை தேடிக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. நல்ல வேளையாக எங்கள் வண்டிக்காரனுக்கு 21 கிராமவெல் ரஸ்தா என்கே உள தெனத்தெரிந்திருந்தது. மிஸ்டர் எஸ்ஸும் நானும் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டோம். போட்டருக்கு $\frac{1}{2}$ க்ரௌன் (ரூ. 7-14-0) கூலி கொடுத்துவிட்டு, நாங்கள் போனோம். வாடகை மோட்டார் வண்டியில் தூரமளக்கும் கருவி யொன்று இருந்ததாயினும் அது எங்களுக்கு பயன்படவில்லை. சுற்று வழியாக வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டோம், நாங்கள் 6 ஷிலலிங்கே கொடுக்கவேண்டிய தூரத்திற்கு 12 ஷிலலிங்கு கொடுக்கும்படி வண்டிக்காரன் செய்தான். ஆனால் நாங்கள் இருவராக இருந்ததனாலும், தலை ஒன்றைக்கு 6 ஷிலலிங்கே கொடுக்கவேண்டியிருந்ததனாலும், வழியில் லண்டன் மாநகரத்தின் பல பகுதிகளைப் பாரக்கக் கிடைத்ததனாலும், அந்த 12 ஷிலலிங்கு கொடுக்க நாங்கள் வருத்தப்படவில்லை. செளத் கென்ஸிங்டன் மியூசியம் (South Kensington Museum) திற்கு எதிரிலுள்ள தொரு பெரிய கட்டடத்தின் வாசலுக்குப் போய் வண்டி நின்றது. “ஐயன்மீர், உங்களுக்கு வேண்டிய இடம் வந்து விட்டது” என்று வண்டிக்காரன் சொன்னான். நாங்கள் இறங்கிப் போய்க் கதவைத் தட்டினோம். கட்டைக்குடையானவனொருவன் வந்து கதவைத் திறந்துவிட்டு, கையைப் பிசைந்துகொண்டு நின்றான். அவன் அங்குள்ள போட்டார்களுக்குத் தலைவனென்று பின்பு தெரிந்து கொண்டேன். சுமுகமும் நரை மயிரும் வாய்ந்த முதிய மாதா ஒருத்தி முன் வந்து, கேஷம்மாகப் பிரயாணம் செய்துவந்தீர்களா, 21 கிராம வெல் ரோடுக்கு நீங்கள் வந்து சேர்ந்ததில் சந்தோஷம் என்று சொல்லிக் கை குலுக்கி வரவேற்றாள். அவளே அந்த இடத்திற்கு நிரவாக்ககாரியான மிஸ் பேக்கு (Miss Beck) என்பவளாவள். அவள் கைகுலுக்கிய பின், அவளைக் காட்டிலும் வயதில் இளையவனென்று சொல்லத் தக்கவனொருவன்

வந்து கை குலுக்கி, அவள் கேட்டது போலவே கேட்கும் சமாசாரம் விசாரித்தான். அவனே அந்த விடுதி விசாரணைக்காரனான மிஸ்டர் கார்டன் ஜியாஜ் (Gordon George) என்பவனாவான். இவர்களிருவரும் இவ்வாறு அனபு பாராட்டி வரவேற்று கேட்கும் லாபங்களை விசாரித்தது இந்நியர்களாகிய எங்களுக்குப் போலிப் பேடிசமெனத் தோன்றியதாயினும், அந்த வேளைக்கு இதமாகவே இருந்தது.

சிறிது நேரத்தில் ஜி. ஏ. பி. எல், என்பவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். மிஸ பெக்கும் மிஸ்டர் கார்டன் ஜியாஜும் அவர்களைக் கவனிக்கப் போனார்கள். போட்டிகளைக் கொண்டு எங்கள் சாமான் களை வண்டியிலிருந்து கட்டடத்திற்குள் கொண்டு போகச் சொன்னோம். பின்பு வண்டிக்காரனுக்கு 12 ஷிலிங்கு கொடுத்துப் போகச் சொன்னோம். அதை வாங்கிக்கொண்டு அவன் எனக்குப் 'பக்ஷீஷ்' என்கே எனறான். 12 ஷிலிங்கு கொடுத்தது போதாதா என்றேன். அதற்கு அவன் அது வந்த தூரத்திற்குக் கூலியாயிற்று. அதிகப்படி எனக்கு ஒன்றுமில்லையா? என்று அவன் வினவினான். அங்கே சுற்று முற்றும் பலா இருந்ததனால், (அவனோடு வாதிப்பது நன்றாயிராதென்றெண்ணி) அவனுக்கு ஒரு ஷிலிங்கு அதிகமாகக் கொடுத்தனுப்பினேன். இந்த ஊர் வண்டிக் காரர்கள் 'பக்ஷீஷ்' கேட்பதில் நம ஊர் ரிக்ஷாக்காரர்களைக் காட்டிலும் மேலானவர்களல்ல; அவர்கள் பக்ஷீஷ் என்கிறார்கள். இவர்கள் டிப் என்கிறார்கள்; இந்த வாதத்தை வித்தியாசமே யல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை என்று மிஸ்டர் எஸ்ஸைப் பார்த்து நான் சொன்னேன். அது சரியே என்று சொல்லி அவர் மூஞ்சியைத் தொங்கப்போட்டுக் கொண்டு எனக்குச் சேரவேண்டிய 6 ஷிலிங்கு 6 பென்னைக கொடுத்தார் டாக்டர் ஆரனல்ட் என்கே இருக்கிற ரென்று போட்டாரைக் கேட்டோம். அவர் இந்தியா ஆபீசில் (Indian office) இருக்கிறாரென்று அவன் சொன்னான். அவர்

கிராம்வெல் ரஸ்தாவில் 21-ம் நம்பா கட்டடத்தைப் பராமரித்துக் கொண்டு இங்கேயே இருக்கிறாரென்று எண்ணியிருந்தோம். அந்நாளில் இங்கிலாந்துக்குப் போகிற இந்தியர்களுக்கெல்லாம் இந்த எண்ணமே மனத்தில் நன்றாக ஊன்றியிருந்தது. அங்குப் போன இந்தியனொருவன் போடர் மேஸ்திரியே டாக்டர் ஆர்னால்டு என்றும், மிஸ்பெக்கே அவரது மனைவியென்றும், மிஸ்டர் கார்டன் ஜியராஜே அவரது குமாரரென்றும் தவராகக் நினைத்துக்கொண்டாராம்; அந்தப் பித்திக் குளிப் பயல மிஸ பெக்கையும் மிஸ்டர் கார்டன் ஜியராஜையும் புறக்கணித்துப் போர்ட்டரோடு கைகுலுக்கப் போனோம். அந்தப் போர்ட்டர் சங்கோஷித்துப் புத்திசாலித்தனமாகப் பின்வாங்கியதால், அந்த அசட்டு நிலைமையினின்றும் அவ்விந்தியன் தப்பினான்.

அந்தச்சமயம் எங்களுக்குத் தனி அறை எதுவும் ஒழிந்திருக்கவில்லையாதலால், மாடிமீதுள்ள பெரிய கூடத்தில் மற்றவர்களோடு இருக்கலாமென்று மிஸ பெக்கு எங்களுக்குச் சொன்னாள். அந்தக் கூடத்தை எங்களுக்குக் காட்டினாள். அதில் 9 கட்டில்கள் இருந்தன; அது வாசகசாலையை (Reading room)யடுத்திருந்தது. இந்தக் கூடத்தையடுத்த தாழ்வாரத்தில் 3 கட்டில்கள் இருந்தன. “இந்தச் சமயம் எல்லா இடங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. இப்போது இதைக் காட்டிலும் நல்ல இடம் உங்களுக்குக் கொடுக்க இயலாததை எண்ணி வருந்துகிறேன்” என்று மிஸ பெக்கு எங்களுக்குச் சொன்னாள். “அது கரிதான் அதற்காக வருத்தப் படவேண்டாம்” என்று நான் பதில் சொன்னேன். பெரிய கூடத்தில் எனக்கொரு கட்டில் கொடுத்தார்கள். அதற்குப்பின் நான் என் சாமான்களைப் பார்ப்பதற்காக மாடியினின்றும் இறங்கிப் போனேன். மிக அவசியமாயுள்ள சாமான்களை மாதிரி மாடிகளுக்குக் கொண்டு போகலாம், மற்றவைகள் கீழேயுள்ள சாமானறையில் தனபார்வையில் பத்திரமாக இருக்குமென்று போர்ட்டர்

சொன்னான். சாமான்கள் எப்பொழுதும் என் பார்வையிலேயே இல்லாமல் மற்றோரிடத்தில் விட்டு வைப்பது எனக்கு இஷ்டமில்லை. ஆனால் சத்திரத்தில் இருப்பதுபோலப் பல ஜனங்கள் அடிக்கடி வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிற கூடத்தில் அவை களைக் கொண்டு வந்து வைத்துக் கொள்வது அதைக் காட்டிலும் பொறுக்க முடியாததாயிருந்தது. உலகத்தில் சாதாரணமாக எப்படி நேருகிறதென்றால், இரண்டு துன்பங்களுள் குறைவான துன்பம் எதுவென்று தெரிந்து அதைக் கைக்கொள்வதே வழக்க மாயிருக்கிறது அதுபோல என சாமான்களில் பெரும் பாகத் தைக் கீழேயே விட்டுவைக்க வேண்டியதாயிற்று. அதனாலுள்ள கெடுதியைச் சாததியமான வரையில் குறைக்கும் பொருட்டு நான் தினந்தோறும் ஒரு முறையாவது என் உடுப்புப் பெட்டிகளையும் புஸ்தகப் பெட்டியையும் கீழே போய்த் திறந்து பார்த்துவருவேன். இப்படிச் செய்து வருகையில் இது நல்ல வழக்கமென்று மற்றவர்களும் இப்படிச் செய்யத் தலைப்பட்டார்களெனக் கண்டேன் இந்த விஷயத்தை ஒரு நண்பனிடம் சொன்னேன். அவன் குற்றமே கொண்டாடும் ஒருவகைத் தூக்குணி “கீழே சாமான்களை வைத் திருக்கிறவர்களே இப்படி அடிக்கடி போய்ப் பார்த்து வருவதில்லை; சாமான எதுவும் வைத்திராதவர்களே அடிக்கடி அங்கே போவார்கள்” என்று அவன் சொன்னான்.

அவர்களுக்கு என்ன அவ்வளவு அக்கரையென்று நான் அறியாமையால் கேட்டேன். ‘தங்களுக்கென யாராவது ஏதாவது வைத்திருக்கிறார்களோவெனப் பாரக்கும் பொருட்டே அவர்கள் போவார்கள்’ என்று அவன் சிரித்துக்கொண்டு சொன்னான். இந்த வாதத்தையைக் கேட்டவுடன் எனக்குக் கவலை மிகுந்தது. இந்த ஆபத்தினின்றும் எவ்வளவு தப்பித்துக்கொள்வது என வின வினேன். அதற்கு அவன் மூட்டை முடிச்சு ஒன்றுமில்லாமலே பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்றான். அது சாததியமாகாதே

என்று பதில் சொன்னேன். மூட்டை முடிச்சுகளை அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமானால் அதற்குரிய ஆபத்துக் களுக்கு உட்பட்டே தீரவேண்டும் என்று அவன் பதில் சொன்னான். இது ஓர் ஆறுதல் வாதத்தையாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அதனால் அவனுக்கு நான் வந்தனம் செய்யவில்லை. ஆயினும், அது முதல் மூட்டைகளிருக்கும் அறைக்கு முன்னிலும் அதிகமாக அடிக்கடி போகத் தலைப்பட்டேன்.

அந்த விடுதியில் இருக்கைக்கும் காலே யுண்டிக்குமாக வாரம் ஒன்றுக்கு ஒரு பவுண்டு 11 விலலிங்கு 6 பென்சு ரூ. (23-10-0) கொடுக்கவேண்டும். பகலில் இடையுறை வேண்டுமானால் ஒரு விலலிங்கு (ரூ. 0-12-0) கொடுத்தது ஒரு டிக்கெட்டு வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இராப் போசனத்துக்குத் தனியே 1 விலலிங்கு 3 பென்சு (ரூ. 0-15-0) கொடுத்தது டிக்கெட்டு பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். சாயங்காலம் 12 வேண்டுமானால் அதற்கு வேறு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளவேண்டும்.

அன்றிரவு இராப் போசனத்துக்கு நானும் மிஸ்டர் ஜி யும் மிஸ்டர் ஏ யும் உட்காரத்தேபாது மிஸ பெக்கும் எங்களுடன் வந்து உட்கார்ந்தாள். முதலில் குழம்பு வந்தது. அது எனக்கு வேண்டாமென்று நான் ஒரு ரொட்டித் துண்டும் பட்டாணி யும் வேகவைத்த உருளைக்கிழங்கும் தினனத் தலைப்பட்டேன். குழம்பை ஒரு கரண்டியிலெடுத்து உறிஞ்சிக்கொண்டு மிஸ பெக்கு என்னை நோக்கி “இது மிக நன்றாயிருக்கின்றது; ஐயரே! இது ஏன் வேண்டாமென்கிறீர்?” என்றாள். நான் “சாகபக்ஷிணியாதலால், புலால் உட்கொள்ளேன்” என்றேன் அதில் புலாலே இல்லை யென்று அவள் சொன்னாள். புலால் சம்பந்தம் அதில் கொஞ்சம் கூட இல்லையா என்று கேட்டேன். அது இருக்கிறதாகப் பாராட்ட முடியாது, இல்லையென்றே சொல்லத்தகும என்றாள். எனக்கு

அவ்வளவு போதும். அதைத் தொடராமட்டேன் என்று பதில் சொன்னேன். அப்போது அவள் திரும்பக் குழம்பை உறிஞ்சிக் கொண்டே இங்கிலாந்தில் நீர் மூன்று வருஷகாலம் இருக்கவேண்டுமானால் இதை வழக்கப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்றாள். இது இலலாமலே நான் காலங்கடத்துவேனென்னும் நம்பிகையை எனக்கு இருக்கிறது என மறுமொழி கூறி நான் பட்டர்ணியையும் உருளைக்கிழங்கையும் தினேறேன். இங்கிலாந்தில் மாமிசம் புசியாமல எவனும் ஜீவித்திருக்க முடியாதென்பது கிராமவெல் ரஸ்தா 21-ம் நம்பரில் இருப்பவர்களுடைய திடமான சொளகை ஆதலால் அங்கு வருகிற சாகபக்ஷிணி களெல்லாருக்கும் அவர்கள் மிக்க நல்லெண்ணத்தோடு மாமிசம் புசிக்க வேண்டுமென நியமமாக உபதேசிக்கிறார்கள். எனது நண்பனொருவனுடன் சாப்பாட்டுககு உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் குழம்பில் மாமிச சத்தே கிடையாது. இஞ்சியைத் தவிர அதில் வேறொன்றுமில்லை என்று உறுதி கூறி அதை உண்ணச் செய்தாள். ஐயோ பாவம் அவன் அந்தக் குழம்பை உண்டான். உண்ணுகையில் இஞ்சித் துண்டு என்று சொல்லிய துண்டுகள் உணமையில் கொத்திய மாமிசத் துண்டு களே எனத் தெரிந்தான ஆனால் இவனை மாமிச பக்ஷிணியாக்குவதற்குப் பிரயத்தனப்பட்டவர்களுடைய எண்ணமாதேறவில்லை. ஏனெனில், அவன் தன்னை இவ்வாறு வஞ்சித்தற்காக கோபமூண்டு கிராமவெல் ரஸ்தாவை விட்டே நீங்கிப்போய் சத்த சைவனாக வாழ்ந்து வந்தான். கிராம வெல் ரஸ்தா 21-ம் நம்பர் என்று சொன்னால் மாதிரி ம அவனுடைய மனவமைதி குலைந்து கஷ்டப்படுவான். அவனுடன் உட்கார்ந்து உண்டவாகளெல்லாரும் ஸுந்தியர்களே. அவர்கள் தன்னை இழிவு படுத்த வேண்டுமென னும் கெட்ட எண்ணங்கொண்டே அப்படிச் செய்தார்களென்று இன்றைக்கும் அவன் நம்புகிறான். இன்றைக்கும் மருள் கொண்ட அவ்விந்தியாகளைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமானால், “போக்

கிரிகள்”, “வஞ்சகர்கள்”, “சோதாக்கள்” எனனும் பேசமாட்டான். இந்த நண்பன் மிக உததமனென்றே சொல்லவேண்டும். ஏனெனில் இவ்விதமாக வலையில் ஒரு முறை சிக்குண்டவன அப்படிப்பட்ட நிலை வந்து விட்டதே யெனமனதைச் சமாதானப் படுத்திக்கொண்டு இசைந்து மாமிசமும் மீனும் விருமபித தின்னத் தலைப்படுவான். ஏனெனில், தமது கொள்கையினின்றும் ஒரு முறை தெரிந்தோ தெரியாமலோ இழிந்த பின், உடைந்த கோடையைக் காக்க முயலவதில் பயனில்லை யென நினைப்பார்கள். இக்காலத்து இந்து மதத்தில் ஓங்கி நிற்கிற இப்படிப்பட்ட ஆதம ஹத்திகரமான புத்தியினால் தாம் மனமாறச்செய்த நெறி வழுவிற்கும், தற்செயலாகவும் பலவந்தமாகவும் நோந்த நெறி வழுவிற்கும் வித்தியாசம் பாராட்டமாட்டார்கள்.

அது அப்படியிருப்பினும், கிராம வெல ரஸ்தா 21-ம் நம்பரி லுள்ளவர்கள் சைவர்களாலும் மாமிசபக்ஷிணிகளாலும் அவர்களுடைய நுகருக்கும் ஒரு குறை உண்டு. அது என்னவெனில், போதுமான அளவு ஒரு பொழுதும் சிடைப்பதில்லை என்பதே யாம். இந்தக் குறை சைவர்களுக்கு அதிக மென்று சொல்ல வேண்டியதில்லையே; ஏனெனில் இவர்களுடைய ஆஹார நியமித்தினால் பரிமாறப்படுகிற பண்டங்களில் ஒரு பகுதியை மாதிரிமே இவர்கள் உட்கொள்கிறார்கள். உண்மை என்னவெனில், கிராமம் வெலரஸ்தா 21 நம்பரில் சாப்பாட்டுக்காக அவர்கள் வாங்கிக்கொள்கிற பணம் இங்கிலாந்தில் மற்ற இடங்களில் சாதாரணமாகக் கொடுக்கவேண்டிய தொகையைக் காட்டிலும், மிக மிகக் குறைவு. ஆதலால் அவர்கள் அதிக உணவுப் பொருள் கொடுக்கவே முடியாது “ஊனுக்கு முந்திக்கொள், உழவுக்குப் பிந்திக்கொள்” என்பார்கள். முதலில் பேய் உட்காராதவனுக்கு முதலில் சாப்பாடு, பிந்திப் போனவனுக்குப் பின்னேயே என்பது அவ்விடத்துவழக்கம் அது வல்லாமல், நம் ஊர் ஹோட்டல்களிலுங்கூட முதற் பந்தியில்

சாப்பிட உட்கார்ந்தால் உணவுப் பொருள்கள் நன்றாகவும் சரியாகவும் இருக்குமென்போம். இரண்டாமபந்திக்குப் போனால் குழம்பு ரஸம் முதலியவைகளில் போதாக்குறைக்கு நீர் கலந்திருப்பார்களென்று சொல்கிறோமல்லவா? ஆனதனால், அந்த ஹோட்டல்களிலும் மணியடித்தவுடன், சாப்பாடுகரு முந்திக்கொள்வதற்காக ஒருவரோடொருவர் மேல் விழுந்து விரைந்து ஓடுவார்கள். மிஸ பெக்காவது, மிஸ்டா காடன் ஜியாஜாவது உட்காந்திருக்கிற மேஜையில் தமக்கும் இடம் வேண்டுமென்று எல்லாரும் ஆசைப் படுவார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் எதிரில் இருப்பதனால், பரிமாறும் பதார்த்தங்கள் தமக்கு அதிகமாக வருமென்று சாதாரணமாய் எண்ணுவார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தில் பாரததீபோது அப்படி எண்ணுவதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை. ஆயினும், அதிகாரிகளோடு உட்காருவதில் ஓர் அனுகூலம் உண்டு, அது என்னவெனில், ஊண் பண்டங்கள் அவரவருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வின்றிப் பரிமாறப்பெறும். மற்ற மேஜைகளிலோ வெனின, முதலில் உட்காந்தவாசன பண்டங்களைச் சற்று அதிகமாகத் தங்களுக்கு எடுத்து வைத்துக்கொள்வார்கள்; கிரமமாகப் பங்கிட்டால் அவர்களுக்கு அவ்வளவு கிடைக்காது. இந்த உணவுப் பஞ்சத்தின் பயனாக சைவர்களாகிய எங்களை எல்லாரும் விருமபித தங்களுடன் உட்காருமபடி அழைப்பார்கள். ஏனெனில் எங்களுக்குரிய மாமிச உணவை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வதற்காகுமல்லவா? இது போலவே வக்கீலுக்குப் படிக்கும் மாணவர்களுள் மது மறுத்தவர்களை விருந்தாக காலங்களில் மற்றவர்கள் விருமபித தமமண்டை உட்காரச் செயது அவர்களுக்குரிய ஷாம்பேன என்னும் உயரிய மதுவைத் தாம் அடைவார்கள்.

கிராமவெல ரஸதா 21-ம் நம்பரில் உணவை யதேஷ்டமாக இருக்கவில்லை யென்று தாராளமாகச் சொல்லலாம். ஆனால், அந்த உணவுக்குறைவை அங்குள்ளவர்கள் மிகைப்படுத்திக் கூறு

கிறார்களென்பது எனது அபிப்பிராயம். அந்த உண்டிக் குறைவைப்பற்றி அநேக விசித்திரமான கதைகளையும் கற்பித்திருக்கிறார்கள். நெடு நாளாக ஒருவன் அஜீர்ண ரோகத்தினால் வருந்திக் கொண்டிருந்தான்; அந்த நேரம் தீராதென்று தோன்றியது; பிராணசிலும் இங்கிலாந்திலுமுள்ள பிரபலமான வைத்தியர்களால் லாடும் அதைப் பரிகரிக்க முடியாதென்று கைவிட்டார்கள். கடைசியாக அவன் லண்டன் நகரத்திலுள்ள வைத்தியர்களுள் மிகச் சிறந்தவரொருவரை நாடினான், அவனுக்கு அவர் 'கிராமவெல் ரஸ்தா 21-ம் நம்பருக்குப் போயிரு; உனக்கு வியாதி சொஸ்தமாகி விடும்' என்று புத்தி சொல்லி அனுப்பினாராம். மேற் சொல்லிய கற்பனைக் கதைகளுள் இது ஒன்று கிராமவெல் ரஸ்தா 21-ம் நம்பரில் விருந்துண்டவனொருவன் முடிவில் தின்பதற்கு ஒன்றுமில்லாமையால் உண்கலத்திலிருந்த முட கருவியை ஏதோ தின்ப பண்டமெனத் தவறாக நினைத்து விழுங்கிவிட்டானாம். இது மற்றொரு கதை. வேடிகையாக இன்னொரு சங்கதி சொல்வார்கள். டெலிபதி (Telepathy) எனப்பது அந்தகேரண ஸந்தேகம்' அதாவது பிறாமனத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணும் விதத்தை; ஒருவர் மனத்திலுள்ளதை அவர் தெரிவிக்காமலே நாம் இருந்த இடத்திலிருந்து அறிந்துகொள்வது அல்லது நம் மனத்திலுள்ளதை பிறா மனத்தில்தோற்றுவிப்பது; இது மனசு சம்பந்தமான விதத்தை, வயிறு சம்பந்தமான இப்படிப்பட்ட விதத்தையொன்று கிராமவெல் ரஸ்தாவில் கற்பனை செய்து நன்றாகப் பயின்று வருகிறார்களாம். இந்த விதத்தினால் அந்த ஹோட்டலில் உள்ளவர்களெல்லோரும் இடைபுணைக்கேனும் இரவுணவுக்கேனும் எப்பொழுது மணியடிப்பார்களென்று தமக்குத் தாமே தெரிந்துகொள்வார்களாம்; அவர்களுடைய வயிறு அந்த வேளையை அவர்களுக்கு இயற்கையாகவே குறிப்பிட்டுவிடுமாம். இப்படிப்பட்ட கதைகளின் உண்மை என்னவெனில், கிராமவெல்காரர்கள் விநோதப் பிரியமுடையவர்

கள். அந்த விநோதப் பிரியத்தால் அவர்கள் அங்குள்ள அனு கூலம் கொஞ்சம் இருப்பது உண்மையேயானாலும், அதைப் பிறர் நகைக்கத் தக்கவாறு மிகைப்படுத்திக் கூறினார்கள் என்பதாம். அங்குள்ள அனு கூலம் அவர்கள் வர்ணித்துச் சொல்லுகிறதில் 10-ல் ஒரு பங்கு கூட உண்மையில் இல்லை. "

கிராமவெல் ரஸ்தா 21-ம் நம்பர் ஹோட்டல் இந்தியா ஆபீ சின பராமரிப்பில் உள்ளது. அங்கு வந்து தங்குகிற இந்தியர்களு டைய நடவடிக்கைகளையும், சரியைகளையும், விவகாரங்களையும் கவனித்துப் பாராக்குமபடி அந்த ஹோட்டல் பராமரிப்புக்காரனு க்கும மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் இந்தியா ஆபீசார் ரகசியமாகக் கட்ட னை இட்டிருக்கிறார்களென்று இங்குள்ள இந்தியர்களெல்லாரும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வேவு பாக்கிறவர்களுள் மிஸ பெக்கு எனபவளே முக்கியமானவளென்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நினைப்பதற்குக் கொஞ்சம் கூடக் காரணமே இல்லை. வேவு போலீசார் (C. I. D.) தமமை எப்பொ முதும பினறொடாந்து சூழ்ந்து வருகிறார்களென்னும் பயம் படிப் பாளிகளுக்கு மிகுந்திருந்த தௌப்பாக்கியமான காலம் அது. கவர்ன்மெண்டாரோடு எவ்வகையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் வேவுகாரரெனதே அரசியல் வியவகார முதிர்ச்சியுள்ள இந்திய மாணவர்களெல்லாரும் அந்நாளில் சந்தேகப்படிக் கொண்டிருந் தார்கள். கலாசாலைகளில் தங்களுக்குப் பாடம் சொல்கிற புலவா களும், சகபாடிகளான மாணவர்களும் கூட கவானமெண்டார் சார பில் வேவு பாக்கிறார்களென்றும் சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருந் தார்கள். மகா யுத்தத்தினால் விளைந்த இந்தச் சந்தேகம் சாவ சாமானியமாக எங்கும் நிரம்பியிருந்த அந்த நாளில் மிஸ பெக்கு எனபவள அன்பு பாராட்டித் தாய்போல அளவளாவி விசாரிப்பது தோந்த வேவுகாரன கேட்கும் கேள்விகளென இந்த இந்திய இளை ஞர்கள் சந்தேகித்தது அதிசயமன்று. கிராமவெல் ரஸ்தா 21 நம்ப

ருக்கு நான் போய்ச் சேர்ந்த தினத்தன்றே இப்படிப்பட்ட ஆபத்து இங்கே உண்டு; ஆகையால், என்னுடைய வியவகாரங்களை மிஸ பெக்குக்குச் சொல்கக்கூடாது; அவள் எழுதுகிற ரிப்போட்களினால் எனது வாழ்க்கையே பாழாகப் போகக்கூடுமென்று இரண்டு இந்தியர்கள் எனக்கு எச்சரிக்கை செய்தார்கள். இப்படிச் சர்க்காருக்கு இரகசியமாக விஷய நிவேதனம் செய்கிறவர்கள் நிரபராதிகளான ஜனங்களைக் கெடுக்கும் பொருட்டு தங்களுடைய ரிப்போட்டுகளில் அவர்களுடைய காரியங்களையும் சரியையையும் விபரீதமாக மிகைப்படுத்தி எழுதுகிறார்களென்று இந்திய மாணவர்கள் நினைத்திருப்பது மிக விந்தையாகத் தோன்றுகிறது!

அந்நாளில் எனக்கும் அதே அபிப்பிராயம் இருந்தது. ஆகையால், அன்புள்ள அந்தக் கிழவி அப்படிப்பட்ட கெட்ட எண்ணமுள்ளவளென்று நம்புவதற்கு எனக்கு இஷ்டமில்லாவிடினும், அவளுடன் ஜாககிரதையாகப் பேசிப் பழகவேண்டுமென்று தீர்மானித்தேன். அதனால், இரண்டு மூன்று தடவைகளில் எங்கே போகிறாய் என்று அவள் என்னைக் கேட்டபோது, “சுமமா அந்த மூலையைச் சுற்றிவரப் போகிறேன்” என்றே ஒவ்வொரு தடவையும் சொன்னேன். அந்த மறுமொழியினால் அவள் மேலே கேள்விகள் கேட்காமல் தடுப்பதற்காயிற்று. பிற்காலத்தில் அந்த என்னுடைய நடவடிக்கையைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கும்போது எனக்கே சிரிப்பு வரும். மூன்றாம் முறை நான் அந்த மாதிரி பதில் சொன்னபோது மிஸ பெக்குக்கு மனவருத்தம் உண்டாயிற்றென்று தெரிந்தது. ஆனால், அப்பொழுது எனக்கிருந்த மனப்பாங்கில் அந்தக் கிழவிகளாக நான் சிறிதும் இரக்கப்படவில்லை. பிறகு சிறிது காலம் சென்றபின், அவளுடன் நெருங்கிப் பழகியதனாலும் அவள் அன்புடன் செய்த பற்பல உபகாரங்களினாலும் அவள் நல்லவளென்றும் அவள் மீது ஜனங்கள் அநியாயமாக அவதூறு சொல்கிறார்களென்றும், திடமாகத் தெரிந்து அவள் மீது சந்தே

கப் படுவதை ஒழித்தேன். கிராம்வெல் ரஸ்தாவில் நான் இருந்த காலத்தை ஞாபகப்படுத்தி அவ்வமமை யாண்டுதோறும் கிறிஸ்தம் பண்டிகை காலத்தில் அனபுடன் ஒரு ஞாபகக்குறி எனக்கு அனுப்புவாள்.

வேவு பார்க்கும் விஷயத்தைப் பற்றி இப்பொழுது நான் பிரஸ்தாபித்துக்கொண்டிருப்பதால், இந்தியாவிலிருந்து இங்கிலாந்துக்கு வருகிற மாணவர்களின் நோக்கங்களையும் இரகசியமாக தெரிந்து ரிப்போர்ட்டு செய்வதற்காக இந்தியா ஆபீஸ் அதிகாரிகள் பலவகைப்பட்டவர்களையும், மாணவர்களுடைய பறபல தொழில்களில் அமைந்தவர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்களென்னும் எண்ணம் இங்கிலாந்திலுள்ள இந்திய மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு பலமாக வேருன்றியிருக்கிறதென்பதைப்பற்றிச் சிறிது சொல்வேன் நான் இங்கிலாந்துக்குப் போய் ஒரு வருஷத்துக்குப் பின், இந்தியர்களுக்கென ஏற்பட்டுள்ள “ஷேக்ஸ்பியர் ஹட்” (Shakespeare Hut) என்னும் ஒய். எம். லி ஏ. ஹாஸ்டலுக்குப் போயிருந்தேன் ஒரு நாள் சாயங்காலம் புத்திசாலியெனத் தோன்றுமாறு தெளிந்த முகமுடைய வங்காளத்து இளைஞன் ஒருவனை அங்கே தற்செயலாகச் சந்தித்தேன். தான் இந்தியா ஆபீசைச் சேர்ந்த வேவுநாயகனென்னும் அபவாதத்தைச் சிலர் எழுப்பிவிட்டிருக்கிறார்களெனவும், அதனால் இந்தியா பெரும் பாலா அலுதுண்ட நெருங்கிய பழகாமல் ஒதுங்குகிறார்களெனவும் அவன் வருத்தப்பட்டு எனக்குச் சொன்னான். அவனுடைய நிலைமையைப் பார்த்துப் பரிதாபித்தேனாயினும், அவனுடன் அதிகமாகப் பேசவில்லை. ஏனெனில் அதனைப் போ சந்திக்கப்படுகிறவன் ஒருவனோடு பழகுவது ஆபத்துக்கிடமாகுமென நினைத்தேன். இவ்விளைஞனையும் இவனது முறைப்பாடுகளையும்பற்றி எனது நண்பர்கள் சிலருக்குச் சொன்னேன். அவர்களெல்லாரும் அவனுடன் வியவகரிகாமல் நீங்கினார்கள்; அந்தச் சங்கதியைச் சொன்னதற்காக

எனக்கு நிரமப வந்தனமளித்ததாகள். அவன் நிரபராதியாக இருக்கலாமே என்று நான் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், “அது எப்படியாவது இருக்கட்டும். நாம் ஆபத்துக்கு இடம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நாம் பெருந்தொகைப் பணம் கடன் வாங்கி இங்கு கொண்டுவந்து செலவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பயல ஒருவேளை வேவாளாகவே இருந்தால் நமமைப் பாழாக்கி நம் குடும்பங்களையும் பாழாக்கி விடுவான். அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் இல்லாதவர்களோடு பழகுவதுமே கெடுதல்தான்.” என்று சொன்னார்கள். நான் பதில் சொல்லாமல் மௌனமாயிருந்தேன். நான்கு நாளைக்குப் பின் அவவிளைஞன் இங்குள்ளவர்கள் தன்னைப் பகிஷ்கரிப்பதைப் பொறுக்காமல் வெறுப்புற்று அந்த ஹாஸ்டில் விட்டு நீங்கிப்போனான். இங்குள்ளவர் ஒவ்வொருவரும் அவன் வேவாளென்றே தீர்மானித்து, அவன் ஒழிந்தானென்று ஆசுவாசம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். இதுபோலவே, இந்திய மாணவர்களின் ஸ்திதி கதினை விசாரிப்பதற்காக விட்டன் கமிட்டியார் (Lytton Committee) ஆக்ஸ்போர்டுக்கு வந்திருந்த போது அங்குள்ள இந்தியப் பிரதிநிதிகள் தங்களுடைய சரியைக் க்ளை இரகசியமாகக் கவனிக் கும்பொருட்டு இந்தியா ஆபீஸ் அதிகாரிகள் வேவுகாரர்களை நியமித்திருக்கிறார்களென்று விட்டன் பிரபுவினிடம் சொன்னார்கள். அப்படியிலேயென்று அந்தப் பிரபு எவ்வளவு உறுதியாக மறுத்துக் கூறினும், அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 1922-ஆம் யாண்டில் இந்தியமாணவர்களுக்கு அந்தச் சந்தேகம் ஒருவாறு தெளிந்தது. 1919-க்கும், 1921-க்கும் இடையில் இருந்தளவு வேவு உபத்திரவ பிரமை இப்பொழுது பெரும்பாலும் குறைந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

இனி நமது கதையை எடுத்துக்கொள்வோம் ராததிரி போஜனம் செய்தபின், நான் மேலமாடிக்குப் போனேன். குளிர மிக்க கடுமையாயிருந்தது. ரீடிங் ரூமில் ஒரு கண்பைச் சுற்றி

எல்லாரும் நெருங்கி உட்கார்ந்து குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். துணிந்தவர்கள் சிலா பின்பாக என்னும் மேஜை டென்னிசும், பிலியர்டு என்னும் மேஜைக்குணடும் ஆடிக்கொண்டிருந்தார்கள். மற்றவர்கள் நெருப்பைச் சுற்றி உட்கார்ந்து புஸ்தகம் படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு ஸ்தூல தேகிக்களுக்கிடையில் மெல்ல துழைந்து இடம் சம்பாதித்துக்கொண்டேன். அவர்களுக்கிடையில் நெருங்கி ஒடுங்கியதனாலும், நெருப்பினண்டை ஓர் அடிதூரத்திற்குள் அமர்ந்ததனாலும் எனக்குக் கொஞ்சம் சூடு பட்டது. 10 நிமிஷத்திற்குப் பின் சூடு அதிகமாயிருக்கக்கண்டேன். கப்பலிலும், ரெயிலிலும் பிரயாணம் செய்து களைப்புற்றிருந்ததனால் படுத்த உறங்க வேண்டுமென்னும் நோக்கம் எனக்கு அதிகரித்தது. என படுக்கையைத் தேடிப்பார்த்துக்கண்டுபிடித்தேன். அதில் ஒரு மெல்லிய கம்பளம் மாதிரம் இருந்தது. அந்நேகம் மாரிகாலங்களில் உபயோகப்பட்டிருந்தமையின், அதன் மீதிருந்த மிருதுவான பூஞ்சிறகு போன்ற ரோமங்கள் உதிர்ந்து போயின போலும். நல்லவேளையாக, பம்பாயத் தையற்காரன் எனக்குக் கனமான இரண்டு கம்பளங்கள் கொடுத்திருந்தான். ஆதலால், கீழே சாமானறைக்குப் போய் அந்தக்கம்பளங்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்து படுக்கையின்மீது விரித்து அதன்மீது படுத்துக்கொண்டேன். நான் செய்யும் சன்னாகததைப் பார்த்து, “இன்னம் 8½—மணிகூட ஆகவில்லையே! அதற்குள் படுக்கையா?” மிஸ் பெக்கு வினவினாள். “ஆம் எனக்குச் சாவு களைப்பாயிருக்கிறது” என்று அவளுக்குப் பதில் சொன்னேன். நான் செய்ததைப் பார்த்து, குளிராகாய்கிறவர்களை இடைவிடாமல் கொட்டாவி விட்டுத் தொந்தரவு படுத்திக்கொண்டிருந்த வேறு சிலரும் ஓசைப்படாமல் வந்து படுக்கலானார்கள். “என்ன ஐயா, வெந்நீர்ப்புட்டி நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளவில்லையா?” என்று பக்கத்துப் படுக்கையிலுள்ளவர் என்னைக்கேட்டார். அவர் சொல்லியதற்கு அர்த்தம் எனக்குப் புலப்படவில்லை. பட்டாளத்துக்காரர்

குடிப்பதற்கான நீர் கொண்டுபோகிற தோற்குப்பிகளைப்பற்றிச் சொல்கிறாரென நினைத்தது “இல்லை, அப்படிப்பட்டதொன்றும் நான் வைத்துக்கொள்வதில்லை” என்று நான் அவருக்குப் பதில் சொன்னேன். அவர் நினைத்தது பாதங்களுக்குக் குடி கொடுப்பதற்கான வெந்நீர் புட்டியாகும். ஆனாலும், நான் சொல்லிய பதில் அவ்விருவருக்கும் பொருந்தும் 5-நிமிஷத்திற்குள் எனக்கு நல்ல உரக்கம் மேலிட்டது.

மறுநாட காலை 5½ மணிகு விழித்தெழுந்தது, வழக்கம் போல குளிக்கப்போனேன். குளிர மிக்ககுமையாபிருந்தது. என்காலுக்குச் செருப்பு இல்லை. பாம்பாயக்காரன கொடுத்திருந்த இரண்டு செருப்புகளும் விசித்திர வடிவமாயிருந்ததன்றி என்காலுக்கும் பொருந்தவில்லை ஆகையால், இரவுச் சல்லடம் மாதிரி அணிந்திருந்த நான் தோர்த்து முண்டும் சோபபும் எடுத்துக் கொண்டு வெறுங்காலோடு நடந்தேன். குளிப்புரைக்குப் போவதற்கு அநேக படிக்கட்டுகள் ஏறி முன்றலம் மாடிக்குப்போக வேண்டியதாயிற்று. எனக்குக்குளிர நடுக்கியது, ஆயினும், கப்பலிற் போல, காலை 6-மணிகு முன் குளிக்கவேண்டுமென நினைத்தேன். கிராமவெல ரஸ்தாவில் காலை 6-மணிகு மேல் வெந்நீர் அவ்வளவு குடாக இராத்தென்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்தரசியம் ஆகையால் 7-மணிகு 6-மணிகு இடையில் எல்லாரும குளிப்புரைகளில் முழுக்குவாசன நன்றாகவும் நிதானமாகவும் குளிக்க வேண்டுமானால் காலை 6-மணி நேரமே நல்ல சமயம். ஆகையால், மறறொருவரும் நானும் அந்த வளையைக்கைக்கொண்டோம் நாங்களிருவரும் போய் இரண்டு குளிப்புரைகளிற் புகுந்து, கவலைகளையும் கஷ்டங்களையும் கடுங்குளிரையும் அறப உணவையும் முகமறியாத புது தேசத்தையும் மேலே எனன் செய்யப்போகிறோமென்னும் நிர்ணயமில்லாத குழப்பத்தையும் எல்லாவற்றையும் மறந்து ஆனந்தமாக நீராடினோம். கவலைகளையும் சளவைகளையும் போக்கு

வதற்கு நன்றாகத் தூங்கி யெழுந்து சுகமாக ஸ்நானம் செய்வதே நல்ல வழியென்பது எனது அபபிராயம் நியூ ஜீலந்து (New Zealand) தேசத்தில் வெந்நீர் ஊறறுகள் உண்டு. அந் நாட்டுக் குடிகளான மௌரிகள் அவ்வூற்றுக்களில் விழுந்து புரளுவார்களென்று பூவிவர பாட புத்தகங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே வெந்நீர்த் தொடியில் நான் அமிழ்ந்து கிடந்த போது அவர்களைப்போல நானும் வெந்நீரில் உழுவதாக நினைத்துக்கொண்டேன்; பிராத ஸ்நானம் பிராமணாக்குருகிரிய சமாயாசார நியமம். அப்படிக்குளிகுமபோது இள்மபருவத்து பழக்கத்தினால் நான் மந்தரங்களையும் சுலோகங்களையும் சொல்லலானேன் என்னைப்பார்த்து அடுத்த குளிப்புரையிலிருந்த தோழரும் நம தேசத்து வழக்கத்திற்குரிய கீதங்களைச் சொல்லலானார். நாங்கள் இப்படி இரைந்தெழுப்பிய சபத்தினால், பக்கத்து அறைகளிற் படுத்திருந்தவாளுக்கு மிக்க இடைஞ்சல் உண்டாயிற்று. உடனே எங்கள் குளிப்புரைக் கதவுகளைத் தடதட வென்று தட்டினார்களென்பது தெளிவு. அகமாஷண ஜப பாயணங்களை நிறுத்திவிட்டு நாங்கள் கீழேபோய் வேறு உடுப்பு அணிந்து கொண்டோம். காலை யுணை உண்ணும்போது உதவி பராமரிப்புக் காரரான மிஸ்டர் நாஸ்டர் (Mr Knaster) எனப்பவா, குளிப்புரையில் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தவா்கள யாரென விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் குற்றவாளிகள் நாங்களே யென நண்பனும் நானும் ஒப்புக்கொண்டோம். “நீங்கள் மாலை 3-மணிக் குப்படுத்தி, காலை 4-மணிக்கு எழுந்து விடுகிறீர்கள். இரவு 3-ஆம் ஜாமத்திற் படுத்து காலை 2-ஆம் ஜாமத்தில் எழுகிறவர்கள் விஷயத்தில் சற்று இரக்கம் வையுங்கள்,” என்று அவர் சொன்னார். இனி அகமாஷண மந்தரங்களையும் கீதங்களையும் அவ்வளவு உரக்கச் சொல்வதில்லை யென நாங்கள் உறுதிசுறினோம். அந்தக் கீதங்களைச் சொல்லாமலே இருக்கலாகாதா வென அவர் வினவினார். இவ்விஷ

யத்தில் தீர்ப்புச் சொல்லும்படி மிஸ் பெக்கைக் கேட்டுக் கொண்டோம். அவள் நல்ல முதிய மாதரசியாதலால் அவள் எங்கள் பக்கமே பேசினாள். கீதங்களையும் சுலோகங்களையும் பாராயணம் செய்வது அவசியமே எனவும் ஆனால், அவைகளை அவரவர தமவாய்க் குள்ளே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டுமெனவும் அவள் தீர்ப்பளித்தாள்.

காலையுண்டி கழிந்தபின், செளத் (South Kensington Museum) அழைத்ததுப் போவதாக மிஸ் பெக்கு எங்களைக் கூப்பிட்டாள். ஆனால், தாதா கம்பெனியாருடைய லண்டன் ஏஜண்டாகிய மிஸ்டர் மேதா என்பவரை நான் பார்க்க விரும்பினேன். ஆதலால், நியூ பிராடு தெருவிலுள்ள அவருடைய ஆபீசு டெலிபோன் நம்பரைத் தேடிப் பார்த்து போன் மூலமாக அவருடன் பேச முயன்றேன். டெலிபோன் பேசி எனக்குப் பழக்கமில்லாததனால் ஒரு வேடிக்கை நோந்தது. ரிஸீவர் குழலை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, “ஹலோ! ஹலோ!” என விளித்தேன். போன் எக்ச்சேஞ்சு ஆபீசிலுள்ள பெண்மணி “ஏன்” என்றாள் எனக்கு வேண்டிய டெலிபோன் நம்பரைக் கேட்பதற்குப் பராக் கினால், “நீங்கள் தானா மிஸ்டர் மேதா?” என வினவினேன் ஒரு பெண்ணின் நகையொலி என் காதிப்பட்டது; உடனே இல்லை, நான் ‘எக்ச்சேஞ்சு’ எனலும் பதில் வந்தது. அதன் மீது நான் செயத தப்பு இன்னதெனத் தெரிந்தது கொண்டு எனக்கு வேண்டிய நம்பரைக் கேட்டுத் தெரிந்தது மிஸ்டர் மேதாவுடன் பேசினேன்.

அன்று சாயங்காலம் தம்மைக் காணலாமென அவர் சொன்னார். பிற்பகல் இடையுணு அருந்தியபின், புறப்பட்டு செளத் கெனஸிங்டன் ஸ்டேஷனுக்குப் போகத் தரைக்கீழ் ரெயில் ஏறினேன். அது உளறா சுற்றிவரும் ரெயில் வண்டியாம். அந்தச் சங்கதி எனக்குத் தெரியாது; நியூ பிராடு தெருவுக்கு இறங்கவேண்டிய ஸ்டேஷன் லிவாபூல் தெரு எனபதாம். அதற்கு 45 நிமிஷத்திற் போய்ச்

சேரலாம் என்றார்கள். ஒன்றரை மணி நேரம் கழித்து நான் திரும்பவும் செளத் கென்ஸிங்டனுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. ரெயில வண்டி வெகு நேரம் ஓடிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அது பின்புறம் திரும்பவில்லை என்பதையும் கவனித்திருந்தேன். அப்படியிருந்தும், புறப்பட்ட இடத்திலேயே திரும்ப இருக்கக்கண்டேன். அருகில் இருந்தவனொருவனைக் கேட்டபோது, நான் ஒரு சுற்று முழுக்க சுற்றிக்கொண்டு வந்து விட்டேனென்றும், விவாபூல ஸ்டேஷனை யும் கவனிக்காமலே கடந்து வந்துள்ளேனென்றும் அவன் சொன்னான். அந்த வாததையைக் கேட்ட பின் எனக்கு உற்சாகம் குறையவில்லை. மறுபடியும் அந்த வண்டியிலேயே பிரயாணம் செய்தேன். விவாபூல தெரு ஸ்டேஷன் எங்கே வருகிறதென்று மிகக் கவனமாக உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டே போய் அங்கே இறங்கி நியூ பிராடு தெரு விஜுள்ள கேபல ஹவுஸ் என்னும் கட்டடத்திற்குப் போனேன். அங்கே மிஸ்டர் மேதாவின் ஆபீசு உளது. அந்த இடம் கண்டு பிடித்துப் போவதற்கு ஒரு போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் துணை செய்தான். அவன் போர் வீரனைப்போன்ற பாங்குடையவனாய் சரஸ குணம் மேலிட்டிருந்ததைக் கண்டு நான் மகிழ்ந்தேன். இங்கு லாந்தில் போலீஸ்காரரை ஜனங்கள் மிக நாடி அடுக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஜனங்களின் நண்பர்களெனவே மதிக்கப்படுகிறார்கள். இதற்கு மாறாக நமது நாட்டிலோ போலீசாரை அண்டையிற் நெருங்குகிறதில்லை. ஜனங்களின் சததுருக்களென அவர்களை அறியாமலாகக் கருதுகிறார்கள். இந்த விபரீதமான காட்சிக்குரிய காரணங்களை மறவோ அதிதியாயத்தில் விவரிப்பேனாக.

பம்பாயில் தாதா கம்பெனியாருடைய ஆபீசு கட்டடம் அரமணையைப் போன்றிருக்கிறது அதைப் பார்த்தவனாலால், இங்கு லாந்திலும் அவர்களுடைய ஆபீசுக்கென தனிக் கட்டட மொன்று இருக்குமெனவே எண்ணியிருந்தேன் அந்த எண்ணம்

லண்டனமா நகரத்தில் கட்டடங்களுக்குள்ள அபரிமிதமான வாட்கை வீதத்தைப்பற்றி நினைக்காததனால் எழுந்ததாகும். லண்டனில் அவர்கள் இருந்த கட்டடம் 4 தளங்கள் கொண்டது. அவற்றுள் ஒரே ஒரு தளம் மாதிரிமே அவர்களுடைய ஆபீசுக்கு உரியதாகும. மிஸ்டர் மேதாவைப் பார்த்தேன். அவர் சர் பிரோஷ்ஷா மேதாவின் செல்வக் குமாரர். அவர் வினய வடிவமே ஆவார். அவர் எனக்கு நல்ல புத்திமதிகள் சொன்னார், என விலாசத்தை எழுதிக்கொண்டார், வேண்டியபோது தன்னை வந்து பார்க்கச் சொன்னார். பிறகு அவரிடம் விடைபெற்று நீங்கினேன். சாயங்காலம் 5-மணி சுமருக்கு கிராமவெல ரஸ்தாவுக்குத் திரும்பி வந்தேன். அப்பொழுது எல்லாருக்கும் கொஞ்சம் தேரீர் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அது என்ன விசேஷம் என்று விசாரித்தேன். பெருமபாலும் வாரத்திற்கிருமுறை அவரு வருகிற இந்தியர்களெல்லாருக்கும் இனமாக தேரீர் வழங்குவது வழக்கமாம். அந்தத் தினங்களில் கிராமவெல ரஸ்தா ஹாஸ்டல் அதிகாரிகள் இந்திய மாணவர்களுக்கு 'ஸவாகத்' விருந்து அளிப்பார்களாம். அந்தத் தினங்களில் அநேகமாக பிரமுகர்கள் பிரசங்கமும் செய்ய வார்களாம். எல்லாருக்கும் உ வழங்கிக் கொண்டிருந்ததைக்கண்டு களித்து நானும் உட்காந்து தேரீரையும் பஷ்யங்கனையும் உட்கொண்டேன். என அருகில் முகமமதிய மாணவனொருவன் உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் இந்தியாவில் ஐக்கிய மண்டலத்தினின்று வந்தவனென்றும், 6 குழந்தைகளுக்குத் தந்தையென்றும் சொல்லிக் கொண்டான் அவன் திராசைக்ஷவற்றலை கையால் அள்ளி அள்ளித் தின்று கொண்டிருந்தான். எனனையும் அப்படித் தின்னச் சொன்னான். இப்படி வாரி வாரித் தின்னலாகாதென்றும், அது அழகல்லவென்றும் சொன்னேன். 'என்ன! இந்த தேரீர் விருந்துகளுக்குச் செல்வாகிற பணம் நம்முடையதே. இதற்குப் பணம் இந்தியா ஆபீசிலிருந்து வருகிறது. ஆனதனாலேயே இந்த

மாதிரி விருந்து நடக்கும்போதெல்லாம் நான் இங்கே வந்து நமது தாய் நாடாகிய இந்தியாவுக்குரிய லாபப்பங்கிடு சிறிதளவேனும் கிடைக்கட்டுமே என அருந்துகிறேன்” என்று அவன் சொல்லிய வுடனே எனக்கு நல்ல சிரிப்பு வந்தது. தனக்கு ஆறு குழந்தைகள் இருக்கிறார்களென அவன் சொல்லியதை எவ்வளவு அலக்ஷியமாகக் கொண்டேனோ, இந்த மறு மொழியையும் அவ்வளவு அலக்ஷியமாகப் பாராட்டினேன். ஆனால், அவனுடன் ஆறு மாத காலம் பழகியபின், மேலே அவன் சொல்லிய இரண்டு விஷயங்களும் உண்மையெனத் தெளிந்தேன். இந்தத் தேரீர் விருந்துகளிற் சந்தாபப் வசமாக அநேக இந்தியர்களை நான் பார்க்கலானேன். அவர்கள் ஆக்ஸ்போர்டு, கேம்பிரிட்ஜ், எடின்பரோ, லண்டன் கலாசாலைகளிற் படிப்பவராவர். ஆக்ஸ்போர்டிலும் கேம்பிரிட்ஜிலும் படிக்கிற இந்தியர்கள் மற்றவர்களைச் சீன தேசத்தார் அநியர்களை மதிப்பதுபோல மதிப்பது வழக்கமாம். அந்தக் கலாசாலை மாணவர்களைப்பற்றி மற்றவர்கள் ஒருவருக் கொருவர்குசகுசென அதிருப்திகரமாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

கிராம்வெல ரஸ்தாவுக்கு நான் போய்ச்சேர்ந்த மூன்றாம் நாள் பெரிய கூடத்திற்கருகிலிருந்த தாழ்வாரத்தில் ஒரு படுக்கை காலியாயிற்று. நான் அந்த இடத்திற்குப் போய்ச் சோந்தேன். அந்தத் தாழ்வாரத்தில் வேறு இருவர் இருந்தாகன. அவர்கள் பஞ்சாபி இந்துக்களாயினும் பழகி விவகரிப்பதற்கு சரஸிகளாகவே இருந்தார்கள். கேம்பிரிட்ஜில் ஏதேனுமொரு கலாசாலையிற் சேரும் எண்ணத்தோடு மிஸ்டர் ஜி அவ்விடத்திற்குப் போயிருந்தார். பாடன்கள் தொடங்கிச் சிறிது காலமாயிருந்த போதிலும் சேரலாமென்று அவர் போனார். மிஸ்டர் ஏக்கு கிராம்வெல ரோடற் சாப்பாடு கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்கவில்லை; வெறுப்புற்று அவர் எகிப்துக்காரன் ஒருவன் வீட்டில் பணம் கொடுத்துச் சாப்பிடப் போயவிட்டார். அந்த எகிப்துக்காரன் ஆங்கில மாதை

மணந்திருந்தான். இந்தியாவுக்கும் எகிப்துக்கும் அப்பொழுது இருந்த ரட்பு முறையைப்பற்றி மிஸ்டர் ஏயின் நண்பர்கள் அன்று மாண்பு பட்டார்கள். மிஸ்டர் ஏ பிரிந்து போகும்போது என்னைப் பார்த்து, “ஐயரே! நீர் ஐ. ஸி. எஸ். வகுப்பிற் சேருவது நிச்சயம். பாழாய்ப்போன இந்தச் சாப்பாடு சாப்பிட்டு ஏன் கஷ்டப்படுகிறீர்? என வார்த்தையைக் கேளும. வயிற்றுக்கு நல்ல உணவு கிடைக்கக் கூடிய வேறொர் இடத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளும. அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நீர் ஐ. ஸி. எஸ். ஸில சேருமுன் உணவின்றி உலாந்து போவீர்” என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லி அவர் உருக்கமாகக் கை குலுக்கி விடைபெற்றுப் போனார். அவருடைய நீளப் பெட்டியிலிருந்த பிரஸித்தமான மாதிரிச் சாமான்களை லண்டனிலுள்ள பிரபல வியாபாரிகள் பலருக்குக் காட்டினாரெனப் பிறகு சிலநாள்கழித்துக் கேள்விப்பட்டேன். அதனால் லண்டன் கடைகளில் அவருக்குப் பெரிய வியாபாரம் ஒன்றும் புரண்டு போகவில்லை. இவ்வளவு சொன்னால் போதுமே 3, 4 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை மிஸ்டர் ஏ நானிருக்கும் 21 கிராமவெல் நம்பருக்கு வந்துகொண்டிருந்தார் நாளடைவில் அவர் வருவது அரிதாயிற்று. பிறகு முற்றுமே அவர் வராமல் நின்றதுவிட்டா.

மிஸ்டர் ஏ சொல்லிய புத்திவாத வார்த்தை என் மனத்தை உறுத்தியது. கிராமவெல் ரஸ்தாவிற்குச் சாப்பிடுகிற பத்தியச் சாப்பாடு போதாதென வெளியில் 2-ம் வேளைக்கு (சாயங்காலம்) நல்ல பலமான உணவு உட்கொள்ளாத தீர்மானித்தேன். முதன்முறை அப்படி உண்டது தற்செயலான சம்பவம் அது அவ்வளவு திருப்தியாக இருக்கவில்லை. இரவணியோடு தினந்தோறும் காலை 5-மணிக்கு மாடி ஏறிக் குளிக்கப்போவது கஷ்டமா யிருந்த மையின் நல்ல நெடுஞ்சுட்டை ஒன்று எனக்கு அவசியமா யிருந்தது. ஒருநாள் காலையுணவுக்குப்பின் புதிய நெடுஞ் சுட்டை யொன்று வாங்கவும் வேறு இரண்டு புதிய உடுபுகள் வாங்கவும்

புறப்பட்டேன். பம்பாய்க்காரன் கொடுத்திருந்த உடுப்பணிகள் மிக விகாரமாக இருந்தமையின், வேறு புதியவை இரண்டு வாங்குவது அவசியமாயிற்று. மிஸ் பெககு கூரிய கண்ணும மதியும் உடையவள். அந்தப் பம்பாய் உடுப்புகளையணிந்து நான லண்டன் தெருக்களில் போவது சரியின்றென அவள் கண்கொண்டாள். ஆயினும் மாதர்குரிய சமதகாரபுத்தியினால் அந்த விஷயத்தைத் தானாகவே என்னிடத்திற் பிரஸ்தாபிக்காதிருந்தாள்.

இந்திய மாணவர்களுக்கு உற்ற ஆலோசனை சொல்லும் அதிகாரி ஒருவா உண்டு. அந்த அதிகாரிக்கு சகாய அதிகாரி ஒருவா உண்டு மிஸ்டர் என். லி. ஸேன எனலும் அந்தச் சகாய அதிகாரி என்னைப் பார்த்துப் பேச விரும்புவதாக அவள் எனக்குச் சொன்னாள். அவருடைய அறைக்கு நான போனேன். மிக மரியாதையாக அவா என்னை வரவேற்றா. அவர் கம்பீரமான தோற்றமுள்ள முதியவா அவரை நான அதற்கு முன் பார்த்ததில்லையாயினும், என்ன காரணத்தினாலோ எனக்கு அவரிடத்தில் ஒருவிதமான பிடிமானம் ஏற்பட்டது. மிஸ் பெககு, மிஸ்டர் நாஸ்ட்டர், மிஸ்டர் காஸ்ட்டர், மிஸ்டர் காடன ஜியாஜ ஆகிய இவர்களுடன் வியவகரித்ததைக் காட்டிலும், தாராளமாக இவரிடம் வியவகரிக்கலாமென்று தோன்றியது அவரும் நானும் ஒரே நாட்டாரானமையாலும், பழுப்பு நிறமுடையவர்களாதலாலும் இவ்விணக்கம் ஏற்பட்டபோதிலும் ஆகஸ்போடுக்குப் போவதைப்பற்றியும் வேறு பல சங்கதிகளைப்பற்றியும் பேசியபின், அவர் தற்செயலாகச் சொல்பவா போல, இங்கிலாந்தில் மாரிகாலத்திற்கு என உடுப்புகள் மிக மெல்லியனவாதலால் தாங்காவெனவும், நான வேறு இரண்டு புதிய உடுப்பணிகள் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னா உடுப்பு விஷயத்திற் பாங்கான கோலம் அணியவேண்டுமென்னும் ஆசை எனக்கு இல்லை என்று பதில் சொன்னேன். “எனக்கும் அப்படிப்பட்ட விருப்பம் இல்லை.

ஊர் பாங்கைப்பற்றி நானும் கவனிப்பதில்லை. ஆனால் நமமைப் பார்த்துப் பிறர் நகைக்காதிருக்க வேண்டியவாறு நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டுமே” என்று அவர் சொன்னார்.

நான் நடந்து போய்க்கொண்டிருக்கையிற் பலபேர் என்னைப் பார்த்து நகைத்தது சரேலென என நினைவுக்கு வந்தது ஆனால், கருப்பு மனிதனொருவனைப் பார்த்து வெள்ளையர் நகைப்பது இயல்பாதலின், அவர்கள் நகைக்கிறார்களென்று நான் நினைத்திருந்தேன். அவர்கள் என்னைப் பார்த்து நகைத்ததற்கு உண்மையான காரணம் இப்போது எனக்கு வெளியாயிற்று. மேலே ஒரு வாரததையும் பேசாமல் நான் மிஸ்டர் சேன சொல்லியபடி செய்ய இணங்கினேன். பின்பு ஆக்ஸ்போடுக்கு எப்பொழுது போகவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டேன். “அதற்கு இப்பொழுது அவசரம் ஒன்றுமில்லை. கலாசாலையிற் பாடங்கள் நடக்கத் தொடங்கி சிறிது காலம் ஆகிவிட்டது. பாடங்கள் ஆரம்பிக்கும் போது சேரவேண்டுமே யல்லாமல் இடைக்காலத்திற் சேர முடியாது. உமது உடுப்புகள் ஸித்தமானவுடன் ஆக்ஸ்போடுக்குப் போய் மிஸ்டர் புரோஸர் எனபவரை நீர் பார்க்கலாம். அவரே அவ்விடத்து உசாததுணைவர்” என்று மிஸ்டர் ஸேன சொன்னார். அவருக்கு வந்தனம் செய்துவிட்டு அங்கிருந்து புறப்படேன்.

லண்டன் மாநகரத்தில நற் பெயர் படைத்த தையற்கார நொருவனிடம் போய்ப் புதிதாக இரண்டு ஒப்பணி உடுப்புகள் தைக்கும்படி சொன்னேன். நான் அணிந்திருந்த பொருத்தமில்லாத உடுப்பைப் பார்த்து, அவனுடைய கடையிலிருந்த வேலைகாரர்களெல்லாரும் அடக்க முடியாத சிரிப்புச் சிரிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். உடுப்புத் தைக்க என உடலளவை எடுத்துக்கொண்டே அந்த தையற்காரன் ‘இந்த ஒப்பணி எந்த ஊரில் தைக்கப் பெற்றன?’ என வினவினான். பம்பாயில் தைத்தது என்று சொன்னேன். ‘அந்த ஊரில் இவ்வளவு கெடுதலாகத் தைக்கிறார்களா?’

ஆனால் நான் இப்படி இருக்குமென்று நினைக்கவே யில்லை' என்று சொல்ல வந்தவன் மரியாதையாகப் பேச்சை மாற்றிக்கொண்டு அந்த தையற்காரன் அளவு எடுக்கையில் தவறாகக் குறைத்து விட்டான் போலும் என்று சொல்லி முடித்தான். இங்கிலாந்திலுள்ள பெயா பெற்ற கடைகளிலிருப்பது போல இந்தத் தையற்காரன் கடையிலும் கூலிகள் ஒரே நிரணயமானவை; அவைகளைத் தாக்கிக்க முடியாது. இந்தக் கூலி நிலைவரம் எனப்பது உண்மையில் நிலைவரமானதே யன்று, சமயத்திற்கேற்றபடி மாற்றத் தக்கது. பேரம் செய்கிறவனுடைய சாமர்த்தியத்திற்குத் தக்கபடி கூலி மாறும். ஆனால், இந்தியாவிற்குச் செய்யவேண்டியிருக்கிற அளவு நச்சு இராது என்று பிற்பட்ட ஊர் அனுபவத்தினால் தெரிந்துகொண்டேன்.

வாயுபாரமாபகம் என்னும் பராமீடில வாயுவின கனம் ஊரின் உன்னதத்திற்குத் தக்கபடி அப்போதைக்கப்போது வாயுவின பாரம் மாறி மாறிக் காண்பதுபோல, கடையில் உடுப்புத் தைக்க வருகிறவனுடைய நிலைமைக்கும் தனமைக்கும் நோக்கத்திற்கும் தக்கபடி தையற்கூலி மாறிக்கொண்டே இருக்குமென்ப பின்னர்த் தெரிந்துகொண்டேன். உடுப்புக்கு அளவு எடுத்தபின் தையற்காரன் என்னைப் பார்த்து, 'ஐயா நான் அவமரியாதையாகப் பேசுகிறேனென நினைக்க வேண்டாம்; என்னவானாலும் நீங்கள் அணிந்திருக்கும் தலைத் தொப்பி விகாரமாய் இருக்கின்றது' என்றான். புதிய தொப்பி ஒன்று வாங்கிக்கொள்ளத் தீர்மானித்தேன். திருமபி வருகையில் தொப்பிக் கடை ஒன்றுக்குள் நுழைந்து 45 ஷிலிங்கு கொடுத்து நோத்தியான வேலா தொப்பி யொன்றை வாங்கிக் கொண்டேன். பம்பாயில் நான் வாங்கின தொப்பியை இவ்வூரில் எந்தக் கடைக்காரனாகேனும் விற்று விடலாமென்று ஒரு நண்பன் எனக்குச் சொல்லியிருந்தான். இப்பொழுது அதை விற்றுவிடலாமென நினைத்து, அந்தக் கடையில் எனக்குத்

தொப்பி எடுத்துக் கொடுத்த பணிப் பெண்ணிடம் பிரஸ்தாபித் தேன. உடனே அவள் பக பகவெனச் சிரிக்கத் தலைப்பட்டாள். “நாங்கள் தொப்பி வாங்குவதில்லை ஐயா! இது எங்களுக்கு வேண்டாம். நீர் இதை எங்கே வாங்கினீர்?” என்று கேட்டாள். “பம்பாயில் வாங்கினேன்” எனறேன். அந்த மூலையைத் திருமபிப் போனால் அந்தப் பக்கத்திலிருக்கிற கடைக்காரர் எவரேனும் இதை வாங்கிக்கொண்டாலும் வாங்கிக்கொள்ளக்கூடும் என்று அவள் சொன்னாள்.

அவள் கொடுத்த காகிதமொன்றில் பழந் தொப்பியைச் சுருட்டி வைத்துக்கொண்டு புதிய தொப்பி யணிந்து அந்தக் கடையை விட்டு நான் வெளியே வந்தேன். அந்தப் பணிப் பெண்ணுக்குச் சிரிப்பு அடங்காமல் அவள் மேலும் மேலும் சிரித்துக்கொண்டே இருந்தாள். அவள் குறிப்பிட்ட கடையை நோக்கிச் சென்றேன். அது விநோதப் பண்டக்கடை எனத் தெரிந்தது. நான் அதற்குள் நுழையவே யில்லை என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? அந்தப் பணிப் பெண்ணுக்கு அவ்வளவு சிரிப்பு உண்டானதற்குக் காரணம் அப்பொழுது எனக்குப் புலப்பட்டது. பழைய தொப்பியை எங்கேனும் எறிந்துவிடலாமென எண்ணினேன். ஆயினும் அஃது இருக்கடும். பம்பாயக்காரனிடம் அதைக் கொண்டு போய்க் காட்டிக் கேட்க வேண்டுமென அதை எறியாமல் வைத்துக்கொண்டேன். அன்றியும், அவ்வரிய வஸ்து வினமீது எனக்கு ஒருவிதமான அபிமானம் ஏற்பட்டது. அது எனனுடன் தரை மாக்கமாகவும், கடல் மாக்கமாகவும் 6000 மைல் பிரயாணம் செய்துள்ளது. நன்றியின்றி நான் அதை எறிந்தால் எவனை இடித்துக் காட்டி நிர்திப்பதற்கு அதற்கு வாய் இல்லையென்னுங் காரணத்தினால் அதை நான் கைவிடுவது நியாயமாகுமோ? இப்படிப்பட்ட தயாதாம் நினைவுகள் எனக்கு உண்டாயிருந்தும், இந்நியாவுக்குத் திருமபும தலுவாயில் அந்தப் பழந்

தொப்பியை எறிந்துவிட்டேன் எனச் சொல்ல எனக்கு வெட்க மாயிருக்கிறது.

எனக்குப் பசியாயிருந்தமையின், சாலைபுறத்திலிருந்த சிற்றுண்டிக் கடையொன்றுக்குள் நுழைந்து ஏதேனும் பசிக்க வெண்ணினேன். அது சாமானியமான சிற்றுண்டிக் கடை; மரக்கறியுணவே வேண்டுமென நான கேட்டவுடன் அங்குள்ளவர்கள் பெரு நகை கொண்டார்கள். அவ்விடத்துப் பணிபு பெண் ஒருத்தி ரொட்டியும் வெண்ணெயும் வேகவைத்த உருளைக் கிழங்கும் ஒருவகை முட்டைக்கோசும் கொண்டு வந்து வைத்து எங்க ளிடம் உள்ள மரக்கறி இவ்வளவே என்று சொன்னாள். சிறிதும் வெறுப்புக் காட்டாமல் அவைகளை நான் உண்டதைப் பார்த்து, அந்தப் பணிபு பெண்ணும் அருகிலிருந்தவர்களும் அதிசயித்து ஆச்சரியம காட்டினார்கள். மற்றோர் சமயத்தில் வெறும் ரொட்டியும் முரப்பாவும் தின்று திருப்தியடையவேண்டியதாயிற்று. ஆனால் இதெல்லாம் அப்துல்லா சாலை, இந்தியச் சிற்றுண்டிக் கடை, இங்கிலீஷ் மரக்கறி யுணவுச் சாலை முதலிய முதலதரமான சைவச் சாப்பாட்டுச் சாலைகள் உள்வென நான் தெரிந்துகொள்ளு முன நோந்தது.

இதற்கிடையில், கிராமவெல் ராஸ்தாவில் வாழ்க்கை யதாப்ர காரம் நடந்துகொண்டிருந்தது. புதிதாக வந்து சேருகிறவர்களு டைய நடை ப்புடை வாழ்க்கை விதம் முதலியவைகளைத் திருத்திச் சரிப்படுத்துவது மிஸ பெக்கு எ ன னு ம அம்மைக்குப் பெருங் கஷ்டமான காரியமாகவே இருந்தது. ஆனால், அவள் அந்தக் கஷ்டத்தை எண்ணி மனம் தளராமல் ஊக்கத்தோடேயே உழைத் துக்கொண்டிருந்தாள். பெரும்பாலும் எப்பொழுதும் அவள் அந்த ஹாஸ்டல்காரர்களோடு சம்பந்தியாக உ ட் க ா ர் ன் து புசிப்பாளர் ; நெருப்பணடை குளிர காயம்போதும் அவர்களுடன் உட்காருவாள் அந்த வேளைகளிலெல்லாம் பல பல விஷயங்களைப்

பற்றி அவர்களுடன் சம்பாஷிப்பாள். ஆங்கில வழக்கப் பழக்கங்கள் தெரியாத இந்தியர்கள் சிலர் சில சமயங்களில் விகாரமான் கேள்விகள் பலவற்றைக் கேட்பார்களா. அப்படிச் கேட்கும்போது அவருக்குப் பெரும் கஷ்டமும் குழப்பமும் நேருமென்பது உண்மை.

உதாரணமாக, ஒரு நாள் அவள் தான் பிறந்த நாளெனச் சொல்லி எங்களுக்கெல்லாம் சாகஸெட் மிட்டாய்களை வழங்கினாள். இதுபோல, இன்னும் பல ஆண்டுநிறைவுகளை அவள் கொண்டாடும்படி கடவுள் அருளவேண்டுமென வாழ்த்தி, நான் அவளுக்கு வயது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டேன். இது மிகச் சாமானியமான கேள்வி. இந்தியாவில் இப்படி கேட்பது வழக்கம். இதை ஒரு குற்றமாக எவரும் கொள்ளா. அப்படி யிருக்க, இந்தக் கேள்வி அவள் மனத்திற்குச் சிறிது வருத்தமுண்டாக்கியது போல இருந்தது. “என் வயது என்ன இருக்குமென்று நீரே உத்தேசமாகச் சொல்லும்” என்றாள். மேனாட்டுப் பழக்கம் எனக்கு இல்லாமையால், 60 வயது இருக்குமாவெனக் கேட்டேன் சிறிது ஆர்வத்தோடு அவள், “ஓ அப்பா, இல்லை” என்றாள். அந்த வார்த்தையோடு நான் நினறிருக்கவேண்டி. ஆனால், அப்படி நிலலாமல் 55 இருக்குமா என வினவினேன். ‘இல்லை’ என அவள் கூறினாள் “50 வயது இருக்குமா” என விடப் பிடியாக நான் திரும்பக் கேட்டேன். அப்படிப் பிடிவாதமாக நான் கேட்டது இப்பொழுது எனக்கே ஆச்சரியமா யிருக்கின்றது. “இல்லை” என்று அவள் மறுமொழி கூறினாள். அப்படியானால், உன் வயது என்னவெனக் கேட்டேன். ‘நீர் நினைக்கிற அவ்வளவு வயது எனக்கு ஆகவில்லை’ என்று அவள் பதில் சொன்னாள். எனது வினயமில்லாத வார்த்தைகளுக்காகவும் வியவகாரங்களுக்காகவும் மிஸ பெக்கு ஒருபோதும் என்மீது கோபங்கொண்டவளல்ல. ஏனெனில், மேனாட்டுச் சம்பிரதாயங்களை அறியாமையால் நான் அப்படிப் பேசுகிறேனென அவள் நினைத்தாளா போலும்.

கிராமவெல ரஸதாவில நான் இருந்த காலத்து முற்பகுதியில் மற்ரொரு விசித்திரமான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அது மிஸ்டா எக்ஸ் எனபவனை குறித்ததாகும். அவன எதிர்ப்பட்டவர்களை குதஜாதகியமான கேள்விகள் கேட்பான். அவர்கள் சொல்லும் மறுமொழிகளை யெல்லாம் தன் கைப் புத்தகத்தில் எழுதிக்கொள்வான் அவர்களைப்பற்றி ஹாஸ்டல் காவலனிடத்தும் மற்றவர்களிடத்தும் இல்லாத பொல்லாத கோள்களைக் கூறுவான். இந்தியப் பழக்க வழக்கங்களை இகழ்வதாக தன் நடவடிக்கையினால் காட்டுவான். இவன் ஒரு வேவுகாரனை எல்லாரும் சந்தேகிப்பதற்கு இதனால் இடமுண்டாயிற்று. அங்குள்ள மற்ற இந்தியர்களால் லாருக்கும் அவனைக்கண்டால் ஆகாதாயிற்று. புதிதாக இந்திய ரெருவன் வந்தால், அவனை பெயர் எனன், ஊர் என்ன, தாய் தந்தையரின் பெயர் எனன், உனக்கு என்ன சொத்து எவ்வளவு இருக்கிறது, உடன் பிறந்தார்களின் விவரமென்ன, ஐரோப்பாவில் எங்கெல்லாம் போய் என்னென்ன செய்யப்போகிறாய் என மிஸ்டா எக்ஸ் வினவுவது வழக்கம். அந்தப் புதிய இந்தியன் சொல்லும் மறுமொழிகளை யெல்லாம் அவன் தன் கைப் புத்தகத்தில் எழுதிக்கொள்வான். இந்தக் கேள்விகளினால் அநேகருக்குக் கோபம் உண்டாகும்.

பஞ்சாபி மகம்மதியன் ஒருவனுடைய சகோதரியின் பெயரைக் கேட்டவுடனே, அவன் மிஸ்டர் எக்ஸ்ஐ அடிக்கப்போனான். நாமகள் ஐந்து ஆறு போகள் சோந்து குறுக்கிட்டதனால், மிஸ்டர் எக்ஸ் புடைக்கப் பெருமல தப்பினான் ஆனால், அவனது திகிலடைந்த பாவையினாலும் கைப் புத்தகத்தையும் நழுவவிட்டுச் சரேலென் ஒடிப் போனதனாலும் அவன் இழிதன்மைபுள்ள இளநெருசன் எனத் தெரிந்தது. கோபங்கொண்ட அந்த முகம் மதியன் மிஸ்டா எக்ஸ் நழுவி விட்டோடிய கைப் புத்தகத்தைக் கிழித்தெறியப் போகும் தருணத்தில் ஹாஸ்டல் காவலன் வந்து

எல்லாரையும் சமாதானப்படுத்தி, அந்தப் புஸ்தகத்தை மிஸ்டர் எக்ஸ்குக்ஞ்ச் சோப்பித்தான். கிராமவெல ரஸ்தாவைவிட்டு இன்னம் ஒரு வாரத்துக்குள் நீங்கிப்போக வேண்டுமென அப்போது மிஸ்டர் எக்ஸ் சங்கற்பித்தானாயினும், மறறொருவன் நிஜமாகவே அடித்துப் புடைத்து அவமதிப்புகளும் ஏளனத்திலும் ஆளாக்கு முன் அவன அவ்விடத்தை விட்டுப்போகவில்லை.

அவன ஆகஸ்போர்டுக்குப் போய் ஹானா ஸ்கூல் (Honour School) ஒன்றில் சேரப் பாததான். ஆனால், அந்தக் காலேஜ் அதியசூர், “ஐயா, உமக்கு வயது முதிர்நதுபோயிற்று. புதிதாக நீர் இனி ஒன்றும் பயில் முடியாது ஆகையால் உமமை இந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற் சோத்துக்கொள்வதனற் பயனில்லை” என்று பதில் சொல்லிவிட்டார். இந்த மறுமொழி என்றைக்கும் எவரெவரும் பிரஸித்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ளாத தக்கதாகும். அந்தக் கலாசாலைத் தலைவரைக் கண்டு பேசுவதற்கு மறறோர் இந்தியன் வாயிலண்டைக் காத்துக்கொண்டிருந்தான். கதவு திறத் திருந்தமையின், மிஸ்டர் எக்ஸ்குக்ஞ அவர் சொல்லிய மறுமொழியைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்து அவன் கிராமவெல ரஸ்தாவிலுள்ள இந்தியர்களுக்கெல்லாம் சொல்லிவிட்டான். இந்த வாததமானம் காட்டுத் தீயைப்போலப் பரவியது. இதைக் கேட்பது கிராமவெல ரஸ்தாவிலுள்ள இந்தியர்களுக்கெல்லாம் மிகத் திருபதியாய் இருந்தது. இப்படியாக மிஸ்டர் எக்ஸ் திருமபி வந்தான். ஆசாபங்கமாக அவனுக்குக் கலாசாலைத் தலைவா சொல்லிய மறுமொழியை நினைத்துக் கிராமவெல ரஸ்தாவிலுள்ளவாக எல்லாரும் சல கல வெனக் கைகொட்டிச் சிரித்து அவனைக் கேலி செய்தார்கள் அப்படியே குதிகொண்டவர்களுள் எடினப்பரோவிலிருந்துவந்த வைத்திய மாணவர்கள் இருவர் முதனமையானவர்கள். அவ்விருவர்களுள் ஒருவன் விதி வசமாக மிஸ்டர் எக்ஸ்ஸின் அறையிலே தங்கியிருக்க இடம் பெற்றான்; மற்றொருவனுக்கு தாழ்வாரத்தில்

ஓர் இடம் கிடைத்தது. தன்னைக் கேலி செய்து இகழ்ந்தவனொருவன் தன் அறையிலே இடம் பெற்றதைக் கண்டு மிஸ்டர் எக்ஸ் சினந்து பல்லு நெறித்துக் கொண்டான். ஆயினும் மற்றொன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அவனுடைய அந்தரங்க கோபம் மேலும் அதிகரித்ததேயொழிய வேறொன்றும் ஆகவில்லை.

மறுநாட் காலை யில் அவ் வைத்திய மாணவா இருவரும் ஒரு பரீக்ஷைக்குப் போகவேண்டி யிருந்தமையின், சீக்கிரமாகக் க்ஷேளரம் செய்துகொள்ள வேண்டியதாயிற்று. தாழ்வாரத்தில் இருந்தவன் க்ஷேளரம் செய்துகொள்ள முக்கண்ணாடி இல்லா மையின், அவனும் தன நண்பனுடைய அறைக்குப் போனான். அவ்வறையில் இரண்டு போகணிகளும் முக்க கண்ணாடிகளும் இருந்தன. அவர்களிருவரும் க்ஷேளரம் செய்துகொள்ளத் தொடங்கினார்கள் அப்பொழுது காலை 6-மணி நேரம் மிஸ்டர் எக்ஸ் 8-மணிக்கு முன்னால படுக்கையைவிட்டு எழுந்து வழக்க மில்லை. ஆனால் அன்றைத்தினம் அவன் 6-மணிகளே விழிப்புற்றான். தன போகணியணடை தாழ்வாரத்திலிருந்தவன் வந்து முகத்திற்குச் சோப்பு பூசிக்கொள்வதைப் பார்த்தவுடன், அவனுக்கு அடங்காக கோபம் மூண்டது. படுக்கையை விட்டு எழுந்து அம்மாணவனைப் பார்த்து “அடேய் பயலே! என் அறைக்குள் உன்னை யார வரவிட்டார்? என் போகணியை உபயோகிக்க உனக்கு அனுமதி தந்தவா யார்? வெளியே போ. இல்லை யேல் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளுவேன்” என்றான். அதற்கு அம் மாணவன் ‘உனக்கு அவ்வளவு சிரமம் வைக்க மாட்டேன்’ என்று அவன் சொல்லி க்ஷேளரக்கத்தி முதலியவைகளை மேஜை யினமீது வைத்துவிட்டு எழுந்துபோய் பரீர் பரீரென மிஸ்டர் எக்ஸ் ஐ அடித்தான் அந்த அடி விழுந்த சத்தம் 25 கஜத்திற்கு அப்பாலுள்ள குளிப்பு அறைகளில் ஸநானம் செய்து கொண்டிருந்த வாகளுக்கு நன்றாகக் கேட்டது. அடி பொறுக்காமல் மிஸ்டர் எக்ஸ்

ஓலமிட்டு அழுதான். இந்த வேடிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மற்றொரு வைத்திய மாணவன் மிஸ்டர் எக்ஸ் ஸின்மீது இரக்கங்கொண்டு தன நண்பனது கையைப் பிடித்துத் தடுத்தது நிறுத்தினான்.

என்ன நிகழ்ந்ததோவெனப் பார்ப்பதற்காக அந்தச் சமயத்தில் நானும் மற்றவர்களும் குளிப்புஅறைகளினின்றும் ஓடிவந்தோம். அப்போது மிஸ்டர் எக்ஸ் எங்களைப்பார்த்து “பேரிகையடிப்பதுபோல என்னைப் புடைத்து விட்டான்” என்று அந்தச் சம்பவத்தை அவன எங்கள் மனத்திற் பதியுமாறு சொன்னான். மறுதினமே அவன கிராம்வெல ரஸ்தாவைவிட்டு ஒழிந்து போனான்.

கெட்ட நடத்தைபுள்ள ஸ்திரீகளெவரும் ஹாஸ்டலுக்குள் வந்து மாணவர்களோடு கலந்து பேசக்கூடா தெனனும் விஷயத்தில் மிஸ்டர் பெக்கு மிகக் கண்டிதமாகவும் ஜாக்கிரதை யாகவும் இருப்பான். அப்படி அவள நன்றாகவே பாதுகாத்து வந்தாள். அப்படியிருந்தும், ஒரு தவறு நோந்தது. அழகிய பிரெஞ்சு இளமாத் ஒருத்தி ஹாஸ்டலுக்கு அடிக்கடி வந்துகொண்டிருந்தாள். அவள கெட்ட நடைக்காரியென எவரும் சந்தேகிக்கவில்லை. தனது சகோதரர்கள் அறுவா ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்திற் கொல்லுண்டனர்; அமீனஸ் என்னும் ஊரிலுள்ள தன வீட்டை ஜெர்மானியா தீயிட்டெரித்தனர்; தேசத்தை விட்டுத்தான் வெளியேறி ஓடி இங்கிலாந்தில் அடைக்கலம் புகவேண்டியதாயிற்று என அவள சொன்னாள். எல்லாரும் அவள வார்த்தையை நம்பினார்கள். ஆனால், மிஸ்டர் பெக்கு இல்லாத போதெல்லாம் அவளுடைய தினப்படி நடவடிக்கை மேலும் மேலும் சந்தேகத்துக்கு இடம் தந்தது. ஒரு நாள் இரது இளைஞன் ஒருவனிடம் கேட்டு வைரம் பொதிந்த மோதிரமொன்றை அவள் வாங்கிக்கொண்டாள். அவன அதைக் கொடுத்துவிட்டானேனும் மறுநாட் காலையில் அதற்காக மனம்

வருந்தினான். நண்பர்கள் சிலரோடு கலந்து ஆலோசித்தது அவன் 7½ விலலிங்கு விலையுள்ள தனக்கான போலி மோதிரமொன்றை வாங்கி, அன்று மாலையிலேயே அவளாண்டை போய் “அம்மா அந்த மோதிரம் எனது விசேஷ அபிமான பாவனைக்குரியது. ஆகையால், அதற்குப் பதிலாக இதை வாங்கிக்கொள்” என்று. சொல்லிப் போலி மோதிரத்தைக் கொடுத்துத் தன் மோதிரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான்.

“அப்படியே யாகுக. ஐயனே, இவ் விஷயத்தில் உமக்குச் சிறிது ஆயாசம் உண்டாகக்கிணேனே யென வருநதுகிறேன். முன் மோதிரத்தை நீரே கொடுத்தமையின, நான் ஏற்றுக்கொண்டேன்” எனக் கேட்பவர் பிரமிக்குமாறு அவள் பதில சொன்னாள், மேற்சொல்லிய மறுமொழியினால் அவள் வெளிப் பகட்டும வியவகார மரியாதையும் வாய்ந்தவளெனத் தெரிகின்றதல்லவா? அந்த மேற் பூசு எனக்கு மிக அதிசயமாகத் தோன்றியது. மேற்பார்வைக்கு அவள் சூதற சூதத் ஆதமாவாகவே தோன்றினாள். ஒரு வருஷம் கழிந்த பின், அவள் தன் குழந்தைக்கு ஜீவனாசம் கொடுக்க வேண்டுமென ஒருவனமீது பிராதுசெய்தாள். அந்தக் குழந்தை தனக்குப் பிறந்ததல்லவென அவன் வாகித்தானாயினும், வாரம் ஒன்றுக்கு 10 விலலிங் வீதம் அந்தக் குழந்தையின் பொருட்டு அவன் கொடுக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானமாயிற்று. இவ வழக்கு விசாரணை நடக்கையில், அவள் தன் தொழில “ஆதாசம்” என மொழிந்தாள். ஆதாசமாவது, கண்ணாடி அல்லது நழுநா எனப் பொருள்படும். இதனால், வஞ்சித்தொழுகும பெண்களுக்கு இவ்வநழுநாவாக இருப்பவள் என்பதாயிற்று. ஆனதனாலே இவள் நல்லொழுக்கமுள்ள சூடிதனக் காரியைப் போல மிக நன்றாக நடத்தாளென அப்பொழுது நாங்கள் தெரிந்து கொண்டோம்.

கிராமவெல ரஸ்தா 21-ம் நம்பா கட்டடத்தில் மதுவாவது மற்ற எந்த லாகிரி பதார்த்தமாவது ஒரு பொழுதும் விற்கப் பெறுவதில்லை. அன்றி அப்படிப்பட்ட வஸ்துவை எவரும் உள்ளே கொண்டு வரவும் கூடாது. ஆனால், அங்குள்ளவர்கள் மது உண்பதற்கு இது தடையாக இருக்கவில்லை. மது உண்ண இசை கொண்டவர்கள் வெளியே போய் வேண்டியமட்டும் குடித்து வருவார்கள். மதுபானம் பருகப் பழகிய இரத்தியாகள் மது வுண்ணுமபடி மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்வார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தைக கிணங்கி அநேகா கெட்டார்கள். ஹோட்டல்களில் போதைச் சாலையொன்று வழக்கமாக அமைத்திருக்கிறார்களல்லவா? அதனால், இரத்தியாகள் பலர் மதுவுண்ணப் பழகினார்கள். போஜன காலத்தில் அந்த ஹோட்டல்களில் மது வழங்கும் சம்பிரதாயம் இருக்கின்றது. மற்றவர்களுக்கு வழங்கும் போது, தாமும் கொஞ்சம் அருந்த வேண்டுமென்னும் ஆசையைத் தடுக்க முடியாமல், இரத்தியா பலா மதுப் பழக்கம் மேற்கொண்டனர்.

கிராமவெல ரஸ்தாவில் சிலநாள் இருந்தபின், ஐ. ஸி. எஸ் பகிரங்கப் போட்டிப் பரீட்சைகளுக்கான முறையில முழு மாறுபாடு ஏற்பட்டதென நண்பன ஒருவன் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தப் புதிய முறை 1921-ம் ஆண்டிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்றார்கள். முதன்முறையாக நான் பரீட்சைக்குப் போக வேண்டிய வருஷம் அதுவே. பாட புத்தகங்கள் மாறியதெனக் கேட்டு நான் மகிழ்வுற்றேன். ஏனெனில், அந்த மாறுபாட்டினால் ரோமன் சட்ட முறைகளையும் ரோமன் தேசச் சரித்திரத்தையும் வதனீன பாஷையையும் நான் படிக்க வேண்டிய நிரப்பாதம் நீங்கியது என இஷ்டப்படி ஆங்கிலதேச சரித்திரம், ஐரோப்பிய தேச சரித்திரம், ஆங்கில பிரைவேட் சட்ட முறை ஆகிய இவைகளைப் படித்து, நான் பரீட்சைக்குப் போகலாம் எனப் தாயிற்று.

நான் தைக்கக் கொடுத்திருந்த புதிய உடுப்பணிகள் விதத மான் வுடனே, ஆக்ஸ்போடுக்குப் போகப் புறப்பட்டேன். இந்தியா ஆபீசுக்குப் போய், ஆக்ஸ்போடுலுள்ள உசாத் துணைவருக்கு ஒரு கடிதம் வாங்கிக் கொண்டேன். மதராஸ் உசாக் கமிட்டியின் அததியகூடான மிஸ்டர் ஆர்தர் டேவிஸ் எனபவர் லண்டன் கமிட்டியின் தலைவரான டாக்டர் ஆர்னால்டுக்கு எனனைப் பற்றிப் பலமாகச் சிபார்சு செய்து ஏற்கெனவே எழுதி யிருந்தார். இங்கிலாந்திலுள்ள உசாத் துணைவர்களின் மீது எனக்கு அதிக நம்பிக்கை இல்லை. ஏனெனில், கிராம்வெல் ரஸ்தாவினுள்ள இந்தியர்கள் பல பல கதைகள் சொல்லியிருந்தார்கள். அந்தக் கதைகளுள் ஒன்று வறுமாமூ:-பஞ்சாபிலிருந்து மெட்ரிசுலேஷன் பரீசைசுயில் தேறியவனொருவன் வந்திருந்தான். லண்டன் கமிட்டியார் இனிமையான வககளை யமைந்த கடிதமொன்றை ஆகஸ் போர்டு கமிட்டிக்கு எழுதிக் கொடுத்து, கட்டாயமாக அவனைச் சோதனக் கொள்வார்களென்று உறுதி கூறி அவனை அனுப்பினார்கள். அவன் போன வேளையில் ஆகஸ்போடு உசாத் துணைவர் இல்லாமையின், அந்தப் பஞ்சாபி கடிதத்தை வைத்துக்கொண்டு தெருவழியே சென்றான். அப்பொழுது அவனைப் போல வந்துள்ள இந்தியா சிலர் சந்தித்து, உசாத் துணைவர்களின் வஞ்சகவாதத்தைக் களை நம்பவேண்டாமென எச்சரித்தார்கள். அதன்மீது அந்தப் பஞ்சாபி லண்டன் கமிட்டியாரா கொடுத்த கடிதத்தைத் திறந்து பார்த்தான். அதில், “பி. ஏ. பட்டதாரிகளே யூனிவாஸிட்யில் சேரக் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்க, இப்படி மெட்ரிசுலேஷன் பரீசைசு கொடுத்தவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதனால் என்ன பயன்” இப்படிப்பட்ட ஆசைகளை அக்கணமே நிராகரிப்பதே சரி” என எழுதப் பெற்றிருந்தது. அதைப் பார்த்துப் பெருஞ் சீற்றங் கொண்டு பஞ்சாபி அந் கடிதத்தைக் கிழித் தெறிந்து விட்டு மற்றொரு காலேஜ் தலைவரணடை போய் எவருடைய சிபார்சு

மினறித தன் விஷயத்தைத் தானே எடுத்துச் சொல்லி அந்தக் கலாசாலையிற் சேர்ந்தான்.

இந்தக் கதையை இந்தியர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இது நிஜம் எனவே அவர்கள் நம்பியுமிருந்தார்கள். இதன் உண்மையை நான் ஆராய்ந்து அறிய முடியவில்லை. இந்திய மாணவர்களுக்கிருந்த பெருஞ் சந்தேகமான மனப்பாங்குக் கேற்றவாறு எவனோ ஒருவன் இந்தக் கதையைக் கற்பனை செய்தான் என்பதே எனது எண்ணம். அடுத்து எப்படியிருந்தாலும் இருக்கட்டும். டாக்டர் ஆர்னால்டினுடைய உதவி அதிகாரி எனக்கு வாசித்துக்காட்ட வேண்டுமென நான் கேட்டு மளவு மேற்சொல்லிய கதை என்னை உறுத்தியது. அதை அவர் எனக்கு வாசித்துக் காண்பித்தார். உண்மையில் அவர் எனக்குப் பலமாகவே சிபார்சு செய்திருந்ததைத் தெரிந்து, அநியாயமாக அவரமீது சந்தேகம் கொண்டேனே என வருந்தினேன்.

பாடிங்டனிலிருந்து ஆகஸ்போடுக்குப் போனேன். ஊர் புதியதானமையின் தவறான ரெயில் வண்டியில் ஏறிவிட்டேன். இடையில் நிலலாமல் நேரே போகிற வண்டியில் ஏறுவதைவிட்டு, ரீடிங் என்னும் இடத்தில இறங்குவண்டிய வண்டியில் ஏறினேன். லண்டனமா நகரத்தைச் சூழ்ந்துள்ள கோரமான பெரும் புகையையும் தூசியையும் விட்டு நீங்கியபின், தேசக் காட்சி இனிமையாயிருந்தது. ஆயினும், பனிக்காலமாதலால் மாங்கள் தழையுதிர்ந்து மொட்டையாக நின்றது சிறிது உற்சாகக் குறைவாக இருந்தது. அன்றைத் தினம் பெரும் பனி பெய்தது பனி விழுந்துறைவது பார்ப்பதற்கு அழகாகவே இருக்கின்றது. எண்ணிறந்த சிறிய இறகுகள் வானத்தினின்று கீழே வீழ்வது போலத் தோன்றுகிறது. இதற்கு ஏறக்குறைய சரியான உபமானம் இலவங் காய்கள் வெடித்துப் பஞ்சு பறந்து வீழ்வது போல இருக்கிற தென்னலாம்; அல்லது கடல் நுரை அலைகளினால் மோதித் தெறிப்

பது போலாகும் என்னலாம். ஆயினும், இவ்விரண்டு உதாரணங்கள் லெதுவும் உறைபனி வீழ்ச்சியை உள்ளபடி உணர்த்தாது. ரெயில் வண்டியில் வெப்பம் ஊட்டத்தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஆதலால் வண்டிகளுள்ளிருந்த நாங்கள் மிகச் சௌகரியமாகவே இருந்தோம். உறைபனி வீழ்ச்சியையும் தேசக் காட்சியையும் காணும்பொருட்டு ஜன்னலண்டை உட்கார்ந்திருந்தேன். ஒரு தடவை ஜன்னலைத் திறக்க முயன்றேன். அப்பொழுது அவ்வறையிலிருந்த மாதொருத்தி, 'திறக்காதேயுங்கள், வெளிப் புறத்தில் கடுங்குளிராக இருக்கும்' என்றாள். ஜன்னற் கதவைத் திறக்காமல் விட்டேன்.

இங்கிலாந்தில் ஒரு விஷயம் கவனிக்கத்தக்க நல்ல அமசமாக எனக்குத் தோன்றியது. ரெயில் வண்டியில் பிரயாணம் செய்யும் ஆடவருள் சுருட்டுப் புகை பிடிக்காதவர்கள் நூற்றுக்கு 50 என்னலாம். இப்படியிருக்க, ஒவ்வொரு ரயில் வண்டியிலும் புகை பிடிக்காதவர்களுக்கென ஓர் அறை தனித்து அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட அறையில் அங்குள்ளவர்களுடைய அனுமதியின்றி எவரும் புகை பிடிக்கமுடியாது; எவரேனும் ஆக்ஷேபித்தால் புகை பிடிப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும். இந்தியாவில் ஆடவருள் பெரும் பாலா புகை பிடிப்பதில்லை; பெண்பாலாருள் முக்காலே மூன்றரை வீசமும் புகை பிடிப்பதில்லை. ரயில் வண்டிகளில் மற்றப் பிரயாணிகளின் அனுமதியின்றி எவரும் புகை பிடிக்கக் கூடாதென்ற கொள்கை மாதிரிமே வாயாற் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், புகை பிடிக்காதவர்களுக் கெனத் தனி அறைகள், இல்லாமை யினாலும் சாமானிய பிரயாணிகள தையமாக ஆக்ஷேபிக்காத தனாலும் புகைக் குடிக்கிறவர்கள் ரயில் வண்டியில் ஒவ்வொரு அறையையும் மறவார்களுக்கு நாகம் போல ஆக்கி விடுகிறார்கள்; புகை பிடிக்காதவர்களுடைய முகத்தினமீதும், ஸ்திரீகளின் முகத்தினமீதும் மயக்கலைப் புகையை ஊதி விடுகிறார்கள்; எவரேனும்

ஒருவர் அதை ஆசேஷித்தால பெரு நிமிர்ச்சி காட்டி இறுமாப் பாக நடந்துகொள்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலோவெனின், புகை பிடிக்கிறவர்களுடைய உரிமையையும், பிடிக்காதவர்களுடைய உரிமையையும் நாட்டுச் சட்டம் மதித்துக் காப்பதுபோல ஊராரும் கராகுகிறார்கள். ரயில் வண்டியிற் பிரயாணம் செய்யும்போது புகை குடிக்காதிருக்க விரும்புகிறவனெவனும புகை விலக்கு அறையில் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம். ஆதலால் இந்தப் பாருபாட்டில் ஜாதி நிர்ப்பந்தம் ஏதுமில்லை; இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு இந்நியாவின் செய யத் தலைப்படால ஜாதிமுறைத் தொந்தரவு ஏற்படக்கூடும்.

ரீடிங் என்னும் இடத்தில் ரெயில்வண்டி நின்றது. ஆகஸ போர்டுகுப் போகும் வண்டியிலேற அங்கே நான இரண்டு மணி நேரம் காத்கிருக்க வேண்டிதாயிற்று. அததனை நேரத்தை வீண போக்காமல் நான அங்குள்ள ஹன்ட்லி பாமர் பிஸ்கோத்துக் கிடங்குக்குப் போய், எவரும் கையினால் தொடாமலே அங்கே பிஸ்கோத்துகள் செய்யப்படுகிற இறறை நாள முறையைப் பார்த்து வந்தேன். அதே மாதிரியான அனுகூலங்களை இங்கே அமைக்கக்கூடுமானால், அப்படி பிஸ்கோத்துக்களை இந்நியர்கள் செய்யமுடியாத அரிய சாமர்த்தியமொன்றும் எனக்கு அந்த பிஸ்கோத்துச் சாலையிற் புலப்படவில்லை. ஆனால் இந்நியாவே கைத் தொழில் விஷயத்தில் பின்னணியில் நிற்கின்றது. தங்கள் தேசத்து வீளை பொருள்களை கைத் தொழிலில் தோசசி பெற்ற பிற நாடு களுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் பண்படுத்திய அதே வஸ்துக்களை அப்பிறநாடுகளினின்றும் தருவித்துக்கொள்வதில் ஊக்கம் மிகுந்த வாகளாக இருக்கிறார்களே யொழிய, தங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களை இயன்றவரையில் தாமே செய்துகொள்வதில் இந்நி யர்கள் முனையாதிருக்கிறார்கள்.

பிஸ்கோத்துச் சாலைப்பினின்று திருடபிவந்து ஆ க ஸ போர்டுக்கு ரெயில் ஏறினேன். ஒரு மணி நேரத்திற்குள் ஆக்ஸ்

போர்டு கலாசாலைகளின் கோபுரங்களும் ஸ்தூபிகளும் கண்ணுக்குத் தென்பட்டன. நமதுபுராதன தேவாலயங்களின் கோபுரங்களையும் துவஜஸ்தம்பங்களையும் கண்டால் எவ்வளவு பக்தியும் பயமும் மனத்தில் எழுமோ அவ்வளவு பக்தியும் பயமும் இந்தப் பழைய கட்டடங்களைக் கண்டவுடன் எனக்கு உண்டாயின. மாணவர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகத் தம்மனத்திற்கு வேண்டிய சமாதானத்தையும் சாந்தியையும் பெற்ற இடங்கள், மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகத் தம் ஆத்மாவுக்கு வேண்டிய சாந்தியையும் சமாதானத்தையும் பெற்ற இடங்களுக்கு ஒப்பெனவே எனக்குத் தோன்றியது. ரெயிலை விட்டு இறங்கி வாடகை வண்டியமாததிகொண்டு ரண்டால்ப் ஹோட்டலுக்குப் போய் சாமான்களை அங்கே வைத்துவிட்டு கானடாபரி ரஸ்தா 9-ம் நம்பரிலிருந்த மிஸ்டர் பரோஸ் என்னும் அவலூர் உபசாரத் தலைவரிடம் போனேன். அவர் என்னை அனபுடன் வரவேற்று, இந்தியா ஆபீஸர் கொடுத்த கடிதத்தைப் பார்த்து, அடுத்த அகடோபர் மாதத்தில் மாகடலின் கலாசாலையிலாவது கிரைஸ்ட் சர்ச் கலாசாலையிலாவது சேர்ப்பதாகச் சொன்னார். உடனே அடுத்த படியாகச் சாவகலாசாலையில் நான் சேரவேண்டும் என்றேன். “அப்படியானால், நீர் காலேஜில் படிக்காத மாணவனாகச் சேரவேண்டும். ஏனெனில் வருஷத்து நடுவில் எந்தக் காலேஜிலும் எவரையும் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

அன்றியும், நீர் புலால் உண்பவரல்ல; காலேஜீ மாணவனாக இல்லாதிருப்பதே நல்லது. காலேஜீகளில் சுத்தமான சைவ உணவு கிட்டுவது அரிது. தனி வீடுகளில் நீர் சைவ உணவு ஏற்பாடு செய்துகொள்வது இயலும்” என்றார் அப்படியே யாகட்டும் என்றேன் காலேஜீ மாணவரல்லாதவர்களின் விசாரகரான மிஸ்டர் பேகரணடை நாங்கள் இருவரும் போனோம். ஜனவரி மாதம் 18-ந் தேதி துவக்கமாகிற அடுத்த கலாசாலைப் பருவ ஆரம்பத்தில்

எனனைச் சேர்ப்பதற்கு அவர் ஆக்கேதபனையினறிச சமமதித்தார். இவ்வாறு சர்வ கலாசாலைப் பிரவேசானுமதி பெற்று, ரண்டாலப் ஹோட்டலுக்குப் போய் இரவு தங்கியிருந்தது, மறுநாட்காலையில லண்டனுக்குப் புறப்படவேண்டி. ரண்டாலப் ஹோட்டலில் ஹோட்டல் சார்புகள் மிக அதிகமாயிருந்தன பணியாட்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சமமானங்களும் அதிகமாகவே இருந்தன.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இங்கிலீஷ் ஹோட்டலுக்கும் சாமானிய இந்திய ஹோட்டலுக்கும் உள்ள முக்கியமான மூன்று வித்தியாசங்களை எடுத்துச் சொல்வேனாக. இந்தியாவிற்கு சாப்பிடுகிறவர்களெல்லாருக்கும் ஒரே விதமான சார்பு வீதம் நிலவரமாக ஏற்பட்டுள்ளது. அவரவரும் வயிற்றுக்கு வேண்டிய அளவு புசிப்பதற்காகும். இங்கிலாந்திலோவெனின், ஒருவன் என்ன சாப்பிடுகிறானோ அதற்குத் தகுந்தபடி அவன் பணம் கொடுக்கவேண்டும். பொதுவாக சாப்பாட்டுக்கு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்னும் திட்டம் நிரந்தரமாக இல்லை. சிற்றுண்டி கோஷ்டி, போஜன கோஷ்டி முதலானவைகள் அப்போதைக்கப்போது நடந்துகொள்கின்றன. சிற்றுண்டிக்கு இவ்வளவு போஜனத்துக்கு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்னும் திட்டம் அவைகளுக்கு உண்டு. ஆனால், அவைகளில் உண்ணப் போகிறவனுக்கு அங்கே குறிக்கப்பட்டிருக்கிற வஸ்துக்கள் மாதிரிமே கிடைக்கும்ல்லாமல் வயிறு நிரம்ப வேண்டிய அளவு அவைகளிற்கிடைக்காது இரண்டாமபெரிய வித்தியாசம் என்னவெனின், இந்திய ஹோட்டல்களில் ஒரே மாதிரியான உணவு வகையே உண்டு, இங்கிலீஷ் ஹோட்டல்களிலோவெனின், பதார்த்த வகைகள் பல. அவைகளுள் ஒருவன் தனக்கு வேண்டியவை இன்னவை யெனத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மூன்றாம் அம்சம் என்னவெனின், இங்கிலாந்தில் ஹோட்டல் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கிற சமமானத் தொகை

மாததிரமே இந்தியாவில் ஒரு சாப்பாட்டுக்குக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாகும். இங்கிலாந்தில் நல்ல ஹோட்டலில் பரிசாரகன் அல்லது பரிசாரகிக்குக் குறைந்த பக்ஷம் கொடுக்கவேண்டியது 6 பென்சு, 6 அணா ஆகும். அப்படி 6 பென்சு கொடுத்தால், சாதாரணமாக “தாங்கயு, சா” (வந்தனம், ஐயா) என அந்த பணியாளர் அல்லது பணிப் பெண் சொல்வர். மனப்பூர்வமான வந்தனோபசார வாததை அவரிடமிருந்து பெறவேண்டுமானால், ஒரு ஷிலிங்கு (12-அணா) கொடுக்க வேண்டும் இப்படிச் சம்மானம் கொடுக்காவிட்டால், இப்படிப்பட்ட லோபிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களைப் பரிமாறப் பெறுவதற்கு வெகு நேரம் காத்திருக்கவேண்டும்; சம்மானம் கொடுக்கிறவர்களுக்கே பணியாட்கள் சுறுசுறுப்பாக விரைந்து பரிமாறிக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்த வெட்கம் பொறுக்கமாட்டாமல், அதற்குப்பின் ஜனங்கள் சம்மானம் கொடுப்பார்கள். ஏனெனில், தமக்குப் பின் வந்தவர்கள் உண்ணுகையில் தாம் உண்ணாமற் காத்துக்கொண்டிருப்பது தமக்கே சங்கடமாகவும் கௌரவக் குறைவாகவும் இருக்கும்.

லையான (Lyon's) கம்பெனியார் அநேக ஹோட்டல்கள் வைத்து நடத்துகிறார்கள். அவை போன்ற சில ஹோட்டல்களில் இந்தச் சம்மானத் துன்பம் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறதெனச் சொல்லலாமேயொழிய, அடியோடு ஒழியவில்லை. சில பெரிய ஹோட்டல்களில் பணியாட்களுக்குச் சம்பளமே கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்குச் சாப்பாடு மாததிரம் போடுகிறார்கள். அவரவருக்குக் கிடைக்கிற சம்மானமே அவர்களுக்கு ஆதாயம். பிரானசு தேசத்தின் தென பிராந்தியத்தில் இந்தச் சம்மானத் துன்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்காகச் சம்மானங்கள் கொடுக்கவும் கூடாது பெற்றுக்கொள்ளவும் கூடாது; ஆனால், சாப்பாட்டுக்குள்ள சார்ஜுக்கு மேல 100-க்கு 10 வீதம் அவரவரிடம் வசூல் செயது, அப்படி வரும் தொகையைப் பணியாட்களுக்கும் மற்ற

ஹோட்டர் சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமெனச் சில ஹோட்டல்காரர்கள் சேர்ந்து ஒரு விதி ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். ஆனால், சில நாளைக்குப் பின் பார்த்தபோது, புசிக்க வருகிறவர்கள் சிலர் தமக்கு முன்னால் வந்தவர்களைக் காட்டிலும் சீக்கிரமாக பரிமாரப் பெறவேண்டுமென்னும் பெருமையைப் பாராட்டிப் பணியாட்களுக்குச் சமமானம் கொடுக்கலானார்கள். இப்படிச் செய்யச் தலைப்பட்டதனால் சமமானத் துன்பம் திருமபத் தலை காட்டியது. புசிக்க வருகிறவர்கள் மேற் சொல்லிய விதியினால் சாப்பாட்டுச் சாணைக் காட்டிலும் 100-க்கு 10 வீதம் அதிகப் பணம் தண்டத் தொகையாகக் கொடுக்கிறோமேயல்லாமல், அதற்குத் தக்க பியோஜனம் பெறுவதில்லையே என வயிறு எரிந்து கிளர்ச்சி செய்து, அவ்விதியை ரத்து செய்து கொண்டனர்.

லண்டனமா நகருக்கு நான் திருமபி வருகையில் விசேஷ சம்பவமொன்றும் நிகழவில்லை. ஆக்ஸ்போர்டில் ஜனவரி 6-ந் தேதி முதல் இரண்டு அறைகள் நான் வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டிருந்தேன். அங்குப் போவதற்கு எனக்கு இன்னும் கிட்டமுட 1½ மாத அவகாசம் இருந்தது. அந்த அவகாச காலமெல்லாம் நான் லண்டனமா நகரத்தைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அத்தியாயம் 7

லண்டன்மா நகரம்

தேச சரித்திரத்தினால் நாம் தெரிந்துள்ள பட்டணங்களுள் மிகப் பிரம்மாண்டமானது லண்டனமா நகரமே. விரிவிலும் குடித் தொகையிலும் வர்த்தகப் பெருக்கத்திலும் அரசியற் பெருமையிலும் இதற்கு ஈடான பட்டணம் எதையும் உலக சரித்திரத்தில் கேட்டதேயில்லை, பண்டை நாளில் பாபிலோன பாடலிபுத்திரம்,

அலெகஸாண்டிரியா, ரோம், ஏதன்ஸ், கார்த்தேஜ் என்பவை மிகப் பெரியபட்டணங்களாக விளங்கின. அவைகளெல்லாம் லண்டனுக்கு ஒப்பிட்டுப் பாக்கையில் அற்ப உருக்களேயாகும். அவை குடித் தொகையிலும் பிறமுக்கியத்திலும் லண்டனமா நகரத்தை மிஞ்ச வேண்டுமென வீணில் முயன்றன. லண்டனுக்குள்ள விசேஷ அமசங்களுள் முக்கியமானது அதன் அபரிமிதமான விஸ்தீரணமே. லண்டனை ஒரு நகரம் என்னலாம்; பல நகரங்களின் தொகுதியெனவும் சொல்வது பொருந்தும். 17-ஆம் நூற்றாண்டில் லண்டன் எனபது ஒரு பெரிய பட்டணமாகவே இருந்தது. பெருநதி மூண்டதன் பின், முக்கியமாக 19-ம் நூற்றாண்டில் அஃது அசாதத்தியமாகவும் பல வகைகளிலும் வளர்ந்தோங்கியது. பெபிஸ் (pepys) என்பவர காலத்து லண்டன் ஜான்ஸன் (Johnson) என்பவர காலத்து லண்டனைக் காட்டிலும் சிறியது. ஜான்ஸன் காலத்து லண்டன் டிக்கன்ஸ் (Dickens) காலத்து லண்டனைக் காட்டிலும் சிறியது; டிக்கன்ஸ் காலத்து லண்டன் இற்றை நாள லண்டனைக் காட்டிலும் மிகச் சிறியது; 17-ம் நூற்றாண்டில் யானைக்குட்டியைப் போலிருந்தது 20-ம் நூற்றாண்டில் முதிர்ந்த பெரிய யானையாயிருக்கின்றது, இன்னம் ஓங்கி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இது ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியோ அல்லது யானைகால் போன்ற கொடிய நோயோ எனபது இனிக் காலக்கிரமத்தில்தான் தெரியவேண்டும். லண்டன் நகரத்து விஸ்தீரணம் இப்போது அஃது ஒரு மாகாணம் என்று சொல்லத்தக்க அளவு அதிகமாயிருக்கின்றது. இந் நகர வாசிகளுள் இலக்ஷக்கணக்கானவர்கள் இந்நகரம் முழுவதையும் பாரதத்தேயிலலை. லண்டன் சிறந்தது விளங்குவது விஸ்தீரணத்தில் மாதிரிமேயன்று.

இதன் விளைவாக காட்டிலும் குடித்தொகை பிரமாதமாயிருக்கின்றது 75 லக்ஷம் ஜனங்களுக்குக் குறையாமல் இதில் நிவசிக

கிறார்கள். இந்த ஜன சங்கியை நார்வே ஜனசங்கியையும் டென்மார்க்கு ஜன சங்கியையும் சேர்ந்த தொகையைக் காட்டிலும் அதிகமாகிறது. பூதாசாரமான வஸ்துகளும் பிரம்மாணடமான பண்டங்களும் நிறைந்திருந்த காலத்தோடு ஒப்பிடடுப பார்த்தாலும் இதுமிகப் பெரிதெனவே சொல்லவேண்டும் பருமனைப் பார்த்துப் பெருமை பாராட்டலாகாதென நாம் எவ்வளவு இகழ்ந்த போதிலும் மகத்தான தொன்றைக் காணும்போது அச்சமும், அதிசயமும் கௌரவ உணர்ச்சியும் மனிதருக்குத் தோன்றுவது இயல்பே. சமுத்திரத்தின் பெருமை நம் மனத்தில் எப்படிப் பதினின்றது, அதைப் பார்த்து எவ்வளவு மகிழ்கின்றோம், அதை எவ்வளவு விரும்புகின்றோம், அதைக் கண்டு எவ்வளவு பயப்படுகின்றோம்? எல்லாம் அதன் எல்லையற்ற விஸ்தீரணத்தினாலும் அளவற்ற நீர்த் தொகுதியினாலுமேயாகும். அது போலவே வானம் அகண்ட விஸ்தீரணமாயிருப்பதாலும் எப்பொழுதும் ஒளி விசுகிற சூரிய சந்திர நக்ஷத்திரங்கள் நிரம்பியிருப்பதாலும் அதையும் பயபகதி வணக்கத்தோடு பாராட்டுகின்றோம்.

மனிதனுடைய ஆதமாவானது (ஜீவாதமாவானது) அகண்டமாயுள்ள பரமாத்மாவின்மிருந்து தோன்றியதனால், அவ்வகண்டா காரத்தை அடைவதற்கே நாடுகின்றது; அகண்டாகாரமனப்பது நமக்குப் புலப்படாவிடினும், காலத்திலாவது தேசத்திலாவது எண்ணிக்கையிலாவது நமது கணக்குக்கடங்காமல் விரிந்து கிட்டமுட அகண்டாகாரத்தை ஒத்திருப்பது எதுவாலும அதனைக் கண்டு மகிழ்கின்றது. இந்தக் காரணத்தினாலேயே மனிதனவானதையும் சமுத்திரத்தையும் மலைகளையும் நதிகளையும் கண்டு அவைகளின்மீது அனபு பாராட்டுவதோடு பய பகதியும் கௌரவமும் பாராட்டுகிறான்; இதே காரணத்தினாலேயே பெரிய ஜனத்திரளைக் கண்டு அது பரமாத்ம சொருபத்திற்கொப்பானதென ஈனைத்து, அச்சமும் ஆனந்தமும் அடைந்து மனம் பூரிக்கிறான்.

மானிடத்தலைகள், அல்லது முகங்கள் எண்ணிறந்தன ஓரிடத்திற் கூடிக்கூடலு போன்று விரிந்த காட்சியைக் கண்டு எவனே மன வெழுச்சி கொள்ளான! அந்தக் காட்சியிற் பெரும பருமனையும் பேரெண்ணையும் தவிர வேறு என்ன அதிசயம் இருக்கின்றது?

பருமனைப்பற்றிப் பேசுகையில், ஏறும்பும் தன கையால எண்ண உடல கொண்டதேயல்லவா? அதை யானையைக்காட்டிலும் அல்லது திமிங்கிலத்தைக் காட்டிலும் விசேஷமான மிருகமென என்னைக்கேனும் கொண்டாடத் தகுமோ? ஆனால், அப்படியிருந்த போதிலும், ஓர் ஏறும்பை விநோத வஸ்துவெனப் பார்ப்பதற்காக எவரேனும் மிருகாசயத்திற்குப் போவரோ? ஏறும்பில் அரிய குணங்கள் இல்லையா? சுறுசுறுப்புக்கும், ஓயா உழைப்புக்கும், உழைப்பின் திறமைக்கும் அது ஒப்புயாவில்லாத பிராணியாகுமே. அப்படிப்பட்ட ஏறும்பைப் பார்ப்பதற்கு எவரும் போகமாட்டா ராயினும், யானை வந்திருக்கிறது அல்லது திமிங்கிலம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் எத்தனையோ ஜனங்கள் அதைப் பார்ப்பதற்கு ஒடுவார்கள். எந்த மிருகாசயத்திலும் ஓர் ஏறும்பைக் கண்ட காட்சி வஸ்துவாக வைத்து எவரும் வளர்க்காததனாலும், உயிரோடு ஒரு யானையையேனும் திமிங்கிலத்தின எலும்புக்கட்டையேனும் மிருகாசயத்தில் வைத்திருப்பது பெருமையென எல்லாரும் பாராட்டுவாராதலாலும், மேற் சொல்லிய விஷயம் தெளிவாகும். ஆனால், ஒரு தூறுகோடி ஏறும்புகள் ஓரிடத்தில் ஒன்று கூடி இருக்குமானால், அந்தக் காட்சியைக் கண்டு களிப்பதற்கு எத்தனையோ ஸ்திரீகளும், புருஷர்களும் ஆவலுடன் போவார்கள். பருமனை ஆகிருதி ஒரு பெருமையல்லவென சிலா கூறுவது பொருந்தாதனரோ? ஆகிருதியைக் கண்டு மானிடரெவரும் எந்நாளும் மயங்குவார்கள். அது பெருமைக்குள்ள லக்ஷணங்களுள் ஒன்றெனவே கொள்வார்கள். இப்படி ஜனங்கள் கொள்வது தவறென நான் சொல்ல மாட்டேன். பருமனை ஆகிருதிக்குப்

பெருமை இல்லையென வாதிக்கிறவர்கள் வானத்தின் விரிவையும் கடலின் பரப்பையும் வியந்து விளித்துப் பரவசப்பட்டுப் பேசுகிறார்கள்; ஆனால், அந்தக் கடலினின்று எடுத்துவந்த ஒரு சொம்பு நீரைக் கண்டு அவ்வளவு உற்சாகமும் பரவசமும் கொள்வதில்லை.

உண்மையாகவே நான் லண்டனமா நகரத்து ஆகிருதியையும்; ஜனத் தொகையையும் கண்டு அதிசயித்து ஆனந்தித்தேன் என அன்பிற்கும், ஆசைக்கும் உரிய சுதேசத்தின் ஆகிருதியையும் குடித் தொகையையும் கண்டு எவ்வளவு மகிழ்வேனோ அவ்வளவு மகிழ்வுற்றேன். எங்கள் நாட்டின் பிரம்மாண்டமான ஆகிருதியையும் அதி விஸ்தாரமான ஜனத்தொகையையும் கண்டு மகிழ்ந்தே உலகத்திலுள்ளவாகளெல்லாரும் எங்கள் நாட்டை மதித்து அதன் மீது ஆசை கொள்ளுகிறார்கள். அதுவே மான்டின்கிரோ (Montenegro) வைப் போலவும் ஸான் மரீனா (San Marina) வைப் போலவும் அளவிற சிறுத்துக் குடித் தொகையில் குறைந்திருந்தாலும், எவரும் அதனை நினைக்கவும் மாட்டார்கள். பேசினாலும் இகழ்ச்சியாகப் பேசுவார்கள். நாட்டின் தன்மையில் குறைவு சிறிதும் ஏற்படாவிடினும், விஸ்தீரணமும் ஜனத் தொகையும் குறைந்ததனால் மாதிரிமே அது சிறுமைப்படும். பிரிட்டிஷ் ஸாமராஜ்யத்தைக் குறித்து நினைக்கும்போது பிரிட்டிஷா எல்லாருக்கும் தம்மையறியாமல் ஒருவிதமான ஆனந்தம் பொங்கி எழுகின்றது. அவ்வானந்தத்தின் பெரும் பகுதி அதன் அபரிமிதமான ஆகிருதியினாலும் அதிகதரமான ஜனத் தொகையினாலும் எழுவதே யல்லாமல், அந்த ஸாமராஜ்யத்தின் தன்மைச் சிறப்பினாலல்ல. லண்டன் மாநகரத்து அதி விஸ்தாரத்தைக் கண்டு நான் அசசுமும் அதிசயமும் கொண்டேன் எனப்பது உண்மை. இப்படி அதிசயித்து அயாந்தவன நான் ஒருவன் மாதிரிமேயல்லவென்றும் நினைக்கிறேன்.

வீடுகளின் வரிசைகள் லண்டன்மா நகரத்தில் கடல போல விரிநது கிடக்கின்றன. அந்தக் கடலின் மகத்துவத்தை உள்ளபடி உணர்ந்து அனுபவிப்பதற்கு அதை நேரே கண்ணாற் கண்டு தெரியவேண்டுமேயல்லாமல், அதை வர்ணிக்க முடியாது. கண்ணுக் கெட்டின தூரமளவும் வீடுகளும் தொழிற் சாலைகளும் பட்டடை களும் மனைகளுமாகவே இருக்கின்றன. அவை எல்லா விடத்தும் அழகாகவாவது இனிமையாகவாவது இருக்கின்றனவெனச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் மொத்தத் தொகுதியாகப் பார்க்கும் போது மிக மகத்தாகக் காண்கின்றன. பல இடங்களில் தெருக்கள் முழுதும் ஒரே மாதிரியான கட்டடங்களினால் அமைந்திருக்கின்றன. அவை போர வீரர்களுக்காக அமைத்த பாசறைகளைப் போல வேற்றுமையின்றி ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன. சித்திர விசித்திர வித்தியாச மில்லாமல் அவை பார்ப்பதற்கு வெறுப்பாக இருக்கின்றன. இது ஏன இப்படியிருக்கின்றதெனின், அதில் நிவசிப்பவன் ஒவ்வொருவனும் தன் மனதுக்கு இயன்றபடி தனித் தனியே அவைகளைக் கட்டிக்கொள்ளவில்லை. எவனோ முதலாளி ஒருவன் வாடகைக்கு விடும் பொருட்டு ஒரே மாதிரியாக வீடுகளை வரிசை வரிசையாகக் கட்டிவைத்துவிட்டான். புதிதாக ஒன்றைக் கற்பனை செய்வதைக் காட்டிலும் ஒன்றைப் பார்த்து அதைப் போலச் செய்வது மனிதனுக்கு எளிதாக்கும்ல்லவா? ஆகையினால் லண்டன் நகரத்துத் தெருக்கள் சிலவற்றில் தேனீக்கூட்டின் அறைகளைப் போலவே வீடுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வீடுகளில் நிவசிப்பவர்களும் அவர்களைப் பாரக்கப் போகிறவர்களும் தத்தம் வீடு எது என்று அடிக்கடி தடுமாறுது தெரிந்து கொள்வது ஆச்சரியமே. இப்படிப்பட்ட தடுமாற்றம் நேருமென்று தெரிந்தே போலும், அவர்கள் வீட்டு நட்பரை மிக முக்கியமாகக் கவனித்து வைத்துக்கொள்கிறார்கள். வீட்டு நட்பரை மறந்து போனால் தெரு இன்னதென்று தெரிந்திருந்த போதிலும்

லண்டன் நகரத்தில் ஒரு வீட்டைக் கண்டுபிடிப்பது ஸாததிய மாகாது. ஏனெனில், ஒரு தெருவில் இருப்பவர்களுக்கு அக்கம் பக்கத்தாருடைய பெயர்கள் மாதிரிமே தெரியும்ல்லாமல், மற்ற வர்களுடைய பேர் தெரியாது, சிலருக்கு அக்கம் பக்கத்தாருடைய பெயரும் தெரியாது. ஒவ்வொருவனும் தன் வேலை என்னவோ, விவகாரம் என்னவோ அதைக் கவனிக்கிறான்; அது சம்பந்தமான மனிதர்களோடேயே பழகுகிறான்.

ஆகஸ்போர்டு முதலான பட்டணங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகக் கட்டப் பட்ட வீடுகள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை லண்டன் நகரில் இருப்பதுபோல அதனை இல்லை. ஒரு மனிதன் இருக்குமிடத்தைக் கண்டு பிடிப்பதும் அவ்வளவு கஷ்ட மில்லை. இஃது எதனாலெனின பட்டணங்கள் சிறியவையாதலாலும் பழக்கமுள்ள ஜனங்கள் அதிகமாக இருப்பதாலுமேயாம். ஏற்கெனவே சொல்லியது போல, லண்டன் நகரத்திலுள்ள வீடு கள் பல அழகாகவேனும், மனத்திற்கு இனிமையாகவேனும் இல்லை. அவைகளுக்கு முன்புறத்தில் முற்றம் கிடையாது, பின் புறத்திற் கொலை இல்லை, சுற்றுப்புறத்தில் எங்கும் பயிர் பச்சை காண்பதரிது. ஆனால், இந்தத் தாய நகரத்தைச் சுற்றி ஏற்பட்டிருக்கிற ஆராம நகரங்கள் இப்படியில்லை. இவ்விடங்களில் அந்தப் பெயருக்கு ஏற்றபடி மாளிகளும், மலாச்செடிகளும் யதேஷ்டமாக இருக்கின்றன, பட்டண வாசத்தது அனுசூலங்களும், கிராமவாசத்தது அனுசூலங்களும் ஒருங்கே வாய்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில், கிராமாந்தர வாஸனையே இல்லாத தனிப்பட்ட நகர வாழ்க்கையில் ஸதூல சூக்ஷ்ம தர்ம சததுக்கள் குன்றிப்போம்; தேகம்திடமாக ஒங்கி வளராது. மனம் விரிந்து தாராளமாகாது. நீதி ரியாயம் முதலிய தர்ம சிந்தனை தழைத்து வளராது. ஆனதனாலே, லண்டன்மா நகரத்தில் எந்த வாழ்க்கைத் துறையிலேனும் பிரமுகராயிருக்கப்பட்ட பெரிய

மனிதர்களெல்லாரும் மூன்று தலைமுறைக்குள் நாட்டுப்புறத்தி னின்ற லண்டனுக்குப் குடிப்போனவாகலின் சந்ததியாரே யென ருஜுப்படுத்தலாமென்று மாஷல் என்னும் புலவர் (Professor Marshall) சொன்னார்.

இப்பொழுது லண்டனமா நகரத்திற் பெரிய சீர்திருத் தங்கள் செய்து வருகிறார்கள். ஆராம நகரங்களும் (Garden Cities) விஸ்தாரமான உத்தியான வனங்களும் இதை போன்ற பலவும் அமைத்து வருகிறார்கள். நகர வாசத்தினுலுண்டாகும் கேடு இனி நீடிக்குமோவெனச் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது லண்டனமா நகரத்தில் அழகிய உத்தியான வனங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. ஜனங்கள் வேண்டியளவு சுத்த வாயுவைச் சுவாசிப்பதற்காகும் ஹைட்பார்க்கு (Hyde Park) பின்ஸபரிபார்க்கு (Finnsbury Park) ஹாம்ஸ்டேடு ஹீத் Hampstead Heath) எனப்பவை மேற் சொல்லிய உத்தியான வனங்களுட் சிலவாம். இவைகளை “நகரத்து மூச்சுப் பைகள்” என ஜனங்கள் வழங்குவது மிகப் பொருத்தமாயிருக்கின்றது. இவைகளை அழித்தது விட்டால் லண்டனில் ஜனங்கள் குடியிருக்க முடியாது. முன்னாலில் லண்டன் கீழ்க்கோடி வேறுகவும், மேலக் கோடிவேறுகவும் காணப்பட்டது. சாமானிய ஜனங்கள் கீழ்க்கோடியிலும், பிரபுக்களாதிபியோ மேலக்கோடியிலும் நிவசித்து வந்தார்கள் இப்போது வட லண்டன் தென் லண்டன் எனப்பனதோன்றி, இவைகளில் நடுத்தரமான அநதஸ்துள்ளவர்கள் நிவசிப்பதனாலும் இவர்கள் மேலக்கோடிப் பிரதேசத்திலும் குடியிருக்கத் தலைப்பட்டதனாலும் மேற் சொல்லிய வித்தியாசம் தோன்றும் குழறிப் போயிற்று.

ஆனால், இப்பொழுதும் செளதகெனலிங்டன், பிகாடலஸி லாக்கஸ், ரஷ்ஷல் ஷ்கொயர் முதலாக கோப்பும் கோலமும் வாயநத் பெரிய மனிதர்கள் நிவசிக்கும் பிரதேசங்களுக்கும், சாததம்,

பாப்லர், சைனாவின் முதலாக ஏழைகளும் இழிவுடையார்
களும் நிவசிக்கிற ஈஸ்ட் எண்டு பிரதேசங்களுக்கும் வித்தி
யாசம் நன்றாகப் புலப்படுகிறது. இயல்பாகவே வெஸ்ட்
எண்டைக் காட்டிலும் ஈஸ்ட் எண்டில் பாப கீர்மங்கள் (குற்றங்
கள்) அதிகமாக நிகழ்கின்றனவாயினும், வெஸ்ட் எண்டுகாரனைக்
காட்டிலும் ஈஸ்ட் எண்டுகாரன் அதிகக் குற்றத்தன்மையுள்ள
வனென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. வெஸ்ட் எண்டில் நாகரிக
மான குற்றச் செய்கைகள் அநேகம் நிகழ்கின்றன. ஆனால், அவை
ஈஸ்ட் எண்டில் நடக்கிற நாகரிகமற்ற முரட்டுத்தனமான குற்றச்
செய்கைகளைப் போன்றவளவு பிரபலமாக வெளிப்படுவதில்லை.
ஈஸ்ட் எண்டு பிரதேசத்தை நெருங்கி உற்றுப் பாரக்கவேண்டு
மென்னும் ஓர் ஆசை எனக்கு இருந்தது; ஏனெனில், நமது
கைத்தொழில் வியாபார ஸ்தலங்களாகிய பம்பாய் நகரமும்
கல்கத்தா நகரமும் வெஸ்ட் எண்டுகளாகாமல் ஈஸ்ட் எண்டுகளாக
பரிணமிகத்தலைப்படுகின்றன. ஈஸ்ட் எண்டின் நிலைமையைச்
சீர்திருத்தி உயாததுவதற்குச் செய்யும் முயற்சி முறைகளைப்
பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டால், இந்தியாவில் அப்படிப்பட்ட
தூத்தசைகளைப் பரிகரிப்பதற்குப் பேருதவியாகுமென நினைத்
தேன். அன்றியும், ஈஸ்ட் எண்டிலுள்ள சநது பொருது சேரிகள்
நான்கு படித்த பல புலதகங்களில் மிகத் தெளிவாகவும், சித்திர
விசித்திரமாகவும் வாணிகப்பாட்டிருந்தன அப்படிப்பட்ட ஈஸ்ட்
எண்டுச் சேரிகளைக் கண்ணாறு காணவேண்டுமென்னும் ஓர் ஆவல்
எனக்கு உண்டாயிற்று ஆனதனால், ஈஸ்ட் எண்டை நன்றாகச்
சுற்றிப் பார்ப்பதில் 3 முழுநாள்கழித்தேன். பல வண்டிகளில்
சுற்றியதல்லாமல், கால நடையாகவும் அநேக தெருக்களைப்
பார்த்தேன். அவ்விடத்து ஜனங்கள் வெஸ்ட் எண்டுகாரர்களைக்
காட்டிலும் உண்மையில் ஏழைகளாகவும் நாகரிகம் குறைந்தவர்
களாகவும் இருந்தனர்; அங்குள்ள கடைகண்ணிகளும் ஸினிமர்க்

களும் தாழ்ந்த 5-ம் தரமானவைகளாயிருந்தன. ஒரு விஷயம் எனக்கு ஆச்சரியமாகவும் இனிமையாகவும் இருந்தது. மிகக் கேடாயிருந்த அநேக வீடுகளை இடித்துத் தள்ளிப் புதிய மாதிரியில் நன்றாகத் திருமபக கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆகஸ்டோர்ஷிருநது யூனிவர்ஸிடி மாணவர்கணம் ஒன்று பரோபகார புத்தியோடு அந்தச் சேரிகளிலுள்ள ஏழைகளுக்குத் தமமாலியன்ற வகையில் உதவி செய்துகொண்டிருந்ததைப் பார்த்து அதிக சந்தோஷம் அடைந்தேன். அப்போது கலாசாலைகளில் விடுமுறைக் காலமாக இருந்தமையின, பறபல யூனிவர்ஸிடி களிலிருந்து அபபடிப்பட்ட மாணவர்களுக்கும், பரோபகார சங்கங்களினின்று சிலரும் ஈஸ்ட் எண்டுக்கு வந்து அங்குள்ளவர்களுக்குத் தமமாலியன்றவாறு பண உதவி, வைத்திய சிகிச்சை, கலவிப் பயிற்சி, மதோபதேசம் முதலியன செய்கிறார்களென்று கேள்விப்பட்டேன். படிப்பாளிகளுக்கும் பாமரர்களுக்கும் இவ்விதமான பரஸ்பர அனுதாப வுணர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது மிக நல்லது. இதனால், பாஷிஷவசத்திற்கு (Bolshevism) இடம் ஏற்படாது. ருஷ்யாவிலிருப்பதுபோல இங்கிலாந்தில் படிப்பாளிகளை இமசிக்காமல் இருப்பதற்காகும். மேலாடு மாணவர்கள் செய்கிற இந்த நல்ல காரியத்தை இந்தியக் கலாசாலை மாணவர்களும் பின் பற்றுவதனால் உலகத்திற்கு நல்லுபகாரம் செய்தவர்களாவார்கள்.

ஈஸ்ட் எண்டில் விசேஷமாக என மனத்திற்பட்ட 3-ம் விஷயம் ஒன்று உண்டு. அஃது என்னவெனில், வேலையாட்கள் எல்லாருக்கும் அரசியல் விவகாரத்தில் தமக்குள்ள அதிகாரமும் உரிமையும் இன்னதென நாளுக்கு நாள் அதிகமாகத் தெரிந்து வருவதே யாம் வேலையாட்கள் பலரோடு சாதாரணமாகப் பேசிப் பார்த்தேன். அவர்கள் நமது சாமானிய இந்தியக் கூலிகாரரைக் காட்டிலும் அதிகக் கலவிப் பயிலாதவர்களே. ஆனாலும், அவர்கள் முனிஸ்பல் பரிபாலன அதிகாரத்தையும் பாலிமெண்டு மெம்பர

ஸ்தானங்களையுங் கைக்கொண்டு ஏழை எளியார்களுடைய குறை களைப் பரிகரிக்கப்போகிறோமென்று சொன்னார்கள். ஐரோப்பிய மகா யுத்தம் நேர்ந்ததனால், தங்களுடைய நிலைமை மிகக் கெட்டுப் போயிற்றென்று அவர்களின் பலா குறை கூறினார்கள். அப்படி குறை கூறினவர்களின் சிலர் அந்த யுத்தத்தில் சோல்ஜர்களாக இருந்தபோது பெற்ற ஓவர்க் கோட்டுகளை இன்னம் அணிந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்தும், அவர்கள் அந்த யுத்தத் தினால் தங்கள் நிலைமை கேடுற்றதெனக் கூறினார்கள். யுத்தத்தை ஒழிப்பதற்காகவே அந்த யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்தயுத்த முடிவில், இங்கிலாந்தானது வீரர்கள் வசிப்பதற்கேற்ற இடமாகு மென்று லாயிடு ஜார்ஜ் சொல்லவில்லையா என அவர்களை நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் பசுபகுவென நகைத்தார்கள். “கெயஸரை விசாரணைக்குக் கொண்டு வருவோம், பே ரை யொழிப்பதற்காகப் போர்புரிகிறோம். இங்கிலாந்தை வீரர்கள் வசிப்பதற்கேற்ற இடமாகுவோம் என்று லாயிடு ஜார்ஜ் பிதற்றிய வாதத்தைக்ளை உம்மைப்போன்ற பிறநாட்டாரல்லாமல் வேறு எவரே மதித்துப் பாராட்டுவார்கள்? உண்மையில் அவர் இங்கி லாந்தை வீரர்கள் மாதிரியே வசிக்கத்தக்க இடமாகக் கிட்டா ரென்று இங்கிலாந்தில் எல்லாருக்கும் தெரியுமே. எப்படியெனில், விலைவாசிகளெல்லாம் வெகு கோரமாக அதிகரித்தன: குடிப் பதற்கு நீர் கலந்த பிரீ சாராயமே யல்லாமல், நல்ல பிரீ கிடைக் காது. வரிகளும் வீதங்களும் அகோரமாகப் பெருகின. இதுவே அவர் செய்த காரியத்தின் பயன். போரை யொழிப்பதற்காகப் போர் செய்கிறோமென்னும் வாதத்தையானது சில நாளைக்கு முன்னரே கற்பனை செய்யப்பட்டது உண்மையாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கிற வேலையாட்களை ஏமாற்றுவதற்காக இந்த வார்த தையை இன்னும் நெடுங்காலம் நிச்சயமாகச் சொல்லிக் கொண் டிருப்பார்கள். ‘நிரந்தரமான அமைதி’ என்று தேச சரித்திரப்

புஸ்தகங்களில் எங்குப் பார்த்தாலும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்களல்லவா? அந்த வார்த்தைக்கு என்ன அர்த்தமோ அதைக் காட்டிலும் அதிக அர்த்தம் இந்ந வார்த்தைக்கு இல்லை” என்று இந்ந வேலையாட்களுள் அரசியலறிஞன் ஒருவன் சொன்னான்.

அவன் சொல்லிய வார்த்தைகளினால் அவன் நல்லாராய்ச்சியும் உணர்ச்சியும் நுண்ணியமதியும் வாய்நதவனென எனக்குத் தோன்றியது. வேலையாட்களுள் அரசியல் அறிவு முதிர்நது வருவதற்கு இவன் ஓர் நல்லுதாரணமெனக் கொள்வோமானால், மற்ற அரசியற் கட்சிகளுக்கு இந்நத கட்சி பின் வாங்காதென நினைத்தேன. மொத்தத்தில், ஈஸ்ட் எண்டைப் போய்ப் பார்த்ததன் பயனாக, ஈஸ்ட் எண்டுக்கும வெஸ்ட் எண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அதிகமாக மிகைப்படுத்தி ஈஸ்ட் எண்டை இழித்துக் கூறுகிறார்களென நான் தீர்மானிக்கலானேன். தூலாசிரியர்கள் பத்திரிகாசிரியர்கள் பெரும்பாலார் வெஸ்ட் எண்டுகாராகளாக இருந்திருக்கவேண்டும்! அல்லது நடுத்தர அந்தஸ்துள்ளவர்களாக இருந்து சாமானிய ஜனங்களைக் காட்டிலும் பிரபு வர்க்கதாரோடு இணைந்து நடத்தவாகளாக இருக்கவேண்டும். இதனாலேயே அவர்கள் ஈஸ்ட் எண்டை இழிவுபடுத்தி எழுதியிருக்க வேண்டும். மிஸ்டர் எச். ஜி. வெலஸ், பொட்ராண்டு ரஷ்ஷல், பானாடு ஷா முதலான அபேதவாதிகள் கிளம்பி யிருப்பதனால் மேறசொல்லிய மேம்பாடு இழிவுபாடு எனனும் வித்தியாசம் ஒழிந்து போகக்கூடும்.

லண்டன்மா நகரத்திலுள்ள பிரம்மாண்டமான ஜனத்தொகையில உலகத்திலுள்ள ஜாதியாக்களில் ஏறக்குறைய எல்லாரும் இருக்கிறார்கள். சூரியன் வியாபிக்கிற ஒவ்வொரு தேசத்தது ஜனங்களும் இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு இருப்பதனால் இந்ந மாநகரமானது ஒரு சிற்றுலகம் எனலாம். லண்டனுக்குப் போனவனெவனும் அவ்வூரில் தான் அந்நியனென நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். தன் ஊரார் சிலரைச் சீக்கிர காலத்திலேயே அவன் அங்கே காண

பான. லாபலண்டு, பினலண்டு, ஐஸலண்டு உளபட ஐரோப்பா விலுள்ள ஒவ்வொரு தேசத்துக் குடிகளையும் பெரும் பண்டார சாலையான இந்த லண்டனமா நகரத்திற் காண்பது அதிசயமல்ல. இந்தியர்களும், பிரிட்டிஷ் சாமராஜ்யத்திற் சோந்த மற்ற தேசத் தாரும் யதேஷ்டமாக இங்கே காண்ப பெறுவதும் அதிசயத்திற்கு இடமாகாது. ஆனால், லிபேரியா, சீனாகாரா, சியாங்காரா, அனாம காரர், பாரசீகா, ஆப்கானியர், நேபாளிகள், துருக்கா, அரபிகள், எகிப்துக்காரா, தூபியர்கள், அபிஸ்னியா முதலானவர்கள் லண்டனில் இருப்பதைப் பார்த்து எவரும் அதிசயிக்க வேண்டியதே யாகும். லண்டன் நகரத்திலுள்ள விநோதக காட்சிகளுள் அங்கே நானு ஜாதியா சோந்திருப்பதும் ஒன்றாகும். ஒருவன் உற்றுப் பார்த்தால் அந் நகரமானது உண்மையில் மானிடவாக்கங்களின் மியூசியமென்றே கூறுவன. இதனால் லண்டன் வாசியாயிருக்கிற ஆங்கிலத்தவன் வெண்மையல்லாத வேறு நிறம் வாய்ந்த ஜாதியாரைக் கண்டு நாட்டுப்புறத்து ஆங்கிலத்தவனைப் போல அவ்வளவு வெறுப்புக்கொள்ள மாட்டான். லண்டனல்லாத வெளியூர் ஆங்கிலத்தவனுக்கும், சாதாரணமாக ஜாதி நிற தூரபிமானம் இல்லை யென்றே சொல்ல வேண்டும்.

லண்டனிலுள்ள அதிசயிக்கத்தக்க பெரிய விஷயங்களுள் முக்கியமானது மற்றொன்று உண்டு அது அங்கே நடக்கிற பல பல வகையான அபரிமித கைத்தொழில்களாம். எப்பொழுதும் சத்தம் நிறைந்த கைத் தொழிற்சாலைகள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவை பார்ப்பதற்கு அழுக்குப் பிடித்து விகாரமாக இருக்கின்றன. அவைகளினின்று எழுகிற புகை லண்டன் வாசிகளுக்கு நிரந்தரமான பெரிய உபத்திரவமாய் இருக்கிறது. லண்டனிலுள்ள உபத்திரவங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். இந்தக் கைத் தொழிற் சாலைகளே லண்டன் குடிகளுக்குப் பெரும்பாலும் ஜீவனாதாரமாகும். அந்நப பட்டடைகளினின்று எழுகிற புகை

ஸைப்பற்றி மாதிரம் எல்லாரும் குறை கூறுவார்களேயல்லாமல், அவைகளினால் எத்தனை ஜனங்களுக்குப் பிழைப்பு ஏற்படுகிறதென்பதைச் சொல்வதில்லை. ஒவ்வொரு வகையான கைத்தொழிலும் லண்டன் நகரத்தில் நடைபெறுகின்றது. அங்கே நடைபெறாத கைத்தொழில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். தூலினால் சரிகை வலை போன்ற பின்னல் வேலை முதலாக நீராவி யந்திரம் ஆகாயக் கப்பல் ஈரூக, அற்பமானது முதல் பிரம்மாண்டமானது வரையில், எல்லாக் கைத்தொழில்களும் அங்கே நடைபெறுகின்றன. இரண்டு மூன்று ஆட்களை வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்கிற பட்டடை முதல் ஆயிரக் கணக்கான ஆட்களைக் கொண்டு வேலை செய்கிற பெரிய சாலைகள் இருக்கின்றன. அதற்குத் தக்கபடி அவற்றின் ஆகிருதியும் வேறு வேறுக சிறிய அறை முதற்கொண்டு பெரு மாளிகை வரையில் காண்கின்றது.

கைத்தொழிலினுற் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதைக் காட்டிலும், அங்கே நடக்கிற வியாபாரம் மிக விசேஷமாகச் சொல்லத் தக்கது. லண்டனில் நடக்கிற வியாபாரம் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று நம்மாற் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாது. முன் காலத்தில்தான், கார்தேஜ், ஸைராகியூஸ் என்னும் ஸ்தலங்கள் வியாபாரத்திற் பெருத்தவை என்பார்கள். அவைகளின் வியாபாரத்தை லண்டன் வியாபாரத்துக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அது எழும்பையும் யானையையும் போல இருக்கும். ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தினால் உலகத்து வியாபாரம் முழுதும் மிக ஒடுங்கி ஆழ்ந்த போயிற்று இலும், நிலக்கரி சுரங்க வேலையாட்கள் தகராறு செய்து அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்து தடைப்படுத்தினார்களானாலும், லண்டனில் நடக்கிற வெகு விஸ்தாரமான வியாபாரத்தின் தொகுதியைப் பார்த்தால் பிரமிக்க வேண்டியதா யிருக்கிறது. உலகத்தின் நானு மூலைகளிலிருந்தும் நாள்தோறும் கப்பல்கள் தேம்ஸ் நதியில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதுபோலவே நாள்

தோறும் தேம்ஸ் நதியினின்று உலகத்தின் பறபல துறைகளுக்கும் கப்பலகள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. 'ஈஸ்ட் இண்டியா டாக்ஸ்' என்னும் கப்பற்றுறை கண்டுகளிக்கத் தக்கதோர் அருங்காட்சியாகும். தேம்ஸ் நதி அமைநதிருப்பது லண்டனுக்குரிய விசேஷ பாக்கியமென்றே சொல்லவேண்டும். இந் நதியிலுள்ள நீர் அழுக்கும மலமும் நிறைந்து அசுத்தமா யிருக்கின்றது.

இதற்கு நேர்மாறாக கங்கா நதியின் ஜலம் மிகச் சுத்தமாயும் ஆரோக்கியகரமாயும் இருக்கின்றது. இவை யிரண்டும் ஒன்றுக் கொன்று இவ் விஷயத்தில் நோ விரோதமாகக் காணினும், அவை பாயும் பிரதேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கும் கழிமுகங்களில வசிக்கிற ஜனங்களுக்கும் அனனமளிக்கும் விஷயத்தில் இவ்வி ரண்டு நதிகளும் சமானமான புனிதம் வாய்ந்தவைகளேயாகும். கங்கை நேராகவே அமுதளிக்கின்றது; அது தன உடலினின்றே உணவு கொடுக்கின்றது. ஆகையால், அதை "கங்கா மாதா" என்று சொல்வது மிகச் சரியே. தேமஸ் நதியோவெனின், எளிதில் இரக்க முறத் யஜமானனைப் போன்றதாகும். கண்டிதமாக வேலை வாங்குகிறது; மிகப் பிரயாசைப்பட்டு, பெரிய ஆபத்துக்களுக்கெல்லாம் உள்ளாகி, அலுப்புச் சலுப்பினறி உழைக்கச் செய்து, பின்னரே உணவளிக்கின்றது. ஆதலின் இதை "தேம்ஸ் பிதா" என்று சொல்வதும் பொருத்தமாகவே இருக்கின்றது. தன உடலினின்று நேரே உணவூட்டுவதனால், கங்கா நதியைத் தாயென்றும், நேரே ஊட்டாமற் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கச் செய்து அதன பயனாக உணவூட்டுவதனால் தேமஸ் நதியை தந்தையென்றும் சொல்வது அழகாய் இருக்கின்றது. நாட்டைப் பற்றிப் பேசும்போதும், இந்த வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. இங்கிலாந்து தேசத்துப் பூமி எளிதில் உணவளிப்பதில்லை. தன்னிடத்திலுள்ள பொருளைக் கெட்டியாகப் பிடித்து மூடி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பாட்டு பட்டு உழைத்தாலன்றி அந்தப் பொருளை அது கொடுப்பதில்லை.

ஆதலால் இங்கிலீஷ்காரர் தம் நாட்டை “தந்தை நாடு” என்கிறார்கள். இந்தியாவின் பூமியோ இளகிய மனம் உடையது. வேண்டியவற்றை யெல்லாம் வேண்டியவாறே எளிதில் கொடுக்கும் தன்மையுடையது. ஆதலால், இந்தியர்கள் தம் நாட்டைத் “தாய் நாடு” என்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்திலுள்ள நதிகளில் எனக்கொரு விசேஷம் மனதில் பட்டது. அவைகளில் நீர் எப்பொழுதும் நிரம்பியிருக்கும். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. முதற் காரணம் என்னவெனில், இங்கிலாந்தில் பயிரிடுவதற்காக ஆற்று நீரைப் பாய்ச்சவேண்டிய ஆவசியகம் மிகக் குறைவு. அங்கே முக்கியமாக சாக்கடை நீரை எப்படி யொழிப்பது, அதிகப்படியாய் இருக்கப்பட்ட நீரை எங்கே ஒதுக்குவது எனபதே விசாரமல்லாமல், விவசாயத்திற்காக நீர்ப்பாசன விசாரமே இல்லை. ஆகையால், அவ்வூரிலுள்ள ஆற்று நீரை, கழுதைப் பாலைப் போல, கேட்பாரில்லை. இந்தக் காரணத்தினால் நதிகளில் நீர் எப்போதும் நிறைந்தே இருக்கின்றது. மற்றொரு காரணமோ வெனின், சூரிய வெப்பத்தினால் அங்குள்ள நீர் அதிகமாக ஆவியாய்ப் போவதில்லை. அதற்கு மாறாக இந்தியாவிலோ, ஆற்று நீர் வெளி நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சுவதற்காக மிகத் தேவையாயிருக்கின்றது. மகத்தான கனகை நதியும் தன் அடியாகளாகிய பழவர்களுக்கு வேண்டியளவு நீரைச் சில சமயங்களிற் கொடுக்க முடியாதாகின்றது வெயிலின் கொடுமையினால் நீர் மிக அதிகமாக ஆவியாய்ப் போகிறதென்று சொல்ல வேண்டியதே இல்லை.

ஆனால், இங்கிலாந்திலுள்ள நதிகள் கப்பற் போக்குவரவுக்குச் சிறந்த அனுகூலமுள்ளவைகள், நம் நாட்டு நதிகளோ, சில ஆறுகள் தவிர மற்றவைகளெல்லாம் கப்பலோட்டத்திற்கு ஏற்றவையல்ல. ஏனெனில், இவைகளில் மணற்றிடங்களும் நீர்ச் சுழிகளும் சுழல்களும் அதி வேகமான நீரோட்டங்களும் பெருங் தாரைகளும்

அங்கங்கே இருப்பதன்றிப் போதிய ஆழமும் இல்லாதிருக்கின்றன. கடல மாக்கமாக லண்டனில் நடக்கும் வியாபாரத்தின் அளவைப் பார்த்தாலே இங்கிலாந்தின் கப்பற் பிராபல்யம் இவ்வளவென்றும், அந்தப் பெரும் பலத்தை எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு டேனும் கைவிடாமற் காப்பாற்றி வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அந்நாட்டா ஏன் விருமபுகிறார்களென்றும் தெரிவதற்காகும்.

இங்கிலாந்தில் கைத்தொழிலும் வியாபாரமுமே முக்கியமாக நடக்கிறதேயொழிய அந் நாட்டுச் செலவுக்குவேண்டிய தானியமும் மற்ற உணவுப் பொருள்களும் காலவாசிகூட அங்கே விளைவதில்லை. அந் நாட்டுக்குரிய சமுத்திரயான ஆதிக்கியத்தை இழப்பார்களானாலும், ச த து ரு தேசத்தாரொவரேனும் அதிசூக்சிமமான ஆகாயக் கப்பல்களைக் கற்பனை செய்து வெடிகுண்டுகள் போட்டு இவர்களுடைய கப்பல்களை மூழ்கடிப்பார்களானாலும் அந்தத் தேசத்தாரா மூன்று மாதத்தில் உணவின்றிப் பட்டினியினால் வாடி வருந்தி மடியவேண்டியவாகளாவார்கள். கடந்த ஐரோப்பா மஹா யுத்தத்தில் ஜெர்மானிய ஆழி மூழ்கிகள் (Submarines) செய்த அடடுழியத்தினாலேயே இங்கிலாந்து பெரிதும் பாழாயிற்று; உணவுப் பொருள்களின் விலை அசாதாரணமாக உயர்ந்து போயிற்று; தினந்தோறும் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாத இறைச்சி, சாக்கரை, வெண்ணெய் முதலிய பண்டங்களை ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் அதிலுள்ளவர்களுக்குத் தக்கபடி, இவ்வளவே விற்கப்படுமென்று நிரப்பந்தம் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. இங்கிலாந்தின் நிலைமையை யுள்ளபடியுணர்ந்து இங்கிலீஷ்காரன ஒருவன் என்னைப் பார்த்து, “சமுத்திர ஆதிக்கியத்தை விட்டுவிடுமபடி இங்கிலாந்தைக் கேட்பது எப்படி இருக்குமெனின், இமயமலையை எல்லைக் காப்பாக்கக் கொண்டிருப்பதை விட்டுக் கங்கா நதியை எல்லைக் காப்பாக்க

வைத்துக் கொள்ளும்படி இந்தியாவைக் கேட்பதற்கு ஒப்பாகும்” என்று உருக்கமாகச் சொன்னான். அவன் சொல்லிய வார்த்தை உண்மையே; எப்படியாயினும் இரண்டினாலும் விளையும் பயன் ஒன்றுபோலவே இருக்கும்.

ஆனால், லண்டன் நகரத்தில் நடக்கும் உள்நாட்டு வியாபாரம் அற்பமென்று எவரும் நினைக்கலாகாது. 1921 லக்ஷம் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய பற்பல வகையான வஸ்துக்களைச் சேகரித்துக் கொடுக்கும் கடை கண்ணிகளில் வியாபாரம் மும்முரமா யில்லாமல் ஒருபொழுதும் மந்தமாக இருக்க முடியாது. ஹாரட், ஸெல்வ ரிட்ஜ் (Harrod, Selfridge) எனலும் மகத்தான மளிகைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எல்லாவகையான வஸ்துக்களும் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பிரம்மாண்டமான பண்டசாலைக்குட்போய், ஒருவஸ்து இல்லையென்று திரும்பிவர வேண்டியிராது. அவைகளில் விலைகளும் அதிகம் இல்லை. அதனதன் தன்மைக்குத் தக்கப்படி பார்த்தால் விலைகள் மலிவெனவே சொல்லவேண்டும் ஹாரட் மளிகையில 1921-ம் ஆண்டில் காந்திக்குல்லா ஒன்று விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்ததென்று ஒரு நண்பன் எனக்குச் சொன்னான். இதனால் லண்டன் நகரத்துப் பிரபல வர்த்தகர்கள் வியாபார விஷயத்தில் எலவளவு ஊக்கமுடையவர்களென்பதும், எவா எந்தச் சாமான் கேடாலும் கொடுப்பதற்குச் சித்தமாயிருக்க வேண்டுமென்னும் ஆவலுடையவர்களென்பதும் நன்றாகத் தெரிகிறது. பெரிய வியாபார சாலைகள் வைத்திருப்பவர்கள் அவர்கள் கடையில் சாமான வாங்க விரும்புகிறவர்களுக்கு இனாமாக மோட்டா வண்டிகளை வீட்டிற்கு அனுப்புகிறார்கள். சாமான ஏதோ வாங்க நினைக்கிறோமென்று தெரிவித்த மாதிரித்தில, நாம் அவர்களுடைய கடைக்குப் போவதற்கு அவர்கள் வண்டி யனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் இனாமாக வண்டி யனுப்பினாலே வென்னும் தாட்சணியம் பாராட்டி நாம் ஏதாவது சாமான் வாங்க

வேண்டுமென்னும் கட்டாயம் இல்லை. தம் கடைகளுள் எவரே னும் வந்தால் அங்குள்ள வஸ்துக்களைப் பகட்டாக அழகுபடுத்திக் காட்டி இனிமையாகப் பேசி ஏதாவது ஒன்று வாங்குமபடி செய்வ தற்காகுமென்னும் திடமான நம்பிகை அந்த வியாபாரிகளுக்கு உண்டு. அதுவே அவர்களுடைய சாமர்த்தியம். சாமான எது வும் வாங்கும் எண்ணம் இல்லாமலே கடைக்காரனுடைய வண்டி யில் இனமாகச் சவாரி செய்யுமளவு இழி நினைவுள்ளவன எவனே னும் இருப்பனோ? லண்டன் மளிகைகளில் கறூர் விலைகளென்று சொல்வது உண்மையில் கறூர் அல்லவென்றும், வாங்க வருகிற வருடைய அந்தஸ்தையும், கௌரவத்தையும் பொருத்ததென்றும் கறூர் என்பது அடிக்கடி மாறத்தக்க கறூரே என்றும் முன்னொரு சமயத்திற் சொல்லியிருக்கிறேனல்லவா? ஆனால் இந்த வாததை ஹாரட்பையும் ஸெலவரிட்டைஜ்யும் போன்ற உலகப் பிரசித்தமான பெரிய பண்டசாலைக்குப் பொருந்தாது. இவைகளிற் சாமான வாங்க வருகிறவன எந்நாட்டானாயினும் எவ்வாணத்தானாயினும் எம்மத்தானாயினும் விலைகள் கறூரே; எல்லாருக்கும் ஒரே மாதிரியே.

தங்கள் பண்ட சாலைகளுக்கு ஜனங்கள் தாமாக விரும்பி வரு வதற்கும் தமமுடைய வியாபாரத்தை அதிகப் படுத்திக்கொள் வதற்கும் இந்தப் பெரிய வியாபாரிகள் துணிந்து பல வகையான ஸாகஸச் செலவுகள் செய்கிறார்கள். சாமான் வாங்க விரும்புகிற வர்களுக்கு வாடகையிலல்லாமல் இனமாக மேற் சொல்லியபடி மோட்டார் வண்டியனுப்புவது அந்தச் சாஹஸ வகைகளுள் ஒன்று. மறறொரு வகை என்னவெனில், தங்கள் கடையிலுள்ள பண்டங் களை எவரும் அதிசயித்து ஆசைப்பட்டு வாங்கத் தக்கவாறு அவை களைப் பற்றிப் பெரிதாகவும். அலங்காரமாகவும் பிரகடனப் பத்திரி கைகள் போடுவதேயல்லாமல், விலைகளை மிகக் குறைத்துக் சரஸ் மாக இந்த தினத்தில் விற்கப்போகிறோமென்பதையும் பிரசித்த

மாக எல்லாருக்கும் தெரியும்படி செய்கிறார்கள். அந்தத் தினங்களில் முன்னராகவே சாமான்களை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கடைகளின் கதவு திறக்குமுன், கூட்டம் கூட்டமாக மாதாக்கள் வந்து அணி அணியாக நின்று காதலிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள் இந்த நயமான வியாபாரம் இருக்கும். சில மளிகைகளில் எப்பொழுதுமே நயமான வியாபாரம் செய்வதாக வைத்திருப்பார்கள். வியாபாரம் அபரிமிதமாக நடக்குமாதலால், விலைகளைச் சற்றுக் குறைத்து வைத்திருப்பார்கள். ஆனால், இந்தியாவிற்குச் செய்வதுபோல ஏமாற்றலாவது மோசடியாவது கிடையாது. இந்தியாவில் நயமான வியாபாரமென்று சொல்கிற தினங்களில் பெரும்பாலும் பயனற்ற பழைய சாமான்களைக் கொடுத்து ஏமாற்றிவிடுகிறார்களே. ஜனங்களைத் தம் கடைக்கு இழுப்பதற்காக அவர்கள் செய்யும் சாகஸங்களுள் மூன்றாவது என்னவெனில், தங்கள் கடைகளின் மேன மாடிகளின் தெருப்பக்கத்து முகப்பில் எலெக்ட்ரிக் வெளிச்சத்தினால் உலகத்து நவ நிகழ்ச்சி வர்த்தமானங்களை யெல்லாம் காட்டுகிறார்கள். முக்கியமாக, அவர்கள் தம் வியாபாரத்தை அதிகப் படுத்திக் கொள்ளும் சிறந்த வழி எதுவெனில், அவா கொடுக்கும் பணடங்களின் தனமை சிறிதும் கெடாமல் நாணயமாக இருக்கிறது; விலைகள் வெகு நியாயமாக இருக்கின்றன. 5-வயதுள்ள குழந்தை வந்தபோதிலும் 50-வயதுள்ள பெரிய ஆள் வந்தபோதிலும் விலைகளில் வித்தியாசமில்லாமல் ஒரே விலையாக இருக்கும் எனலும் நம்பிக்கை ஜனங்களுக்கு உண்டாகுவதேயாம்.

மேனடுகளில் பிரகடனம் செய்வதற்காகச் செய்யும் செலவுத் தொகை விற்கும் வஸ்துவின் விலையளவு ஆகிவிடுமென்று நான் இந்தச் சந்தாப்பததில் சொல்லவேண்டியதாகிறது; ஆனால் இந்தச் செலவு அத்தனையும் வீணென்று நினைக்கலாகாது, விலக்கவொண்ணா விலகல்களெனவே நினைக்கத் தரும்; பணடங்களின் சிறப்பையும்,

குண விசேஷங்களையும் கூவிக் கூறினாலன்றி ஜனங்கள் அவைகளை வாங்கமாட்டார்கள். எவரும் தாராளமாக வியாபாரம் செய்யக் கூடுமாதலாலும், வியாபாரத்திற் பேராட்டி அதிகமாயிருப்பதாலும் பிரகடனம் அதிகமாகச் செய்யவேண்டிய ஆவசியகம் ஏற்படுகிறது; இந்தியாவில் உபயோககரமான வியாபாரங்கள் பல இருந்தும், போதிய அளவு பிரகடனம் செய்யாததனால், அவை முன்னுக்கு வராமல் மடிந்து போகின்றன. ஹானிகரமான வஸதுக்கள் அநேகம், சரீரத்தாக்கும் மனதுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் தீங்கு விளைக்கத்தக்கவைகள், இந்தியாவிற்குப் போலவே இங்கிலாந்திலும் பிரகடன பலத்தினால் நாள்தோறும் விற்பனையாகின்றன. பிரகடன ஸாதனங்களுள் மிகப் பிரபலமானதும் மிக மலிவானதும் மனிதனுடைய நாககே, கடைசியாகக் கைக்கொள்ளத்தக்க ஸாதனம் அதுவே. சிறு வியாபாரிகளும், விலை கூறி விற்கும் அநுகாடிகர்களும் தெருநத தெருவாகத் திரிந்து தங்கள் பண்டங்களை கூவிக் கொண்டாடாத நாளே இல்லை. பிரதிப் பயன் மிகச் சொற்பமாயிருக்கிற இந்தக் காரியத்தில் இவ்வளவு பணம் செலவிடவேண்டியிருக்கிறதே யென விசனிப்பதற்காகும்; ஆனால், இந்த வாரத்தை நீதி பரிபாலனத்திற்கும் பொருநதும். நீதி பரிபாலனத்தின் பொருட்டு எத்தனை ஜடஜீகள் எத்தனை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் எத்தனை வக்கீல்களுக்கு எத்தனை பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது? ஜனங்கள் தங்கள் தகராறுகளைத் தங்களுக்குள்ளே சமரஸமாகப் பரிஷ்கரித்துக்கொள்வார்களானாலும், அவ்வளவு பிரபலமாகப் பிரகடனம் செய்யப் பெறாமலே பண்டங்களை ஜனங்கள் வாங்கிக் கொள்வார்களானாலும் இந்த வீண செலவு பெரிதும் இல்லாமற்போம். ஆனால், மானிடாக்குரிய இயற்கைத் தன்மையை மாற்ற முடியாததால் அநத இரண்டு காரியமும் நடைபெறுது. அதனால் விளையும் தீப்பயனை நாம் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். இங்கிலாந்தின் நாட்டுப்புறத்து ஊர்களுள் மிக அழகியவை சிலவற்றில்

முககியமாக, ரெயில் ரோடுக்குப் பக்கத்திலிருப்பவைகளில் பரிகாசம் செய்யத்தக்க பண்டங்களையும், மாத்திரைகளையும், தாது விருத்தி மருந்துகளையும் பிரகடித்து விகாரமான பெரிய பத்திரிகைகளினாலும், விளம்பர அட்டைகளினாலும் கொடுக்கிறார்களே யென்றுதான் நான் மிக வருத்தப்படுகிறேன்.

லண்டன் நகரத்தில் ஜனத்தொகையும் வியாபாரமும் கைத் தொழில்களும் மிக அபரிமிதமாய் இருப்பதன் பயனாக, அங்கே நடமாட்டமும் மிக அதிகமாக இருக்கின்றது. ஜனப் போக்கு வரவுக்கான ரெயில் வண்டிகள், குடைகால்கள், டிராம் வண்டிகள், பஸ் வண்டிகள், வாடகை வண்டிகள் ஆகிய இவைகளின் சங்கியை எண்ணித் தொலையாது. இவைகளில் எந்நாளும் எப்பொழுதும் ஜனக்கூட்டம் அதிகமாகவே இருக்கும். சேரிங்கிராஸ், விக்டோரியா, லீஸ்டா ஸ்கொயர் முதலான பெரிய ராஜபாட்டைகளில் அனுபவமில்லாத பாதசாரிகள் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கத்திற்குப் போக முயலுவது எப்பொழுதும் ஆபத்துக்கிடமானதே. லண்டன் போலீஸாருக்குள்ள முக்கியமான கடமைகளுள் இந்த நடமாட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது ஒன்றும். அந்தப் போலீஸ் காணஸ்டேபிள்கள் நெட்டையாக உயர்ந்து போர் வீரர்களைப் போல இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தக் காரியத்தை மிகச் சாதாரியமாகச் செய்கிறார்கள். போலீஸ்காரன் கையைத் தூக்கினவுடனே ஒருபுறத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிற வண்டிகள் அப்படியே நின்று விடுகின்றன, ஒரு கையை அசைத்தவுடனே மற்றொரு திக்கில் தடைபட்டு நின்ற வண்டிகளெல்லாம் ஒன்றன் பின் ஒன்று சரமாரியாக வரத் தலைப்படுகின்றன. இந்த ஊமைச் சாடைகளுக்கு எல்லாரும்தடை தவக்கமின்றிக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும். இவைகளை மீறி நடக்கிறவனை இங்கிலாந்து மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இலேசாக விட்டுவிடமாட்டார்கள். ஏனெனில், கீழ்ப்படியாமையை அப்போதைக்கப்போது கண்டிக்காமற் பரவ

விட்டால் அஜாக்கிரதையாக வண்டியோட்டுவதனால் விளையத்தக்க உயிர்ச் சேதங்கள் மிகக்கோரமாயிருக்கும்; இவ்வளவு அபாரமான் காரியங்களுக்கு இடையில் ஜனங்கள் அவரவா போகவேண்டிய இடங்களுக்கு எப்படிப் போகவேண்டும், எவ்விதம் செலலவேண்டும் என்று இந்த கான்ஸ்டேபிள்கள் வழிகாட்டி உதவுகிறார்கள். அஜாக்கிரதையாக நடந்துகொண்டிருக்கிற பாதசாரிகளை எச்சரிக்கிறார்கள். ஒரு நாள் லீஸ்டர் ஸ்கொயர் என்னும் பெரும் பாட்டை வழியாக நான் போய்க்கொண்டிருக்கையில் என்னைப் போன்ற இந்தியனொருவனைக் கண்டேன். வண்டிகளின் போக்கு வரவு மிக அதிகமாயிருப்பதைக் கண்டு அவன் திகில்பட்டுக் கொண்டிருந்தானெனத் தெரிந்தது. நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டே அவன் அச்சத்தோடு மெதுவாக நடந்துகொண்டிருந்தான். அந்தச் சமயத்தில் அவன்மீது வாடகை வண்டி யொன்று ஏறிவிடும்போலிருந்தது. அதை நெருங்கிப் பின்பற்றிப் பலவகையான மோட்டார் வண்டிகளில் 50-க்கு அதிகம் வந்து கொண்டிருந்தன. அங்கிருந்த கான்ஸ்டேபிள் சரேலெனத் தன கையைத் தூக்கினான். முன்னே வந்துகொண்டிருந்த வாடகை வண்டி திகிற்பிடித்தது திகைத்த அந்த இந்தியனுக்கு 6 அங்குல தூரத்தில் வந்து நின்றுபோயிற்று. இந்தியனே திசை தெரியாமல் திகைத்தது அவ்விடத்திலேயே மரம்போல நின்றான். அவன் மீது கான்ஸ்டேபிள் பாய்ந்தது பிடித்தது தான் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்திற்குக் கீழ்மமாகக் கொண்டுவந்து, அவனைப் பார்த்து “அப்பனே, நாமபு பதராமல் கண்களில் நேர்ப்பார்வையில்லாமல் நீ சுற்றிச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் உன் சதேசத்திற்குத் திருமபி போகமாட்டாய்” என்று சொன்னான் வண்டிகளெல்லாம் போனபின், அவ்விந்தியனை அவன் ரோடின் மறுபக்கத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் இனி கண்களை நேரே வைத்து முன புறத்திற் பார்த்துக்கொண்டு அவசரத்தினாலாவது அச்சத்தினால்

லாவது பட படப்பிலலாமல் ரோடுகளின் குறுக்கே கடந்து பொசு வேண்டும் என்று புத்தி சொன்னான்.

ரெயில வண்டிகளிலும் பஸ் வண்டிகளிலும் ஜனக்கூட்டம் அதிகமாயிருப்பது காலையிலும் மாலையிலுமேயாம்; அந்த வேளைகளிற் குமஸ்தாக்களும் டைபிஸ்டுகளும் கணக்காக்களும் வியாபாரக் காரர் முதலானவர்களும் படை படையாக நகரத்துக்குப் போய்த் திரும்பி வருவார்கள். ஜனப் போக்கு வரவு மிகுதியாயிருக்கும் அந்த வேளைகளுக்கென அதிக வண்டிகள் கால தாமதமின்றி விரைவில் விடுகிறார்களாலும் பெருமபாலும் அநேக தினங்களில் ரெயில வண்டிகளிலும் பஸ் வண்டிகளிலும் கூட்டம் மிகுதியாகவே இருக்கும். போகவேண்டிய தூரம் மிகக் கொஞ்சமே யாதலால் அதற்காக ஜனங்கள் குறை கூறுவதில்லை. பிடித்துக்கொண்டு நிற்பதற்கு மேலே தொங்கும் தோல வா ஒன்று கிடைத்தாலே தமது பாக்கியமென நினைத்து அவர்கள் இடை வழிகளில் கூட்டத்தில் நெருங்கித் திருப்தியாகவே நின்றன்கொண்டிருப்பார்கள். அநேகருக்கு இப்படி நிற்கும் இடம்கூட கிடைக்காது; எங்கே யாவது வண்டி குறுங்கும்போது அவர்கள் மற்றவர்களின்மீது விழவேண்டியதாகும். கூட்டம் அதிகமானமையின், விழுவதற்கு இடம் இராது. ஆதலால், எவரும் கீழே விழுவதில்லை. நான்கிராமவெல ரஸ்தாவிஷிருந்தபோது ரெயில வண்டிகளில் முக்கியமாகத் தரைக்கீழ் வண்டிகளில் காலையிலும் மாலையிலும் ஜன நெருக்கம் மிக மிக அதிகமாக இருந்தது எனக்கு இன்னம் நினைவிருக்கிறது. ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தினால் நாட்டில் நடமாடத் தக்க ரெயிலவண்டிகளும் எஞ்சின்களும் குறைவாய்ப் போயின. அதனால் வியவகாரக் கிராமங்களெல்லாம் தடுமாறிப் போனதும் அந்த நெருக்கத்திற்கு ஒருவாறு காரணமாகும். வண்டிகளிற் போகிற ஜனங்களின் துன்பம் அந்நாளில் மிகுதியாகவும் பல பலவாகவும் இருந்தது. ஆபீசுகளுக்குப் போகும் பெண்களின்

சங்கையையோ சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆயிரக கணக்கானவர்கள் ஆபீசுகளுக்கு அந்த வேலைகளிற் போகவேண்டியிருக்கும் அல்லது ஆபீசுகளிலிருந்து திரும்பி வரவேண்டியிருக்கும். முக்கியமாக அவர்கள் படும கஷ்டம் சொல்லத்தரமன்று. ஸ்திரீகளுக்கு வோட்டுரிமை வேண்டுமென்னும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட பின்னும் மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகும் முன்னால் ஆடவருக்கு இருந்த தயா வீரம் (Chivalry) குறைந்து போயிற்று. ஆணை மக்களிற பெரும்பாலா ஸ்திரீகள் வந்து நிற்கிறார்களே அவர்களை உபசரிக்க வேண்டுமென்று தாம் உட்கார்ந்திருக்கும் இடத்தையாவது பிடித்துக்கொண்டு நிற்கும் தோல வாரையாவது அவர்களுக்குக் கொடுத்துத் தவ மனங்கொள்ளாராயினா இடம் கொடுத்துத் தவ மனமுள்ளவர்கள் சிலா இருந்தாலும், அவர்களே இடமில்லாமல் தவிப்பதனால் ஸ்திரீகளை உபசரிக்க இயலாராயினர். தங்களுக்குக் கொஞ்சம் இடமிருந்து அதை ஸ்திரீகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கச் சிலருக்கு மனம் இருப்பினும், தாங்கள் இருக்குமிடத்திற்கும் ஸ்திரீகள் இருக்குமிடத்திற்கும் இடையே கூட்டம் நெரிவதனால், அவர்களை அழைத்து வருவதற்கு வழியமைக்க முடியாததாயிற்று. காலையிலும் மாலையிலும் ஜன நெருக்கத்தைக் குறைக்கும் பொருட்டுச் சாததியமான வரையில் நடுபக்கலில் பிரயாணம் செய்யுங்க ளென்று தரைக்கீழ் ரெயில் அதிகாரிகள் ஜனங்களை எவ்வளவோ வேண்டிக் கொள்கிறார்கள்; ஆனால், அந்த வேண்டுமோள் பயன்படுவதில்லை. கடைகண்ணிகளிற சாமான வாங்குவதற்குப் போகிறவர்களிற சிலா தவிர மற்றவர்களெல்லாரும் நடுபக்கலிற் போவதில்லை. இதனால் ஜனங்களுக்கு அதிகருபதி மேலிட்டது. அதிக ரெயில் வண்டிகள் விடவேண்டும பிரயாணிகளுக்கு அதிக இடம் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் ஜனக்கூச்சல்களம்பியது. ஆக்கிரகம் கொண்ட பார்லிமெண்டு மெம்பர் ஒருவா இவ்வவசரமான விஷயத்தைப் பற்றி அம்மகா சபை

யில் ஒரு கேள்வி கேட்டா. அதற்குப் பதில் சொல்லுமளவில், ஜன் நெருக்கத்தினால் விளையும் கஷ்டத்தை ஒப்புக்கொண்டு அந்தக் கஷ்டத்துக்கெல்லாம், காரணம், கொஞ்ச தூரம் கால் நடையாகப் போவதற்கு மனமில்லாமல், ஜனங்கள் ரெயில் வண்டிகளிலேறி நெருக்கத்தை அதிகரிப்பதே என்று சொன்னார்கள். “உண்மை என்னவெனில், லண்டன் வாசிகள் காலால் நடக்கும் விதத்தையே கைவிட்டு மறந்துபோனார்கள்” என்று சமதகாரமாக பதில் சொன்னார்கள். அதற்கு எதிரிடையாக மறறொருவா “உட்காரநகிருக்கும் விதத்தையையும் அவர்கள் இழந்து விட்டார்கள்” என்று இடித்துரைத்தார் அதற்குப் பின் சீக்கிர காலத்தில் அதிக ரெயில் வண்டிகள் ஓடத் தலைப்பட்டன; அவைகளில் ஜன் நெருக்கம் கொஞ்சம் குறைந்தது. ஆனபோதிலும், காலையிலும் மாலையிலும் குமாஸதாக்களும் இதர வியாபார விவகாரக்காரர்களும் நகரத்திற்குப் போய் வந்துகொண்டிருப்பார்களாதலால், அந்த வேளைகளில் எப்பொழுதும் கூட்டம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருந்துகொண்டிருக்கும்.

லண்டனில் குடித தொகை மிக அதிகம். அது போலவே வியாபாரமும் ஜன் நடமாட்டமும் வண்டிகளின் போக்குவரவும் அதிகம். ஆதலால் இவைகளிலெல்லாம் ஒழுங்கு குன்றாமல் வைப்பதற்குத் திறமையான போலீஸ் படை வேண்டும். ஆகவே லண்டனமா நகரத்தின் மறறொரு விசேஷமான லட்சணத்தைக் கவனிக்க வேண்டியவர்களாகிறோம். அஃதாவது அதிகசயிக்கத் தக்கதாகவும் உலகப் பிரசித்தி பெற்றதாகவுமுள்ள போலீஸ் படை லண்டன் போலீஸாருடைய கீததி மிகப் பெரிது. அததையும் அதற்கு உண்மையிலே உரியதாகும். இவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்கள் போலீஸ் படையில் உலகத்தில் எந்த தேசத்திலும் எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததில்லை. லண்டன் கான்ஸ்டபிளுக்கு இவ்வளவு திறமையும் யோக்கிதையும் லண்டனமா நக

ரத்து வாததக விவகார நடமாட்ட மிகுதியினாலும் லண்டன் திருடர்களினாலும் உண்டாயிற்று என்று சொல்வது ஒருவாறு பொருந்தும். உலகத்திலுள்ள திருடர்களுள்ளும் போக்கிரிகளுள்ளும் மிக புத்திசாலியானவர்கள் சிலா லண்டனில் இருக்கிறார்கள். அந்நகரத்து விஸ்தீரணமும் ஜனத் தொகையும் வியாபாரமும் வெகு அதிகமாக இருப்பதனாலே அவர்கள் பணம் சம்பாதித்துப் பாககியவான்களாவதற்கும், அதிகாரிகளால் கண்டு பிடிக்கப் பெறாமல் தப்பித்துக் கொள்வதற்கும் அவகாசம் அதிகமாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட திருடர்களுக்கு ஈடுகொடுக்க மனோ தைரியமும், தேகபலமும், நோமையும், நல்ல புத்திக்கூடமையும் வாய்ந்தவர்கள் வேண்டும். பயங்கரங்களும் பலவீனங்களும் பித்துப் பிடித்தவர்களும் இந்தக் காரியத்திற்கு உதவமாட்டார்கள். இந்தக் காரியத்திற் கேற்றவர்கள் கைக்கூலிகளுக்கு வசப்படாதவர்களாகவும் அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். வண்டிப் போக்கு வரவு முதலிய நடமாட்டத்தைப் பராமரிப்பதற்குக் கம்பீரமான தோற்றமும் பொறுப்பும உள்ளவர்கள் வேண்டும். நான்கு தெருக்கள் சந்திக்கும் இடங்களிற் போக்கு வரவை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குக் குளளமான போலீஸ்காரன் ஒருவன் நின்றால், பெரிய துஷ்ட மிருக சாலையில் ஒரு பூனையைப் போலப் பரிகாசத்திற்கு இடமாவான்.

இவ்விரண்டு காரணங்களினால், நெடிய உடலும் நரமடும் பலமும் தேகப் புஷ்டியும் கம்பீரத் தோற்றமும் நோமையான தனமையும் இனசொல்லும் ஸரஸ்மான குணமும் அஞ்சா நெஞ்சமும் துண்ணிய அறிவும் வாய்ந்தவர்களுையே பார்த்துப் பொறுக்கி யெடுக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களே தெரிந்தெடுத்து நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். போலீஸ் படையிற் சேர்வதற்கு நன்னடைக்கான அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் தராதவன் சோதனக்

கொள்ளப்படமாட்டான், போலீஸாருக்கு நல்ல சம்பளம் தாராளமாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. இவ்வாறு முதல்தரமான போலீஸ் படை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது இங்கிலாந்தின் பெருமைக்குக் காரணமாகவும், மற்ற தேசத்தாரின் பொருமைக்கு இடமாகவும், வேறெவரும் போலீஸ் படை யமைப்பதற்கு நல்லுதாரணமாகவும் இருக்கின்றது.

இந்தப் போலீஸ்காரர்கள் கைக்கூலி வாங்கிக்கொண்டு கடமையில் லோபம் செய்வது மிக அரிது. ஆயினும், ஐரோப்பிய மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு போலீஸ் படையின நாயம குறைந்து போயிற்றென்று இங்கிலீஷ்காரர் சிலர் எனக்குச் சொன்னார்கள். 1914-ம் யாண்டுக்குப்பின் லண்டன் போலீஸார் இனாமும ஏற்றுக் கொள்வதில்லை, லஞ்சமும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லையென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு அவர்கள் லஞ்சம் வாங்காவிட்டாலும், இனாமு (பக்ஷீஸ்) அவர்களிடம் பெரும்பாலார் வாங்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பக்ஷீஸுக்கும் லஞ்சத்திற்கு முள்ள வித்தியாசத்தை ஒருவாறு குறிப்பாகச் சொல்வோம். பக்ஷீஸ் என்பது, அதை ஏற்றுக்கொள்கிறவன் செய்யக் கடமைப்படாத அதிகப்படியான காரியம் ஒன்றைச் செய்வதற்காகக் கொடுக்கும் இனாமு. உதாரணமாக ஒருவருக்குப் போலீஸ்காரன போய் வாடகை வண்டி பேசிக்கொண்டு வந்து கொடுப்பது அவனது கடமையல்லாத காரியத்தைச் செய்வதாகும். லஞ்சமோவெனின், கான்ஸ்டபில் தன்னுடைய கடமைப்படி செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்வது விடுவதற்காக வேனும், அந்தக் கடமைக்கு விரோதமான காரியத்தைச் செய்வதற்காக வேனும் கொடுக்கும் கைக்கூலியாம். வண்டி பேசிக்கொண்டு வருவது முதலான அதிகப்படி காரியங்களுக்காக லண்டன் கான்ஸ்டபில்களிடம் சிலர் பக்ஷீஸ்கள் ஏற்பதை நான் நேரே பார்த்திருக்கிறேன். இது யுத்தத்திற்கு முன்னர் அவர்களுக்கு இருந்த பெருந்தகைமையினின்றும் இழிவு

பாடு எனபது உண்மையே. இந்தப் போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்ணி ஒரு கட்டுப்பாடாக வேலை நிறுத்தம் செய்யும் நோக்கமும் இவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கிற தெனறும், இதனால் இவர்களுடைய நாணயத் தன்மையும் வேலைத் திறமையும் குன்றி யிருக்கிறதென்றும் சிலா சொல்லுகிறார்கள். அந்த வராததையை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். மற்ற இலாக்காகாரர்களுக்கெல்லாம் சம்பளம் உயர்த்திருக்கத் தங்களுக்கு மாத்திரம் உயராமல் முன்னிலையிலேயே இருக்கிறதென லண்டன போலீஸார் வேலை நிறுத்தம் செய்த காரணத்தால் அவர்கள் மீது குற்றம் கூறலாகாது. அவர்கள் வேலை நிறுத்தஞ் செய்த போதும் பெருந்தன்மையாகவே நடந்து கொண்டார்கள். எப்படியெனில், வேலை நிறுத்தம் செய்த காலத்திலும் வண்டிப் போக்கு வரவு முதலான விவகாரங்களில் ஒழுங்குபடுத்தாமலும், குற்ற வாளிகளைக் கண்டு பிடிக்காமலும் அவர்கள் இருக்கவில்லை அதுவே அவர்களுடைய யோக்கியதைக்கும் தரும் சந்தைக்கும் (கடமை யுணர்வுக்கும்) போதிய சாத்தியாகும். லண்டன போலீஸுக்குப் பலமான துணைப் படையொன்று இருக்கின்றது. அதற்கு 'ஸ்காட்லெண்டியாட்' என்று பெயர். அந்தப் படையினர் குற்ற வாளிகளைக் கண்டு பிடிப்பதில் கைகோந்தவர்கள். மிகச் சிக்க லான குற்றங்கள் பலவற்றின் மாமத்தை உலகத்திலுள்ள மற்றெந்தப் போலீஸாரையும் விட இவர்கள் தெளிவிக்கிறார்கள். லண்டன போலீஸாருக்கும் ஸ்காட்லெண்டியாடு உத்தியோகஸ்தர்களுக்குமுள்ள உயரதரத் திறமையினாலே நியூ யாக்கு, சிகாகோ முதலான நகரங்களில் இருப்பதைக் காட்டிலும் லண்டன நகரத்திலே கொலைகளும் குற்றங்களும் மிகக் குறைவாயிருக்கின்றன.

வியாபாரத்திலும் விவகாரத்திலும் மிக முழுகியிருப்பதல்லாமல் லண்டன மாநகரம் பெரிய வித்தியா நிலையமாகவும் இருக்க

கினறது. லண்டன் யூனிவாஸிடி, ஸவுத் கெனஸிங்டன் மியூஸியம், பிரிட்ஜிஷ் மியூஸியம், ஸ்கூல் ஆவ் ஒரியண்டல் ஸடீஸ், ஸ்கூல் ஆவ் ட்ராபிகல் மெடிஸன்ஸ், ஸ்கூல் ஆவ் யகனாமிக்ஸ் என்னும் அறிவு நிலையங்களுக்குச் சமமா ஒரு தடவை போயப் பார்த்து வந்தாலும் மேற் சொல்லிய வாததை உண்மையெனப்பது எளிதில் புலப்படும்.

லண்டனமா நகரத்துக்குள்ள பெரிய வசீகரத் தன்மை என்னவெனில், அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற விதம் விதமான எண்ணிறந்த வேடிக்கைகளும் விநோதங்களுமே யென்று சொல்லலாம். முதல்தரமான நாடக சாலைகளும் ஸினிமாக்களும், ஹோட்டல்களும், கானம்நகரங்களும், விநோதக காட்சிச் சாலைகளும் மிக அதிகம். ஒருவன் தன் மனதுக்கு இசைந்ததைத் தேடிக்கொள்வதற்கு அவை ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அங்குள்ள உத்தமமான நாடக சாலைகளிற் சில பெரிய நாடகாதரிசங்கள் (சிறந்தமாதிரிகள்) என்று சொல்லத்தகும. அங்குள்ள நாடக ஸாதனங்களையும் உபகரணத்தி அமைப்புகளையும் இநதியன் ஒருவன் பார்த்தால் அதிசயித்து வாய அகன்று விமழுவான். நடனக்கலை உன்னத ஸத்தியடைந்திருக்கின்றது. பிரசித்தி பெற்ற நடிகளும் நடிகளும் அநதச்சாலைகளில் ஆடுகிறார்களென்றால் பெருநகரளான ஜனங்கள் வந்து குழுமுகிறார்கள். நாடகங்களில் ஸதிரீகளே ஸதிரீ பாத்திரங்களாக முதன் முதல் நடத்தது இநதியாவிலேயாகும். அவ்வளவு கலைதோச்சி பெற்றிருந்த இந்தியா நெடுங்காலமாக இழிவு பெறும்பினைப்போயிற்று. முன்னிருந்த உயர் நிலையை இன்னும் திரும்பப் பெறவில்லை. இங்கிலாந்திலோ இருதரமையெனப் வருஷத்திற்கு முன்னால் வரையில் ஒரு ஸதிரீயாவது நாடக மேடை ஏறியது இல்லை அப்படிப்பட்ட இங்கிலாந்தில் இப்பொழுது உலகப் பிரசித்திபெற்ற நடிகள் சிலர் இருக்கிறார்கள். அம்மாதாக்களின் நடனத் திறமையினால் ஆயிரக்

கணக்கான ஜனங்கள் எல்லையில்லா இன்பம் அனுபவிக்கிறார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டார் நடர்களையும் நடிகளையும் மிக மிகக் கொண்டாடிப் பாராட்டுகிறார்கள். அவ்விஷயத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கிற மனப் பூரிப்பினால் ஸினிமாவில் பிரஸித்தி பெற்றவர்களாயுள்ள சார்லி சாப்லின் என்பவரையும், மேரி பிக் போர்டு என்பவரையும் போன்ற பிரமுகர்களை அவர்கள் தெய்வமென்று தொழு கிறார்களென்றே சொல்லவேண்டும்.

லண்டன நாடக சாலைகளில் ஒரு நல்ல விஷயம் இருக்கின்றது: பாராட்டுஷா, டிரிங்வாடர், கால்ஸ்வாதி, பாரீ முதலான ஜீவதசையிலுள்ள ஆசிரியர்களின் நாடகங்கள் பலவற்றை ஆடிக் காட்டுகிறார்கள். இத்தனும் ஜீவதசையிலிருக்கிற புலவர்களை ஆதரித்து உற்சாகப்படுத்தியதாகின்றது. இப்படிப்பட்ட நாடகங்களைப் பெரிதும் ஆடுகிறார்களென்பதினாலே பழைமையாயுள்ள நல்ல நாடகங்களை முற்றும் மறந்து ஒழிக்காமல் அவைகளை நடத்துக் காட்டாமல் விடுவதில்லை. இந்தியாவிலோவெனின், நாடக மேடைகளில், நடக்கிற நாடகங்கள் பெருமபாலும் மிக மிகப் பழைமையானவை. சில சமயங்களிற் சில நாடகங்கள் அநேக மாதங்கள்வரையில் நிகழ்கின்றன. அவைகளைப் பார்ப்பதற்கு அபரிமிதமான ஜனக்கூட்டங்கள் கூடுகின்றன. எனன காரணத்தினால் அதனை கூட்டம் கூடுகிறதோ அதுமாத்திரம் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நாடகங்களுள் 'சூசின செள' எனபது ஒன்றும். அது அநேக மாதங்கள்வரையில் ஆடப் பெற்றது. "இதுதான் கடைசி ராத்திரி" என்று சொல்லி அநேக தினங்கள் நடந்தது. கடைசி ஆட்டம் என்று சொல்லியதனாலே ஜனங்கள் வேகங்கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாகப் போனார்கள்.

லண்டன நகரத்தில் கானம்ந்திரங்கள் பல இருக்கின்றன. ஆனால் டிரெஸ்டன், பாஸின், லீபஸிக் எனனுமிடங்களில் உள்ள

கானமநதிரங்களுக்கு இவை ஒப்பாகா. ‘கண்டதே காட்சி’ என்பது ஆங்கிலத்தவாகருடைய கொள்கை. உலகத்திலுள்ள நல்ல விஷயங்களுையெல்லாம், இன்பங்களுையெல்லாம் அனுபவிப்பதே வாழ்க்கையின் பயனென நினைக்கிறவர்கள். ஆனதால், இங்கிலாந்திலுள்ள விநோதச் சாலைகளெவையும் எப்பொழுதும் நிரம்பியே இருக்கும். நல்லவேளையாக, இன்பரசம் அனுபவிக்கும் விஷயத்தில் அவர்கள் ஜாதி வித்தியாசமாவது தேச வித்தியாசமாவது பாராட்டுவதில்லை. இதனால், மேடம் பாவ்லோவா என்பவள் ருஷிய மாதாயினும் கிரெஸ்லர் என்பவன் ஆஸ்திரியனானும் அவருடைய நிருத்தியக கச்சேரிகளுக்கும் அவனுடைய பிடில் கச்சேரிகளுக்கும் இங்கிலீஷ்காரா கூட்டம் கூட்டமாகப் போனார்கள். மற்றக் கச்சேரிகளுக்கு இவ்வளவு கூட்டம் கூடிய தென்று சொல்ல முடியாது. கிரெஸ்லரின் கச்சேரிகளுக்கு அதனை ஜனங்கள் கூடியது எனக்கு மிக வியப்பாக இருந்தது; ஏனெனில் அவன் ஆஸ்திரியா தேசத்துக்காரன். இங்கிலாந்து முதலான தேசத்தார்களுக்கு விரோதமாக கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்திற் போர் புரிந்தவன். அந்த யுத்தத்தில் பட்ட காயங்களின் தழும்புகள் அவன் முகத்தில் இன்னும் மாறாமல் இருந்தன. வர்த்தமான பத்திரிகைக்காரர்கள் சிலா ஜனங்களுக்கு ஒருவிதமான போலி தேசாபிமானத்தை யெழுப்பி இங்கிலீஷ்காரா எவரும் அவனுடைய கச்சேரிகளுக்குப் போய் அவனை ஆதரிக்கக்கூடா தென்று ஜனங்களுக்குப் போதிக்க தம்மாலியன்ற பிரயத்தனங்கள் செய்தார்கள். ஆனால், இங்கிலீஷ்காரா எவரும் அந்தப் பத்திரிகைகளின் வார்த்தைகளைக் கேட்காமல் கிரெஸ்லரை ஆதரித்துக் கொண்டாடியதனால், இங்கிலீஷ்காரருடைய இன்பரச ருசி உண்மையானதெனத் தெரிந்துகொண்டேன். அவனை அணுகாமல் பகிஷ்கரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிய பத்திரிகைகளுக்கு இங்கிலீஷ் ஜனங்கள் “அவனுடைய சங்கீதத்தைக் கேட்கப்போகி

ரோமேயல்லாமல், அவனுடைய அரசியல் வார்த்தையைக் கேட்கப் போகவில்லை” என்று சொல்லி வாயை மூடினார்கள்.

லண்டன் நகரத்திலுள்ள பிரபலமான விஷயங்களை யெல்லாம் இதுவரையில் எடுத்துச் சொல்லி வந்தோம். அங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான வார்த்தா பத்திரிகைக்காரர்களையும், நூலாசிரியர்களையும், புஸ்தக வியாபாரிகளையும், புஸ்தகப் பிரசுரகாரர்களையும் பற்றிச் சொல்லவில்லை. முன் சொல்லிய பிரபல விஷயங்களைக் காட்டிலும் இவர்களுடைய விஷயம் எவ்வகையிலும் குறைந்ததன்று: உலகத்து ஜனங்களுக்கு ஒவ்வொரு விஷயத்தைப்பற்றியும் அபிப்பிராயமூட்டித் தடிப்பேறச் செய்யும் நிலையங்களுள் லண்டன் மாநகரம் முக்கியமானதொன்றாம்.

அதாவது ஜனங்களுடைய மனத்தையும் நோக்கத்தையும் கொள்கைகளையும் ஒரு வழியாகத் திருப்புவதும் திடப்படுத்துவதும் அல்லது மாற்றுவதும் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளின் காரியமல்லவா? இவ்வாறு முதன் முதலாக அபிப்பிராயங்களை, டைமஸ், டெய்லி டெலிகிராப், மானிங் போஸ்டு, டெய்லி மெயில், டெய்லி கிரானிக்ஸ், டெய்லி ஹெரால்டு முதலான பிரபல வார்த்தா பத்திரிகைகள் வெளிவிடுகின்றன, அல்லது பலரும் அறியும்படியாகப் பிரசுரிக்கின்றன. பிரஜா பிரபுத்வம் மேலிட்ட தேசத்தில் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகள் இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் ஜனங்களுடைய நன்மைக்கென அவை ஏற்பட்டவை. ஜனங்கள் அவைகளின் போக்கை ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்து அடக்கி வந்தாலல்லாமல், அவை பெரும் பொல்லாங்கு விளைக்கத்தக்க கொடிய பீடையாகிவிடும். பொதுஜனாபிப்பிராயத்தை வெளிவிடும் பிரதிநிதிகளாகப் பத்திரிகைகள் இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், அவை சுயநலம் பாராட்டுகிற சங்கத்தா, வணிக கணத்தா, முதலாளிகள் முதலானவர்களுடைய அதீனமாக நடைபெறுமாயின், பொது

ஜனாபிப்பிராயப் பிரதிநிதிகளேன்று சொல்லப்படுகிற அந்தப் பத்திரிகைகள் ஜனங்களுக்கு தப்பு வழி காட்டும். பயனற்ற போர்களில் தேசத்தை மாட்டுவிப்பார்களா. அவைகளினால் பெருந்திரவிய நஷ்டம் ஏற்படும். கௌரவக் குறைவான சமாதான உண்பதிகைகள் எதிரிகளோடு செய்து கொள்ளும்படி அவை தூண்டும், ஹானிகரமான சட்டங்களை நாட்டில் அமைக்க வழி தேடும். ஆனால், இங்கிலாந்திலுள்ள பற்பல கக்ஷிக்காரர்களும் சங்கங்களும் சபைகளும் இந்த வார்த்தை பத்திரிகைகளைச் சரியானபடி கவனித்து அவைகள் வழி தப்பிப் போகாதபடி பராமரித்து அடக்கி வருவது இங்கிலாந்தின் அதிர்ஷ்ட வசமே.

லண்டனமா நகரத்து அநுபவ ரூபகங்களுள் இனிமையானவை எனக்கு எத்தனையோ உண்டு. அவற்றுள் எச். ஜி. வெலஸ் (H. G. Wells), பர்னாடு ஷா (Bernard Shaw), பாட்ரான்டாஸஸல் (Bertrand Russel) முதலான உலகப் பிரசித்திபெற்ற மகா புருஷர்கள் பற்பல விஷயங்களைப் பற்றி அங்கங்கே அப்போதைக்கப்போது செய்யும் எண்ணிறந்த உபநியாசங்களாம். லண்டனமா நகரத்திலுள்ள நூலாசிரியர்களின் சங்கியை மிகப் பெரிது. முதல்தரமான உத்தம கிரந்த சமுதாயமும், உலகத்து ஜனங்களுள் புஸ்தகம் படிப்பதில் மிகப் பிரியமுள்ள ஜனங்களும் நிறைந்த நாட்டின தலைநகரத்தில நூலாசிரியர்கள் அதிகமாய இருக்கத்தக்கது இயலபேயல்லவா? இங்கிலாந்தில் ஜனங்கள் புஸ்தகம் வாங்குவது மிக அதிகம். இந்தியாவில் அதனை புஸ்தகங்கள் ஒருநாளும் விற்பனையாகா. இந்தியாவிற்கு சிலரே சில புஸ்தகங்களை வாங்குகிறார்கள். ஆனால், ஒருவர் வாங்கின புத்தகத்தைப் பலர் படித்தல் கூடும். லண்டனமா நகரத்தில் புஸ்தக வியாபாரிகள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். புஸ்தகம் எழுதுகிறவர்களுக்கும் வாசிக்கிறவர்களுக்கும் ஆதரவு அளிக்கத்தக்க அதனை வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். பத்திரிகை

களுக்கு விஷய நிவேதம் செய்கிறவர்களும் சிறு கையேடுகள் எழுதுகிறவர்களும் எண்ணிறந்தவர்கள் இருக்கிறார்களென்று சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. இவர்களெல்லாருக்கும் பிஸீட் ஸ்டிரீட் எனனும் பேட்டைககுச் சுற்றுப்புறத்தில் வசதியான ஜாகைகளும் ஜீவனோபாயமும் உண்டு.

லண்டன்மா நகரத்து விசேஷங்களை 56 நாள் வரையில் நான் சுற்றிப்பார்த்ததெனினும், அங்கே பார்க்கத்தக்கவைகளையெல்லாம் நான் பார்ப்பதற்காகவில்லை. நான் பார்த்தவைகளுள் முதலாவது என்னவெனில், டஸ்ஸாடு (Madam Tassaud) என்னும் மாது திரட்டி வைத்திருக்கும் அதிசயமான மெழுகுப் பொம்மைகளின் தொகுதியேயாம். அவை மிகத்தெளிவாக ஜீவகளை பொருந்தி உயிருள்ள பிராணிகளைப்போலத் தோன்றின. இந்தியாகளான எங்கள் சிலரை அழைத்துக்கொண்டு மிஸ பெக்கு அவ்விடத்திற்குப் போனாள். அந்தக் கடைக்குள் நுழைந்தவுடனே, விளையாட்டாக என்னை ஏமாற்றுவதற்கு மிஸ பெக்கு கடையின் கல்லாப் பெட்டியினணடை இருக்கிற பணிப் பெண்ணிடம் போய், நாங்கள் உள்ளே போவதற்கு டிக்கெட்டுகளை வாங்கி வரும்படி சொன்னாள். அது நிஜமேயென நம்பி நான் சிறிதும் சந்தேகப்படாமல் அவள் சொன்னபடி கேட்டேன். அந்தப் பணிப்பெண் பதில் சொல்லாமையினாலும், முன்போல என்னை உற்றுப் பார்த்துகொண்டே இருந்தமையினாலும், நான் திருமபத் திருமபக் கேட்டேன். அப்போது மிஸ் பெக்கு நகைத்து என்னைப் பார்த்து, “நல்லது ஐயரே கேட்டது போதும் விட்டுவிடும. அது பொம்மையேயல்லாமல் மனுஷியல்ல; ஆதலால் பதில் சொல்லமாட்டாள்” என்றாள். இதைப் பார்த்து எல்லாரும பகபகவென நகைத்து எனது மடமைக்காக என்னை ஏளனம் செய்தார்கள். பிறகு நாங்கள் உள்ளே போய் சரித்திர சம்பந்தமான பற்பல ஸ்திரீ புருஷர்களின் பொம்மைகளையும் கதா கற்பனையான ஸ்திரீ புருஷர்களின் பொம்மை

யையும் பார்த்தோம். உயிரிலலா ஜட வஸ்துகளாகிய அந்தப் பொம்மைகள் உயிரோடிருப்பது போலத் தோன்றியதைப் பார்த்து அதிசயித்தோம். வாசற்படியணடை நான ஏமாந்ததைப் பார்த்து நகைத்தவருள் ஒருவரான மிஸ்டர் எஸ் என்பவர் சுவரில் சாய்ந்து கொண்டிருக்கிற போலீஸ்காரனொருவனுடைய உருவத்தைக் காட்டி, 'இதைப் பார்த்தீர்களா? இது எவ்வளவு உயிராகையோடு விளங்குகிறதா?' என்றார். உடனே சரேலென நாங்கள் உல்லாசப் பட்டுக்கொண்டாடுமபடியாகவும் மிஸ்டர் எஸ் மிரண்டு மயங்கித் தடுமாறுமபடியாகவும் அந்தக் கான்ஸ்டேபிள் புன்சிரிப்புச் சிரித்து நடக்கத் தொடங்கினான். நான் செய்த தவறும் மிஸ்டர் எஸ் செய்த தவறும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடைப் பாவனையாக டஸ்ஸாடு மாதின் பொம்மைகளின் சிறப்பை விளக்குவனவாயின. ஸாகஸம் மிகுந்த இந்த மாதா பிரெஞ்சுகாரி. பிரெஞ்சு ரெவல்யூஷன் எனலும் கலகக் கிளாச்சி நிகழ்ந்த காலத்தில் இவள் பிரான்சு தேசத்தை விட்டு ஓடி, இங்கிலாந்திற் குடிபுகுந்தவள். ஆதலின், இவள் சேகரித்தது வைத்திருக்கும் வஸ்துகள் பலவகைகளாகவும் வெகுவாகவும் வெகு விஸ்தாரமாகவும் இருந்தன; சாஸ்திரங்களிற் பெயர் பெற்ற ஸ்திரீ புருஷ உருவங்களும் சேர்க்கப் பெறலாயின. அவ்வுருவங்களின் அழகும் அமைப்பும் கண்ணையும் மனத்தையும் கவரத்தக்கனவாயிருந்தன; டஸ்ஸாடு மாதா செய்துள்ள இவ்வருமையான காரியத்தை எல்லாரும் புகழ்ந்து பாராட்டுகிறார்களென்பதற்கு உததமமான உதாரணம் என்ன வெனில், இவளுடைய தேசத்தார்கள் இதே மாதிரியான பதுமைத் தொகுதிச் சாலைகள் அமைப்பது நல்லதெனக் கொண்டு இவ்வாறு செய்திருப்பதேயாம். இப்படி இதைப் பார்த்துச் செய்துள்ளவைகளுள் சிறந்தது பிரெஞ்சு தேசத்துத் தலைநகரான பாரி எனலும் பட்டணத்திலுள்ள கிரேவின (gravin) மியூசியமாகும். டஸ்ஸாடு மாதின் அஸல் பதுமைச் சாலையோடு ஒப்பிட்டுப்

பார்க்கும்போது அந்த கிரேவின் பதுமைச் சாலையைத் தாழ்தா
மானதெனின, மற்றப் போலிச் சாலைகளைப்பற்றிச் சொல்ல
வேண்டுமோ? இந்தியாவில் இப்படிப்பட்ட சாலைகள் இல்லாதது
விசனிக்கத்தக்க விஷயமே. இந்தச் சாலைகள் கலவி யூடுவதற்குப்
பெருந் துணையாகவும், உண்மையில் இனிமை பயக்கத்தக்கன
வாகவும், எவ்விதமான தீமையும் விளைவிக்காத விநோதமாகவும்
இருக்கின்றன. தீங்கிழையாமல் விநோதமும் கலவியும் ஊட்டத்
தக்க ஸாதனம் இந்தப் பதுமைச் சாலைகளைக் காட்டிலும் வேறு
இருக்குமெனச் சொல்ல முடியாது.

பார்லிமெண்டு சபைகளைப் பார்த்தேன். அவைகளின் பெரு
மையும், மகத்துவமும் என மனத்தில் என்றென்றும் அழியாத
வாறு பதிந்தன. காமனஸ் சபையையும் அதன் அருகிலுள்ள ஒடுகிற
தேமஸ் நதியையும் பார்த்தவுடனே கி. பி. 17-ம் நூற்றாண்டில்
இங்கிலாந்துக்காரர் அரசியல் சம்பந்தமாகக் குடியுரிமைகளைப்
பெறவேண்டி சட்டத்தை மீறாமல் ஒழுங்காக நடத்திய போராட்ட
ங்களைப்பற்றிய நினைவுகள் என மனத்திற் பாய்ந்தெழுந்தன.
எல்லியட்டு, பிம் ஹாம்படன், தப்பியோடிய ஐவா மெம்பர்கள்,
தூதர்ஷ்டம் வாய்ந்த சாலஸ் மன்னரின் சிசுசேதம், உளநாரசு
சண்டைகள், கிராமவெலலின் கொடுங்கோலரசு, 1660இல் இரண
டாம் சாலஸுக்குப் பட்டங்கட்டிச் செய்த அரசியல் புனருத்தார
ணம், பெருந் தீ விபத்து, புதிய பார்லிமெண்டு சபைகளின்
அமைப்பு ஆகிய இந்த நினைவுகளெல்லாம் என மனத்திற் குடி
கொண்டன மலினம் நிறைந்த தெளிவற்ற தேமஸ் நதி வேக
மின்றி மந்தமாக மெல்ல ஓடிக்கொண்டிருப்பதையும், அதன் கரை
யில் உயர்ந்தோங்கி ஒளிரும் உன்னதமான மாடமாளிகைகளின்
வரிசையையும் உற்றுப் பார்த்து அதிசயித்தது அயர்லாந்து போனேன்.
கொடுங் கோனமையையும் தனித்தன்னரசையும் தொலைப்பதற்கு
எண்ணிறந்த போராட்டங்கள் நடந்தது இந்தக் கட்டடங்களின்

லேயே; பல பல யுத்தங்களுக்கும் சமாதான உடன்படிக்கைகளுக்கும் ஒப்பம் வைக்கப்பட்டது இந்தக் கட்டடங்களிலேயே; அநேக ராஜ சந்ததிகள் ஆக்கப்பெற்றதும் அழிக்கப்பெற்றதும் இந்தக் கட்டடங்களிலேயே; அடிமை விடுதலை என்னும் மகத்தான ஜனோபகார சாஸனம் செய்யப்பட்டதும் இக் கட்டடங்களிலேயே; என அருமைத் தாய் நாட்டுக்குச் சுவராஜ்ய உரிமை பெறுவதற்காக போராடவேண்டியதும் இக் கட்டடங்களிலேயாம். அந்நாடாரசுவரத்திற்கு அங்குராப்பணம் சில நாளைக்கு முன் செய்யப்பட்டது. சரீரத்தால் உழைத்து ஜீவனஞ் செய்யும் பாமர ஜனங்களுள் ஒரு வகுப்பினருக்குப் பாலிமென்டினமீது நம்பிக்கை நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருவதையும், பிரபலமான விவேகிகளின் சிலரும் அவ்விதமே பாலிமென்டினமீது முன்னிருந்த அளவு நம்பிக்கை இல்லாதிருப்பதையுங்கூட நினைத்துப் பார்த்தேன். இந்த நினைவினை “பெருகுட விருகுடகோரகே” (வளாச்சி முற்றினால் தளாச்சியே) எனனும் பழமொழி ஞாபகத்திற்கு வந்தது. இங்கு லாந்து பாலிமென்டு சபையானது மிக உன்னத ஸ்திதியை அடைந்துவிட்டது. இனி அதற்குக் கண்காலம் தொடங்கிவிட்டதோவென ஐயுற்றேன். இந்த ஐயப்பாட்டினால் எனக்கு விசனம் மூண்டது. அப்போது டிரைடன் (Dryden) என்னும் ஆங்கிலக் கவிவாணர் எழுதிய “நா காரியமனைததும் நசிககத்தக்கதே” என்னும் பிரஸித்தமான வாககியத்தையும், ‘வாழ்வும் தாழ்வும் சிலகாலம்’ என்னும் நமது முதுமொழியையும் எனக்குள் நானே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டேன்.

பிரிட்டிஷ் மியூசியம் எனனும் மகத்தான காட்சிச் சாலையை ஒருவாறு சுற்றிப் பாப்பதற்கே எனக்கு மூன்று நாள் பிடித்தது. எவ்வளவு அதிசயமான வஸ்துகளை அங்கே தொகுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன! அதில் ஒவ்வொரு தேசத்துச் சாமான்களும் தனித்தனியே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் அஸிரியர்,

பாபிலோனியா, எகிப்து (மிஸிரி தேசம்), கிரீஸ் (யவன தேசம்), ஆகிய இந் நாட்டுப் பகுதிகள் எனக்கு மிக இனிமை பயத்தன. அந்தச் சிற்பத் திறமைகளைப் பார்த்துப் பாராத்துப் பூரித்தேன்.

ரோடின (Rodin) என்பவருடைய சிற்ப விசேஷம் என் மனத்தை மிகக் கவர்த்தது. அதன் அழகும் அமைப்பும் கம்பீரமும் ஐரோப்பிய சிற்பத்திற் காண்பது மிக அரிது; ஆனால், அப்படிப் பட்ட பதுமைகள் இந்தியாவில் மிகச் சாமானியமேயாகும்.

பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தைப் பார்த்த பிறகு நாஷனல் காலரி என்னும் சித்திரச் சாலையைப் போய்ப் பார்த்தேன். இங்கே நூற்றுக்கணக்கான முதலதரமாயுள்ள சித்திரப் படங்களைப் பார்த்தேன். ஆனால், பிரெஞ்சு தேசத்துப் பாரி நகரிலுள்ள லூவர் (Louvre) எனனும் சித்திர சாலையிலும் ஜர்மனி தேசத்தில் டிரெஸ்டன் நகரத்து நாஷனல் காலரியிலும் இருக்கிற சித்திரப் படங்கள் இங்குள்ளவைகளைக் காட்டிலும் வனப்பு மிகுந்தவை யென நான் சொல்லவேண்டும். இதற்குக் காரணம் மிகத் தெளிவு. ஜர்மனி தேசத்தில் சுககரவாதிகளைத் தெரிந்தெடுக்கும் உரிமை ராஜ குடும்பத்தவர்களுக்கும் ஆர்ச் பிஷ்ப்களென்னும் தாமாசாரியர்களுக்கும் உண்டு. அவர்களுக்கும் வட ஜர்மனி என்னும் சாக்ஸன் நாட்டு மன்னர்களுக்கும் விசேஷ ரஸ ஞானம் இருந்தது அவ்வளவு ரஸ ஞானம் இந்த இங்கிலிஷ் அரசர்களுக்கு இல்லை. அதுவன்றி, பிரான்சு தேசத்தில் நெப்போலியன் ஏகாதிபத்யம் செலுத்திய காலத்தில் பிற நாடுகளின்மீது படை யெடுத்தது வென்று, ஆங்காங்குள்ள அபூர்வமான சித்திர விசித்திர சிற்பாதிசய வஸ்துகளைக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு வந்து தன் தலை நகரமாகிய பாரியிற் சேர்த்தான். அப்படிப்பட்ட காரியம் ஒன்றும் இங்கிலாந்து அரசர்கள் செய்தாரில்லை. ஆதலால், இங்கிலாந்து நாஷனல் காலரியிலுள்ள சித்திரங்களைக் காட்டிலும்

பிரான்சில் பாரி நகரத்திலும் ஜர்மனியில் டிரெஸ்டன் நகரத்திலும் உள்ள சிறந்த படங்களுக்கு ஒப்பாகாவாயின.

சௌத் கென்ஸிங்டன் மியூசியம் என்னும் காட்சிச்சாலையும் பாககத தக்க இடமேயாகும். இது கிராமவெல் ரஸ்தா 21-ம் நம் பருக்கு நேர் எதிரே இருந்தமையின், நான் அப்போதைக்கப் போது போய்ச் சில நாழிகைகள் இருந்து பார்த்துள்ளேன். லண்டன் நகரத்துக் கோபுரம் மிகப் பழைய கட்டடம். அது ஒரு வித விசித்திரமானது. அதைப் பார்ப்பதும் வீணலல் அதைச் சிறைச்சாலை யெனவே வழங்குவா. மூன்றாம் ரிச்சர்டு என்னும் அரசன் இங்கிலாந்து ஸிம்மாஸனத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு, பட்டத்துக்கு உரிமை வாய்ந்த தன் தமையன் குமாரர்களான இள வரசர்கள் இருவரையும் கொலை செய்வித்ததாகச் சொல்லுமிடத்தை அங்கே போகிறவாளுக்கு இனறும் காட்டுகிறார்கள். அது போலவே இங்கிலாந்து அரசர்கள் அணியும் சிறப்பான ஆபரணங்களையும் எல்லாரும் பாகக்கும்படியாக வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ட் பாலஸ் கதீடரல் எனனும் கோயிலு இங்கிலாந்தில் அரசாஜகம் ஒழிந்து ராஜரிகம் திரும்ப ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 'ரெஸ்டோரேஷன்' என்னும் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட அழகிய கட்டடமாகும். லண்டன்மா நகரத்துக்குப் போனவனெவனும் அதைப் பாககாமல் இருக்கக்கூடாது. அதைப் பார்த்தவனெவனும் அதன் அழகையும் அமைப்பையும் கொண்டாடாது இருக்க முடியாது. பழையஇந்திய தேவாலயங்கள் ஒவ்வொன்றிலு ஒவ்வொரு விசேஷம் உண்டு. உதாரணமாக திருநெல்வேலிக் கோயிலிலுள்ள கற்ரூண் வரிசைகளில் ஒவ்வொன்றையும் தட்டிப் பார்த்தால் வேறு வேறு விதமாகத்தொனிகும்; தஞ்சாவூர் பெரிய கோவிலு கோபுரத்தின நிழல் தரையிற் படியாது. தருமபுரியிலுள்ள பழைய சிவாலயத்தின சந்நிதியிலுள்ள மண்டபத்தைத் தாங்கி நிற்கிற கற்ரூண் தரையிற் படியாமல் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஸதம்

ராவார்கள். அப்படியானபோதிலும், இங்கிலாந்தின் மிகப் பிரபல மக்களிற் சிலருடைய உடற் சேஷங்கள் இந்த ஆபிரியில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் காரணத்தினாலேயே இது புண்ணிய சேஷத்திரம என்னலாம். ஆலபாட மெமோரியல் என்பது மகத்தான கட்டடம். ஆனால், அதை எவரும் கண்களிக்கமாட்டார். அது ஆலபாட்டு எனலும் இளவரசனைப்போலவே இங்கிலாந்துக் காரருடைய மரியாதைக்குப் பாதத்திரமாக இருக்கிறதே யல்லாமல், அன்புக்கும் ஆசைக்கும் உரியதாக இல்லை.

வன விலங்குச் சாலையில் ஒருநாள் ஸாயங்காலம் இனிமை யாக எனக்குப் பொழுது போயிற்று. அங்கே சாமானியமான யானை ஒன்று இருந்தது. அது முதல்தரமானதுமன்று, 2-ஆம் தரமானதுமன்று, 3-ஆம் தரமானதென்றே சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பட்ட அந்த யானையைப் பார்த்து இங்கிலீஷ்காரர் கூட்டங் கூட்டமாக மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அஃது எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. அவர்கள் அவ்வளவு மகிழ்வதற்கான அதிசயம் அதில் ஒன்றுமேயில்லை. அதைப் பார்த்து அவர்கள் மகிழ்வுற்ற அளவு 3-ஆம் தரமான திமிங்கிலம் ஒன்றைப் பார்த்து நான் மகிழ்ந்திருப்பேன். நமது தேசத்தில் முதல்தரமான பெரிய யானைகளை அநேகம் நான் பார்த்திருப்பதனால் அந்த விலங்குச் சாலையிலிருந்த சாதாரண யானையைப் பார்த்து அவர்கள் அவ்வளவு மகிழ்வது தகுதியனறென எனக்குத் தோன்றியது. நடபுத் தனமை வாய்ந்த போலீஸ்காரனொருவன் அந்த விலங்குச் சாலைக்குப் போக எனக்கு வழிகாட்டினான். உடனிருந்து அவன்கிட்டத்தட்ட 3-மணி நேரம் அந்தச் சாலை முழுதும் எனக்குச் சுற்றிக் காட்டினான். அதைவிட்டு நான் திரும்பும் தறுவாயில் அவனுடைய பரிசிரமத்திற்காக 2 ஷிலிங்கு பக்ஷிஸ் கொடுக்கப் போனேன். அதை ஏற்காமல் மறுத்து அவன் “வேண்டாம் ஐயா, வந்தனம். உங்களோடுகூட நானும் மிருகச் சாலையைச்

பத்தின கீழ வஸ்திரத்தை விரித்து ஒருபுறமாக விட்டு மறு புறமாக இழுக்கலாம். இதைப்போல செனட்பாலஸ்கதீட்ரலில் விஸ்பரிங் காலரி (Whispering gallery) எனலும் ஒரு விமானம் இருக்கிறது. அது மெல்லொலி மண்டபம் எனப்படும். எனவே, அதில் ஒரு மூலையில் குசுகுசென மெல்லப் பேசினாலும் அவ்வொலி வெகு தூரம் வரையிற பரவும். சென்ட் பாலஸ் கோயிலில் சில முதல்தரமான தர்மோபதேசப் பிரசங்கங்கள் செய்யப்படும். அப்படிப்பட்ட பிரசங்கமொன்று டீன் இஞ்ஜ (Dean Inge) எனலும் கிருஸ்தவ மடாதிபதி அங்கே செய்ததைக் கேட்கும் பாக்கியம் எனக்கு வாயத்தது. அவா நிஷபக்ஷபாதமாகவும் ரிாததாக்ஷணயமாகவும் உண்மையான உளஞ்ஞர்ச்சியோடும் பொய், பாசாங்கு, பரிபாஷை முதலானவைகளைக் கண்டித்துப்பேசினார். அவருடைய வார்த்தைகள் எனக்கு மிகத் திருப்தியாகவும் ஆறுதலாகவும் இருந்தன. வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் ஆபி எனபது மற்றோர் பிரஸித்தமான இடம். லண்டனுக்குப் போகிறவன் எவனும் அதைப்பார்க்காமல் இருக்கமாட்டான். அது ஒரு மடாலயம். கிறிஸ்தவர்கள் தம் கோயிலைச்சேர்ந்த வெளி நிலத்தில் இறந்துபோனவர்களுடைய சவங்களைப் புதைப்பது வழக்கமல்லவா? பிரஸித்த புருஷர்களுடைய க்ளேபரங்களை லண்டனில் அடக்கம் செய்வது வெஸ்ட்மினிஸ்டர் ஆபியிலாகும். அந்த இடத்தை நான் நன்றாகச் சுற்றிப்பார்த்தேன். அநேக பிரபலமான இங்கிலீஷ்காரர்கள் அங்கே அடக்கமாக தூக்க நித்திரையில் அமர்ந்திருப்பதை அவரவருடைய சமாதி சாசனத்தினால் அறிந்தேன். ஆனால் இவர்கள்லலாமல் பெருமையும், பிரஸித்தியும், பிரபலமும் வாய்ந்த இங்கிலீஷ்காரர் வேறு பலருக்கு இவ்விடத்தில் மீளாதுறங்கும் கௌரவம் பெறாத தென்னோ எனச்சிந்தித்தேன். இங்கே சேமிக்கப்பெற்றிருக்கிறவர்கள் அனேகரைக் காட்டிலும் இந்தக் கௌரவம் பெறுதொழிந்தவர்கள் பலர் எல்லா விதத்திலும் இதற்கு உரியவ

சுற்றிப் பார்க்கலானேன். ஆகையால், நானப்பட்ட சிரமம் எனனி?" என்று சொன்னான்.

லண்டனமா நகரத்துக் காட்சிகளை நான் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிற் சில விஷயங்களைக் கவனிக்கலானேன். அவைகளினால் இங்கிலீஷ்காரருடைய வாழ்க்கையில் சில அம்சங்கள் எனக்கு வெளியாயின. லண்டனமா நகரத்துத் தெருக்களில் பிச்சை எடுக்கக்கூடாதென்பது சட்டம். தெருவிலகாணும் பிச்சைக்காரர்களைப் போலீசார் பிடித்துச் சிறைப்படுத்துவார்கள். ஆனால், பிச்சை எடுக்க வேண்டுமெனனும் இயல்பான உணர்ச்சி சிலருக்கு மிகப்பலமாக இருக்கின்றது. அகை முறறும் அகற்ற முடியாது. இதற்கு திருஷ்டாந்தம் இரண்டு மூன்று நான கண்டேன். பிச்சை எடுக்கக்கூடாதென்னும் விதிப்படி நடப்பதுபோலக் காட்டியும் உண்மையில் பிச்சையெடுக்கும் தனமையை விடாமல் அதை மறைப்பதற்கு அவர்கள் செய்யும் சமதகாரமான சில உபாயங்களைக் கவனித்தேன். இவ்விதமாகப் பலா பெரும்பாலும் உத்தியோகங்களை விட்டு நீங்கினவர்கள் வீட்டு வாசல்களில் நின்று கைப்பெட்டி வாததியங்களைக் கன்னாபின்னாவென்று வாசித்து சங்கீதமென்னும் தவறான பெயர் இட்டு, பொறுக்கமுடியாத பெரும் சததம் செய்கிறார்கள். பெரும்பாலும் வீட்டுக்காரர்கள் இந்த காண்கரமான சததத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் ஏதாவது துடிக கொடுத்து இதை ஒழிப்பதே நன்றென நினைக்கிறார்கள் பிச்சை என்று கேட்காமலே பிச்சையெடுக்கும் வழிகளில் இது ஒன்று. இது கௌரவப் பிச்சை எனப்படும். மற்றொரு வழி யென்னவெனில், தெருக்களின் தரையில் நகைப்புக் கிடமான சித்திரங்களையோ பொம்மைகளையோ எழுதிகொண்டிருப்பதும், வழியில் நடமாடுகிறவர்கள் இரக்கப்பட்டு சவதை ஏற்றுக்கொள்வதுமாம். இப்படிப்பட்டவனொருவனுக்கு நான் 3 பென்னி காச கொடுத்துவிட்டு "ஏனப்பா இது பிச்சைதானே?"

என்றேன். அதற்கு அவன் ‘இல்லை ஐயா, இஃது உமக்குள்ள கலா விநோதக் கருணைக்கும் தயாளததுக்கும் உரியதாகும். ஆதலின், இது குற்றமன்று” என்று பதில் சொன்னான். மற்றொரு வகை என்னவெனில், தீப்பெட்டி விற்பதாகப் பாசாங்கு செய்வதாம். தீப்பெட்டி வாங்கும்படி ஒருவன் என்னை விடாமற பிடித்தான். சுருட்டு கொளுத்தவதற்கும் சிகரெட் கொளுத்தவதற்கும் இது உமக்கு வேண்டியிருக்கும் என்று வற்புறுத்தினான். அதற்கு “நான் சுருட்டுக் குடிப்பதுமில்லை, சிகரெட் குடிப்பதுமில்லை. ஆதலால் எனக்கு அது அவசியமில்லை” என்று சொன்னேன். உடனே அவன் “என்ன ஐயா, நீர் புகைகுடியாததனால் எவ்வளவோ பணம் மீக்கிறீர். அதில் ஒரு பெனனி இந்த ஏழைக்குக் கொடுப்பதனால் உமக்கு நஷ்டம் ஆகாது” என்று சமதகாரமாகப் பதில் சொன்னான். இவ்வளவு புத்திசாவிதனமாகப் பேசினவனுக்கு நான் பதில் சொல்லாமல் ஒரு பெனனித் துட்டு வீசியெறிந்து விட்டு என் வழிச் சென்றேனெனச் சொல்லவும் வேண்டுமோ. மாறு வேஷம் பூண்ட இதர பிச்சைக்காரர்கள் படங்கள், பொம்மை போட்ட அட்டைகள், கத்தரிககோல முதலியவற்றை இவ்விதமாக விற்கிறார்கள். பிச்சை எடுப்பதில் அதிகாரப் பிச்சை, ஏழைப் பிச்சை, இரக்கப் பிச்சை, சண்டிப் பிச்சை, சாகஸ பிச்சை, பகல வேஷப் பிச்சை, வைதிகப் பிச்சை, ஆபத்து பிச்சை முதலாகப் பல வகைகள் உண்டென்பது நம் நாட்டாருக்குத் தெரியுமாதலால், மேற் சொல்லிய இவ்விதத் தந்திரங்களும் ஒரு வகையெனக் கொள்வார்களாக.

கிராமவெல ரஸதாவிற்குப் போய்ச்சேர்ந்து ஒரு மாதத்திற்குள் லீஸ்டா ஸ்கொயர் என்னும் இடத்திற்கு அருகில் இந்தியச் சிற்றுண்டிச் சாலை யொன்று இருக்கிறதென்றும், அங்கே இந்நியக் கறி வகைகளும், ஊறுகாய் தினுசுகளும், மிட்டாய் வர்க்கங்களும் கிடைக்குமெனவும் தெரிந்துகொண்டேன். நான் அங்கே

அடிக்கடி போய இடையுண்டி (லஞ்சு) புசிப்பதுண்டு. என நண்பருள் ஒருவன் ஒருநாள் எனனுடன் வந்தான். அவன் இந்தியாவில் ஸிந்து மாகாணத்தினின்று வந்தவன்; பணத்தின் அருமையை அறிந்து பாராட்டுகிறவன். நான் உண்டபின், அவருள்ள பணிப்பெண்ணுக்கு 6 பென்னி காசு மேஜைமீது வைத்தேன். அதைப்பார்த்து அவன் நான் பெரிய ஊதாரியென்றும், அவளுக்கு ஒரு பென்னி கொடுத்திருந்தாம் போதுமென்றும், அதுவே அவளுக்கு அதிக மென்றும் எனக்கு உபதேசம் பண்ணினான். உன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உன்னிஷ்டம் போலச் செய்துகொள் என்று நான் அவனுக்குச் சொன்னேன். அவன் மேஜைமீது ஒரு பென்னி காசு வைத்தான். அந்தப் பணிப்பெண் எனனுடைய 6 பென்னி காசை எடுத்துக்கொண்டு வந்தனம் செய்துவிட்டு, நண்பன் வைத்த ஒரு பென்னிக் காசை பார்க்காததுபோலப் போகத் தலைப்பட்டான். அந்தச் சமயத்தில் நண்பன் முட்டாள்தனமாக அவளைக் கூப்பிட்டு “அம்மாய்! இதோ உனக்கு ஏதோ இருக்கிறதே” என்று பென்னிக்காசைச் சுட்டிக் காட்டினான் “நீரே அதை வைத்துக்கொள்ளும. அஃது இல்லாவிட்டால் எனக்குக் குறைந்து போகாது” என்று மூஞ்சியிலடித்தாற்போல அவள் மறுமொழி கூறினாள்

மற்றொரு சமயத்தில் ஒரு நாடக சாலையில் ஆட்டம் பார்க்கப் போனேன். ஒரே நாடகத்தைப்பல நாட்கள் திருமபத்திருமப் ஆடு வாகளல்லவா? அந்த நாடகத்தை ஆடுவது அதுவே முதல் தடவையாகும். அங்கே ஜனங்கள் ஒருவரின் ஒருவா நீண்ட வரிசையாக நின்றனாகொண்டிருந்தார்கள், நான் போய் அந்த ஆள் வரிசையின் கடைசியில் நின்றனொண்டேன். உடனே மற்றோர் இந்தியன் வந்து சோந்தான். நான் சொல்லிய புத்திவாதத்தை ஏற்காமல் அவன் அவனுக்கு முன்னால் வந்திருந்த பலருக்கு எதிரிற் போய் நின்றான். சிறிது நேரம் பொறுத்து அங்கிருந்தவர்கள் சிலா போலீஸ்காரனுக்கு அறிவிக்க, அவ்வற

பாதிகாரி வாய் போசாமல அலவிந்தியனை அழைத்துக்கொண்டு போய் அவ்வாள் வரிசையின் கடைசியில் நிற்கவைத்தான் அவன் முதன முதலிலேயே சரியான இடத்தில் நின்றுருந்தால் இப்பொழுது நிறகவேண்டிய இடத்தைக் காட்டிலும் 10 பேருக்கு முன்னால் இருந்திருக்கலாம்

லண்டனில் நான 40 நாள் இருந்தபின் பாரததீபோது என உடல நிறை 15 ராததல குறைவுபட்டது. கோழி முட்டை சாப் பிடாவிட்டால் எனக்கு இனி கூடியரோகம் வந்துவிடுமென்று ஒரு டாக்டர் எனக்குச் சொன்னார். “மரக்கறி பதார்த்தங்கள் மாதிரிம சாப்பிடுகிறீர்; பருபபும் இல்லை; நெய்யும் இல்லை ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தின் பயனாக இந்த ஊரில் ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வளவு வெண்ணெயே கொடுக்கவேண்டும் எனனுமொரு நியமமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது பெரிய தூதத்தைச். பொருள்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருப்பதனால், இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தமான விதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் இந்த விதியின்படி வாரம் ஒன்றுக்கு ஒரு அவுன்சு வெண்ணெயே உமக்குக் கிடைக்கும். இந்தக் குளிர தேசத்தில் உம தேகத்தைப் போஷித்துப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த ஓர் அவுன்சு வெண்ணெய் கொஞ்சங்கூட போதாது. நீர் மாமிசம் சாப்பிடவேண்டாம், மீனும் தின்னவேண்டாம். ஆனால், நீர் ஆரோக்கியமாக இருக்கவேண்டுமானால் முட்டை இல்லா விட்டால் முடியாது” என்று அந்த டாக்டர் சொன்னார். இதனால், என மனத்திற பெரிய சங்கடம் ஏற்பட்டது. தேகாரோக்கியத்திற்கும் பாரமாததிக ஆதம் லாபத்திற்கும் முரண்பட்டதனால், என மனம் மிகப் பாராடித் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தது. என்ன வந்தாலும் வரட்டும், முட்டை தின்ன மாட்டேன், நான் பிடித்த பிடியைச் சாதிப்பேன் என்று முதன முதலில் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். முடிவில் உற்ற உணவின்றி நான் இறந்து போனால் எனது இள மனைவியின் கதி என்ன; அவளுடைய

துக்கமும் துன்பமும் சொல்லமுடியாதே; தாதா கம்பெனியாரிடம் பெருந்தொகைப்பணம் கடன் வாங்கிக் கொண்டு இங்கே படிக்க வந்திருக்கிறேனே அந்தக் கடனைத் தீர்க்காமல் அவர்களுடைய ருணத்திற போகவேண்டுமே என்னும் விசாரம் மேலிட்டது. அதனால் எனக்கு இஷ்டமில்லாவிடினும், முட்டை தின்னத் தீர்மானித்தேன. அப்படிச் சங்கற்பித்த பின்னும் அதை நிறைவேற்றுவது கஷ்டமாயிற்று. முட்டையினமீது இயற்கையாக எனக்குள்ள வெறுப்பை மாற்றி மனமிசையச் செய்யவேண்டிய தாயிற்று. சேரிங்கிராஸ் எனனுமிடத்தில் இயூஸ்டெஸ் மைல்ஸ் என்பவள சைவச் சிறுணுடிச் சாலை வைத்திருக்கிறாள். அந்தச் சிறுணுடிச்சாலைக்குப்போய் மரக்கறிப் பதார்த்தங்களோடு பொரித்த முட்டை யொன்றும் கொண்டுவரச் சொன்னேன். ஆயினும், அதைத் தின்ன மனங்கொள்ளவில்லை. அதைத் தின்னாமல் நான் அப்படியே வைத்துவிட்டதைப் பார்த்துப் பணிப்பெண் கலக்கமுற்றாள். ஏன் அப்படியே வைத்துவிட்டா? என்று அவள் கேடதற்கு அதைத் தின்ன மனமிசையாத எனது கஷ்டத்தைச் சொன்னேன். அதற்கு அவள் “அதை உப்பிலாவது குறுமிளகுத் தூளிலாவது தோய்த்து விழுங்கிவிடலாகாதா? அப்படிச் செய்தால் முட்டையின் சுவை தோன்றாது வெறுப்பும் இராது” என்று சொன்னாள். அவள் சொன்னபடி செய்தேன். அந்த முட்டையை மிளகுப் பொடியில் தோய்த்து ஒரே கவளமாக விழுங்கிவிட்டேன். மிளகுப்பொடியில் தோய்த்துப் பொரித்த முட்டை தின்னும் வழக்கம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பிடிபட்டது. வேகவைத்த முட்டைகளைத் தின்பதற்கு நெடுநாள சென்றது. கடைசியில் அதுவும் தின்னலானேன். வெண்ணெய் முதலிய பொருள்களை அவரவருக்கு இதத்தையென்று அளந்து கொடுக்கும் நிரப்பந்தம் நீக்கினபின் நான் முட்டை தின்பதும் குறைந்தது; கடைசியில் அதைத் தின்னாமலே ஒழிக்கலானேன்.

பெரும்பாலும் லண்டனிலுள்ள கடைகளில் லாம்பு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மூடப்பட்டிருக்கும். ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை தினத்தில் எனக்கு அவசரமாகக் கொஞ்சம் காகிதம் வாங்கவேண்டியிருந்தது. ஒரு யூத மாதின் கடையைக் குறிப்பிட்டு அங்கே போனால் காகிதம் வாங்கலாமென்று நண்பனொருவன் சொன்னான். அது திறந்திருந்தது, காகிதமும் வாங்கினேன். பிறகு அவளுடைய கடை மாதிரி ஆகிவராத் தில் திறந்திருக்கக் காரணம் என்னவென்று அவளைக் கேட்டேன். “அவாளைப்போல நான் கிறிஸ்து மதத்தைச் சேர்ந்தவளல்ல. நீரும் நானும் ஆகிவராமல் கொண்டாடுவானேன்?” என்று அவள் சொன்னாள். அது சூரியனுடைய தினமாதலால், அதை நான் விசேஷமாகக் கொண்டாடுகிறேன் என்றேன். ‘ஆ! அப்படியானால் சரி, கிறிஸ்தவர்கள் அப்படிக்கொள்வதில்லை’ என்று அவள் சொன்னாள். மற்றொரு நாள் அந்த யூத மாதினிடம் போய் ஸ்வஸ்திகை வேண்டுமெனக் கேட்கும்படி மேற் சொல்லிய நண்பனே குறுமபுத்தனமாக என்னைத் தூண்டினான். அவனுடைய உள் எண்ணம் என்னவென்று எனக்குத் தெரியாமலே களங்கமற்று நான் அவளை அப்படியே கேட்டேன். அவளுக்கு ஆக்கிரகம் பொங்கிவிட்டது. “அந்தக் கிறிஸ்தவப் பயல்கள் யாரோ உம்மை இப்படித் தூண்டி அனுப்பி யிருக்கவேண்டும். கிறிஸ்தவரல்லாத உங்களுக்கு யூதரைக்கண்டால் வெறுப்பில்லையே” என்றாள் அவள். ‘ஸ்வஸ்திகை என்றால் உனக்கேன் ஆகவில்லை’ என்று கேட்டேன். “ஏனெனில் அது விநாச வாசகம். ஆ, ருஷியாவிலும் போலந்திலும் யூதர்களை என்ன பாடு படுத்துகிறார்களென்று உமக்குத் தெரியாது” என்று சொல்லுகையில், நூற்றாண்டுக்கணக்காக யூதர்களுக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் செய்யும் கொடுமையின் கோரம் அவளுடைய முகக்குறியினால் தெரிந்தது. முன்பின் ஆலோசியாமல் நான் செய்ததைக் குறித்துப் பச்சாத

தாபப்பட்டேன. கொடுமை என்றால் எனக்குக் கூசும். அதைக் காணவும் கேட்கவும் என மனம் சிறிதும் பொறுக்காமல் வெறுக்கும் என்று அவருக்கு என் மனவருத்தத்தை அறிவித்துவிட்டுத் திரும்பினேன்.

லண்டன்மா நகரத்தில் நல்லவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். அதுபோலவே பலவகைப் போக்கிரிகளும் அங்கே அதிகம். புதிதாக அவ்வூருக்கு வருகிறவர்களைப் பலபல வகைகளில் ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள். பார்வைக்கு கௌரவஸ்தாகளாகத் தோன்றுகிறவர்களும் வெகு தந்திரமாக அநதப் புதியவர்களின் பணத்தை அபகரிக்கிறார்கள் ; இந்திய ஐக்கிய மாகாணத்திலிருந்து ஒரு பெரிய மணிதா வந்திருந்தார். அவர் எனக்கு நண்பர். சர்க்கார் உத்தியோகத்திலிருந்து அவர் சில நாள் லீவு வாங்கிக்கொண்டு வந்தவர். மேற்சொல்லிய விதமாக மோசம் போனவர் அவர் ஒருவர். அவருக்குக் கிட்டமுட்ட 45-வயது இருக்கும். அவர் தலைமயிர் வெட்டிக்கொண்டு, முகக் கெட்டாரம் அவசியமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது, பெரிய பெயரும் படாபோபமும் உள்ள (முடிவிலை) கெட்டாரச்சாலைக்குள் போய் அவர் கெட்டாரம் செய்துகொண்டார். அநத நாவிதன் சமத காரமாகவும், இனிமையாகவும் பேசி அவரை உடம்பு பிடிப்பித்துக்கொள்ளும்படி செய்து விட்டான்; உடம்பைப் பிடித்துக் கொள்வதாவது, நமது அழகான எண்ணெய்க் குளியின் போலியே யாகும். அந்த அம்பட்டன் அவருடைய தலைமயிரைப் பார்த்து அது முழுதும் நரைத்திருக்கக் கண்டு மிக்க கவலை கொண்டவன் போல முகத்தை வைத்துக்கொண்டு அவரைப் பார்த்து 'ஐய, கொடிய நோயொன்று உமது தலைமயிரின் வேரைப் பறறத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆனதனாலே உமது உண்மையான வயதைக் காட்டிலும் 10 வயது முதிர்ந்தவாபோல நீர் காணப்படுவது அபிசயமன்று' என்று சொன்னான். அவ்வைக்கிய மாகாணத்

தவருக்குக் கலக்கமும் கவலையும் மேலிட்டன. அந்தச் சஞ்சலத்தில் அவர் 'இதற்கென்ன செய்கிறது?' என்றார். 'இதற்கென்றே செய்த மருந்து ஒன்று எங்களிடம் உண்டு. எங்கள் ரஸாயன சாஸ்திர நிபுணர்கள இதைக் கண்டு பிடித்தார்கள். 25 வருஷ காலம் கஷ்டப்பட்டுப் பார்த்துப் பார்த்துத் தோரது இதைக் கண்டு பிடித்தார்கள். உங்கள் தலை மயிரைப் பொசுக்கிவிட்டு அதற்குப் பின் அந்த மருந்தை தலையில் தடவட்டுமா? அழகிய மயிர முழுதும் உதிர்ந்துபோய், முட்டை யோடு போல மண்டை மொட்டையாய்ப் போனால் நன்றாயிராதே. பார்ப்பதற்கும் கஷ்ட மாயிருக்குமே' என்றான். பிரமைகொண்ட இந்நியன் அப்படியே செய்குவென இசைந்தான். உடனே அவர் தலைமயிரைப் பொசுக்கினார்கள். அதாவது மயிரின் துனியை மாத்திரம் சுட்டார்கள். பிறகு அம்பட்டன் ஒருவன் அவருடைய தலையைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

25 வருஷ காலம் பாடுபட்டுக் கண்டுபிடித்ததாகப் பெருமை பாராட்டிய மருந்தை மற்றொருவன் தலைமீது தெளித்தான். இந்தக் காரியங்களெல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கையில், அவ்விந்தியருக்கு இனிமையாகவே இருந்தது. இந்தக் காரியம் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடிந்துவிட்டதே, இன்னும் சிறிதுநேரம் இவ்வினிமையை அனுபவிப்பதற்கிலையே என விசனிடதார். ஆனால், அவருடைய சந்தோஷ முகம் மாறி, திகில் கொண்டவர் போலானான். நகை முகம்கொண்ட அந்த முடிவினைஞன் 3 பவுன் 10 ஷிலலிங்குக்கு விலைப்பட்டியை நீட்டினான். ஸ்கூளரம் மாலீஸ் (உடம்பு பிடித்தல்), மயிர பொசுக்கல ஆகிய இந்த காரியங்களுக்காக 7 ஷிலலிங்கும், அவ்வருமையான மருந்துக்காகவும் அதைத் தெளித்ததற்காகவும் 3 பவுன், 3 ஷிலலிங்கும் ஆக 3 பவுன் 10 ஷிலலிங்குக்கு பட்டி போடப்பட்டிருந்தது. அதைப் பார்த்தவுடன், அவருக்கு மிகுந்த ஆக்கிரகம் வந்தது. அஃது அநியாயமான விலையென அவர்

இடிதது மறுததுக் கூறினா. அதற்குப் பதில் அம்முடிவினைஞன் ‘முட்டாளதனமாகப் பேசாதேயும்’ என அவரைக் கேலி செய்து பணத்தைக் கீழே வையும் எனக் கடுமையாகக் கேட்டான் “இந்த சிகிச்சை செய்துகொள்ள உமமிடம் பணம் இல்லையானால், பணமில்லை சிகிச்சை வேண்டாமெனச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்” என்று அந்த ஸ்கொளர்ச்சாலையத் தலைவன் கடிந்தது கூறினான் பேதையான அந்த இந்தியா தமமைத் தாமே நொந்துகொண்டு, பணத்தை எடுத்தது எறிந்ததுவிட்டு, சிகிச்சையினால் முன்னினும் அதிகமாகத் தலையிர் வெளுத்தது ஸ்கொளர்ச் சாலையினினும் வெளியே வந்தார். “பெரும் பெயரையும் படாடோபத்தையும் பார்த்தது இனி நான் ஏமாந்தது போகமாட்டேன் இப்படிப்பட்ட பயல்கள் ஏதேனும் சிகிச்சை செய்கிறோமென்றால் அதற்கு என்ன பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று முன்னரே விசாரித்துக்கொள் வேன்” என்று அவர் என்னிடத்திற் சொன்னார். லண்டனி லுள்ள கேவலக் கெடுதியே அவருக்குத் தெரிந்தது.

அத்தியாயம் 8

ஆக்ஸ்போர்டு

இரண்டாம் முறை நான் ஆக்ஸ்போர்டுக்குப் போனபோது வழியில் விசேஷம் ஒன்றும் இல்லை. பாடிங்டனிவருந்து புறப் பட்டு 70 நிமிஷத்தில் ஆக்ஸ்போர்டுக்குப் போனேன். நான் ஏறிச்சென்றது இடையில் எங்கும் தங்காமல் நேரே போகும் ரெயிலவண்டியாகும். அங்கே போனவுடன் வாடகை மோட்டார் வண்டியேறி முன்னரே நான் ஏற்பாடு செய்திருந்த சாலபந்து ரோடு (Chalfont Road)15-ஆம் நம்பர் வீட்டுக்குப் போனேன். போய்ச் சேர்ந்து ஒரு மணி நேரத்துக்குள் எனக்கு வேண்டிய

வசதிகளனைத்தையும் சௌகரியமாக அமைத்துக் கொண்டு, இடையுண்டி உண்ணலானேன். ஒரு விதமான புதிய உணர்ச்சி எனக்கு உண்டாயிற்று. நங்கூரம் போட்டுத் துறைமுகத்தில் தங்கியிருக்கும் கப்பலுகுள்ள சாந்தம் எனக்கு ஏற்பட்டது. லண்டனில் இருக்கும் பொழுதோ, புயலில் அடிபட்டுச் சிதைவுற்ற கப்பற் சாமான்களில் ஒரு துண்டு கடலில் மிதந்துகொண்டிருப்பது போலவே நான் இருந்தேனென்னும் உணர்ச்சி எனக்கு இருந்தது. நான் இருந்த வீட்டுத் தலைவி நல்ல ஸரஸ் குணம் வாய்ந்த கிழவி. நான் இடையுண்டி அருந்திக்கொண்டிருக்கையில் அதனை நேரமும் அவள் ஆக்ஸ்போர்டிலுள்ள பற்பல விஷயங்களைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டே இருந்தாள். அவற்றுள் முக்கியமான விஷயம் அங்குள்ள காலேஜுகளே. அந்தக் காலேஜுகளைப்பற்றி அவள் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு மனவெழுச்சி கொண்டு நான் இடையுண்டி கழிந்த கூதணமே, அவைகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆவலுடன் வெளியேறினேன்.

ஆக்ஸ்போர்டில் 26 காலேஜுகள் உண்டு. அவற்றுள் 4 மாதர்களுக்காக மாத்திரமே ஏற்பட்டனவாகும். ஆடவர்க்கான காலேஜுகளாவன—ஆலசோலஸ், பாலியல், பிரேஸ் நோஸ், கிரைஸ்ட் சர்ச், கார்பபஸ் கிரிஸ்டி, எக்ஸ்டர், ஹோட்போர்டு, ஜீஸஸ், லிங்கன், மாகடலீன், மொட்டன், நியூ காலேஜ், ஓரியல், பெம்புரோக், க்வீன்ஸ், செனட் ஜான்ஸ், டிரினிடி, யூனிவரஸிடி வாடாம, ஊர்ஸ்டா, கெபிள், செனட் எட்ட்மன்ஸ் ஹால் என்பனவாம். ஸ்திரீகளுக்கான காலேஜுகளாவன.—லேடி மாகரட் ஹால், சோமாவில், செனட் ஹிலியஸ், செனட் ஹில்டாஸ் என்பனவாம்; இவைகளல்லாமல், ஆடவர்களுக்காக சொசைட்டி ஆவ நான்களையேட் ஸ்டூடன்ஸ் என்பதும், மாதர்களுக்காக சொசைட்டி ஆவ ஆக்ஸ்போர்டு ஹோம் ஸ்டூடன்ஸ் என்பதும் இருக்கின்றன. அன்றியும், துரபிமானம் இல்லாமல்

மன விரிவு வாய்ந்த சமயாசார சாஸ்திர மாணவர்கள் படிப்பதற்கு மான்செஸ்டா காலேஜு என்பதும் இருக்கின்றது. இதனைக் கலாசாலைகளும் வித்தியா நிலையங்களும் ஒரு சதுர மைல் விஸ்தீரணத்திற்குள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரே ஒரு நாளில் இவைகளைப் பெல்லாம் சாதாரணமாகப் பார்த்துவிடலாம். ஒவ்வொரு வித்தியாஸ்தானத்தையும் உட்புகுந்து சரியாகப் பார்த்து வரவேண்டுமானால் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு நாள் பிடிக்கும்.

பழமையான காலேஜுகள் மகத்தான கட்டடங்களில் விசித்திரமான வேலைப்பாடுகளுடன் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பார்க்கும்போது, அவைகளைப்பற்றிச் சரித்திரங்களுள் வாசித்திருக்கிற சங்கதிகள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. அவைகளின் கட்டடப் பெருமையும் சரித்திர கௌரவமும் என் மனதில் மிகப்பெரிதாகத் தோன்றின. அவைகளைப் பார்க்கும்போது தென்னிந்தியா விலுள்ள புராதன தேவாலயங்கள் என் ஞாபகத்திற்கு வருதன. ஆனால், அவையெல்லாம் நெடுங்காலமாக தூர் நிரவாகத்தாற கெட்டு அவை பிரபலமாக விளங்கிய காலங்களெல்லாம் போய், இப்பொழுது சீராகுலந்திருப்பதும், அவைகளின் பிரதி ரூபங்களாக ஆகஸ்போர்டில் இருக்கிற கலாசாலைகள் அப்படிப்பட்ட அவமானகரமான தெளாப்பாக்கியத்திற்கு உள்ளாகாமல் நாளுக்கு நாள் ஜனமோதமம் கௌரவமும் பெருகி வருவதும் என் மனத்தை உறுத்தின. இந்தக் கலாசாலைகள் நெடுங்காலமாக இருக்கின்றன; காலாவதியிலை இவைகளின் ஜீவகையாவது உபயோகமாகவது சிறிதுங் குறையவில்லை. இவைகளிருக்கும் கட்டடங்கள் கூட அப்போதைக்கப்போது உரியகாலத்திற் பழுது பார்த்து நல்ல நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது பிரசித்தமான தேவாலயங்களைப் போலக் கேட்பாரினறி, சிதிலமாகுமபடி விடப்பெறவில்லை இந்தக் கலாசாலைகளுள் முக்கியமானவை என் மனத்தில் மிகப் பதிநதவை கிரைஸ்ட் சர்ச் என்பதும் மாகடலீன் என்பதுமாக. கிரைஸ்ட்

சாச கலாசாலையின் கோபுரமும் ஜபாலயமும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. பார்ப்பதற்கு கிரைஸ்ட் சாசசைக காட்டிலும் மாக்ட்லீன் கலாசாலை மிக நன்றாயிருக்கின்றது. மெர்ட்டன், ஊர்ஸ்டா, யூனிவர்ஸிடி முதலான பழைய கலாசாலைகள் சிலவும் பார்த்துக்கொண்டாடத்தக்கவைகளே. ஆகஸ்போர்டிற் பிரஸித்த மாபுள்ள கலாசாலைகளுள் கிரைஸ்ட் சாசசுகளும் மாக்ட்லீனுகளும் அடுத்தபடியாக பாலியல் எனபதைச் சொல்லலாம். ஆனால், அவைகளைப் போன்றளவு சிறப்ப பெருமை பாபியலில் இல்லை.

காலேஜு கட்டடங்களல்லாமற் பாககத்தக்க முக்கியமான யூனிவாஸிடி கட்டடங்களாவன வித்தியாராதிகளுக்கும் பட்டம அளிப்பதற்கு மகா ஸ்தலஸ்கள் கூடுகிற ஷெல்டோனியன் தியேட்டர், பாட்லியன் லைப்ரெரி (Bodleian Library), இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட், கிளரண்டன் பிரஸ் எனபனவாம். பட்டங்கள் அளிப்பதற்காக ஆகஸ்போர்டிற் கூடுகிற மகா ஸ்தலிற் புராதன சமபிரதாயங்களிற் பல இன்றைக்கும் நடைபெறுகின்றன. இவை எத்தனையோ தூற்றாண்டுகளாக ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. புதிதாகப் போய்ப்பார்க்கிறவன் ஒருவனுக்கு இவை வேடிக்கையாகவும், ஆனால், கம்பீரமாகவும் இருக்கின்றன. பாட்லியன் லைப்ரெரியைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதே இல்லை. அஃது அதிகப் பிரசித்தமானது டிக்கெட்டு பெற்றவர்களெவரும் காலை 10 மணி முதல் மாலை 10 மணி வரையில் தாராளமாக அங்கே போய் இருக்கலாம் என்று ஒரு வராததைசொல்வதே போதும். அதற்குள் போவதற்கு டிக்கெட்டுகள் பெறுவது சுலபம். அதற்காகப் பணச் செலவும் இல்லை யூனிவாஸிடி ஆராய்ச்சித் துறைகளில் உழைக்கிற மாணவர்கள் பெரும்பாலாரும், சாமானிய மாணவர்கள் பலரும் படிக்கும் பொருட்டு அங்கே தினந்தோறும் போகிறார்கள். அந்த பாட்லியன் லைப்ரெரியைச் சேர்ந்த வாசக சாலையாகிய ராட்குளிப் காமெரா (Radecliff Camera) எனலும்

மண்டபத்தில் எததனைபோ உட்காநது வாசித்துக்கொண்டிருந்த போதிலும், ஊசி விழுந்தாலும் ஓசை கேட்குமளவு நிச்சயமாக இருக்கும். அங்கே வந்து படிக்கிறவர்களுக்கு மினசார தீபம், மசியொதது காகிதம் முதலியன இலவசமாகக் கொடுக்கிறார்கள். 1597-ஆம் யாண்டில் இதைப் புனருத்தாரணம் செய்த சர் தாமஸ் பாட்லி (Sir Thomas Bodley) என்பவரின் பெயரால் இந்த லைப்ரரி இப்போது வழங்குகின்றது. ராட்கிளிப் காமெரா என னும வாசகாலயம் 1647-இல் ஏற்பட்டது. பெருமனமும் தயாள மும் வாய்ந்த ஜனங்கள் அநேகா தாராளமாகக் கொடுத்த நன கொடைகளினாலும், காபிரைட்டுசு சட்டத்தின்படி ஓயாமல் வந்து கொண்டிருக்கிற புஸ்தகப் பிரவாகத்தினாலும் பாட்லியன் லைப்ரரி என்பது இவ்வளவு உன்னத ஸ்திதிக்கு வந்திருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் தீவுகளிற் பிரசுரமாகிற புஸ்தகம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பிரதி இந்த லைப்ரரிக்கு இலவசமாக அனுப்பப்படவேண்டு மென்பது காபிரைட்டுசு சட்டத்தின் விதி. இந்த லைப்ரரிக்கு அளிக்கப்பட்ட நன்கொடைகளுள் நேபாளத்து அரசனும் பிரதான மந்திரியும் அளித்த ஸம்ஸ்கிருத ஏட்டுச் சுவடிகளின் அழகிய தொகுதி ஒன்றைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்; ஜனங்கள் எளிதிற போயப்பாபதற்கு அனுகூலமில்லாத காட்மந்து(Khatmandu) என னும ஒரு மூலையில் நேபாள தேசத்திற்கிடந்த அரிய ஏட்டுச்சுவடிகள் இந்தப் பிரபலமான லைப்ரரிக்கு வந்து சேர்ந்தனவே எனச் சந்தோஷித்தேன். இங்கே இந்தியப் பண்டி தர்கள் உளபட அநேக வித்துவான்கள் தாராளமாக வந்து இவைகளைப் படித்து இந் தூலகக் கரையான வாய்ப்பட்டு அழியு முன, இவைகளிலுள்ள விஷயங்களை உலகத்தவருக்கு எடுத்தோத லாகுமே யென னும திருப்தி எனக்கு உண்டாயிற்று.

இந்தியர்களாகிய நமக்கு தோஷ புத்தியே அதிகம்; குறை கூறுவதே நமக்குக் குறி. நேபாள தேசத்தரசன செய்த காரியம்

அவருக்குத் தேசாபிமானம் சிறிதுமே இல்லையென்பதற்கு அடையாளமாகுமென எனது நண்பர்கள் சிலர் அவரமீது குற்றம் கூறினார்கள். ஆக்ஸ்போடு லைப்ரெரிக்கு ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கொடுக்கும்போது அநதச் சுவடிகளுக்கு மிகப் பழையதாகவும் நன்றாகவும் உள்ள பிரதியொன்றைத் தங்களிடம் வைத்துக் கொண்டே கொடுக்கிறார்கள். ஆதலால், பாட்லியன் லைப்ரெரியிற்காண்கிற இவ் வட மொழி ஏட்டுச் சுவடிகளுக்குப் பழைய பிரதியொன்று காட்டமந்து லைப்ரெரியில் இருக்கும். பாட்லியன் லைப்ரெரிக்கு வந்துள்ள ஏட்டுச் சுவடிகள் பெளதிக சாஸ்திர ரீதியாகப் பணச் செலவினமும் உற்ற பராமரிப்பினாலும் பாதுகாக்கப்பெற்று அழியாமல் நெடுந் காலம் காப்பாற்றப்பெறும் என்பதை அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூறினேன். அவ்வதிசயமான ஏட்டுச் சுவடிகளை நான்களெல்லோரும் பார்த்தோம். பார்த்து முடிக்கும்ளவில், அவைகளை யெல்லாம் அனபுன சேகரித்துக் காப்பாற்றி வைத்துப் பின்வரும் சந்ததியாருக்கு உதவும்படி அளித்த பெயர் தெரியாத அநத நோபாள் மன்னார்களின் நல்லெண்ணத்தையும் பெருமையையும் கொண்டாடினோம்.

காட்டமந்து, தஞ்சாவூர், திருவனந்தபுரம், மைசூர், உதயபூர், ஸ்ரீநகர் முதலான ராஜஸம்ஸ்தானங்களிலுள்ள லைப்ரெரிகள் இந்தியாவுக்குள்ள பெருமைகளிற் சிலவாம். இந்தியருக்குள்ள ராஜபக்தியையும் அனனபயும் அதிகரிப்பதற்கு அவையும் காரணமாயுள்ளன. நமது ஹிந்து ராஜர்கள் உலகத்திலுள்ள மன்னார்களுக்கலவி கேளவி மிக நிறைந்தவர்கள், நற்குணமும் நாகரிகமும் மிகுந்தவர்கள். ரதனாவளி, நாகானந்தம், பிரியதாசிகை என்னும் நாடகங்களை எழுதிய ஹாஷ் சக்கரவாத்திக்கும், 'யுகதி கலபதரு' என்னும் அதி அதிசயமான நூலை எழுதிய போஜ மகாராஜனுக்கும் ஈடான அரசரை இதர தேசங்களிற் காண்பதரிது.

இந்து தேச மன்னர்களுள் இவ்விருவரை மாத்திரம் இங்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டினேன். இப்படிப்பட்ட கலவியாளரும் வித்தியாபிமானிகளும் இன்னும் எத்தனையோ போ உண்டு. இவர்களுக்குப் பின் தோன்றிய இந்து தேச அரசர்கள் ஹர்ஷனுக்கும் போஜனுக்கும் உரிய உபாபதவியினின்று மிகத் தாழ்ந்துபோனார்கள். ஆயினும், புலமையைப் பாராட்டும் பெருங்குணம் மாத்திரம் அவர்களைவிட்டு நீங்காமற் சிறிதும்பட்டும் விளங்கிக்கொண்டிருந்தது. பிற்காலத்திற் கலவியை வளர்த்து ஆதரித்த அரசர்களுள் நேபாளத்தவர்களையும் தஞ்சாவூராரையும், திருவனந்தபுரத்தாரையும், மைசூராரையும் சொல்லலாம்.

பாடலியன லைப்ரெரிக் கட்டடத்திற் புஸ்தகங்கள் மிகநிறைந்து, அக்கம் பக்கத்துக் கட்டடங்களிலும் புஸ்தகங்களை வைக்கவேண்டி தாயிருக்கின்றது அப்படியிருந்தும் மேலும் மேலும் இடைவிடாது வந்துகொண்டிருக்கிற புஸ்தகங்களை வைப்பதற்குப் போதிய இடம் இல்லை. இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு யூனியர் ஸ்டி. அதிகாரிகள் கவலைபுடன் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புஸ்தகத் தொகுதிகளைப் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதியையும் வேறு வேறாக ஒவ்வொரு கட்டடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று சிலரும்; முக்கியமல்லாத புஸ்தகங்களை யெல்லாம் களைந்தெறிந்து இனிவரும் புஸ்தகங்களுக்கு இடம் அமைக்கலாமென்று சிலரும்; இப்பொழுதுள்ள புஸ்தகங்களையும் இனிவரத் தக்கவைகளையும் கொள்ளத்தக்க பெரிய கட்டட மொன்றைப் புதிதாக அமைக்க வேண்டுமென்று பலரும் நினைக்கிறார்கள். இங்கிலீஷ்காரருக்குப் பொது விஷயங்களிலுள்ள ஊக்கமும் உற்சாகமும் அதிகம்; ஆக்ஸ்போர்டின் மீதுள்ள அபிமானமும் அதிகம். ஆதலால், மூன்றாவதாகச் சொல்லியபடி புதிதாகப் பெரிய கட்டட மொன்றை அமைப்பதற்குப் போதுமான திரவியம் சேகரிப்பதற் கஷ்டமிராது. இந்தியாவில புதிய ஸ்தாபன

மோன்று செய்வதற்குப் பணம் எளிதில் கிடைக்கின்றதாயினும், அவ் விஷயத்தில் ஜனங்களுக்குள்ள உற்சாகம் சில நாளிற் குறைந்து போகிறது. அதனால் அந்த ஸ்தாபனங்களை நீடித்து நடப்பிப்பது சிரமப்படுகிறது. இவ்வாறு அநேக ஸ்தாபனங்கள் நிலை குலைந்துபோகப் புதியவைகள் தோன்றிக் கொண்டே யிருக்கின்றன நமது நாட்டுப்புறங்களில் தென்படுகிற எண்ணிறந்த பாழடைந்த கோயில்களையும் பாடசாலைகளையும் குளங்களையும் கிணறுகளையும் சாவடிகளையும் பாருங்கள்; புதிதாக அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் அநேகம் தோன்றி யிருப்பதையும் பாருங்கள். இவை யிரண்டையும் கவனித்தால் நான் சொல்வது சரியே எனப் புலப்படும். தற்பெருமையைப் பாராட்டாமல் நாட்டின் நன்மையை நம்மவர்கள் பெரிதும் பாராட்டி யிருப்பார்களானால் புதிய கட்டடங்களையும் ஸ்தாபனங்களையும் அமைப்பதில் செலவிடும் பணத்தைக் காட்டிலும் பழைய ஸ்தாபனங்களைப் புணர்த்தாரணம் செய்வதில் அதிகப் பணம் செலவிட்டிருப்பார்கள். அவர்களுடைய தர்மத்தினால் நமது நாட்டிற்கு அதிக நன்மையும் விளைந்திருக்கும். இவ் விஷயத்தில் நாம் இங்கிலாந்தைப் பார்த்துப் பாடம் படித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இண்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் (Indian Institute) என்பது நல்ல பெரிய 'பக்கா' கட்டடம். அது பிராட் ஸ்டிரீட்டின் (Broad Street) கோடியில் இருக்கிறது. இந்து தேச சரித்திரத்தையும் இந்து தேச பாஷைகளையும் பற்றிப் பிரசங்கங்கள் செய்யப்படும் இடம் அதுவே. அங்கே ஒரு நல்ல லைப்ரரி இருக்கின்றது. அங்கிருந்து புஸ்தகங்களை எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டுமானால், உறுதிப் பத்திரம் ஒன்று எழுதிக்கொடுக்க வேண்டும். அதனால் அந்த இன்ஸ்டிடியூட்டிலுள்ள அலுவலர்களை இந்தியர்கள் பெருமபாலும் கைக்கொள்வதில்லை. இந்திய மாணவர்களுக்கு உசாததுணைவருடைய (Adviser) ஆபீசு அங்கே இருக்கின்றது.

ஆக்ஸ்போர்டிலுள்ள இந்தியர்கள் பலரும் அந்த இண்டியன் இன்ஸ்டிடியூட்டுக்குப் போகக் கூசுகிறார்கள். தீராத காரியமாயிருந்தாலல்லாமல் அந்த வாசலில் எவரும் துழைவதில்லை. பாடலியன லைபரெரியிலாவது, ஆக்ஸ்போர்டிலுள்ள வேறு எந்த பொது ஸ்தலத்திலாவது உள்ள ஸ்வதந்திரமும் கௌரவமும் இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட்டில் அவர்களுக்குத் தோன்றுவதில்லை. அவ்விடத்துச் சந்தாபநகளைப் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் அவ்விடத்திற்கு இன்றியமையாததாய் இருக்கலாம். ஆனால், அது விசனிக்கத்தக்கதே.

கிளாரண்டன் பிரஸ் எனபது யூனிவர்ஸிட்யைச் சேர்ந்த அச்சாபீசு. அது லாடு கிளாரண்டன் என்னும் பிரபுவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 'ஹிஸ்டரி ஆவ் தி கிரேட் ரெபெலயன்' என்னும் புத்தகம் விற்று வந்த லாபத்தையும் அவர் அந்த பிரஸ் அமைப்பதற்கு உபயோகித்தார். அந்த அச்சாபீசில் புரூபு பாககிறவர்கள் பெரும்பாலும் எம். ஏ. பரீக்ஷையில் தேறினவர்கள். இந்தியாவில் வெளியூர் அச்சாபீசுகளில் பதிப்பிக்கப்பெறுகிற புஸ்தகங்களிற்காணும் அபரிமிதமான எழுத்துப் பிழைகள் அந்த கிளாரண்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெறும் புத்தகங்களிற்காணப்பெறுததற்குக் காரணம் அதுவே.

ஆக்ஸ்போர்டிலுள்ள காலேஜுகளெல்லாம் ஹாஸ்டல்கள் (Hostels). அவைகளிலேயே புலவர்களும் உபநியாசகர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு காலேஜுல நடக்கும் பிரசங்கங்களை யூனிவாஸிடி மெம்பர்களாயிருப்பவர்களெல்லாரும், இஷ்டப்படால் போய்க் கேட்கலாம். ஒவ்வொரு பருவத்தில் நடக்கப்போகிற பிரசங்கங்களின் பட்டியொன்று ஒவ்வொரு அண்டர் கிராஜு வேட்டுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். அவரவா தமக்கு இஷ்டமான பிரசங்கங்களைப் போய்க் கேட்கலாம். மற்றவைகளுக்குப் போகாதிருக்கலாம்.

தான எந்த லெகசாகளுக்குப் போக விரும்புகிறார்களென்று ஒவ்வொரு அண்டர் கிராஜுவேட்டும் தன் உபாத்தியாயருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். இந்த ஏற்பாட்டினால் அவன கேட்க விரும்புகிற பிரசங்கங்கள் அவனுக்கு ஏற்றவைகளா என்று அவவுபாத்தியாயர் பார்த்து நிர்ணயிப்பதற்காகும். இம் மாததிரமேயலலாமல், எந்த அண்டா கிராஜுவேட்டாவது எந்த லெகசரையேனும் கேட்டே தீரவேண்டுமென்னும் கட்டாயம் இல்லை. இந்தியாவிலோ புலவர்களும் உபநியாசகர்களும் வந்து பிரசங்கங்கள் செய்யுமுன் அவைகளைக் கேட்கத் தக்கவர்கள் இன்னாரென்று தெரிநெடுதது அவ்விடத்திற் கூட்டுகிறார்கள். இந்த முறை ஆகஸ்போர்டில் இல்லை. ஆதலின், ஆகஸ்போர்டில் லெகசா செய்ய வருகிறவர்கள் நன்றாகவும் நிதானமாகவும் ஆலோசித்து உண்மையில் உபயோககரமான நல்ல பிரசங்கங்களைச் செய்ய சிகதமாக வரவேண்டும். அப்படியிருந்தாலொழிய மாணவர்கள் அதிகமாக வரமாட்டார்கள். நல்ல பிரசங்கங்கள் லெகசர் செய்யும்போது மாணவர்கள் அதிகமாகக் கூடுவார்கள். சபையாணவர்கள் பிரசங்கம் செய்யவந்தால் பிரசங்க மண்டபத்தில் எவருமே இருக்க மாட்டார்கள். சுவர்களையும் வெறும் ஆசனங்களையும் பார்த்தே அவர்கள் பிதற்றிவிட்டுப் போகவேண்டும். நமது கலாசாலைகளில் மாணவர்கள் 'லாவணம்' (Conscription) செய்யும் முறையை ஒழித்து விட்டால் அவைகளிற் செய்யப்பெறும் பிரசங்கங்களின் தன்மை சீர்ப்படுமென்று திடமாகச் சொல்லலாம்.

சாமானியமாக ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த உபாத்தியாயரிடம் வாரத்திற் கொருமுறை போகவேண்டும். அவர் குறிப்பிடுகிற விஷயத்தின் மீது அவன் ஒரு வியாசம் எழுதி அவரிடம் வாசித்துக் காண்பிப்பது வழக்கம். அப்படி வாசித்துக் காண்பிக்கும்போது வியாசத்திலுள்ள குற்றங் குறைகளைப்பற்றி உபாத்தியாயரும் மாணவனும்

தாராளமாகப் பேசிட தாக்கிப்பார்கள். அதற்குப் பின், அடுத்த வாரத்தாக்கு எழுதவேண்டிய வியாசத்திற்குரிய விஷயத்தை உபாத்தியாயர் குறிப்பிடுவா. இந்தச் சிணை முறை புராதனகாலத்தில இந்தியாவில் உபாத்தியாயரும் மாணவனும் சோநது உட்காராது விஷயங்களைச் சாசகித்து உபநிஷத்துப்பாடம் படிக்கிற குருகுல வாசமுறைக்கு ஒப்பாகும். மாணவன் எந்தக் கலாசாலையிற் சோநதவனோ அந்தக் கலாசாலையிலிருந்தே சாதாரணமாக அவனுக்கு உபாத்தியாயரும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார். ஆயினும், ஒரு மாணவன் தனக்கு அந்நியமான மற்றொரு கலாசாலையிலிருந்து ஓர் உபாத்தியாயரைத் தனது கலாசாலைத் தலைவர் மூலமாகத் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆசைப்பணியிலலை. ஒரு அண்டர் கிராஜுவேட ஒரு உபாத்தியாயரையே யல்லாமல் தன்னுள் சம்பளம் கொடுக்கக் கூடுமானால், ஏக காலத்திற் பல உபாத்தியாயர்களை வைத்துக் கொள்ளலாம். பிரசங்கங்களைப் போய்க் கேட்பதற்கு யூனிவாஸ்டிக்குப் பருவம் ஒன்றுக்கு நீரணயமான கட்டணம் செலுத்தவேண்டும்; ஒவ்வொரு உபாத்தியாயருக்கும் அவர் படிப்பதற்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்.

ஆகஸ்போடி எனபது அதிஷ்டான (Residential) யூனிவர்ஸிட்டியாகும். ஆதலால் அதிற் சேருகிற அண்டர் கிராஜுவேட்களெல்லாரும் அந்த யூனிவாஸ்டி எல்லைக்குள் நிவசிக்கவேண்டும். ஒரு வருஷத்துக்கு மூன்று யூனிவாஸ்டி பருவங்கள் உள் அவை மைக்லம்ஸ், ஹிலரி, டிரினிடி எனபனவாம் கலாசாலை வருஷம் சுமார் அக்டோபர் மாத மத்தியில் ஆரம்பமாகி, ஜூன் மாத மத்தியில் முடிவு பெறும். பரீட்சைகளிற் பலவும் அந்தக் காலத்தில் நடைபெறும். ஒரு கலாசாலைப் பருவம் என்பது 8 வாரங்கள் கொண்டது; அவன் ஒரு பருவ முழுதும் கலாசாலையிற் படித்தான் எனக்கொள்வதற்கு ஒரு பருவத்திற் குறைந்த பக்சம் 6 வாரங்களாவது அவன் அங்கே நிவசிக்கவேண்டும். காலேஜுகளிலேயா

யினும் யூனிவர்ஸிடியார் ஒப்பிய விடுதிகளுள் எதிலேயாஸினும் நிவசிக்கலாம். நானகலீஜியேட டெலிகலியைச் சேர்ந்த மாணவர்களும், சொஸைடி ஆவ் ஆக்ஸ் போடு ஹோம் ஸ்டூடண்டைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் வேறு வகையிலலாததனால், மேற் சொல்லியவாறு லைசென்சு பெற்ற விடுதிகளில் நிவசிப்பார்களா, காலேஜுகளிலுள்ள பழைய மாணவர்கள் சிலரும் அது போலவே லைசென்சு பெற்ற விடுதிகளில் வசிக்கிறார்கள். ஏனெனில், எல்லா மாணவர்களுக்கும் அநதந்தக காலேஜுக்குள்ளேயே இடம் கிடைப்பதரிது. ஐரோப்பிய மகா யுததத்திற்குப் பிறகு இந்தக காலேஜுகளில் வந்து சேரும் மாணவர்களின் சங்கியை அபரிமிதமாயிருக்கின்றது.

காலேஜுகளிலேயே வசிப்பதற்குப் பருவம் ஒன்றுககு வாடகை அதிகமாகவே கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த வாடகைத் தொகை ஒரு காலேஜில் உள்ளதற்கும் மற்றொரு காலேஜில் உள்ளதற்கும் வித்தியாசப்படும். ஒரு அண்டர் கிராஜுவேட கொடுக்கிற வாடகைக்கும் மற்றொரு அண்டர் கிராஜுவேட கொடுக்கிற வாடகைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கும். அதிகச செலவு பிடிக்கிற காலேஜிகளுள் மாகடலீனும் கிரைஸ்ட் சர்ச்சும் ஆகும். ஆனால் இவைகளிலும் மிகச செட்டாயுள்ள அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள சிலா நிவசிக்கிறார்கள். அவர்களுககு மற்ற மாணவர்கள் சராசரி செலவிடும் தொகையிற் பாதியேயாகும்; தனி வீடுகளிற் காற் றோட்டமுள்ள அறைகளும் குளிப்பறை முதலிய செளகரியங் களும் இருந்தால இரண்டு அறைகளுககு வாரம் ஒன்றுககு 3 கினி முதல 3½ கினி வரையில் கொடுக்க வேண்டியதாகும். இந்த வாடகைத் தொகையில் 3 வேளைச் சாப்பாடும் ஒரு வேளைத் தேரீரும் சேர்த்ததாகும். இவையல்லாமல், அப்போதைககப்போது விருந்துகள் நடககும். அவைகளுககு வேறாக அதிகப் பணம் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விருந்து வகையிற் பெருந்தொகை செல

வாய்விடும். மொத்தத்திற் பார்க்கப்போனால் ஓர் அண்டர் கிராஜ் வேட் ஒரு கலாசாலைப் பருவம் முழுதும் ஆக்ஸ்போர்டில் இருக்கவும் விடுமுறைக் காலங்களிற் கடற்கரையை அடுத்துள்ளதோர் ஊரின் போய் இருக்கவும் வேண்டுமானால் அவனுக்கு எல்லாச் செலவும் உள்பட வருஷம் ஒன்றுக்கு குறைந்த பக்தம் 400 பவுன் வேண்டும். இதுவல்லாமல், ஐரோப்பாக கண்டத்தத் தேசங்களைச் சுற்றிப் பாப்பதற்கும், கள்ளு, சாராயம், சுருட்டு, சிகரெட்டு முதலியவைகளுக்கும் அதிகப்படிப் பணம் செலவிடவேண்டும். இவற்றுள் பல விஷயங்களைப் பார்த்துத் தெரிந்து மனவிரிவு கொள்ளவேண்டுமென்னும் விருப்பமுள்ள இந்திய மாணவன் ஐரோப்பா கண்டத்தத் தேசங்களிற் சஞ்சாரம் செய்தே தீர வேண்டும் சாராயம் குடிப்பதும், சுருட்டுப்புகை குடிப்பதும் மிக அவசியமென்றும், அவை இல்லாவிட்டால் செளக்கியமாகக் காலங்கழிக்க முடியாதென்றும் பலா பலர் சொல்லும் வாதங்கள் பாவைக்கு நியாயமெனவே தோன்றினபோதிலும் அவை சிறிதும் அவசியமே இல்லை.

மேனாட்டுக்குப் போய் இந்த வழக்கங்களில் ஈடுபடாத இந்தியனுக்கு ஆரோக்கியம் திடமாக இருப்பதேயல்லாமல், ஆரோக்கியக் கேடான இவ் வழக்கங்களைக் கைக்கொண்ட இந்தியனைக் காட்டிலும், திரவிய வசதியும் அதிகமாக வாய்ந்தவனாவான். உஷ்ணப் பிரதேசத்தில இருப்பதைக் காட்டிலும் சீதளப் பிரதேசத்திற் சுராபானமும் சுருட்டுப் புகையும் வேண்டுமென்பது பொய். குளிர் தேசத்திலுள்ள அனுகூலம் எனப்பது என்னவெனில், இந்தத் தீய பழக்கங்களினால் விளையும் தீப்பயன்கள், வெப்பம் மிகுந்த நாடுகளில் தலை காட்டுமளவு குளிர் தேசத்தில வெளித் தோன்றுவதில்லை எனப்பதேயாம். சரஸ் கோஷ்டிக்கு இவை அவசியமோ வெனின், அதற்கும் இவை வேண்டாம். நாகரிகமான சரஸ்த்தை விட்டு, சரஸ்மென்றால், விரஸ்மெனத் தக்கவாறு இழிவழக்காக

நடந்து கொள்கிறவர்களுக்கே குடியும் புகையும் வேண்டியிருக்கும். இந்நாளில் மதுவும் மயக்கிலையும் ஒழித்தவனொருவனை சாமானியர்களாயுள்ள இங்கிலீஷ்காரர் ஒருவனைக் கிதுக்குப் பிடித்தவனென்று நினைப்பார்களென்பது உண்மையே.

அதே மாதிரியாக நம இந்தியாவில் சாமானிய அந்தஸ்தும நாகரிகமும் உள்ளவர்கள் வெற்றிலை பாக்குப் போடாதவனைப் பார்த்து அவன் ஒரு கிதுக்கு என்று சொல்வார்களல்லவா? இந்த விஷயங்களினால் நாம் தெரிந்து கொள்வது என்ன? எந்தத் தேசத்திலும் பெரும்பாலா தம் நாட்டுத் தூராசாநகனையும் கெடவழக்கங்களையும் பிரியமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்; மற்றவர்களும் அவைகளைக் கைக்கொண்டு ஒழுகவேண்டுமென விரும்புகிறார்கள் என்பதாம். இங்கிலாந்திலுள்ள இந்தியாகளிடம் ஒரு விசேஷ லக்ஷணம் எனக்குத் தெரிந்தது, இங்கிலாந்துக்கு வந்து கரையேறினபின் மது வுண்ணப்பழக்கப்படுத்திக்கொண்டவர்கள் பலரும் மிதம் எனபது இன்னதெனவே தெரியாமல் அதிலேயே முழுகி, முழுக் குடியாகளாகி, கீழே விழுந்து தரையில் புரண்டு, வாந்தியெடுத்தது நாற்றம் வீசும் தூநீரைக் கக்கி, தூப்பாலைகள் பிதற்றி மான ஹீனம் அறியாத வெட்கக்கேடு வருமளவும் குடிக்கலாகிறார்கள்; மற்றப்படி நல்லவர்களெனத் தக்கவர்கள் சிலரும் இப்படிப்பட்ட வெட்கக் கேடான நிலையில் இருக்கக் கண்டேன.

அதனால், இந்தியாவிற்குக் குடியை முறறும் ஒழிக்க வேண்டியது மிக அவசியமென நினைத்தேன். ஆனால், அப்படி மதுவை ஒழிக்குமளவில் திருட்டுத்தனமாக்கக்களா இறக்குவதற்கு இடங் கொடாமற் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் கள்ளு இறக்கிக்கொள்வதற்கு ஒருவன் கையில் ஒரு கத்தியும் ஒரு மண் மொந்தையும் மாதிரி இருந்தால் போதும். தென்கு, பனை முந்திரிகை முதலான மதுவுள்ள மரங்கள் இந்தியாவில் இலக்கக் கணக்காக இருக்கின்றன. இப்படிச் செய்வதனால், சாக்காருக்கு,

வரததக்க வரி ஆதாயத்தில் பெருந்தொகை வராமல் நஷ்டமாகுமென்பது உண்மையே. ஆனால், திருட்டுக்கள் வியாபாரத்தை ஒழிப்பதனால் விளையும் நன்மையை எண்ணினால், சர்க்காருக்கு நேரக்கூடிய திரவிய நஷ்டம் ஒரு நஷ்டமெனவே கணிக்கத்தகாது. எப்போதேனும் ஒரு நாள் இந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் தவிர்த்துக் க்ஷேமப்படுவோமென்பது திண்ணம். ஆனால், அது வரையில் நம் நாட்டிலுள்ள மேதாவிகள் இதைப்பற்றித் தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டும். அப்படி ஆலோசிப்பதில், இதில் விவகார ரீதியாக என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றனவென்பது கலால் (ஆப்காரி) இலாகா அதிகாரிகளுக்கே நன்றாகத் தெரியுமாதலால், அவர்களையும் கலந்துகொள்ள வேண்டும். இங்கிலாந்தில் 100-க்கு 95 போமதுபானம் செய்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்களானாலும், பொது ஜனங்களுக்கு இந்தியாவிற்குக் குடிக்கிறவர்களால் உணடாகுமளவு தொந்தரவு உண்டாவதில்லை. இஃது ஏனெனில், இங்கிலாந்தில் மதுபானம் செய்கிறவர்கள் பெருமபாலோர் நிலை தப்பமுளவு குடிக்கிறதில்லை; அன்றியும் குடிசாராகள் வழிப்போக்கர்களை வைவதும் தூர்பாஷைகள் பேசுவதும் மேல் விழுந்து தாக்குவதும் நேரதபடி போலீஸ்காரர் மிக விழிப்புற்றுப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும் குடிவெறியினால் தாறுமாறாக நடந்துகொள்கிறவர்களைக் கொஞ்சம் கடுமையாகவே தண்டிக்கிறார்கள். மதுவும் புகைச்சருடும் இங்கிலாந்தில் மிகக்கிராக்கி; அதிக விலை கொடுத்தே அவைகளை வாங்கவேண்டும். நடுத்தரமான அந்தஸ்துள்ளவர்கள் இங்கிலாந்துக்குப் போய் இந்த வழக்கங்களைக் கைக்கொண்டால் செலவுக்குப் பணம் போதாமல் எப்பொழுதும் திண்டாடவேண்டியதாயிருக்கிறது. அதிகவிலை கொடுத்துச் சாராயம் வாங்கிக் குடிக்கவும் புகை பிடிக்கவும் அவர்களுக்கு ஊரிலிருந்து செலவுக்காக வருகிற பணம் போதாமற் கஷ்டப்படுவதற்கு அந்தக் கெட்ட வழக்கமே மூலகாரணம்.

ஆக்ஸ்போர்டு பெரிய யூனிவர்ஸிடி நிலயமென்று மாத்திரமே வெளி யுலகத்தாருக்குப் பிரஸித்தமாகத் தெரியும். அந்த ஊரில் வாதக விபாபாரமும் வெகு மும்மாமே. 'போர்டு' என்னும் இங்கிலீஷ் வார்த்தைக்கு 'துறை' என்று அர்த்தம். இந்த ஊருக்கு 'ஆக்ஸ்போர்டு' என்று பெயர் வந்திருப்பதனாலேயே இவ்விடத்தில் தேம்ஸ் நதியைக் கடப்பதற்கு முக்கியமான துறை யொன்று இருந்ததென்று தெரிகிறது. இக்காலத்தில் இவ்வூரில் நடக்கிற விபாபாரத்திற் பாதி இங்குள்ள யூனிவர்ஸிடி புரொபஸர்களுடனும் அண்டர் கிராஜுவேட்களுடனுமேயாகும். ஆக்ஸ்போர்டு பட்டணத்துக்குள்ளே யூனிவர்ஸிடி சம்பந்தப்பட்ட வாகளை 'கௌன்' (Gown டெட்டங்கி) எனவும், மற்ற ஊர்க்காரர்களை 'டௌன்' (Town பட்டணம்) எனவுமே ஜனங்கள் வழங்குவார்கள். அநேக பிரகடனப் பத்திரிகைகளில் (நோட்டீசுகளில்) யூனிவர்ஸிடிக்காரர்களும் ஊர்க்காரர்களும் அநதக் காரியத்திற்கு வரலாம் என்பதற்கு 'டௌனும் கௌனும் வருக்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இங்கிலாந்திலிருந்த ஆதி மன்னர்கள் யூனிவர்ஸிடிக்காரருக்கு விசேஷ ஸவதந்திரங்களும் உரிமைகளும் அளித்தன ளார்கள். ஆதலால், ஊர்க்காரர்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் பிரபலமாக விளங்குகிறார்கள். யூனிவர்ஸிடி எல்லைக்குள் அதாவது (Corn) மாககெட்டிலுள்ள மணிகூண்டிலிருந்து சுமார் மூன்று மைல சுற்றளவுக்குள் கௌன்காரருக்கும் டௌன்காரருக்கும் நேர்க்கி தகராறுகளெல்லாம் யூனிவர்ஸிடி வைஸ் சான்ஸ்லருடைய கோர்ட்டில் விசாரிக்கப்படுகின்றன. வருஷந்தோறும் டௌன்காரருக்கும் கௌன்காரருக்கும் போலிப் போர் ஒன்று நடைபெறும். அதிற் பெரும்பாலும் டௌன்காரர் தோற்றுப்போவது வழக்கம்.

மாணவர்களுடைய தேகப் பயிற்சியும், மனப்பயிற்சியும், நல்லொழுக்கமும் ஆக்ஸ்போர்டில் நன்கு கவனிக்கப்படுகின்றன. தேகப் பயிற்சிக்காகப் படகோட்டம், காற் பந்தாட்டம்,

துடுப்புப் பந்தாட்டம், வளைகோற பந்தாட்டம், சாடடைப் பந்தாட்டம் முதலியன உண்டு. இவற்றுள் மாணவர்கள் மிகப்பிரியப்பட்டு நாடுவது படகோட்டம். புருஷ அண்டர் கிராஜுவேட்டுகளுக்கான ஒவ்வொரு வித்தியாசாலையாரும் அங்கு 'ஐஸிஸ்' எனப்படுகிற தேமஸ் நதியில் ஒரு படகு வைத்திருக்கிறார்கள்; போட்டி போட்டு அதில் ஏறிச் செல்லும் ஜதைகளும் இரண்டொன்று உண்டு. படகோட்டம்பயிலுவது கஷ்டமான காரியம்; பயிற்றுவிக்கிறவர்கள் மிகக் கடுமையாகவும் கண்டித்தமாகவும் இருக்கிறார்கள். பழகுவதற்கு ஒவ்வொரு பருவ காலம் முடிந்தவுடன் பற்பல கலாசாலைப் படகுக் கணத்தாரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு படகோட்டுவார்கள். இந்தப் பந்தய ஓட்டத்தைப் பார்ப்பதற்கு நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் வருவார்கள். ஒரு கலாசாலை வருஷம் எனபது ஜூன் மாதத்தோடு முடியும். அப்போது வருஷப்போட்டி நடைபெறும். அது 'எயிட்ஸ்' (Eights) எனப்படும். அந்தப் போட்டிப் பயணிக்கொண்டே ஒவ்வொரு படகின் அந்தஸ்தும் நிர்ணயிக்கப்படும். அதாவது எது முதல்தரம், எது இரண்டாந்தரம் என்பதாதியாக ஏற்படும். இந்தப் பந்தய ஓட்டத்தைப் பார்ப்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கூடுவார்கள். ஜனங்களின் மனவெழுச்சியும், ஆவலும் அதிகமாக இருக்கும். வருஷந்தோறும் ஆகஸ்போடு கணங்களுக்கும் கேம் பிரிட்ஜ் கணங்களுக்கும் லண்டன்மா நகரத்தில் படகுப் போட்டிகள் நடக்கும். ஆகஸ்போடில் நடக்கிற படகுப் பந்தயங்களை ஸ்லாம் தேமஸ் நதியிலாகும் அவ்வூரிலுள்ள தேம்ஸ் நதிப் பகுதிக்கு ஐஸிஸ் (Isis) என்று பெயர்.

சொவெல் (Cherwell) என்பது தேமஸ் நதியில் வந்து சேரும் உபநதி. இது சிறியதாயினும் ஆழமானது. இதில் வினோதாத்மமாக அண்டா கிராஜுவேட்டுகள், மாதிரிகள் உளபட, படகோட்டுவார்கள். சொவெல் ஆற்றிலும் அபாயங்களில்லாம

லிலை. இது மிக ஆழமானதென்று ஏற்கெனவே சொன்னேன். அதுவல்லாமல், அதனடியிற் செடிகொடிகள் அதிகமாக வளாந்திருக்கின்றன. அவை மிகச் சளிப்படுத்துமா ஒரு தடவை வேறு இந்தியர் இருவரோடு நான் படகோட்டிகொண்டிருக்கையில் பக்கத்திலிருந்த முடைகளிற் படகு சிக்கிக்கொண்டது. எனது நண்பரிருவரும் அதை விடுவிப்பதற்குச் சரேலெனப் போனார்கள். ஆதலால், படகு ஒருபுறம் சாய்ந்து கவிழ்ந்தது. அணிந்திருந்த ஆடைகளோடு நான் குண்டுக்கட்டாக நதியில் விழுந்தேன். அதில் ஒரு வேடிக்கை; அந்தக் கடுங்குளிரில் தண்ணீரில் நீந்தி அககரைக்குப் போகவேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆனால், மலையாளத்துக் குளங்களிலும் ஆறுகளிலும் நான் வழக்கமாகச் செய்வதுபோல, நீருக்குள் அடிவரையிற் போய் அங்கிருந்து மணல் எடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென நினைத்தேன். ஆனால், மணலைத் தொடுவதற்கில்லாமற் கிளைச் செடிகள் நிறைந்திருந்தமையின், மூச்சுப்போவதற்கு முன் நான் நீர்மட்டத்துக்கு மேலே வந்து விட்டேன். விரைந்து என் விடுதிகுப் போய் ஆடை மாற்றி உடுத்தது, சுடச்சுட 'லெமெனேடு' குடித்துவிட்டுப் படுத்தது கொண்டேன். மறுநாட் காலை யில் உடம்பில் வேதையிலலாமல் செளக்கியமாகவே எழுந்தேன். சொவெல ஆற்றில் நோகிற ஆபத்துக்களெல்லாமே இப்படிச் சலபமாகவும் சந்தோஷகரமாகவும் முடிவதில்லை. புதிதாகக் கலியாணம் செய்துகொண்ட பாதிரி ஒருவன் தன் மனைவியுடன் இவ்வாற்றிற் படகுச் சவாரி செய்தான். துடுப்புக் கொம்பு மணலிற் கெடியாகச் சிக்குண்டு ஆழ்ந்து மூழ்கிப் போனான். படகில் உட்கார்ந்திருந்த மனைவி அந்த தூதகையைக் கண்ணாற் பார்த்தும் உதவி செய்ய முடியாமல் வருந்தித் தவித்துத் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆறு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு ஓர் அந்தர் எடைபுள்ள கொடிகளுடன் அவனுடைய உடலைத்தேடி எடுத்தார்கள். மற்றொரு சமயத்தில்

இளைஞன் ஒருவன் புதிதாகப் பைசிகள் ஒன்று வாங்கிக்கொண்டு அதன்மீது கடு வேகமாகச் சவாரி செய்யுமளவில் அவ்வாற்றி னணடை யிருந்ததொரு கூரான முடுக்கு வளைவில் அதைச் சரியாகத் திருப்பிச் செலுத்தமாட்டாமல் பைசிகளுடன் தானும் ஆற்றில் விழுந்தான்.

அப்போது பெரிய மனிதன் ஒருவன் சரேலென் நதியிற் பாய்ந்து அச சிறுவனை மீட்டானாயினும், அவனுக்குச்சன்னி கண்டு அவன் தானாகவே இறந்து போனான். அண்டி கிராஜுவேட்டு களுக்குப் படகு சவாரியே மிகப் பிரியமான விளையாட்டு என்றாலும் கிரிக்கெட்டும் புட்பாலும் டென்னிசும்கூட அதிகமாகவே ஆடுகிறார்கள். காற் பந்தாட்டத்தில் அசோசியேஷன் முறையும் ரக்பி முறையும் உண்டு. ஆகஸ்போடு கணத்தாரும் கேம்பிரிட்ஜ் கணத்தாரும் வருஷந்தோறும் கிரிக்கெட்டுப் பந்தயமும் டென்னிஸ் பந்தயமும் ஆடுவார்கள். ஆகஸ்போட்டில் விசேஷம் என்னவென்றால், மேற்சொல்லிய விளையாட்டுகளிற் சேர்ந்து ஆடும்படி மாணவர்களை அவ்விடத்து உபாத்தியாயர்களும் கலாசாலை உபநாயாசகர்களும் நன்கு தூண்டுகிறார்கள்; அன்றிப் பெரும்பாலும் ஆட்டங்களிலும் பயிற்றுவிக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலுள்ள உபாத்தியாயர் முதலானவர்களுக்கும் அவர்களைப்போல ஆகஸ்போட்டில் இருப்பவர்களுக்கும் உள்ள பெரிய வித்தியாசம் இதுவே நமது தேசத்துப் போதகாசிரியர்கள் ஆட்ட பாட்டங்களிற் சிரத்தைகொள்வதே இல்லை; ஆட்டங்களாடிக் காலங் கழிக்காதே என்று அவர்கள் தமது துறைக்காதிருந்தால் அதுவே பெரிய காரியம் ஆனபோதிலும், நமது தேசத்திலும் இவ்விஷயத்தில் மெல்ல மெல்ல மாறி நல்ல வழிக்குத் திரும்புகிறார்கள். ஆட்ட பாட்டங்களிற் சேராத அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் பரீட்சைகளில் நன்றாகத் தேறி முதன்மை பெற்றபோதிலும் ஆகஸ்போட்டில் நிக்ருஷ்டமாகவே நினைக்கப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாகச் சொல்லுமிடத்து இந்த ஆட்ட பாட்

டங்களினூற் படிப்புகு ஒரு விதத்திலும் கேடு இல்லை. ஆயினும், யூனியர்ஸிடியில் மும்முரமாகக் கசரத்து செய்து பயில்வாண்களாக விளங்குகிறவர்கள் சிலர் உண்டு. அவர்கள் நீலக்குறி அணி பவர்களாதலால் புளூஸ் (Blues) எனப்படுவார்கள். அவர்களுள் பிரபலமாயிருக்கப்பட்டவர்கள் ஆட்ட பாட்டங்களில் அதிகமாகக் காலங்கழித்துப் பரீட்சையில் தேறாமற் சிரமப்படுவதும் உண்டு. இந்த ஆட்ட பாட்டங்களினால் ஆக்ஸ்போர்டு அண்டர் கிராஜ் வேட்டுகளுக்குத் தேகத்திடம் வாய்ப்பதல்லாமல் சமயோசிதமான யுகதி புத்தியும் தற்சார்பும் நீதியான ஒழுக்க முறையும் தம கணத்தவரோடு ஒத்துழைக்கும் தன்மையும் பழக்கமாகின்றன.

புத்தி வியாபாரத்தில் அவரவருக்கும் மிக்க ஸ்வந்திரம் அளிக்கப்படுகின்றது. பணடைக் காலத்தில் அபிப்பிராய பேதங்களை அடக்கி அக்கிரமம் செய்துவந்தார்கள். அப்படிச் செய்து வந்தவர்கள் முக்கியமாகப் பாதிரிமார்களே. இந்நாளில் அப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் சிறிதுமே இல்லை. உபாத்தியாயராக இருக்கப்பட்டவர்களும் தாராளமாக மாணவர்கள் தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டுச் சாச்சிப்பதற்கு இடம் கொடுத்துத் தூண்டுகிறார்கள். அப்படித் தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடாமல், உபாத்தியாயர் சொல்வதற்கு ஆமாம் என்று ஒப்பம் வைக்கிற மாணவர்களைப் பார்த்து வருத்தப் படுகிறார்கள் சபைகளிலும் தாங்கள் கூடிப் பேசும் சங்கங்களிலும் மாணவர்கள் தம் மனம் வந்தபடி பேசவும் வாதிக்கவும் இடந்தருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சங்கங்களுள் ஆக்ஸ்போர்டு யூனியன் எனபது மிகப் பெரியது. இதில் விஸ்தாரமான அறைகள் உண்டு. அவ் வறைகளில் எவ் வகையான விஷயமும் தாராளமாகவும் நிரம்பவும் சாச்சிக்கப்படுகின்றது. இங்கு லாந்திலுள்ள பிரபலமான அரசியல் அறிஞர்களிற பலரும், வாசாலகர்களிற பலரும் இந்தச் சங்கத்து அறைகளிற் பேசிப் பழகி முன்னுகு வருந்தவர்களே. இந்தச் சங்கத்தில் யூனியர்ஸிடியைச்

சோந்தவர்களெல்லாரும் மெம்பர்களாகச் சேரலாம். ஆனால், சங்கத் துக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சந்தாப் பணம் கொஞ்சம் அதிக மென்றே சொல்லவேண்டும். இந்தியர்கள் தங்களுக்கென ஆகஸ்போடே மஜ்லீஸ் (Oxford Majlis) எனவும் ஒரு சங்கம் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகஸ்போடினுள்ள இந்தியர்களெல்லாரும் இந்த மஜ்லீஸில் மெம்பர்களாயிருக்கிறார்கள். இதில் சேராதவர்கள் இரண்டொருவரே இருக்கலாம். மஜ்லீஸ் எனவும் வார்த்தை பர்ஷிய பாஷைச் சொல். இந்தப் பெயர் இந்தச் சங்கத்திற்கு ஏற்பட்டதற்கு ஒரு விசித்திர காரணம் உண்டு. இந்தச் சங்கம் ஆரம்பித்தபோது இதற்கு முதன்மையாயிருந்த இந்துக்கள் இதன் அறி குறியாகத் தாமரை மலரையும், முததிரை மொழியாக தேவநாகரி லிபியில் “வந்தே மாதரம்” என்னும் வாததைகளையும் எழுதுவித்தார்கள். இந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்த முகம்மதிய மாணவர்களுக்குச் சிறிது மனக்குழப்பம் உண்டாயிற்று. இந்தச் சங்கத்தில் தங்களுடைய நிலை எதுவென அவர்கள் தெரிய விரும்பினார்கள். அப்போது சமயோசித அறிவுக்கூர்மையுள்ள இந்துக்கள் இந்தச் சங்கத்தில் முகம்மதியார்களும் சோந்தவர்களெனத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு இந்தச் சங்கத்தை மஜ்லீஸ் எனவும் பாஷியப் பெயரால் வழங்குவோமென உடனே ஒப்புக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு முகம்மதியாளுடைய மனம் திருப்தி செய்யப்பட்டது. இது நடந்தது லக்னோ உடன் படிக்கைக்கு நெடுநாள முன்னராகும். அந் நாளில் இந்து-முஸ்லீம் விததியாசங்கம் பெரிதும் பிரகடிக்கப்பெற்றவிலை. சாதாரண முறையிற் கலந்து பேசி இரு திறத்தாரும் இசைந்து போவற்கிலலாத நிலைமை அப்போது ஏற்பட்டவில்லை. இந்த மஜ்லீஸில் வாதாது வாதங்களுக்குச் சம்பூர்ண ஸ்வதந்திரம் உண்டு. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் மிக விபரீதமென்றும் சமாளியாமல்

லாததென்றும் சொல்லத்தக்க அபிப்பிராயங்கள் வெளியிடப் பெறுவது இயல்பெனவே நினைக்கலாம். அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லும்போது அடிக்கடி கரகோஷம் முதலான ஆரவாரங்கள் அதிகமாயிருக்கும். கேம்பிரிட்ஜிலும் ஒரு மஜ்லீஸ் உண்டு. லண்டனிலும் எடின்பரோவிலும் இந்தியன் அசோசியேஷன்கள் இருக்கின்றன. ஆக்ஸ்போர்டு யூனியனையும் மஜ்லீஸையும் தவிர வேறு பல சங்கங்கள் ஆக்ஸ்போர்டில் இருக்கின்றன. அவை, ஆந்திரபொலாலிகள் அசோசியேஷன், (Anthro Pological Association) லோட்டஸ் கிளப்பு எனபனவும், ஒவ்வொரு காலேஜிலுமுள்ள சங்கம் முதலியனவுமாம்.

ஆக்ஸ்போர்டில் மாணவர்களுடைய நல்லொழுக்கம் மூன்று வகையிற் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. முதல வகையாவது தத்துவ சாத்திரமும் ஈசுவர வித்தை சம்பந்தமான சமயக்கோட்பாடுகளும் கற்பிப்பது. இரண்டாம் வகையாவது, கலாசாலைப் புலவர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நெருங்கிய பழக்கமும் சகவாஸமும் அமைத்து நன்னெறியில் ஒழுக்கச் செய்வது. மூன்றாம் வகையாவது, கலாசாலையிற் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு மேல் விசாரணைக் காரர் சிலரை ஏற்படுத்தியிருப்பது அவர்களுக்குச் சகாயமாக இருந்து கண்கொட்டாமற் பாப்பதற்குச் சில ஆட்களையும் ஏற்படுத்தியிருப்பது. நீதிநெறி தவறி நடக்கிற மாணவர்களை இவர்கள் பார்த்துப் பிடித்துத் தக்கவாறு தண்டிக்கச் செய்கிறார்கள் ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகுமேற் சொல்லிய மேல்-விசாரணைக்காரர்களுக்கும் அவர்களுடைய சககாரிகளுக்கும் வேலை மிகக் கஷ்டமாக இருந்தது. ஏனெனில், அம் மகாயுத்தத்திற் கலந்து போர் செய்த பெரிய ஆட்கள் பலர் அண்டா கிராஜுவேட்டுகள். அவர்கள் கலாசாலையிற் சேர்ந்து மற்றவர்களுகளுள்ளதுபோல நீண்ட பருவகாலம் படிக்காமற் சுருக்க முறையிற் படிப்பதற்கு வந்திருந்தார்கள். கலாசாலைக்குப் போகவேண்டிய நேரம் சகவா

ஸம் முதலான விஷயங்களைப்பற்றிய கலாசாலை விதிகளைச் சரியாக அனுசரித்து அவர்கள் நடப்பதிலை; நியாயத்தை எடுத்துச் சொன்னாலும் எளிதில் அவர்கள் அதை ஒப்புக் கொள்வதில்லை. ஆதலால், அவர்களுடைய ஒழுக்க முறையைத் திருத்திச் சரிப்படுத்துவது மிகக் கஷ்டமாயிருந்தது.

கலாசாலையிற் பாடங்களை நடக்கும் பருவத்தில் அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் வழக்கமாக ஆக்ஸ்போர்டிலேயே இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு விடுமுறைக் காலம் மூன்று உண்டு. அந்தக் காலங்களில் அவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் வீட்டுக்குப் போய் இருப்பார்கள்; அல்லது தென் கரையிலுள்ள ஆரோக்கிய நிலையங்களுக்குப் போவார்கள். அல்லது ஐரோப்பா கண்டத்துத் தேசங்களுக்குப் போவார்கள். முதல் விடுமுறைக் காலத்தில் நான் போர்னமத் (Bournemouth) என்னுமிடத்திற்குப் போயிருந்தேன். வேறு விடுமுறைகளில் டார்க்கே, செளத் ஸீ, பிரைட்டன் (Torquay, South Sea, Brighton) என்னுமிடங்களுக்குப் போயிருந்தேன். இவ்விடங்களெல்லாம் விநோதமாகப் பொழுதுபோக்குவதற்கெனவே அமைந்துள்ளன. விநோதப் பிரியர்கள் இவ்விடங்களில் நிரம்பித் ததும்புவார்கள். முன்புறம் நோக்கி உட்காரத் தக்க நீண்ட வண்டிகள் பல பல திக்குகளுக்கும் போய்க்கொண்டிருக்கும். ஒவ்வொரு வாரக் கடைசியிலும் இந்த வண்டிகளில் விநோதப் பிரியர்கள் கூட்டங் கூட்டமாக உல்லாஸமாய் வந்து இவ்விடங்களிற் சேருவார்கள். லண்டனிலாவது ஆகஸ்போர்டிலாவது வேற்றுமையுமே விநோதமும் இல்லாமல் ஒரே மாதிரியாகக் காலங்கழித்தவர்களுக்கு இவ்விடங்களில் வந்து மனவெழுச்சி கொள்வது பெரிய ஆறுதலாகும். ஆனால், இந்தக் கடற்கரையோரத்து விஹார நிலையங்களில் நீண்ட காலம் தங்கிருப்பது நல்லதல்லவென்பது எனது அபிப்பிராயம். இங்கிலாந்திலுள்ளவர்கள் அநேகா சிறிது காலம் இடம் மாறியிருப்பதற்காக இவ்விடங்களுக்குப் போய்த் தங்கி

யிருந்து, அதனால் நற்பயன் பெரிதும் பெறுகிறார்கள். இவ்விஹார நிலையம் ஒவ்வொன்றிலும் அழகிய நந்தவனங்கள், கடற்கரையுலாககள், மலைக்காட்சி முதலியன இருக்கின்றன; சாப்பாட்டுவிடுதிகள், ஹோட்டல்கள், இருக்கை விடுதிகள் பல பல வகையானவை கணக்கிலாமல இருக்கின்றன போர்னமத்திலிருந்து நான்கிரைஸ்டு சாரசு என்னுமிடத்திற்கும் நியூ பாரஸ்டு என்னுமிடத்திற்கும் போனேன். மேற்சொல்லிய ஊரில் பழைய மாதா கோயிலுண்டு இருக்கின்றது. அது பாப்பதற்கு இனிமையானது. எட்வார்டு தி கன்பெஸா (Edward the Confessor) என்னும் அரசனுடைய காலத்திலிருந்து அதாவது கி. பி. 1055 முதல் உள்ளது. நியூ பாரஸ்டு என்னுமிடத்தில் மகததான கருவாஸி மரங்கள் சில இருக்கின்றன. அவ்வூரின் பெயருக்கு 'புத்தலி' (புதிய காடு) என்று அர்த்தம். ஆனால், இந்தியாவில் நாம் காடு என்று சொல்வது போன்ற காடு எதுவும் இங்கே இல்லை. மலையாளத்தில் நிலம்பூர என்னும் ஊரிலுள்ள தோப்பைப் போலச் சிறந்த தோப்பு என்று சொல்லலாமே யொழிய, இதை நமது மேலைக் கணவாய் மலைகளிலுள்ள காடு போன்றதெனச் சொல்லுவோம். இந்தக் காடு ஏற்பட்டது கி. பி. 1066-இல் உவில்லியம் தி கான்கரா (William the Conqueror) என்பவனுடைய நாளில் ஆகும், இது ஏற்பட்ட விவரத்தைச் சிறிது சொல்வேன், வில்லியம் தி கான்கரா என்பவன் கி. பி. 1066-1087-இல் இங்கிலாந்துக்கு அரசனாயிருந்தான். வேட்டையாடுவதில் அவனுக்குப் பிரியம் அதிகம். அந்தப் பிரியம் பைத்தியமாக முதிர்ந்தது.

வேட்டை வெறி மேற்கொண்டு அவன் முழு முழு கிராமங்களையும் பட்டணங்களையும் அழித்து, மானகன சஞ்சரிப்பதற்கேற்ற காடுகளாககுப்படி கட்டியேயிட்டான். இவ்விதமாக 68 காடுகள் ஏற்பட்டன. அதோடு திருப்தியடையாமல் அவன் ஹாம்

ஷயர் (Hampshire) என்னும் மாகாணத்தில் ஒரு விஸ்தாரமான ஜிலாவை அழித்து அதற்கு நீயூ பாரஸ்டு (புத்தடவி. New Forest) எனப் பெயரிட்டான் அந்த ஜிலாவில் நிவசித்துக் கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான ஏழைக் குடியானவர்கள் தங்கள் சிறிய குடிசைகள் இடித்து இழுத்துத் தள்ளப்படுவதையும், தாங்களும் தங்கள் குழந்தைகளும் நிற்க நிழலுமின்றி வெளியில் தூரத் தப்படுவதையும் நினைத்து அவனை மிக வெறுத்துச் சபித்தார்கள்.

தான் மான் வேட்டையாடும் பொருட்டு விசாலமான காடுகள் வேண்டும் எனப் பதற்காகவும், அக்காடுகள் அரசனுக்கும் அரசனது விருந்தினர்களுக்கும் மட்டுமே பிரத்தியேகமான இடங்களாக இருக்கவேண்டும் எனப் பதற்காகவும், தன் மனம் போனபடி சுயேச சாதிகாரம் நடத்துவதற்கு முழு வசதியும் இருக்கவேண்டும் எனப் பதற்காகவுமே வில்லியம் இந்தக் கொடுமையான செய்கையைச் செய்தான். உலகத்தில் சுயேச்சாதிகாரம் வகித்த எல்லா மன்னர்களின் சரித்திரங்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் இம்மாதிரியான குரூரச் செயல்கள் புரிந்திருப்பது வெகுசாதாரணமாக இருந்திருக்கிறதென்பதை அறியலாம். நம் நாட்டிலுங்கூட ரஞ்சித் சிங் தான் இச்சித்த ஒரு குதிரையை அடையும் பொருட்டாக பெரிய புத்தம் ஒன்று நடத்தி, அதில் தன் சைனயத்தில் பன்னிராயிரம் வீரர்களை வீணே மாள் வைத்தான் மகமது பின் டகனக் டிலலி நகரத்து ஜனங்கள் அனைவரையும் வெகு தூரத்திலுள்ளதும், அவர்களின் முன்பின் அறியாததும் தாங்கள் அங்கு போவதற்கு அஞ்சியதுமாகிய தென்னாபுறம் தேவகிரி என்னும் நகருக்கு ஒருமிகக்கூசு செல்ல வேண்டுமென்று ஆகனாபிபடான். அங்கு போவதற்கு அஞ்சி ஓடி ஓடிநதவர்களை எல்லாம் ஈவிரக்கமில்லாமல் காட்டு மிருகங்களைப் போல வேட்டையாடி வதைத்தான்.

அப்படி ஓடி ஒளிந்தவாகளில் முடவனும் குருடனுமாகிய இருவர் பிடித்து அரசன் முன் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். அவர்களுள் முடவனை அரசர் கவண கலகொண்டு அடித்துக் கொல்லச் செய்தார். குருடனுடைய காலகளைப் பிணைத்து, வண்டிக் காலகளில் கட்டி, டில்லியிலிருந்து நாற்பது மைல் தூரத்திலுள்ள தேவகிரிக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார். அப்படி இழுக்கப்பட்டதில் குருடனுடைய அவயவங்கள் தேய்ந்து முறிந்து ஒவ்வொருநக வழியில் வீழ்ந்தன. தேவகிரிக்கு போய்ச் சேர்ந்தது அக்குருடனுடைய கால ஒன்று தான்! நுஷியாதேசத்து மன்னராகிய மகா பீட்டா தனது குடிகளை மேல் நாட்டு நாகரீகத்தை அப்படியே பின்பற்றச் செய்ய வேண்டுமென்று தான் செய்த முயற்சியை எதிர்த்தார்கள் என்ற காரணத்துக்காக நூற்றுக்கணக்கான மக்களைத் துன்புறுத்தி உயிர் வாங்கினார். எகிப்து தேசத்து அரசர்களிற சிலர் தமது குடுமபத்தார்களுடைய கல்லறைகளுக்கு மேல் கோரிகள் எழுப்புவதற்காக ஆயிரக்கணக்கான குடி ஜனங்களை வறறுத்தி வேலை செய்யச்செய்தும், வேலை செய்யும்பொழுது அவர்களைக் காண்டா மிருகத்தின் தோலினால் பின்னப்பட்ட சவுக்குகளைக் கொண்டு இரக்கமில்லாமல் நையப் புடைத்தும் கொடுமை செய்தார்கள்.

மேரியட்டு எனபவன் 'புத்தடவிச குழந்தைகள்' (Marryatt's Children of the New Forest) என்னும் ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறான். நியூ பாரெஸ்ட் என்னும் புத்தடவியில் நான்கு பேர் போய்க் கொண்டிருக்கையில் அந்தப் புத்தகத்திலுள்ள வாணிகர்களெல்லாம் வழி நெடுக எனக்கு ஞாயகத்துக்கு வந்தன.

டார்க்கேயிலிருந்து டாட்மூ (Dartmoor) என்னும் ஊருக்குப் போனேன். அது நிரமணுஷியமான பிரதேசம்: புல பூணடுகள் அபரிமிதமாக நிறைந்துள்ளது. அந்த ஊர்க்காட்சி என மனத்தில் ஆழப்பதிந்தது. இந்தியாவிலிருந்து பெருங் குற்றவாளிகளை அந்தமான தீவுகளுக்கு அனுப்புவதுபோல, அதேசததுக் குற்றவாளிகளை டார்ட்மூருக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவ்வூர் முழுதும் இனிமை சிறிதுமின்றி, உற்சாகக் குறியே இல்லாமல் துக்கம்ததும்பியது போலக் காணப்படுகின்றது. குற்றவாளிகளை அவ்விடத்திற்கு அனுப்புவது சரியான தண்டனையேயாகும்.

சேளத் ஸீயிலிருந்து நான் கப்பலிற் போனேன். அப்போது போர்ட்ஸ்மத்தூத் துறையில் தங்கியிருந்த சில போர்க் கப்பல்களை நெருங்கி உற்றுப் பார்த்தேன். நான் போனபோது சேளத் ஸீ என்னுமிடத்தில் ஒரு விழா நடந்து கொண்டிருந்தது. அங்கே ஒருவன் சமுத்திர ராஜனாக நடத்துக் கொண்டிருந்தான். இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் இங்கிலாந்திற் பல இடங்களிற் கொண்டாடப்படுகின்றன. இவை நவ நாகரிகத்திற்கு முற்பட்ட மத்திய காலத்து ஆசார சேஷமாகும். இந்த விழாக் கூட்டங்களில் தமாஷாக்கள் அதிகமேயல்லாமல், இந்நாளில் வியாபாரம் அதிகமில்லை. ஆகஸ்ட் போர்டில் சேயின்ட் கைல்ஸ் போ (Saint Giles Fair) என்னும் ஒரு விழா நடைபெறுகின்றது. இது இரண்டு இரவுகள் நடக்கிறது. சுற்றுப்புறத்திலிருந்து இதற்கு ஜனக் கூட்டங்கள் அதிகமாய் வரும. இந்த விழாவில் விசேஷமான அமிசம் ஒன்று உண்டு. அஃது என்னவெனில், இரவில் யுவர்களின் மீது யுவதிகள் கந்தப் பொடி பூச முயல்வதும் அதற்குப் பிரதியாக அவ்விளைஞர்கள் அப் பெண்மணிகளுக்கு முததமிடுவதுமேயாம். இவ்விதமாக விடுமுறைக் காலத்தில் தேச சஞ்சாரம் செய்து ஆகஸ்ட்போர்டுக்குத் திரும்பி வருகிற அண்டர் கிராஜுவேட்டு தூங்கி எழுந்தவனுக்குள்ள தெளிவும் புதுமையும் ஊக்கமும் உற்சாகமும்

வாய்ந்து, மறுபடி தன் பாடங்களில் மனத்தைச் செலுத்தச் சித்தமாகிருன. கைவிட்ட கொள்கைகளுக்கு இருப்பிடமென்றும் முற்போக்குக்குச் சிறிதும் இடங்கொடாமற் பண்டைப்பற்று மிகுந்ததென்றும் ஆகஸ்போர்டுக்கு ஒரு பெரும் பெயர் உண்டு. இந்தப் பெயர் முந்நாளில் இஃது இருந்த நிலையைப் பொறுத்து வழங்குகின்றதேயல்லாமல், இந்நாளிலுள்ள நிலையைக் குறித்துச் சொல்வதன்று. பிற்போக்கான பாங்கே உடையதெனும் ஆகஸ்போர்டில் புருஷாகளைப் போன்று ஸ்திரீகளும் பரீகைக்கள கொடுத்தப் பட்டங்கள் பெறலாமெனும் உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முற்போக்கான பாங்கே உடையதென்றும் வழக்கபழக்கங்களைத் தலைகீழாகப் புரட்டும் தன்மையுடையதென்றும் பெயர் பெற்றுள்ள கேம்பிரிட்ஜில் இந்த உரிமைக்காகச் சண்டை பிரமாதமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த யூனிவர்ஸிட்டியிலும் ஸ்திரீகளுக்கு இவ்வுரிமைகள் அளிக்கவேண்டுமென்று பிரஸ் தாபித்தபோது புருஷ அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் கூடிக் கலகித்து எழுந்தார்கள்.

‘கோட்டாலே’ பண்ணுவதும், கேலி செய்வதும், ரையாண்டி பண்ணுவதும் அண்டா கிராஜுவேட்டுகளுக்குள் இன்றும் பெரிய வழக்கமாகவே இருக்கின்றது. இவ்வாறு கேலிகு இலக்காகிறவர்கள் புதிதாக வந்து சேருகிற மாணவர்களே. அது சாமானியமாக வினையற்ற சரஸ் வினையாட்டேயாகும். சில வேளைகளில் எவ்வேனும் அண்டா கிராஜுவேட்டு இரவில் வெறிகக் குடித்துத் திமிரேறித் தேகம் தெரியாமல் மிதமீறிப் பேசிப் பிறரை ஏசத் தலைபடுவதும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட வரம்பு மீறிய சரஸம் விரஸமாயிருக்கும்.

பிற நாடிலிருந்து வந்தவர்களை முக்கியமாக இந்தியர்களை மரியாதையாக நடத்தும் பழைய காலத்து வழக்கமொன்று ஆக்ஸ் போர்டில் உண்டு. ஆங்கில தேச சரித்திரம் சம்பந்தமான அஸல்

தஸ்தாவேகளைஐப்பற்றி ஒரு பிரசங்கம் நடந்தது. அந்தப் பிரசங்கத்தைக் கேட்கப் போகிறவர்கள் அதற்குரிய பாட புஸ்தகத்தைக் கையிற் கொண்டுபோகவேண்டும். பாட புஸ்தகத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமலே நானும் இங்கிலீஷ்காரரும் அந்தப் பிரசங்கத்தைக் கேட்கப் போயிருந்தோம். பிரஸங்கம் நடைபெறுகையில் அக்கம் பக்கத்தவர்களுடைய புஸ்தகங்களை நாங்கள் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். பிரஸங்கம் செய்யும் புலவர் இதைக் கடைக்கண்ணாற் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டு, அவ்வைந்து இங்கிலீஷ்காரரையும் பேர் சொல்லிக் கூப்பிட்டு, பாட புஸ்தகம் கொண்டுவராததனால், வகுப்பைவிட்டு வெளியே போகும்படி அவர்களைக் கட்டளையிட்டார். நானும் பாட புத்தகம் கொண்டுவரவில்லையெனத் தெரிந்திருந்தும் அவர் எனனை வெளியே போகச் சொல்லவில்லை. பாடபுத்தகம் கொண்டு வராதவர்களெல்லாரும் வெளியே போகவேண்டுமென அவர் சொல்லியிருந்தால் நானும் வெளியே போயிருப்பேன். வேண்டுமென்றே அவர் ஒவ்வொருவரையும் பெயர்சொல்லி அழைத்து வெளியேற்றினார். எனனை அந்தப் புலவருக்குத் தெரியவே தெரியாது. எனக்கும் அவருக்கும் பழக்கமே இல்லை. அப்படி யிருந்தும் அவர் என் விஷயத்தில தாக்கீணயம் பாராட்டியது நான் இந்தியன் எனப்பதை எண்ணியேயாம். இதனால் எனக்கும் புத்தி வந்தது. அதற்குப்பின் ஒரு நாளும் பாட புத்தகமில்லாமல் நான் பிரசங்கம் கேட்கப் போனதில்லை யென்று சொல்லவும் வேண்டுமா?

இந்தியா விஷயத்தில் ஆகஸ்போடுகாரா வைத்திருக்கும் தாக்கீணயத்திற்கு மற்றோர் உதாரணம் சொல்வேன். போட்ராண்டு ரஸ்ஸெல் (Bartrand Russell) எனபவர் ஒரு பெரும் புலவர். ஆயினும், இங்கிலீஷ் அண்டர் கிராஜுவேட்டுகளுக்கு அவரைக் கண்டாற் பிடிக்காது. அவர்களிற் பெரும்பாலார்

அவரையும் அவருடைய கொள்கைகளையும் வெறுததுப் பகைப் பார்கள். அவர் ஆகஸ்போடுகு வரவேகூடாது. அவர் அங்கே வராமல் தடுக்கவேண்டும் எனறே அவர்கள் பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ரஸ்ஸெல் துரை மஜ்லீஸ் எனனும் இந்திய மாணவ சங்கத்தில் ஒருநாள் பிரஸங்கம் செய்ய வந்தார். அந்தப் பிரஸங்கத்திற்கு இங்கிலீஷ் அண்டர் கிராஜு வேட்டுகள் வந்திருந்தார்களானாலும்; பிரஸங்கத்திற்கு இடைஞ்சல் செய்யவில்லை; மீட்டிங்கில் கூசசல குழப்பம் ஒன்றும் எழும்பாமல அமைதியாக இருந்து பிரஸங்கத்தைப் பொறுமைபுடன் கேட்டுப் போனார்கள். அந்தப் பிரபலமான விததுவானே லேபர் பாாட்டி (Labour Party)-யைச் சோந்த இங்கிலீஷ் அண்டர் கிராஜு வேட்டுகளின் ஆதரவில் ஒரு பிரஸங்கம் செய்கையில், அவருக்கு எதிரிகளான அந்த அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் பெருங்கூட்டமாக வந்து கடுங் குழப்பமுண்டாக்கிப் பிரஸங்கம் நடைபெறாமற் செய்ததன்றி, ஒருவருக்கொருவர் கை கலந்து சண்டை போடு மளவுக்குச் செய்தார்கள. நாம பார்த்துப் பயப்படுவதற்கில்லாத பிற நாட்டார் விஷயத்தில் இந்தியர்களாகிய நாம் இவ்வளவு தாகூழிண்யம் காட்டுகிறோமென்று உண்மையாக நமக்கு நாமே சொல்லிக்கொள்ள முடியுமா? நம விஷயத்தில் இங்கிலீஷ்காரா காட்டும் தாகூழிண்யத்திற்கு இன்னும் இரண்டு உதாரணங்கள் சொல்வேன

ஒரு நாள் ஆகஸ்போடு மஜ்லீஸ் எனனும் இந்திய மாணவா சங்கத்தினின்று நான் இரவு 11½ மணிக்குத் திருமபி வந்து கொண்டிருந்தேன். பைசிகிளில் நான் 2½ மைல் தூரம் போக வேண்டியவன். இடை வழியில் பைசிகிள சக்கரத்து ரப்பர் கெட்டுப்பொததுப்போயிற்று. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல நான் விழித்தேன். பைசிகிள சவாரி செய்வதற்கு நான் புதிதாக ஆரம்பித்தவன். ஆனதனால், முன ச க க ர ம தட்டையாய்ப்

போயிருக்கச் சைகிளை உருட்டிக்கொண்டு போக எனக்குத் தெரிய வில்லை. எனது இருப்பிடம் இன்னும் 1½ மைல் தூரம் இருந்தது. அவ்வளவு தூரம் சைகிளைத் தூக்கிக்கொண்டு போவது எனபது எனனால் இயலாத காரியம். அவ்வழியே போய்க்கொண்டிருந்த இங்கிலீஷ்காரனொருவன் எனது இக்கட்டான நிலையைக் கண்டு இரக்கமுற்று சைகிளை மூன்று பர்லாங்கு தூரம் உருட்டிக்கொண்டு வந்து செயினட் ஜானஸ் காலேஜிற் சேர்த்தான்.

அதை அங்கே ஒரு நண்பனது ஜாகையில வைத்தேன். உள்ளேபோய் நான் அதைவிட்டு வருமுன் நான் மறுபடி அவனுக்கு வந்தனம் செய்யும் சிரமத்தை வைக்கக்கூடாதென எண்ணி அவன் புறப்பட்டுப் போயவிட்டான்.

மற்றொரு நாள் இந்திய நண்பனொருவனும் நானும் ஆக்ஸ் போடுக்கு அருகிலுள்ள நாட்டுப்புறத்துக் கிராமத்திற் சைகிளில் சவாரி செய்து கொண்டிருக்கையில் எனது நண்பன் சைகிளினின் மூலம் விழுந்துவிட்டான். அவனுக்குச் சில காயங்களும் உண்டாயின. அருகிலிருந்த மாது ஒருத்தி அவனைத் தன் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்ப் படுக்கவைத்து, காயங்களைக் கழுவித் துடி, அவனுக்குத் தேரீர் கொடுத்ததுமன்றி, எனக்கும் கொஞ்சம் கொடுத்தாள். அவள் யாரென்று எனக்குத் தெரியாது அவள் பணக்காரியும் அன்று.

இவ்வளவு சொன்னேனே யொழிய, இதனால் ஆக்ஸ்போர்டில் வாண வித்தியாசம் சிறிதுமே இல்லையென்று நான் சொல்ல வர வில்லை. அது கொஞ்சமட்டும் இருக்கிறது இந்தியாவிற்குப் பெரிய உத்தியோகங்கள் வகித்துப் பெனஷன் வாங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிற இங்கிலீஷ்காரரும், அவர்களின் சகவாஸிகளும், மிஸ்டர் ஹோரேஷியோ பாட்டமலி (Horatio Bottomley) என்பவரைச் சார்ந்தவர்களும் இந்த வித்தியாசத்தைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். ஒரு நாள் நண்பனொருவன் தான் இருப்பதற்கு இடம் வேண்டு

மென்று கேட்டான். ஆக்ஸ்போர்டின் மத்தியிலுள்ள போர்டிங் ஹவுஸ் ஒன்றில் விடுதிகள் வாடகைக்கு விடப்படுமென நோட்டீசு போர்டு ஒன்று தொங்குவதைப் பார்த்தோம். வாசலிலிருந்து கூப்பிடுவதற்காக வைக்கப் பட்டிருக்கும் மணியை அடித்தோம். அந்த போர்டிங் ஹவுசுத் தலைவி மேன் மாடியிலிருந்து ஜன்னல வழியாக எட்டிப் பார்த்தாள். நாங்கள் வெள்ளையா அல்லவென்று தெரிந்தவுடன் வேலைக்காரியைக் கீழே அனுப்பி, வெறுமையாயிருந்த அறையை மற்றொருவர் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டாரெனச் சொல்லுமபடி செய்தாள். அவளே கீழே இறங்கிவந்து அந்த நோட்டீசு போர்டை எடுத்துவிட்டு 'நீங்கள் ஒருநாள் பிந்தி வந்தீர்களே விசனமாயிருக்கிறது' என்று சொல்கிற கள்ள மிலலாதவளபோலக் கபடமற்ற சத்த மனோஹரமான புன்னகை செய்தாள். ஆயினும், எங்கள் மனத்திற் சந்தேகம் தோன்றியது. திருமப மறுநாள் அதே இடத்திற்குப் போனோம். நாங்கள் எதிர்பாராதபடி 'காலி' என்ற நோட்டீசு போர்டு மறுபடி தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. மணியை அடித்தோம். கீழ் அறையிலே இருந்த அந்த யஜமானி, நாங்களே வந்திருப்போமென எதிர்பாராமல கதவைத் திறந்தாள். எங்களைப் பார்த்தவுடன் அவளுக்கு ஏக்கம் பிடித்தது. "ஐயா, இதோ பாருங்கள். வெள்ளையரல்லாதவர்களுக்கு இடங் கொடுக்கக் கூடாதென்று மற்ற் அறைகளிலுள்ளவர்கள் ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். என் குறமன்று" என்று எங்களுக்குச் சொன்னாள். நாங்கள் செய்த உபாயம் பளித்தது. அவளுடைய கள்ளதந்தைத் தைக கண்டுப் பிடித்துவிட்டோமென்று பெருமை யடித்துக் கொண்டு நாங்கள் போய்விட்டோம்.

காலேஜுகளிலும் இங்கிலீஷ் அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் எல்லாருமே இந்தியர்களுடன் தாராளமாகக் கலந்து குலவுவதில்லை. கவாணமெனடு உத்தியோகத்தை நாடுகிறவர்களும், பாதிரிகளாக வேண்டுமெனப் படிக்க வந்தவர்களும், லேபர் கவுஷி

யில் உழைத்துப் பெயர் பெறவேண்டுமென விரும்புகிறவர்களும் இந்தியர்களோடு தாராளமாகப் பழகுகிறார்கள் “மதப் புரட்டர்களும், புரட்டல் மறுப்பவர்களும், உலகப் புரட்டாளுமே இந்தியர்களோடு அதிகமாக நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள்” என்று ஒருவன் சமதகாரமாகச் சொன்னான். மதப்புரட்டாளுள்ளபாரா பாதிரிமார்கள், புரட்டலே கூடாதென்பாரா சாககார் உத்தியோகஸ்தாதகள், உலகத்தைத் தலைகீழாகப் புரட்டிச் சீர்திருத்ததுவோ மென்பார் தொழிற் கட்சிககாரர்களா. ஆட்ட பாட்டங்களில் அபிமானம் மிகுந்தவாளுமே இந்தியர்களுடன் நட்புக்கொள்கிறார்கள். சில சமயங்களிற் குற்றமல்லாத சாதாரண வாதத்தையே இங்கிலீஷ்காரர் குற்றமாக எடுத்துக்கொண்டு கோபித்துக்கொள்கிறார்கள். நான் தங்கியிருந்த வீட்டு யஜமானிக்கு ஒரு பெண் உண்டு. அவளுக்கு வயது 10. ஒருநாள் அந்தக் குழந்தை என்னைப் பாதது ‘உங்கள் தேசம் எது?’ என்று வினவினா. என் தேசம் இந்தியா என்று சொன்னேன். அதற்கு அவள் ‘அல்ல முட்டாள்தனமாகப் பேசாதேயும். இந்தியா எங்களுடையது. உங்களை தேசம் எது?’ என்று பதில் கேட்டாள். அந்த வார்த்தைகத்திகொண்டு என்னைக் குத்தினாற்போலிருந்தது. ஆயினும், அவளுடைய அறியாமையை உணர்ந்து நான் சும்மா இருந்தேன். உடனே அவள் ஒரு புஸ்தகத்தை எடுத்தது அதில் இந்தியாவைப்பற்றிய பாகத்தின் முதல் வரி “இந்தியா நம்முடையது” என்றிருப்பதை எனக்குக் காட்டி, தான் சொல்லியதே சரியென எனக்கு நிரூபித்ததாகப் பெருமை யடித்துக்கொண்டாள்.

இங்கிலாந்திலும் ஐரோப்பாவிலும் உள்ளவாளுக்கு இந்தியாவைப் பற்றிய விஷயங்கள் தெரியாதிருப்பது போல, ஆக்ஸ்போர்டிலும் அப்படிப்பட்ட அறியாமை அதிகமாயிருக்கின்றது. மிஸ்டர் பிரேளன் என்பவன் இந்தியாவின் பட்டாளத்து உத்தியோகத்தில இருந்தான். அவனது மாமியார் ஒரு கிழவி. அந்தக்

கீழ்வி எனனைப் பார்த்து “பிரௌன் என்பவனை உமக்குத் தெரிந்தே இருக்கும். அவன் இந்தியாவில் இருக்கிறான்; பிஷாவரிலோ பம்பாயிலோ இருக்கிறான்” என்று சொன்னான் இந்தியாவின பரப்பையாவது ஜனத்தொகையையாவது இரத்தக் கீழ்வி அறிந்தாளில்லை. கீழ்த்திசை நாட்டுக்கு வந்திருக்கிற ஐரோப்பியர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் ஒரு விதமான சம்பந்தமாவது கூட்டுறவாவது பழக்கமாவது இல்லாமல், அவர்கள் வேறு வேறுக தனித்திருக்கிறார்களென்பதையும் இவளறிந்தாளில்லை. மற்றொரு சமயத்தில் ஒரு மாத தன்னுடைய நோட்டுப் புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்து “தயவு செய்து இதில் இந்தியனில் ஏதாவது எழுதிக் கொடுங்கள்” என்று கேட்டாள். இந்தியாவில் பிரபலமாக விளங்குகிற 37 பாவைகளைப்பற்றி இவள் கேட்டதேயில்லை எனத் தெரிந்தது கொண்டேன். அவள் கேட்டதற்கு ஏதாவது எழுத வேண்டுமெயென்று ஸமஸ்கிருதத்தில் ஒரு சுலோகம் எழுதினேன் அதன் பொருள் என்னவெனில், “மற்றவர்களைப்பற்றி அறியாமை எனனும் லோபம் அவர்களைப்பற்றி அறிந்திருப்பதைக் காட்டிலும், சில சமயங்களில் நல்ல தாகும். ஏனெனில், அறியாமையினால் காவம் ஏற்படாது, தூரபிமானமும் ஏற்படாது” எனபதாம்.

இந்தியாவைப்பற்றி மாதகிரமே இங்கிலீஷ் ஜனங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாதென்பது இல்லை வெள்ளையரல்லாத மற்ற வர்ணத்தவர்கள் உள்ள தேசங்கள் எல்லாவற்றைப் பற்றியுமே அவர்களுக்குத் தெரியாது. மிஸடர் ஹே எனனும் கரியன் (ரீக்ரோவன்) எனக்கு நண்பன். ஆகஸ்போடில் அவன் தங்கியிருப்பதற்கு இடங்கிடைப்பது பெருந் கஷ்டமாயிற்று. அங்குள்ள கிருகினிகளுக்குப் படிப்பு மிகச் சொற்பம். அவர்கள் படித்த புஸ்தகங்களோ நன்றாகக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் எழுதிய நல்ல புஸ்த

கங்களல்ல; அரை வாயனும் கால்வாயனும் எழுதி அரையனாவுக் கும காலனாவுக்கும் விற்கத்தக்க அசட்டுப் புத்தகங்கள்.

நீகரோவர்களெல்லாரும், முக்கியமாக ஆபிரிக்காவிலிருந்து வருகிறவர்களெல்லாரும், நர மாமிச பக்ஷிணிகளென்று அநதப் புத்தகங்களிற படித்து, அதையே அமமாதாகள் நம்பிக் கொண் டிருக்கிறார்கள். எனது நண்பனுடைய முன் பற்கள் நன்றாக ராவிக் கூாமையாக இருந்தன. அதைப் பார்த்ததும், அவன் நர மாமிசம் புசிப்பவன் எனனும் எண்ணம் அமமாதாகளுக்கு உறுதிப்பட்டது. எனறைக்கேனும் ஒருநாள் அவன் நமமைத தினறுவிடுவான், அவன் வயிறறிற் போய நாம சோந்து விடுவோம் என்னும் பயத தினுல அவனுக்கு எவரும் தங்கள் வீட்டில் இடங்கொடுக்க இஷ்டப் படவில்லை எனது நண்பனுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. அவன் எனனைப் பார்த்து “இந்த இங்கிலீஷ்காரர்கள் இவர்களைப் போன்ற பிராடெஸ்டெண்டுகளாகிய எங்களைக் காட்டிலும் புறச்சமயத்து அஞ்ஞானிகளாகிய உங்களிடத்தில் நன்றாக நடந்துகொள்கிறார்கள்” என்றான். அவன் அப்படிச் சொன்னதும் எனக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. புதிதாகக் கிறிஸ்து மதத்தைத் தழுவினவர்கள் அந்நிய மதத்துவர்களை அஞ்ஞானிகளென்று சொல்வது வழக்க மாயிருக்கின்றதல்லவா? அது போல கிறிஸ்தவர்களல்லாதவர்களை யும் இஸ்லாம் அல்லாதவர்களையும் மிஸ்டர் ஜே அஞ்ஞானிக ளென்று சொல்வது வழக்கம். ஆனால், அவன் சொல்வதைக் குற்ற மாக நாம எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை; பிற மதத்தவா என்பதைக் குறிக்கும் பொருடடே அஞ்ஞானி என்னும் பதத்தை அவன் உபயோகிக்கிறான்.

முடிவில், ஒரு வீட்டுக்காரி அவனுக்கு இடங்கொடுக்க இசைந் தாள். ஆனால், அவனுடைய கரிய நிறத்திற்காகவும் அவளை அவன் விழுங்கி விடாதிருப்பதற்கு தண்டாபயமாகவும் சாதாரண வாடகையைக் காட்டிலும் வாரம் ஒன்றுக்கு 2 ஷில்லிங்கு அதிக

மாக வாங்கிக் கொண்டாள். மிஸ்டர் ஜே என்பவன் ஆபிரிக்காவிலுள்ள ரைஜீரியா என்னும் பிரதேசத்து உள்நாட்டிலிருந்து வந்தவன்; அங்கே நர மாமிசம் புசிக்கிறவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்களென்றே நானும் நினைத்திருந்தேன். ஆதலால், ரைஜீரியாவில் இப்போது நர மாமிச பக்ஷணிகள இருக்கிறார்களாவென வினவினேன். அதற்கு அவன் “இல்லை. ஆயினும், இநத வெள்ளையர்களை விழுங்குவதற்கு இப்போது சிலர் இருந்தால் நன்றாயிருக்குமென நினைக்கிறேன்” என்று பதில சொன்னான்.

இங்கிலாந்துக்குப் போகிற இந்தியர்களெல்லாரும் கிறிஸ்தவர்களேயென்று இங்கிலீஷ்காரா சிலா நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விந்தியர்களிற் பாதிப் போ கவர்ணமென்டாரால் அனுப்பப்பட்டவர்களென்றும், மற்றப் பாதிப்போ பாதிரிமார்களால் அனுப்பப்பட்டவர்களென்றும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்! ஒருநாள் பிராடெஸ்டெண்டுக் கிழவியொருத்தி எனனைப் பார்த்து கிறிஸ்தவ மதத்தில நான் எந்தச் சாகையினன் என்று வினவினாள். நான் ‘ஹிந்து’ என்று பதில சொல்ல அவள் “நல்ல வேளை. நீர் அந்தக் கத்தோலிக்கர்களைச் சேர்ந்தவரல்லவே சந்தோஷம்” என்று சொல்லியதைக் கேட்டு அயர்ந்து போய் ‘ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறாய்?’ எனறேன். ‘ஏனெனில், ஹிந்துவை பிராடெஸ்டெண்டு மதத்திற்குத் திருப்பலாம். கத்தோலிக்கைத் திருப்ப முடியாது’ என்று பதில சொன்னாள். பிற நாடுகளிலுள்ள அந்நிய மதத்தவர்களைக் கிறிஸ்தவர்களாகருவதற்காக மத போதக சங்கங்கள் பல இங்கிலாந்தில் உண்டு. அந்தச் சங்கத்தவர்கள் வெளி நாடுகளிற் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு ஜனங்களைச் சோப்பதற்காகப் பாதிரிகளை அனுப்புகிறார்கள். அது பெரும புண்ணிய காரியமென்பது அவர்களுடைய நினைவு. அப்படிப்பட்ட சங்கங்களுக்குப் பொருள் தேடிக்கொடுக்கும் பொருட்டுச் சம்பளமில்லாமல வேலை செய் ஸ்வேசசா சேவகர்களாகப் பெணமணிகள்

வருஷத்திற் கொரு முறை புறப்படுகிறார்கள். ஹூண்டிப் பெட்டியுமாகையுமாக அவர்கள் வந்து ஒரு ரோஜா மலரைக் கொடுக்கிறார்கள் அவரவர்கள் ஹூண்டிப் பெட்டியிற் பேரடும் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். நானும் இந்தியக் கிறிஸ்தவ நண்பனொருவனும் ஹை ஸ்ட்ரீட்டே (High Street) என்னும் தெருவின வழியே நடந்து செல்லுகையில் அந்த வாலன் டியர் பெண்மணி யொருத்தி வந்து, “அஞ்ஞானிக்குப் பணம் போடுங்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டே ஹூண்டிப் பெட்டியைக் குலுக்கினாள். அதிற் முக்கால் வாசி பணம் நிறைந்திருந்தது. எனது நண்பன ஒரு ஷிலலிங்கு போட்டான். உடனே அந்தப் பெண் ஒரு ரோஜாப்பூவை அவனுடைய அங்கியிற் சொருகிக் குத்திவைத்தாள். எனனணடை வந்து அவள் “அஞ்ஞானிகுப் பணம் தயவு செய்க” என்று கேட்டதற்கு “நான் அஞ்ஞானி, பணத்தை யெல்லாம் எனக்குக் கொடுத்துவிடு” என்று நான் பதில் சொல்ல, எல்லாருக்கும் அடங்காச் சிரிப்பு வந்தது. அது மிகத் தமாஷாக இருந்தது.

இங்கிலாந்திலுள்ள சர்ச்சுகளிற் பூஜைகளும் தாமோபநரியா சங்களும் நடக்கும் போது நான் அடிக்கடி போவதுண்டு. நான் ஒரு சர்ச்சில் உட்காந்திருக்கும்போது, நான் ஹிந்து எனத்தெரிந்தவனொருவன் எனனணடை வந்து ‘நீர் சர்ச்சுக்கு வந்து கொண்டிருப்பது எனக்குச் சந்தோஷமாயிருக்கிறது’ என்றான். ‘அப்போதைக்கப்போது சர்ச்சுகளுக்குப் போவதில் எனக்குப் பிரியம் உண்டு’ எனறேன். அதற்கு அவன், ஆசீர்வதிப்பவனைப் போலப் புன்னகை கொண்டு, ‘அது தான் முதற்படி’ என்று மொழிந்தான். அந்த வாதையைக் கேட்டதும், ‘அதுவே கடைசிப் படியுமாகும். ஏனெனில், நான் ஒவ்வொரு தடவை ஒவ்வொரு சர்ச்சுக்குப் போகிறேன். அங்கே என்ன நடக்கிறது, எப்படி நடக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்வதற்காகவே நான் அவ்விடங்

களுக்குப் போகிறேன்' என்று பதில சொன்னேன். மற்றொரு சமயத்தில் ஒரு சாச்சுக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே இந்தியாவுக்குப் போய்வந்த பாதிரியொருவன் ஹிந்துக்களைப்பற்றிப் பொய்யும் புறனும் நிறைந்த அவதூறான பிரசங்கமொன்று செய்தான். அந்த ஹிந்துக்களை கிறிஸ்தவர்களாகருவதற்காகப் பணம் தேடும் பொருட்டு, ஹிந்துக்களைப்பற்றி அவன் அவ்வளவு கேவலமாகப் பேசினான். 'ஹிந்துக்களைப் போல இழி தன்மை வாய்ந்தவர்கள் எவருமே இல்லை. அவர்களை நேரிற் பார்க்காதவர்களுக்கு அவர்களுடைய இழி தன்மையும் கோரமான செயலும் எப்படிப்பட்ட வையெனத் தெரியாது. ஆனால், அவர்களைக் கிறிஸ்தவ மதத்திற்குத் திருப்பிவிட்டால், அவர்களைப் போல உததமமானவர்களும் நற்குணமுடையவர்களும் சாதுவானவர்களும் பகதி வைராகியத்திற் சிறந்தவர்களும் இருக்கமாட்டார்கள். இந்துக்களில் அநேகாதங்கள் பெண் குழந்தைகளைக் கொலை செய்து விடுகிறார்கள். வேறு பலர் அந்தப் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஒரு வயதிலேயே கலியாணம் செய்து விடுகிறார்கள். அஞ்ஞானிகளான இந்தக் குலத்தவர்களுடைய மகாபாதகமான காரியங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியாது' என்று அவன் சொன்னான். பிரசங்கம் முடிந்தது. கிறிஸ்துவின் உண்மையான தூதன் என்று வந்து நின்றபாதிரிக்கு நான் ஒருவன் ஹிந்து இங்கே இருக்கிறேனென்று நானே சொல்லிக்கொண்டு எதிர்ப்பட்டேன். உடனே அவன் மனம் குழம்பியது, முகம் வாடியது, வாய் தடுமாறியது. 'உங்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தியதற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். நீங்கள் இங்கே இருப்பது எனக்குத் தெரியாது' என்று அவன் சொன்னான். அதற்கு நான் 'மத போதகர்கள் உண்மையே பேசவேண்டும்; நீங்கள் அநேகம் புறனுகள் சொன்னீரென்பதும், பல விஷயங்களில் மெய்யும் பொய்யும் கலந்து பேசினீர்களென்பதும் உமக்கே தெரியும்' என்று பதில் சொன்னேன். ஆவென்று அவன் அங்கலாய்த்து விழித்துக்கொண்

டிருக்க நான் அவ்விடம் விட்டு நீங்கினேன். ஆக்ஸ்போடு யூனி
வாஸ்டிக்கு ஆசிரிய கண்டத்திலிருந்து போகிற கிறிஸ்தவரல்லாத
அந்நிய மதத்தவர்கள் பைபிளைப் படிக்காமற் பிளேட்டோஎனனும்
தத்துவ ஞானி எழுகிய பீடோ என்பதையும் அபாலஜி எனபதை
யும் (Plato's Phaedo and the Apology) வாசிப்பதற்கு
அனுமதி அளிக்கிறார்கள். இவைகளைக் காட்டிலும் உத்தமமான
கிரந்தங்களைத் தேடியெடுத்தாலும்கிடைக்கமாட்டா. இங்கிலாந்தில
வந்துள்ள பிற நாட்டாரமீது இங்கிலீஷ்காரருக்கு எப்போதும்
ஒருவிதமான சந்தேகம் உண்டு. அந்தச் சந்தேகத்தை அவர்கள்
சாதாரணமாக வெளிக்காட்டாமல் உள்ளூறவே வைத்துக்கொண்டு
வியவகரிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் ஆக்ஸ்போர்டிற் சில
சமயங்களில் திடீரென வெளிக் கிளம்புகின்றது. பொறுப்பறியாத
அண்டா கிராஜுவேட்டு ஒருவன குறுமடிச் சேஷ்டையாக்கக்கொஞ்
சம சாக்கோலேட்டுடன் பொடி செய்த கண்ணாடித் தூளையும்
கலந்து வைஸ் சான்ஸலருக்கு அனுப்பினான். உடனே சாக்கோ
லேட்டில் விஷப் பாஷாணம் கலந்து கொல்வதற்காக எவனோ
பிரயத்தனப்பட்டானென்பரபரப்பாக வழக்கு தொடரப்பட்டது.
மிசிரி தேசத்தவனோ (எகிப்துக்காரனோ), இந்தியனோ கீழநாட்டு
ரகசியமான விஷமொன்றைக் கலந்து இவ்வாறு செய்தானெனனும்
புரளியை உடனே கிளப்பிவிட்டார்கள். நல்ல வேளையாக, அப்படிச்
செய்த இங்கிலீஷ் அண்டர் கிராஜுவேட்டு நல்லெண்ணத்தோடு
முன வந்து, தான செய்த குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டான். அதன்
மீது அந்த வேடிகையை நினைத்து எல்லாரும சிரித்துக் கூத்தாடி
னார்கள்.

இதுவரையிற் பிற நாட்டா இங்கிலாந்துக்கு வந்து நெடுங்
காலம் நிலசித்துக்குடியுரிமை பெறுவதற்குச் சட்டம் அனுகூலமா
பிருந்தது. அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கிலீஷுக் குடிகளை யொப்ப
எல்லா உரிமைகளையும் அனுபவிப்பதற்காகும், பார்லிமென்டுக்கு

மெம்பர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு வேரட்டு கொடுக்கும் உரிமையும் அவர்களுக்கு உண்டு. அப்படியிருந்த தேசச் சட்டத் தை இப்பொழுது மாற்றி விட்டார்கள். வெள்ளையரல்லாதவர் எவருக்கும் இப்போது குடியுரிமை இல்லை. அவர்கள் இங்கிலாந்திலேயே பிறந்தவர்களானாலும் பாலிமெனடு இலெகஷன்களுக்கு, வேரட்டு கொடுக்க முடியாது. இப்படிச் சட்டம் மாறினபோதிலும் ஆகஸ்போடு கிராஜுவேட்டுகள் மாதிரி எந்த வாணததவராயினும், எந்த மதத்தவராயினும், எந்த தேசத்தவராயினும் பாலிமெனடுகளுக்கு யூனிவாசிடி மெம்பரைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு, வேரட்டு செய்யலாம். அப்படி இலெகஷன நடக்கும் பொழுதெல்லாம் வேரட்டு செய்யும் சீட்டு எனக்குத் தபாலில் வரும். அது வந்து சேரும் வேளைக்குப் பெரும்பாலும் இலெகஷன நடந்து போயிருக்கும். இந்தப் புராதன யூனிவாஸிட்யின் மன விரிவையும், தாராள புத்தியையும் இதில் படித்துத் தோந்தவர் மிக எளியவராயிருப்பினும், அவர்களுக்கு உள்ள உரிமையைக் குறையாமற் கொடுக்கவேண்டுமென எனனும் நல்லெண்ணத்தையும், இது நனகு விளக்குகின்றது.

இந்தியாவிற்போலல்லாமல் ஆக்ஸ்போர்டிலுள்ள உபாத்தியாயர்களும் புலவர்களுங்கூட ஸ்வதந்திரேசையை வளக்கிறார்கள். இந்தியாவில் எந்த மாணவனாவது ஸ்வதந்திரம் பாராட்டத் தலைப்பட்டாலும், தன்னை ஒரு மனிதனாக மதித்துப் பிறா கௌரவம் அளிக்கவேண்டுமென நினைப்பதாகத் தோன்றினாலும் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அவனுக்குத் தகாததால், அதை அழிக்கவேண்டுமென எல்லாரும் விருப்புதிருதாகவே தோன்றுகிறது. இண்டியன் இன்ஸ்டிடியூட்டு லைபிரரியிலிருந்து புஸ்தகங்களை வாசிப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டுமானால், அதற்கு ஓர் உறுதிப் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் புஸ்தகத்தை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். அந்த உறுதிப்பத்திரத்தின்

வாசகத்தை அச்சிட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதில ஜாமீனாக மற்றொருவரும் கையெழுத்துச் செய்யவேண்டும். ஒரு சமயம் அந்த உறுதிப் பத்திர நமூனாவை எடுத்துக்கொண்டு எனது உபாத்தியாயரிடம் சென்றபோது அவர் என்னைப்பார்த்து ‘ஐயரே, இந்த உறுதிப் பத்திரத்திற்கு ஜாமீன் கையெழுத்து ஒன்று வாங்கி நீ கொடுப்பது உமது கௌரவத்திற்கு மிக்க குறைவு. இப்படிப்பட்ட பத்திரத்திற்கு நான் கையெழுத்துப் போடமாட்டேன். நீரும் கையெழுத்துப் போடமாட்டீரென்றே நம்புகிறேன்’ என்று ஆக்கிரகத்தோடு சொன்னார் உடனே நான் செய்தது தவறேயென எனக்குப் புலப்பட்டது அந்த டிகளரேஷன் பாரத்தை இன்ஸ்டிடியூட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டேன்.

ஸ்வதந்திர புத்தியை வளர்ப்பதற்கு மற்றோர் உதாரணமும் சொல்வேன். நானும் எனது நண்பன் ஒருவனுமாக ஒரே உபாத்தியாயரிடம் பாடங்கேட்டு வந்தோம். நாங்களிருவரும் ஒரே வேளை யில் அவரிடம் போவோம். நான் அவருடன் தாராளமாகத் தர்க்கித்து வாதாடுவேன். அவருடைய கொள்கைகளுக்கு நோ விரோதமான கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறுவேன். எனது நண்பனோ, அவர் சொல்வதையெல்லாம் ‘ஆமாம் சரி சரி’ என்று ஒத்துக் கொள்வான்; அதுவன்றி, தனியாகவும் என்னோடு ‘நம மனத்திலுள்ள வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு அவருக்குக் கோபமுடடுவானேன்?’ என்று சொல்வான். வருஷ முடிவில் அவரிடம் நாங்கள் விடைபெறப்போனபோது, அவவுபாத்தியாயர் என்னைப் பார்த்து, ஐயரே, நீ தனியாக அபிப்பிராயங்கள் மேற்கொண்டு அவ்வப்பிராயங்களைச் சாதிகக் வல்லவராயிருக்கிறீர் என்பதை நினைத்துச் சந்தோஷிக்கிறேன்’ என்று சொன்னார். பின்பு என நண்பனைப் பார்த்து ‘உமது விஷயத்தில் எனக்குத் திருப்தி இல்லை. நான் சொல்வதையெல்லாம் நீ ஒப்புக்கொண்டு விடுகிறீர். பிறிதின் அபிப்பிராயத்தைப் பாராட்டாமல் நீ தனியே

ஜலோசிக்கும் வழக்கத்தை வளர்க்கவேண்டும்' என்று சொன்னார். அதற்கு அவன் 'நான் ஸ்வதந்திரமாகவே இருக்கிறேன். உங்களது அபிப்பிராயத்தைப் போலவே எனது அபிப்பிராயமும் இருந்த கனாலையே நான் தர்க்கிக்காமல் ஒப்புக்கொண்டிருந்தேன்' என்று பதில் சொன்னான். அதைக் கேட்டு உபாத்தியாயர், 'அப்படி பிருக்குமென்று நான் நினைக்க வில்லை. வாரததுக்கு வாரம வேறு வேறான பல பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுகையில் எல்லா விஷயங்களிலும் என அபிப்பிராயத்தோடு நீர் இசைந்திருப்பீரா னால், இனி முன்னால் என்ன ஆகுமோவென்று பயப்படுகிறேன்' என்று மறு மொழி கூறினார். அவருடைய வார்த்தைக்குப் பதில் பேசாமல் எனது நண்பன் மௌனமாக இருந்து வெளியே வந்து 'நான் செயதது தவறு: நீர் செயததே சரி. இனி நான் இந்திய உபாத்தியாயர்களின் முறையைக் கைப்பற்றி நடக்கமாட்டேன்' என்று சொன்னான்.

ஆகஸ்போர்டில் இருக்கையில் நான் சைக்கிள் ஏறிச் சவாரி செயயக் கறதுக்கொண்டேன். முதற் பிரயததனங்களெல்லாம் எல்லாருக்கும் உள்ளது போல பயங்கரமாகவும், ஈடேறாதது போலவுமிருந்தன. சைக்கிளினின்று கீழே விழுவது எனக்கு வெட் கமா யிருந்தது. நான் குடியிருந்த வீட்டுக்காரருக்கு மிஸ்டர் ரிகனல் (Mr. Rignal) என்று பெயர். அவர் என்னைத் தூக்கிச் சைக்கிளினின்று உட்கார் வைத்துக் கீழே விழாமற் பாதுகாக்கப் பிரயததனப்படுவது அவருக்கு மிகுந்த சிரமமாக இருந்திருக்கும். ஏனெனில், நான் 154 ராததல எடையுள்ளவன். இவ்வளவு பாரத் தைத் தாங்கி அவர் பிடித்து நிலை நிறுத்துவது கஷ்டமேயல்லவா? வேலி யோரத்திலாவது, சாக்கடையோரத்திலாவது தளவரிசை போடப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு எப்படியாவது சைக்கிளைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பேன். சைக்கிளினின்று நான் கீழேவிழுவதை வழிப் போகக்கூர் பாராதிருக்கும் பொருட்டு நான் இரவு

வேளையிலேயே சவாரி செய்து பழகுவேன். “கீழே விழாமல் நீர் நடக்கவாது, பைசிகள் சவாரி செய்யவாவது கற்றுக்கொள்ள முடியாது” என்று மிஸ்டர் ரிக்குல் எனக்குச் சொன்னான். அவர் அப்படிச் சொல்லியபின், எனக்கிருந்த அதிகக் கூச்சம் கொஞ்சம் தெளிந்தது. கூச்சம் தெளிந்ததற்கேற்றபடி சைகிள் சவாரி செய்யவும் கற்றுக்கொண்டேன். அப்படியாயினும், தினந்தோறும் ஒரு மணி நேரம் வீதம் 5 நாள் மிஸ்டர் ரிக்குல் எனக்குக் கற்பிக்க வேண்டியதாயிற்று. அவர் எனக்காகப்பட்ட சிரமத்திற்குச் சம்மானமாக ஒரு சவரன் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ரீட்டினைன் ஆனால், அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேனென்று எரிந்து விழுந்தார். அவருடைய மனைவியும் அவருக்குச் சார்பாகவே பேசினாள். பணம் ஏன் கொடுக்கபோனோமென்று எனக்கு ஜிசுப்சை ஏற்பட்டது. அப்போது “ஐயோ, என ஸ்தானத்தில நீ இருந்தால் பணம் வாங்கிக்கொள்வீரா?” என்று மிஸ்டர் ரிக்குல் என்னைக் கேட்டார்.

கற்றுக்குட்டி ஒருபொழுதும் கைதேர்ந்த சைகிள் சவாரியாக மாட்டானல்லவா? நான் மாதிரி அந்த விதிக்கு மாறாக இருக்க முடியுமோ? ஒருதடவை விக்டோரியா ரஸ்தாவிலுள்ள என ஜாகைக்கு நான் பிரான்பரி (Branbury) ரஸ்தாவழியாகப்போய்க் கொண்டிருக்கையில், பாகலே பியாங்கில் (Barclay's Bank) எனக்குக் கொஞ்சம் வேலை இருந்ததனால் அதற்கெதிரிற் சைகிளைத் திடீரென நிறுத்தினேன். எனக்குத் தெரியாமல் பாதிரி ஒருவர் என்னைத் தொடர்ந்து பின்னே சைகிளில் வந்து கொண்டிருந்தார். நான் திடீரென அங்கே நிற்பேனென்று அவர் எதிர்பாராததனால், அவருடைய சைகிள் எனனுடைய சைகிளமீது மோதியது. அவர் கீழே விழுந்தார், அவரது ஆடையும் சிறிது கிழிந்து போயிற்று.

அவர் கோபப்படாமல் என்னைப் பார்த்து, 'எச்சரிக்காமலும் திருமபிப்பாராமலும் ரஸதாவின நதிவில இப்படி நீர் நிற்கலாகாது' என்று சாந்தமாகச் சொன்னார். மனனிக்க வேண்டுமென நான் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டேன் அவர் போய் விட்டார். மற்றோர் தடவை ரஸதாவின வழியாகச் சிறிது வேகமாகவே நான் சைகிள் மீது போய்க்கொண்டிருந்தேன். பக்கத்துச் சந்திலிருந்து கூலி யாள ஒருவன் ரஸ்தாவுக்குக் குறுக்கே திடீரென வந்து விட்டான். என சைகிள் அவன் மீது மோதியது. நாங்கள் இருவரும் கீழே விழுந்தோம். இப்படி அசந்தாப்பம் நேரத்தற்கு விசனிக்கிறே னென நான் சொன்னேன். அதற்கு அவன் 'பரவாயில்லை ஐயா; எனக்கு இது வழக்கந்தான்' என்று பதில் சொன்னான். அவனுக்கு ஒரு ஷிலவிகு கொடுக்கப் போனேன். அதை வேண்டாமென அவன் வந்தனத்தோடு சொல்லிப் போனான்.

என வாழ் நாளில் முதன் முறையாக ஆகஸ்டோர்டில் ஒரு நாள் விமானமேறி ஆகாயத்திற் பறந்தேன். அந் த ஏரோப் பிளேனைச் சூழ்ந்து பெருந திரளான ஜனங்கள் கூடியிருந்தார்கள். அது மிக்க சிறிய விமானம். ஒரு தடவையில் இரண்டு போ மாத திரமே அதில் உட்காருவதற்காகும். பத்து நிமிஷம் பறப்பதற்கு ஒரு கீனி (ரூபாய் 15-12-0) கொடுக்கவேண்டும் ஒரு கீனி கொடுத்தது, விமானிக் குல்லாய் அணிந்து அதில் ஏறி உட்கார்ந் தேன். உட்காரும் இடம் மிகச் சௌகரியமாக இருந்தது மற்றோர் ஆசனத்தில் மாது ஒருத்தி வந்து உட்கார்ந்தாள் சிறிது நேரம் அந்த விமானம் காண கடுரமாகச் சத்தமிட்டு, கோணல் 'கோணலாக வளைந்து தரையை விட்டுக் கிளம்பியது. சிறிது நேரத்தில் வேகம்கொண்டு சுமார் இரண்டு பாலாங்கு உயரம் மேற் பாய்ந்து ஆகஸ்டோரைச் சுற்றிப் பறந்தது வானத்தினின்று பாராத ஊக காட்சி மிக இனிமையாயிருந்தது. விமானம் தரைக்கு இறங்குவது விரைவாகவும் 'வீரோதமாகவும் இருந்தது.

நடுவானத்தில் அந்தரிக்கூத்தத்தில் விமானத்திற் சுற்றித் திரியும் போது எனக்குத் திரிசங்குவின ரூபகம் வந்தது.

ஆகாய விமானத்தில் இருந்துகொண்டு கீழே ஆகஸ்போர்டு நகரத்தை நான பார்த்தபொழுது, பாஸமகா கவியானவா, தனது அவிமாரகம் எனனும் நாடக தூலில், ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டு கீழே உலகத்தை நோக்கும்பொழுது அங்குள்ள குன்றுகள் பள்ளத்தாக்குகள் முதலியன எவ்வாறு தோற்றம் அளிக்கின்றன என பதைப பற்றி எழுதியிருக்கும் அழகிய வர்ணனையானது என ரூபகத்துக்கு வந்தது. “குன்றுகள் எல்லாம் சிறு யானைகள் போலத் தோன்றுகின்றன. பெரிய பள்ளத்தாக்குகளெல்லாம் இருக்கிற இடமே தெரியாமல் மறைந்துவிட்டன பெரிய ஆறுகளெல்லாம் சிறிய வயற்கண்ணிகள் போலக் காணப்படுகின்றன. விருகூங்குளெல்லாம் தரையோடு தரையாக இருக்கும் புல பூண்டு களைப்போலத் தோன்றுகின்றன. வெண் சாந்து பூசப்பட்ட பெரிய மாளிகைகளெல்லாம் மினனிக்கொண்டிருக்கும் சிறிய பனித் துளிகள் போலத் தோற்றமளிக்கின்றன” என்று அவர் எழுதியிருக்கின்றார்.

திரிசங்குவைப்போல, அந்தரத்திற் சுஞ்சரிக்கும் பாகியம் எனக்கு வாயக்கவிலையே என நான சிறிது பொருமைப்பட்டேன். அவன அப்படி நிற்பதற்கு ஏரோபளேன் சொந்தக்காரன எத்தனை கோடி ரூபாய் சாஜ வாங்கியிருப்பானோ?

விமானத்தில் ஏறி உயரப் போவதும். வானத்தினின்று கீழே இறங்குவதும், அடுக்கு மாளிகைகளிற் கீழ்த் தளத்தினின்று தூக்குத்தட்டினமீது(Lift)ஏறி உயர் மாடத்திற்கு ஏறவதும் அங்கிருந்து இறங்குவதும் போல இருந்தது. ஆகாச விமானத்திலேறி வானத்திற் சுஞ்சரிக்கும் விதத்தை முதன் முதல் தெரிந்து கையாண்டவர்கள் இந்தியர்களே எனனும் விஷயத்தை நினைத்து நான் பெருமை பாராட்டினேன். ஏரோபளேன்கள் செய்யும் விதம் பூாவத்து இந்தியர்களுக்குத் தெரிந்ததென இப்போது நாம் நிரூபிக்க முடியவில்லையெனச் சொல்லியபோதிலும், அவர்கள்

ஆகாய விமானங்களிலேறிச் சஞ்சரித்தார்களென்பதற்குப் போதிய ருஜுக்கள இருக்கின்றன. அநதப பெருமையேனும் நமது பூர்விகர்களுக்கு நாம் கொடுத்தலே வேண்டும். இலங்கையிலிருந்து ஸ்ரீராமா வானம்பட்டையுடன் புஷ்பக விமானமேறி அயோதிகுக்குச் சென்றாரென்றும், இடை வழியில் அங்கங்கே அந்தரிக்ஷத்தில் நின்றும், இலங்கைக்கு முதன் முதல் போனபோது விசேஷ சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த இடங்களைச் சீதா தேவிக்குக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினாரென்றும் ஸ்ரீமத ராமாயணத்தினால் அறிகிறோம். புஷ்பக விமானமென்னும் அந்த ஆகாயக கப்பல் (Dirigible) மனம்போல எந்தப் பக்கமேனும் திருப்பவும், நிறுத்தவும், இறக்கவும் சாத்தியமானதென்பது அந்த விமான யாத்நிரையின் வர்ணனையினால் புலப்படுகின்றது.

ஆர்மிஸ்டைஸ் டேயும், கயபாகஸ்டேயும் (The Armistice Day and Guy Faukes Day) பெரிய விழாக்களாக அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் கொண்டாடுகிறார்கள். அந்தத் தினங்களில் அவரவரும் அதிகமாகக் குடித்துக் கொந்தளிப்பார்கள்; பண்டும், பரிகாசமும், வினை போன்ற வினையாட்டும், கேலியும் விசேஷமாக நடைபெறும். சில வேளைகளில் வேடிக்கை வினையாகவே முடிவு பெறும். ஒரு தடவை கேம்பிரிட்ஜ் அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் சிலர் ஒரு போலீஸ்காரனைப் பிடித்து, அவன் கண்ணில் மிளகாய்ப் பொடியைத் தூவினார்கள். அதற்காக அவர்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு கோர்ட்டுக்குப் போய் அபராதம் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. மற்றொரு நாள் அந்த யூனிவாஸிட்யைச் சேர்ந்த வேறு சில அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் புருஷர்களைப் போல ஸ்திரீகளும் யூனிவாஸிட்டிகளில் படித்துத் தேறி வித்தியா பட்டம் பெறுவதற்கு வழி ஏற்பட்டதே யென்னும் ஆக்கிரகத்தினால், ஸ்திரீகளுக்கான காலேஜ் ஒன்றைத் தாக்கி அதன் முக மண்டபத்தை இடித்துப் பழுதாக்கிவிட்டார்கள். கோபாவேசம் தணிந்து

அமைதி வாய்ந்தபின் அவர்கள் அந்தக் கட்டடத்தைப் பழுது பார்த்துத் திருமபச் சீர்திருத்துவதற்காகத் தங்களுக்குள்ளே வரி போட்டுக்கொண்டு பணம் சேகரித்துக் கொடுத்தார்கள்.

ஆகஸ்போர்டு நாட்டு ஜனங்கள் பேசுவது ஒழுங்கான இங்கிலீஷ் பாஷையன்று. பெண் பிள்ளைகளும் மற்றவர்களும் தப்புத் தவறாகவும் கொச்சை கொச்சையாகவும் இங்கிலீஷ் பேசுவதை மிகச் சாதாரணமாகக் காணலாம். ஆனால், கட்டாயப் படிப்புச் சட்டம் பரவுவதனால் ஒழுங்கான இங்கிலீஷ் பாஷை மெதுவாக வழக்கத்துக்கு வந்து கிராமியப் பேச்சுக்களை ஒழித்து வருகின்றது. ஆயினும், இந்தக் காரியம் இன்னும் முற்றும் ஈடேறவில்லை. டேவன்ஷயா (Devonshire) எனும் மாகாணத்தில் போவி டிரேஸி (Bovey Tracy) எனும் கிராமத்திற்கு ஓர் இங்கிலீஷ் நண்பனுடன் நான் லண்டனி லிருந்து போயிருந்தேன். அங்கே ஒரு கூலிக்காரனோடு சம்பாஷிக்கப் பிரயத்தனப்பட்டேன். அவன் அந்த டேவன்ஷயருக்குரிய தேசிய பாஷையைப் பேசினான். அவன் பேசினதில் ஒன்றும் எனக்கு விளங்கவில்லை. அந்த வினையாள் என்ன சொல்கிறாள் என்று எனது லண்டன் நண்பனை நான் கேட்டபோது; அவன் தன் தோளைக்குலுக்கிக் கொண்டு, “அவனுடைய பிதற்றல் உனக்கு எப்படி அர்த்தமாகவில்லையோ அப்படி எனக்கும் அர்த்தமாகவில்லை” என்றான். வேலஸ் நாட்டில் கார்னாவன் முதலான வெல்ஷ் பிரதேசத்தில் இந்தக் கிராமிய பாஷைக் கஷ்டம் மிக அதிகமாயிருக்கின்றது. நல்ல வேளையாகக் கட்டாயப் படிப்புச் சட்டம் ஏற்பட்டதனால் இங்கிலாந்தில் எழுத்தறியாதவர் மிக மிகச் சொற்பமாயிருக்கிறார்கள். குழந்தைகளைக் கட்டாயமாகப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். அப்படி அனுப்பாத பெற்றோரை ஜெயிலுக்கு அனுப்ப வேண்டும் எனவும் சட்ட முறை ஜர்மனி தேசத்தில் வழங்குகின்றது. அந்த முறையை

இங்கிலாந்தில் அனுசரிப்பதால், குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடத் திற்கு அனுப்பாமற் பெற்றோர்கள் வீட்டில் வைத்துக்கொள்வதற்காவதில்லை. அதனால் அதிகசுயமான நற்பயன் இங்கிலாந்துக்கு விளைந்தது. அத்தனை நாளான இங்கிலாந்தில் இருந்ததில் எழுததறியாதவன் ஒரே ஒருவனைத்தான் கண்டேன். ரெயில் வண்டியில் நான் டார்க்கே (Torquay)க்குப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். பிரிஸ்ட்டல் ஸ்டேஷனில் 65 வயதுக் கிழவனொருவன் வந்து என்னண்டை உட்கார்ந்தான். நான் நியூஸ் பேப்பா படித்துக் கொண்டிருந்தேன். படித்தான பிறகு இங்கிலாந்திலுள்ள வழங்குமபோல, நான் அந்தக் கிழவனைப் பார்த்து, 'இதைப் படிக்க விரும்புகிறீரா?' என வினவினேன். 'இல்லை. வேண்டாம் ஐயா, எனக்குப் படிக்கத் தெரியாது. ஏழைக்களுக்கான பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுவதற்கு நெடுநாள் முன்னா நான் பிறந்தேனே என விசனிக்கிறேன்' என அவன் மன வருத்தத்தோடு சொன்னான். அசோக மகராஜனது காலத்தில் உலகத்துத் தேசங்களுள் எல்லாம் கலவி செழித்ததென விளங்கிய இந்திய தேசம் இப்போது இழிவுபட்டுக் கட்டக் கடையான கீழ்ப்படிக்கு வந்திருக்கின்றது! அமெரிக்காவிலுள்ள ஆதி அடவிச் சாதியாரான நீகரோவாகனில் எத்தனை படிப்பாளிகள் இருக்கிறார்களோ அந்தக் கணக்கீட்டுக்கும் குறைவாக இந்தியாவிற்குப் படிப்பு குறைந்திருக்கின்றது.

பகிரங்கமான உபநியாசங்கள் அநேகம் இங்கிலாந்திற்குச் செய்யப்படுகின்றன. அவைகளில் பலவற்றை நான் போயக் கேட்பதுண்டு. காப்ப(ததடை) (birth control) நிரோதத்தைப்பற்றி ஓர் உபநியாசம் நடந்தது. அந்தச் சமயத்தில் பிரபலமான வினையாளர் (labourites) பல பேசினார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் "வேண்டாத குழந்தைகள் உலகத்தில் அதிகமாகப் பிறக்கிறார்கள்" எனபதைக் குறித்து மிக விசனப்பட்டான். இப்படிப் பற்பல தேசங்களிலும் பிள்ளைகள் அதிகமாகப் பிறந்து

சுள்ளைப்படுத்துவதற்கான காரணங்களை வகுத்துக் கூறுகையில் “வேள்ளையா நிரமப இருந்து ஆங்கில ஸாமராஜ்யத்தைக் காக்க வேண்டுமென்று எல்லாரும் விரும்பி வேண்டுவதனாலே இங்கி லாந்திற் பிள்ளைகள் அதிகமாகப் பிறக்கிறார்கள், பாதுகாப்புக் காகவும் போரவகைச் சாதனங்களுக்காகவும் பிரான்சில் பிரஜைகள் அதிகமாகப் பிறக்கிறார்கள். பழி வாங்கிப் போர செய்ப்பும பொருட்டு ஜாமனியில் மக்கள் அதிகமாக உண்டாகிறார்கள், உள நாட்டிலும் வெளியிலும் ஜர்மானியருடைய பீடையினின்று தங்களைத் தாம் காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு ஸைக்கோ ஸலோவ கியா (Czecho-Slovakia)வில் ஜனத்தொகை அதிகம். குழந்தை களுக்குப் பாலஷ்விக்குகள் அதிக பசுந் பாதம் பாராட்டுவதனால் ருஷியாவில் குடித்தொகை பெருகுகிறது, இந்தியாவிற்கு புண்ணி யம் படைத்து முகதி பெறும் பொருட்டுப் பிள்ளைகள் பிறக்கிறா கள்; சீன தேசத்தில் மரணநதரம் நற் பட்டப் பெயர் படைக்க வேண்டுமென மக்களை ஈனுகிறார்கள்; வாடை வாடை (Wadai-Wadai) எனனும் நாட்டிற்கு பிள்ளைகளைச் சோரம் செய்வது மிக வழக்கமாயிருக்கிறது. அப்படிச் சோரம் போனது போக ஒரு குழந்தையாவது மீந்திருக்க வேண்டுமெனக் காப்பம் ஏற்கிறார்கள். உலகத்தவர்க்கு எப்பொழுது நற் புத்தி வரும?” என்று அவன் பிரசங்கித்தான். என் பக்கத்திலிருந்த மாது ஒருத்தி “அவர்க ளெல்லாரும் ஒரு கோஷ்டியான பாலஷிகள்(Bolshies). ஜன சமூக விவகாரத்தையே தலைகீழாகப் புரட்டுவதற்கு அவர்கள் சதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அந்த ஆசாரப்பூர்த்தி நேருக காலத்தில் மட்டும் மரியாதைபுழுள்ள நாம் பலவீனங்களாயிருக்க அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் நம்மைப் பாதுகாப்பதற்குப் பிள்ளைகள் இல்லாமற் போகவேண்டுமென்று காப்ப நிர்வாகவாதி கள் இப்படிப் பேசுகிறார்கள்” என்றாள். அந்த நிலைமையை அவள் சமத்தகாரமாக எடுத்துச் சொன்னது எனக்குச் சந்தோஷ

மாயிருந்ததனால், அவளுடைய அபிப்பிராயம் சரியே என்று நான் ஒப்புக்கொண்டேன்.

நான் ஆகஸ்போர்டில் இருந்த போது பெருமபாலும் ரிகனல துரை வீட்டில் விடுதி பெற்று வசித்தவர்தேன அந்த இடம் கிடைத்தது எனது நல்லதிருஷ்டம் என்றே நினைக்கிறேன். ஏனெனில், ரிகனல துரையும் துரைசானியும் மிகக் உபகார புத்தியுடையவர்கள்; அனபு நிறைந்தவர்கள். ஆகஸ்போர்டில் நான் சந்தோஷமாகவும் சௌக்கியமாகவும் இருப்பதற்கு வேண்டியபடியெல்லாம் தமமாலியனறவரையிற் செய்தார்கள். அவர்களுடைய அன்பான பராமரிப்பினால் நான் என வீட்டை விட்டுத் திரும்ப வீட்டுக்கே வந்தேனென்று தோன்றியதல்லாமல், வீட்டை விட்டு வேறறிடம் புகுந்தேனென்று தோன்றவில்லை.

இந்தக் காரணத்தினாலேயே போலும், என் நண்பர்கள் சிலர் தங்கள் வீட்டு நினைவாகவே இருந்து வருந்தியது போல, வீட்டுப் பித்தப் பிடித்தது நான் அலையவில்லை. ஆனால், அதற்கு மற்றோர் காரணமும் உண்டு. இந்தியாவின் பற்பல மாகாணங்களிலிருந்து வந்த இந்தியர்கள் பலரை நான் நட்புக்கொண்டிருந்தேன். நாங்கள் எல்லோரும் சோந்து அடிக்கடி தேநீர் அருந்துவோம்.

இங்கிலாந்தில் வந்திருக்கிற இந்துக்களுக்கும் முகமமதியர்களுக்கும் சண்டை சச்சரவுகள் ஏதும் நிகழவில்லை. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் அடிக்கடி சந்திப்பதில்லை. இந்தியாவின் ஐக்கிய மண்டலத்திலிருந்து சில முகமமதியர்கள் வந்திருந்தார்கள். நான் அவர்களுடன் பழக நேர்ந்தது. அவர்கள் நிரம்ப நல்லவர்களாயிருந்தார்கள். ஒரு நாள் நாங்கள் ஸரஸ்மாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, இறந்தவர்களின் பொருட்டு இந்தியர்கள் செய்யும் சடங்குகளுக்கு அதிகப் பணம் செலவாகிறதெனும் விஷயம் பிரஸ்தாபத்துக்கு வந்தது. அவர்களில் ஒரு

வன என்னைப்பார்த்து “ஐயரே, சாவு என்பது பெருங்கேடு; அதனினும் பெருங்கேடு அந்தச் சாவுக்குப் பின் வருகின்றது; அந்தக் கேடாவது, உள்ள பொருளைத் தின்று ஒழிக்கிற உறவினர்கள். இறந்தவன இறந்தான், அவனுடைய ஆஸ்தியை ஏன் வைத்துவிட்டுப் போகவேண்டும் என்று நினைத்து அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறார்களெனத் தோனுகிறது” என்று மன வருத்தப்பட்டுச் சொன்னான். அதே முகமம்தியன் சோதிடத்திலும் திவ்விய திருஷ்டியிலும் (clairvoyance) அவை இரண்டும் நம்பிக்கையுள்ளவன். உண்மையான சாஸ்திரங்களென்று எனக்கு நிரூபிப்பதற்காக அவன் என்னைச் செய்யிண்டு கயில்ஸ் பேரு (St. Giles Fair)-க்கு அழைத்துக்கொண்டு போனான். அவன் எதனையும்எளிதில் நம்புகிறவனென்று இதனால் தெரிகிறதாயினும், மரித்தவர்களுக்குச் செய்யும் சடங்குகளின் தத்துவத்தை நம்பவில்லை. திவ்விய திருஷ்டிக்கும் சோதிடத்திற்கும் அவன் அந்த விழாவில் எனக்கோர் உதாரணம் காட்டினான். அங்கே நீக்ரோவனொருவன், நாம கையில் மூடிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற பணம் எந்த வருஷத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டதென்று, அதைப் பாராமலே சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அந்த நீக்ரோவன் உண்மையில் நல்ல கெடிக்காரனே. அநேக நாணயங்களின் தேதிகளை அவன் சரியாகச் சொல்லிவிட்டான். அதைப் பார்த்து எனது நண்பன மிக வியப்புற்றான். சரேலென் நான் திருவாங்கூர்ப் பணமொன்றை எடுத்துக் கையில் மூடி வைத்துக்கொண்டேன். அது அச்சடிக்கப்பட்ட வருஷம் மலையாள லீபியில் இருந்தது. அந்த நாணயம் அச்சிட்ட தேதியைச் சொல்லுமபடி அந்த நீக்ரோவனைக் கேட்டேன். நான் நினைத்தபடி அவன் தடுமாறினான் எனது நண்பன் தலை குனிந்து வர நான் முக மலாச்சியோடு அவனிடம் விட்டு நீங்கினேன்

எதையும் எளிதில் நம்பும் தன்மையுடைய இந்த நண்பனும் மறறொரு விஷயத்தில் ஏமாருகிருந்தான். மேற் சொல்லிய விழாச் சந்தையில் ஓரிடத்தில் “பூதாகாரமான எலி” என்பதை வைத்துக் கொண்டு ஒருவன் ஒவ்வொருவரிடமும் மூன்று பெனனி வாங்கிக் கொண்டு ஒரு ஜந்துவைக்காட்டி ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்தான். நாங்களிருவரும் அது எப்படிப்பட்டதோவெனப் பிரமித்துக் காசு கொடுத்து உள்ளே போய்ப் பாராதோம். உடனே எனது நண்பன் ‘இது பூதாகாரமான எலியன்று; குளாப் பெருச்சாவி. இவன் நம்மை மோசம் செய்துவிட்டான்’ என்று ஆக்கிரகதோடு கூவினான்.

ஆக்ஸ்போடு அண்டா கிராஜுவேட்டுகள் தங்கள் மீட்டிங் குளில் அரசியல் வியவகாரங்களைக் குறித்துத் தாராளமாகத் தர்க்கித் துப பேசுவதுண்டு. ஆயினும், அரசியல் வியவகாரத்தில் தலையிடுகிற அண்டா கிராஜுவேட்டுகள் மிகச் சொற்பம். அவர்களுக்குத் தேசாபிமானமும், தேச சேவை செய்ய வேண்டுமென்னும் உணர்ச்சியும் அதிகமாக உண்டு. கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தின் பொருட்டுப் படையாட்களைப் பலவந்தமாகச் சோக்கத் தலைப்படு முன்னரே ஆக்ஸ்போட்டில் இருந்த அண்டர் கிராஜுவேட்டுகளிற் பாதிப்போ தமக்குத் தாமாகவே போர் முனைக்குப் போய் விட்டார்கள். அந்த மகா யுத்தத்தில் அரசனுகாகவும் தேசத்துக்காகவும் போர் புரிந்து மடிந்த அண்டர் கிராஜுவேட்டுகளின் பிரதாபப் பட்டி யொன்று (Roll of Honour) புருஷருக்குரிய ஒவ்வொரு காலேஜிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. போருக்குப் போய்த் திருமபி வந்த அண்டர் கிராஜுவேட்டுகள் வித்தியாபட்டம் பெறுவதற்கு மறறவர்களைப் போல நீண்டகாலம் படிக்காமற் சிறிது காலமே படித்துத் தேறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்த யுத்தத்தில் வீரச் செயலுக்காகப் பெயர் பெற்றுத் திருமபிவந்த அண்டா கிராஜுவேட்டு ஒருவனைப் பார்த்து ‘தேசத்

திற்காகப் போர செய்கையில் உனக்கு மிகுந்த உற்சாகமாகவும் பெருமையாகவும் இருந்திருக்குமே' என்று சொன்னேன். அதற்கு அவன் 'இல்லை இல்லை. கொஞ்சம் கூட மேனமை இல்லை. அடிப்பட்டு விழுந்து குற்றுயிரோடிருக்கிற சகோதரனைக் காலால் மிதித்து மாய்த்து அவன் நின்ற இடம் காலியாகாமல் அவனுடைய ஸ்தானத்தில் நின்று போரா புரிவது பெருமையா, மேனமையா, உற்சாகமா, சந்தோஷமா! ஓ, அது மிகக் கோரமானது. சகிக்க முடியாத துன்பகரமானது. மறுபடி இன்னொரு முறை அப்படிப் போர் முனைக்குப் போய்வர எனக்கு மனங்கொள்ளாதென நினைக்கிறேன்' என்று பதில் சொன்னான். மேற்சொல்லிய கோர கிருத்தியம் செய்ய மனம் பொறாமல் ஆகேற்பித்த அண்டர் கிராஜுவேட்டுகளை அந்த யுத்தக் காலத்திற் சிறையில் அடைத்து வைத்திருந்ததல்லாமல், அந்த யுத்தம் முடிந்த பின்னும் ஐந்து வருஷ காலம் அவர்கள் ஸிவில் சாவிஸ் பரீகேதகரூப போகக் கூடாதெனத் தடுத்தார்கள்.

பார்க்கையில் ஒரு போர்டுகு ஹவுஸில் நான ஸரஸ்மாகச் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்த அண்டர் கிராஜுவேட்டுகளின் நிலைமையை நினைத்துப் பரிதாபப்பட்ட பொழுது அங்கிருந்த கிழவியொருத்தி "இவர்களுக்கு இரக்கப் படுகிறீர்களா! என்ன? இந்த நீசர்கள் இங்கே உட்கார்ந்து பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்க, இவர்களைக் காப்பதற்காக என் பிள்ளைகள் போர முனைக்குப் போனார்கள். அவர்களிலொருவன் போர்க்களத்தில் மடிந்தான். பயங்கரங்களான இந்தத் துரோகிகளுக்கு இரக்கப்படலாமா?" என்று மிகக் கோபத்தோடு கூவினாள். அந்தச் சமயத்தில் ஜனங்களுடைய மனப்போக்கும் தாபமும் அப்படியிருந்தன இவர்கள் நாட்டில் சுமமா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கத் தன் மக்கள் இவர்களைக் காப்பதற்காகப் போரா புரியப்போக அங்கே தன் மக்களிலொருவன் மரிகக்க கேட்ட தாயின் மனம்

தவிதது இப்படிப் பிரலாபிக்கின்றது என நினைத்து, நான் அந்தக் கிழவியின் வாததைக்கு ஆக்ஷேபிக்காமல் சும்மா இருந்தேன். ஆகஸ்போர்டில் ஆபீஸர்ஸ் டிரெயினிங் கோர்ஸ் (Officers' Training Corps) என்னுமொரு படையணி இருக்கின்றது. ஆபீஸர்களாயிருப்பவர்களும், உற்ற சமயத்தில் உதவுவதற்காகப் போரத் தொழில் பயனறிருக்கவேண்டுமென அவர்களைப் பழக்குவதற்கு இது ஏற்பட்டது. இதில் இந்தியர்க இருக்கிற ஆபீஸர் எவனையும் சோதனையுடையவதில்லை எனது நண்பனான கிறிஸ்தவனொருவன் இந்தப் படையிற சேரப் பிரயத்தனப்பட்டு விசாரித்ததில் இந்தச் சங்கதி தெரிந்தது

ஆகஸ்போர்டில் நான் இருந்த காலம் முழுவதும் எனக்கு மிக இனிமையாகவே இருந்தது. தினந்தோறும் நான் ஏதாவதொரு நாட்டுப்புறத்துக் கிராமத்திற்குப் போய் வருவேன். அந்தச் சுற்றுப்பக்கத்துக் காட்சிகளையும் காரியங்களையும் கண்டு மிக மகிழ்வேன் அவைகளினமீது எனக்கு ஆசை மிக அதிகமாயிற்று.

ஆகஸ்போர்டின் அழகுக்கு அங்குள்ள புல வெளிகளும், நந்தவனங்களும், பண்டைக்காலத்து விசித்திரமான கட்டடங்களும் அதைச் சுற்றியுள்ள மனோஹரமான நாட்டுப்புறக் காட்சிகளும் காரணமாகும். இந்த அரிய அனுகூலங்கள் அழிந்துபோகாமல் காப்பாற்றி வைக்கும்பொருட்டும், ஜன நெருக்கமும் அதிக கட்டடங்களும் ஏற்பட்டு ஆகஸ்போர்டின் அழகையும் அமைதியையும் வசதியையும் குலைக்காமற் தடுக்கும் பொருட்டும் சில நாளைக்கு முன் ஆக்ஸ்போர்டு பாதுகாப்புச் சங்கம் (Oxford Preservation Society) என்னுமொரு சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்தச் சங்கத்துக்கு இங்கிலாந்தின் இளங்கோ (Prince of Wales) முதற்கொண்டு எளியவா வரையில் அநேக ஜனங்கள் 5000 பவுண்டு முதல் அரைக் கிரேன் (2½ ஷிலிங்கு) வரையில் நன்கொடை கொடுத்தது உதவியிருக்கிறார்கள். புராதனமான இந்த யூனிவர்

ஸிடியின்மீது ஜனங்களுக்குள்ள அபிமானமும் வேறு எவ்விடத்திலும் காணப்பெறாமல் அங்கே மாதிரி அமைந்துள்ள அபூர்வமான அமசுகளின்மீது அவர்களுக்குள்ள ஆசையும் இதனால் வெளிப்படுகின்றன. ஆகஸ்போர்டில் படித்துத் தேறிப் பற்பல தொழில்களில் அமர்ந்திருப்பவர்கள் நூற்றுக்கணக்காகத் தம் மனைவிகளை ஆகஸ்போர்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்து அதன் அழகையும் அதிசயங்களையும் பெருமையுடன் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படிப் பெருமை பாராட்டுவது நியாயமாகவே இருக்கின்றது.

ஆகஸ்போர்டைச் சுற்றிச் சிறிய குழுக்கள் அழகாக அமைந்திருக்கின்றன. அவைகளினின்று பார்த்தால், கீழேயுள்ள சம வெளிகள் நன்றாகத் தெரியும். எனவே, அது கோட்டையைப் போன்ற காப்புடைய ஸ்தலமாகும். உள்ளூரச் சண்டைகள் முன்னாலில் இங்கே நடந்துண்டு. அவைகளில் பிரசித்திபெற்றுச் சரித்திர வாயிலாகத் தெரிந்துள்ள அரசன்மாளிகைகள் எனனும் தூக்கங்கள் சிலவற்றை நான் போய்ப் பார்த்தேன். அவைகளிலொன்று பான்பரீக்குச் (Banbury) சமீபத்திலுள்ளது. இது ஸ்டீவாட்டு ராஜ சந்ததியா (Stuarts) ஆண்ட காலத்தில் இருந்த தூக்கங்களிலொன்றும். அந்தக் காலத்தில் தூக்கங்களை எப்படி அமைத்திருந்தார்களென்பதற்கு இது ஓர் நல்ல உதாரணமாகும். முதலாம் சார்ல்ஸ் (Charles I) என்பவன் அரசாண்ட காலத்தில் அவனுக்கு விரோதமாகக் கிளம்பி எதிர்த்த கிராம்வேல் (Cromwell) என்னும் வீரன் ஒரு மண்டபத்தில் சோலஜாக்ளையெலலாம் நிரம்பச் சோத்துக்கொண்டு அவ்வரசனைத் தாக்கிய இடம் இது. இங்கிருந்து அந்த முதலாம் சாலஸ் அரசன் உயிர் தப்பி ஓடியது தெய்வச் செயல். அந்தக்கோட்டைக்கு இப்பொழுது லார்டு சேய் (Lord Saye) என்னும் பிரபு அகிபதியாயிருக்கிறார். அதைப் பார்க்கப் போகிறவர் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் அவர் இரண்டு

வில்லிங்கு வசூல செய்கிறா. டியூக்கு ஆவ் மாள்பரோ (Duke of Marlborough) எனபவரின் தூக்கம் உட்ஸடாகு (Woodstock) எனனுமிடத்தில் இருக்கிறது. அதுவும் பராக்கததக்க நல்ல இடமே. அதில் மகத்தான நந்தவனம் ஒன்று இருக்கின்றது. அந்த நந்தவனத்திற்குத் தாராளமாக எல்லாரும போகலாம்.

ஜான் எனனுமரசன் (King John called Lackland) கி. பி. 1199 முதல் 1216 வரையில் 17 வருஷ காலம் ஆட்சி செலுத்தினான் கி. பி. 1215-இல் அவ்வரசன் மாக்ஞ கார்ட்டா (Magna Carta) எனனும் பிரசித்தமான சாஸனமொன்று செய்தான். அந்தச் சாஸனத்தின்படி பிரஜைகளுக்கு ஸ்வதந்திர உரிமையும் அரசியல் வியவகாரங்களிலுள்ள உரிமையும் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சாஸனத்தின் அஸல் பிரதி பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் வெகு ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சார்ல்ஸ் என்னும் அரசன் கி. பி. 1625 முதல் 1649 வரையில் 24 வருஷ காலம் ஆட்சி செலுத்தினான் அவனைச் சிரச்சேதம் செய்யவேண்டுமென்று பார்லிமெண்டார் தீர்மானம் செய்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின்படி சிரச்சேதம் செய்ய எழுதிக்கொடுத்த அதிகாரப் பத்திரத்தின் அஸல் பிரதியும் பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதிகாரிகளின் அனுமதி பெற்று நான் அவ்விரண்டு அஸல் பிரதிகளையும் கையிலெடுத்துப் பார்த்தேன்.

ஆகஸ்போர்டு யூனிவர்ஸிடியைப் பார்த்ததும், இந்தியாவில் நலந்தை, தகடிசிலை, காசி, விக்கிரமசிலை முதலான இடங்களிலிருந்த பழைய யூனிவாஸிடிகளின் ஞாபகம் எனக்கு வந்தது. முக்கியமாக நலந்தை யூனிவாஸிடியின் ஞாபகம் வந்தது. இவ்விரண்டு யூனிவாஸிடிகளுக்கும் சாமானியமாயுள்ள அம்சங்கள் அநேகம் உண்டு. அவ்வம்சங்களாவன.—1. பற்பல சாஸ்திரங்களை அந்தந்த சாஸ்திரத்தில் தோந்த மகா பண்டிதர்களைக் கொண்டு பாடம்

சொல்லுவித்தல, 2. அவரவரும் தம் மனம் வந்தவாறு தாராளமாகத் தாக்கிப்பதற்கும், தம் மனக் கற்பனைகளைத் துணிவாகக் கூறுவதற்கும் உற்சாகமுட்பல, 3. நவீன கற்பனா சக்தியை ஆதரித்து வளராதல, 4. மஹா மேதாவிகளையும் வித்துவான்களையும் உறபத்தி செய்தல, 5 ஸ்கலகலைஞர்ப் பயிற்சியும், சிலவற்றில் விசேஷத் தோச்சியும் ஊட்டல, 6 ஆசாரியனும் சிஷ்யனும் இடைவிடாமல் நெருங்கிப் பழகவேண்டுமென நிரப்பந்தித்தல, 7. ஸ்வதந்திர புத்தியையும் விதயா சக்தியையும் வளர்த்தல எனபனவாம். இவ்விஷயங்களில் மாததிரமே இந்திய யூனிவர்ஸிட்டிகளும் ஆக்ஸ்போர்டு யூனிவாஸிட்யும் ஒன்று போல இருக்கிறதல்லாமல், இரண்டிலும் ஒரே மாதிரியான பெருங் குறை ஒன்று இருக்கின்றது. அது என்னவெனில், இந்த யூனிவாஸிட்டிகளில் படிப்பிக்கிற விஷயங்களெல்லாம் சாஸ்திர சம்பந்தமானவைகளாக இருக்கின்றனவேயல்லாமல், ஆசரணியில் கொண்டு வந்து அனுபவ ஞானம் ஊட்டுவதில்லை. சாஸ்திர ஞானம் என்பது வேறு, கலை ஞானம் என்பது வேறு; சாஸ்திரங்களிற படித்த விஷயங்களை வியகாரத்திற் கையாளும் வித்தை கலை எனப்படும். ராகம், தாளம், ஸ்வரம் முதலிய விஷயங்களைத் தெரிந்திருப்பது ஞானம், அந்த ஞானத்தைக் கொண்டு வாயினுற பாடுவதும் வீணை முதலிய வாத்தியங்களில் வாசிப்பதும் கலை ஞானம். ஆகஸ்போர்டு யூனிவர்ஸிட்யார சாஸ்திரஞானம் மாததிரமே கற்பிக்கிறார்கள்; கலை ஞானத்தை பாமிங்காம் யூனிவாஸிட்டி, மானசெஸ்டர் யூனிவர்ஸிட்டி முதலான சிறிய யூனிவாஸிட்டியார் கற்பிக்கும்படி விட்டு விடுகிறார்கள். இதுபோலவே, நலந்தை யூனிவர்ஸிட்டியில் சாஸ்திர ஞானம் மாததிரம் கற்பித்து வந்தார்கள்; ஸம்ஸதானங்களிலுள்ள பற்பல கலா சங்கங்கள கலை ஞானத்தைக் கற்பிக்கும்படி விட்டிருந்தார்கள். நமது பண்டைய இந்து யூனிவாஸிட்டிகளில் பெரிய குறைகள் சில இருந்தன. அவையாவன:- தேச சரித்திரம் படிப்

பதில்லை; பிற பாஷைகளைக் கற்பதில்லை; ஆராய்ச்சித் துறையில் உழைப்பதில்லை; புதிதாகக் கண்டுபிடித்த நவீன விஷயங்களை வெளியிடுவதில்லை; சூத்திரர்களையும் அவரருலத்தவர்களையும் ஆதரிப்பதில்லை; நடைமுறை செலவுகளுக்கு அரசனையும் பிரபுக்களையும் தவிர மற்றவரையும் நாடுவதில்லை. இந்தப் பெருங் குறைகளெல்லாம் ஆக்ஸ்போர்டு யூனிவர்ஸிட்யிற் கிடையா. இதுவன்றி, பழைய இந்நிய யூனிவர்ஸிடிகளிற் படிப்பித்தவைகளைக் காட்டிலும் அதிகமாக மானிட ஸமஸர்க்க வியவகார நூல், பூவிவாசாஸ்திரம், லுபத ஜந்து விததை, பிராசீன வஸது விததை முதலான சாஸ்திரங்களும் ஆக்ஸ்போர்டிற் கற்பிக்கப்படுகின்றன. முன்னாளில் இந்நிய வித்துவான்கள சீன தேசத்துக்குப் போன பின் சீன பாஷையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது. பெரிய பெரிய பௌத்த பாதிரிமாக்கள அந்தப் பாஷையை எளிதில் கற்றுத் தெளிந்தார்களெனினும், அந்தத் தேசத்திற்குப் போகு முன்னரே அவர்கள் இந்நியாவிலேயே அநதப் பாஷையைப் பயிலுவதற்கு அனுசூலம் நமது யூனிவர்ஸிடிகளில் அமைத்திருந்தால் பேருபகாரமாயிருந்திருக்கும்.

ஆக்ஸ்போர்டில் ஆராய்ச்சித் துறையிலுழைப்பு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. அது சரியானதே. இந்நியாவில் சில நாளைக்கு முன் வரையில் ஆராய்ச்சி விஷயத்தில் நம்மவர்கள் கருத்துக்கொள்ளாதிருந்தது நாம் வெட்கிக்கத்தக்க குறையே யாயினும் நமது பழைய யூனிவர்ஸிடிகளில் இல்லாத குறையொன்று ஆகஸ்போர்டு யூனிவர்ஸிடிக்கு இருக்கின்றது. ஆக்ஸ்போர்டிற் படிப்பதற்குப் பெரும் பணம் செலவிட வேண்டும். அஃது ஏழைகளுக்கு எட்டாத காரியம். இப்போது சில வருஷங்களாகச் சில ஸ்காலாஷிப்புகள் (ScholarShips) ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், இந்தக் கஷ்டம் சிறிதுமட்டும் குறைவுபட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு மதி வலி மிக்க எளியவர்கள் ஆக்ஸ்போர்டிற் படித்துத்

தேற ஆசை வைக்கமுடியாதாகின்றது. நமது பழைய யூனிவாஸ்டிகளிற் பணக்காரனும் ஏழையும் ஒரே அநதஸ்தில வைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆயினும், இவைகளில் வாண்பேதப்பேயினால் அவ்வளவு தீமை விளைந்தது அன்றியும், ஆகஸ்போடு யூனிவர்ஸ்டியில் ஐஹிக இமமை விஷயமே அதிகமாகக் கவனிக்கப்படுகின்றதல்லாமல், பாரமார்த்திக மறுமை விஷயம் அவ்வளவாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை. இவர்களுக்குப் புருஷாததம் மோக்ஷமன்று. உலகத்தில் நன்றாக வாழ வேண்டுமென்பதே இவர்களுடைய நோக்கம். அந்த நோக்கத்தைச் சாதிக்ரும வகை எப்படிப்பட்டதானாலும் சரியே. அது தர்மமா அதாமமா என இவர்கள் பெருமபாலும் கருதுவதில்லை. அது போலவே, ஆராய்ச்சித் துறையில் இவர்கள் மேற்கொள்ளுமா காரியங்களிற் பெரும்பாகம் அழிப்பதற்கல்லாமல் ஆக்குவதற்கில்லை. விஷய புகை, 300 மைல் தூரம் பாயததக்க பிரங்கி, ஆகாயக் கப்பல்களைத் தகர்க்கத்தக்க குண்டு முதலான ஸாதனங்களை இவர்கள் கண்டு பிடித்திருப்பதே இதற்குச் சாஷியாகும். அதுவுமல்லாமல், 'ஐரோப்பாவே உலகத்தை நடத்துகின்றது, வெள்ளையனே ஜகத்பதி' என்னும் கொள்கை தெரிந்தோ தெரியாமலோ கற்பிக்கப்படுகின்றது. இனி உலகத்தில் அமைதியையும் சமாதானத்தையும் குலைக்கத்தக்க குல-இறுமாப்பு வளக்கப்படுகின்றது. உண்மை உரைக்கவேண்டிய பெரிய மனிதர்களான வித்துவான்களும் தேசியப்பொறுமையினற சரித்திரங்களையும் மாற்றி எழுதிவிடுகிறார்கள்.

உததமமான கலவிப் பயிற்சியானது ஒருவன் மனோ வாக்கு காயங்களினற சுததமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் வாழும்படி செய்ய வேண்டும், அவனுக்கு ஏற்பட்ட தொழிலுக்கு ஏற்றவனாக அவனை ஆக்கவேண்டும்; அதனால் அவன் உலக வியவகாரத்தில் தன் நிலைமையிலிருந்துகொண்டு உலகத்திற்கிசைந்து வியவகரிக்குமபடி செய்ய வேண்டும், எதையும் தவறாக மதித்துக் கெடாமல் உள்ளபடி

எதையும் மதிக்கும்பூகமுள்ளவனாகச் செய்யவேண்டும் உண்மையை உணரவேண்டுமென்றும் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் அவனுக்கு மேலும் மேலும் ஆசை வளருமபடிசெய்ய வேண்டும்; அவன நேர்மையாக நினைக்கவும், தாக்கிக்கவும், தன அபிப்பிராயங்களைச் சரியான வாசகத்தால் வெளியிடவும் சுகதியுள்ளவனாக ஆகவேண்டும்; நல்லவர்களைத் தெரிந்து நட்புக் கொள்ளவும் நல்ல ஸகவாஸங்களைக் கடைப்பிடிக்கவும் ஏற்ற விவேசன சக்தியை அவனுக்கு அளிக்கவேண்டும்; ஜன சமூகத்தில் அவன உபயோகமானவனென்றும், ஸர்வ ஜனோபகாரமாக உழைக்கத்தக்க உண்மைத் தொண்டன என்றும் எல்லாரும் மதிக்கும்படி அவன நடந்து கொள்ளுமாறு செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட மதிப்பு அவனுக்கு வரவேண்டுமானால், அவன தன அறிவையும் அனுபவத்தையும் நியாய புத்தியையும் ஐசுவரியத்தையும் பலத்தையும் தன உடன் பிறந்தாராகிய யோக்கியர்களுக்கு விரியோக்கிக்கவேண்டும், ஏழை, எளியார், அறிவிலிகள், துன்புறாரா, கொடியா, இழிவுற்றார், துக்கமுற்றா ஆகிய இவர்கள் தங்களுடைய தோல்விகளையுடைய நிலைமையினின்று மீண்டு எழுமாறு அவர்களுக்கு உதவவேண்டும், இவ்வாறு உலகம் உள்ள ஸ்திதியினின்று ஒருபடி உயரச் செய்து அதனினு அந்நிலைக்கேண்டும். ஆகஸ்போடாவது, நலநதையாவது, தகூர் சிலையாவது, வாரணாசிவாவது தம் யூனிவாஸ்டிகளிற்படித்த மாணவர்களெல்லாருக்கும் மேற்சொல்லிய யோக்கியதாமிசங்களுலலாம சம்பூர்ணமாகப் பொருந்தும்படி செய்யவில்லை. ஆனபோதிலும், அநேகருக்கு இந்த யோக்கியதைகளை அளித்திருக்கின்றன, எல்லாருக்குமே இந்த யோக்கியதைகளை உண்டாக்கவேண்டுமென்று வேண்டிய பிரயத்தனம் செய்திருக்கின்றன. இந்தக் காரணத்தினாலே அந்நத யூனிவர்ஸ்டிகளா மிக்க பிரயோஜன

மானவையென்பதும் அவைகளிடத்து ஜனங்கள் அன்புடனும் மரியாதையுடனும் நன்றி பாராட்டுவதும் மிக மிகப் பொருந்தும்.

அத்தியாயம் 9.

ஸமதரிசன ஸ்தல வாஸம்

இந்தியாவிலிருந்து இங்கிலாந்துக்குப் போகும் வழியில் புகழி பறப்பது போல, பிரான்சு தேசத்தின் வழியாகப் பாய்ந்து போனேன். க்ஷண மாதிரி அப்படிப் பார்த்தது முதல் அந்தத் தேசத்தை நன்றாகப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்னும் தீவிரமான ஆசை எனக்கு உண்டாயிருந்தது. இளம் பருவத்திற் பள்ளிகூடத்திற் படித்துக்கொண்டிருந்தது முதல் அந்நாட்டினமீது எனக்கு அபிமானம் அதிகமாகவே இருந்தது. பிரான்சு என்பது வால்ட்டேரும் (Voltaire), ரூஸோவும் (Rousseau) பிறந்த நாடு, மான்டேனும் (Montaigne) டிடேரோவும் (Diderot) இருந்த நாடு, நெப்போலியனும் (Napoleon) ஜோன் ஆவ் ஆர்க்கும் (Jeann D' Arc) சிறந்து விளங்கிய நாடு, டான்டனும் (Danton), ரோபுஸ்பியரும் (Robespierre), அனடோலும் (Anatole), பாகஸனும் (Bergson), ரோமேயின் ரோலண்டும் (Romain Rolland) தோன்றிய நாடு. இவையெல்லாம் சரித்திரப் பிரஸித்தமான பெயர்கள். அன்றி, பிரெஞ்சு ரெவெல்யூஷன் (French Revolution) என்னும் மகாப பிரளயத்தை எழுப்பிய நாடு அதுவே, மானிடா அடையதக்க பெரும் பேறு “ஸ்வதந்திரம், ஸமத்துவம், ஸகோதரத்துவம்” என்னும் மூன்றுமே என எவரும் மகிழ்ந்து கொண்டாடத்தக்க அதிசயமான விருதுமேற்கொண்ட நாடு அதுவே. ஆனால் அந்த விருதினை கொள்கை நடைமுறையில் விவகாரத்தில் ஈடுபடாததைக் குறித்து நாம் பரிதவிக்க வேண்டும்.

இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்ததாதலின் மற்றப் பிறநாடுகளைக் காட்டிலும் பிரான்சின்மீது எனக்கு மோகம் அதிகமாயிருந்தது. அந்த தேசத்திற் சிறிது நீண்டகாலம் தங்கியிருக்க வேண்டுமென என்னைத் தூண்டியதற்கு சிறு காரணங்கள் இரண்டு உண்டு அவற்றுள் பிரெஞ்சு பாஷைப் பயிற்சியை நான் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளவேண்டிய ஆவசியகம் இருந்தது. ஆக்ஸ்போர்டு லுள்ள ஹிஸ்ட்ரி ஆனாஸ் ஸ்கூலில் பிரெஞ்சாவது, ஐரம்னாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அவ்விரண்டினுள் பிரெஞ்சு பாஷையே மிகப் பயன்படாத தக்கதெனக் கருதி அதை எடுத்துக் கொண்டேன், கிராமவெல் ரஸ்தா 21-ம் நம்பரில இருந்த போதும பிரெஞ்சு படித்துக் கொள்ளும்படி மிஸ் பெக்கும், மிஸ் டா நாஸ்ட்டும் என்னை வற்புறுத்தியிருந்தார்கள். பாடம் சொல்வதற்கு இங்கிலீஷ்காரரொருவரும் கிடைத்தார். ஹாம்ஸ்டெட்டி (Hampstead) லுள்ள அவா வீட்டுக்குப் போய்ப் பாடம் கேட்டு வருவதானால், பாடம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ஷில்லிங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும், 21-கிராமவெல் ரஸ்தாவுக்கு அவர் வந்து பாடம் சொல்வதானால் அரை கினி (1)½ ஷில்லிங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அவர் சொன்னார்.

இந்த அதிக சார்ஜு ஏனெனில், அவர் வீட்டுக்குப் போகவும் திருமபி வரவும் கிட்டத்தட்ட இரண்டுமணி நேரம் வீணிற் கழியும்; அங்கு ஒரு மணி நேரம் பாடம் கேட்க வேண்டும்; ஆக மூன்று மணி நேரமாயிற்று. அவர் நான் இருக்குமிடத்திற்கு வந்துபோக 10½-ஷில்லிங்கு கொடுப்பதனால் 15-ஷில்லிங்கு பெருமான காரியம் சாதித்தவனாகிறேன்; ஒன்றுக்கு ஒன்றரைப் பங்கு பயன் பெற்றவனாகிறேன் என்று அவர் எனக்கு மனத்திற் பதியும்படி விளக்கிக் கூறினார். கணக்குப்படிப் பார்த்தால் அவர் எடுத்துக்கூறியதிற கணக்குப் பிசகு சிறிதும் இல்லையென்பது உண்மையே. ஏனெனில், ஐந்தை மூன்றினால் பெருக்க, பதினைந்து

ஆகிறது. அவா வீட்டுக்குப் போய் வர ரெயில் சார்ஜு பத்து பென்னி கொடுக்கவேண்டும். ஆக மூன்றுமணி நேரத்திற்கு 15-ஷிலிங்கு அல்லது 180-பென்னியும் ரெயில் சார்ஜு 10-பென்னியும் சேர்ந்து 190 பென்னியாகிறது. ஆசிரியா என் இருக்கைக்கு வந்துபோவதற்கு மூன்றுமணி நேரம் ஆகிறபடியால் மணி ஒன்றுக்கு ஐந்து ஷிலிங்கு வீதம் 15 ஷிலிங்குக்கு 180 பென்னியும், ரெயில் சார்ஜு 10 பென்னியும் அவருக்குச் சேரவேண்டும். அப்படி யில்லாமல் நான் 10½ ஷிலிங்கே கொடுக்கிறேன். அதாவது, 126 பென்னி கொடுக்கிறேன். இந்த 126 பென்னி கொடுத்தது 190 பென்னி பெறுமான காரியம் சாதித்துக் கொள்கிறேன். அஃதாவது, ஒன்றுக்கு ஒன்றரைப் பங்கு ஆகிறது. அவ வாசிரியர் கணக்கிட்டதில் செய்த காரியம் என்னவெனில் எனது நயத்தை உள்ளபடி யல்லாமல் குறைவாக மதித்துவிட்டார். அது ஒன்றே பிசகு. அந்தப் பிசகை நாம் பாராட்டக்கூடாது. ஏனெனில், கரெனஸி நோட்டுகளில் வியவகரிககிற தனாதிக்காரிகள் எல்லாருமே இந்தத் தவறு செய்வது சகஜமாயிருக்கின்றது. கரெனஸி நோட்டின் மீது 10 ரூபாய் என்று எழுதப்பட்டிருந்தால், அந்தச் சீட்டு 10 ரூபாய் பெறுமானதே என்று கணக்கிடுவது சம்பிரதாயம். அதுபோல, இவ்வாசிரியரும் பாடம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ஷிலிங்கு என்றால் அந்தப்படியே கணக்கிட்டுக் கொண்டார். பாடம் ஒன்றுக்கு 10½ ஷிலிங்கு வீதம் மூன்று பாடங்கள் கேட்டால் ஆசிரியா சொல்கிறபடி 3 பாடத்துக்கு 31½ ஷிலிங்கு ஆகிறது. அதே தொகைக்குப் பாடம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ஷிலிங்கு வீதமாக நான் ஆறு பாடங்கள் கற்கலாமே எனனும் எண்ணங் கொண்டு நான் அவா சொல்லிய ஆலோசனையை ஏற்காமல், அவா வீட்டுக்கே போய்ப் பாடம் கேட்டுக் கொள்வேனென்றும், பாடம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ஷிலிங்கு கொடுப்பேனென்றும் சொன்னேன்.

நான் முட்டாளென்றும் ஒன்றுக்கு ஒன்றைப் பங்கு ஆதாயம் கிடைப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தெரியாதவனென்றும் பிறர் நினைத்தாலும் நினைக்கட்டுமென்று நான் இப்படிச் சொன்னேன். ஆசிரியரும் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால், ராததிரி 9 மணிக்கு வந்து பாடம் கேட்கவேண்டுமென்று சொன்னார் இப்படிப்பட்ட முட்டாளுக்கு இதைவிட அதிக அனுகூலம் காட்டக்கூடாதென்று அவர் நினைத்தார் போலும். நான் தரைக்கீழ் ரெயிலுக்குப் பாதை வழியாக அவர் வீட்டுக்குப் போய் வந்துகொண்டிருந்தேன். அப்படி ஆறு நாள் ஹாம் ஸ்டெட்டுக்குப் போனேன். பிறகு, அவருக்குச் சொல்லி விட்டுத் திரும்பி வந்து விட்டேன். அப்படி நின்று விட்டதற்குக் காரணம் விசித்திரமானது. ஹாம்ஸ்டெட்டிலுள்ள தரைக்கீழ் ரெயிலிலே ஸ்டேஷனுக்குப் போக நான் ஒரு தெருவின் வழியே செல்லவேண்டியதாயிருந்தது. அங்கே ஒரு நாள் ஒரு புருஷனும், ஸ்திரீயும், (காதலர்கள்போலும்) ரஸ்தாவின் பக்கத்துத் தளவரிசையில் விகாரமாக வியவகரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் கடந்து நான் செல்கையில் அந்தப் புருஷன் என்னை அடிப்பான போலப் பயமுறுத்தி வாய்க்கு வந்தபடி திட்டினான், அந்தப் பெண் கொக்கரித்தாள். இனி இரவுப் பொழுதில் வெளியே போகவும் வேண்டாம், அப்படிப்பட்ட விகாரமான காட்சிகளைக் காணவும் வேண்டாம் எனத் தீர்மானித்தேன். அதற்குப் பின் நான் பிரெஞ்சுப் பாடம் கற்கவேயில்லை.

ஆகஸ்டோடில் போலண்டு தேசத்துக்காரரான டாக்டர் சப்போட்டு (Dr: Sapote) என்பவர் பாடம் ஒன்றுக்கு $\frac{1}{2}$ கிரவுன் ($2\frac{1}{2}$ ஷிலிங்கு) வீதமே பிரெஞ்சு பாஷை கற்பிக்கச் சித்தமாயிருந்தாராயினும், நான் அவரிடத்திற் பாடம் கேட்காமல் நானாகவே படித்துக்கொண்டேன். இப்படி நானாகப் படித்ததில், முன்னாலே ரூபாய்க்கு ரூபாய் பெறுமான பாடத்தையும், ஒன்றுக்கு

ஒன்றரை பெறுமான பாடததையும் கேட்ட காலத்தில் உண்டான அபிவிருத்தியைக் காட்டிலும், அதிக அபிவிருத்தி அடைந்தேன. பணம் கொடுத்துப் படித்தபோது பாடத்திற்குரியதைக் காட்டிலும் அதிகப் பணம் கொடுக்கிறேனென்னும் உணர்ச்சி என்னை வருத்திக் கொண்டிருந்ததனால் அபிவிருத்தி அவ்வளவாக இல்லாதிருக்கலாம். அப்போது பணம் கொடுத்து ஒன்றுக்கு ஒன்றரை லாபம் பெற்றேனென்பதைக் காட்டிலும் இப்போது பணமே கொடுக்காமல் எவ்வளவோ லாபம் அடைகிறேனென்னும் உணர்ச்சியினால் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கலாம். இவ்விதமாக முன்பின் அறியாத பிரெஞ்சு பாவையைப் பயின்றேன். ஆனால், பிரெஞ்சு வார்த்தைகளை எனக்குச் சரியாக உச்சரிக்க வரவில்லை. எந்தப் பாவையும் தாய்ப் பாவையாக வழங்குகிறவர்களுடன் சம்பாஷித்துத் தெளிவாவது போல், வேறு எவ்விதத்திலும் சரியான உச்சரிப்பு வராது. இந்தக் காரணத்தினாலும் பிரான்சு தேசத்தை நேரே போய்ப் பார்த்து அங்கே சில காலம் தங்கியிருக்க வேண்டுமென்னும் வேகம் என் மனத்தில் உதித்தது.

மூன்றாம் காரணம் என்னவெனில், நான் முன்னரே சொல்லியிருப்பது போல், பிரான்சிலும் பெலஜியத்திலும் புத்தகங்கள் நடந்ததாகப் படித்திருக்கிற போக்களங்களைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்னும் ஆசையேயாம்.

1920 ஜூலை மாதத்திற்குள் நான் பிரான்சு தேசத்தில் வியவகரிப்பதற்குப் போதுமான அளவு பிரெஞ்சு பாவை பழகிக் கொண்டேன். பிரான்சு தேசத்துத் தலைநகரான பாரிசு என னும் பட்டணத்திற் பெரிய பிரபலமான ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளிற் செல்வவான்களும், ஊதாரிகளும், விநோதமே வாழ்க்கையாகக் குதித்துக் கொந்தளிக்கிறவர்களும் வந்து தங்குவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஹோட்டல்களில் நான் போய்த் தங்கினால் அவ்வூரின நிஜமான நிலைமை கொஞ்சங்கூடத் தெரிவ

தற்கு இடமில்லாமற் போகும். ஆதலால், சாமானியமாகவும் கௌரவமாகவுமுள்ள நல்ல போர்டிங்கு ஹவுஸைத் தேடிப் போய்த் தங்குவது நல்லதென்று மிஸ் பெக்கு சொல்லியபடி, அப்படியாபட்ட மரியாதையான போர்டிங் ஹவுசுக்குக் கடித மெழுதத் தீர்மானித்தேன். இந்தப் போர்டிங் ஹவுசுகளிற் போய்த் தங்குகிறவர்கள் தங்களுடைய நடவடிக்கை, அந்தஸ்து, யோக்கியதை முதலான விஷயங்களைக் குறித்துத் தகுந்த சிபார்சுகள் கொண்டுபோக வேண்டும். நல்லவரென்று பெரிய மனிதர் சிலா சொன்னாலொழிய இந்த போர்டிங் ஹவுசுகளில் இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். இடம் கிடைக்கும் விஷயத்தில் எனக்குக் கஷ்டம் சிறிதுமே இல்லை ரூ கேப்ளா (Rue Kepler) என்னும் வீதியில் வில்லர்டு (Villard) என்னும் மாதின் போர்டிங் ஹவுசில் இடம் பெற்றேன். அது பாரி நகரத்து 16ஆம் பகுதியாகும் (Paris XVI). அஃது அந் நகரத்து உத்தமமான பிரதேசங்களுள் ஒன்றும்.

பிரான்சு, பெல்ஜியம், ஸவிஜ்ஜாலாந்து என்னும் பிற நாடுகளுக்கும் போகவேண்டுமானால், இங்கிலாந்திலுள்ள பாரின் ஆபீசுக்கு (Foreign office) மனுக்கொடுத்தது, நேரிற் போய்ப் பார்த்துப் பலவிதமான நச்சுச் சன்னாக்களெல்லாம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்தத் தொல்லைகளுக்கெல்லாம் உட்பட்டு ரகதாரிகள் வாங்கிக்கொண்டு, இங்கிலாந்திலிருக்கிற அந்நகரத் தேசத்துக் காண்சலகளிடம் (Consuls) மாட்டெழுத்துப் பெறவேண்டும். இந்தத் தொந்தரவுகளுக்கெல்லாம் உட்பட்டுச் சாதித்துக்கொண்டு நான் லண்டனை விட்டுப் புறப்பட்டேன்.

காலை 7½ மணிக்குப் பாரி நகரம் போய்ச் சேர்ந்தேன். கப்பலிற் போகும் போது இங்கிலீஷ் சானல் (English Channel) கொந்தளித்துக்கொண்டிருந்தது. ஆயினும், விபத்து ஒன்றுமில்லாமல், அதைக்கடந்து பிரான்சுக்கரை சேர்ந்தேன்.

பாரி நகரத்தில் வாடகை வண்டி வைத்துக்கொண்டு கெப்ளர் வீதி 9-ம் நம்பா வீட்டுக்குக் காலை 9 மணி சுமಾರுக்குப் போய்ச் சோந்தேன். தலைவாசலிலுள்ள அறிகை மணியை யடித்தேன். யுவதி ஒருவள் வந்தாள். தந்தி வர்த்தமானம் அனுப்பியவன் நான் என்று பிரெஞ்சு பாஷையில் சொன்னேன். வில்லர்டு எனனும மாதா என்னை வரவேற்க வந்தாள். அவளுக்கு வயது 60 இருக்கலாம். ஆயினும், அந்தக் கிழவி நல்ல ஸரஸ் குணமுடையவளாகத் தோன்றினள். பிரெஞ்சு பாஷையில் அவள் என்னென்னமோ சரமாரியாகக் கொட்டி யளந்தாள் நான் திகைத்துப் போனேன். அவள் சொல்லியது எனக்கு ஒன்றும் பொரியவில்லை. நான் இங்கிலீஷ் பேசினேன் நான் சொல்லியது அவர்களுக்கு நன்றாக விளங்கவில்லை. ஆயினும், வில்லர்டு மாதின் சககாரியாகிய மில் லாம்பர்ட்டின் (Mill Lambertin) என்பவள் நான் சொல்லியதின் கருத்தை ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டாள். 'இன்றைக்கு வருவேனென நீர் சொல்லவில்லையே' என அவள் இங்கிலீஷில் தப்புத் தப்பாகப் பதில சொன்னாள். அது என குற்றமேயென ஒப்புக் கொண்டேன். ஏனெனில், எனக்காக ஓர் அறை கேஷமிகக் வேண்டுமென்று மாதிரிமே தந்தி கொடுத்திருந்தேன். எனது அறை ஸித்தமாக இருக்கிறதாவெனக் கேட்டேன்; உய் (ஆம்) என்று மாதா வில்லாடு சொன்னாள்

மில்லாம்பர்ட்டின் என்னை அழைத்துக்கொண்டு கட்டடத்தின் 2-ம் தளத்திற்குப் போய், அங்கே என அறையைக் காட்டினாள். அது படுக்கவும் உட்காரவும் நல்ல தாராளமான அறையாக இருந்தது இறைசகியாவது, மீனாவது, அவை சோந்த பதார்த்தங்களாவது நான் புசிப்பதில்லையென வில்லாடு மாதிரிமே பிரெஞ்சு பாஷையில் உளறினேன். முட்டை தின்பதுண்டுமென அவள் கேட்டாள். தின்பேன் என்றேன், கனி வாக்கங்கள் பிடிக்குமோ என வினவினாள். அவைமிகப் பிரியமெனச் சொன்னேன். இன்னும்

வேறு ஏதாவது நீர் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறதா எனக்கேட்டாள். அதற்கு நான் ஆம், சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது, எந்தப் பதாரத தத்தை எனக்காக வறுப்பதானாலும் அதற்குக் கொழுப்பிட்டுவறுக் காமல் வெண்ணெய் போட்டு வறுக்க வேண்டுமெனச் சொன்னேன். அதற்கு அதிகம் செலவாகுமே என்றாள் அவள். அவ்வதிகச் செலவை நான் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன் எனறேன். அப்படியானால் சரி என்று அவள் பதில் சொன்னாள்.

ஒரு மணி நேரம் பொறுத்தது நான் சாப்பிடப்போனேன். மற்றவர்களெல்லாருக்கும் சாப்பாடு கழிந்திருந்தது. நான் தனியே உட்காராது சாப்பிட்டேன். எவருடனும் பேச்சு வாராததை இல் லாமல் மௌனமாக உண்டேன். எனக்குப் பரிமாரியிருந்த பதார்த்தங்கள் முட்டை தோசையும், வெந்த உருளைக் கிழங்கும், வேகவைத்த காலி பிளவா எனலும் கோவிக் கிரையும், நன்கு முதிர்ந்து பழுத்த திராக்கைப் பழங்களும்மாகும். வில்லாடு மாது எனது இங்கிலாந்து விலாசத்தைக் கேட்டு எழுதிக் கொண்டாள். சாப்பாடு கழிந்தபின், என் அறையின் கதவை எப்படிப் பூட்ட வேண்டுமெனக் காட்டிக் கொடுத்தது, அதனின்றித் தெருவுக்குப் போகும் வாசற் கதவின சாவியை என கையிற் கொடுத்தாள். 'ஐய, இரவில் பத்து மணிகு முன்னால் நீங்கள் வந்தால், வாசல் மணியை அடிக்கும்போது நாங்கள் கதவைத் திறப்போம். பத்து மணிகு மேற்பட்டு வந்தால், மணியை அடிகாமல் சத்தமின்றிக் கதவைத் திறந்துகொண்டு, நழுவி உமது அறைக்குப் போய்ச் சோந்து கொள்ளும். இரத்தச் சாவியை நீர் போக்கடித்துக்கொண் டால் சாவிக்கு 10 பிராங்கு (10 Francs, ரூ. 1-4-0) கொடுக்க வேண்டும். அன்றியும், என் வீட்டிலிருப்பவர்கள் இரவு 12-மணி க்குமுன்னால் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்து சேரவேண்டுமென்பது எனது கொள்கை' என்று அவ்வமமை எனக்குச் சொன்னாள். மேல் மாடியிலுள்ள எனது அறைக்கு விரைந்து போனேன்.

கண தெரிவதற்குப் போதுமான வெளிச்சமில்லை. ஒன்றையடுத்து ஒன்று இரண்டு அறைகள் சோந்திருக்கின்றன; எனது அறையை விட்டுத் தவறான அறையைத் திறந்தேன். ஸலீடன் தேசத்துக் காரனொருவன் அதில் உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் புன்னகை செய்து எனது அறை அதற்கடுத்ததெனச் சததமான இங்கிலீஷிற் சொன்னான். நான் அவனை மன்னிப்பு வேண்டிப் பின் வந்தேன்.

களைப்பு மிக அதிகமாயிருந்ததனால் மறுநாட காலை 7½ மணி வரையில் அமைதியாகத் தூங்கினேன். அப்பொழுது வேலைகாரி வந்து என்னை எழுப்பி, உங்களுக்கு குளி நீர் ஸித்தமாயிருக்கின்றது என்று பிமெஞ்சு பாஷையிற் சொன்னான். நானும் பிமெஞ்சு பாஷையிலேயே வந்தனம் கூறிவிட்டுக் குளிக்கப் போனேன். இளைப்பாற்றிக் களை தீர்த்ததற்கு நல்ல ஸநானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த சிகிச்சை வேறு இல்லை எனலாம்.

குளித்த பிறகு களை தீர்த்து உற்சாகமாக வந்து சோந்தேன். நான் திருமபி வந்தபோது எனக்காகக் காலை யுண்டி வந்து காத்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், சாப்பிடுவதற்கு என்ன வைத்திருந்தது! இரண்டு ரொட்டியும், கொஞ்சம் வெண்ணெயும், ஒரு கோபபையிற காப்பியும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதைப் பார்த்தவுடனே கிரேஸியிலும் பாயிலாஸிலும் அஜின் கோட்டிலும் நிகழ்ந்த சண்டைகளிற பிமெஞ்சுக்காரரை இங்கிலீஷ்காரர் தோற்கடித்தது அதிசயமன்று என்று நினைத்தேன்.

எனது நண்பர்களான பால் (Bahl) என்பவனும் சாக்லா (Chagla) என்பவனும் காலை 10-மணிக் கு வந்தார்கள். அவர்களுடன் நான் வெளியே புறப்பட்டுப் போனேன். மஹா புருஷனான பிரஸித்தி பெற்ற நெப்போலியனுடைய வெற்றிக் கமானி (Arc De Triomphe) ப பாககப் போனோம். அந்தக் கமானி லிருந்து 12 அழகிய சாலைகள் புறப்படுகின்றன ஒரு சாலை புறப்

படுமிடத்திற்கும் மற்றொரு சாலை புறப்படுமிடத்திற்கும் இடை வெளி ஒரே அளவாக இருக்கின்றது. இந்தச் சாலைகளெல்லாம் ஒன்றாகக் கூடுமிடத்திற்கு எட்டாயல் (Etoile, நகரத்திரம்) என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெயர் மிகப் பொருத்தமானது. ஏனெனில், நகரத்திரங்களைப் புள்ளி வடிவமாகக் காண்பிப்பது வழக்கமல்லவா? அந்த 12 சாலைகளின் பெயர்கள் வருமாறு,—Avenue De La grande Armee, Avenue du bois de Boulogne, Avenue victar Hugo, Avenue Kleber, Avenue D' Jena, Avenue Marceau, Avenue Des Champs Elysees, Avenue Friedland, Avenue Hoche Avenue De Wagram, Avenue Mac Mohan and Avenue Carnot. இந்தப் பெயர்களில் சில போர்களங்களின் பெயர்களாகும்; வேறு சில நெப்போலியனது தளகாததர்களின் பெயர்களாகும்; இன்னும் சில கார்னாட் (Carnot) முதலான கலகத்தலைவர்களின் பெயர்களாகவும், விக்டா ஹியூகோ (Victor Hugo) முதலான கவிகளின் பெயர்களாகவும், மாக்மேஹான் (Mac Mahon) முதலான ஜனநாயகாதிபதியைத் தலைவர்களின் பெயர்களாகவும் இருக்கின்றன.

அவ்விடத்துப் பராமரிப்புக் காரணமாய் அனுமதிபெற்று நாகள அந்தக் கோபுரத்தின் மீதேறிப் பாததோம. அங்கிருந்து காணும் காட்சி மிக மகத்தானதாயிருந்தது. அழகிய பாரி நகரம் முழுதும் மிகச் சோபிதமாக விளங்கியது. சுந்தரமான கட்டடங்களும், சாசகங்களும், அகன்ற ரஸதாகங்களும், நிழலடர்ந்த மாசசாலைகளும், ரமமியமான நகரவனங்களும், உல்லாஸமான ஸ்திரீ புருஷர்களும் எல்லாவற்றையும் ஒரே பார்வையிற் பார்த்து மகிழலானோம். நடுமையமான இந்த ஸ்தலத்திலே இந்தச் சிறிய கமாணை அமைத்த நெப்போலியனது மன வலிமை இங்கு நன்கு விளங்கியது. பெரியார்கள் எத்தனையோ சிறிய காரியங்கள் செய்

திருக்கிறார்கள்! அந்தக் காரியங்களையே சிறியவர்கள் செய்திருந்தால் அவர்களுடைய பெயரைத் தலைமுறை தலை முறையாகக் கொண்டாடுவார்கள. நாங்கள் அதைப்பார்த்தது திருமபுமபோது நெப்போலியனைப் போன்ற மகாப்பிரபுக்கள் அளிப்பதுபோல உதாரமான பக்ஷீஷ் கொடுப்போமென்று அவ்விடத்துப் பராமரிப்புக்காரன் எதிர்பார்த்தானாயினும், கடைசியில் ஏமாந்து போனான். நாங்கள் அவனுக்கு ஒரு காசும் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்லவும வேண்டுமோ?

அந்த வெற்றிக்கமான விட்டு நாங்கள் ஈபெல் டவருக்குப் போனோம் (Eiffel Tower). தலை ஒன்றுக்கு இரண்டு பிராங்கு வீதம் கொடுத்தது நாங்கள் தூக்குத் தட்டிலேறி உச்சிக்குப் போனோம்; ஆனால், கையுச்சிக்குப் போகவில்லை. அங்குப்போவது அசாதகியம். அந்தக் கோபுரத்து உச்சியினின்று நாங்கள் பாரிசுநகரத்து அழகிய காட்சி வரிசையைக் கண்டோம். வெற்றிக்கமானிலிருந்து பார்த்ததைக் காட்டிலும் இங்கிருந்து கண்ட காட்சி மிக விரிவானது. அந்த விரிவுக்குத் தக்கப்படி காட்சியின் தெளிவும்குறைந்தது. ஈபெல் டவா என்பது உலகத்திலுள்ள கோபுரங்களில்லைமிக உன்னதமானது. ஆனால் இற்றை நாளில் ஆகாயமளாவிய கட்டடமேதேனும் அமெரிக்காவில் இதைக்காட்டிலும் அதிக உன்னதமாகக் கட்டி யிருக்கிறார்களோஎன்னவோ, பிரெஞ்சுவிபலவ (French Revolution) காலத்திற் பிரஸித்தி பெற்றிருந்த சாம்ம்-டி-மால் (Chamy De Mars) என்னுமிடமும் ட்ரோகாடெரோ (Trocadero) என்னுமிடமும் ஈபெல் டவரின் அடிவாரத்திலிருக்கின்றன. முன்னாலில் நங்க ராட்டினமாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருந்த கிராண்டு ரூ (Grand Roue) என்னும் பெரிய சக்கரம் அடுத்தாற்போல கிடக்கின்றது. ஆனால் அதை எவரும் இப்பொழுது உபயோகப்படுத்தவில்லை. சிறிது சிற்றுண்டியருந்தி இளைப்பாறி நாங்கள் தூக்குத்தட்டின் வழியாகவே இறங்கிப் பிரிந்து,

வேறு வேறு வழியிற் போனோம். பால் என்பவனும் சாக்லா என்பவனும் (Bahland, Chagla) ரூடி-புரோவென்ஸ் என்னும் தெருவிலுள்ள தகுகள ஹோட்டலுக்குப் போனார்கள்.

நான் என்னுடைய போரடிந ஹவுசுக்குப் போனேன். நான் போய்ச் சோந்த போது மணி 2½. அங்கே சாப்பாட்டு வேளை 12½ மணி. அதற்கு முன்னாளுங்கூட உரிய வேளையில் சாப்பிட வர வேண்டுமென்று எனக்குச் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் மனிதனுடைய ஞாபக சக்தி மிகப் பலவீனமானதே யல்லவா? முக்கியமாக, ஈபெல் கோபுரங்களையும் வெற்றிக் கமானங்களையும் பார்க்கிற உற்சாகத்தில் சாப்பாட்டு வேளையை மறந்துவிட்டேன். ஒருவருக்காக மற்றொருவரைத் தண்டிப்பது எனக்கு ஒருபொழுதும் ஒவ்வாது. அப்படிச் செய்வது கூடாதென்பது எனது கொள்கையாதலால், ஞாபக சக்தியின் குற்றத்திற்காக என வயிறுகாயத் தண்டிக்கப்பெறுவது மிகக் கோரமாக எனக்குத் தோன்றியது. பணிபு பெண்ணாகிய லாமபர்ட்டினைப் பார்த்து “அம்மாயி! எனக்கு மிகக் களைப்பாயிருக்கிறது. நீ நல்ல பெண்; எனக்கு லஞ்சு கொண்டு வருவாயென்று நம்புகிறேன்” என்று சொன்னேன். உமக்காக இன்றைக்கு மாத்திரம் கொண்டு வந்து தருகிறேனென்று சொல்லிப்போய் உணவைக் கொண்டு வந்து எனது அறையில் வைத்தாள். அதற்குப்பிறகு சாப்பாட்டு வேளை தப்பிப்போனால், வேறு கிற்றுண்டிச் சாலைக்குப்போய் ஏதேனும் உண்பேனெயல்லாமல், விலலாடு மாதையும் அவளுடைய வேலைக் காரர்களையும் தொந்தரவு செய்வதில்லை.

பிற்பகலில் பாரி நகரத்து புல்வாடுகளை (Boulevards)ப் பார்க்கப்போனேன். அழகில் பாரி நகரத்துக்கு ஈடானது வேறு எதுவுமில்லை ஆதலால், நகர ரத்தினம் (Queen of Cities) என்று அதற்குப் பெயரிட்டிருப்பது சரியே. எந்த வஸ்துவையும் பிரெஞ்சுக்காரர் அழகாக அமைக்கிறார்கள். இங்கிலீஷ்காரர் எத்தனையும்

பெரிதாகவும் நெடுங்காலம் நிற்கக் கூடியதாகவும் அமைக்கிறார்கள் கோர்க்கலப் பலகையின்மீது வைத்துள்ள பாசனங்களைப் பார்த்தாலே இது தெரியும். பிரெஞ்சுப் பாசனங்கள் (கலயங்கள்) வெகு இலேசாக இருக்கும்; தொட்டாற் பறந்து போகும் போல இருக்கும்; அழகிய சிறு பண்டங்களாக இருக்கும். எளிதில், உடையக்கூடியவைகளாக இருக்கும். இங்கிலீஷ் பாசனங்களோ திடமாகவும் தட்டமாகவும் இருக்கும்; இந்த மட பாத்நகரங்களெல்லாம் எந்த மண்ணின்று செய்யப் பட்டனவோ அந்தப் பூமியை எப்பொழுதும் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கத்தக்க உறுதி வாய்ந்தவைகளாக இருக்கும். இப்பொழுது நாம் காணும் பாரி நகரமானது பெருமபாலும் மூன்றாம் நெப்போலியனால் (Napoleon III) ஆக்கப்பெற்றது. இந்தப் புல்வாடுகளை அவன அமைத்தபோது, இனிய உலாச்சாலைகளாகச் செய்ய வேண்டுமென்பது அவனுடைய நோக்கமன்று. முன்னாலில், தெருக்களில் ஜனங்கள் வழியை அடைத்துச் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். அரசாங்களுக்கு அது மிகத் துன்பமாகவும் தொல்லையாகவும் இருக்கும். அப்படி வழிகளை யடைத்துத் சண்டையிடுவதற்கு அனுகூலமில்லாமற் செய்யும் பொருட்டு அந்த மூன்றாம் நெப்போலியன் இந்தப் புல்வாடுகளை அமைத்தான். முதலதரமான புல்வாடுகளுள் Boulevard St Germain, Boulevard Du Montparnasse, Boulevard D Italie, Boulevard St Denis and Boulevard Richard le Noir எனப்பவைகளைச் சொல்லலாம்.

சென்டேனீ (St Denis) எனும் புல்வாடுக்கு உன்னதமான வாசற் கதவு இருக்கின்றது. அதைப் பார்த்ததும் எனக்கு மிக உற்சாகமுண்டாயிற்று. இந்தப் புல்வாடுகளினின்று தெருக்கள் புறப்படுகின்றன. அந்தத் தெருக்கள் எண்ணிறந்தவை. புல்வாடுகள் சரதிக்குமிடத்திலும், அல்லது பல தெருக்கள் கூடுமிடத்தி

லும் ஓர் அரங்கம் உளது. Place De L' Opera, Place D' Italie, Place De La Bastille எனப்பவை பிரஸித்தமான அரங்கங்கள். பேட்டைகளுள் (Faubourg St. Jacques and Faubourg St Germain) என்பவைகளை முக்கியமாகச் சொல்லலாம். புல்வாடுகள் எனப்பவை ஆதியில் கொத்தளங்களாக அமைக்கப்பட்டனவேயானாலும், இப்போது இரு புறமும் மரமடாந்த விசாலமான உலாச்சாலைகளாக இருக்கின்றன. இந்த உலாச்சாலைகளிற் பல முனனும் கொத்தளங்கள் இருந்த இடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பாரி நகரத்திற் சிறந்த சிங்காரவனங்களும் அழகிய தோட்டங்களும் அநேகம் இருக்கின்றன. அவற்றுள் Jardin (Jarden du Luxembourg, Jardin des Tuileries, Jardin du Palais Royal, Jardin d' Aclimatation (better known as the Bois de Boulogne), Pare des Butters Chaumont Parc Monceau, and Parc de Montsouris எனப்பன முக்கியமானவை. இந்தத் தோட்டங்களின் அழகு சொல்லி முடியாது. பாரி நகரத்திலுள்ள முக்கியமான காட்சி இதுவே தினந்தோறும் பிற்பகலில், காலை வேளையிலுங்கூட உல்லாஸமான ஸ்திரீ புருஷர்கள் கூட்டங் கூட்டமாக இவைகளில் வந்து சோவாகள் அநேக நந்தவனங்களில் மேள வாத்தியக் கச்சேரி நடந்து கொண்டிருக்கும். காபியும் தினபண்டங்களும் விற்குக் கொண்டிருப்பார்கள். நந்தவனங்களுள் சிறந்தது லக்ஸம்பாக்கு எனலும் தோட்டமேயானாலும், பாய்-டி-பொலோன் என்பதன் அழகும் அமைப்புமே மனத்தை மிக்க கவரும். மேற் சொல்லிய தோட்டங்களின் பெயர்களைப் பாராததால், இவையெல்லாம் அரசாங்களின் உத்தியான வனங்களாக இருந்தனவென்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. விபலவம்போன்ற ஊராக கல்கங்களினாலும், ஜனநாயக துரைத்தனம் ஏற்பட்ட

டதனாலும் இவையெல்லாம் பொது ஜனங்களுடைய உபயோகத துக்கு வந்தன.

சாப்பாட்டுவேளைக்குச் சரியாக நான் என விடுதிக்குத் திருமபி வந்து விட்டேன். சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது என்னைப் போல அங்கே பணம் கொடுத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிற மறவர்களுக்கு என்னைப் பரிசுசம்பப்படுகிறதெனினால். அந்த மற்ற வர்களாவா, பெருவியா, டெனமார்க்கு, நாரவே, ஸ்வீடன், பிரான்சு, ஸ்பெயின், பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ஐக்கிய மாகாணங்கள் என நும பறபலதேசத்தவர்களாயிருந்தார்கள். சாவதேசசமகங்களு க்கும் பிரதிநிதிகளைப் போல, அங்கு கூடியிருந்த அவர்களை நான் கண்டதும், உலக சமாதானத்தையும் அமைதியையும் காப்பாற்றும் பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, ஆனால், செய்கையில் ஒரு சிறிதும் அத துறையில் பயன்படாமல் இருக்கும் சர்வதேச சமகத்தில் அங்கம் வகித்த பல்வேறு ஐரோப் பிய தேசத்துப் பிரமுகங்களும், அவ்வுத்தேசத்தின் மந்திரி சபை களிலும், இதர பொறுப்புள்ள ராஜ்ய பதவிகளிலும் இனி அங்கம் வகிக்க அருகம் அற்றவர்களென உத்தரியடிக்கப்பட்டு, உலகிலுள்ள அரசியல் ஞானிகளின் இகழ்ச்சியைக் கண்டு மனம் உடைந்தவர் களாய், எல்லோரும் விலலாடு மாதின் சாப்பாட்டு விடுதியில் அடைக்கலம் புகுந்தார்களோவென்று எண்ணினேன் அந்த லீக் ஆவ் நேஷன்ஸில் துன்புற்ற தேசத்தார சிலருக்குப் பரிகாரங் கள் செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி (Reparations Commission) ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியைச் சேர்ந்த இங்கிலீஷ் மாதா ஒருத்தியினிடம் நான் மேற்சொல்லிய அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டேன்.

அதற்கு அவள் நகைப்புறது “ லீக் ஆவ் நேஷன்ஸி லிருந்து வந்துள்ள பிரதிநிதிகளைப் போலல்லாமல், இந்தியா வின் சுயப் பிரதிநிதியாக இந்தியரொருவரும் விலலாடு மாதின்

போஜனசாலைக்கு நேரே வந்திருக்கிறாரே” என்று சொன்னாள். அவள் சொல்லியது நிரமப நியாயமே. எனது வலது புறத்தில் நாவே தேசுதது மாதொருத்தி உட்கார்ந்திருந்தாள். அவள் நல்ல இங்கிலீஷில் “இங்கே ஜன நெருக்கததால் மிகப் புழுக்கமாயிருக்கின்றதல்லவா? நாம் முன்னும் பின்னும் நகர்வதற்குக்கூட இடமில்லாதிருக்கின்றதே” என்று என காதோடு சொன்னாள்.

“அப்படி யிருப்பதனாலும் ஒருவிதமான நன்மை நமக்கு உண்டு” எனறேன். ‘அஃது எப்படி’ என அவள் கேட்டாள். “நாம் கீழே விழுநது காயப்படுவதற்கிலை யல்லவா? ஏனெனில், விழுவதற்கு இடமில்லை” என்று பதில் சொன்னேன். அவள் நகைத்து எங்களுக்குள் நடந்த இநதச சம்பாஷணையைத் தனக்கு வலது புறத்திலிருந்ததொரு நார்வேக்காரனிடம் சொன்னாள். அவன் தனக்குப் பக்கத்திலிருந்தவனிடம் இதைச் சொன்னான். முடிவில் பணிபெண்ணாகிய லாம்பாட்டன் என்பவளுடைய காதுக்கு இது எட்டியது. நல்ல வேளையாக அவள் இதை வில்லாடு மாதுக்கு அறிவிக்காமல் பெருமனத்தோடு தன்னோடே அடக்கிக் கொண்டாள். இநத வராததை வில்லாடு மாதின காதிற் பட்டால், அவளுக்கு இனிமையாயிராது. கொஞ்சம் வருத்தமாகவே இருக்கும்.

எல்லாரும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் இங்கிலீஷ் மாது ஒருத்தி இந்தியாவுக்குக் கிடைத்திருக்கிற துரைதனச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசினாள். அப்போது அவள், “இந்தியாவில் ஸ்வய ஆட்சி நன்றாக நடைபெறுது. ஏனெனில், ஜனங்களுக்குச் சாதாரணமாய் இருக்கவேண்டியபடி, சட்டத்திற்கு இசைந்து ஒழுங்காக நடக்க வேண்டுமென்னும் உணர்ச்சி இந்தியர்களுக்கு இல்லை” என்றாள் எனக்கு எதிரில் உட்கார்ந்திருந்த அமெரிக்க மாது ஒருத்தி, “தேச சட்டத்திற்கு அடங்கி நடந்து அதற்குக் கௌரவம் அளிக்கும் சமபிரதாயத்தை அமெரிக்கர்களாகிய எங்

களிடமிருந்து இந்தியர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறினாள். அன்றியும், அவர்கள் அப்படி கற்றுக்கொள்வதற்கு எத்தனையோ ஆயிரங்காலம் செல்லும் என்றும் சொன்னாள். இஃது என மனத்தை உறுத்தியது. ஆதலால், “அம்மே! நான் விநயக குறைவாக பேசுகிறேனென்று தோன்றினால் என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்; நீங்கள் சொல்லியது சரியாயிருக்கலாம். ஆனால், நீங்கள் சொல்கிறபடி அமெரிக்கர்கள் தேச சட்டத்தை அவ்வளவு கௌரவிப்பது உண்மையாயிருந்தால், உங்கள் நாட்டில் எல்லாரும்து மது மறுத்துக் கட்டுடியாமல் இருக்கவேண்டுமெனலும் விதி ஏற்பட்டிருக்க, நீங்கள் இங்கே வந்து கள குடிப்பது ஏனோ?” என்று கேட்டேன். நான் அப்படி கேட்டவுடனே அங்கிருந்தவர்களெல்லாரும் வாய்க்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டார்கள். அவ்வழகிய அமெரிக்க மாதின் முகம் அசடு தட்டியது. அவள் வெட்கமுற்று, “குற்றமாக நினைத்து நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை” என்றாள். “நானும் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை” என்று பதில் சொன்னேன். அதோடு அவ விஷயம் அப்போதைக்கு முடிவுற்றது. மறு தினத்திலிருந்து அவளும் அவளுடைய தாயாரும் கள் அருந்தாமல், நீரே அருந்தத் தலைப்பட்டார்கள். அமெரிக்கர்கள் உண்மையில் அமெரிக்கர்களாகவே இருந்தால், அவர்கள் சட்டத்தை மதித்துக் கௌரவிப்பதில்லையென்றும், ஸ்வேசசையாக நடக்கிறவர்களென்று பெயர் பெற்றிருப்பதற்கு ஏற்படி நடப்பதில்லையென்றும் இவ்வாறு ருஜுவாயிற்று ஆயினும், ஒரு விஷயம் எனக்குத் திருப்தியாயிருந்தது. நான் அப்படி எதிர்த்துப் பேசிக் குற்றினேனென்று அவ்வமெரிக்கர்கள் இருவரும் என்னிடத்திற் சிறிதும் துரபிமானம் கொள்ளவில்லை, கோபமும் காட்டவில்லை. எப்பொழுதும் மிக மரியாதையாகவும் விநயமாகவுமே நடந்துகொண்டார்கள்.

போஜனாதரம் தரையின் கீழுள்ள பாஸ்டில் (Bastille) வுக்குப் போனேன். அங்கே பெரிய ஜனத் திரள்களையும் பல

விதமான வேடிக்கைகளையும் கண்டேன். ஏனெனில், பாஸ்டில் கோட்டையைப் பிடித்த தினத்து வருஷோற்சவம் ஜூலை 14-ந் தேதி வரத்தக்கதாகும். அது பெரிய தேசிய விழா. ஐரோப்பிய மகா யுத்தம் இவர்களுக்கு வெற்றிகரமாக முடிவுற்றமையினால், இந்த விழா கொண்டாடுவதில் ஜனங்கள் புதிய உற்சாகம் மேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

பிரசித்தி பெற்ற “லாமாஸலே” (La Marseillaise) எனலும் பிரஞ்சு தேசிய கீதத்தை நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அது உளததைக் கவரவல்லது; அடிமைத்தனத்திலே ஊறிப் போனவர்களுக்கும் கூட சுதந்திர ஆர்வத்தை உண்டாக்கவல்லது. அந்த கீதத்தை அப்படியே மொழி பெயர்த்துக் கீழே தருகிறேன்:

1. நாடடுமக்களே, எழுக! கீர்த்தியை

நாட்டுகின்ற நன்னாளும் வந்தது!

கூட்டினா படை, குருதிசிந்த வெவ

கொடி உயரத்தினார், கொடியர்; காணுவீர்!

நமது கையிலே அணையுமைந்தரை,

நண்பா தம்மையும் நாசமாக்குவார்.

திமிதமிட்டு நம் ஊரிலே பகைத்

தீயர் தீபபடை திரிதல கேட்டிரோ!

எழுவீர், ஆயுதபாணிகளாக!

எழுவீர், விரைவீர், அணியணியாக!

அழிவார் கொடியோர்! அவர்புலை ரத்தம்

ஆகுந் நல்லெரு நம் வய லெங்கும்!

2. ஆர்த்தெழுந்த இவ் வடிமை மாககளின்
 ஆசை யாவையும் அவலமாக்குவோம்!
 நேர்த்தி! நமமையும் அடிமை கொள்ள நீள்
 நினைவு கொண்டனா வெறியர், வீணிலே.
 பழைய புன்தனை எவர் நிமிததமோ?
 பயமுறுத்த இப் புலையர் வந்தனர்!
 எழுக, பிரான்ஸியப் புனித மைந்தரே!
 ஏறி வெஞ்சினம் பெருக நெஞ்சிலே.
 எழுவீர், ஆயுதபாணிகளாக!
 எழுவீர், விரைவீர், அணியணியாக!
 அழிவார் கொடியோர்! அவா புலை ரத்தம்
 ஆகுந் நல்லெரு நம வய லெங்கும்!

* * *

3. நடு நடுங்கவே, கொடிய காதகர்,
 நாடு தீங்குறச் சதி இயற்றுவார்
 கெடுக! சூழக இனறெமது சாபமும்!
 கேடு வஞ்சகம் சிதறி வீழவே.
 போர் முகத்திலே எமது வாலிபர்
 பொருது மாயவுறிற் புதிய வீரர்கள்
 ஓர் கணத்திலே எழுவர் ஆயிரம்!
 ஒன்று கூடினோம் பகை ஒழிக்கவே!
 எழுவீர், ஆயுதபாணிகளாக!
 எழுவீர், விரைவீர், அணியணியாக!
 அழிவார் கொடியோர்! அவா புலைரத்தம்
 ஆகுந் நல்லெரு நமவய லெங்கும்!

* * *

4. எமமை யீன்ற இந் நாட்டின் அன்பினால்,
 எங்கள் கைகள் போர வலிமை சேர்கவே!
 செம்மை சால புகழ் சோ சுதந்திரத
 தேவி! நின் விழிக் கருணை நாடினோம்!
 உனது தெய்விகக் கொடி யினீழ்வில்
 உயர்க, வெற்றியின் நாதம்! எதிரியின்
 மனமிடிநது மண்ணாக, எம் புகழ்
 வளாக! நின் பெயர மகிமை வாழ்கவே!
 எழுவீர், ஆயுதபாணிகளாக!
 எழுவீர், விரைவீர், அணியணியாக!
 அழிவார் கொடியோர்! அவர் புலையாததம்
 ஆகுக நல்லெரு நமவய லெங்கும்!

* * *

இந்த “லாமாஸலே” கீதத்தை இங்கிலீஷிலும் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். அதன் மொழி பெயர்ப்பையும் கீழே தருகிறேன். பாடல பல இடங்களில் மாறுபடுகிறது. தமிழ் நாட்டிலே சிவனுக்கு மீசை யிலலை; ஆனால், மகாராஷ்டிரத்தில் உண்டு. அதுபோல் ஜனங்களின் உணர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு, இந்த கீதமும் அங்கங்கே மாறுபட்டது. சுதந்திர ஆர்வம் கொண்டவர்களின் நெஞ்சிலே இந்தப் பாட்டு எவ்விதமான உணர்ச்சியை உண்டாக்குகிறதென்பதையும் இம் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து அறியலாம்:—

பிரானஸின் மைந்தரே, பெழும் புகழ்க் கெழுக!
 ஆருயிர் மக்கள், அணைந்த பொன் மாதா,
 தாதையா, மூததோர், தனிப்பெருங் கூட்டம்:
 கணபுனல் சோரக கலங்கி நிற்கின்றார்;
 அவர் குரல் கேட்பீர், அழுது நைகின்றார்!

ஆணவம் செறிந்தார், அருளிலாரா, கூலிப
படையினா, நாட்டைப் பாழ்படுத்தினாரர்!
அசசமே விதைத்தார்! அயாவுறீர், இனியும்!
இதந்தரும் சாந்தியும் சுதந்திரத் தாயும்
குருதியில தோய்ந்து வெறு நிலம் வீழ்ந்தாரா!

முந்தாக, முந்தாக, முந்தாக, வீரா!

முண்டு திரண்டினி ஒரு முகமாக!

சிந்துக வெம்பகை, உருவுக வாளை!

சோக சுதந்திரம், அல்லது மரணம்!

* * *

கொடுங்கோல் அரசர் கூடி யிழைத்த
பயங்கரப் புயலும் பாய்ந்தது நாட்டில்!
போர் வெறியேறிப் பொரு படை குமுறும்
அய்யோ, வயலும் அழகிய நகரும்
வெய்ய தீப்பட்டு வெந்து சாய்கின்ற!

இன்னமோ, உறக்கம்? எழுக நீ, வீரா!
வரம்பிலாரா கொடுமை வளர வைக்கினாரர்;
நீதியும் மறந்தாரா, நெறியையும் விட்டாரா;
குருதிக கறையினா, குற்றமே இழைத்தாரா;
நாடும நகரமும் நாசமே புரிந்தாரா!

முந்தாக, முந்தாக, முந்தாக, வீரா!

முண்டு திரண்டினி ஒரு முகமாக!

சிந்துக வெம்பகை, உருவுக வாளை!

சேர்க் சுதந்திரம், அல்லது மரணம்!

* * *

செருக்கும் செல்வமும் செறிந்த வனகணர்,
 அளவிலா ஆசையில் அலைபுமிப புலையா,
 பொன்னெடு மண்ணும் இன்னமும் நாடிக்
 காறறையும் விலை செய்க கருதி விட்டாரே!
 வண்டி இழுகதும் மாடென நமமை

எண்ணினார்! தம்மை இறையென மதித்தார்!
 அனைவரும் மனிதரே, அதை இவர் மறந்தார்.
 யாவரே பெரியோர்? யாவரே சிறியோர்?
 இனி யொரு கணமும் இவர் காலடியில்
 தொண்டு புரிந்து துய ரொடு வாழோம்!

முந்துக, முந்துக, முந்துக, வீரா!

முண்டு திரண்டினி ஒரு முகமாக!
 சிந்துக வெம்பகை, உருவுக வாளை!

சோக சுதந்திரம், அல்லது மரணம்!

* * *

சுதந்திர தேவி! நின் சுடர்விழி அருளின்
 மாண்பு பெற்றபின் மறந் திடத்தகுமோ?
 இருள மிகு சிறையும் இடாதரு விலங்கும்
 கட்டுமோ உனனைக் காவலும் உனக்கோ?
 படை பலம் தானும் பணியச் செய்யுமோ?

கொடியவா பொய்மையில் குலைந்த திவவுலகம்,
 நெடுநாள அழுகுரல நிறைந்த தெத்திசையும்.
 இன்றவா தோற்றா! எழுந்தனம், தேவி!
 எங்கள் கையிலே ஏந்திய வாளும்
 கவசமும் நீயே! காவலும் நீயே!

முந்துக, முந்துக, முந்துக, வீரா!
 மூண்டுதிரண்டினி ஒருமுகமாக!
 சிந்துக வெம்பகை, உருவுக வானே!
 சோக சுதந்திரம், அல்லது மரணம்!

* * *

கானமே தொழிலாகக் கொண்ட காயக ஸ்திரீகள் அந்தக் கீதத்தை மிக மனோஹரமாகப் பாடினார்கள். அவர்களுடைய பாட்டை ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடி, ஆனந்தத்தினால் அயர்ந்து, தங்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியபடி ஒரு பிராங்கு நோட்டுகளும், அரை பிராங்கு நோட்டுகளுமாகக் கொடுத்தார்கள். மார்ஸலே என்னுங் கீதம் இவர்கள் பாடிய முறையில் என் மனத்தை மிக இளக்கியது. அந்த விழாவிற்கு கூடியிருந்த பெண்மணிகள் உற்சாகத்தினால் பரவசமாகித் தம்மை மறந்தே வியவகரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிரான்சு தேசத்து ஸ்திரீகள் பொதுவாக இயற்கையிலே அழகு வாய்ந்தவர்கள். அவ் வியற்கை யழகைத் திறம்பெற்ற செயற்கையினால் அவர்கள் அழகுக்கு அழகு செயது சிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த விழாவின முக்கியோற்சவம் ஜூலை 14-ந் தேதியில் நடைபெறத் தக்கதாயினும், 11-ந் தேதி இரவிலேயே தெருக்கூத்துக்கள் அங்கங்கே நடந்துகொண்டிருந்தன.

ஜூலை 12-ந் தேதி முழுதும் பாரி நகரத்திலுள்ள பிரதான சாசகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவைகளுள் சிறந்தவை Notre Dame De Paris, La Madeleine and Sacre coeur of Montmartre எனப்படும். அவை ஒவ்வொரு கட்டடமும் வேறு வேறு சிற்ப மோஸ்தராக அமைக்கப்பட்டவை. நாட்டார்தாம்என்பது மிக்க கம்பீரமானது, லா-மாடல்லீன் என்பது அழகு மிகுந்தது. ஸாகரே-ஸோ எனப்பது அற்புதச் சிறப்புடை

யது. ஒன்றொன்றாக இம் மூன்றையும் நான் நெடுநேரம் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். மான்ட்-மாட்ரேயில் மலைமீது ஏறுவதற்கு இருமடி வடம் கட்டியிருக்கும் ரெயிலவே ஒன்று இருக்கிறது. சொற்ப சார்ஜு கொடுத்தது அதில் ஏறிச் செல்வதற்காகும். மான்ட்-மாட்ரேயிலில் எனக்குத் திவ்வியமான சிற்றுண்டிக்கிடைத்தது. ருசிகரமான பக்ஷியங்கள் யதேஷ்டமாகக் கிடைத்தன. ஆனால், குடிப்பதற்குத் தேரீரை யருந்தாமல், நான் காப்பிப் பானகம் குடித்தேன். உலகத்திலுள்ள காபிகளுள் உததமமான ரகம் பிரான்சு தேசத்தில் வழங்குகிறது. ஆனால், அங்கு வழங்குகிற தேயிலையோ உலகத்திலுள்ள ரகங்களுலெல்லாம் அதம்மானது. பிரெஞ்சுக்காரா காபி குடிப்பதில் ஒரு பெரிய விசித்திரம் இருக்கின்றது. அவர்களிற் பெரும்பாலார் பாலிலலாமல் வெறுந் கஷாயமே குடிக்கிறார்கள். புதிதாக அவ்விடம் போனவர்கள் பால் சேர்த்துக் குடிக்க விரும்பினால், “காபியும் பாலும்;” வேண்டுமெனச் சொல்ல வேண்டும்!

சாசுகளைச் சுற்றிய பராக்ஷப் போனபோது Bank of France, The Exchange, The Hotel de Ville (Tour Fale) the Palais de justice (High Court), the Chamber of Commerce, and the Palais de ' Elysee என்பவைகளையும் பார்த்தேன். கடைசியாகச் சொல்லியது பிரெஞ்சு ஜனநாயக துரைத்தனத்து அத்தியக்ஷருடைய இருக்கையாகும். வேடிக்கை பராக்ஷிவர்கள் அதற்குள்ளே போய்ப் பராக்ஷமுடியாது. ஆயினும், அதன் வெளிப்புறத்தை நன்றாகப் பார்த்தேன். அது ரிப்பளிக்கின் பிரெஸிடெண்டு நிவசிப்பதற்கேற்ற மாளிகையே. ஹோட்டெல்-டி-வில் என்பது மகத்தான கட்டடம், சிறப்பதிறமை மிக வாய்ந்தது. லண்டனிலுள்ள புதிய டவுன் ஹால் இதைவிட அதிகப் பணம் செலவிட்டுக் கட்டப்பட்டதேயானாலும், அதைக் காட்டிலும் இது சிறந்ததென எனக்குத் தோன்றியது. எக்சேஞ்சு

என்பதும் பெரிய கட்டடமே. ஆனால், அதில் விசேஷச் சிறப்பு ஒன்றுமில்லை. அன்றைத்தினமே எட்டுப் பாலங்கள் எனலும் அருமையான காட்சியைபுற கண்டேன். பாரி நகரத்துப் பாலங்கள் நெடுங்காலம் தாங்குதக்கவாறு கெட்டியாகவும் பலமாகவும் இருப்பதல்லாமல், அழகாகவும் இருக்கின்றன அவற்றுள் ஜேரூ பாலமும், மூன்றும் அலெக்ஸாண்டா பாலமும் முக்கியமாகச் சொல்லத்தக்கவைகளாகும். தரைக்கீழ் இருப்புப் பாதையில் ஐந்தாம் ஜாஜ் எனலும் ஸ்டேஷனிலிருந்து நான் வெளிவந்தபோது இரவு சுமார் 11-மணி இருக்கும். நான் இருக்கும் போர்டிங் ஹவுசுக்குப்போகப் புறப்பட்டேன். எனக்கு வழி தப்பிப் போயிற்று. பிரெஞ்சுக்கார நெருவனைப் பாதத்துக் கேட்ளா தெரு எங்கே இருக்கிறதென்று கேட்டேன். அவன் உடனே பதில் சொல்லமாட்டாமல், ஆலோசனையிலாழ்ந்து, “ஆம், நான் பிரெஞ்சுக்காரன்தான்” என்று பதில் சொன்னான். அது என் கேள்விகுச் சரியான பதிலன்று. பிறகு அவன் ஒரு நிமிஷ நேரம் மதாந்தையைப் போல உற்றுப் பாதத்துக்கொண்டிருந்தான். எனக்கு ஏதோ வேண்டுமென்று நான் கேட்பதாக அவனுக்குத் தோன்றியது போலும். அதன்மீது அவன் “உமக்கு என்ன வேண்டும், ஐயா?” என்று பிரெஞ்சு பாவையில் கேட்டான். கேட்ளா தெருவில் 9-ஆம் நம்பர் வீட்டில் என அறைக்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னேன். அப்போது அவன் என கையைப் பிடித்துக்கொண்டு கேப்ளர்தெருவுக்கு அழைத்துப் போனான் வழி நெடுக அவன் சரசமாகப் பேசும் ரீதியாகப் பிரெஞ்சு பாவையில் என்னென்னவோ பேசிக்கொண்டு வந்தான் அவனுடைய வாதத்தைகளில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் மாததிரமே எனக்குப் புலப்படாது. என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தவுடன், தத்துவ ஞானி போன்ற எனது நண்பன் என் கையைப் பிடித்துப் பலமாகக் குலுக்கிக்கொண்டு நிதானமாகவும், என் மனத்திற் படியும்படியாகவும், “இல்லை, இந்த ஐரோப்பிய

மகா யுத்தத்தில் தப்பிப் பிழைத்த இந்த மூன்றும் ரிப்ப்ளிக்கு (குடியரசு) இனி என்ன ஆபத்து வந்தாலும் தப்பிப் பிழைத்து விடும். குடியரசு நீடுழி வாழ்க” என்று சொன்னான். “ததாஸது” என்று நான் சொன்னவுடனே, அவன் மறுபடியும் என கையைக் குலுக்கி, “நீ தான் சரியான ஆள்” என்று சொன்னான். உடனே அவன் திடீரென என்னை விட்டு நீங்கி நடந்து போயவிட்டான். ஒரு நிமிஷம் பொறுத்தது, என வாசற கதவின் சாவியை மறந்து விட்டேனெயெனத் தெரிந்து கலக்கமுற்றேன். மணியடித்து வில லாடு மாதை எழுப்புவது அவளுக்குக் கோபம் உண்டாக்குவ தாகும். ஆனாலும், கடைசியாக நான் செய்யத்தக்க காரியம் அது வேயெனத் தீர்மானித்தேன். ஏனெனில், இரவுப்பொழுதைத் தெருவிற கழிப்போமெனப்பது இயலாத காரியம். ஏதாவது ஹோட் டலுக்குப் போவோம் என்பதும் முடியாது. போடிஹறுவுஸ் வாசலணடை நான் போனபோது, கதவுக் கெதிரில் ஆங்கிலப் பெண்ணொருத்தி பட்டாளத்து ஆபீஸா ஒருவனோடு ஆழ்ந்த சம்பாஷணையில் அமர்ந்திருந்தாள். அவளைப் பார்த்தவுடனே எனக்குச் சந்தேகம் ஜனித்தது. தெருக்கள் தோறும் ஜதை ஜதை களாக ஆண்பெண்கள் நினறுகொண்டிருந்தார்கள். இவ்விருவர் களும் அப்படிப்பட்ட ஜதையாக இருக்கலாமென்று நினைத்தேன். தெருவிற் சற்றுத் தியங்கி நின்றேன். கதவைவிட்டுச் சற்று விலகி நினறு அந்தப்பெண், “கதவைத்திறக்கப்போகிறீரா, என்ன?” என்று வினவினாள். “என்ன செய்வேன்? சாவியை மறந்து வைத்துவிட் டேனே!” என்று பதில் சொன்னேன். “என்ன அசட்டுப் பிள்ளை!” என்று சொல்லிவிட்டு, அவள் தன திறவுகோலைக்கொண்டு கதவை எனக்குத் திறந்துவிட்டு “உள்ளே போம். ஜாக்கிரதை யாகப் பார்த்துப் படிகளில் ஏறும்” என்று சொன்னாள். அவளுக்கு நான் மனமார் வந்தனோபசாரங்கள் மிக்க கூறி, கதவைச் சார்த்திக் கொண்டு போகட்டுமா எனக்கேட்டேன். அதற்கு அவள் “வேண்

டாம், நான் உள்ளே போகவேண்டும். திறந்தே இருக்கட்டுமே” என்று சொன்னான். அவள சொற்படிக கதவைத் திறந்து வைத்து விட்டே அவசர அவசரமாக மாடியேறிக் கம்பளியைச் சுற்றிக் கொண்டு படுக்கையிற படுத்தேன். எனக்கு உண்டாயிருந்த களைப்பு இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்லி முடியாது. இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் தூக்கம் பிடித்து அயர்ந்தேன்.

அதற்கடுத்த இரண்டு நாளும லூவா (Louvre) எனலும் மியூசியத்தைப் பாப்பதிலேயே போயிற்று. இந்தக் காட்சிச் சாலைக்கு டாடானது எங்குமில்லை என்று சொல்லலாம். இதில் Venus of Milo, Mona Lisa of Leonardo, Madonna of Botticelli, The Christ bearing the Cross by Veronese, Entombment of Titan, The old man and his grand son by Ghirlandajo, the Sculptures of Angelo and the immortal frescos of Holbein, Gerard Dou and Hals முதலானவை இருக்கின்றன. சிற்பம் முதலான பற்பல கலைகளில் கைதோந்த பெரியார பலா இவைகளின் அழகையும் அதிசயத்தையும் வியந்து வரைந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால், இவைகளை நான் புகழ்ந்து பேசுவது சூரியனுக்கு முன் பிடித்த தீபம் போலவும், கடலுக்கு வராத நீர்த்துளி போலவும் இருக்கும். இவ்வளவு அழகையும் கண்ணாற் கண்டவுடனே, இந்தப் பாக்ஷியம் எனக்குக் கிடைத்ததே யெனலும் ஆனந்தத்தினால் எனக்குக் கண்ணீர் பெருகியது இப்படிப்பட்ட மியூசியம் இந்தியாவில் எத்தனையோ அதிசயமான பொருள்களும் கைவினைப் பண்டங்களும் இருந்த போதிலும், இப்படிப்பட்ட காட்சிசாலையை அமைக்காமற் போனாகவே எனலும் விசனத்தினாலும் எனக்குக் கண்ணீர் பெருகியது இவ்வளவு சொல்லிய மாதிரித்திலே இந்தக் காட்சிச் சாலை எவ்வளவு அருமையானதென்பது எளிதிற புலப்படுமன்றோ?

14-ம் தேதி மாலையில் லுவரிலிருந்து திருமபி வந்தவுடனே Hotel de la Monnaie எனப்படும் பிரஸித்தமான கலலறைகளையும் பாப்பதற்கு அனுமதி தரவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு எழுதிக் கேட்டேன் அன்றிரவு பாஸ்ட்டி (Bastille) லில் நடந்த தேசிய விழாக் கொண்டாட்டங்களைப் பார்க்கப் போனேன். அவ்வளவு அபரிமிதமான ஆர்வத்தை என ஆபுளில் நான் வேறு எங்குங் கண்டதில்லை. ஒருவருக்கொருவர் சிறிதும் பழக்கமாவது பரிசுசயமாகவது இல்லாத ஸ்திரீ புருஷர்கள் மாஸலே எனலும் தேசிய கீதத்தைப் பாடிக்கொண்டு, வெறி பிடித்தவர்களைப் போலத் தெருவில் நர்த்தனம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அளவு கடந்த கூட்டங்கள் எங்கும் நிறைந்திருந்தன. பிளேஸ் டிலா-பாஸ்ட்டில் (Place de la Bastille) எனலுமிடத்திலிருந்து பிளேஸ் டிலா-கன்காடு ((Place de la Concord) க்குப் போனேன். பிளேஸ் டிலா-கன்காடு என்பது பெரிய பிரெஞ்சு விபலம் (Revolution) நிகழ்ந்த காலத்தில் ஜன சங்கரத்தினால் இரத்தக்களரியாக இருந்த இடமாகும். அவ்விடத்திலும் பாஸ்ட்டில்லிற் போலவே ஜனங்கள் அங்கும் தேசாபிமானம் மிகுந்த மனோமத்தர்களாக ஆடிப்பாடிக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடினார்கள். ஒவ்வொரு ஹோட்டலுக்கெதிரிலும் தெருவில் நர்த்தனம் நடந்துகொண்டிருந்தது. உள்ளக கிளாசிக் மிகுந்த பாரி நகரம் உளபொங்கிக் கொண்டிருந்த தருணத்தில் அதைப் பார்த்து அனுபவித்துவிட்டுக் கிட்டத்தட்ட நடுநிசியில் என ருமுகுத் திருமபி வந்தேன்.

மறுநாள் The Tere-Lachaise, Montparnesse and the montmartre எனலும் பாரி நகரத்து முக்கியமான கலலறைகளைப் போய்ப் பார்த்தேன். அவைகளில் விசேஷம் ஒன்றும் அகப்படவில்லை. கிழவிகள் சிலா அக கலலறைகளுக்கருகே பூ மாலைகளை விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இறந்து போய் அங்கே

அடக்கமாயிருக்கிற தத்தம் அனபாகளை நினைத்து விசனித்துச்-
சிலர் தங்கள் துக்கக் குறியாக அந்தப் பூமலைகளை வாங்கிச்சிரத்தை
யோடு அவரவருடைய கலலறைகளிற் சாத்துகிறார்கள்.

16-ந் தேதி லண்டனிலிருந்து எனக்குப் புதிய உடுப்பணி
ஐதையொன்று பாசலில் வந்தது. நான் பிரான்சுக்குப் புறப்படு
முன், சமயத்திற்கு வந்து சேரவேண்டுமென்று இதைத் தைக்கச்
சொல்லியிருந்தேன் நான் எந்தக் கடைக்காரனுக்குச் சொல்லி
யிருந்தேனோ அவன் ஒரு தையக்காரனிடம் இந்தக் காரியத்தை
ஒப்பித்திருந்தான். தையக்காரனுடைய கிட்டிய உறவினன் ஒரு
வன் திடீரென இறந்து போனமையின், காரியம் தடைப்பட்டது.
உரிய காலத்தில எனக்கு உடுப்பு வந்து சேரவில்லை. பிரான்சில்
எனது விலாசத்துக்கு அனுப்பிக் கொடுப்பதாகக் கடைக்காரன்
எனக்குச் சொல்லியிருந்தான். அணியத்தக்க வஸ்துக்களுக்குச்
சுங்க வரி இல்லையென்று எனக்கு உறுதியாகச் சொல்லியிருந்தார்
கள். அப்படியிருந்தும் இந்த உடுப்புப் பாசலுக்கு 41 பிராங்க்ஸ்
(சுமார் ரூ. 8—8—0) கடற் சுங்கமாகவும், வேறு ஏதேதோ செலவு
களுக்காக 5 பிராங்கு 30 சதம் (சுமார் ரூ. 3—3—0) ரூபாயும் எனக்
குச் சராஜா செய்திருந்தார்கள். இதைப் பார்த்தவுடன் எனக்குப்
பகீரென்றதெனச் சொல்ல வேண்டுமா? மொத்தம் 19 பிராங்கு
30 சதமாயிற்றல்லவா? இது இப்படிச் சிலலரையாக இருப்பது
சரியன்று எனறே போலும் 70 சதம் பக்ஷீஷாகக் கூட்டி முழுத்
தொகையாக 20 பிராங்கு ஆகிவிட்டாகன. இந்த அபஹாஸி
யத்தை என்னவென்று சொல்வேன்! இந்த பக்ஷீஷ் கொடுக்கமாட்
டேனென்று நான் மறுத்திருப்பேன். ஆனால் விலலாடுமாத் அந்த
20 பிராங்கு கொடுத்து அந்தப் பார்சலை வாங்கி வைத்திருந்தாளாத
லால், நான் அவள் கொடுத்திருந்த பணம் முழுவதையும், பக்ஷீஷ்
உளபட எல்லாவற்றையும், திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமோவென
நான் வினவியதற்கு விலலாடு மாத் “சுங்கத்து ஆட்களும் ஒரு

மொந்தை குடிக்கத்தான் வேண்டும், ஐயரே” என்று பதில சொன்னான். பக்ஷீஷ் என்று நான் மேலே சோன்னேனே. அதற்குப் பிரெஞ்சு பாஷையில் பூர்ப்வா (Pourboire) என்று பெயர். ‘குடிப்பதற்காக’ என்று அதற்கு அர்த்தம். “அம்மா! அவர்கள் குடிப்பதற்காகப் பணம் வேண்டுமென்பது இருக்கட்டும். அவர்கள் என செலவிலேயா குடிக்க வேண்டும்” என்று நான் சொல்லவெ, எல்லாரும் கலகலவென்று சிரித்தார்கள்.

காலையுண்டி அருந்திய பின் நான் பாஸ்ட்டிலுக்குப் போய், அது செங்குத்தான தூண்போல உயர்ந்திருக்கும் அழகை ஒரு மணி நேரம் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். பாஸ்ட்டில் கோட்டையைப் பிடித்தது மிகப் பெரிய காரியம். உலகத்துச் சரித்திரத்தில் அதைக் காட்டிலும், பிரமாதமான சங்கதி வேறொன்று மில்லை என்று சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள். அதை அவ்வளவு தூரம் பெருமைப்படுத்திச் சொல்வதற்கு எனக்கு மனம் வராதாயினும், உலகச்சரித்திரத்தில் நிகழ்ந்த மகத்தான நல்ல காரியங்களுள் இதுவும் ஒன்று எனவே எனக்குத் தோன்றியது. பாஸ்ட்டில் எனபது பாரி நகரத்திலிருந்த பழைய பாட்டை, அது ராஜாங்கத்துச் சிறைச்சாலையாக நெடுங்காலம் உபயோகப்பட்டு வந்தது. அதை அந் நாட்டிற் பெரிய விப்லவமாக நேர்ந்த புரட்சியிற் சேர்ந்த குமபற்காரர்கள் 1789 ஜூலை மாதத்தில் இடிகுத தள்ளி அழித்துவிட்டார்கள். கொடுஞ் சிறைக்குறியாக பாஸ்ட்டில் என்னும் வராததை இன்றைக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

பாஸ்ட்டில்லைவிட்டு நீங்கி லவித கலாசாலைக்கும் கைவினைக் காட்சிச் சாலைக்கும் கோபெலின்சுக்கும் (Gobelins) போயிருந்தேன். அம் மூன்று இடங்களிலும் நான் பார்த்தவைகளெல்லாம் மிக நன்றாகவும் இனிமையாகவும் இருந்தன. முக்கியமாக கோபெலின்சு என்னும் காட்சிச் சாலையிற் பார்த்த சித்திர ஆடை முதலியன வெகு நன்றாக இருந்தன. Institut de Franceக்கும்

Hotel de Legion d' Honneurக்கும் போயிருந்தேன். அவ் விடங்களிற் பாதகக் கூடியவைகளை யெல்லாம் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். லீஜன்-டி-ஆனா (Legion d' Honneur) எனப்பது ஒரு பெரிய காட்சிச் சாலை. வீர தீர கனவானகள், கலைஞர்கள், ராஜ தந்திரி டிணர்கள் முதலானவர்களெல்லாம் அவரவருடைய அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தபடி பற்பல படிக்கிரமமாக அந்தச் சாலை யில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லாரையும் ஜனங்கள் எல்லாம் நோய்ப்படுத்திக் கொள்வதற்கேற்றவாறு இப்படிப் பட்ட சாலையொன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று நெப்போலிய னுக்குத் தோன்றியது மிக விசேஷமாகக் கொண்டாடத் தக்கது. நெப்போலியன் போன பாட்டைச் சார்ந்தவர்களும் அவனைச் சார்ந்த பிரதிக் கட்சியார்களும், சோலஜர்களும், ராஜ தந்திரிகளும் கலை ஞானிகளும் தங்ஙனப் பெயர் உலகத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்று பல திறத்தார்களும் விரும்பினார்கள் எல்லா ருக்கும் இந்த ஆசை இருப்பது இயல்பேயானாலும், இந்தக் காட்சிச் சாலையில் மிகச் சிறந்தவர்களுக்கு மாதிரிமே இடம் அளித்துச் சாமானியர்களைக் கௌரவிக் காமல் இருப்பதனால், இந்தச் சாலையின் பெருமை குறையாமலிருக்கிறது.

கலவறையினைப் பார்ப்பதற்காக அனுமதி வேண்டுமென்று எழுதியிருந்தேனல்லவா? போலீசு அதிகாரியிடமிருந்து அவ்வனுமதிச் சீட்டு எனக்கு வந்தது. அனுமதிச் சீட்டுள்ளவர்கள் மாதந்தோறும் முதல் சனிக்கிழமைமும் மூன்றாம் சனிக்கிழமைமும் அவைகளைப் போய்ப் பார்க்கலாம். மெழுகுவாததியும் தீப்பெட்டியும் வைத்துக்கொண்டு Place Denfert-Rochereau என்னுமிடத்திற் காத்திருக்கும்படி எனக்குச் சொன்னார்கள் அப்படியே காத்திருந்தேன். அவகே என்னைப் போலச் சுமார் 150 போ ஏற்கெனவே காத்திருந்தார்கள். அனுமதிச் சீட்டிற் குறிப்பிடாத இந்த வேளைக்குச் சரியாக இரண்டு போலீஸ்காரர் வந்து,

மெழுகுவாததியைக் கொளுத்திக்கொள்ளும்படி எங்களுக்குச் சொல்லி ஒரு நிலவறைப் பாதையின் வழியாக எங்களை அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். பிரகாசமான சூரிய வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருந்த வெளிவாயிற் கதவைச் சாத்திவிட்டார்கள். எங்களை நீண்ட நீண்ட சந்துகளின் வழியாக அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். அந்தச் சந்துகளின் இரு புறத்திலும் மானிட எலும்புகூடுகள் எண்ணிறந்தவை வரிசை வரிசையாகக் கிடந்தன. அந்த வரிசைக்கு அற்றமே இல்லையெனத் தோன்றியது. மூன்று லக்ஷம் மானிட எலும்புகூடுகளை 150 மெழுகு வர்த்திகளின் மங்கலொளியிற் காணும்போது எவனுடைய மனமும் கலங்கித் திகைக்காதா? மறறவர்களுக்கு எப்படி இருந்ததோ என்னவோ? என மனம் மங்கி ஆழ்ந்தது. அச்சத்தினால் என மனம் பதைக்க வில்லை, ஆனால், மாணத்தருவாயிலுள்ளவனொருவனண்டை இருக்குமபோதும், நிமானுஷயமான போகாததினண்டை நிற்கும போதும், பாழ்பட்ட கட்டடத்தைக் காணும்போதும் ஒருவனுக்கு என்ன விதமான துக்கம் உண்டாகுமோ அப்படிப்பட்ட விசாரம் என மனத்தில் எழுந்தது. தரையோ ஈரம், தலையோ குளிர்த்து கூசுகிறது; இடமோ பிண நாற்றம் நிறைந்தது; சுற்றிப் பாத தாலோ ஆயிரக் கணக்கான மணடையோடுகள் பலவிளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு நோ எதிர்மையாக வெப்பமான இரத்த ஓட்டமுள்ள மானிட சரீரம் புழங்கி வியக்கின்றது. இந்த மனிதர்களோ உளங்குகள்ளை பயமுட மீலுக்குப் பகதி விரயப் பாசங்கும் உடையவர்களாய், அடிமேல் அடிவைத்து மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கையில் ஒரு மெழுகுவாத்தி பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய கைநடுவருவதற்கேற்ப, அந்தக் தீப் வெளியும் அசைந்தாடுகிறது. இந்த நிலைமையில் இந்தப் பிரேத வறையில் எந்த முலைபில் என்ன இருக்கின்றதோ பாக்கவேண்டுமெனும் ஆவல்

அடக்காது மோதலா மேலும் நழைந்து பாக்கக் துண்டுகிறது. இப்படி நழைந்து பாப்பதனால், ஒருவேளை மாறாதா ஸ்திதி கருகுகின்ற மாமா தெரிந்துகொள்ளலாமோ வென்னும் எண்ணமும் எழுகின்றது. அங்கில மாகா குழாம ஒன்று எனனை நெருங்கி யந்திதப் பின்னை நடந்துகொண்டிருந்தது. அம் மாதர்களுள் ஓர் மகி “உமக்கு இங்கே பயமா யிருக்கவில்லையா?” என்று வின வினா அகற்றி நான், ‘பயமா! பயப்படுவானேன்’ இறந்தவர்கள் திகிலொழும் இழைப்புகில்லையே’ என்று பதில சொன்னேன். அங்கு செட்டு அவள், “அப்படியானபோதிலும், மரித்தவர் களுக்கும் நமக்கும் ஓர் அடி வித்தியாசந்தானே, இன்னும் ஓர் அடி வைத்தால் நாமும் அவர்களோடு சேர வேண்டியவாகளே என்னும் நினைவு தோன்றுமபோது அது பயங்கரமாக இல்லையா?” என்று மேலும் அவள் தொடர்ந்து சொல்லியபோது, அவளுடைய உள்ளத்தில் உதித்தெழும்பு கோரமான மாண வேதனை, யுவதி யான அவளுடைய அழகிய வதன விலாசத்தைக் குலைத்து நின் றது. அகற்றி நான் “அம்மா! வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் இடையில் ஓர் அடியே இருக்கின்றது. கரணம் தப்பினால் மாணம்; மாணம் தப்பினால் கரணம். உள்ளே போனால் மூச்சு, வெளியே போனால் போச்சு. இது பிரேத வறைக்குள் மாதிரியே யல்லாமல் இதற்கு வெளியேயுள்ள விஸ்தாரமான உலகத்திலும் உண்மையே என்று விவேகியாபி ரூபவன் எவனும் உணர்வான்” என்று பதில் சொன்னேன். நான் இந்த வாதத்தை சொன்னவுடனே, அவளுக்கு மனம் குன்றியது. ஸ்வரம் ஒடுங்கியது மெல்லிய குரலில் அவள் எனனைப் பார்த்து “நீர் சொல்வது சரியென்றே தோன்றுகிறது. ஆயினும் நான் மரியாதைக் குறைவாகப் பேசு கிறேனென்று நினைக்க வேண்டாம். நீ இறந்த பிறகு விறகுக் கட்டைகளை அடுக்கியிருப்பதுபோல இங்கே ஒரு கட்டையாக உமமையும் அடுக்கி வைக்க விரும்புவீரா?” என்று மெதுவாக.

இழுத்து இழுத்துப் சென்ற அப்போது அவளுடைய தாயர் அவளைக் கண்டிப்பவர்போல “எல்ஸி, என்ன கேள்வி கேட்கிறது” என்று அதட்டினான் அப்போது நான் அவ்வம்மையைப் பார்த்து, ‘அம்மா, குற்ற மில்லை அது இயற்கையாகக் கேட்கத்தக்க கேள்வியே, குற்றமற்ற சாதாரணமான கேள்வியே. என்று சொல்லி விட்டு, மகளைப் பார்த்து “நல்லது இப்படி அடுக்கப் பெறுவது எனக்கு இஷ்டப்படாதெனவே நினைக்கிறேன். நல்ல வேளையாக இப்படிப்பட்ட கோரமான விபத்து எனக்கு நேருமெனலும் பயம் இல்லை. நான் இறந்தவுடனே, பயமாக விசுவாசம் கொள்வவர்களோடு கூடியவர்கள் என தேகத்தைச் சுட்டுச் சாம்பராக்கிவிடுவார்கள். ஆனால், என ஜன்மபூமியில் இறக்க வேண்டும். அங்கேயே இறப்பேனென்றும் நினைக்கிறேன். உடலாததகனம் செய்பதின், எலும்புகளைப் பொறுக்கிப் புண்ணிய நதியோன்றில் சோப்பிப்பார்கள். அல்லது அவ்வெலும்புகளை அகண்டாசாரமான சமுத்திரத்திற் கொண்டு போய்ச் சோக்கும். “என்ன கோரம்!” என்று எல்லையின் தாய் கூவினாள். “இதைப் போல அவ்வளவு கோரமில்லையே” இந்த எலும்புகளுக்கான எவ்வளவு விகாரமாக இருக்கின்றன பா!” என்று எல்ஸி அவளது தாயாருக்குப் பதில் சொன்னாள். இறந்த பிறகு எலும்புகூட்டை வைத்திருந்து எல்லாருமே பாரகருமபடி செய்வதைக் காட்டிலும் பிணத்தை எரித்துவிடுவது நல்லதென்று எல்ஸி ஏன் நினைத்தாள் என்பது அப்போது எனக்குத் தெரிந்தது. எலும்புகூட்டைச் சேமித்துவைத்தால் அவளுடைய அங்க விலாசமும் இவ்வளவு விகாரமாக இருக்கும்; அழகிய சரீரத்தைத் தகனம் செய்து உருப்படி இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டால் இந்தக் கோர பயம் இல்லாமற் போகுமல்லவா? இறந்தவர்களின் எலும்புக்களுக்கான இப்படிக்குவித்து வைத்திருப்பதனால் ஏதாவது பிரயோசனம் உண்டு என்று நினைக்கிறீராவென எல்ஸி வினவினாள். “ஆம். நல்ல பிர

யோசனம் உண்டு. தினந்தோறும் ஒரு வன இவ்விடத்திற்கு வந்து போவானாலு, அவனுக்கு மாண பயம் சிறிதுமே இராது” என்று பதில சொன்னேன். “முதலிலிருந்தே உமக்குப் பயம் இல்லையென்று தோனுகிறதே” என்றாள் அவள். “ஓ, ஏனென்றால் உணமையில் மாண ஆபதது இவ்விடத்தில் நேரா தென்பது நமக்குத் தெரியும்” என்று நான் சொல்ல எல்லாரும் சிரித்தார்கள். மௌனம் தவிர்த்துப் பேசத் தலைப்பட்டுவிட்டோமாதலால், நாங்கள் மேற்கொண்டிருந்த பூஜய பாவனையும் மூடத்தனமான பயமும் நீங்கிப் போயின; அங்கே இருந்த ஒவ்வொரு எலும்புக்கூட்டின விசேஷ லக்ஷணங்களைக் குறித்து மனத்திற்குத் தோன்றியபடி உரை கூறலானோம். எல்லியின் தாயாரும் தாராளமாகப் பேசத் தலைப்பட்டாள். மற்ற எலும்புகளெவையும் இல்லாமல் விகாரப் பட்ட மண்டையோடொன்றைச் சுட்டிக் காட்டி அவள் “இதை உடைய புருஷன் முழு கோர ஸ்வரூபியாக இருந்திருக்க வேண்டுமே” என்றாள். “புருஷனோ ஸ்திரீயோ” என்று நான் சேர்த்துச் சொன்னேன். “அசட்டுத் தனமாகப் பேசாதேயும். இது ஸ்திரீயின் தலையாக இருக்கவே முடியாது” என்று எல்ஸி சொன்னாள் மற்ற ஐந்து மாதர்களும் அவளை ஆதரித்தே வற்புறுத்திப் பேசினார்கள்.

அவர்களுடைய வோட்டு ஆறு ஆயிற்று; எனது வோட்டு ஒன்றே ஆதலால், மெஜாரிட்டியின் கொடுமைக்கு அடங்கித் தலை குனிந்து நான் புருஷர்களுடைய வோட்டுகளைக் காட்டிலும் ஸ்திரீகளின் வோட்டுகள் ஆறு மடங்கு அதிகமாக இனி வந்தால் எனன் செய்வோமென நிஜமாகப் பயப்பட்டுன. புருஷா செய்யும் சட்டத்தைப் போலவே ஸ்திரீகள் செய்யும் சட்டமும் கடுமையாகவும் கொடுமையாகவும் பகஷ்பாதமாகவும் இருக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்போது புருஷர்கள் கலகித்தெழுந்து எதிர்க்கவேண்டி வரும். அப்படி எதிர்க்குங் காலத்தில்

ஸ்திரீகள் இவர்கள் விஷயத்திற் சிறிதும் தாக்கூழ்நீயம் காட்டுவார்களென்று தோன்றவில்லை. ஸ்திரீகள் தங்களுக்கு வோட்டுரிமை வேண்டுமென்று கூச்சலிட்டு அட்டகாசம் செய்யும் இக்காலத்தில் அவர்களுக்குப் புருஷர்கள் எவ்வளவு தாக்கூழ்நீயம் காட்டி வருகிறார்களோ அவ்வளவு தாக்கூழ்நீயம் ஸ்திரீகள் மேம்பட்ட காலத்தில் அவர்கள் புருஷர்கள் விஷயத்திற் பாராட்ட மாட்டார்களென்றே சொல்லலாம்.

அங்கிருந்த அநேக மண்டையோடுகளில் அறிவு விளக்கமான கட்டுரைகள் சில எழுதிக் குத்திவைத்திருந்தார்கள். “சில சமயங்களில் உயிர்த்திருப்பதைக் காட்டிலும் இறப்பதே நல்லது”, ‘பிறந்தவர் இறப்பார்’, ‘ஆறிலும் சாவு’, “மரணத்தோடு துன்பமெல்லாம் நிவாதி”, “மரணமே மோகூதுவாரும்” என்பன அங்குள்ள சிறந்த உததம் மரண சாஸனங்களுள் சிலவாம்.

தரைக்கீழ்க் கல்லறைக்குள்ளிருந்த எலும்புக் கூடுகளையெல்லாம் நாங்களு சுற்றிப் பார்த்து முடிபும தருணத்தில், எங்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக வந்திருந்த போலீஸ்காரர்கள் மிகத்தாராளமாகப் பேசத்தொடங்கினார்கள். அந்நாட்டார் இறந்து போனவர்களின் களேபரங்களைத் தகனம் செய்யாமற் புதைத்து வைப்பது வழக்கம். சுவங்களைப் புதைப்பதற்கென்றுச் சர்ச்சுகளையடுத்துக் கொஞ்சம் இடம் அமைத்திருப்பார்கள். அவைகளிற் பிரபலஸ்தர்களின் சுவங்கள் அடக்கம் செய்யப்பெறும். சாமானியர்களின் சுவங்களைக் க்ஷேமிப்பதற்காகக் கல்லறைச் சாலைகளென விஸ்தாரமான பிரதேசம் வேறு வேறு அங்கங்கே அமைத்திருப்பார்கள். இவைகளிற் சுவங்கள் மேலும் மேலும் நாள்தோறும் புதைக்கப்படுவதனால், சுவங்களைப் புதைப்பதற்குத் தனி இடம் கிடைப்பது அருமையாகும். இப்படி மிகக் நெருக்கடி நோந்திருந்த சமயத்தில் மூன்றாம் டெப்போலியன் எனபவன் பிரானசு தேசத்தில் அரசு செலுத்திக் கொண்டிருந்தான். புதிய பிணங்களுக்கு இடம் அமைக்கும்

பொருட்டு, அவன் கோயில் மயானங்களிலும் கல்லறைச் சாலைகளிலும் உள்ள பழைய சமாதானைத் தோண்டியெடுத்து, அங்குள்ளிருந்த எலும்புகள் கூடுகளுையெல்லாம் இந்த நிலவறைச் சாலைபிறகொண்டு வந்து அந்தக் கைக்குப்படி செய்தான் என்று அவர்கள் எங்களுக்குச் சொன்னார்கள்.

அங்கிருந்த மானிட எலும்புகள் கூடுகளை யெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்து விட்டோம்; மயான வாயுவை நிரம்ப உட்கொண்டோம்; அதனால், இனி ஒரு மாதம் வரையிலேனும் மாண பயம் இரா தென்று நினைக்கத் தக்கவாறு அந்த வாயு எங்களுக்குள் வியாபித்தது. எது போலவெனின, ('காலரா') வாந்தி பேதிக்காக அமமை குத்திக்கொண்டால் 'காலரா' வராதென்றும், பிளேகடுக்காக அமமை குத்திக்கொண்டால் பிளேக் வராதென்றும் சொல்வது போலவாம். கடைசியில் இருள் மூண்ட தரைக் கீழ்ச் சாலைகளினின்று கடவுள் கருணை கூர்ந்து அளித்துள்ள சூரிய வெளிச்சத்துக்கு வந்தோம். வெளியே வந்து சுத்தமான வாயுவை உட்கொண்டது மிகப்பெரிய ஆறுதலாயிருந்தது. அதுவரையிற் சுவாசத்துக் கொண்டிருந்த மயான வாயுவுக்கும் இதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! அங்கே தரையும் நாந்தல், காற்றும் நாற்றம். வழி காட்டி அழைத்துக் கொண்டபோன போலீஸ் ஆட்களுக்கு நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் தாளாமாகப் பகஷீஷ் கொடுத்தோம். பின்பு, அந்த இடங்களிலு் மாதர்களிடம் நான் போய்வருகிறேனென்று சொல்லிய போது, அவர்கள் எனோடு கைகுலுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். "நாம் இங்கே அபூர்வமான காட்சி கண்டோமல்லவா" உமக்கு அப்படித் தோன்றவில்லையா?" என்று எஸ்ஸி வினவினா. "தடையென்ன, அபூர்வமான காட்சியே" என்று சொல்லி நான், பேச்சுப் பராக்கல், "இந்தக் கல்லறைகளினால் மற்றோர் உபயோகமும் உண்டு. அதாவது பராக் வருகிறவர்கள் ஏதாவதொன்றைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதற்கு ஏற்ற

அருமையான கட்டசியே” என்று சொன்னேன். எல்லாரும் கலகலவெனச் சிரித்து ஒரேவாள் என்று கூறிப் பிரிந்தார்கள். ஒரேவாள் எனலுட்பாத்தைக்கு பிரியாவிடை (கிருமபச சந்திகுமம் வரையில்) என்று அர்த்தம்; இஃது இங்கிலீஷில் Good-bye (சுகமாகப்போய் வா) எனப்பதற்குச் சரியான இனிய பிரயாண மங்களோபசார மொழியாகும்.

திருகடகிழமை லூவரிலிருந்து டிராம் வண்டியேறி வாரிசேலுக்கு (versailles)ப் போனேன். மற்ற நாடிகளிற்போல, பிரான்சிலும் ஒரு விசித்திர விஷயம் உண்டு அதாவது, இந்த ஊரில் ஓரிடத்திற்குப் போகவேண்டும், அதற்கு வழி எதுவென வேறு வேறாக இரண்டு பேரைப் பாகதூதக கேட்டால், அவர்களில் ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு வழி சொல்லுவான் ஒருவன் சொல்வது மற்றொருவன் சொல்வதற்கு நேர் விரோதமா யிருக்கும். ஒவ்வொருவனுட தான் சொல்வதே சரியான வழியென்று உறுதியாகக் கூறுவான். இது எனது தொலாபபாகசியமான அனுபவம். லூவரிலிருந்தே ‘டிராம்’ வண்டி ஏறவேண்டுமென்று அந்த ஸ்விட்சு தேசத்துக்காரனும் லாம்பாட்டன் மாது எனக்குச் சொல்லியிருந்தார்களாயினும், லூவருக்குப் போகும் ரெயில் வண்டியில் ஒருவனை நான் கேட்க வேண்டியதாயிற்று Gare de Lyon என்று அவன் சொன்னான். தாமதமீழ இருப்புப் பாதையில் ரெயில் வண்டி லூவா ஸ்டேஷனுக்குப் போய்ச் சேருமுன், அவன் இறங்கிப் போயிருந்தால், லாம்பாட்டன் மாது சொன்னபடி லூவா ஸ்டேஷனில் நான் இறங்கியிருப்பேன். ஆனால், அந்த மனிதன் வண்டியிலேயே உட்காந்திருந்தான். அவனுடைய வார்த்தையை மீறி லூவரில் நான் இறங்கினால் அவனை அகௌரவப்படுத்தியது போலாகுமென எண்ணி மரியாதைக்குக் கட்டுப்பட்டு நான் வண்டியை விட்டு இறங்க முடியவில்லை. ஆதலால், வண்டியிலேயே இருந்தேன். Gare de Lyon-இல் இறங்கி வாலேலுக்குப்

போக 'டிராம்' வண்டி விசாரித்தேன. லூவருக்குப் போனால் தான் 'டிராம்' வண்டி கிடைக்கும் என்றார்கள். 'ஓ, தெய்வமே! நான் அந்த இடத்திலிருந்து தானே வருகிறேன்" என்று சொன்னதற்கு ரெயில்வே உத்தியோகஸ்தன் ஒருவன், "ஐயோ பாவம்! உங்களுக்கு வீணசிரமமாகி விட்டதே. இது மானசேலுக்குப் போவதற்கான ஸ்டேஷன்" என்று சொன்னான். "ஆ! சரியாய்ப் போயிற்று" என்று நான் சமாதானப் படுத்திக்கொண்டேன். "என்ன சரியாய்ப் போயிற்று?" என்று கலககமுற்ற அந்தப் பிரெஞ்சுகாரன் என்னை வினவினான். "மானசேல் வானசேல் என்னும் சொற்களுக்குள்ள ஒலி ஒற்றுமையே இந்தக் குழப்பத்திற்குக் காரணம் என்று சொல்லி விட்டு, அவசர அவசரமாக லூவருக்குத் திரும்பிப் போய் அங்கிருந்து வார்சேலுக்கு 'டிராம்' வண்டி ஏறினேன்.

போகும்வழி இனிமையா யிருந்தது. வண்டிச் சததம் சொற்பமே. வண்டியிலிருந்தவர்கள் சம்பாஷணைக்கு இசைந்தவர்களாயிருந்தார்கள். ஒரு மணி நேரத்தில் வானசேலுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். பிரபலமான அநேக சமாதான உடன்படிக்கைகள் நடந்த இடமாம் இது. அந்த உடன்படிக்கைகளினால் அநேக தேசங்களின் கதி நிர்ணயிக்கப்பெற்றது. டிராம் நின்ற இடத்திற்கு எதிரே கிராம மாளிகை இருந்தது; தயங்கி முன்பின் ஆலோசிப்பாமல் எவரையும் கேட்காமலே நான் அம் மாளிகைக்குள்ளே போனேன். அங்கே முற்றத்தின் இரு புறத்திலும் மிகப் பிரஸித்தி பெற்றிருந்த தம்மையும் பிரானசு தேசத்தையும் பெருமைப்படுத்திய கனவான்களின் உருவங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்களுள் Conde, Turenne Suffrein, L' Copitel எனப்பவர்கள் சிலராவா மாளிகையின் உட்புறம் எல்லாவிதத்திலும் அனுகூலமாகவும் இனிமையாகவும் இருந்தது. குளோவிஸ் (Clovis) எனப்பவனுடைய காலத்திலிருந்து இந்நாள் வரையில் பெரும்பெயா படைத்த

பிரெஞ்சுக்காரர்களெல்லாருடைய மேலுறப்புப் பிரதிமைகளும் அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெப்போலியனுடைய சிலையும் பதினான்காம் லூயியினுடைய சிலையும் பெரிதாக அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரான்சு சம்பந்தப்பட்டிருந்த மகா யுத்தம் எல்லாவற்றின் படங்களும் அதிகசயமாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டோலபோஸ்டா (Tolobosta)வில் நடந்த உலகப் பிரஸித்தமான யுத்தம் முதலாக 1840ல் அல்ஜியாஸில் (Algiers) நடந்த யுத்த விவரங்கள் படங்களாக எழுதி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. குளோவிஸ் என்பவன் கிறிஸ்தவனானது அந்த டோலபோஸ்டாவிலேயே யாகும்.

பிரான்சு தேசத்தைப் பற்றி முக்கியமாக நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய சங்கதி ஒவ்வொன்றும் அங்கே விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வணிகமாக கர்வம் வாய்ந்த மோரோ. (Moreau), மெனனி முறித்துக்கொல்லப் பெற்ற பிச்சேக்ரு (Pichegru), சத்திய சந்தன காாவாட் (Carvot,) திறமைசாலியான காம் பெஸீர்ஸ் (Cambaceres), நெப்போலியனுடைய ஸேனா நாயகர்கள் ஆகிய இவர்களெல்லாரையும் அங்கே பார்க்கலாம். ஒருவரை யொருவா சிரசு சேதம் செய்து கொண்டவர்கள் அடுத்தடுத்த நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சுததவீரனான ரிஷேலும் (Richeleau), இததாலிய தந்திரம் வல்லவனான மாஸீர்னும் (Mazarin) அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு மூலையில் ஆலியன்ஸ் மாது என்னும் ஜோன் - ஆவ் - ஆக்கு எனபவள் தன்னநதனியே நிற்குள்ள அவளுக்கு அக்கம் பக்கத்தில் எவரும் இல்லை. பிரான்சு தேச சரித்திரத்தில் அவளுக்கு ஈடானவா இல்லை யென்று காட்டுவதற்காகவே போலும் அவள் அப்படி அம் மாளிகையில் தனியே நிற்குள்ளா. ஆ! அவளுடைய முகத்தை என்னவென்று வாணிப்பேன! குற்றமற்ற அசுத்த கன்னித தன்மையும், யெளவனத்திற்குரிய தேஜ

ஸும் ஜெனியாது கொண்டிருந்தன; குழந்தைத் தனமைக்குரிய கேவல நயங்கையுடைய, திட்பத்தியினால் எழும் பரம தைரியமும் அவளுடைய முகத்தில் விளங்குக கண்டேன். அவளை உபிரோடு எப்பதற்குச் சொல்லியிருக்கிறாள்? மனம் எப்படிச் சூசாதிருந்தது? அப்படிப்பட்ட பெண்மணியைக் கொல்வதற்குத் தைரியம் எப்படி வருட, எவருக்கு வருட? ஆனால், தெசமெல்லாம் ஒருங்கே பதை வெறிக்கொண்டு ஆடுகையில் உத்தம சபாவமுள்ளவாகளும் எவ்வளவு இழிவான காரியங்களைச் செய்யத் துணிவார்களென்று சொல்ல முடியாதல்லவா? அந்தக் கிராம மாளிகையில் நெப்போலியனுடைய உருவப் படங்கள் எத்தனையோ விறகப்படுகின்றன. ஆனால், ஜோன் - ஆவ - ஆர்க்கு என்னும் இந்த கனயா ரத்தினத்தின் படம் ஒன்றுகூட அங்கே கிடைப்பதில்லை.

ஜோன் - ஆவ - ஆர்க்கு எனபவள் பிரான்சு தேசத்து நாட்டுப்புறத்திலுள்ள ஒரு குடிசைமததுபெண் அவள் சாமானியமான குடியிற் பிறந்தாள், அத்தற்குரிய படி மனத தூய்மையும், கேவல தெய்வ பக்தியுடைய, கால மறற வாததை விவகாரங்களும் உடையவள். சுத்த ஆத்மா என்று சொல்லக் தக்கவள். அவளுக்கு வயது 17-ஆயிற்று அந்தக் காலத்தில் ஆங்கிலத்தவர் ஐந்தாம் ஹென்றி என்பவனுடைய அரசாட்சியில் பிரான்சு தேசத்தினமீது படையெடுத்ததுப பல்பல இடங்களுையெல்லாம் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். அவர்கள் மேலும் மேலும் பரவி, பிரான்சு அரசையே அழித்து விடுவார்களெனத் தோன்றியது. அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் சுத்த ஆசனமான இந்த ஜோன் - ஆவ் - ஆர்க்கு என்னும் கணவனுக்குத் தெய்விகமான தோற்றமொன்று உண்டாகி, “பிரான்சு தேசத்தைக் காப்பாற்றத்தக்கபுண்ணிய ஆத்மாரீயே. ஆகையால நீ போய் ஆங்கிலத்தவரை எதிர்த்துப் போ செயது வெல்லக் கடவை” என்று சொல்லிற்று. அது கடவுளின் கட்டளையென மதித்து இவள், பிரான்சு தேசத்து அரசனிடம்போய் இந்த வர்த்த

மானத்தை அறிவித்து, அவனுடைய அனுமதிபெற்றுப் போர் முனைக்குப் போய், அங்கு மனந் தளரந்து தேகம் மெலிந்து தைரியம் குலைந்து நின்ற பிரெஞ்சுப் போர் வீரர்களுக்குத் தைரியமும் உற்சாகமும் ஊட்டித் தானே படைத்தலைமை பூண்டு, ஊக்கமளித்துப் போராடி, அங்கிலத்தவரை வென்று ஒட்டினான். அதற்குப் பின் அங்கிலத்தவா கைவசப் படுத்திக் கொண்டிருந்த இடங்களிற் பெருமபான்மையான ஊர்களையும் மீட்டிவிட்டுத் தான் வந்த காரியம் நிறைவேறியதெனத் திருப்தியடைந்து தன கிராமத்துக்குத் திரும்பிப் போகப் புறப்பட்டான். அப்போது பிரான்சு அரசன் இவனை வேண்டிக்கொண்டு, இன்னும் சிலகாலம் இருந்து தேசத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றான். இவனை ஜனங்கள் தேவாவதாரமாகக் கணித்து வணங்கி வழிபடத் தலைப்பட்டனர்.

ஆனால் அவதாரம் எனபது வேறு, ஆவேசம் எனபது வேறு ஆவேசம் எனபது தெய்வாமசம் ஒன்று சிறிது காலம் ஒருவரிடத்து விளங்கி வீசுவது; அப்படிப்பட்ட ஆவேசம் இவளுக்கு உண்டாயிருந்ததென நாம் நினைப்பதற்காகும். கைசோர்த்துவிட்ட பிரெஞ்சுப் பிரதேசங்களை ஆங்கிலத்தவரிடமிருந்து மீட்டபின் இவளுக்க குண்டாயிருந்த ஆவேசம் தணிந்தது போலும். ஆயினும், அரசனது வேண்டுகோட் கிணங்கி இவள் மற்றும் தன் தேசத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக வியவகரித்துக் கொண்டிருக்கையில், பிரெஞ்சு அரசனிடம் உள்ளூறப் பகை கொண்டிருந்ததுரோகிகளான சில பிரெஞ்சுக்காரர்களின் வஞ்சகத்தால் இவள் தேச விரோதிகளான ஆங்கிலத்தவா கையிற் சிக்கினள். அவர்கள் இவளைச் சூனியக்காரியென நினைத்து உயிரோடு தீக்கிரையாக்கி மாய்த்தனர். அந்தோ!

இவ்வளவு தேசோபகாரம் செய்த யோகினி எனத்தக்க மாதர் மிக்க மகிமை வாய்ந்த மகாதமா வெனப் பிரெஞ்சுக்காரர்

வாயினும் சொல்லி, இவளுடைய ஞாபகத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே யல்லாமல் உரியவாறு இவளைக் கௌரவித்துப் பாராட்டாமல், வாக்ருபசாரத்தோடு நிற்கிறார்களெனத்தோன்றுகிறது. அன்னியருடைய அநீனத்தினின்று பிரானசு தேசத்தை மீட்டுக காதது, நிரந்தரமான பரமோபகாரம் செய்த இந்தக்கண்ணிகையைத் தொழாமற் புறக்கணித்துப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள், தன்னயம் மிகுந்து கொடுங்கோன்மை வாய்ந்த மிருகத்தனமையாகப் பிறநாட்டா மீது அவர்கள் மனமொப்பாத நிலைமயிற் பலாதகாரமாகத் தன் அதிகாரத்தையும் ஆட்சியையும் வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்த முதலாம் நெப்போலியனை வழிபடும் வீமபாகளாக இருக்கிறார்கள். இதனால் நமக்கு என்ன தெரிகிறது, ஜனங்களுடைய மனப்பாங்கு நன்மையையும் அமைதியையும் நீதியையும் நாடாமல் தன்னயமே பாராட்டிப்பிறரைத் துன்புறுத்திக் கொடுமை செய்வதைக் கொண்டாடும் தன்மை யுடையதாக இருக்கின்றது. உலகத்தில் இந்தக் குணமே மேலிட்டால் ஒரு தேசத்தார மற்றொரு தேசத்தாரோடு ஒத்து இன்பமாக வாழாமல் ஒருவரை யொருவர்கழுத்தறுத்தேனும் பறித்துப் பாழாக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணமே தலையெடுத்தது ஓங்கு மென அஞ்சுகிறேன். உலகத்திற் சாந்தமும் சுகமுங் குடிகொள்ளாமற் சூதும் வாதும தூரகங்காரமும் கொலையுங் களவும கோரமும் குடிகொள்ளுமேயென ஏங்குகிறேன். ஜனங்களுக்கு ஸ்வதந்திரம் எனப்பதே இல்லாமல் எல்லாரும் காமக் குரோதபராகளாய் பரதந்திரங்களாகப் பரிதவிப்பதற்கான குறி இஃது என்று நினைப்பதற்கு ஹேதுவாயிருக்கின்றது.

மேற்சொல்லியவா்களுள் ரிஷிலு (Richelieu) எனபவா கத்தோலிக் கிறிஸ்தவமடாதிபதி, முன்னுள்ள ஐரோப்பா கண்டத்தில, இந்தியாவில் இருந்ததுபோல, மடாதிபதிகள் மிகப் பிரபலர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களுடைய சிறப்பும் செல்வாக்கும் மிக

அதிகம். அவர்களுடைய வாதத்தைக்கு அரசர்கள் கட்டுப்பட்டு நடந்தார்கள். வைதிக வியவகாரங்களிலே மாததிரமல்லாமல், லௌகிக வியவகாரங்களிலும் மடாதிபதிகள் தலையிட்டுப் பெருநகாரியங்களை ஆகவடிவம் அழிக்கவும் வல்லமை யுடையவர்களாய் இருந்தார்கள். ஆதலால், போரப்படை எனத் தக்க எண்ணிக்கை யுள்ள ஆட்கள் இவரைச் சாராது இவரது கைவசத்தில் இருந்தார்கள். அரசர்களும் இவர்களுக்குச் சகல அதிகாரங்களையும் அளித்திருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட மடாதிபதிகளுள் சரித்திரத்தில் விளங்குதக்க மிகப் பெரியவராக இங்கிலாந்தில் இருந்தவா உல்ஸி (Wolsey). பிரான்சு தேசத்திலிருந்தவா ரிஷிலு.

பதிமூன்றாம் லூயி (Louis XIII) இளவரசாயிருந்தபோது ராஜப பிரதிநிதியாக இருந்து பிரான்சு தேசத்தைப் பரிபாலித்தவா இவரே. அதற்குப் பின் அவ்வரசருக்கு மந்திரியாகவும், அடுத்தவந்த பதினென்காம் லூயி என்கிற அரசனுடைய காலத்திலும் பிரபலராயிருந்தார். உலகத்து அமைச்சர்களுள் இவர மிகப் பெரியவரென்றும், திறமை வாய்ந்தவரென்றும் சொல்லவேண்டும். யுகதிபுத்தி சாகஸங்களில் இவருக்குச் சமானராகச் சொல்லவேண்டுமானால், இந்தியாவில் ராஜ்ய தந்திர நிபுணராக அரசுகளையே புரட்டித் தலை கீழாக்கிய சாணக்கியரையே சொல்லவேண்டும். சாணக்கியருடைய அபராவதாரமாகவே ஐரோப்பா கண்டத்தில் ரிஷிலு தோன்றினாரெனக் கொள்ளல தகும்.

கி. பி. 1622-ல் இவர் மந்திரி பதவி ஏற்றார். டிசம்பர் 1642-ல் மரணம் எய்தினார். இந்த இருபது வருஷகாலமும் பிரான்சு தேசத்தை இயக்கும் மூல சக்தியாக இவர விளங்கினார். மேற் சொல்லிய இரண்டு அரசாட்சிகளிலும் பிரான்சு தேசம் உன்னதஸ்திதி வாய்ந்தது, மிக்க பெருமை படைத்துப் பிரகாசிக்கும்படி செய்த கர்த்தர் இவரே. இததலி, ஜர்மனி, ஸவிடன, ஆஸ்டிரியா, ஹங்கேரி, ஸ்பெயின் என்னும் இந்த நாடுகளின் ராஜ்ய விவகாரங்

களில் தலையிட்டு, அவர்களெல்லாரும் பிரானஸைச் கௌரவித்துப் பெருமை பாராட்டி நடந்து கொள்ளும்படி இவா செய்தார். ஐரோப்பா கண்டத்துக்குள் தலைமையான அரசு பிரானசு எனவே ஆக்கினா. பிரானசு நாட்டாருக்குத் தேசாபிமானமும் மதாபிமானமும் ஊட்டி அவர்களுக்குள் உறவும் ஒற்றுமையும் அமைத்தார். கத்தோலிகளுக்கு கிறிஸ்தவ மதமே பெரிதெனச் சாதித்து, ஹியூகோனாட்ஸ் (Huguenots) என்னும் சோதிருந்திய புரோடெஸ்டான்டு கிறிஸ்தவர்களை வருத்தி நெருக்கி ஒடுக்கிச் சமூக நாசனம் செய்தார். உலகத்திற் பல பல இடங்களிற் பிரானசுக்கு அதீனமான பிரதேசங்களைச் சம்பாதித்து அவைகளைப் பிரானசு குடியேற்ற நாடுகளாக்க வேண்டும் எனபது இவருடைய இரண்டாம் கொள்கை. இதற்கான அங்குராபபணம் செய்தவர் (விதைகளை விதைத்தவர்) இவரே. மற்றும், சித்திர விசித்திர லலித கலைகளிலும், இலககண இலக்கிய காவிய நாடகா லங்கார ஸாஹித்தியத்திலும் பிரானஸே உலகத்தில் நாயகமாக விளங்க வேண்டுமெனபது இவருடைய மூன்றாம் நோக்கமாகும். இதைபும இவா ஒருவாறு சாதித்தார்.

ஆனால், இவர் தம் நோக்கத்தைச் சாதிக்கும் பொருட்டு எவ வளவு குரூரமான காரியத்தையும் செய்ய உடனபடுவார். புண்ணிய பாபம் பாரா; இரக்கமும் தயையும் இவருக்கு வெகு தூரம்; கொல்லுதல் கொலைக்கு அஞ்சார். தம் காரியமே இவருக்குப் பெரிது. இதனைக்கூட இவருக்கு உற்ற துணையாயிருந்தவர் ஜோஸப்பு பாதிரி (Father Joseph) எனபவார். இந்தக் காப்புச் சின துறவியார் கபட நாடகத்தில் கைதோர்த நிபுணர். ரிஷிலியோ எனபவருக்கு ஒத்தாசையாக, ஹோலி ரோமன் சக்கர வாததிக்கும் வாலன்ஸ்டீன் எனபவருக்கும் விரோதமாகச் சதி செய்து பத்து வருட காலம் பாடுபட்டார். அலசாஸ் என்ற நகரத்தைப் பிரானசு சாமராஜ்யத்துடன் சேர்க்கவும் அவர் உதவி புரிந்

தார். 1638-ம் ஆண்டில் ஜோஸப் பாதிரியார் சாகுந்தருவாயில் மரணாவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, ரிஷிலியோ, 'ஜோஸப் பாதிரியாரே! தைரியத்தை விடாதீர்கள். ப்ரீசாக் (Breesack) நகரம் நமது வசமாகி விட்டது' என்று ஆறுதல கூறினான்.

ஸோரின் என்பவனுக்கு ஒரு முக்கிய தத்துவத்தை உண்டாக்கியதும் இருத ரிஷிலியோ தான். ரிஷிலியோ, கடுமையும் ஒன்றுக்கும் இணங்காத சபாவமும் உடையவன். ஆனால், மஸாரினோ, சமயோஜிதம் போல இணங்கிப் போகும் சபாவமும் உடையவன். சூழ்ச்சியினாலேயே காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்ளும் இயல்பு உடையவன். அவன் ஆனி மகா ராணியாரைத் தனது வலையில் நன்றாகச் சிக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தான். பிறரை ஏமாற்றும் விதத்தைகளில் கைதோராத நிபுணனாகையால், ஜனங்கள் அவன் ஒரு ஆஷாடபூதி எனப்பதை அறிந்து கொள்ள முடியாமல் வெளித் தோற்றத்தில் கள்ளங் கபடமற்றபரம் சாதுவைப்போல நடிப்பான். ஆனால், அவனுடைய மனமோ மிக விஷத தன்மை வாய்ந்தது; பிறரை எவ்வாறு வஞ்சிப்பது எனபதிலேயே அது சதா ஈடுபட்டிருக்கும். அவன் மகா அறபத்தனமையுடையவன், பேராசைப் பிடித்தவன்; பிறா நம்புமபடியாக வெளி வேஷம் போடுவதில் இணையற்றவன், சதா காலமும் அவனுடைய சுற்றத்தாராகளும் இஷ்டாகளும் அவனைச் சூழ்ந்தே யிருப்பார்கள்.

தாலிராண்டு (Talleyrand) கம்பெட்டா (Gambetta) என்ற இவர்களுடைய உருவச் சிலைகளும் அங்கு நின்றன. தாலிராண்டு எனப்பவரும் முதலில் மதகுருவாகத்தான் இருந்தார். ஆனால், பிரான்சு தேசத்திய புரட்சி (Revolution)யின் பொழுது, தேவாலயத்துக்குச் சொந்தமான நிலங்களைப் பறிமுதல செய்வதற்கு அவர் உதவியாக இருந்தார். புரட்சித் தலைவர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்த அவர், பிறகு, நெப்போலியனுக்குக் கையாளாக இருந்து அந்தப் புரட்சியானது தோல்வி யடைபுமாறு செய்தார். அதன் பிறகு, பதினெட்டாவது லாவே மன்னனுடன் சேர்ந்து கொண்டு, தனக்கு பிரப்பு பட்டம் அளித்து வைத்த நெப்போலியனையே கவிழ்க்கச் சதி செய்தார்.

இந்த மூன்று மதாசாரியாசுளுடைய செய்கைகளையும் கண்டு தான், பிரபல குடியாட்சித் தலைவராகிய கம்பெட்டா என்பவர், பாழாய்போன புரோகிதம்! அதுவே நமக்கு 'பரமவிரோதி' எனற போ முழக்கத்தை ஆரம்பித்தார்.

வார்சேலிலுள்ள நந்தவனங்கள் அதிசயமானவை. அவைகளில் அநேக அபூவமான நீர்ப்பீலிகள் (fountains) அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந் நீர்ப்பீலிகளுள் சில 40 அடி உயர்மானவை, இவைகளெல்லாம் ஆடி யசைந்து நீர் தூவிகொண்டிருக்கின்றன. உலலாஸம் மேலிட்ட ஸ்திரீ புருஷர்களின் கூட்டமொன்று ஒரு நீர்ப்பீலியினின்று மறறொரு நீர்ப்பீலிக்குப் போவதும், மாளிகையின்னை வாகித்துக் கொண்டிருந்த திவ்வியமான மேள வாத்தியங்களைக் கேட்பதுமாகத் திரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அரசனொருவன் ஏற்பட்டு அமைத்காலொழிய, வேறு எவரேனும் ஜனங்களை ஆகாஷிக்கத்தக்க மாளிகையும், நந்தவனங்களும், நீர்ப்பீலிகளும் உண்டாக்கி, வார்சேல் பட்டணத்தை இப்படி அழகு நிலையமாக்கி வைக்க முடியுமோவெனச் சந்தேகிக்கிறேன் ஆனால், குடியரசு வராவிட்டால், இத்தனை அழகையும் பொது ஜனங்கள் எல்லாருமே அனுபவித்து ஆனந்திக்குமபடியாக இது பொதுவுடைமையாக மாட்டாது என்பது நினைவாக.

வார்சேல் பட்டணத்தில் கண்ணாடி மாளிகை(Hall of Mirrors) எனப்பெற்று பிரஸித்தமாக இருக்கின்றது. அது எப்பறத்தும் முக்க கண்ணாடிகளமைந்த சிறந்த சாலையே ஆனால், அதன் கட்ட அமைப்பில் சிறந்த திறமை எதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த மாளிகையில் உலக வியவகார சம்பந்தமான முக்கிய உடன்படிக்கைகள் அநேகம் கையொப்பமிட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பற்பல தேசத்து இராஜ தூதர்கள் இங்கு கூடியே யல்லவா அந்த ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்? ஒப்பந்தம் செய்துகொள்வதற்கு அவரவர்களும் தத்தம் கட்சி நியாயங்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் எடுத்துரைத்து வாகித்திருக்க வேண்டுமே. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு இந்தக் கண்ணாடி மந்திரம் பெரிய இடைஞ்சலாகத் தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், அவர்கள் உள்ளொன்று

வினேததுப் புறமொன்று பேசுவார்களானால் அவர்களுடைய மனக் கடுப்பு முகத்தில் தோன்றாமற் போகாதல்லவா? அந்த முகக்குறிகண்ணாடியிற் பிரதிபலிப்பதனால் பிரதிவாதிக கட்சிக்காரன் அந்த முகக் குறியைக் கண்டு அவனுடைய மன நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகும். ஆதலால், ராஜ தந்திர நிபுணர்கள் இவ்விடத்தில் ஒன்று கூடிப் பேசும்போது தம் மனத்திலுள்ள உண்மையான உணர்ச்சிகளை நெடுநேரம் மறைத்துப் பாசாங்கு செய்ய முடியாது.

எங்களை அழைத்துக்கொண்டு போய்க்காட்டியவன் எங்களைப் பார்த்து, “ஐயா, தன்னடக்கமும் மோசமும் இந்தக் கட்டடத்தில் நடந்திருக்குமளவு உலகத்தில் வேறு எவ்விடத்திலும் நடக்கவில்லை” என்று சொன்னான். இதனால் நமக்கு என்ன தெரிகிறது? பல தேசங்களின் ராஜ தூதர்கள் ஒன்றுகூடி இவ்விடத்திற் பலமுறை பல பல விதமான உடனடிக்கைப் பத்திரங்கள் எழுதிக் கையொப்ப மிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் மற்றவரை ஏமாற்றி வாயிற் போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் எண்ணம் உடையவர்களாயிருந்தும், தங்கள் உட்கருத்தை வெளியிடாமல் அடக்கி வைத்துக்கொண்டு, மேலுக்குச் சிரிப்பும சல்லாபமுமாக வியவகரித்திருக்கிறார்கள் என்பதாம். பழைய ராஜதந்திர முறையிற் சூதும் கிரித்திரிமமும் அதிகமாக இருந்தன. அந்த முறை இப்பொழுது ஒழிந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அது சீக்கிரமாகவும் முழுமையாகவும் ஒழிந்து போகவில்லை என்று விபக்ஷ வாதிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆயினும், புதிய ராஜதந்திர முறையை உன்னிப் பார்த்தால், இந்த முறைப் படி ராஜதந்திரிகள் தங்கள் கொள்கைகளை நோமையாக மாற்றியமைத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களே யொழிய, பழைய தந்திரிகள் உபயோகித்து வந்த சங்கேத சம்பிரதாய வாததைகளைக் கைவிட்டுப் புதிய குழு உக் குறிகளையமைத்துக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய வார்த்தைகளும் வியவகாரப் பதத்திகளும் மேற்பாவைக்கு நீதியாகவும் நியாயமாகவும் ஒழுவகாகவும் கருணை மிகுந்ததாகவும் தோன்றினபோதிலும், ஊன்றிப் பாராததால், உள்ளே அததனையும் வஞ்சனை பொதிந்து ததுமபுகின்றது.

முதுமை வாய்ந்த பிரெஞ்சுக்கார நொருவன் என்னைப் பார்த்து இவ் விஷயத்தைக் குறித்து, “ஐய, கரப்பான் பூச்சி தன் மேல் தோலை, பாம்பு சடடை உரிப்பது போல, உதிராததுகொண்டுவிட்டது. ஆனால் இன்னும் அது கரப்பான் பூச்சியா? இனிக் காலக்கிரமத்தில் முன்னிருந்ததுபோன்ற மற்றொரு தோலை அது மேற்கொள்ளும். பழைய மேற்றோல் பயனற்றதாய் விட்டதெனலும் காரணத்தைக் கொண்டே அந்தத் தோலை அது ஒழித்ததே யல்லாமல் இனி நீதியாகவும் நியாயமாகவும் திருநதி நடப்பதற்கேற்ற தோலைப் போர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் எண்ணங்கொண்டல்ல” என்று சமயோசிதமாகச் சொன்னான்.

வார்சேலில் மிகக் களிப்பாக ஒரு நாள் கழித்ததுவிட்டுத் திரும்பி வந்தவுடன், சேம்பா-ஆவ் டெபுடீஸ் (Chamber of Deputies) உட்காரந்து வியவகரிக்கும் சபையைப் பார்க்கப் போவதற்கு எனக்கு ஒரு டிக்கெட்டு வேண்டுமென்று சார்ல்ஸ் பாரன் (Charles Baron, Depute Des Basses Alpes) என்பவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான். அந்த டெபுடிகளின் சேனட்டாவது சேம்பராவது வியவகரிக்கும் கச்சேரியைப் பாராக வேண்டுமானால், அதைச் சோந்த மெம்பா ஒருவா அனுமதித்த டிக்கெட் ஒன்று பெறவேண்டும். அந்த இரண்டு சபைகளிற் சேர்ந்த மெம்பா எவரையும் எனக்குத் தெரியாது. ஆன போதிலும், எப்படியாவது அவவிரண்டு சபைகளிலும் வியவகாரம் எப்படி நடக்கிறதென்று பார்க்க விரும்பினேன். சேம்பா ஆவ் டெபுடீஸ் நடவடிக்கைகள் லீ டேம்ப்ஸ் ('Le Temps' — The

"Times of Paris) என்னும் பத்திரிகையிற் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்ததைப் படித்துப் பார்த்தேன். அந்தச் சபையில் அவ்வொரு தினத்தில் சாால்ஸ் பாரன் என்பவர் முறைதவறிப் பேசியதாகவும், சபா நாயகர் அவரை மூன்று முறையும் தடுத்தது ஒழுங்காக நடக்கும்படி எச்சரித்ததாகவும் அந்தப் பத்திரிகையிற் சொல்லப்பட்டிருந்தது. "எனக்கேற்ற ஆசாமி அவன் தான்" என்று எனக்கு நானே சொல்லிக்கொண்டேன். "இப்படிப்பட்ட அடங்காப் பிடாரிகளென்னும் உற்சாகிகள் எப்பொழுதும் ஈர இரக்கமுள்ளவர்களாகவும் தயாள குணம் மிகுந்தவர்களாகவும் இருப்பார்களென்று நினைத்து, நான் அவருக்கு நேரே கடிதம் எழுதினேன். நான் இந்தியாவினின்று வந்திருக்கும் விதகியார்த்தி; சேம்பர்-ஆவ்டேபுடீஸ் செஷனஸ் நடப்பதைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்; அதைச் சேர்ந்த மெம்பர் எவரும் எனக்குப் பரிச்சயமில்லை; உங்களைப் பற்றி நான் பத்திரிகைகளிற் படித்திருக்கிறேன்; நேர்ப் பழக்கம் இல்லாவிடினும், எனக்கு ஒரு டிக்கெட்டுக் கொடுத்தது உதவுவீர்களானால் நன்றியுள்ளவனாவேன் என்று அவருக்கு எழுதினேன். இப்படிப்பட்ட கடிதம் இந்தியாவில் எந்தப் பெரிய மனிதனுக்கேனும் எழுதியிருந்தால், அவர் அதைக் கீழித்துக் குப்பைத் தொட்டியிற் போட்டிருப்பார். அதைப்பற்றிச் சிறிதும் கவனிக்கமாட்டார். இந்தியாவிற் பெரிய மனிதர் என்பார் பலர் துரகங்காரம் மேற்கொண்டவர்களாய், தம்முடைய அந்தஸ்தும் கௌரவமும், மிக மிக உயர்ந்ததென்னும் அகம்பாவத்தோடு வியவகரிப்பது வழக்கமாயிருக்கின்றது. உண்மையில் அவர்கள் அவ்வளவு கர்வப் படுவதற்குக் காரணமே இல்லையென்பது எல்லாருக்கும் தெற்றெனத் தெரியும். ஆனால் நான் எதிர் பார்த்தபடி அந்த சாால்ஸ் பாரன் எனபவரிடமிருந்தது நான் கடிதம் எழுதிய மறுதினமே டிக்கெட்டு வரதுவிட்டது. நான் ஒன்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் இரண்டு டிக்கெட்டுகளைத் தமது உபசார வசனத்தோடு

அனுப்பினார். சமதரிசக கொள்கை வாய்ந்த தேசத்தில் மரியாதை இவ்விதமாக இருக்கின்றது. டிக்கெட்டுகள் கைக்கு வந்தவுடனே மகிழ்வுற்று நான் இந்திய நண்பனொருவனையும் அழைத்துக் கொண்டு அடுத்தபடி எனக்கு அனுகூலமானதொரு தினத்தில் சேம்பர்-ஆவ்-டெபுடெஸ்குப் போனேன்.

நான் பார்த்த அசெம்பளிகளுள் இரத்த சேம்பர்-ஆவ்-டெபுடெஸ் மிக வேடிக்கையாக இருந்ததென்று சொல்வேன். எல்லாரும சரஸ்மாதவே நடந்துகொண்டிருந்தார்கள். பிரெஸிடெண்டு உள்ளே வரும்போது டவாலியும் கத்தியும் தரித்தவன ஒருவன் முன் நடந்து ('M. Le President') பிரெஸிடெண்டு விஜயம் செய்கிறா என்று சில சமயங்களில் எச்சரிக்கை செய்வதுண்டு பிரெஸிடெண்டு சாதாரணமாக வந்து தம் ஆஸனத்தில் அமர்ந்த பின்னரும், மெம்பர்கள் அங்கங்கே சிறு சிறு குமபலங்களாக கூடி வம்பு வந்து, சிரித்துக் கை காலகளை ஆட்டிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். மெம்பர்களிற் பெரும்பாலோர் வயோதிகர்கள். வழக்கைத் தலைகளே அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆயினும், பள்ளிக்கூடத்திற் பாடம் ஆரம்பிக்குமுன், பள்ளிப் பிள்ளைகள் ஆடிப்பாடி அமரக் கணம் பண்ணுவதுபோல இரத்த கிழவர்கள் நடந்துகொள்கிறார்கள். பிரெஸிடெண்டு எழுந்து ஏதோவொன்றைக் கடுவேகமாக வாசிக்கிறார். அவர் தம் பாடாக வாசித்துக்கொண்டிருக்க மெம்பர்களுக்குள் பேச்சும் பரிசாசுமும், சிரிப்புமயதாபபிரகாரம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பிரெஸிடெண்டு என்ன செய்வார்! காஜிப்பார் போலக் காலமிதி காட்டுகிறார் மேஜையின் மீது பிரம்பால் படபட வெனத் தட்டுகிறார். மணியை அடிக்கிறார் துவார பாலகர்கள் சிலர், "ஐயனமீர், தயையசெய்து பேசாதிருங்கள்" "ஐயர் உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன், சத்தம் செய்யாதிருங்கள்" என்று ஒரு நிமிஷத்திற்கு மூன்று முறை கூவுகிறார்கள். ஆனால், மெம்பர்கள் சிந்து நேரமாவது சுமமா இருப்பதில்லை. அவர்களுடைய வேண்டு

கோளுககு இணங்குவதுமில்லை. ஆதலால் இந்த அமளி நடந்து கொண்டே யிருக்கிறது. முடிவிற் பிரெஸிடெண்டு தம் ஆஸனத்தில் அமர்ந்துவிட்டு, ஒரு மெம்பரை விளித்ததுப் பேச்சு சொல்கிறா. மெம்பர்களினமீது பகை சாதிப்பார் போல, பிரசங்கிக்கும் மெம்பருடைய வாததைகளை அநதப் பிரெஸிடெண்டு சிறிதும் செவிக் கொள்ளாமல், மற்றவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறா. பிரசங்கிக்கும் மெம்பர் இடி முழங்குவதுபோலக் கடகடவெனக் கம்பீரமாக ஆர்ப்பரிக்கிறான். அவனுக்கு வலது புறத்திலிருந்து ‘பேஷ்!’ நல்ல போடு போட்டாய்’ என்று ஆறு பேர் கூவுகிறார்கள். இடது புறத்திலிருந்து ‘அசட்டுப் பிதற்றல்!’ ‘அசந்தர்ப்பக் குடுக்கை!’ என்று ஆறுபேர் கூவுகிறார்கள். நான்கு ஐந்து பேர் எழுந்து, ஏக காலத்திற் பேசத் தலைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துப் பேசுகிறார்கள். எல்லாரும் ஏககாலத்திற் பேசுகிறார்கள். பெருங் குழப்பம் குடிகொண்டு ஓங்குகிறது. இந்த அசெம்பிளியில் அவரவருக்குள்ள ஸவதந்திரம் இப்படி இருக்கின்றது. ஒரு மெம்பருக்கும் மற்றொரு மெம்பருக்குமாவது மெம்பருக்கும் பிரெஸிடெண்டுக்குமாவது எவவிதத்திலும் ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாமையின், ஸவதந்திரமும், சமத்துவமும், சகோதரத்துவமும், இங்கே தலைவிரித்து ஆடுகின்றன. வியவஸ்தையிலலாத வியவகாரம்! ஆனால், வாசாலதவம் சாவ சாமானியமாக எல்லாருக்கும் இருக்கின்றது. ஜனங்களுக்கு உள்ளக்கிளாசசி புணடாக்கி, அவர்கள் உதவேகங்கொண்டு எழுமாறு பேசும் வாகு வல்ல மையுடையவன் எவனேனும் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கி விட்டால், எல்லா மெம்பர்களும் அவன் வாயையே உற்றுப் பார்த்து, மிகக் கவனமாகக் கேட்கிறார்கள். இந்தச் சபையில் ஒருவரை யொருவர் மடித்தடித்துச் சுடச்சுடப் பேசுவது மிகக் ரஸமுள்ளதாகவும் சமதகாரமுள்ளதாகவும் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட வாகு புத்தங்கள் அடிக்கடி நடைபெறும். மேலாகப் பார்க்கிறவ

நெருவனுக்கு இந்தப் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் அசெம்பிளியைக் காட்டிலும் இந்திய ஸவராஜ்யக்காரர்களின் மீட்டிங்கு ஒழுங்கில் மிகச் சிறந்தது, அமைதியானது எனத் தோன்றும் ஆனால், அவன் சற்று உற்றுப் பாப்பானானால், இந்தச் சேம்பர் ஆவ் டெபுடீஸில் குழப்பம் நேருவதற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு மெம்பரும் தனக்குச் சத்தியம் என்று தோன்றுகிற அபிப்பிராயத்தை ஒளிக்காமல் உள்ளபடி உரைக்க வேண்டுமென்னும் ஆவததினாலேயே யாகும். இந்தப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள், இந்திய ஸவராஜ்ய சங்கத்தா மீட்டிங்குகளில் பெரும்பாலும் மனோராஜ்யத்தை வெளியிடுவது போலல்லாமல், காரியவாதிகளாகத் தம் கருத்தைச் சாதிக் கும பொருட்டே முற்படுகிறார்களெனத் தெரிந்துகொள்வான்.

மறுநாள் நண்பநெருவனுடன் நாணயம் அடிக்கும் தங்க சாலையை (Hotel de la Monnaie or Mint)ப் பார்க்கப் போனேன். நாணயம் சரியானவையென்று பரீக்ஷிப்பதற்கும் அவை சரியான எடையுள்ளவை யெனக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் பல ணாதனக் கருவிகள் அங்கே இருந்தன. இந்நாளில் வழங்கும் கருவிகளுள் அவை முதல் தரமானவை. அவைகளைப் பார்த்த பின், நாணயங்கள் அச்சிடுவதற்குப் படிப்படியாகச் செய்யும் பற்பல காரியங்களையும் மிகச் சிரத்தையோடு கவனித்துப் பார்த்தோம். அவ்விடத்தில் முக்கியமாக எங்கள் மனதிற்பட்டது என்னவெனில், அவர்கள் தங்கமாவது வெள்ளியாவது சிறிதும் உபயோகிக்கக் காணோம். செம்பும் வெண்கலமும் நிக்கலும் உபயோகிக்கிறார்களே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. பாரி நகர முழுதும் திரிந்து பார்த்தமட்டில் வெள்ளி நாணயங்கள் அபூர்வமாகத்தென்பட்டனவே யல்லாமல், தங்க நாணயம் ஒன்றுகூடக் காணவில்லை. அவர்கள் சாதாரணமாக வழங்குவது என்னவெனில், ஒரு பிராங்கு நோட்டும், அரை பிராங்கு நோட்டும்ேயாம். ஒவ்வொரு ஒரு பிராங்கு

நோட்டிலும் வியாதி வியாபக அணுகுகள சராசரி 15 லக்ஷம் இருக்குமென்று குயுகதி வாய்ந்த சாஸ்திரக்கலைஞன் ஒருவன் ஒரு தடவை கணக்கிட்டுச் சொன்னான்.

அன்றிரவு இரண்டு நண்பர்களுடன் ஜாலீஸ் பேர்கீர் Jolies-Bergiere) எனலும் நாடகச் சாலைக்குப் போயிருந்தேன். அது அநேகவாசகங்களாக நடந்துகொண்டிருந்தது. நாஸ்தோறும ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாக அதற்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அது பார்க்கத் தகுந்ததேயெனச் சிலர் எனக்குச் சொன்னார்கள். பாரி நகரத்துப் பிரஸித்திபெற்ற நடனமாது ஒரு கூடையில் வந்து தோன்றி, அவரவருக்கும் மலர்கள் வழங்கிய காட்சியை எல்லாரும் கரகோஷத்துடன் கொண்டாடினார்கள். அது அழகாகவே இருந்தது. அவ வாட்டத்தின் அழகுக்கு ஏற்றவாறே கடைசிக் காட்சியும் அமைந்திருந்தது. நிர்வாணிகளென்று சொல்லத்தக்க ஸ்திரீகள் மூவா அரங்க மேடையில் வந்து நின்றார்கள். அநதக் காட்சியைப் பார்த்துக் களிப்பாருண்டோ? கேவலத்தைக் கொண்டுவார்களோ? அப்படிப்பட்ட காட்சி எதிர்ப்பட்டாற கண்ணை மூடிக்கொள்ள வேண்டுமென்பது இநது மத சாஸ்திரக் கொள்கை. இவ்வளவு ஹேயமான கோலத்தைக் கண்டு மோகம் மிகுந்த ஜனங்கள் இடி முழக்கம்போலக் கை கொட்டிக் கர்ச்சித்து ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

இநதக் காட்சியானது ஜனங்களுடைய நீதி நெறியைக் கெடுத்ததுப் பாழாக்குவதற்கெனவே அமைந்ததாகும். இநதக் கூட்டத்தில் 'படவாக்கள்' திருட்டுத்தனமாக நுழைந்து நடந்து, தங்கள் யஜமானிகளான வெள்ளைப் பரததையரின் பொருட்டு விலை பேசி ஆள பிடிக்கிறார்கள். 'படவா' என்றும் கூட்டிக் கொடுக்கிறவன் என்று அர்த்தம். அவர்களுடைய செய்கை பொறுக்கமுடியாத வெறுப்பாக இருந்தது. இப்படிப்பட்ட காட்சிச்சாலைகளை வைத்து ஆதரிப்பது பிராணச் தேசத்திற்கு அபமானகரமென்று

விலலர்டு மாதினிடம் சொன்னேன். அப்போது அந்த மாத
 “ஐயரே, அவவிடத்தில் பிரெஞ்சுகாரர்கள் அநேகா இருந்தார்
 களோ?” என வினவினாள். “இல்லை, பார்க்க வந்திருந்தவர்கள்
 பெரும்பாலா பிற நாட்டார்கள்” என்று பதில் சொன்னேன்.
 ‘அப்படியானால், பிரெஞ்சுகாரர்களை ஏன் நிந்திக்கிறீர்?” என்று
 அம்மாத கேட்டது நியாயமாகவே இருந்தது. “அந்தக் காட்சி
 பிற நாட்டார்களுக்கெனவே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அவர்களா
 லேயே அது ஆதரிக்கப்படுகின்றது” என்று அவ்வமமை மொழிந்
 தாள்

ஸெனெட்டு மீட்டிங்கு போய்ப் பாபபதற்காக ஒரு டிக்
 கெட்டு வேண்டுமென்று அந்தச் சபைத் தலைவா M. Lean
 Bourgeois என்பவருக்கு எழுதினேன். மறு தபாலில் அவ
 ருடைய உபசார வசனங்களோடு இரண்டு டிக்கெட்டுகள் வந்து
 சேந்தன.

ஓ, பிரான்ஸில் வழங்குகிற இந்த சுத்த ஸமதவ பாவனையை
 நம் இந்தியர்கள் கைக்கொள்ளவேண்டுமேயென ஆவலிக்கிறேன்!
 இங்கிலாந்தில் ஸ்வதந்திரத்தை முக்கியமாகப் பாராட்டுகிறார்கள்
 பிரான்ஸில் ஸமதவத்தை முக்கியமாகப் பாராட்டுகிறார்கள். ஸகோத்
 ரகவம் முக்கியமாகப் பாராட்டும் நாடு இனி ஏற்படவேண்டும்.
 இங்கிலாந்தில் குடிகளின் ஸ்வதந்திரம் மிகப் பெரும் பதவியெனக்
 கொள்கிறார்கள் அங்கே ஒவ்வொரு மானிட வியக்கிக்கும் சரீர
 ஸ்வதந்திரியங்கள் சில உள். அவைகளுக்கு விரோதமாக எவ
 ரும எதுவும் செய்யக் கூடாது. ஆனால், பிரான்சு தேசத்தில் மகா
 விபலவங்களுக்குப் பின் ஏற்பட்டுள்ள ஸமதவ பாவனையாவது
 ஆசாணையாவது இங்கிலாந்தில் இல்லை இங்கிலாந்தில்
 பிரபு என்பவன் சாமானிய மனிதனைவிட உயர்ந்த வேறு மனி
 தனாகக் கருதப்படுகிறான். சாமானிய ஜனங்களுக்குள்ள சிவப்பு

ரத்தத்தைக் காட்டிலும், மேம்பட்ட பிரபுக் குலத்தாருக்குள்ள நீலரத்தம் உயாவானதென மதிக்கப்படுகின்றது.

பிரானஸில ராஜ ஆக்கினையினால் எவரையும் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தலாம். துரைத்தன அதிகாரமே பிரபலமாயிருக்கின்றது அநாடா என்கின்ற பெருமை அடித்துக்கொண்ட போதிலும் இங்கிலாந்திலுள்ளதுபோல, மானிட ஸ்வதந்திரம் அங்கு இல்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம் ஆனால், ஸமதவ பாவனை விஷயத்தில் பிரானசுக்கு ஈடான நாடு வேறு எதுவுமில்லை. பிரானஸிலுள்ள பிரபுக்களும், மிட்டாதார்களும், ஜமீந்தார்களும் சாமானிய ஜனங்களுக்குச் சமமானமாகவே மதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு விசேஷ மரியாதை வாசகமின்றி, ஸ்ரீ பிரபு அவர்களுக்கு எனவே சாமானிய வகையை வழங்குகிறார்கள். பிரதான மந்திரிகளும் குடியரசுத் தலைவர்களும் பிரஜைகளுக்குச் சமமானமானவர்களே. சிற்சில பிரெஞ்சு அரசியல் அதிகாரிகள் பாமர ஜனங்களைப்பற்றிச் சாமானியர் என இழிவாகப் பேசுகிறார்களெனினும், அது ஒரு நடனையே யல்லாமல், உண்மையான தன்று. அப்படிப் பேசுவதனால் அவர்கள் சகோதரத் தன்மையை மறுக்கிறார்களே யொழிய, சமதவத்தை மறுத்தவர்களல்ல. பிரானசு தேசத்தில் ஸ்வதந்திரமும் சகோதரதவமும் அதிகமாகப் பாராட்டப்படுகின்றனவென்பது உண்மையே ஆனால், சமானத் துவமே அந் நாட்டிற்குரிய சிறப்பான லக்ஷணம்.

என்னுடன் இந்திய நன்பெருவனை அழைத்துக்கொண்டு போனேன். நாங்கள் இருவரும் போய், பிரெஸிடென்டின் ஆசனத்திற்கு நேர் எதிரேயுள்ள உததம் ஸ்தானங்களிற் சென்ற ரியமாக அமர்ந்தோம். அததியக்ஷரான லியான் பாஜாய் (Leon Bourgeois) எனப்பெருடைய வரவு தாபார் முறைப்படி அறிக்கை செய்ப்பட்டது அவர் பாயின்கோ (Poincare) எனப்பெருடன வந்தார். அவர்கள் இருவரும் எங்களை நிரிர்நது பார்த்து, புன்னகை

யோடு தலையசைத்தார்கள். இந்தத் தலையசைப்பு மானிடர்க்குரிய சாமானிய வந்தனோபசாரமேயானாலும், எங்களுக்கு அதனால் எவ்வளவு சந்தோஷமுண்டாயிற்று தெரியுமா? சொந்த இடத்தில் நாங்கள் சுகமாக அமர்ந்திருப்பதுபோலவே எங்களுக்குத் தோன்றியது. எங்களைப் போன்ற அநாமதேயர்களான அந்நியர்கள் இப்படிப்பட்ட மரியாதையும் உபசாரமும் அந்தப் பிரெஸிடென்டையும் பாயிண்டேரையும் போன்ற அந்தஸ்திலுள்ள ஆங்கிலத்தவரிடமேனும், இந்தியரிடமேனும் பெறுவது எவ்வளவு அசாதத்தியம்! செனெட்டு மெம்பர்கள் மந்திரி சபை எனனும் அதிகார ஸ்தானத்திலுள்ளவர்களைக் காட்டிலும் வயதில் மிக மூத்தவர்கள். கனிஷ்ட பக்ஷம் இதனை வயதுள்ளவர்களே செனெட்டு மெம்பர்களாக இருக்க வேண்டுமென்னும் விதி உண்டு. அந்த வயதுள்ளவர்கள் மிகக் கொஞ்சமே; பலர் 55 வயதுள்ளவர்களாகவும், அதற்கு மேற்பட்ட வயதுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். வழக்கைத் தலையினர் நிரம்பியிருக்கிறார்கள். பார்ப்பதற்கு அந்தக் காட்சி திகைப்பாயிருந்தது. அவர்கள் அடிக்கடி இருமிககொண்டே யிருந்தார்கள். மற்றச் சபைகளில் மெம்பர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்களாயிராமையின், துடியாகவும் துரு துருப்பாகவும் இருப்பார்கள். இந்தச் செனெட்டு மெம்பர்கள் வயது முதிர்ச்சியால் ஊக்கம் ஒடுகின்றவர்களானமையின், இந்தச் சபையிற் சந்தடியும் வியவகாரத்திற்கு இடைஞ்சலும் குறைவாயிருந்தன ஆனால், இந்தக் கிழவர்களும் ஆக்கிரகம் மிகுந்தபோது வாதாடிச் சண்டையிட்டுப் பள்ளிப் பிள்ளைகளைப் போல நடந்துகொள்ளுவார்கள். மூப்பு மிகுந்த பிரெஞ்சுக்காரர்களும் தங்கள் மனோ வேகத்தை அடக்க முடியாமற் கொந்தளிப்பது அவர்கள் முதிர் வயதிலும் உற்சாகமும் குன்றாமல் இருப்பதனாலேயே போலும். பிரான்சு தேசத்திலும் ஜர்மனி தேசத்திலும் கிழவர்களே நகர படைத் தலைமை பூண்டு சமூகங்களங்களுக்குப் போய்ப் போர் புரிந்து வெற்றி வாய்ந்திருக்க

கிறார்கள். அததனை வயது வாயந்துள்ள இந்தியர்கள் சிலா இருக பினும, அவாகள பெருமபாலும படுகிடையாகப் படுததிருப்பார்கள; இலலைபெயின, தளர்ந்து தடியுன்றித்தடுமாறி நடந்து கொண்டிருப்பார்கள. பிரெஞ்சுகாரன ஒவ்வொருவனும போர் வீரனாக இருக்கத்தக்கவனாவன. அதுபோலவே, ஒவ்வொரு இங்கிலீஷ்காரனும் ஜாமனியனும் போர் வீரனாவன. அவா்களுடைய மனோவேகமும், அதனலுண்டாகும் இரத்தக கொதிப்பும் இந்தியாவிலுள்ளதுபோல வேதாந்தத்தினால் தனிநததுபோலவதிலலை, கோழைத்தனத்தினால் அடங்கி அயாந்து போவதுமிலலை. இரதச சேனேட்சு சபையிலும் (Chamber of Deputies) எல்லாரும வெள்ளையாகளையல்லாமல், கரியவா்கள சிலரும இருப்பதைக் கண்டு களிப்புறறேன. இரதக கருப்பு மெம்பா்கள சேனிகல்லி விருந்தும், அல்லீரியாவிலிருந்தும், புதுச்சேரியிலிருந்தும் வந்தவா்களாவா்கள. பிரதிநிதிகளை அனுப்பும் உரிமை அந்தப் பிரெஞ்சுக் குடியேற்ற நாடுகளுக்கு உண்டு இங்கிலாந்திலுள்ள பாஸிமெண்டு மகா சபைக்குப் பிரதிநிதிகளை அனுப்பும் உரிமை இந்தியாவுக்கு எப்பொழுது வாய்க்குமோ? அந்த உரிமை வாய்க்குமளவும் காமன்ஸ் மகா சபையில் இந்தியா விஷயங்களைப்பற்றி நிகழும் வா்தானு வா்தங்கள் விரஸமானவைகளாகவும், விஷய ஞான மிலலாதனவாகவும், பயனற்றனவாகவுமே இருக்குமென்பது திண்ணம். இந்திய சுதேச அரசா்கள் தங்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிந்தெடுத்து இங்கிலாந்திலுள்ள ஹவுஸ் ஆவ் லாட்ஸ் (House of Lords) என்னும் மேல் சபைக்கு அனுப்பலாகும்; இந்தியாவிலுள்ள கேளன்ஸில் ஆவ் ஸ்டேட் (Council of State) உம் லெஜிஸ்லேடிவ் அசெம்பிளியும் இந்தியா கவாண்மெண்டும் இந்தியர் சிலரைத் தெரிந்தெடுத்து நியமித்தும் இங்கிலாந்திலுள்ள ஹவுஸ் ஆவ் காமன்ஸ் (House of Commons) என்னும் அவா சபைக்கு அனுப்பலாமே. இப்படிச் செய்தாலொழிய இங்கி

லாந்தம் இந்தியாவும் நெருங்கிய உறவு கொள்ளமாட்டா. இப்படி இந்தியப் பிரதிரிதிகளை இங்கிலாந்திலுள்ள பாலிமெண்டு மகா சபைக்கு அனுப்புவது, கண்டாவையும், ஆஸ்திரேலியாவையும் போல, இந்தியாவானது தன்னரசரிமை பெற்றுத் தனி ராஜ்ய மாகும் வரையில் மாதிரிமே, இருக்கவேண்டியதாகும்.

எனது நண்பர்களிருவா முன்னிரவு 11-30-மணிக்கு எனது சாப்பாட்டு விடுதியை வந்து, என்னைக் கூப்பிட்டார்களென்றும், அந்த விடுதித் தலைவி எவ்வளவு சொல்லியும், அவர்கள் ஓயாமல் மணியை அடித்தார்களென்றும் மறுநாள் அவள் எனக்குச் சொல்லக் கேட்டு அதிசயித்தேன் முடிவில், அவள் அணிந்திருந்த இரவாடையுடன் ஜன்னலின் வழியாக எட்டிப் பார்த்து, நான் வீட்டிலில்லை, வெளியே போயிருக்கிறேனென்று சொல்லியதன் மீது அவர்கள் மணி யடிக்காமல் நிறுத்தினார்களாம். வில்லாட்டு மாதாக்கு நேர்ந்த தொந்தரவு எனக்கு அவ்வளவாக உறுத்தவில்லை. ஆனால், பான்டன்புளூ (Fontaineblau) எனனுமிடத்திற்குப் போவதாக பால் (Bhal) என்பவரும் பிரான்ஸிஸ் (Francis) என்பவரும் காலும செயது கொண்டிருந்த ஏற்பாட்டை ரத்துச் செய்வதற்காக அவர்கள் வந்திருந்தார்களோ என்னும் கவலையே என்னை அதிகமாக வருத்தியது. அந்த ஏற்பாடு நடைபெறுமோ நடைபெறாதோ என்னும் மிகுந்த கவலையோடு நான் ஆடையணிந்து, லஞ்சுக்கு வந்து விடுகிறேனென்று லாம்பர்ட்டன் என்னும் பணிபெண்ணினிடம் சொல்லிவிட்டு, அவ்விரு நண்பர்களிருந்த ஹோட்டலுக்குப் போனேன். நல்ல வேளையாக முன்னிரவு என் வீட்டுக்கு வந்து கதவைத் தட்டிக் தொந்தரவு செய்தவர்கள் அவர்களல்ல வென்றும், பான்டன்புளூவுக்குப் போக அவர்கள் முன் போலவே ஆவலாயிருக்கிறார்களென்றும் தெரிந்தது கொண்டேன். உடனே நாங்கள் கோடிலயான் (Garedelyon) என்னும் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் 10-55-மணி ரெயிலவண்டி ஏறினோம். ரெயில் வண்டிப்

பிரயாணம் மிக இனிமையாகவே இருந்தது; ஆனால், விசேஷ மொன்றுமில்லை. 1½ மணி நேரம் பிரயாணம் செய்து அந்த இடத் திற்குப் போய்ச் சோநதோம். எங்களுக்கு வழக்கமாயுள்ள சுறுசுறுப்போடு, முதலில் எதிர்ப்பட்ட டிராம் வண்டியில் ஏறி அவ்வூர் நகர மாளிகைக்குப் போனோம். அழகாயிருந்ததொரு சிற்றுண்டிச் சாலையினண்டை இறங்கி லஞ்ச புசிக்கச் சித்த மானோம். உண்டியின்றேல் ஊக்கம் குன்றும், பசி வந்திடப் பததும் பறந்திடும் எனலும் கொள்கையைக் கடைபிடித்த வனாதலின் நான் ‘ஊனுக்கு முந்து உழவுக்குப் பிறகு’ என்ற பழமொழியைத் தழுவி, சாப்பாட்டுக் காரியத்தை முதலிற் கவனிக்கலானேன். அங்கு பரிமாறிய உண்பண்டங்கள் உண்மையில் நன்றாக இருந்தன. அதற்குக் கிரயம் ஏழு பிராங்குகளே வாங்கிக்கொண்டார்கள. இந்தத் தொகையில் தண்ணீருக்காகவும் கிரயம் போட்டிருந்தார்கள். மதுவுக்கு எனன் கிரயம் வாங்குவார்களோ அதிற் பாதி தண்ணீருக்கு வாங்குகிறார்கள். ஒரு பருசு பாதகிர அளவு சாதாரண சிவப்பு மதுவுக்குள்ள விலையிற் பாதி அந்த அளவு தண்ணீருக்கு வாங்குவது பிரெஞ்சுச் சிற்றுண்டிச் சாலைகளிலெல்லாம் பெரிதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. தண்ணீருக்குக் கிரயம் கேட்பது நியாயமாவென்று ஒரு சிற்றுண்டிச் சாலைத் தலைவனை ஒரு தடவை நான் கேட்டேன் அதற்கு அவன் “ஐய, பாரி நகரத்தில் இது தான் வழக்கம். மது வழங்குவதில் எங்களுக்கு ஒன்றுக்குப் பாதி லாபமிருக்கிறது. நீங்கள் தண்ணீர் குடித்து எங்கள் தேசிய பானத்தை இழக்கின்றீர்களென்னும் காரணத்தினால் நாங்கள் இந்த லாபத்தையும் இழக்க வேண்டுமா? பராக்ஷப் போனால், தண்ணீர் வழங்குவதிலும், மது வழங்குவதிலும் எங்களுக்குள்ள கிரமம் ஒரே மாதிரியேயாகும்” என்று பதில் சொன்னான்.

அருமையான உணவருந்தி, அருகிலிருந்த நகர மாளிகைக்குப் போய், வழிகாட்டியின வருகைக்குக் காத்திருந்தோம். பிரான்ஸிலுள்ள ஒவ்வொரு நகர மாளிகையிலும் காட்சிச் சாலையிலும், கண்காட்சியான இடத்திலும் அங்குள்ள ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துச் சொல்லி விளக்குவதற்காக வழிகாட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்களல்லாமல், பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு நாளும் தேசாடனம் செய்யும் இங்கிலீஷ்காரரை அழைத்துக்கொண்டு தாமஸ்குக் அண்டு கம்பெனி வழிகாட்டிகள் வந்து, அவர்களுடன இங்கிலீஷில் விவரங்களைப் பொழிந்து கொண்டிருப்பார்கள். பிரெஞ்சு பாலஷ் தெரியாதவர்களுக்குத் தாமஸ் குக்கின் வழிகாட்டிகள் பேருதவியாயிருக்கிறார்கள். வழிகாட்டி வந்து சேர்ந்தவுடனே, அந்த அரண்மனையைச் சுற்றிப் பராக்கப் போடோம். முதலாம் பிரான்ஸிஸ், நெப்போலியன், 14-ம் ஹயி மாது ஸ்ரீ மெயின்டன் ஆகிய இவர்களுடைய திவ்வியமான அறைகளையும், பிரசித்தி பெற்ற நெப்போலியன் தனது மெய்காவலனிடம் பிரியா விடை பெற்றுப்போன முற்றத்தையும், கிங்ஸ் பைன் (King's Fine) எனலும் பிரபலமான இடத்தையும், மகத்தான சோலையையும், அதிசயமான நக்தவனங்களையும், குளத்திலிருந்த பூதாகாரமான கயல் மீன்களையும் பார்த்தோம். நகைப்புக்கிடமான சீனத்து மியூசியத்தையும் நாங்கள் பராக்காமல் விடவில்லை. எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டு, ரெயிலவே ஸ்டேஷனுக்கு வந்து, திருமப வண்டியிற் படுத்துச் சிறிதுநேரம் துயினோம். கோ-டி-லயான் எனலும் ஸ்டேஷனணடை நாங்கள் மூவரும் இறங்கி, தனித்தனியே பிரிந்து போடோம். நாங்கள் இந்த உலாவை நன்றாக அனுபவித்தோமென்றும், நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் செலவிட்ட 25 பிராங்குகளுக்குப் போதியளவு நல்ல காட்சிகளைக் கண்டோமென்றும் திருப்தியாகப் போடோம்.

பிரான்சு தேசத்துக்கு வருகிற அன்னியனெவனும் 15-நாளாக குள்ளாகத் தான இன்னொன்றைப் போலீஸ்காரருக்கு அறிவித்து அவரிடம் சீட்டுப் பெறவேண்டும். இதற்காக நான ஜூலை மாதம் 24-ந தேதி Prefecture of Police எனலும் அதிகாரியிடம் போக வேண்டியதாயிற்று. போலீஸில் ஆள் அடையாளச் சீட்டுப் பெறுவதற்கு ஒருவன் தன்னுடைய போட்டோப் பிரதிகள் மூன்று கொண்டு போக வேண்டும். போட்டோ கிராபிக் கையொன்றில் ஆள் அடையாளச் சீட்டுக்காகப் போட்டோ பிடிப்போமென்றும், ஐந்து பிராங்கு கொடுத்தால் 30 நிமிஷத்தில் மூன்று பிரதிகள் கொடுப்போமென்றும் விளம்பரப் பலகை போடப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கடைக்குள் நுழைந்தேன். அங்கே போட்டோ கிராப் பிடிப்பவள் ஓர் இளம் மாதா. இரண்டு புருஷர்களும் ஒரு மாதும் மேடையின் மீது கிடந்த பத்திரிகைகளிற் சிலவற்றைப் படித்துக்கொண்டு ஓர் அறையிற் காத்திருந்தார்கள். “இப்படி வாருங்கள், ஐயா” என்று சொல்லி அந்தப் பெண், என்னை ஒரு பக்கத்து அறைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனாள். அங்கே அவளுடைய முதிய தந்தை பூர்வாங்கங்களை யெல்லாம் ஒரு நிமிஷத்திற் வித்தமாக்கி விட்டார். “இப்பொழுது ஐயரே, கனத்து மந்தமான முகம் வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். அப்படியிருந்தால் பிரான்சு தேசத்துச் சுதந்திரத்தையும் இக்குடியரசின் சீக்கிரத்தையும் கெடுக்கும் துஷ்ட எண்ணம் உள்ளவரென்று போலீஸ் அதிகாரிகள் உம்மைக் கருதி விடுவார்கள். ஆகையால், சிறிது நகை முகம் கொள்ளுங்கள்” என்று அம் மாதா சொன்னாள். அவளுடைய வார்த்தைக்கு நான சிரிப்பும்தேன். புகைப் படம் பிடிக்கும் கேமரா டக டிக் கெனசு சப்தித்தது; இரண்டு படங்கள் எடுத்தாய் விட்டன. “ஐயரே, வந்தனம்! நீங்கள் மிக மனோகர முகம் வாய்ந்திருக்கிறீர்கள்” என்று சொல்லி விட்டு, அந்தப் பெண் என்னைக் கூடத்திற் போய் இருக்கச் சொன்மே-22

னான். “நான் இந்தப் படங்களுக்குப் பிரதிகள் சித்தம் செய்கிறேன். அது வரையில் இந்த அசட்டு வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளிற் சிலவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருங்கள்” என்று அவள் சொன்னாள். ஏற்கெனவே அங்கு உட்கார்ந்திருந்த மூவருடன் பேசுகையில், படம் பிடிக்கும் அந்த மாது அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அதே வார்த்தை சொன்னாளெனத் தெரிந்தேன. அவள் எல்லாருக்கும் அதே வார்த்தை சொல்லுவது வழக்கமாயிருக்கின்றது போலும். அவை அவளுடைய முததிரை மொழிகளாயிருக்குமென்று சொன்னேன். அதற்கு அங்கிருந்தவர்களில் ஒருவர், “அநேக முததிரை மருந்துகளைக் காட்டிலும் இவளுடைய முததிரை மொழிகள் மிகக் விரியமுள்ளவை யாகுமே. அவள் சொல்லுகிற வார்த்தையெல்லாம் வெறும் புளுகு என நமக்குத் தெரியுமாயினும், படம் பிடிக்கும்போது நாம் மிக மனோஹரமாகத் தோன்றினோமென்று அவள் சொல்லும்போது நமக்கு எவ்வளவு திருப்தியும் சந்தோஷமும் உண்டாகிறது பாரும” என்று சொன்னார். அப்போது அவர் மனைவி “நமது முகம் அழகாக இருக்கவில்லையென்று நமக்குத் தெரியுமா?” என்று சற்றுக் கோபமாகச் சொன்னாள். தன மனைவிக் குக் கோபமுண்டானதைக் கண்டு, அவர் சமாதானப்படுத்தும் குரலில் “ஆ—நான் மறந்து போய்விட்டேன். நீ இருப்பதைக் கவனிக்கவில்லை” என்று சொன்னாள். இங்கிலீஷ்காரர் பெரும்பாலோர் ஒரு மாதத்திற்குப் பதிப்பிடுதலும் பொருட்டு என்ன பொய்யேனும் சொல்ல இசைவார்கள். அப்படிப்பட்ட பொய்களுள் இவா சொல்லியது பெரும் புளுகாகும்.

சிறிது நேரத்துக்குள் என்னுடன் அங்கிருந்தவர்களுடைய புகைப் படங்கள் அவர்களுக்கு வந்து சேர்ந்தன. புருஷர்களிருவரும் தங்கள் படங்களைப் பார்த்துத் திருப்தியடைந்தார்கள். அந்த மாதோ “என முகத்தை இவ்வளவு கோரமாகப் பண்ணி

யிருக்கிறாளே!” என்று கூறினாள். அவளுடைய கணவன் அவளைச் சமாதானப்படுத்துவானா “என் கண்ணே, இந்த அடாவடிப் படங்கள் இதைவிட எப்படி இருக்கமுடியும்? திருத்திச் சரிபடுத்தவதற்கு நேரமில்லையே” என்று சொன்னார். அதற்குப் பின் சில நிமிஷத்திற்குள் என்னுடைய படப்பிரதிகள் வந்தன. அவை சரியாகவும் மிக நன்றாகவுமிருந்தன. என்னுடைய அங்க அடையாளச் சீட்டில் ஒட்டப்பட்டிருக்கிற என்னுடைய உருவப் படம் எடுத்து ஏழு வருஷம் ஆனபோதிலும், இன்றைக்குத் தெளிவாகவும் புதிதாகவுமே இருக்கின்றது. என்னுடைய படப் பிரதிகளை வாங்கிக்கொண்டு, படமெடுத்தவளுக்குப் பணம் கொடுத்தேன். அப்போது அவள் என்னைப் பார்த்து “ஐயோ, இந்த இங்கிலீஷ் காரிகள் சில வேளை எவ்வளவு புத்தியிலலாமற் பேசுகிறார்கள்! இந்த மாதின் முகத்தை எவ்வளவு நன்றாகலாமோ அவ்வளவு ஆகக் பார்த்தேன். என்ன திருத்தினாலும் அது திருந்த வில்லை” என்று சொல்லி அவள் தன் தோளை அசைத்து ஆட்டினாள். நான் புறப்பட்டு வந்து விட்டேன்.

அங்குள்ள காட்சிச்சாலை மிகச்சிறப்பான கட்டடம். அது சீன் நதிக்கரையிலுள்ளது. சிறிது நேரம் அதைப் பார்த்து மகிழ்ந்துகொண்டிருந்து, பின்பு அங்கு அடையாளச் சீட்டு வாங்குவதற்காகப் போலீஸ் அதிகாரியின் ஆபீசுக்குப் போனேன். அங்கே ஓர் அச்சுப் பாரத்தில மனு எழுதிக் கொடுத்தேன். எனக்கு 162-ம் நம்பர் கொடுத்து ஒரு பெரிய கூடத்திற்குப் போய் இருக்கச் சொன்னார்கள். அங்கே வெளியூர்க்காரர்கள் அநேகர் நிரமபியிருந்தார்கள். மறறொரு கூடத்திற்குப் போய்ச் சீட்டுப் பெறுவதற்காக அவரவரும் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த மற்றோ அறையில் ஆள் அடையாளச் சீட்டுக் கொடுப்பதற்காக 12 குமாஸ்தாக்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அந்தக் குமாஸ்தாக்களெல்லாரும் பெண் பிள்ளைகள். அந்தப் பெண்கள் ஒருவரோ

டொருவர் வம்பளந்து வாய் கிழியச சிரித்தது விளையாடிகொண்டு தங்கள் வேலையை மிக நிதானமாகச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு மணி நேரம் காததிருந்து பாததேன். 37-ம் நம்பாக் காரணே உள்ளே போயிருந்தான போகும் வழியை அடைத துகொண்டு போலீஸ்காரர்கள் வரிசையாக நின்று அவசரப்பட்டு உள்ளே நுழையப் பிரயத்தனப்படுபவர்களைத் தடுத்தாக கொண் டிருந்தார்கள். உள்ளே இருக்கிற குமாஸதாக்களாகிய பெண் பிள்ளைகள் கையொழிந்திருக்கும் சமயம் பாதது ஆட்களை உள்ளே அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். வெளியிலுள்ள ஆட்கள் இங்கிலாந்திற்போல் வரிசையாக நிற்பதும், அந்த வரிசை முறைப படி ஒவ்வொருவராக உள்ளே போவதும் இங்கே வழக்கமில்லை. ஏதேனும் ஒரு முறையை அனுசரித்தது ஆட்களை உள்ளே அனுப்புவதாகவுமில்லை. நியாய ஸ்தலங்களில் ஸ்தலஸ்தலியர் களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தழுவி நீதிபதி தீர்ப்புச்சொல லும் பத்ததியும், எந்தக் காரியத்திலும் மனிதர்கள் வரிசை யாக நின்று அந்த முறைப்படி ஒருவருக்குப் பின் ஒருவா நடக்கும் பத்ததியும் முதன் முதல் ஏற்பட்டது பிரான்சு தேசத்திலேயே யாகும். அப்படிப்பட்ட பிரான்சு தேசத்திலே இந்த வரிசைக்கிரமம் ஒழுங்காக நடைபெறுவதும், இதைப் பாததுக் கற்றுக்கொண்ட இங்கிலாந்து தேசத்திலே வரிசைக்கிரமம் நன்றாகவும் கண்டிதமாக வும் நடைபெறுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. பிரான்சைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொண்ட இங்கிலாந்திலே இந்த ஒழுங்கு வெகு நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்படுவதாலே, இந்தப் பத்ததி இங்கிலாந்திலேயே உற்பத்தியாயிற்று என்று எல்லாரும் தவறாக நினைக்கத் தக்கதா யிருக்கின்றது. பிள்ளையைப் பெற்றவன் தன் குழந்தையைக் கவனிக்காமல் கைவிட்டிருக்க, அந்தக் குழந்தையை எடுத்து வளர்த்தவனே நிஜமான தந்தையென மதிக்கப்படுவது போல இஃது இருக்கின்றது.

உள்ளே போவதற்கு என் முறை வருமளவும் காத்திருப்போமென்றே எண்ணியிருந்தேன். ஆனால், ஆட்களை உள்ளே விடுவது வெகு தாமஸமாக இருந்தது. என் முறை வருவதற்கு நெடுநேரம் ஆகும்போலிருந்தது. அன்றியும், என்னுடைய நம்பருக்குப் பிற்பட்ட நம்பர் உள்ளவரொருவர் உள்ளே போனார். காத்திருந்தவர்களின் கூட்டத்தில் நான் மெல்ல துழைந்து போலீஸ்காரர் நிற்கிற வரிசையினணை பாய்ச் சேர்ந்தேன். என்னை உள்ளே விடும் படி ஒரு போலீஸ்காரனிடம் நல்ல வார்த்தை சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். நான் இன்னும் சாப்பிடவில்லை; பிற்பகலில் ஒரு நண்பனைப் போய்ப் பார்ப்பதாக ஏற்பாடு செய்து அவனைக் காக்க வைத்திருக்கிறேன். அதெல்லாம் போக இந்த அறையில் என்னுடைய பேசிக் கொண்டிருப்பதற்கு வேறு இந்தியன் எவனும் இங்கே இல்லை ஆகையால், என்னை முன்னராக உள்ளே விட்டுவிடு என்று அவனுக்கு நான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது எனது இடது பக்கத்தில் நிற்குகொண்டிருந்த கிரேக்கன் ஒருவன் 53-ம் நம்பருள்ள என்னையே இன்னும் உள்ளே விடவில்லை. அப்படியிருக்க, 162-ஆம் நம்பருள்ள நீ உள்ளே போகப் பார்க்கிறாய், என்ன நியாயம் இது?" என்று வெடிப்பாகப் பேசினான். அதற்கு நான் 'நீயோ 50 லக்ஷம் ஜனங்களடங்கிய ஒரு சிறிய அற்ப தேசத்தான். ஐரோப்பிய மஹா யுத்தத்தில் அரை மனதோடு கூட்டுறவுக் கஷியிற் சேராநதீர்கள் அதுவும் உடனே சேரவில்லை. நெடுநாள்கழித்துக் கடைசிக் கந்தாயமாகச் சேராதீர்கள். நாளை 33 கோடி ஜனங்களடங்கிய பிரபல நாட்டான. எங்கள் நாட்டுப் படைகள் ஜர்மானியர் எலையைக் கடந்து வந்தவுடனே, பிரான்சு தேசத்தைக் காப்பதற்காக முன்னோடி வந்தார்கள் என்று சொன்னேன். இப்படி நான் சொன்னவுடனே, அநதப் பிரெஞ்சுப் போலீஸ்காரன் "பலே!" என்று என்னைத் தட்டிக் கொடுத்தது,

பிரஞ்சக்காரருக்குரிய ரஸஜ்ஞான உற்சாகத்தோடு என்னை உள்ளே அனுப்பிவிட்டான்.

நான் உள்ளே போனேன். அந்தக் கூடத்தில் ஒரு மூலையில் 20 வயதுள்ள பெண்ணொருத்தி உட்கார்ந்திருந்த இடத்திற்கு என்னைப்போகச்சொன்னார்கள். அவள் கொஞ்சம் குறுமபுக்காரி. வாயிற்காப்போன என்னை அங்கு அழைத்துப்போனவுடனே, அவளானனைப் பார்த்து புன்னகையோடு “ஹோ, இந்தியனா! நல்லது” என்று சொன்னாள். என் உபநாமம் என்ன என்று அவள் வினவினாள். தமிழ்ப் பிராமமணாகளுக்கு உபநாமம் இல்லை யென்பது பிரசித்தமான விஷயம். தமிழார்களாகிய நாமகள் எங்கள் ஊர்ப் பெயரையும் தந்தையின் பெயரையும் குறிக்கத்தக்க முதலெழுத்துக்களை எங்கள் பெயருக்கு முன் சேர்த்துக் கொள்கிறோம். சொந்தப் பெயரும் ஜாதிப் பெயரும் சேர்ந்து எங்கள் முழுப் பெயராகும். ஆகஸ்போடி இருக்கும்போது இந்த மாதிரியான கஷ்டம் ஒரு சமயம் நேர்ந்தது. அப்போது நான் ‘ஏ. எஸ். பஞ்சாபகேசு’ எனப்பது என பெயா எனவும், ‘ஐயர்’ எனப்பது உபநாமம் எனவும் சொன்னேன். ஆயினும், முட்டாளான இந்த பெண் குமஸ்தாவோ என பெயரை ‘ஐயா’ எனவும், ‘அயிலம் எஸ். பி’ எனப்பது உபநாமங்கள் எனவுமே எழுதுவேனென்று பிடிவாதம் பண்ணினாள்; தடுத்தா நான் எவ்வளவு சொல்லியும் பயன்படவில்லை. உமமை ‘மானஷியர் ஐயர்’ என அழைக்கிறார்களெனச் சொல்கின்றனா. ‘நல்லது, எவா எப்படி அழைக்கப்பெறுகிறாரோ அதுவே அவருடைய பெயா’ என்று ஒரே சாதனையாகச் சாற்றி விட்டாள். அதற்குப் பின் நான் பிறந்த தேதி, தாய் தந்தையார்களின் பெயர்கள், அவர்கள் பிறந்த தேதிகள், ஊர்கள், என் ஊர்ப் பெயர் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் கேட்டு எழுதிக்கொண்டாள். அதன்மீது என் தொழில் ‘வித்தியார்த்தி’ எனக் குறித்துக் கொண்டாள் என் குலம் யாது என வினவியதற்கு நான் ‘இந்தியன்’

என்று பதில் சொன்னேன். அதைக் கேட்டு அவள், பகபகவென நகைத்து ‘ஐயோ, பேதாய்! ‘இந்தியக் குலம்’ என்னும் ஒரு குலம் இல்லையே பிரிட்டிஷ் இந்தியாவும், பிரெஞ்சு இந்தியாவும், டச்சு இந்தியாவும் போர்ச்சுகீசு இந்தியாவும் இருக்கின்றன. இந்திய இந்தியா எனபது இல்லையே உமது குலம் பிரிட்டானிக் (பிரிட்டிஷ்) என்று சொல்லி, குலம் (ஜாதி) என்னும் தலைப்பின் கீழ் என்னை ‘பிரிட்டானிக்’ என்று எழுதிக் கொண்டாள். அவளுடைய வார்த்தைகள் என் மனத்தைச் சரேலெனக் குற்றின. உலகத்து நாகரிகங்களுள் தலைமை வாய்ந்து நின்று, இன்றைக்கும் வழங்கி வருகிற சிறந்த நாகரிக தேசத்து மக்களாகிய நாங்கள் எங்களுக்கென ஒரு நாடும் வகுப்பும் குலமும் உளவெனச் சொல்லிக்கொள்ளும் உரிமையிலலாமற் பிற நாட்டாரைப் பின்பற்றி வாழ்வார்களெனவே எந்நாளும் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியவர்களானோமா? என அகத்து வேதனையை முகத்திற்கண்டு அந்தப் பெண் ‘அஞ்சாதீர் ஐயரே, உறுதியும் ஊக்கமும் உண்டானால் நீங்களும் ஒரு நாள் ஒரு தனிக் குலத்தவராவீர்கள்” என்று சொன்னாள்.

இனி நடந்த சமாசாரமே வேடிக்கை. ஆள் அடையாளப் பத்திரத்தில் “குடுமப ஸ்திதி—கிருகஸ்தனா, கிருகணியா, பிரமம் சாரியா, விதவையா, விவாக விலககுற்றவரா” என்னும் விவரம் எழுதவேண்டிய தலைப்பொன்று இருந்தது. ‘விவாகமானவன்’ என்று என்னை அதில் எழுதச் சொன்னேன். அந்தப் பெண் வரைய கொள்ளாமற் சிரித்து, ‘உமக்குக் கலியாணம் ஆய் விட்டதா! நீர் இன்னும் சிறு பையனாக இருக்கிறீரே! உமது மனைவியின் படம் ஏதேனும் உமமிடத்தில் இருக்கிறதா? அவளுக்கு வயது என்ன?’ என்று வினவினாள். ‘12 வயது’ என்று நான் பதில் சொன்னவுடனே, கேள்வி கேட்ட அந்தப் பெண்ணுக்கும் அக்கம் பக்கத்திலிருந்தவா்களுக்கும் உண்டான ஆச்சரியம் இவ்வளவென்று சொல்ல முடியாது. “12 வயதா! தத்துப்பிதது என உளறுதீர். 12 வயதுப்

பெண் உம்மோடு எப்படி சமசாரம் செய்வதற்காகும்” என்று அந்தப் பெண் சொன்னாள். “எங்களில் விவாகம் ஆதம் சம்பந்தமான தேயல்லாமல், தேக சம்பந்தமானதன்று” என்று பதில் சொன்னேன். அதற்கு அவள் சிரித்துக்கொண்டு, “ஓ, சொக்கத்தில் இருக்கும் எங்கள் தந்தையென்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்வதுபோல, உங்களுக்கும் சொக்கத்தில் ஒரு மனைவி இருக்கிறாளென்று நீர் சொல்கின்றீரா?” என்று கேட்டாள். “அப்படியன்று. இந்தியர்களாகிய நாவகள் பெண்களை ருதுவாவதற்கு முன் விவாகம் செய்து கொள்கிறோம்; அவர்களுக்கும் பதினாறு பதினேழு வயது ஆன பிறகே அவர்களுடன் கூடி வாழ்கிறோம்” என்றேன். ‘அப்படியானால் இங்கே வந்திருக்கிற இடத்தில் எவளேனும் ஒரு பிரெஞ்சுக் காரியை நீர் இழுத்துக்கொண்டு போய் விட்டால் என்னவாகும்?’ என்று அவள் வினவினாள். ‘எந்தப் பெண்ணையும் நான் இழுத்துக்கொண்டு போகக்கூடியவனல்ல. அதிலும் பிரெஞ்சுக்காரியைக் கணவியும் கருதேன்’ என்று பதில் சொன்னேன். ‘மட்டு மரியாதை பின்பிப் பேசுகின்றீர்’ என்றாள். நான் வாயை மூடிக்கொண்டு அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் சும்மா இருந்தேன். அதன்மீது அவள் ‘நல்லது, நீங்கள் விவாகம் என்று சொல்வது இன்னதென்று இப்பொழுது தெரிகிறது. அது வெறும் வாகுததானமே. ஆகையால், நீர் எப்படியானாலும், பிரம்மசாரி பிரம்மசாரியே’ என்று சொல்லிவிட்டுச் சிறிதும் தாமதிககாமல் ‘Celibataire’ (பிரம்மசாரி) என்று எழுதிக்கொண்டாள். அப்படி எழுதக்கூடாது. நான் விவாகம் ஆனவனே ஆகையால் சரியான விவரமே ஆள் அடையாளச் சீட்டில் எழுதவேண்டும். அதிற் சிறிதும் பிழையுண்டானால், நான் தண்டனைக்குரியவனாவேன் என்று தடுத்தாச் சொன்னேன். “அதைப்பற்றி நீர் எடுத்தாச் சொன்னால் மாதிரி மேயல்லவா குற்றம், இல்லாவிட்டால் ஒன்றுமில்லையே” என்று அவள் சொன்னாள். ‘நான் போலீஸ் அதிகாரியிடம் போய்ச் சொல்

கிறேன்' எனறேன். 'சொல்லிக்கொள்ளும், அவர் என் தலையை வாங்கிவிடுவாரோ?' எனறாள் அவள் அவள் சொன்னபடியேயாயிற்று. போலீஸ் அதிகாரியிடம் நான் செய்து கொண்ட முறைப, பாடு சிறிதும் பயன்படவில்லை. 'நீர் விவாகம் என்று சொல்வது எங்கள் பானஷ்யில் வாக்குத்தானமேயாகும். இப்பொழுது ஐயரே நான் வேலையாயிருக்கிறேன். நீர் போய்வாரும்' என்று போலீஸ் அதிகாரி என்னை அனுப்பிவிட்டார்.

இங்கிலாந்தில் எனக்குத் தெரிந்தவா ஒருவருடைய பெயரும், அப்படியே பிரான்ஸில் ஒருவருடைய பெயரும் சொல்லுமபடி அந்தப் பெண் என்னைக் கேட்டாள். எவருடைய பெயரைச் சொல்வது என்று தோன்றாமற் சிறிது நேரம் தியங்கிக் கடைசியாக டாக்டர் ஆரோல்டின் பெயரையும், வில்லாடு மாதின் பெயரையும் சொன்னேன். 'யாருடைய பெயராலும் சரி, அதை எழுத வேண்டிய முறைக்காகக் கேட்கிறேன். இனி, ஐயரே, நீர் போகலாம். ஆனால், அவுஸியமாக பிரான்சு தேசத்தை நீர் இகழாதிருக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்களுடைய இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும், என்றைக்காலும் இது சிறந்ததே' என்று சொன்னாள். அவளுக்கு வந்தனம் சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து நீங்கினேன். போலீஸ் அதிகாரியிடம் போய் வீணை முறையிட்டபின், பிற்பகல் 2 மணிப் பொழுதில் வெளி வந்தேன்.

சிறுமண்டிச்சாலைக்குப் போய் இடையூண் அருந்தி, "L" Hotel des Invalides' எனனுமிடத்திற்குப் போனேன். அது நெப்போலியனுடைய களேபரத்தைக் காப்பாற்றி வைத்திருக்கும் இடமாகும். அது மகத்தான கட்டடம். எஸ்பிளநேஷனின் அத்தகுட் போகும் முகத்துவாரத்திலிருந்தே முழுக கட்டடத்தின் காட்சியும் நன்கு தெரியும். அந்தச் சாலையின்மீது அமைத்துள்ள விலமண்டபம் மிகக் கம்பீரமானது. அலஜீரியா, ருஷியா உலாந்தா, பிரஷ்யா, வெனிஷியா, ஆஸ்திரியா, வாட்டன்பர்க்கு

என்னும் நாடுகளைவென்று அங்கங்கேயிருந்து வெற்றிப் பரிசுகளாக நெப்போலியன் கைப்பற்றிய பிரங்குகள் அங்கே வரிசையாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை போர்வீரம் வாய்ந்த பிரெஞ்சுக் காரருக்கும் பெருமை பயக்கத்தக்கனவாகும். ‘பெருமக்கள் சாலை’ (The Court of Honour) எனப்பெற்றது அதிலிருக்கின்றது. அங்கே நெப்போலியனுடைய உருவச்சிலை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது ஸியூரி (Seurri) என்பவனால் ஆக்கப்பட்டது. அது மிக நன்றாக இருக்கின்றது. அதுவன்றி, போர் வீரா சாலை (The Soldier’s Church) எனப்பெற்றது இருக்கின்றது. அதில் சத்தாருக்களிடமிருந்து பிடித்துக்கொண்ட 219 ராஜாங்கக் கொடிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன சென்ட் ஹூயிச் ச்சிலுள்ள கான மந்திரமும் பரக்கத் தருந்ததே. ஆயினும், மிகவும் முக்கியமானது (Hotel Des Invalides) எனப்படும். அதுவே நெப்போலியனுடைய சமாதிகு (Chapelle Napoleon) கருப போகும் வாயிற் கதவுகள் ஆஸ்ட்டா லீட்ஸ் என்னுமிடத்தில் பக்கவரிடமிருந்து கைப்பற்றிய பிரங்கிகள் உருக்கி வார்த்த வெண்கலத்தினால் அமைந்துள்ளன. “நான் மிகுந்த ஆசை வைத்திருந்த பிரெஞ்சு மக்களின் இடையில், ஸீன் நதிக்கரையில் என்னுடைய களேபரத்தை வைத்திருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்” எனலும் வார்த்தைகள் அந்தக் கதவுகளினமீது எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவை நெப்போலியனுடைய மரண சாஸனத்திலுள்ள ஸாவப் பிரஸித்தமான வார்த்தைகளாம். நெப்போலியனுடைய சமாதியின்மீது வார்த்தைகளொன்றும் எழுதப்படவில்லை. அந்தச் சமாதிச் சிலைகளினமீது ‘போனபார்ட்டு’ எனலும் வார்த்தை மாதிரி எழுதிவைக்க வேண்டுமென்று ஹட்ஸன் என்னும் கவானா அற்பத்தனமாகப் பிடிவாதம் பண்ணினான். அஃது அந்தச் சகரவர்த்திக்குள்ளே அங்கே பெரிய பெரிய விருதுகளை யெல்லாம் செதுக்கி யெறிந்து

கோரப்படுத்தியது போலாகும். ஆதலால், அந்தச் சக்கரவர்த்தியின் நண்பர்களான பொட்டாண்டு என்னும் தளகர்த்தனும், மாந்தோலன் என்னும் தளகாததனும் அதற்கு ஒப்பாமற் சாசனம் ஒன்றுமேயில்லாத மூன்று சலவைக் கற்பலகைகளை வைத்துவிடுவதே நனறெனத் தீர்மானித்தார்கள். சமாதிக கலவின் வலது புறத்தில் அந்தோம்மாச்சீ என்பவனால் வராககப்பட்ட நெப்போலியனுடைய தலையுருவம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இடது புறத்தில், நெப்போலியன் சிறைப்பட்டிருந்த சேயின்ட்டு ஹெலிஞ் என்னும் தீவிலிருந்து அவனுடைய களேபரத்தை வெற்றிக்கோலமாக எடுத்துக்கொண்டு சாபர்க்கு என்னும் துறைமுகத்திற்கு வந்த போது 1841-இல் அந்நகரத்தா அளித்த கிரீடம் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நெப்போலியனுடைய படையெழுச்சிகளைக் காட்டக்கூடிய 12 உருவச் சிலைகள் பிரேடியா என்பவனால் செய்யப்பெற்று நெப்போலியனுடைய சமாதியைச் சுற்றிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆஸ்டாலிட்ஸ் என்னும் போர்க்களத்திற்கு பகைவரிடமிருந்து அவன் கைப்பற்றிய 54 கொடிகளும் அவனுடைய சமாதியைச் சுற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெப்போலியன் அடைந்த வெற்றிகளுள் ஆஸ்டாலிட்ஸ் என்னும் போர்க்களத்திற்குப் பெற்றதே மிகச் சிறந்ததென பிரெஞ்சுக்காரருக்குத் தோன்றி, அதை அவர்கள் பெருமையாகக் கொண்டாடுவது மிகவும் சரியெனவே சொல்வேன. நெப்போலியனுடைய களேபரம் மாத திரமேயல்லாமல், நெப்போலியனுடைய சகோதரர்களான ஜிரோம் என்பவனுடையதும், ஹோஸ்ப்பு என்பவனுடையதும், படைத் தலைவர்களான டியூரன், ரோக் பாட்டாண்டு என்பவர்களுடையதும், எஞ்சினீயரான வாபன் என்பவனுடையதும் அந்த வில மண்டபத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வில மண்டபம் 100 மீற்றா உயரமுள்ளது. 1706-இல் கட்டப்பட்டது அந்தச் சமாதிக் சாலையில் “போப்படை மியூசியம்” என

மொரு விரிந்தமான சாலையும் இருக்கின்றது. அதில வேறு வேறு காலத்தில் வழங்கப்பெற்ற போர் அணிகளும் போர்ப் படைகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அன்றிரவு சில இந்திய நண்பர்களுடன் நாடகசாலைக்குப் போனேன். அங்கே பாஸ்ட்டு (Faust) எனலும் நாடகம் சிறப்பாக நடிகப்பெற்றதைப் பார்த்தேன். அந்த நாடகசாலை திவ்வியமான கட்டடம். அந்தச் சாலையில் நாடகங்களைப் பிரெஞ்சுக் குடியரசு அதிகாரிகளே நடத்துகிறார்கள். அதனால் நல்ல லாபமும் அடைகிறார்கள். அங்கே நாடகமாடிய நடிகளும் நடிகளும் மிக அற்புதமாக நடத்தினார்கள். அங்கே நாங்கள் இருந்த நேரம் அவ்வளவும் ஆனந்தமாக இருந்தது மெபிஸ்டாபிலீஸ், பாஸ்ட்டு; மாகரெட்டு எனலும் வேஷம் தரித்தவர்கள் உள்ளபடி மிக நன்றாகவே நடத்தினார்கள். அந்த நாடகத்தைப் பார்த்த இந்தியர்களாகிய நாங்களெல்லோரும் அப்படிப்பட்ட நாடகசாலையொன்றை இந்தியாவில் எவரும் நடத்துவதில்லையே எனத் துக்கித்தோம்

பாரி நகரத்தில் நான் இருந்த மஹ நாடகரீதியில் டிரோகா டோரோ, திரியானன், குளுனி மியூசியம், லகஸம் பாக்கு, ராயல் மாளிகை, டியூலரீஸ், கானிவால் மியூசியம், கிராண்டு பிலேய், பெடிட்டு பிலேய், நாஷனல் ஆர்கைவ்ஸ் எனலும் டிரோகா கான்சர்வேட்டர் சாலையைப் பார்த்தேன். இந்த இடங்களிலெல்லாம் டிரோகா கான்சர்வேட்டர் சமயத்தமான டிரோகா கான்சர்வேட்டர் கிணைக்கள நிறைந்திருக்கின்றன. 14-ஆம் லூயிஸின் காலத்து டிரோகா கான்சர்வேட்டர் சிறிது மட்டும் இருக்கின்றன அந்தக் கட்டடங்களுள் ஜோஸைபைன் உடைய அரண்மனை மிக இனிமையாக இருந்தது.

பாரி பூனிவாஸிடையின் தலைமை ஸ்தானம் ஸார்போன் எனப்படும். அதைப் பார்க்கப் போயிருந்தேன். பிரெஞ்சு நண்பருருவன் எனனை அங்கிருந்த புலவர்கள் சிலருக்குப் பரிச்சயம் செய்துவைத்தான். மாணவர்கள் வசிக்கும் பிரதேசத்திற்கு

லாட்டின் வட்டாரம் என்று பெயர். நான் பாரி நகரத்திற்குப் போனபோது, அங்கே 400 சீனத்து வித்தியார்த்திகள் இருந்தார்கள்; இந்தியாகளில் சுமார் 15 போ மாதிரமே இருந்தார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலான புதுச்சேரியிலிருந்தும், சந்திரநாகூரிலிருந்தும் வந்தவர்கள். பிரிட்டிஷ் இந்திய வித்தியார்த்திகள் பிரெஞ்சு வித்தியா பட்டங்களின்மீது ஆசை கொள்வதில்லை. ஏனெனில், பிரெஞ்சு பாஷை பயிலுவது கஷ்டமாயிருப்பதன்றி, அந்த வித்தியா பட்டங்களினால், இங்கிலிஷ் வித்தியா பட்டங்களுக்குப்போல பெரிய உத்தியோகங்கள் கிடைப்பதில்லை. ஸார் போன் என்பது பெரிய கட்டடம். சரித்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள் பல அந்தக் கட்டடத்தைப்பற்றி என் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. அந்த ஞாபகத்தால் அங்குள்ள அறை ஒவ்வொன்றையும் பாராகலானேன். என்னுடையிருந்த இந்தியர்களுக்கு இவ்வளவு அதிகமாக நடக்கும்படி நான் இழுத்தடித்தது வெகு கஷ்டமாயிருந்தது.

கீமத்து என்னும் மியூஸியமும் பார்ப்பதற்கு மிக இனிமையாயிருந்தது. இவ்விடத்திற் கீழநாட்டுச் சித்திரப் பட்டங்களும் விநோத வஸ்துகளும் விசேஷமாகச் சேகரித்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கிலாந்தில் நான் பார்த்தவைகளைக் காட்டிலும், இந்தத் தொகுதி மிக மேனமையாகத் தோன்றியது. அங்குள்ளவர்கள் ஹிந்து நாகரிகத்தைப்பற்றியும், கீழ நாடுகளில் அதன் விரிபத்தைப்பற்றியும் விசேஷமாய்த் தெரிந்து கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியது. பண்டைக் காலத்து இந்துக்களின் பெருமையை அவர்கள் புகழ்ந்து பேசினார்கள். இதுவே இங்கிலாந்துக் காரருக்கும், பிரான்சு, ஜர்மனி தேசத்தார்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம். இங்கிலாந்தில் இந்தியர்களைப் பெருமபாலும எப்போழுதும் மரியாதையாகப் பாராட்டுகிறார்களாலும, இந்தியர்களுக்குச் சுயமாக ஒரு பயிற்சியும் நாகரிகமும் இல்லையெனவே பெரிதும் நினைக்

கிறார்கள். பிரான்ஸிலும் ஜாமனியிலுமோவெனின், படிப்பாளிகள் பலர் இந்தியாவின் பெரிய நாகரிகச் சிறப்பைப்பற்றித் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பாரி நகரத்திலுள்ள கிரேவின் மியூஸியம் எனபது லண்டனிலுள்ள தஸ்ஸாது மாதின் சாலையைப் போன்றதாகும். அது பார்ப்பதற்கு மிக இனிமையானது. உள்ளக்கிளாச்சி எழுப்பதக்க போர்க் காட்சிகள் சில அங்கே வர்ணித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஆன்ட்டு வாப்பு நகரம் முற்றுகையிடப்பட்டகாலத்தில பெலஜியத்து அரசன் படைச்சால ஒன்றைக் கண்காணிக்கின்றான்: கிளேமென்ஸோ என்பவனும், போச்சு, பெடேன் என்னும் தளகாததார்களும் போர முன்னணியிற் சந்திக்கிறார்கள்; அல்ஸேஸ்லுரைனைத் திரும்பக் கைப்பற்றிக் கொண்டபின், பிரெஞ்சுப் படைகளை மிகக் ஆரவாததோடு வரவேற்கிறார்கள்; பரிகாசம் பண்ணத்தக்க விகாரமான உருவம் ஒன்று அங்கே இருந்தது. அதாவது, ஜர்மனி தேசத்தரசனாயிருந்த மாஜி கெய்ஸர் ஐச் சிறைப்பட்ட குற்றவாளியைப்போல ஒரு கூட்டில் உட்கார வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைக்கு 'பிராயச்சித்தம்' என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய பிரெஞ்சு விப்லவத்தில தலைமை வாய்ந்த விளங்கியவர்களின் உருவங்கள் முதன்மையாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 14-ஆம் லூயியும், அவனது துரதிருஷ்டம் வாய்ந்த முதத குமாரனும், அவனது சகோதரியும் டேம்பிள் என்னுமிடத்திற கைதிகளாகச் சிறைப்பட்டு நிற்கிற காட்சி மனத்தை உறுததுகின்றது இதுவல்லாமல், பெருஞ் சிறையில் 16-ஆம் லூயி அடைபட்டிருப்பதும், காட்சிச்சாலையில் மேரி அந்தோயினட்டு இருப்பதும் டேம்பிள் இலில் 17-ஆம் லூயி கைதியாய் நிற்பதும் வேறு வேறுக அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தெளர்ப்பாக்கியனான 17-ஆம் லூயியின் கதியைக் கண்டு பிரானசு தேசத்தா மனங் கலங்கித் திகைத்தனரென்று நிச்சயமாகச்

சொல்லலாம். உண்மையில் கைதியாக அவன் ஓர் இருட்டறையில் உறங்குவதையும், அவன் புகிப்பதற்காக விகாரமான தட்டு ஒன்றில் வைத்துள்ள அற்ப உணவையும், அவனைச் சுற்றி ஒடிக்கொண்டிருக்கிற எலிகள் வந்து தின்பதையும் காட்டியிருக்கிற காட்சி மனத்தை மிக உருக்கத்தக்கது; எப்படிப்பட்ட ராஜ சத்துருவாயினும் இந்தக் காட்சியைக் கண்டு மனமிளகிப் பரிதாபப்படாதிருக்க மாட்டான். Danton, Robespierre, Camille Desmoulies, Bailly Lafayette, Mirabeau; Marat, Charlotte Corday, Hebert, Fouquier Tinville Jures, Legarde and Madame Roland என்பவர்களின் உருவங்களெல்லாம் உயிர்க்களை யோடிருக்கின்றன. விப்லவத் தலைவர்கள் சபை கூடி விசாரணை செய்யும் கச்சேரி உள்ளபடி விளங்குமாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பொம்மை வரிசைகளுள் ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களுக்குச் செய்த ஹிம்ஸை, தரைக்கீழுள்ள கல்லறைகளில் அவர்கள் ஜீவித்துக்கொண்டிருந்த நிலை, மால்மைசன் என்னுமிடத்தில் அந்தி நேரக்காட்சி, நெப்போலியனது மனைவியான ஜோஸபின் என்பவளின் மாளிகை, சேயிண்டு ஹெலிஸு என்னும் தீவில் சாகுநதறுவாயில் நெப்போலியன் இருந்த கிடை, கம்போடியா நாட்டு அரசனான ஸிலோவாத்து என்பவனுடைய ஸதஸில் ஜாவாபெண்கள் நரத்தனமாடியது என்னும் இவைகள் விசேடமானவையாகும். இந்த மிழுவியத்தில் அதிகுசமான அமசம மற்றொன்று உண்டு. அதாவது, நம ஊர் நாணயத்தில் 3 அணு பெறுமான அததேசத்து பிராங்கு என்னுங் காசில் ஒன்று கொடுத்தது ஓர் அறைக்குட் போனால், நொடிப்பொழுதிற் பெரிய ஜாலங்களைக் காணலாம். அந்த அறை முதலில் பிரமம தேவனது ஆலயமாகவும், யக்ஷ கினனர கந்தாவாகள நிரம்பிய காடாகவும், அலம்பராவில் நிகழ்ந்த தொரு பணடிகைக் கொண்டாட்டக் காட்சியாகவும் அடுத்தடுத்து

மாறித்தோன்றுகிறது இது அம்புதமான ஜால வித்தை இது சூழலும் முக்ககண்ணாடிகள் பலவற்றைச் சாதாரியமாக ஜோடித்து அமைத்ததாகும். இந்த அமைப்புகளுக்கு 5000 பவுனுக்கு அதிகமாகவே மியூஸியக்காரர்கள் செலவிட்டிருக்கவேண்டும்.

பாரி நகரத்தை விட்டுப் புறப்படுமுன், பாந்தியன் எனனு மிடத்திற்குப் போயிருந்தேன் அங்கே அநேகருடைய கலலறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுள் வால்தோ எனபவனும் ஸுஸோ எனபவனும் மீளாத துயில் கொண்டிருந்தார்கள். உலகத்திலிருந்த ஹேதுவாதிகளுள் மிகப் பிரபலமானவனும், ஸ்வதந்திரவாதிகளுள் மிகப் பிரபலமானவனுமான இருவரும் அங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் ஸுஸோவே என அபிப் பிராயத்திற்கு இசைந்தவனாகத் தோன்றியது. 'மனிதனெவனும் ஸ்வதந்திரனாகவே பிறந்தான். ஆயினும், எந்நாட்டிலும் அவன் பல வகைகளிலும் அதந்திரனாயிருக்கிறான்' என ஆத்திரம் மிகுந்து எழுதிய மகா புருஷன் அவனே. ஆனால், அவன் எழுதியுள்ள "Social Contract" எனனும் புத்தகத்தை நான் படித்துப் பார்த்ததில், அவன் எல்லாருக்குமே ஸ்வதந்திரம் இருக்க வேண்டுமென்று சாதிக்காமல் சீதோஷணம் சமமாபுள்ள பிரதேசத்தவர்களுக்கு மாதகிரமே ஸ்வதந்திரமும் பிரஜா பிரபுத்துவமும் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறானெனத் தெரிந்தது மேலே உத்கரித்த அவனுடைய வாக்கியம் மிகப் பிரஸித்தமானது. அதை எல்லாரும் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வார்கள். பண்டித சிகாமணிகள் அவன் சொல்லிய அந்த வார்த்தை வீண பிதற்றலையாகுமெனவும், மனிதனாயுள்ளவன் ஸ்வதந்திரனாகப் பிறக்க வில்லை, பிறர்மீதே சார்ந்து வாழத் தக்க பேதை என ருஜுப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவன் சொல்லியது பிதற்றலையானாலும், அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட மாதகிரத்தில் எவனுக்கும் உள்ளத்தில் ஒரு கிளர்ச்சி யுண்டாகும். அந்த

வார்த்தைகள் எவா மனத்திலும் நேரே பாயத்தக்கவை, எவரையும் எழுப்பத்தக்கவை. மனோவேகமும் உற்சாகமுமில்லாத பண்டித சிரேஷ்டர்களுடைய வார்த்தைகளைப்போல, மந்தமாகக் காதில் விழுந்து ஊக்கமுட்டாதவையல்ல. பாந்தியன் என்னும் சவச்சாலை யின் தலை வாயிலில் வரையப்பட்டுள்ள கட்டுரையானது அப்பெரும் சமாதிகும, அதில் நீர் நித்திரைகொள்ளும் கனவான்களுக்கும் ஏற்றதாயிருக்கின்றது. “ஸ்வதந்திரமே சுகம், பரதந்திரத்தினும் மரணமே சிறந்தது” (Live free or die!) என்னும் முத்திரை மொழி அங்கே வரையப்பட்டுள்ளது. வால்தேரும் ரூஸோவும் தனித்தனி ஒவ்வொரு வகையில் ஸ்வதந்திரத்திற்காகவே பாடுபட்டவர்கள். அவர்களை நினைத்து, அவர்களின் சமாதியை வலம் வந்து, ஆலோசனையிலாழ்ந்த மனத்தினனாய் என சாப்பாட்டு விடுதிகுத திருமபி வந்தேன்.

மறுநாள் லாயிர் என்னும் நதியில் (Loire) ஸநானம் பண்ணினேன். டெனமார்க்கு தேசத்துக்காரனொருவனும் நானும் மாகப் போனோம். நடுத்தரமான வயதுள்ள மாது ஒருத்தி அந்த ஸநான கட்டடத்திற்கு அதிகாரியாயிருந்தாள். நான்கள் இரண்டு குளியாடைகளை வாடகைக்கு வாங்கிக் கொண்டோம். இங்கே குளியாடை இங்கிலாந்திலுள்ளதுபோல இல்லை. இங்கே குளியாடை எனபது லங்கோடி போன்றதொரு ஒட்டுச் சல்லடம். அது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு பிராங்கு வாடகை கொடுத்து வாங்கிப் போடுக்கொண்டோம். எங்கள் உடுப்புகளை அந்த மாதின் வசம் ஒப்பித்ததுவிட்டு ஆற்றில் இறங்கினோம். நீர் மிகச் சீதளமாக இருந்ததாயினும், விசையாக நீந்தினதனால் என் உடம்புக்குச் சூடுண்டாயிற்று. 15 நிமிஷம் நீந்தியபின், அந்த டேனிஷ்காரனுடன் கெப்ளர் வீதிக்குத் திருமபி வந்தேன். வழியில் ஒரு பண்டிதனைப் பார்த்தோம்; இந்தியாவைப் பற்றியும், பூர்வத்து ஹிந்து நாகரிகத்தைப்பற்றியும் அந்தப் பண்டிதன் என்னை அநேகக்

கேள்விகள் கேட்டான். கடைசியாக அவன், “நீக்ரோவர்களைக் காட்டிலும் இந்தியர்களாகிய உங்களை ஜனங்கள் ஏன் வேறு விதமாகக் கணிக்கிறார்களென்று தெரியுமா?” என்று வினவினான். இந்தியர்களை நீக்ரோவர்களைப் போலக் கணிகளாகும் எண்ணமே ஆக்கிரகத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாக இருந்தமையின, அந்தக் கேள்வி என்னைக் கொஞ்சம் இகழ்வதற்காகக் கேட்டதாகுமென்று நினைத்தேன, ஆயினும், அந்தப் பண்புதன் நிற வேற்றுமை பாராட்டிப் பேசுகிறவனல்லவென்று தெரிந்து, “ஏன் அப்படிக்கேட்கிறாய்?” என்று வினவினேன். அதற்கு அவன் “ஏனெனினும் இந்தியர்கள் தங்களுடையனவென்று சொல்லத்தக்கவை இன்னும் சில இருக்கின்றன.—அவர்களுடைய ஆடை, நெடுங்கணக்கு, பாலங்கள், சமயக் கோட்டாடுகள், ஸங்கீதம் முதலியனவெல்லாம் இருக்கின்றன. எளிய நீக்ரோவர்களோ அப்படியில்லாமல், எல்லா வகைகளிலும் மேனோட்டாரைப் பார்த்துப் பின்பற்றுகிறார்கள். அப்படிப் பின்பற்றுவதில் முதலதரமாகவுமில்லை, இரண்டாம் தரமாகவுமில்லை, அவர்கள் செய்வது மூன்றாம் தரத்துப் போலியே யாகும். இந்தியர்களும் தங்கள் குலத்துக்குரிய விசேஷமான நடையுடை பாவனை, விவகாரம் முதலியவைகள் எல்லாம் சிறிதுமில்லாமல் ஒழித்து, மேனோட்டாரையே பின்பற்றி எப்பொழுதேனும் நடப்பார்களானால்,—அப்படி நடக்காமல் கடவுள் தடுப்பாரென நம்புகிறேன்—அவர்களையும் இப்பொழுது நீக்ரோவர்களைக் கணிப்பது போலவே உலகோர் கணிக்கலாவாகன” என்று பதில் சொன்னான்.

பிறகு சில நாளில் நான் பாரி நகரத்தை விட்டுப் பிரான்ஸின் வடக்குக்குப் பிரதேசத்திலுள்ள போர்க்களங்களைப் பார்ப்பதற்காகப் பெரிய யாத்திரை செய்தேன். மாரன் என்பதையும், ஷோம் என்பதையும் (Marne and Somme) பார்த்தேன். சரித்திரப் பிரஸித்தமான வாலனசீன்ஸ், மான்ஸ், வைம்ஸ் (Valenci

ennes, Mons, and Rheims) எனலும் பட்டணங்களைப் பார்த்தேன. மாரன் என்னும் போர்க்களத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், “இவ்விடத்திற் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தோஷியுற்றிருப்பார்களானால் பாரி நகரத்தை, அழகிய இந்த பாரி நகரத்தை, எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக வளர்ந்து வந்த இந்த பாரி நகரத்தை, உருத தெரியாதபடி ஹூணர்கள் பழாக்கியிருப்பார்கள்” என்று பிரெஞ்சுக்காரனொருவன் அபிமானத்தோடு சொன்னான். ஜாமானியா மேல் விழுநது அடித்துக்கொண்டு வந்த பொழுது, பிரெஞ்சுப் படை வாலனஷீன்ஸ் என்னுமிடத்தில் முறியடிக்கப்பட்டது அவ்விடத்திற்கு நான் போனபொழுது பிரெஞ்சுக் கிழவியொருத்தி சிறு ரொட்டிகள் விற்பனை கொண்டுருந்தாள். அவள் எனனைப் பார்த்து, “ஐயோ, இங்கு நோந்த அவகேட்டினால் என் மனம் பிளந்தே போயிற்று. ஏனெனில், என் மகனொருவன் இங்கே மாண்டான்; பிரெஞ்சுப்படை முறிப்பதோடுவதாயிருந்தது” என்று சொன்னாள். அப்படியிருந்தும், சிறு ரொட்டி விறகுமளவு மனம் அந்தக் கிழவிக் கு வந்ததே! மான்ஸ் என்னுமிடத்திற் பிரிட்டிஷார் புறங்காட்டி ஓட நோந்தது. அவர்கள் அப்படிப் புறங்காட்டி யோடியதை மிக பிரஸித்தமாகச் சொல்லிக் கொள்வார்கள். விசேஷம் என்னவெனில் இப்படிப் புறங்காட்டிய படை வீரர்கள் பலர் ஒழுங்காகவே நடந்து சென்றார்களாயினும், நெடுநூரம் தொடர்ச்சியாக நடந்து சலித்துக் கைகால் அயர்ந்து முடிவில் ஈக்களைப் போலச் செத்து விழுந்தார்கள். இந்தச் சண்டையினால் ரைம்ஸிலுள்ள பிரபலமான பெரிய கோயில் சிறிது பழுதாயிற்று. யுத்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களினால் அது அதிகமாகச் சேதப்பட்டதென்று, சொல்லவேண்டுமே யல்லாமல் ஜாமானியப்படைபாடகர் வேண்டுமென்று பாழ்படுத்தியதனால் அவ்வளவு சேதப்படவில்லை எனவேண்டும். அந்த யுத்தத்திற் பிரயோகித்த பிரதிகளினாலும்,

தூப்பாக்கிப் படை அடங்கிய டாங்குகள் என்னும் ரணப் பாழி களிஞலும் பிரான்ஸின் வடகீழ்ப் பிரதேசத்திலும் பெலஜியத்தின் தென்மேற்குப்பிரதேசத்திலும் எங்குப் பார்த்தாலும் தொனேகளும பொந்துசளும் நீரம்பலாயின. பயனற்றுப்போனவை யெனப் படையினர் விட்டுப்போன அநேக பிரதேசங்களும் இரணப்பாழி எனலும் டாங்குகளும் இன்னும் அங்கே தரையில் விழுந்து கிடந்தன. நான் போயிருந்தபோது, அங்கே குண்டுகள் பலவும் கிடந்தன. அவை இன்னும் வெடிக்காதவை யெனச் சொன்னார்கள். அந்தக் குண்டுகளைப் பார்க்கப்போகிறவர்கள் தொடக்கடாதென்று நோட்டீஸ்கள் அங்கே ஒட்டிப்பிடுந்தார்கள். அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்கள் அந்தப் பகுதியைப் பற்றி ஜெர்மானியரீதியாகும் படைகாட்டுகிறார்கள். பிரான்ஸின் வடகிழக்குப் பாகமும் பெலஜியத்தின் தென் மேற்குப் பாகமும் செழுமையான பிரதேசங்கள். அந்தப் பிரதேசங்கள் யுத்தத்தினால் எவ்வளவு பாழடைந்தன வென்று கண்ணால் நேரே பாராகாதவர்களுக்கு அவ்விடத்தார ஜெர்மானியரை ஏன் அவ்வளவு பகைக்கிறார்களென்று தெரியாது. நன்றாக விளைந்து கொண்டிருந்த வயல்களெல்லாம் தோண்டித் துருவிச் சின்னப்பின்னங்களாயின. நிலம் பாழாயிற்று. மறுபடி அவைகளிற் பயிர எழுப்பவேண்டின் இன்னும் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் பாடுபட்டாலன்றி ஆகாது. அவைகளின்மீது படிந்துள்ள போசசாமான் குப்பல்களை யகற்றி ஒழிப்பதற்கே எத்தனையோ பணம் செலவிட வேண்டியதாகும். மரங்களெல்லாம் அழிக்கப்பட்டன, வெறும் முண்டங்கள் மாதிரி நிற்கின்றன. அவைகளில் ஆணிகளும், ரவைகளும் நீரம்ப அறையப்பெற்றிருக்கின்றன. அநேகக் கட்டடங்கள் அழிக்கப்பெற்றன. 'ஜாமனியில் எந்தப் பாகத்தின் மீதாவது காங்களும் படையெடுத்து இதைப் போல அவர்கள் ஊரையும் பாழ்படுத்தினோமென்னும் சமாதானமும் எங்களுக்குக் கிடைக்காமற்

போய்விட்டது. ஏனெனில், டாலர்ஸ் மீது நாங்கள் படைபெயடுக்கு முன்னராகச் சூது செய்து போர் ஓய்வு உடன்படிக்கைச் செய்து விட்டார்கள்' என்று ஒரு பிரெஞ்சுக்காரன எனக்குச் சொன்னான்.

பதுங்கி நின்று போர் செய்வதற்காகத் தோண்டிய அகழிகள் விசித்திரமாய் இருந்தன. போர்க்களங்களைப் பார்க்க நான் போயிருந்தபோது அவ்வகழிகள் இன்னும் கெடாமல் நன்றாகக் கண்ணுக்குத் தென்பட்டன. சாதாரணமான அகழி எனப்பது சரமாயும் அழகாகவும் இனிமை யற்றதாயும் இருக்கும். அதனாலே அதற்கு தோண்டுகுழி (dug out) என்று பெயர் வந்தது. படைவீரர்கள் இந்தக் குழிகளில் நாள் கணக்காக எப்படி ஜீவித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ எனக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. அந்தக் குழிகளின் பக்கங்களில் மணல் மூட்டைகள் குவிக்கப்பட்டிருக்கும். எதிரிகள் குண்டு போட்டுச் சுடடால், பதுங்கியிருக்கும் இவர்களைக் காப்பதற்காக அப்படி மூட்டைகளை அடுக்கி வைப்பார்கள். இவைகளைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் செளகரியமான அகழிகள் சிலவற்றை ஜர்மானியர் தங்கள் ராணுவ உத்தியோகஸ்தார்களுக்காக அமைத்திருந்தார்கள். அவ்வுத்தியோகஸ்தார்களின் சிலர் தங்கள் மனைவியர்களையும் அழைத்து வந்து இவைகளில் நிவசித்துக்கொண்டிருந்தார்களாம். மொத்தத்திற் பரக்கப்போனால் ஜர்மானிய அகழிகள் நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருந்தனவெனத் தோன்றியது. அவை பெரும்பாலும் காரைக்கற்களினால் அமைந்திருந்தன. நேசக் கட்சிக்காரர்களுடைய அகழிகளைக் காட்டிலும் செளகரியமுள்ளவையாக இருந்தன. அகழிகள் அமைப்பதற்கு இவர்களைக் காட்டிலும் ஜர்மானியருக்குப் போதிய அவகாசம் இருந்ததனால், அந்தக் கட்டளை அகழிகளை நேராகப் பட்டினார்கள் போலும். கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தம் மேற்குப் போர் முனை சம்பந்தப் பட்டவரையில் பெரும்பாலும் அகழிப் போரேயாகும். கோட்டைகளும் இந்த யுத்தத்திற் பெரிதும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன.

வேன்பது உண்மையே. உதாரணமாக லீஜ் ஆண்ட்வேர்ப்பு, வேர்டன் என்னும் கோட்டைகள் முறறுகையிடப் பெற்றன. ஆனால், வெற்றித் தோல்விகள் அகழிப் போரினாலேயே நிர்ணயிக் கப்பெற்றன. லில் (Lille) கோட்டையானது பதினான்காம் லூயி யின் காலத்திலிருந்து பிரஸித்தமாயுள்ளது. அது மிகப் பிரபல மானதென்று நான் நினைத்திருந்தேன். அதை நேரே பார்த்த போது அது அவ்வளவு பலமாகக் காணப்படாமையின் எனக்குண் டான ஏமாற்றத்தை நான் வெளியிட்டபோது, பிரெஞ்சுக்கார னொருவன் 'பதினான்காம் லூயியின் காலத்திற் கோட்டைகள் பிரபலமாயிருந்தன. இந்தக் காலத்திற் கோட்டைகளைக் காட் டிலும் அகழிகளே முக்கியமாக விளங்குகின்றன' என்று குத்திச் சொன்னான். பிரஸித்தமான ஹிண்டன் பாக்ருக கட்டட வரிசை கள் பார்த்துப் பாராட்டத்தக்கவைகளாய் இருந்தன. முதல்தர மான பெரிய தளகர்த்தனொருவன் தனக்குப் பூர்ணதிகார ஸ்வதந் திரம் இருந்தபோது இந்த இடத்தைத் தெரிந்தெடுத்தான். கெம்மல் எனலும் குன்றையும் ஹிண்டன்பாக்கின் காவற கோட் டையையும், அந்த வரிசையில் முக்கியமான வேறு சில பகுதி களையும் பார்த்தேன்.

என்னைப்போல வேறு சிலரும் அந்த ஹிண்டன் பாக்குக் கட்டட வரிசைகளை ஆசசரியத்தோடும் அச் ச த் தோ டு ம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சிதைந்து போயிருந்த அந்த நிலைமையிலும் அவை அச்சுறுத்தத் தக்கவைகளாயிருந்தன. அவ்விடத்தில் கைவிடப்பட்டுப் போன பிரங்கிகளும் டாங்கிகளும் னாலு பக்கங்களில் விழுந்து கிடந்தன. போர்க்களத்தில் மாண்ட ண்பார்களும் பகைவார்களும் அங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந் தார்கள். அருகாமையில் அவர்களுடைய சவககுழிகள் அநேகம் கொத்துக் கொத்தாக நெருங்கிக் கிடந்தன. இவைகளை யெல்லாம் ஒன்றாகப் பாக்குமபோது அந்தப் போரின் கடுமையும் அந்தக்

களத்தின அச்சுறுத்தும் தன்மைபும் அதிகமாயின. இந்த ஹிண்டன பாகுருக கட்ட வரிசைகளை ஜர்மானியர் பாரி நகரத்தின மீது படையெடுத்துப் போகும் வழியிலேயே கட்டினார்கள் என்று ஸ்வீடன் தேசத்தாருருவன எனக்குச் சொன்னான். ஒரு வேளை அவர்கள் தோற்றுப் பின்னடைய வேண்டியிருந்தால், தாங்கள் வந்து தங்கவும், தங்களைக் காக்கவும், எதிரிகளால் எளிதில் தகாக்க முடியாமலும் இருக்கும்படி இந்தக் கட்டடங்களைக் கட்டினார்கள் இந்த முன் யோசனை அவர்களுக்கு இருந்தது மிக்க புத்திசாலித்தனமே. இவ்வளவு தூரம் அவர்கள் ஆலோசித்துச் செய்தது அதிகசயமே. தளகர்த்தன மிக்க புத்திசாலியென்பதற்கு அடையாள மெனனவெனில், அவன் படையெடுத்து முன் செல்லும்போதே பின்னடையவேண்டி வந்தால் என்ன செய்கிறதென்று அதற்குவேண்டிய சாதனங்களையும் காப்புகளையும் அமைத்துக் கொள்வதே யாகுமென்று சொல்வார்கள். அந்த வார்த்தை மிகவும் சரியானது. “ஐரோப்பிய மகா யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் ஹிண்டன்பாக்கு கட்ட வரிசைகளை மிக அதிகமாகப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார்களே. கடைசியில் அவைகளை இப்பொழுது நாம் நேரே பார்க்கும்போது அவை அவ்வளவு திடமாகவும் பலமாகவும் காணப்படவில்லை. அப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருந்த அவ்வளவு பெருமை அவைகளுக்கு உரியதன்று என்று கொஞ்சம் தோஷபுத்தியுள்ள அமெரிக்கன் ஒருவன் அவ்விடத்திற் சொன்னான். அமெரிக்காவைத் தவிர வேறு எவ்விடத்திலும் எவ்விதமான பெருமையும் அதிகசயமும் உளவென்று ஒப்புக்கொள்ள மனமில்லாதவன் போலும் அவன். அவன் அந்த வார்த்தை சொன்னவுடனே, அருகிலிருந்த பிரெஞ்சுப் படைக காபடன் ஒருவன், “ஹா! இவைகளைப் பிடித்துத் தகர்த்து அழித்தபின், நீ இப்போது பார்க்கிறாய். மிகப் பிரஸித்திபெற்ற பயிலவான் ஒருவன் இறந்து

போன பின், அவனுடைய சரீரம் ஊழலெடுத்திருக்கையில் அதைப் பார்த்து, 'என்னவோ பிரமாதமாதமாகக் கொணனாகளே. இவன் அவ்வளவு பலசாலியான பெரிய பயிலவான யிரான்' என்று சொல்வது போலிருக்கிறது, உன்னுடைய வார்த்தை" என்று சொன்னான். அங்கு குழுமியிருந்தவாக ளெல்லாரும் இவன சரியான பதில் கொணனென்று சந்தோஷித்துக் கலீ ரெனச சிரித்துக் கொண்டாடினார்கள்.

உடனே யுத்தத்தில் யார் வெற்றி பெற்றா எனனும் விஷயம் வந்தது. அத்தகு அந்த அமெரிக்கன், சிறிது நேரத்திற்குமுன் தனக்கு நேர்ந்த முக பங்கத்தினர் சிறிதும் மனந்தளராமல், "அமெரிக்கர்களாகிய நாங்கள் வெற்றி பெற்றோம்: அதற்குத் தடையென்ன? எங்களுடைய ஆட்களும் பணமும் இல்லாவிட்டால் அந்தச் சண்டையில் நேசக் கட்சிக்காரர் வெற்றிபெற்றே இருக்க மாட்டார்கள்" என்று சொன்னான். அப்போது அந்தப் பிரெஞ்சுக் காபடன் "எதிரிகள் முதன் முதல மும்முரமாகப் பாய்ந்து அடித்தபோது, அவர்களை எதிர்த்துத் தாங்கித் தடுத்துப் புரட்டிய" வர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்களாகிய நாங்களே. அதற்குப் பிறகு வழக்கம்போல, அமெரிக்கர்களும் மற்றவர்களும் வந்து சோந்தார்கள்" என்றான். "இகழ்ந்து அசுடடை செய்த சிறுபடை போரை வென்றது" என்று, பெரிய நிஷ் பக்ஷபாதமாகப் பேசுகிறவனைப் போல இங்கிலீஷ்காரனொருவன் சொல்லி, மேலும் "தேசசரித்திரத்தில் அந்த வார்த்தையே முன் நிற்கும்" என்று வற்புறுத்தினான். இப்படிப் போடப் பதவன் இல்லாவிட்டால், நேசக் கட்சிக்கார எப்படி வெற்றி வாய்ந்திருப்பார்கள்?" என்றேன் நான் அந்த வார்த்தை அந்த அமெரிக்கர்களுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது போலும். இந்தியாவின் மீது அவனுக்கிருந்த தூரபிப்பிராயத்தினால் அதன்மீது அவனுக்கு ஒருவிதமான வெறுப்பும கசப்பும் இருந்தன போலும். இப்படி விநோத உணர்ச்சியும் வெறுப்பும்

கொண்டவனாய் அவன், “இந்தியாவும் நேசக் கட்சியிற் சேர்ந்திருந்ததா” என்று வினவினான். “இனிச சரித்திரம் எழுதுகிறவர்கள் உம்மைப்போல விஷயம் தெரியாதவர்களாய் இருக்கமாட்டார்களென்று நம்புகிறேன்” என்று நான் பதில சொன்னேன். ‘இறறூலியாகளதான போரை வெனறூாகள’ என்று இறறூலியன் ஒருவன் கிளம்பினான். அவனைப் பார்த்தால் ஏதோ ஹோட்டல் காரனைப் போலத் தோன்றியது. அப்போது அயர்லாந்தின் தென்பாகத்திலிருந்து வந்திருந்த ஐரிஷ்காரனொருவன், “இவ்வளவு வீண் விவாதம் ஏன்? நாமெல்லோரும் சோந்தே வெற்றி விளைந்தது” என்று சொல்ல, எவலாரும் அந்த வாதத்தையை ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

ஒயிப்ரஸ் எனனுமிடத்திற்குப் போயிருந்தேன். அவ்விடத்தில் நேசக் கட்சிக்காரரில் 1½ லக்ஷம் பேரும் ஜர்மானியரில் அததனை பேரும் யுத்தத்திற் கொல்லுண்டார்கள். அந்தப் பட்டணத்தை முறையாக யிட்டபோது அங்குள்ள கட்டடம் ஒவ்வொன்றும் தகாததுச் சிதைக்கப் பெற்றது. இருபுறத்துப் போர்ப்படைகளின் சாமர்த்தியத்தைக் கண்டு வியந்து நான், “உள்ளே யிருந்த கட்டடம் ஒவ்வொன்றும் தகாகக் பெற்றுப்போன போதிலும் அந்தப் பட்டணத்தைக் காத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் பிடி கொடாமல் எப்படிச் சாதித்தார்களோ! உள்ளே யிருக்கிற கட்டடம் ஒவ்வொன்றையும் துக்குத் துணுக்காக உடைத்து நசுக்கி நாசமாக்குமளவு திறமை வாய்ந்த எதிரிகள் அந்தப் பட்டணத்தை வலிப் பிடிக்கமுடியாமற் போனார்களோ. இதனை நான் போர் முறை எவ்வளவு அதிசயமாயிருக்கின்றது” என்று எனனை அறிவாமல் உரத்துப் பேசினேன். அப்போது ‘ஐட்டா, இரண்டிசைனனியங்களின் இடையில் எங்கள் நகரம் நசுக்குண்டது, எண்ணிறந்த இளைஞர்கள் கொல்லுண்டார்கள். இக்காலத்துக்கு நாமான இந்தப் போர் முறையில் அதிசயமொன்றும் எனக்கு

அகப்படவில்லை. இதில் அதிசயம் ஏதேனும் உளதெனின், அது முழு முழு கிராமங்களும் பட்டணங்களும் புனருத்தாரணம் செய்யப்படும் விதமும், மகா கோரமான புண் தழும்புகளை யழித்தது ஒழிப்பதற்குச் செய்யப்படுகிற அபாரமான பிளாஸ்திரி போட்டு ரண சிகிச்சை செய்வது போன்ற காரிய முமேயாகும்” என்று பெல்ஜியத்துக் கிழவனொருவன் சொன்னான். அஃது உண்மையேயென ஒப்புக்கொண்டேன். பிரானஸின் வட கிழக்குப் பிரதேசத்தில் முழு முழு கிராமங்கள் திரும்பக் கட்டப் படுவதைக் காண்பது உண்மையில் இனிமையாகவே இருந்தது. நான போய்ப் பார்த்தபோது, ஓயிப்ரஸ் என்னும் பட்டணமும் திருமபக் கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அது மத்திய காலம் எனச் சொல்லப்படும் நாளில் மிகப் பிரஸித்தமாக விளங்கிய நகரமாகும். அது நசுங்கி நண்டு வண்டலாகிப் புதைபுணடது. அப்படிப்பட்ட சுவக்குழி போன்ற பாழினினதும் மெல்ல மெல்ல எழுந்து அது தலை காட்டிக்கொண்டிருந்தது. இக் காலத்துக் கலை ஞானப் பயிற்சியினால் நொடிப்பொழுதில் அழித்தலும், திரும்ப விரைந்து ஆக்கலும் சாததியமாயிருக்கின்றது.

இந்தப் போர்க்களங்களை யெல்லாம் பார்த்தபின், கலேயின் (Calais) வழியாக இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினேன். கலே என்னும் சிறு பட்டணத்தைச் சுற்றிப் பார்த்தேன். நந்தவனத்தில் ஒரு விசிப்பலகைபினமீது உட்காந்து, அவலூரார் சிலரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். கலேயைப் பார்த்தவுடன், இந்தியா விலுள்ள புதுச்சேரியின் ஞாபகம் எனக்கு வந்தது. விஸ்தாரமான தேசத்தில் இது ஒரு சிறிய ஸ்தலம். இது நெடுங்காலம் பிற நாட்டார வசத்தில் இருப்பது. ஆயினும், பூர்வ சரித்திர வாசனை பலத்தால் இனிக காலக்கிரமத்தில் அந்த விஸ்தாரமான தேசத்தின் பகுதியாகவே திருமபச் சேரத்தக்கது. நார்மண்டி, பாரி, அல்ஸேஸ், கால்சுனி எனலும் இந்த இடங்களில் உள்ளவர்

களைக காட்டிலும், பிகார்டியிலுள்ளவர்கள் வேறு தன்மையினராவர். ஆனால், எல்லாரும் பிரெஞ்சுக்காரர்களே, அதிலும் பிரெஞ்சு அபிமானத்தீவிரம் மிகுந்தவர்களே. சிறிது நேரம் பேசிவிட்டு, அங்குமிங்குமிருந்து, பின்பு கடற்கரைக்குப் போனேன். மப்பு மந்தாரமில்லாமல் வானம் தெளிவாயிருந்தது. அக் கரையில் இங்கிலாந்திலுள்ள டோவர் (Dover) எனலும் துறைமுகத்தில் எழுந்து நிற்கும் சுண்ணக குன்றுகளை இங்கே ஓர்டத்திலிருந்து உணர்விய பாததால் காணுவதற்காகின்றது. பிறபகல் 2 மணிக்குக் கப்பல் ஏறினேன். அது உடனே புறப்பட்டுவிட்டது. என்கையில் மீந்திருந்த பணத்தையெல்லாம் ஒரு பையிற் போட்டு என உட்கட்டையின் ஜேபில் வைத்திருந்தேன் அதில் பத்து ஒரு பவுண்டு நோட்டுகளும், ஒரு பவுண்டுக்குச் சிலைபைப் பணமும், ஒருபிராங்குக காசுகள் சிலவும் இருந்தன காலையில் 10 மணிக்குக் கப்பல் டிக்கெட்டு வாங்கினேன். நான் கடைசியாகப் பணப்பையை எடுத்தது அப்பொழுதேயாம் கப்பலிற் கிச்சிலிப் பழங்கள் விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை வாங்கித் தின்போமென்று பணப்பையை எடுக்கப்போனேன். அந்தோ! பணப்பையைக் காணவில்லை; பெருந் திகிலு பிடித்தது. கைப் பெட்டியில் வைத்திருக்கிறேனோவென்று தேடிப் பாததேன் என்கும் அஃது அகப்படவில்லை. வெயிஸ்ட் கோட்டு ஜேபியில் ஸ்டீமா டிக்கெட்டு மாத்திரம் நல்ல வேளையாக இருந்தது. அந்த டிக்கெட்டை அதிகாரிகள் சரிபார்த்து என்னை உள்ளே விட்டபின் மறுபடி வேண்டியிருந்தால் சுலபமாக எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று அதை அந்த ஜேபில் வைத்திருந்தேன். ஆனால் பணப்பையோ போய்விட்டது. கலே நந்தவனத்தில் அது விழுந்து போயிறநேரே, அல்லது எனனுடன் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்த பிககாடிக் காரன் அவ்வளவு தந்திரமாக நான் அறியாமலே அதைத் தலகரம்' பண்ணிவிட்டானோ தெரியவில்லை இனிமேலே என்ன

செய்கிறதினபதே ஸீரிய விசாரமாயிற்று. டோவரில் கப்பலை விட்டிறங்கிப் பணமில்லாமல் லண்டனுக்கு எப்படிப் போய்ச் சேருவேன்' என்னிடத்திலுள்ள வஸ்துகளில் எதையேனும் டோவரில் வீற்றுப் பணமாகவேண்டுமா? கப்பலில் எவரிடத்திலேனும் கடன வாங்குவோமென்றால், ஆசியா கண்டத்தான எவனும் அங்கே இருக்கவில்லை; வெள்ளையன் எவனும் கொடுக்கமாட்டான் என்பது சாதாரணமாயுள்ள எண்ணமாயினும், அப்படிப்பட்டவனை அணுகிக் கேட்கும் கருத்தே எனக்கு வெறுப்பாயிருந்தது. ஆகலால், நான் ஏமாந்து இழிந்தபோய் ஒன்றாக தோன்றாமல் மிக துக்ககரமாகக் கைப்பெட்டியின் மீது போய உட்கார நேன். எத்தனையோ போ வெள்ளையர்கள் அந்தத் தளத்தின் மீது முன்னும் பின்னும் என்னைத் தாண்டி நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஆனந்தமாக அந்தக் காற்றையும் காட்சியையும் கண்டு களித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒற்றைக் குழற் கண்ணாடியைக்கொண்டு பார்த்தாரா சிலர்; வெறுங் கண்ணாறு பார்த்துக்கொண்டிருந்தாரா சிலர். ஆனால், அவர்களில் எவரும் என்னைப் பொருட்படுத்தி என்னுடன் பேசவில்லை. ஆசியா கண்டத்தாருக்கு ஒரு விதமான சூஷ்ம உணர்ச்சி உண்டு. ஆசியா கண்ட சம்பந்தமானவாருக்கும் அப்படிப்பட்ட நுண்ணறிவு இயற்கையில் அமைந்துள்ளது. அப்படிப்பட்ட நட்புணர்வுள்ள ருஷியா தேசத்தாரொருவன் என்னென்னை வந்து காற்றும் தோற்றமும் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கின்றது என இங்கிலீஷிற் சொன்னான். 'நான் உன்னைப் பற்றிச் சொன்னேன் என எனக்கு குரலோடு நான் பதில் சொன்னேன். வருத்தப்படுவானேன்? இந்தா! ஐந்து பவுண்டு கடனு வாங்கிக் கொண்டு காலில் கீடகிச்சகமாயிரு என்று சொல்லிக்கொண்டே ஐந்து பவுண்டு நோட்டொனறை எடுத்து நீட்டினான். எனக்கு ஒரு பவுண்டே போதும்; நான் லண்டன் போய்ச் சேர்ந்தவுடன், அதைத் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறேன்

என்று சொன்னேன். ஓ, திருப்பி அனுப்பவேண்டுமென்னும் கவலை வேண்டாம் என்று அவன் சொன்னான். அப்படியன்று நான் திருப்பி யனுப்பலே வேண்டும் என்று சொல்லி, லண்டனில அவனுடைய விலாசத்தைக் கேட்டு எழுதிக்கொண்டேன். கவலை ஒழிந்தது; அந்த ருஷியனும் நானுமாக உல்லாஸமாய் தளத்தில் உலவத் தலைப்பட்டோம். ஓற்றைக் கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டும், கண்ணாடியே இல்லாமலும் போய்க் கொண்டு எனனை உற்றுப் பார்த்தும் லக்ஷியம் செய்யாமல் போய்க்கொண்டிருந்த இங்கிலீஷ்காரர்கள் நான் இப்போது இந்த ருஷியனுடன் உறவு கொண்டுபோவதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆசியாக் கண்டத்தாருடைய விவகாரங்கள் நம் அறிவுக்கு எட்டா என அந்த இங்கிலீஷ்காரர்கள் அப்போது எனனைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம்.

அந்த ருஷிய நண்பனோடு பேசிக் கொண்டிருந்ததில், அவன் ருஷியாவிலிருந்து ஓடிவந்து இங்கிலாந்திற் குடியேறினவனென்று தெரிந்தேன். ருஷியா தேசத்தில தலையெடுத்து ஆடுகிற பால்ஷ் விக்ஞக்கொள்கைக்கு இவன் பரம விரோதியாம்; அந்தக்கொள்கையினர் தன்னைப் பிடித்துக் கொண்டு விடுவார்களென்னும் பயத்தினால் இவன் அவ்வூரை விட்டு வந்தவனாம். தன் சொத்துக்களையெல்லாம் பால்ஷ்விக்குகள் கொள்ளை கொண்டார்களென்று இவன் சொன்னான். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுக் கிரித்துக் கொண்டே அவா பறி கொடுத்தது போக இன்னும் பாக்கி போதுமான அளவு உன்னிடம் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறதே என்று நான் சொன்னேன். கையிலுள்ளது எம்மாதிரிம! எனக்கு இருந்தது எங்கே, இப்போது இருப்பது எங்கே! ஒன்றுக்கொன்று அஜகஜாந்தரம் என்றான். இவன் சொன்ன வார்த்தை உண்மையாகவே இருக்குமென்று நான் நம்புவதற்கு இடமிருந்தது.

ருஷியாவில் கூலி வேலைக்காரர்களும் போர்ப் படையாட
களும் கலகித் தெழுந்து தமக்கே ஆதிபத்தியம் வேண்டுமென்று
கிளர்ச்சி செய்து அங்கங்கே சபைகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கி
றார்கள். அந்தச் சபைகளுக்குச் சோவியத்து (Soviet) என்று
பெயர். அந்தச் சபைகள் தலையெடுத்துப் பிரபலமாகித் தாங்களே
ராஜ்ய நிவாகம் செய்யவேண்டுமென்று தங்களுக்குள் ஒருவனை
ராஜ்யாதிகாரியாக்கி மற்றவர்களை யெல்லாம் அடக்கி ஆண்டு வருகி
றார்கள். இந்த ஆட்சி பால்ஷிவியம் (Bolshevism) எனப்படும்.
பால்ஷிவியக் கொள்கை உள்ளவன் பால்ஷிவிக்கு (Bolshevik)
எனப்படுவன். பால்ஷிவியர்கள் சமுதாய சொத்துரிமையுடைய
வர்கள். பணக்காரரென்றும் ஏழைகளென்றும் வித்தியாசமில்லா
மல், அவரவரும் தத்தமக்கு வேண்டியளவு மாதிரியே அனுப
விப்பதற்குப் போதிய திரவியம் உடையவர்களாய் இருக்கவேண்டு
மென்பது அவர்களுடைய வாதம். இந்தக் கொள்கையினால் அவர்
கள் மிக்கசெல்வவான்களுடைய சொத்துகளையெல்லாம் பறித்துப்
பொதுவில் சர்க்கா கஜானாவிற்குச் சேர்த்து ஊரில் ஒலவொரு குடும்
பத்தவருக்கும் ஜீவனத்திற்கு வேண்டியளவு பங்கிடுகிறார்கள். அவ
ரவரும் வேலைசெய்து சம்பளம் வாங்காமல் வீட்டுக்கு வந்துவிட
வேண்டும்; அவர்களுக்கு அன்னம், வஸ்திரம், கலவி, சிகிதசை
முதலான செளகரியங்க ளெல்லாவற்றையும் சர்க்காரே செய்யக்
கடவா. இந்தத் துரைத்தன முறைக்கு பால்ஷிவியம் என்று
பெயர். இந்த பால்ஷிவியத்துக்குப் பயந்தே மேற்சொன்ன
ருஷிய நண்பன் இங்கிலாந்துக்கு ஓடி வந்தவனாவான்.

அந்த ருஷியனுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், லெனின்
(Lenin) என்பவனுடைய பிரஸ்தாபமும் ட்ராட்ஸ்கி (Trotsky)
என்பவனுடைய பிரஸ்தாபமும் வந்தன. அவர்களிருவரையும்
பற்றிப் பேசும்பொழுது அவனுக்கு மிக்க ஆக்கிரகம் வந்தது;
ஆவேசம் கொண்டவனைப் போலப் பேசலானான். லெனின் என்ப

வன் தன்னுடைய கொள்கை சரியா தப்பா என்று பரீக்ஷித்துப் பாப்பதற்காக உலகம் முழுமையுமே தீயிட்டுக் கொளுத்திவிட விரும்புகிறவன்; அப்படிப்பட்ட வெறியன். டிராட்ச்சியோ தீப்பற்றி எரியட்டும், நன்றாக எரியட்டும், எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கினது லாபம் என்று நினைத்துத் திருப்திப்படுகிறவன் என அந்த ருஷியன் சொன்னான். இவ் விருவர்கள் அசாதாரணப் பேர்வழிகளாக இருப்பதனால் அவ் விருவர்களையும்பற்றிச் சில விவரங்களை இவ்விடம் எடுத்துக் கூறுவேன்.

லெனின் (Lenin, Vladimir Ilyich Ulyanov) என்பவன் 1870-ம் ஆண்டில் பிறந்தவன், சாமானிய குடும்பத்தில் உதித்தவனே. 1893-முதல் 1917-வரையில் இவன் ருஷியாவில் விப்லவம் எழுப்புவதற்காக உழைத்தான்; எனவே, துரைத்தன வியவகாரங்களைத் தலைகீழாகப் புரட்ட வேண்டுமென்று பாடுபட்டான். இதற்காக இரகசியமாகவும் வெளிப்படையாகவும் வேலை செய்தான். பால்ஷிவிகுகுள் என்பவர்கள் இன்னொருவன் மேலே சொல்லியிருக்கிறேனல்லவா? அவர்கள் கூலி வேலை செய்கிறவர்களும் விவசாயம் செய்கிற குடி ஜனங்களும் யாவார். அவர்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து இவன், கட்டுப்பாடாக அமைத்தான். அவர்களைக் கொண்டே ராஜ்யாதிகாரம் செலுத்தச் செய்யவேண்டுமென்று கனகனம் கட்டிக் கொண்டான். அஃதாவது, ராஜாதிபத்தியத்தை ஒழித்துக் குடியரசு நாட்டவேண்டுமென்பதே இவனது நோக்கம். அந்தக் குடியரசிலும் ஒருவருக கொருவா ஏற்றத் தாழ்வின்றி, அபேதமாக எல்லாரும் சரி சமானமாக இருக்க வேண்டுமென்பது இவனது கொள்கை. இதுவே ஆங்கிலத்தில் (Socialist Republic) எனப்படுவது. முன்னடந்த பெரிய யுத்தத்தில ருஷியப் படைவீரர்கள் ருஷியா சக்கரவாத்தியாகிய ஸாரின் சார்பாகப் போராடியவேண்டாமென்றும், தாமாகவே தோல்வியுற்றுப் போகுமாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் ருஷியப்

போர்வீரர்களை இவன வேண்டிக் கொண்டான். இவன செய்யும் காரியத்திற்கு ஜர்மானியர் உட்கையாயிருந்தார்கள். இவனை ஜர்மானியா ரெபில வண்டியில் வைத்து மூடி முத்திரையிட்டு ஸ்விட்ஸாலாந்திலிருந்து போர்க்களத்தைக் கடந்து ருஷியாவுக்குப் போய்ச் சேருமாறு செய்தனா. இந்த லெனின் சொலவிய வார்த்தைக் குடபட்டு ருஷிய ஸோலஜர்கள் அந்தப் போரில் தாமதவே அபஜயமடைந்தார்கள். ருஷியர்கள் பிரெஸ்டு லிடோ வீஸ்து ((Brest Litovsk) என்னுமிடத்தில் தமமுடைய கௌர வததுக்கு லோபகரமான உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள். தோலவியுற அந்நப படைகளின் உதவியைக் கொண்டு லெனின் அக்டோபா லிப்லவத்தை (October revolution) எழுப்பினான். அதில் காரன்ஸ்கி துரைத்தனத்தைக் கவித்து, பாலஷ்விக்கு அரசாட்சியை நீலை நாடினான். பிற நாட்டிப் படைகளும் உள் நாட்டிப் படைகளுமாகச் சோந்து 26 சைனியங்கள் ருஷியா வின் மீது படையெடுத்தன லெனினும் ட்ராஸ்ட்கியும் சோந்து ருஷிய தேசத்தாரை ஒருங்குசேர்த்து ஒருவழிப்படுத்திக் கட்டுத் திட்டங்கள் அமைத்தார்கள். பாமர மகா ஜனங்களெல்லாரும் இவர்களுக்குத் துணையாயிருந்தார்கள். சககரவாததியாகிய ஸாருக்கு விரோதமாயிருந்தார்கள். மேற்சொலவிய 26 சைனியங்களாள் இவகலீஷ் சைனியமும் பிரெஞ்சு சைனியமும் சேர்ந்திருந்தன. இவகலீஷ் படை ஆர்க்கேஞ்சல் என்னுமிடத்திலும், பிரெஞ்சுப்படை கிரீமியாவிலும் இருந்தன. இவ்விரண்டு படைகளும் முறிபட்டு ஒடிப் போயின. மேற்கே அட்லாண்டிக்கு மகா சமுத்திரம் முதல், கிழக்கே பஸிபிக்கு மகா சமுத்திரம் வரையில் ருஷியா முழுவதும் பால்ஷ்விசியம் தலை சிறந்து விளங்கலாயிற்று. லெனின் செய்த காரியம் என்னவெனின், ஆசியாக கண்டத்தாரை ஐரோப்பியர்களுக்குச் சமான அநதஸ்துள்ளவாகளாககினான். ஸ்திரீகளைப் புருஷர்களுக்குச் சரிசமானராக்கினான்; கிறிஸ்தவரால்

லாதவர்களையும் நாஸ்திகர்களையும் கிறிஸ்தவர்களோடு ஒரு படியில் ஆக்கினான். 'மனிதரின மனத்தை மயக்கிக் கெடுப்பது மதமே' என்பது இவனது கொள்கை. ஆதலால், எம்மதமும் இவனுக்குச் சமமதமில்லை.

பொக்காராவிலும் கைவாவிலும் எழுந்த முஸ்லீம் கலகத்தை இவன் நசுக்கி, ஸ்திரீகள் முகத்தை மூடிக்கொண்டு கோஷாவாக இருக்கும் வழக்கத்தை விடுவித்தான். துருக்கியில் கமாலீ, னுடைய பரிபாலன முறைக்குச் சார்பாயிருந்து உதவிய இவன் 1924-ல் ருஷிய ஜனநாயகனாகவே இருந்து இறந்தான். நடை யுடை பாவனைகளிலும் வழக்க பழக்கங்களிலும் படாடோபமில்லாமல் வாழ்ந்தவன், தூயமனத்தன், கபடமில்லாதவன், ருஜுதவ் பாவனையுள்ளவன். ருஷிய சக்கரவாதிகளின் அரண்மனைகளை யெல்லாம் ஏழை ஜனங்கள் ஆரோகியத்திற்காகப் போய் நிவசிக்கும் சாலைகளாககினான். உலகத்தைப் புரட்டி யமைக்கவேண்டும், எவருக்கும் எந்தச் சொத்திலும் தனியுரிமை இருக்கலாகாது. இப்படிப்பட்ட விப்லவம் எழுப்புவதற்குப் பலாத்காரக் கொடுமை செய்து ஸாஹசம் செய்யவேண்டுமென உறுதியாக இவன் நம்பி யிருந்தான். நடுத்தரமான அந்தஸ்திலுள்ள ஜனங்களுக்குக் கஷ்டமே நேராதபடி அவர்களுக்குத் தாற்காலிகமான அனுசூலங்கள் சில செய்தான். ஐந்து வருஷங்களுக்குள் தன் காரியத்தைச் சாதிக்க வேண்டுமென்று இவன் செய்த முயற்சிகளினால் ருஷியா தேசத்தில் வறுமையும், எழுத்தறியா மடமையும் பெரும்பாலும் ஒழிந்துபோயின. இவன் வீரம் மிகுந்தவன், கொடுமையோலன், விடாப் பிடியன்; ஏழைகளின் நண்பனாதலின் அவர்கள் இன்றைக்கு இவனைப் போற்றுகின்றனர்.

ட்ராஸ்கி (Trotsky) எனபவன் யூத மதத்தினன்; லெனினுக்கு வலது கையாயிருந்தவன்; பால்ஷிவிக்குகளுக்குக் கஷ்டமும் சங்கடமும் மிகுந்திருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு யுத்த மந்திரியா

பயிர்ந்து, பாலஷிவியத்தின் உயாவை நிலை நாட்டத் துணைசெய்த
னன். இவனுடைய பெரு வாழ்வும் பட்டோபமும் ஜனங்
களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இவன் யூதன் எனபதாலேயும் ஜனங்கள்
இவனிடத்துப் பகை பாராட்டினார்கள். இப்பொழுது பாலஷிவிக்கு
களுக்குத் தலைவனாய் இருக்கிற ஸ்டாலினுக்கு (Stalin) இவனைக்
கண்டால் ஆகாது; இவனை 1925-ல் ஊரைவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள்.
கிருமபி வந்தால் கொண்டு விடுவார்களெனினும் அச்சத்தினால்
இவன் இன்னும் தேசப் பிரஷ்டனாகவே இருக்கிறான். இவன்
மாணசாஸனமொன்று எழுதி அதில் தன மூளையை ஸ்டாலி
னுக்கு உரிமையாக்கி விட்டுப் போவதாகச் சொல்லியிருப்பதால்,
தன் எதிரியாகிய ஸ்டாலின் மீது இவனுக்குள்ள அமமதிப்பைக்
காட்டியிருக்கிறான். ருஷிய விப்லவத்தைக் குறித்து விவரமான
சரித்திரமொன்றும் இவன் எழுதியுள்ளான்.

காரன்ஸ்கி (Karensky) என்பவனும் ருஷிய விப்லவத் தலை
வர்களுள் ஒருவனே. விப்லவமாவது புரட்சி, புரட்டும சீலம்;
பிரபுக்களாயும், பெரிய மனிதர்களாயும் உள்ள ஜனங்கள்
உயர்தரத்தார் எனப்படுவர்; சாமானியர்களாயுள்ளவர் நடுத்தரத்
தார் எனப்படுவர்; கூலியும் கிருஷியும் செய்து ஜீவிப்பவர்கள்
அடித்தரத்தார் எனப்படுவர். இந்த அடித்தரத்தார்கையி
லேயே ராஜ்யாதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று புரட்டுவதற்கு
லெனினும் ட்ராட்ஸ்கியும் கிளாஸ்கி செய்தார்கள். நடுத்தரத்தாரே
அரசுரிமை பெற வேண்டுமெனக் கிளாஸ்கி செய்தவன் காரன்ஸ்கி.
1917 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் மாதம் வரையில் இவன் பிரதான
மந்திரியாயிருந்தபோது லெனினும் பால்ஷிவிக்குகளும் சோநது
இவனை நீக்கவிட்டார்கள். இவன் நிதான புத்தியுள்ளவன், மிருது
னான சுபாவமுள்ளவன். ஆனால், சககரவர்த்தியாகிய ஸாரின்
கூடசியோ தீவிரப் பிடிவாதம் உள்ளது பாலஷிவியத்திற்கும் அவ
ளவு தீவிரமும் பிடிவாதமும் உண்டு. இவை இரண்டும் இரும்.

புக் குடங்களைப் போல வன்மை வாய்ந்து நெருங்குகையில் இவைகளுக்கு இடைப்பட்ட மட்டுமே போன்ற மிருதுவான தன்மையுள்ள காரன்ஸ்கி நெருங்கிப் பொடிப் பொடியாய் உதிர்ந்துபோகத் தக்கவனே யல்லவோ? இவன் வியவகாரப் பாங்கில் அப்படியாக; குடித்தனப் பாங்கில் மிகவும் நல்லவனே. ஆனால், ராஜ்ய நிர்வாகத் திறமை இவனுக்குச் சிறிதும் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய தீரமும் திடமும் இல்லை.

ஸா சககரவர்த்தியாய்நுநது புர்நத அரசு நன்றாயிருந்த தென்று நம்புகிறாயாவென அந்த ருஷியனை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டேன். அதற்கு அவன், மொத்தத்தில் நன்றாக இருக்கவில்லை யெனவே சொல்ல வேண்டும்; ஆனால், எங்களுக்கு ஸாரின் பரிபாலனம் நன்றாகவே இருந்தது என்று அவன் சொன்னான்.

அப்போது நான் “இப்பொழுது துரைத்தனம் நடத்துகிற பாலஷிவிகுகள எல்லாம் பொதுவுடைமை யென்று சொல்கிறது போல ஸ்திரீகளையும் பொது வுடைமையாக்கியிருக்கிறார்களென்றாகவே. அஃது உண்மையா?” என வினவினேன். அதற்கு அவன் “இல்லை, அது பொய். ருஷிய மாதர்கள் மிக நல்லவர்கள்; அவர்களைப்பற்றி அப்படிப்பட்ட பொய் சொன்னாலும் நம்பத்தகாது” என்று மறுமொழி கூறினான்.

“காரன்ஸ்கியைப்பற்றி உன்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன” வென அவனைக் கேட்டேன். காரன்ஸ்கியைப்பற்றி ஏற்கெனவே என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தை எழுதியிருக்கிறேனல்லவா? அதற்கேற்றவாறே அந்த ருஷியனும் “காரன்ஸ்கி நல்லவனே. ஆனால், திடமற்றவன், மனோ பலம் அவனுக்குச் சிறிதும் இல்லை. ஆனதனால், அவன் சிறிதும் பயன்படமாட்டான்” என்று அவன் பதில் சொன்னான். வான்ஸெலில் நடந்த உடன்படிக்கையைப்பற்றி அவன் மிக வெறுப்பாகப் பேசினான், “போலண்டையும் பஸ்ஸரீயாவையும் அரியாயமாக எங்களிடமிருந்து பறித்துக்கொண்

டூர்கள். நாங்கள் எவ்வளவோ உண்மையாக நேசக கட்சிக்காரர்
 களோடு இசைந்து அந்தப் போரில் பாடுபட்டவர்களாயிருந்தும்,
 கான்ஸ்டான்டினோபிளை எங்களுக்குக் கொடுத்துதவாம்போனது
 அக்கிரமம்” என்று அவன் கூறினான். அதனால், பால்ஷ்விக்கு
 களுக்குத்தானே நஷ்டமென்று நான் சொன்னபோது அவன்
 “அப்படியன்று, ருஷியாவுக்கு நஷ்டம்” என்று ஆக்கிரகத்தோடு
 சொன்னான். மற்றும் “இந்த பால்ஷ்விக்குகள் பலமற்று மறைந்து,
 இவர்களுடைய கொடுமையும் கோரமும் மறைந்து ஒழியும் காலம்
 வந்து, ருஷியாவுக்கு நல்ல துரைதனம் ஏற்படும் போது மேற
 சொல்லிய பிரதேசங்களை ருஷியாவுக்கு யாரே திருப்பிக்கொடுப்
 பா? இல்லை, இல்லை. ருஷியாவை ஆளுகிறவா எவரேயாயினும்
 அவர்கள் மேற் சொல்லிய மூன்று பிரதேசங்களும் தங்களுக்குச்
 சேரவேண்டுமென்று கேட்பார்களானால், நான் அவர்களுக்குச் சார
 பாகவே இருந்து வேலை செய்வேன். என பொருளாவேண்டுமானால்
 அவர்கள் எவ்வளவு கொள்ளை யடித்தாலும் அடிக்கடும். என்
 னுடைய நாட்டை எவரும் கொள்ளை யடிக்காமற் காப்பார்களானால்
 என்னக்குத் திருப்தியே” என்று அவன் மிக்க ஆவத்தோடு பேசி
 னான். போலண்டு தனி தேசமாக விவகரிப்பதற்கு அதற்கு உரிமை
 வில்லையோ என வினவினான். அப்போது அவனுக்குக் கொஞ்
 சம் தாபம் ஏற்பட்டது. அதனால் அவன், “இந்தியா தனி ராஜ்ய
 மாக வியவகரிப்பதற்கு உரிமை இல்லையா? அயாலாநதுக்கு
 இல்லையா? எகிப்துக்கு இல்லையா; கொரியாவுக்கு இல்லையா, திரி
 போலிகு இல்லையா, அலஜீரியாவுக்கு இல்லையா, காங்கோவுக்கு
 இல்லையா, பிலிப்பைன் தீவுகளுக்கு இல்லையா? இவை ஒவ்வொன்
 றுக்கும் சுவாதிபத்திய உரிமை இருந்தபோதிலும், வாலேஸ்
 உடன்படிக்கையினால் இவைகளில் எதுவேனும் தனி ராஜ்யமாகப்
 பிரிக்கப்பெற்றதோ?” என வினவினான். அது போகட்டும் “கான்
 ஸ்டான்டினோபிள் உங்களுக்கு ஒரு போதும் சேர்ந்ததல்லவே.

அது உங்களுக்கு இப்போது சேரவேண்டுமென்று எப்படிக்கேட்கிறாய்?" என நான் சங்கிக்க, அவன் "ஓர் இரகஸிய உடன்படிக்கையினால் அது எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஆதலால், அது திருமப எங்களுக்கே வரவேண்டுமென்று நான் சொல்வது நியாயமாகும்" என்று சொன்னான். ருஷியாவுக்கு எப்போது திரும்பிப் போவாயென நான் கேட்டதற்கு அவன் "பாழாண்ட இந்த பாலஷீவிக்குகள் தொலைந்து, பிரான்ஸில் உள்ளது போன்ற நடுதர மக்கள் குடியரசு ஏற்பட்டால், ருஷியாவுக்குத் திரும்பிப் போவேன்" என்று பதில சொன்னான்.

பிறகு சிறிது நேரத்தில் கப்பல் டோவருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது. அங்கு நாகர்கள் ரெயில் வண்டியில் ஏறினோம். வீக் டோரியா ஸ்டேஷனில் நாகர்கள் இருவரும் கை குலுக்கித் திரும்பச் சந்திப்போமாகவென விருமபிப் பிரிந்தோம். அங்கிருந்து நேரே நான் ஓய. எம். ஸி. ஏ. இரத்தியன் ஹாஸ்ட்லாகிய ஷேக்ஸ்பியர் ஹட்டேக்குப் போய், ஒரு நண்பனிடமிருந்து ஒரு பவுண்டு கடன் வாங்கி, மேற் கூறிய ருஷிய நண்பனுக்குத் தபால் ஆர்டர் வாங்கி அனுப்பினேன். அந்தப்பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு எனக்கு வந்தனம் செய்வதற்கெனவே அந்த ருஷியன் நான் இருந்த ஹாஸ்ட்லுக்கு வந்தான். அவனுடன் நெடு நேரம் பேசிக் கொண்டே இருவரும் இடையுண்டி அருந்திப் பிரியலானோம். மறுபடி அவனைச் சந்திப்பதற்கே யில்லை.

அத்தியாயம் 10

ஐ. ஸி. எஸ். பரீகைஷியும் பின்னும்.

பிரான்ஸிலிருந்து லண்டனுக்குத் திரும்பி வந்தவுடனே, ஐ. ஸி. எஸ். பரீகைஷிக்குத் தீவிரமாகப் படிக்க முனைந்தேன். அந்தப் பரீகைஷிக்கு 1921 ஆகஸ்டு மாதத்திலே போகவேண்டும்

எனக்கு ஒரு வருஷ அவகாசம் கூட இல்லையாதலால், நான் தீவிரப்பட்டு படிக்கவேண்டியதாயிற்று. ஐ. ஸி. எஸ். பரீட்சைக்குப் படிக்கவேண்டுமெனவே நான் இங்கிலாந்துக்குப் போனேனாயினும், 1930 ஆகஸ்டு மாதம் வரையில் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி முடிபுரமாகச் செய்யவில்லை; அங்கங்கே புதிதாகவுள்ள தேசிக காட்சிகளைக் காண்பதிலும், ஆகஸ்போடு நகர வாழ்க்கைக்குரிய ஆட்பாட்ட விநோதங்களைக் கண்டு களிப்பதிலும் மனஞ் செலுத்தி அதிகமாக ஆழந்திருந்தேனாதலால், படிப்பில் மனத்தைச் செலுத்துவதற்கு இல்லாமற் போயிற்று நான் போய்ச் சோந்த பள்ளிக்கூடம் மாடான் ஹிஸ்டரி ஸ்கூல ஆதலால், அங்கு நான் படிக்க வேண்டி வந்த பாடங்கள் எனக்குப் பெருந்துணையாயின. ஏனெனில், ஐ. ஸி. எஸ். பரீட்சைக்கு நான் சரித்திர விஷய (History) பாடங்களையே எடுத்துக்கொள்ள எண்ணியிருந்தேன். ஐ. ஸி. எஸ். க்கு நான் படிக்கவேண்டிய சரித்திர பாடங்களிற் பெரும் பாகம் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தி் படித்தாயவிட்டது அனுகூலமாயிற்று.

திருமயி ஆகஸ்போட்டுக்குப் போய்ச் சோந்தவுடன், நான் செய்த முதற் காரியமாவது, என்னென்ன கலைகளில் ஐ. ஸி. எஸ். பரீட்சை கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆழந்தாலோ சித்துத் தீர்மானித்ததேயாம். அது வரையில் ஐ. ஸி. எஸ். பரீட்சைக்கு ஏற்பட்டிருந்த பாடங்களின் முறை வேறாயிருந்தது. நான் போனபோது புதிய முறை ஒன்று ஏற்பட்டதனால், பழைய முறை முறையடி மாறிப்போயிற்று. இந்தப் புதிய முறைப்படி முதன் முதல் பரீட்சைக்கு உட்காருகிறவர்களுடைய தொகுதியில் நான் சோந்தவனாவேன். அந்தப் பரீட்சைக்கு மாணவர்களிற் சிற்திலரைப் பல தொகுதிகளாக வகுத்து, தொகுதி வரிசையாக அவர்களைப் பரீட்சைக்கு உட்கார வைப்பார்கள். அப்படி உட்காருகிறவர்களுள் நான் முதல் தொகுதியிலுள்ளவனானேன். ஆகையால்,

எனக்குமுன் இந்த முறைப்படி பரீக்ஷைக்குப் போய் அனுபவப் பட்டவர்கள் எவருமில்லை; பரீக்ஷையின் தன்மை எப்படி இருக்குமென்று எவருக்கும் தெரியாது.

இன்பத்தைக் கோருவதும் துன்பத்தை வெறுப்பதும் மானிடர்க்கு இயல்பு. அதனால், நமக்கு இன்பமே வாய்க்கவேண்டுமென்னும் விருப்ப மேலீட்டால், எவரும் இன்பம் விளையுமோ துன்பம் விளையுமோவென ஐயம் நேர்ந்த காலத்தில், தமக்கு இன்பமே வாய்க்குமெனும் மனசு சார்பும் நம்பிக்கையும் கொள்வதைக் காண்கிறோம் துன்பம் நேருவதற்கு எவ்வளவு இடம் இருந்த போதிலும், அதைப் பாராட்டிப் பானமை மனிதருக்கு உண்டாவ தில்லை. இந்த ஐ. ஸி. எஸ் பரீக்ஷை எப்படியிருக்குமோ என்னும் சந்தேகம் நிகழும் நிலைமையில் அநில நான தோற்றுப் போவேனென்னும் எண்ணம் தோன்றாமல், அஃது எப்படியிருப்பினும், தேறிவிடுவேனென்னும் தைரியமே எனக்கு மேலிட்டது. அநிச்சயம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அதற்குத் தக்கபடி தைரியமும் ஏற்படுகின்றது. அது போலவே, நிச்சயம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு தைரியமும் போய்விடுகின்றது. கீழே விழுந்தால் இறப்போமென்று ஒருவனுக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்தால் அவன் கீழே விழுத துணிவு கொள்ளான். யுத்தத்தில் எவருக்கு வெற்றி வாய்க்குமென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாத தனாலேயே ஒவ்வொரு தேசத்தாரும் தமக்கே வெற்றி வாய்க்குமென்று ஆசையோடு போராட செய்பபுறப்படுகிறார்கள். தமக்கு வெற்றி வாய்க்காதென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தால், ஆஸ்டிரியாக் காரரைப்போல அவர்கள் போருக்கு முறப்படமாட்டார்கள். கொல்லுண்டு சாவோமென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தால், எந்த வீரனும் போர்ப்படையிற் சோரது சண்டைக்குப் போகமாட்டான். அது தெரியாததனாலேயே, போர் வீரர்கள் ஆத்திரங்கொண்டு போரணிகுப் போகிறார்கள். கேதமமாக உயிரோடு திருமபி வீடு

கூந்து சேருவோம் என்றேனும், போரா முனையில் இறந்து போவோமென்றேனும் நிச்சயமாகத் தெரிந்தால், எந்தப் போர் வீரனும் அது நிச்சயமாகத் தெரியாத நிலைமையில், இப்போது ஆவலோடு யுகத்ததிற்குப் போவதுபோல, போக மாட்டான். யுத்தத்தின் உண்மையான தத்துவம் இதுவே. யுத்த முடிவின் அநிச்சயமே அவரவரும் தம் அதிர்ஷ்டத்தைப் பரீக்ஷித்துப் பாரப்போமென்று துணிவுகொள்ள ஆதாரமாயிருக்கின்றது

மனப் பயிற்சியில்லாத காட்டுமிருண்டியாயிருந்தாலும், கலை பயின்று நாகரிகம் வாய்ந்த சீரியனாயிருந்தாலும் எவனும் தனக்கு நல்ல அதிர்ஷ்டம் வாயத்தல கூடும் எனனும் எண்ணாது கொண்டே உலகத்தில் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய மேற்கொள்கிறான். இதுவே உலக மாயை. முன்னால் வருவது இன்னதென்று தெரியாமல் மறைத்து வைத்திருப்பதே மாயை. எதுவும் அதிர்ஷ்டம் போல நடக்கடும் என்னும் துணிவு கொண்டே எந்த மனிதனும் வியவகரிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது

நமது வீட்டிற் குழந்தை நானே தினம் எனக்குப் பழம் வாங்கித் தருகிறாயாவென்று முன்னிசுவில் கேட்கும்போது தாயா னவள் அப்படியே ஆகட்டுமென்று சொல்லாமல், 'நானேக்குப் பிழைத்திருந்தால் பாரப்போம், இப்பொழுது நீ தூங்கு' என்று சொல்வது வழக்கம். இதற்கு ஆதாரமாக ஒரு கதை சொல்வார்கள். மேற சொல்லியபடி ஒரு குழந்தை வினவ, அதற்குத் தாயானவள் நானே தின்னலாம் என்று பதில் சொல்லவே, கலீ ரோன ஒரு நகைப்பொலி அவளுடைய செவிப்பட்டதாம் வேறு மனிதர் வீட்டில் இல்லாதிருக்கையில், அந்தச் சிரிப்பு எங்கிருந்து வந்ததெனத் திகைத்து அம்மாதா ஈசுவரனை வேண்டவே, மறு நாள் பொழுது விடியமுன் அந்தப் பிள்ளையின் உயிரைக் கொண்டு போகும் பொருட்டு அங்கு வந்து மறைந்து காத்திருந்த யம னுதன் 'நானே இந்தப் பிள்ளை இருக்கமாட்டானே, அது தெரியா

மல நாளை தினபாய் என்று அவனுக்கு நீ சொல்வதைக் கேட்டு எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது' என்று சொன்னான். இந்நகக் கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு இரவிற்பேசுமபோது நாளைக்கு என்று சொல்லாமல் 'பிச்சைக்காரனுக்கு என்று சொல்வார்கள். 'பிச்சைக்காரனுக்கு' என்றால் "உயிர்ப்பிச்சை இருந்து நாளைக்கு நாம் பிழைத்திருந்தால்' என்று அடத்தம்.

உலகத்தில் எதுவும் நிச்சயமில்லையாதலால், அதிர்ஷ்டம் போல நடக்கட்டுமெனத் துணிந்தே எவரும் எந்தக் காரியமும் செய்கிறவராவா. அதிர்ஷ்டப் பரீக்ஷையே வாழ்க்கையின் இயல்பாயிருக்கின்றது. வாழ்க்கை வியவகாரமென்பது ஒரு பெரிய சூதாட்டம். இதைப் பிரததியக்ஷ ரூபமாக எடுத்துக் காட்டும் பொருட்டே அநேக விதமான சூதாட்டங்கள் உலகில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பிரான்ஸின் தென்குறிசுதில் மாண்டி கார்லோ என்ற ஊரில் ரூலெட்டு என்னும் ஒருவகைச் சூதாட்டம் உண்டு. இவை யெல்லாம் உலகத்து வியவகாரங்கள் அதிர்ஷ்ட வசம் என்பதை உணர்த்துவதற்காக ஏற்பட்ட ஸ்தூல திருஷ்டாந்தங்களேயாம். நமது நாட்டுச் சதுரங்கமும் சொக்கடானும் அதிர்ஷ்டப் பரீக்ஷைகளேயல்லவா?

ஐ. வி. எஸ். பரீக்ஷைக்குப் பாட முறையை மாற்றிப் புதிதாக அமைத்திருக்கிறார்களென்று சொன்னேனல்லவா? அந்தப் புதிய முறைப்படித் கட்டாயமாக பரீக்ஷை கொடுக்கவேண்டிய விஷயங்களாவன:—ஒரு வியாஸம், இங்கிலீஷ், இற்றைக்காலம், நடைமுறை வியவகாரத்திலுள்ள பௌதிக சாஸ்திரம், உபபாஷை இவை யெல்லாம் விகித (எழுத்து மூலமான) பரீக்ஷை. இதுவல்லாமல், பரீக்ஷாதிகாரி வாய் மொழியாக நேரே கேட்கும் கேள்விகளுக்குத் தக்க பதில் உரைக்கவேண்டும் இது வாய் மொழிப் பரீக்ஷை. வியாஸப் பரீக்ஷைக்கும், இங்கிலீஷ் பரீ

கைக்குமென்று நான தனியே படிக்கவேண்டியதாவது பயில் வேண்டியதாவது இல்லை

என்ன படித்திருந்தபோதிலும், என்ன பயின்றிருந்தபோதிலும் வாய் மொழிப் பரீகைப்பில் சரியாக விடை யளித்துத் தேறுவோமென்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படியிருந்தும், அதற்கே மாாகதுகள்(தோசசிபுள்ளிகள்) வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, கட்டாயமாகத் தேறவேண்டிய விஷயங்களுக்கெல்லாம் மொத்தமாக 800 மாாகதுகள் உண்டு. அவற்றுள், வாய் மொழிப் பரீகைக்கே 300 மாாகதுகள் உண்டு அவ்வளவு அதிக மாாக்துகள் அதற்கு வைக்கப்பட்டிருந்தும், பரீகைக் கொடுக்கவேண்டிய விஷயங்களுள் மிகவும் அரிசசயமான விஷயம் அதுவே. பரீக்ஷாதிக்காரி என்ன கேள்வி கேட்பதோ அந்தச்சமயத்தில் நாம் என்ன பதில் சொல்வோமோ எவருக்கும் தெரியாது. இப்படி அரிசசய மில்லாதிருக்கிற இந்த அமிசத்திற்கே விழுந்த விழுந்து படிக்கிற பாடங்களைக் காட்டிலும் மாாகது அதிகம். ஆதலால், இந்த அரிசசயமான பரீகை மிக விநோதகரமானதே. இதற்காகக் கொஞ்சங் கூடப் படிப்பும் வேண்டாம், பயிற்சியும் வேண்டாம், பிரயத்தனமும் வேண்டாம்.

வஸ்திரம், வபு, வாகு, வித்தை, விரயம் என்னும் ஐந்து அமிசங்களினால் உலகில் ஒருவனுக்குக் கௌரவம் வாயக்கின்றது. வஸ்திரம் என்பது ஆடை; ஆடையிலலாதவன் அரை மனிதன் என்பார்களல்லவா? வபு என்பது தேகம், வடிவம்; ஆங்கிலத்தில் இதை (personality) என்பா வாகு என்பது சொற்களை உச்சரிக்கும் விதம்; சுத்தமான உச்சாரணை. வித்தை என்பது கல்விப் பயிற்சி Culture; இது வாக்கினால் உச்சரிக்கும் வாததைகளினால் வெளிப்படாத தக்கது நோயாளியின் கை நாடியைப் பார்த்து அவனுக்குள்ள ஆரோக்கிய ஸ்திதியை வைத்தியன் தெரிந்து கொள்வதுபோல, வாக்கினால் உச்சரிக்கும் வார்த்தையைக்கொண்டு

ஒருவனுடைய கலவிப் பயிற்சியையும் மனப் பயிற்சியையும் விவேகிகள் தெரிந்து கொள்வர். விநயம் என்பது ஒழுக்கமுறை; காவமினறி, தான் எனனும் அகங்காரமினறி அடக்கமாகவும் ஸதா சாரமாகவும் நடந்துகொள்ளல். 'அடக்கம் அமரருள் உயக்கும்' என்பது பழமொழி. ஆதலால் இவ்வைந்தும் வகார பஞ்சகம் எனப்படும். இவைகளினாலே கௌரவம் உலகில ஏற்படுகின்றது. இதைப் போல, வாய் மொழிப்பரீக்ஷையில் பரீக்ஷாதிக்காரியின் மனத்தில் நல்லபிப்பிராயம் உண்டாகக், அவன கையில் நல்ல மாகாகுப் பெறுவது பெருமபரலும் பரீக்ஷிக்கப்படுகிற மாணவனுடைய உருவம், தோற்றம், வாகுச்சாரணம் எனனும் இவைகளைப் பொறுத்ததேயென எல்லாருக்கும் பொதுவான அபிப்பிராயம் உண்டு. இதையொட்டி, அநேகம் மாணவர்கள் வேண்டுமென்று தமக்கு இயலபல்லாத ஒரு விதமான உச்சாரணைப் பாங்கைப் பழகினார்கள், சிரிக்கவும் பழகினார்கள், உத்தம நாகரிகப் பான்மையான ஆடைகளை அணிந்துகொள்ள லாணர்கள்; தினந்தோறும் முகக்ஷவரம் செய்துகொண்டார்களெனச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. இவ்வளவு ஸன்னகங்கள் செய்துகொண்டதனால், வாய் மொழிப் பரீக்ஷா காலத்தில் அவர்களுக்குச் சிறிது அனுகூலம் ஏற்பட்டதென்று சொல்லலாமேயொழிய, அவர்கள் எதிர்பாராதது அளவு அனுகூலம் இல்லை. அவர்களிற் சிலர் மயில என நினைந்து நடக்கும் வான்கோழி போலவும், புலியைப் பாதததுக்குண்டுட்பூனைபோலவும் தோன்றினார்கள். பரீக்ஷாதிக்காரிகள் அவர்களைப் பாததவுடனே அது வேஷமெனத் தெரிந்துகொண்டதனால், அம் மாணவர்களுக்கு அனுகூலம் வாயக்காதாயிற்றுப் போலும்.

“இற்றைநாள” எனபது ஐ. ஸி. எஸ். பரீக்ஷையில் ஒரு விஷயமென்று சொன்னேனல்லா? அதில இக்காலத்து அரசியல், ஜனசாரம், பொருளாவளம் ஆகிய இவைகளைப்பற்றிக் கேள்விகள் கேட்பார்கள். இவைகளுக்குச் சரியான பதில் எழுதவேண்டு

மானால், ஒருவன் பிரபலமாயுள்ள வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளையும் மாதாந்த சஞ்சிகை முதலியவைகளையும் கொஞ்சமாவது படித்திருக்கவேண்டும் “நடை முதல பௌதிக சாஸ்திரம்” எனப்பது இந்தப் பரீட்சையில் மற்றொரு விஷயமாகும். நாம்களோ சென்னை யூனிவரஸ்டியில் தேச சரித்திரத்தை முக்கிய விஷயமாகக் கொண்டு படித்தவர்கள். அவ்விஷயம் வெகு சீக்கிரமாகவே நாம்கள் கற்றுத் தேறவேண்டியிருந்தது அப்படிப்பட்ட எனக்கு “நடை முதல பௌதிக சாஸ்திரம்” என்பது பெரிய தகலாயிருந்தது பௌதிக சாஸ்திரம் என்றால் ரஸாயன விததை; பிரகிருதி விததை, இலை நூல், தேக தாம நூல், பூத்ததுவ நூல், வான நூல் முதலான சாஸ்திரங்களாம். இவைகளைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய ஆவசியகமே நேராது என னும் நினைவோடு நாம்கள் கலாசாலையிற் படித்தவாகள். திடீரென்று நாம்கள் இதனை சாஸ்திரங்களையும் படித்துப் பரீட்சை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அஃது ஆகிற காரியமா? எப்படியிருப்பினும் நாம்கள் படித்தே தீரவேண்டியதாயிற்று. இந்தப் பாடத்திற்கு 100 மாக்குகள் உண்டு. இதனை மாக்கு உளப் பாடத்தை அசுடடை செயது விட்டால், பரீட்சையில் தேறுவோமென்பதற்கு அவகாசம் இல்லாமலே போகக் கூடும். பிரகிருதி நூல், இலை நூல், தேக தாம நூல், பூத்ததுவநூல், வான நூல் என்னும் இவைகளைப் படிக்கச் சங்கற்பித்து, இவைகளைப்பற்றி ஜனங்கள் பிரியமாகக் கொள்ளும் புத்தகங்களை வாங்கினேன். சரித்திர பாடத்தைப் படிப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் வேண்டியிருந்ததோ அவ்வளவு காலம் இத்தையும் படிக்கவேண்டியதாயிற்று. சரித்திர பாடத்தில் எனக்கு நல்ல பழக்கமுண்டு; அதில் தேறிவிடுவேனென்னும் நம்பிக்கையுமுண்டு. சென்னை யூனிவரஸ்டிக் கல்வியிலுள்ள லோபத்தினாலேயே பௌதிக சாஸ்திரங்கள் எனக்குப் பெரிய உளை போன்றதாயிருந்தது. அந்த உளையில் நான் வழக்கி

விழுந்து சிக்கிக்கொள்ளாமல் நனறாகக் காலை ஊன்றிக்கொள்வதற்கேற்ற இடம் தேடிக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. மேலாழ்ந்தாற்போல இறகும்ங்கும் ஏதோ கொஞ்சம் தெரிந்து கொண்டால், ஐ. ஸி. எஸ். பரீக்ஷையில் தேறுவதற்கு முடியாது. அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. முதலாவது ஆழ்ந்த படிப்பிலலாமல் அறை குறையான அறிவுள்ளவனெனத் தோன்றினால், அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய மாகாடுகளைக் குறைத்து விடுவார்கள். ஒரு மாணவனுக்குக் கிடைத்த மொததத்தினின்று அநதப பாடத்துக்குரிய உததம் ஸங்கியையில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி கழித்து விட்டு, மீதியை $\frac{5}{4}$ -ஆல் பெருக்குவார்கள். உதாரணமாக, ஒருவனுக்கு 21 மாாக்கு கிடைக்கிறதென்று வைத்துக்கொளவோம். இந்தப் பாடத்துக்குரிய உததம் ஸங்கியை மாாக்குகளோ 100. அந்த உததம் ஸங்கியையில் ஐந்திலொரு பங்கு எனபது 20. இந்த இருபதை அவனுக்குக் கிடைத்த இருபத்தொன்றில் கழித்தால், மீதியுள்ளது ஒன்று. இந்த ஒன்றை $\frac{5}{4}$ -ஆல் பெருக்கினால் அவனுக்குக் கிடைப்பது $1\frac{1}{4}$ மாாக்கேயாம். அதாவது ஒரு மாாக்கே, ஒருவனுக்கு 100 மாாக்கு கிடைக்கிறதென்று வைத்துக் கொளவோம். பாடத்துக்குரிய உததம் ஸங்கியையாகிய 100-இல் ஐந்திலொரு பாகமாகிய 20-ஐ அவனுக்குக் கிடைத்த மாாக்கில் கழித்தால், பாக்கி 80 நின்றது. அநத 80-ஐ $\frac{5}{4}$ -ஆல் பெருக்கினால் 100 மாாக்கு தேறும். இவ்வாறு ஒருவனுக்குக் கிடைத்த மாாக்கின ஸங்கியைக்கும், பாடத்திற்குரிய உததம் ஸங்கியைக்கு முள்ள வித்தியாசம் மேற்சொல்லியவாறு மட்டுத் திட்டப்படுதது வதனாலே மிக அதிகமாகின்றது. சரியாக விடை கூறுததற்காக மாாக்குகளைக் குறைக்கும் வழக்கம் இல்லை. இப்படிப் பாக்கும் போது ஒருவனுக்கு 8 மாாக்கு முதலில் கிடைநதிருநதால், மட்டுத் திட்டப்படுத்துவதில் அவனுக்கு வரததக்கது $12 \times \frac{5}{4}$, அதாவது

—15. ஆனால்,—15 என்று மார்க்கு கொடுக்கும் வழக்கமில்லை. அதிகல் அவனுக்கு மாககு 0 என்றே குறிக்கப்படும்.

இந்த மாதிரி மார்க்குகளைக் குறைப்பது நியாயமான முறையேயாகும். படிப்புள்ளவன் எவனுக்கும் சாமானியமாயுள்ள விஷயங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தெரிந்தே இருக்கும். ஆனால், அதிகம் தெரியாது. உதாரணமாக, சூரியனைப்பற்றிக் கேட்டால் அது காலையில் கிழக்கே உதித்து மாலையில் மேற்கே அஸ்தமிகின்றது. ஒளியும் உஷ்ணமும் தருகின்றது. பயிர்கள் முளைத்துப் பெருகுவதற்கு மிக அவசியமானது என்று எவனும்தெரிவதில்லை. இவை உண்மையே யாகையால், இப்படிச் சொல்கிறவனுக்கு மார்க்கே இல்லை. பூஜ்யம் என்று சொல்வது நியாயமாகாது. அவனுக்கு 100-க்கு 5 மார்க்காவது கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், உயாதர அறிவு வேண்டிய ஐ. ஸி. எஸ். பரீட்சையில் இப்படிப்பட்ட ஆழமற்ற அறிவுக்காக மார்க்குக் கொடுப்பது சரியாகாது. பரிகாசத்திற் கிடமாகும் ஆகையால், ஆழமற்ற அறிவுக்காக மார்க்குகளைக் குறைக்கும் வழக்கம் ஏற்படுத்தவேண்டியதாயிற்று. மேற்சொல்லியவனுக்கு 5 மார்க்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். 5 மார்க்காவது, அல்லது 21-க்குக் குறைந்த எத்தனை மார்க்காவது அவன் வாங்கினால், ஆழ்ந்த படிப்பு இல்லாததற்காக மார்க்குக் குறைக்கும் முறைப்படி அவனுக்குப் பூஜ்யமே வாயக்கும். ஆழ்ந்த படிப்புக்கும் ஆழமில்லாத படிப்புக்கும் வித்தியாசம் கண்டுபிடிப்பது கடைசி வரையில் கஷ்டமாதலால், மார்க்குக் குறைக்குமபடி எல்லாருக்குமே ஆழமில்லாப் படிப்புக்கென மார்க்குகளைக் குறைக்கிறார்கள்.

இரண்டாம் காரணமென்னவெனின், ஐ. ஸி. எஸ் பரீட்சையில் தோச்சி என்பது அவரவருடைய யோக்கியதா தாரதமமியததைப் பொறுத்தது. ஆழ்ந்த படிப்பு வாயந்து அதிக மார்க்குகள்

வாங்குகிறவர்களே தேர்ச்சி பெறுவதற்கு அவகாசம் உண்டு. நல்ல புத்தகங்களை ஆராய்ந்தெடுத்துக் கவனமாகப் படித்ததனால் நான் பௌதிக சாஸ்திரங்களில் போதிய அறிவு படைத்தேன்.

பரீக்ஷையில் மற்றொரு பாடம் உப பாஷை என்று சொல்லியிருக்கிறேனே. இதற்கு ஐரோப்பாவில் இப்பொழுது வழங்கும் பாஷைகளிலொன்றில் தோச்சியுள்ளவனாய் இருக்கவேண்டும். ஆனால், இந்தப் பரீக்ஷைக்குப் போகிற இந்தியர்கள் ஐரோப்பிய பாஷைக்குப் பதிலாக ஜீவகோடி வாண்ணை சாஸ்திரத்திலாவது (Physical Anthropology) மானிட ஸமஸர்க்க வியவகார சாஸ்திரத்திலாவது (Social Anthropology) பரீக்ஷை கொடுக்கலாம். ஆனால் இவ்விரண்டு சாஸ்திரங்களில் ஏதாவதொன்றைப் பரீக்ஷைக்கு அதிகப் பாடமாக எவரும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஜீவகோடி வாண்ணை என்னும் நரவிததையில் பரீக்ஷை கொடுப்பதற்கு ஏதேனுமொரு யூனிவாஸிடியில் பயின்றதாக சர்ட்டிபிகேட்டு வேண்டும். அதுவன்றி மானிட வாக்கத்திலுள்ள விதகியாசங்களைப் பிரததியக்ஷமாகப் பார்த்துச் சோதித்துத் தெளிவுற்றிருக்க வேண்டும். ஆதலால், புதிதாக இதைப் பாடமாகப் படிக்கிறவர்கள் பரீக்ஷையில் நல்ல மார்க்குகள் வாங்குகிறார்களேயென்று நினைக்க முடியாது. ஆகையால், மானிட ஸமஸர்க்க வியவகார சாஸ்திரத்தையே பரீக்ஷைக்கு அதிகப் பாடமாகக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

ஐ. ஸி. எஸ், பரீக்ஷையில் தேர்ச்சி பெறுவது அவரவர் பெற்றுள்ள மார்க்குகளின் ஏற்றததாமூவைப் பொறுத்திருக்கின்றது. ஆகையால், அதிகப் பாடமாக ஏதாவதொரு சாஸ்திரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது எவருக்கும் கட்டாய மில்லாவிடினும், அதிகப் பாடமாக ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு மார்க்குகளை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று எவனும் விரும்புவனே யல்லாமல், அதிகப் பாடம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்

டாமென்று விடமாட்டான். இந்தக் காரணத்தினால் நான் அதிகப் பாடமாக ஸோஷல் ஆந்த்ர பாலஜீ என்னும் மானிட ஸமஸங்கக வியவகார தூலையும், உப பாஷையாகப் பிரெஞ்சையும் எடுத்துக் கொண்டேன்

பரீக்ஷைக்கு இஷ்டம்போலச் சில பாடங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாமென்பது வழக்கமாகும். கட்டாயமாகப் பரீக்ஷை கொடுக்கவேண்டிய பாடங்கள் சில நாமாகவே நம இஷ்டப்படி தேர்ந்தெடுத்துப் பரீக்ஷை கொடுக்கிற பாடங்கள் சில. இந்த ஏற் பாடு எல்லாப் பட்ட பரீக்ஷைகளிலும் உண்டு. இந்த ஐ. ஸி எஸ். பரீக்ஷைக்கு இஷ்டப்படி எடுத்துக் கொள்ளத்தக்க பாடங்களில் நான் பிரிட்டிஷ் தேச சரித்திரம், 1494-முதல் 1914-வரையி லுள்ள ஐரோப்பிய சரித்திரம், இங்கிலீஷ் பிரைவேட் சுடம் எனனும் இவைகளை எடுத்துக் கொண்டேன். இங்கிலீஷ் பிரை வேட் லா என்பதில் சராசர சொத்துக்கள், ஒப்பந்தங்கள், சேத கஷ்ட ஈடு ஆகிய இவை சம்பந்தமான சுடங்கள் அடங்கின. மேற்சொல்லிய மூன்று இஷ்ட பாடங்களுக்குமுள்ள மார்க்கு மொத்தம் 1,000. ஏறுபடி பாடத்திற்குள்ள மார்க்கு மொத்தம் 100. இங்ஙனமாக ஐ. ஸி. எஸ். பரீக்ஷைக்குள்ள மொத்த மார்க்குகளின் சங்கியை 1,900 ஆகும்.

தினந்தோறும் ஆறு மணி நேரம், சிறிதும் ஏற்றத தாழ் வில்லாமல், பாடங்களைப் படிக்க வேண்டுமென்று ஒரு விதி வகுத துக்கொண்டேன். எனது இருக்கை அழகிய பிரதேசத்தின் நடுவில் விக்டோரியா ரோடில் அமைந்தது, மனோஹரமான செர்வல் (Chervell)-ஐ அடுத்திருந்தது; இவ்வாறு அவிச்சின்ன மாகவும் அமைதியாகவும் படிப்பதற்கேற்ற உததமமான இட மாயிற்று. நான் பிரான்சுக்குப் போகுமுன் சால்பான்டு (Chel- font Road) ரோடில் ஜாகை வைத்துக்கொண்டிருந்தேன். அவ் விடத்திலிருந்து விக்டோரியா ரோடுக்கு ஜாகை மாற்றிக்கொண்

டது மேற்சொல்லிய அழகு அமைதி அனுகூலம் ஆகிய இவை களிநில மாதகிரமே யல்லாமல், இவ்விடத்தில் வீட்டுக் கொல்லை களிற் பயிர் செய்த மரக்கறி வகைகள் புதிது புதிதாகக் கிடைக்கும் எனபதினாலேயுமாம் சாலபனடு கிரோடில் நான் இருந்த வீட்டுக்காரிகு அதைவிட்டு நான் நீங்குமுன், ஒரு வாரம் நோட்டீசு கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று, அவளுக்கு நான் நோட்டீசு எப்படி கொடுப்பேன் என்று மனம் வருந்தி மிகத் தவித்தேன். நோட்டீசு கொடுப்பதற்கு என மனம் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டதென்று சொல்லமுடியாது. ஆறு மாத காலம் ஒருவர் வீட்டில் குடியிருந்து அதைவிட்டு நீங்குகிறேனென்று அவ வீட்டாருக்குச் சொல்வது தாம் புத்தியுள்ள இந்நியனாகிய எனக்கு மிக வெறுப்பாயும் விரோதமாயும் இருந்தது இப்படிப்பட்ட சங்கட பாவனை இந்நியர்களுக்கு இயல்பாய் அமைந்தது. ஆகித்தியம் நலகியவர்களுக்கு அபகாரம் செய்வது இந்நிய தாம் முறைக்கு விரோதமாகும். அப்படி எனக்கு இடங்கொடுத்த உதவியவர்களுக்கு நன்றி முறைமீறி நான் நடக்கவேண்டி வந்ததே என்னும் துக்கம் நான் அறியாமலே என மனத்தை மிக உறுத்திக்கொண்டிருந்தது. வாரம் ஒன்றுக்கு நான் 3-பவுண்டு 10-ஷிலிங்கு வாடகை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேனாயினும், அவ் வீட்டாருடைய சந்தகாரத்திற்கு நான் கட்டுப்பட்டு நன்றி பாராட்டுவதே கடமையென எனக்குத் தோன்றியது. நான் மனத்தில் இப்படி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேனென்றுதெரிந்து எனதுமுஸலீம் ரண்பனான R என்பவன், முஸலீம்களுக்குரிய தெளஸடிக் முறையில், “வெறுதது இகழத்தக்க இந்த உம்முடைய மனோபாவனையானது ஒரு பெரிய நியூனாகுரமாகும், குணக் குறைவின குறியாகும். போராடி நீர் இந்தக் குண லோபத்தை ஒழிக்கவேண்டும். நான்கு மாதத்திற்குள் நான் நான்கு ஜாகைகள் மாற்றிவிட்டேன். இதற்காக நீர் இவ்வளவு அசடாக மனம் வருந்தவேண்டியதில்லையே” என்று

சொன்னான். “வீட்டுக்காரிக்கு நோட்டீசு கொடுக்குந் தருணத்தில் மறுநாள் நான் வந்து சேருகிறேன்” என்று சொல்லி அவன் போனான், அன்றிரவு முழுதும் எனக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. ஆனால், வீட்டுக்காரி, சமத்காரமாகப் பேசத் தெரியாததால் என்கஷ்டத்தை ஒருவாறு போக்கிவிட்டாள். அது ஒரு பருவ முடிவுத் தருணம். அடுத்த பருவத்திலிருந்து வாரம் ஒன்றுக்கு 3-பவுண்டு 15-ஷிலிங்கு நான் வாடகை கொடுக்கவேண்டும்; ஏனெனில், வேறு பலர் அந்த வாடகை கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்று அவள் சொன்னாள். வியாபார முறையாக இப்படி அவள் பேசவே, என் மனத்தில் உண்டாயிருந்த மன இளக்கத்தினால் நான் சொல்ல முடியாமல் பட்டுக்கொண்டிருந்த கஷ்டமெல்லாம் நீங்கிப் போயிற்று. “ஒரு வாரம் நோட்டீசு எடுத்துக் கொள். நான் இதைவிட்டுப் போகிறேன்” என்று அவளுக்குச் சொன்னேன். இஃது அவளைத் தூக்கி வாரிப்போட்டாற்போல இருந்தது. அவன் அதிக வாடகை கேட்டதனாலேயே நான் விட்டுப் போகிறேனென்று நினைத்தது அவள், “ஓ, அப்படியன்று, நீர் இதை விட்டு நீங்க வேண்டுமென்பது என் கருத்தல்ல. அதிக வாடகை கொடுக்க உமக்கு இஷ்டமில்லாவிட்டால், வழக்கம்போல, 3 பவுண்டு 10 ஷிலிங்கு கொடுத்தாலே போதும்” என்று அவள் சொன்னாள். “இல்லை, இல்லை நான் முடிவாகத் தீர்மானித்து விட்டேன். இதுவே கடைசி நோட்டீசு” என்று நான் கூறவே, “அப்படியானால் சரி; நோட்டீசு பெற்றுக்கொண்டேன்; ஆயினும், இப்படித் திடீரென்று நீர் ஏன் தீர்மானித்தீரோ எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று சொல்லி, அவள் நீங்கிப்போனாள். உடனே நான் மிஸ்டர் R எனனும் நண்பனிடம் ஓடிப்போய், “கண்டமாகத் தோன்றிய கஷ்டத்தைக் கடந்து விட்டேன். இப்பொழுது இருக்கும் இடத்தைவிட்டு நீங்கத் தீர்மானித்து வீட்டுக்காரிக்கு நோட்டீசு கொடுத்து விட்டேன்” என்று சொன்னேன். அவன் என

கையைப் பிடித்து ஊக்கமாகக் குலுக்கி, “பேஷ்! நன்றாகச் செய்தீர்! அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும்” என்று சொன்னான். அது முதல் ஒரு வாரமளவும் பக்கவா நாட்டில் குடியிருப்பதுபோல, அந்த வீட்டில் இருந்தேன். விடம்பு போகிறேனென்று நோட்டீசு கொடுத்த பிறகு ஒரிடத்தில் தங்கியிருப்பது மிக விகாரமான நிலைமை. அந்த நிலைமையிலிருந்து அனுபவித்தவர்களுக்கே யன்றி, மற்றவர்களுக்கு அந்த விகாரமும் மன நோவும இததன மையானவை யெனப் புலப்படா. ஆனால், மிஸ்டர் R-ஐ போன்ற வர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமை வாய்ந்ததெய்யென களிக்கொள்ளலும் கூடும் எனபது உண்மையே யாயினும், சாமானிய மனிதருக்கு அப்படிப்பட்ட நிலைமை கோர கஷ்டமாகவே இருக்கும். அநகக் கஷ்டத்தை அனுவசியமாக மற் றும் ம நான அதிகப்படுத்திக் கொண்டு மங்கிப்போனேன். சாப்பாட்டு வேளைகளில் நான மனங் குன்றி முகமவாடி மௌனமாக இருந்தேன் உணவு பரிமாறிக் கொண்டிருந்த பணிப்பெண்கள் நான இப்படி யிருப்பதைக் கவனித்தார்கள். அப் பணிப் பெண்களுள் வயது முதிர்ந்தவ ளொருத்தி என்னைப் பாத்து, “இந்தாநும் ஐயரே, கோபங் கொண்டவனைப்போல ஏன் இப்படி இருக்கிறீர்? நீர் இவ்விடத்தி லேயே இருந்தால் எங்களுக்கென்ன? இதைவிட்டு நீங்கிப்போனால் எங்களுக்கென்ன? அது வீட்டுக்காரிக்கும் உங்களுக்குமுள்ள விஷயம். அதற்காக நீர் இங்கே முஞ்சியைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டிருப்பானேன்?” என்று வினவினாள். அவள் சொல்லி யது நியாயமே என உணர்ந்தது நான முக்ககோணலைச்சிறிது திருத் திககொண்டேன். ஆயினும், நான் சாதாரணமாக எப்பொழுதும் இருப்பதுபோல, முற்றும் முகமமாறித் தெளியவில்லை.

மறுநாள் பரீக்ஷைப் பள்ளிகூடங்களுக்குப் போயிருந்தேன். பழைய தேச சரித்திரப் பரீக்ஷையில் தான் கீர்த்தியோடு முதன் மையாகத் தேறிவிட்டேனென அங்கே தெரிந்தது திருமபிவந்தேன்.

அந்தச் சந்தோஷம் சாலபனடு ரோடி ல ஜாக்கைக்கு வந்தவுடனே மாறிப்போய், திருமபவும் நான் முன்போல முகம் சுண்டி மனம் வாடிப் போனேன். வீட்டுக்காரியின் மூன்றாம் மகன் என அறைக்கு வந்து, “உமது பரீக்ஷைப் பயன் என்னவாயிற்று, ஐயரே! தேறிவிட்டாரென நம்புகிறேன்” என்றான். “ஆமாம், சிறப்பாகத் தேறினேன்” என்று நான் பதில் சொன்னேன். “அப்படியா! எனக்கு நிறம்பச் சந்தோஷமா யிருக்கிறது” என்று சொல்லிவிட்டு அவன் போனான். தன் வீட்டைவிட்டு வேறிடத் திருக்கு குடிப்போக விருக்கிற ஒருவன் பரீக்ஷையில் தேறியதற்காக அவன் அவ்வளவு சந்தோஷப்படுவானேன் என்று நான் அதிசயித்தது ஆலோசிக்கலானேன். இநதியாக்களாகிய நாம் தனிவியக தித்துவம் அதிகமாகப் பாராட்டுவதில்லை. அதாவது, நம்மைப் பற்றி நாம் பேசும்போது நமது குடும்பம் முழுவதையும் தழுவின வியவகரிக்கிறோம், நமது நட்பும் பகையும் குடும்பத்து நட்பும் பகையுமாகவே கொள்கிறோம். குடும்பத்தில் ஒருவனுக்கு உற்றது குடும்ப மனைத்துக்குமே உற்றதாகப் பாராட்டுகிறோம் இங்கிலிஷ்காரர் அப்படியில்லை. அவர்களில் ஒருவருக்குற்றது அந்த ஒருவருக்கு மாத்திரமே உற்றதாகும். அக குடும்பத்தில் மற்ற எவாக்கும் அது சாராது. மற்றெவரும் அதைப் பாராட்டா; அவரவரும் தனித் தனியாகவே நட்பும் பகையும் மனஸ்தாபமும் பாராட்டிக்கொள்வார்களே யல்லாமல், தமக்கும் உரியதாக வியவகரிக்கமாட்டார், தந்தை மற்றொருவனோடு மனஸ்தாபப்பட்டு அவனுடன் பேசாதிருந்தால், மகன் அதைச் சிறிதும் கவனிக்காமல் அப்படி மனஸ்தாபப் பட்டவனோடு முன்போலவே உறவு கொண்டாவான். இது வியகதி ஜீவனம் எனத்தரும். இநதியாக்களாகிய நமக்கோ இப்படிப்பட்ட தனி வாழ்க்கை கிடையாது. குடும்ப வாழ்க்கையே நமக்கு வழக்கமாயுள்ளது. நமது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரொருவர் உலகத்தில் அவமானப்பட்டால், அந்த அவமா

னம் நமக்கும் உரியதென நினைததுத தலை குனிந்து நடப்போம். அவிபக்த குடும்ப முறையில் வளநாத நமக்குத தனி யுணர்ச்சி இல்லை. இந்தியாவில் ஒருவன் வீட்டில நான குடியிருந்து அதை விட்டு நீங்கப்போவதாக நோட்டீசு கொடுத்தால், அது முதல் அந்த வீட்டிலுள்ளவர்களெல்லாரும் எனனோடு ஸாஸமாகப் பேசி வியவகரிக்காமல் உரென இருப்பார்கள். சலபானடு ரோடு வீட்டுக்காரர்களும் அப்படியிருப்பார்களென்றே, அவிபகத குடும்பத்தில் வளநாத நான நினைத்தேன். ஆனால், நல்ல வேளையாக இங்கிலீஷ்காரா அப்படிப்பட்ட மனப்பாங்கைக் கடந்து மேல நிலைக்கு ஏறி விட்டார்கள்; அந்த மனப்பாங்கு அவர்களுக்கு உபயோகம் இருக்கவில்லையோ எனனவோ! ஆதலால், நான எண்ணியபடி நடக்காமற்போனது எனக்குச் சந்தோஷமே. ஆயினும் என் மூடடை முடிச்சுகளை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, விகடோரியா ரோடுக்குப் போய்ச் சேருகிறவரையில் என மனதிற்குச் சமா தானம் முற்றும் ஏற்படவில்லை.

பிரானசிலிருந்து நான திருமபி வந்தபின், ஐ எஸ் பரீ கைக்குப் போவதற்கிடையில் ஒரு வருஷம் இருந்தது. அந்த ஒரு வருஷகாலம் ஒரு நொடிப்பொழுதில் ஓடிப்போய் விட்டது. ஆக்ஸ்போர்டில் வாழ்க்கை மிக இனிமையாயிருந்தது. நான அடிக்கடி பாட்லியன் லைப்ரேரிக்குப் போய்ப் புத்தகங்களை எடுத்து வாசிப்பேன். ஷேக்ஸ்பியா எனனும ஆங்கில மகா கவியின் திரு விழா நடந்தபோது அம்மகாகவி பிறந்த வீட்டைப் பார்ப்பதற்காக சில நண்பர்களுடன் நீள் வண்டியிலேறி (Stratford-on Ayon) எனனுமிடத்திற்குப் போயிருந்தேன். இங்கிலீஷ் படித்த இந்தியர்கள் எல்லாரும் ஷேக்ஸ்பியரிடத்து மிகக் பிரேமையும் அபிமானமும் பாராட்டுவது வழக்கம். ஷேக்ஸ்பியரையும், வொாட்ஸ் வொர்த்தையும், ஷேல்லியையும் இந்தியர்கள் மறவாமல் எப்பொழுதுமே அன்புடன் நினைப்பார்கள். இஃது எனனோவெனின, மில்

டனைப் போலல்லாமல்; ஷேக்ஸ்பியர் எல்லாருடைய மனதையும் கவரத்தக்கவாறு எழுதியிருக்கிறார்; ஸர்வ வியாபகமான மன விரிவுடையவர்; இவருடைய வர்த்தைகள் எல்லாருக்கும் பொருந்தும் எவருக்கும் இனிமை தரும், எவர் மனதையும் எழுப்பும். மில்ட்டு இப்படிப்பட்டவரன்று, அஸல் இங்கிலீஷ் கவியென்றே அவரை நான் கருதுவேன். இந்திய மாணவர்களெவரும் மில்டனைக் கொண்டாடா.

யூனிவாஸிட்டிகளில் அவனுடைய கவிகளிற் சிலவற்றைப் பாடமாக வைப்பதனாலே மாதிரி இந்திய மாணவர்கள் அவனுடைய கிரந்தங்களை நிரப்பந்ததினமீது படிக்கிறார்களேயல்லாமல், தாமாகவே விரும்பி இந்தியராகிய மாணவர்கள் மில்ட்டனுடைய கிரந்தங்களைப் படிக்கமாட்டார்கள். பரீக்ஷாதிகாரிகளைத் திருப்திப்படுத்தும் பொருட்டும், பரீக்ஷைக்குரிய பல்வகைத் தொலைகளில் அகப்பட்டு தூரப்பிராயம் உண்டாகாமல் தப்பித்துக்கொள்ளும் பொருட்டே இந்திய மாணவர்கள் மில்ட்டனைப் பற்றிப் பேசும்போது, அவன் மகா கவி; ஆங்கிலக் கவிசு சிரேஷ்டர்களுள் இரண்டாம் பதவி வாயந்தவன் என்று வாக்குபசாரமாகச் சொல்லுவார்கள். அவர்களின் சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்று உள்ளபடி சொல்லக்கேட்டால், வொர்ட்ஸ்வர்த்தேனும் ஷேல்லியேனுமே ஆங்கில மகாகவி எனத் தக்கவர்கள் என்பார்கள். இந்தியப் பரீக்ஷாதிகாரிகளும் உள்ளாகுளு இந்த அபிப்பிராயமே உடையவர்களாவார்கள். தலைமை ஸ்தானத்திலுள்ள இங்கிலீஷ்காரர்கள் மில்ட்டனுக்கே ஆங்கிலக் கவிசு சிரேஷ்டர்களுள் இரண்டாம் பதவி அளிக்க வேண்டுமென விரும்புவதனாலே, இந்தியப் பரீக்ஷாதிகாரிகளாகிய புலவர்கள் தங்கள் உள்ளப்பிராயத்தை ஒளிததுப் பேசுகிறார்கள். அந்த வெளி அபிப்பிராயத்துக்கு விரோதமாகப் பேசும் மாணவர்களையும் தண்டிக்கிறார்கள், இவ்வளவு தூரத்திற்கு இந்தியர்

மனம் இழிந்து ஸ்வாபிபிராயத் துணிவிலலாமல, கேவலம் அடிமைத்தனம் வாய்ந்திருக்கின்றது. இந்தியாவுக்கு நாளை ஸ்வாதி பத்தியம் வரது, இந்தியாகள தககள் ராஜ்யத்தைத் தாங்களே ஸ்வதந்திரமாக ஆளும்படி நோந்தாலும், இந்திய மாணவர்களே ஷேக்ஸ்பியர், வொட்ஸ்வர்த்து, ஷேலஸி, கீட்ஸ், கோல்டிரிஜு என்னும் இவர்களுடைய நூல்களை விரும்பி ஆவலோடு படித்து இன்புறறுக கொண்டேயிருப்பார்கள். ஆனால், மிலட்டனுடைய புத்தகப் பிரதிகளையெல்லாம் எறிந்து ஒழித்து விடுவார்கள் அல்லது எடுப்பதற்கு அனுசூலமில்லாத இடத்தில் ஒரு மூலையில் ஒதுக்கி ஒழிப்பார்கள். ஷேக்ஸ்பியர்மீது இந்தியர்களுக்குள்ள அபிமானமும் அன்பும் உண்மையானவை. இந்திய மாணவர்கள் இங்கிலீஷ் மாணவர்களைக் காட்டிலும் ஷேக்ஸ்பியர் காவியங்களின் கருத்தை உள்ளபடி உணர்ந்து உற்சாகப்படுகிறார்களென்று எங்கள் காலேஜில இருந்த மிகக் அனுபவம் வாய்ந்த புலவரான இங்கிலீஷ்காரரொருவர் சொன்னார். அவரே இங்கிலீஷ்காரராயிருந்தும், இவ்விஷயத்தில் இங்கிலீஷ்காரரைக் காட்டிலும் இந்தியர்களுடைய அறிவுக் கூர்மை அதிகமென்று கொண்டாடியது கவனிக்கத்தக்கது.

ஆவன் நதி நீர் மெதுவாகவும் அமைதியாகவும் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அதன் கரையில் அழகாக அமைந்திருந்த ஸ்ட்ராட் போர்டு என்னும் ஊரைக் கண்டவுடனே, எங்கள் மனம் குதி கொண்டது ஷேக்ஸ்பியரைக் கொண்டாடும் திருவிழாவாதலால் அங்கே ஜனக் கூட்டம் நிறைந்திருந்தது. ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்த அறையைப் பார்த்தவுடனே, என மனத்தில் உண்டான பெரிய மனவெழுச்சியினால் நான் மெய் மறந்தேன். ‘ஷேக்ஸ்பியர் இங்கே பிறந்தார். அசோக மகாராஜனைப் போன்றவனொருவன் ‘மகா புருஷன் பிறந்த இடம் இது’ என்னும் சாஸனம் பதிந்த சிலாஸ்தமபமொன்றை எந்நாளும் இருக்குமடியாக இவ்விடத்தில்

காட்டவில்லையே” என்று எனக்கு நானே சொல்லிக்கொண்டேன். ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்த அறை முழுதிலும், அந்த வீடு முழுதிலுமே ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் பெயரை சாததியமான இடத்திலெல்லாம் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் இப்படிச் செய்வானேனெனின், அந்த ஸ்தலத்துக்குப் புண்ணிய யாததிரை செய்தோமென்று குறித்து வைப்பதற்காகச் சிலா எழுதி வைத்திருக்கலாம் வேறு பலர் அந்த மகா புருஷர் பிறந்த வீட்டுடன் தங்கள் பெயரைச் சேர்த்து வைப்பதனால் தங்கள் பெயரும் அறியாமல் சாசுவதமாக உலகத்தில் விளங்குமென்னும் எண்ணத்தோடு செய்திருக்கலாமென்றே நினைக்கிறேன். “பெரியாரைத் துணைகொள்” எனும் பழமொழி ஒன்று வழங்குகின்றதல்லவா? சிறிய பூச்சியொன்று பெரிய கணவாயைத் தாண்டவேண்டியிருக்கும் போது அதைத் தாண்டுவதற்காக நிற்கும் சிங்கத்தின் மீது ஒட்டிக்கொண்டால், அந்தச் சிங்கம் தாண்டும்போது பூச்சியும் எளிதில் தாண்டிவிடும் எனும் உண்மையை அனுசரித்து, ஆச்சாரியரையடைந்து பிரபத்தி செய்வதனால், மூடாதமாவும் முக்தியடையலாமென்பது நமது கொள்கைகளில் ஒன்றல்லவா? பகவத் பகதாக்குடைய பாதங்களி படிவதனால், நாம் கடைத்தேறுவோம். அவர்கள் நம்மைக் காலால் மிதிக்கக் கிடைத்தாலும் நமக்குப் புண்ணியமுண்டு. நாம்களையரினும் களையராய் இருக்கிறோம் எனும் எண்ணங்கொண்டேயல்லவா. நமது இந்து தேவாலயங்களின் படிக்கட்டுகளிலும் தள வரிசைகளிலும் உள்ள கற்களின்மீது ஜனங்கள் தங்கள் பெயர்களை அழியாமற் செதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்! இம்மாதிரியான குழந்தை புத்தியோடு தம் பெயர்களை ஷேக்ஸ்பியர் வீட்டில் எழுதி வைத்திருப்பவர்களுள் பெயர்பெற்ற கவிவாணர்களும், கதை கட்டும் நாவலர்களும், உரையாசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படி எவரும் தம் பெயரை ஷேக்ஸ்பியர் வீட்டில் எழுதக் கூடாது, அந்த ஸ்தல தரிசன ஞாபகக்குறியாக அவ் வீட்டி-

னினறும் சிறு துண்டு துணுகும் எவரும் எடுத்துக்கொண்டு
 போகக்கூடாது என்று இப்பொழுது கண்டிதமாகத் தடுத்திருக்
 கிறார்கள். இப்படித் தடுத்திருந்தால், அவ்விட்டினின்று ஒவ்
 வொருவன் ஒரு செதிள எடுத்துக்கொண்டுபோய் கேஷமித்துக்
 கொள்வதனால், அந்த வீதி முழுதும் வெகு நாளைக்கு முன்னரே
 இருந்த இடம் தெரியாமல் போயிருக்கும் அத்தனை ஜனக்
 கூட்டம் உலகத்தில் பறபல இடங்களிலுமிருந்து அந்த வீட்டைத்
 தரிசிக்க நாள்தோறும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு
 கட்டுத் திட்டம் இருந்தும் அமெரிக்கன் ஒருவன் கொஞ்சமாவது
 சமயம் சந்தாபபம் வாயக்குமானால், அந்த வீட்டினின்று ஒரு
 துண்டாவது எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று அவனே
 வட்டம் போட்டு நெளிவு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவ்
 விட்டுப் பராமரிப்புகாரனொருவன் அந்த அமெரிக்கனுடைய
 ாண்ணம் இப்படி இருக்கலாமென்று சந்தேகித்து, மேலும்
 மேலும் ஜனங்கள் இப்படி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதக்
 வாகளெல்லாரும் தயவு செய்து வெளியேறி மற்றவர்களுக்கு
 இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, மரியாதையாக அவனை
 வெளியில் இழுத்து விட்டு விட்டான். அவ்வமெரிக்கன் வெளியே
 வந்து “ஓ! அந்த ஆள பார்ப்பதற்கு ஒன்றும் தெரியாதவன் போலி
 ருக்கிறானே, ஆனால் லேசப்பட்டவன்ல்ல’ என்று என்னிடம்
 கார்தோடு சொன்னான் இந்த வாததையினால் அவ்வமெரிக்கன்
 கொண்டிருந்த கெட்ட எண்ணம் என்னவென்பது நன்றாகத்
 தெரிந்தது. பின் ஆனி ஹதாவே என்னும் மாதின் வீட்டுக்குப்
 போனோம் ஐயோ பாவம்! அவன் ஹதாவே என்னும் அழியாப்
 புகழ் படைத்த வரகவியின் மனைவி. அவளை அவன் கவனியாது
 கைவிட்டான். பரிதாபம்! பரிதாபம்!! அந்தக் கற்புடைய மாதின்
 மனை இன்னும் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது அவளை அநியாய
 மாகக் கைவிட்டுச் சிறுமைப்படுத்திய அந்தக் கணவனை நினைத்தே

ஜனங்கள் அந்த வீட்டைப் போய்ப் பாக்கிறார்கள். காலகதியின் கொடுமை இப்படியிருக்கின்றது!

அதற்குப்பிறகு நாங்கள் ஷேக்ஸ்பியர் மிமோரியல் நாடக சாலைக்குப் போனோம். அங்கே 'மனம்போல மாங்கலயம்' (As you like it) என்னும் ஆட்டம் ஆடியதைப் பார்த்தோம். அந்த ஆட்டத்தில் சூத்திரதாரராக இருந்தவா ஸா ஸிடனி லீ. அவரோ ஷேக்ஸ்பியா கவிதையின் குறை குணங்களை ஆராய்ந்து தோந்த புலவர்களுள் சிறந்தவர். அவருடைய பராமரிப்பில் ஆடிய அந்த ஆட்டம் உததமமாயிருந்ததென்று நான் சொல்லவும் வேண்டுமோ? இடையுண்டி அருந்தியபின் நாங்கள் ஆகஸ்போடுக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டோம். சில நாளைக்கு முன் அந்த நாடக சாலை தீப்பற்றி எரிந்து போயிற்று.

1919-ம் வருஷம் மாரிகாலத்தில் நான் அங்கே இருந்தேனல்லவா? அப்போது இருந்ததைக் காட்டிலும், 1920 மாரியில் எனக்குக் குளிர் அதிகமாகத் தெரிந்தது. வேறு பல இந்தியர்களும் குளிர் அதிகமென்றே சொன்னார்கள். 'இந்த விபரீதமான தோற்றத்திற்குக் காரணம் என்னவென்று உமக்குத் தோன்றுகிறது' என நண்பனொருவன் என்னைக் கேட்டான். அதற்கு நான் 'இந்தியாவில் நம் உடம்பில் ஊறியிருந்த உஷ்ணம் சென்ற வருஷத்து மாரிகாலத்தில் தாங்கியது. அவவுஷ்ணம் நம் உடம்பில் தணிந்து போயிற்று. அது இல்லாததனால் குளிர் இப்போது அதிகமாகத் தோன்றுகிறது' என்று வேடிக்கையாகப் பதில் சொன்னேன். இங்கு குளிரைத் தாங்குவதற்காக நான் வீட்டில் எப்பொழுதும் அணையாமல் கணப்புப் போட்டு வைத்திருப்பேன். பிற்பகலில் விரைவாக நடந்து உலாவுவேன். எனக்கு இசைந்த உபாயம் இதுவே. ஒரு நாள் இங்குமங்கும் கண்ட கண்ட இடமெல்லாம் பனிக்கட்டி படிந்திருந்தது. கனமாகப் பனி பெயதுகொண்டிருந்தது. அத்தினத்திலும் நான் வழக்கம் போல உலாவப்போய்

வந்து, என் வீட்டுக் கதவைத் திறந்து இடை கழியில் (ரேழியில்) கால் வைத்தேன். அப்படி நான் கால் வைத்தவுடனே எனது வலது பாதம் வழக்கி, எல்லாரும் நகைக்கும்படியாக, தண்டாகாரமாகக் குப்புற விழுந்தேன். எனது பாதரகையின் குதிகாற் பாகத்தில் பனிக்கட்டி கொஞ்சம் படிந்திருந்தது. மழமழப்பான தரையில் நான் அந்தக் காலை வைக்கவே வழக்குண்டு விழுந்தேன். அதற்குப் பின், அந்தப் பனிக்கட்டியைச் சுரண்டி யெறிந்துவிட்டு, முன் நடந்து உள்ளே போனேன்.

இங்கிலாந்தில் மற்றொரு விநோதமான சங்கதி உண்டு. மாரிக் காலத்தில் மரங்களெல்லாம் இலையுதிர்ந்து மொண்ணையாயிருக்கும்; பசுமை காண்பதரிது; நித்தியப்பச்சை என்று சொல்லத் தக்க சில செடிகள் மாதிரிமே காண்பதற்காகும். இந்தியாவிலுள்ள மரங்கள் பெரும்பாலும் எந்நாளும் பசுமையாகவே இருக்குமென்று இந்தியனொருவன் சொன்னால், தேசாடனம் செய்யாத அங்கிலத்த வர்களும் யூனிவர்ஸிடியில் படிக்காதவர்களும் அந்த வார்த்தையை நம்பமாட்டார்கள். 'இன்னும் புளாகும், என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லு! இப்படிப்பட்ட புளாகுகளை மெய்யேயென நம்பத்தக்க அளவு எங்களுக்குப் படிப்பும் பயிற்சியும் இல்லாமற் போகவில்லை. அதற்கு மேல் என்ன சொல்லப் போகிறீர்? இந்திய மக்களெல்லாரும், ஒரு நாளும் மடியாமல் எந்நாளும் இருப்பார்களோ? என ஆங்கிலக் கிழ மாதொருத்தி ஒருநாள் எனக்குச் சொன்னாள். அந்த வாத்த்தையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் பெரும்பாலார் அவள் பக்கமாகவே பேசினார்கள். இந்த சாது ஜனங்கள் இங்கிலாந்தைக் கொண்டே மற்ற நாடுகளையும் கணிக்கிறார்கள். மரங்கள் எப்பொழுதும் பசுமையாகவே இருக்கின்றன என்னும் உண்மையை மாத்திரம் இவர்கள் நம்பமாட்டார்களேயொழிய, இந்தியாவைப்பற்றி வேறு சிலர் வேண்டுமென்று அநியாயமாகச் சொல்லியுள்ள பொய்யான புரளி

வார்த்தைகளை வெகு சுலபமாக நம்புகிறார்கள். இந்தியாவில் பெரிய ராசுதசுகள் இருக்கிறார்கள். ஸாப்பங்கள் எங்கெங்கும் நடராஜன், சாணுகு ஒரு பாம்பும் முழத்தககு ஒரு பேயும் நிறைந்திருக்கின்றன. மனிதர்களோ ஸாப்பங்களைக் காட்டிலும் கொடிபுதுஷ்டர்கள். நாபலிகள் இன்றைக்கும் நடைபெறுகின்றன; பெண்பிள்ளைகள் பிறந்தால் அவர்களைக் கொலை செய்கிறார்கள், வெயிலின் கொடுமை மிக உக்கிரம். சீதோஷணஸ்திதி மிக வெறுக்கத்தக்கது, குஷ்டம், பிளேக நோய், வாந்திபேதி, மீமஹ வியாதி ஆகிய இவைகளினால் குடி ஜனங்களெல்லாரும் மாண்டு கொண்டேயிருக்கிறார்கள்; ஆனால் இந்த வியாதிகள் இங்கிலீஷ் காரருடைய படையாட்கள் இருக்கும் இடத்தை மாதிரி அணுகுவதில்லை, எனபனவாகிய வார்த்தைகளை இவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

இந்தக் காரணத்தினாலே நமநாட்டைப்பற்றிக் கெடுதலாகவும் கோரமாகவும் எழுதப்படும் புஸ்தகங்களை இங்கிலாந்திலுள்ளவர்கள் விரும்பி வாங்கி விஸ்தாரமாகப் படிக்கிறார்கள். உதாரணமாக இந்தியாவைத் தூஷித்து விகாரப்படுத்திச் சில நாளைக்குமுன் மேயோ எனனும் அமெரிக்க மாதா எழுதி வெளியிட்ட மதா இந்தியா எனனும் புஸ்தகத்தின் பிரதிகள் எத்தனை லக்ஷம் விற்பனையாயிற்றோ பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட ஏளனமான வார்த்தைகளை இங்கிலாந்து ஜனங்கள் அறியாமையினாலேயே நம்புகிறார்களென்று சொல்வேன், கெட்ட எண்ணத்தினால் அவர்கள் அந்த வார்த்தைகளை நம்புகிறார்களென்று இந்தியர்கள் நினைக்கக் கூடும், அப்படிபட்ட ஏளனத்துக்கிடமான இந்தக் கொள்கைகளுள் வேடிக்கையானதொன்று உண்டு அஃது என்னவெனில், இந்தியாவிலுள்ள புஷ்பங்களுக்கு வாசனையே இல்லை பழங்களுக்குச் சுவையே இல்லை, ஸ்திரீகளுக்கு நகை முகமே இல்லை எனபதாம் இந்த நம்பிக்கை இங்கிலாந்தில் வெகு விரிவாகப் பரவியிருக்கிறது. மலஸ்கை, முலலை, சம்பகம் முதலான இனிய

வாசனைபுள்ள மலாகளுக்கும் மா வாழை பலா முதலான மதுரம மிக்க கணிகளுக்கும் இருபபிடமாயிருக்கிற இந்தியாவை உலகத் திலுள்ள ஸ்திரீகளுள் அழகிய தேவாமிசம் போன்ற புனனகையும் முக மலாச்சியும் கொண்டமாதாகள் நிறைந்த இந்தியாவைப்பற்றி மேற்சொல்லிய அடாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்களே! மேற்சொல்லிய விஷயங்களுள் கடைசியமிசத்தை ஒருவாறு போனும் போகிறதென்று தளளிவிடலாம் ஏனெனில், மானமும மரியாதையும் உள்ள இந்திய மாதாகள் அந்நியர்களைப் பாதத்துப் பல்கை காட்டமாட்டார்கள். புனனகை கொள்ளாக்கள்; வட இந்தியாவில் அவர்கள் முகத்தையும் மூடிகொள்கிறார்கள் நல்ல அநதஸ்துள்ள இந்தியர்களுடைய வீட்டுக்குள் சாதாரணமாக வெள்ளையர்களைப் போக விடுவதில்லை. வீட்டுக்குள் இருக்கிற உணமையான நிலையை அவர்கள் தெரிந்துகொள்வதற்கு அதனால் அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. அது போகட்டுமென்றாலும், இந்திய மலாகளையும் கணிகளையும் பற்றி ஆங்கிலத்தவா நினைத்துக்கொண்டிருப்பது எவ்வளவு அவிவேகம்! ஏனெனில், தலைமுறை தலைமுறையாக எத்தனையோ இன்கிலீஷ்காரர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து அம் மலாகளையும் கணிகளையும் ஆவலுடன் அனுபவித்துத் தெவிட்டிப் போயிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவைப்பற்றி ஆங்கிலத்தவர்களுக்குச் சர்வ சாமானியமாய்ப் பரவியிருக்கிற துரபிப்பிராயங்களுக்கு ஒரே யொரு காரணம் எனக்குத் தோன்றுகின்றது. ஆகிராளில் ஈஸ்ட்டு இந்தியா கம்பெனியா இந்தியாவில் பிரபலமாயிருந்த காலத்தில், அநதக் கம்பெனியின் உத்தியோகஸ்தாக்களும் வேலைக்காரர்களும் இந்தியாவில் மனம் வந்தவாறு சுகபோகங்களை யனுபவித்துப் போனனும் பொருளும் மிகுதியாகப் புரட்டி யெடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். இங்கிலாந்திலுள்ள மற்ற இங்கிலீஷ்காரர்கள் தங்களைக் கொள்ளையில் பங்குக்கு வரக்கூடாது என்ற கவலை இந்தக் கம்பெனியாட்களுக்கு

மிகுதியாயிருந்தது. ஆனால், இங்கிலாந்திலிருந்த இங்கிலீஷ் காரர்களோ, இந்தியாவில் எண்ணித்தொலையாத நிதிப் பெருக்கம் இருக்கிறதெனப் பொறுமை கொண்டு, ஈஸ்ட்டு இந்தியா கம் பெனிக்காரர்களுக்குக் கொடுத்ததுள்ள இந்திய வியாபார உரிமையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று பாஸிமெண்டு சபையில் பெரிய கோஷம் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி யிருந்த தனால், இங்கிலாந்திலிருந்தவர்களுடைய பொறுமையைத் தணிக் கும் பொருட்டு இந்தியா மிகக் கேடான நாடு, அதில இனிமையான அமிசம் ஒன்றுமே இல்லை. அஃது எவரும் வெறுக்கத்தக்கது எனபதாகிய புளுகுகளை இங்கிலாந்து முழுதும் பரப்புவது ஈஸ்ட்டு இந்தியா கம்பெனியாட்களுக்கு அவசியமாயிற்று. மற்ற இங்கிலீஷ்காரர்கள் இந்தியாவை விரும்பாதிருப்பதற்கு என்ன சொல்லவேண்டுமோ, என்ன செய்யவேண்டுமோ, அததனையும் செய்வதில் ஈஸ்ட்டு இந்தியா கம்பெனியாட்கள் மிகுந்த அக்கரை கொண்டார்கள். இந்தக் காரணத்தினாலே இந்தியாவில் மலர்களுக்கு மணமில்லை, கணிகளுக்குச் சுவையில்லை, அடி வைத்த இடமெல்லாம் பாம்பு பிடிவகிக் கொலலும். இந்தியர்கள் நரபலி யிடுவார்கள், அங்கே கொடிய நோய்கள் குடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பன முதலான பொய்க் கதைகளை அவர்கள் கடிவிட்டார்கள்.

ஈஸ்ட்டு இந்தியா கம்பெனிக்குக் கொடுத்திருந்த இந்திய வியாபார உரிமை 1813-ம் யாண்டில் ரத்து செய்யப்பட்டது. அப்போது இங்கிலாந்திலுள்ள பல வகையான பிரித்தானியரும் படைபடையாக எழுந்த இந்தியாவுக்குப் போவார்களெனத் தோன்றியது. ஈஸ்ட்டு இந்தியா கம்பெனிக்காரரைத் தவிர மற்றெவரும் போக்கூடாதென்னும சட்டத்தை நீங்கிப் போயிற்று. அதனால், இங்கிலீஷ்காரர் எவரும் இந்தியாவுக்குப் போகப் பிரயத்தனப்படுவார்கள். அது பெரிய அவஸ்தையாக முடியும். இந்தியா கவர்ன்மெண்டாருக்கு அது பிடிக்கவில்லை. அப்படி இங்கிலீஷ்

காரர் இந்தியாவுக்குப் போகாமல் தடுப்பதற்கு வேறு வழியில்லா மையால், இந்தியாவைப்பற்றிப் பயங்கரமான கட்டுக் கதைகளை எழுப்பிவிடுவதே சரியான உபாயமாயிருந்தது. ஆதலால், அந்தச் சமயத்தில் இந்தியாவைப்பற்றிய புளுகுக் கதைகள் மிக அதிகமாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டன. மிக விஸ்தாரமாகவும் பரப்பப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட கதைகள் வேறொரு ஸ்வதந்திர ராஜாங்கத்தா அந்திய நாட்டுக்கு வராமல் வெரட்டு வதற்காக இன்றைக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பயமுறுத்தும் பெரு முயற்சியில் ஈஸ்ட்டு இந்தியக் கம்பெனிகாரருக்கு உற்ற பெருந் துணையாகப் பாதிரிமார்கள் தோன்றினர். இந்தியாவிலுள்ள புறச் சமயத்தவர்களைக் கிறிஸ்தவர்களாகும் பொருட்டுப் பிரிட்டனில் பெருந் தொகைப் பணம் சேகரிக்கவேண்டி அந்தப் பாதிரிமார்கள் மேற்கொள்ளிய புளுகுக் கதைகளை வற்புறுத்தி, மேஹரோகம், சிசுகொலை, நரபலி முதலான கொடுஞ் செயல்களைப்பற்றி மேலும் மேலும் சொல்லிப் பயமுறுத்தலானார்கள். ஆனால், பிரிட்டிஷ் துரைத்தனத்தார் இந்தியாவின் பரிபாலனத்தை மேற்கொண்டபின், இந்தியாவைப் பற்றிய உண்மைச் செய்திகள் பிரிட்டிஷாருக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தெரியத் தலைப்பட்டன. ஆனபோதிலும் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சொல்லி வேரூன்றிய புளுகுகளை, மெதுவாகச் சொல்லப்பட்ட இந்த உண்மைகள் வேரோடு களையமாட்டா வாயின. இந்நு மதமோ நாளுக்கு நாள் கூடினிதது மத வைராக் கியம் குன்றியிருக்கின்றது; உண்மையை ஒங்கியுரைத்துச் சாதிகும் வனமை இந்தியர்களுக்கு இல்லை. ஆக்கிரமித்து மத போதனை செய்வதும், பிறரைத் தம் மதத்திற்கு உட்படுத்துவதும் இந்நு மதத்தின் லக்ஷணங்களல்ல. எதையும் சாதுவாக மேற்கொண்டு எவர் எப்படிப் போனாலும் போகட்டும், நமக்கு என்ன நேர்த்தாலும் நேரட்டும் எனலும்

விகி வாதமே இந்துக்களுக்கு பிராணநதகமாக முடிந்ததுள்ளது. இந்த ஸ்வபாவமுள்ள இந்தியர்கள் மேற் சொல்லிய புளுகுக்களை மறுத்து உண்மையை யுரைத்து நிலைநாட்ட முற்பட்டாரில்லை. ஆதலால் அந்தப் புளுகுகள் பிரிட்டனில் இன்றைக்கும் நிலை கொண்ட தலை விரித்தாடுகின்றன.

“விநாசகரமான உங்கள் தேசத்தில் உத்தியோகம் செய்த தனால், இங்கிலாந்து மக்களில் எத்தனைபோ அகால மாணத்திற்கு ஆளானார்கள்!” என்று மேற்சொல்லிய புளுகுக்களை நம்பியிருந்த இங்கிலீஷ்காரனொருவன் ஒரு நாள் என்னைக் கேட்டான் அதற்கு நான், “எங்கள் நாட்டில் ஸிவில் இலாகாக்களில் உத்தியோகம் செய்கிறவர்களுடைய பெயர் முதலான விவரங்களடங்கிய புத்தக மொன்று வருஷந்தோறும் அச்சிடப்படுகின்றது அவர்கள் உத்தியோகம் செய்த காலம், வேலை நீங்கி உபகாரச சம்பளம் பெற்றுச் சுக ஜீவனம் செய்யும் விவரம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அந்தப் புத்தகத்திற்கு காணலாம். ஸிவில் லிஸ்டு என்னும் அந்தப் புத்தகங்களை எடுத்துத் திருப்பிப்பாரா எங்கள் நாட்டில் உத்தியோகம் செய்து நீங்கி எங்கள் கஜானாவிலிருந்து உபகாரச சம்பளம் பெற்றுச் சுகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இங்கிலீஷ்காரர்களின் சங்கியை எத்தனை அதிகமாக இருக்கிறதென்று அந்த ஸிவில் லிஸ்டைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள். மதுவும் மாமிசமும் புசிக்கிற வழக்கமுள்ள இங்கிலீஷ்காரர் 35 வருஷகாலம் இந்தியாவில் உத்தியோகம் செய்து, அதற்குப் பின் வேலை நீங்கி, இங்கிலாந்துக்குப் போய் 20 வருஷத்துக்கு மேல் 50 வருஷங்கள் வரையில் ஜீவிப்பதற்கு எங்கள் நாட்டுச் சீதோஷண ஸ்திதி அனுகூலமாயும் உத்தியாயும் இருக்கின்றதெனின, அந்த எங்கள் நாடு நீ மனப்பால் குடிக்கிறபடி, நோய் மிகுந்த பாபிஷ்டி தேசமாக இருக்க முடியாதே என்று பதில் சொன்னேன். அந்த இங்கிலீஷ்காரன் நான் சொல்லியபடி ஸிவில் லிஸ்டைப் புரட்டிப் பார்த்திருக்கிறான். சில

நானேக்குப்பின் அவன் மறுபடி என்னைச் சந்தித்தது, நான் சொல்லியது சரியென ஒப்புக்கொண்டான். “ஆயினும், இங்கிலாந்திலிருந்து போகிறவர்களுக்கு இந்தியாவானது அந்நியமான அக்கரைச் சீமையாதலால், அவர்கள் அங்கே கண்ணுங் கண்ணீருமாகவே இருப்பார்கள்” என்று அவன் சொன்னான். “அது போலவே நானும் தேசமவிட்டுத் தேசம் வந்திருப்பதனால் இங்கிலாந்து எனக்குத் துக்க பூமியேயாகும். இருவர் விஷயத்திலும் விதேச வாசம் எனபது அவர்கள் தாமாகவே நிதானமாகவும் நன்றாகவும் ஆலோசித்து மேற்கொண்ட விஷயம். ஆகையால், இந்தியாவுக்குப் போகும் இங்கிலீஷ்காரருடைய நிலைமையைப் பற்றியும் இங்கிலாந்துக்கு வந்திருக்கிற இந்தியரைப் பற்றியும் நாம் இரக்கமுற்று வருத்தப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை” என்று நான் பதில் சொன்னேன். அதோடு நிலலாமல் அந்த இங்கிலீஷ்காரன் “அப்படியானால் உன் கண்ணிலிருந்து நீர் ஒழுக்கக் காணோம்” என்றான் “நீயும் இந்தியாவுக்குப் போய்ப் பாப்பாயானால் எந்த இங்கிலீஷ்காரன் கண்ணினின்றும் நீர் ஒழுக்கிக் கொண்டிருக்கிறான் என்று சிரித்துக்கொண்டே அதற்கும் நான் பதில் சொன்னேன்.

உண்மை என்னவெனின, இங்கிலாந்தின் சீதோஷ்ண ஸ்திதியைக் காட்டிலும் இந்தியாவின் சீதோஷ்ண ஸ்திதி மிக உத்தமமானது. இந்தியாவில் நமக்குக் கொஞ்சம் ஆடையும் சாமானிய உணவும் இருந்தால் போதும்; நமது ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் எல்லாரும்தம் இஷ்டம் போலப் பணச் செலவின்றித் தாராளமாகக் குளிப்பதற்காகும். ஆகையால், இங்கிலீஷ்காரர் நெருப்புக்குக் கரி வேண்டுமே குளிர் தாங்க கனமான ஆடைகள் வேண்டுமே, உடம்பு குளிப்பதற்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டுமே யென்று கவலைப் படுவதுபோல இந்தியாவிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு அப்படிப்பட்ட தொல்லைமும் துன்பமும் இல்லை. இதுவன்றி

கோடை காலத்திலோவெனின், நமக்கு வேண்டுமானாலும் நம் நாட்டுக் குன்றுகளின்மீது குளிர்ச்சியான ஸ்தலங்களில் அமர்ந்து ஆயாசம் தணிந்து ஆரோக்கியமும் அடையலாம். இங்கிலாந்தில் குளிரின் கொடுமையைத் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு இப்படிப்பட்ட இயற்கைச் சாதனம் ஒன்றுமில்லை. வெயிலின் கொடுமையைத் தப்பித்துக் கொள்வதற்காக நமக்கு மலைகளும் குன்றுகளும் இருப்பது போல இங்கிலாந்தில் மாரி காலத்துச் சீதளத்தினின்றும் தப்பித்துக்கொள்வதற்கேற்றவாறு ஆழமான பள்ளங்கள் இல்லையோ வெனப் பள்ளிக்கூடத்துப் பையனொருவன் என்னைக் கேட்டான். இந்தக் கேள்விக்கு அப்படிப்பட்ட ஆதாரம் இங்கிலாந்தில் இல்லை யென்றே நான் பதில் சொல்ல வேண்டுமல்லவா? இந்தியாவில் நாம் வெட்கப் படக்கூடிய குற்றங் குறைகள் என்ன இருந்தபோதி லும், இயற்கைச் சாதனங்கள் இல்லையென வெட்கப் பட வேண்டியதில்லை. உன்னதமான மலைத் தொடர்களும், ஆழ்ந்து அகன்று அமைதியாக ஓடுகிற ஆறுகளும், பனிப் படலங்களும், ஏரிகளும், குளங்களும், குன்றுகளும், பள்ளத்தாக்குகளும், மரங் களும், மலர்களும், கனி வர்க்கங்களும் உததமோத்தமமான சீதோஷ்ண ஸத்தியும் வாய்ந்த இவ் வழகிய நாட்டுக்கு ஒப்பானது உலகத்தில் வேறு எதுவுமில்லை. ஏனெனில், இயற்கை என்னும் நமது பாட்டியார் அருமையாகப் பெற்றெடுத்தது வளர்த்துச் சீத னங் கொடுத்ததுச் சிறப்பித்துள்ள புத்திரி நமது இந்திய மாதாவே.

மாதங்கள் ஒவ்வொன்றாக விரைந்து கழிந்தன. வாயமொழிப் பரீகைஷ ஜூலை மாதம் 5-ந்தேதி யென்னும் வாததமானம் எனக்கு 1921 ஜூன் மாதத்தில் கிடைத்தது. எழுத்து மூலமான பரீகைஷ ஆகஸ்டு மாதத்தில் நடக்க வேண்டியதாகும்.

எழுத்துப் பரீகைஷுக்கு முன்னால வாயமொழிப் பரீகைஷ செய்வானே யெனின், தகுதியற்றவர்களை வாய மொழிப் பரீகைஷிற் பார்த்து நீக்கவிடலாமெனனும் எண்ணத்தினால்

இருக்கலாமென்று சிலர் நினைத்தார்கள். ஆனால், கருத்து அது வன்று. எழுத்துப் பரீக்ஷையில் சிரமப்பட்டு எழுதி, மனம் சலித்து, தேகம் சோர்ந்து மெலிந்துபோயிருக்கும் சமயத்தில் மாணவர்கள் தைரியமாகவும் உற்சாகமாகவும் பேசுவோ பதில் சொல்லவோ மாட்டார்களென்று நினைத்தே வாய்மொழிப் பரீக்ஷையை முன்னராக நடத்துகிறார்களென்ற தோன்றுகிறது.

மேற்சொல்லிய வாய்மொழிப்பரீக்ஷை இன்ன தேதியிலென்று எனக்குத் தெரிந்த மறுநாள் டென்னிஸ் பந்தாடிவிட்டு, நான் என விடுதிகுத் திருமபி வந்தேன். அப்போது எனக்கு ஜூரம் வரும்போலிருந்தது. பின்பு அரைமணி நேரத்திற்குள் காய்ச்சல் அதிகரித்தது. படுக்கையில் படுத்தேன். இங்கிலாந்துக்குப் போன பின், எனக்கு நோய்கண்டது இதுவே முதல்தடவையாகும். அன்றிரவு சோடா உபயம் கறிபுளியும் தண்ணீரும் சோந்து கொடுத்தது நுரைக்கையில் சூட்டோடு அதில் ஒரு லோட்டா குடித்தேன். வேறு ஒன்றும் புசிக்கவில்லை. அயர்ந்து தூங்கினால் காய்ச்சல் தணிபுமென்று எண்ணினேன். ஆனால், மறுநாட் காலை யில் ஜ்வரம் அதிகரித்தது. தொண்டையில் நோவும் இருந்தது. தகுந்த வைத்தியனொருவனை வரவழைத்தேன். அவன் என தொண்டையை ஆராய்ந்து பார்த்து விட்டு (குரல்வளைத் துத்தீ டிப்தீரியா) எனனும் நோய் அதற்கு முனிஸ்பாலிடியா நோயாளியைத் தனித்தோர் இடத்தில் மற்ற வர்களுடன் கலக்காமல், 40 நாள் வைத்துச் சிகிச்சை செய்வார்கள். இஃது ஆகஸ்போடில் கட்டாயமான சங்கதி என்று அபிப்பிராயப் பட்டுச் சொன்னான். இப்படியானால் நான் ஐ. ஸி. எஸ். பரீக்ஷைக்கு அந்த வருஷம் உட்கார முடியாது. வேறு காரிய மன்றி அதற்கென இங்கிலாந்துக்குப்போன எனக்கு இது பேரிடி விழுந்ததாம் போலாகும். 1922-ம் ஆண்டில் இரண்டாம் முறை பரீக்ஷைக்குப் போகலாமென்பது உண்மையே. எப்படியிருந்தா

ஆம் ஒரு முறை தப்பிப் போய் விடும்: இங்கிலாந்தில் ஒரு வருஷம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருப்பதனால் பணமும் பிரயாசையும் காலமும் வீணே போகும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் என்னப்போல இருக்கும் எவனுக்கும் திகிலும் திகைப்பும் உண்டாகும். அப்படிப்பட்ட சந்தாப்பததில் அந்த நினைவினால் நான் மனம் முறிந்து போகவே இல்லை. டாக்டர் சொன்ன வாததமானதைச் சிறிதும் பற்றில்லாமல், எவருக்கோ சொல்லியதுபோல, ஏற்றுக்கொண்டேன். இது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது அப்போது 'கடவுள் இருக்கிறா. அவருக்கு எல்லாம் தெரியும். அவருக்கு எனமீது பகை இல்லை. எவ்வகையிலும் அவர் எனக்குத் தீங்கு செய்யமாட்டார். அவர் செய்வதெல்லாம் முடிவில் எனக்கு நன்மையாகவே வாய்க்கும். கடவுள் விட்டவழி விட்டும்' என்று முற்றுந் துறந்த துறவிக்குள்ளை வரக்கூடியதோடு நான் எனனும் அகங்கார மழிந்து அடி பணிந்தேன். என் ஆயுளில் அந்த ஒரு நிமிஷ நேரம் தான் நான் ஸ்வதந்திரனல்ல; பரதந்திரன், "நாஹங்காததா, ஹரி'காததா" என்னும் நினைவு கொண்டிருந்தேன் போலும். நான் ஆலோசனையில் ஆழந்திருப்பதை அவ வீட்டு எஜமானியும் டாக்டரும் கவனித்தார்கள். நான் எகஸாமிநேஷனுக்குப் போகவேண்டியவனென்றும், இது குரலவளைத் துத்தியாகவே இருந்தால் நான் எகஸாமி நேஷனுக்குப் போக முடியாதென்றும், டாக்டருக்கு அவ வீட்டுக் காரி சொல்லியிருந்தாள். ஆனதனால், டாக்டர் எனமீது இரக்கம் கொண்டவனாய், "உமது விஷயம் எனக்கு வருத்தமாயிருக்கின்றது. நீர் எகஸாமிநேஷனுக்குப் போக முடியாமற் போமோவெனச் சிந்திக்கிறேன். அதைப்பற்றி மனத்தை உழற்றிக் கொள்ளாதேயும். அதனால், நோய் தடித்து வருததும்" என்று அனுதாபத்தோடு சொன்னான். 'அதைப்பற்றி எனக்கு வருத்தமே இல்லை; ஆண்டவன் ஆணையை யாரே மீற வல்லார்? விதியை மதியால்

வெல்லலாகுமோ? வருவது வந்தே தீரும்' என்று பதில சொன்னேன். எனக்குக் கண்டிருப்பது சுறிமையான குரலவளைத துத்தியா அல்லது சாதாரணமான தொண்டைக கிரந்தியா (டான்ஸிலைடிஸ்) என்று தன்னுடைய வைத்தியசாலையில் பரீக்ஷித்துப் பார்க்கும் பொருட்டு டாக்டர் என தொண்டையிலிருந்து கொஞ்சம் மச்சம் எடுத்துக்கொண்டு போனான். “சாயங்காலம் வந்து இது என்ன நோயென்று தீர்மானமாகச் சொல்லுகிறேன்; இது டிப்தீரியா வாகவே (குரல்வளைத துத்தியாகவே) இருந்தால் முனிஸ்பாலிடிக் குசு சொல்லியனுப்பி, அசுத்தயானம் (Ambulance Car) இங்கே வரும்படி செய்கிறேன்” என்று சொல்லிப் போனான். கீழே போய் வீட்டு எஜமானியைப் பார்த்தது, “இவ் விளையுன விஷயம் எனக்கு வருததமாயிருக்கின்றது. அப்படி யிருந்தபோதிலும் இவனுடைய விதி வாதம் மிக அதிகசயமாகவே துணை செய்கின்றது பார். மூட பகதியும் ஒரு சமயத்திற்கு உதவுகின்றது” என்று சொன்னதாகப் பின்பு தெரிந்து கொண்டேன். கடவுளின் கட்டளையை மாற்றுவதற்கு எவராலும் ஆகாது என்று கிறிஸ்தவனல லாதவன் ஒருவன் சொன்னால் அது விதிவாதம், மூடபகதி என்று இகழ்வதும், அதே வாததையைக் கிறிஸ்தவன் ஒருவன் “Thy will be done on earth” என்று சொன்னால் அது தேவ சாணுகதி, பிரபததி, என்று சிறப்பித்து ஏற்றுவதும் சரியோ! கிறிஸ்தவாகளுடைய நியாய புத்தியானது “தன கம்பு தன கிம்பு” (தன் நாற்றம் தனக் கேற்றம்) என்பதாயிருக்கின்றது. சாயங்காலம் குணவானான அந்த டாக்டர் வந்து அது வெறும் தொண்டைக் கொதிப்பே (Tonsillitis) ஐந்து ஆறு நாளில் அதைக் குணமாக்கி விடலாமென்று சொன்னான். அந்தச் செய்தியைக் கேட்டுக் களிகூர்ந்தேன். ஆறு நாளில் அந் நோய் பூர்த்தியாக நிவர்த்தியாற்று. டென்னிஸ் களத்தில் நான் பந்தாடியபோது அந் நோய்க்குக் காரணம் ஏற்பட்டது என்று டாக்டர் சொன்னான். அவன்

ஆலோசனை சொல்லியபடி உடம்பைத் தேற்றிக்கொள்ள 10-நாள் இடம் மாறியிருக்கும் பொருட்டு டார்க்கேயுக்குப் (Torquay) போனேன்.

டார்க்கேயில் நான் சிலநாள் தங்கி யிருந்ததினால் எனக்கு நனமை உண்டாயிற்று. அங்கே ஊக்க மூட்டத்தக்க குளிர்ந்த கடற்காற்றினால் ஆரோக்கியமும் உற்சாகமும் விரைவில் திரும்பப் பெற்றேன். மூலிகை சம்பந்தமான தாது புஷ்டி மருந்தொன்றும் உட்கொண்டேன். தினந்தோறும் இரண்டு வேளை சமுததிரத்தில் நீராடினேன். ஸ்திரீகள் குளிப்பதற்கு ஒரு துறையும், புருஷர்கள் குளிப்பதற்கு ஒரு துறையும் தனித் தனியே இருந்தன. ஸ்திரீ புருஷர்கள் எல்லாரும் குளிப்பதற்கென மற்றொரு துறையும் உண்டு.

முதல் இரண்டு துறைகளுக்கும் ஜனங்கள் அதிகமாகப் போவதில்லை. முனரூவதாகச் சொன்ன பொதுத் துறையிலேயே எப்பொழுதும் ஜனக்கூட்டம் அதிகம். உடுப்புக் களையவும், உடுப்புத் தரிக்கவும், உடுப்புகளை வைக்கவும் சிறுசிறு பந்தல்கள் உண்டு. ஒரு முறை குளிப்பதற்கு வாடகை 6 பெனசு. கடற்கரையிலிருந்து சுமார் 100 கஜ தூரத்திற்கப்பால் சிறு படகு ஒன்று இருந்தது. தீரம் மிகுந்த ஸ்திரீ புருஷர்கள் நீர்தி அந்தத் தெப்பத்திற்குப் போவார்கள். தெப்பத்தின் மீதேறி நீரிற் குதிப்பார்கள். அப்படி குதிப்பதற்கு வேண்டிய அனுகூலங்கள் அதில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்களைப் போல நானும் தெப்பத்தின் மீதேறிக் குதிக்கத் தலைப்படேன். என்னைப் போன்ற இரத்தியாகள பெருமபாலாரும் காலே முணைட்டுக் குதிப்பது வழக்கமா யிருக்க, ஆங்கிலத்தவா பெருமபாலா தலையை முணைட்டு குப்புற குதிப்பதைப் பார்த்து நிரமப அதிசயப்பட்டேன். நாம் குதிக்கும் முறையில் அனுகூலம் அதிகம் உண்டு. நீருக்குள், இருக்கக்கூடிய கற்பாறைகளில் தலை மோதி உடையு

மென்னும் அச்சம் இல்லை, நீரில் ஆழ்ந்த பிறகு வெகு சீக்கிரமாக மேற் கிளம்புவதற்கு ஆகும் ஏனெனில் கீழே தரையில் கால் தாக்கும் விசையினாலே, உடனே கால் மேலே தூக்கப் பெறும். அவர்கள் குதிக்கும் முறையைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப் பட்டது போல, என முறையைப் பார்த்து அங்கே குளித்துக்கொண்டிருந்த ஆங்கிலத்தவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆனால் நான் எடுத்துச் சொல்லிய காரணங்களை யுணர்ந்து, நான் குதிக்கும் முறையே சுலபமானது, திறமையானது, அதிக ஆபத்தான இல்லாதது என இதைக் கைக்கொண்டார்கள். குதிப்பதல்லாமல் நாங்கள் சிறிது நேரம் நீரில் ஆழ்ந்து கிடப்பதும், நீர் மட்டத்தின் கீழே நீந்திச் செல்வதும் உண்டு. இவ்விதமான சாரியங்களிலும் ஆங்கிலத்தவர்களை நான் தோற்றத்தினால் இதை நெல்லாம் பார்த்து நான் இவ்விஷயங்களில் நெய்நென்று அவர்கள் எல்லாரும் நினைக்கலானார்கள். அதன் மீது நீத்துப் பந்தயங்கள் அமைப்பவற்றை நான் என்னிடமவந்து, அந்தப் பந்தயங்கள் அமைப்பதில் நானும் அவனோடு சேர்ந்து கூட்டாளியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டான். அவனுடன் கூட்டுச் சேர்வது யுகதமனமென்று நான் மறுத்து விட்டேன்.

டார்க்கேயிலிருந்த 10 நாடும் நான் புத்தகம் படிப்பதற்கே முடியவில்லை. அந்த இடம் உற்சாகமாகவும் விளையாட்டாகவும் வேடிக்கையாகவும் காலங் கழிப்பதற்கு ஏற்றதாயிருந்ததே யொழிய படிப்பதற்கு ஏற்றதாயில்லை. அது நிற்க, புலத்தகத்தைத் தொடவே கூடாது, ஓய்வுற்றுச் சுகமாகக் காலங்கழிக்க வேண்டுமென்று டாக்டர் எனக்கு சொல்லியிருந்தான். பரீக்ஷா காலமோ சமீபிதது விட்டது, நான் படித்த படிப்போ அறைகுறையாக இருந்தது. ஆனதனால், டார்க்கேயிலிருந்தபோது என்னுடைய நிலைமையானது உரோமாபுரி தீபப் பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கையில் வீணை வாசித்துக்கொண்டு களிப்புறமுடிய நீரோ (Nero) என

பவனுடைய நிலைமை போன்றிருந்தது. ஆயினும், கெஷ்ளரம் செய்துகொள்ளும் விஷயத்தில் அ ம ப ட்ட ர சொல்லுகிறபடி கேட்பது போல, ஆரோக்கியவிஷயத்தில் டாகடாகள் சொல்லுகிற படி மறு 'பேச்சினறி நடப்பதே சரியெனக் கொண்டவனானதனால், நான் டாகடர் சொல்லிய வார்த்தையில் ஓர் எழுத்தும் பிச்சாமல் நடந்துகொண்டேன்.

ஓயவுகொண்ட நாள் முடிந்தது, என்காது இரண்டும் அடைபட்டுப் போயின. ஆதலால், ஆகஸ்போர்டுக்குத் திரும்பிப் போனவுடன் மறுபடி டாக்டரை நாடினேன். அலை கடலிற் குளித்தனால் காது அடைத்துப் போயிற்று என்று அவன் சொன்னான் அதன் சம்பந்தமாக நீண்ட பிரச்சன்களும் செய்தான். அவன் ஓதிய விஷயங்களை யெல்லாம் விருப்பமுற்று உற்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஏனெனில், எனக்கு வாய்மொழிப் பரீகைஷ்யொன்று இருக்கிறது, நடைமுறைப் பெளதிக சாஸ்திரத்திலும் இற்றைநாள் வியவகாரத்திலும் எழுத்தது மூலமான பரிகைஷ் இருக்கின்றது. இவைகளில் எவகேனும் கடற குளி விஷயத்தைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்டால் சரியாக விடைகூறுவதற்கு உபயோகமாகு மென்னும் எண்ணங்கொண்டு டாக்டருடைய பிரச்சன்கள்திற பற்றுள்ளவனானேன். அந்த பிரச்சன்கம் பெரிதாகவும் அலுப்பாகவும் இருந்ததென்றால், அதைக்காட்டிலும் தினந்தோறும் மூன்று நான்கு நாள் காதுக்குள் நீர் பீச்சிச் சுத்தம் செய்துகொள்வது தொல்லையாகவும் வெறுப்பாகவும் இருந்தது. முடிவில் வாய்மொழிப் பரிகைஷ்கு மூன்று நாள் முன்னர் என் காதுகள் யதாஸ்திதிக் குவந்தன.

வாய்மொழிப் பரிகைஷ் நடக்க வேண்டியது ஜூலை 5-ந்தேதியாகும். 4-ந்தேதியில் ஆகஸ்போடினின்று புறப்பட்டு லண்டனுக்குப் போனேன். அங்கே கேப்பல் தெருவில் ஓய். எம். ஸி. ஏ. ஹாஸ்டைச் சேர்ந்த ஷேக்ஸ்பியா சாவடியில் இடம் பெற்றேன்.

அந்த ஹாஸ்ட்டல் ஆரம்பித்த போது அவ்விடத்திற் போயிருப் பதற்கு எனமனம் இசையவில்லை. பாதிரிமா சமபந்தமான சாலை எதனிலும் நான் இருந்ததேயில்லை. ஓய் எம். ஸி. ஏ. யின் நோக்கங்களுள் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு ஆட்களைச் சேர்ப்பதும் ஒன்றாகையால், அந்த ஹாஸ்ட்டலைப்பற்றி எனக்கு அனுமானம் இருந்தது. அதிலும், அது ஆரம்பித்த காலத்தில் வாரந்தோறும் கிறிஸ்தவ மதப்போதகன ஒருவன் வந்து பிரசங்கம் செய்வதென நியமிக்கப்பட்டிருந்தது ஆனால், அந்த ஹாஸ்ட்டலில் பிற சமயிகள் அநேகா சோந்திருந்தார்களா அவன் பிரசங்கம் செய்கையில், அவர்கள் நானு கேள்விகளைக் கேட்டு, அவனை நொத்திப் பிடுங்கினார்கள். அந்த இமசையைப் பொறுக்கமாட்டாமல், அந்தப் பாதிரி இனிச சில நாளைக்குப் பிரசங்கம் செய்யாமல் நிறுத்தி வைத்துப் பின்பு அனுகூலமான சமயம் வாயத்த போது மறுபடி பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கலாமெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டான். அந்தப் புண்ணியவான் அப்படி ஒதுங்கினதனால், ஓய். எம். ஸி. ஏ. ஹாஸ்ட்டலுக்குப் புதிதாகச் சிலர் வந்து சேரலானார்கள். கிராம வெல் ரஸ்தாவில் நான் ஏற்கெனவே இருந்த ஹாஸ்ட்டலில் இந்தியருக் கேற்ற பதார்த்தங்களை ஆக்குவதில்லை இந்தியச் சாப்பாடு போடுகிற வேறு ஹோட்டல்களில் சாப்பாட்டுக் கிராம மிக அதிகம் லண்டனில் மரக்கறிப் பதார்த்தங்களோடு இந்தியர்களுக்கு அதிகச் செலவிலலாமல், சாப்பாடு கிடைக்கக்கூடிய இடம் ஷேக்ஸ்பியா சாவடி ஒன்றே இங்கே அறைகளுக்கு வாடகையும் அதிகமாயில்லை. அவ்வறைகள் பட்டை தீர்த்த கனவுடிவமாக இருந்தமையின், அவைகளுக்கு கியூபிகிகள் என்று பெயர். கியூபிகிகள் என்பது பல மூலைகளுள்ள பளளியறை. இப்படிப்பட்ட பளளியறைகளுள் ஒருவர் இருப்பதற்கேற்றதும், இருவருக்கேற்றதும் உண்டு. இப் பளளியறைகள் மிகச்சிறியவை; இவ் வறையின் பரிமாணத்தைப் பார்த்து, நெட்டையான ஆள் ஒருவன் காலை நீட்டிப் படுக்க

வேண்டுமானால் மூலை வாட்டமாகவே படுக்க வேண்டுமென்று ஒருவன் வேடிக்கையாகவும் வினையாகவும் சொன்னான்.

ஒற்றைப் பள்ளியறைகளுக்கு வாடகை இரட்டைப் பள்ளியறைகளுக்குள்ளதில் பாதிக்குச் சற்று அதிகம். ஆனால் அந்த வாடகை அதற்குக் கொடுக்கலாம். அதிலுள்ள ஆசனத்திற் பட்டு முட்டிச் சாமான்கள் மிக்க கொஞ்சமாகவும் சாமானியமாகவும் இருந்தன. ஆனதனால், பாபபதற்கோ பேசுவதற்கோ எவரேனும் வந்தால் அவர்களுக்கு ஏற்றபடி நாற்காலி அளிக்கமாட்டாமல் பெட்டிகளினமீதும் பேழைகளின் மீதும் உட்காருமபடி சொல்லுவது சர்வ சாமானியமான விஷயம். இங்கே ஆசனத்திற் செளகரியங்கள் இல்லையே யென்றாலும் டிராயிங் தும் என்னும் தர்பாக்காண விலும், லைப்ரரி என்னும் புஸ்தக சாலையிலும் நல்ல ஆசனங்கள் வேண்டிய மட்டும் உண்டு; அவை நன்றாகவும் இருக்கும் நண்பர்களைத் தன் அறைக்குள் அழைத்துப் பெட்டியின் மீதும் பேழையின்மீதும் உட்காரச்சொல்லாமல், ஒருவன் மேற்சொல்லிய அறைகளுக்கு அழைத்துக் கொண்டிபோய்க் தாராளமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். ஷேக்ஸ்பியர் சாவடியிலுள்ள முக்கியமான அனுகூலங்கள் அவ்விடத்துச் சாப்பாடும் ஸநானமுமேயாகும். அவ்விடத்தில் தாரா ஸநானம் அமோகமாபிருக்கும். மேலிருந்து நீர் தாராளமாகப் பொழிந்து கொண்டிருக்கும். அதை நினைத்தால் அவ்விடத்திற்குப் போய் ஸநானம் செய்யவேண்டுமென்னும் ஆசை இன்றைக்கும் எனக்கு எழுகின்றது. அந்த ஷேக்ஸ்பியர் சாவடியை இப்போது இடித்துத் தள்ளிவிட்டார்களென்றும், முன்னால் இருந்தியாக்க மாத்திரமே நிரம்பியிருந்த அந்த ஹாஸ்டலில் இப்போது ஓர் இருதியனகூட இல்லையென்றும் எனக்குத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்திருந்தும், அங்கே போய் குளிக்க வேண்டுமென்னும் ஆசை எனக்கு உண்டாகின்றது. அந்த ஷேக்ஸ்பியர் ஹாஸ்டலில் உள்ள விசேஷம் இஃது ஒன்றேயல்ல;

மனத்தைக் கவராததக்க அமிசங்கள் இன்னும் எத்தனையோ இருந்தன. அவைகளுக்கு வசப்பட்டு நான் நாளடைவில் அவ்விடத்திலேயே நியமமாக வசிக்கத் தலைப்பட்டேன். அந்த ஹாஸ்ட்டல் அதிகாரிகளும் பராமரிப்புக்காரர்களும் எல்லாரும் கிறிஸ்தவர்களே. ஆனபோதிலும் அவர்களுடைய அனபான ஆகரணம் பருத்து வளர்ந்து பிரபலமாய் விளங்கிய பிற மதத்தவர்களின் விஷயத்தில் அவர்கள் அசுரைய காட்டாமல் நடந்துகொண்டது அவர்களுடைய பெருந்தன்மையெனவே சொல்லவேண்டும். ஷேக்ஸ்பியர் ஹாஸ்ட்டலில் கொடிக்கூடம் உண்டு. அதில் பல வகையான ஆட்டபாட்டங்களும் யூயூதஸு எனனும் ஜப்பானிய கசரத்தும் செய்து அவரவரும் தேகப்பயிற்சி செய்துகொள்வதற்காகும்.

அந்த ஹாஸ்ட்டலில் காலங்கழிப்பது மிக இனிமையாயிருந்தது. அவ்வளவு இனிமையாயிருந்ததனால் இங்கிலாந்துக்குப் போன இந்தியா பலா, வெளியே இங்கிலீஷ்காரர் எப்படியிருக்கிறார்களென்று தெரிந்துகொள்ளச்சிறிதும் விரும்பாமலே அந்த ஹாஸ்ட்டலுக்குள்ளேயே இருந்து வாழ்ந்து தம் காலம் முழுவதையும் கழித்தார்கள். வெளியிலுள்ள நிஜமான இங்கிலாந்து எப்படியிருக்குமென்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அந்த ஹாஸ்ட்டலில் இங்கிலீஷ் மாணவர்களுக்காகவும், ஆங்கிலக் குடியேற்ற நாடுகளிலிருந்து வரும் மாணவர்களுக்காகவும் வேண்டிய இடம் அமைத்திருந்தார்களானாலும், அப்படிப்பட்ட மாணவர்களெவரும் அங்கே வரவுமில்லை, இருக்கவுமில்லை. இதற்குக் காரணம் இரண்டு உண்டு. அங்கே எவ்வளவு இடம் உண்டோ அததனையும் இந்தியர்களுக்கே வேண்டியிருந்தது; சாத்தியமான வரையில் ஓர் இந்தியனையாவது இடமில்லையென்று சொல்லி விடாடியடிக்க அங்குள்ள வார்டன்கு மனமில்லை. அன்றியும், அந்த ஹாஸ்ட்டல் இந்திய மயமாயிருந்தது இதில் வந்திருந்து தமக்கு இசையாத உணவு உண்ண இங்கிலீஷ்காரரேனும் ஆங்கிலக்குடியேற்ற நாட்டாரேனும் விரும்

பார். இந்தக் காரணங்களினால் அந்த ஹாஸ்ட்லானது அக்கரைச் சீமையிலுள்ள சததமான சிறு இந்தியா எனவே விளங்கியது. வெளியேயுள்ள இங்கிலீஷ்காரரோடு தாராளமாகக் கலந்து குலாவி விவகரிக்குமபடி இந்த ஹாஸ்ட்லிலுள்ளவர்களை இந்தியர்கள் பலர் ஊக்கமாகத் தூண்டி உற்சாகப்படுத்திப் பாததார்கள். ஆனால் “சொலவதெளிது செய்வதரிது” அல்லவோ? இப்படி உபதேசம் செய்தவர்களே தினந்தோறும் ஹாஸ்ட்லுக்கு வந்து காலங் கழிப்பதை நான் கண்ணூரக் கண்டேன். சொலவதொன்றும் தாம் செய்வது வேறாகவும் இருக்கிறதேயென்று பிறா நினைக்கக் கூடுமேயென வெட்கமூற்று, அந்த வெட்கத்தை மறைக்கும் பொருட்டு அவர்கள் ஹாஸ்ட்லை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போகும் பொழுது, வெளியிலுக்கதோடு கலந்து விவகரிப்பதே நன்றெனப் பிரசங்கிப்பார்கள் இந்த உபதேசம் செய்கிறவர்களுள் முக்கிய மானவரொருவரைப் பாதது ஒரு நாள் “லாயங்கால வேளையில் சிற்றிந்தியா எனததகும் இந்த ஹாஸ்ட்லுக்கு வந்து பொழுது போக்குவதைக் காட்டிலும், இங்கிலாந்தில்தாராளமாகவியவகரிதது நீர் காலங் கழிக்கலாகாதா? என்று வினவினேன். உடனே அவர் முகம் சிவந்து என்னைப்பாத்து, “இளைஞரே! உங்களுள்ளாருக்கும் அந்தப்பாடம் படிப்பிப்பதற்காகவே நான் இங்கே வருகிறேன்” என்று சொன்னா. “வாயினாற் போதிப்பதைக் காட்டிலும் நீங்கள் நடக்கையினால் ஏன் அந்தப்பாடத்தைப் போதிக்கலாகாது?” என்று நான் இடித்தேன். “உண்மையே! நீங்கள் இந்த இடத்தை விட்டு ஒரு போதும் வெளியேறுகிறுநதால், நான் இங்கிலீஷ் காரரோடு கலந்துழன்று வியவகரிப்பதை எப்படிக்க காண்பீர்கள்? நான் இங்கே வராத மாலே நேரங்களில் என அறையில் படுத்தது உறங்குகிறேனென்று நீங்கள் நினைத்தலும் கூடுமல்லவா?” என்று அவர் சாதூரியமாகப் பதில் சொன்னா. அதைக் கேட்டு நான் சிரிப்புறேன். அவர் தமக்கு நேரந்த அசட்டுத்தனத்தை

ஒரு மாதிரியாகச் சமாளித்துக்கொண்டு சரஸ்மாகப் பேசினார். எனனுடைய கேஷம் லாபங்களைப்பற்றி நிரமப விசாரித்தார்; புறப் பட்டுப் போகையில், ஹாஸ்ட்டுக்குள்ளேயே அடைந்திருந்து காலங் கழிக்காமல் வெளியே வெளனைக் காரரோடு தாராளமாகக் கலந்து வியவகரிக்குமபடி எனக்குப் புத்தி சொல்லிப் போனார். தாம் இப்படிச் சொல்வது சரியாயிலலையே. முன் நடந்த சம்பாஷணைகடும் இதற்கும் பொருத்தமாயிலலையே என்று அவருக்குத் தோன்றவில்லை. இந்த உபதேசம் செய்வது அவருக்கு வழக்க மாயப் போனதனால் அந்த நிலைமையிலும் அவர் அப்படிச் சொல்ல லானார். வழக்கத்தின் வேகம் அப்படி யிருக்கிறது! அஃது எளிதில் தணிந்தொழிவதில்லை.

ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதி மப்பும் மூடமும் இல்லாமல் வானம் தெளிவாயும் பிரகாசமாயும் இருந்தது. காலையில் 5½ மணிக்கு எழுந்தது திவ்வியமாகத் தாரா ஸநானம் செய்தேன. குளிப்புரையை விட்டு நான் வெளியே வருவதற்கிருந்த தருணத் தில் பக்கத்தது குளிப்புரையினின்று கூரிய அழகைக் குரல் ஒன்று கேட்டது. அவ்வறையின் வாயிலணடை போனேன். இன்னம் நான்கு ஐந்து பேரும் அங்கே வந்திருந்தார்கள். கதவைப் படி ரெனத் திறந்துகொண்டு, அவ்விடத்திற் புதிதாக வந்திருந்தவ றொருவன், “இந்தக் கிறிஸ்தவ ஹாஸ்ட்டல் பாழாய்ப்போக! என உடம்பெல்லாம் சுட்டு வெந்துபோயிற்று!” எனக்கூக்குரலிட் டுக்கொண்டு வெளிப் போந்தான். அவன் முன் பின் தெரியாமல் தண்ணீர் குழாயைத் திறக்காமலே வெந்நீர் குழாயை மாததிரம் திறந்திருப்பதைக் கண்டு நான்கள் எல்லோரும் விநோதமடைந் தோம். அதனால் கொதிக்கிற வெந்நீர் மாததிரம் முழு பலத் தோடு குழாயினின்று அவனமீது பிரியடித்தது! ஆவி பறக்கும் வெந்நீர் குழாயினின்றும் இன்னும் கொட்டிக் கொண்டேயிருந் தது. ஏனெனில், குளிக்கப்போனவன் திகிலுற்று அந்தக் குழா

பைத் திருப்பி மூடாமலே சரேலென ஓடிவந்துவிட்டான் ஞான ஸநானம்போல அவன் இவ்விதமாகச் சுடப்பெற்றது. அந்த ஹாஸ்ப்டல கிறிஸ்தவருடையதானதனாலன்று. சாமானிய தத் துவங்களை அவன் தெரிந்து கொள்ளமாட்டாத அறியாமையினு லேயேயாகும் என்று நாங்கள் அவனுக்கு எடுத்ததரைத்தோம். அதோடு நில்லாமல், வெந்நீர்க்குழாயையும் தண்ணீர் குழாயையும் திறந்துவிட்டுப் பொறுக்கக்கூடியளவு சூடாக விளாவிக்கொண் டால், அவ்விடத்தில் ஸநானம் எவ்வளவு அமோகமாக இருக்கு மென்று இரண்டு குழாய்களையும் திருப்பி அவனுக்கு நிரூபித்துக் காட்டினோம். நாங்கள் சொல்லியதொன்றும் அவனுக்கு ஏறக் கில்லை. சாதாரண நீர்த் தொட்டியிலேயே குளிக்கப் போனான். என்ன சொன்னாலும் திருமபத் தாரா ஸநானத்துக்குப் போக அவன் இசையவே இல்லை. அவன் தீவிரமான ஸவராஜ்யாபிமானி ஆனதனால், “தாரா ஸநானத்துக்கு அஞ்சுகிறவார்களினால் ஸவராஜ யம் சாதிக்க முடியாது” என்று அவனை நாங்கள் அது முதல் பரி காசமாகச் சொல்லத் தலைப்பட்டோம். அப்படி நாங்கள் சொல்லச் சொல்ல, அவனுக்குக் கோபம் அதிகமாக மூண்டது, எங்களுக்குக் கோண்டாட்டம் மிகுந்தது.

நன்றாகக் காலையுண உண்டு வாய்மொழிப் பரீக்ஷை கொடுக்க பர்லிங்டன் காடான்ஸ் எனனுமிடத்திற்குப் போனேன்: நான் பரீக்ஷை கொடுக்க வேண்டியது 10 மணி 25 நிமிஷத்திற் காகும் என பெயர் “அய்யா” என்றிருந்ததனால், அதன் முத லெழுத்து அகரமானமைபின், அந்தப் பரீக்ஷை கொடுப்பதற்கு இரண்டாவது ஆளாக நான் நோந்தேன். எனக்கு முன்னால் பரீக்ஷைக்குப் போனவன் “அமீன்” எனனும் பம்பாய்க்காரன். எனவே, பரீக்ஷைக்குப் போகிறவர்களை அகாராதிப் பெயர் வரிசை யாக அழைத்தார்களென்பதாம். நான் இரண்டாமவனாகப் போக வேண்டி வந்ததனால் முன்னவாருடைய அனுபவத்தைக் கேட்

டுத தெரிந்துகொள்ள அவகாச மில்லை. அந்தப் பரீக்ஷை எப்படியிருக்குமோ என்று சிறிதும் தெரியாமலே நான் போகவேண்டிய தாயிற்று. பேச்சில நான் ஒருபொழுதும் பின் வாங்காதவனாதலால், என்ன கேட்டாலும் கேட்கட்டுமென்று அதைப் பொருட்படுத்தாமலே கவலையின்றி உள்ளே போனேன்.

பரீக்ஷை யறைகளுள் போனவுடனே அங்கே உட்கார்ந்திருந்த பரீக்ஷாதிகாரிகள் ஐவரும் என்னை உற்று ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். எஃது எப்படி யிருந்தாலும் ஒருவனுடைய ஆடையுமே தோற்றமும் ஒரு விதமான அபிப்பிராயத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்றனவென்று இதனால் தெரிந்து கொண்டேன்.

“வஸ்திரேண வபுஷா வாசசா
விதையயா விரயனேச
வகார பஞ்சஹீனோஹி
நரோ நாயாதி கௌரவம்”

என்றவாறு.

வகார பஞ்சகத்தின் வலிமையை ஒருவாறு உணர்ந்தேன். இந்தச் சுலோகத்தின் அர்த்தத்தை முன்னரே ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விவரித்திருக்கிறேன். மேஜைக்கு அப்புறத்திலிருந்த நாகாலியின்மீது உட்காரும்படி பரீக்ஷாதிகாரித் தலைவர் எனக்குச் சொன்னார். பரீக்ஷாதிகாரிகளுக்கு எதிர் முகமாக நான் உட்கார்ந்துகொண்டேன். அவர்கள் ஒவ்வொருவராக என்னைக் கேள்வி கேட்கத் தலைப்பட்டார்கள். அவர்களுள் முதலாமவர் பொதுவான கேள்விகள் கேட்டார்; அந்த விவரம் வருமாறு:—

வினா.—நீ எந்த மாகாணத்திலிருந்து வருகிறீர்?

விடை:—மதராஸ்.

வினா:—நீ பிராமணா போலும?

விடை:—ஆம்.

வினா.—வாணாசிரம முறையைப் பற்றி உமது அபிப்பிராய மென்ன?

விடை:—முன்னாளில் அது மிக உபயோககரமான கட்டுப் பாடா யிருந்தது. அதனால் அவரவரும் ஒவ்வொரு வேலையைச் செய்து அதிற் சிறப்புறுவதற்காயிற்று; ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் ஒவ்வொரு சகோதர சங்கமாகி, பரஸ்பர ஸகாயம் செய்து பொது ஸ்தாபனங்களை அமைத்துக் கொள்வதற்காயிற்று; ஜாதியப் பெரு மையும் குலத் தூயமையும் அதனால் ஏற்பட்டன. ஆயினும், பிற் காலத்தில் மேற் சொல்லிய நற்பயன்களெல்லாம் பெருமபாலும் கூடினததுப் போயின; ஜாதிய் பாகுபாட்டினால் ஏற்படக்கூடிய போட்டி தலையெடுத்தது, திறமையும் தோச்சியும் பெறாமல் அவ ரவரும் வளாச்சியின்றிக் குன்றலானார்கள்; தகுந்த யோக்கியதை யுடையவர்கள் ஏற்ற முறுவதற்கு அவகாசம் இல்லாமற் போயிற்று; ஜனங்களுக்குள் ஒற்றுமை குன்றியது, தேச சததுருவை எதிர்த் தடிக்கும் பலம் இல்லாதாயிற்று. எந்தக்கலைகளை வளர்ப்பதற் காக ஜாதிக்கட்டு ஏற்பட்டதோ அந்தக் கலைகள் தாழ்ச்சியுற்று இழிவு பட்டன. குலக்ர்வம் மேலிட்டது, அவாண ஜாதி பேதக் கொடுமை அதிகரித்தது. இந்த நிலைமைக்கு வந்ததனால், ஆகியில் ஏற்பட்ட ஜாதிக் கட்டுப்பாட்டில் சிறசில அமிசங்களை நீக்கி, அவர்ண பேதக் கொடுமையை ஒழித்தாலன்றி, ஐக்கிய இந்தியத் தேசிய மெனப்பொன்று ஏற்படுமென்று நினைப்பதற்கில்லை.

வினா:—வாணாசிரம தாமததினால் ஜாதியப் பெருமை அதிகரித்ததென்று எப்படிச் சொல்கிறீர்?

விடை:—எப்படியெனின், பெருங் காவம் படைத்த வெற்றி யாளரும் அவர்கள் முகம்மதியரானாலும், பிரிட்டிஷாரானாலும், தாம் வென்று இழிவு படுத்திய குடிகளிடமிருந்து பறித்துக் கொள்ள முடியாத சில கோட்டைகள் உண்டென உணரலானார்கள்; உயர் குலத்து இந்துக்களுடைய வீடுகளுக்குள் தாராளமாக அவர்

கள் துழைய முடியாதாயிற்று. உயர் குலத்து ஸ்திரீகளை விவாகம் செய்துகொள்ள முடியாதாயிற்று. வாணசிரம தருமத்தினால் தேசியப் பெருமை பாதுகாக்கப் பெற்றதற்கு இவை சில உதாரணங்களாம். வெற்றியாளரை இந்துக்கள் எவ்வளவு வெறுத்துக் கர்வித்து இகழ்ந்தார்களோ அவ்வளவு அநாத வெற்றியாளரும் இவர்களை வெறுத்து இகழ்ந்து ஸாங்கிக வியவகாரங்களில் இவர்களுடன கலந்து குலவாமல தனித்திருந்து காவம் பாராட்டினார்கள் இதனாலும், பிறநாட்டார வெற்றிபெற்ற ஆதி நாளில், இந்து தேசியப் பெருமை பாதுகாக்கப் பெற்றதென்பதற்கு ஐயமில்லை.

வினா:—அவாண ஜாதி பேதத்தைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?

விடை:—அது மிகச் சண்டாளமான கொடிய பாபம் அழகிய இந்து மதத்திற்கு வாய்ந்த அழியாச சூட்டு.

வினா:—பூர்வமான கார்த்தியைப் பற்றி உமது அபிப்பிராயம் என்ன? உள்ளபடி சொல்லும?

விடை:—அவருடைய அரசியல் வியவகாரக் கொள்கைகளிற் பலவற்றையும் பொருளாதார வியவகாரக் கொள்கைகளிற் பலவற்றையும் நான் ஒப்பவில்லை; ஆயினும், ஜீவதசையிலுள்ள இந்தியர்களுள் அவர் உத்தமோத்தமமானவர் என்றும், மானிடச் சிரேஷ்டர்களுள் அவரும் ஒருவரென்றும் நான் நிஜமாக மதிக்கிறேன்.

வினா:—அப்படியா நினைக்கிறீர்?

விடை:—ஆம்.

வினா:—இந்தியர்களினமீது அவருக்கு அவ்வளவு ஆதிக்கம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமென்ன?

விடை:—அது வேறொன்றுமில்லை; இந்தியாவில் 31½-கோடி ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அத்தனை போகளுள் தன்னயக் கருத்தில்லாதவர் அவர் ஒருவரே. எவ்வளவு உயர்வானதா யிருந்தாலும் உததமமானதா யிருந்தாலும் தனக்கென எதையும் அவர் கருதுவது மில்லை, செய்வதுமில்லை; இந்த உண்மை எல்லா ஜனங்களுக்கும் தெரியும். ஆதலால், அவர்கள் அவரைப் போற்றி வழிபடுகிறார்கள். அவரது துறவறம் போன்ற வாழ்க்கையும், சாமானிய ஆடையும், சரளமான நடவடிக்கையும், அபாரமான பொறுமையும் ஜனங்களுக்கு அவர்மீது மதிப்பை மிகைப்படுத்தின.

வினா—அவா தம் தேசத்திற்காகச் செய்த காரியங்களுள் எதை நீர் அதிகமாகப் பாராட்டுகின்றீர்?

விடை:—தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்றும், ஜாதி மத பேதங்களைப் பாராட்டாமல், பலனினத்தாரும் ஒருமைப்பட்டு நாட்டின் நன்மைக்கு உழைக்க வேண்டுமென்றும் அவர் கதறிக் கதறி எல்லாரையும் வேண்டிக்கொள்வதே அவர் செய்யும் லோகோத் தாரகமான காரியங்களுள் தலைசிறந்தது.

வினா:—ரெயில்வேகளைப் பற்றியும் தந்தித் தபாலைப் பற்றியும் அவர் சொல்வதும் செய்வதும் ஒன்றுக் கொன்று முரணாயிருக்கிறதென்று உமக்குத் தோன்றவில்லையா? அவை இரண்டும் வேண்டாமென்று கண்டிக்கிற அவர் மற்ற இந்தியன் எவனைக் காட்டிலும் அதிகமாக அவைகளை வழங்குகிறாரே, இதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்லிர்?

விடை:—அவர் என்ன சொல்கிறார்? அவை அவசியமான வையல்ல, பாரமார்த்திகமான சிறப்பல்ல எனறே சொல்லுகிறார். அவைகளை உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளக் கூடாதென்று எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒரு போதும் அவர் சொல்லவில்லையே

வினா:—எல்லாரும் சர்க்காவை வைத்துக்கொண்டு நூல் நூற்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாரே, அது நடவாத காரிய மென்று உமக்குத் தோன்றவில்லையா?

விடை:—ஆம், கலவியாளர் அதைக் கைக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால், வருஷத்தில் நான்கு மாதகாலம் வேலை யில்லாமல் தவிக்கிற உழவர்கள் சர்க்காவினால் நூல் நூற்றுப் பெரிய லாபம் பெறுவதற்காகுமே.

வினா:—ஓ, அப்படி இருக்கலாம்.

மற்றொரு பரிசுஷாதிகாரி கேள்வி கேட்கத் தொடங்கினார்.

வினா:—இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும் இந்தியாவானது பாரமார்த்திக விஷயத்திற் சிறப்புடையதென்று நினைக்கிறீரா?

விடை:—அது பாரமார்த்திக மென்று நீங்கள் எந்த அர்த்தத்தில் சொல்லுகிறீரா அதைப் பொறுத்தது; பாரமார்த்திக சிந்தையோடு ஆத்ம சுகதியைப் பெரிதும் வளாதத மகான்கள் உள்ள தேசம் அதிக பாரமார்த்திகமானதென்று சொல்வீர்களானால் இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும் இந்தியாவானது மிகப் பாரமார்த்திகமானது. ஏனெனின், கௌதமபுத்தரும், மகா வீரரும், சைதன்யரும், துளசிதாஸரும் இந்தியாவில் தோன்றியவர்களே; இப்படிப்பட்ட மகான்களை உற்பத்தி செய்த விஷயத்தில் இந்தியாவுக்கு இங்கிலாந்து ஈடாகாது. மிகத் தாமத அபவரஜாதியாரைப்பற்றி நாம் கவனித்தலே வேண்டும். அவர்கள் விஷயத்தில் மற்றவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்களென்று பாப்பிரானால் இந்தியாவைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்து அதிக பாரமார்த்திகமானது. ஏனெனின், இந்தியாவிலிருப்பதுபோலக் காணத் தகாதவர்களும், அணுகாத தகாதவர்களும், தீண்டாத தகாதவர்களும் இங்கிலாந்தில் இல்லை; ஆதலால், இந்தியாவைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்தே கடவுளுக்கு

அதிகச் சாமிப்பியம வாயந்தது. சாதாரண கூலி வேலைகாரர்கள் தீண்டத் தகாதவர்களாதலால், அவர்கள் நூறு கஜ தூரம் ஒதுங்கியிருக்க வேண்டுமென்று மிஸ்டர் லாய்டு ஜார்ஜ் சொலவாரானால், தம்பட்டமடித்து இந்த விதியை வறறுத்துவாரானால், உடனே அவரைச் சுட்டுக் கொன்று விடுவாகளா. அப்படிக் கொன்றாலும் இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களில் 10 பேராயினும் அவரைக் கொன்றவாமிது கொலை குற்றம் சாட்டமாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். மலையாளத்தில் உயர் குலத்து ஹிந்துக்கள இன்றைக்கும் அவராஜாதிபாரசை அப்படி ஒதுக்குகின்றார்கள். அவையெல்லாம் நிற்க, இமமை மறுமைப் பயன்களைப் பெறுவதற்காகத் தேவதைகளையும் பிசாசுகளையும் அதிமானுஷமான ஆதமங்களையும் வழிபட்டுக் கொண்டிருப்பதே பாரமார்த்திகமென்று சொல்லீரானால் இந்தியாவே பாரமார்த்திகம் மிகுந்தது.

மூன்றாம் பரீக்ஷாதிகாரி ஆரம்பித்தார்.

வினா:—நீர் தேச சரித்திரம் படித்துவந்திருக்கிறீர், உலகம் முழுதும் சோந்த சாமராஜ்யமொன்று அமைக்க வேண்டுமென்னும் கிளர்ச்சி இருக்கின்றதா?

விடை:—இல்லை; ஆனால், உலகத்திலுள்ள முக்கியமான ராஜாங்கங்களை யெல்லாம் இணைத்து ஒரு சங்கமாக அமைக்க வேண்டுமென்னும் கிளர்ச்சி உண்டு.

வினா:—இப்படிப்பட்ட சங்கம் அமைப்பதில் என்னென்ன ஆபத்துக்களுக்கு ஈடு கொடுக்கவேண்டும்?

விடை:—சங்கத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் விடப்பட்ட ஸ்வதந்திர ராஜாங்கங்கள், சங்கத்திற் சேரப் பிரியமில்லாமல் வெளியே ஒதுங்கி நிற்கிற ஸ்வதந்திர ராஜாங்கங்கள், சங்கத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளாமல் விடப்பட்டிருக்கிற பரதந்திர ராஜாங்கங்கள், சங்கத்திற்குள் அடங்கியுள்ள சிறிய ஸ்வதந்திர ராஜாங்கங்கள்

சங்கததைச் சேர்ந்திருக்கிற பரதந்திர ராஜாங்கங்கள், ராஜாங்க மென்று சொல்லத் தகாதமையினால் சங்கததிற் சேர்த்துக் கொள்ளப்பெறாத ஜாதியார்கள் சிற் சில ஜாதியார்களுக்கு இயற்கையாயுள்ள யுத்தப்பிரியம்—ஆகிய இவைகளுக்கெல்லாம் ஈடு கொடுத்தாகவேண்டும்.

நானகாம பரீக்ஷாதிகாரி தொடங்கினார்.

வினா:—நீர் தேசச்சட்டம் படித்து வந்திருக்கிறீரென்று தெரிகிறது. உங்களுடைய இந்து தண்ட நீதிச்சட்டம் முரட்டுப் பாங்காகவும் கொடுமையாகவும் இருந்ததென்றே சொல்லவேண்டுமல்லவா?

விடை:—ஆம், ஆனால் ஆங்கிலோ சாகசன சட்டத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அது கொடுமையானதே யாகாது.

வினா—பிராமணருக்குத் தூக்குத் தண்டனை இல்லையே, அவர்கள் சகமாகவே காலங்கழித்திருக்கவேண்டும்.

விடை:—ஆம், ஸ்திரீகளும் அப்படியே; சட்டத்தில் இந்தக் குறைவு இருப்பதனால், அவர்கள் பயமினறிக் கொலைகள் செய்வார்களென்று நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடுமே. ஆனால், அந்தப் பிராமணர்களாவது ஸ்திரீகளாவது கொலையே தொழிலாக மேற்கொண்டிருந்தார்களென்பதற்கு ஆதாரமேயில்லை. இன்றைக்கும் திருவாங்கூர் முதலான வைதிக இந்து ஸம்ஸ்தானங்களில் பிராமணார்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் தூக்குத்தண்டனைகிடையாது. பிராமணனொருவன் இரண்டு சிறு குழந்தைகளையும் வேறு இரண்டு பெரிய ஆட்களையும் கொன்று தூக்குத் தண்டனை பெறாமல் ஆயுள்மட்டும் சிறை வாஸ தண்டனை பெற்றதை நானே கண்டதுண்டு. ஸ்திரீகள் விஷயத்திலோவெனின், அவர்கள் தூக்குத் தண்டனை பெறுவது இங்கிலாந்திலும் மிக அறிதே. ஆகையால், உங்களுக்கும் எங்களுக்கு முள்ள உணமையான விததியாசம் என்னவென்றால், ஸம்பிரதாயம்

என்னும் பெயரால் நீங்கள் சுற்றிச் சுழற்றிச் செய்கிற காரியத்தை நாங்கள் சட்டமாகக் கொண்டோம்.

வினா:-அஃது இருக்கட்டும். உங்கள் தாம சாஸ்திரக்காரர்கள் எவ்வளவு தாராளமாகப் பிராண தண்டனை விதித்துள்ளார்கள்?

விடை:—அவர்களுடைய காலத்தில் மற்ற நாடுகளில் வழங்கிய சட்டத்தைக் காட்டிலும், அவர்கள் அதிகமாகப் பிராண தண்டனை சொல்லியதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. பாககப் போனால, பீல் (Peel) என்பவன் தோன்றிச் சீர்திருத்தம் செய்கிற வரையில் இங்கிலாந்தில் ஒருஷிலிங்கைக் காட்டிலும் அதிகமான தொகை திருடுகிற முடிச்சவிழ்க்கிக்கு இந்தியாவில் அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்தவனைக் காட்டிலும் மிகக் கோரமான தண்டனை விதிக்கப்பட்டு வந்ததே.

வினா:—(பரீக்ஷாதிகாரி சிரித்துக் கொண்டு) அப்படித்தான் இருந்தது போலும்; நல்லது போய் வாரும—என்றா.

பரீக்ஷாதிகாரிகள் மிகவும் நிஷபக்ஷபாதிகளாக இருந்தார்கள். விரோத அபிப்பிராயமுள்ளவனென்று ஒருவனை அவர்கள் கடிந்து மார்க்குகளைக் குறைக்க வில்லை யென்பது எனக்குக் கொடுத்த மார்க்குகளினால் தெரிந்தது. ஆனால், நாம் சொல்லுகிற அபிப்பிராயத்துக்கு நல்ல காரணம் உளதென்று நாம் காட்டவேண்டும். அவ்விஷயத்தை அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். எனனுடைய மகா சாஷ்டிர நண்பரிருவா பரீக்ஷைக்கு வந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்துத் தீலகா, கோகலே எனப்பவா இருவருள் எவர் பெரியவர் என்று கேட்டார்கள். அவ்விருவர்களுள் தீலகா பெரியவரென்று சொன்னவனாகே அதிக மார்க்குக் கொடுத்தார்கள். அதிக மார்க்குக் கொடுத்தது அவனுடைய இந்த அபிப்பிராயத்திற்கு, மாதிரிமேயல்லாமல், மற்றக் கேள்விகளுக்குச் சொல்லிய பதில்களையும் பொறுத்திருக்கலாம். ஆயினும் பரீக்ஷாதிகாரிகள்

துரபிமானங்கொண்டு வியவரிக்காதவர்களென்பதற்கு இஃதோர் உதாரணமாகும். பரீக்ஷாதிகாரிகள் இங்கிலீஷ்காரர்கள். நிதான வாதியாகிய கோகலே என்னும் ஸாதுவையும் திலகரையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது திலகரை இங்கிலீஷ்காரருக்குச் சததுருவெனறே அவர்கள் நினைத்திருப்பார்களென்பது நிச்சயம். அப்படியிருந்தும், மாகக்குக் கொடுப்பதில் அவர்கள் தங்கள் துரபிமானத்தைக் காட்டவில்லை. ஐ. ஸி. எஸ். பரீக்ஷைக்கு மிக்க பிரதிஷ்டை ஏற்பட்டிருப்பதற்குப் பரீக்ஷாதிகாரிகளுடைய நிஷ்பக்ஷபாதமும நியாய புத்தியுமே பெரிதுங் காரணமாகும்.

மற்றோ இந்திய மாணவனை மாண்டேகு, சேம்ஸ்போர்டு அரசியலசோதிருத்ததைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறாயென்று கேட்டார்கள். அந்தச் சோதிருத்த முறைநிரூப்திகரமானதன்று. இந்தியர்கள் எதிர்பாத்திருந்தது அதிகமாதலால் ஏமாற்றமுற்றார்கள். அது நிஜமான சோதிருத்தமன்று, மாயப் போககானது என்று அவன்பதில் சொன்னான். அந்தச் சோதிருத்தத்தில் அநிருப்திகரமாகவும் ஏமாறுவதற்கேதுவாகவும் மாயப் பாஹாகவுமுள்ள அமிசங்களை எடுத்துச் சொல்லும்படி கேட்டதற்கு அவன் அந்தச் சீர்கிருத்தச் சட்டத்தைத் தான் படிக்கவில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டான். “அப்படியிருந்தும், நீர் இந்தியன் ஸிவில் சர்வேண்டாக விரும்புகிறீர். ஜடஜாகவும் மாஜிஸ்டிரேட்டாகவும் இருக்க விரும்புகிறீர். சட்டம் தெரியாமல், உள்ள விஷயங்களை உணராமல் வழக்குகளில் தீர்மானம் சொல்லலாமென்று எண்ணுகிறீரா?” என்று அவனை முகத்திலடித்தாற்போல அவர்கள் பதில சொன்னார்கள்.

குசால மிகுந்த நண்பனொருவன் பரீக்ஷைக்கு வந்தபோது, தன்னுடைய தேச பாஷையாகிய குஜராததி கானத்திற்கேற்ற இனனிசையுள்ளதென ஒரு கேள்விக்குப் பதில சொல்லி, அதை நிரூபிப்பதற்காக ஒரு பாட்டிம பாடினான். அதனால் கெட்டுப் போகவில்லை. நல்ல மார்க்கே கிடைத்தது.

எழுத்து மூலமான பரீக்ஷை ஆகஸ்ட்டு மாதம் முதல் தேதி தொடங்கிப், பலநாள நீடித்தது. அந்தப் பரீக்ஷைக்கு ஏறக்குறைய 150 மாணவர்கள் பெயர் கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்களுள் ஐரோப்பியா 70 பேர்; இந்தியரும் சிங்களத்தவரும் சேரநது 80 பேர். ஆனால், எல்லாப் பாடங்களிலும் பரீக்ஷை கொடுப்பதற்கு 113 பேரே மீந்திருந்தார்கள்.

மற்றவர்கள் முதல் நாட்களில் நடந்த பாட பரீக்ஷைகளில் நாம் தேற மாட்டோமெனத் தெரிந்து, மனம் சலித்துப் பரீக்ஷை முழுவதற்கும் வராமல் தமக்குத் தாமாகவே நடுவில் விலகிக் கொண்டார்கள்.

கடைசியிற், பரீக்ஷைகள் முடிந்தன. அந்தக் காலம் முழுதும் ஒரே மாதிரியான ஞாபகமும் படிப்பும் கவலையுமாகவே இருந்ததல்லவா? பரீக்ஷைகள் முடிந்தவுடனே அந்த அலுப்பு நீங்கி, ஷேக்ஸ்பியர் ஹாஸ்ட்டலிற் கொஞ்சம் குசாலாக வியவகரித்து மனம் தெளிவுற்றேன. லண்டனிலிருந்த காலம் முழுதும் அந்த ஹாஸ்ட்டலிலேயே இருந்தேனென்று சொல்லியிருக்கிறேனல்லவா? முதலிலிருந்தே அந்த ஹாஸ்ட்டலில் ஒரு காரியம் மாதிரியானதாகப் பிடிக்கவில்லை. அஃதென்னெவனில், அந்த ஹாஸ்ட்டலில் இந்தியாவிலிருந்தும் சிங்களத்திலிருந்தும் வருகிற மாணவர்களுக்கானது என்றொரு நோட்டீசு போட்டு போட்டிருந்ததாகன. சிங்களமோ ஒரு சிறிய தீவு, அறப்பமானது, ஏறக்குறைய மைசூர் சமஸ்தானத்து அளவு விஸ்தீரணமுள்ளது. அதில் இருப்பவர்கள் முழுதும் முழுதும் இந்தியர்களே. அப்படிப்பட்ட அறப்பத் தீவை ஒரு தனிப் பிரதேசமாகப் பொருட்படுத்தி, இந்தியாவுக்குச் சமானமாக அதனோடு சேர்த்துச் சொல்வது மிக விகாரமாக எனக்குத் தோன்றியது. எனக்குள் இருந்த அந்த ஆக்கிரகத்தை நான் வெளியிட்டபோது, அங்கிருந்த சிங்களத்தவனொருவன் “அதை ஏன் தனி நாடாகச் சொல்லக் கூடாது? சட்ட வியவகாரப்படி

சிங்களம் எனபது இந்தியாவல்லவே” என்று சண்டைக்கு வருவது போலச் சொன்னான். ஆதற்கு நான் “நீ சொல்வது உண்மையே; மேனாட்டிலுள்ள இங்கிலாந்தம் ஒய்ட்டு தீவும் இருப்பதுபோல, அதைக்காட்டிலும் சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இங்கிலாந்தம் அயில் ஆவ் மானும் (Isle of Man) இருப்பதுபோல, அவைகளுக்குக் கீழ் நாட்டுப் பிரதிநிதியாக இந்தியாவும் சிங்களமும் நீடுழி வாழுக” என்று பதில சொன்னேன். அங்கேயிருந்த இந்தியர்களெல்லாரும் அந்தச் சிங்களவனுக்கு நேர்ந்த முகவாட்டத்தைப் பார்த்து கைகொட்டிச் சிரித்து ஆரவாரித்தார்கள். அவர்களுள் வங்காளத்தவனொருவன் விசேஷமாக ஆரவாரித்தான். அவனைப் பார்த்துச் சிங்களத்தவன் “ஒருநாள உனக்கு நான் இதற்கேற்றபடி பதில செய்வேன்” என்று சொல்லி, இல்லாத பெருமை பாராட்டிக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டு நீங்கினான். இரண்டு நாளுக்குப் பின் அந்த வங்காளி நண்பன் பேச்சுப் பராக்கில “இப்படிப்பட்ட அவமானத்தை வங்காள ஜாதியா ஒருநாளும் பொறுக்கமாட்டார்கள்” என்று வர்த்தமான பத்திரிகைகளில் வெளிவந்ததொரு கவர்ண்மென்று உத்தரவைப்பற்றிச் சொன்னான். உடனே அந்தச் சிங்களத்தவன் துடைத்தடிக்கொண்டு விரைந்தெழுந்தது, “வங்காளிகள் ஒருஜாதியென்று சொல்வதைக் காட்டிலும், என்றைக்கானாலும் சிங்களம் எனபது ஒரு தேசமென்றே எவரும் சொல்வா. என்ன அழகான வார்த்தை சொன்னீர்! வங்காளி ஜாதி, பீஹாரி ஜாதி, மத்திய மண்டல ஜாதி, ஐக்கிய மண்டல ஜாதி, ரஜபுத்திரஜாதி, பலூச்சி ஜாதி, மதராஸி ஜாதி, பம்பாய ஜாதி, விராட ஜாதி, பஞ்சாபி ஜாதி, காசமீரி ஜாதி, கொச்சி ஜாதி, ரிஜாம ஜாதி, காமரூபி ஜாதி, திருவாங்கூர் ஜாதி, மைசூர் ஜாதி, பாவலபூர் ஜாதி, திருநெல்வேலி ஜாதி, இந்திய ஜாதி—இன்னும் எத்தனை ஜாதிகள்! இந்த ஜாதி வரிசையைக் காட்டிலும் ஏளனமானது வேறொன்று உண்டோ?” என

ஏசுனான். கேட்டுக்கொண்டிருந்தவாகளெல்லாரும் இந்த வேடிகையைப் பார்த்துக் கல கலவென நகைத்தார்கள். ஐயோ பாவம், அந்த வங்காளியின் தலை குனிந்தது! சிங்களத்தவன் என கையை எடுத்துக் குறுக்கிக்கொண்டு, “நாமிருவரும் திருமப நண்பர்களாயிருப்போம். நீர் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்ததுபோல அவனைப் பார்த்தும் பகஷ்பாதமின்றிச் சிரித்தீர்” என்று சொன்னான்.

பரீகைகள் ஆரம்பமானதற்கும், அதன் பயன் வெளிப்படுவதற்கும் இடையில் 6 வாரங்களுக்கதிகம் கழிந்தது. கடைசியிற் பரீகைப் பயன்கள் வெளிவந்தன, நான் எதிர்பார்த்தபடி, அதில தேர்ச்சி பெற்றேன் எனத் தெரிந்தது. தேர்ச்சிபெற்றவர்களுள் 16 பேரைப் பொறுக்கியெடுத்துக் கொண்டதாக அறிவித்தார்கள். முதல் 16 பேரைப் பொறுக்கியெடுத்துக் கொள்வதனால், 5 இந்தியர்களும் 11 ஐரோப்பியர்களும் வந்திருக்கவேண்டும். ஆனால், அந்நாளில் ஒத்துழையா இயக்கம் மும்முரமாக இருந்தது. ஆதலால், ஐரோப்பியர்களிடம் பலா இந்தியாவுக்குப் போவதை விடக் குடியேற்ற நாடுகளுக்குப் போக விருமபினர்கள். இதனால், 13 இந்தியர்களும், 3 ஐரோப்பியர்களும் கடைசியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். எங்கள் எல்லோருக்கும் டாக்டர் பரீகை நடந்தது. அதற்கென்ன அர்த்தம் தெரியுமா? எங்கள் உடம்பை 15 நிமிஷம் கூலவகிஷமாகச் சோதித்ததற்காக நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் இரண்டு கிணி அதாவது 42 ஷிலிங்கு (ரூ. 31-8-0) கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று.

மேற் சொல்லியவாறு தெரிந்தெடுத்தபின், நாங்கள் இங்கிலாந்தில இருந்துகொண்டே இந்தியன் பினல கோடு, கிரிமின்ஸ் புரொசீஜர் கோடு, எவிடென்சு ஆகட்டு, ஹிந்து லா, முகமமதியன் லா, இந்தியன் ஹிஸ்டரி, உததியோகம் செய்யவேண்டிய பிரதேசத்துப் பாஷை, குதிரைச் சவாரி ஆகிய இவைகளைப் பயிலவேண்டும். அவ்வருஷ முடிவிற்கு கடைசிப் பரீகை நடைபெறும்.

அந்தப் பரீட்சைக்குப் பின்னரே நாமகள் பிறந்த ஊரைத் திரும்பப் பார்ப்பதற்காகும். இந்த ஒரு வருஷ காலமும் கவர்ன்மென்டார் எங்களுக்கு 350 பவுண்டு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்திற்கு இந்தியாவில் சர்க்கார் உததியோகஸ்தர் ஒருவருடைய, அல்லது இங்கிலாந்தில் இருப்பவர் ஒருவருடைய ஜாமீன் கையெழுத்துடன் நாமகள் ஒரு பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். இஃது ஏனெனில், கடைசிப் பரீட்சையில் நாமகள் தேரூவிட்டாலும், தேறியும் உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடாவிட்டாலும் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியதற்காகும். பத்திரத்தில் ஜாமீன் கையெழுத்துப் போடக்கூடிய நண்பராவது உறவினராவது இந்தியாவில் எனக்கு எவரும் இல்லை. இங்கிலீஷ் காரன் எவனேனும் என்னைப்போன்ற அன்னியநெருவனுக்காக ஜாமீன் கொடுக்க முன் வருவனோ? நான்-கலீஜியேட்டு டெலிகஸி (Non-collegiate Delegacy) யின் ஸென்ஸாராகிய மிஸ்டர் பேக்கர் (Mr. Baker) என்பவரிடம் என கஷ்டம் இப்படியிருக்கிறதென்று பேச்சோடு பேச்சாகப் பிரஸ்தாபம் பண்ணினேன். உடனே அவர் என கையிவிருந்த பத்திரத்தை வாங்கிக் கொண்டு ஜாமீன் கையெழுத்துப் போட்டார். அந்த ஆச்சரியம் எனக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. அதனால் நாக்குமுற நான் அவருக்கு வந்தனம் சொன்னேன். மேலும் மேலும் நான் எங்கே வந்தனம் செய்வேனோவென்று எண்ணி, அதைத் தப்பித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, “அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. நான் என்ன பெரிய காரியம் செய்துவிட்டேன்? ஈதொரு பிரமாதமா!” என்று சொல்லி உடனே அவர் என்னை வெளியில் அனுப்பிவிட்டார். 6000 மைலுக்கப்பாலிருந்து வந்துள்ள அந்நியனாகிய எனக்கு, அதிகமாயில்லாமற் சொற்ப பரிசுசயமேயுள்ள எனக்கு அவா செய்த பேருபகாரத்தைப் பார்த்து நான் நிஜமாகத் திசை தப்பித் திகைத்துப் போனேன். மிஸ்டர் பேக்கரைப் போன்ற தயாள சீலாகள்

அதிகமாக இந்தியாவுக்குப் போவதில்லையே யென நினைத்து வருந்தினேன். இப்படிப்பட்டவர்களேகா போவார்களானால், இந்தியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்குமுள்ள பரஸ்பரானுராகம் மிக அதிகமாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கும்.

ஐ. ஸி. எஸ். கடைசிப் பரீக்ஷைக்குரிய பாடங்களெல்லாவற்றைப் பற்றியும் இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட்டில் (Indian Institute) அனுவாதங்கள் உபநியாஸ பூர்வகமாகச் செய்யப்பட்டன. குதிரைச் சவாரியைப்பற்றி மாததிரம் இல்லை. இந்தியாவில் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜாயிருந்து ஓய்வுற்ற ஸர் இ ஜே. டிரேவலியன் (High Court Judge, Trevelyn) என்பவர் இந்தியன் பினல கோடு, கிரிமினல கோடு, எவிடென்ச ஆக்ட்டு எனனும் விஷயங்களைப்பற்றி உபந்ரியசித்தார். அவருடைய பிரசங்கங்கள் இனிமையும் அத்த புஷ்டியும் வாயந்திருந்தன. இந்தியாவில் கோர்ட்டுகளுக்கு வருகிற சாக்ஷிக்காரர்களை “புருகாகள், அண்டப புருகாகள், சாக்ஷி சொல்லும் முறையில் கை தோந்தவாகள்” என அவர் மூன்று வகையாகப் பிரிப்பா. இந்தப் பாகுபாடு முழுதுமே அநியாயமானதென்று சொல்வதற்கில்லை. இந்தியா விலுள்ளதைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்தில் “கை தேர்ந்த சாக்ஷிக்காரர்கள்” இருக்கிறார்களென்பது உண்மையே.

அவர் இன்னுமொரு விநோதமான கதை சொன்னார். கொலைக் குற்றத்தனக்காக ஒருவனை அவா விசாரணை செய்ததில், மிகக் கோரமான கொலை கொஞ்சங்கூடக் கூசாமல் ராக்ஷசத் தன்மையாகச் செய்யப்பெற்றது. உண்மையேயெனச்சிறிதும் சந்தேகமில்லாமல் ருஜுவாயிற்று. அதன்மீது அவருக்கு தாமாக்கிரகம் பொங்கியது. கொலையாளியைத் தூக்கிவிட்டு, அவன் சாகிதவரையிற் கொல்லவேண்டுமென அவா தீர்ப்புச் சொல்ல வாயெடுக்கையிற் கச்சேரி சபையில் ஒரு சந்தடி உண்டாயிற்று; கொலையுண்ட

தாகச் சொல்லப்பட்ட பெண் எப்பொழுதும்போல உயிரோடு வந்து துழைந்தாள்! என்றார்.

அதே ஜட்ஜே இந்து லாவைப் பற்றியும் முகம்மதிய லாவைப்பற்றியும் உபநியாசங்கள் செய்தார். ஆனால், இந்தியர்களாகிய எங்களுக்கு அவை அவ்வளவாகப் பயன்படவில்லை. ஆனால், இங்கேயும் நாங்கள் வேண்டியளவு சிரிப்பதற்கு இடமிருந்தது. “பந்து” எனலும் வடமொழிச் சொல்லுக்கு ஒரு வகை உறவினரென்று அர்த்தமல்லவா? இந்தச் சொல்லை அவர் “பண்டு” என உச்சரிப்பார். ஆனால், பண்டிக்களைப் போலவே பந்துக்களும் பகைமை பாராட்டுவார்கள், சொத்துக்களை, அழிப்பார்கள் என்று இந்துக்களாகிய எங்களுக்குத் தெரியும். பி. ஏ. பரீகைக்கு இங்குசத்தை (ஹிஸ்டரி) இஷ்ட பாடமாக எடுத்துக்கொண்டிருந்த எங்களுக்கு இந்திய சரித்திரத்தைப் பற்றிய பிரச்சன்கள் சிறிதும் சுவைக்கவில்லை. அந்தப் பிரச்சன்களிற்கு கம்பிரமாவது பெரும் போக்காவது விஷய புஷ்டியாவது இல்லை; அவர் எடுத்துச் சொல்லிய விஷயங்களும் உற்சாககரமானவைகளல்ல. ஆயினும், தமிழைப்பற்றியும் தெலுங்கைப்பற்றியும் செய்யப்பெற்ற உபநியாசங்கள் மற்ற எல்லாவற்றினும் சிறந்து விளங்கின. எனது தாய்பாஷை மலையாளம் என்று ஸிவில் ஸாலிஸ் கமிஷனர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆதலால், நான் தமிழை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்றார்கள். மலையாளத்திலுள்ள நாங்கள் பேசுவது வடமொழியும் மலையாளமும் கலந்த கொச்சையான தமிழ். அதுவரையில் தமிழ் எழுதவோ படிக்கவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆகையால், இங்கிலாந்தில் ஓர் இங்கிலீஷ் காரணண்டை நான் தமிழ் எழுதவும் படிக்கவும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று! ஆகஸ்டோர் டூனிவர்ஸிட்டியில் தென்னிந்திய பாஷைகளைப்பற்றி உபநியாசம் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி உபநியாசம் செய்கிறவர்களைப்

போல இவர்கள் அவ்வளவு நன்றாகக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களல்ல. இதனால் தமிழ்ப் புலவரண்டை பாடங் கேட்பது பிரயோஜன மில்லையென்று தெரிந்தது. இந்த வகுப்பில் மூன்று பருவங்கள் படிக்கவேண்டும். பருவம் ஒன்றுக்கு 5 கீனி (ரூ. 78—12—0) சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். இரண்டாம் பருவத்தில் எனக்கு இந்த உணர்ச்சி ஏற்பட்டதனால், மூன்றாம் பருவத்தில் அந்த வகுப்பிற் படிக்கப்போகாமலே நின்று ரூ. 78—12—0 மீததுக் கொண்டேன். தெலுங்கு வகுப்பிற் படித்துக்கொண்டிருந்த நண்பனொருவனும் அப்படியே செய்தான்.

குதிரைச் சவாரிப் பாடங்கள் மிகச் சாகஸமான காரியங்களாக இருந்தன. அதிற் பரீக்ஷை கடினமானது. மூன்று அடி தூரம் தாண்டவேண்டும். அங்குபடியினறி, ஏறித் துரிதமான கெசசை நடையில் சவாரி செய்யவேண்டும்; மந்தகதியாகக் குதிரையை நடத்த வேண்டும்; சேணம் போட்டுக் கட்டவேண்டும். கடிவாளம் மாட்டி லகான போடவேண்டும். ஆகஸ்போடிவிருக்கையிற் சிறிது மட்டும் குதிரைச் சவாரி பயினைறன். அந்தப் பயிற்சி இங்கே அதிகமாகப் பயன்படவில்லை. நான் ஆகஸ்போட்டிற் கொடுத்ததைக் காட்டிலும் குறைவான சம்பளத்திற்கு உல்விச்சு ஆர்ஸனலைச் சேர்ந்த காப்டன் பாரி (Captain Barry of Woodwich Arsenal) என்பவா கற்றுக் கொடுத்த பாடங்களே உண்மையான பாடங்கள். அந்தப் பாடங்களினாலே நான் நல்ல குதிரைராவுதன் ஆனேன். குதிரைச் சவாரியில் எங்களுக்கு மூன்று பரீக்ஷைகள் நடந்தன. அவை யெல்லாவற்றிலும் நான் பெருமையுடன் தேறினேன்.

ஐ. ஸி. எஸ். கடைசிப் பரீக்ஷைக்கு நான் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஆகஸ்போடி லுள்ள ஹிஸ்டரி ஆனாஸ் ஸ்கூலின் கடைசிப் பரீக்ஷைக்கும் படிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. இந்த ஸ்கூல் கடைசிப் பரீக்ஷை ஜூன் மாதத்தில் முடிந்தது. ஐ.ஸி.எஸ்.

கடைசிப் பரீகைச் செப்டம்பர் மாதத்தில் முடிந்தது. நம்ஊருக்குத் திரும்புமுன் இங்கிலாந்தில் நான் கொடுக்கவேண்டிய கடைசிப் பரீகைகள இவை இரண்டுமேயாம். ஐ. ஸி. எஸ். கடைசிப் பரீகையானபின் பிரிட்டிஷ் துறைதனத்தாரோடு உடன்படிக்கை (கவனெண்டு) கையெழுத்துப் போடுவதற்குள்ள இடைக்காலத்திற் பெலஜியத்திற்கும் ஜாமனிகும போய்வர வேண்டுமென்று சங்கற்பித்திருந்தேன். ஆகையால், ஐ. ஸி. எஸ் முடிவுப் பரீகையிற் கடைசிக் கேள்விப் பத்திரத்திற்கு விடை எழுதியபின், குதிரைச் சவாரிப் பரீகையும முடிந்தவுடனே, எனது புத்தகக் கையெல்லாம் வாரிப் பூதாகாரமான எனது கள்ளிப்பெட்டியில் எறிந்தேன். ஜர்மனி தேச படத்தையும் பெலஜியம் தேச படத்தையும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அந் நாடுகளில் என்னைன ஊருக்குப் போக வேண்டுமென்று நிச்சயித்துக் கொண்டேன். பின்பு மூன்று நாளைக்குள் வழக்கமாயுள்ள எனது உடுப்புப் பெட்டிகளும் கையுமாக ஆஸ்டெண்டு (Ostend) க்குப் போகும் கப்பல் ஏறினேன்.

அத்தியாயம் 11.

பெல்ஜியம் ஜர்மனி யாத்திரை.

டோவா (Dover) என்னும் இங்கிலீஷ் துறைமுகத்திலிருப் பது ஆஸ்டெண்டு என்னும் பட்டணத்திற்குப் போகும் கப்பற் பிரயாணம் மிக இனிமையாயிருந்தது. கடல அமைதியாயிருந்தது; சீதோஷ்ண ஸ்திதி அழகாயிருந்தது. ஆஸ்டெண்டு என்பது சிங்காரமான துறைமுகம்; பிரான்ஸிலுள்ள கலே (Calais) யைக் காட்டிலும் இங்கே ஜன நடமாட்டமும் வியவகாரமும் கொஞ்சம் அதிகம். சுங்கச் சாவடிக் காரர்களால் எனக்குக் கஷ்டமே இல்லை. அந்த அதிகாரி என்னைப்

பார்த்தவுடனே, 'இந்தப் பெட்டிகளையெல்லாம் நீர் திறக்க வேண்டாம், இவைகளில் என்ன இருக்கின்றன?' என்று பிரெஞ்சு பாஷையிற் சொன்னான். 'வெறும துணி மணிகளும் புத்தகங்களும், என்று பதிலுரைத்தேன்.' 'நேச நாட்டானுடைய வராதையை நான் நம்பலாம். ஐரோப்பிய மகா யுத்த காலத்தில் நாங்கள் உதவி நாடியபோது இந்தியர்கள் உற்சாகமாக எழுந்தோடி வந்த அம்மகோபகாரத்தைப் பெலஜியர்களாகிய நாங்கள் ஒரு நாளும மறவோம். ஐயா, நீர் தாராளமாகப் போகலாம்' என்று அவன் சொன்னான். இந்தியா செயத உபகாரத்திற்குப் பாராட்டிய நன்றியை நினைந்து மகிழ்ந்து, அவனுடைய அன்பான வராதைகளுக்கு வந்தனம் செய்து போனேன். பெல்ஜியம் ராஜ்யம் முழுவதிலுமே எல்லாரும இந்த நன்றி பாராட்டுகிறார்கள். இந்தியா விவிரந்து ஊர் பாக்கப் போகிறவர்களுக்கு அவர்கள் தமமால் இயன்ற சிறிய உபகாரங்களைச் செய்து அன்போடு சந்திக்கிறார்கள். ஆனபோதிலும், பெலஜியர்களுக்குள்ளே இரண்டு வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள்; பிரெஞ்சு பாஷை பேசுகிற வாலுன்ஸ் ஒரு வகையா; பிளேமிஷ் பாஷை பேசுகிற பிளாமண்ட்ஸ் மற்றொரு வகையா. இவ்விரு வகையாருள்ளும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பும் அபிமானமும் இல்லையென்று இங்கிருந்து போகிற பிரயாணி சீக்கிரத்தில் தெரிகிறது கொளவான். இந்த ஜாதி வித்யியாசம் எப்பொழுதும் இருந்துள்ளது; அங்கே வழங்குகிற கரோன்ஸி நோட்டுகளில் இரண்டு பாஷைகளிலும் எழுத்துக்கள் உண்டு. ஸ்தூல பாவையிலும் இவ்விரண்டு ஜாதியாருக்கும் வேற்றுமை தெரிகின்றது. வாலுன்ஸ் என்பவர்கள் பிரெஞ்சுக்காரரைப் போன்று இருக்கிறார்கள். பிளாமண்ட்ஸ் என்பவர்கள் உலாந்தாக்காரர்களைப் போன்றிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள் இயற்கையாகவே பகையுண்டு. ஜர்மனிக்காரர் இந்த தேசத்தில் வந்து ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தபோது பிளாமண்டுக்காரர்களிடம் பலர்

அவர்களை ஆதரித்ததனால் இவர்களுக்குள் பகை அதிகமாயிற்று. அவர்களுக்குத் தேசாபிமானம் இல்லையென்று வாலுரன்ஸ் மிக்க ஆக்கிரகம் கொண்டார்கள். பெல்ஜியம் தேசம் திருமப ஸ்வதந்திரம் பெற்றவுடனே பிளாமண்டுகளில் அநேகரைச் சிறையிலடைத்தார்கள். அவர்களை விடுவிகக வேண்டுமென்று அந்தக் கட்சிக்காரர் கூட்டங்கூடிப் பெரிய சந்தடி செய்தார்கள். ஐரோப்பிய மகாபுத்தத்தில் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அதிகததுன்பமடைந்தது பெல்ஜியமே. அதை நினைத்துப் பார்த்தால் பிளாமண்டுக்காரரின் மீது வாலுரன்ஸ்காரர் கடுமையான துவேஷம் காட்டுவது நியாயமே என்று நாம் நினைத்தல கூடும்.

பிரஸ்ஸல்ஸ் (Brussels) பட்டணத்திற்குப் போக நான் ரெயில வண்டி ஏறினேன். புத்தத்தில் நேர்ந்த கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஈடாக ஜாமானியா பெலஜியத்தாருக்குக் கொடுத்தவைகளுள் இந்த ரெயில வண்டியும் ஒன்று. அதன் அமைப்பும் உள்ளே செய்யப்பட்டிருந்த வசதிகளும் உயாதரமாய் இருந்தன. ஆஸ்டெண்டுகேகும் பிரஸ்ஸல்ஸுக்கும் இடையேயுள்ள பிரதேசம் சமதரையானது. அதில் விநோதத்திற்குரிய காட்சிகள் இல்லையெனினும், குடி ஐனத்தொகை அதிகம். நிலங்களெல்லாம் நன்றாகப் பயிர் செய்யப்பட்டிருந்தன. கென்ட் (Ghent) எனும் பட்டணத்தையும் புருஜஸ் (Bruges) என்னும் பட்டணத்தையும் ரெயிலிலிருந்து பார்த்தபோது, அவை பண்டைக்காலத்துச் சமபிரதாயமாகவும் சித்திர விசித்திரமாகவும் இருந்தன. அந்நிபுழத்தவுடனே பிரஸ்ஸல்ஸுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். நான் போய் நுழைந்த இரண்டு ஹோட்டல்களிலும் ஆட்கள் நிரம்பியிருந்தார்கள். மற்றொன்றுக்குப் போனேன். அங்கே சராஜுமிக அதிகமாக இருந்தது. சராஜுகள் சுமாராகவும் வசதி நன்றாகவும் இருக்கிறதென்று நினைத்த மற்றொரு ஹோட்டலைக் காட்டி, பெலஜியக்காரனொருவன் அங்கே போகும்படி எனக்குச்சொன்னான். அங்கே வசதிகள் நன்றாகவே இருந்தன. ஆனால், அநேகம் பேர்

அங்கே உட்கார்ந்து சாராயம் குடித்துக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததும், எனக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. 'The Cloister and the Hearth' என்னுமொரு புத்தகம் படித்திருந்தேன். அதில் ஒரு ஹோட்டலைப்பற்றிச் சொலலியிருந்தது. இஃது அப்படிப்பட்ட ஹோட்டல்தானேவென்று அதிசயித்தேன் இந்த ஹோட்டல இருந்த இடமோ தனிமையான பிரதேசம் என்றே சொல்லவேண்டும். கொலை களவுகளுக்கு ஏற்காததன்று. நான் அங்கே போனபோதே இரவு வெகு நேரமாகிவிட்டது. வேறே எங்கே போவதென்று தெரியவில்லை. ஆனதால், அங்கே யிருப்பதே சரியெனத் துணிவு கொண்டேன்.

பருத்துப் பூதாகாரமான மாது ஒருத்தி வந்து எனனை யழைத்துக்கொண்டு இரண்டு படிக்கட்டுகளேறி ஓர் அறையைக் காட்டி, அதிலிருக்கும்படி எனனைச் சொன்னாள். அவளிடமிருந்து வீசிய சாராய நாற்றம் பொறுக்க முடியவில்லை. ஏற்கெனவே நான் பயந்து கொண்டிருக்க, இந்த ஸ்திரீயின் நிலைமையைக்கண்டவுடன் எனக்கு அச்சம் அதிகரித்தது. அந்த வீட்டிற்குப் போட்டிருந்த மின்சார விளக்குகள் போதாமையால் படிக்கட்டுகளும் இருள் மூண்டிருந்தன. அவவறையைப் பார்த்துச் சாமானை வைத்துவிட்டு, கீழே இறங்கி வந்து லகுவான உணவு உண்டேன். ரொட்டி, வெண்ணெய் உருளைக் கிழங்கு, முளைக்கீரை, காலி பிளவர், லெம நேதி என்னும் இவையே உட்கொண்டேன். அதற்குப் பிறகு ஏதாவதொரு நாடகத்திற்காவது ஸினிமாவுக்காவது போகவேண்டுமென்று நினைத்தேன். அந்த ஊரில் பிரபலமான நாடகசாலை யொன்றுக்குப் போய்ப் பார்த்தேன். அதற்குள்ளே போவதற்கு அநேகம் போ ஒருவா பின் ஒருவா நீண்ட வரிசையாக நின்று கார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தவரிசையின் கடைசியில் நானும் போய் நின்று, அவர்களெல்லாரும் உள்ளே போகி றவரையிற்கார்த்திருக்க மனமில்லை. தூக்கமும் வந்தது. ஆதலால், அங்கிருந்து

திருமபி வந்ததுவிட்டேன். என் ருமுக்குப் போய் உடுபடுகளைக் கழற்றிவிட்டுக் கதவை உள்ளே பூட்டுப் போடப் பார்த்தேன். அந்தப் பூட்டு பழுது படிகுந்தது. பூட்டவே முடியவில்லை. அதைக்கண்டு திகிலுற்று விட்டு யஜமானிக் கு மணியடித்துக் கேட்டேன். “அஃது எத்தனையோ வருஷமாக அப்படித்தானிருக்கிறது. இதனால் ஒருவரும் கவலைப்பட்டதில்லை. இங்கே திருடர் எவரும் வரமாட்டா” என்று அவள் சொல்லி விடாள் அவள் சொல்லிய பதில் கொஞ்சம்கூடத் திருப்திகரமாயில்லாவிட்டாலும்கூட யென்று கேட்டுக்கொண்டு இரவில் எவரும் உள்ளே நுழையாதபடி நான் எனன் செயது கொள்ளக் கூடுமோ அதைச் செயது கொண்டு திருப்தி யடையவேண்டியதாயிற்று. வழக்கமாக நான் செய்யும் உபாயம் ஒன்று உண்டு. அஃது என்னவெனில், கதவை மூடி விட்டு என குடையை அதிற் சாததிவைத்து குடையின் நுனியில் தொப்பியைபுட ரெயில் பையையும் தொங்க விடுவதாம். இவை யெல்லாவற்றிற்கும் மேலே என்னுடைய சோப்பு டப்பியை வைத்தேன். என சாமான்களை அபகரிக்க வேண்டுமென்று நினைத்து எவனேனும் நடுநிசியில் கதவைத் திறப்பானானால், நான் அடுக்கி வைத்திருக்கிற சாமான்களெல்லாம் தட்டிடலாகக் கீழே விழுந்து சததம் செயது என்னை எழுப்பிவிடும். இவ்விதமாகக் கதவை யடைத்துப் பந்தோபஸது பண்ணி விட்டு, விளக்கையும் அணைத்து விட்டு உறங்கினேன். என்னுடைய சாமான்கள் கீழே விழுந்த சததத்தினால் விழித்ததுக்கொண்டேன். ஹோட்டற்காரி வைத்துக் கொண்டிருக்கிற திருடர் எவரோ உள்ளே நுழைந்துக்கொண்டு திடுக்கிடடுப படுக்கையை விட்டு எழுந்தேன். எழுந்து பார்த்தவுடன் எனக்கு வெட்கமாயிற்று, ஆச்சரியமும் உண்டாயிற்று. பொழுது விடிந்து நல்ல நேரமாய விட்டது. ஹோட்டற்காரியே எனக்காக வெந்நீர் எடுத்ததுக்கொண்டு வந்து நுழைந்தாள். அந்த நல்லாள் அவருண்டான கடிபிடி சததத்தைக் கேட்டுப் பயப்பட்டு

அதெல்லாம் என்னவென்று வினவினாள். “அஃது ஒன்றுமில்லை. சில சாமான்களை அங்கே வைத்திருந்தேன். அவ்வளவுதான் அதற்காக நீ கவலைப்படாதே” என்று அவளுக்குச் சொன்னேன். அதற்கு அவள், “ஐயோ, இதத்தை வருஷ காலமாக நான் ஹோட்டல் வைத்து நடத்தி வருவதில் இரண்டொரு விஷயமாவது தெரிந்துகொள்ளாமற் போகவில்லை. களவா காப்பாக நீர் அநதச சாமான்களை அப்படி வைத்திருந்தீர் நல்ல யுகதி செய்தீர்” என்று பதில் சொல்லிக் கடகடவெனச் சிரித்தாள். அன்று முழுதும் அங்கே குடிக்க வருகிறவர்களெல்லாருக்கும் வேடிக்கையாக இந்த வர்த்தமானத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே யிருந்தாள்.

அன்று முழுதும் பிரஸ்ஸல்ஸ் பட்டணத்தைச் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அஃது அழகிய பட்டணம். நல்ல கட்டடங்கள் அநேகம் உண்டு. அவற்றுள் ஹைகோட்டி, அரசனது அரண்மனை, நகர மாளிகை, முனிசிபல் கட்டடங்கள், பியாங்குகள், செயிண்டு குடே (St. Gudule) என்னும் ஆழ்வாரின் சர்ச்சு, அதிலுள்ள ஸத்தியாஸனம் என்னும் இவை முக்கியமானவை. அந்த ஸத்தியாஸனம் எனபது ஆதாம் (Adam) என்னும் ஆதிபுருஷனையும் ஏவா (Eve) என்னும் ஆதி மாதையும் சொர்க்கத்தினின்று வெளியே தூரத்தியதைக் காட்டும் நோத்தியான உருவமைப்பு. ஆன்ட்வாப்பு நகரத்தில் செழித்தோளாகிய வாததகனொருவன் அதை இநதச சாச்சுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்திருந்தான். இன்னும் சில நல்ல ஞாபகச் சின்னங்கள் அவ்வூரில் உண்டு. அவையாவன—எகமான்டு, ஹோரன், காங்கிரஸ் கம்பம், ஆனஸ்பாக மெமோரியல், மானகனபிஸ் (Egmont, Horne, the Congress Column, the Anspach Memorial and the Manneken Pis) என்னும் சிலைகளாம். நந்தவனமும் மிகச் சிறப்பானது. இரவில் 7-மணிகுமுேல் அதில் விளக்குப் போடு

கிறார்கள். மொததத்தில், பெல்ஜியம் போன்ற சிறிய தேசத்திற்கு பிரஸ்ஸல்ஸ் ஏற்புடைய அழகான தலைநகராகும்.

பிரஸஸலைசை விட்டுப் புறப்பட்டு லீஜ் (Liege) என்னும் பட்டணத்துக்குப் போனேன். அங்குள்ள கோட்டையைப் பார்த்தேன். கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்த காலத்தில் சததுருக்களுக்கு இடம் கொடாமல் தீரமாக எதிர்த்துப் போராடியது அந்தக் கோட்டை. அதனால் நேசக கட்சிக்காரர்கள் யுத்தத்திற்கு வேண்டிய சன்னகைகளைச் செய்துகொள்வதற்குப் போதுமான அவகாச மளித்தது அந்தக் கோட்டையே. ஆதலால், அது சரித்திரப் பிரஸித்தி பெற்றதாகும். லீஜுக்கு அருகிலுள்ள பிரதேசம் மிக அழகானது, ஜாமன் எல்லை வரையில் அஃது அப்படியே இருக்கிறது. லீஜ்விருந்து கோலோன் (Cologne) என்னும் பட்டணத்துக்குப் போனேன். வழியில் எயிலா சாப்பல் (Aie-La-Chapelle) அல்லது ஆச்சேன் (Aachen) என்னுமிடத்தைக் கடந்து போனேன். அது ஜர்மனியின் எல்லைப்புறப் பட்டணம். ஆனால், நான் போன காலத்தில் அதை ஜர்மானியர் வசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸாயங்காலம் கோலோனுக்குப் போய்ச் சோந்தேன். ஆச்சேனில் யூதன் ஒருவனையும் அலஜூரியா தேசத்து முகமமதியொருவனையும் கண்டு அவர்களுடன் சினேகம் செய்துகொண்டேன். முதலதரமாகவும் சராஜு குறைவாகவும் இருக்கிற ஹோட்டல் ஒன்று தங்களுக்குத் தெரியுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடன் போய் நாள ஒன்றுக்கு 200 மரக்கு வாடகைக்கு ஒரு நல்ல அறை எடுத்துக்கொண்டேன். 200 மார்க்கு எனபது அந்நாளில் எக்ச்செஞ்சு வீதப்படி 6 பென்சு ஆகும். அதே தொகைக்கு நல்ல சைவச் சாப்பாடு அவகே கிடைக்கிறது. ஆனால், உணவுப் பதார்த்தங்கள் வேறுபாடில்லாமல் ஒரே தினுசாய் இருக்கின்றன. ஊண் கழிந்தபின், ஒரு நல்ல நாடகசாலைக்குப் போய் அழகிய நாடகமொன்று பார்த்தோம்.

பாட்டுகளும் காட்சித் திரைகளும் இங்கிலாந்திலுள்ளதைக் காட்டிலும் நன்றாக இருந்தனவாயினும், நடிக்கும் திறமை அதற்குத் தாழ்வானதே. கோலோனிலுள்ள இனிமைகளுள் ரைன் (Rhine) என்னும் நதியும் ஒன்று. கோலோன் இங்கிலீஷ்காரர் வசத்திலிருந்தது. அங்கே இங்கிலீஷ்காரர்கள் அநேகா இருந்தார்கள் இங்கிலீஷ்காரரும் ஜாமானியரும் ஒருவருக்கொருவர் வேற்றுமை நின்று அந்நியோந்நியமாகவே வியவகரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிரெஞ்சுக்காரரும் ஜாமானியரும் ஒருவரை யொருவர் பகைத்துக் குரோதம் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பதற்கும் இதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம். இங்கிலீஷ்காரர் குடியேறியிருந்த பிரதேசத்தில் வெள்ளையரல்லாத வேறு தேசத்துப் படைகளை வைத்திருக்கவில்லை; பழைய ஜாமானிய ஸாமராஜ்யத்து எந்தப் பகுதியையும் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளவில்லை. இந்தக் காரணத்தினாலே இங்கிலீஷ்காரரும் ஜாமானியரும் பகையின்றி நட்பாக வியவகரிக்கிறார்கள் போலும். பிரிட்டிஷார் வசத்திலிருந்த பிரதேசத்தில் வாழ்க்கை மற்ற இடங்களிலுள்ளது போலச் சாமானியமாக இருந்தது. பிரெஞ்சுக்காரர் வசத்திலிருந்த பிரதேசத்திலோ ஜாமானியர்கள் சிறிப்புமசந்தோஷமுமாக இல்லாமல் துக்கங் கொண்டிருந்தவர்களைப் போல இருந்தார்கள். இங்ஙனமாகக் கோலோன் பட்டணத்திற்களியும் கூடதும் கொந்தளித்துக்கொண்டிருக்க, அதை யடுத்துள்ள காப்லின்ஸ் (Coblenz) என்னுமிடம் துக்க கோலமாய் மங்கியிருந்தது. அதை வசப்படுத்திக் கொண்டிருந்த படையாட்களும் பிறநாட்டாரும் மாதிரிமே அதிற் குசாலாகக் களித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தக் குசாலும் கொண்டாட்டமும் கூட மிகக் கொஞ்சமே எனவேண்டும். ஏனெனில், துக்கம் நிறைந்த இருளபோன்ற பிரதேசத்தில் எவனும் உத்தியோகத்திலிருக்கும் போதல்லாமல், ஒழிவு நாட்களில் இருக்க விருட்பமாட்டான். தன

நாட்டுக்குப் போய்விடுவான். கொலோனிலுள்ள சிற்றுண்டிச்சாலைகளில் ஜனங்கள் எப்பொழுதும் நிறைந்திருப்பார்கள். அவை இரவில் நெடுநேரம் வரையில் திறந்திருக்கும். களஞ்சுகடைகளிலும் சூதாட்டக் கொட்டிகளிலும் பெருத்த வியாபாரம் புரண்டு கொண்டேயிருந்தது. தோலவியுற்ற தேசத்தார் இவ்வளவு குசாலாக இருப்பது எனக்கு விந்தையாகத் தோன்றியது. கொஞ்சம் படிப்புள்ள ஜாமானியனொருவனைக் கேட்டேன். “துக்கத்தை மறப்பதற்கு இது சாதனமா யிருக்கிறது அன்றியும், நாள் முழுதும் நாகள வேலைசெய்கிறோம். அதனை இரவில் இளைப்பாறுவதற்கு ஏதாவது விநோதமும் விளையாட்டும் வேண்டும். அது வல்லாமல் வேலைசெய்துவரும் பணத்தில் ஏதாவது மீத்துவைக்க வேண்டுமெனவும் ஆசை எங்களுக்கு இல்லை. ஏனெனில், என்ன மீத்துவைத்தாலும் அவ்வளவையும் யுத்தம் ஒன்று வந்து கடைசியில் அடித்துக்கொண்டு போய்விடும்; இல்லையெனின் நஷ்டசட்டுக் கமிட்டியாராவது பாலஷிக்கதுகளாவது பறித்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள்” என்று அவன் பதில் சொன்னான். பெரும்பாலும் இதே மாதிரியான காரணங்களை பரீலின், லீப்ஸிக்கு டிரேஸ்டன் என்னுமிடங்களிலும் எனக்குச் சொன்னார்கள். நான் போய்ப் பார்த்த காலத்தில் ஜாமனி முழுவதிலும் முன்பின் எண்ணாத கட்டுடியும் சூதாட்டமுமே நிறைந்திருந்தன. கொலோனிலுள்ள மிகச் சிறந்த அமிசங்களுள் அதன் அருமையான பெரிய தேவாலயமே. நான்போன வேளை அந்தி வேளையாகும்; அஸ்தமிக்கும் சூரிய கிரணங்கள் அதன்மீது படிந்திருந்தன. மாடப் புறங்கள் கூடக் கூடமாக அதனைச்சுற்றி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. அதைப் பார்த்தது, எனக்கு அதிசயமான உற்சாகம் உண்டாயிற்று. ஆகாசவாணியாலும் விமானங்களாலும் அப்படிப்பட்ட மன வெழுச்சி உண்டாகாது. மத்திய காலமென்று சொல்லும் நாட்களில் செய்த சிற்பம் முதலான சில காரியங்களுக்கு நாகரிகம்

மிகுந்ததெனச் சொல்லும் இக காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்டவைகளுள் எதுவும் ஈடாகாது. பண்டைக் காலத்துச் சிறப்பே சிறப்பு!

ரைன் நதி வழியே உவீஸ்பேடன் (Wiesbaden) என நுமிடத் திருகுச்செனறேன. அநதப் பயணம் மிக இனிமையாக இருந்தது. இருபுறமும் தேசக் காட்சிகள் மனோஹரமாக இருந்தன. நான ஏற்சென்ற கப்பல் சுமாராகப் பெரிதே யாகும். சில இடங்களில் ரைன் நதியானது சேறு நிறைந்த ஏரிபோல இருந்தது நதியின ஜலம் இனிய நீல வாணமானது. நதி ஆழமும் அகலமும் வாயந்தது; இரு கரைகளிலும் செழிப்பான நிலங்கள் உண்டு. ஐரோப்பாகக் கண்டதது மிக அழகிய மாளிகைகளிற் சில இந்நதிக் கரைகளில் இருக்கின்றன அவற்றுள் ரைன்ஸ்டீன் (Rhinstein) எனபதை விசேஷமாகச் சொல்லலாம். கூடன பெலசு (Guten fels) என லும் மாளிகை பாழாய் கிடக்கின்றது அக்குன்றின்கீழ் ஏறப்பட்டிருக்கிற கிராமமும் அதுவும் காண்பதற்கு விநோதமாயிருக்கின்றன. லோலி (Loreley) எனபது மறறோர் அழகிய இடம். இந்நதியின் கரைகளிலுள்ள மறற இனிமையான இடங்களுள் காபலெனசு எனபதும் பான் (Bonn) எனபதுமாம் இவ் விரண்டு இடங்களிலும் அழகிய பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இநதப் பாலங்களுக்காக ரைன் நதி பிரஸித்தி பெற்றுள்ளது பான் எனபது அழகிய யூனிவாஸிட்டி பட்டணம் அவ்விடத்துப் பாலம் மிக அழகாக அமைந்துள்ளது. சாயங்காலம் உவீஸ்பேடன் என நுமிடத்திற்குப் போய்ச் சோந்தோம்

உவீஸ்பேடன் என்பதொரு விஹார ஸ்தலம், இதிலுள்ள ஆகாஜ நீர்களுக்காகவும் இவ்வூர் பெயர் பெற்றது. சில நண்பர்களுடன் ஆகாஜ நீர்க்கிணற்றுக்குப் போய் ஒரு கோப்பை நீர் அருந்தினேன். அதன் சுவை மிக வெறுப்பாயிருந்தது, குடலைப் புரட்டியது. இளமைப் பருவத்தில் நான் கொட்டைமுத்து எண்

னைய குடிதது வழக்கப்பட்டிராவிட்டால், அந்நீரைக் குடித்திருக்கவே முடியாது. அந்தக் கிணற்றைச் சுற்றிக் கீலவாத நோய் கொண்ட முதியவர்களேநகர் உட்காராது, சிறிதும் இனிமையில்லாத அந்த ஜலத்தை பலியிடக் கொண்டுபோகும் ஆட்டுகளுள்ள விரகதி பாவனையோடு, குடிததுக்கொண்டிருக்கக் கண்டு உண்மையில் மனம் வருந்திப் பரிதவித்தேன். இந்த ஓர் அசௌகரியம் மாதிரியே தவிர, அந்த நோயாளிகளா சந்தோஷமாகக் காலங் கழிப்பதற்கு உல்லஸம் மிகுந்த அந்தப் பட்டணத்தில் அநேக வசதிகள் உண்டு. உவீஸ்பேடனிலுள்ள நாடகசாலைகளும், நடன மாடங்களும், கான மந்திரங்களும், கள்ளககடைகளும், சிற்றண்டிச் சாலைகளும், ஜட்டிக் கொட்டிகளும் ஜாமனி ராஜ்யத்திற்குள்ள சிறந்தவைகளாம்.

உவீஸ்பேடனிலிருந்து பர்லினுக்குப் போனேன். நாணயபரிவாதனை வீதம் (exchange rate) வெகு அனுகூலமாயிருந்தது. ஜர்மன்நாணயம் மிகக்கேவலமாக இழிந்திருந்தபோதிலும், அந்தப் பிரயாணத்திற்குரிய சததம் 450 மார்க்கு எனபது மிக அதிகம் வேண்டாமென்று விலக்கக்கூடுமானாலும், பன்னிரண்டே அணுவககு எனக்கு ஒரு முகல வகுப்பு டிக்கெட்டு கிடைத்தது. 2-ம் வகுப்பில் எனனுடன் போய்க் கொண்டிருந்த ஜாமானிய பள்ளிக் கூடத்து உபாத்தியாயன ஒருவன், “இவ்விடத்தில் விஷயங்களெல்லாம் தலைகீழாகப் புரண்டு கெட்டுப்போயிருக்கின்றன. இன்னும் சில நாள் போனால் ஜர்மனியில் அந்நிய தேசத்தாரா மாதிரியே சௌகரியமாக வாழ்வதற்கு ஆகுமபோலிருக்கிறது. எங்கள் பிதுரு பூமி மிக்க கேவலமான நிலைமையிலிருக்கின்றது. ஆயினும், அது மறுபடி தலையெடுத்துப் பிரபலமாக விளங்கும். ஜேனா (Jena)வுக்குப் பின் அது ஓங்கி வளரவில்லையா” என்று மனவருக்கத்தோடு சொன்னான் “மாஜி கெய்லாமீது உனக்கு இஷ்டமா?” என்று வினவினான். அதற்கு அவன் அவரிடத்தில் எத்தனையோ

குறைகள் உண்டு. ஆயினும், 1914-ம் ஆண்டு வரையில் அவருடைய ஆட்சியானது ஜாமனியின் சுரித்திரததில் மிகப் பிரபலமாயும் பெருமையாயும் இருந்தது” என்று சொன்னான். “கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தில் ஜர்மனியை அவா இப்படி மாட்டி வைத்திருக்கக் கூடாதென்று உனக்குத் தோன்றவில்லையா?” என்று கேட்டேன். “ஆம் அது பெரிய தவறே; வெற்றி பெறுவோமென்றே அவரும் நாங்களும் எண்ணியிருந்தோம். எங்கள் எண்ணம் ஈடேறாதாயிற்று. அதற்குப் பிராயசுதிதமாக நாங்கள் வேண்டிய தண்டம் கொடுத்துவிட்டோம் இன்னும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று மறுமொழி கூறித் துக்காகிராதனானான். அதைக்கண்டு நான், நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த வழி நடையை விட்டு நீங்கி, என்னுடைய அறைக்குத் திரும்பி வந்து விட்டேன். சிறிது நேரம் பொறுத்து அவன் என்னென்ன வந்தது, ‘ஐயரே! எனக்குண்டான மனசு சஞ்சலத்தைப்பற்றி எனனை மன்னியுங்கள், பிதுரு பூமிகுண்டான தெளர்ப்பாக்கியமான தலை குனிவு என் மனத்தை மிக உறுத்திக் கூரிய வாளபோற் குற்றுகின்றது. அஃது என்னுடைய காலத்தில் ஏனே நெர்ந்திருக்கவேண்டுமே? யுத்தத்திற்கு முன்னால் நான் காதுவூற கேட்பதற்குப் பிரியப்பட்டுக் கொண்டிருந்த “Deutschland Uber Alles” என்னும் பெயர் இப்பொழுது வெறுப்பாயிருக்கின்றது இப்போது இல்லாத பண்டைப் பெருமையைப்பற்றிப் பேசுவது மிகவும் வருத்தமாயிருக்கின்றது. ரைன் நதியின் பெருமையைப் பாராட்டிப் பிரஸித்தமான பாட்டு ஒன்று பாடுவார்கள். என வீட்டில் அந்தப் பாட்டுப் பாடக்கூடாதென்று தடுத்ததுவிட்டேன். ஏனெனில், அதைக் கேட்டால் மனப்பைப் பாதது நடும்புகள் அழுவதுபோல கையாலாகாத எனக்குக் கண்ணீர் பெருகுகின்றது. எங்கும் ஒரே இருளாய் மூடிக்கொண்டிருக்கிற இந்த துக்கமான ஸ்திதியில் எனக்கு ஆறுதல் ஒன்றேயொன்று இருக்கின்றது. அஃது என்ன

வெளில், எத்தனையோ கோரமான விபத்துக்கள் எங்கள் பிதுரு பூமிக்கு நோந்துள்ளன. இதை நசுக்கியழிப்பதற்கு எங்களுடைய தீராப் பகைஞர்கள் திருமபத் திருமபப் பல பிரயததனங்கள் செய் தார்கள். இவைகளெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு எங்கள் பிதுரு பூமி ஒற்றுமை குன்றாமல் இருக்கிறதென்பது ஒன்றேயாம். முன்னர் இருந்த அரசிபற் பெருமை இதனமைய தெனறு தெரியாத உங்களுக்கு எங்கள் மனத்திலுள்ள வேககாடு எத்தனமைய தென்று தெரியாது” என்று சொன்னான் மறுபடி அவன் துக்கத்திலாழ்ந்து முகம் வாடி, என்னைப் பார்த்து, “போய் வருகிறேன்; இனி இந்தப் பிரயாணம் முழுதும் எனக்குத் துன்பமே டேவிடருக்குப், உமையும துன்பப்படுத்த எனக்கு இஷ்ட மில்லை” என்றான். அவன் என்னை விட்டு நீங்கியபோது துன்பமே வடிவமாக இருந்தான் அன்று சாயங்காலம் பாலினுக்குப் போய்ச் சோந்தேன். வாடகை வண்டி வைத்துக்கொண்டு லின்டன் ஸ்ட்ரீட் ராஸ் (Linden strasse) என்றாமிடத்திற்குப் போனேன். அங்கே ஒரு ஜர்மானிய குடும்பத்தோடு தங்கியிருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தேன்.

அங்கே ஹோ என் என்பவனும் அவன் மனைவி பிரா என் என்பவனும் (Herr and Fraw N.) எனக்காகக் காதலிருந்தார்கள். அந்த வீட்டில் புருஷன், மனைவி, மகள், மாமியார் ஆகிய நால்வரே இருந்தார்கள். மாமியார் என்பது நம் நாட்டிலுள்ள துபோலவே மனைவியின் தாயாரைக் குறிக்கும். ஒருவருக்கொருவா குசலப்பிர சனைகள் கேட்ட பிறகு, எல்லாருமாகத் தேநீர் குடித்தோம். பிறகு நாவகள் வெளியே உலாவப்போனோம். பிரா என் தன் அடுப்பங் கரைக காரியத்தைப் பார்க்கப் போனான். நான் என்ன புசிப்பேன், என்ன புசிக்க மாட்டேன் என்று விவரமாக என்னைக் கேட்டு அவ் வடிமை, ஜர்மானியருக்குள்ள வியவகாரத் தன்மையோடு அந்த விவரங்களையெல்லாம் தன்னுடைய மடைப்பள்ளி டையரியில்

எழுதிக்கொண்டாள். எனக்கு ஜர்மன் பாஷை தெரியாது. அவளுக்கு இங்கிலீஷும் தெரியாது பிரெஞ்சும் தெரியாது. ஆகையால், என்னுடன் வந்திருந்த யூத நண்பன் நான் பிரெஞ்சில் சொல்லுகிற வார்த்தைகளை அவளுக்கு ஜர்மனியில் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று. நான் அங்கே இருப்பதற்கும் சாப்பிடுவதற்கும் நாள ஒன்றுக்கு 2000 மார்க்கு கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. இங்கிலீஷ் பவுண்டு என்பது அந்நாளில் 10,000 மார்க்குக்கு ஈடாகும். பாலின் நகரத்தில் மற்ற இடங்களில் சார்ஜு இதைவிடக் குறைவே. இங்கே சார்ஜு அதிகமென்று தெரிந்தபோதிலும் அதைக் கொடுப்பதற்கு நான் மனம் வந்தவிலலை. எனக்கு அவர்கள் செய்த சார்ஜு மிகக் குறைவென்று அந்த யூதன் எனக்குச் சொன்னானையொழிய, அவன் சாப்பிடுகிற இடத்தில் இதைவிட மிகக் குறைவான தொகையே கொடுக்கிறானென்று நான் நினைப்பதற்கு இடம் தாராளமாக இருந்தது. ஒரு நாள் இதைப்பற்றிப் பச்சையாக நேரே கேட்டுவிட்டேன். அதற்கு அவன் “ஓ, நான் நாள ஒன்றுக்கு 1500 மார்க்கே கொடுக்கிறேனென்று வைத்துக் கொண்டாலும், உமமைப்போல எனக்கு இந்த உணவு வேண்டும், அந்த உணவு வேண்டும் எனனுமநியம் நிஷேதங்கள் இல்லை, சமைக்கிறவர்களுக்கு என்னுடைய அதிகப்படி சிரமம் இல்லை. அன்றியும், நான் பழைய வாடிக்கைக்காரன்; வாடிக்கைக்காரர்களுக்கு ஜர்மானியர் எப்பொழுதும் கொஞ்சம் சரஸமாகவே சார்ஜு செய்வது வழக்கம்” என்று சொன்னான். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டுமோ அப்படி உத்தம ரீதியாகவே நடந்துகொண்டேன். அவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதைத் தன் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்த நண்பன் எனக்குச் சொல்லியிருந்தானாயினும், நான் அப்படிச் செய்யாமல் பிரா என் கையில் நேரே கொடுத்தது விட்டேன் அவன் மூலமாகக் கொடுக்கவிலையென்று அவனுக்குக் கொஞ்சம்

மனவருத்தம் இருந்ததுபோலத் தென்பட்டது. எஃது எப்படியிருந்தபோதிலும், ஊனுமீ இருக்கையும் எனக்கு வேண்டியபடி நனாகவே இருந்தன.

ஸாயங்காலம் நாங்கள் வெளியிற சிறிய தூரமே போய வந்தோம். ராயல் தியேட்டருக்குப் போய், டிக்கெட்டுகள் வாங்கினோம். ஜாமானியரல்லாதவர்களுக்கு டிக்கெட்டு சாஜு வட்டங்கு அதிகம். அதற்குக் காரணம் என்னவெனில், நாணயப் பரிவாததன் வீதம் மிக அனுகூலமாக இருக்கிறதென்றார்கள். வேறு சில அந்நிய நாடுகளின் நாணயப் பரிவாததன் வீதம், அஃதாவது, எக்ஸ்சேஞ்சு அனுகூலமாயில்லை என்பது எனக்குத் தெரியுமாதலால், அந்நியர்களெல்லாருக்கும் அதிகச் சாஜு வாங்குவது நியாயமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆயினும், அவர்கள் சொல்லுகிற காரணம் முற்றும் சரியல்லவென்று சொல்லக்கூடாது ஏனெனில், இங்கிலீஷ்காரரேனும் இந்தியரேனும் அமெரிக்காக்காரரேனும் அதிகப்பணம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பினும், அவர்கள் கொடுப்பது ஜாமானியா கொடுக்கும் தொகைக்குக் குறைவையாகும். இந்த உண்மையை மறந்து பிற நாட்டார் பலர் அதிகச் சார்ஜைப்பற்றி ஆக்கிரகப்படுகிறார்கள்.

இரவுப்போசனம் திருப்தியாயிருந்தது. எனக்காகச் சமைத்திருந்த சாமானிய மரக்கறிப் பதார்த்தங்களை மனமாத்ரபுசித்தேன். தான் சமைத்திருப்பது சரியாயிருக்கிறதோ இல்லையோவென்று தெரிந்து கொள்ள பிரா என் மிக்க கவலைப்பட்டனாகொண்டிருந்தான். இன்னும் கொஞ்சம் சாப்பிடும் என்று என்னை வற்புறுத்தினான்.

சாப்பிடுகிறவர்களை இவ்விதமாக வற்புறுத்தி உபசரிப்பது, இதுககளின் தர்மத்திலே முதன்மையானது. இப்படி உபசரிப்பவர்கள் வீட்டிலேயே அன்னம் புசிக்கலாமல்லாது மற்ற இடங்களிற் புசிக்கலாகாது. இந்த உபசாரத்தோடு உண்பது ஒரு கோடிருபாய் பெற்றதற்கு ஈடான திருப்தி தரும். இதையே நமது ஒளவையா “உண்ணீர் உண்ணீரென வுபசரியா தம்மனையில உண்ணுமை கோடி

பெறும” என்று பாடியிருக்கின்றார். வேண்டா வெறுப்பாக அன்னமிடுகிறவர்கள் வீட்டிற் புசிக்கலாகாது. அவ்வன்னம் உடம்புக்கு ஒவ்வாது, விஷமாகப் பரிணமிக்கும். அப்படி அன்ன மிடுவதனால் இடுபவர்களுக்கும் புண்ணியமில்லை. இந்தக் கருத்தை விளக்கியே “ஏசி இடலின இடாமையே நனறு” என்றா ஆனறோ.

“நீர் பெருந்தொகைப் பணம் கொடுக்கின்றீர்; உமது வயிற்றை வாடவைத்தால் எங்களுக்குப் பெருந்தோஷம் நேரும்” என்று எனக்கு அவள சொன்னாள்.” “அந்தக்கவலையே உனக்கு வேண்டாம அமமா, என வயிற்றுக்கு வஞ்சனை செய்யமாட்டேன் ” என்று பதில சொன்னேன். அப்போது என யூத நண்பன், “ அதிற் சந தேகமே இல்லை ” என்று சொன்னான். அவனுடைய வார்த்தைக்கு வந்தனம் செய்தேன். போஜனநதரம் நாடகசாலைக்குப்போய், நல்ல ஆட்டமொன்று பார்த்தோம். அந்த நாடகசாலையில் இடை நேரங்களிற் கோனாக்(Cognac)சாராயம்பொதிந்துள்ள சாக்லேட்டு மிட்டாய்களைப்பசுரங்கமாக விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஜர்மானிய யுவர்கள் அந்தச் சாக்லேட்டை வாங்கித் தங்களுக்குப் பிரியமான ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஸ்திரீகளும் அவைகளை ஏற்று ஆவலுடன் விழுங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அஃது எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது எனக்குண்டான ஆச்சரியத்தை பிரா என் மாதினிடம் தெரிவிக்கவே, ‘ஆணுகேற்றது பெண்ணுகும ஏற்கும, இரண்டொரு மொந்தையாவது குடித்துத் தாவகமாடாத புருஷனொருவனை மணக்க நானே விருமப்பமாட்டேன்” என்று அவள சொன்னாள். அவளுக்குப் பதில சொல்லாமல் நான் வாயை மூடிக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட மனோபாவனைகளுள்ள நாகரிகம் இந்தியாவிற்குப் பரவாமற் செய்யுமபடி ஈசுவரனைப் பிரார்த்தித்தேன்.

அடுத்த இரண்டு வார தினங்கள் பாலின் (வரலீன) நகரத்திலுள்ள முக்கியமான இடங்களையும் விஷயங்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன் Hohenzollerns என்னும் பட்டணம் விசேஷமானதே. ஆனால், அதன் விஸ்தீரணம் லண்டனுக்கு ஈடாகாது, அழகு பாரி நகரத்துக்கு ஈடாகாது. பாரி நகரத்தைப்போலவே செய்யவேண்டுமென்று பர்லின் நகரத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள்; ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பாரி நகரத்து மோஸ்தரையே பின்பற்றியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு செயதாலும், இது பாரி நகரத்துக்குத் தாழ்வானதாகவே இருக்கின்றது. இப்படியிருப்பது நியாயமே. ஏனெனில், பிரெஞ்சுகாரர்களுடைய மனப்போக்கும ஊக்கமும் புத்தியும் சாமாததியமும் ஒரு மாதிரி, அதற்குத் தக்கபடி பாரி நகரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஜாமானியருடைய புத்தியும் நோக்கமும் அபிப்பிராயங்களும் அதற்கு முற்றும் மாறானமையின, இவர்கள் எவ்வளவு பின்பற்றியபோதிலும், இது பாரி நகரத்துக்கு ஈடாவதில்லை. அப்படி யிருந்தபோதிலும் பாரி நகரத்தைப் பின்பற்றியதனால் பாலின் நகரத்தில் அநேக அழகிய காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். போலிசெய்ததனாலும் பயனிலலாமற் போகவில்லை. மிக நேர்த்தியான கட்டடங்கள் இந் நகரத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை, Emperor William I, the Ex-Kaiser, the Ex-crown Prince எனபவர்களுடைய அரமனைகள், chancellor உடைய மாளிகை, ராஜாங்க சட்டசபை, யூனிவாஸிட்டி, விஞ்ஞான கலாசாலை, சித்திர கலாசாலை, சங்கீத சாலை, நாடக சாலை, நர்த்தன சாலை, மியூசியம், நாஷனல் காலரி, புதிய நகரமாளிகை, ராஜ குடுமபததாருடைய கல்லறை, the Emperor William Memorial Church, the Cathedral, the Church of St. Hedwiga, the Market, the Braudenburg Museum, the Emperor Frederick Museum, the Arsenal எனபன சிலவாம். இந் நகரத்திலுள்ள அரமனைகள்

மகத்தாகவும் செளகரியமாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால், அழகிலேனும் சிறப்பிலேனும் வாசேல்ஸ் (Versailles) பான்டன் புளூ, (Fontain ebleau) டியூலரீஸ் (Tuleries) எனனும் இடங்களிலுள்ள வைகளுக்கு ஒப்பிட்டிப் பார்த்தால், இவை மிகச் சாமானியமானவையெனவே தோன்றும். இப்படியிருக்கத் தக்கதும் சகஜமே. ஏனெனில், பிரஷ்யா (Prussia) பொருள் வளமுள்ளதன்று, ஜர்மானிய சாம்ராஜ்யம் அவைகளுக்குப் பின்னரே தலையெடுத்தது.

இங்குள்ள யூனிவாஸிட்டி நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தியாகும் பாங்குள்ளது. இங்குள்ள புலவர்களும், இங்கே நடக்கும் கலவிப் பயிற்சியும் மற்ற யூனிவர்ஸிட்டிகளில் காட்டிலும் தாழ்வாக இல்லை. நான் இந்த யூனிவாஸிட்டியைப் பார்க்கப் போனபோது, வயோதிக நெருவன என்னை யணுகி விசாரித்து, நான் இந்தியன் என்று தெரிந்துகொண்டு, தன் கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்த டாசோப் நிஷ்த்துப் புலதக்கத்தில் ஒரு வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லும் படி என்னைக் கேட்டான். ‘எனக்கு வடமொழிப் பயிற்சி இல்லை; ஆதலால், அர்த்தம் சொல்லத் தெரியாது’ என்று சொன்னேன். “ஓ, நீர் முகமமதியரோ அல்லது கிறிஸ்தவரோ என்னவோ” என்றான், ‘இல்லை, நான் ஹிந்துவே’ என்றேன். “அப்படியானால் வேதமோதுவதற்கு உரிமையில்லாத ஜாதியை நீர் சேர்ந்தவர் போலும்” என்றான். ‘இல்லை, இல்லை, நான் பிராமணனே’ என்றேன். அதற்கு அவன், ‘பிராமணரா, பிராமணராயிருந்தும் வேதம் தெரியாதா! அப்படியிருத்தல ஒரு நாளும இயலாது. உண்மையான காரணம் இன்னதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. என்னைப் போன்ற இந்துவல்லாத அனூரியனுக்கு வேதத்தை விளக்க உமக்கு இஷ்டமில்லை’ என்றான். அவனுடைய அபிப்பிராயம் தவறென்றும், என்னைப் போல எத்தனையோ பிராமணர்கள் ஸமஸ்கிருதம் தெரியாதிருக்கிறார்களென்றும் அவனுக்கு

உறுதி கூறினேன். அப்போது அவன், “என்ன விபரீதம் எனன விநாச காலம்! இளைஞரே, உங்கள் வேதத்தைப் படிக்காமல் இப்படி அஞ்ஞானத்தில் ஆழ்ந்து இருக்காதீர். இப்பொழுது ஒன்றும் மிஞ்சுப போகவில்லை. இனியேனும், அதைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளும்” என்று புத்தி சொன்னான். ஹிந்துவல்லாத அந்தக் கிழவன் இவ்வாறு என்னைக் கண்டித்ததனால், நான் ஒழிவு வேளைகளில் ஸம்ஸ்கிருதத்தைக் கருத்தோடு கற்கத் தொடங்கி, பகவத் கீதையைப் படிப்பதற்கும், அதன் அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் திறமை வாய்ந்தேன். அது முதல் பகவத் கீதா பாராயணமே எனக்குச் சாந்தியும் சந்தோஷமும் சுகமும் அளித்து வருகின்றது. இங்கிலாந்திற் போலல்லாமல் ஜர்மனியிலுள்ள ஒவ்வொரு யூனிவாஸிட்டியிலும் ஸம்ஸ்கிருதம் படிப்பதற்கு வேண்டிய அனுகூலங்களை அமைத்திருப்பது விசேஷமான விஷயமே. ஆகஸ்போடியும் கேம்பிரிட்ஜிலுங்கூடச் சில நாளைக்கு முன்னரே ஸம்ஸ்கிருதம் கற்பிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

ஜர்மனியில் சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்குப் பெருந் துணையொன்று இருக்கிறது. அங்கே பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யும் கர்மகாரர்கள் படிப்பாளிகளாகவும் விரிமன முடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சித் துறையில் உழைக்கக் கூடியவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து வைத்துக்கொண்டு பௌதிக சாஸ்திர சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செயவிக்கிறார்கள். அவ வாராய்ச்சிக்காரர்கள் பல நாள் உழைத்து ரஸாயன சாஸ்திரத்திற் கண்டுபிடிக்கிற அருமையான புதிய மாம விஷயங்களைத் தம் வியாபார காரியங்களுக்கு உபயோகித்துப் பெரிய லாபம் பெற்றுப் பிரபல தனவான்களாகிறார்கள். தங்களுடைய செல்வப் பெருக்கத்தின் பொருட்டு அவர்கள் செய்யும் இந்தக் காரியத்தினால், ஜர்மனியில் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி ஒருவதற்கு இடமேற்படுகின்றது; அறிவு வளருகின்றது. நம் தேசத்தில் இப்படிப்பட்ட காரியமே இல்லை.

பெரிய பெரிய வர்த்தகர்கள் இருக்கிறார்களே யல்லாமல், அவர்கள் பிறநாடுகளில் உணடாக்கப்பெற்ற பண்டங்களை வரவழைத்து விற்று வரும் லாபத்தைக்கொண்டு திருப்தியடைகிறார்கள். இந்திய வர்த்தகப் பிரபுக்கள் ஜாமனியின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி நடக்கிறவரையில் தெளாப்பாக்கியமான இந்த தேசத்தில் ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தியாகாது. வியாபாரப் பண்டங்களும் அதிகமாகா. இந்தியா தேசம் தலையெடுகாது.

பூனிவர்ஸ்டியைக் காட்டிலும் பலகலா பாடசாலை என்னும் விஞ்ஞான கலாசாலை மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. அதனினும் இது மிகப் பயன்படாததென என் மனதில் ஊன்றிப் பதிந்தது. கைத்தொழில்களுக்குரிய கல்வி கற்பிப்பதற்காக இந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஏற்பாடு மிக அருமையானது. நான் பிறந்த நாடாகிய சென்னை ராஜதானி பிரஷ்யா மாகாணத்தைக் காட்டிலும் குடித தொகையில் பொருத்தது. அப்படியிருந்தும், இந்தப் பலகலா பாடசாலையைப் போன்ற தொன்றேனும் சென்னை மாகாணத்தில் இல்லையே என்னும் துக்கத்தினால் என் கண்ணில் நீர் பெருகியது. பாலின் நகரத்திலுள்ள இந்தப் பாடசாலையைப் போலப் பிரஷ்யா மாகாணத்தில் எத்தனையோ பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. மேற் சொல்லிய கைத்தொழிற் கலாசாலையையும் பெரிய நாடக சாலையையும் நர்த்தன சாலையையும் பார்த்தபோது, இந்தியாவில் துரைத்தனத்தார் இப்படிப்பட்ட காரியங்களை அதிகமாகச் செய்யாமற் போனாகளே என்று துக்கத்தேன. இப்படிப்பட்ட காரியங்களெல்லாம் துரைத்தனத்தாரா செய்யக்கூடும், செய்வது அவர்களுடைய கடமையுமாகும் எனப் பகை இந்நகராவின் பிறந்த எங்களுக்குள்ள பரம்பரையான கொள்கை. ரெயினவேக்கள், நாடகசாலைகள், பள்ளிக் கூடங்கள் முகலானவைகளைத் துரைத்தனத்தாரா கைக்கொண்டு நடத்துவார்களே, மேற் சொல்லியவை வேண்டாமென்றேனும்

ஆட்சேபகரமானவையென்றேனும் இந்தியனெவனும் நினைக்கமாட்டான். நமது தூதரிருஷ்ட வசத்தினால் இங்கிலீஷ்காரர் எஃது எட்படிப் போகிறதோ அந்த வழியே போகட்டும் எனனுமொரு தனிக்கொள்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அன்றியும், எந்த மனிதனும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் முற்பட்டு துரைததனத் தாருக்குப் போட்டியாக வேலை செய்யலாம் என்னுமொரு பெரிய உரிமையையும் பாராட்டுகிறார்கள். இவ்விரண்டு கொள்கைகளையும் அவர்கள் நம் நாட்டு விவகாரத்தில் நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஆனால், இந்தக் கொள்கையையும் எல்லாருமே இந்தியாவில் அவரவர் இஷ்டம்போலத் தாராளமாக வாத்தகம் செய்யலாம் என்னும் கொள்கையையும் இங்கிலீஷ்காரர் இப்போது கைவிட வேண்டியது அவசியமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், இனிச் சீக்கிர காலத்தில் இந்திய துரைததனத்தா ஜாமானியரைப்போல; இப்படிப்பட்ட நன் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு முன்னேற்றுவார்களென்று நினைப்பதற்காகும். ஜர்மனிக்காரர் தீவிரப்பட்டுப் பற்பல கைத்தொழில்களையும் வளர்த்து நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தியாகி முதலதரமான கைத்தொழில் தேசமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்க, இந்தியாவில் ஜர்மனியைக் காட்டிலும், விளைபொருள்கள் எத்தனையோ மடங்கு அதிக மாயிருந்தும், வேலை செய்யும் ஆட்கள் சுலபமான சம்பளத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்தும், கைத்தொழில்களின் விஷயத்தில் இன்னும் பின்னடைந்திருக்கிறார்களே யென்று நான் ஜர்மனியிலிருக்கும்போதெல்லாம் நினைத்து விசண்பபட்டேன். ஜாமனியில் எல்லா ஜனங்களுக்கும் எழுதப் படிக்கத் தெரியும்; அவர்களிற் பெருபாலார் நல்ல கலவிப் பயிற்சியும் விஷய ஞானமும் உடையவர்கள். இந்த நிலைமையைக் காண்பது இனிமையாகவே இருந்தது. ஆகவே, இந்தியாவை நினைத்து அதன் தாழ்மைபான நிலையை அக தேசிதது வருத்தப்படாமலிருக்க முடியவில்லை.

சித்திரக் கலைக்காகவும் சங்கீதத்திற்காகவும் ஏற்பட்டிருக்கிற கழகத்தின் புலமை நடாத்துபவா ஒருவர் என்னைப் பார்த்து, “உலகத்திலுள்ள கான முறைகளுள் இந்திய முறையும் ஜர்மனிய முறையும் மாதிரிமே சுயமாக ஏற்பட்டவை, மற்றொன்றின் உதவியை நாடாதவை, இதர தேசங்களின் கான முறைகளெல்லாம் இவ் விரண்டின் திரிபுகளேயாம்” என்று சொன்னார். அந்த வாதத்தை எனக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தது. அவா சொல்லியது சரியேயென ஒப்புக்கொண்டேன். ஆனால், சில ராகங்களைப் பாடிக் காட்டுமென என்னைக் கேட்டபோது, எனக்குண்டான வெட்கமும் திகிலும் எப்படியிருந்தனவென்று நீங்கள் ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்குச் சங்கீதம் சிறிதுமே தெரியாதென்று ஒப்புக்கொண்டு, நான் பின்னடைந்து ‘பலட்டி’ யடித்தேன். அவா பிரிந்து போகும்போது, “இந்தியாகளுக்குப் புராதனமாயுள்ள கலைகளும் சாஸ்திரங்களும் மிக அருமையானவை. அவைகளை நினைத்து அவர்கள் மிகப் பெருமை பாராட்டுவதற்குப் பெரிதும் இடம் உண்டு. அப்படிப்பட்ட வித்தைகளை யெல்லாம் இந்தியர்கள் புறக்கணித்து வருகிறார்களென்று தோனுகிறது. இவைகளை யெல்லாம் மறந்து விட்டால், உலகத்தவர்களின் முன் இந்தியர்கள் தலை நிமிர்ந்து எப்படி நிற்பதற்காகும்?” என்று சொன்னார். அந்த வாதத்தைகள், நான் விரைந்து வீதியில் இறங்கும்போது என் காதைத் துளைத்தன.

அவ்வூரிலுள்ள மூன்று மியூசியங்களும், தேசிய மகா புருஷர்களின் படக் காட்சியும் பார்த்துக் களிக்கத்தக்கனவாகும். உலகத்திலே மிகப் பிரஸித்தமாயுள்ள சிற்பச் சிலைகளுள்ளும் சித்திரப் படங்களுள்ளும் முக்கியமானவை. சிலபர்டின் மியூசியத்திலும் நாஷனல் காலரியிலும் இருக்கின்றன. இவையெல்லாமல், வைத்திய மியூசியம் ஒன்றையும் போய்ப் பார்த்தேன். அங்கே எல்லா நோய்களும், எல்லா விபரீத பரிணாமங்களும், விகார ஸ்வரூபங்களும்

உயிர்க்களையோடு நன்றாகத் தெரியும்படி பீளாஸ்டர் ஆவ் பாரி என்னும் களிமண்ணினால் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் இப்படிப்பட்ட மியூசியம் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இவைகளினால் ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க உபயோகமான விஷயங்கள் இத்தனை அத்தனையென்று சொல்ல முடியாது. இவ் வருவடிவங்களின் அடிப்புறத்தில் அந்தந்த வியாதி வருவதற்குக் காரணங்களையும், அதைத் தடுப்பதற்கும் பரிகரிப்பதற்கும் உண்டான வகைகளையும் எல்லாருக்கும் தெரியும்படி தெளிவாக ஏழுதிவைக்க வேண்டும். பர்லினில் நான் பார்த்த வைத்திய மியூசியத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்குச் சொறப் கட்டணம் விதித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பணம் வசூல் செய்வது அவைகளைப் பராமரித்துப் பாதுகாக்கும் செலவுகளாகும். 16-வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளை அந்த மியூசியத்திற்குள் விடுவதில்லை. இந்த விதிகளை இந்தியாவிலும் ஏற்படுத்திக்கொள்வது நன்றாம்.

பாலின நகரத்திலுள்ள தருசிரேணிகளுள் மிக அழகானது Unterden Linden எனபதாம். அதில் Brandenburg Gate எனனும் பிரஸிதமானதொன்று இருக்கின்றது. அதைப்போல Victory Avenue எனபது மற்றொரு இனிமையான உலாச்சாலை. அதில் William I என்னும் சக்கரவர்த்தியின் உருவச்சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவரை ஜாமானியர் மகா உலில்லியம் என்கிறார்கள் Wilhelm Platz, Nollendorf Platz, Potsdamer Platz, and Belle-Alliance Platz என்பன போன்ற உத்தியான வனங்கள் சிலவும் நன்றாயிருக்கின்றன. Roland Fountain, Hubertus Fountain லிக்டோரியா பார்க்கிலுள்ள நீர் வீழ்ச்சி ஆகிய இவை பார்க்கத் தகுந்தவையே யானாலும் அதிசயம் ஒன்றுமில்லை. பர்லின் நகரத்தில் அநேக அழகிய உருவச்சிலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை,

Luther, the Great Elector, Frederick the Great, the Emperor William I, Frederick William III, Queen Louise, Frederick III, Bismarck, Moltke Roon, Goethe, Wagner, Lessing and Schiller எனபனவாம். The Hohenzollerns எனபவர்கள் ஜாமனியில் எல்லாருக்கும் வேண்டியவர்களாகவும் பிரியமானவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆயினும், Re-public-ஐச் சோந்தவர்கள் இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய சமூகியையும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. நான் அந்த தேசத்திலிருந்தபோது விஜயஸ்தம்பத்திற்கு ஜனங்கள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள்; ராஜ குடும்பத்தவர்களுடைய போட்டோ படங்களை கூலி வேலைக்காரர்கள் விருமபி அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அபேதவாதிகளென்னும் Socialist-கள் கேயஸா விஷயத்தில் ஆசையும் அபிமானமும் காட்டவில்லை. மாஜி கேயஸருடைய அரசமனையை எல்லாரும் தாராளமாகப் போய்ப் பார்க்கலாம். அதை நான் போய்ப் பார்த்துவந்த பின், Republic-க்குத் தலைவரான ஹெர் ஹெபாடு (Herr Ebert) எனபவரின அரசமனையைக் காப்பதற்கு ஒரு சிப்பாய்கூட இல்லாமலிருக்க, மாஜி கேயஸருடைய அரசமனையைக் காப்பதற்கு 12 சிப்பாய்கள் இருப்பது ஏன் என ஹெர் என் (Herr N) எனபவருக்கு எடுத்துக் காட்டினேன். “ஒரு நிமிஷ நேரத்தில் அவரை நீக்கிவிட்டு, அரசு செலுத்தச் சாதாரண ஜாமானிய கைத் தொழிலாளி யொருவனே போதுமானதா யிருக்கும்போது அவரைக் கொல்வது ஒரு காரியமென ஜர்மனியில் யாரே நினைப்பார்?” என்று அவன் பதில் சொன்னான். ஓர் அரசு இருந்தே ஆட்சி செலுத்த வேண்டுமென்கிற ஜாமானியனுக்கு ஏழைக் குடிப் பிறந்தவர்கள் விஷயத்தில் எவ்வளவு வெறுப்பு இருந்ததென்று இதனால் தெரிகிறது.

நான் பர்லினில் இருந்த காலத்தில் அந்நாட்டு நாணயமாகிய மார்க்கின் விலை நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டிருந்தது. நான்

அங்கே போன போது ஒரு பவுண்டுக்கு 10,000 மார்க்குகள் கிடைத்தன; மறுநாள் அது 11,000 ஆயிற்று; இரண்டு நாளைக்குப் பின் 12,000 ஆயிற்று; இன்னும் 10 நாளில் 13,000 ஆயிற்று. நான் ஜர்மனியை விட்டு நீங்குகிற வரையில் அந்த விலையே இருந்தது. நான் போனவுடனே 50 பவுண்டுகு மார்க்குகள் வாங்கிவிட்டேன். மாற்றிக்கொண்டவன் மார்க்கின் விலை இன்னும் ஏறுமென்று எனக்கு உறுதி கூறியதனால், 10,000 மார்க்கு வீதம் 50 பவுண்டுக்கும் வாங்கிவிட்டேன். அதனால் எனக்குக் கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. நான் கொஞ்சம் பவுண்டுகளையே மார்க்கு களாக மாற்றிக் கொள்ளலாமென்றிருந்தேன். என்னை ஏமாற்றி அதிகப் பவுண்டுகளுக்கு மார்க்கு வாங்கும்படி செய்வதற்காக அந்த வஞ்சகன் அந்தச் சூதான வார்த்தை சொன்னான். ஜர்மனியில் மார்க்குகளின் விலையோ மிகக் குறைந்துவிட்டது. நமது ரூபாயின் விலை உயர்ந்ததனால் பரிவாதனை வீதத்தில் எனக்கு அதிக அனு கூலம் ஏற்பட்டிருந்தது, ஆனதனால், ஜர்மனியில் எல்லாப் பண்டங் களும் மலிவாகக் கிடைத்தன. இங்கிலாந்திலுள்ள விலையிற் பாதிக்குக் குறைவே கொடுத்தது Ika Tropical Camera என்னுமொரு போட்டோ கருவியை வாங்கினேன்.

பாலினிலிருந்து லீப்ஸிக்குக்கும், அவகிருந்து டிரெஸ்டெ னுக்கும் (Dresden) போனேன். லீப்ஸிக்கிலுள்ள முக்கியமான கட்டடங்கள் the Federal court, the University, the New Town Hall, the Railway Station, 1813-ல் லீப்ஸிக்கில் அடைந்தவெற்றியின் ஞாபகக் குறியாக ஏற்படுத்தியுள்ள கட்டடம் எனபவைகளாம். அந்த ஞாபகக்குறி விசேஷமானது; அகில் அநேக நல்ல சிற்ப வேலைகளமைந்திருக்கின்றன; அங்கே நிகழ்ந்த பெரும் போருக் கேற்ற நல்ல அடையாளமே. நாடகசாலையும், யூனிவர்ஸிட்டியும், கம்பீரமான இதர கட்டடங்களும் அடங்கிய Augustusplatz என்பது பாப்பதற்கு அழகாயிருக்கின்றது.

Konigsplatz என்பதும் நேர்த்தியான உத்தியான வனமே. லீப்ஸிகில ஒரு நாடகம் பார்க்க விரும்பினேன். ஆனால், டிக்கெட்டு விற்கிறவன் வழக்கமாயுள்ள சார்ஜைக் காட்டிலும் 8 மடங்கு அதிகம் வேண்டுமென்று கேட்டதனால், நான் போகவில்லை. பெர்லினிலோ வழக்கமாயுள்ள சார்ஜைக் காட்டிலும் 5 மடங்கு அதிகம் கேட்டார்கள்.

நான் போயிருந்த காலத்திற் பிரிட்டிஷ் குடிகளைப்பற்றிப் பிரஷ்யாவில் நல்ல அபிப்பிராயம் இருந்தது. சாகஸனியில் நல்ல அபிப்பிராயமென்றும் சொல்வதற்கில்லை. கேட அபிப்பிராயமென்றும் சொல்வதற்கில்லை; பவேரியாவில் அவர்களைப்பற்றிக் கேட அபிப்பிராயமே. மியூனிச்சுக்குப் (Munich) போவதற்கு ரகதாரி கிடைப்பது மிகக் கஷ்டமாயிருந்தது. ரகதாரி கிடைத்த இந்தியர்கள் சிலரும் மியூனிச்சிற் கீழ் மக்களுடைய உபத்திரவம் பொறுக்கமாட்டாததால், அங்கே நீண்ட காலம் இருக்க முடிய வில்லை. என்னுடைய இந்திய நண்பனொருவனை அவ்வூரிலுள்ள கீழ் மக்கள் ஏசி இகழ்ந்து துன்பப்படுத்தியதல்லாமல், அடித்து அநியாயஞ் செய்யவும் பிரயத்தனப்பட்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில இந்தியாவுக்கு முன்பு வந்துபோன கத்தோலிக்குப் பாதிரியொருவன் அந்தக் கூட்டத்தினின்றும் அவனை விடுவித்தான். அந்த இந்தியனைப் பார்த்துப் பவேரியாக்காரர்கள் “சென்ற மகா யுத்தத்தில் எங்களுக்கு எதிரிடையாகப் போர்புரிந்து எங்களைக் கெடுத்தீர்கள். இப்பொழுது இங்கே வந்து எங்கள் உணவையும் உண்டு, எக்சேஞ்சு அனுசூலத்தினால், எங்கள் ஊரிலுள்ள நல்ல நல்ல பண்டங்களைச் சலபமான விலைக்குக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போக நாங்கள் விடமாட்டோம்” என்று இடித்தார்களாம்.

டிரேஸ்டன் எனபது பாலினையும் லீப்ஸிக்கையும் விட மிக அழகான பட்டணம். இது சாக்ஸனி எனனும் மாகாணத்தின் தலைநகரம். ஒரு ஹோட்டலுக்குப் போய்ச் சாமான்களை வைத்து

விட்டுச் சிற்றுண்டி அருந்தியவுடனே, உலகப் பிரஸித்தமாக அங்கே உள்ள சித்திரப் படச்சாலைக்குப்போய் அற்புதமான படங்களைக் கண் குளிரக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். அன்றிரவு அதைப் போலப் பிரஸித்திபெற்ற ஆபேரா ஹவுஸ்க்குப் போய், வழக்கமாயுள்ள சார்ஜுகு டி மடங்கு கொடுத்தது திவ்வியமான நர்த்தனம் கண்டு களித்தேன். அதைப் போன்றது வேறொன்று இது வரையில் நான் பார்த்ததில்லை. டிரெஸ்டனில் அபூர்வமான பீங்கான் பாத்திரங்கள் இருப்பதைக்கண்டு, அவைகளிற் சிலவற்றை வாங்கினேன். இவை சொகுசாகவும் சுந்தரமாகவும் இருக்கின்றன.

அன்றிரவு பிரகாசமான விளக்குகள் நிறைந்த தெருக்களின் வழியே நான் போயக்கொண்டிருக்கையில், பலா கூடி, “அலோ, ஹயர்!” என்று கூவுற குரல் கேட்டது. திரும்பிப் பார்க்கையில் எனது வங்காள நண்பர்கள் நாலவர் இங்கிலாந்திலிருந்து அங்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் என்னைப் பலவந்தமாகத் தங்கள் ஹோட்டலுக்கு இழுத்துக்கொண்டு போய்க் காபியைச் சொட்டுச் சொட்டாக உறிஞ்சிக்கொண்டே இந்தியாவையும் இந்திய விஷயங்களையும்பற்றிப் பேசி, இரவில் நெடுநேரம் வரையில் அங்கே உட்கார வைத்துவிட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவன் “நமது ஜில்லாத் தலைப் பட்டணங்களில் அதமமானது என்றைக் கேனும் அழகில் இந்த டிரெஸ்டெனுக்கு ஈடாக வேண்டுமென விரும்புகிறேன்” என்றான் “அஃது ஈடேறாத விருப்பம், அதிக ஆசைப்படுகிறீர்; அஃது ஒரு நாளும் நிறைவேறுது” எனறேன். உடனே அவன் மனத்தில் வேகமுற்று, “ஒற்றுமையாகவும் ஸ்வதந்திரமாகவும் உள்ள இந்தியாவுக்கு அசாதாரணமான காரியம் ஒன்றுண்டோ?” என வினாவவே, நங்கொல்லோருமாகக் கூடி ஒன்றுமிலலை’ என்றோம்.

டிரெஸ்டனைப் பாதத பிறகு நான் பாலினுகே திரும்பிப் போய் இன்னுஞ் சில நாள் அங்கே இருந்து கொண்டு, பாட்

ஸ்டாம், பிராண்டன் பாக்கு(Potsdam, Brandenburg) முதலான சுற்றுப்புறத்து ஊகளைப் பார்த்தேன். பாட்ஸ்டாம் என்பது இனிமையான ஊரே. ஆயினும், வாசேலிலுள்ள அதிசயமான அழகொன்றும் இதில் இல்லை. பிராண்டன் பாக்கு எனபது மிகச் சாமானியமான ஊராய் இருக்கக்கண்டு அதிசயித்தேன். ஏனெனில், அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கனமனம் வாயந்த Great Electer எனபவன் பிரஷ்யா மாகாணத்துக்குரிய பெருமைக்கு அடிப்படை போட்ட முக்கியமான ஊராகும் அஃது ஐயோ, பாவம்! பிரஷ்யாவின் அவ்வளவு பெருமைக்கும் காரணமாயிருந்த இந்நத பிராண்டன்பர்க்கின் பெயரே வெளித தோன்றாமல் போயிற்று! நான் ஜர்மனிகுப் போயிருந்த காலத்தில் அரசியல் வாதிகளுக்கும், குடியரசு வாதிகளுக்கும், முக்கியமாக, பொது வுடைமை வாதிகளுக்கும் மிக்க வெறுப்பும பகையும் தலை காட்டிக் கொண்டிருந்தன. பிராண்டன் பாக்கு எனபது அரசன் கட்சிக்குச் சார்பான ஊரென்று சொல்ல வேண்டியதில்லையே. மகா யுத்தத் திற்குக் கெய்ஸரே காரணமென அவர் மீது குற்றஞ் சாற்று வதைப் பிராண்டன் பாக்குக்காரர்கள் ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள் ளா; அரசனுடைய ஆட்சியைக்காட்டிலும் குடியரசு சிறந்த தெனவும் ஒப்புக்கொள்ளா, 'கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத் திற்கு ஏதோ ஒரு தேசத்தாரே காரணமென்று பரம முட்டாள்த தவிர வேறு எவனும் சொல்ல மாட்டான், யுத்தத்தில் தோற்றுப் போனவர்கள் மீது யுத்தக் காரணக்குற்றஞ் சாட்டுவதைக் காட்டி லும் எளிதானது உலகத்தில் வேறு எதுவுமில்லை, ஒருவருக்குற்ற குற்றத்தை இவ்விதமாக மற்றொருவர்மீது சாட்டுவது எது வரையில நிலைக்குமெனில், இப்போது தோற்றுப்போனவர்கள் திருமபப் பலமுறையுத் தமமை வென்றவர்களைத் தோற்கடிக்கிற வரையில் இருக்கும். ஆதி யுத்தம் தொடங்கிய குற்றம் உண்மையாக எவரைச் சார்ந்ததென்று நியாய புத்தியுள்ள சரித்திரக்காரன் அப்

பொழுது தெரிந்து கொள்வான்' என்று ஆக்கிரகம் மிகுந்த மாது ஒருத்தி எனக்குச் சொன்னாள்.

மற்றும் அவள், 'இதிலிருக்கிற கஷ்டமென்னவென்றால், நமது தேசத்திலே பொதுவுடைமை வாதிகளென மாறு பெயர் வைத்துக்கொண்டுள்ள அககிரம சிகாமணிகளாகிய பால்ஷ்விக்குகள் சிலர் இருக்கிறார்கள். இந்த அநியாயமான குற்றம் ஜர்மனியைச் சார்ந்ததேயென்று இவர்கள் ஆவலுடன் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நான் பார்த்தவர்களுள் சிறிதும் தேசாபிமானமில்லாத நாய்கள் இவர்களே' என்று சொன்னாள். ஆனால், இவள் இவ்வளவு ஆக்கிரகத்தோடு திட்டுகிற ஜர்மன் சோஷலிஸ்ட்டுகளைப்போல விபல்வகாலங்களில் (தேசக் கிளர்ச்சி மிகுந்த காலங்களில்) அமைதியாக இருந்த ஜனங்கள் வேறு எவரேனும் உண்டோவெனச் சந்தேகிக்கிறேன். உணமையுரைக்கின், குடியரசு ஆரம்பமான காலத்தில் அரசியல் வாதிகள் இந்த சோஷலிஸ்ட்டுகளைப் பலவகைகளிலும் நிந்தித்து அவமானப்படுத்தினார்கள். அததனையும் இவர்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தார்களேயொழிய, மற்றொரு கிளர்ச்சி யெழுப்பி பால்ஷ்விக்கு முறைகளைக் கைக்கொண்டு கலகம் செய்ய வில்லை. ஒரு நாள் வாமாசாரம் கைக்கொண்ட (Left) கூலிக்கார நெருவனோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். 'மொத்தத்தில் பார்க்கப் போனால், ஜர்மனியானது எங்களை நானும் ஆகுமே. எங்கள் பிதுரு பூமியைச் சந்தியிலிழுத்துவிட்டுப் பாழாக்குவதற்கு நாங்கள் பிரயத்தனப்படுவோமோ?' என்ன சோதிருத்தவர்கள் வேண்டுமோ அவைகளை யெல்லாம் ஒழுங்கான துரைத்தன முறையில் நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்காகும். எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருப்பது போலவே, எங்களிலும் சில முாககர்கள் இருக்கிறார்கள். பாழான இந்தச் சண்டையை விளைவித்ததற்காகப் பிரஷ்ய ஜமீனதார்களைத் திட்டுகிறோம். அவர்களுக்கு அது பிடிக்கவில்லை' என்று அவன் சொன்னான். 'அவர்களுக்கு வெற்றி வாய்ந்திருந்தால் நீ இப்படித்

திட்டுவாயோ?' என்று வினவினேன். அதற்கு அவன் 'அப்போது திட்டியிருக்கவே மாட்டேன். ஊகையாக ஒருவன் சாகஸ காரியம் செய்யத் தலைப்பட்டு அதைச் சாதிப்பானானால், எல்லாரும் அவனைக் கொண்டாடுவார்கள்; அந்தக் காரியம் தப்பிப்போனால், எல்லாரும் அவனைத் தூஷிப்பார்கள். இதுவே உலக வழக்கம். அதன்படி நானும் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான்.

அந்நாளில் ஜர்மானிய ஏழைக் குடிகள் அநேகவித துன்பங்களினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கொரு பள்ளச் சேரியில் ஒரு குழந்தைக் கூட்டத்தைப் பார்த்தேன். அந்தக் குழந்தைகளெல்லாரும் கந்தலுடுத்து மார்க்பெலுப்பு புரப்பட்டு மெலிந்து நோஞ்சலாயிருந்தார்கள். மார்க்கின் விலை குறைந்து போனதனால், புத்தத்திற்கு முன்னால் வளமுற்றிருந்தவர்களேகூட வறிஞரானார்கள். புத்தத்திற்கு முன்னால் 80,000 மார்க்கு உள்ளவன் பணக்காரன் எனப்படுவான். ஒரு மார்க்கு எனபது ஏறக்குறைய ஒரு ஷில்லிங்குக்கு ஈடாகும். பவுண்டு ஒன்றுக்கு 13,000 மார்க்காக விலை குறைந்தது போனபோது அதே மனிதன் பரம ஏழை ஆயினான். இவ்விதமாக வறுமை வாய்ப்பட்ட கலாசாலைப் புலவர்களையும், நடுத்தர அந்தஸ்து வாய்ந்த கண்ணியர்களையும் பார்த்து நான் மிகப் பரிதாபப் பட்டேன். அதைக் காட்டிலும் அதிகமாக ஏழைக் குடியானவர்களையும் கூலிக்காரர்களை யும் பார்த்துப் பரிதவித்தேன் அவர்கள் நெற்றி வேர்வை, நிலத்திற் சிந்தப் பாடுபட்டுச் சமபாதிக்கும் பணத்தை அக்கிரமமான எக்சேஞ்சு விபரீதத்தினால் பறிகொடுத்தது ஏமாந்தார்கள். எக்சேஞ்சு எனலும் மாயமான மகா பாதகனால் விளைந்த கேடு போதாதென்று ரிப்பளிக்கு அதிகாரிகள் இரவும் பகலும் கரேன்ஸி நோட்டுகளை அச்சிட்டு ஏற்கெனவே நோட்டுகளை அடுக்கிவைத்து நாகை வழித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜனங்களினமீது சுமத்தி வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார்களாம். "கரேன்ஸி நோட்டு அச்சிடு

வதே இந்நாளில் ஜர்மனி தேசத்தில் மிக வாபகரமான கைத் தொழில். இன்னுஞ் சில நாளில் அந்த நோட்டுகளின் விலையைக் காட்டிலும் காகிதக் கிரயமும் அச்சுக்கூலியும் அதிகமாகவிடும். அந்த ஸ்திதிக்கு வருமபோது கரன்ஸி நோட்டு அச்சிடுவது ஒழியும்” என்று ஹெர் என் எனபவனுடைய மாமியார் எனக்குச் சொன்னாள்.

நான் பர்லினுக்குத் திரும்பிவந்து ஒரு வாரத்துக் கெல்லாம் கலேய்க்குப் போக ரெயிலேறினேன். ஜனங்கள் குடியில்லாத ஜர்மனியின் எல்லைப் புறத்தில் ஜாமன் சுங்கச்சாவடி இருந்தது. அங்கே சோதனை கொடுத்தது வெளியேறுவதில் எனக்குக் கஷ்டமே இல்லை. அந்த ஜர்மன் அதிகாரி மிக்க பிரியமாகவே நடந்து கொண்டான். என சாமான்களைச் சோதிக்கவுமில்லை. பிரெஞ்சுக் காரர்களைக் கண்டால் அவர்கள் விஷயத்தில் அவன் கடுமையாக வியவகரிக்கிறான் என்று சொன்னார்கள். அந்நாளிற் புதிய பண்டம் எதையேனும் கொண்டுபோனால், எல்லை தாண்டுவதற்கு, ஏற்றுமதி ஸர்ட்டிபிகேட்டு ஒன்று வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். பண்டத்தின் விலையைக் காட்டிலும் அந்த சர்ட்டிபிகேட்டின் விலை பெரும்பாலும் அதிகமாகவே இருக்கும். ஆகையால், நான் வாங்கின பண்டங்களின் மீதெல்லாம் என பெயரை எழுதி வைத்து அவைகளையும் உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஸர்ட்டிபிகேட்டு இல்லாத புதியசாமான்களை எல்லைப்புறத்திற் பறிமுதல செய்யக் கூடும். பெரும்பாலும் அப்படிப் பறிமுதல செய்து கொண்டிருந்தார்கள். துரதிர்ஷ்டம் வாய்ந்த வங்காளத்தாரொருவன் புதிய போட்டோ கருவிப் பெடியொன்று வாங்கியிருந்தான். அதற்கு ஸாட்டிபிகேட்டு வாங்கவில்லை. அவனைப் பார்த்தால் மனகோலியாக் காரன ஜாடை இருந்தது; பிரெஞ்சு பாவை அவன் நன்றாகப் பேசுவான். ஆனதனால், இந்தியாவின் வடக்கோரத்திலுள்ள பிரெஞ்சு ஆதினமாகிய அனாம் (Annam) தேசத்தானெனச்

சந்தேசித்து அந்தப் போட்டோக் கருவிப் பெட்டியைப் பறிமுதல் செய்து விட்டார்கள். மகாராஷ்டிரக்காரனொருவனும் அதே நிலைமையில் இருந்தானாயினும் அவன் உரத்த தேக்கக் கட்டுள்ளவனாகவும் பழுப்பு நிறமாகவும் இருந்ததனால், அவனைப் பார்த்தவுடனே அவன் இந்தியன் எனத் தெரிந்து அவனுடைய சாமானைப் பறிமுதல் செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். கலேயிகுப் போய்ச் சேந்தவுடனே, அடுத்த கப்பலில் லண்டனுக்குப் போனேன். அங்கிருந்து அடுத்தபடியாகப் புறப்பட்டு நிலலாதோடும் நேர் ரெயிலில் ஆகஸ் போர்டுக்குப் போனேன். நான் இறங்கியிருந்த வீட்டுத் தலைவி, “ஜர்மானியர் எப்படி யிருக்கிறார்கள்?” என்று வினவிய போது, “பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷாரைப் போலவே இருக்கிறார்கள்” என்று பதில் சொன்னேன். என்னுடைய மறு மொழி அவளுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது; அதனால் அவளுக்குக் கொஞ்சம் கோபமும் உண்டாயிற்று. அவளுக்கு என்ன ஆன லென்ன, நான் சொல்லிய வார்த்தை பொய்யன்று, உண்மையே உரைத்தேன்.

அத்தியாயம் 12.

திருமபத்தனார்.

ஆகஸ்போர்டுக்கு நான் திரும்பி வந்தது மூன்று நாளைக்குப் பின் ஐ.சி.எஸ் கடைசிப் பரீட்சையின் பயன்கள் வெளிப்பட்டன. அந்தப் பயன்களுக்காக எவரும் கவலைப்பட்டு காத்துக்கொண்டிருக்க வில்லை. ஏனெனில், அவரவரும் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு உண்டாய்வு ஜாக்கிரதையாகவே படித்திருப்பார்கள். ஆகையால், அந்தப் பரீட்சையில் தவறிப் போகிறவர்கள் அபூர்வம். அந்தப் பரீட்சை பயன் வெளியீட்டில் இருக்கிற முக்கிய மென்னவென்றது, அது தெரிந்தவுடன் அவரவரும் தத்தம் ஊருக்குப்

போவதற்கான சன்னகங்களைத் தீவிரமாகச் செய்யத் தொடங்குவதாகும். பரீகைப்ப பயன் விவரங்களைப் படித்துப் பார்த்தவுடன் நான் என மூட்டைகளை கட்டத்தொடங்கினேன். பிறந்த ஊருக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்னும் ஆசை என் மனத்திற் குடிகொண்டது. இங்கிலாந்தும் இங்கிலாந்து சம்பந்தமான விஷயங்களும் பொய்போல தோன்ற லாயின: ரொபில் வண்டியிலேறி ஓர் ஊருக்குப் பிரயாணஞ் செய்கிறவனுக்குவழியிற் கடந்து செல்லும் ரெயில் ஸ்டேஷன்கள் எப்படி தோன்றுமோ, அப்படிப்போல அவை எனக்குத் தோன்றின. ‘சீக்கிரத்தில், வெகு சீக்கிரத்தில் கொளுத்துகிற வெயிலும், பொழிகிற மழையும், திகம்பரமாய்த் திரிகிற குழந்தைகளும் உள்ள நாட்டில் இருப்பேன். இங்கிலாந்திலுள்ள அடர்ந்த மூடுபனியும் பிசுபிசு என்னும் மழைத்தூறலும், சுவாத்துக்குச் செவ்வதுபோலவே இறுக ஆடை யணிந்த குழந்தைகளும் கனவுபோல் மறைந்த ஞாபகத்திற்குரிய விஷயங்களாகும்’ என்று நான் இருந்த வீட்டு யஜமானிக்குச் சொன்னேன். ‘அந்த மாறுபாடு உமக்குப் பிரியமாயிருக்குமா?’ என்று அவள் வினவினாள். ‘பாலைக் கண்டால் சர்ப்பம் எவ்வளவு விருப்பங் கொள்ளுமோ அவ்வளவு அந்த மாறுபாட்டை விரும்புகிறேன்’ என்று பதில் சொன்னேன். ‘எங்களுடைய நாகரிகத்தைக் காட்டிலும் உங்களுடைய காட்டுமிராண்டித் தனத்தையே விரும்புகிறீர்களா? என்று அவள் வினவினாள். ‘உண்மையாக விரும்புகிறேன், முககாலும் விரும்புகிறேன்; உண்மையான இந்தியன் ஓவ்வொருவனும் அதையே விரும்புகிறானென நம்புகிறேன்’ என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

சில நாளைக்குப்பின் யதாபிரகாரம் விதியிலலாமல் டாக்டர் பரீகைக்கு நான் உட்பட வேண்டியதாயிற்று. அது வெறும் பரீகையா? இல்லை. வெவ்வேறு போட்ட பரீகை! ஏனெனில் அந்த இழவுக்கு இரண்டு கினிப்பணம் கொடுக்கவேண்டும்.

அதற்குப்பின் அக்டோபர் மாதம் 31-ம் தேதி இந்தியா ஆபீசுக்குப் போய், பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மென்டாருக்கு நான் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டிய ஒப்பந்த பத்திரத்தில் கையெழுத்துப் போட்டேன். நான் செய்யவேண்டிய காரியம் வேறொன்றுமில்லை. இனி கப்பல பிரயாணத்திற்கு டிக்கட்டு வாங்கவேண்டியதே. அந்தச் சமயம் புறப்படும் கப்பல்களில் இடமில்லை என்றும் ஆதலால் நவம்பர் 17-ம் தேதி லண்டனை விட்டுப் புறப்படும் கப்பலிற்போக எனக்கு டிக்கட்டு வாங்கி யிருக்கிறோம் என்றும் அதிகாரிகள் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள் வேண்டுமென்றே சிரத்தையாக முயன்றால் அதற்கு முன் புறப்படுகிற கப்பல்களிலேயே எனக்கு இடம் கிடைக்கக்கூடுமென்று அவர்களுக்குச் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் முன்னராகப் புறப்படும் கப்பலில் நான் இடம் சம்பாதித்துக்கொள்ளக்கூடுமா னால் முதல் வகுப்பு டிக்கட்டு வாங்கி தருகிறோம் என்று அவர்களிடம் வாக்குறுதி வாங்கிக்கொண்டேன். கூடக் கம்பெனியாருடைய ஆபீசுக்குப் போனேன். லண்டனிலிருந்து கலிடோனியா என்னும் கப்பல் புறப்படுவதாயிருந்தது. அதில் சந்தேகமாக இடம் அமைத்துக்கொண்டிருந்த மூன்று போ தாங்கள் போகவில்லை யென்று அறிவித்த சமாசாரம் என் அதிருஷ்ட வசத்தால், அப்பொழுதே அந்த ஆபீசாருக்கு எட்டியது. உடனே கீழ்த்தட்டு ஒன்று எனக்கு வேண்டுமென்று அவர்களிடம் பேசித் திட்டம் பண்ணிக்கொண்டேன். மற்ற இரண்டு தட்டுகளையும் எனது நண்பர்கள் இருவர் எடுத்துக்கொண்டார்கள். லண்டனிலிருந்து புறப்படுவதற்குத் தீர்மானித்தேன். ஏனெனில், பே ஆவ பிஸ்கேயையும் ஜிப்ரால்டரையும் பாப்பதற்கு அனுகூலமாயிருக்குமென்று எண்ணினேன்.

பததாம் தேதி லண்டனிற் கப்பலேறினேன். இங்கிலாந்துக்குப் போகும்போது பம்பாயில் நெல்லூர் என்னும் கப்பலில்

ஏறியபோது இருந்த எனது மனப்பாங்குக்கு லண்டனிலிருந்து நீங்குமபோது உள்ள மனப்பாங்கு நேர் எதிரிடையாக இருந்தது. இந்தியாவிலிருந்து புறப்படுமபோது ஏன் மனத்தில் கவலை குடி கொண்டிருந்தது, இங்கிலாந்தை விட்டு நீங்கும் இப்போது ஏன் மனத்தில் ஒருவிதமான கவலையும் இல்லை. சிந்தாக்கிராந்தனாய் மூஞ்சியை தொங்கப்போட்டுக்கொண்டு அப்போது இருந்ததற்கு மாறாக இப்போது என முகம களி மிகுதியால் மிளிர்ந்துகொண்டிருந்தது. எனது நண்பர்களிருவா 17-ம் தேதி புறப்படும் கப்பலிலேயே புறப்படவேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் என்னை வழியனுப்ப வந்திருந்தபோது அவர்கள் முகத்தில் துக்கம் கூடதாகிக்கொண்டிருந்தது. இன்னும் ஏழு நாள் இங்கிலாந்தில் வீண்காலங்கழிக்க அவர்களை விட்டு நான் மாத்திரம் போவது அவர்களுக்கு மிகக் கஷ்டமாகவே இருந்திருக்கும். ஐயோ, அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் நேர்ந்ததே என்று நான் உண்மையான அனுதாபத்தினால் வருந்தினேன். கப்பல நகர்ந்தது, அது செல்லச் செல்ல இங்கிலாந்தின் கரை கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறையலாயிற்று. இங்கிலாந்தை விட்டுப் போகிறோமே என்னும் ஒரு விதமான வருத்தம் மாத்திரம் சிறிது எனக்கு உண்டாயிற்று.

நல்ல கதைப் புத்தகமொன்றை வாசித்து முடிந்தவுடனே அது முடிந்துபோயிற்றே யென்று நாம் விசனிப்பது போல, இங்கிலாந்தை விட்டு நீங்கிப் போகிறோமேயென நான் விசனித்தேன். அந்தக் கதைப் புத்தகத்தைத் திரும்பச் சில நாள் தாமுத்து ஒரு முறை வாசிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதுபோல ஆசைப்படேன. இனி என் ஆயுளில் மற்றொரு முறை அந்தத் தேசத்திற்குப் போகவேண்டுமெனச் சங்கற்பித்தேன்.

இந்தியாவுக்குத் திரும்பும் பிரயாணத்தில் விசேஷ சம்பவம் ஒன்றுமில்லை. பிஸ்கே என்னும் குடாக்கடல் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்குமென்று நினைத்தேன். அப்படியில்லாமல் அது

மிக அமைதியாக இருந்தது. பிரேஸ்ட்டு எனனும் ஊரைத் தாண்டியபின், ஒரு காற்று கிளம்பியது. ஆனால், அது கடுமையாகிப் புயலாகப் பரிணமிக்கவில்லை. ஒரு சூறைக்காற்றிலுங்கூட அடிபடாமற் கப்பல ஜிப்ரால்டா துறைமுகம் வந்து சேர்ந்தது. கடலிலிருந்து பார்க்கும்போது ஜிப்ரால்டர் பட்டணம் மிக அழகாக இருந்தது. அஃதொரு சிறிய குடியிருப்புப் பிரதேசம். அங்கே இறங்கி நான் அவ்வூரைச் சுற்றிப் பார்த்தேன். அங்கே பார்த்தவைகளுள் கலங்கறைத்தானம், துறைமுக வாராவதி, மூர் பஜார், துறைமுகம், ரோஸியா குடாக்கடல், கடலன் குடாக்கடல், (Catalan Bay) ஸ்பானியர்கள் வசிக்கும் விடுதிகள், யூரோபா பாஸ், பட்டாள வாஸம் - இவை ஒவ்வொன்றும் அதனதன் மட்டில் அழகாகவே இருந்தன. தெற்கேயிருந்து மத்தியதரைக் கடலினூடே ஆபிரிக்காவிலுள்ள க்யூடா (Ceuta) இடத்தைக் காணுங்காட்சி மிகக் கம்பீரமாயிருந்தது. ஆபிரிக்காவின் கடற்கரை யோரம் தெளிவாகத் தென்பட்டது. வெல்லிங்டன் என்னும் மகா வீரனுடைய சிலை யொன்று அதனடியில் இரண்டு பெரிய பிரங்கிகளோடு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பார்க்கத்தக்க முக்கியமான காட்சிகளுள் அதுவும் ஒன்றாம். அந்த ஜிப்ரால்டர் எனனும் குடியிருப்பு ஸதலத்தில் ஸிந்தி ஜாதியார் பலர் வினோத வஸ்து வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கக் கண்டேன். அந்தப் பாதை மீது அவர்கள் எப்படி வர்த்தகம் நடத்தி வளர்ந்தோங்குகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால், அவர்கள் அங்கே செழித்திருக்கிறார்களென்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அவர்கள் மிகச் செழித்து ஒங்குவதைக் கண்டு அஞ்சி, அந்நாட்டுத் துரைத்தனத்தாரா அவர்களுடைய கடைகள் பன்னிரண்டுக்கு அதிகம் இருக்கக்கூடாது என்று நிரப்பந்திக்க வேண்டியும் வந்ததாம். அந்த ஸிந்திக்காரர்களுள் ஒருவன் பாரத பூமியின் ஞாபகார்த்தமாக அவன் அளிக்த தேநீரை நான் அருந

தலே வேண்டுமென என்னை வற்புறுத்தினான். அவனுடைய மனைவியும் அவனுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தாள். ஊரெங்கும் நிலையங்கி தரித்த மாதர்கள் நிறைந்திருக்க, இவள் மாத்திரம் இந்தியச் சீலையுடனாக தனிமையாக, கடல் நடுவிலுள்ள ஒரு தீவு போல வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது அதிசயமாயிருந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் எந்தக் காலத்திலும் பதது இருபது கடைகளில் நல்ல வியாபாரம் நடக்கத்தக்க அளவு விநோதப் பண்டங்கள் மிகுதியாக எப்படி வாய்க்குமென அதிசயித்தேன். கையிலுள்ள சாமான்கள் விற்றுப்போனால், வேறு விநோதப் பண்டங்களை வாங்கிவழங்குகிறார்கள் போலும்; அல்லது, அவ்விடத்திலேயே செய்கிறார்கள் என்பதே நினைக்கலாம்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டபின் கப்பல் தங்கிய அடுத்த துறைமுகம் மார்க்ஸேல்(Marseilles)ஆகும். இவ்விடத்தில் கப்பல இரண்டு நாள் தங்கி தரைவழியாக வருகிற பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொள்வதற்காக காததுக்கொண்டிருந்தது. நான் போன சமயத்தில் அவ்வூரில் பெரிய பொருட்காட்சியொன்று அமைத்திருந்தார்கள். அதை நான் பார்த்து நன்கு அனுபவிப்பதற்காயிற்று. பிரான்சு தேசத்தைச் சேர்ந்த எல்லாக் குடியேற்ற நாடுகளிலிருந்தும் பல பல வஸ்துகள் வந்திருந்தன. அல்ஜீரியா, டியூனீஸ், மொராக்கோ, ஈக்கடோரியல் ஆபிரிக்கா, மேலை ஆபிரிக்கா, இந்து-சைனா, சுய ஆட்சி வாய்ந்த குடியேற்ற நாடுகள், மடகாஸ்கர் ஆகிய இவைகளிலிருந்துவந்த வஸ்துக்களெல்லாம் தனித்தனி மாளிகைகளில் அழகாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தந்த நாட்டில் கலைப் பயிற்சி சம்பந்தமாகவும் வணிகப் பொருளாகவும் பிரசித்திபெற்ற சாமான்களெல்லாம் அம் மாளிகைகளில் இருந்தன. பிரான்சு தேசத்தைச் சேர்ந்த குடியேற்ற நாடுகளின் பிரபாவம் எத்தன்மையது, அந்தக் குடியேற்ற நாடுகள் இனி எவ்வளவு பிரபலமாக விளங்கக்கூடும் என்பது அந்தக் காட்சியினால் நன்றாகப் புலப்பட்ட

டது. ஒவ்வொரு மாளிகையும் அந்தந்த நாட்டுச் சிற்ப முறைப்படி நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தந்த நாட்டுக்குரிய விசேஷ பணடங்களை அந்தந்த நாட்டாரே விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் சிலர்தத்தம் நாட்டுக்குரிய விசித்திரமான ஆடையையே அணிந்திருந்தார்கள். ஆகையால், அந்தத் தூரதேசங்களில் ஜனங்கள் வாழ்கிற விதமும் வியவகரிக்கிற முறையும் எப்படி இருக்கின்றனவென்பதை இந்தக் காட்சியைப் பார்ப்பதனால்ேயே வெளியானொருவனுக்கு உள்ளப்படும் விவரமாகவும் தெரியும். இந்த ஏற்பாட்டினால் நானாவகைகளையும் இனிமையான பலவகைக் காட்சிகளையும் காண்பதற்காயிற்று. அங்கே அமைக்கப்பட்டிருந்த பறபல நாட்டு மாளிகைகளெல்லாமே மிக நன்றாயிருந்தனவாயினும், இந்து-சைனீஸ் மாளிகை என மனத்தைப் பெரிதுங்கவாந்தது. அந் நாட்டிலுள்ள பிரஸித்தமான கோவிலைப்போல உரு ஒன்று மிகச் சுந்தரமாக அதனின் செய்து வைத்திருந்தாகள. அந்தக் கோவில் கந்தாவ லோகத்திலிருந்து வந்தது போலிருந்தது; நான்கு கோபுரங்களும், அழகிய நடுக்கட்ட அமைப்பும், அதன் எதிரில் நீல நிறமான ஏரியும் பார்த்தபோது, முனனளில் இந்தியர்கள் தங்களுடைய கலைத் திறமைகளையும் மதக்கொள்கைகளையும், கடல்களைக் கடந்து அப்பால்தூர தேசங்களுக்குப் போய் அங்குள்ள காட்டுமிருண்டிகளுக்குக் கற்பித்து, அவர்களை நாகரிகப் பாவகினர்களாக்கி உயர்த்தியதும், அந் நாட்டார்கள் அக் கலைகளில் தேறித் தமக்கு தாயநாடாகிய இந்தியாவிலுள்ளவைகளைக் காட்டிலும், சிறப்பும் அதிசயமும் வாய்ந்த அழகிய கட்டடங்களை அமைக்கலானதை நான் நினைத்துப் பார்த்தேன். இந்தியா மாதிரி என் இவ்வளவு எல்லாவித்ததிலும், தாழ்ந்து போயிறரே, நம் முன்னவர்களுக்கிருந்த ஸாகஸ புத்தியும் வீரச்செயல ஆர்வமும் இக்காலத்து இந்தியர்களுக்கு ஏன் இல்லாமற் போயிற்றே என ஆச்சரியப்பட்டேன்.

அம்மாளிகையின் உட்புறத்தில் காமபோதியர்கள் சிறிய விசித திரப் பண்டங்களை விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்தபோது, நெடுங்காலமாகக் காணாமல் விட்டுப் பிரிந்த சகோதர நெருவனைக் கண்டதுபோல நான் நினைத்துக் களித்தேன். நான் நினைத்ததுபோலவே, தந்தத்தினுற் செய்த சிறிய யானைகளை விற்றுக்கொண்டிருந்த காமபோதிய இளைஞனெருவனும் நினைத்து சகோதர வாஞ்சை காட்டியது வியப்புக்கு இடமாயிருந்தது. அவனிடத்தில் ஒரு யானையை வாங்கினேன். அதற்கு நான் கொடுத்த விலையோ மிகக் கொஞ்சம்; இரண்டே பிராவுகள் கொடுத்தேன். அவ்வளவு மலிவாக அது கிடைக்கத் தக்கதன்று. நான் கொடுத்த கிரயத் தொகையை அவன் ஏற்கமாட்டேன் என்றான். முன்னாலில் பாரத வருஷத்தவர்கள் காமபோதிய நாட்டுக்குச் செய்த மகோபகாரங்களுக்கு நன்றி பாராட்டிக் காமபோஜ சகோதர நெருவன் அளிகும நன்கொடையாக நான் அதைக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவன் வற்புறுத்தினான். அப்போது நான் “காமபோஜத்தைப் பாரத வர்ஷம் திரும்ப நினைக்கும்போது இந்த நன்கொடையை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன். இப்போது எனக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது. அக்கரையிலுள்ள தங்கள் சகோதரர்களைப் பாரத நாட்டா மறந்துவிட்டார்கள். பிற நாட்டானெருவனுடைய நன் முயற்சியினாலேயே நாமிருவரும் இப்பொழுது சங்கிப் பதற்கு நேர்ந்தது” என்று நான் சொன்னேன். அதற்கு அவன் “நீர் சொல்வது உண்மையே. கட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த படகுகள ஜீவனப் பிரயாசை என்னும் அலைகளினால் அடிபட்டுத் தவித்துப் பிரிந்து வேறு வேறுக மிதக்கலாயின. நாமிருவரும் சொல்லொணாத துன்பங்களை அனுபவித்துள்ளோம். நாமிருவரும் திரும்ப ஒன்றுகூடி இன்புற்று வாழ ததாகதர் திருவுளம் கூர்வாராக” என்று சொன்னான். நான் ‘ததாஸது!’ என்றேன். “நாங்கள் அழிந்துபோய்க்கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் முற்றும்

அழியுமுன நீங்கள் வந்து எங்களைக் கை தூக்கிவிடுங்கள். நீங்கள் அப்படி உதவுவீர்களென்று காம்போஜர்கள் நம்பியிருக்கிறார்கள்” என்று அவன் மொழிந்தான். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் என் மனம் உருகிப்போயிற்று. அங்கிருந்து அகன்று செல்கையில் நான் படித்த யூனிவர்ஸிடியைத் திட்டினேன். எத்தனையோ காலத்திற்கு முன் அழிந்துபோன யவன (சிரீசு) குடியேற்ற நாகளைப்பற்றி அந்த யூனிவர்ஸிடியில் எங்களுக்குப் படிப்பித்தார்கள்ளையல்லாமல், இப்போது கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இன்னும் ஜீவதசையிலிருக்கிற காம்போஜம், சுமத்திரம் யவதவிபம், (Java) போர்னியோ, சம்பா, ஸயாம், பவி எனனும் இரது குடியேற்றங்களேக்குறித்து ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லிக்கொடுக்கவில்லையே என அந்த யூனிவர்ஸிடியை நிந்தித்தேன்.

அனும் தேசத்து மாளிகையிலிருந்த அனுமியர்கள், இந்தியப் பாங்கான காம்போதியாகளைப் போலல்லாமல், பார்வைக்கு மங்கோலியாகளைப்போல இருந்தார்கள். அவர்கள் மிக உல்லாசமாக வியவகரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தியர்களுக்குரிய துக்க லக்ஷணமான குறிகளொன்றும் அவர்களுடைய முகத்தில் இல்லை. அப்படியானாலும், அவர்கள் விற்றுக்கொண்டிருந்த விநோதப் பண்டங்கள் சிறிது மட்டும் இந்தியப்பான்மை வாய்ந்திருந்தன. அவர்களில் ஒருவனைப் பார்த்து, “முற்காலத்தில் உங்கள் தேசம் சம்பா எனனும் இந்தியக் குடியேற்ற நாடாக இருந்ததென்று உனக்குத் தெரியுமா?” என வினவினேன். அதற்கு அவன் “ஆம், தெரியும். இழிவுற்றுள்ள சாம்பர்களே அந்தக் குடியேற்றக்காரர்களின் சந்ததியாராவர், நாங்களல்ல பிரெஞ்சுக்காரர்களைப்போல நாங்கள் ஆர்னாட்டில் வெற்றி யாளர்களாக வந்தவர்கள்” என்று பதில் சொன்னான். இரத மறுமொழியினால், பிரெஞ்சு இந்து-சைனாவில் இனத்துவேஷங்கள் இருக்கிறதெனத் தெரிந்தது. நான் அவனை விட்டு நீங்குநதருணத்தில் அந்த அனுமியன் என்னைப் பார்த்து,

“ஐயரே, கோபங்கொள்ளாதேயும். இந்தியர்களை நாங்கள் பெரிதும் கொண்டாடுகிறோம். அவர்கள் பெருங் குலத்தார். சாம்பர்கள் உண்மையில் அவர்களுடைய வழியில் வந்த பிரதி நிதிகளல்ல. ததாகதர் பிறந்தது உங்கள் நாட்டிலே யல்லவா? மிக்க நாகரிகம் சிறந்தோங்கும் குலத்திலேயல்லாமல், வேறு எந்தக் குலத்தில் அவர் தோன்றுவதற்காகும்?” அந்த வார்த்தையைக் கேட்டது எனக்குக் கொஞ்சம் திருப்தியாயிருந்தது. அதோடு இந்தியாவானது புத்தருக்கு எவ்வளவு கடமைப்பட்டிருக்கிற தென்பதும் என்மனத்திற்கு வந்தது. நம நாட்டினின்று பௌத்த மதத்தை ஒட்டியதனால், தேசாந்தர சம்பந்தமாக நமக்குப் பெரியநஷ்டம் விளைந்த தென்பதையும் நான் உணர்ந்தேன். பர்மா, ஸயாம், காம்போஜம், அனாம், சுமித்திரம், யவதீவு, பிரிட்டிஷ் போர்னியோ, பலி, சீனம், ஜப்பான எனனும் இந்த நாடுகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் மத்திய காலத்தில் ஒட்டுப் பற்று இல்லாமல் விட்டுப் போனதற்குரிய காரணங்களுள் பௌத்த மதத்தை இந்தியாவினின்று அகற்றித் தூரத்தியதும் ஒன்றாகும் என்பது நிச்சயம். அந்தக் காரணத்தினால் அதேசமங்களை இந்தியாவுடன இணைத்திருந்த பொற்புரி போன்ற பந்தம் அற்றுப்போயிற்று. நவீன இந்து மதத்தை நிலைநாட்டியதனால் நாம் அடைந்த பெரிய நஷ்டம் அதுவே. அன்றைத்தினம் நான் அங்கே வாங்கிய யானையின் தந்தச் சிற்றுருவை அக்கரையிலுள்ள எனது சகோதரர்களின் ஞாபகச் சின்னமாகப் போற்றி வைத்துள்ளேன். இனி எப்பொழுதேனும் ஒரு காலத்தில் அழகிய காமபோஜ நாட்டுக்கும் அங்குள்ள அங்காரா என்னும் தேவாலயத்துக்கும் யாத்நிரை போகவேண்டுமென்று சங்கற்பித்திருக்கிறேன்.

அந்தப் பொருட்காட்சிச் சாலையிற் பார்க்கத்தக்க விசேஷமான இதர வஸ்துக்களுள் கிராண்டு பஸேய், சூடியேற்ற நாடுகளுக்கான மந்திரியின் அரண்மனை, மார்ஷேல்-புரோவெனசு மாளிகை, நடுச்

சாலை, தலைவாயில், நீர்ப்பீலிகள், 65 மீற்றா உயரமுள்ள மேல ஆபிரிக்கக்கோபுரம் என்பவைகளாம் அந்தப்பொருட்காட்சி சாலை அமைப்பதற்கு மிகக் திரவியம் செலவிட்டிருக்க வேண்டுமென்பது திண்ணம்; ஆனால், அவ்வளவு பணம் செலவிடாது வீணல்ல, அவ்வளவும் பெரியதொரு நல்ல காரியத்திற்காகவே செலவிட்டதாகும். அதனை பணமும் அந்தக் காட்சிச் சாலையில் வந்திருக்கக்கூடும், அதற்கு மேற்கொண்டும் நல்ல லாபம் கிடைத்திருக்கவும் கூடும்; நமது பரத கண்டத்தில் அதைச்சேர்ந்த குடியேற்ற நாடுகளின் சிறப்பை விளக்கத்தக்க பொருட்காட்சி எப்பொழுது அமைக்கப் பெறுமோ! இப்பொழுது இந்தியாவைச் சார்ந்துள்ள பிறநாடுகள் இல்லையென இந்தியா ஏங்கி நிற்கவேண்டாம். பூராவதில் ஏறபட்ட குடியேற்றப் பிரதேசங்களெல்லாம் இன்றைக்கும் சந்தோஷமாக இந்தியாவைப் பாராட்டி வந்து கலந்து உற்சாகத்தோடு உறவு கொண்டாடும்.

மார்ஸேலைவிட்டுக் கப்பல் புறப்பட்டது. அந்தக் கப்பலி லிருந்த உற்சாகமான ஜனகோஷடியினம் பொழுது இனிமையாகப் போனபோதிலும் நாட்கள் நீடித்ததுபோலத் தோன்றின. பொழுது போக்கும் பொருட்டு நான் அந்தக் கப்பலில் நிகழ்வுற்ற ஆப்ட் பாட்டங்களிலெல்லாம் ஊக்கத்துடன் கலந்து களித்தேன். அவ்வாட்டங்களி லொன்றில் திருவுளச்சீட்டு குலுக்கியதில் இங்கி லீஷ் மாதா ஒருத்தி எனக்குச் சகியாக வாய்த்தாள். அவள் அவ்வாட்டத்தில் மிகக் கைதோந்தவள். அந்த ஆட்டத்திற்கு சிறந்த பரிசு ஒன்று ஏற்பட்டிருந்தது. அவள் அவ்வளவு நல்ல நடையாயிருந் தும திறமையற்ற என்னோடு சேர்ந்து நடக்கவேண்டி வந்த தெளாப்பாக்கியத்தினால் அவளுக்குச் சிறப்பில்லாமற் போகுமே யென நான் மிகச் சிந்தித்தேன். என் மனவருத்தத்தை நான் அவ ளுக்குத் தெரிவித்ததற்கு அவள், “ஆம், அது எனது தூரதிரஷ்டமே; ஆயினும், எது எப்படி நேருகிறதோ அப்படியே அதை

நாம் கொள்ளவேண்டுமல்லவா? ஆகையால் தயவுசெய்து உங்களால் இயன்றவரையில் முயன்று முதல வரிசையிலாவது நாம் தோற்றுப் போகாதபடி பாருங்கள்” என்று கூறினான். எங்களுக்கு எதிராக கட்சிக்காரர் இருவரும் நன்றாக நடிக்கத்தக்கவர்கள். அவர் அவர்களுக்குச் சரியாக நடிக்கமாட்டாமல் நாங்கள் தோற்றுப் போவோமென்றே நினைத்தேன். அதுவே உண்மையாகப் பலித்தது. அப்படி நாங்கள் தோற்றுப் போனபோது எனக்குச் சரியாக இருந்த அந்த அங்கில மாது என்னைப் பார்த்தது, ‘நாம எவ்வளவோ தைரியமாகவும் திறமையாகவுமே போட்டி போட்டோம். அதுவே நமக்குரிய சமாதானம்’ சந்தோஷ சித்தமுடையவர்கள் சிறப்பான அமிசத்தையே பாராட்டுவார்கள்’ என்று சொன்னான்.

எங்களோடுகூட வயது முதிர்ந்த இந்தியரொருவர் இருந்தார். இந்தியர்கள் மற்ற நாடுகளை விருமபுவதைக்காட்டிலும் இந்தியாவை அதிகமாக விருமபுவது நியாயமல்லவென்று அவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். இந்தியாவை ஆதரித்துப் பிற நாடுகளைக் காட்டிலும் காப்பது சரியல்லவென்றும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். எனவே, இந்தியாவின் சேஷமத்தைக் கருதி இந்தியத் திரவியம் பிற நாடுகளுக்குப் போகாமல் இந்தியாவிலேயே இருப்பதற்கு வழிவகை அமைப்பது நியாயமல்லவென்பது அவரது கொள்கை. இப்படி அவர் விரோதமான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த போதிலும், என்னைப் போன்ற மற்ற இந்தியர்களோடு சரஸமாகவும் சமாதானமாகவுமே வியவகரித்துக் கொண்டிருந்தார். நாங்களெல்லோரும் அவரிடத்திற் பிரியமாகவே நடந்து கொண்டிருந்தோம். ஏனெனில், அந்த அபிப்பிராயங்களை அவர் வாயினும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோதிலும், உள்ளூற அவர் இந்தியாவின் மீது அன்புள்ளவரே என்று நினைத்திருந்தோம். நாங்கள் நினைத்ததே சரியென்று பின்னாப் புலப்பட்டது. எப்படியெனில், தாய் நாடாகிய இந்தியாவின் கரை தூரத்திலே தோன்றத் தலைப்பட்ட

வுடனே, அதைக் காண்பதற்கு ஆவலுடன் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணு
 டியை வைத்துக்கொண்டு முதன முதல் பார்க்கத் தலைப்பட்டவர்
 அவரே. அந்தக் கண்ணுடியைச் சற்று எங்களுக்குக் கொடுங்கள்,
 நாங்களும் பார்த்துக் களிக்கிறோம் என்று நாங்கள் நெடுநேரம்
 வருந்திக் கேட்போதிலும், கொடுக்காமல் அவர் தாமே வைத்துப்
 பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஏன ஐயா, இந்தியாவின் மீது
 அன்பில்லை, அதிக அன்பு வைப்பது சரியல்ல, என்றெல்லாம்
 சொல்லிக்கொண்டிருந்தீரே, அதற்கு மாறாக இப்போது இந்தி
 யாவை எப்பொழுது காண்போமென்னும் ஆவல் மிகுந்தவராய்
 உற்று உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீரே. உமது கொள்
 கைக்கும் செய்கைக்கும் பொருத்தமில்லையே என்று நான் எடுத்துக்
 காட்டியபோது அவர், நான் அவ்வளவு கெட்டுப்போன நீச
 னென்று நீர் நிஜமாக நினைத்தீரா? நாம் சில நாள் ஏறிப் பிரயாணம்
 செய்த கப்பலினமீதும் நமக்கு ஒருவிதமான அபிமானம் ஏற்படு
 கின்றதே. நாம் பிறநது நம் வாழ்நாளில் நெடுங்காலம் வசித்த
 நாட்டினமீது நமக்கு எவ்வளவு அதிக அபிமானம் ஏற்பட
 வேண்டும்? 'நான் சொல்வதெல்லாம் என்னவெனில், நமது ஜன்ம
 பூமியினமீதுள்ள அபிமானம் மிகச் சத்தமாகவும் உயர்தரமாகவும்
 இருக்கவேண்டும். அந்த அபிமானத்தினால் பிற நாட்டைப்பகைக்க
 லாகாது. பகையினும் பழுதுபட்ட அன்பு உண்மையான அன்பன்று
 என்பதேயா?' என்று அவர் பதில் சொன்னார். 'நீர் சொல்வது
 தாயாரினிடத்து அன்பு கொண்டிருப்பதனால் மனைவியினிடத்தும்
 அயலாரிடத்தும் அன்பு பாராட்ட வேண்டுமென்கிறீரா?' என
 வினவினேன். 'என கருத்தை உள்ளபடி தெரிந்து கொண்டீர்
 என்று அவர் சொன்னார்.

போர்ட் ஸெயிடு எனனும் துறைமுகத்தில் கப்பலேறி வந்து
 சித்திர படங்கள் பொதிந்த சிறிய அட்டைகளை விற்கிற எகிப்தி
 யாகள் மிகப் பொல்லாத மோசககாரர்கள். அவர்களிடத்தில் நான்

ஏமாந்து போவேன் என்று அந்த மேற்சொல்லிய பெரிய இந்திய மனிதர் எனக்குச் சொல்லியிருந்தார். அவர் சொல்லிய வார்த்தை என் விஷயத்திற் படியாது. அவ்வெகிப்தியாகளிடம் நான் ஏமாற மாட்டேன் என்று அவருக்குப் பதில் கூறியிருந்தேன். போர்ட் ஸெய்டு துறைமுகத்தாக்கு நாங்கள்வந்து சேர்ந்தபோது, கெய்ரோ, போர்ட் ஸெய்டு, எகிப்து என்னும் இம்மூன்று இடங்களின் தேசக் காட்சிப் படங்களமைந்த மூன்று சிறு புத்தகங்களை அவ்வெகிப்தியர்களிடம் வாங்குவதற்கு எனனாற் கூடியவரையில் ஜாக்கிரதையாகப் பேரமாடினேன். மற்றொருவன் அப்புத்தகங்களை ஒரு ஷிலலிங்கு வீதம் விலை தீர்த்து வாங்கக் கண்டேன். அதற்கு மேலும் நெருக்கியடித்துப் போராடி விலை பேசி 9 பென்சு வீதம் கொடுத்தது அம்மூன்று படங்களையும் வாங்கினேன். பள்ளிப் பிள்ளைகளுரிய உற்சாகத்தோடு எனது நண்பனிடம் ஒடி, மிக மலிவாக வாங்கி விட்டேனென்று நான் பெருமை பாராட்டிய அப் படங்களைக் கொண்டு போய்க் காட்டினேன். “அப்படியா, ஆறு பென்சு வீதம் அந்தப் படங்களை வாங்கியிருக்கிறேன். பாரும” என்று அவர் அதே மாதிரியான மூன்று படங்களை எனக்கு எடுத்துக் காட்டி இங்ஙனமாக இரண்டு நிமிஷ நேரத்திற்குள் அந்த எகிப்தியன் இரண்டு வித்தியாசமான விலைக்கு விற்ப்நருக்கிறான்’ என்று அவர் சொன்னார். ‘இரண்டு மாததிரமேயல்ல வேறு வேறு மூன்று பேரங்கள் செய்திருக்கிறான். மற்றொரு பெரிய மனிதர் ஒவ்வொரு ஷிலலிங்கு கொடுத்தது வாங்கியதை நான் கண்ணாடிக் கண்டேன்’ என்று சொன்னேன். ‘நீர் குறிப்பிடும பெரிய மனிதர் என்பவர் பெரிய மனிதரேயல்ல; நீர் வாங்கும்படி செய்வதற்காக வந்த மோசக்காரனே’ என்று எனது நண்பர் சொன்னார். அவர் சொல்லியது உண்மையே எனக்கண்டு வெடிகி வருந்தினேன். ‘இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக நீர் நஷ்டப்பட்நுத்தல கூடும். உம்மினும் வயது முதிர்ந்தவர்கள் பலர் அந்த மோசக்காரன

கொடுத்த விலையே கொடுத்து வாங்கியதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆதலால், அதிகமாக நீர் ஏமாறவில்லை' என்று சொல்லி என்னைத் தேற்றினான். போர்ட் ஸெயிடிஸ் இறங்கித் தன்னநதனியே புறப் பட்டு ஊரைச் சுற்றிப் பார்க்கப் போனேன். ஸிந்தி ஒருவனுடைய கடைபில் விநோத வஸ்துககள் சிலவற்றை வாங்கினேன். நான் விழிப்புற்று மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருப்பதனால், அந்த ஸிந்தி என்னை ஏமாற்றுவதற்கு அதிக இடமில்லாதாயிற்று. மறறொரு வா கேட்ட விலையிற் பாதி விலைக்கு அந்த வஸ்துககளை நான் கடைசியாக வாங்கினேன். நான் வாங்கிக்கொண்ட பின், அந்த ஸிந்திக்காரன் தன்னுடன் தேரீர் குடிக்க என்னை யழைத்தான். “என்ன! சற்றுமுன் உமது லாபத்தில் ஒரு பெனனி விட்டுக் கொடுப்பதற்கு மனமில்லாமல் என்னுடன் போராடினீர். எனக்குத் தேரீர் கொடுத்த இப்பொழுது ஒரு ஷிலலிங்கு இழக்க ஏன் விருமபுகின்றீர்?” என வினவினேன் அதற்கு அந்த ஸிந்திக் காரன், ‘அது வியாபார விஷயம், இஃது இஷ்ட கோஷ்டி, வாறும்’ என்று என்னை அடுத்த அறைக்குள் அழைத்துக் கொண்டுபோய்ச் சம்பிரமமான தேரீர் அளித்தான். கப்பலுக்குத் திருமபி வந்த பின், நான் நினைத்தபடியே; எனது முதிய நண்பர், நான் ஒரு ஷிலலிங்கு மோசம் போனேனென்று சொன்னார். ‘ஆ! அஃது எப்படி? 18 பெனசு விலை பெறுமான தேரீர் குடித்தேனே’ என்று சொன்னேன் அதற்கு அவர், ‘ஓ, நீர் அதிக புத்திசாலியாகிவிட்டீர். முன்னராகவே நான் உமமை எச்சரிக்காததனால், உமக்கு விளைவித்த 9 பெனசு நஷ்டத்திற்கு நானும் ஈடுசெய்ய வேண்டும். வாறும் என செலவில் லெமனேட சாப்பிடும். லெமனேடின விலை 6 பெனஸேயாயிற்று என்று சொல்லிக்கொண்டே நான் அவர் அளித்த லெமனேடைக் குடித்தேன்.

ஏடனிலிறங்கி, அவ்விடத்திற் பிரஸித்தமாயுள்ள குளங்களைப் போய்ப் பார்த்தேன். பம்பாயிலிருந்த என் சகோதரனுக்கு

ஒரு தந்தி வர்த்தமானமும் அனுப்பினேன். நாட்கள் கழியாமல் இன்னும் நீடித்தது தியங்கிக் கொண்டிருப்பதுபோலத் தோன்றியது. இந்தியாவிற்கு பிச்சைக்காரர்கள் நாம் வேண்டாதிருக்க நம்மைத் தொடர்ந்து தொங்கி பிச்சை கொடாவிடினும் தயங்கித் தயங்கிப் பிடிப்பது போல, நாட்கள் கழியாது வருத்திக்கொண்டிருந்தன. கடைசியில் ஒரு நாட்காலையில் எங்கள் முதிய நண்பர், 'அப்பா! உங்கள் அருமையான தாய்நாடு இதோ தோன்றுகின்றது' எனக் கூவினா. மிகக் சிரமப்பட்டு அவர் கையிலிருந்த தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு பாததேனை. பழுப்பு நிறமான லேசான கோடு ஒன்று தென்பட்டது. அதற்கு மேலுறத்தில ஒரு சிறிய வரம்பும் அதன் கீழே மூன்று புள்ளிகளும் இருந்தன.

அம்மூன்று புள்ளிகளாவன:—சாலஸெட்டு, பாசீன், எலி பெனடா என்னும் தீவுகளே; அந்த வரம்போ மேலைக்கணவாய் மலைத்தொடர். கப்பலிலிருந்த இந்தியர்களுக்குச் சொல்ல முடியாத ஆனந்தம் மிகுந்து பரவசம் மேலிட்டது. தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பி வரும் களிப்பு எத்தன்மையதென்பது அதைவிட்டு வெளியேறிப் போயிருந்தவனுக்கே தெரியும். மனிதனுக்கு நிஜமான பிதரு பூமி எதுவெனும் கேள்வி எழப்பி, அதற்கு மறுமொழி உலகம் முழுதுமே எனக் கவிவாணர் சாதாரியமாகச் சொல்லக்கூடும். ஆனால், இந்த மறுமொழியானது, குழந்தைகளெல்லாரும் நம் மக்களே, முதியவர்களெல்லாரும் நம் தந்தைகளே யெனப் பிளேடோ என்னும் தத்துவஞானி வகுத்த முறைபோல், வியவகாரத்திற்கொவ்வாததாகும். பிளேடோ சொல்லியதுபோல, ஒருவனுக்கு நாம் மகனெனக் கொள்வதைக் காட்டிலும், அவனுக்குப் பததாம் தலைமுறையில் பிறந்த சகோதரனெனக் கொள்வது ஏற்கத் தக்கதாகுமென அரிஸ்டாடில் என்னும் தத்துவஞானி கூறியதே பொருத்தமாயிருக்கும் என்னலாம். அதுபோலவே,

உலகம் முழுதுமே தனது பலபட்டரைத் தாய்நாடு எனக் கொள்வதைக் காட்டிலும் ஸஹாரா என்னும் எடாரே தனது மாதரு பூமியெனக்கொள்வது எவனுக்கும் மிகத் திருப்தியாயிருக்கும். அங்காரக கிரகமாவது, அகஸ்திய நகூத்திர மண்டலமாவது, தென் துருவமாவது நமது மாதருபூமியென நினைத்து அவை களைக் கொண்டாடி தேசாபிமானச் சிந்துகளும் பாசுரங்களும் பாடுகிறோமென நினைத்துப் பார்! அதில் உணமையான ஆர்வம் இருக்குமா? தேசாபிமானம் என்பது ஒரு மதம் எனக் கொண்டு தெய்வம்போல அதைப் பாராட்டவேண்டுமென்று சிலர் சொல்வதுபோல நாம் சொல்ல வரவில்லை. தேசாபிமானம் எனபது தாயினிடத்து நமக்குள்ள அன்பைப்போல நியாயமாயும் நியதமாயும் இருக்கவேண்டும், பிறரிடத்து அன்பு பாராட்டுவதற்கு அல்லது ஒரு தடையாய் இருக்கலாகாது, உணமையில் பிறரிடத்து அன்பை அது சிறப்பிக்கத் தக்கதாயிருக்கவேண்டும்.

சிறிது நேரத்தில் அலெக்ஸாண்டிரா கப்பற்றுறையும், தாஜ் மஹால் ஹோட்டலும் தோனறலாயின. அப்போது இந்தியாவின் தலைவாயில் என்னும் கமான் கட்டப்பெறவில்லை. ஒரு மணி நேரம் கழிந்த பின் மாதரு பூமியென்னும் புண்ணியத் தரையில் நான நடக்கலானேன். அப்போது எல்லாம் தானாக, தானே எல்லாமுமாகிய பரமபொருள் என்னைத் திரும்ப சேஷமமாக என் முன்னோது நாட்டிற் கொண்டுவந்து சேர்த்ததற்காக என்னையறி யாமலே மனப்பூததியாக வாழ்த்திப்போற்றி வழிபட்டேன. கரையேறுவதற்கு எனக்கிருந்த ஆவல மிகுதியினால், எல்லாருக்கும் முன்னராக ரகதாரி சீட்டுச் சோதனைக்கும் கடற் சுங்கச் சோதனைக்கும் போகவேண்டுமெனக் கூட்டத்திற் போராடி முன்வந்து முடிவில் நானே முதன முதலாகக் கரையேறினேன். எனது சகோதரர்கள் என்னைப் பார்க்க வந்திருந்தார்கள். எனக்கிருந்த பரம அவசரத்தில் அவர்களுடைய கண்ணுக்குப்படாமல் நான்

என் சாமான்களை எடுத்துக்கொண்டு வாடகை மோட்டார் வண்டியிலேறி அவர்களுடைய வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். மூன்று வருஷகாலம் விட்டுப் பிரிந்திருந்த பின், இவ்வாறு வந்து ஒன்று கூடியதனால் ஏற்பட்ட களிப்புக கோலாகலம் இவ்வளவென்று சொல்லமுடியாது. இரண்டு நாள் தாழ்த்து என் ஊருக்குப் போனேன். அங்கிருந்து என மனைவியைப் பாக்க ஓடினேன். சந்தோஷ மிகுதியினால் தேகம் தெரியாமல வரவேற்று உபசரித்த பின், அவள் என்னைப் பார்த்து, 'நாதா! இத்தனைகாலம் அந்த அகோரமான நாட்டில் இருந்தது உமக்கு மிகக் கொடிய கஷ்டமாய் இருந்திருக்க வேண்டுமே. திரும்பி வந்துவிட்டோமென்று உமக்குச் சந்தோஷமாயிருக்கின்றதல்லவா? அந்தப் பிற நாட்டுக் கிவி நீங்கிப்போயிற்றென்னும் மகிழ்ச்சி உமக்கு உண்டாக வில்லையா?' என வினவினாள். அதற்கு நான் 'அஃது எனக்கு எவ் விதத்தும் கிவியாகத் தோன்றவில்லை; இனியதொரு நாட்டில் இனிமையாகத் தங்கியிருந்தேனெனவே எனக்குத் தோன்றியது ஆனால், என் சொந்த ஊருக்கு வந்து உற்றார் உறவினர்களைப் பார்த்துக் களிப்பதனால் எனக்கு மகிழ்ச்சி அதிகமாகவே இருக்கின்றது. இனியொரு சமயத்தில் எனது பிரியநாயகியாகிய உன்னை அழைத்துக்கொண்டு அவ் வினிமையான இங்கிலாந்துக்கு ஒரு முறை போய் வருவதற்காகும்' என்று பதில் சொன்னேன். அவள் உள்ளத்துக் களிப்பு முகத்திலும் தோன்றியது. "இங்கிலாந்தின்மீது உங்களுக்கு அவ்வளவு ஆசை இருக்கிறதா?" என அவள் வினவினாள். "ஆம், இங்கிலாந்தின்மீது எனக்கு ஆசையே; ஆனால், நம் தாய் நாட்டுக்கு அது அடுத்தபடியேயாகும்" என பதில் சொன்னேன்.

அத்தியாயம் 13

தீரும்பவும் ஐரோப்பா : சட்டக்கல்வாரிகள் ஐக்கோர்ட்டு.

பின்ன இரண்டு தடவை ஐரோப்பாவுக்குப் போயிருந்தேன. இரண்டாம்முறை 1932-33 இலும், மூன்றாம் முறை 1935-36 இலும் ஆகும் இவ்விரண்டு முறைகள் சென்றதும் நான் சட்டப் பரீகைக்களில் தேர்ச்சிபெறும் பொருட்டேயாம். இந்தியன் ஸிவில் ஸெர்வீஸில் ஜூடிஷல் இலாகாவிலே பயிற்சிபெறவேண்டுமென்பது எனது நோக்கம். இந்தியாவில் 1930-32 ஆம் வருஷங்களில் 18 மாதகாலம் ஜூடிஷல் இலாகா விவகாரங்களைப் பயின்றேன். அதற் குப்பின் டிஸ்ட்ரிக்ட் & செஷன்ஸ் ஜட்ஜாக நியமிக்கப் பெற்றேன். அங்கிலச்சட்ட விவகாரங்களின் அனுபவம் பெறுவது அவசிய மென்றும், இங்கிலாந்திலுள்ள நீதி ஸ்தலங்களின் விவகாரங்கள் எப்படி நடைபெறுகின்றன, அங்கே வக்கீல்கள் எப்படி விவகாரிக் கிறார்கள் என்றும் உட்புகுந்து பார்த்தறிவது அவசியமென்று கருதி நான் அங்கேபோய் சட்டப்பரீகைக்களில் தோச்சிபெறத் தீர்மானித்தேன்.

சட்டப்பரீகைக்களுக்குப் படிக்கப் போகிறவன் அங்கே 12 கலாசாலைப் பருவங்கள் (terms) இருந்த பின்னரே தேர்ச்சிப் பட்டம் பெறுவது வழக்கம். ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் 4-கலாசாலைப் பருவங்களே உண்டு. அந்தக்கணக்குப்படி பார்த்தால் மூன்று வருஷகாலம் அங்கே சட்டப்பரீகைக்களுக்குப் படிக்கவேண்டும். பூரவாங்கப் பரீகைக்களிலும் கடைசிப் பரீகையிலும் முதன்மையாகத் (First Class) தேறினால், 12 பருவங்களில் இரண்டு பருவங்கள் குறைத்து 10 பருவங்களே படித்தாற் போதுமாகும். சேம்பர்களில் (Chambers) 1 வருஷம் படித்தால் இன்னும் 4 பருவங்கள் குறையும். அஃதாவது அங்கே 6 பருவங்கள் இருந்தாற்போதும். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் இங்கிலாந்துக்குப்போய்

அங்கே வழங்கும் சட்ட விவகாரங்களிற் பழகித் தேறுவதற்கு ஊக்கமுட்கும் பொருட்டு இந்தியா ஸெகரடரி (Secretary of State for India) சில அனுசூலங்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தார். சுருங்கச் சொல்லின், இந்தியா ஸெகரடரியார் செய்யும் உதவியாதெனில், மாணவர் செலுத்தவேண்டிய கலாசாலைக் கட்டணங்களையும், டிபாலிட் தொகைகளையும் அவரே கட்டுவது, முதற்பகுதியிலுள்ள 4 பாடங்களிலும் முதன்மையாகத் தேறுகிறவர்களுக்குப் பாடம் ஒன்றுக்கு 25 பவுன் சமமானவகொடுப்பது; கடைசிப் பரீட்சையில் முதன்மை பெறுகிறவர்களுக்கு 50 பவுன் சமமானம் அளிப்பது; இவையல்லாமல், சேம்பர்களிற் படிப்பதற்கான செலவு தொகையில் ஒரு பகுதிகென்று 75 பவுன் கொடுப்பது என்பதாம். இந்த உதவிகளெல்லாவற்றையும் நான் கைக்கொள்ளாத தீர்மானித்தேன்.

10 மாதகாலம் ஒரு பருவமாக இரண்டு பருவங்கள் படித்து நான் சட்டப் பரீட்சையில் தேர்ச்சிபெற நிச்சயித்தேன் அங்ஙனம் செய்வதனால் எனக்குச் சராசரி மாதச் சம்பளத்தோடு 8 மாத விடையும் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் இரண்டு மாதப் படிப்பிற்காக விடையும் கிடைக்கும். இங்ஙனமாக நான் 2 வருஷ காலம் படிப்பதற்கென விடை பெறவேண்டி வராது. அப்படி விடைபெற்றால் எனக்குச் சராசரி மாதச் சம்பளத்திற் பாதியும் படிப்பிற்காக நாளொன்றுக்கு 12 ஷிலிங் படிச் செலவும் மாததிரமே கிடைக்கும். அங்ஙனமல்லாது என் ஆலோசனைப்படி இங்கிலாந்தில் என் செலவுகளுக்கு வேண்டிய பணமும், இந்தியாவில் எனக்கு ம.ப. போஷணைக்கு வேண்டிய பணமும் குறைவிலாமற்கிடைக்கும். இது நிற்க, என் மனைவி மக்களை விட்டுத் தொடர்ச்சியாக 10 மாதங்களுக்கு அதிகம் பிரிந்திருக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை அன்றியும், இந்தச் சட்டப் படிப்புச் சம்பந்தமாக இங்கிலாந்தை ஒரே முறை பார்ப்பதைக் காட்டிலும், இரண்டு முறை

மே-31

பார்ப்பதற்கு வழி வகுப்பது நன்றென நினைத்தேன். இதற்குச் சாதகமாகப் பணச்செலவில்லாமல் வந்துபோக முதல வகுப்பு பிரயாணச் சீட்டுகள் நான்கு என்னிடம் இருந்தன. அவைகளில் ஒன்றையும் நான் உபயோகப்படுத்தவில்லை. மேலும், இரண்டு பருவங்களில் 'லீவு' எடுத்துக்கொள்வதனால், அந்த 'லீவு' காலத்தை செப்டம்பர் மாதம் மத்தியிலிருந்து ஜூன் மாதக் கடைசி வரையில் அமைத்தது கொள்வதால், ஐரோப்பா கண்டத்திலாவது அயர்லாந்திலாவது சில நாட்கள் நான் கழிப்பதற்காகும். அப்படிச் கழிப்பதால் இங்கிலாந்தின் பவுன் ஒன்றுக்கு 4 அல்லது 5 ஷிலிங் வீதம் கொடுக்கவேண்டிய வருமான வரியை நான் கொடுக்கவேண்டாம். இங்கிலாந்தின் நிதி வருஷம் (பஸ்ஸி) என்பது ஏப்ரல் 6-ம் தேதியிலிருந்து மறு வருஷம் ஏப்ரல் 5-ம் தேதி வரையிலாகும். இந்த பஸ்ஸிகுள் 6 மாதத்திற்கு அதிகமாக இங்கிலாந்தின் குடி இருக்கிறவன் மேற்சொல்லிய வருமான வரி கொடுக்கவேண்டும். இது வல்லாமல் மற்றொரு வகையிலும் பெரிய ஆதாயம் நோவதற்காகும். எப்படியெனில், அந்நாளில் வெளிநாட்டிற் பெறுகிற வருமானத் தொகைக்கு இந்திய வருமான வரி விதிக்கப் பெறுது. உலகத்தில எங்கே வருமானம் பெற்றாலும் அதற்கு வரி கொடுக்கவேண்டுமென்னுஞ் சட்டம் சில நாளைக்கு முன்னரே புதிதாக ஏற்பட்டது.

1932-33 ஆம் வருஷத்தில் நான் "காங்கே" எனலும் இத்தலி தேசத்து நீராவிக்கப்பலிலே ஐரோப்பாவிற்குப் போயத் திரும்பி வந்தேன். இந்தக் கப்பல் 'லாய்டு டிரிஸ்டினே' கப்பல் தொடரைச் சேர்ந்தது. இந்தியர்கள் பலரும் பல பல காரணங்களுக்காக இதையே நாடுவார்கள். ஏனெனில், இததாலியர்கள் இந்தியா களைப் போலவே தங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களானாலும், தெரியாதவர்களானாலும், மற்றவர்களோடு காராளமாகக் கலந்து பேசிக் கூடிக் குலவுவார்கள்; அங்கிலக் துல்த, உவரைப் போல, முறையென்றும்

துறையென்றும் சம்பிரதாயமென்றும் கொண்டாடிக் கூசமாட்டார்கள். டீ. & ஓ. கப்பல தொடரிலுள்ளவர்களின் காணும் அதிகாரப் பாவகும் விவகார ஆசாரமும் இவ்விததாலியாகளித்திற்கு காணப்பெறா அந்நாளில் டீ. & ஓ. கப்பல்களில் ஸநானத்திற்கு ஒரு பெரிய தொட்டிசிரமப உவர் நீரும் ஒருசிறு பந்தலில் நன்னீருவ கொடுப்பார்கள். இவ்விததாலியக் கப்பலிலே ஸநானம் செய்வதற்கு முழுதும் நன்னீரே கொடுப்பார்கள். உங்கள் நாட்டை ஆளுகிறோமெனனும் அகந்தை பாராட்டாதவர்களுடைய கப்பலிற பிரயாணஞ் செய்வதில் மனததுக்கு ஒருவிதமான ஆனந்தம் இருக்கிறது. அவ்வகந்தை யுள்ளவாகளோ தாங்கள் நமமைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவாகளென்று தம் முக்க குறிக்கின்றனும் நடவடிக்கைகளினாலும் காட்டுவார்கள். அவர்களுடைய யோக்கியதையையோ, கலவியையோ, கேள்வியையோ, தனமையையோ, அநதஸதையோ உள்ளபடி பாக்கப்போனால், அப்படிப்பட்ட மேம்பாட்டுக்கு அவர்களுக்கு உரிமையே கிடையாது.

இன்னுமொரு சங்கதியும் இங்கே குறிக்கத்தகும். முஸ்லோலினி எனனும் இததாலியத தலைவா அட்ஸ்னியாவின்மீது அகோரமாகப் படையெடுக்கு முன் இதாலி தேசத்தாருக்கு மானிடரில் வர்ணபேதம் பாராட்டித் துவேஷ புத்தி இல்லாதிருந்தது வெள்ளையர்கிரியென்றும் வேற்றுமைப் பாராட்டி அவர்கள் பகைக்காதிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட சமாசப்புத்தி நடுவகுப்பிற கீழதரமான இங்கிலீஷ் காரருக்கும் அமெரிக்காருக்கும் இன்றைக்கும் இல்லை. அபீஸ்னியாவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டபின், இதாலியர்கள் உச்சானிக்களைக்கு ஏறிவிட்டார்கள். துரபிமானம் மிகுந்தது அவர்கள், கருப்பு நிறமுடையவர்களையும் பழுப்பு நிறமுடையவர்களையும் கண்டால் தாற்காலிகமாகப் பகைக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள் அநதத் துரபிமானமும் சதுப்புநிலத்திற சிக்கிக் கொண்டவன்மீது சிறிதுகாலம் படிந்திருக்கும் சேறு போன்றதேயாம். ஆனால்,

அஃது அங்கிலதது நடுதர மககளுக்கு உள்ளது போலத தோலின் நிறத்தையே தழுவியதன்று. இநதக குணங்களதவிர துர திருஷ்டசாலிகளைக கண்டால அவர்களை ஆற்றித்தேற்றி உற்சாகப படுத்துவதற்கான ஆவத்தோடு இனசொல சொல்லும பணபு இததாலியருக்கு உண்டு. இநத நயப்பணபினால் அவாகள கபப லில் 'முனறும் வகுப்பு' என்று இகழந்து கூறாமல 'செட்டான இரண்டாம வகுப்பு' என உயாவாக வழங்குவார்கள். இது மேனாட் டிற் கலவி கற்கபபோகும் மாணவா பலருக்கும் இனிமை தருவ தாகும். கபபலிற் கொடுக்கும் உணவும் இநதியாகளுக்கு ஏற்புடைய தாய இருந்தது. முக்கியமாக, மரக்கறி புசிப்பவாகளுக்கு அனு கூலமாய் இருந்தது. ஏனெனில, மரக்கறி உணபவாகள, அஃதாவது ஊண் உண்ணுதவர்கள் விபரீதமான மானிட பிறவி எனருவது, பிததுப் பிடிததவர்களுெனருவது இததாலியாகள நினைப்பதிலை. அந்தச சைவாசாரம உள்ளவர்கள் சாதுக்களுெனருவது முனிவர்க ளெனருவது அவாகள் பிரமிப்பதுயிலலை.

1935-36 ஆம யாண்டில நான் முனறும் முறை ஐரோப்பாவிற் குப் போனபோதும் இததாலியக கபபலில இடம் அமாததினென். அது "காம்ப்டே வோடே" என்னும் பெயா வாய்ந்தது. ஆனால், அச்சமயததில் இத்தலிக்கும் அபிஸீனியாவுக்கும் போர்தொடங்கும், போலிருந்தது. அநத அபிஸீனிய தீர்களுக்குச்சாராக அங்கிலத தவர் போரிற் கலப்பாகள் போல இருந்தது அங்கனமாயின இத் தாலியா நமக்கு எதிரிகளாவார்; அவர்களுடைய கப்பலில நான் ஏறிசசெல்வதனால் அவர்களுக்குச சிறிது லாபம உண்டாகக்கூடு மல்லவா? அநதப பயணக கூலி அவாகளுக்குச சேரக்கூடா தென்றெண்ணி கடைசித தறுவாயில பி. ஓ. கம்பெனிக கபப லில் ஏறிச சென்றேன. அது "நல்டேரா" எனப்படும்.

1932ம் வருஷம் செப்டம்பா மாதம் 19ம் தேதி பம்பாயில் 'காங்கே' என்னும் கபபலில் ஏறினேன். குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு

1½-மணி நேரம் தாழ்த்து அது புறப்பட்டது. இங்ஙனம் நேரம் தவறாமையைக் குறித்து இந்தியருடைய செய்கையை அஃது அனுசரித்தது, 'காலம்' எனபது மனிதனால் ஏற்படுத்தப் படுவதே யல்லாமல், மனிதன் காலத்திற்கு அடிமையல்ல எனனும் சித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டியது. காலதாமதம் இத்தாலியர்களுக்கு ஒரு பெரிய காரியமன்று. ஏனெனில், அமைதி வாய்ந்த காலத்திலேனும் புத்த காலத்திலேனும் விரைவாக ஓடுவதற்கு இத்தாலியக் கப்பல்கள் பெயா பெற்றவை; இடையில் எவ்வளவு தாமதப்பட்டாலும் அதைத் தம் வேகத்தினால் முடிவில் ஈடு செய்துவிடும். 'காங்கே' என்னும் நீராவிக் கப்பல் வெனிஸ் நகரத்திற்குப் போகுமென்று குறிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்நகரம் கடற்சேறு நிறைந்த பிரதேசத்தில் திவ்வியதிலகம்போல விளங்குவது. அந்நகரத்தையும் இத்தாலியின வட நாடுகளையும் கண்டுகளித்துப் பின், பிரான்ஸ் வழியாக இங்கிலாந்துக்குப் போகலாமென்று ஆசைகொண்டிருந்தேன். ஜிளோவா பட்டணத்திலிருந்து திருமபி வருகையில் இத்தலியின் தென்னாடுகளையும் பார்க்கலாமென்றிருந்தேன். பிரயாணிகளின் கனமான மூட்டை முடிசைகளை யெல்லாம் ஒரு பெரிய பெட்டி வண்டியில் அடுக்கி முததிரையிட்டு ரெயில் மார்க்கமாக இங்கிலாந்துக்குக்கொண்டுபோக 'லாயடு டிரிஸ்டிளே' கம்பெனியாருடன் ஒர் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சாமான்கள் வழியிற் பிரயாணிகளுக்குத் தேவையிலலாமையின், அவைகளைக் கடற் சுங்கச் சோதனைத் தொந்தரவு இல்லாமல் நேரே இங்கிலாந்துக்கு அவ்வகையிற் கொண்டு போவதற்காகும். இவ்விரண்டுமுறை நான் ஐரோப்பாவிற்குப் போனபோது இத்தலி, பிரான்ஸ், சுவிஜர்லந்து, ஜாமனி எனனும் நாடுகளில் நான் கண்டதும் கேட்டதுமான விசேஷ அனுபவங்களை இனிவரும் அத்தியாயங்களில் விவரித்துரைப்பேன்.

1932ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 5ம் தேதி இங்கிலாந்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தவுடனே 'இன்னர் டெம்பிள்' என்னும் சட்டக் கல்லூரியிற் சேருவதற்கு மனுக்கொடுத்தேன். தடையின்றிச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். இங்கிலாந்தில் 'இன்னர் டெம்பிள்', 'மிடில் டெம்பிள்', 'லிங்கனஸ் இன்', 'கிரேஸ் இன்' என்னும் நான்கு சட்டக் கல்லூரிகளுண்டு. இவை கி.பி. 14ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டவை. இந்நான்கு கல்லூரிகளிலிருந்தும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து அமைக்கப்பட்டது சட்டக் கல்லூரிச்சங்கம். இந்தச் சங்கத்தினரே வக்கீற்பட்டவ் கொடுக்கும் அதிகாரிகள். இவ்விஷயத்தில் சர்வ் கலாசாலைச் சங்கத்தாருக்கு அதிகாரமே இல்லை. வக்கீல்களாகவும் ஜட்ஜுகளாகவும் உத்தியோகம் பெற விரும்புகிறவர்களுக்குச் சட்டக் கல்வி கற்பிப்பதும், அவர்களை அவ்வேலைகளிற் பழக்குவதும், பரீக்ஷிப்பதும் அவர்களுக்குப் பட்டமளிப்பதும் எல்லாம் ஏற்கெனவே வக்கீல்களாகவும் ஜட்ஜுகளாகவும் இருக்கிறவர்களுடைய பொறுப்பாகும்.

மேற்சொல்லிய கல்லூரிகளில் 'டெம்பிள்' என்னும் பெயர் வந்திருக்கிறதல்லவா? 'டைட்ஸ் டெம்பளார்ஸ்' எனலும் வீரர்கள் ஹாலபோனிலிருந்து தேம்ஸ் நதிக்கரைக்குக் குடியேறியபோது 1185-ம் ஆண்டில் பிரசித்தமான 'வட்டக் கோவிலோன்'தைக் கட்டினார்கள். அதைத் தழுவி இக்கல்லூரிகளுக்கு 'டெம்பிள்' என்னும் பெயர் சார்ந்தது. 'டைட் டெம்பளார்' எனலும் வீரப்படைப் பகுதி 1312-ம் வருஷத்திற் குலைந்துபோயிற்று. அப்போது அந்தக் கட்டடம் பெம்புரோக்குப் பிரபுவிற்கு இரண்டாம் எட்வாட் மன்னரால் அளிக்கப்பட்டது. அந்தப் பிரபு இறந்து போனபின், ஸென்ட் ஜான் நைட்டுகள் தேமஸ் நதிக்கரையிலுள்ள இந்த ரமணியமான இடத்தை வாங்கிக்கொண்டனர்; 1346-ம் யாண்டில் அவர்கள் இந்த இடத்தைத் தேச சட்டப் புலவர்களுக்

சூழ்ம மாணவர்களுக்கும் சூழ்ச்சித் தகைக்குக் கொடுத்தனர். சட்டப் புலவர்களுடைய இனத்திற்கே ஒருவகைப் பிடிவாதமுண்டு. அந்தப் பிடிவாதத்திற்கே கிணங்க, அவர்கள் அந்த இடத்தை விடாது ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னும் ஓராயிர வருஷ காலம் இங்ஙனம் ஒட்டியிருப்பார்களெனவே தோன்றும்.

‘கிரேஸ் இன்’ என்னும் சட்டக் கலவூரி ‘ஹால்போரன்’ எனனும் ஊரில் உள்ளது. பிரசித்திபெற்ற ஸர் பிரான்ஸிஸ் பேகன் எனனும் மகாவித்துவான இக்கலவூரியிலே படித்தவரென்னும் பெருமை இதற்கு உண்டு. இதனிற் கலவி கற்கும் மாணவர்கள் ஆழந்த படிப்பிற்காக இன்றைக்கும் பெயர் பெற்றுள்ளார்கள். ஸர் பிரான்ஸிஸ் பேகன் அக் கலவூரியாவரணத்தில் நடமாடும் இன்றைக்கும் தழைத்திருக்கின்றது. அதனண்பை அவருடைய மேலுறுப்புச் சிலைவடிவமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ‘ஸ்க்ரீக்ஸ் இன்’ எனனும் சட்டக் கலவூரி சான்ஸரி லேன் என்னும் தெருவில் இருக்கின்றது. ஐக்கோட்டுகளுக்கெனத் தனிக் கட்டடம் கட்டப்படும் வரையில் லாடோ சான்ஸலர் என்னும் நீதிபதியின் ஆஸ்தானமாக அஃது இருந்தது. இங்கிலாந்தில் நீதி நியாய விசாரண விவகாரங்களுக்கு அவரே தலைமை யதிகாரி யாவர். நெடுநாள் வரையில் அவர் இங்கிலாந்தின் பிரதான மந்திரிகுரூப சம்பளத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு பெற்று வந்தார். அதன்கருத்து என்னவெனில், இங்கிலாந்தில் அரசியல் நிபுணர்களைக் காட்டிலும், அரசியல் அதிகாரிகளைக் காட்டிலும் நீதிபதிகளுக்கே பெருமையும் பொறுப்பும் கௌரவமும் மரியாதையும் உண்டு என்பதாம். ‘கிரேஸ் இன்’ மாணவர்களுக்கு ஆழந்தப்படிப்பு உண்டென்னும் பெருமை இருப்பதுபோல, ‘ஸ்க்ரீக்ஸ் இன்’ மாணவர்களுக்கு துட்பமாக ஆராயும் தன்மையும், நியாயஸ்தலம் தருமசபை முதலானவைகளுக்கூரிய சூக்ஷ்மமான அந்தர விசாரண சக்தியும் உண்டு எனனும் பிரசித்தமான புகழ் இன்றைக்கும் வழங்குகிறது. ‘மிடில்

டெம்பிள்' என்னும் சட்டக் கலலூரியில் திவ்வியமான போஜன சரீலை இருக்கின்றது. அதைப் போன்றது வேறெந்தக் கலலூரியிலும் இல்லை. இதைஇங்கிலாந்து மன்னர் விசேஷ ஆராதனையோடு போஷிக்கிறாரெனவும் பெருமை இதற்கு உண்டு. பண்டிகை முதலான கொண்டாட்டத் தினங்களில் இங்கே வழங்கப்படுவது உத்தமோத்தமமான 'சேம்பேன்' என்னும் மது மறற்க கலலூரிகளிலெல்லாம் 'போட்' 'கிளாரெட்' என்னும் மதுகளை வழங்குவார்கள். இந்தக் கலலூரி கூடிக்குலவும் நடபுகும் சரஸத்தனமைக்கும் பெயர் பெற்றது. 'இன்னா டெம்பிள்' என்னும் கலலூரி மேனமக்களுக்கே யுரியதென்றும் பிறநாட்டாரா அதிற் சேருவதற்கு இடங்கொடுப்பதில்லை யென்றஞ் சொல்வார்கள். ஆனால், சிறிது காலமாக அந்தப் பெயர் மறைந்து வருகின்றது. அதனிற்படித்துத் தோந்த பிரபல புருஷர்களுள் மஹாத்மா காந்தியும் ஜவாலால் நேருவும் சோந்தவர்களாவார்கள். ஆனால், மஹாத்மா காந்தி சட்டத்தை எதிர்த்து நடந்தாரெனக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டமையின, அவருடைய பெயரை அமமாணவாப் பட்டியினின்று நீக்கவிட்டனர்.

'மிடில் டெம்பிள்' என்னும் சட்டக் கலலூரியின் விருதுக்குறி ஏசுநாதரது பிரதிமையாகும், 'இன்னா டெம்பிளின்' அறிகுறியோ, 'பறக்கும்பரி' ஏசுநாதருருவம் நிரபராதமான சாதுத் தன்மையைபும், பறக்கும் பரி வக்கில்களுடைய சாகசத் தன்மையையும் குறிக்கின்றது' என்று ஒரு குறும்புக்காரன் சொன்னான். இன்னொரு வேடிகையான சங்கதியை இவ்விடத்தில் எடுத்துச் சொல்லலாம். 'லிங்கன்ஸ் இன்' காரரும் 'மிடில் டெம்பிள்' காரரும் தங்கள் தங்கள் கலலூரியில் நியாயவாதிகளுக்காகவும் நீதிபதிகளுக்காகவும் நாடகம் ஆடவேண்டுமென்று ஷேக்ஸ்பியரைக் கேட்டார்கள். அப்போது அவர் 'லிங்கன்ஸ் இன்'னில் 'காமேடி ஆப் எர்ரர்ஸ்' (Comedy of Errors) என்னும் நாடகத்தையும்,

‘மிடிஸ்டெம்பி’ளில் ‘டுவலத் நைட்’ (Twelfth Night) என்னும் நாடகத்தையும் ஆடிக் காட்டினார். ஷேக்ஸ்பியரோ உள தாறுபடையில் தோந்தவா. ‘ஸிங்கனஸ் இன்’னில் உள்ளவர்கள் நியாயவாதிகளாவார்கள். அவர்கள் நீதிஸ்தலங்களில் நியாய எடுத்துரைக்கையிற் பொய்யை மெய்யாகவும், மெய்யைப் பொய்யாகவும் தடுமாறிப் புரட்டிப் பேசிக் குழறுவதை விளக்கும் பொருட்டு அவனே ‘காமெடி ஆப் எரரசஸ்’ என்னும் நாடகத்தை ஆடினார். ‘மிடிஸ்டெம்பி’ளில் உள்ளவர்களோ வழக்குரைப்பவர்களும் நியாயாதிபதிகளுமே யாவார்களா நீதி யென்பதும் நியாய மென்பதும் தாமம் எனபதும் நியாயாதிபதியின் இஷ்டத்திற் குத்தகப்படி விவகாரத்தில் ஏற்கப்படுகின்றனவேயல்லாமல் யதார்த்தமான நீதியாகாது எனனும் உண்மையை அவாசுருக்கு வற்புறுத்தும்பொருட்டு ஷேக்ஸ்பியர் இநதக கலவூரியில் ‘டுவலத் நைட்’ என்னும் நாடகத்தை நடத்துக் காட்டினார் என்று சொல்வது பொருந்தும்.

‘ஆகஸ்போடு’ கலாசாலையிலாவது ‘கே ம பி ரி ட் ஜ’ கலாசாலையிலாவது, வேறு அங்கில கலாசாலையிலாவது படித்தவர்கள் சட்டப் பரீட்சையில் தேறிப் பட்டம் பெற வேண்டுமானால் செயயவேண்டிய முக்கியமான காரியங்கள் சில உள் அவற்றுள் அவர்கள் அநதக் கல்லூரிக் கூடத்திற் பருவம் (term) ஒன்றுக்கு முன்று முறை விருந்து உண்ணவேண்டும்; மேற்சொல்லியவை யல்லாது வேறு கலாசாலைகளிற் படித்தவர்களாயின பருவம் (term) ஒன்றுக்கு 6 முறை விருந்து உண்ணவேண்டும். இவ்வாறு விருந்து உண்ணும் வழக்கத்தினாலும், அவ்விருந்துகளில் மதுக்கள் வழங்கப் பெறுவதனாலும் சட்டக் கலவூரிகளுக்கு ‘இன்ஸ் ஆப் கோடஸ்’ (நியாயசாலைச் சத்திரங்கள்) எனனும் பெயர் வந்தது. ‘இன்’ (Inn) என்னும் அங்கில மொழிக்கு ‘உண்டிச் சாலை’ என்று அர்த்தம். அவ்விருந்துகளில் ‘மேலதரத்தார்’ றக்கோட்

ஜட்ஜுகளாகவும் ராஜஸ்தானத்துப் பிரபல நியாயவாதிகளாகவும் இருப்பார்கள். அவர்களெல்லாரும் உயர்வான பீடங்களில் அமர்ந்திருப்பார்கள், மாணவர்களோ நெடுங்கூடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். மேலதரத்தாரென்னும் நீதிபதிகள் ஒரு வரிசையாக மாலை 7 மணிக்கு வருவார்கள். அப்போது மற்றவர்களெல்லாரும் மரியாதையாக எழுந்து நிற்பார்கள். தேவநாம சங்கீர்த்தனம் செய்து (கடவுள் வாழ்த்துக்கூறிய) பின், விருந்து அருந்துவார்கள்.

மாணவர்கள் மகலான ஆடை தரித்திருக்கவேண்டும். பரிசாரகர்கள் கொடுக்கிற கறுப்பு உடுப்பை மேற்கொள்ளவேண்டும். முதன்முதல தேவசங்கீர்த்தனம் செய்யுங்காலத்தில் ஆஜராயிலலா மாணவர்கள் அவ்விருந்து உண்டதாகக் கணக்கிடப்படா. மேலதரத்தாரான நீதிபதிகள் விருந்து முடிவில் மறுபடி தேவ சங்கீர்த்தனம் (கடவுள் வாழ்த்து) செய்யுமுன் எழுந்து போகிறவர்களும் அவ்விருந்து உண்டதாகக் கொள்ளப்படமாட்டார்கள். நிறம் மழுங்கிய ஆடைகளையும் கறுப்பு உடுப்புகளையும் அணியவேண்டுமென்று இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் அவர்கள் வற்புறுத்துவது அங்கிலத்தவருடைய பழைய சமபிரதாயத்தைச் சோதந்து குளிர்தாவருவதற்குக் கறுப்பு ஆடைகள் சற்று அனுகூலமாகலால் அந்தச் சமபிரதாயத்தினால் நமக்குக் கஷ்டம் இல்லை சீதளபிரதேசமாகிய இங்கிலாந்தில் அந்தச் சமபிரதாயத்தினால் கஷ்டம் இல்லை என்பது சரியே. ஆனால், அதே சமபிரதாயத்தை உஷ்ணப் பிரதேசமாகிய இந்தியாவிலும் வற்புறுத்தி இங்கேயும் அந்தக் கறுப்பு ஆடைகளையே நியாயவாதிகளும் நியாயாதிபதிகளும் அணியவேண்டுமென்று நிபந்திப்படுத்துவது நமக்குக் கஷ்டமென்றே சொல்லவேண்டும். குளிர் மிகுந்த நாடிலுள்ள வெள்ளையர்கள் கறுப்புச் சட்டைகளும் மேலங்கிகளும் அணிவது நியாயமே. அந்த நியாயத்தின்படி வெப்பம் மிகுந்த நாடிலுள்ள இந்தியர்கள் வெள்ளைச் சட்டைகளையும் மேலங்கிகளையும் அணிந்து கொள்ளவேண்டுமல்லவா?

இந்தக் கல்லூரிப் போஜனசாலை விருந்துகளில் என்னைப் போன்ற சைவர்கள் மாக்கறி பதாரததனையே அருந்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து கொள்வது கஷ்டமாயிருக்கவில்லை. மஹாத்மா காந்தி முதலான சைவாசாரமுள்ள ஹிந்துக்கள் இவ் விபரீத வழக்கத்தையே கொண்டாடி அந்த போஜனசாலைகளிலுள்ள பரிசாரகர்களுக்குப் பழக்கப்படுத்தி இருந்தார்கள். நல்ல கனிவாகங்களும் மாக்கறி வகைகளும் வாற்கோதுமைக் கஞ்சியும் எங்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். விருந்துகளில் தன்களண்டை வந்து உட்காருமபடி மற்றவர்கள் எங்களை வருந்திக் கேட்டுக்கொள்வார்கள். ஏனெனில், 4 பேருக்கு இரண்டு புட்டி மதுவகை வழங்குவார்கள். நான்கு மது விரோதிகளாதலால் எங்களுக்குரிய பங்கு மதுவையும் அந்த மற்றவர்கள் உட்கொள்வதற்காகும். ஒரு நாள் எனனோடு உட்காந்திருந்த நாலவரில் எவரும் ஊன புசிக்கவில்லை, மதுவும் அருந்தவில்லை. ஆகையால் மதுபுட்டிகளிரண்டும்திறக்காமலே கிடந்தன. எல்லாருடைய மதுபுட்டிகளையும் திறந்து வைத்துக்கொண்டே போகிற பரிசாரகன் வந்து எங்கள் புட்டிகளையும் திறக்க அனுமதி கேட்டான். ஏனெனில், திறவாத புட்டிகளெல்லாம் சத்திர சாலைக்குப் போய்ச்சேரும். திறந்தவைகள் பரிசாரகருக்குச்சேரும் பரிசாரகர்கள் கட்டுப்பாடு ஆதரிகக எனக்கு இஷ்டமில்லை யென்று முதலில் நான் காட்டினேனாயினும், என்னுடன் உட்காந்திருந்த நண்பனான சிந்திக்காரனோருவன், 'தன்னுயிரைப்போல மன்னுயிரைக் காப்பது கடமை' என்று சொன்னான். அதன்மீது எங்கள் புட்டிகளை திறக்க விடை கொடுத்தோம். அந்தப் பணியாட்கு பரம சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. பி. ஏ., எல். எல். பி., பட்டப் பரீட்சைகளில் தேறின மஹாராஷ்டிர பிராமணனோருவன் எங்களுடன் இருந்தான். வகையில் பரீட்சைக்கான விதிகளும் பரீட்சைகளும் எவ்வளவு ஏளனத்துக்கு இடமாயிருக்கின்றன வெனப்பாரும என்று எனக்குச் சொன்னான்.

‘இந்தியாவில் நமக்கு முதல தரமான கல்வி கற்பிக்கிறார்கள். இங்கேயோ மூன்றாம்தரமான உண்டி உண்பிக்கிறார்கள். இந்த விருந்துகாரினால் எவ்வளவு ஒருவன் வழக்குரை வல்லோருகவாவது நீதிபதியாகவாவது வருவதற்கு யோக்கியதை புடையவனாவான்’ என்றான். ‘நீ சொல்வது தவறு’ என்று நான் அவனுக்கு மறுத்துரைத்தேன். ‘இந்தியாவில் நாம் எல்லோரும் சோநது உட்காநது ஏக்காலத்திற பாடம் கேட்கிறோம். இங்கேயோ அங்கிலத்தவரெல்லாரும் ஒன்று சோநது ஏக்காலத்தில உண்கிறார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் நம்மை ஆள்வதற்காயிற்று. நமது அடுக்களைகள் தனித்தனியே ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன. அவைகளில் நாம் அடைபட்டிருப்போம். அவைகளுக்கும் வேறெவரும் வர முடியாது. இந்நிலைமையில் புத்தம் நோந்து நாம் போகக்கூடியதற்குப் போக வேண்டியிருந்தால் சத்தூறு வந்து நமக்கு அனுசூலமான நிலைகளையெல்லாம் கைப்பற்றிக்கொண்டு விடுவான் அன்றியும், சட்டப் பரீட்சைகள் சலபமானவை யென்று அறிதேரியவர்களொளாதே. இங்கே முதல வகுப்பில் (1st class) தேறி, இந்தப் பரீட்சைகள் சலபமானவையென்று காட்டு’ என்று சொன்னேன் நான் சொல்லிய பதில் அந்நண்பனுக்குத் திருப்திப்படவில்லை. ஆனால், பூர்வாங்க பரீட்சையிலே அவன் தவறியபின் என்னை நண்ணுபினான். மதராஸில் பி எல் பரீட்சையில் இரண்டாம் வகுப்பில் (2nd. class) தேறியவா ஒருவரும், ஐ ஸி. எஸ். பட்டம் பெற்று ஜில்லா ஜட்ஜாக இருப்பவருங் கூட இந்தப் பரீட்சைகளில் தேறாதவறினார்கள். ஆனால், வேறு விஷயங்களில் அவர்கள் மனம் ஈடுபட்டு படிப்பில் நாட்டம் குறைந்தமையின் தங்களுக்குப் பரீட்சை தேறவில்லை யென்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டது சரியான காரணமே போலும். ஒரு மனிதன் இந்தச் சட்டப் பரீட்சைகளில் முதன்மையாக (First class) தேற வேண்டுமானால் தினம் ஒன்றுக்கு 4-மணி நேரமாவது 4 மாத காலம் கவனமாகப் படிக்க

வேண்டுமென்று நான் என் அனுபவத்திற்கண்டேன முன்னாளில் இந்தியாவில் மெடிரிகுலேஷன் பரீட்சைப்பில் தேறாதவர்களும் இங்கிலாந்துக்குப் போய் 'பேரிஸ்ட்'களாகத் திரும்பி வந்து, தம்முடன் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்துப் பிரபலமான படிப்பாளிகளென விளங்கியவர்களுக்கு ஆசசரியம் விளைவிப்பார்களாம். அந்தப் படிப்பாளிகள் பி. எ., பி. எல்., பரீட்சைகளில் தேறிப் பின்னர் வக்கீல்களாக வந்த போதிலும் அவர்களுக்கு முன்னராகவே இந்த 'பேரிஸ்டர்கள்' வக்கீல வேலை செய்யத்தொடங்கியதனால், மற்றவர்களினும் முதன்மையாக விளங்குவதற்காயிற்று அப்படிப்பட்ட 'பேரிஸ்டர்கள்' வெளி வந்தமையின் 'இனஸ் ஆப் கோர்ட்ஸ்'களின் மகிமை குறைவுபடுவதற்காயிற்று போலும். அந்தக் காரணத்தினாலே, இந்தியாவிலிருந்து சட்டப் பரீட்சைக்குப் படிக்க வருகிறவர்கள் பி. ஏ., பட்டம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதற்குக் குறைவான கலவிப் பயிற்சியுள்ளவரெவரும் சோத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டார்கள் என்று 'இனஸ் ஆப் கோர்ட்ஸ்' அதிகாரிகளாவிதி வகுக்கலாயினா.

எல்லா 'இனஸ் ஆப் கோர்ட்ஸ்'களிலும், நேர்த்தியான புஸ்தகாலயங்கள் (libraries) இருக்கின்றன. 'லிங்கன்ஸ் இன்' (Lincoln's Inn) புஸ்தகாலயத்திலும், 'இனனர் டெம்பிள்' (Inner Temple) புஸ்தகாலயத்திலும் முறையே 70,000 புஸ்தகங்கள் இருக்கின்றன, மற்றிரண்டு 'இனஸ் ஆப் கோர்ட்ஸ்'களில் ஒவ்வொன்றிலும் 50,000-க்கு அதிகம் புஸ்தகங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு 'இன ஆப் கோர்ட்'டிலும் முதல்தரமான பொதுக்கூடங்கள் உண்டு. அவைகளிற் பலவகையான சிறுமுண்டிகளும் தேனீர் முதலான லகுபானங்களும் கிடைக்கும். மாணவர்கள் ஆழ்ந்து படித்துக் களைத்திருக்கும்போது அவகே போய் வேண்டியவைகளை வாங்கி யருந்தி இளைப்பாறுவதற்காகும். அவருள்ள பணியாட்கள் நிறவேற்றுமை பாராட்டிச் சிறிதேனும் எவரிடத்தும் அபிமானமோ துரபிமானமோ காட்டாமல் எல்லா

ரிடத்தும் சரிசமமாக விநயமாய் நடநது கொள்வதற்கெனப் பழக்கப் பெற்றவர்கள். ஆனால், அவர்கள் மாணமுடையவர்கள், கௌரவம் பாராட்டிக் கொள்கிறவர்கள். அவர்களை மாணவர்கள் மரியாதையாகவே விளித்தது விவகரிக்கவேண்டும்.

‘இனஸ் ஆப் கோர்ட்ஸ்’ களிலெல்லாம் விஸ்தாரமான அழகிய தோட்டங்களும் புலவெளிகளும் இருக்கின்றன. படித்துச் சிந்தித்து மூளை கொதிப்பெடுத்த வழக்குரையாளர்களும் மாணவர்களும் அங்குப்போய் நீளநெடிக உலவி யலைந்து மணடைக கொதிப்படங்கி ஆறித் தேலுவதற்காகும் இந்த ‘இனஸ் ஆப் கோர்ட்ஸ்’ களில் வழக்குரைவல்லா பலரும் தொழிலமுறை நடத்துவதற்கேற்ற அறைகள் (‘சேம்பர்கள்’) கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சேம்பர்களில் இராஜ மாளிகை போன்றவைகளும், எளிய மாடங்கள் போன்றவைகளும் உண்டு. பிரபலமான நியாயவாதிகள் உத்தமோத்தமமான சேம்பர்களையும் அதமமான நியாயவாதிகள் தாழ்வான எளிய மாடங்களையும் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். சேம்பர்களில் வேலை பழக்கவேண்டுமானால், இந்தச் சேம்பர்களில் ஒன்றில் இருக்கிற ‘பேரிஸ்டரிடம்’ போக வேண்டும் அவருக்காக வேண்டிய ஊழியஞ்செய்து உழைக்கவேண்டும் அவ்வனம் உழைக்கையில் மனம் நொநது நொநது வேலை பபிலவேண்டுமே இரத்தியன எதிர்பார்ப்பது போலல்லாமல் இவ்வுழைப்பிற்குக்கைமமாறு எதுவும் அளிக்கப் படமாட்டாது. ஆனால், மாணவர்கள் இவ்வனம் மாடுபோல அந்த பேரிஸ்டருக்காக உழைப்பதல்லாமல் அவருக்கு 100 கினி பொற்பணம் கொடுக்கவேண்டும். அவருடைய குமாஸ்தாவுக்கு 4 கினி பொற்பணமாவது கொடுக்கவேண்டும். இந்தச் செலவை மேற்கொள்வதே நன்றென நினைத்தென அதற்கு 3 காரணங்கள் உண்டு. முதலாவது, சேம்பர்களில் உழைத்துப் பழகுவதனால் தொழிலில் உட்புகுநது விஷய துட்பங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகும்,

இரண்டாவது, இந்தியா சேகராரியார் இந்த சேம்பர்ப் படிப்பு மேற்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு 75 பவுன் தனசகாயம் செய்கிறார். மூன்றாவது, இங்கே தொழில் பயிலுவதாயின் நான்கு பருவங்கள் (terms) சட்ட கலாசாலையில் இருந்து படிக்காமல் விட்டுவிடலாம், நான்கு பருவகாலம் இங்கிலாந்தில் இருக்கவேண்டுமாயின் 500 பவுன் செலவாகும், அந்த 500 பவுன் இதனால் எனக்கு மிச்சப்படும; இதுவல்லாமல் அததனைநாள் இங்கிலாந்திலிருக்கும் தொலை இல்லாமற்போம்.

எல்லாச் சட்டக் கல்லூரிகளிலும் மாதர் அநேகா மாணவராகச் சேர்ந்து படித்தார்கள். புலவர்கள் செய்யும் சட்டப் பிரசங்கங்களை எல்லாக் கல்லூரிகளும் சேர்ந்து பொதுவாக அமைக்கின்றன. பிரசங்கம் செய்யும் புலவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கும் அவர்களுடைய அனுசூலத்திற்கும் தக்கவாறு பிரசங்கங்கள் ஏதாவதொரு கல்லூரியிற் செய்யப்படும. ஆகையால், ஒரு 'லெக்சரை' விட்டு மற்றொரு 'லெக்சர்' கேட்கப் போவதற்காக மாணவர்கள் 'பைசிகிள்' மீதிலாவது காலநடையாகவாவது அவசர அவசரமாக ஓடிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஒடிக்கமாபுள்ள 'சேனஸரிலேன்' வழியாகவாவது, 'பேங்கரபட்ஸீ கோர்ட்டைக் கடந்தாவது அவர்கள் போய்க் கொண்டிருப்பார்கள். அந்த 'பேங்கரபட்ஸீ கோர்ட்டு'க்கு 'லிங்கனஸ் இன்'னுக்குள்ளிருந்து போகவேண்டும். முன்னாள் 'லார்ட் சேனஸலர்' (Lord Chancellor) அமாந்து அமுல் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது அந்த 'லிங்கனஸ் இன்'னிலேயாகும். மாணவர்கள் அதற்குள்ளிருந்து வெளியேறிப் பிரசங்கம் கேட்கப்போவது, ஆதலால், பொறுத்தமானதே. அந்நாளிற் சட்டக்கல்வி இலாகாவுக்குத் தலைவராயிருந்தவர் மிஸ்டர் லேங்டன் (Mr. Langdon) என்பவராவர். வயது முதிர்ந்த கிழவரேயானாலும் அவர் முகத்தில் நல்ல களை விளங்கும். அவர் இருந்தது 'லிங்கனஸ் இன்' அறைகளிலாகும். ஒவ்வொரு

மாணவனையும் அவர் உற்ற நண்பனைப்போல வாழ்த்துவார். அவருக்கு இந்தியர்களின் மீது அதிகப் பிரியம் ஹிந்துச சட்டப் பரீக்ஷையிலும் முகமதியச சட்டப் பரீக்ஷையிலும் முதன்மையாகத் தேறியவர்க்கு ஒரு பதக்கம் கொடுப்பார்கள. அந்தப்பதக்கம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய மூலதனம் இந்தியா ஒருவரால் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. லேங்டன் துரைசுக்கு இந்தியர்களினமீது விசேஷ அபிமானம் உண்டென்பதைக் குறிக்கும் பொருட்டு அந்தப் பதக்கத்திற்கு 'லேங்டன் பதக்கம்' எனப் பெயரிட்டுருக்கிறார்கள். எங்கனோடு 'லேங்டன் துரை' சட்ட சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பற்றி அப்போதைக்கப்போது பேசித் தாக்கப்பதலாமல், எங்களுக்கு வேறெந்த விஷயத்தைப்பற்றிப்பேச வேண்டுமானாலும், அவருக்கே வேறு எந்தவிஷயத்தைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்று தோன்றினாலும் அதைப்பற்றி யெல்லாவகூடத் தாராளமாகக்கலந்து பேசுவார். முன்னாளில் மலையாளத்திலிருந்து பழைய * காரணவாசனில் ஒருவரைப்பற்றி எனக்கு ஞாபகமூட்டினார். அந்தக்காரணவருடைய நடையுடைபாவனைகளும் வழக்கப் பழக்கங்களும் சிறிதும் படாடோப மில்லாது சாவசாமானியமாக இருந்ததை அவர் எனக்கு விவரித்துத் துரைத்தார்; அவருடைய முகத்தில் அன்பும் ஆதரவுமே குடிக்கொண்டு சொலித்தன

இவ்வாறு சேம்பர்களின் கலவி பயிலுவதையும் நான் இரண்டு பருவங்களிற் (Periods) செயது முடிக்கத் தீர்மானித்தேன். பருவமொன்றுக்கு 6 மாத வீதம் இரண்டு பருவங்களில் முடிக்க எண்ணினேன். இங்ஙனம் செய்வதற்கு இந்தியா செகரடரி யாருடைய அனுமதியையும் லேங்டன் துரையின் அனுமதி

* காரணவர் — அவிபகத் (சூட்டு) குடும்பத்தின் சீரவாகத் தலைவர் பெரும்பாலும் அவர் அந்தக் குடும்பத்தில் மூத்த புருஷராய் இருப்பார்.

யையும் பெறறுக்கொண்டேன். ஆனால், இதற்காக எனக்குத் துரைத்தனத்தா கொடுக்கும் உதவிப் பொருள் 75 பவுனிற் பாதி பணத்தை 6 மாதம் படித்த பின் கேட்கக் கூடாது. 1 வருஷம் பூர்த்தியான பின்னரே முழுத்தொகை 75 பவுனையும் வாங்கிக் கொள்வதற்காக மென்று ஹை கமிஷனரின் ஆபீஸார் (High Comissioner's Office) எனக்குச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இப்படிச் சொல்லிவிட்டார்களாதலால் வேறு வகையிற் பணம் பெறவேண்டு மென்று எண்ணினேன். நான்கு பாடங்களுக்குப் பாடம் ஒன்றுக்கு முதல் பரிசாக 25 பவுன் இங்கியா செகரடரியா கொடுப்பதுண்டு ஆதலால், அந் நான்கு பரிசுகளையும் பெற தீர்மானித்தேன்; அவைகளுக்குரிய 'ரோமன் லா' 'கான்ஸிட்யூஷனல் லா' 'கான்ட்ராக்ட்ஸ் & டாட்ஸ்' & 'கிரிமினல் லா' எனனும் நான்கு பாடங்களையும் படிக்க மேற் கொண்டேன். சென்னையில் நான் எப். எல். பரீக்ஷையில் 'ரோமன் லா' எனனும் பாடத்தில் முதன்மையாகத் (First class) தேறி யிருந்தேன். அந்தச் சங்கதியை என்னுடைய வாதத்தமான கடித்ததில் இங்கியா செகரடரியாருக்கு எழுதியிருந்தேன். அத்தன்மீது அவர் இப்போது மறுபடி 'ரோமன் லா'வில் நான் பரீக்ஷை கொடுக்க வேண்டிய ஆவசியகம் இல்லையென்று என்னை அந்தப் பாடத்தினின்றும் விலக்கினார். அந்தப் பரீக்ஷையில் நான்தேறி விட்டேனென்றே கொள்ளலாமென அவர் உத்தரவு அளித்தார். ஆதலால் அந்தப் பாடத்தில் இப்போது பரீக்ஷை கொடுத்ததுத் தேறுவதனால் எனக்கு கிடைக்கக்கூடிய 25 பவுன் இல்லாதாயிற்று. பாக்சி மூன்று பாடங்களுக்குரிய 75 பவுனைப் பெற்று நான் திருபதியடைய வேண்டியவனானேன். அதுவன்றி, கடைசித் தீர்மானப் பரீக்ஷையில் தேறி, அதற்குரிய 50 பவுனையும் பெறலாமென்று எண்ணினேன். 'ரோமன் லா'விற பரீக்ஷை கொடுத்தது 25 பவுன் பெறுவதற்கில்லாமற் போயிற்றே யென்று நான் கவலைப் படுவதற்கு

கில்லாமல், வேறு வகையில் நான் எதிர்பாராமல் எனக்கு 50 பவுன் கிடைத்தது எவ்வளவுமெனின், 'இன்னா டெம்பிள்' பரீக்ஷைகளில் நான் கௌரவப் பதவி பெற்றுத் தேறியதற்காக ஓர் அத்தாட்சிப் பத்திரமும் 50 பவுன் பரிசும் அவர்கள் கெடுத்தார்கள்.

'மிடில் டெம்பிள்' லுள்ள மிஸ்டர் ஆல்பர்ட் குரு (Mr. Albert Crew) எனப்பரிடம் 6 மாத வீதம் இரண்டு பருவ காலம் நான் சேம்பரஸில் கல்வி பயின்றேன் அவரிடத்திற் பயிலும்படி லேங்டன் துரை எனக்குச் சிபார்சு செய்தார். குரு என்பவர சட்ட சம்பந்தமாகப் புத்தகங்கள் பல எழுதியுள்ளாராயினும், சாமானியமான யோக்கியதை உடையவரே. சொலிஸிடரோ ருவர் பாரிஸ்டருக்கு அனுப்புகிற ஒவ்வொரு வழக்குப் பொழிப் பிலும் (brief) அவருக்குரிய பீஸ் (fees) இவ்வளவென்று குறிக் கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனபதை நான் சேம்பரஸில் வேலை பயி லும்போது தெரிந்துகொண்டேன். பாரிஸ்டருக்குரிய கூலியைக் குறைத்துக் கொடுத்து மற்ற்வரேனும் கட்சிக்காரரிடம் அதிகப் பணம் பெறாமல் தடுப்பதற்கும், போட்டியினர் கூலியைக் குறைக் காமல் தடுப்பதற்கும் இது நல்ல உபாயமே. இங்கிலாந்தில் வழக் குரைப்போர் சொலிஸிடர்களெனவும், பாரிஸ்டர்களெனவும் இரு திறத்தவராவார். இங்ங்னம் அமைந்திருப்பதனால், பாரிஸ்டர் வோர் நியாயஸ்தலங்களுக்குப் போய்த் தமக்குரிய வாழ்க்கை எடுத் துரைத்து வாதிகவேண்டியதே யொழிய வேறொன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை; சாக்ஸிகளை நேரே பாதத்துப் பேசிக்கொள்ள வேண்டியதில்லை; ஆதலால், பொய்ச் சாக்ஸிகளைத் தயார் செய்தார் களெனனும் அபவாதம் அவர்களுக்கு ஒருபோதும் சாராது இஃ தொரு நன்மையே. ஆனால், சொலிஸிடராவோர் சாக்ஸிகளைச் சந் தித்துக் கலந்து பேசுகிறார்கள். இவ் விஷயத்திற் பாரிஸ்டர் களுக்கு உள்ளவளவு நற்பெயரும் கௌரவமும் சொலிஸிடர்

களுக்கும் இல்லை. கட்சிக்காரருடைய பணத்தை அவர்கள் களவாடினார்கள் என்பதற்கும், கணக்கிற் பிசகு செய்தார்கள் என்பதற்கும் சர்க்கார் விசாரணையிற் சிற்சில திருஷ்டாந்தங்கள் வெளி வந்துள்ளன. இந்நாட்டிற் கட்சிக்காரர்களுடைய பணத்தை வகில்கள் கையாண்டு சொந்த உபயோகப்படுத்திக்கொண்டார்களென்று வாததாபத்திரிகைகளில் எத்தனை வெளி வருகின்றனவோ அத்தனை இங்கிலாந்திலும் உண்டு சொலிஸிடர்களின்மீது 'இன்ஸ் ஆப கோர்ட்ஸ்' எவ்விதமான அதிகாரமும் செலுத்துவதற்காகாது. ஆனால், பாரிஸ்டர்கள் அவர்களைக் காட்டிலும் உயாவான அநதஸ்து வாயநதவாகளென்று கருதப்படுகிறார்கள். சொலிஸிடர்களுடைய கூலிப்படடிகளைப் (Bills) பாததால இந்தியனெவனும் பிரமிததுப பித்தனாவன. வழக்குத் தீர்ப்புகரு நியாயஸதவகளை நாடுவதற்கும், இலெகஷன்களில் அபேஷைகளாக நிற்பதற்கும் இந்தியாவிற்கு செலவிடுவதைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்திற்குப் பெருநதொகை பணம் செலவிடவேண்டும். வழக்குரையாளர் சொலிஸிடர்களெனவும் பாரிஸ்டர்களெனவும் இருத்தித்தாராக வகுக்கப்பட்டிருப்பது ஏழமைப்பட்ட இந்தியாவுக்கு ஏற்ற முறையென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆனால், வழக்குரைப் போர் வகில என்னும் ஒரே திறத்தாராய இருப்பது பெரிய அனுகூலமென்றும் நான் சொல்லமாட்டேன். அவர்களே தான் விககிரயாதி பத்திரங்கள் எழுதுவேராகவும், சொலிஸிடர்களாகவும், பாரிஸ்டர்களாகவும் விவகரிக்கவேண்டி இருக்கிறது; அவர்களே சில சம்பவங்களிற் பணம் கொடுத்து வாகும் 'பியங்க்'களாகவும் விவகரிக்கிறார்கள்.

சேம்பாஸிற் படித்துக்கொண்டிருக்கும் போது நான் ஹைக்கோட்டின் பறபல இலாகாக்களுக்கும் போகவேண்டி இருந்தது. ஹைக்கோட்டின் விஷயத்தில் ஜனங்களுக்குப் பெரிய நன்மதிப்பு இருப்பதையும், ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜுகள் அம் மதிப்புக்குப்

பெரிதும் உரியவர்களாயிருப்பதையும் நான்கண்டறிந்தேன். அங்கு நடக்கும் குறுக்கு விசாரணை வெகு சுருக்கமாயும் விஷயத்தை யொட்டினதாயுமே இருக்கும். வழக்குரைப்போருடைய வாதங்கள் சுருக்கமாகவே இருக்கும். விஷய புஷ்டியாகவே இருக்கும். இடையிடையே நியாயாதிபதி கூறும் குறிப்புரைகள் விஷயத்தெளிவுக்கு உதவியாகவே இருக்கும். துரைத்தன பரிபாலன அதிகாரிகள் செய்யும் தெளர்ஜன்யத்தைக் கண்டித்து ஜனங்களுடைய உரிமையை நிலைநாட்டுவதே நீதிபதிகளின் ஒரு நோக்கமாகும் அந்நாளில் லார்டு ஈவர்ட் என்பவரால் லார்டு சீப் ஜஸ்டிஸாக இருந்தார். பார்லிமென்டார் அப்போதைக்கப்போது சிறு சிறு சட்டங்களை யுண்டாக்கி அவற்றின் மூலமாகத் துரைத்தன பரிபாலன அதிகாரிகள் தமக்கு வேண்டிய விதிமுறைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாமென்றும் சிற்சில இடங்களில் நியாய விசாரணை செய்யலாமென்றும் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது சரியன்றென்று அவர் ஒரு புத்தகம் எழுதியுள்ளார். அந்தப் புத்தகத்திற்கு புதிய கோடுங்கோன்மை (The New Despotism) என அவர் பெயரிட்டிருக்கிறார். இங்கிலாந்திலுள்ள நீதிபதிகள் மானிடாக்குரிய சாமானிய நியாய புத்தியையும் தர்மா தாம ஞானத்தையும் பாராட்டுபவராவர். தேச சட்டம் வேறுவிதமாக விதித்தபோதிலும் இயற்கை யறிவை அனுசரித்து வழக்குகளைத் தீர்ப்பார்கள். இங்கிலாந்தில் நவநாகரிக நடையினரான மாதர்கள் போலி 5 பவுண்ட் பியாங்கு ஆப இங்கிலாண்டு நோட்டுகளை வைத்திருப்பார்கள். பியாங்கு (Bank) என்னும் அங்கிலிப் பதத்திற்குப் பதிலாக அவைகளில் 'போலி' எனப் பொருள்படும் ஸ்வாங்கு (Swank) என்னும் பதம் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். அவை இஷ்டகோஷ்டிகளில் (parties) பகிரங்கமாக இரண்டு பெனஸ் வீதம் விலைக்கு விற்கப்பட்டவை. அந்த மாதர்கள் தங்கள் மீது மோகங்கொண்டுள்ள இளைஞரிடம் அந்தப் போலி நோட்டுகளைக் கொடுத்துச் சிலலரை வாங்கிவரச் சொல்லுவார்கள்.

சில்லரை கைக்கு வந்தவுடன் அவ்விளைஞர்கள் ஏமாற்றப்பெற்றதை எடுத்துக்காட்டிப் பணத்தை வாபஸ் செய்து விடுவார்கள்.

இழிமகனை மோசக்காரன் ஒருவன் பியாங்கு நோட்டுப் பேப்பா வைத்துக்கொண்டிருந்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டப் பெற்றிருந்தான். அந்தத் தீர்ப்பினிதான் அவன் அப்பீல் செய்துகொண்டான். குற்றவாளியின் சாபாக அப்பீலில் வாதித்த வக்கீல் மேற்சொல்லியபோலி நோட்டு விற்பனைகதையை எடுத்துச்சொன்னார். அந்த நோட்டுகளிற் பியாங்கு என்னும் பத்ததிலுள்ள 'B' என்னும் எழுத்துக்குப் பதிலாக 'SW' எனவும் எழுத்துக்கள் இருப்பதை அந்த வாலிபர்கள் தங்கள் மோகாவேக அவசரத்திற் கவனிக்காமல் நிஜமான நோட்டுகளென்றே விவகரிப்பார்கள். ஏனெனில், அம்மாதர்கள் கொடுக்கும் நோட்டு போலியாயிருக்குமென்று அவர்கள் சந்தேகிப்பதற்கு இடமில்லை. அந்தக் குற்றவாளியிடம் இருந்த நோட்டு அப்படிப்பட்டதாகலாமென்று குற்றவாளியின் வக்கீல் வாதித்தார். இந்தக் கதையெல்லாம் அந்த மோசக்காரனுக்கு அனுகூலமாகவில்லை. “இதில் நோக்கமே கவனிக்கத்தக்கது, என்ன எண்ணத்தோடு எவன் விவகரித்தானென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவ்விளமாதா செய்தது ‘தமாஷ்’. உன் கட்சிக்காரன் விவகார நோக்கத்தோடு அதைக் கைக்கொண்டான். கீழ்க்கோர்ட்டுத் தண்டனையே உறுதி, அப்பீல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது” என்று லார்ட் சிப் ஜஸ்டிஸ் தீர்ப்புச் சொன்னார்.

அங்கிலக் குடிகளுக்குப் பியாங்கு நோட்டுகளின் மீது உள்ள நம்பிக்கையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் தெரிந்து கொண்டாவேண்டும். பியாங்கு நோட்டுகளின் விலை குறைக்கப் பெறுமா என்னும் சந்தேகம் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இங்கிலாந்தில் ‘ட்ரபால்கர் ஸ்கொயர்’ (Trafalgar Square) என்பது மிக மும்முரமான விவகாரஸ்தலம். அங்கே ஜன நடமாட்டமும் நெருக்கமும் அதிகம். அவ்விடத்திற் பிரசித்த

மான இன்பியல் நாடகக்காரனொருவன் (comedian) தன தோழனோடு பந்தயம் போட்டுக்கொண்டான். 'இவ்விடத்தில் நின்று நிஜமான 5 பவுன் பியாங்கு ஆப இங்கிலாண்ட் நோட்டுகளை ஆறு பென்ஸ் வீதம் விலை கூறி விற்கிறேன். போலி நோட்டுகளை இரண்டு பென்ஸ் வீதம் விலைகொடுத்து ஜனங்கள் வாங்குகிறார்களெனினும், இவ்வுண்மையான நோட்டுகளை நன்றாய்ப் பரிசோதித்துப் பாராத பின்னும் எவரும் 6 பென்ஸ் கொடுத்து வாங்க மாட்டார்கள், பா' என்று அவன் சபதஞ் செய்தான். இந்தியா விலோவேனின், மாவாடிகளும், வட்டி வியாபாரம் செய்யும் லௌகால்களும், சராபுகளும் மற்றுமுள்ளவர்களும் நல்ல விலையுடைய நிஜமான பண்டங்களை யதாவிதியாகப் பரிசோதித்துப் பாராது, அப்படிப்பட்ட நோட்டுகளையும் பண்டங்களையும் குறைந்த விலைக்குக் கட்டுக்கடடாக வாங்கிக் குவித்துக் கொள்வார்கள். இஃது இவர்களுக்குள்ள குணக் குறைவைக் காட்டும்.

புதிய 'லா கோர்ட்டுகள்' 10 லக்ஷம் பவுன் செலவிட்டுக் கட்டப்பட்டுள்ளன. அந்தப் பணம் முழுதும் சேனஸரியில் பலர் டிபாஸிட்டாக வைத்து இழந்த தொகையாகும். அது பெரிய ஆச சரியமே. இந்தியாவிற்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இங்கிலாந்து எவ்வளவு பொருளவளம் மிகுந்ததென்று இதனால் தெரிகின்றது. இந்தியாவில் டிபாஸிட்டாக வைத்து அதைத் திரும்ப வாங்கிக் கொள்ளாமல் ஒருவன் இழக்கும் பணத்தொகை பெரும்பாலும் 5 ரூபாய்க்கு குறைவாகவே இருக்கும். இப்போது நிகழும் புத்தக திற்காக இங்கிலாந்து நாளொன்றுக்கு 75 லக்ஷம் பவுன் செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதனாலும் அந்நாட்டின் செலவப் பெறுககு எத்தன்மையதென விளங்கும். ஒரு நாளில் அவர்கள் செலவழிக்கிற அவ்வளவு தொகையை இந்தியா ஒரு மாதத்திற்கு கூடச் செலவிடமுடியாது.

ஜட்ஜுகள் இதனை வயது வரையில் தான் உத்தியோகம் செய்யலாமென்னும் நிபந்தனை இங்கிலாந்திற்கு கிடையாது. ஜஸ்டிஸ் ஆவரி எனப்பவா 83 வயது வரையில் ஜட்ஜ் வேலை பார்த்தார். ஆனால், அவருக்கு அந்த வயதிலும் ஐம்புலன்களும் ஊறுபடாமல் திடமாயிருந்தன, மனோபலம் குன்றவில்லை; தடுமாற்றம் கிழிதுமே இல்லை; இந்நியாவிலோவெனின அந்த வயதுக்காரன் மனவலி தளர்த்திருப்பான்; புத்திகெட்டு மூடனைப்போல் விவகரிப்பான்; உடல் நடுக்கமுற்றிருப்பான், அல்லது, ஏதேனும் ஒருவகையில் அபிமானம் மிகுந்தவனாக இருப்பான். சைபீரியா தேசத்துப் பணிப் பாதைகளிற் பேருடல் வாய்ந்த பூவதது யானை புதைபட்டு அங்கம் ஊறுபடாமற் காக்கப் பெறுவதுபோல இங்கிலாந்தின் சித்தாதனைமையால் அவருள்ளாருக்கு முதிர் வயதிலும் மூளை கலங்காமல், கெடாமல், கெட்டியாக இருக்கின்றது போலும்.

இங்கிலாந்திலுள்ள கோர்ட்டுக் கொலுக் கூடங்களில் வெளி யார் வந்து உட்காரச் கூடாது; மேலே கட்டியுள்ள சுற்றுச் சாலை யென்னும் அளிந்தங்களில் உட்கார்ந்து அவர்கள் கோர்ட் விவகாரங்களைப் பார்க்கலாம். ஆனால், மாணவர்கள் கோர்ட்டுக் கொலுக் கூடங்களில் தாராளமாக இருக்கலாம்; முக்கியமாக ஐ. ஸி. எஸ். உத்தியோகத்திற்கு உமேதுவாரிகளாய் இருப்பவர்கள் அந்தக் கோர்ட்டுகளுக்குப் போகலாம். கோர்ட்டில் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அவர்களை நோக்கி ஜட்ஜுகள் அப் போதைக்கப்போது குறிப்புரை கூறுவதும் உண்டு. ஓல்ட் பெய்லி எனலும் ஸென்ட்ரல் கிரிமினல் கோர்ட்டில் முன்னாலில் லாப்ட் மேயர் ஆப் லண்டன் ரெகார்ட் (Recorder)ருடனும் ஹைக் கோர்ட் ஜட்ஜுடனும் சமாசனத்தில அமாந்திருப்பார். இது நெடுநாட் பட்ட வழக்க முறை. இப்போது அவர் அவகிருக்கும் போது வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவர் வாயைத் திறக்கும் சமயம் எதுவெனில், சிற்றுண்டி வரும் போதேயாம்.

அப்போது அவ்வுணவுப் பண்டங்களை யெடுத்தது அவர் வாயிற் போட்டுக் கொள்வதற்காகும். ஜடஜுகளுக்கு அவர் அடிக்கடி விருந்தளிப்பார். அப்படிப்பட்ட சமயங்களிலும் அவர் வாய் திறப்பதற்காகும். மாகாணங்களில் ஸிவில் கிரிமினல் வழக்குகளைத் தீர்ப்பதற்காக அப்போதைக்கப்போது கூடும் கோர்ட்டுகளாகிய அஸ்ஸைஸ் (Assizes)களில் வெளியூர் மேயர்களும் மேற் சொல்லியவாறு வந்து உட்கார்ந்திருப்பார்கள்.

ஜஸ்டிஸஸ் ஆப் தி பீஸ் (Justices of the Peace) என்னும் கௌரவ நியாயாதிபதிகள் கூடி இங்கிலாந்திற்கு கச்சேரி செய்வதைப் பாததால் இந்நியாவிற்குப் பெண்கு கோர்ட்டுகளும் (Bench Courts) டெட் கன்ஸிலியேஷன் போர்டு (Debt conciliation Boards) களும் விவகரிப்பது ஞாபகத்திற்கு வரும். இந்நியாவிலுள்ள இந்நகர கச்சேரிகளில் நியாயாதிக்காரிகளாயிருக்கிறவர்கள் சிலருக்குச் சட்ட விவகார ஞானம் நன்றாயிருக்கும். ஏனெனில், பெரும்பாலும் சர்க்கார் உததியோகம் செய்கிற ஒழிவுற்றவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆனால், இங்கிலாந்திலோ அப்படிப்பட்ட தோஷமோன்றும் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், அங்கே கிளர்க் ஆப் தி கோர்ட் (clerk of the court) என்னும் உததியோகஸ்தனே சட்ட நியாயம் தெரிந்து சொல்லத்தக்கவன். அவன் சொல்வதுதான் சட்டம். ஜஸ்டிஸஸ் என்னும் நீதிபதிகளோ மனிதருக்குரிய இயற்கை யறிவைகொண்டு விஷயங்களைத் தீர்மானிப்பவர்களாவார்கள்.

அத்தியாயம் 14.

விசேஷங்கள் சில

இரண்டாம் முறை நான் இங்கிலாந்திற்குப் போனபோது நிகழ்ந்த சங்கதிகளுள் மிகவும் முக்கியமானது ஐந்தாம் ஜார்ஜ்

மன்னரது தீரா நோயும், மாணமும, ராஜாங்கக்கிடையும், உத தரக்கிரியா ஊரகோலசசிற்ப்பும, புதிய அரசுப்பட்டப் பிரகடனமு மாகும். இது முக்கியமாக நாம் பாராட்டக்கூடிய விஷயமாதலாலும், இந்நியருக்கு இதில் விருப்பம் இருக்குமாதலாலும் இதைப்பற்றிச் சிறிது விவரமாகச் சொல்லுவேன.

1936ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 20ம் தேதி மன்னரது நோய் மிகக்கடுமை காட்டியது. மாலை 9-25 மணி நேரத்தில், 'அரசரது ஆவி நீங்குவதற்கு அமைதியாக நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது' எனனுமொரு பிரகடனம் பி.பி.ஸி.(B B C.)வாயிலாக வெளி வந்தது இதே பிரகடனம் திருமபவம் 9-30 மணிகுசு செய்யப் பட்டது. அதற்குப்பின் சாலமணி நேரத்திற்கு ஒருமுறை நடு நிசி வரையில் இதே வாததை பிரகடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அரசருடைய ஆவி சாந்தநிலை எய்துமாறு நடு ராதநிரியில் தேவப் பிரார்த்தனைகள் செய்தார்கள். அர்த்த ராதநிரிக்கு இரண்டொரு நிமிஷம் முன்னராக மன்னர் பரமபதம் அடைந்தார். இந்தச் செய்தியை 12-10 நிமிஷத்திற்கு 'அரசா பரமபத மெய்தினார்' என எளிய வாததையிற் கம்பீரமாகச் சொன்னார்கள். உலகத்துள் மன்னாதி மன்னராயிருந்த பேரரசர் இவ்வளவு அமைதியாக உடல் நீத்தார். அவருடைய நிரியாணத்தைச் சிறிதும் படாடோப பகட்டின்றி வெகு சாமானியமாக இவ்வாறு வெளியிட்டார்கள். இங்கிலாந்துக் குடிகளுக்கு அரசன் விஷயத்தில் அதிக அன்பும் மரியாதையும் பூஜிதையும் உண்டு. இங்ஙனம் மரியாதை செய்வது தங்களுக்கும் கௌரவக் குறைவென்று அவர்கள் கருதுவதில்லை. இந்த உள்ளனபே இங்கிலாந்துக்காரருடைய பெருமைக்குப் பெருக காரணமாகும்.

குடிகளினால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று அன்பு மிகப் பாராட்டப் பெற்ற சக்கரவாததியார் மாணமெய்திய காரணத்தால் நாடுகெழும் துக்கக்குறியாக 3 நாள், குறைந்த பகூழ்ம் ஒரு நாளாவது, விடு

முறையாக இருக்குமென்று அவர் இறந்த மறுநாள் நான் நினைத்தேன். ஆகையால், வேறு பல இந்தியர்களையும் பிறநாட்டாரையும் போல இனஸ் ஆப் கோர்ட்டில் லெக்சர் பாடம் கேட்பதற்கு நான் சிறிதுநேரம் தாழ்த்துப் போனேன். விடுமுறையென்று அங்கே நோட்டீஸ் போட்டிருப்பார்களென்று எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஆனால், போகும் வழியிற் கடைகன்னிகளெல்லாம் திறந்திருந்தன, வியாபார விவகாரங்கள் வழக்கம்போல நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. இனஸ் ஆப் கோர்ட்டில் லெக்சரும் நடந்துகொண்டிருந்தது வாத்மானப் பத்திரிகைகள் அறிக்கை செய்யாவிட்டால், இராஜாங்கக்கொடிகள் அரைவாசித் தாழ்த்தப் பெறுகிறருந்தால் அரசன் இறந்து போனானென்று எவருக்கும் தெரியாது இதைப்பற்றி ஒருநாளாவது ஏன் விடுமுறை விடாமற்போனார்களென்று அங்கு லத்தவனொருவனைக் கேட்டேன். அதற்கு அவன், 'விடுமுறை விடுவானேன்? பிறப்பிறப்புப் போன்ற சகஜமான விஷயத்தில் அரசன் மற்ற்ந்தக் குலமகனையும் போன்றவனே. அவர் பிறந்த தினத்தன்று நமக்கு விடுமுறை விடவில்லை (இஃது உண்மையே) அவர் இறந்துபோனதற்காக நமக்கு விடுமுறை ஏன்? ஒருவேளை அவருடைய அபரககிரியா தினத்தில் நமக்கு விடுமுறை இருந்தல்கூடும்; ஏனெனில், நம்மில் அனேகர் அவ்வூர்கோலத்தைக்காணவும், அவருக்குக் கடைசிமரியாதை செய்யவும் விருமபுவார்கள்' என்று பதில் சொன்னான். இவ்வாறு, அவன் குடிதனக்காரனை போன்ற குலமகனே. ஆனதனாலேயே இங்கிலாந்து அவ்வளவு நன்றாகவம் சிறப்பாகவும் விளங்குகின்றது. ஒரு சதுரமைல் விஸ்தீரணங்கூட இல்லாத பிரதேசத்திற்கு அதிகப்பதியாயிருக்கிற இந்தியச் சிறைரசன் 'துலாபாரம்' செய்கிறான். அஃதாவது தன தேச கணத்திற்கு எடான தங்கத்தைத் தராசில வைத்து நிறுத்துப் பாததுக்கொண்டு பெருமை பாராட்டி அந்தத் தங்கத்தைப் பலருக்கும் தானமாக பங்கிடுகிறான். 180 லக்ஷத்திற்

சதிகமான சதுரமைல்விஸ்தீரணமுள்ள நாடுகளுக்கெல்லாம் சக்கர வாத்தியாயிருந்த ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர் கருங்காவி மரப் பெட்டியில் அடங்கியுள்ள கிடக்கலானா.

22-ம் தேதி பட்டாளத்துப் போவீரர்கள் ஸென்ட். ஜேம்ஸ் பேலஸ், சேர்வ கிராஸ், ராயல் எகஸ்சேனஜு, இடைவழிச் சாலை ஆகிய இந்த இடங்களிலெல்லாம் ஆபுதபாணிகளாய் ஒழுங்காக நிற்கக்கண்டேன். புதிய அரசா பட்டத்திற்கு வந்தாரென்று ஸ்பிரிச்சுவல் லாட்ஸும், டெம்பரல் லாட்ஸும், (Spiritual & Temporal Lords) ராஜாங்கத்துப் பெரிய உததியோகஸ்தர்களும் பிரகடனம் செய்த பிறகு புதிய அரசா ராஜாங்கக் கோலமாக ஸென்ட் ஜேம்ஸ் பேலஸிலிருந்து வெளியேறிச் செல்லும் வழியில் அப்படைவீரர்கள் அணி வகுத்து நின்றார்கள். அங்கிருந்து அரசா சேரின் கிராஸ், டெம்பிள் பார், ராயல் எகஸ்சேனஜு எனனும் இடங்களுக்குப் போவார். அந்த இடங்களிலெல்லாம் முன்போலவே புதிய அரசர் பட்டத்திற்கு வந்தாரென்னும் பிரகடனம் செய்யப்படும். இங்ஙனம் செய்வது வர்த்தகர், கைத்தொழில் வியாபார முதலாளிகளான பிரபுகள், சாமானியக் குடிஜனங்கள் ஆகிய எல்லாரும் தெரிந்துகொள்வதற்காகும். டெம்பிள் பார் என்னும் இடத்தில் லார்ட் மேயர் வழியைக் குறுக்கே தடுத்த ஒரு பட்டு நூலிழையைக் கட்டி வைத்திருந்தார். அரசருடைய கட்டியக்காரனை அங்கே வழிமறித்து நிறுத்தினார்கள். அஸல் இராஜப் பிரகடனப் பத்திரத்தை அவன் தனக்கு நற்சாஷிப் பத்திரமாக எடுத்துக் காட்டிய பின்னரே லாட் மேயருடைய ஆள அந்தப் பட்டுக் கயிற்றைக் கத்தரித்து, அவனும் ஊர்கோலமும முன் செல்ல வழிவிட்டான்.

லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் இந்த ஊர்கோலத்தைக் கண்டுகளித்தார்கள். அது மிகச் சாமானியமாய் இருந்தபோதிலும் மிகக் கம்பீரமாக இருந்தது. இந்தியாவிலே இம்மாதிரியான காரி

யங்களுக்கு நாம் செலவிடும் பணத்தொகை அதிகம். அதற்குப் பயனோ, இக்கிலாந்துக்காரர் கொஞ்சம் பணம் செலவு செய்து பெறுமளவு பயனே. ஆனால், அந்த அபரிமிதமான ஜனக்கூட்டத்தில் எல்லாவற்றையும் எல்லாரும நன்றாகப் பாக்க முடியாது, கேட்கவும் முடியாது என்று சொல்லவேண்டியதில்லையே. அன்றைத் தினம் 62 அதிர வெடி குண்டுகள் போட்டார்கள். புதிதாகப் பட்டத்திற்கு வந்த எட்டாம் எட்வர்டின் (வார்டிலனின்) வயது 41-க்கு வருஷத்திற்கொரு குண்டு வீதமும், அவருடைய ராஜாங்கக் கௌரவச் சின்னமாக 21 குண்டுகளும் போட்டார்கள். 21 தேதி 70 அதிரவெடிகள் போட்டார்கள். அஃது ஐந்தாம் ஜியாஜு மன்னருடைய மண்ணுலக வாழ்க்கை 70 வருஷத்தைக் குறிப்பதாகும். அவருடைய அரசரிமைக் கௌரவம் புதிதாகப் பட்டத்திற்கு வந்தவருக்குச் சாரதமையின அவருடைய ராஜகௌரவத்தைப் பாராட்டி அன்றைத்தினம் அதிகப்படி 21 அதிரவெடிகள் போடவில்லை. ஜியாஜு மன்னருடைய அரசரிமை புதிய மன்னருக்குச் சார்ந்ததேயல்லாமல், அவருடைய வாழ்நாள் சாரவில்லை. ஆதலால், அவருடைய வாழ்நாள் 70 வருஷத்திற்குரிய 70 குண்டுகள் அவருக்கெனப் போடப்பட்டன.

ஐந்தாம் ஜியாஜு மன்னருடைய களேபரத்தை இராஜாங்கக் கோலத்தோடு எல்லாருங் காணும்படி வைத்துக் காட்டுவதற்காக ஸாண்டிரிங்காம் அரண்மனையிலிருந்து வெஸ்ட்மினஸ்டருக்கு 23-ம் தேதி கொண்டுபோகையில் அந்த ஊர்கோலத்தை நான்கிலவே எனனும் இடத்திலிருந்து பார்த்தேன. ஜனத்திரள் அசாதகியமாயிருந்தது. அந்தக் கருங்காலிச சாவுப் பெட்டியின் மீது இராஜக் கிரீடமும், இராஜாங்கக் கொடியும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. சாவுப் பெட்டியைச் சுமந்து சென்றவர்களெல்லாரும் 6 அடி 3 அங்குலம் உயரமுள்ளவாகள். புதிய மன்னரும் அவருடைய தம்பிமார் மூவரும் பாதையை யடுத்துப் பின்சென்றனர். புத்தி

ராகள் தந்தைக்காகத் துக்கப்படுவதும், குடிமகன் நோமையான குலமகனாகவும், தமக்கு இறைவனாகவும் இருந்த அரசனாகக்காகத் துக்கப்படுவதும் சாதாரணக் காட்சியாயினும் பாரப்பவா மனத்தையிக உறுத்தின.

26-ம் தேதி ஆல்பாட் ஹாலில் நடக்கப் போகும் கிரிஸ்லருடைய (Kreisler) 'பிடிஸ்' கச்சேரிக்குப் போக நான் அங்கே இடம் அமாததி இருந்தேன். அரசா இறந்து போனதால் அந்தக் கச்சேரி மாச்சு 29-தேதிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது. ஆதலின் வெஸ்ட் மின்ஸ்டர் மாளிகைக் கூடத்தில் அரசா இராஜாங்கக் கோலமாகக் கிடத்தப்பட்டிருப்பதை நான் காணப் போனேன். பிற்பகல் 3½-மணிக்கு நான் ஒரு ஜன வரிசைத் திரளின் கடைசியிற் போய் நின்றேன். அந்தத் திரளில் 2 மைல் தூரம் நின்றிருக்கிறார்களே. அதன் வரிசை ஒவ்வொன்றிலும் 12 முதல் 15 பேர் வரையில் இருந்தார்கள். ஒருவரோடொருவர் உரைந்து இடித்துக் கொண்டிருந்தார்களெனினும் குழப்பம் சிறிதும் இல்லை. அரசரது மாணத்தால் துக்கமும், அவர் மீதிருந்த மரியாதையாற பக்தி விசுவாசமும் ஒருவாரிருக்க, வேடிக்கைப் பார்க்க வேண்டுமெனலும் நோக்கம்கொண்டே 4 லக்ஷம் குடிஜனங்கள் அங்கே குழுமினார்கள் என்னலாம் மாலை 10½-மணிக்கு ஜனத்திரட்டால் முன்று மைல் நீளமாயிற்று. முடிவில் நான் உள்ளே போய் இராஜக் களேபரக் காட்சியைக் கண்டேன்; சுவப்பெட்டியின்மீது இராஜரின் மான திவ்வியாவகாச ஆடை போர்த்தப்பெற்றிருந்தது; இராஜ கிரீடமும் கொடியும் பிரம்மாண்டமான சிலுவைக் குறியும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. நான்கு காவலாளர்கள் சித்திர விசித்திரமான உடுப்பணிந்து தலை குனிந்து நான்கு மூலைகளிலும் நின்றனர். அப்பால் நான்கு சுட்டிக்காரர்கள் நின்றிருந்தனர்; நான்கு வேறு படைவீரர்கள் முன்னணியில் இருந்தனர். காரியம் வெகு சாமானியமானதாகவும் ஆடம்பரமில்லாததாகவும் இருந்தபோதிலும்

ஹம் எல்லா மனத்திலும் நனகு பதிவுற்றது. இரவில் ஒரு போது அரசருடைய மக்கள் நாலவரும் ஆடம்பரமில்லாமல், எவரும்றியாமல், உள்ளே போய், காவலாளரிருந்த ஸ்தானத்தில நின்று தங்கள் அனபிற்குரிய தந்தையாரின் களேபரத்தைக் காததுக் கொண்டிருந்தனர். காவலாளரது போன்ற உடுப்பு அணிந்திருந்ததாலும், தலை குணிந்திருந்ததாலும் அவர்கள் இன்னொருவருக்கு ஜனங்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லையாம்.

28-ம் தேதி சாவுச் சடங்குகளுரிய பெரிய ஊர்கோலம் நடந்தது. வெஸ்ட்மின்ஸ்டரிலிருந்து பாடிங்டன் வரையில் 7 அரசர்கள் 4 மைல் தூரம் காலநடையாகச் சென்றார்கள். அந்நேரம் லக்ஸ்டம் ஜனங்கள் ஊர்கோலத்தைப் பார்க்கவந்தார்களாயினும் உண்மையிற் பார்த்தவர்கள் சிலரே. உட்காந்து பாப்பதற்கு இடத்திற்காக ஓவ்வொருவரோ பெருந்தொகைப் பணம் கொடுத்தார் ஜனனலண்டை உட்காருவதற்காகவாவது, நின்று பாப்பதற்காகவாவது சிலர் 25 கனி கொடுத்தார்கள். ஜனக்கூட்டம் அசாதத்தியமாய் இருந்ததன்றி பெருமபாலர் ஊர்கோலத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. கேம்பிரிட்ஜ், ஆகஸ்போடு மொட்டை மாடிகளிலிருந்து பாப்பதற்காக 1 முதல் 5 கனி வரையிற் பலர் கொடுத்திருந்தார்களாயினும், திரள் மிகுதியால் தங்கள் இடத்திற்குப் போய்ச்சேர முடியாதவராயினர். அந்த ஜனத்திரள் இரத்தியாவிற்பிரயாகையிலும் ஹரித்தவாரத்திலும் நடக்கும்கு 'மேலா' விவாழ்ந்து போலவும், கும்புகோணத்தில 'மகாமக்' ஸ்தான கூட்டத்தைப் போலவும், ஸ்ரீரங்கத்தில் 'வைகுண்ட ஏகாதசி' உற்சவக் கூட்டத்தைப் போலவும் திருவனந்தபுரத்தில் 'லக்ஷத்தீப' உற்சவக் கூட்டத்தைப் போலவும் இருந்தது எனலாம். ஒன்றும் பார்க்க முடியாதென்று எனக்குத் தோன்றியது; ஆனதனால், சீனிமாத திரையிற் பார்த்துக்கொள்ளலாமென்றெண்ணி வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டேன். அது போலவே பிப்ரவரி மாதம் முதல் தேதி 'பிகாடிஷ்' எனலாம்.

இடத்தில் அதைச்சினிமாப் படத்திற்பார்த்தேன். பிக்காடில்லியில் உள்ளது ஊரவாததமானங்களை நன்றாகக் காட்டும சினிமாவுள்ள இடமாகும்.

‘மாபில் ஆச’ எனனும் கமானண்டை ஜனங்கள் நடந்து செல்லக கூடாதென்று போலீஸா தடுத்து வரிசையாகக் காவல செயது கொண்டிருந்தனா. அந்தப் போலீஸ் வரிசையைக் கடந்து ஜனத்திரள் மேல் விழுந்து நெருங்கி படித்ததில் ஐந்துறு போ காயமடைந்தனா ஒரு வன் இறந்தும் போனான். அன்றைத்தினம் 10000 போ களைத்துச் சோகமுற்று வீழ்ந்தனர். அவர்களுக்கெல்லாம் லைத்திய முதற் சிக்சைசை செய்யப்பட்டது. உணமையிற் சொல்லோமானால் பிர்மலாண்ட மான ஊர்கோலம், ஜனத்திரள் சொல்லமுடியாது இதற்கு முன்னால் அவ்வளவு கூட்டம் ஒரு போதும் கூடியதே யில்லை; சிற சிலா மறுநாட்காலையில் முன்னணியில் நின்று ஊர்கோலத்தைப் பாரக்கவேண்டும் எனறெண்ணி முன்னிரவில் தெருவோரத்துத் தளவரிசையிற் படுத்திருந்தார்கள்.

இங்கிலாந்தக் குடிகள் தங்கள் அரசரிடத்து மிக்க அன்பு உள்ளவர்கள்; இந்தியா முதலான கீழ்ப்புறத்து நாட்டு ஜனங்களைப் போல அவர்களுக்கும் ஊர்கோலக் காட்சிகளிற் பிரியம்திகம். மனுஷ்ய ஸ்வபாவம் உலகத்தில் எவ்விடத்திற் பார்த்தாலும் பெரும்பாலும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கின்றது. நட ஊர்களில் வறுமை அதிகம் அப்படி இருந்தும் ‘தஸரா’ கொண்டாட்டங்களில் நடந்து சிறறாசாசுள் மிக ஆடம்பரத்தோடு செல்லும் ஊர்கோலக் காலத்தில் எண்ணிறந்த ஜனங்கள் கூடி அதைக் கண்களிப்பதைப் பார்த்து அஃது அநாகரிகமென நான் வெட்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஜியாஜு மன்னருடைய சுவச சடங்கு ஊர்கோலத்தைப் பார்த்த பின் நான் இந்தியர்கள் மேற்ச்சொல்லிய வாறு குழுமுவதைக் கண்டு வெட்கப்பட வேண்டாம். எல்லாத

தேசத்திலும் எல்லா ஜனங்களும் இவ்விஷயத்தில் இந்தியாக்களைப் போலவே இருக்கிறார்களென்று தெரிந்தேன. நமது மத சம்பந்தமான ஊர்கோலங்களில், அல்தாவது, தேவாலய உற்சவ முதலான சமயங்களில் ஜனத்திரள் மிகுவது அவ்வளவு வெட்கத்திற்கு இடமான காரியமன்று. அந்தத் தேவப புறப்பாட்டு ஊர்கோல விமரிசைகளைப் பற்றி நான் திக நண்பனொருவன் என்னிடம் குறை கூறினான் சவக கோலக் காட்சியைக் காண்பதற்குப் பதது லக்ஷம் ஜனம் கூடுமானால், தெய்வக் கோலக் காட்சியைக் காண்பதற்குப் பதது லக்ஷம் ஜனம் திரளுவது தவறாகாதென்று அந் நண்பனுக்கு நான் மறுமொழி கூறினேன். மண்ணுலகத்தரசரைக் காட்டிலும் மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் மற்ற அண்டகோசங்களுக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகிய ராஜாதி ராஜமகேசுவரனுடைய பதவி மிக மிக உயர்ந்ததேயாகும்.

ஐந்தாம் ஜியார்ஜ் மன்னரைப்பற்றி அநேககதைகள் கேள்விப்பட்டேன். குடிகளுக்கு அவாமிது ஆசையும் அபிமானமும் அதிகம் அவ் வபிமானத்தின் உணர்வு தசையில் அவர் மரண மடைந்தார். அந்தக் கதைகளிற் சிலவற்றை இங்கு எடுத்துரைப்பது ஏற்றதாகும். அவற்றுள் ஒன்று நம் நாட்டைப்பற்றியதே. இங்கிலாந்தில் நடந்த ரௌண்ட் டேபிள் காண்பரணஸுக்கு (Round Table Conference) இந்தியப் பிரதிநிதியாக மகாத்மா காந்தி போயிருந்தாரல்லவா. நமது சக்கரவாதியாருடன் சம்பந்தி போஜனம் செய்வதற்கு மற்றப் பிரதிநிதிகளோடு அவரையும் அழைக்க எண்ணியபோது, முதன்மையான அங்கில அரசியல் நிபுணரொருவர், 'மகாத்மா காந்தி ரிவாணி என்று சொல்லத் தக்கவாறு ஆடையுடுத்த பக்கிரியாவர்; நாகரீகமான உடையிலலாத அவர் மற்றப் பிரதிநிதிகளோடு பக்கிங்காம் அரண்மனையின் படிக்கட்டு ஏற விடுவது சரியன்று. அவரை விருந்துக்கு அழைக்கக் கூடாது' என்று மன்னரிடம் சொன்னார். அதற்கு மன்னர்,

‘அவரையும் அழைப்புகள். மாதர்கள் பலர் வந்திருப்பார்களாதலால் அவர் இடுப்பு வேஷ்டியோடாவது வரட்டும்’ என்று திடமனதோடு நல்லுணர்வு கொண்டு பதில் மொழிந்தார். மகாத்மா காந்தி அவ்விருந்துணைப் பேராளுர். அரசருக்குத்தபடியாக அவரையே எல்லாரும நாடி நயந்தார்கள்.

அயர்லாந்து தேசம் இருகூறுபட்டிருந்தது. அதில் ஒரு திறத்தார ஸ்வதந்திரவாதிகள்; மறுதிறத்தார் ‘அல்ஸ்டர்’ கட்சிக்காரர்; பண்டைப் பற்றுள்ள இங்கிலாந்துக்காரர் சிலர் ‘அல்ஸ்டர்’ கட்சியைத்தாங்கி நின்றனர். எதிர்க்கட்சிக்காரருக்கு ஸ்வதந்திர ஆட்சியுரிமை கொடுக்கக்கூடாதென இவர்களெல்லாரும் தடுத்து வாதித்துக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வளவு எதிரிடை இருந்தும் அவர்களுக்கு ஸ்வராஜ்ய உரிமை அளிப்பதே சரியென ஜியார்ஜ் மன்னா உறுதி கொண்டனர். அந்த ஸ்வதந்திரவாதிகள் ‘சின் பெயனர்ஸ்’ (Sinn Feiners) எனப்படுவார்கள ‘அல்ஸ்டர்’ கட்சிக்காரர் தேசபக்தி மேலீட்டால் எதிர் வாதித்தார்கள். அவர்களிடத்து அரசருக்கு அபிமானம் இருந்தபோதிலும், சின் பெய்னர்களுக்கும் தாம் அரசரே, அவர்களுடைய வேண்டுகோட்டு இணங்குவதே தம் கடமை என தீர்மானித்தார். இங்ஙனம் சின் பெய்னர்களுக்குச் சார்பாக அரசர் நிலை கொண்டிருப்பதைப் பொறுமல அல்ஸ்டர் பட்டாளங்களில் தலைமையுடைய களாயிருந்தவர்கள் சிலர் சினந்து தம் உத்தியோகங்களைத் துறந்து ராஜ்நாமா கொடுத்தார்கள். அவர்கள் அங்ஙனம் நீங்கியதற்கு அரசர் மனவருத்தப்பட்டாராயினும் அவர்களுடைய ராஜ்நாமாவை ஏற்றுக்கொண்டார்; இளமைப் பருவத்தில அவர் கப்பற்படையில் மாலுமியாக இருந்தவரல்லவோ மாலுமிகளுக்கு ஒருவிதமாக விடாப்பிடி உண்டென்பது பிரசித்தமல்லவா. அந்நதப் பிடிவாதத் தன்மையோடு ஐந்தாம் ஜியார்ஜ் மன்னர் அல்ஸ்டர் பட்டாளத்து அதிகாரிகளின் ராஜ்நாமாவை மனந்தளராமல அங்கீகரித்துக்

கொண்டனர். தமக்கு இயற்கையாயுள்ள பெருந்தன்மையோடு அம்மனனர் அல்ஸ்டர்கார்களுடைய புதிய பார்லிமென்டைத் திறந்துவைக்கப் போய அவர்களிடத்தும் தமக்கு மனஸ்தாபம் இல்லையென்றுகாட்டி மகிழ்வித்தார். அந்தச் சமயத்தில் அவர் பேசிய வார்த்தையால், அல்ஸ்டர்கார்களுக்குப்போல, அயாலாந்தின் தென பிரதேசத்தாருக்கும் இனியவரானார்.

இன்னும், ஐரிஷ் ஸ்வதந்திர நாட்டா அயர்லாந்திலிருந்த கவர்னர் ஜனரலை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கோரினார்கள். அந்த ஸ்தானத்தில் தங்களுடைய ஆள ஒருவனை நியமிக்க வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய நோக்கம். அது தெரிந்திருந்தும், அவர்கள் கேட்பது சட்டத்திற்கிசைந்த நியாயமான விஷயமென்று உணர்ந்து மன்னரவர்கள் அவர்களுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றினார். பின்னர் அயர்லாந்து ஸ்வதந்திர நாட்டா இங்கிலாந்து மன்னருக்கு இருந்த மறுபுரையுரிமையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்றனர்; பிரிவி கொளனஸிலுக்கு மனுக்கொடுத்தது அப்பீல் செய்துகொள்ளும் உரிமை கூடாதென்றனர்; அயர்லாந்துப் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் (Republic) என்று பறை சாற்றினா, எந்த யுத்தம் நேர்ந்தாலும் அதில் தாங்கள் தலையிட்டுக்கொள்ளாமல் தனித்து நிற்கும் உரிமை தமக்கு உண்டு என்றனர். இவையனைத்தினுக்கும் ஜியாஜு மன்னர் வாய்திறவாமல் இடங்கொடுத்தனர். அந்த ஸ்வதந்திர நாட்டா இப்போது நிகழும் ஐரோப்பிய யுத்தத்திற் கலந்துகொள்ளாமல் தனித்தே நிற்கிறார்கள்; அயர்லாந்தின் கடற்கரையைக் காப்பதற்காக ஆகாயவிமானங்கள் தப்பித்தவறி அவர்களுடைய நாட்டுக்குள் இறங்கினால் அவைகளைப் பிடித்துக் காவலில் வைக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு ராஜ்ய விவகாரக் கட்டுத்திட்டத்திற்கு உட்பட்டு ஐந்தாம் ஜியாஜு மன்னர் நடந்துவந்த நோமையைக் கண்டு சோஷலிஸ்ட்களும், அராஜகவாதிகளும் அவரைக் கொள்வித்து

மகிழலானார்கள். அவருடைய அரசாட்சியில் முதல் நான்கு வருஷங்கள் தொல்லையும் தொந்தரவும் கஷ்டமும் நிஷ்டேரமும் கவலையும் காரமும் மிகுந்திருந்தன. அதற்கு மாறாகக் கடைசி 4 வருஷங்கள் அமைதியும் ஆனந்தமும் செளக்கியமும் செலவழும் குடி கொண்டிருந்தன. 1911-ம் வருஷத்தில் பார்லிமெண்டிற் கஷ்டமான நிலைமையொன்று நோந்தது. காமன்ஸ் சபையாருக்குச் சாவாதிகாரமும் கொடுக்கக்கூடாதென்று பிரபுச் சபையா ஒரு கட்டாக நன்று எதிர்த்தார்கள். அந்த இக்கட்டான நிலைமையில் ஐந்தாம் ஜியார்ஜ் மன்னா காமன்ஸ் சபையா நடைய உரிமையையும் பெருமையையும் நிலைநாட்டக் கவகணங் கடையகொண்டார். இப்பொழுது பிரபுச்சபையில் இருக்கிறவர்கள் சமமதிக்காவிட்டால, தூற்றுக்கணக்கான பிரபுக்களைப் புதிதாக உண்டாக்கி விடுவோமென்று சொன்னார். (பிரபுக்களைப்படுவா அரசரால் அநதப் படம கொடுக்கப்பெற்றவரே). அப்படி அவர் பிரபுக்களை யுண்டாக்கத் தலைப்பட்டிருந்தால், இங்கிலாந்திற் பிரபுக்கள குலமே ஒழிந்துபோயிருக்கும். அப்படிப் பூர்த்தம் அவர் அவ்வாறு துணிந்து கூறப் பின்வாங்கவில்லை. அரசா இங்ஙனம் அந நிலையில் உறுதியாக நிற்பதைக்கண்டு பிரபுச்சபையார் இணங்கிப் போயினா, காமன்ஸ் மசோதா சட்டமாயிற்று

பின்னொரு காலத்தில் மன்னரை நோக்கி சர்ச்சில் துரை, 'தங்களுக்கு நோந்த மனசுஷ்டங்களுள் ஐரோப்பிய மகாபுக்தம் பெரியதா, அல்லது, பாலிமென்ட் ஒழுங்குமுறையில் நோந்த சங்கடம் பெரியதா?' என்று வினவினர். அதற்கு அரசா, 'பாலிமென்ட் அரசுமுறைவிவகாரமே பெருங்கஷ்டமாயிருந்தது. ஏனெனில், மகாயுத்தத்தில் நாமெல்லோரும் ஒன்றுபட்டுழைத்தோம். அதில் நாம் மூழ்கினும் மிக்கினும் ஒன்றுகூடியே இருப்போம் ஆனால், என அரசாட்சியின் முதல் வருஷத்திலேயே பார்லிமெண்டின அதிகார தர்க்கத்தில் என குடிகூரல் ஒரு

பாதி ஒரு பக்ஷமாகவும் மறொரு பாதி மறுபக்ஷமாகவும் பிளந்து முரண்பட்டு நின்றது' எனறு மறுமொழி கூறினா.

லாய்டு ஜியார்ஜ் எனனும பிரதான மந்திரியார பிரான்ஸ் தேசத்திற்குப் பேராய 'வாரஸேல்' (Versailles) உடன்படிக்கையை ஜயப்பிரதமாக முடிவு செய்துகொண்டு இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பிவந்தபோது ஜியார்ஜ் மன்னர், தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கத்திற்கு விரோதமாக விக்டோரியா ரயிலவே ஸ்டேஷனுக்குப்போய அவரை எதிர்கொண்டழைத்துத் தம் வண்டியிலே ஏற்றிக்கொண்டு பக்கிங்காம் அரண்மனைக்குச் சென்றா.

அவருடைய குலீயினத் தனமை மிக உத்தமமானது, கொண்டாடத்தக்கது. ஒரு சமயத்தில் அவர் நீக்கிரோவனை மண்டலாதிபதியொருவனை (Negro Potentate) தம்முடன விருநதுக்கு அழைத்தனராம். அந்தச் சிற்றரசனமேனாட்டுப் போஜனப் பாங்கு தெரியாமையின் கை கழுவவதற்காக வைத்திருந்த பாததிரத்துத் தண்ணீரைக் குடிக்கத் தலைப்பட்டார். உடனிருந்த விருநினர் சிலா நகைப்பதைக் கண்டு ஜியார்ஜ் மன்னர் தமக்கு கை கழுவும் பாததிரத்தில் வைத்திருந்த தண்ணீரை விரைந்தெடுத்துத் தாரமும் குடித்தனர். மற்றவர்களுடைய நகை உடனே அடங்கியது. தனனுடைய விருந்தினருக்கு நேர்ந்த குழப்பத்தைத் தவிர்த்தும் பொருட்டு மன்னர் இவ்வாறு செய்தது செயற்கரிய காரியம். 'குடிகளை நம்பு' என்பதே ஜியார்ஜ் மன்னருடைய விருதுக்கொள்கை. ஆகையால், அவர் கடைசிவரையில் ஜனங்களாற் பெரிதும் கொண்டாடப் பெற்றார். ஆனால், அவர் பிரமையினால் ஏமாறது போனவரன்று; ஜனமோதமே எல்லாவற்றினும் பெரிதென்று அவர் நினைத்திருக்கவில்லை; சாமானியக் குடிமக்களைக் காட்டிலும் மேனமையான அந்தஸ்தோடும் அழகோடும் அரசன விவகரிக்க வேண்டுமென்றே அவர் தெரிந்திருந்தார். தமது மூத்த குமாரனான 8-ம் எட்வர்டை (வார்டிலை)ப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்

கையில், 'நமது ராஜாங்கத்தில் அவன் ராயதுதக்காரியத்தில் நல்ல சமர்த்தன். ஆனால், அவன் அரசனாகும்போது இந்தத் தனமையைச் சற்று மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னாராம். எட்டாம் எட்டாட் மன்னரோ இந்தக் கொள்கையை ஒப்பவிலை; அரசனுயிருப்பவன் மற்றவர்களினும் வேறாக விவகரிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கவிலலை. இதன் பயனாக அவர் ராஜ்யபரத்தைத் துறக்கவேண்டி வந்தது. ஏனெனில், அங்கிலத்தவர் பெரும்பாலார் ஜியார்ஜு மன்னருடைய கொள்கையையே தழுவி நின்றார்கள். இவருடைய அபிப்பிராயத்தை ஏற்கவிலலை. தந்தைக்கும் மகனுக்கும் உள்ள தனமை வேற்றுமை இங்ஙனம் இருப்பினும், மகனுடைய நற்குணங்களைத் தந்தை நன்றாக அறிந்தவராவா. கடந்த ஐரோப்பிய மகாபுத்தத்தில் அந்தக் குமாரா, "என் தந்தையாருக்கு நான்கு புதலவர்கள் உள். அப்படி யிருக்க என்னை ஏன்கடையடைதது வைக்கவேண்டும். போர்முனைக்குப்போய்ப் படை வீரர்களுடன் கூடிப் பாடுபட எனக்கு அனுமதி தாரும்" என்று முதன் மந்திரியாரைக் கேட்டார். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அகமகிழ்ந்தவா ஜியார்ஜு மன்னரைக் காட்டிலும் வேறெவரேனும் உண்டோ?

அவ்விளைஞா பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸாய் இருந்தபோது 'மோகன ராஜகுமாரன்' (Prince Charming) என்று சொல்லத் தக்கவாறு எல்லாருக்கும் இனியராக நடந்து கொண்டா. 20-ம் நூற்றாண்டிலும் அப்படிப்பட்ட குணப்பெருமையும் சீலமும் வாய்ந்தவா தோனறக்கூடுமெனக் காட்டினார். பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸாயிருந்த காலத்தில் அவர் இந்தியாவுக்கு விஜயஞ் செய்தார். அவர் வந்த தருணம் மிக இக்கட்டானவேளை. அந்தக்காலத்திலும் அவர் நடந்துகொண்ட விதத்தினால், இந்தியாவுக்கு ஸ்வாதிபத்தியம் வேண்டுமென்று முழுமுரமாகக் கிளர்ச்சிசெய்து கொண்டிருந்தவர்களும் அவரைப் புகழ்ந்து கொண்டாடலானார்கள்; அவர்களு

டைய நனமதிப்புக்கும் உரியவரானார். சென்னையில் அவர் இந்தியர் வீடொன்றில் அஸல் இந்திய போஜனம் செய்தனராம். வாழைஇலையிலிருந்து அன்னத்தைக் கையாலெடுத்துப் புசித்தனராம். இது வெறுங்கட்டுக்கதையா யிருக்கலாம். ஆயினும், அவருடைய தன்மையை நனகு வெளிப்படுத்துவதற்குப் போதுமானதாகும். அரசரானபிறகு அவர் “பிராட் காஸட்” மூலமாகச் செய்த பகிரங்கப் பிரசங்க மொன்றில் இந்தியாவின் பெயரை மாதிரிமே குறிப்பிட்டுப் பேசினாலலாமல் வேறெந்த ‘டொமினிய’ னையும் குறிக்கவில்லை. முடிவில் அவர் ஒரு ஸ்திரீயின் மீது கொண்ட காதலின் பொருட்டும் சத்தியத்தைக் காததற பொருட்டும் பெரிய ஸாமராஜ்யத்தைத் துறந்தார்; அனுவோம் விவாகம் செய்து கொள்வது தகாதென நல்லுணர்ச்சி யில்லாதவர்கள் சொல்லிய ஆலோசனையை ஏற்காமல் ஒதுக்கித் தள்ளினார். அவரும் தந்தையாரைப் போல குலமக் கக்ஷணம் வாய்ந்தவர்.

ஐந்தாம் ஜியாஜு மன்னரது ஐம்பதாம் ஆட்சி யாண்டுக் கொண்டாட்டம் ஸாமராஜ்ய முழுவதிலும் வெகு சிறப்பாகவும் சந்தோஷமாகவும் நடைபெற்றது. விக்டோரியா மகாராணிக் காலத்தில் நடந்ததைக் காட்டிலும் மிக விசேஷமாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. அவருடைய பிரேத ஊர்கோலக் காட்சியும் அதன் விமரிசையும் ஜனத்திரளும் மிக மிகச் சிறப்பு. இங்கிலாந்து மன்னரோடுகூட இப்படிப்பட்ட சிறப்பு அதுவரையில் இல்லை.

இவ்விருண்டு முறை நான இங்கிலாந்துக்குப் போனதில் மயூரீல லெஸ்டொஸ் ஸோஷல் ரிபாரம் காலனியிலுள்ள ‘கிங்ஸலி ஹால்’ எனலும் கட்டடத்தையும், அங்கே மகாத்மா காந்தி வைத்துக்கொண்டிருந்த அறையையும், அவர் படுத்திருந்த கட்டிலையும் பார்த்தேன். இநதக்காலனி ஈஸ்ட் எண்ட் லண்டனில் உள்ளது அங்கே மகாத்மா அதிகாலையில் எழுந்து 2-மைல் தூரம் இளைஞனைப்போலச் சுறுசுறுப்பாக நடந்துபோய் வருவாரென்றும், வழி

யிற் குழந்தைகளோடும் அவைகளின் பெற்றோர்களோடும் பேசிக் குலவுவாரென்றும் அங்குள்ள ஏழைஜனங்கள் எனக்குச் சொன்னார்கள். “காந்திக்கிழவா எங்கள் மனதிற்கு இனிமையானவர். அவர் உணமைபாளர், உளஞம புறமும் ஒன்றாக நடப்பவர். இங்கே கடுங்குளிராயிருப்பினும் அவர் காற்சட்டை அணியவில்லை. எங்கள் உணவு உண்ணவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட யதார்த்த வாதியின் தன்மையை நாங்கள் அறியலாமோம். அவர் தம் கோட்பாட்டைக் காக்கும் பொருட்டு எப்படிப்பட்ட கஷ்டத்தையும் மேற்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிறார்” என்று அவர்களிடம் சொன்னாருக்குச் சொன்னார்கள். மகாத்மா காந்தி வந்தபோது அவருக்குக் கொடுப்பதற்கு ஒருகிழவியினிடம்தேரீர் இல்லையாம். தேரீர் கூட கொடுப்பதற்கில்லையே என்று அவள் மனங்குழம்பி வருந்துமளவில், ‘உன்னிடம் தேரீர் இருந்தாலும் அதை நான் குடிக்க மாட்டேன். அதனால் குணமுண்டு எனனும் விசுவாசம் எனக்கு இல்லை’ என்று அவர் சொல்ல அவளுடைய குழப்பம் தெளிந்ததாம். எனக்கு அந்த விசுவாசம் இல்லாதிருந்தால் நன்றாயிருக்குமே தேரீர் இல்லையே யென்று கவலைப்படமாட்டேனே என்று அந்தக் கிழவி எனக்குச் சொன்னாள்.

இந்தியாவின் பெரிய உததியோகரு செய்து ஒழிவுற்ற அநிகாரியொருவா பெருமபாடுபட்டு ஒரு வெள்ளாட்டைச் சம்பாதித்தது மகாத்மாகாந்தியின் உபயோகத்திற்காக அதை யார்க்கு பட்டணத்திலிருந்து லண்டன்மா நகரத்திற்கு, அத்தனை தொலைதூரம் அனுப்பினா, அது கொடுக்கக்கூடிய பால் முதலிலேயே மிகக் கொஞ்சமாயிருக்கலாம். அவ்வளவு தூரம் பிரயாணஞ் செய்ததனால் அஃது ஒரு சொட்டுப் பால்கூடக் கறக்கவில்லை. என்ன போஷணையூட்டிப்பாத்தாலும் அது பால் கொடாததனால், அதை அவர் மகாத்மா காந்திக்கு அளிக்க முடியாதாயிற்று என்று அங்கிலாநண்பனொருவன் எனக்குச் சொன்னான்.

மற்றொரு மனக்கிளர்ச்சியான கதையொன்று கேள்விப்பட்டேன். இந்தியாவில கவர்னா உத்தியோகம் வகித்திருந்து ஒழிவுற்ற பெருமானொருவர் மகாதமா கார்த்தியை நோக்கி, 'நாங்கள் உங்கள் நாட்டைவிட்டுப் போவோமென்று நினைக்காதீர் அங்கே ரெயிலவேககளுக்காகவும், தந்தித் தபாலுக்காகவும், நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காகவும் இன்னும் பல பெரிய நற்காரியங்களுக்காகவும் நாங்கள் பதினாயிரம் லக்ஷம் பவுன் செலவிட்டிருக்கிறோம்' என்று சொன்னாராம் இந்ந விஷயத்தைப் பஞ்சாயத்தார் தீர்மானிக்கட்டுமென்று கார்தி சொன்னாராம். பஞ்சாயத்தில் இந்நியரும் அங்கி லத்தவரும் கலந்திருக்கட்டும்; அமெரிக்காக்காரர் ஒருவர் அதில் தலைமை வகிக்கட்டும் என்றனராம். மேற் சொல்லியபடி வாதித்த கனவான அதற்கு ஒப்பாமையின் 'உங்கள் ரெயிலவேககளையும் தந்தித் தபால்களையும் வண்டித் தொடர்களையும் எடுத்துக்கொண்டு போங்கள். அவையல்லாமல், வேண்டுமானால் மரங்களையும் வீளை பயிர்களையுட்கூட வெட்டி யெடுத்துக் கொண்டு போங்கள் கல்லணைகளையும் அடைப்புகளையும் தகாதது ஏறிநது விடுங்கள். இன்னும் என்னென்ன எடுத்துக்கொண்டு போகமுடியுமோ அத்தனையும் எடுத்துக்கொண்டு போங்கள்; அதற்குப்பின் எங்கள் நாட்டையும் எங்களையும் விட்டு விடுங்கள். எங்கள் தலையெழுத்துப்போல நாங்கள் நடந்துகொள்கிறோம்' என்று கார்தி படிசெனப் பகர்ந்தாராம் அவர் பேசிய குரலில் யதார்த்தத் தன்மை துலங்கியது. தாம் நியாயத்தின் பொருட்டு அவருக்கு உண்டான ஆக்கிரகம் வெள்ளை விளங்கியது. அவர் வாதத்தையே கேட்டுக்கொண்டிருந்த மற்றவர்களின் மனத்தை யெல்லாம் அது குத்தியது. மாஜி-கவர்னர் பேச்சு முச்சிலலாமல் வெளியே நழுவிப் போனார்.

பின்னிரண்டு தடவைகளில் நான் இங்கிலாந்திற்குப் போயிருந்தபோது அங்கே இந்தியர் இருவர் தற்கொலை செய்துகொண்டனர். வேறு இருவர் ஆட்கொலை குற்றத்திற்கு ஆளாயினர். அந்

நாட்டிலிருந்த மற்ற இந்தியர்களின் மனம் இந்தச் சம்பவங்களினால் பெரிதும் குழம்பியது. முதலில் தற்கொலை செய்துகொண்டவன் யூனிவர்ஸிடியில் நன்றாகப் படித்துக்கொண்டிருந்தவன்; அவன் இந்தியாவில் ஒரு சிறு பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டிருந்தான், இங்கிலாந்தில் காலேஜ் படித்துக்கொண்டிருந்த பெண்ணை நத்தியினமீது அவன் காதல கொண்டான்; இதனால் ஏற்பட்ட தாம சங்கடம் பொறுக்கமாட்டாமல் அவன் தன் அறைபிலேயே தற்கொலை புரிந்துகொண்டான்.

அது முதல் சிறிது காலம் வரையில் அந்தத் தெருவா தம் வீட்டு அறைகளை இந்தியர்களுக்கு வாடகைக்கு விடாதிருந்தார்கள் ஏனெனில், அவ்விந்தியர்கள் தற்கொலை செய்துகொள்ளக்கூடும். அதனால் குறைந்த பட்சம் 6 மாதம் வரையில் வேறெவரும் அவ்வறைகளை வாடகைக்குக் கொள்ளா என்று அவர்கள் அஞ்சினார்கள். அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் சீக்கிரம் அறைகளை வாடகைக்கு வாங்கிக்கொள்ள இங்கிலாந்திலும் எவரும் மேல் விழுந்து முற்படுவதில்லை.

தற்கொலை செய்துகொண்ட மற்றோர் இந்தியன் பெரிய கௌரவமான நற்குலத்து உதித்தவன். அவன் ஏதோ ஒரு வருபவான நோய் மேற்கொண்டான். அதற்காக இரகசியமான மருந்துகள் வாங்கிச் சாப்பிட்டதில் அவன் கைப் பணமெல்லாம் செலவாகிவிட்டது இதற்கெல்லாம் ஈடுகொடுத்து அவன் உலலாசமாகவே காலங்கழித்து வந்தான். மற்றோர் உயர குலத்துப் பெண்ணை அவனுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுக்க நிச்சயித்திருப்பதாகத் தந்தையாரிடமிருந்து அவனுக்கு ஒரு தந்தி வாததமான வந்தது. இந்த வாததமானதினால் அவன் மனம் குதறுண்டு புண்ணாயிற்று. தன் தேகஸ்திதி எப்படி இருக்கிறதென்று அவன் தன் தந்தைக்கு அறிவிக்க முடியாதவனாய் இருந்தான். வாடகை மோட்டா வண்டியிலேறிப் போகும் வழியில்

‘பொட்டாசியம் சைனட்’ (Potassium Cyanide) எனலும் மருந்தையுட்கொண்டு தன்உடலை நீத்தான். இதனால் அந்தவாடகை வண்டியை, சர்க்கார விசாரணையின் நிமித்தம், போலீஸார் இரண்டு நாள் பிடித்து வைத்திருந்தார்கள். அந்த வட்டத்திலுள்ள இந்தியர்கள் சிலநாள் வரையில் வாடகைக்கு மோட்டா வண்டிகளை அமர்த்திக்கொள்வது கஷ்டமாயிற்று.

ஆட்கொலை குற்றம் சாட்டப்பெற்றவர்களிருவருள் ஒருவர் Dr. ரக்ஸ்டன் எனலும் இந்தியப் பாஸிகாரர் அவருடைய மனைவி ஒரு லோலாயி. அவருடைய தகாத நடத்தையைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் அவளை அவர் கொன்றார். அவருக்கு உற்ற துணையாயிருந்த தாதியையுங் கொன்றார். முதலில் தன் மனைவியைக் கொன்றார் அந்தக் குற்றம் வெளிப்படாமல் தடுக்கும பொருட்டுத் தாதியையுங் கொன்றாரெனத் தோன்றுகிறது. அவ்விரண்டு சவங்களுடும் அவர் தம் மோட்டா வண்டியில் அநேக மைல் தூரம் கொண்டுபோய், துண்டு துண்டாக நறுக்கி, தனிமையாயிருந்ததொரு மலைச்சுருதியில் தெளித்தாற்போல தூரதூரமாக எறிந்துவிட்டார் இந்தக் குற்றங்களைக் கண்டு பிடித்துத் தண்டனைக்குக் கொண்டுவந்த பிரிட்டிஷ் போலீஸாருடைய சாமர்த்தியம் மிகப் பாராட்டத்தக்கது இதற்கு நே சாக்ஷியம் இல்லை; சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்டே குற்றத்தை நிரூபிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அந்த எலும்புக் கூடுகளைச் சோதித்துப் பார்த்த நிபுணரை விசாரித்தபோது, இரண்டு சவங்களிலொன்று ஆண், மற்றொன்று பெண் என்று அவர் சொன்னார். ஆனால், உண்மையில் இரண்டும் பெண்களின் சவங்களே. அப்படிப்பட்ட நிபுணர்கூற்றினால் இந்தியாவிலாயின் இந்தக் ‘கேஸ்’ விபரீதமாகப் போயிருக்கும்; இங்கிலாந்தில் இந்தக் ‘கேஸ்’ கெட்டுப்போக வில்லை

டாக்டர் ரகஸ்டனுக்குத் தூக்குதலண்டனை விதிக்கப்பட்டது. சாக்ஷியங்களோ சந்தாப்பவசமானவை. அவரோ நிரபராதியென்று கடைசியவரையில் சாதித்துக் கொண்டிருந்தார். ஜனதனால் அநேக ஆயிரங்கள் அவர் உணவையிற் குற்றவாளியோடுவென்று சங்கடத்தனா. அவர் விஷயத்தில் ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் அனுதாபமும் உண்டு. ஏனெனில், அவருடைய மனைவி உண்மையில் லோலாயியே. மனைவியினுடைய தூங்குதலையே கண்டு கணவன் பொறாமற் பொங்கியெழுந்தது இயல்பே உலகத்து விருமபத்தககதுமாகுமென்று ஜனங்கள் நினைத்தார்கள். அவருக்கு விதித்த மரணதண்டனையை நிரந்தரக் கடுங்காவல் ஊழியமாக மாற்ற வேண்டுமென்று ஆறாயிரம் பேருக்குக் குறைபாடற்ற கைச்சாத்திட்டு மனுக் கொடுத்தார்கள். அம் மனு நிராகரிக்கப்பட்டது. அவர் தூக்கிலிடப்பட்டார் அவர் தூக்கிலிடப்பட்டபின் “நியூஸ் ஆப் தி ஒரல்ட்” (News of the World) என்னும் வாததமானப் பத்திரிகையில் அவர் தம் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, இதற்குமுன் வாததமானப் பத்திரிகையிற் பிரசுரத்திற்காக அனுப்பியது போல ஒரு கடிதம் வெளிவந்தது. அதில் அவர் தம் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு பொறுமைக் கோபாவேசத்தில் அக் குற்றம் செயத்தாக எழுதி இருந்தார்; நண்பராவோ தம் மங்களைக் காப்பற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். இந்தத் தோஷாகக் காரம் எம்மட்டும் உண்மையை புணர்ந்துகின்றதென்று சொல்ல முடியாது.

இரண்டாம் ஆட்கொலை சற்று விசித்திரமானது. இந்திய ‘லஸ்கர்’, (Lascar) ஒருவன் சிறிது பணம் ஈட்டு நடவடிக்கைகளைக் கூவி விற்கும் வியாபாரி ஆனான். இங்கிலாந்திலும் அயர்லாந்திலும் இப்படிப்பட்ட ‘ஹாகர்கள்’ (hawkers) நூற்றுக்கணக்காக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சீனத்துப் பட்டுகளையும், ஜப்பான பண்டங்களையும், இந்திய விசித்திர வஸ்துக்களையும் கூவி விற்பது அதற்குரிய

மாக அன்றாடம் வயிறுவளர்ப்பார்கள். இந்த 'ஹாகா' அழகிய பணிபெண்ணொருத்தியின் மீது காதல கொண்டான். பணியெடுக்கிறவர்கள் அந்நாட்டில் ஒரு வகுப்பினராவர். அவ்வகுப்புப் பெண்ணொருத்தியின்மீது இவன் காதல கொண்டான். இவ்விருவரும் முன்னால் தனியே மனம் வந்தவாறு ஒழுகக்கேடாக வாழ்ந்தவர்களே. அவன் அழைப்பாராட்ட விலலை அவளை முறைப்படி மணந்து கொண்டான் தன்னைக் காட்டிலும் அவள் கெட்டுப் போனவள் அல்லவென்று சொல்லிக்கொண்டான். ஆனால், இனிதாங்களிருவரும் ஒருவர்க்கொருவா விசுவாசத்தோடு அந்நியோந்ரியமாக இருக்கவேண்டுமென்று அவன் சொன்னான். விவாகத்திற்குப் பின் இரண்டு மாதகாலம் அவர்களிருவரும் இன்புறறு வாழ்ந்தார்கள்.

பின்பு அவன் கூவி விறகும தன் தொழிலை மேற்கொண்டு வெளியூர்களுக்குப் போனான் அதனால் இரண்டு மாதம் வீட்டுக்கு வரவில்லை. அவன் திருமபிவந்த பின் தன் மனைவி ஜொமனியிலிருந்து வந்திருந்த வாதக்க காரியஸ்தொருவனுடன் முறைபிறழ்ந்து விவகரித்துக் கொண்டிருந்தாளென அக்கமபக்கத்துப் பெண்கள் அவனுக்குச் சொன்னார்கள். அந்தத் தடவை அவன் மன்னித்தான். மற்றொரு முறை அவன் அங்கனம் ஒழுகின், அதுவே அவளுடைய உயிருக்கு இறுதியாகுமெனச் சொன்னான். அவள் நகைத்துக்கொண்டு சுமமாயிருந்துவிட்டாள். திருமபி அவர்கள் ஒரு மாதம் சந்தோஷமாகவே வாழ்ந்தனர். மறுபடி ஒரு முறை அவன் 'ஹாகா' வியாபாரத்தின் பொருட்டு வெளியே போனான். திருமபவும் அவள் முற்குறித்த மனிதனோடு வியபிசரித்ததாக வதந்தி ஏற்பட்டது. இந்தத் தடவை அவன் அவளை ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகலில் அவன் அவளைச் சரசமாகக் கட்டித் தழுவுவதுபோல நடத்தான். அவன் அப்படிச் செய்வதை அந்தச் சேரியில் அக்கமபக்கத்திற்

குடியிருந்தவர் பலர் பலலை இளித்துக் கிஞ் கிஞ்சுத்துக்கொண்டு பாததிருந்தார்கள். அந்தப் போலி லீலையில் அவன் அவனை 27 இடத்திற் கத்தியினும் குதக்க காயப்படுத்திக் கொன்று, சுவத்தை அவளுடைய படுக்கைபின் மீது போட்டுவிட்டுத் தப்பி யோடிப்போனான்.

சில மணி நேரங்களுக்குப்பின் அவளுடைய தோழர்களிற் சிலர் அந்த லீலையைக் குறித்துக் கோட்டாலை செய்வதற்காக அவள் வீட்டுக்குப் போனார்கள். அப்போது கதவு பூட்டப்பெற்றிருந்தது. போலீஸாரைக் கொண்டு கதவைத் திறக்கச் செய்து பராக்கையில் அவளுடைய பிணைக் கோலத்தைக் கண்டார்கள். இங்கிலாந்தைப் போன்ற வெள்ளையா நாட்டிற் கருப்பு மனிதனொருவன் மறைந்தோட முடியாதென்பது தெளிவு. இந்தியாவைப் போன்ற கருப்பு மனிதா நாட்டில் வெள்ளையனொருவன் ஒளிந் தோடமுடியாதென்பதும் உறுதியே. அவனை 'லிவர்பூல் போர்டிங் ஹவுஸ்' (Liver pool Boarding House) ஒன்றிற் பிடித்து லண்டனுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அங்கே, 'ரிமாண்டி'ல் வைப் பதற்காக மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக் கோட்டாளுக்குக் கொண்டுபோயிருக்கையில் தப்பியோடிப்போக முயன்றான். ஆனால், விடாமல் மறுபடி பிடித்து விட்டார்கள் முடிவில் விசாரணைக்குக் கொண்டுவந்தபோது அவன் தனக்கு அங்கிலாபாஷை தெரியாதென்றும், ஹிந்துஸ்தானி மாத் திரமே தெரியுமென்றும் சொன்னான்.

போலீஸார் அவனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஆச்சரியக் குறி காட்டினார்கள், அங்கிலாந்தை மணந்துள்ளமையின் அவனுக்கு அங்கிலாபாஷை தெரிந்தே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போது விசாரணைதிகாரியான ஜட்ஜு, 'அவன் குற்றஞ் சாட்டப்பெற்றவன் அங்கிலாந்தம் நியாயக் கொள்கையின் படி அவனுடைய வார்த்தையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

அவனுடைய கருத்து என்னவெனில் கொச்சையாக அங்கிலத்திற் பசப்பத் தெரிந்திருக்கலாம்; ஆனால், கொலை விசாரணையில் உபயோகப்படுத்தப்பெறும் ‘சதிக் கொலை’ (‘Murder’) ‘நிலையாக கொலை’ (‘Manslaughter’) முதலான பதங்களுக்கு அர்த்தம் தெரியாது என்பதாம். இந்த வாதத்தைக்கொள்ளுள்ள பொருள-வேற்றுமையை அங்கிலத்தவரிற் பெரும்பாலா உளபடி அறிவரோ என ஐயுறுகிறேன். நாளொன்றுக்கு 3 கினி சம்பளங் கொடுத்து துவிபாஷி யொருவரை நியமியுங்கள்’ என்று மொழிந் தார்.

இந்தியாவிலிருந்து இங்கிலாந்திற்குப் போகிறவர்கள் பெரும்பாலருக்குப் பிடிக்கிற பித்துக்களுள் இருக்கக்கூறான விடுதிப்பித்தது ஒன்றும். எல்லா அனுகூலங்களும் வாய்ந்த சிறந்த விடுதியொன்றை முதலில் தெரிந்தெடுப்பார்கள் ஆனால், போகப்போக அந்தப் பரிபூரணசுகிறப்பு மங்கிப்போகிறது, அந்த இடத்துச் சங்கதிகளெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாகத் தெரிகின்றன. அஃது ஆன மயக்கி யிழுக்கும் வலையென்று, அதனினு தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிந்துகொள்கிறார்கள்.

இங்ஙனமாக, நான் முதன் முதலில் லங்காஸ்டர் கேட் டில் (Lancaster Gate) ஓர் உயாதரமான ‘கிளப்’பில் நிவசித் துக்கொண்டிருந்தேன். ‘கென்ஸிங்டன் கார்ட்னஸ்’ (Kensington gardens) என்னும் ஆராமங்கள் கிட்டமுட்ட 100 ரூஜ் தூரத்திற் கப்பால இருந்தன. அந்த ‘கிளப்’பிற்கெதிரில் நோத்தியான மாதாக கோவிலொன்றிருந்தது ‘கிளப்’பிற் சாப்பாடு சைவ வுணவே, மனோஹரமான சொரிநீராக குளிப்புரைகள் இருந்தன. அவருள்ளவர்கள் பலவசைப்பட்டவர்களாகவும் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தனர். அவ்விடத்திற் கலை மணம் கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால், இரண்டு குறைகள் மாததிரமே அவருக்காணப்பட்டன. முதலாவது, அவர்கே எதற்கெடுத்தாலும் வாக்கு

வாதம் அதிகமாயிருந்தது. எங்கே வாகுவாதமென்றாலும் அதில் தலையிட்டுக்கொள்ளுந் தன்மை எனக்கு உண்டு. வெறும் வாயை மெல்கிறவன் அவன் அகப்பட்டால் விடுவனோ? அங்கிருந்தால் அவ் வாகு வாதங்கார்ந் கலந்துகொள்ளவேண்டுமெனலும் எண்ணம் எனக்கு உண்டாகும். ஆதலால், என்னைப் போனவன் அதி லிருந்துகொண்டு பரீகைப்பாடங்களை படிப்பதற்கு அஃது ஏற்ற தாகவில்லை. இரண்டாவது, அதிலிருந்தவர்களெல்லாநும் சராசரி 40 வயதிற்கு மேம்பட்டவர்கள். இதனால் அந்தக் 'கிளப்'பானது மறு அலகத்திற்கேற்ற பாடங்கள் பயிலுவதற்கான பள்ளிக்கூடம் போலத் தோன்றியது.

ஆகையால் வேறு தகுதியான இடம் பார்க்க வேண்டு மென்று இரண்டொருமுறை பிரயத்தனப்பட்டேன்; வெஸ்ட் எண்டு லண்டனிலேயே பாக்கலானேன். லங்காஸ்டரகேட், வெஸ்ட்போர்ட் டோரஸ், பேஸ்வாடர் (Lancaster gate, West bourn Terrace, Bayswater) எனலும் இவைகளில் விடுதி தேடினேனேயல்லாமல், எரல்ஸ் கோர்ட், ஹாம்ஸ்ட்டு, ஈலிங் (Earls Court, Hampstead, Ealing) முதலான இடங்களிற் பார்க்கவில்லை; இவைகளில் அதிகச் செலவில்லாமற் காலங்கழிக கலாமாயினும் கொஞ்சம் சாமானியப்பட்டவர்களுக்கும் இழி ஜனங் களுக்கும் இருக்கத்தக்க ஜாக்கைளாக இவை எனக்குத்தோன்றி யன. இம் முயற்சியில் தட்டுமுட்டு உபகர்ணங்களோடு கூடிய அறையொன்றை அமாததினேன். அதில் ஒரு 'பியானோ' (Piano) வாத்தியப்பெட்டியும், இரட்டைப் படுக்கைப் பள்ளிகளுமே இருந் தன. ஒற்றைப் படுக்கைப் பள்ளியைக்காட்டிலும் அதிக இடம் வேண்டியவர்கள் இங்கிலாந்தில் இரட்டைப்பள்ளியுள்ள அறையையே எடுத்துக்கொள்வது வழக்கம். ஏனெனில், படுக்கையறையொன்றைக் கொலுவதையொன்றுமுள்ள விடுதியைப்பார்க்கிலும் இதுவே செலக்கியமானது, செலவு குறைவானது. அங்கே

ரொட்டிக்காகவும் காலையிடுண்டிக்காகவும் வாரமொன்றுக்கு இரண்டு கினிகள் கொடுக்க வேண்டும். நான் பேசிவைத்த விடுதியிலுள்ளவர் 3 நாளைக்குப்பின்னரே அதை ஒழித்துவிடுவதாயிருந்தமையின, 3 நாளைக்குப்பின் வந்து இடத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லி முன்பணமாக 1 பவுன் கொடுத்தேன். நான் 'கிளப்'புக்குத் திரும்பிப்போய் இந்தச் சமாசாரத்தை வெளியிட்டவுடனே நான் பார்த்த இடம் நாகரிகப் பாங்கானதாயினும் கௌரவமானதன் நென்று இந்திய நண்பனொருவன் எனக்குச் சொன்னான். முகம் மதிய நண்பனொருவனும் அதே வார்த்தை சொன்னான். நான் முன்பணமாகக் கொடுத்த 1 பவுனை இழந்து போவேனென்றும், (2 கினிக்கு 1 பவுன்போக) பாக்கி ஒருபவுன் 2 ஷில்லிங்கைக் கொடுக்க வேண்டியவந்தாலும் வருமென்றும் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார்கள். 'அப்படி வராதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்படி ஒருவேளை நோவதானாலும், அந்த இடத்திற் குடியிருப்பதைக் காட்டிலும் பணத்தை இழக்கச் சித்தமாயிருப்பேன்' என்று சொன்னேன்.

மறுநாட் காலையில் அம்மாதின்ண்டைபோய், 'நான் வேறு ஆலோசனை பண்ணியிருக்கிறேன், நீ எனக்குச் சாப்பாடும் கொடுக்கவில்லை இருக்கையும் கொடுக்கவில்லை; அதை ஒழிந்திருக்கிறதென்று நீ போட்டிருந்த விளம்பரத்தையும் எடுக்கவில்லை. ஆகையால், நான் அதை எடுத்துக் கொள்கிறேனென்று சொல்லி ஒரு நாளாயிற்று. அந்த ஒரு நாளைக்கு 6 ஷில்லிங் எடுத்துக் கொண்டு, மீதி 14 ஷில்லிங்கைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடு' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவள், 'என்னிடத்தில் ஒரு காசு கூட இல்லை. என் பணமெல்லாம் என மாணேஜரிடம் இருக்கிறது. அவா வெளியே போயிருக்கிறார். நாளைக் காலையில் வந்து நீர் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி அவருடன் கலந்து பேசிக்கொள்ளும்' என்று பதில சொன்னாள். 'நாளை வருகிற பலாக்காயினும்

இன்றைக்கு வருகிற களாககாய் மேல்' என்று நினைத்தேன். 'அம்மா உனக்கு உண்டான ஏமாற்றத்திற்காக இன்னுமொரு 4 ஷில்லிங் எடுத்துக் கொள். அல்தாவது 6 ம 4 மாக 10 ஷில்லிங்கு வாங்கிக்கொள். இனி, மற்ற 10 ஷில்லிங்கை எனக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கத் தடையொன்றும நீ சொல்ல முடியாதே!' என்று அவளுக்கரசு சோனனேன். அஃது அவள் மனத்தில் தைத்தது. உடனே அவள் என்கையிற் பதது ஷில்லிங்கைக் கொடுத்தாள். ஈதென்ன அற்புதம். ஒரு நிமிஷத்திற்கு முன்னால் ஒரு காசு கூட இல்லை யென்று சொன்னவள் இப்போது 10-ஷில்லிங்கு கொடுத்தாள்! இஃது அற்புதமேயன்றோ! இவ்வற்புதத்தை 4-ஷில்லிங்கு செலவிட்டுக் காணலானேன்.

இவ்வாறு வீடுதேடிப் பங்கப்பட்டபின் சில மாதங்கள் வரையில் முன்னிருந்த 'கிளப்பி'லேயே இருந்தேன். காலம் என்பது ஸாவசமனகாரி எனபார்கள். அதுவே ஸாவசலனத்திற்கும் ஹேதுவாம். திருமப விடுதிகள் தேடத் தலைப்பட்டேன். வெஸ்ட் எண்ட் லண்டனில் மறறொரு வட்டாரத்தில் மிக நேர்த்தியான அறையொன்றைப் பேசினேன். அது மிக அழகாயிருந்தது; அகில முன்று வஸ்திராலயங்களும், மேஜைகளும், அடுக்குத் தட்டுகள் முதலியவும் இருந்தன. அவையல்லாமல் வசதியான நான்கு 'சுனி சேகளும்' நீண்ட சாயமணைப் பீடமொன்றும் இருந்தன. அந்தத் தெருவில் இருகோடிகளிலும் இரண்டு 'சர்ச்சுகள்' (churches) இருந்தன. தெருவில் இருபுறத்திலும் தளவரிசையிட்ட மேடைகளும், அவற்றினிடையே அகன்றவீதியும் அழகாய் அமைந்திருந்தன. அந்த வீட்டுக்காரி ஐரிஷ் மாதா; அவள் மிக மேனமையான தனமை வாய்ந்தவள். எனக்கு அவள் பிஞ்சான அவரைக் காயும் காலி பிளவரும், கோவிசுக்கீரையும் அழகாகச் சமைத்து வைப்பள். உருளைக்கிழங்கை அசல் நெய்யிற் பொரித்து வைப்பள்; 'பிளம் காய்' (Plum Puddings) களைப் புழக்கி வைப்பள்; பல

வகையான கூட்டுக்கறிகளும் புளியப்பங்களும செய்துவைப்பன. அங்கே சாப்பாடு எனக்கு அமுதம்போலிருந்தது; வயிரூரப் புகித்தேன்.

அங்கே எனக்கு உண்டான தொந்தரவு ஒன்றே. அஃதாவது வாயுத்தீயே (gas-fire). ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு ஒரு நாள் காலை யில் வாயு பொசியலாயிற்று. வீட்டுக்காரியின் கணவன் ஒரு முனையினால் அந்த ஓட்டையை அடைத்தான். அடைத்த பின்னும வாயு பொசிந்தது. அதன் நூற்றம் அறையில் நிரம்பியது. அப்போது நான் அதற்கு வாசலீன் (Vaseline) தடவி வாயுப் பொசிவை ரிறுத்தி, வாயுக்காரனுக்கு (gas man) டெலிபோன மூலமாகச் சொன்னேன். அவன் ஒரு மணி நேரங் கழித்து வந்தான் அது வரையில் நான் அப்போதைக்கப்போது வாசலீனைத் தடவி 'கியாஸ்' வெளியேறுகிறதாவென்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்படி நான் தடவிக் கொண்டிருக்கையில் 'காஸ்மான்' வந்து சேர்ந்தான். அவன் சிரித்துக்கொண்டு, 'கியாஸைப்பற்றி உமக்கு ஏதாவது தெரியுமா' என்று என்னைக் கேட்டான். அதற்கு நான், 'தெரியாது' 'ஹிஸ்டரி' (தேசசரித்திரம்) எனப்படும் கியாஸை (புளுகு மூட்டை யைத்) தவிர வேறொன்றும் தெரியாது' என்றேன். அந்த ஒழுக்கை அவன் நொடி நேரத்தில் அடைத்துச் சரிப்படுத்திவிட்டு, செய்த வேலைக்குக் கூலியும் வாங்காமற் போயவிட்டான் அது கியாஸ் கம்பெனிக்காரர் செய்ய வேண்டிய வேலை. என்னைப் போன்ற வாகள் கியாஸின் விஷத்தினால் மாணமேயதக்கூடும். அங்ஙனம் இறந்தவாக்குடைய வாராஸ் முதலானவாக்குக்கு கியாஸ் கம்பெனி யார் தங்கள் கவனக்குறைவால் நேர்ந்த அக்குற்றத்தின் பொருட்டு நஷ்ட ஈடு செய்ய பணம் கொடுக்க வேண்டி வராதிருப்பதற்காக அவர்களே கியாஸ் குழாயிலுள்ள குற்றங் குறைகளை திருத்தி அமைக்கிறார்கள் என்று அவன் சொன்னான்.

எனது புதிய அறையின்மீது எனக்குப் பிரியம் ஏற்பட்டு ஒரு வாரத்திற்குப்பின் அங்கொரு சம்பவம் நேர்ந்தது. அதனால் அவ்வறையை விட்டு நீங்கவேண்டியது இன்றியமையாதாயிற்று. அதே வீட்டின் உயர் மேல்மாடியில் இந்தியநெருவன் வசித்ததுகொண்டிருந்தான். அவன் பட்டு வியாபாரஞ் செய்து கொண்டிருந்தான் 'அவன் கள்ளுக்கடைகளுக்கல்லாமல் வேறு எங்கே போவதையும் நான் பாதததில்லை' என்று அந்த வீட்டுக்காரி எனக்குச் சொன்னாள். நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த அங்கில மாதொருத்தியை அவன் மணந்திருந்தான். அவன் அடிக்கடி கட்டுகுடித்துக் கொண்டிருந்ததனால் தொந்தரவு உண்டாயிருந்தது ஒரு நாள் சாயங்காலம் ஓர் ஆடவனையும் ஒரு தெரிவையையும் அவன் தன் அறைக்கு அழைத்து வந்தான். அவர்களுக்கு அவன் கோழிக் கறி முதலான பதார்த்தங்களோடு விருந்தளித்தான். வழக்கமாயுள்ள பான வகைகள் அளிக்கப்பட்டன பிறகு தனனை அவன் அடித்ததாக அந்தப் பெண் பிள்ளை முறைபிட்டாள். அவளுடைய முக்கனினு இரத்தம் மிகுதியாக ஒழுகிக்கொண்டிருந்தது. அவளுடன் வருகிறந்தவன் போய் போலீஸ்காரனை அழைத்து வந்தான். போலீஸ்காரன் மேலே ஏறிப் போனபோது அந்த வீட்டைப்பற்றி எனக்கு அருவருப்பு உண்டாயிற்று. போலீஸ்காரன் மேலே போவதை எனக்கு எதிரிலுள்ள அறையினின்று ஒரு மாதும பாதத்துக் கொண்டிருந்தாள். இஃது எப்படிப்பட்ட இடமென்று அவளைக் கேட்டேன். போலீஸ்காரர் இப்படி இங்கே வருவது வழக்கமோவென வினவினேன். 'போலீஸ்காரர் உமக்காகவும் வருவதில்லை, எனக்காகவும் வருவதில்லை. அப்படியிருக்க நாம் கவலைப்படுவானேன்' என்று அவள் பதில் சொல்லியது யுத்தமாயிருந்தது. நீ இங்கே என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறாயென்று நான் கேட்டதற்கு அவள், 'வர்த்தக விவகாரப் பரீக்ஷை

குப் படிததுக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் நார்வே தேசத்தவள். என் மனததுக்கு லண்டன்மா நகரம் மிக இனிமையாயிருக்கின்றது. இங்கே அவரவரும் தம் காரியம் எனன் உண்டோ அதைக் கவனித்ததுக்கொண்டு போகிறார்கள். மற்றவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அதுவே உத்தமமான ஒழுக்கம். ஒருவன் தன் வாழ்க்கையை தன் மனம்போல அமைத்துக்கொள்ளப் பெறுவதே பெரும் பாககியம்' என்று மறுமொழி கூறினள். நார்வே தேசத்தையும் அஃது இப்போது இருக்கும் தூரவஸதையான நிலையையும் நினைக்கும்பொழுதெல்லாம் அமமாத கடைசியாகச் சொல்லிய வாககியமொழி எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

சிறிது நேரத்திற் போலீஸ்காரன் அவவிறதியனை அழைத்துக்கொண்டு வெளியே போனான். இறதியன் அப்போது குடி வெறியிலிருந்தான். கட்டுகுடித்தவர்களைக் கண்டால் எனக்கு வெறுப்பு மிகும். அவர்களை அணுகமாட்டேன். ஆதலால், அவனுடன் நான் பேசவில்லை. நடந்த சங்கதி என்னவென்று விசாரிக்கவில்லை “விருந்துண்ண வந்தவர்கள் ஒரு சீசா நிரமப ‘ஜின்’ சாராயம் கொண்டுவந்திருந்தார்கள். அததனையும் அவா களிநுருநமே குடித்ததுவிட்டார்கள். எனக்கு ஒரு சொட்டுக்கூட கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் விருந்தினராக என வீட்டிற்கு வந்த மையின் அந்தச் சாராயத்துக்குள்ள கிரயத்தை நான் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நான் மறுத்தேன். அமமாத என்னைக் கறுநாய்க்குப் பிறந்த கேவலனென்று திட்டினான். அவள் மீது காறி உமிழ்ந்தேன். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் இவ்விதமாக இரத்தம் ஒழுகுவதைக் கண்டு அதிசயித்தேன். நான் என்ன செய்தாலும் இப்படி இரத்தம் ஒழுகக் காரணம் இல்லை” என்று அவன் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக் கோர்ட்டில் வாக்குமூலம் கொடுத்தான். அவனை மாஜிஸ்ட்ரேட்டு ஜாமீன்மீது விடுவித்தார். அவ விரண்டு விருந்தினர்களுடைய முற்சரிதையைப் பற்றி விசாரிப்

பதற்காகப் போலீஸாருக்கு அவகாசம் கொடுக்கும்பொருட்டுக் கேஸ் விசாரணையை ஒத்திப்போட்டார்.

‘அம்மனிதனும் மாதும், இருவருங் குடிகாரர்கள், பிறரைப் பயமுறுத்திச் சிறிது சிறிதாக அவர்களிடமிருந்து பணம் பறிக்கும் தொழிலில் அம்மாதும் கைதேர்ந்த பழைய ஆசாமி, அவள் எங்கே போனபோதிலும் அம்மனிதன் அவளுக்குத் துணை போகிறவன்; கஷ்டமான நிலைநோந்தக்கால போலீஸ்காரரை அழைத்து வருவதற்கு உதவுகிறவன்’ என்று போலீஸ்காரர் ரிப்போர்ட் செய்தார்கள். ‘இரத்தம் ஒழுகுவது நுதுசூலைக்கோளாறினால் இடம் மாறி தோன்றுவதாகும். குத்துண்டதாகச் சொல்லப்படும் மூக்கினமீது காயமே இல்லை’ என்று போலீஸ் டாக்டர் சாசுதியவ கூறினார். இந்தியனும் மனைவியும் குற்றமற்றவர்களென விடுதலை செய்யப்பட்டனர். அவ் விடுதலையைக் கொண்டாடி அவர்கள் ஒரு விருந்து வைத்தார்கள். அவ்விருந்துக்குப் போகையில் அழகு மிகுந்த அவன் மனைவி என்னைப் பார்த்து, ‘எங்களுடன் விருந்து உண்ண வாரும. கள என்பது சாராயத்தைப்போல கெட்டதன்று. அவ்வளவு சேகிரத்தில் மயக்கம் தராத’ என்று அழைத்தாள். நான் அதைத் தொட்டதே இல்லை, இனித் தொடவும் மாட்டேன் என்று சொன்னபோது அவள், ‘ஆ, நீர் நல்ல இந்தியன். நான் பார்த்தவர்களுள் நீரே இரண்டாவது. கட் குடிப்பதில்லையென்று அநேகா சொல்கிறார்கள். ஆனால், கோஷ்டி மரியாதையைத் தழுவிக்கொஞ்சம் அருந்துகிறார்கள். அதுமுதல் அவர்கள் கட்டுடிக்கத் தலைபட்டு இழிவுறுகிறார்கள்’ என்று சொன்னாள். அவள் மேலே போனவுடனே அவளுடைய கணவன் இறங்கி வந்து, ‘கொஞ்சம் கோழிக் கறியாவது தின்ன வாருங்கள்’ என்று என்னை அழைத்தான். வரமாட்டேன், நான் கோழி தின்பதில்லை என்று பதில் சொன்னேன். ‘இந் நாட்டில் நீ கோழி முட்டை தின்னவே இல்லையா?’ என்று கேட்டான். முட்டை தின்னது

உண்டு. ஆனால், கோழிக் குஞ்சு தினனதிலலை என்றேன. ‘அசுட்
டுததனமாகப் பேசாதேயும்! முட்டை தின்றீர்; அதற்குள்ளிருந்து
வந்த குஞ்சைத் தினருலென்ன?’ என அவன் வினவினான்.
அவன் கேட்டது குடி மயக்கத்தினால் தோன்றும் நியாயமாகும்.
மூளை கெடுவதனாலும் ஒருவன் அப்படிப்பட்ட வாதம் செய்வான்.
‘ஒரு வஸ்துவை தினபதனால், அதனின்று உண்டாவது எதையும்
தினனலாம என்பது அர்த்தமாகாது. உதாரணமாக, நான் அரிசிசு
சோறு புசிக்கிறேன். ஆனால் அரிசியினின்றும் இறக்கிய சாராயத்
தை கையினாலும் தொடமாட்டேன். கரும்பு தினப்பேன், ஆனால்,
அதனின்று வடிக்கும் ‘ரம்’ சாராயத்தை அருந்தேன். ஒட்டு
மாமபழங்கள் தின்பேன், அதன் கொட்டைக்குள்ளிருந்து வரும்
வண்டைத் தினன மாட்டேன்’ என்று நான் அவனுக்குப் பதில
சொன்னேன். இந்த மறுமொழியைக் கேட்டு அவன் பேசாமற்
போய்விட்டான். மறுநாள் அந்த வீட்டுக்காரிக்கு ஒரு வாரம்
நோயை கொடுத்தேன். அவ்வாரம் கழிந்தவுடனே அவன்மீடம்
நீங்கித் திரும்ப லங்காஸ்டா கேட கிளப்புகுப போய்ச் சோந்
தேன். இங்ஙனம் இடம் மாறிப் போய் வந்ததனால் புத்தியும்
உண்டாயிற்று. விசனமும் உண்டாயிற்று.

கவா தெருவிலுள்ள (Gover Street) இந்தியன் ஸ்டூடன்ட்ஸ்
ஹாஸ்டலுக்குத் தப்பாமல் அடிக்கடி நான் போவதுண்டு. அங்கே
யுள்ள இந்தியர்களையும் இந்தியாவிலிருந்து புதிதாக வருகிறவர்
களையும் அவ்விடத்திற் காண்பதற்காகும். இந்த ஹாஸ்டலைச் சில
நாள்களுக்குமுன் ஜாமானியா குண்டு போட்டு தகாத்தது தள்ளினார்
கள். அந்தக் குண்டினால் அதிலிருந்த இந்தியன் ஒருவன் மாண
டான், வேறு பலருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது. அதிலிருந்தவர்கள்
அக் குண்டு வீச்சைப் பாராட்டாமல் அமைதியாகவே இருந்தார்
கள். இப்போது அவர்கள் வேறு கட்டத்திற்குப் போயிருக்
கிறார்கள். அந்த ஹாஸ்டலில் இருந்தவைகளுள் எனக்கே கவர்ந்து

இனிமை ஊட்டியவை மதுரமான தினபண்டங்களும் மேஜைப் பந்தாட்டமுமே (Ping-pong) யாம். அவை எப்போதும் அங்கே உண்டு.

அந்த 'பிங்-பாங்' விளையாட்டையும், 'பாட்-மின்டன்' பந்தாட்டத்தைப் போல, ஒரு மாதிரி இகழ்வாகவே நினைத்திருந்தேன். அவை இரண்டும் காப்பிணி ஸ்திரீகள் உடல நோகாமல் ஆடுவதற்குரியவையென எண்ணினேன். ஆனால் நான் முதன் முதல இங்கிலாந்திற்குப் போன போதே 'பிங்-பாங்' ஆடுகிற பஞ்சாபி ஒருவனைப் பார்த்து, அவ் வாட்டத்தைப்பற்றி எனக்குள்ள அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னபோது அவன், நான் ஆடும் போது பந்து எங்கே இருக்கிறது என்றாகூட நீர் குறித்துக்காட்ட முடியாது. அவ வாட்டம் அவ்வளவு விரைவாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் ஆடத் தக்கது என்று எனக்குச் சொன்னான். 'அது வீண்பிதற்று' என்று நான் சொன்னேன். 'நான் 9 தடவை பந்து அடிக்கிறேன் அதில் ஏதேனும் ஒரு தடவையிலாவது பந்து இருக்குமிடத்தை நீ கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டால் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு உம் அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்வீர்' என்று அவன் என்னைக் கேட்டான். 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றேன். அவன் மறறொரு பிங்-பாங் வல்லவனோடு ஆடினான். 5 முறை அவர்கள் மாறி மாறிப் பந்தை அடித்தார்கள். பந்து இருக்கும் இடத்தை நான் நிதானித்து அறியுமுன் அது மற்றொரு இடத்திற்குப் போய் விடுவதைக் கண்டு நான் திகைத்துப் போனேன். எனக்கு நல்ல வேளையாக ஒன்பதாம் அடியில், பந்து கீழே விழுந்தது. 'இதோ இருக்கிறதென்று' அதை நான் காட்டலானேன். இவ்வாறு நான் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டாத வனாயினேன்.

இதே மாதிரியான அனுபவம் 'பேட்-மின்டன்' பந்தாட்டத்திலும் எனக்கு நோந்தது. இந்தியாவில் சித்தூர் என்னும் பட்ட

ணததில் நான் இருந்தபோது அங்கே அமெரிக்கன் மிஷனரி (American Missionery) மாது ஒருத்தி ஒரு பெண்பாடசாலை நடத்திக்கொண்டிருந்தாள். அவள் தன்னோடு பேட-மினடன் ஆட என்னை அழைத்தாள். நான் நகர்ந்து கொடுக்க முடியாததையும்; என சாடடைக்கு நேரே பந்து வந்தாலும் அதை அடிக்க நான் தப்பிப் போவதையும் பார்த்துப் பாடசாலைப் பெண்களெல்லாரும் நகைத்தார்கள்.

இந்தியன் ஹாஸ்டலுக்கு நான் போயிருக்கையில் அங்கிருந்து இந்திய நண்பனொருவனுக்கு ஒரு பவுன் கடன் கொடுத்தேன். அவனுக்கும் எனக்கும் பழக்கம் அதிகமாக இல்லை ஆயினும், உற்ற சமயத்தில் ருஷ்யா தேசத்தான் ஒருவன் ஒரு பவுன் கொடுத்து உதவியிருக்க, என நாட்டாளுவனுக்கு அவசரம் நேர்ந்தக்கால நான் செய்யத் தக்கது அதமபகூடம். அந்த உதவியாவது செய்யக்கூடாதாவென்று எண்ணி நான் அவனுக்குக் கடன் கொடுத்தேன். அடுத்த வாரமே அதைத் திருப்பிக் கொடுப்பதாக அவன் சொன்னான். அதற்கு அவசரமில்லை என்று நான் பதில் சொன்னேன். நான் உபசாரமாகச் சொல்லிய அமமறு மொழியை அவன் உள்ளபடியே அர்த்தம் செய்துகொண்டு, பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் கவலைப்படவே இல்லை. அதன் பிறகு, என்னிடம் கடன் வாங்கினவன் திருப்பிக் கொடுக்கிற வழக்கமே யில்லை, வாங்கின கடனைத் திருப்பிக் கொடாத வல்லாளனென்ப பெருமையடித்துக் கொள்கிறவனென்று, மறறொரு நண்பன் எனக்குச் சொன்னான். 'எனக்குக் கடன் கொடுத்தவன் எவனெனும் அந்தப் பணத்தில் ஒரு காசேனும் என்னிடமிருந்து திருப்பி வாங்கட்டும் பாரப்போம்; எவனாலும் முடியாது' என்று அவன் சபதம் போடுவதாகவும் இந்த நண்பன் சொன்னான். 'அவனிடமிருந்து ஒரு விலலிங்காவது திருப்பி வாங்கி அவனுடைய அழிமப்பு பெறுமையைக் குலையும். ஆனால்,

உமமுடைய பிரயத்தனம் படுக்காது' என்று இந் நண்பன சொன்னான்.

அவனுடைய பிடிவாதத்தைப் பங்கப்படுத்தவேனென்று சொன்னேன். அவனுக்கு நல்ல வாதத்தைகள் சொன்னேன், நயந்து பேசினேன், தனிமையில் கேட்டுக்கொண்டேன், பலர் இருக்கும் போது கேட்டுப் பாதத்தேன் நான் என்ன யுகதி செய்தபோதிலும் அது பயன்படாதாயிற்று. கடன் வாங்கினவன் கலலுப் போலிருந்தான் என வாதத்தைகள் எவையும் அவனுக்கு உறைக வில்லை. காண்டாமிருத்தனை தோல்ப போததுக் கொண்டவன் போலிருந்தான். எனக்குப் புத்தி சொன்ன நண்பன் என்னைப் பாக்குமபோதெல்லாம், 'கெலித்தீரா, ஐயரே! உமக்கு வரவேண்டிய கடனையே நீ வசூலசெய்ய முடியாதிருக்க ஐட்டி உத்தியோகம் பண்ணுகிற நீங்கள் கோர்ட்டிகரீ வாங்கினவர்களுக்கு (Decree-holders)ச சேரவேண்டிய கடன் தொகைகளை வசூலசெய்து கொடுக்க முடியாமற் போவது அதிகசயமோ!' என்று ஏசி ஏளனம் செய்வான். அப்போது என மனம் நோகும். ஆதலால், எப்படியாவது அந்தக் காரியத்தைச் சாதிக்க வேண்டுமென்று முனைந்தேன். நன்றாக ஆலோசித்து ஒரு யுகதி செய்தேன். கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி அவனைக் கேட்காமலே விட்டொழித்தேன். கடன் வாங்கினவனோடு மறுபடி சரஸ்மாக நட்புக்கொள்ளத் தலைப்பட்டேன்; நட்புக்குக் குறுக்கீடு ஒன்றுமே இல்லாததுபோல நடத்தேன்.

பின்பு ஒரு நாள் தற்செயலாகச் செல்வதுபோல அவனை எனனுடன் சிற்றுண்டி யருந்த அழைத்தேன் அவன் தடை சொல்லாமல் உற்சாகத்தோடு ஒப்புக்கொண்டான். பலவகை நேர்த்தியான சிற்றுண்டி வகைகளைப் புசித்தோம். அவற்றுள் நல்ல புதிய ஸ்ட்ரா பெர்ரி, கிரீம், பழமும் பருப்பும் பொதிந்த ஐஸ்கிரீம் எனபன சிலவாம். நாங்கள் இருவருமாகக் கூடி 5 ஷிலிங் பெறு

மான பதார்த்தங்களைப் புசித்தோம். அங்கே எல்லாப் பதார்த்தங்களும் மற்றவிடங்களைக் காட்டிலும் மலிவாய் இருந்தன. அப்படி இருந்தும் இந்தியச் சிற்றுண்டி விற்பனாக்கு 5 ஷில்லிங்கு செலவானது அதிகமென்றே சொல்லவேண்டும் போஜனாந்தரம் அங்கே பணம் வாங்கும்சராப்பை (Shroff) நோக்கி, “இந்த என் நண்பர் எங்குள்ளிருக்கிறாரும்குமா? பணம் கொடுப்பார். இந்த 5 ஷில்லிங்கை இவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம்” என்று சொன்னேன். ‘நீர் என்னைச் சாப்பாட்டிருந்த அழைத்தீர்; நான் உடமை அழைக்கவில்லை’ என்று அந் நண்பன் கோபமாகச் சொன்னான் “ஆஹ்! உண்மையே. நான் சொல்வதும் நம்மிருவருடைய திண்டிக்காகப் பணம் கொடுக்கவேண்டியவன் நானே என்று தான். ஆனால், இந்த 5 ஷில்லிங்கை உனக்கு நான் கடன் கொடுத்திருக்கிற ஒரு பவுனில் கழித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றே யாம்” எனப் பதில் சொன்னேன். அவன் நன்றாக அகப்படிகொண்டான்: ஆக்கிரக மிகுதியால் வாய் பேசாமல் நின்றான். ஆனால், என் பெயரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டேன். நிகழ்ந்த சங்கதிகளையெல்லாம் என் நண்பன் பார்த்து இன்புறாம்கொண்டிருந்தான் அதற்குப் பின் இப்படிப்பட்ட கொடாக்கண்டாகளிடமிருந்து பணம் வசூலசெய்து விடுவேனென எவரிடத்தும் நான் பந்தயம் போடவில்லை.

மற்றொரு தடவை இந்தியன் ஹாஸ்டலுக்கு நான் போயிருந்தபோது இந்தியச் சோதிட சாஸ்திரி யொருவனைக்கண்டேன். மகாத்மா காந்தி 1932-ம் வருஷத்திற்குள் இறந்துபோவாரென்று அவன் அங்கில வாத்தமான் பத்திரிகை யொன்றில் எழுதியிருந்தான். அமெரிக்காவில் பிரெஸிடெண்டு எலகஷன் நடப்பதில் ஹூவா (Hoover) என்பவரே பிரெஸிடெண்டு ஆவார் என்று அவன் கூறியிருந்தானும். அப்படியே அவர் ஆயினராம். அவனுடைய ஜோஸ்யம் எந்த விஷயத்திலும் தப்பாதுபலிக்குமென்று அவன் ஜம்பமடித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்திய மக்களுள்

மேலோராகிய மசாத்தா காந்தி இறந்து போவாரென்று ஜோஸியம் சொல்லுவது தகாத காரியமென்று நான் அவனுக்குச் சொன்னேன். ஆனால், நான் உண்மையையுரைக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று அவன் மறுமொழி கூறினான். ‘உண்மையா சொல்லுகிறாய். மற்றவர்களைப்பற்றிச் சிந்திப்பதிலும் உன் தலைவிதி எப்படி இருக்கிறதென்று பார்த்து அறிந்துகொள்’ எனறேன் நான்.

அவனிடம் ஜோஸியம் கேட்டுத் துன்பம் வருமென்று நினைத்து விசனப்பட்டுக்கொண்டிருந்த இறங்கியாகப் பலா மகாத்மா காந்தியைப் பற்றிச் சொல்லுகிற வாதத்தை பஸ்குமாடுவென்று என்னைக் கேட்டார்கள். ஒருகாலும் பஸ்குத்து சூரியக்கிரகம் அழிந்தபோகுமென்று நான் ஜோஸியம் சொன்னால் எவ்வளவு பஸ்குமோ அதைவிட அதிகமாக அவனுடைய வாதத்தை பஸ்க் காது என்று நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். நான் சொல்லிய வாதத்தை அவர்கள் மனத்தில் நன்கு பதிந்தது. அவன் ஜோஸியம் சொல்லியபடி காந்திஜீ இறக்கவில்லையென்று நான் சொல்லவும் வேண்டுமோ. ஆனால், மறுமாதம் அந்த ஜோஸியன் குடியிருந்த வீட்டுக்காரிக் கு வாடகைக்குப் பதிலாக ஒரு பியாகினமீது உண்டி Cheque எழுதிக் கொடுத்தான். அதற்குரிய பணம் பியாகினில் (அவன் கணக்கில் பாகக்) இல்லை. தன் பணம் அங்கே இல்லையென்று தெரிந்திருந்தும் அவன் ‘செக்கு’ எழுதிக் கொடுத்தான் அப்படிக்கொடுப்பது இங்கிலாந்தில் குற்றமாகும். அந்தக் குற்றத்திற்காக அவன் ‘ஜயிலு’க்குப் போனான்.

மற்றொரு சமயத்தில் கோளாதவன் ஒருவனைக் கண்டேன். விமையானத்தில் மற்றெல்லாசைக்காடிலும் மிஞ்சினவனாகப் பெயர் பெற அவன் ஆவல கொண்டிருந்தான். உலக முழுவதையும் ஒரிடத்திலும் தங்காமலே சுற்றிப் பார்க்க விரும்பினான். அது அவனுக்குச் சாத்தியமாகுமா வென்று அவனைக்கேட்டேன். ‘சாத்தியமாகும், கடவுள் கண பாததால் அப்படியே செய்வதற்

காகும்' என்றான் அவன். 'ஆனால், அதற்கு நீ என்ன சாதனங்கள் சேர்த்து வைத்திருக்கிறாய்? முயற்சியே திருவினியாக்கும் தன் முயற்சி இருந்தாலன்றி; தெய்வத்துணை' மாத திராம போதாது' என்று நான் சொன்னேன். 'தெய்வத்துணை யுள்ளவர்களுக்குத் தெய்வமே சாதனங்களை அமைத்துக் கொடுக்கும்' என்று அவன் பதில் சொன்னான். உனக்குத் தெய்வத்துணை இருக்கிறதென்று நீ எப்படி கண்பதற்காகும்?' என்னும் என வினாவிற்கு அவன் பதில் சொல்லமாட்டாமல் வெட்ட வெளியைப் பார்த்து விழிப்பதுபோல விழித்து என்னைப் பார்த்தான். அதனால் அவன் மனத்திற் புதிய சந்தேகமொன்று எழுந்ததெனத் தோன்றியது.

அன்றைத்தினமே அவனை அந்த ஹாஸ்டல் கூட்டத்திற்குக் கண்டேன். நல்ல பழக்கம் இல்லாமையின் அவதூறு அவ விஷயத்தைத் தொடர்ந்து பேசாமல் நிறுத்திக் கொண்டேன். பின்பு அவன் விககினேஸ்வரருக்குத் தேவகாய் உடைத்து வேண்டிக்கொண்டு, பெரியா ஒருவருடைய ஆசிபெற்று உலகம் முழுவதும் பறந்துபாக்க விமானமேறிப் போனானென்றும், பிரெஞ்சு கடற்கரையோரத்தில் அவனுடைய விமானம் விழுந்து முறிந்ததென்றும் நான் இரதியாவிற்குத் திருமபிவந்தபின் வாததமானப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தேன். துணிவுமிக்குந்த இந்த கோளத்தவனுக்கு நோந்த கதியை நினைத்து வருந்தினேன். கடைசியாக நான் அவனைக் கேட்ட கேள்வி அவன் விமானம் முறிந்ததுவிழுந்த போது ஒருவேளை அவனுக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்திருக்குமென்று நினைத்தேன். பத்திரிகைகளில் இந்த வாததமானத்தைப் படித்துப் பார்த்தபின் நண்பனொருவன் என்னைப்பார்த்து, அவன் புத்தியில்லாமல் மூக்கமாக அந்தக் காரியத்தை மேற்கொண்டான் என்று சொன்னான். அதற்கு நான், 'இப்படி மூக்கமான காரியம் செய்யத்துணிகிற இந்தியர்கள் மிக அரியா. ஆதலால் இது மிகவும்

கெட்ட காரியமென்று நான் முழுமனத்தோடு சொல்வதற்கில்லை. எவ்வித ஒருவன் தவறிச்செய்ததை அதிகமாகக் கண்டிக்கக் கூடாது’.

‘டெர்பி’ (Derby) குதிரையோட்டம் எப்படி இருக்கிறதென்ப பாகக் வேண்டுமென்று ஒரு நாள் அந்த ‘ரேஸ்’க்குப் போயிருந்தேன். டிக்கட வாங்குகிற இடங்களிலும் பெரும் பந்தயம் கட்டுகிற இடங்களிலும் (Bookies & tote) எப்பொழுதும் போல முழுமனமாகவே விவகாரம் நடந்துகொண்டிருந்தது. ஜனத்திரளிற்கு முயிரிருந்தவர்கள் உற்சாகம் மிகுந்திருந்தார்கள் நல்லாடையரித்திருந்தார்கள். குதிரையோட்டங்களிலேயே மனஞ் செலுத்தி அதே பித்தாக இருந்தார்கள். நான் ஒரு நல்ல இடத்தில் இருக்கை கொண்டிருந்தேன். என பக்கத்தில் ‘யுரோஷியன்’ ஒருவன் உட்கார்ந்திருந்தான், முதல் மூன்று ஓட்டங்களுக்கும் அவன் தாராளமாகப் பணங்கட்டினான்; குதிரைகள் ஓடுவதைத் தன் தூர்ப்பிணிக் கண்ணாடியினால் பார்த்து ஓட்டம் முடியுமுன்னரே எந்தக் குதிரை கெலித்ததென்று உரத்துக் கூவினான். அடுத்து எந்தக் குதிரையென்று நாவகள் தெரிந்துகொள்வதற்கு நெடுநேரத்திற்கு முன்னரே அவன் பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டான். நான்காம் ஓட்டம் முடிந்தவுடனே கெலித்த குதிரை இன்னதென்று சொல்லாமலே அவன் எழுந்த போய்க் கொண்டிருந்தான். என கையிலிருந்த ‘ரேஸ்கைட்’(Race guide)டைப் பார்த்துக்கொண்டே நான் எந்தக் குதிரை முன்னோடியது என்று கேட்டேன் ‘எந்தக் கிழக்குதிரை வெல்லுமோ, எது வென்றால் எனக்கு என்ன’ என் கைப்பணமெல்லாம் போயவிட்டது, மற்ற ‘ரேஸ்’களிற் போல இந்த ரேஸிலும் என் பந்தயம் தோற்றுப் போயிற்று. மனமாரக் குடிப்பதற்குக்கூட காசு மீதியாக வில்லை’ என்று அவன் சொன்னான். ‘நஷ்டப்பட்ட நிலைமையை குதூகலமாகக் குடித்துக் கொண்டாட வேண்டுமா?’ என நான் வினவினேன். ‘இல்லை,

மனத்தைச் சற்று ஆற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டே குடிக்கக் கோரினேன். உமது பந்தயங்கள் என்னவாயின; ஏதாவது பவித்ததா?" என்று அவன் கேட்டான். 'எனக்கு வெற்றியும் இல்லை தோல்வியும் இல்லை. ஏனெனில், நான் பந்தயங் கட்டுவதே இல்லை, ஆனதனால் கெளிபபதுமில்லை தோற்பதுமில்லை' என்று பதிலு சொன்னேன். அதிசயித்தது அவன், அப்படியானால் இங்கே ஏன் வந்தீர்' என்று அவன் வினவினான். 'பழங்குதிரைகள் எப்படியோடுகின்றன வென்று பாரக்கவந்தேன்' என்றேன். 'மிட்டாயக் கடைக்காரன் மிட்டாய் தினனாமலே பக்ஷணங்களைப் பாததுக்கொண்டிருப்பது போலவோ?' என்றான் அவன். "அப்படியன்று பிற நாடுகளில் 'காலரா' கிருமிகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன, எவ்வளவு வளாகின்றன; அவை நம் நாட்டிற்கும் பரவிவிட்டனவே என்று 'காலரா கேஸ்'களை ஆராய்ந்து சோதிப்பவனைப் போலவே நான் இங்கு வந்தேன்!" என்று நான் மறுமொழி கூறினேன். இம்மறுமொழி அவன் முனுகியில் அடித்ததற் போன்றிருந்தது அவனுக்கு முகம் ஆடவில்லை; அப்போது குழம்பி அவன் போய்ச் சோந்தான்.

லண்டனிலிருந்தபோது 'சோஹோ' (Soho)வில் நடக்கிற விசேஷங்கள் என்னவென்று கண்ணூரக் காணக் கருதி பியாண்டு வாததியங் கேடக் பொஹீமியன் ரெஸ்ட்ரான்கு (Bohemian Restaurant) க்குப் போனேன் உலகத்திலுள்ள நானாவது விசித்திரமான ஜாதியாரெல்லாம் அவ்விடத்தில் அந்நியோநதிய மாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். அந்தப் பக்ஷிய சாலைக்குள் போய் ஒரு மேஜையினண்டை உட்கார்ந்தேன். உடனே நூற்றுக்கணக்கான கண்கள் என்னை உற்றுப் பாரக் கலாயின பரிசாரகன் வந்து, 'ஐயா, என்ன வேண்டும்?' பிரா, கிளாசெட், போர்ட், எது வேண்டும்?' என்று விசாரித்தான். ஒரு கிளாஸ் தண்ணீர் கொண்டு வரச் சொன்னேன். அவன் கொண்டு

வந்தான். அதை ஆனந்தமாகப் பருகினேன். சிறிது நேரம் பி牙ணி வாத்தியம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பின் பரிசாரகனுக்கு 6 பென்ஸ் 'பக்ஷீஷ்' கொடுத்து விட்டு அங்கிருந்து வெளியேறினேன்.

இந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி நான் சொல்லக்கேட்ட நண்பனோருவன, *பொஹீமியாகளைக் காட்டிலும் நீர் பெரிய பொஹீமியாக இருக்கிறீர் சிறுநண்டிச் சாலைக்குப் போய் அங்கே வேறொன்றும் அருந்தாமல் ஒரு லோட்டா தண்ணீர் மாதிரி குடித்து வெளியேறுவது அதிசயமே! என்று சொன்னான். "எனக்கு அப்பொழுது பசியாயில்லை. அடுத்து அன்னம் புகிக்கும் வேளையுமன்று, தேநீர் அருந்தும் வேளையும் அன்று. நான் மது உண்டிதலை, ஆகலின் நான் இவ்வளவு செய்ய வேண்டியதாயிற்று" என்று அவனுக்குப் பதில் சொன்னேன். 'வேறு எதுவும் வேண்டா விட்டால் கனிஜ் நீராவது, சுக்கு வெள்ளமாவது (Mineral water or ginger-ale) நீர் குடித்திருக்கலாமே' என்று அவன் திருப்பிச் சொன்னான் மறுநாள் ஹங்கேரியன் சிறுநண்டிச் சாலைக்குப் போயிருந்தேன். முதலநாள் அந்த நண்பன் சொல்லிய வாத்தையை ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு அங்கே ஒரு சுகிபலும், கனிஜ் நீரும் (a piece of cake, mineral water) கொண்டுவரச் சொல்லி அருந்தினேன்; 'புளூ டானியூப்' ('Blue Danube') எனலும் அழகான பாட்டுப் பாடியதைக் கேட்டேன்; ஹங்கேரிய தேசிய நடனம் பாத்தேன்.

அங்கே பாவை நன குணாத ஹங்கேரியனோருவன் அங்கிருந்தான். அவனைப் பாதது, 'ஹுணாகளுக்கும் உனக்கும்

* பொஹீமியர் - சம்பிரதாயங்களைப் பாராட்டாதவர்கள், நடைபுடை பாவனைகளில் மிகச் சாதாரணமாய் (கேவலமாய்) இருப்பவர்கள்; புலனொறுப்புமுடையவர்கள்

சம்பந்தம் உண்டா?" என்று வினவினேன். 'இல்லை ஜர்மானியர் களுக்கும் ஹங்கேரியர்களுக்கும் எப்படிச் சம்பந்தமில்லையோ அப்படியேயாம். ஏன், நீர் ஏன் அப்படி நினைத்தீர்?' என்று அவன கேட்டான். "உனது நாட்டின் பெயர் 'ஹங்கேரி' யாகும். தென்னிந்திய பாஷையில் 'ஹங்-காடி' அல்லது 'ஹனசேர்' என்போம்; அஃதாவது 'ஹூணாகள் இருக்குமிடம்' என்று அர்த்தம்" என்று மறுமொழி கூறினேன். "உங்களில் 'காரி' என்னும் வார்த்தை இருக்கிறதா? நீங்கள் 'அகரியன்' பாஷையின் திரிபுச் சொற்களை வழங்குகிறீர்களா?" என்று அவன் வினவினான். இந்த வார்த்தையை இந்தியாவின் ஆதிக்குடிகளிடமிருந்து ஆரியர்களும் திராவிடர்களும் கைக்கொண்டிருக்கலாம். முண்டர்கள், சவராகள், ஏரனஸ (Mundas, Savaras and Aarons) எனப்பவர்களைப் போல அவர்களும் இவ்வார்த்தையை ஏற்றிருக்கலாம். அகரியன் பாஷையைத் திரித்துப் பேசுகிறவர்களுக்கும் முண்டர்கள் முதலானவர்களுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு என்கிறார்களே' என்று நான் பதில சொன்னேன். ஒரு நிமிஷம் நிதானித்து அவன், 'இதோ பாரும் நாங்கள் ஹூணர்களாயின் அதனால் எங்களுக்கு வெட்கமில்லை. ஹூணர்களின் தலைவனான அட்டில்லா (Attila) எனப்பவன் பிரெஞ்சு சக்கரவர்த்தியான நெப்போலியனையும் மாஸிடன் நாட்டு அலெகஸாண்டரையும் ஒத்த பெரியானே' என்று அவன்

ஹூணர்:—ஆசியா கண்டத்தில் மங்கோலியா முதலான பிரதேசங்களில் இருந்த நாடோடி ஜனங்கள். இவர்கள் ஓரிடத்தில் நிலையாய் இருப்பதில்லை ஐரோப்பா கண்டத்திற்குப் பிரவேசித்து இவர்கள் காத்தஸ் (Goths) என்னும் ஜாதியாரை வெருட்டியடித்தார்கள். Attila எனப்பவனுடைய தலைமையினகீழ் ஐரோப்பா கண்டத்தில் வெற்றியுடைய வியாபித்தனர். ஹங்கேரியில் குடியேறியதனால் இவர்களை ஹங்கேரியாகளென்றும், ஜர்மானியா (Huns) அல்லது ஹூணர்கள் என்றும் வழங்கப்பட்டனர்

சொன்னான். அவர்களினும், அட்டிலலா மேலானவனே யாவன். அவனுடைய மேனமைக்குக் காரணம் எந்தக் காரியத்தையும் திருநதச் செய்யும் அவனுடைய வழக்கத்தினாலேயாம்' என்றேன். அவன் நுகத்ததுகொண்டு அப்போதைக்கப்போது ஹங்கேரிச் சிற்றுண்டிச்சாலைக்கு வந்து கொண்டிரும' என்று சொன்னான்.

ருஷ்யாஸிள் நுநது இங்கிலாந்திற் து துதுவர் கணமொன்று வந்திருந்தது. அந்நத துதுவாகள் ருஷ்யாஸின் பற்பல காட்சிகளைக் காட்டுப சித்திரப்படங்களுள்ள புனதகம் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்ததன் மீது, ருஷ்யா தேசத்தைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்னும் ஆசை எனக்கு உண்டாயிற்று. ருஷ்ய வாத்திரை செய்ய விருமபுகிறவர்களுக்கு வேண்டிய சென்கரியங்களைச் செய்வதற்கான ஆபீஸ் ஒன்று இங்கிலாந்தில் உண்டு. அந்ந ஆபீஸில் விசாரிக்க வருகிறவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல ஒரு மாதம் உட்கார்ந்திருந்தான். 'மரக்கறியை உண்பவன், ஊன் உண்ணாதவன், ருஷ்யாஸிற் செனக்கியமாகக் காலங் கழிக்க முடியுமா?' என்று அம் மாதத் தினவினேன். 'சுலபமாகக் காலங் கழிக்கலாம். 30 நாள் அங்கே சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு 30 பவுன் கொடுப்பீரானால், லண்டனிலிருந்து உமமை ருஷ்யாஸிற்குக் கொண்டு போய், அவகே பார்த்துக்கவைகளை டெல்லாங் காட்டித் திருமப லண்டனுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்போம்' என்று அவள் மறுமொழி கூறினாள். 'ஆனால், நான் பட்டினியினால் வருந்தி, எடை குறைந்தது போவேனா?' என வினவினேன். 'விம்புக்கு ஒரு வாதத்தை சொல்லுகிறேன். நீர் புறப்படும முன்னரும் திருமபி வந்த பின்னரும் உமமை நிறுத்துப் பார்ப்போம். உமது எடை குறைந்தால், குறையும் ராததல ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொரு பவுன் வீதம் நாவகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்,' அதிகப்படுகிற ராததல ஒன்றுக்கு நீர் ஒரு பவுன் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவள் சொன்னாள். 'எனக்கு எடை அதிகமாக வேண்டுமென்னும்

விருப்பம் இல்லாததனால் அதிகப்படுகிற எடைக்கு ஒரு பவுன் கொடுக்கமாட்டேன்' என்று பதில் சொன்னேன். 'அதுவும் சரியே, ஒப்பந்தத்தின் மற்றொரு பகுதியை நாங்கள் நினைவேற்று வோம். பிரயாணசீட்டு வாங்கிக்கொள்ளும்' என்றாள். 'ஆலோசித்துச் சொல்லுகிறேனென்று அவளுக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டு பாரிஸ் ஆபிஸ் (foreign office) க்குப் போனேன். ரஷ்யாவுக்கும், அமெரிக்காவிலுள்ள ஐக்கிய மாகாணங்களுக்கும், துருக்கிக்கும் போவதற்கு 2 விலலிங்கு கொடுத்தது என 'ரகதாரி' (pass port) யினமீது மேலெழுத்தது (endorsement) வாங்கிக்கொண்டேன். ஆனால் எனது துரதிருஷ்டவசத்தால் என் கண்ணில் நோய் ஏற்பட்டது. அதனால் ரஷ்ய தேச யாததிரையை நான் மேற்கொள்ள முடியாதாயிற்று.

ரஷ்யா தேசத்தைப் பற்றி எனது இந்நிய நண்பர்கள் சில வேடிக்கையான கதைகள் சொன்னார்கள் 'ரூபிள்' (Rouble) என்பது ரஷ்யா தேசத்தில் வழங்கும் ஒரு நாணயம் தென் உருஷியாவில் இங்கிலீஷ் பவுன் ஒன்றுக்கு 6 ரூபிள் வீதம் ரஷ்ய சர்க்காரா விற்கிறார்கள். அதற்கு ஏற்றக்குறைச்சலாக விற்கக்கூடா தென்பது அநதச சர்க்காரா நியமம். அதனினும் அதிக வீதமாக ரூபிள்ஸ் வாங்குகிறவனுக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்படும் என்பது சட்டம். அப்படியிருக்க, அங்குப் போயிருந்த இந்நியன ஒருவன் பவுன் ஒன்றுக்கு 27 ரூபிள் வீதம் இரகசியமாக வாங்க விரும்பினான். அநத பேரத்தை முடித்துக்கொண்டு அவன் தன்னுடைய 10 பவுனுக்கு 270 ரூபிள் வாங்கிக்கொண்டவுடனே 'சேகா' (cheka) என்னும் ரஷ்ய இரகஸியப் போலீஸாரா வந்து அவனைப் பிடித்துக்கொண்டார்களாம். அவனிடத்தில் அதற்கு அதிகப்படியாய் இருந்தது ஒரே பவுன். அவன் கையிலிருந்த சொற்பத் தொகையைக் கொண்டு ரஷ்யா தேசம் முழுமை யும் சுற்றிப் பாக்கமுடியாதென்னும் காரணத்தால் அநத வியா

பாரம் செய்தானென்று தெரிந்து அவன் கைகொண்ட 270 ரூபிகளையும் பறிமுதல செய்துகொண்டு போலீஸார் அவனை விடுதலை செய்தார்களாம்.

மற்றொரு கதை வருமாறு பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர் களுக்கும், கைத தொழிலாளர்களுக்கும், வேறு சிலருக்கும் பாலஷிவிகுகள் (Bolsheviks) ஒரு மாத காலம் இலவசமாகப் பிரயாணம் செய்வதற்குச் சீட்டு கொடுக்கிறார்கள். இந்தச் சீட்டு டையவர்கள் அதிகமாய் இருந்தார்கள். ரெயில் வண்டிகளோ கொஞ்சமாய் இருந்தன; ஆனதனால் மேற் சொல்லியவர்களுள் மிகச் சிலரே தமகருள்ள விடுமுறைக் காலத்தில் ரெயிலேறவதற் காயிற்று. அவர்களுள் முக்கியமாகப் பிரயாணஞ் செய் வவண்டி யவர்கள் தடைபட்டு நிலலாதிருப்பதற்கு ஓர் உபாயம் செய் தார்கள். அஃதாவது அவர்களுக்கு எப்பெஷல் டிக்கட்டு கொடுத்தா கள். எல்லாக் காரியங்களுக்கும் எல்லாந்ம் ஒரு முட்டாக் போய் விழாமல் ஒருவர் பின் ஒருவர் வரிசையாக நின்று முன் உள் ளவா ஒவ்வொருவராக முறைப்படி போக வேண்டுமெனனும் ஏற் பாடு இங்கிலாந்து முதலான இடங்களில் உள்ளது போல ருஷ்யா விலும் உண்டு. ஆனதனாலே ரெயில் வண்டியில் இடம் பெறாமல் பலர் நின்று போனார்கள். அவர்களுள் மேற்சொல்லியவாறு விசேஷச் சீட்டு பெற்றவர்கள் அந்த ஜன வரிசையில் இல்லாமல் தனித்து நிற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். கூலி வேலைக்காரனொருவன் விசேஷப் பிரயாணச் சீட்டுப் பெற்று ரெயி லேறவதற்காக ஒரு ஸ்டேஷனுக்குப் போனான். அங்கே ரெயி லேறும் ஆட்கள் ஒரு மைல் தூரம் ஒருவர் பின் ஒருவராக வரிசை யாய் நின்று கொண்டிருந்தார்கள் அவர்களைப் பார்த்து இரக்கப் பட்டுக்கொண்டே அவன் முன் நடந்தான்; அவர்களுக்குக் கோபம் வந்து கூச்சலிட்டார்கள். வரிசைக்கிடமமாகக் கடைசியிற் போய் நிற்கும்படி அவனுக்குச் சொன்னார்கள். 'எனக்கு விசேஷப்

பயணச சீட்டு இருக்கிறது. நான் ஆள வரிசையில் நிற்கவேண்டாம்' என்று அவன் சொன்னான். 'அதுபோலவே எங்களுக்கும விசேஷப் பயணச சீட்டு இருக்கிறது. இது விசேஷப் பயணச் சீட்டுக்காரா வரிசை' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

ஒரு தடவை நான் அங்கில நண்பனொருவனை ஒரு நாடகத் திறகு அழைத்துக் கொண்டு போயிருந்தேன் 5 ஷிலிங்கு 6 பென்ஸு ஆசனங்களில் நாங்கள் உட்காரந்தோம். எனது நண்பன் 'பியாடே' வாத்தியம் வாசிப்பதில் கெட்டிக்காரன்; அன்றியும், நாடக பிரபஞ்சத்திற் கொஞ்சம் செல்வாக்குமுள்ளவன். மற்றொரு நாள் வேறோர் ஆட்டத்திறகு 12 ஷிலிங்கு 6 பென்ஸு விலையுள்ள உபசாரச சீட்டு (Complimentary ticket) கொண்டு வந்தான். மூன்றாமவாரம், நான்காம் வாரம் ஆடும் ஆட்டங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட உபசாரச சீட்டுகள் கொடுப்பது வழக்கம். எதற்காகவெனில், இவ்வாறு ஜனக்கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறதென்று காட்டி மற்றச் சாமானிய ஜனங்களை இழுப்பதற்காகும். அந்தச் சாமானியர்கள் பணங்கொடுக்காது கட்டி வாங்கிக்கொண்டு வருவார்களல்லவா? உபசாரச்சீட்டு பெற்றவர்கள் மாலைபுடுப்பு (evening dress) அணிந்து கொண்டே நாடகசாலைக்குப் போகவேண்டும். ஏனெனில், அவர்களெல்லாரும் அணியாடை தரித்தவர்களுடைய கோஷ்டியில் உட்காரத் தக்கவர்களாவர். நாங்களிருவரும் உள்ளே போய் எங்கள் இடத்தில் உட்காரந்தோம். ஆட்டம் அவ்வளவு நன்றாய் இருந்ததென்று சொல்வதற்கில்லை. இவ்வாறு வேண்டுமென்று ஜனங்களைத் திரட்டிப் பெருங் கூட்டம் காட்டுவதற்கென ஆடும் ஆட்டங்கள் நன்றாய் இராவென்று சொல்லவே வேண்டியதில்லை.

நாடகமாடுகையில் இடையிற் சிறிது நேரம் விட்டாற்றி (Interval) உண்டல்லவா? அந்த விட்டாற்றி வேளையில் எனக்குப் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தேன். அங்கே இந்தியாவில் பெரிய

உததியோகம் வகித்திருந்து ஒழிவுற்ற ஆங்கிலத்தவர் ஒருவர்
 5½-ஷில்லிங்கு ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். இந்தியாவிலிருக்கும்
 போது அவர் தாமதமாக பதவியிலிருக்கிறேன்மென்னும் காவத்தினால்
 நிமிர்ச்சியுடனே மற்றவர்களுடன் விவகரிப்பவரென்று எல்லாரும்
 சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்டவர் அங்கே சமாளியமான ஆச
 னத்தில் உட்கார்ந்திருப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது அவ
 ரைப்பாத்து நான், 'என்ன ஐயா! நீங்கள் 5½-ஷில்லிங்கு ஆச
 னத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்களே' என்று கேட்டேன். அதற்கு
 அவர்; 'என அப்படியென்பது உமக்குத் தெரியுமே; உபகாரச்
 சம்பளம் பெற்று உததியோகத்தினின்றும் நீங்கிய எங்களுக்கு
 இந்தியாவைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்தில் கால்கேஷப்படுகிறது அந்
 கம் ஆதலால், உததியோகத்திலிருக்கிற நீங்கள் உட்காருகிற ஆசனத்
 தில் உட்காருவதற்கு வேண்டிய பணம் நாங்கள் கொடுக்க முடி
 யாது' என்று பதில் சொன்னார். 'என்ன பிதற்றுகிறீர், இந்த
 டிக்கட்டு நான் விலை கொடுத்தது வாங்கினேனென்று நினைக்கிறீர்?'
 என்று கேட்டேன். 'வேறு எப்படி?' என்று அவர் வினவ நான்,
 'இதோ பாரும' என்று உபசார டிக்கட்டைக் காட்டினேன்.
 அவருக்கு வாயடைத்துப் போயிற்று. என பக்கத்தில் உட்கார்
 திருக்கிற ஆங்கிலத்தவன் எனக்கு நண்பனாயிருந்து, இந்த டிக்
 கட்டு சம்பாதித்திருக்கக்கூடுமென்று அவருக்குத் தோன்றவில்லை.
 'இஃது எப்படி உமக்குக் கிடைத்தது' என்று அவர் கேட்டார்.
 'கரியநாட்டில் வெள்ளையருக்கு உபசார டிக்கட்டு கொடுக்கிறார்கள்.
 எனக்குக் கிடைத்திருப்பதுபோல வெள்ளையர் நாட்டில் கரியருக்கு
 உபசார டிக்கட்டு கொடுக்கிறார்கள். இவ்வாறு விசேஷ மரியா
 தைக்குக் காரணமாயிருப்பது தோலின் நிறமேயல்லாமல் வேறு
 யோக்கியதையல்ல!' என்று நான் பதில் சொன்னேன். அவர்
 குன்றிக் கூசினார்.

‘ஒரு கோப்பை காப்பி குடியும், வாறும்’ என்று அவரை அழைத்தேன். ‘வேண்டாம், நீர் செயத உபசாரத்திற்கு வந்தனமளிக்கிறேன்’ என்று அவர் சொல்லிவிட்டார். நான் போய்க் காப்பி குடித்துவிட்டு என் இடத்திற்குத் திரும்பிப் போனேன். எனது நண்பனது இடம் வெறுமையாய் இருந்தது. விட்டாற்றி வேளை கடந்தபின்னும் அவன் வரவில்லை.

X X X X

லண்டன் நகரத்துப் போலீஸ் சிப்பந்திகள் தமது உத்தியோக நேரமையில் சிறிது குறைவுற்றவர்களாய்ச் சிற்சில சமயங்களில் இனாம்கூட வாங்கத்தலைப்பட்டு விட்டார்கள், என்று சொல்ல நேரத்தைப் போலவே, முன் காலத்தில் குறைசொல்ல முடியாததாக அங்கு நடந்து கொண்டிருந்த வியாபார தோரணைகளிலும் சிறுது நேரமே குறைவு இருந்ததாகவே நான் கண்டேன். ஆனால், வியாபாரத் துறையில் ஜெர்மனி முதலான மற்ற நாடுகளால் ஏற்பட்ட போட்டியினாலும், அதன் காரணமாகத் தேவைக்கு மீறிய அளவில் சரக்குகளைக் குவித்து வைப்பதனாலும், அதனால் அச்சரகங்கள் ஓரளவுக்குக் கெட்டுப் போவதனாலும்ே அந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும்.

X X X X

லண்டனில் நடக்கிற ‘நயவிக்கிரயங்கள்’ (Bargain-Sales) எப்போதும் போலத் தமாஷாக இருந்தன கிறிஸ்து காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நயவிக்கிரயத்தில் ஒரு ‘கினி’ கொடுத்தது ஒரு கெடியாரம் வாங்கினேன் அடுத்து ஒரு வருஷம் பிழைபாடுதன்று உத்தரவாதம் சொன்னார்கள். ஆனால் என் கைக்கு வந்தபின் ஒரு வாரத்திற்குள் அது கெட்டுப் போயிற்று. அதைக் கொண்டு போய்க் கடைக்காரனிடம் கேட்கறது, குளிர் மிகுதியால் அங்கு மாயிற்றென்று அவன் பதில் சொன்னான் கோடைக் காலத்தில் வெயிலின் கடுமையால் கெட்டுப் போயிற்று என்பாய் போலும்’ என்று பதில் சொன்னேன் அதற்கு அவன், ‘நல்லது, ஒரு கினிக்கு இதைக் காட்டிலும் உயாதரமான கெடிகாரம் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறீர்’ எனக் கேட்டான்.

மற்றொரு கடையில் இரண்டு 'கினி' கொடுத்தது ஒட்டகக் கம்பளத்தினாலய மேலங்கியொன்று நயவிக்கிரயத்தில வாங்கி னேன் விட்டுக்குப் போனபின், அதில பூசியடித்து இரண்டு சிறு தொளைகள் விழுந்திருக்கக் கண்டேன். ஆகையால், அதைக் கடைக்காரனிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக வேறு ஒன்று தரக் கேட்டேன். 'உமக்கு வேண்டுமானதைப் பார்த்து எடுத்துக்கொள்ளும்' என்று அவன் எனக்குச் சொன்னான் அவன் எனக்குச் காட்டியவை 27 அங்கிகள். அவற்றுள் ஒன்றேனும் தொளைவிழாதிருக்கவில்லை. நான் தலை குணிய வேண்டியதாயிற்று. 'உள்ளே வைத்திருக்கிற அங்கிகளி லொன்றை எடுத்துக் காட்டட்டுமா' அதன் விலை மூன்று 'கினி' யாகும்' என்று கடைக்காரன் கேட்டான். 'என்ன! இது நிலுவை யொழிக்கும் நய விற்பனை (Clearance sale) என்று நினைத்தேன். நல்ல சரக்குகளை யெல்லாம் உள்ளே வைத்துக்கொண்டு கேட்டுப்போனவைகளையே நயவிற்பனைக்கென வெளியே போடுகிறீர்களா?' என வினவினேன். 'ஊ அங்ஙனவு திருக்கருகவும் பச்சையாகவும் பேசாதிருந்தால் நன்றாய் இருக்கும். நாவகர் செய்கிற காரியம் நீ சொல்கிறபடி யெனவே தரும்!' என்று அவன் சொன்னான். 3 கினி அங்கியை அவன் எடுத்து வந்தான் அது நான் முன்னால் எடுத்தது போலவே எல்லா விதத்திலும் சுரியாய் இருந்தது; ஆனால், அந்தத் தொளைகள் மாதிரிய இல்லை. அதிகப் படி ஒரு கினியைக் கொடுத்து விட்டு நல்ல அங்கியை வாங்கிக் கொண்டு போனேன் அப்படிப் போகையில், 'வெளுத்ததெல்லாம் பாலல்ல, மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல' நாணயம் என்பது இருந்ததே தாழ்வு ஆனால், அந்தத் தரங்களைப் பகுத்துக் கூறல் இயலாது என்று நினைத்துக் கொண்டேன்

பெரிய உத்தியோகஸ்தனது மனைவி யொருத்தி இருந்தாள். ஒரு நாள் அவள் தேரீர் அருந்த என்னைத் தன் விட்டுக்கு

அழைத்தாள். தேரோ குடித்துக் கொண்டிருக்கையில், 'இங்கி லாந்தில் எல்லா வியாபாரிகளும் கரூா விலையே கூறுவார்கள். சததியமாகவே விவகரிப்பார்கள்; அவர்களிடத்தில் பொய் புரட்டு எனபதே இல்லை. இஃது இங்கிலாந்தில் எல்லா இடத்திலும் சாவ சாமானியமாக உள்ள விஷயம்' என்று அவள் சொன்னாள். 'என்னுடன் 'பஸ்' வண்டியிலேறும், உமது பிரமையைப் போக்கடிக்கிறேன்' என்று பதில் சொன்னேன். இருவரும் பிக்காடிலி சாகஸ் (Piccadilly Circus) என்னும் இடத்திற்குப் போனோம். அங்கே ஒரு பெரிய பொற் கொலலன் கடையை அவளுக்குக் காட்டினேன். 'இந்தக் கடையிலுள்ள சாமான்களெல்லாம் இன்று-முதல் பாதி விலைக்கு விற்கப்படும்' எனப் பெரிய எழுத்துக்களில் பிரகாசமான பிரகடனப் பத்திரங்கள் அக் கடையின் முகப்பில் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. அதை அவளுக்குக் காட்டி, 'பொன்னின் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறதென்று உமக்குத் தெரியுமே. அப்படியிருக்க, இந்த யோக்கியமான வாதகன் தன்னிடமுள்ள பொன்னினால் செய்த சாமான்களைப் பாதி விலைக்கு இன்று முதல் எங் னனம் விற்பதற்காகும். நேற்று முழுவிலை கொடுத்த இவனிடம் சாமான்கள் வாங்கினவர்களின் விஷயத்தில் இவன் நாணயமாக நடந்து கொண்டானா? இந் நாட்டில் எங்கெங்கும் நிலை கொண்டிருக்கிறதென்று நீர் சொல்லிய கரூா விலைக்குக் கண்டித்தமான நாணயத்திற்கும் இஃதோ திருஷ்டாநதமாகும்' என்று சொன்னேன். அவ்வமமை சிரித்துக்கொண்டு, 'தந்திரம் வல்லவரே! இந்தச் சங்கதியை அங்கேயே நீர் எனக்குச் சொல்லியிருக்கலாமே, என்னை இவ்வு இழுத்துக்கொண்டு வராதிருக்கலாமே' என்று சொன்னாள். 'உமமைப் போன்ற பிடிவாதக்காரிகள் கண்ணாற்றக்கண்ட பின்னரே நம்புவார்கள் காதாற கேட்டு நம்ப மாட்டார்கள்' என்று பதில் சொன்னேன்.

மேற்சொல்லியவற்றிற்கு எதிரிடையாக லண்டனில் நடந்த இனிய சங்கதி யொன்றை இங்கே சொல்வேன். உத்தமமான

வியாபார ரீதி நியமங்கள் அதனில் விளங்குகின்றன. ஹால் போரன் (Holborn) எனலும் இடத்திலுள்ள போர்ட் தலைமையாட்சிசில இரண்டு 'சினி' கொடுத்தது போர்ட் பேனா (Ford pen) ஒன்று வாங்கினேன். மறுநாள் அஃது என கைப்பிணின்று நழுவி விழுந்தது; அதன் மசிக குழாயில் (barrel) நெற்சல கண்டது. மற்றொரு மசிக குழாய் வாங்கும் பொருட்டு அந்தக் கடைக்குப் போனேன். முன்னாள் பேனாவை எடுத்தது கொடுத்த மானதக் கேட்டேன். நெற்றந்த பேனாவை என்னிடம் இருந்து வாங்கிக் கொண்டு அவள் அந்தறகுப் பதிலாகப் புத்தகப் புதிய பேனாவை வைக்க கொடுத்தாள். 'ஆனால், மசிக குழாய் என்னால் உடைந்தது. அது செய்துள்ளதற்கு குற்றமில்லை' என்று சொன்னேன். 'அவ்வளவுமாயிலும், மறுநாளே அஃது உடைந்திருக்கக் கூடாது. ஆதலால் நான் கொடுத்தது சரியே. இதை எடுத்துக்கொண்டு போம்' என்று அவள் சொன்னாள்.

ஒரு நாள் பிற்பகலில் சென்ட் ஆல்பன்ஸ் (St Albons) என்னும் இடத்திற்குப் போனேன். பட்டணத்திற்கருகிலுள்ள தோர் அட்வீயில் அங்கே கிரீவாணக்குடியிருப்பு (Nudist colony) இருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததாக உண்மையில் அஃது இருக்கிறதாவென்று பார்க்கும் பொருட்டு அங்கே போனேன். அந்தக் குடியிருப்பு ஆவரணத்து முகத்துவரத்தில் ஒருவன், 'ஐயா! நீ இதில் 'மெம்பராய்' என வினவினான் இல்லை என்றேன். 'அப்படியானால், இது பொது ஸ்தலமன்று, 'ரெசைவேட்'டானது நீ மெம்பராய் இராவிட்டால் உளளே போகக்கூடாது. புதுமைப் பிரமையினாலாவது, பொழுது போக்குவதற்கான விநோதமாக வாவது ஜனங்கள் வந்து எங்கள் கொள்கைகளைப் பார்த்துப் பரிசீலிக்க எங்களுக்கு இஷ்டமில்லை' என்று அவன் சொன்னான். 'அப்படியா! இங்கிலாந்திலுங்கூட கிரீவாணக் குடியிருப்புக்கள் வைத்து நடத்த அனுமதிக்கிறார்களாவென்று தெரிந்துகொள்ளவே

வந்தேன்' என்று சொன்னேன். 'சந்தேகமில்லாமல் அனுமதி கொடுக்கிறார்கள் ஆனால், அது பிறா பாப்பதற்கில்லாத தனியிடத்தில் இருக்கவேண்டும், மெம்பர்களுக்கு மாதிரிமே அதில இடங்கொடுக்க வேண்டும் எனனும் ரிபந்தனை மாதிரம் உண்டு குளிப்புரையில் நீர் நிர்வாணமாக இருக்கிறீரல்லவா?' என்று அவன் கேட்டான். 'ஆனால், ஜனங்கள் ஆடையில்லாமல் அடமணத்தோடு இருப்பது நீதிமுறைக்கு ஏற்றதாகுமா?' என வினவினேன். 'ஏன் ஏற்றதாகாது? அடமணக்கோலத்த (Nudism) திற்கு முக்கியமாக ஆக்ஷேபிக்கிறவர்கள் விகாரமான ஸ்திரீ புருஷர்களே; ஏனெனில், அவர்கள் தங்கள் விகாரத்தை மறைத்து ஆடைச் சிறப்பினால் அழகாக விளங்குகிறார்கள்' என்று அவன் மொழிந்தான்.

அங்கிருந்து நான் திருமபிவருகையில் ரெயில் வண்டியில் என் குடையை வைத்து மறந்து விட்டேன். ரெயிலிலே கம்பெனியில் 'இழந்த பொருள் இலாகா' (Lost property Department) ஒன்று உண்டென்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் பழைய சாமான்களாய் இருந்தால் அந்த இலாகாக்காரர் எடுத்து வைத்திருக்கும் இடத்திலிருந்து எளிதாகப் பெறுவதற்காகும். எனனுடையதுபோன்ற ஒரு கிணி விலைபுள்ள புதுக்குடை யாயின, அது கைக்கு வருவது கஷ்டமென்று நினைத்தேன். ஆயினும், அவ விலாகாவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன் நேரில் வந்து பாராக்கும் படி அவர்கள் எனக்கு எழுதினார்கள், நேரிற் போய் பார்த்தேன். அவர்கள் தேடி எடுத்து வைத்ததற்காகவும் தருமத்திற்காகவும் 1 ஷிலிங்கு கொடுத்துவிட்டு என் குடையைக் கைக்கொண்டேன்.

ஒரு நாள் கார்டிப் (Cardiff) எனனும் இடத்திற்குப் போனேன். அங்கே முகமதிய லஸ்கா ஒருவனைக் கண்டேன். அவன் அப்போது உத்தியோக மில்லாதிருந்தான். அவன் ஒரு வேலஸ் தேசத்து மானை மணந்து 6 குழந்தைகளைப் பெற்றிருந்தான். அவர்களுள் இரட்டையாய்ப் பிறந்தவர்கள் இரண்டு ஜதை

யார். உத்தியோகமில்லாதவர்களுக்கு ஜீவனாதாரமாகச் சர்க்காரில் படி கொடுப்பதுண்டு. அவனுக்கு வாரமொன்றுக்கு 40 ஷில்லிங்கு படிப்பணம் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. அவன் காலக்ஷேபம் எப்படி யிருக்கிறதென்று வினவினேன். 'இதோ என்னைப் பாடும், ஐயா' எனக்கு எவரும் வேலை கிடைக்கவில்லை. எந்தக் கப்பலிலேனும் வேலைசெய்வதற்கு நான் சித்தமாயிருப்பினும் எவரும் கிடைக்கவில்லை' என்றான். அவன் குழந்தைகள் அழகாய் இருந்தார்கள். நான் கையிற்கொண்டுபோயிருந்த வாழைப்பழங்களை யெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன். இவ்வாறு நான் பழம் கொடுத்ததற்கு அநதத தகப்பனாரைக் காட்டிலும் குழந்தைகளின் தாயா அதிக சந்தோஷங்காட்டி, நாங்கள் இந்தியாவில் இருந்திருப்போமானால் இந்தத் திக்கற்ற நிலையில் இருக்கமாட்டோம்' என்று சொன்னான். அவள் சொல்லியது மூற்றும் தவறான அபிப்பிராயம். ஆயினும் அவளுடைய அபிப்பிராயத்தைத் திருத்த எனக்கு இஷ்டம் இல்லை. ஏனெனில் இந்நாளில் இந்தியாவைப்பற்றி எவருக்கு என்ன நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்கிறதோ அஃது அத்தனையும் நமக்கு நற்றணையாகுமென்று நினைத்தேன்.

லைம்ஹவுஸ், சைனா டவுன், சாத்ம டாகஸ் (Limehouse, Chinatown & Chatham Docks) எனலும் மூன்று பிரதேசங்கள் எஸ்ட் எண்டு லண்டனில் உள். இவ்விடத்திற் சிலா இருட்டினபிறகு 'கொகைன்' (Cocaine) எனலும் லாகூரி வஸ்துவை விற்கிறார்களென்றும் தெருவிற்போகிறவர்களை அவர்கள் நிராபந்தப்படுத்திக் கொகைன் வாங்கச் சொல்லுகிறார்களென்றும் கேள்விப்பட்டேன். இதன் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளத் தீர்மானித்து ஒருநாள் மாலையில் சைனா டவுனுக்குப் போய்த் தெருவே நடந்துகொண்டிருந்தேன். விகாரமான ஆடை தரித்தவனொருவன் என்னைத் தொடர்ந்துவந்தான் பக்கத்துத் தெருவில் திரும்பினேன். அவனும் என் பின்வந்தான். நான் விரை

வாக நடந்தேன். அவனும் விரைவாக நடந்தான். ஒரு கிழமாதா நின்றதுகொண்டிருந்த வீட்டு வாசலணடை நான் நின்றேன். என பின்னால் சிறிது தூரத்திற்கப்பால் அவனும் நின்றான். அவன் விரோதமான நடவடிக்கைக் காரணென்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டேன். அவன் கொகைன்காரனோ அல்லவோவென்று நான் தெரிந்துகொள்ளாவிடினும், மேலே விசாரித்தறிய விருமபவிலை. அம்மாதாடன பேசிக்கொண்டே இருந்தேன். ஒரு 'பஸ்' வண்டி வந்தது. அதிலேறி நான் வேறு சிரமப்படாமல் வெஸ்ட் எண்டு லண்டனுக்குப்போனேன். சில சமயங்களில் ஊன்றி விசாரித்துத் தொலைக்குட்படுவதைக் காட்டிலும் விசாரிக்காமல் விட்டு விடுவதே சேஷமம்.

லண்டனிலிருந்த காலத்தில் கிரேய்ஸ்லரு (Kreisler) டைய கச்சேரிக்கும் பால் ரோபஸன் (Paul Robeson) எனபவனுடைய கச்சேரிக்கும் போயிருந்தேன். கிரேய்ஸ்லர் என்பவன் 'பிடிஸ்' வாசிப்பதில் மிகக் கைதோந்தவன், அதி மேதாவியே யாவன். அவன் 'பிடிஸ்' வாசித்த 3 மணி நேரமும் போனவிதமே தெரியாது, எல்லாரும் மோகனுஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டவாக்ளைப் போல இருந்தார்கள். பாலரோப்ஸன் எனபவன் நீக்ரோவர் களுடைய பரமாதத கீதங்களைப்பாடினான். ஆறுறுவரி பாடினான், இன்னும் பல கீர்த்தனைகள் பாடினான். எல்லாம் அற்புத மாயிருந்தன. அவனது சாரீரம் திவ்யமாயிருந்தது; குரல இயற்கையான இனிமை வாய்ந்திருந்தது; உச்சரிப்பு தெளிவாயிருந்தது. ஆங்கிலத்தவா அவனை மிக மிகப் பாராட்டினார்கள். சில இந்தியர்கள், 'நீ வெள்ளையருடைய தயவைச் சமமதிக வந்திருக்கிறாய்!' என்று குறை கூறினார்கள். அதற்கு அவன், 'எப்படியாயினும் இருக்கட்டும், வேறு நீக்ரோவர்கள் நீக்கப்படுகிற எந்த ஹோட்டலிலும் நான் போய் தங்கியிருக்கவில்லையே. உங்கள் நாட்டா சொல்லக்கூடிய எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் இது பெரிய விஷயம்' என்று பதில சொன்னான்.

பிரசித்தமான பொட்ராம மில்ஸ் சர்க்கஸ் ஆட்டத்திற்குப் (Bertram Mills circus) போனேன் அங்கே அதிகசியமான காட்சிகளைக் கண்டேன் அவற்றுள் ஒற்றைக் கம்பியின் மீது நடத்தனம், 40 அடி உயரத்திலுள்ள கம்பியின்மீது ஐவா நடத்தல், கடற்சிங்க வாதத்யம், மணியோனறுக்கு 200 மைல் ஒங்கிற ஆகாசவாண ரெயில்வண்டி. (Spanish wire dance, fine carols) walking on a wire 40 feet high, the sea-lion band, the rocket train going at a speed of 200 miles per hour etc.) எனப்பவை சிலவாம். ஆனால், எல்லாவற்றினும் மேம்பட்ட அதிசயம், அவ்விடத்திற்கு நுகில் குடாபக்ஷ் (Kuda Baksh) எனப்பவன் தீ மிதித்ததேயாம் அவன் நா சேகாபிமானி யாகிய முகமமதியன். அவன் தனதனவென கொதிக்கும் தணளின் மீது வெறுநு காலோடு நடந்தான். அந்தத் தணளின் அனல் 20 அடி தூரத்திற்கப்பாலும் வீசியது.

பாலக்காட்டில் (இந்தியாவில்) தீமிதிப்பதை நான் பார்த்த துண்டு. ஆனால், அதில் எனக்கு அதிக நம்பிக்கை இல்லை. ஏனெனில், தீமிதிப்பவர்களிற சிலா அயோக்கியர்கள். அவர்கள் ஏதேனும் ஓர் உபாயத்தாற் சுடப்பெறாமல் தப்பித்து வந்தார்கள்; யோக்கியர்களாயும் பக்தி கிரத்தைதுள்ளவா களாயும் இருக்கிறவர்களிற பலா தீமிதிக்கப்போய கால் வெந்து வந்தார்கள். குடாபக்ஷ் ஊறுபடாமல் தீமிதித்ததைக்கண்டு, அவன் மிதிக்கப்போகு முன்னரும் அதற்குப் பின்னரும் அவன் காலகளைச் சில டாக்டர்கள் பரிசோதித்துப் பார்த்தார்கள். அவன் தன் கால்களில் தீசூடு பற்றுகிறுக்கும் பொருட்டு எவ்விதமான மருந்தும பூசிக்கொள்ள வில்லை. சுடப்பெறாமலே தீமிதித்துத் திருமபி வந்தானென்று தீர்மானித்தார்கள். இதைக்கண்டு அவர்கள் அதிசயப்பட்டார்கள். இதுபோலவே இந்தியாவில் நாசிம்மக்வாமி எனப்பவா ஒருவா விஷ பாஷாணம், பாதரசம், பிரஸஸிக ஆஸிட் (prussic acid) எனனும்

திராவகம் ஆகிய இவைகளை விழுங்கித் தீங்குறு திருப்பதற்குக் காரணம் சொல்லமுடிபாமல விஞ்ஞான சாஸ்திரிகள் (Scientists) திகைக்கிறார்கள்.

குடாபக்ஷுக்கு உண்டான உறசாகத்தில் அங்கிலத்தவா சிலரை அவன வழித்துணையாயிருந்த தீமிது நடக்கச்செய்தான். அவர்களும் சூடுண்டு வருந்தாமல வெளியேறினார்கள். அதைக்கண்டு வேறு சிலர் அவனுடைய துணையிலலாமலே தீமிதித்துத் தீங்குறு திருப்பதற்காகு மென்று நினைத்துத் தாமாகவே தீயின மீது நடக்கத்தலைப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய கால்களெல்லாம் வெந்து போயின. அதனால் அவர்கள் மூன்றுவார தினங்கள் ஆஸ்பத்திரியிற படுத்துச் சிகிச்சை பெறவேண்டியதாயிற்று; அவர்களுக்கு இருந்த அவிசவாசம் உறுதிப்படா தொழிந்தது.

அத்தியாயம் 15.

கற்றா கழகமும் கல்லார் குழாமும்.

கல்வியாளருடைய சமூகங்களுக்கும் கல்வித் தோச்சி இல்லாதவர்களுடைய சங்கங்களுக்கும் போயிருந்த நான்கண்டு கேட்ட விஷயங்களைப்பற்றி இவ்வத்தியாயத்திற் பேச விரும்புகிறேன். 1933ம் யாண்டில் யான் ராயல் சொஸைடி ஆவ் லிடரசர் ஆவதி யுனைடெட் கிங்டம் (Royal Society of Literature of the United Kingdom) என்னும் பரிஷத்தில் என்னை மெம்பராக தெளிந்தெடுத்துக் கொண்டாக்கள். இது பெரிய நூலாசிரியர்கள் சேர்ந்த ஸ்தலம். இதற்குப் போஷகர் இங்கிலாந்து மன்னர், இது இராஜாங்கப் பட்டயம் பெற்ற சமூகம். இதில் பிரிட்டிஷ் தீவுகளிலுள்ள பிரபல நூலாசிரியர்களும், பிறநாடுகளிற் பிரசித்த மாபுள்ள பேராசிரியர்களும் மெம்பராவார்கள். இந்நக கழகம் புளூம்ஸ்பரி ஸ்கொயா (Bloomsbury Square) என்னுமிடத்

தில் அமைந்துள்ளது. இந்த இடம் யூனியர்ஸ்டி பிரதேசத்தின் நடுமையமாகும். பக்ஷத்தோறும் இங்கே மனோஹரமான தேரீர்க் கச்சேரிகள் நடைபெறும். புலவர்கள் பலர் வித்தியா சம்பந்தமான உபநியாசங்கள் செய்வார்கள். அவ்வுபநியாசங்கள் அருமையாயும் இனிமையாயும் இருக்கும். இந்த மீட்டிங்குகளுக்குப் போவதனால் இங்கிலாந்திலுள்ள பெரிய கல்வியாளர் சமூகங்களில் ஒன்றுடன் லேனகிக் விவகார முறைப்படி யிலலாமல் சாதாரணமாக நட்புரிமை யோடு கலந்து கொள்வதற்காகும்.

இத்தகைய மீட்டிங்குகளிலானதில் டிரிங் வாடா (Drink water) எனலும் பண்டிதருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன. அவர் (Abraham Lincoln, Oliver Cromwell, Mary Stuart, Bird in Hand) எனலும் நாடகங்களின் ஆசிரியா. உத்தம கவி வாணருள் கணிக்கத் தக்கவா, சிறந்த வாசாலகா இந்தியாவில் நூலாசிரியா சங்கமொன்று அமைப்பது நல்லதென்றும், அச்சங்கத்தவர்கள் இந்திய பாஷைகளிலுள்ள மகாகாவியங்கள் முதலானவைகளை அவ்கிலந்தில் மொழிபெயர்ப்பதே சேச்சுமுடையவர்களாய் இருக்கவேண்டுமென்றும் அவர் சொன்னா; அப்படிச் செய்வதனால் இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் அந்நியோந்யம் அதிகரிக்கும் என்றா

ரவீந்திர நாத டாகூர் எனலும் இந்திய மகாகவி எழுதியுள்ள நூல்களை அவருடைய அஸல் வங்காளபாஷையில் நான் படித்தறிய வல்லேனா என அவர் எனனை வினவினா. இல்லா என்ற எனது மறுமொழியைக் கேட்டு அவர் ஆச்சரியப்பட்டார். 'அவருடைய நூல்களின் அவ்கில் மொழிபெயர்ப்பு எல்லாமனததைதும் கவரத்தக்கதாயிருக்கின்றது, ஆனால், அவைகளை அஸல் வங்காள பாஷையிலேயே படித்தால் ஆனந்தம் அதனினும் மிகுமென்று சொல்லுகிறார்கள்' என்றா அவர்

இந்திய பாஷைகளில் நான் ஏதேனும் புஸ்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறேனோவென்று அவர் கேட்டார். ‘இல்லை, எங்கள்நாளில் அங்கிலாபாஷையே முக்கியமாகப் பயின்றோம்’ என்று நான் சொல்லியதற்கு அவர் அயாநதுபோனான். “உமக்கு அங்கில பாஷை இவ்வளவு நன்றாகத் தெரிந்திருப்பது நல்லதே அநேக இந்திய நூலாசிரியர்கள் மிக நல்ல இங்கிலீஷ் எழுதுகிறார்கள். ஆனால் அந்நியபாஷையில் நன்றாக எழுதமுடியாத விஷயங்கள் சில இருக்கின்றன. உத்தமமான கவித்துவம் செய்யவேண்டுமானால் தனது சொந்த பாஷையிலேயே செய்யவேண்டியதாகும். உதாரணமாக *Paradise Lost*; *Mayor of casterbridge* என்ற இரண்டையும் எடுத்துக்கொள்ளும் தத்தம் வகையில் அவை இரண்டும் சிறந்தனவே; இப்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் அவைகளை அதிகமாகச் செம்மையாகக் முடியாது. அவை இரண்டினுள் *Paradise Lost* என்பதே மிகக் மகிமை வாய்ந்தது. ஏனெனில், அது ‘காவியம்’ என்று” அவர் சொன்னார்.

பின்பு அவர், மனம் சோர்வுற்றிருக்கும்போது படக்காட்சிகளைப் பார்க்கவேண்டும், அது சுறுசுறுப்பாய்ப் பரபரத்துக் கொண்டிருக்கும்போது நல்ல காவியங்களைப் படிக்கவேண்டும், ஆனால் 1-மணி நேரத்திற்கு அதிகம் படிக்கலாகாது, ஒருமூச்சில் 10-நிமிஷத்திற்கு அதிகம் படிக்காதிருப்பதே நல்லது, மனம் சுறுசுறுப்பாகவாவது மந்தமாகவாவது இருக்கும்போது உரைநடை நூல் படிக்கவேண்டும் — எனனும் தம் கொள்கையை எனக்கு விரித்துரைத்தார் ‘எங்கள் நாட்டுச்சிறுவர்கள் தம்பாடங்களைத் தாய் பாஷையிற் படிக்கும்படி செய்து வருகிறோம்’ என்று நான் சொல்லியதைக் கேட்டு அவர் சந்தோஷித்தார். ‘அதுவே சரி, தன்னுடைய சொந்தபாஷையிலே யாயினும், அதில் எல்லாநூல் நூலாசிரியராக முடியாது, மேதாவியா யிருக்க முடியாதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ’ கல்வி பயிலவது ஸ்வபாஷையிலானால் மேதாவி

யாக வரத்தக்கவன மேதாவியாகாமல் வீண் போகான்' என்று அவர் சொன்னார்.

Brett young எனபவர், ஓர் உபந்நியாசம் செய்தார். இலக்கியங்களில் வரும் டாக்டர்களைப்பற்றி அவர் 'பேசினார். அவருடைய கொள்கை விசித்திரமானது. இலக்கியங்கள் எழுதுவதற்கு, டாக்டர்களுக்கு விசேஷமான அனுபவமொன்று உண்டு; ஏனெனில், அவர்கள் வாழ்க்கையை உள்ளபடி காண்கிறவர்கள், மனிதன் புவியில் தோன்றும் போதும் அதனின்றி நீங்கும்போதும் அருகிலிருந்து காண்கிறவர்கள், ஜனங்களுக்குள்ள நிஜமான உணர்ச்சி எதன்மையதென்று தெரிந்து கொள்கிறவர்கள் எனபது அவரது அபிப்பிராயம். வைத்தியரல்லாதவர்கள் நவீனக் கதைகள் எழுதுகையில், அதில் தமக்கு வேண்டாத கதாபாத்திரங்கள் மாற்படைத்து இறந்து போனார்களென்று ஒழித்து விடாமலிருக்கவேண்டுமென்று அவர்களை அவர் கேட்டுக் கொண்டார். அப்படிச் சொல்வதைக் காட்டிலும் மோடார் வண்டிக்கு உற்ற ஆபத்தினால் இறந்து போனாரென்று சொல்வது நன்று என்றார். இப்படிச் சொல்வதை ஜனங்கள் ஒப்புவார்கள் என்று அவர் சொன்னார். அவர் சொல்லியது சரியே. ஏனெனில், அந்நாளில் அங்கிலச சாலைகளில் நேரும் சள்ளையினால் தினந்தோறும் 10 பேர் மாண்டனர், நூறு பேர் காய மெய்தினர்.

Professor St. John Ervine என்பவர் ஓர் உபந்நியாசம் செய்தார். அது வேடிக்கையாயும் இனிமையாயும் இருந்தது. 'பிரசாரமும் நாடகாசிரியரும்' எனபது உபந்நியாச விஷயம்' ஒருவர் சொல்லி அவருக்காக எழுதப்பட்ட நூல்களை யெல்லாம் அவர் இகழ்ந்து உதறினார். ஏனெனில், அவை விலேகமற்ற விஷயங்களைப் பிரசுரிப்பதற்கான வாயில்களாக இருக்கின்றனவென்று அவர் சொன்னார் அந்த நூல் தன முதலாளிகளின் சார்பினதாயினும், வகுப்பு விரோதத்தை யொட்டினதாயினும், நாஜிக் (Nazi)

கட்சியைப் பலப்படுத்தத் தோன்றியதாயினும், வலலடி வாத மெனனும் பாஸியிஸம் (fascism) கொள்கையை வற்புறுத்துவதாயினும் அஃது இகழ்த்தக்கதே என்பது அவருடைய கருத்து. துரு பிடிக்காத எஃகு கண்டு பிடித்ததைப்பற்றி ருஷ்யாவில் ஓர் இன்பியல் நாடகம் எழுதியுள்ளார்கள்; விருப்பு வெறுப்புக்களை யொழித்துக் கூட்டுப் பயிற்ச செலவு செய்யும் முறையைக் குறித்து ஒரு துன்பியல் நாடகமும் எழுதியிருக்கிறார்கள். விருப்பு வெறுப்பு என்பவை இரண்டும் மானிடரிடத்து இயற்கையில் அமைந்திருப்பவை; துரு பிடிக்காத எஃகைக் காட்டிலும், கூட்டுப் பயிற்ச செலவு முறையைக் காட்டிலும் அவை நெடுநாள் உலகில் விளங்கும் என்று அவர் சொன்னார்.

லண்டனிலுள்ள P. E. N. எனனும் சங்கத்திலும் நான் மெம்பராயினேன். இதுவுமொரு கலவி நிலையமாகும். எனவே கல்வியாளர் நிரம்பி வகை தொகை வரையறுக்கும் விததியாலயம், பகனீஸ (Pagani's) எனனுமிடத்தில் மாதந்தோறும் இவர்கள் விருந்து வைப்பார்கள். நானுதேசத்து நூலாசிரியர்களும் சகோதரர்களைப் போலவே இதில் கூடிக் குலவுவார்கள். P. E. N. க்கு பிரெஸிடெண்டு H. G. Wells என்பவராவார். விருந்துக்காலங்களில் உற்சாககரமான விஷயங்கள் பல சாசகிகப்பெறும்; அந்த வாதானு வாதங்கள் இனிமையாயிருக்கும் (Royal Society of Literature) உளளதுபோலல்லாமல் இங்கே பற்பல தேச தேசாந்தரப் பாங்கு மிகுந்து மிளிர்றும். ஒருநாளிரவில் 'நூலாசிரியர்களின் சங்கங்களெல்லாம் (Associations of authors) நிஷேதிக்கப் பெறவேண்டும்' எனனும் விஷயம் விவாதத்திற்கு வந்தது. இந்த விஷயத்தை ஆசிரியர் சங்கமொன்று தாக்கிக் கத்தலைப்பட்டால் முடிவு என்னாகும்! எவரும் எதிர்ப்பார்க்கத் தக்கதுபோல முடிவு பெறாமல் விவாதம் வாதத்தோடே ஒழிந்தது.

அரசராயிருப்பவர் எவரும் அரசரிமையைத் துறந்து குடியரசு நாட்டமாட்டார். லண்டன் P. E. N. செகரடரி மிஸ்டர் ஹெர்மன் ஒள்ட் (Mr. Hermon Ould) என்பவர், நல்ல கவி வாணர், நாடக தூலாசிரியர், பிரசித்தி பெற்ற தூலாசிரியர்; அவர் மிகக் சரஸத்தனமை வாய்ந்தவர். பிரெஸிடென்டு H. G. வெல்ஸ் (H. G. Wells) ஐக்காட்டிலும் இந்தியாவின் உத்தரோத்தர அபிவிருத்தியைக் குறித்து நல்ல அபிப்பிராயமுடையவர் இதற்குக் காரணம் H. G. வெல்ஸ் (H. G. Wells) என்பவரின் அபிப்பிராயம் வேறானறிப் போயிற்று. எதனாலெனின, இந்தியாவில் இப்பொழுது எங்கெங்கும் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் கலைகளர்ச்சி தோன்றுவதற்கு முன்னால் அவருடைய அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. தலைகீழாகப் புரட்டிப் பிரபலமான மாறுபாடுகள் செய்வதற்கவர்களும் பழங்கிடைப்பற்று மிக்கவர்களாக மாறுவது அதிகரிக்கத்தக்க விஷயமாகும். 'அது கண்ணாடியை உருக்கி உருவாக்குவது போலிருக்கின்றது. உருக்கி ஊதுமபோது அது நெகிழ்ச்சி யுடையதாயும், வேண்டியவாறு வளைக்கத்தக்கதாயும், எதனையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாயும் இருக்கின்றது. ஊதி ஆறின பிறகோவெனின் அது தனக்குரிய உருவமேற்று உறுதியாய்ப் போகின்றது' என்று இதாலியன் ஒருவன் சொன்னான்.

ஒரு நாள் சில நண்பர்களோடு, வழக்க முறைப்படி யல்லாமல் சாமானிய ரீதியாக, பிரேதவாதி (Spiritualist) ரெனச்சொலல்ப் பட்ட இளமாதொருத்தியைப் பார்க்கப் போனேன். இறந்து போனவர்களை ஆக்ஷித்துப் 'போடோ' படம் எடுப்பேனென்று அவள் பாசாங்கு செய்தாள் இரண்டு புருஷர்களின் படமொன்றை எங்களுக்குக் காட்டினார். அவ்விரு புருஷர்களுக்கிடையில் நிழற்கோலமான சாயையொன்று தோன்றியது; அந்தச் சாயா புருஷனே ஆகாஷிக்கப்பெற்ற இறந்தவன் என்று அவள் சொன்னாள் இடையிலுள்ள உருவம் இரண்டு புருஷர்களுக்கும் இடையில் வைக்கப்பட்ட

‘போடோ’வின் பிரதிபிம்பமாய் இருக்கலாமென்று நான் கூறினேன். நான் இந்த வார்த்தை சொன்னவுடன் எல்லாரும் திகைத்து ஏங்கினார்கள். ‘இந்தியராகிய நீர் இந்த வார்த்தையைச் சொல்வீரென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை’ என்றாள் அம் மாதா. ‘இந்தியர்களாகிய நாங்கள் ஏற்கெனவே மற்றவர்களுக்கு அதினைப் பட்டு அவர்கள் சொற்படி நடக்கிறோம். இறந்து போன எங்கள் மூதாதையர்களும் உன் வார்த்தைகளுக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கிறார்களென்று நம்ப எனக்கு இஷ்டமில்லை. நீ சொல்வது மெய்யே யானால், எனது தந்தையாவது பாட்டனாராவது என தோளின்மீது கை வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகப் ‘போட்டோ’ பிடித்துக் கொடு!’ என்று கேட்டேன். ‘நாங்கள் பந்தயம் ஏற்பதே இல்லை. இது விசுவாஸிகளுக்கே உரிய இடமாகும்’ என்று அவள் சொன்னாள். அங்கே போனதற்காக விசனப்படாமலே திரும்பி வந்துவிட்டேன்.

அந்தக் காலத்தில் இங்கிலாந்தில் ஏ. பி. ஏ. என்னுமொரு சங்கம் இருந்தது. அது சர்வ ஜன சங்கம் (‘All Peoples Association’) எனப்பது அதன் சுருக்கமான பெயர். அவர்கள் மாதந்தோறும் விருந்து வைப்பதுண்டு. இங்கிலாந்தில் விருந்து களெல்லாம் இரவிலேயே நடைபெறும். ஒவ்வொரு மாதத்து விருந்தும் ஒவ்வொரு தேசத்தார் ‘இரவு’ எனப் பெயர் பெறும். உதாரணமாக ஒரு விருந்து ஐரிஷ் நைட் (Irish night) எனவும் மற்றொன்று ஹங்கேரியன் நைட் (Hungarian night) எனவும், வேறொன்று ரஷ்யியன் நைட் (Russian night) எனவும் இன்னொன்று இந்தியன் நைட் (Indian night) எனவும் பெயரிடப் பெறும். அந்தந்த நாளில் அந்தந்த நாட்டார் தத்தம் தேசிய உடுப்புடன் அதிகமாக வந்து குழுமுவார்கள். இந்தியன் நைட் என்னும் தினத்திற் சில வங்காளிகள் மாத்திரமே ஸவதேச ஆடை தரித்து வந்திருந்தார்கள்; நாங்கள் மற்றவர்களெல்லோரும் அங்கிலக் கோலம் அணிந்திருந்தோம். நாங்களும் ஏன் வேஷடி யுடுத்துக்

கொண்டு வரவில்லையென்று மதராஸிகளாகிய எங்களிற் சிலரை நோக்கி பிரெஞ்சு மானு ஒருத்தி கேட்டாள். இந்த ஊரில் வேஷ்டியுடுத்துக் கொண்டால் எங்களுக்குக் குளிர் தாங்காதென்று சொன்னோம். 'ஆனால், உங்கள் வேஷ்டிகளை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா? கொண்டு வந்திருந்தால் கம்பளியாடையினமீது அவை களைத தரித்துக் கொள்ளலாமே' என்று அவள் சொன்னாள். நாங்கள் இங்கிலாந்துக்கு வேஷ்டிகளை கொண்டு வரவில்லை என்றோம். 'என வேஷ்டி என விடுதியிலிருக்கிறது அதை உடுத்துக்கொள்ள வெட்கப்பட்டேன்' என்று - ஓ இந்தியன் கூறினாள். 'தீவகிலாத இந்திய வஸ்துவைக் கைக்கொள் ஒருவதற்கு நீர் ஏன் வெட்கப்பட வேண்டும்? இந்திய அங்கவஸ்திரத்தைக் காட்டிலும் ஸ்காட்லாந்து மலைவாசியின் முழங்காற பாவாடை அழகாய் இல்லை! ஆயினும், அதை அணிவதற்கு ஸ்காட்லாந்து தேசத்தான் கூசுவதில்லையே. புருஷர்களாகிய நீங்கள் அங்கவஸ்திரமணியச் சங்கோசப்படுவீர்களாயின், உங்கள் ஸ்திரீகள் இங்கிலாந்தில் செடு நாள் சேலையணிந்து கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்' என்று அவள் சொன்னாள்.

ஐரிஷ் சொசைடி ஆவ் லிட்ராசர் (Irish Society of Literature) என்னும் ஒரு சங்கம் அங்கே இருந்தது. அதனிலும் நான் மெம்பராகச் சேர்த்தேன். பலநாள் மலைப்பொழுதை நான் அங்கே இனிமையாகக் கழித்தேன். நான் ஒருவனே அப்பொழுது அதில் மெம்பராயிருந்த இந்தியன். அயர்லாந்து தேசம் இருகூறு பட்டுள்ளதல்லவா, அலஸ்டர் (ulsterites) பிரதேசத்தா அங்கிலாதுரைத்தன சார்பினர். சின் பெய்னர் (Sinn Feiner) எனபவர்கள் ஸ்வராஜ்ஜிய வாதினர். இருதிறத்தாரும் அந்தச் சங்கத்தில் மெம்பராயிருந்தனர். 'இந்தியர்களைக் கண்டால் எங்களுக்கு ஆசையாய் இருக்கிறது, நீர் அயாலாந்துக்கு வந்து அததேசத்தைக் கண்ணாலே பார்க்கவேண்டும்' என்று அவ்விருதரத்தாரும் ஒருவகே எனக்

குச் சொன்னார்கள். அந்தச் சங்கததில் ஒரு பருவமெனப்பது இரண்டு மாதங்கள் கொண்டகாலம், அந்தப் பருவத்திற்குள் ஒரிஜினல் நைட் (Original night) என்றொரு நாள் கொண்டாடப்பெறும்; மறொருநாள் ஒரு நாடகம் ஆடப்பெறும் ஒரு தடவை நான் அங்கே தி ஷேடோ ஆப் தி கிளேன் ஆப் சிஞ்ச் (The Shadow of the Glen of Synge) என்னும் நாடகம் பார்த்தேன். அஃது என் மனத்தில் நன்றாகப் பதிவுற்றது. அஃது ஓரளவு நாடகம், அயாலாந்து தேசத்தாருடைய உச்சாரணம் மிகக் கொச்சையாயிருக்கும்; கொச்சை கொச்சையாக அந்நாடகத்தில் நடித்தவர்கள் பேசியதை மிகப் பாராட்டினேன். ஒரு நாள் பிளங்கட் கிரீன் (Plunket Greene) எனபவர் செய்த கீத காலக்ஷேபம் கேட்டேன். லாகரீமா (Lochareema) என பதைப்பற்றிய கீதத்தை பாடப்பெற்றதையுங் கேட்டேன்; லாகரீமா என்பது நமது 'மானஸரோவரம்' என்னும் ஏரியைப் போலப் புராணப் பிரசித்தமான அயர்லாந்து ஏரி; அவ்வேரியின் கரையோரமாக சிசுநற் வீரனொருவன் நடுநிசியிற் சவாரி செய்துகொண்டு போவதாக வர்ணிக்கப்பட்டிருந்தது; அந்தக் கீதமும் காட்சியும் என் மனக்கண்ணினின்றும் இன்னும் நீங்கா துள்.

நியூ எஜுகேஷன் பெல்லோ ஷிப் (New Education Fellowship) என்னும் சங்கத்தார் அப்போதைக்கப்போது கூட்டும் மீட்டிங்குகளில் நடக்கும் உபநித்யாஸங்களையும் அடிக்கடி கேட்கப் போவேன். அவ்வுபநித்யாஸங்களில் அநேக நல்ல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன். அவை யெல்லாம் நற்பாடம் கற்பிப்பன வாகவும் ஊக்கமுட்பெனவாகவும் இருந்தன.

மிஸ்டர் லாங்க் (Mr. Lang) எனபவா எஜுகேஷன் இன் டா நேஷனாலிஸம் (Education inter - nationalism) என்னும் விஷயமாகச் செய்த உபநித்யாஸத்தைக் கேட்கப் போயிருந்

தேன. ஜனங்கள் தேச தேசாந்தர அந்நியோந்நிய பாவனை யுடையவர் களாகச் செய்யவேண்டுவது மிக முக்கியமான காரியம். இளமைப் பருவத்திலேயே பிள்ளைகளுக்கு இந்தப் பாவனை யூட்டு வது அவசியம் என்று அவர் வற்புறுத்தினார். இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த கனடிய மாதொருத்தி கண்டா தேசமானது ஏற் கெனவே தேசாந்தர அந்நியோந்நிய பாவனையுடையது என்று சொன்னாள். உபந்நியாஸகர் அவளுடைய கூற்றின் உண்மையைச் சமிகத்து, கண்டா தேசத்தார் சீன நாட்டாரை (இந்தியர்களை யல்ல எனபது கவனிக்கத்தக்கது)வெறுக்கின்றனரே யெனச்சொன்னார். அப்போது அமமாதா, 'ஆனால், இந்த ஆசியா கண்டத்தார் கூட்டங் கூட்டமாக வந்துசேர நாகங்கள் இடங்கள் கொடுக்கமுடியாது' என்று மதூரமொழி பகர்ந்தாள். 'கண்டா' தேசத்தாரும் 'ஆஸ்திரேலியா' தேசத்தாரும் தம் ஊரில் குடியேற வருகிறவர் களுடைய தோலின் நிறத்தை யனுசரித்து நிர்ப்பந்த விதிகள் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்களே, அப்படிப்பட்டவர்கள் தேசாந்தர அந்நியோந்நிய பாவனை யுடையவர்களென்று எவ்வனம் சொல்வதற்காகும்? என்று நான் கேட்டேன். நான் சொல்லியது சரியே யென்று உபந்நியாஸகர் ஒப்புக்கொண்டார் அந்தக்கனடிய மாதா பின்பு வாயைத் திறக்கவில்லை.

'குழந்தை களுக்கான புத்தகங்கள்' என்னும் விஷயமாக மிஸ் பாரோ (Miss. Farrow) என்னும் மாதா ஒரு சல்லாபம் நடத்தினார். நானும் அதைக் கேட்கப் போயிருந்தேன். சித்திர படங்களைக் காட்டிலும் 'போடோ' படங்கள் குழந்தைகளுக்கு அதிகப் பிரியமாயிருக்கின்றன; போடோ படங்கள் உருவத்தை உளபடி எடுத்துக் காட்டுகின்றன என்று அவள் சொன்னாள். அவ்விரண்டு கூற்றுக்களையும் மறுத்தேன். எந்தக் குழந்தையும் சித்திரப் படத்தை விரும்புமே யல்லாமல், "போடோ"வை விரும்பாது; பச்சைக்கிளியை அதன் இயற்கை வர்ணத்தோடு காட்டுவது

உண்மையான அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்குமேயல்லாமல், கன்னங் கரேலெனப் “போடோ” படத்திற் காட்டுவதனால் அஃது ஊர்க் குருவியே எனச் சந்தேகிப்பதற்கும் இடமுண்டாகும் என்று நான் ஆக்ஷேபித்தேன். கனடாதேசத்துப் போதகாசிரியன ஒருவன வர்ணப் படங்களைக் குறித்து நான் சொல்லியது சரியென்று ஆமோதித்தான்.

அது நிற்க, புணருகதியில் (திருமபத திருமபச சொலவதில்) குழந்தைகளுக்குப் பிரியம் அதிகம் என்று உபநித்யாசகர் கூறின அபிப்பிராயத்தையும் அமமது ஆக்ஷேபித்தான். இக்காலத்துக் குழந்தைகளுக்குக் கூறியதுகூறல் மிக வெறுப்பாய இருக்கிறது என்று அவள் சொன்னாள். இந்தியச்சிறுபிள்ளைகள் புணருகதியை ஒருபோதும் வெறுப்பதில்லை. இந்தியாவானது கதை கட்டுவதி லும், கதை சொலவதிலும் மிகக் தேர்ச்சியடைந்த நாடு. அங்கே “காகமே காகமே ஊண கழித்தாயோ” என்று கதை சொலவது சாமானிய வழக்கம் என்று நான் சொன்னேன். அனைவரும் நகைத் தனா. சில இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயினிகள் நான் சொல்லியதைத் தாங்கிப் பேசினா. ‘அந்தக் குழந்தைகள் ஒருவேளை மந்தமதியின் ராயிருக்கலாம்’ என்று அக் கனடா தேசத்து மாது தடுத்தாக கூறி னள். “அங்ஙனமன்று, கூறியதுகூறும் முறை குற்றமென்று உனக்குத்தோன்றுவது உண்மையில் ‘பிஷ்டபேஷண’*மன்று; அது பிராஸத்தின் பொருட்டேயாகும். பிராஸமாவது எதுகைச் சிறப்பு. அதனால் வாதத்தையின வேகமும் பலமும் அதிகரிக்கின்றன. உதாரணமாக, ஸாம்ஸன் அகனிஸ்டஸ் (Samson Agonistes) என்னும் நூலில் ‘ஓ டாக், டாக், டாக்’, (‘Oh dark, dark, dark’) என்னும் மொழியடிகளையும், மாகபேத என்னும் நாடகத் தில் ‘மோரோ அண்டே மோரோ’ (‘Tomorrow and Tomorrow’) சொல்லிரட்டிப்பையும் பா” என்று சொன்னேன். கேட்டவர் களெல்லாரும் என் வாதத்தையை ஒப்பினா.

*பிஷ்டபேஷணம்: மாவாக அரைத்ததைத் திருமபவும் அரைத்தல்

‘இங்கிலீஷ் இஸ்கூல் தியேட்டர்’ (‘English School Theatre’) எனனும் விஷயத்தைப்பற்றி மிஸஸ் கிங் (Mrs. King) எனனும் மாதா செய்த நேரத்தியான பிரசங்கமொன்றைக் கேட்டேன். ‘நாடக சாலைகளில் சரியான நாடகங்கள் ஆடப் பெறுவதில்லை பென்று கலவியாளர் பலரும் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள், ஆனால், அவர்களுக்கொப்பிதமான நாடகங்களை ஆடினால் நாடகக்காரருக்குப் பணம் வருவாகாதென்றும் தெரியும்’ என்று அம்மாதா மொழிந்தனள். ‘இதற்குக் காரணம் சிறு பிள்ளைகளுக்கு இளமையிலேயே இவ்வித ஞானப் பயிற்சி இல்லாமையே; இது நல்லது இது கெட்டது, இஃதா இனிமை இது தீமை என்று பகுத்தறியும் பழக்கம் அவர்களுக்கு இளமையிலே இல்லாமற் போனதே; இந்தப் பழக்கம் எல்லாத் தரத்து மக்களுக்கும் இருக்கவேண்டியது அவசியம்; இஃதில்லாமையினாலே அவர்கள் ஆழ்ந்த உணர்ச்சியில் லாமல் மேல் மட்டமாயும் அற்பமாயும் இழிதகைமையாயும் பொழுது போகாயும் இருக்கிற நாடகங்களையும் காட்சிகளையும் காணப்போகிறார்கள்’ என்று அவள் சொன்னாள்.

பள்ளிக்கூடங்களிற் பிள்ளைகள் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அவர்களுக்கு இந்த நற்பழக்கம் ஊட்டவேண்டும். பள்ளிக்கூடம் இல்லாத நாட்களில் நல்ல நாடகச் சாலைகாரரைக் கொண்டு நான்கு அந்நிச சந்திரைகள் (Matinees) நடத்துப்படி செய்விக்கவேண்டும். இந்தப் பெருங்காரியத்திற்காக சிறந்த நடிகளும் நடிகளும் அதிக விலை வைக்காமல் நாடகமாடிக் காட்டுப்படி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். நாடகம் பார்க்க இடம் பெறுவோர் கொடுக்கத்தக்க பணம் 2 ஷிலிங்கு 1½ ஷிலிங்கு 1 ஷிலிங்கு எனனும் வீதமாக அமைக்கப்பெறவேண்டும். இந்நாடகங்களைப் பள்ளிக்கூடத்துப் பாடல்கள் நடக்கத்தக்க நேரங்களிலே ஆடவேண்டும். நாடகத்தின் குணதோஷங்களைப் பிள்ளை

கள் தாமே எடுத்துக் கூறுமபடி செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அதற்கென நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டியார் ஆராயந்து தீர்ப்புச் சொல்லவேண்டும்

முதல்தரமான நாடகங்களைப் பொறுக்கி எடுக்கவேண்டும்; பிள்ளைகளுக்குக் காட்டும் களக்காட்சிப் படங்களை (Scenery) ஆலோசித்துப் பார்த்து நிரண்பிக்கவேண்டும். ருஷ்யாவின் தென பாகத்திலுள்ள ஐக்கிய மாகாணங்களில் மாததிரமே சிறுவர்க்கான நாடகசாலைகள் தேசமுழுதும் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்று அம்மாத சொன்னான். அது சம்பந்தமாகப் பின்னும் சொல்லுகையில், 'அரேபியன் நைட்ஸ்' ('Arabian Nights') கதைகளிலிருந்து ஒன்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஒரு நாடகம் எழுதுமபடி கீழநாட்டுப்பாஷா புலவர்களிலொருவரை (Learned Orientalist) அந்த பாலஷிவிக்குகள் முதலிற் கேட்டார்கள். ஸ்திரீயொருத்தி தன் கணவனை ஏமாற்றி அவனெதிரி வியே ஓராயிரம் களப்ப புருஷர்களோடு சாஸமாடினால் என்னுமொரு கதையை நாடகமாக எழுதிக் கொடுத்தாள். பெரிய பாலஷிவிக்கு ஆணை பிள்ளைகளுக்கே அந்த நாடகம் ஏற்காது; சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஏற்கவே ஏற்காதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ வென அபிப்பிராயப்பட்டு அந்தக் கதையை நிராகரித்தார்கள். பின்பு, நீதி நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் வைத்திய சாஸ்திரங்களிலும் வல்ல புலவரொருவரைப் பார்த்துப் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளுக்கேற்ற நாடக மெழுதச் சொன்னார்கள் இரைப்பையையும், குடலையும் முக்கிய நாடக பாத்திரங்களாக வைத்து அவர் ஒரு நாடகமெழுதினார். அதையும் ஏற்காமல் நிராகரித்து விட்டார்கள்

பின்பு, பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்களும் கலாசாலைப் புலவர்களும் வேறு சாமானியமானவர்களும் எழுதிய நாடகங்களை ஆடினார்கள். அந்தச் சாமானியரென்பார் பெரும் பேரும் பட்ட

மும் பெறுதவராயினும் விவேகமுள்ளவர்கள், தராதரம் அறிந்த வாகன. இந்தியாவில் ஆரோக்கிய ஞானம் ஜனங்களுக்கு உண்டா கும்படி செய்வதற்காகச் சர்க்கார், ஆரோக்கிய இலாகாகாரர், அப போதைக்கப்போது சில நாடகங்கள் ஆடுகிறார்கள் 'காலரா'வுக் கும 'பிளேக்' எனனும் கொள்ளை நோய்க்கும 'மலேரியா' என னும் விஷ ஜுரத்திற்கும் காரணமாயிருப்பன முறையே சுகங்களும், எலிகளும், கொசுக்களுமே என்பது வைத்திய சாஸ்திரிகளின் கொள்கையல்லவா? சிறு பிள்ளைகளை நாடக பாத்திரங்களாகக் கொண்டு, சுகங்களாகவும் எலிகளாகவும் கொசுக்களாகவும் நடிக்கச் செய்கிறார்கள். இவ்வாறு விபரீதமான முறையை இந்நிய கவாண் மென்டார் கைக்கொண்டிருப்பது விசனிக்கத்தக்கதென்று அம் மாதிரிதான் சொன்னேன். அம்மாதிரி நகைத்து, 'அஃது என்ன ஆயிற்று?' என வினவினாள். குழந்தைகள் இந்த நாடகத்திற் சுவைகொள்ளாமற் புராணக்கதைகளை நடித்துக் காட்டும் சாலை களுக்குக் கூட்டங் கூட்டமாக ஒடிப்போனார்கள் என்றேன். 'ஓ, அப்படித்தான் இருக்குமென்று நினைத்தேன். எவ்விதத்திலும் குழந்தைகளுக்கு இயற்கையான நல்லறிவு இருக்கின்றது' என்று அவள் பதில சொன்னாள்.

குழந்தைகளுக்காக ஆடும் நாடகங்களுக்குப் பெரிய ஆட் களும், பெற்றோர்களும், மற்றுமுள்ளோரும் போவதற்கு இடங் கொடுப்பது நல்லதா என்று கேட்டேன். அவர்களுக்கு அநத் ஸவதந்திரம் கொடுப்பதனாலே, நாடகம் பார்க்கப்போகும் குழந்தைகளின் பொருட்டு அவர்கள் பணங் கொடுப்பதற்காகும். பிள்ளைகளைத் தனியே நாடகம் பார்க்க அனுப்பினால் அவர்களுக் காகப் பெற்றோர் பணங் கொடுப்பது கஷ்டமாய் இருக்கும். அல லது, அனாவசியமென்று நினைக்கக்கூடும். அவர்களும் குழந்தை களுடன் போவதென்றால் மனமொப்பப் பணங்கொடுத்து டிக்கட்டு வாங்குவார்கள் என்று சொன்னேன். 'ஆம், பெரியவர்கள் வருவ

தற்கு அனுமதிக்கலாம், ஆனால், பெரியவரேவரும் குழந்தை இல்லா மல தனியே வரவிடக்கூடாது' என்று அம்மாது கூறினாள். அம் மொழியைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கிழவியொருத்தி, 'ஓ, அப்படியானால் சில கிழவிகள் நாடகம் பார்க்கும் பொருட்டு குழந்தைகளைப் பிறரிடம் இரந்து இரவல் வாங்கிக்கொள்வார்கள்' என்று சொன்னாள். இக்காலத்துச் சமூக வாழ்க்கையில் யோக்கியமான கிழவிகள் நாடகம் பாப்பதற்கு மாததிரமே யல்லாமல் விளையாடிப் பொழுது போக்குவதற்காகவும் குழந்தைகளை இரவல் வாங்கிக் கொள்வதற்காகும் என்று நான் சொன்னேன்.

நியூ எஜுகேஷன் பெல்லோஷிப் (New Education Fellowship) சொஸைடியாருடைய மற்றொரு மீட்டிங்குக்குப் போயிருந்தேன். அதில் மீஸ்டர் ரேடிபோ (Mr. Redefer) எனப்பவர் புரோகரஸ்ஸிவ் எஜுகேஷன் இன் தி யு. எஸ். ஏ. (Progressive Education in the U. S. A) எனனும் விஷயமாகப் பிரசங்கம் செய்தார். இந்தக் கல்வி கற்கும் சாலைகளுக்கு காலேஜு பிரபரேடரி ஸ்கூலஸ் (College Preparatory Schools) என்று பெயர்.

'இப்படிப்பட்ட சாலைகள் அங்கே 30 உண்டு. இந்தச் சாலைகளினின்றும் வெளியேறுகிற பிள்ளைகளை காலேஜுகளில் படிப்பதற்குச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். ஃய், கானீல், அண்டு பிரின்ஸ்டன் (Yale, Corneille and Princeton) எனனும் காலேஜுகள் மாததிரம் இந்தப் பிள்ளைகளை ஏற்பதில்லை. காலேஜுகளில் சேர்த்துக்கொள்ளுமுன் அவர்கள் அறிவுக் கூமையுள்ளவர்களெனக் காட்டவேண்டும், ஹெட்மாஸ்டர் (Headmaster) அவர்களைச் சிபாரிசு செய்திருக்கவேண்டும். பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தந்தை கல்வியை மேலும் வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்னும் ஆசையை அந்தப் பிள்ளைகள் அனுபவித்ததில் காட்டியிருக்கவேண்டும். அந்த 30 ஹைஸ்கூல்களிலும் பாடப்பரீட்சைகள் செய்வதில்லை. பிள்ளைகள் 15 வயது முதல் 17 வயதுள்ளவர்களாக இருப்ப

பார்க்க. அங்கே மூன்றுவகைப் பாடமுறைகள் உண்டு; அவற்றுள் 1. அனுபரஸ்த பாடங்கள் (horizontal curricula) என்பன; மத்திய காலத்து (Middle ages) விஷயங்களெல்லாம், கலைகள், இலக்கியங்கள், சங்கீதம், சிற்பம் முதலியனவாம்; 2. உபரி பாடங்கள் (Vertical Curricula) என்பன; ஒரு தேசத்து ஆதிமுதல் அந்தமவரையிலுள்ள இலக்கியத் தொகுதி, ஒரு தேசத்து ஆதிமுதல் அந்தம் வரையிலுள்ள சரித்திரம் முதலியனவாம்; 3. தொழிற்பாடங்கள் (Vocational Curricula) என்பன அடிமுதல் கடைவரையிலான வாஸ்துவிததை (Engineering), அத்சம்பந்தமான விஷயங்கள்யாவும் ஆகும். எல்லாநகரும் பொதுவான பாடங்கள் சில உண்டு. அவை இங்கிலீஷ், ஆல்வன கலைகள், வியாயாம விததை (English, arts & Physical instruction) என்பனவாம். கிரேக்க பாஷை படிப்பதில்லை, லத்தின் பாஷை மிகச் சொற்பமாக இருக்கும்' என்று அவர் விவரம் கூறினார்.

‘பழைய முறையில் ஏற்பட்டதுபோல உங்களுடைய புதிய புரோகரஸஸிவ் எஜுகேஷன் (Progressive Education) முறையில் அததனை பண்டிதர்கள் தோன்றுவார்களா?’ என்று நான் அவரை வினவினேன். ‘தோன்றுவார்களென்றே நினைக்கிறேன். புலமையிற் குறைவு ஒருவாறு ஏற்படுமாயினும், படித்த படிப்பு பயன்படாமற் போகாமல், வீணாகாமல், வாழ்க்கை விவகாரத்தில் உபயோகப்படுத்தப் பெறுவதனால் அந்தக் குறைவு எடு செய்யப்படுமும்’ என்று அவர் சொன்னார். மத்திய காலமென்னும் பழைய காலத்து ஆட்ட பாட்டங்களைத் திருமயப் பயிலச்செய்வது நல்லதாகுமென்று ஒரு துறை சொன்னார். அதற்கு ரேடிபா (Redefer), ‘நீர் அப்படி நினைக்கிறீர், அமெரிக்க விதயார்த்திகள் அப்படி நினைப்பதில்லை’ என்று சொன்னார். அந்தத் துறை மறுபடியும், ‘அந்தப் பழைய ஆட்டங்களை மேற்கொள்வதனால் காற்பநதாட்டத்தை விதயார்த்திகள் நன்கு அறிவதற்காகும்’ என்று

சொல்லவே, மிஸ்டர் ரெடிபர் 'ஒரு குதிரை வண்டியின் சக்கரம் எத்தனை தடவை சுழலுகிறதென்று எண்ணித் தெரிவதனால் பிள்ளைகளுக்குக் கணக்கிடும் சக்தி அதிகப்படும் என்று சொல்வது போலிருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் காரியம் செய்வதற்குப் பிள்ளைகள் பிரியப்படவேண்டும். கிழவர்களாகிய நமக்கு இஷ்டமாயிருப்பது சிறுவர்களுக்கு இஷ்டமிராமற் போகலாம். புரோக்ரஸ்ஸிவ் எஜுகேஷன் (Progressive Education) முறையில பிரியத்தினை லேற்படும் சிரத்தையே முக்கியமாகக் கணிக்கப்பெறுகின்றது' என்று பதில் உரைத்தார்.

எஜுகேஷன் அஸோஸியேஷன்ஸ் (Education Associations) காராகளெல்லாம் கூடி ஒரு கான்பெரன்ஸ் நடத்தினார்கள். அது யூனிவர்ஸிடி காலேஜில் நடந்தது. அதனை அமைத்தவர்கள் நியூ எஜுகேஷன் பேல்லோஷிப் (New Education Fellowship) சங்கத்தார். இருட்டு வேளையாயிருந்ததனால் அவவாவரணத்தைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்டிருந்த சங்கிலியை நான் கவனிக்கவில்லை. அதனில் இடறி விழுந்தேன். அதிகக் காயம் படவில்லை, உராய்ந்த காயம் மாதிரி காலிற கொஞ்சம் ஏறப்பட்டது.

மிஸ். பிரை (Miss. Fry) எனனும் மாதா 'யூனிவர்ஸிட்யிற் பயின்றவர்கள்' (The yield of the Universities) என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி நல்ல உபநியாஸம் ஒன்று செய்தனள் அவள் சொல்லிய விஷயங்கள் எல்லாரும் ஆலோசிக்கத் தக்கனவாகும். யூனிவர்ஸிடிக் கலவியினுற் பயன்பெறமாட்டாதவர்கள் சிலர் யூனிவர்ஸிட்யிற் படிக்கிறார்கள்; அதனுற் பயன்பெறக்கூடியவர் பலர் அதனிற் படிக்காதிருக்கிறார்கள் என்று அவள் சொன்னாள். எவனும், வாழ்க்கையில் கோழி வளர்க்கும் தொழில் மேற்கொள்ளினும், மயிர் வினைஞனாகப் போயினும், வர்த்தகம் செய்யப் புகினும், யூனிவர்ஸிடிக் படிப்பினால் நன்மையே அடைவன் என்று அப் பெருமாட்டி சாதித்தனள். அங்கிலத்தவர் பிறநாட்டாரோடு

கலவாமல தனிதது ஒதுங்கி நிற்பதைக் குறித்து அவ்வம்மை மிக விசனப்பட்டாள்; ஒரு சீன தேசத்தது விதயார்த்தி இவகிலாங்கில மூன்று வருஷம் இருந்தான். ஆனால், ஒரு நானாவது அங்கிலத்த வருடைய வீட்டுக்குள் போய் அக்குடும்பத்தாரோடு பழகின திலலை என்று உதாரணம் கூறினால் கலவி விஷயத்திலும் கலைப் பயிற்சி விஷயத்திலும் ஒரு தேசத்தான மற்றொரு தேசத்தாரோடு முன்னிலும் அதிகமாகக் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னாள்.

மறுநாள் மான்டிஸோரி (Montessori) காட்சிக்கும், விசித திரமான பொம்மலாட்டத்திற்கும், (Puppet-show), புக் அண்டு கிராமபோன் எக்ஸிபிஷன் (Book & Gramophone exhibition)-கும் போயிருந்தேன். அந்த முகாபியத்தில் திரைக்குப் பின்னிருந்து ஒருவன் இரண்டு பொம்மைகளை இரண்டு கைகளினு லும் பிடித்து அசக்கி ஆட்டிக்கொண்டிருந்தான். அந்தப் பொம்மை கள் ஏறக்குறைய 50 விதமான சேஷ்டைகளைச் செய்தன. இப்படிப்பட்ட பொம்மைகள் ஒரு தூறு இருந்தன. இது மிக விநோதமாய் இருந்தது. இது பணச்செலவு அதிக மாகாத காரிய மாதலாலும் வேடிக்கையாக இருப்பதாலும் இந்த வேடிக்கையை இந்தியர்களுக்கும் கற்பிக்கவேண்டும (தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள திருவையாற்று தாமசம்வாத்தனி அம்மன் கோயிலில் நவராத்திரி உற்சவ தினங்களில் பொம்மலாட்டம் ஆடுவார்கள். ராமாயணம், பாரதம் முதலான கதைகளை பொம்மைகளைக்கொண்டு திரைக்குப் பின்னிருந்து சூத்திரக கயிறுகள் கட்டி ஆடிக் காட்டுவார்கள். பொம்மைகள் அட்டைகளினூற செய்யப்பட்டிருக்கும். ராவணன் முதலானவர்களுடைய உருவங்கள் தத்த ரூபமாக திரையின்மீது நிழலாகத் தெரியும். கைகால சேஷ்டைகளையும் வாயைத் திறத்தல முதலான சேஷ்டைகளையும் அந்த நிழலுருவங்கள் செய்யும். இந்த

வேடிக்கையைக் காணும்பொருட்டு ஜனங்கள் திரள திரளாகக் கூடுவார்கள்)

புதிய பாடப்புத்தகங்களெல்லாம், இருபது முப்பது கடைகளில் அடுக்கிவைக்கப் பட்டிருந்தன. புத்தக வியாபாரிகள் ஒரு வரோடொருவர் போட்டியினால் விலைகளை மிகக் குறைத்து விற்றுகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய போட்டி புத்தகம் வாங்குகிறவர்களுக்கு லாபகரமாயிருந்தது. எந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் புத்தகம் வேண்டுமானாலும் அதில் நல்ல புத்தகங்கள் அநேகம் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் எதை வாங்கலாமெனத் தெளிவுறாமல் அநேகர் அங்கே வெகுநேரம் திகைத்து நின்றார்கள்.

நியூ எஜுகேஷன் பெல்லோஷிப் (New Education Fellowship) சங்கத்தாருடைய விவகார மீடிகு ஒன்று நடந்தது. அதிற் சில மெம்பர்கள், அந்தச் சங்கத்தாரா செய்யும் நற்காரியங்களில் தாமும் கலந்து உழைக்க அவகாசம் கொடாதிருப்பதைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். தாங்கள் வெறும் பொம்மைகளாக மெம்பரெனப் பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமென வருத்தப்பட்டார்கள். அந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்குத் தக்க பரிகாரம் சொல்வதற்காக அவர்களையும் வேறு சிலரையும் ஒன்று கூட்டி ஒரு கமிட்டி நியமித்தனர். அந்தக் கமிட்டியாரா அதைப் பரியாலோசனை செய்து பார்த்துப் பயனொன்றும் இல்லாமல் பேசிப் பேசி முடிவில் அந்தப் பேச்சே இல்லாமல் ஒழித்தார்கள். வேண்டாத ஆலோசனை எவனேனும் சொன்னால் அதை ஒழிப்பதற்கு அங்கிலத்தவர் செய்யும் முறை இதுவே. இம்மாதிரி யாகவே, அரசன் செய்யும் அக்கிரமங்களுக்காக அவன் மீது பிராது செய்யும் உரிமை வேண்டுமென்று சிலா கூத்தாடினார்கள்; குற்றவாளியைத் தூக்கிட்டுக் கொலை செய்யக் கூடாது என்று ஒரு தரத்தாரா ஆட்சேபித்துக் கிளர்ச்சி செய்தனர். இவை யல்லாமல் வேறு பல கிளர்ச்சிகளும் தோன்றின. இவைகளை யெல்லாம்

ஆராய்ந்து பார்த்து ரிப்போர்ட் செய்வதற்குக் கமிட்டிகளை நியமித் தார்கள். எனவே அவைகளெல்லாம் தலைகாட்டாமல் ஒழிந்து போயின.

ஸமஸ்தானம் : ஸேவகனா ஸேவியனா (The State; Servant or Master?) என்னும் விஷயமாக கிளாக் என்னும் புலவர் (Professor Clerk) ஓர் உபநியாஸம் செய்தார். ஒவ்வொரு தேசத்திலும் அரசாங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வரசாங்கம் குடிகளுக்கும் பணிசெய்வதற்காக ஏற்பட்டதா? அல்லது, எஜமானனாக அதிகாரம் செலுத்துவதற்கு ஏற்பட்டதா? என்று ஆராய்வது அவ்வுபநியாசத்தின் கருத்து. அவ்வுபநியாசத்தை நான்கேட்கப் போயிருந்தேன். 1870ம் ஆண்டுவரையில் இங்கிலாந்தில்துரைத்தனத்தா கலவிப் பயிற்சி விஷயத்தில்தலைபட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அங்ஙனம் செய்வது தவறென்று எல்லாரும் அவர்கள் மீது கோபங்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இங்கிலீஷ் டோமினியன்களிலோ குடிகளை எவ்விதமாகப் படிப்பிக்கவேண்டும் என்னென்ன பாடங்களைக் கற்பிக்கவேண்டும் என்று துரைத்தனத்தாரே நிர்ணயித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஜெர்மனி, இத்தாலி, ருஷ்யா முதலான ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் (Totalitarian states) டிக்டேடர் (Dictator) என்னும் வல்லாளனாவது, அல்லது, ஒரே அபிப்பிராயம் கொண்ட வல்லாள கணத்தாராவது கலவியிலாக வியவகாரங்களை நிர்வகித்து நடத்தி வந்தார்கள். இவ்விதமான பேதமுறைகள் அநதந்த நாட்டாருடைய மனப்பாங்கையும் அரசியல் நோக்கத்தையும் தழுவி ஏற்பட்டன வாருமென்று அந்தப் புலவர் அபிப்பிராயப் பட்டுச் சொன்னார். இங்கிலாந்திற்கலவியிலாகாவுக்குத் துரைத்தனத்தா இன்னும் அதிகமான சகாயம்செய்யவேண்டுமென்றும் படிப்பு முறைகளைவகித்துச் சீர்படுத்தவேண்டுமென்றும் அவர் வாதித்தார். தலைமையான விதிகியாகிகாரிகள் கூடி இப்பொழுதுள்ள கல்வி முறையைக் கொஞ்சங்

கொஞ்சமாகப் பத்து வருஷத்திற்குள் மாற்றுவதற்கு ஆலோசனை செய்திருக்கிறார்கள். அது நல்ல ஆலோசனையென்று அவர் சொன்னார்.

இவ் விஷயத்தைப் பற்றி உபநியாசத்திற்குப் பின், தாக்கம் நடந்தது. அந்தத் தாக்கத்தில், அரசியல் விவகார நிலையைத் தழுவின கலவிமுறையும், அதனில் துரைத்தனத்தார் தலையிடுவதும், தலையிடாததும் ஏற்படுகின்றனவேயல்லாமல் அந்நத்தத் தேசத்தாரைப் பொறுத்தது இல்லையென்று நான் சென்னேன. இதற்கு உதாரணமாக இந்தியாவைச் சுட்டிக் காட்டினேன். 2000 வருஷங்களுக்கு முன்னால், அசோக சக்கரவர்த்தியின் காலத்திலிருந்து ஜனங்கள் பெருமபாலார் பெரும் படிப்பாளிகளாயிருந்தார்கள். (அப்போது படித்தவர்கள் 100-க்கு 15 பேர் இருந்தார்கள்) ஆயினும் துரைத்தனத்தார் கலவியைப் பரிபாலிக்கவில்லை. அவரவரும் அவர்களுக்கே தனித்தனி உபாத்தியாயங்களிடத்தோ, ஜனங்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களிலோ படித்துத்தேறி வித்துவான்களாக வெளிவந்தபின் அவர்களை அரசர்கள் கௌரவித்துச் சமமானித்து நன்கொடைகள் அளித்து ஆதரித்து வந்தார்கள்.

இந்தியாவில் இப்போது படிப்பாளிகள் 100-க்குப் பத்து பேரே இருக்கிறார்கள். அரசியல் விவகார நிலை மாறியிருப்பதனால் ஜனங்கள் சொந்தமாகப் பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்து நடத்த முடியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆனதுபற்றி, ஜனங்கள் கலவி கற்கும்படி கவாண்மென்றா கட்டாயப்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லாரும் முறையிடுகிறார்கள். நான் சொல்லியது சரியேயென்று உபநியாசகர் ஆமோதித்தாராயினும் துரைத்தனத்தார் கட்டாயமாக கலவி கற்கக்க வேண்டுமென்று இந்நியக்குடிகள் ஏன் வற்புறுத்தாமல் இருக்கிறார்களென்று தெரியவில்லையே என்றார்.

அவருக்கு நியூஜீலாண்டு (New Zealand) தெரியுமேயல்லாமல் இந்தியாவைத் தெரியாது.

சர் பிலிப் ஹர்டாக (Sir Philip Hartog) என்பவர் கலாசாலைப் பரீட்சைகளின் செலவாகக்கூடிய விசுவாஸ பாததிரதையையும் (நம்பக்கூடிய தன்மையையும்) பற்றி (Some aspects of the validity and reliability on examinations) உபநியாசம் செய்தார். Sir. Michael Sadler என்பவர் 'பரீட்சைகளின் ஆராய்ச்சி' (Inquest on Examinations) எனும் விஷயமாகப் பிரசங்கம் செய்தார். அவர்கள் முக்கியமாக எடுத்துக் காட்டிய விஷயங்களாவன விதத்தியார்த்திகளின் திறமையைக் கண்டு பிடிப்பதற்குப் பரீட்சைகள் பிரயோஜனமில்லை ஒரு பரீக்ஷாதிகாரி 'மார்கு' ('Mark') கொடுப்பதற்கும் அவரைப் போன்ற மற்றவர்கள், மார்க் கொடுப்பதற்கும் விதத்தியாசம் அதிகமாயிருக்கின்றது. விஷயம் ஒன்றையாயினும் பரீக்ஷாதிகாரி பேதத்தால் 'மார்க்கு'கள் ஒரு சீராய் இல்லாமல் வேற்றுமைப்படுகின்றன. ஒரே பரீக்ஷாதிகாரி ஒரு சமயத்திற் கொடுக்கும் 'மார்க்கு'க்கும், ஒரு வருஷம் பொறுத்து, அதே விஷயத்திற்குக் கொடுக்கும் 'மார்க்கு'க்கும், விதத்தியாசம் இருக்கின்றது. இந்தியாவில் ஒரு பரீக்ஷாதிகாரி தான் பார்த்து 'மார்க்கு'க் கொடுத்த 'ஆன்சர் பேப்பரையே' (Answer Paper) மனமறதியால் அதே தினம் அந்தப் பேப்பருக்கு மறுபடி 'மார்க்கு'க் கொடுக்கத் தலைப்படுகிறான். முதல்தடவை கொடுத்த 'மார்க்கு'க்கும் இரண்டாந்தடவை கொடுக்கும் 'மார்க்கு'க்கும் விதத்தியாசம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உதாரணங்கள் இங்கிலாந்தில் அவர்களுக்குக் காணப்படவில்லை. பரீட்சைகளை முன்னிலும் அதிகமாகத் திருப்திகரமாகக் வேண்டும். கேள்விகள் கேட்பதையும், அவைகளுக்கு 'மார்க்கு'க் கொடுப்பதையும் பரீக்ஷாதிகாரிகள் தெரிந்தெடுக்கும் விதத்தையும் சீர்திருத்த வேண்டும்; ஆனால் குடியரசு முறையில் பரீட்சைகளுக்குப் பதிலாக

வேறு ஒன்றையும் ஏற்படுத்த முடியாதென்று அவர்கள் கடைசி யாகத் தீர்மானித்தார்கள்.

டாக்டர் மான்ட்ஸோரி (Dr. Montessori) எனலும் மாத 'ஜன சமூகத்திற குழந்தைகளின் விளையாட்டு' எனலும் விஷயமாக நல்ல உபநியாசமொன்று செய்தாள். அவ்வம்மை கிராமாகப் பாடசாலை வைத்துப் பிரசங்கங்கள் செய்துவந்தாள். அந்தப் பிரசங்கங்களில் ஒன்றைக் கேட்க என்னை அழைத்தாள். ஹாம்ஸ்டேட் (Hampstead) என்னும் பேட்டையில் ராஸலின் ஹில் (Rosslyn Hill) என்னும் இடத்தில் அவ்வம்மை பாடம் நடத்தி வந்தாள். அவளுடைய அழைப்புக்கு இணங்கி அங்குப்போனேன். அவள் இதாலிய பாஷையிற் பிரசங்கித்தாள். அதை மறறொரு கிழமாத் இங்கிலீஷில் மொழி பெயர்த்துச் சொன்னாள். அங்கனம் மொழி பெயர்த்ததில் அமமாதின் பிரசங்கத்தின் வீரியம் பாகி குறைந்து போயிற்று. அதன் அர்த்தம் காலவாசி மறைந்து போயிற்று; உதாரணமாக ஸூபர நேசரல் ("Supra-natural") என்று மான்ட்ஸோரி சொல்லியதை மொழிபெயர்த்தமாத் ஸூபர நேசரல் (Supernatural) என்றாள்; "ராங்டர்ன்" ("Wrong turn") எனப்பதை டிவியேஷன் ("deviation") என்றாள்.

மான்ட்ஸோரியின் பிரசங்கம் அறபுதமாய் இருந்தது. அவள் சொல்லியவற்றுள் அடங்கிய அழகிய அபிப்பிராயங்கள் சில வருமாறு:—

ஜீவிக் குமபொருட்டு மனிதன் உழைப்பதில்லை, உழைக்கும் பொருட்டே ஜீவித்திருக்கிறான். பரமார்த்தமான உத்தேசமொன்று இருக்கின்றது; அந்த உத்தேசத்தை நாடியே எல்லா ஜனங்களும் உழைக்கிறார்கள். தன் ஜீவயாத் திரையின் போக்கு இன்னதென்று மனிதன் தன் புத்தியினால் தெரிந்து கொள்கிறான். ஆனால், அது போகும்வழி நெடுந்தூரம் இருக்கிறது. அந்தப் புத்தி அப்போக்கின் முடிவை விளக்குவதில்லை. குழந்தைகளுக்கு இயற்கையி

உள்ள அனுகூலங்கள் வேண்டியிருக்கவில்லை. ஆனால் மானிட இயற்கைக்குரிய அனுகூலங்களை பழக்கத்தினால் அவர்களுக்கு இன்றியமையாதன வாகின்றன. குழந்தைக்கு இஷ்டமான வேலையைச் சொல் உடனே அது சந்தோஷப்பட்டு நமக்கு அடங்கி நடக்கிறது. இளமைப் பருவத்திற் குழந்தையை நீ கவனிக்காமல் அசட்டை செயதால், பிறகாலத்தில் அந்த அசட்டை வட்டிக் கு வட்டிபோட்டுச் சேர்த்து உன் மீதே திரும்புகின்றது. மனிதனுக்கு வயது முதிர் முதிர் அவன் செய்யத்தக்க வேலைகாகவே வாழ்கிறான். சாஸுவதமான குழந்தையினிடத்தே கடவுள் இருக்கிறார் (குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடு மிடத்தே.)

பிறகு, அவ்வம்மையுடன் ஆனந்தமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இந்தியாவிலுள்ள பெரிய பட்டணம் ஒவ்வொன்றிலும் மான்டலேஸாரி ஸ்கூல் ஒவ்வொன்று இருக்கின்றது; அப்படிப்பட்ட தொன்றில் என சிறு பெண் குழந்தை வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது; அஃது ஆர்வத்தோடு கலவி கற்கின்றது இவ்வளவும் துவிபாஷை யொருவர் மூலமாகவே அவளுடன் பேச வேண்டியதாயிற்று. லோகோத்தரத்திற்காகப் பிறந்திருப்பவர்களுள் மான்டலேஸாரியும் ஒரு பெரிய ஆதமாவென்று கருதுகிறேன். மார்க்கனி இன்ஸ்டீன் அண்டு காந்தி (Marconi, Einstein and Gandhi) என்னும் இவர்களுக்குச் சமானமானவளே என்பேன்; அன்பிற்குரிய சிறிய ஸ்திரீ, நல வாழ்வு வாழ்ந்தவளுக்குரிய மோகன சகதியும் பெருந்தன்மையும் கண்ணியமும் வாய்ந்தவன்; இந்தியாவுக்கு விருந்தினனாக வந்தால் அந்நாடு அவளை அன்புடன் ஏற்று உபசரித்துக்கொண்டாடுமென்று அவளுக்குச் சொன்னேன். இப்போது அவள் இந்தியாவிற்கு வந்திருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. நம நாட்டு உபாத்தியாயிகளுக்கு அவள் அருமையான பிரசங்கங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறாளெனவும் அறிகிறேன். இப்படிப்

பட்டபிறநாட்டாரை இந்தியாதேசம் வரவேற்று ஆதரித்து அவர்கள்
னால் நனமையும் பெற்றிருக்கின்றது.

மேபோ (Mayfair) என்னுமிடத்தில் கலவிக் கழகமொன்று
இருக்கின்றது. அது மாதர் மண்டலம் (Ladies club). 'அடி
மைததனததை' பபற்றி ரோஸிடா போர்ப்ஸ் (Rosita Forbes)
என்னும் மாதா அங்கே செய்யும் பிரசங்கததைக் கேட்க அந்தக்
கழகத்தின் காரியதரிசி என்னை அழைத்திருந்தார். அந்தக்கழகத்து
மெம்பர்கள் ஸ்திரீகளாகவே இருக்க வேண்டுமென்னும் ஒரு நிபந்
தனை உண்டு. ஆயினும், புருஷர்களை அப்போதைக் கப்போது
தாராளமாக அழைக்கிறார்கள். மீட்டிங்குகளிற பேசவும் உற்சாகப்
படுத்துகிறார்கள். ரோஸிடா போர்ப்ஸ் (Rosita Forbes) என்
னும் மாதா தேச தேசம் சுற்றிப்பார்த்து ஆராயவதில் பெயர் பெற்
றவளா. அவளா சிவந்த முகமும், ஒலவியுடலும்வாயந்தவளா, தலைத
தொப்பியில் விலையுயர்ந்த செவ்விறகு அணிந்திருந்தாளா; அதை
அடிக்கடித் தடவி திருத்திக்கொண்டே இருப்பாளா. அதனால்
பிறருடைய கவனம் அதன்மீது செல்லுமபடி செய்பவளா
போன்றிருந்தது.

அவளா அபிஸ்நீயாவில் நடைபெறும் அடிமை முறையைப்
பற்றியே பேசினா. அபிஸ்நீயாவைப் போன்ற தேசங்களில்
அஃது அவசியமானதென்றும், அது கஷ்டமான அடிமைததன
மல்லவென்றும், இலகுவான கட்டுப்பாடென்றும் கூறினா.
முற்காலத்து ஆங்கிலோ சேகஸன் அடிமை முறையைக் காட்டி
லும், கிளாஸ்கோ என்னும் பட்டணத்திற காணும் தொழிலில்
லாத தொல்லையைக் காட்டிலும் அது பலமடங்கு மேலானதென்று
வாதித்தனா. அபிஸ்நீயாவில் அடிமைகளை வைத்துக்கொண்
டிருக்கிற முதலாளிகளையும், அவ்வடிமைகளையும் ஒருவாறு புகழ்ந்
தும் பேசினா. அவளா சில அடிமைகளை விலைக்கு வாங்கினாாம்,
பின்பு தம்மை விடுதலை செய்யக் கூடாதென்று அவர்கள் விரும்பி

னர்களாம். ஆதலின் அவ்வடிமைப் பெண்களை அவள் தனக்கு நண்பரான செல்வ வளமுள்ள முகம்மதியர்களுக்குக் கூத்தியார்களாகக் கொடுத்து விட்டாளாம். ஆண பிள்ளைகளாய் இருந்தவர்கள் தமமைத்தாமே மறறவாகளுக்கு விறறுக் கொள்ளும்படி விட்டு விட்டனளாம்.

அடிமைப் பெண்கள் வேசித் தொழில மேற்கொள்வதனால் அவர்களுடைய அநதஸ்து உயருகிறதென்றும் அவர்களை இகழ்ச்சியாகப் பாரகக்கூடாதென்றும் அவ்வமமை வறபுறுத்தினன். அவள் அநத வாததை சொன்னவுடன் இநதியாவில் ஒரு பெரிய மனுஷன் தாழ்தரத்தார உயர் தரத்தாராவதற்கு ஓர் உபாயம் சொல்லியது எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. அநதபெரிய மனிதர் நல்ல செல்வாக்குள்ள அரசியல வாதி. தாழ்குலத்தாரை நோக்கி அவர் உயர்குலத்து இநது புருஷர்கள் உலகன் குலத்து ஸ்திரீகளோடு இணங்கும்படி செய்யும்கள; அதனால் நல்ல மூனையுள்ள பிள்ளைகள் உலகன் குலத்திற் தோன்றுவார்கள், உலகன் குலம் மேன்மை யுறும் என்று அவர் சொன்னாராம்.

அந்த மீட்டிங்கில் அநேகர் பேசினார்கள். அதில் நானும் ஒருவன். 'அடிமைத்தனம் எல்லாத் தேசங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் அடியோடு வெறுக்கத் தக்கது. போர்ப்ஸ் (Forbes) மாத தனது மானிடத் தன்மையினால் இந்த வெறுப்பை பாராட்டாமல் அபிஸ்னியாவிலுள்ள அடிமை முறையைக் கொண்டாடுகிறான்' என்று நான் சொன்னேன். போர்ப்ஸ் (Forbes) மாத என்ன சொன்னபோதிலும் கிளாஸ்கோ நகரத்தில தொழிலிலாமல் திணடாடுகிறவர்கள் தங்கள் நிலைமையைக் கைவிட்டு அபிஸ்னியாவிலுள்ள அடிமைத் தன்மையை மேற்கொள்ள மாட்டார்களென்று மற்றொருவர் சொன்னான். இது தருணத்தில் அபிஸ்னியாவில் வழங்கும் அடிமை முறை நியாயமானதே என்னும் பூர்வ பகஷ்வாதம் ஜன மோதமின்மையால் நிராகரிக்கப்பட்டது. அந்தப்

பூர்வ பக்ஷ வாக்கியத்தில் 'நியாயமானது' என்னும் பதத்திற்குப் பதிலாக 'விலகக வொண்ணாதது' என்னும் பதத்தைப் போட வேண்டுமென்று சொன்னேன். (அப்பொழுது யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தமையின் அபிஸ்னியச சககரவாததி அடிமைத் தனத்தை ஒழிக்க முடியாதவராய் இருந்தார். ஏனெனில் அடிமைகளை வைத்திருப்பவர்கள் பெரும்பாலார் பிரபுக்கள். அடிமைகளை விடுதலை செய்வித்தால் அப்பிரபுகளுக்கு மனஸ்தாபம் வரும். யுத்த சமயத்தில் அரசன் அவர்களுடைய மனஸ்தாபத்தை விலைக்கு வாங்கக்கூடாதென்று எடுத்துக்காட்ட விருமபிணேன். ஆனால், இந்தச் சககரவாததி அநத அடிமைத்தனம் நீடித்திருக்க விடுவதும் நியாயமன்று) ஆனால், நான் சொல்லிய திருத்தத்தை பூர்வ பக்ஷக்காரர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; மாதர்கள் பலா என் பக்ஷமாக பேசின போதிலும் அது பயன்படவில்லை. என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்களாயின் பூர்வ பக்ஷ வாதம் சித்தாந்தமா யிருத்தலுக்கும்.

ஸில்வியா பாங்க்ஹாஸ்ட் (Sylvia Pankhurst) முதலான மாதர்கள் அநத மீட்டிங்குக்கு வந்திருந்தார்கள். சீனம், துருக்கி முதலான மற் ற தேசத்து மாதர்கள் வந்திருந்தமையின் இந்திய மாதொருத்தியேனும் வந்திருந்தால் நன்றாய் இருக்கும். ஆனால், வரவில்லை. சில்வியா பாங்க்ஹாஸ்ட் (Sylvia Pankhurst) என னும் மாதை எனக்குப் பரிசுசயம் செய்வித்தார்கள். அவள் மிக மனோ பலம் வாயந்தவளென்று எனக்குத் தோன்றியது ஆனால், இந்தியா சமபந்தமான விஷயமொன்றும் அவளறியாள். நெடு நாளைக்கு முன்னர் வெலலிங்டன் பிரபு (Duke of Wellington) முறையிட்டதுபோல இந்தியாவைப்பற்றி எவரும் கவலை கொள்வ தில்லை.

லண்டனில் ராமகிருஷ்ண-விவேகானந்த சங்கமொன்று ஒரு கட்டடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அங்கே நடந்த சில உபநி

பாசவகளைக் கேட்கப் போயிருந்தேன். “நிர்க்குண நிர்விகாரமான பரப்பிரமமொன்றே நாம் ஆராதிக்கத்தக்க உண்மையான கடவுள் வடிவம்” என்று ஒரு சந்நியாசி சுவாமி சொன்னா அந்த வாததை எனக்கு ஒப்பவில்லை. மானிடர் மனத்துக்கு ஆறுதல் வேண்டுமாயின் ஸகுனோபாசனை செயல்வேண்டியது இன்றியமையாதல்லவா என்று வினவினேன். இந்தக் காரணத்தினாலே உலலவா இந்தியாவில் இராமரையும் கிருஷ்ணனையும் அதிகமாக உபாசிக்கிறார்கள். பிரமம் ஸவ்ருபத்தை அவ்வளவாகப் பாராட்டுவதில்லை. ஐரோப்பாவில் பரம பிதாவையும் பரிசுத்த ஆவியையும் கொண்டாடுவதைக் காட்டிலும் ஏசு கிர்ஸ்து நாதரைக் கொண்டாடுகிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதுபோலவே ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் இந்த மதத்தையே தழுவினவரல்ல சர்வ மதங்களுக்கும் பொதுவான கொள்கை உடையவா என்று அந்த சுவாமி சொன்ன போதிலும் நான் சந்தேகப்பட்டேன் கங்கா ஜலம் வெறும் நீரேனாலும், பிருந்தாவனத்துத்தாசி வெறுநதுசியென்றும் நினைக்கிறவனுக்கு ஏழேழு ஜனமத்திலும் மோக்ஷமில்லை யென்று இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் கூறினரென்பது பிரசித்தம். ஹிந்து அல்லாதவ னொருவன் கங்கா ஜலத்திற்கும் பிருந்தாவனத்துத் தாசிக்கும் அவ்வளவு அபூரவ மகிமை அளிப்பானென்று எவரும் நினைக்க முடியாது. அந்தப் பெரிய மகா புருஷருக்கு இந்த நம்பிக்கை உண்டானால் அவர் வேறு எவ்வளவு சமயப்பொதுவான வார்த்தைகளைச் சொல்லி விருந்தபோதிலும், எல்லா மதங்களும் சமமதமே யெனச் சொல்லியபோதிலும், ஹிந்துவே, ஹிந்து மதத்தைத் தழுவினவரே, ஹிந்து மதஸ்துவே என எனக்குத் தோன்றியது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸருடைய பாரியை ஸ்ரீ சாரதா தேவியை ஜனங்கள் புண்ணியமாதா என்று கொண்டாடுகிறார்கள். அவ்வமமையின் வருஷாந்தர திதி அவ்விடத்தில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. பரம

ஹமஸர் காலகதி யடைந்தபின் அவ்வமமை விதவைக கோலம் தரிக்கவே யிலையாம, ஏனெனில், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹமஸாஸ்தூல தேகத்தைத் தவிர்த்தபின் கனவில தோன்றி 'நீ எப்படி இறந்து போகாதிருக்கிறாயோ அப்படியே நானும் இறவாமலிருக்கிறேன். வித்தியாசம் என்னவெனில் நான் வேறு லோகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்' என்று அவருக்குச் சொன்னாராம்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரஹமஸருடைய சீடாகளிலொருவனான நெறிப்பட்டனன். அவனைத் திருத்த முடியாதென்று சொன்னார்கள். திருத்த முடியாதென்பவை சாரதா தேவி நமபமாட்டேனென்றாள். 'திருந்துவான் எனனும் நமபிக்கை எனக்கு உறுதியாய் இருந்ததனால் கொள்ளைக்காரனொருவன் குணவானாக மாறினன், இந்தச் சீடனமீது எனக்குள்ள நமபிக்கையிலை இவன் சுசீலனாவது இயலாதோ?' என்று அவ்வமமை கேட்டனள். நாளடைவில் அந்தச் சீடன திருந்தச் சீலமுடையவனாயினன். முக்கியமாக, நற்றயாகிய சாரதாதேவி தன மீது வைத்துள்ள நமபிக்கையைப் பழுதாக்கக் கூடாதென்னும் எண்ணத்தினாலேயே அவன் சீர்ப்பட்டான்.

இந்தக் கிளைக கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டே ஸ்ரீ விவேகாந்தா, 'பாபி யென்று ஒருவனைச் சொல்லாதே; அவனை நற்குண நற்சீல சம்பன்னனான பெரிய முனிவனாவான் என்று சொல்; பாபி' யென்று சொல்வதனால் அவனிடத்து நமக்கு நமபிக்கை இல்லை யென்று தோன்றும் சாதுவாவான் என்று சொல்வதனால் அவனிடத்து நமக்குள்ள நமபிக்கை விளங்கும்' என்று மொழிந்த மொழிகள் பிரசித்தமாய் இருக்கின்றன. உண்மையில் நமபிக் கெட்டா இல்லை, மனோபலம் மலையையும் பெயாக்கும்; பக்தியே பரகதியுய்விக்கும்.

லண்டனிலுள்ள கேரளத்தார சங்கத்து மீடிங் ஒவ்வொன்றுக்கும் நான் போவதுண்டு. கேரளத்து உண்டி வகைகளைக்

குறித்துப் பலமுறை தமாஷாகத் தர்க்கித்து பேசிக் கொண்டிருப்போம். நான் அங்கே பல முறை பிரசங்கித்தேன். அந்நிப பிரசங்கங்களுல் ஒன்றில் இந்தியாவில் ஒரே பாஷை பேசுதவர்கள் ஒரே பிரதேசத்திலும், ஒரே வகை உண்டி உண்பவர்கள் ஒரே பிரதேசத்திலும் அமைக்கப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஏனெனில், ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஒவ்வொரு விசேஷத்தன்மை சிறப்புற்று விளங்கும். உதாரணமாக, பஞ்சாப்தேசத்தா நல்ல போர் வீரராகிறார்கள்; மகாராஷ்டிரர்கள் திறமைபுள்ள ராஜ்ய தந்திரிகளாகிறார்கள்; வங்காளிகள் நல்ல கவிவாணர்களாகவும் நாடகாசிரியர்களாகவும் பிரகாசிக்கிறார்கள்; தமிழர்கள் திறமை மிக்க கணக்கர்களாகிறார்கள்; தெலுங்கா சங்கீத வித்துவான்களாகிறார்கள்; ஒட்டா தேசத்தவர்கள் நல்ல சமையற்காரர்களாகிறார்கள்; கன்னடியா 'இஞ்சினியர்'களாகப் பெயர் பெறுகிறார்கள்; குஜராத்தியர் செட்டிமிக்க வணிகர்களாகிறார்கள்; கேரளத்தவர்கள் ஒப்பியர்வில்லாத ஜோஸயர்களாகவும், வைத்தியர்களாகவும் மாநதிரிகர்களாகவும் இருக்கிறார்களென்பதைக் காண்க என்றேன்.

மற்றொரு சமயத்தில் 'பழமையைப் பாராட்டும் முறை' என்னும் விஷயமாக ஒரு பிரசங்கம் செய்தேன். பழமையையே இன்னும் கொண்டாட வேண்டும் எனபாரைக் கண்டித்தேன்; பழமையை முற்றும் ஒழிக்கவேண்டுமெனபாரையும் கண்டித்தேன்; பழமையிலுள்ள நல்லமிசங்களைக்கைப்பற்றிக்கொண்டாவும், அதிலுள்ள தீய அமிசங்களைக் களையவும் ஆவல்கொள்ளவேண்டும். பழமையிலுள்ள நன்மையை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு தீமையைக் களைவது எவ்வளவு இயலுமென்று ஒரு மெம்பரே கேட்டான். அது இயலாதென்று நான் உடனே ஒப்புக்கொண்டேன். நான் செய்யக் கூடியதெல்லாம் மேலே படர்ந்துள்ள துருசை யகற்றிச் சுத்தமாக்கலாமே யொழிய இருமபை மரமாக

முடியாது என்று சொன்னேன். கேரளத்தவர்கள் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து பழகாமல் தனித்து வாழப்பிரியப் படுவது எனவே வெனில், அவர்கள் தென்ன மரங்களினிடையே குடியிருப்பதனால், தென்ன மரத்திறகு கிளைகளிலே கொம்புகளிலே; அவை ஒன்றோடொன்று உரைவதிலே, என்று சொன்னேன்.

ஸோஷல் கிரெடிட் அசோசியேஷன் எனலும் விபரீதக் கொள்கையுள்ள சங்கமொன்றிருந்தது. எல்லா வியாபாரப் பண்டங்களுக்கும் உயரதரமான விலைகளைத் துரைத்தனத்தார் விதிககவேண்டும். அவ்விலைகள் எககாலத்தும் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும். அதனால் வரும் லாபமனைத்தும் துரைத்தனத்தாருக்கே சேரும். இவ்வாறு துரைத்தனத்தாருக்கு மிகுந்த லாபம் கிடைக்கும் பண்டங்களின் அஸல் விலை குறைவுபட்டால் துரைத்தனத்தாருக்கு வரப்பட்ட லாபம் மற்றும் அதிகமாகும். அந்த லாபத்தில் தேசத்துக்கு ஜனங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கு கிடைக்கவேண்டுமென்பது அந்தச் சங்கத்தாரின் கொள்கை. அதன் மீட்டிங்குகளுக்கும் நான போவதுண்டு. ஒரு நாள் 60 மாதர்கள் கொடுக்கரும் பதாகைகளும் பிடித்துக்கொண்டு வெளிக்கிளம்பி ஊர்வலம் வந்தார்கள். விலைவாசிகள் குறைந்திருக்கின்றன; அங்ஙனம் குறைந்த மொத்தத் தொகை எவ்வளவோ அதற்குத் தக்கபடி நாட்டிலுள்ள வா ஒவ்வொருவருக்கும் லாபப்பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டார்கள்; ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொருத்தியும் தன் நாணயத்தின் மீதும் தன் குழந்தைகளின் நாணயத்தின் மீதும் கடன வாங்குவதற்கு உரிமையளிக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் கேட்டார்கள். கனடா தேசத்தில் ஆல்பர்ட்டா எனலும் ஊரில் இந்தக் கிளாசுசி உணடாயிருந்தது. அங்கே அது பஸித்திருக்குமானால் இந்தியாவிலும் அந்தக்கிளாசுசி உணடாயிருக்கும். ஆனால், அந்தக் கவாணமென்டார் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை

மறுக்கிறவரையில் ஸோஷல் கிரேடிட் கவாண்டிமென்ட் நடைபெற்று வந்தது. அந்தக்களாசசி அடங்கிப்போயிற்று.

ரிசமாண்டு எனனுமிடத்திலிருந்த இன்டா நாஷனல் கிளப்புக்கு ஒரு நாள் சாயந்திரம் போயிருந்தேன். சின தேசத்தைக் குறித்து ஒரு மாதா பேசினாள். பேய்கள் இருக்கின்றனவென்று சினத்தவர்கள் நம்புகிறார்கள். அவை நேராகவே ஒரு வழியில் நடக்குமாம். அதனால் சுற்றிச் செல்ல வேண்டிய இடந்தோறும் அவை இடிபடுமாம். சினத்தில் குழந்தைகளை தங்குதடையின்றி வெளியே தீர்ய விட்டு விடுகிறார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் நிரபராதிகள், தோஷமற்றவர்கள். அவர்களைப் பேய்கள் எளிதிற பற்றிக்கொள்ளும். அவர்களிறந்த பிறகே அவர்களை விட்டு நீங்கும். அவ்வளவு நீங்கி அந்தக் குழந்தைகளின் வீட்டுக்கு வந்து வீட்டிலுள்ள மற்றவர்களைத் தாக்கும். ஆதலால், அவர்களை தூரவட்டங்களிலுள்ள தெருக்களில் விட்டு விடுவது நன்று; அவர்களைப் பிடிக்கும் பேய் குழந்தைகளின் வீடு எங்கே இருக்கிறதென்று தெரிந்து திருமபி வர முடியாது என்று அம்மாதா சொன்னாள். முதல் முதலில் பேய்கள் அந்தக் குழந்தைகளிருக்கும் வீடு தெரிந்து எப்படி வந்தனவென்று அம்மாதா விளக்கவில்லை. சினவிலுள்ளதோர பட்டணத்தில் இரண்டோர் குடும்பங்களைப் பற்றித் தனக்குத் தெரிந்த விஷயங்களைக் கொண்டு தேசமெங்கும் அவவண்ணமே இருக்கிறதென்று பொதுப்படக் கூறினாள். சினத்து ஸ்திரீகளையும் புருஷர்களையும் தூரத்திலிருந்து எளிதிற்பகுத்தறிய முடியாது; நெருங்கிப் பார்த்தாலல்லாமல் ஸ்திரீ என்றும் புருஷனென்றும் சொல்ல முடியாதென்று அம்மாதா கூறினாள். எவ்வளவு நெருங்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று சபையிலிருந்தவரொருவர் வினவ எல்லாரும் நகைத்தனர்.

லண்டனுக்கு 30 மைல் தூரத்திலுள்ள வோகிங்கு எனனுமிடத்திலிருக்கும் மசூதிக்குச் சில முகமதிய நண்பர்களுடன்

‘ஈது’ பண்டிகைக்குப் போயிருந்தேன். ‘ஈது’ எனப்பது முகம்மதியர் விரதமனுட்டிக்கும் ரம்ஜான் மாதத்துக் கடைசித் தினமாகும். அங்குப் போய் வந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லிவிட்டு இவ்வததியாய்த்தை முடிப்பேனாக. அங்குள்ள முஸ்லிம் சங்கத்தாரால் இந்தக் கொண்டாட்டம் அமைக்கப் பெற்றது. 200 முகம்மதியர்களுக்கு அதிகம் வந்திருந்தார்கள். இந்துக்கள் சிலரும் கிறிஸ்தவர்கள் சிலரும் கூட வந்திருந்தார்கள். அங்கு நமாஸ் ஒதியது மிக மனவுருக்கமாக இருந்தது. பின்பு தேரீர் வழங்கினார்கள். முகம்மது நபியினுடைய கூற்றுக்களடங்கிய புத்தகமொன்றை விலைகொடுத்து வாங்கினேன். அதனிலடங்கிய முக்கியமான வசனங்கள் சில வருமாறு.—

கடவுளினமீது பாரததைப்போடு, ஆனால், உனது ஒட்டகத்தைக்கூடும்.

“எனது கட்டளைகளின்படி ஒழுக்கு, நீ எனனைப்போல ஆவாய்.” என்று கடவுள் சொல்லுகிறார்.

அல்லாவை நாடிக் காண எவன் விருமபுகிறானோ அவனை நாடிக் காண அல்லா விருமபுகிறார்.

தாயினு மிக்க தெய்வம் இல்லை.

கற்புடைய மனைவியே கணவனுக்கு உற்ற பாககியம்.

உலகம் முடிவுற்றாலும் பொய் முடிவுறுது.

நான் மானிடப் பிறப்பேயல்லாமல் தெய்வப்பிறப்பன்று, நான் மனிதனே.

பஞ்சமாபாதகங்களாவன:— 1. கடவுளோடு மற்றொருவரை இணைத்தல், 2. தாய் தந்தையர் மனம் நோவசெய்தல், 3. தன இனத்தவரைக் கொல்லல், 4. தற்கொலை புரிதல், 5. பொய்யை மெய்யெனப் பிரமாணஞ் செய்தல்.

ஆசையே துக்கமுலம்.

அத்தியாயம் 16.

இந்தியா விஷயமான உபநியாஸங்கள்.

இந்தியாவையும் இந்தியா சம்பந்தமான விஷயங்களையும் பற்றி அங்கிலை குடிசைக்கு ஒன்றுமே தெரியாது எனப்பதை நான் இங்கிலாந்தில் இருந்தபோது கண்டு மிக ஆச்சரியப்பட்டேன். இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களெவரும் இந்தியாவைப்பற்றிக் கவலைப் படுவதே இல்லை எனனுமோர் அவச்சுட்டு உண்டு என பது பிரசித்தம். 'இந்தியா' என்னும் பெயரைச் சொன்ன மாதிரித்திலேயே காமனஸ் சபை 'காலி' யாகிவிடும் பாலி மெண்டு மெம்பர்களெல்லாரும் எழுந்துபோய்விடுவார்கள்; ஆகஸு போர்டிலும், கேம்பிரிட்ஜிலும் உள்ள பெரிய பிரசங்க சாலைகளில் 'இந்தியா' எனனும பெயர் சொன்னால் எல்லாரும் போய் விடுவார்கள், உபநியாசகர் சுவர்களையும் ஆசனங்களையும் நோக்கியே பிரசங்கம் செய்ய வேண்டி வரும்.

இந்தியாவைக் காட்டிலும் சீனதேசத்தினமீதும் ஜப்பான தேசத்தினமீதும் அங்கிலைத்தவருக்குக் கவனமும் சிரத்தையும் அதிகம். அவர்களுக்கு அவ்வக்கரை இயல்பாய் இருப்பதற்குக் காரணங்கள் மூன்று உள்

1 அங்கிலைத்தவர்கள் குடியரசுப் பிரியமுள்ளவர்கள்; தம்மைச் சேர்ந்த பெரிய பூகண்டம் போன்ற இந்தியா எனனும சார்புநாட்டைத் தம் அதிகாரிகளே சிலர் கூடி வன்கோன முறையில் ஆட்சி செய்கிறார்களென்று நினைக்க, குடியரசுப் பிரியமுள்ள அவ்வங்கிலை மக்களுக்கு மனம் இல்லை ஆயினும், இந்தியா வானது சீர்திருத்தமில்லாத தேசம், அவருள்ளவர்கள் இன்னும் காட்டுமிறுண்டுகளெனவே சொல்லத்தக்கவர்கள் ஆதலால், அவர்களுக்குக் குடியரசு யுரிமை கொடாமல் இப்பொழுதுள்ளபடி ஆளுவதே சரி. இப்போதைக்கு இந்த ஆட்சி முறை விலக்கவொண்

திற்கு ஏற்றபடி விரைந்து திருத்திப் பொருத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஜாதிக் கட்டுப்பாடு, தீண்டாமை, பாலய விவாகம், பலவந்த வைதவ்யம், போலிப் பாரமாததிகம் ஆகிய இவையெல்லாம் ஒழிய வேண்டும். இனி வரும் உலக அமைப்பில் வமிச பரம்பரையாக ஒருவன் புரோகிதனாக இருக்க முடியாது. பரம்பரை அர்ச்சகன், பரம்பரையான போர் வீரன், பரம்பரையான வாதகன், பரம்பரையான தொழிலாளன், பரம்பரையான கூலி, பரம்பரையான தோட்டி ஆகிய இவர்களுக்கு இடமிராது பரம்பரைத் தொழிலையே ஒருவன் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்னும் நிர்ப்பந்தம் இராது. அவனவனும் தனக்கு இஷ்டமாகவும் அனு கூலமாகவும் உள்ள விருத்தியையே கைக்கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு தொழிலிலும் சிறப்புறுவதற்கான வகையொன்று இருத்தலே வேண்டும். ஆனால், பிறந்த குலத்தின் விருத்தியையே வறப்புறுத்துவது நீடித்து நடக்கக்கூடிய காரியமன்று, பரம்பரை வழியே போகட்டுமென விட்டுவிட விரும்பவும் கூடாது. இன்னொருக்கு இன்னதே உரியதென வைத்திருக்கும் ஸ்தானங்களை இனி மற்றவர்கள் ஆக்கிரமித்துப்பற்றிக் கொள்வார்களா. பரம்பரையாசகர்களும் பரம்பரை ஜமீன்தார்களும் தங்கள் பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது. காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமானால் அவர்கள் பொது ஜன சேவை செய்பப பிரியங்கொள்ள வேண்டும்; பொது ஜன சேஷமத்தில் அக்கரையுள்ளவர்களாக வேண்டும்; தன்னயத்தையும் தற்பெருமையையும் சுகபோகங்களை யுமே நாடிப் பராட்டிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

இனி வரும் இந்நியாவில் 'பாசமபரியம்' எனப்பதை வைத்துச் சூதாடிக் கொண்டிருக்க முடியாது பரம்பரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு விவகரித்ததனாலே முற்காலத்திற் பெருங்கேடு விளைந்தது, இந்நாளில் நம் நாடு மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் பினனடைந்து நிற்பதற்கும் அதுவே காரணம். பெளரோகித்தி

யம் பரம்பரையாக வற்புறுத்தப் பெறுகிறுப்பின, பிறப்பினாலே தொழில்முறை வரையறுக்கப் பெறுகிறுப்பின ஹிந்துபுரோகிதா களும் ஆசாரியர்களும் குருக்களும் சாஸ்திரிகளென்பாரும் இந்நாளி லிருப்பதுபோல இவ்வளவு மடமையில் ஆழ்ந்திரார். இவ்வளவு மூட்பகதி அவர்களுக்கு இராது. எவ்வித நன்மையும் செய்யச் சக்தி யற்றவர்களாக இரார்.

நமது போப்படைகளில் ஒரே ஜாதியார் சேவகம் செய்து வராதிருந்தால், தேசத்தைக் காப்பாற்றத் தகவர்கள் அவர்களே என்று வகுத்து ஒதுக்காதிருந்தால் நம நாடு பிற நாட்டாநுடைய படையெழுச்சிக்குப் பின்னோடாது, பிறா கைவசப்படாது இருந் திருக்கும். முன்னாளில் குடிகளுக்குத் துரைத்தன விவகாரத்தில் ஒருவிதமான பொறுப்புமில்லை, பங்குமில்லாதிருந்தது அதனாலே யன்றோ அவர்கள் துரைத்தன விஷயத்திற் கருத்திலல்லாமலும் சிரத்தையிலல்லாமலும் இருந்தார்கள். துரைத்தனப் பொறுப்பே னும் அதிகார ஸ்தானமேனும் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருந் தால் அவர்கள் கையைத் தட்டிக்கொண்டு அப்படிச் சுமமா இருப் பார்களா? அவர்களுடைய அசிரத்தை 'இராமன் ஆண்டா லென்ன, இராவணன் ஆண்டாலென்ன?' என்னும் வழக்குச் சொல் வினாவு லெளிபபடுகின்றது. பொறுப்பிலலாமையைச் குறிக்கும் இந்த வாதத்தையை அவர்கள் பெருமையாகச் சொல்லத்தலைப்பட டார்கள்.

அதுபோலவே, ஜாதிக் கடற்பாட்டினால் நமது வாத்தகம் சுழிணித்தது, கைத் தொழில்கள் ஒங்கித் தலையெடுக்காவாயின, நவீன கற்பனா சக்தி அழிந்து போயிற்று. கூலியாட்கள் திறமை குன்றினார்கள் நமது தோட்டிகளும் வேண்டாவெறுப்புடன வேலை செய்யலானார்கள். முன்னாளில் ஜனங்களின் போக்குவரவுக்கும் வாததமானப் பரிவாதத்தனத்திற்கும் வசதிகள் போதா, பந்தோ பஸ்து இல்லை, கலலாமை அதிகம். அங்ஙன மிருந்த காலத்திற்

பரம்பரைத் தொழினமுறையே வழங்கி வந்தது அப்போது அஃது அனுகூலமாகவும் அவசியமாகவும் நனமையாகவும் இருந்தது. இப்பொழுதோ அந்தக் கட்டுப்பாடு தேவாலயங்கள் முதலாக குடியிருக்கும் வீடுகள் வரையில் எல்லா இடங்களிலும் நிலைகொண்டு நமமைப் பலவிதத்திலும் துன்புறுத்துகின்றது.

எந்த நாடாராவது உலகில் நீடித்து இருக்க விருமபினால் அவர்கள் காலத்தோடுதான் ஒழுகலவேண்டும்; அங்ஙனமில்லை யெனின் காலம் முன் செல்லும், அவர்கள் பின்னடைவார்கள். அதுவே இந்நியாவின் கதியாய் இருக்கின்றது. அதன் தெய்விகத் தன்மை தாராளமாகப் பிரவசிக்காததாலே மந்தமாயிற்று, அதன் போப்பபடையில் எல்லா ஜாதியாரும் ஒன்றுகூட விலலை; இந்நிய வாத்தகர்கள் வெறுந் தரகு வியாபாரிகளாயினாலும், இந்தியக் கைத்தொழிலாளருக்குப் போதுமான அறிவு இல்லாதாயிற்று; பணியாட்களுக்குப்போதிய புஷ்டியும் பலமும் இல்லாதாயிற்று; பயிர்த்தொழிற் செய்யும் பண்ணையாட்கள் யுகாந்தகாலமாக ஏழைமைப்பட்டு ஏககித் தவிக்கிறார்கள்.

ஆனால், புதுமனப்பாங்கு நாட்டில் தலையெடுத்துக் கிளரிக் கொண்டிருக்கின்றது. பீஹார மாகாணத்திலும் குவெட்டாவிலும் பயங்கரமான பூகம்பங்கள் உண்டாயின. அதனால் இக்காலத்துக் கொவ்வாத பழைய கட்டடங்கள் நொறுங்கித் தூளாயின; புதிதாக அமைக்கப்பெறும் இந்நியாவில் நவீன மோஸ்தரான குவெட்டா பட்டணமொன்று கட்டுவதற்கு வழி ஏற்பட்டது. இந்தப் பூகம்பங்களைப் போன்ற கிளாசிக்ஸ் நமது ஆசிர விவகாரங்களிலும் ஒழுகக்களிலும் மதசம்பிரதாயங்களிலும் சமூகக் கூட்டங்களிலும் உண்டாயிருக்கின்றன; இதற்கு அறிகுறியாகவே மேற்கூறிய பூகம்பங்கள் உண்டாயின என்னலாம். தேவலோகத்து யானையின் மீது தளவாடம் போட்டு ஏறுமுன் அஃது எப்படி அழுகு நீக்கப் பெறுமோ அப்படிப்போல ஹிமயப் பர்வதம் தன்மீது படிந்துள்ள

ஹிமயப் படலத்தை உதறி யெறிகின்றது என இம்மாறுபாட்டை வர்ணித்துக் கூறலாம். அப்பருவத்தின் கொடுமுடிகள் இனிப் பாழாய்க் கிடக்கலாகாது; அதன் கணவாய்களில் ரெயில வண்டிகள் போடவேண்டும்; அதன் உள்ளகுகளுளே இருக்கிற குகை முதலான இடுக்கிடங்களை ஏரோபளேனிலேறிச் சோதிக்க வேண்டும்.

மகத்தாயுள்ள பிரம்மபுத்திரா நதியின் நீரிலிருந்து மின்வலியுறப்பதிசெய்து அசசகதியின் வாயிலாக அநேக பெரிய தொழிற்சாலைகளை நடப்பிக்கவேண்டும், அநேக வீடுகளுக்கு ஒளியளிக்க வேண்டும்; இந்தியாவின் உயிரேபோன்று ஓடும் கங்காநதி ஜலத்தின் ஒரு திவலையேனும் உவர்க்கடலில் விழாது வீணாகக் கூடாது; கம்பிரமாகப் பாயும் ஸிந்து நதி மேலும் மேலும் பற்பல எடார்களைச் செழுந் தோட்டங்களாகுமாடிச் செய்யவேண்டும்.

நமமவர்கள் நமமுடைய தாமம் இன்னதென்றும் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் இன்ன வென்றும் தெரிந்து நடக்கப் பழக வேண்டும்; அப்படிப்பழகினால் நமது போர்ப்படை தேசியப்படை எனத்தக்கதாகும். அநதப்படையினர் விவேகசாலிகளாக நடக்க வேண்டும்; அதற்கு அடையாளம் அவர்களெல்லாரும் ஒருமித்து ஓரிடத்தில் உண்ணத்தொடங்குவதேயாம். இப்பொழுதுள்ளபடி பார்த்தால், ஆட்களைப் பலவந்தமாகப் பட்டாளத்திற் சேர்க்கத் தலைப்படுவாராயின் அங்ஙனம் சேருமபடையினருள் பல விதமான மதபேதங்களும் ஆசாரபேதங்களும் இருக்கும். அவரவரும் வேறு வேறுகச் சமையலசெய்து சாப்பிட வேண்டுமென்பார்கள். அங்ஙனமாயின் ஆயிரக்கணக்கான அடுக்களைகள் அமைக்கப் பெறவேண்டும். அங்ஙனம் ஆயிரக்கணக்கான முடுக்குகளில் அவரவரும் தனியே சோறு உண்கையில் சத்துருக்கள் வந்து நமது ரண நிலைகளையெல்லாம் கைப்பற்றிக் கொள்வார்கள்.

போர்கள் இன்னும் அற்றுப்போகவில்லை; கொள்ளையடிக்கும் நோக்கம் மானிடவாக்கத்திற்கு இன்னும் ஒழியவில்லை. ஒரு நாடாருக்கும் பிறநாடாருக்கும் அந்நியோந்நியமும் அமைதியும் சமாதானமும் சுகவாழ்வும் ஏற்படுவதற்கு குறைந்தபட்சம் இன்னும் ஒரு தூறு வருஷமாவது வேண்டும். ஒவ்வொரு நாட்டாரும் தத்தமக்குரிய நிலையில் வந்து அமர்தாலொழிய அத் தகைய சமாதானம் ஏற்படாது; அந்நிலை ஒருநாள் வரலே வேண்டும். நாம் பிறர்மீது படையெடுத்து அடக்கவேண்டாம், பிறர் நம்மீது படையெடுத்துப் பாயவிடக்கூடாது. கடவுள் நமக்குப் பந்தோபஸ்தான எலலை கடடிக கொடுத்துள்ளார்; அவ் வெலலைக் களை நம் மக்களே மண்ணிலும் விண்ணிலும் கடலிலும் நன்றாகக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந் நோக்கம் ஈடேறும் பொருட்டேனும் நம்மவர்களெல்லாரும் ஒருங்கே சேர்ந்து ஊணிலலா உணவு அப்போதைக்கப்போது உண்ணவேண்டும். அவ்வுணவு புஷ்டிகரமானதாயிருக்க வேண்டும் இப்படிப்பட்ட ஸங்க போஜனத்திற்கு அதிகாரிகளும், உத்தியோகஸ்தர்களும் கலாசாலைப் புலவர்களும் மாணவர்களும் வரவேண்டும். மாணவர்கள் முக்கியமாக வரவேண்டும்; ஏனெனில், இனிவருங் காலத்தில் நம் நாட்டைக் காக்கத் தக்கவர்கள் அவர்களேயாவார்கள்.

‘ஜனாபா’க்கண்களிலும் மற்றுமுள்ள சாககார தஸ்தவேஜுகளிலும், ‘ரிபோர்ட்டு’களிலும் ஜாதி, குலம், மதம் ஆகிய இவைகளைக் குறிப்பிடும் வழக்கத்தைத் தவிரக்க வேண்டும். இப்படித் தவிர்க்காவிட்டால் இனப் பாகுபாடு செய்யும் நோக்கம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். நாம் செய்யும் சட்டங்கள் ஓரினத்திற்கெனக் குறிக்கப்பெறலாகாது. எல்லா ஜனங்களுக்கும் பொதுவாகவே இருக்கவேண்டும். இந்தியாவிலுள்ள ஹிந்துக்கள், முகம்மதியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள், பௌத்தர்கள் ஆகிய இவர்களெல்லாருக்கும் தங்கள் தங்கள் மனைவிமக்களிடத்தும் அயலாரிடத்

தும் ஒரேவிதமான இயற்கை அனபு இருக்கிறதென்பது உண்மை. நாட்டின் நன்மைக்காவது அபிவிருத்திக்காவது சாதகமாயில்லாத வழக்கங்களை யெல்லாம் இரக்கமின்றிக் கைவட்டிவெண்டும். ஒரு வருக்கொருவா சண்டைபோட்டுக் கொள்கிற அரசியல் வியவகார வாதிகளும் இனச் சராபு வாதிகளும் வெளியேறி வாதிக்கத் தலைப் படுமுன் வானசாஸ்திரம் படித்து அண்டகோளங்களின் சாரங்களை கண்டறிந்து, அநதச் சாஸ்திரத்திற் பரீகைக் கொடுத்துத் தேறும் படி கட்டாயப்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உலகத்தின் அகண்ட வடிவத்தையும் தங்களுடைய சொந்த அறப் வடிவத்தையும் உணர்ந்து அறிவு மேற்கொள்வார்கள்.

மதாசாரியாக்களாக (சமய குருக்களாக) விருமபுகிறவர்களெல்லாரும், அவர்களில் எல்லா மதத்தவர்களும், தத்தம் மதத்துக் குரிய முக்கியமான சமய நூல்கள் மாத்கிரமே யல்லாமல் பெரிய புறச் சமய நூல்களையும் நன்றாகப் படித்துப் பரீகைக் கொடுத்துத் தேறவேண்டும். அவ்வனம் தேறியபின், அவர்களுக்கு ரெயில் வேகங்களில் இலவசமாகப் பிரயாண டிக்கட்டுகள் கொடுத்துப் பெரிய மலைகள் ஆறுகள் ஏரிகள் ஆகிய இவைகளின் மகத்துவத்தை அவர்கள் பார்த்துணருமபடி செய்யவேண்டும்.

பள்ளிக்கூடங்களின் விடுமுறைக் காலத்தில் மாணவர்கள் தேசத்தை எவ்வளவு சுற்றிப்பாக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சுற்றிப் பாக்குமபடி உபாததியாயாகள செய்யவேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தாக்கள் உண்மையில் ஜன சேவக்களாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். துரைத்தனத்தார் பணச் செலவு செய்து அங்கங்கே யுள்ள வீர வாலிபர்களைத் திரட்டி வட துருவப் பிரதேசத்திற்கும் தென் துருவப் பிரதேசத்திற்கும் போகச் சாகஸம் செய்யவும் ஹிமய மலையின் (பிரமமாண்டமான கொடுமுடிகளின்) மீது ஏறத்துணிவு கொள்ளவும் தூண்ட வேண்டும். நமது கடல்களில் நமது கப்பல்கள் நிறம்பி நடமாட வேண்டும், வானத்தில்

நமது ஏரோப்ளேன்கள் சஞ்சரிககவேண்டும. நமது நாடுகளிற் சுறு சுறுப்பும் தெய்வ பத்தியும் தேச பத்தியும் ஜீவகாருண்யமும் உள்ள ஜனங்கள் சுகமாக ஜீவித்திருக்கவேண்டும்.

விடிவு காலம் வரதுவிட்டது; ஸாரதா சட்டம் வரதுவிட்டது; புனா உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது, தேவதாசி மசோதா வரதுளது, இந்திய சிற்றரசுகள் பலா தத்தம் ஆட்சிப் பிரதேசங்களிற் குடியரசு யுரிமையின் ஜாடை காட்டவேண்டுமென்று முழுமுரமாக முற்படுகிறார்கள்; இவையெல்லாம் இக்காலத்துப் போகக்கூடும் குறிசுளாம். இந்தியாவின் ஜீவகளை அற்றுப் போகவில்லை; அற்றுப் போகாது என்று மேற்சொல்லிய திருஷ்டாந்தங்களால் விளங்குகின்றது. ஐம்பது வயதாகி இறக்கும் பருவத்திலிருக்கும் கிழவன் இததனை காலம்குமபகாணனைப் போல தூங்கிப் பாழாய்ப் போனோமே என்று இப்பொழுது எழுந்து, சூரியோதயத்தைக் கண்டு களிப்பவன் போல தேசத்தின் முற்போக்குக்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடச் சித்தமாயிருக்கிறான். மதுபானத்தை மறுக்க முயன்று அமெரிக்கா தேசத்தாரா சாதிக் முடியாமற் சோர்வுற்றதைக் கண்ட பின்னரும் இவன் அதைத் தீர்த்துடன் சாதிக் தீராமானிக்கிறான். வாதங்களையும் வழக்குக்களையும் பரிஷ்கரிப்பதற்கு வானையே துணைகொள்ளும் இந்நாளில் இவன் எத்தகைய வழக்கையும், விலலங்கத்தையும், வல்லடியையும் மாய்ப்பதற்கு அஹிமசையே அற்புதமான ஆயுதமாகக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றான் இந்தியாவிற்கு கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் தவித்துத் தத்தளிப்பதைத் தடுப்பதற்குப் பரிகாரம் காப்ப நிரோதமா, மஞ் சூரியா—மொசசையா (Soya beans), ஸவராஜ்யமா என்று இவன் தீவிரமாகப் பரியாலோசனை செயது கொண்டிருக்கிறான்.

‘லீக் அவ் நேஷன்ஸ்’ எனலும் நானா தேச சங்கம் அலைவுற்று அசைவற்று அமாநதுள்ள ஜினீவா ஏரிக்கரையில் உட்கார்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் இந்தியா

விறகு வந்து சில காலம் தங்கியிருக்கும்படி அதனை அழைக்கலாகாதா என்று எண்ணுகிறான், ஏனெனில், ஜாதிப்போர், பாஷைப்போர், கலைப் போர் ஆகிய இவை யெல்லாம் இந்தியாவில் தலையெடுத்தாடுகின்றன. இவைகளை யெல்லாம் சமரசப்படுத்தி சமாதானமுண்டாக்குவது அந்தச் சங்கத்தின் நோக்கம். ஆதலின் இவை இருக்கிற இடத்திலேயே அச் சங்கத்தாநிலைகொண்டு விவகரிக்கத்தகும். அமளி யில்லாததோ மூலையில் அச் சங்கத்தா அமாந்து ஆலோசிப்பது தகாது, பாஸியிஸ்ம், ஸோஷலிஸ்ம் அல்லது கம்யூனிஸ்ம் எனனும் மூவகை ஆட்சி முறைகளுள் எது இந்தியாவிற்கு ஏற்றதென்று ஆலோசிக்கிறான். பரகதியைப்பற்றிய நினைவு இப்போது நமக்கு ஏன், இம்மைக் கதியைச் சாப்படுத்திக் கொண்டபின் அதைக் கைக்கொள்ளலாகாதா என்று ஆலோசிக்கிறான்.

இந்திய ஜனங்களெல்லாரும் பேசத்தக்க பொதுவான பாஷையொன்று இருக்கவேண்டுமென்னும் ஆவசியத்தை இந்தியர்கள் இப்பொழுது உணருகிறார்கள். முன்னால வடமொழியிலும் 'பாஸி' மொழியிலும் சமபாஷித்து வந்தது போல இப்போது ஹிந்துஸ்தானியில் சமபாஷிக்கலாமென்று நினைக்கிறார்கள்; தம் மாகாணத்து விவகாரங்களைத் தம் தாய் மொழியிலும், தேசாந்தர விவகாரங்களை அங்கில மொழியிலும் நடத்திக் கொள்வதோடு கூட ஹிந்துஸ்தானியைப் பொது மொழியாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு ஜாதியும் ஒவ்வொரு இனப்பகுதியும் இப்போது விழிப்புற்று இருக்கின்றது. இனப்பகுதிக்களாசகி தீமைகளை ஏற்பட்டதெனத் தோன்றிய போதிலும், உண்மையில் அது தெய்வா தீனமாகாமது நனமைக்கே வந்ததாகும்; கால காலமாக உணர்ச்சி வற்றிருந்த ஜாதியாக்களை அஃது ஊக்கி புணர்ச்சி யூட்டி எழுப்புகின்றது. உடலைச் சுத்தப்படுத்தி வளர்ப்பதற்கு ஆமணக

கெண்ணெய் எப்படி அவசியமோ அப்படி இந்தக் குலாபிமானக் கிளர்ச்சி சமூகத்திற்குப் பேதிமருந்து கொடுத்தது, குடலிலுள்ள அழுகடுகளையும் அசுத்தங்களையும் போக்குவதற்கே வந்தது என போம். வயிற்றில் ஆமணக்கெண்ணெய் வேலை செய்யும்போது வயிற்றுப்புறட்டலுண்டாகும், நோவெடுக்கும், ஆனால், அது தன் வேலையைச் செய்து முடித்தபின் எவ்வளவு ஆறுதல் ஏற்படுகின்றது, நெடுங்காலமாக அடைபட்டிருந்த அழுகடும் அசுத்தமும் களைந்தெறியப்பட்டபின் என்ன பலம், என்ன ஆரோக்கியம், என்ன ஆனந்தம் தோன்றுகிறது! இனி ஒரு ஜாதியார் மறறொரு ஜாதியாரைத் தூஷிக்கமாட்டார், நம் நாட்டை பிராமமணாவஞ்சிததுக் கெடுத்துவிட்டார், கூத்ததிரியா துரோகம் செய்தார், வைசியா வீணாக்கினார், சூத்திரா சூதுசெய்தார் என்று முன்னாளிற் சொல்லியதுபோல இனி எவரும் சொல்லமாட்டார்; இனி ஒவ்வொருவருக்காக எல்லாரும், எல்லாருக்காக ஒவ்வொருவரும் ஒன்று பட்டு நின்று உழைப்பார்கள் ஆலமரம் தன் விழுதுக்களுக்காகவும் அதன் விழுதுகள் ஆலமரத்துக்காகவும் நிற்பதுபோல நிற்பார்கள். இந்தத் தேகாத்ம் யாததிரையில இந்நியாவிலுள்ளவரெல்லாரும் ஒருவரோடொருவர் ஒத்துழைக்கவேண்டும், ஹிந்துக்களும் முகம் மதியார்களும், கிறிஸ்தவர்களும் பௌத்தர்களும், ஜைனர்களும் பாரஸிகளும் ஒன்றுபட்டிருக்கவேண்டும்; ஏனெனில், இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தத்தம்மக்கு விசேஷமாபுள்ள கலவியையும் கலையையும் குணத்தையும் கொலத்தையும் இந்நியாவிற புகட்டி இருக்கிறார்கள். இந்நியா என்பது அழகான சித்திர கம்பளம் போன்றது அதிலுள்ள ஒவ்வொரு வாணமும் அழகும ஒவ்வொரு ஜாதியாரால் கொடுக்கப்பட்டது.

நமது எண்ணம் ஈடேறுவதற்கு எத்தனையோ காலம் செல்லும் எத்தனை காலம் சென்றாலென்ன? யுகங்களும் மனவந்தரங்களும் மகாகற்பங்களும் புரண்டு புரண்டு வரும் இந் நாட்டாராகிய

நாம் கால நீட்சியைப் பொருட்படுத்துவோமோ. உத்தம பாவனை யான நமது நோக்கம் இன்னதென்று நாம் நிச்சயப்படுத்திக்கொள வதே முக்கியமான காரியம். இந்நாட்டுச் சிறுவர்கள் அந்நோக் கத்தை முன்னாளில் சாதித்துள்ளார்கள், இனிபும் சாதிப்பார்களென்று நாம் நம்பலாம். பாரதமாதா ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்கள் சோமபி அயாநது தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள். பிற நாடுகளோ டொத்துப் பிரபலமாக விளங்கவேண்டுமென்னும் சங்கற்பத்துடன் விழித் தெழுந்து இப்போது முன்னடந்துகொண்டிருக்கிறாள். இவ் விஷயமொன்றே நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கத்தக்கது. நாம் பின்னுகுப் போகலாகாது. தயங்குகிறவனைப் பின்னால் விட்டுவிட வேண்டும். ஒரு கப்பல் துறைமுகத்தினின்று பயணம் புறப்படும் போது சிறிது தூரம் வரையில் வழிகாட்டியாக மற்றொரு கப்பல் அதற்குத் துணைபோய், நின்றவிடுகிறது பயணம் புறப்பட்ட கப் பலோ, வழி காட்டியை அவ்விடத்திலே விட்டு விட்டு முன் செல் லுகின்றது. அதுபோல நாம் முன் செல்லவேண்டும். வழி காட்ட வந்தவன் போய் விடானே யென்று நாம் ஏங்கித் திகை தது நிற்கக்கூடாது.

பல மனையாட்சி:

மற்றொரு நாள் எங்கள் கிளப்பிற் சேர்ந்த சில மாண்புமிகு இந்தியாவில் வழங்குகிற பல மனையாட்சியைக் குறித்துத் தங்களுக்கு சூச சொல்லுமபடி என்னைக் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லியதைச் சுறுகிக் இங்குக் குறிப்பிடுக.

அநேகம் பெண்டிரை ஒருவன் ஏக காலத்தில் மனைவியாகக் கொள்ளலாமென்பது இந்தியாவில் இன்னும் சட்ட சமமதமாக இருப்பது இந்தியாவுக்கு ஓர் அவசரமே. இந்து ஜன சமூகத்தின் உத்தம கொள்கை ஒருமனையாட்சியே, ஒருவன் ஒரே மனைவியை மணக்கவேண்டுமென்பதே அவர்களுடைய மதம், அந்தக் கொள்கையையே இந்தியாக்கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறார்கள். உதாரண

மாக, ஸ்ரீ ராமரை 'ஏக பத்னி ஸதிதே விரத' (ஏக பத்தினி விரதன்) என்று புகழ்ந்து கொண்டாடுவதைக் காண்க. ஆனால், இந்து சமூக வாழ்க்கையின் ஆரம்ப தகையில இச சிறந்த விதியி னினதும் வழுவுவதற்கு ஐந்து காரணங்கள் ஏற்பட்டன.

முதலாவது, ஆரியர்கள் தஸ்யுக்கள் என்னும் அனாரியா களோடு போ புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள், போப ப டை யைப் பலப்படுத்துவதற்கு ஆண பிள்ளைகளை அ தி க மாகப் பெற வேண்டிய ஆவசியகம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அந்தக் காரணத்தினாலேயே குடித தொகை அதிகமாக வேண்டுமென்று இந்நாளில ஜாமனிக்காரரும் இதாலிக்காரரும் பெரும் பாடுபடு வதைக் காண்க. ஆகையால் அரசர்களும் கூத்திரியர்களும் அநேக மகளிரை மணந்து அநேக ஆண மக்களைப்பெற வேண்டி ஒரு மனையாட்சி முறையைக் கை விட்டனர் ஒரு மனைவியுண் டாயின வருஷத்திற்கு ஒரு பிள்ளையே பெறுவதற்காகும்.

இரண்டாவது, விஸ்தாரமான நிலங்களைப் பண்படுத்தி பயிரிட வேண்டி இருந்தது அந்தக்காலத்தில கருவிகளின் சகாயம் மிகச் சொற்பம். ஆளவீனையே அதிகமாக வேண்டியிருந்தது மனைவி யும் மக்களுமே உற்ற வினையாட்களாவார்கள். யஜமானனென்றும் வேலைக்காரனென்றும் எண்ணம் எவருக்கும் இ ல லை. கூலி வாங்கத் தக்கவா எவருமில்லை. லாப நஷ்டங்களை எல்லாரும் சம மாகப் பங்கிட்டுக் கொள்ளத் தக்கவர்களாவார்கள். ஆதலின் குடுமபமே உத்தமமான கூட்டுறவுச் சங்கம் இதற்காகவே பண்ணை யாட்கள் ஒரு மனைவிக் கதிகம் கலியாணம் செய்து கொள்ள லானார்கள்.

மூன்றாவது இந்து ஜனங்கள் அவலம்பிக்கிற சாமானியக் கொள்கையின்படி இறந்து போன பிதருக்களுக்குத் திருப்தி செய்து அவர்கள் நற்கதியடையும் பொருட்டு சிராததம் முதலிய

காமாக்களசெய்வது பெருங் காரியம்; அந்தத் திதிகளில் பிதுரு திருபதியின் பொருட்டு அனனம் வஸ்திரம் தக்ஷிணை முதலியன அளிப்பது அவசியம். பிதுருக்களுக்கு பிண்டம் அளிப்பதற்குப் புத்திரன் வேண்டும் முதல் மனைவினால் புத்திரன் இல்லாதவர்கள், 8 வருஷங்களுக்குள் அவள் பிள்ளைபெறவில்லை பென்றால், மற்றொரு மனைவியை புருஷன் ஏற்கத்தகுமென்று மதுதாம் சாஸ்திரம் விதித்திருக்கின்றது. 10 வருஷங்களுக்குப்பின் அவளுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் இறந்தே பிறந்தாலும், 11 வருஷங்களுக்குப் பின் பெண்களே பிறந்தாலும் புருஷன் மற்றொரு மனைவியை ஏற்கலாம் எனப்பது விதி.

நான்காவது வல்லரசாக்களும், பிரபுக்களும், செல்வவான் களும் காமாதூரத்தினாலும் போகப் பிரியத்தினாலும் எத்தனை அழகிய மாதாக்களை மணக்கக் கூடுமோ அதனைப் பேரை மணக்க லானார்கள். ஞானியென்று உலகோர் புகழும் சாலமனும் இறந்த எண்ணத்தோடே மணம்புரிந்துகொண்டார். உலகுக் கெல்லாம நீதிநியமமெல்லாம் வசூலாக அவதரித்த ஏசுநாதரும் அவர்மீது குறைகூறவில்லை எனப்பது கவனிக்கத் தக்கது.

ஐந்தாவது, அடிக்கடி நிகழ்ந்த போர்களில் அநேகம் ஸ்திரீ களை வெற்றியாளர் சிறைப்பிடித்து, தமக்கு மனைவியர் இருந்தும், வைப்பாட்டிகளாக வைத்துக்கொண்டனர்.

எல்லா ஸ்திரீகளிடத்தும் குழைந்தைகளிடத்தும் ஹிந்து மதம் மிக்க கருணை காட்டியுள்ளது. ஒவ்வொரு வைப்பாட்டிக்கும், ஒவ்வொருவனுக்குப் பிறந்த குழந்தைக்கும் பிதுரர்ஜித பாததியம் கொடுக்கவேண்டும்; அஃதில்லையெனின், ஜீவனுமிசமாவது கொடுக்க வேண்டும், என ஹிந்துமதம் விருமபியது. சிற்சில வங்கன் முறை களும், கற்பழித்தலுங்கூட இழிதரமான விவாக முறைகளென அங்கீகரிக்கப்பட்டன; அனெளரஸ புத்திரர்களும் ஒருவாறு ஒளர

ஸர்க்ளெனவே ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டனா. மிகச் சிறந்த இநத தயாளச் சிந்தையினின்று வெகுமனையாட்சிமுறை ஒருவாறு தலை யெடுத்தது. பிறநாடுகளில் விவாகஞ் செயதுகொண்ட ஒருவனாற் கற்பழிக்கப்பட்ட மானு கற்பழிந்த மாடுதெனவும், அவனால வைப பாட்டியாக வைத்துக்கொள்ளப்பட்டவன் வங்கண மாடுதெனவுமே கணிக்கப்படுவார்கள; ஆகையால் அநத ஜாரபுருஷன் ஒருமனையாள னெனவே சட்டத்தின்படி கருதப்படுவான ஏனெனில் மனையா ளெனத் தக்கவன் அவனுக்கு ஒருவனே. இநதுக்கருளுளோ வெனின் காந்தாவ விவாகத்தினாலேற்பட்ட வங்கணமானும், பைசாச விவாகத்தினாலேற்பட்ட கற்பழிமானும் மனைவியராகக்கணிக்கப்பட் டனர்; இங்ஙனம் சாஸ்திரீயமாக விவாகமாடின ஸ்திரீயல்லாது இரண்டு மனைவியா கூடினா.

முகமமதியரின ஆட்சியும் ஆங்கிலத்தவரின ஆட்சியும் ஏற பட்டபின் இநதத்தீமை, அவர்களுக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இநநாட்டில் அதிகரித்தது. மநு, யாக்குவல்கியா, நாரதா, தேவலா முதலான ஸ்மிருதிகாததாக்களின் உயர்தரமான உத்தம நோக் கத்தைப் பொருட் படுத்தாமலோ, அல்லது, அறியாமலோ இழிகுல வழக்குக்களைச் சாஸ்திரீயமாகப் பாராட்டினா, மதசம்பநத மான விஷயங்களில் தாங்கள் தலையிடுவதில்லை எனனும் சாக்கு வைத்துக்கொண்டும், பிராமமணாகளுடைய கொடுமையினின்றும மற்றவர்களைத் தப்பிக்கிறோமென்னும் சாக்கு வைத்துக்கொண்டும், அவ வெற்றியாளா ஹிநது விவாகச் சட்டத்தை இங்ஙனம் தாறு மாறு ஆக்கினா.

மற்றொரு விஷயம் எனனவெனில், ஆட்சிபெற்ற முகமமதி யாகளும் அங்கிலத்தவரும் பிறமத சம்பிரதாயங்களுையாவது ஜன சார விவகாரங்களுையாவது ஆராயந்து தெரிந்தவாகளல்ல. அவற் றைத் தம் ஆசாரங்களோடு ஒத்துப் பாதது உயாவு தாழ்வு கண்டறிந்தவர்களும்ல்ல. தங்களுடைய மதாபிமானத்தினால்

ஹிந்துக்களை அஞ்ஞானிகளென்றும் மிலேச்சர்களென்றும் நாகரிக மற்றவர்களென்றும் அவர்கள் நினைத்தார்கள்; ஹிந்துக்களுக்காக உயர்ந்தி முறை இல்லை யென்றும் நினைத்தார்கள். ஆதலால் ஹிந்துக்கள் எத்தனை பெண்களையேனும் மணந்து கொள்ளட்டுமென விட்டார்கள். அவ விஷயத்தில் எவ்விதமான தடையும் நிரப்பாதமும் செய்யாராயினா

ஒருவன் இரண்டாம் மனைவி ஏற்குமுன் அனுசரிக்க வேண்டுமென்று மறு விதித்துள்ள கண்டிதமான நிரந்தனைகளையும் நிர்ப்பந்தங்களையும் அவ்வாட்சியாளர் பொருட்படுத்தவில்லை. புருஷன் இரண்டாம் மனைவி ஏற்குமுன், முதல் மனைவிக்குத் தன் ஆஸ்தியில் மூன்றிலொரு பகுதியை கட்டாயமாகக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று யாக்குவல்கியா விதித்துள்ளார். அவ விதியை அவ வெற்றியாளர் மதித்துப் பாராட்டவில்லை. முதல் மனைவியை நீக்கவேண்டுமானால், அவள் வியபிசாரியென்றேனும், மலடியென்றேனும், தீரா நோயாளி யென்றேனும், மற்ற வேறு வகையிலேனும் அவள் மீது குற்றஞ் சொல்வதற்கு இடமிருக்க வேண்டும். இவ்விதமான குற்றம் ஒன்றும் இல்லாதிருக்கையில் மறு மணம் புரிகிறவனைத் தண்டிக்க வேண்டும் நாரதர் தம் சாஸ்திரத்தில் விதித்திருக்கிறார். இந்த விதியை வற்புறுத்தாமல் காற்றடிக்க விட்டு விட்டார்கள்; இந்த வலகத்தைப் பாழான பலமனை யாட்சி முறையில் ஆழத்தி விட்டார்கள்; அதனால் குழப்பம் மேலிட்டது. பல மனைவியர்களை மணப்பதற்குத் தடைகளே இல்லாமற் போயிற்று. எல்லாரும் தாராளமாக ஒன்றுக்காக மனை பெண்களை மணக்கலானார்கள்; இஃது இந்தப்போக்கிலே போயிருந்தால் ஒரே இருள் மூடிக் கொண்டிருக்கும், குழப்பத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இராது. முறை துறை எனபது இல்லாமற்போம். ஆனால், ஹிந்துக்களுக்கான ஜாதியபிமானமும், அவர்களுடைய குலத்தலைவர்களின் கடப்பாடும் குறுக்கிட்டு

பலமனையாட்சி எனலும் தீமை பெரிதும் பரவி ஹிந்துக்களின் நீதிமுறையைத் தலைகீழாகக் கெடுத்து அவர்கள் நாசமாகாதபடி தடுத்துக் காத்தன.

இப்போது முஸ்லிம பரிபாலனாதிகாரிகளும் பிரிட்டிஷ் பரிபாலனாதிகாரிகளும் தாங்கள் முதன முதற் செயதகாரியம் தவறான தென்று கண்டுகொண்டார்கள், முதற் கோணல் முற்றுநகோணலாகிவிட்டதென உணரகிறார்கள்; ஹிந்து சாஸ்திரங்களின் விதிகளைவற்புறுத்தாததனைபெருமகேடு விளைந்தெனப் பச்சாததாப்பப்படுகிறார்கள். அநதப் பண்டை தாம் சாஸ்திர விதிகளைத் திருமப அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென ஆசைப் படுகிறார்கள்; ஆனால் அங்ஙனஞ் செய்யச் சுகதியற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள், அவ்விதிகளை இப்போது அமுலுக்குக்கொண்டுவர வேண்டுமாயின், அதற்கெனப் புதிய தேசச் சட்டம் உண்டாகக் வேண்டியிருக்கிறது. ஹிந்துக்களும் தங்களுடைய பழைய தாம்சாஸ்திர நிபந்தனைகளிலிருப்பதியிலலாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள், அவற்றினும் கடுமையான நிபந்தனைகள் ஏற்படுத்த விருமபுகிறார்கள், ஒருமனையாட்சியையே எப்பாடு பட்டிம் நிலை நிறுத்த வேண்டுமென விருமபுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சந்தாப்பத்தில ஒருத்திக் கதிகமான மனைவியை மேற்கொள்ளலாமென்று மனு, யாக்ஞவல்கியா, நாரதா முதலான தாம் சாஸ்திர காததாக்கள் சொல்லியதைபுங்கடந்து, அவ்விதக்கொழுக்கத்திற்கும் இடம் வைக்கலாகாதென்கிறார்கள். ஹிந்துக்களுள் பலமனையாட்சியே கூடாதென்று ராய சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென இப்போது ஒரு மசோதாவும் சட்டசபையிற் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்

நமது துரதிருஷ்ட வசமாக இந்த மசோதாவை எல்லாரும் ஒருமனமாக ஆதரிக்க முடியாதிருக்கின்றது. ஏனெனில், இது ஹிந்து ஜன சமூகத்திற்கு மாததிரமே அனவயிக்கத்தக்கது. ஜனத தொகுதியில் ஒருபகுதியாருக்கு மாததிரம் பொருந்தக்

கூடிய தண்ட நீதியை வற்புறுத்தலாகாது. அது விரும்பத்தக்க காரியமன்று. ஹிந்து மக்கள மாத்நிரம் மது உண்ணக்கூடாது, அல்லது முகமமதியர் மாத்நிரம் மதுவுண்ணக் கூடாது, கிறிஸ்துவர் மாத்நிரம் மதுவுண்ணக்கூடாது என்று சட்டம் செய்பலாமா? ஹிந்துக்கள் மாத்நிரம் பல மனைவியரை விவாகஞ் செய்துக கொள்ளக் கூடாதென்று சட்டமேற்படுத்துவது இது போலவே யாகும். ஒரு காரியத்தை ஒரு பகுதியார் செய்தால் குற்றம், மற்றவர்கள் செய்தால் குற்றமில்லை என்று சொல்வது அநியாயமல்லவா. 'மாமியா உடைத்தால் மண கலம் மரும்கள் உடைத்தால் பொன்கலம்' என்று சொல்லும் வாதம் இக்காலத்தில் ஏற்குமா? ஏற்காது இது குற்றஞ் செய்தவர்களே மற்றவர்களைத் தண்டிப்பது போலாகும்

உதாரணமாக பல மனைவியரை மணந்துள்ள முகமமதிய னொருவன் நீதிபதியாக வீற்றிருந்து, பல மனைவியரை யேற்ற ஹிந்துவை இந்தியன் பினலகோடு 494-ம் பிரிவினப்படி தண்டிக்கக் கூடும். இன்றைக்கும் இவ் விபரீதம் நம் நாட்டில் நடைபெறு கின்றது. நீதிபதி ஹிந்துவாயிருக்கிறான், அல்லது முகமமதிய யை இருக்கிறான்; இவர்களிருவரும் பல மனைவியரை விவாகஞ் செய்து கொள்ளத்தக்கவர்களே, ஆயினும், ஒரு மனைவி இருக்க மற்றொரு மனைவியை விவாகஞ் செய்துகொண்ட குற்றத்திற்காக இந்நிய கிறிஸ்தவனொருவனை அந்த நீதிபதி தண்டிக்கக் கூடும். இவ் விஷயத்தைப் பெருமபாலா இன்னும் கவனிக்கவில்லை, ஏனெ னில், இந்திய கிறிஸ்தவர்கள் கொஞ்சமாய் இருக்கிறார்கள். அவர் களிற பல மனைவியரை ஏற்பவர்கள் ஆரியராய் இருக்கிறார்கள். இப்படி யில்லாமல் இது பெருஞ் சமூகத்தாராகிய ஹிந்துக்களின் விஷயமாயிருந்தாலும் முகமமதியர்களின் விஷயமாயிருந்தாலும் இந்நதக் குற்றம் அதிகமாக வெளி வரும், பெரிதாகவும் தோற்றும்.

மேற்சொல்லிய மசோதாவை வற்புறுத்துவதனால் (ராஜ சட்டத்திற்கு அவதூறு வராதிருக்கும் பொருட்டு) விதிவிலக கொண்டு இருக்கவேண்டும்; அஃதாவது, அநேக மனைவியரை மணந்து கொள்ளத்தக்கவனான நீதிபதி ஒருவன் பலமனையாட்சிக் குற்றம் சாட்டப்பெற்றவனை விசாரித்துத் தண்டிக்கலாகாது என னும நியமம் விதிப்பதே. ஒருவனது பலமனையாட்சி குற்றமற்றது, வேறொருவனுடைய பலமனையாட்சியே குற்றம் என்று சொல்வதை எவரும் ஏற்கா அப்படி ஒரு பகுதியாருக்கு மாத திரம் ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டிய ஆவசியகம் இல்லை. நோமையான வழி எதுவெனின் ஹிந்துவாயினும், முகமமதியனாயினும், கிறிஸ்தவனாயினும், ஜைனனாயினும், பௌத்தனாயினும் மற்றெந்த ஜாதியானாயினும் பல மனைவியரைக் கொள்ளக்கூடா தென்னும் விதிக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டுமெனச் சட்டம் செய்வதேயாம். அப்படிப்பட்ட சட்டம் ஏற்படுவதற்கு இன்னும் சிறிது காலம் செல்லுமெனினும், காலம் தாமதத்தேனும் அஃது ஏற்படுவது நன்று. அதற்கிடையில் கடந்து போன பிழைகளை நாம் திருத்திக் கொள்ளலாம்; மனைவியிருக்க மனைவி ஏற்பவனிடமிருந்து பிரிந்து முதல் மனைவி தனியே வாழவும் கணவனிடமிருந்து ஜீவனாமிசம் பெறவும் அவளுக்கு உரிமை அளிக்கலாம்; இப்போது இந்த உரிமை அவளுக்கு இல்லையென ஹைக்கோர்ட்டார் சொல்லுகிறார்கள்.

மேற்சொல்லிய எனது பிரசங்கத்தைக் கேட்டு இந்தியா விலுள்ள பெண் மக்களுக்கு என்ன தேவை, அவர்கள் சீர்ப்படுவதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்ள ஆவல கொண்டவர்களாய் அங்கிருந்த மாதர்மணிகள் சிலர் அவ் விஷயமாகப் பேசும்படி என மனைவியைக் கேட்டுக் கொண்டனா. ஆதலின், என் மனைவி, பிரசங்க முறையாய் இல்லாமல், அவா

களுடன் சல்லாபமாகப் பேசினான். அவன் பேசின விஷயப் பொழிப்பு வருமாறு:—

இந்திய மாதர்கனின் தேவை

இந்திய மாதர்களுக்கு வேண்டிய அவசியமான தேவைகள் யாவை? முதன் முதல அவர்களுக்கு வேண்டியது பொருளாதார ஸ்வதந்திரமே ஆகும் 'கோடி விததையும் கூழக்காகவே' அல்தாவது வயிறு எனபது ஓர் அசசாணி, உலகம் முழுதும் அதனிற் சமுலு கினறது என்று அநத சாஸ்திர நிபுணராகிய சாணக்கிய ரென னும பெரியார் கூறியுள்ளார். ஆகையால் பிறரை எதிர பாராமல தனக்குவேண்டிய அளவு உணவும் உடையும் ஒருவருக்கு இருக்கப பெற்றாலொழிய, அவா உண்மையில் ஸ்வதந்திரம் உடையவராகக் கருதப்பட முடியாது; ஸ்திரீயானவள் இளமையில் தந்தையாலும் யௌவனத்திற் கணவனாலும், முதுமையிற் புத்திரனாலும் போஷிக் கப்பெறத்தக்கவளாவன, ஆதலின ஸ்திரீகளுக்கு ஒரு நாளும் ஸ்வதந்திரம் இல்லையென்று ஆதிகாலத்தில் தாமதகளை வகுத்துச் சட்டம் செயது மனு எனபவா விதித்தது இக்கருத்தை உட் கொண்டே என்று நினைக்கிறேன். மனுவின் கொள்கையைத் தூஷிக்கலாகாது, அவா சொல்லிய வரையில் உண்மையே. பொருள் விஷயத்தில் ஸ்திரீகளின் நிலைமை எத்தனமைய தென மாதந்திரமே அவா கூறினார்; அவர்கள் சொந்தமாக பொருள் ஈட்டவும் கையாளவும் அவா வகை வகுத்தாரில்லை. புருஷர்களுக்குச் சொத்துரிமையும், ஸ்திரீகளுக்கு ஜீவனம்சமும் ஸ்திரீதனமும் கொடுத்தது மனுவின் காலத்திற்கு ஏற்றதாய் இருக்கலாம். சரிவான முறையில் சட்டதிட்டங்கள் வகுக்கப் பெறுத அந்நாளில், சொத்து, ஸ்திரீதனம் முதலியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குப் புருஷரின் புஜபலம் வேண்டியிருந்தது; அக் காலத்தில் ஆபரணதிகளும் அதிகமாக இருந்தன. இன்னாளில் நகைப்பெருக்கம் இல்லை; சட்ட முறையும் ஒழுங்கும் கண்டிதமாக

வற்புறுத்தப்படுகின்றன. 'உயில்' எழுதாமற் புருஷன இறந்த விடத்து மனைவியின் சொத்துரிமை அமமட்டேயென அந்நாளில் வகுத்தனர்.

அந்த ஏறபாட்டை இன்னாலும் நாம தொடர்ந்து அனுசரிக்க வேண்டுமென்பதற்குப் போதிய நியாயம் இல்லை. இந்தச் சட்டத்தை மாற்றவேண்டியது அவசியம்; ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும் சமவுரிமை அளிக்கவேண்டும். விதவைத் தாயகமும் சம்பங்கு கிடைக்கவேண்டும், அப்படிக்கிடைக்கும் பங்கைத் தன்னிஷ்டப்படி அவள் விரியோகம் செய்ய உரிமை பெற வேண்டும்.

சட்டங்களைத் திருத்தி யமைக்கும் வரையில் ஹிந்துக்கள் ஸ்வார்ஜித சொத்தை மேற் சொல்லியவாறு விரியோகிக்கும்படி 'உயில்' எழுதவேண்டும். ஹிந்துக்களில் உயில் எழுதி வைக்கிறவர்கள் மிக மிக அரியதாக இருக்கின்றனர். ஆயிரத்தில் ஒருவர் கூட உயில் எழுதிவைப்பதில்லை. இறக்குமுன் உயிலெழுதி வைக்கவேண்டுமென்று ஜனங்களுக்கு நன்றாகப் போதிக்க வேண்டும்.

ஆனால், நம் எண்ணம் ஈடேற்றவேண்டுமாயின் சொத்துரிமைச் சட்டத்தை மாற்றுவது மாதிரிப் போதாது; வேறு சில ஏற்பாடுகளும் செய்யவேண்டும். ஏனெனில், விசனம் மிகுந்த இந்நாட்டில் மாணாந்தரம் ஒருவன் வைத்துப் போகும் ஆஸ்தி இருப்பது அருமை; மக்கள் பங்கிட்டுக்கொள்ளத் தக்க சொத்து பெறும்பாலும் இராது. ஆகையால், ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் வீட்டிலிருந்து கொண்டே சிறுகைத்தொழிலேதேனும் செய்தாவது, வைத்தியம் படித்து அந்தத் தொழிலை மேற்கொண்டாவது, பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்தியாயினிகளாக வேலை சம்பாதித்தாவது, இன்ஸ்திரைஸ் ஏஜண்டாயிருந்து ஸ்திரீகளை இன்ஸ்ட்ரூர்

செய்விததாவது தன் சொந்தத் தேட்டாக ஏதேனும் பணம் சம்பாதிக்கவேண்டும். இது நிற்க, ஒவ்வொருஸ்திரீயும் காரியத் தோடு காரியமாகத் தன்கணவனை வற்புறுத்தி அவனுடைய சக்திக் குத் தகவாறு சிறிது தொகைக்கேனும் அவனுடைய ஆயுளைத் திடமான கம்பெனியில் இனஸ்யூ செய்யும் படி பண்ணவேண்டும்; அந்த இனஸூரனஸ பாலிஸியைத் தன் பேருக்கு அவனைக்கொண்டு எழுதுவித்துக் கொள்ளவேண்டும். விவாகமாகாத கணனிகைகளும், விதவைகளும் படித்துத்தேர்ந்து சர்க்கார உத்தியோகஸ்தாகளாகவும், வக்கீல்களாகவும் இருந்து ஸ்வதந்திரமாக ஜீவனம் செய்யலாம். ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வதந்திர ஜீவனவகை ஏற்பட்டால், அவர்கள் உலக விவகாரத்தில எந்த நிலை பெற்று விளங்கவேண்டுமோ அந்த நிலை தனக்குத்தானை அவர்களுக்கு வந்துவிடும். இந்தியாவின் கேஷமத்தைக் கோருகிறவாக ளெல்லாரும், முக்கியமாக ஸ்திரீகளின் உத்தாரணத்திற்கென்று முற்பட்டு உழைக்கிறவார்களெல்லாரும், மேற்சொல்லியதே நோக்கமாகக்கொண்டு பாடுபடவேண்டும்.

முன்னாளில் ஸ்திரீகளின் மேம்பாட்டிற்காக உழைத்தவர்களெல்லாருக்கும் இந்த விஷயம் தெரிந்தே இருந்தது. விக்ஞானேசுவரா என்பவர் மிதாசுஷரம் என்னும் தர்மநூலின் ஆசிரியா, தாயபாகத்தினால் வந்தது, பிதாராஜிதமாக வந்தது, தானமாக வந்தது, எதிரிடையாக ஸ்வாதீனமானது, விலக்கு வாககினது முதலாக எவ்வகைச் சொத்தையும் ஸ்திரீ தனமாகக் கொடுக்கலாமென்று அவர் ஒரேயடியாக அடித்துச் சாசனம் பண்ணமுயன்றார். இவ்வகைச் சொத்துக்களுக்கெல்லாம் ஸ்திரீகளுக்கு ஆட்சியுரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்றார். ஆனால், நமது துரதிருஷ்டவசமாக இங்கிலாந்திலுள்ள பிரிவி கேளன்ஸிலார் இந்த ஸ்திரீதன வுரிமையை மிகக் குறுக்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் இங்ஙனம் தீர்ப்புச் செய்தகாலத்தில் அங்கிலமாதர்களுக்கும் பூர்ணமான சொத்துரிமை

இல்லாதிருந்தது. ஸ்திரீ தனமென்பது பூரவீகமாகவும், அற்ப மாகவுமுள்ள சொததுக்கு மாததிரமே செல்லும்; அந்த உரிமையும் ஆயுள்வரை அனுபவிப்பதற்கு மாததிரமே செல்லும் என்று பிரிவின கொளனஸிலார் தீர்மானித்து விட்டார்கள் இப்போது அங்கில மாதாக்களுக்குப் பூர்ண பாததியம் கிடைத்து அவர்கள் சுகமாய் இருக்கிறார்கள்; ஆனால், இந்த மாதாக்களோ மேற்சொல்லிய பிரிவின கொளனஸில் தீரப்பினால் வருந்தி அழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்நாளில் புருஷனாயினும் ஸ்திரீயாயினும் விவாகம் செய்து கொண்டே தீர்வேண்டுமென்பது சாதாரண வழக்க விதியாயிருக்கின்றது. மொத்தத்தில் பராக்ரமப்போது இது நல்ல ஏற்பாடே. வாழ்க்கை சம்பூர்ணமாக வேண்டின, விவாகம் அவசியமே இவ்விதிகளுக்கு விலக்கு இருக்கலாம்; அஃதாவது தீரக்க சநியாஸிகளும் தீர்க்க ரோகிகளும் விவாகம் செய்து கொள்ளாதிருக்கலாம். ஆதலால், ஹிந்து மதமானது ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் ஒரு முறை விவாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும், அவ்விவாகத்தோடு திருப்தியடைந்து நிற்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பின் மற்றவர்களே விவாகம் செய்து கொள்வதற்கு உரியவராவா என்று விதித்தது. கணவனை இழந்தவள் விதவையாகவே வாழ்நாளாக கழிக்கவேண்டும், மறுமணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்னும் விதி ஏற்பட்டதற்கு காரணம் இந்த நோக்கமே யாகும். இதேமாதிரி மனைவி இழந்தவன் விதவனாகவே காலங் கழிக்கவேண்டும். புனர்விவாகம் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்று விதிக்காமையினாலே வைதவ்வியக் கடுமை மிக்க கோரமாயிற்று. இன்றேல், அது நோமையான விதியாகவே இருக்கும்; சிலா விஷயத்தில் அவ்விதி கஷ்டமாயிருப்பினும், பொதுவாக அது நன்மையே யாகும்.

விவாக விஷயத்தில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். பலமனையாட்சி முறை இந்திய கோட்டுகளின் தீர்ப்புக்களினால் மிக விரிவுற்றிருக்கின்றது. தாக்ஷிணியம் பாரா

மல் பலமனையாட்சியையே ஒழிக்கவேண்டும். 16 வயதுக்குப் பட்ட பெண்களுக்கு விவாகஞ் செய்விகக கூடாது; பிள்ளைகள் 21 வயதுக்கு முற்பட்டு விவாகஞ் செய்து கொள்ளக்கூடாது. இவ் விதியை அரை குறையாகச் செய்வது எவ் விதத்திலும் நன்மை பயக்காது. ஒரு மனைவியைக் காட்டிலும் அதிக மனைவியரை மேற்கொள்கிறவர் எல்லாரையும் சிறைபிலடைக்கும்ளவு தீரம் நமக்கு வேண்டும். குழந்தைக கலியாணங்கள் செல்லாதென நாம் சாற்ற வேண்டும். சாரதா சட்டத்தை இவ்வண்ணம் திருத்த வேண்டும்.

விவாக விலக்கு எனபது சிறிய விஷயம். அஃது எப்பொழுதுமே ஹிந்து மாதருக்கு வெறுப்பாயிருக்கும். சீதையும் சாவித்திரியும் கொண்டாடப்படும் இந்நாட்டில், தீரா நோய்பற்றிய கணவரை ஆற்றித் தேற்றி ஆளாக்குவதற்கு ஹிந்து ஸ்திரீகள் விருமபுவார்களே யல்லாமல், தமது காமத்தைத் திருப்திப்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டுக் கச்சேரிகளுக்குப் போய் விவாகக் கட்டை விலக்கிக்கொள்ள விருமபார்கள. இளமைக் கலியாணத்தையும் பலமனையாட்சியையும் ஒழித்து விட்டால், விவாக விலக்குரிமை வேண்டுமென வாதிப பாருக்கும் பாதி படுவாருக்கும் ஆர்வம் குன்றிப்போம்; அதற்கெனச் சட்டசபைகளில் அவர்கள் மனோதா கொண்டுவரமாட்டார்கள்.

கன்னியா சுற்குமம் வாதகூழிணையும் கொடுந தீமைகளே ஆனால், அவைகளை ராஜசட்டத்தினால் திருத்தவதிலும் பொது ஜனாபிப்பிராயத்தினால் திருத்தவதே தகுதியாம். அழகை நோக்கி விவாகம் செய்து கொள்வார் இருப்பதுபோல செல்வத்தை நோக்கியும், செல்வாகை நோக்கியும், சிறப்பை நோக்கியும் விவாகம் செய்து கொள்வார் எக்காலத்திலும் இருப்பா. இது மானிட இயற்கை; உதாரணமாக, வானத்தை நோக்கிச் சிலா ஆனந்திப்பா; மண்ணை நோக்கி மன மகிழ்வார் சிலர்; மலர்களையும் கணிகளையும்

கண்டுகளிப்பார் வேறுசிலர். கன்னியா சுற்கமாவது வரதக்ஷணையா
லது வற்புறுத்தி வாங்குவதற்கு எந்த நீதிக்கச்சேரியும் அனுமதிக்கக்
கூடாது என்று சொல்லவேண்டியதில்லையே. இப்பொழுதும்
அப்படித்தான் இருக்கின்றது. ராஜசட்டங்கள் பலபலவாகப்
பெருகிய நாட்டில் வாழ்வது இனிதன்று; வேறுவகை யில்லா
விடத்து மாதிரியே ராஜசட்டம் ஏற்படவேண்டும்.

நாகரிகப் பாங்கு மாறிக் கொண்டு இருக்குமபோது ஸ்திரீ
கள் யுகதாயுகதம் ஆராய்ந்து நடந்து கொள்ளவேண்டும். காலம்
மாறிக் கொண்டே இருக்கும் அதற்குத் தக்கபடி கொள்கைகளும்
நடவடிக்கைகளும் மாறுவது இயல்பு, உண்மையில் அம் மாறுபாடு
கள் விரும்பத்தக்கனவேயாகும். மூக்கு குத்துவதும் காது குத்து
வதும் அழகுக்கு இன்றியமையாதன வல்ல: மேனூட்டாரிற் சில
ரும் காதணி அணிகிறார்கள் எனபதினாலே அஃது அவசியமென்று
நினைக்கக்கூடாது. காதணி அவசியமென்றேனும் அவசியமில்லையென
றேனும் சொல்வதற்கு இடந்தருமாயினும், மூக்குத்தியும் புல்லாக்க
மும் அவசிய மில்லையென்றே சொல்லவேண்டும்; எவ்வளவு சீக்கிரம்
மூக்கணியை ஒழிக்கிறோமோ அவ்வளவு நன்மையாம். நமது
பாட்டிமாகள் அணியும் கனத்த ஆபரணங்களை ஒழித்தால் அவை
இல்லையே என எவரும் வருத்தப்படமாட்டா; கனத்தை சுமப்ப
தற்கு அவ்வாபரணங்களால் அம்மையா பழக்க முறுகிறார்கள்;
அன்றியும் பணஞ் சேவிப்பதற்கு அவ்வாபரணங்கள் பத்திரமான
பியாங்குகளாகவும் இருக்கின்றன. ஆயினும், அதற்குள்ளே நாம்
சுநதோஷப்படவேண்டாம் புகை குடித்தல், புருவமயிர்ப் பிடுங்கல்
முதலான நவ நாகரிகப் பாங்குகள் நம்மை யணுகாமற் காத்துக்
கொள்ளவேண்டும். பேய்க்கு அஞ்சி நாம் வேதாளத்தின் வாயில்
விழாதிருப்போமாக! சில ஒழக்க பழக்கங்கள் அவசியமே யாகும்;
அவை அழியாமல் நிலைத்திருக்கும்; இவ் வுண்மையை எவரும்
மறுக்க முடியாது. அப்போதைக்கப்போது சிறிசில மாறுபாடுகள்

ஏற்படுவதும் இனிதே. சூரிய ஒளியும் இரத்தினசும், பல நிறம் வாய்ந்து, நகத்திரங்குள நிறைந்து பல வகையுணர்ச்சி யூட்டும் இவ்வுலகில் வேறுபாடினறி ஒரே மாதிரியான மந்தமே குடி கொண்டிருக்கு மென்று நினைக்க முடியாது. பிரயோஜனத்தைப் பாராட்டுவது சரியே; ஆனால், அழகையும் ரஸஜ்ஞான ருசியையும் பாராட்ட வேண்டுமானால் பிரயோஜனத்தைப் புறக்கணித்து வேறு சில அம்சங்களைப் பாராட்டவேண்டும் வானத்தை அழகுபடுத்தும் பொருட்டே நகத்திரங்குள தம் அரிய சுகதியை ஒளிவடிவாகச் சிந்தி யொழிக்கின்றன

வாழ்க்கை யெனும் நந்தவனத்திற் குழந்தைகளே புஷ்பங்களாவார்களா. குழந்தையின்மீது தாயகசூரிய அன்புக்கு (புகழிவாதஸையத்திற்கு) ஈடாக எதனையும் ஒப்பிட்டுக் கூற முடியாது; பெற்ற மனம் பித்த. 'தாயினு மிக்க தெய்வமில்லை' என்று முகம் மது நயி அருளிப்போந்தார். பிரபலமான பேர் பெற்ற நெப்போலிய னுடைய குண விசேஷங்களும் முசோலியினுடைய பெருங் குணங்களும் அவரவருடைய அனனையினுலே வளக்கப் பெற்றனவாம். இந்நாளில் தாயமார் எவரும் தம் மக்களுக்கு அழியா குணப் பெருமை ஊட்ட மாட்டாதவர்களாய் இருப்பது நமது சௌபபாககியமே. இதற்குக் காரணங்கள் வெளிப்படை, கவிக் குறைவு, ஜீவனத்திற்குப் பிறா மீது சாரத்திருத்தல், மேனாடுக கொள்கைகள் மேலும் மேலும் பரவுவதைக் கண்டு உண்டாகும் அயாச்சி என்பன முக்கிய காரணங்களாம். இவைகளை யெல்லாம் திருத்து வதற்காகும், திருத்தலும் வேண்டும். தான் பெற்ற மகன் தன்னிடத்து அன்பாய் இருக்கவில்லை யெனின், தாயாருக்கு உலகத்தில் வேறு என்ன வாயத்தாலும் எனனாகும்? ஆதலின், விரைந்து கலவியை வளர்க்க வேண்டும்; இனிதே தாயமார் தம் மக்களை நல வழியிற் பழக்கத் திறமை வாய்ந்தவர்களாக வேண்டும்.

அரத்தயில்லாத சடங்குகளையும் கர்மானுஷ்டானங்களையும் ஸ்திரீகள் விடொழிக்க வேண்டும் 'ஸ்திரீ' ஜனங்கள் மிக அற்பமான சிற்சில சடங்குகளைச் செய்கிறார்கள்; அவை பயனற்றவை' என்று 2000 வருஷங்களுக்கு முன்னரே அசோக சக்கரவர்த்தி சொன்னார். அவைகளைக் கைவிட்டு, இரப்போகருக்கு ஈதல், விருத தோம்பல் முதலான ஜனோபகாரமான சிறந்த நற்கருமங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் தம்முடைய 9-ம் கல்வெட்டுச் சாஸனத்தில் வரைந்ததுள்ளார். மனததுக்கும் அறிவுக்கும் எட்டாத அகண்டபரிபூரணமொன்று இருக்கிறதெனலும் சாமானிய உணர்ச்சி எல்லாருக்கும் இடலபாக உண்டாகத்தக்கதே; பிரகிருதிப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதீதமான தெய்விக சுகதியொன்று உள்தெனலும் உறுதியான நம்பிக்கை இருந்தால் மனவமைதி ஏற்படும், எல்லா வகைகளிலும் ஒரு சீராக நாம் வளர்ச்சி பெறுவதற்காகும்; முக்தியும் பெறுவதற்காகும் ஆனால், ஸாப்பாராதனை, முனியாண்டவன் பூசை, மாரியமமன வழிபாடு எனலும் இழிவழக்குகளை உடனே ஒழித்துத் தீரவேண்டும்

சமூக வாழ்க்கை, முனிஸிபல் விவகாரம், கிராமோத்தாரணம் ஆகிய பல பல துறைகளிலும் ஸ்திரீகள் சிரத்தை மேற்கொண்டு விவகரிக்கத் தலைப்படவேண்டும் ஸ்திரீகள் 'கோஷா' முறையை நீக்கித் தாராளமாக வெளிவந்து விவகரிக்கவேண்டும். சிசுசேஷம் நிலையங்களும், பிரஸவ சாதன சாலைகளும், பரிசுத்தபாலன் சங்கங்களும் எங்கெங்கும் ஏற்படவேண்டும். பொதுவாக எந்த மகளிரும் ஆணமக்களைப் போல போகக்கூடிய சண்டைசெய்து மற்றவரைக் கொல்ல ஒருபோதும் மனங்கொள்ளா, மானிட வாகதத்தை வளர்க்கப்போகாத தாயானவள் போல எனலும் பெருவாய்ப் பேதாளத்திற்கு மாந்தரைப் பிழியிட இசையமாட்டாள். இந்தப் பிழி கிராமதேவதைகளுக்கும், பேய்ப்பள்ளிகளுக்கும் ஆடுகளைப்

பலியிடுவதைக் காட்டிலும் எத்தனையோ மடங்கு அருவருப்பாய் இருக்கின்றது.

சமூக விவகாரத்தில் புருஷா செயயத்தகக காரியம் வேறாகவும் ஸ்திரீகள் செயயத்தககது வேறாகவுமே இருக்கவேண்டும். 'எலும்பும் நரம்பும் எலும்பின் சததம் சிசுவானது தந்தையினிடமிருந்து பெறுகின்றது; தோலுஞ் சததமும் இரத்தமும் தாயினிடமிருந்து பெறுகின்றது' என்று மனு சொல்லி இருக்கிறார். குறிப்புரையாகக்கூறிய இந்த வித்தியாசம் உண்மையில் ஆணும் பெண்ணும் உதவத் தக்க வேறு வேறு துறைகளைக் காட்டும் வித்தியாசமே என்று நினைக்கிறேன். கண்டிதமான காரியம், உக்கிரமான காரியம் ஊக்கமான காரியம் ஆகிய இவை சமூக நிலைப்பாட்டிற்கு இன்றியமையாதவை; இவை நாடு புரத்தல், சரங்கம் தோண்டல், மலையேறல், துருவயாத்திரை முதலியனவாம். இந்தக் காரியங்களெல்லாம் ஆண்களைச் செயயத்தககவை. சாதுவான செயல்களும் சமராஸப்படுத்தும் சக்தியும் மேனமையூட்டும் தன்மையும் ஸ்திரீகளுக்கே உரியனவாகும்; எனவே இவ்வாழ்க்கை இனிமையுற் செய்தல், சுககரமான நாகரிகம், சுவையான உணவு ஆகிய இவை ஸ்திரீகளாலேயே அமைக்கத்தக்கனவாம். மாற்றிச் சொல்லின் மாதா இல்லையெனின் நாகரிகம் இல்லை. ஆண்கள் இல்லையெனின் அதனைக் காத்தது வளர்க்க முடியாது. புருஷனைப்போல ஸ்திரீ போர்புரியமுடியாது; ஸ்திரீயைப்போலப்புருஷன் நோயாளியைப் பாலிக்க முடியாது, மனப்பண்ணை ஆற்ற முடியாது, ஆன்ம சோகத்தைத் தணிக்கமுடியாது. புருஷனே சிவன், ஸ்திரீயே சக்தி (அவனே ஸ்ரீ=லக்ஷ்மி) அவளை நிகரக் மூர்த்தியாகிய தூக்கையாகவல்லாமல் அநுககரக் மூர்த்தியாகிய பார்வதியாகக் கொண்டாடுவோம். சிவசக்தியைக்கிய ஸ்வரூபமாகவே பாசக்தியை வழிபடுகின்றோம். சிவன் தனியே ஒன்றும் செய்ய முடியாது, சக்தி தனியே ஒன்றும் செய்யமுடியாது, சிவனும் சக்தியும்

ஒன்றுகூடினாலன்றி உலகம் இல்லை. அங்ஙனம் ஒன்றுகூடியதே வாழ்வு.

சிவனுக்கும் சக்திக்கும் உள்ளபேதம், அஃதாவது புருஷனுக்கும் ஸ்திரீகளுக்குமுள்ளபேதமே. வாழ்க்கையின் மூலாதாரமாய் இருக்கின்றது. அநதபேதம் ஒருநாளும் மானிடவர்க்கமுள்ள வரையில் நீங்காதிருக்கத்தக்கது. இரண்டும் அவசியமே, ஒன்றுகொன்றுதுணை; ஒன்றுகொன்று பரிபூரகம், அஃதாவது ஒன்றிலுள்ள குறையை மற்றொன்று நீக்குவதாகும்; ஒன்று உட்கவிநத அரைவட்டம், மற்றொன்று புறங்கவிநத அரைவட்டம் இரண்டும் சேர்ந்தே முழு வட்டமாகும்.

உத்தமப பிரயோஜனம் பெறவேண்டின, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஒரேவிதமான கலவி உதவாது எனபது மேற்சொல்லிய காரணங்களால் தெளிவுபடும். 10 வயது வரையில் சிறுவனுக்கும் சிறுமிக்கும் ஒரேவிதமான கலவிப்பயிற்சி இருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது. ஒரே பள்ளியில் ஆணும் பெண்ணும் 10 வயது வரையில் சேர்ந்து கலவிகற்கலாம்; இங்கிலாந்திலுள்ளதுபோல அவர்களைப் படிப்பிக்கிறவர்கள் ஸ்திரீகளாக இருப்பதே நல்லது. 10 வயது முதல் மெடிரிகுலேஷன் பரீட்சை கொடுக்கிறவரையில் ஆணும் பெண்ணும் வேறு வேறு பள்ளிகளில் வேறுவேறு பாடங்களை படிக்கவேண்டும் ஸ்வதர்மம் சமயாசாரம், சமூகீதம், சமையல், இல்லாண்மை, தேகரோககிய சமரகூட்சணசாஸ்திரம், (விபத்துகளில்) முதல் சிகிச்சை, தையல் வேலை, சித்திர விற்பனை, சித்திரத் தையல் ஆகிய இவைகளைப் பெண்கள் முக்கியமாகப் பயிலவேண்டும்; பாவைப் பயிற்சி, கணிதம், மூலாதார விஞ்ஞான சாஸ்திரம், பூவிவரசாஸ்திரம், தேசசரித்திரம் ஆகிய இவைகளை உப பாடங்களாகப் படிக்கவேண்டும்; இவைகளை விட்டுவிடாமல் கட்டாயம் படிக்கவேண்டும்.

கலாசாலைக் கல்விமுறையில், புருஷரோடு சேர்ந்து படிக்க விரும்புகிற ஸ்திரீகள் புருஷாகலாசாலையிற் சேருவதற்கு அனுமதிப்பதல்லாமல் ஸ்திரீகளுக்கென, புதுடில்லியிலுள்ள இர்வின் காலேஜைப் போன்ற மாதா கலாசாலைகள் இருக்க வேண்டும். அந்தக் காலாசாலைகளில் தேசியப் பாங்காகவும் தேசியக் கல்விப் பயிற்சி யளிக்கத் தக்கவாகவும் இருக்க வேண்டும். அவைகளிற் கல்வி பயிலும் பெண்கள் உத்தம மனைவியராகவும் தாய்மாராகவும் விவகரிக யோக்கியதைப் பெற்றுத் தேறவேண்டும். தங்கள் குடும்பங்களைத் தாமே நிர்வகிக்கும் ஆற்றல் பெற வேண்டும். ஏனெனில், உலகத்திலுள்ள பெண்டிரனைவரும், முக்கியமாக நம் நாட்டுப் பெண்டிரர்கள், தமக்கென மனையொன்று அமைத்துக் கொண்டு அதற்குத் தாமே தலைவியாயிருந்து ஆட்சி புரிய விரும்புவார்களே யல்லாமல், சாமானியச் சில்லரை வேலைகளைத் தேடியலைந்து, பிறருக்கு உழைக்க விரும்பமாட்டார்கள். இப் புராதன நாட்டு மாதா்களுடைய உத்தம பாவனையும் ஆசை நோக்கும் எவ் வனம் இருக்கவேண்டுமெனின், (1) வீட்டில் உலை யணையாது பாதுகாக்க வேண்டும், (2) வீட்டிற் கலைமணம் கமழச் செய்ய வேண்டும், (3) ஜன சமூக விவகாரத்திலும் தேச சேஷம்க காரியத்திலும் சிரத்தை கொள்ள வேண்டும், (4) ஸ்வதேச விவகாரங்களையும் தேச தேசாந்திர விவகாரங்களையும் சோ துக்கிச் சரியான படி நனமை தீமையெனப் பகுத்தறியத் தெரியவேண்டும், (5) செடடாகவும், திறமையாகவும், சந்தோஷமாகவும் இல்லாணமை நடத்தும் பொறுப்பை யேற்கத் தக்கவராக வேண்டும், (6) இவைகளுக்கெல்லாம் ஊக்கமளிக்கத் தக்கவாறு தெய்வ பக்தியும் சதாசாரமும் ஸ்வதாமாபிமானமும் இருக்கவேண்டும், இப் பெற்றிகளைப் பெற வேண்டுமெனவே நம் நாரீமணிகள் கலை பயிலவேண்டும்.

இவைகளோடு கூட, காவியங்கள், நாடகங்கள், வான சாஸ்திரம், கணிதம், அரசியல் விவகாரம், தேச சட்ட நியமங்கள்

ஆகிய இவைகளிற் கொஞ்சம் பழக்கம் உண்டாயிருப்பதனால் உலக வாழ்க்கையில் உற்சாகமும் சுவையும் ஏற்படும் ஆனால், மேற் சொல்லிய பயிற்சியும் குணப்பெருமையும் இல்லாவிட்டால் இவை மாததிரம சிறிதும் நலம் பயக்கா, பாலைவனத்திற் பெரு மழை பெய்தது போலவேயாம். என்கள் நாடு உஷ்ணப் பிரதேசம், அதில் பெண பாடசாலைகள் மாததிரமேனும் காலையிலும் மாலை யிலும் மாததிரமே நடத்தப்படவேண்டுமென்றும் நான சொல்வேன, சங்கீதம், சமையல், தையல், தேகாரோக்கிய சாஸ்திரம் எனனும் இவையே ஸ்திரீகளுக்கான ஸெகண்டரிக் கல்வியின் முக்கியமான அமிசங்களாக இருக்கவேண்டும, இவைகளுக்கெல்லாம் மூலாதாரமாக நீதி சாஸ்திரம் பயிலவேண்டும்; அந்தக்கல்வி எனனும் கட்டடத்தின் சிகரம்போல சமயநூற்பயிற்சியும் அதுஷ்டானமும் இருக்கவேண்டும். இங்ஙனம் அமையப் பெற்றால் மாததிரமே பாரதமாதா உயிர்த்தெழுவாள்; இந்நாளில் நிரஜீவமாக இருக்கும் இந்தியாதேசம் அயாச்சி நீங்கி கிளாச்சியிற்று மேனமை எய்தும்.

திவ்ய ஞான சங்கமெனனும் தியோ ஸாபிகல் ஸொஸைடியைச் சேர்ந்த அங்கிலத்தவனொருவன், 'பிராமணரல்லாதார வேத சாஸ்திராதிகளைப் படிப்பதற்கு எவ்வளவு மட்டும் அனுமதி உண்டு?' என்னும் விவரத்தைச் சொல்லுமபடி என்னைக்கேட்டான அவனுக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லிய விஷயச் சுருக்கம் வருமாறு.

அபிராமணாகளும் வேதமும்.

வைதிகப்பற்று மிகுந்த பிராமணர்கள் வேதங்களை எந்த அப்பிராமணனும் படிக்கக் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களல்லவா? எந்த நூலாதாரத்தைக்கொண்டு அங்ஙனம் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அந்த நூல்களில் எல்லா அபிராமணாகளும் வேதோப நிஷததுக்களைப் படிக்கக் கூடாதென்று நிஷேதிக்க வில்லை. உண்மையிற் சொல்லப்போனால், எவ்நீனையும் உலகத்தில

‘அப்பிராமணன்’ என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில், உலகத்தில் உள்ளன வெல்லாம பிரம்ம சூத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் நான்கு ஜாதிகளே ஐந்தாம் ஜாதியே கிடையாது; நாஸ்தீ து பஞ்சம எனபது மனுஷின் வாக்கியம், இந்நான்கு ஜாதிகளும் முறையே பிரம்ம தேவரது முகம், புஜம், தொடை, பாதங்களினின்று பிறந்தவை; ஆதலின் அப்பிராமணா ஆகமுடியாது. வைதிக விவகார பரிபாஷையில் எவனும தன்னை அப்பிராமணனென்று சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. அதுவன்றி, துரபிமானம் மிகுந்த பிராமணர்களும் எனன சொல்லுகிறார்கள்? ஸ்திரீகளும் சூத்திரர்களும் மாததிரம வேதங்களையும் உபநிஷதங்களையும் படிக்கக் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களேயொழிய பிராமணரைத் தவிர மற்றெந்தசாதியாரும் படிக்கக் கூடாதென்று சொல்லவில்லையே; உண்மை நிலை என்னவெனின், சூத்திரியர்களும் வைசியர்களும் வேதம் ஓத அதிகாரிகளே யாவார்கள, வேதம் ஓத அவர்களுக்கரு அனுமதி உண்டு. அன்றியும், அவர்கள் ஓதலே வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுநிற்க, ஜனகன், அஜாத சத்துரு, ஜனசுருதி முதலான சூத்திரியர்கள் சிலர் அநேக உயாருலததுப் பிராமணர்களுக்குப் பிரம்ம தத்துவத்தை உபதேசித்தும் இருக்கிறார்கள்; அதுபோலவே வைசியர்களில் அநேகரும் வேதாத்மிய யன பாரங்கதராய் இருந்திருக்கிறார்கள்.

இனி, சூத்திரர்களையும் ஸ்திரீகளையும் கவனிப்போம். இவர்களிருவருமே வேதம் ஓதக் கூடாதென்று வைதிகப் பிராமணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இவர்களில் ஒருதரத்தாருக்கு நிறேஷத மிலையென ருஜுப்படுத்துவோமானால், மற்றவருக்குள்ள நிறேஷதமும் அடிபட்டுப்போம். எல்லா புருஷர்களும் எல்லா ஸ்திரீகளும் வேதங்களையும் உபநிஷதங்களையும் படிக்கலாமென்று நான் சொல்வதற்குக் காரணங்கள் என்ன வெனின்.—

1. ரிக்வேத மந்திரதிரஷ்டாக்களுள் 26 ஸ்திரீகள் இருக்கிறார்கள். உயர்த்ததுவாகளை விளக்கும் மந்திரங்கள் சில அவர்களால் வெளிவந்தனவே. ரிக் மந்திரங்களைக் கண்டு வெளியிட்டவர்கள் அம்மந்திரங்கள் ஒதுவதைக் காதிறம் கேட்டதில்லையென்று சொல்லலாகுமோ? ஆகாது. ஆதலால், ஸ்திரீகளாகாதிறம் கேட்கக் கூடாதென்னும் நிஷேதம் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும், அஸலி வில்லாமற் கள்ளத்தனமாகச் சேர்க்கப்பட்ட இடை யீடாய் இருக்கவேண்டும்.

2. காக்கி வாசக்நவியும் யாக்ருவற்கியரின மனவியாகிய மைத்திரேயியும் வேத மந்திரங்களையும் உப நிஷதுணமைகளையும் பரிபூரணமாகக் கற்றிருந்தனர். புருஷர்களுக்குச் சமானமாக அவர்கள் பிரபல உபநிஷதத்துக்களில் தைரியமாக வாதாணு வாதனா செய்கிறார்களெனா. அவவுபநிஷதத்துக்களோ வேதத்தின் பகுதியே, ஆகையால் நிஷேதம் பிற்காலத்திலேப் பட்டதென்றும் இடையிடப்பட்டதென்றும் நிரூபணமாயிற்று. ஆதிகாலத்தில் நிஷேதம் இருந்திருக்குமாயின், மைத்திரேயிக்கு யாக்ருவற்கியா வேதம் கற்பித்திருப்பாரோ? நிஷேதிக் கப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றி கார்த்திகி வாதிப்பதற்கு ஜனக மகாராஜனும், யாக்ருவற்கியருள்பட, அங்குக் கூடிய பண்டித மகாசபையினரும் இடங்கொடுத்திருப்பாரோ?

3. ஜபலை எனனும் மாதா அநேகருடைய வீட்டில் அப்போதைக்கப்போது தாதியாக வேலைசெய்து கொண்டிருந்தாளெனவும், அநதக்காலங்களில் அங்கங்கே அவளுக்கு புருஷ சபஸாககம் ஏற்பட்டிருந்ததெனவும் அவளுடைய வாக்கியங்களால் நாம் ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது, அவளுக்கு சத்தியகாம ஜாபாலன் என்னுமொரு பிள்ளை பிறந்தான். அந்தப் பிள்ளைக்குத் தந்தையாவனென அவள் சொல்லத் தெரியாதிருந்தாள். அப்படிப் பட்டபிள்ளை ஜாதிக்ருத்திரனைக் காட்டிலும், மனுதர்ம் சாஸ்திரத்தின்படியும் மற்ற தாம சாஸ்திரங்களின்படியும், இழிபிறப் பினனேயல்லவா? அப்படி

யிருந்தும் அவனுக்கு வேதப் பொருள்களையும் தத்துவங்களையும் களையும் பிராமணர்கள் உபதேசித்ததாகன; பிராமணர்கள் மாத திரமே யல்லாமல், அவர்களினும் புனிதப் பிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும், பசுக்களும் ரிஷபங்களும் அனனப் புட்களும் உபதேசித்தன.

4. ரைகவன் எனபவன் ஒரு ஸாரதி. அவன் பிராமணனுமல்ல, கூத்ததிரியனுமல்ல, வைசியனுமல்ல எனபது வெளிப்படை; அப்படியிருந்தும் அவன் சிறந்தவேதவித்தாகவும் தத்துவ ஞானியாகவும் விளங்கினான். பிரஸித்தி பெற்ற கூத்ததிரியனாகிய ஜனஸ்ருதி எனனும் அரசன் பிரம்மதத்துவோபதேசம் பெறும் பொருட்டு அவனிடம் சென்றான்; தன் மகளையும் அவனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான்.

5. வேதங்களையும் உபநிஷதங்களையும் நிலை நாட்டியதிலும் அவற்றின் பொருளை விளக்கியதிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைக் காட்டிலும் சிறந்தவா வேறெவரேனும் உளரோ? அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் எனறெனறைக்கும் அழியாத தமது பகவத்கீதையில் வேதங்களினின்றும், கடோப நிஷதது, ஈசாவாஸ்யோப நிஷதது, பிருஹதராமாயோபநிஷதது, சாந்தோக்யோபநிஷதது, மாண்டூக்யோபநிஷதது முதலான உபநிஷததுக்கள் ஆகிய இவைகளிலுள்ள வாக்கியங்களை அப்படி யப்படியே எடுத்ததுமேற் கோள காட்டியிருக்கிறார் என்று வைதிகப் பிராமணர்களும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அந்த வாக்கியங்களைச் சூத்திரர்கள் காதினாற் கேட்கக் கூடாதென்றும் வாயினால் வாசிக்கக்கூடாதென்றும் நிஷேதிகப்பாடிருக்குமாயின் அவைகளை, சூத்திரர்களும் படிப்பதற்கென ஆகக் பெற்ற மகாபாரதம் என்னும் நூலில் அவர் நுழைத்து வைப்பாரோ? ஸதிரீ சூத்திரர்களுக்கெனவே அந்த நூல் எழுதப்பட்ட தாகுமே.

இன்னும் விவரமாக எடுத்துக் காட்டத்தக்க பிரமாண வாக சியங்கள் இன்னும் பல உள். அவகாசக் குறைவினால் அவைகளைக் கூறுதொழிகின்றேன் இவை யெல்லாம் ஒருவாரிருக்க, புருஷ ஸூகதத்திலும் பகவத்கீதையிலும் குறிக்கப்பட்ட 'சாதா வாணி யம்' என்னும் நான்கு ஜாதிகளும் பிறப்பினால் ஏற்பட்டவை அல்ல, யோக்கியதையினாலும் குண வேற்றுமையினாலுமே (குண கர்ம் விபாகச:) என்று மறக்கலாகாது.

ஹிந்தி—அகில இந்திய பாஷை

இந்தியன் ஹாஸ்டலில் உள்ள இந்தியர்கள் சிலா ஹிந்தியை அகில இந்திய பாஷையாகக் கொள்வதைப் பற்றி என அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினாகள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லியதன் ஸாரம் வருமாறு:—இந்தியா தேசம் முழுவதிலும் வழங்கத் தக்க பாஷை யொன்று இருக்கவேண்டியது அவசியமே. இந்தியர்கள் ஒரே இனத்தவர்களாகும் பொருட்டே (நேஷன்) அப்படிப்பட்ட பொதுவான பாஷை இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஏனெனில், ஸவிஜ்ஜாலந்து முதலான சில தேசங்களில் இரண்டு மூன்று பாஷைகள் வழங்குகின்றனவாயினும் அந் நாட்டார்கள் நெடுங்காலமாக ஒருமித்து ஒரே இனத்தவராக விவகரிக்கிறார்கள். ஹிந்தி பாஷை போரா வீரர்கள், மாலுமிகள், விமானிகள், யாதிரிகர்கள், வாத்தகர்கள், தேச சஞ்சாரிகள், சட்ட சபையினர், வேலை யில்லாமல் ஆலைகிறவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கெல்லாம் மிக உபயோகமாக இருக்கின்றது. ஆயினும், அந்தப் பாஷை தெரியாத ஜனங்கள் தத்தம் தாய் பாஷைகளை அருமையாகக் கொண்டாடி வழங்கி வருகிறார்கள்; ஆதலால் இந்தியாவில் வசிக்ரும 700 லக்ஷம் ஜனங்களும் ஹிந்தி பாஷையைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று பலவந்தப்படுத்த நான் இசையமாட்டேன் அப்படிப்பட்ட நான் இந்தியா முழுமையும் வழங்கத்

தக்க ஒரே பாஷை இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கவும் சொல்லவும் காரணம் என்னவெனின, இந்தியா தேசத்திற்கெல்லாம் ஓர் உயிர் தனியே இருக்கவேண்டும் என்பதேயாம். எல்லாருக்கும் சோநது ஒரே உயிர் இருக்குமாயின், எல்லாரும் ஒரே உணாச்சியும் மனவெழுச்சியும் கொள்வார்களானால் தனித் தனியாக இருக்கப்பட்ட ஒவ்வோர் உயிரும் மற்ற உயிரோடு எளிதிற கலந்து உணாந்து விவகரிப்பதற்காகும். ஒன்று மற்றோடுமானால் கலப்பதற்கு வாய்மொழியே வழியாய் இருக்கின்றது அந்த வாய்மொழி இல்லாமைபினாலே இப்போது இந்தியா ஊமை ஜாடை காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்தியா வின பறபல பாகங்களிலுள்ளனோ ஒன்றுகூட ஒரு விஷயத்தைத் தாக்கித்துத் தமதம் அபிப்பிராயங்களைப் பிறா அறிய வெளியிட்டுத் தெளிவதற்கு ஏற்ற பொதுமொழி இல்லாததனால் இந்தியா வாயடைத்து ஊக்கமற்று ஒற்றுமையற்று நிற்கின்றது, சங்கராசாரியர்கள், ராமாநுஜாசாரியர்கள், மதவாசாரியர்கள், கௌட்டிலஸியர்கள், காளிதாசர்கள், வானமீக்கள், வியாஸர்கள், ஆரியபட்டர்கள், வராஹமிஹிரர்கள், சாகர்கள், சுசுருதர்கள் முதலான மகா புருஷர்கள் நெடுங்காலமாக இந்தியாவில் தோன்றாமையினாலே, பரதநாட்டுக்கெல்லாம் பொது பாஷையாக ஹிந்தி இருப்பதே நன்றென்று நான் சொல்லவேண்டியவனாய் இருக்கிறேன் அஃதொன்றே பொது மொழியாக இருக்கக்கூடியதென்று நான் சொல்வதற்காயிற்று. ஆனதனால் அதைப் பள்ளிகூடங்களிறு கட்டாயப் பாடமாகக் கற்பிப்பதும் அவசியமென்றே நினைக்கலாகின்றேன்.

முன்னாளில் சமஸ்கிருத பாஷை, இமயம் முதல் இலங்கை வரையிலும் மேற்கே பலுஜிஸ்தான முதல் கிழக்கே பாமா வரையிலும் எல்லாருக்கும் தெரிந்திருந்தது. பரதநாட்டில் அங்கங்கே யுள்ள விததுவான்கள் பலரும் ஒன்றுகூடிப் புதிய சித்தாந்தங்

களையும் அபிப்பிராயங்களையும் கொள்கைகளையும் அந்தப் பாஷையில வெளியிட்டுத் தாக்கித்து அவற்றின் ஸாரத்தை, கடைந்தெடுத்த வெண்ணைய போலத் திரட்டி உலகோர்க்கு உதவினார்கள். இங்ஙனம் பாரதமாதாவின மனம் எனனும் மகாசமுத்திரம் பண்டித மண்டலமென்னும் மந்தர மலையினால் கடையப்பட்டது; அழியாத அரிய பெரிய உணமைகளென்னும் அமிர்தம் அதனினு வெளி வந்தது. அஃது அபிமானிகளானவர்கள் அனைவாக்கும் தாராளமாகப் பங்கிடப்பட்டது. புராதன காலத்து விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களும், கலைஞானங்களும், தத்துவதரிசனங்களும், சமயக்கோட்பாடுகளும், தர்மங்களும் தேச முழுமைக்கும் பொதுவாக இருந்தன. கோஷித்துக் கொண்டிருக்கும் அம் மகா சமுத்திரத்தின் மனம் எனபது வளராமற் கிளாச்சியின்றி மங்கிக் கிடத்தல் இயலாது. அம் மா கடல அப்போதைக்கப்போது பேரலை வீசியது போல மகா புருஷர்களைத் தோற்றுவித்தது. அவர்கள் உலகோர் அகிசயிகத்தக்க காரியங்களைச் செய்தனர். அக் காரியங்களின் நற்பயன்கள் இன்றைக்கும் நிலைத்திருக்கின்றன. இடையறாப் பெரும் போர்களினுற் களைப்புறறு இளைத்துப் போகும் காலம் வந்தது. இந்தியாவின அங்கககட்டு குலைந்தது; எல்லாரையும் ஒன்று கூட்டி உணாச்சி எழுப்பத்தக்கதாயிருந்த பொது பாஷை வழங்காதொழிந்தது. இந்தியா தேசத்தைப் பெருங் கடலென வாணித்துக் கூறினோம். அதிலுள்ள மாகாணங்களே கடற்கழிகளெனத் தரும். அந்தக் கழிகளில் உணர்ச்சியும் ஸவபாஷாபிமானமும் ஓங்காமல் வளாச்சியற்றுப் போயின அந்தக் கடற்கழிகளில் சமுத்திரத்துப் பேரலை வீசாததனால் அவற்றின் ஆழமும் குறைந்து போயிற்று. மனக்கிளாச்சியுறறு அதனில், பேரெண்ணம் எழுப்பும் பொருட்டே நான் ஹிந்தி பாஷையைப் பள்ளிகூடங்களிற் கட்டாயமாகக் கற்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். வடமொழியை இந்நாளில் வாதாணுவாத விவகாரங்களுக்கு வழங்குவது இயலாத

காரியம். அதன் புத்திரி எனததக்க ஹிந்தி பாஷையே இப்போது விவகாரத்துக்கு ஏற்றது.

ஹிந்தி பாஷையை நான் ஆதரிப்பதற்கு மற்றோர் காரணமும் உண்டு. அந்த பாஷையைப் பயிலுவதனால் தென்னாட்டாரும் வட நாட்டு மகா ஜனங்களும் கலந்து பேசி உறவாடவும் வர்த்தக விவகாரங்களை வளர்க்கவுங் கூடும். அதவைதம், துவைதம், விசிஷ்டாத் வைதம், வர்ணசிரம தர்மம் ஊண் உண்ணாமை ஆகிய இவை வடநாட்டிலும் நிலை கொண்டிருப்பதனால் அவகே தென்னாட்டுப் பிரபாவம் பரவிப்பதிந்துள்ளது எனத தெரிகிறது. பூவிகர்களினின்று நமக்கு வந்துள்ள பெரிய பரம்பரை ஆஸ்திரிகளுள் மேற்சொல்லியனவும் சோந்தனவாம். அக்கொள்கைகளை வடநாட்டாரிற் பலரும் பிரியததுடன் பேணுகிறார்கள். மற்றெல்லா வற்றைக் காட்டிலும் இவைகளே இந்தியாவின் முக்கியமான விசேஷ லக்ஷணங்களாம். இந்த லக்ஷணங்களெல்லாம் மகத்தான கட்டடங்கள் எனப்படும். கடந்த சென்ற நூற்றாண்டுகளாக இவை பெருமை குன்றிக் கடகடத்து சிதையும் நிலைக்கு வந்துவிட்டன. இவைகளை ஆகியில எழுப்பி நிலை நிறுத்திய மகா மேதாவிகளின் சந்ததியாரல்லாமல் வேறெவரே இவைகளை உத்தாரணம் செய்யத் தக்கவராவர்? அந்தப் பரம்பரையினராகிய நாம் எல்லோரும் வழங்கத் தக்க பொதுவான பாஷையொன்று இல்லாமையின் இவைகளை உத்தாரணஞ் செய்யச் சக்தியற்றவாகளாய் இருக்கிறோம். அததகைய பொதுவான பாஷையொன்றிருப்பின் உத்தாரணஞ் செய்வதற்கான வழிவகைகளைப் பற்பல பிரதேசங்களிலுள்ள அறிவான ருடன் கலந்து பேசி கடைந்தெடுப்பதற்காகும்.

இந்தியாவிற் பெரும்பாலார் ஹிந்தி பாஷை பேசுகிறார்கள். அஃது இந்துக்களும் முகம்மதியரும் ஒருவரோடொருவர் இணைந்து உறவாடி உழன்றதனால் உண்டான கலப்பு பாஷை. அது கம்பிரமானதாகவும் இனி வேண்டிய மட்டும் வளரத்தக்கதாகவும்

இருக்கின்றது. அஃது இந்தியாவின் சாமானிய பாஷையாக அமையப்பெற்றின் பிறநாட்டார் பலரும் அதைப் பயிலவேண்டிய வாகளாவார்கள். இப்போது இங்கிலீஷ் பாஷையைப் பயிலுவது போல அதைப் பயில வேண்டியவரும். ஏனெனில், உலகத்து குடித் தொகையில் 5-ல் ஒரு பகுதியாரா வழங்கும் பாஷையைப் பண்டிதர்கள், ராஜ்ய தந்திரிகள், வாத்தகர்கள், போர்வீரர்கள், கப்பற் காரர்கள், விமான மோட்டிகள் முதலானவர்கள் தெரிந்துகொள்ளாது காலங் கழிக்க முடியாது. நமது தாய் பாஷைகளாகிய தமிழ், மலையாளம், வங்காளி, மகாராஷ்டிரம் முதலான மொழிகளை முதலில் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. இவைகளுக்கு அடுத்தபடியாக ஹிந்தியையும் அதற்கடுத்தபடியாக இங்கிலீஷையும் கவனிக்கவேண்டும். இம் முனையும் கட்டாயமாகக் கற்பிக்கவேண்டும். தாய் பாஷைகளின் உபாதரமான கல்விப் பயிற்சி இருக்க வேண்டும். ஹிந்தியிலும் இங்கிலீஷிலும் அவ்வளவு பயிற்சி வேண்டாம். இந்த முன்று பாஷைகளையும் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்திய போதிலும், சமஸ்கிருதம், அராபி, பொஷியன், பிரெஞ்சு, ஜாமன் ஆகிய பாஷைகளையும் பயிலுகிறவா அநேகா இருப்பார்களென்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்.

பள்ளிக்கூடத்துப் பாடங்களை அதிகமாகப் பிள்ளைகளின் மீது ஹிந்தி என்னும் சுமையை ஏற்றுகிறோம் என்பாரா சிலர். அந்த நியாயம் எனக்குப் பற்றவில்லை. அங்கிலத்தவருக்குப் பிற பாஷைகளையளித்தற்குமுன் இயலா இல்லை, அப்படிப்பட்டவர்கள் பிரெஞ்சு பாஷையையும், ஜாமன் பாஷையையும் பெருஞ்சுமையாகக் கருதாமற் கற்றுத் தேறுகிறார்களெனின், யுத்தியும் யூகமும் வாய்ந்த இந்தியர்களுக்கு ஹிந்திபாஷை சுமையாகத் தோன்றுமோ? அதை அறியாதவர்கள் தென்னிந்தியாக்கும் வங்காளிகளுமே யாவர். அவர்களுக்கு ஹிந்தியும் இங்கிலீஷும் அதிகச் சுமையாகுமென்று

சொல்வது நகைப்பிற்கு இடமாகும். ஹிந்திபாஷை கட்டாயக் கலவியாக பன்னிரண்டு வருஷகாலம் நடைபெற்றால், குற்ற மற்ற ஹிந்தி எழுதுவதில் தென்னிந்தியாக்கும், வங்காளத்திலே முதற் பரிசு பெறுவார்களென்று திடமாகக் கூறுவேன். தோடார்மல் என பவன அகபா சககரவாததிகு நிதி மந்திரியாக அவன் பெர்ஷிய பாஷையை இந்தியாவிற்கு சட்டாயக் கலவியாக அமைத்தபோது அதில் ஹிந்துக்களே முதற் பரிசுகளைப் பெற்றார்களென்பது பிரஸித்தமாகத் தெரிந்த விஷயமே யல்லவா! தவிரக் முடியாதென எதனையேனு மொன்றைக் கற்பித்தால், அதனால் இந்தியன் பழக்கச் சீக்கிரகாலத்தில் மிக்க தோச்சி பெறுவன்.

வடமொழி ஒழிந்ததா? ஒழியுமா?

வடமொழி வழக கொழிந்ததா, இன்றேல், ஒழியுமா என்னும் விஷயமாகச் சில வாதத்தைகளைச் சொல்லி இவ்வத்தியாயத்தைப் பூர்த்தி செய்வேனாக.

“சமஸ்கிருதம் வழக கொழிந்து போகவில்லை, ஒரு நாளும் போகாது, பண்டைக்காலங்களெல்லாம் ஒழிந்து போயினபோதிலும் பழைய விஷயங்களெல்லாம் மறைந்து போனபோதிலும் சமஸ்கிருதம் ஒழியவும் ஒழியாது மறையவுமமறையாது. ஹிந்து குலம் உள்ளவரும், எனவே இந்த பா உள்ளவரும் சமஸ்கிருதம் வழங்கப் பெறும் உயர் நிலைவுகள் மனிதனுக்கு உள்ளவரும் அவைகளைக் கம்பிரமான சொற்களால் வெளியிட விரும்பு மளவும் சமஸ்கிருதம் இருக்கும். இது தேவ பாஷை எனவே தேவர்கள் வழங்கும் மொழி. மனிதனோ தேவர்களின் இளவல். முதலோன் பாஷையை இளவல் ஒரு நாளும் கைவிடான். மனிதன் மேற்சொல்லிய உறவுமுறையில் தேவர்களுக்குத் தம்பி என்பது ஒருவாரிருக்க மற்றொரு முறையில் மிருகங்களுக்குத் தமையனாகவும் இருக்கிறான். இந்தத் தமையன் முறைப் பான்மை

அவனுக்கு ஒவ்வொரு வேளையில் வரும். அந்தச்சமயத்தில் இந்த பிடுங்கலான பாஷையை வெறுத்து அவன் கடுஞ்சொற்கள் சொல்லக்கூடும்; இக்காலத்தில் வழங்கும் சமஸ்கிருதத்தைக் காட்டிலும் சலபமான பாஷையைப் பயிலவது நல்லதென்று பேசக்கூடும் இஃது இந்தியாவுக்கு மாததிரமே உரிய சமபிரதாயமன்று; இமமாதிரியாகவே பிற நாட்டாரும் செய்கிறார்கள்; மேனாட்டாரத்தின் பாஷையையும் கிரேக்க (யவன்) பாஷையையுங் குறித்து இப்படியே சொல்லுகிறார்கள். துருக்கி தேசத்தார அரபியையும், பெர்ஷியன் பாஷையையும் யூத பாஷையையும் பற்றி இப்படியே நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மிருதத்தன்மை நீங்கி அமைதியும் உயர்தர மானிடத்தன்மையும் வாயந்தபோது அதனினும் உயரிய எண்ணம் உதிக்கின்றது; மேலான கொள்கைகளினமீது ஆசை எழுகின்றது, சமஸ்கிருதத்தை வெறுத்து இகழ்ந்தவாயே அதனைத் துதித்துக் கொண்டாடுகின்றது; வாழ்க்கையில் நடைமுறையிலுள்ள விவகாரத்திற்குற்ற தாய்பாஷை போதாதென்று தோன்றுகின்றது, சமஸ்கிருதம் பயிலுவது கஷ்டமென்று முன்னர்க் கூறியது தவறு, அதைப் பயிலுவது எளிதே, அப்பயிற்சியின் பயனும் பெரிதே என்று மனிதன் எண்ணுகிறான். இஃது இயல்பே, பசித்தவனொருவன் கைகால் கழுவிக்கொள்ளும் காலம் வீண்போகிறதே என வருந்துவான், அன்னம் பரிமாறுவதற்குள் அவசரப்பட்டு மனங் கசந்துகொள்வான். ஆனால், அதே மனிதன் அவனுடைய வேலையின் அவசரம் தீர்ந்த பின் நிதானமாகக் கை காலகளைக் கழுவிக்கொள்வான். அன்னம் பரிமாறுகிறவரையில் அமைதியாகக் காததிருப்பான். விருந்தினரும் வந்து சேரட்டுமெனப் பொறுத்திருப்பான். உண்பதற்கென மடியாடை உடுத்துக்கொள்வான், இப்படியெல்லாம் அவன் மனங் குளிர்ந்திருக்கும் பொழுது செய்வான். ஆகையால் சமஸ்கிருத பாஷை இனி இருக்குமோ இருக்காதோவென்று எவரும் திகிற்

படவேண்டியதில்லை. அதனிடத்தே அமைந்துள்ள பெருமையினாலே சமஸ்கிருதம் எந்நாளும் கொண்டாடப்பெறும். பாமா ஜனங்களெல்லாரும் அதன் அருமையை அறிந்து புகழ் வேண்டுமென்னும் ஆவசியகம் அதற்கு இல்லை. ஊர்கோலத்தில யானையைப் பின்பற்றிக்கொண்டு செல்லாவிட்டாலும் அதன் பெருமையும் கம்பீரமும் பிறர் பாராட்டுதலின்றியே விளங்குகின்றன.

அத்தியாயம் 17

சீனிமா நாடகங்கள்

ஐரோப்பாவுக்கு நான் போயிருந்த காலத்தில், எத்தனையோ நாடகங்கள், சங்கீதக்கச்சேரிகள், விமரிசைக் காட்சிகள், சீனிமா நாடகங்கள் பாராதேன். அவைகளுக்குக் கண்களே இல்லை. அவைகளெல்லாவற்றையும் பற்றி விவரித்துச் சொல்லமுடியாது, பெரும் பாலானவற்றையும் சொல்லமுடியாது. அவற்றுள் மிக இனிமையாயிருந்தவை 'கில்பாட் & ஸலிவன்' ஆபெராக்கள், மிகாதோ, காண்டோலியாகள், பென்சான்ஸ் பயிரேட்டுகள், டிடுபு பட்டணம், யுடோபியா விமிடெடு, ஹூலிகன் எனபன சிலவாம்.

கில்பாட் என்பவனே முதன் முதலாக சங்கீத நாடகம் (ஆபெரா) எழுதியவன். அவனுக்கு முன்னால எவரும் சங்கீத நாடகம் எழுதவில்லை. அவன் தானாக ஒருவழி அமைத்துக் கொண்டான். அவனுக்குப் பின் அந்த வழியில எவரும் சங்கீத நாடகம் எழுதவில்லை. நாடகமாடுவதில் அவன் கைதேர்ந்தவன். அந்த விதத்தில் இணையற்றவன். சலிவன் என்பவன் அவனுக்கு உற்ற ஜோடியாக அமைந்தான். இந்திய பாஷைகளில் அவ்விருவருடைய 'ஆபெரா'க்களைப் போன்ற நாடகங்கள் இல்லாதது பெருங்குறையெனவே நான் கொள்வேன். சென்னையில் கலாசாலைப் புலவராக விளங்கும் புரொபஸர் சுவாமிநாதன்

எழுதியுள்ள ‘கட்டைவண்டி’ என்னும் நாடகமொன்றை, கண்டோலியர்ஸ் எனப்பதைப் போல எழுதியிருக்கிறார் அதைப் பார்த்தபின் மேலே நான் சொல்லிய அபிப்பிராயம் சரியேயென நினைக்கலானேன். அப்படிப்பட்ட நாடகங்களை நமமவர்கள் நன்றாக ஆக்கவல்லாரென இதனால் தெரிகின்றது. ஏழைக்குடியானவர்கள் நாள் முழுதும் உழைத்து அலுத்திருக்கும் வேளையில் இப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற பொழுதுபோக்கான நாடகங்களை நமமவர்கள் எத்தனையோ எழுதி ஏழை மக்களுக்கு இனிமை பயப்பதற்காகும். இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது என்னவெனில், அந்நாடகங்கள் பாமரா பேசும் சாமானிய நடையில் எழுதப்பெற்றவேண்டும், அவைகளில் வரும் பாட்டுக்கள் ஜனமோதமான மெட்டுக்களில் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

ஷா எனப்பவரது நாடகங்களைப் போல நமமவர்கள் எழுத முடியுமா, எழுதினாலும் நன்றாய் இருக்குமா என்று சங்கிக்கவேண்டி இருக்கிறது ஆனால், இங்கிலாந்தில் நான் கண்டு களித்த நாடகங்களுள் அவையே மேற் சொல்லியவைகளுக்கு இரண்டாநதரமாகச் சொல்லவேண்டும்

“ஜான் புலஸ் அதா ஐலண்டு” என்னும் நாடகம் பார்த்தேன். இஃது உற்சாககரமான நாடகம் இதனை அவர்கள் மிக்க ஆர்வத்தோடு ஆடினார்கள். லி. பி. ஷாவுக்குரிய நளிர்நம் சிறிதும் குறையவில்லை பிராட்டென்டும் நோராவும் நடத்தி மிகச் சிறப்பாய் இருந்தது. பிராட்டென்ட் எனப்பவன் நோரா எனப்பவளைத் தன் மாப்போடு அணைத்துக் கட்டிக் கொண்டான் நோரா சற்றுத் தயங்கிப் பின்வாங்கினாள். அப்போது அவன், ‘அப்போதைக்கப் போது எவரையேனும் நான் தழுவி அணையவேண்டும் அப்படிச் செய்யா விட்டால் எனக்குச் சரிப்படாது. அஃது எந்தேக்ககூறு தெய்வத்துக்கே அர்ப்பிதம்’ ஒருவன் தன் இஷ்டம் போல ஆனந்தம் அனுபவிப்பது மிகப் பெருங் காரியம்’ என்று சொன்னான்.

‘பன்றியே முக்கியம், பன்றியைப் பாததால் ஐரிஷ்காரரெவரும் எனமீது அனபு கொளவார்களுள். பன்றியை நம் ஊரில் ஹாட்டிங்ஸ் பண்ணைக்கு மோட்டா வண்டியிற் கொண்டு போவோம். (எவ்வகை காலத்தில்) அதனால் நமக்குப் பேருதவி ஏற்படும்’ என்று பிராட்டெனட் சொன்னான். அவன் சொல்லியதில் நான் பன்றிக்குப் பதிலாகப் பசுவெனவும் ஐரிஷ்காரனுக்குப் பதிலாக இந்நது எனவும் ஹாப்பிகளுக்குப் பதிலாக இராமன் எனவும் பண்ணைக்குப் பதிலாக வீடு எனவும் வைத்துப் பாதத்தில் அதன் பொருள் மிக்க விரிவுடையதாயிற்று. பாடாட் ஷாவின புத்தி சாதாரண அந்நாடகத்தில் நன்கு விளங்குகின்றது. அந்நாடகத்தைப் பாததபோது, பாலவ்விசு மாதொருத்தி பாடாட் ஷாவுக்கு எழுதிய கடிதம் மொன்று எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ‘உம்மால் எனக்கொரு பிள்ளை பிறக்குமாயின், உங்கள் அறிவுக் கூர்மையும் எனது முகவா வண்டியும் ஒருங்கே வாய்நிற்குமுகும், அதை நீனைத்துப்பாடும் என்று அவள் அவருக்கு எழுதினாள் அதற்குப் ப்ரோடஷா, நீ சொல்லியதைத் திருப்பிவைத்துப்பாட உனது அறிவுக்கூர்மையும் எனது முக விலாசமும்பொருந்திய பிள்ளை உண்டானால், அஃது எப்படி இருக்குமென்று எண்ணிப்பாட என்று பதில் எழுதினாராம்

ஸென்ட். ஜோன் எனனும் ஆடகத்தைப் பாததேன். நாடகங்களின் குணதோஷங்களை ஆராய்ந்துகூறும் அறிவாளிகள் ஷேக்ஸ்பியருக்குப் பிறகு தோன்றிய நாடகங்களுள் இதுவே சிறந்ததெனக் கொண்டாடினாள். இதனைப் புகழும் அதற்கு ஒக்கும். சென்ட் ஜோன் என்பவன் தன் சுவககுழி பிள்ளையும் உயிர் தெழுநது ஜீவதசையில் தோன்ற வேண்டுமென்று சொல்லிய போது உண்டான கலகத்தையும் குழப்பத்தையும் திகிலையும் ஒரு காட்சியிற் காட்டினாள். அஃது ஒருநாளும் மறக்கத்தக்கதன்று. ‘ஓ நீ திருமபி வராதே, திரும்பி வரக்கூடாது. நான் அமைதியாகச்

சாக வேண்டும். எங்கள் நாளில் எங்களுக்குச் சாந்தி வாய்க்கும் படி செய். உன்னை தெய்வமாககு வதற்காகச் செய்த காரியங்களில் உனது புனருத்தான விஷயமே கருதப்படவில்லை' என்னும் வாததை ஆஷாடபூதிகளுக்கு என்னொளம் இருக்கத்தக்க மனப் பாங்கு எததன்மையதெனக் காட்டு கின்றது; ஏசு கிறிஸ்துவக் கேனும் கிருஷ்ண பகவானுக்கேனும் வாக்குபசாரமாக பகதிமொழி வழங்குகிறவர்கள் 'ஸாமன் ஆன் தி மௌண்ட்' உபதேசித்த ஏசு கிறிஸ்துவும் பகவத கீதை அருளிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் புனாஜனமம் எடுத்து வருவோம், முன் காரியத்தைத் தொடர்ந்து செய்வோமென அச்சுறுத்துவராயின, அவர்களிடம் போலி பகதி காட்டி வாக்குபசாரம் செய்கிறவர்களும் இது போலவே சொல்வார்கள். 'ஓ தெய்வமே அதி சுந்தரமான இரத்த தரணியை எங்களுக்குத் தந்தா ஈசுவரா! உனது அடியார்களான சாது ஜனங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அஃது எப்பொழுது சித்தமாய் இருக்கும். இன்னுமெததனை காலம் காத்திருப்பேன என்று செனட் ஜோன்ஸ் மன்றடி இரந்து கூவினா அஃது உள்ளத்தை மிகக் கிளர்ந்தி உருக்கத் தக்கதாயிருந்தது. அதோடு அந்நாடகம் மிகப் பொருத்தமாகப் பூர்ணமாகின்றது.

“ஆப்பிள் காட்டு” எனும் நாடகம் பார்த்தேன். அது துறைத்தன விவகாரங்களைப் பற்றிப் பேசுவது; அது காண்பதற்கு நன்றாயிருந்தது; மனத்திற்கு மிக இனிமையாய் யிருந்தது அந்நாடகத்தை முழுதும் ஆதியோடந்தமாகப் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதனினு அங்கங்கே சிற்சில பகுதிகளை எடுத்து இங்கு உதா கரிப்பதனால் அதன் மகிமை விளங்காது

“நோயல் கோவாடு” என்பவன் ஆக்கிய நாடகங்கள் பல வற்றையும் நடிக்கக் கண்டேன், ஐரோப்பிய மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய நாடகாசிரியர்களுள் அவனே சிறந்தவன் என்னலாம். அவனுடைய நாடகங்களைப் பார்த்தால் அந்தக் காலத்தில்

இங்கிலாந்தில இருந்த நாடகாசிரியர்களின் போக்கு எத்தன்மையதாய் இருந்ததென்று தெரிந்து கொள்ளலாம், அவனைக் கட்டுக் கடங்காத நாடகாசிரியனென்றும், லாகிர் பதார்த்தம் உண்டு பிரமையிலாழ்ந்திருப்பவனென்றும், மனோராஜ்யம் செய்கிறவனென்றும் பலர் நினைத்ததாகன. அது சரியான அபிப்பிராயமன்று. அவனுடைய நாடகங்களினால் நல்லநீதி போதிக்கப்படுகின்றது, நன்னெறி புகட்டவேண்டுமென்னும் அக்கரையுடனே அவன் அந்நாடகங்களை எழுதினானென்று தெரிகிறது. ஸேன்ட் ஜான் எவரின் என்பவராவது அவனுடைய நாடகங்களைப் பற்றிச் சில விபாசன்கள் எழுதியுள்ளார். அவ்விபாசன்களில் நூலாசிரியனுடைய உட்கருத்தை யுணர்ந்து நன்றாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தீமையற்ற சுகபோகானுபவம் எல்லாரும் விரும்பத்தக்கவையென்று அவர் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களை ஆமோதித்து ஆதரிக்கின்றாரெனினும், உள்ளன்போடன்றி மோக மூட்டத்திரியும் அறப் விவகாரங்களை வெறுத்துக் கண்டித்திருக்கின்றார்; வண்ணாத்திப் பூசுசி போன்ற பகட்டான வாழ்க்கையை இகழ்கின்றார். இம்மாதிரியான நடவடிக்கை அவனுடைய நாடகத்திற் காணப்படுகின்றது. அதில் லங்காஸ்டர் என்கிற மாதா பேராசை பிடித்தவள்; பட்டோபப பிரிய முள்ளவள், காவம் பிடித்தவள், தமக்கு முதுமை வாய்ந்ததென்னும் திகிலினால் வாலிபர்களைப் பார்த்துப் பிடித்து அவர்களுடைய ஜீவகனையை உறிஞ்சித்தமக்கு வற்றிப்போகும் ஜீவகனையையும் பலததையும் திரும்பப் பெறுகிறவர்களுள் ஒருத்தி (இவ்விதமாக வாலிபர்களைப் பிடித்து ஊக்கங்கொள்ள விரும்புகிற கிழ்புருஷர்கள் இங்கியாவில் உண்டு); அவளுடைய மகன் ரிக்கி என்பவன் ஒருநாள் அவளைப் பார்த்து, “உனக்கு யௌவனமுமில்லை அழகுமில்லை, நீ எததுணை முதுமை வாய்ந்துள்ளாயென்று இப்பொழுதே எனக்குத் தெரிகிறது, இது மிகக்கேராம், அவிவேகத்தினால் நீ உன்கூந்தலைப் பள பளப்பாக்கிக் கொண்டிருக்கிறாய், உன் முக

மெல்லாம் வர்ணமும் வாசனையும் பூசிக் கெட்டு விகாரமாயிருக்கிறது” என்று சொன்னான். மற்றும் “அவையெல்லாம் ஒருவாரிருக்க நீ கெட்டுக் கிரைப பாததியாய்ப் போன கிழவி, இஃது உண்மை” என்று அவன் சொன்னான். ஆனதனால் நீ உன் நடவடிக்கையைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, அங்ஙனம் செய வேனென்று அவளிடமிருந்து வாககுறுதி வாங்கினான் என்று அதில சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

‘இனி நீ காதலரைத் தேடக்கூடாது; இனி ஒரு நாளும் நீ அழகாகப் போவதில்லை, உன்னை எந்த ஆண பிள்ளையும் விரும பான்—நீ எனக்குத் தாயாகவே இருந்து காலத்தைக் கழிக்க வேண்டும்—நான் காலகதி அடையுமுன் எனக்குத் துணையொரு வா இருக்க விருமபுகிறேன்’ என்று நிககி தன் தாயாருக்குச் சொல்ல, அவள் அங்ஙனமே செயவேனென்று அவனுக்கு வாக குத் தத்தம் செய்கிறாள் அதனமீது அவன் அவளுடைய பாதங் களிற பணிந்து, அவளுடைய மடிபிற கவிழ்ந்து விழுகிறான்

நோயல் கோவாடின இரத மனப்பானமையை பிரசித்தி பெற்ற அவருடைய “ஆடுக, களிகொண்டாடுக, பெண்ணே” எனனும் பாடலிலிருந்தும் அறியலாம். அது பின்வருமாறு .—

பதினேழு வயதுதான் ஆயினும்,

பலவேறு வேறு நின் அனுபவம்!

மதியாது விழியற்ற வாழ்விலே

மயலையதி விழுகின்ற குமரியே!

போகின்ற பாதையின் முடிவையும்

பூவை நீ அறிவையோ? களியனல்

வேகின்ற மனதிலே ஏறுமோ,

மெல்ல நான் மொழிகின்ற வாததையும்?

ஆடுக, களிகொண்டாடுக, பெண்ணே!
போடுக தாளம், பொங்குக மேளம்!



உயிர்தந்த இளமைபும அழியுமால்!
உனமததமெய்தினும், உணர்விலாய்!
துயாவநது மோதி, உன நெஞ்சமுந்
தூளாகி, ஓயவினறி உழலுவாய்!
நீ மீது குமிழிபோல மாயவுறும்
நீ கொண்ட வாழிபத திமிரெலகாம!

நோகின்ற விளைவைபும நாளைபும
நினையாது திரிகின்ற நங்கையே!
ஆடுக, களிகொண்டாடுக, பெண்ணே!
போடுக தாளம், பொங்குக மேளம்!



விண்ணையின தந்தி நின் றலறவும்
மெல்ல மேல எழுகின்ற இசைபுடன்,
வாணுதற் பெண்மணி! சிறறிடை
வளைய நின்றாடுவாய், ஆடுவாய்!
பஞ்சு மெல்லடி யெடுத்த துயருவாய்,
படருவாய், நிமிருவாய், நிலையிலா
வஞ்சி போல துவழுவாய், வேகமாய்
வாழ்வெனும மேடைமேல ஆடுவாய்!
ஆடுக, களிகொண்டாடுக, பெண்ணே!
போடுக தாளம், பொங்குக மேளம்!



இசையெனும் மதுவிலே வளருவாய் !
 ஏறுவாய், வேகமும் அறிகிலாய் !
 திசைகெடும், முடிவிலே மாயமாய்ச்
 சிதறுமே, அழகி, உன் மகிழ்வெலாம் !
 மாலையும் தீபமும் மாயவே
 மாய மிவவுலக மெனறுணருவாய் !
 காலையிற் பரிதி தான அறிவெனும்
 கதிரெழப் பெருகுவான், வாழுவாய் !

ஸென்ட் ஜான் இாலின் சொலவது போல நோயல் கோவார்டு
 என்பவன் வைராக்கியம் மிகுந்த பரிசுத்தாசாரக கொள்கையினன்.
 இவனஆல்டஸ் ஹியூலி என்பவனைப் போன்றவன் என்னலாம்.
 மாலை யுடுப்பணிந்த குசாற்காரன் மாரிஸ் ஷெவாலியா எழுதி
 யுள்ள ரிவியூ-டா மா-டே என்பதிலும் கச்சா கண்ட்ரியினுடைய
 ரிவியூக்களிலும், மனமபோன போககான பலவகைச் சுகபோகங்
 கள குறிககப்படிகுந்தனவாயினும் இப்படிப்பட்ட பாட்டு ஒன்
 றுமே இல்லை. கோவார்ட் என்பவன் வார்ட்க்ஸ், 'பிரைவேட்
 லைவ்ஸ்' என்று முதலாக எழுதியுள்ள நாடகங்களிலும் இந்ந விஷ
 யதையே திருமப எடுத்துக்கொண்டு வற்புறுத்துகிறான். அவனு
 டைய பாஷைநடை சிறு சிறு வாக்கியங்களாகவும் வெட்டித்
 தெறித்தாற் போலவும் அமைநதுள்ளது. சல்லாப வாக்கியங்கள்
 நீள மற்றவை; ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் 10 முதல் 20 வார்த்தை
 களே அடங்கியிருக்கும். அவைகளெல்லாம் ஒருவர்க்கொருவா
 வார்த்தை யாடுவதைப் போலவே இருக்கும், நடிக்கிறவர்களாவது
 நாடகம் பராக்கிறவர்களாவது அவைகளை ஞாபகத்தில வைத்துக்
 கொள்வது கஷ்டம்.

இனிக் கோவார்டின் சங்கதியைத் தவிர்த்து பாரி என்ப
 வனைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிப்போம். இவனெழுதிய நாடகங்களுள்

‘பீடா பான்’ எனப்பதே தலைசிறந்தது. அதைச் சிலருக்கு மாதிரிம் ஓரிடத்தில் ஆடிக் காட்டியதை நான் பார்த்தேன். மறுபடி ஒரு முறை அதைப் பாக்கவேண்டுமென்னும் ஆவல் எனக்கு இருந்தது கிரே எனனுங் கவிவாணன் எல்லி எனனும் பிரஸபகீதம் எழுதிப் படைத்ததுபோல பாரியும்இந்த நாடக மெழுதி அழியாப் புகழ் படைத்தான். பாரியினுடைய மேதைமையக கொண்டாடி கெனஸிங்டன் காட்டனில் பீடர் பாணுடைய சீலையை கிருமித்திருக்கிறார்கள். ராபாட் கிளைவ் என்பவன் இந்தியாவிற்குப் போய் பரிட்டிஷ் துறைகளைத்தான் அங்கே நிலைப்படுத்துவதற்கான பெருங் காரியஞ் செய்தானென்று சரிந்திரகநாரர்கள் எழுதி அவன் பெயரைப் பிரஸித்தப்படுத்தினார்களாயினும் இங்கிலாந்திலுள்ள சிறுவர்களுக்கு அவன் பெயரைக்காட்டிலும் பீடாபானின் பெயரே நன்றாகத் தெரியும்.

பழைய லிக் எனனுமிடத்தில் ஸென்ட் ஹெலிஞ் என்கிற நாடகத்தைப் பார்த்தேன். “ஜானீஸ் எண்டு” என்னும் தானின் ஆசிரியனே இதனை ஆக்கினவன், அடிமுதல் துணிவரையில் அஃது இனிமையாகவே இருந்தது. நெப்போலியனாக நடத்தவன் நெப்போலியனைப் போலவே இருந்தான்

கால்ஸ் ஓத்தி என்பவன் ஆக்கிய ‘சில்வா பாகஸ்’ எனனும் நாடகத்தைப் பொது ஜனங்களுக்கல்லாமற் சிலருக்கு மாதிரிம் ஓரிடத்தில் ஆடிக் காட்டினார்கள். அதை நான் பார்த்தேன். பாக் கியமற்ற இழிவேலைக்காரர்களின் கட்சியைத் தாங்கி அஃது எழுதப்பெற்றிருப்பது பெரிய அநிசயம். அந் தூலாசிரியன் செல்வ வானகளையே எப்பொழுதும் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவன்; அப்படிப் பட்டவன் தாழ்த்தத்தார் பகஷ்மாக இவ்வளவு பேசுவானென்று நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. ஆனால், தனிகார்களின்மீது அவனுக்கு எவ்வளவு பிரீதியோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நீதி நியாயத் தையும் பெருமைக்குரியான தயாளத்தையும் அவன் விருமபின்

வன் என்பதில் ஐயமில்லை. நான் மாணவனாக கலாசாலையிற் படித்துக்கொண்டிருந்த பொழுதே பாலைஸ் ஸாகா எனலும் நாடகத்தின் ஆசிரியன்மீது எனக்கு அபிமானம் ஏற்பட்டது.

டிரிங்வாட்டா என்பவன் ஆக்கிய ஏப்ரலுமாம் லின்கன் எனலும் நாடகம் மிக இனிமையாய் இருந்தது. உலகவியல் உள்ளபடி அதனில் விளக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கடுத்தபடியாக அவனெழுதிய ஆல்வா கிராம்வேல் எனலும் நாடகம் நன்றாய் இருக்கவில்லை. எட்வின் ஆரால்டு என்பவரால் ஆப் ஏஷியா எனலும் காவியத் திற்குப் பின் எழுதிய லைட் ஆப் தி ஓல்ட் என்பது எவ்வளவு பிரகாசிக்கவில்லை என்பது போல ஆல்வா கிராம் வேல் இருந்தது.

ஜுலசேன் என்பவன் ஆக்கிய “வேன் வி டேட் அவேகன்” எனலும் நாடகத்தை ஆரோ ஹேனி எனலும் மாது தன்னந்தனியாக ஒருத்தியே நடத்துக காட்டியதைப் பார்த்தேன். அந்தக் கதையின் பீஜம் வருமானும்; ரூபேக் என்பவன் மிக்க மேனமை வாய்ந்த சிற்பாசாரி, நிஷ்களங்க மனமுடைய செளந்தாயவதியான இரீனா என்பவனையே உத்தமபாவனையாகக் கொண்டவன். அவன் சிற்பம் சமைக்கும் பொருட்டு அவள் அவனெதிரே நிர்வாணமாக 5 வருஷகாலம் தனது அற்புத செளந்தாயத் தோடு நின்று கொண்டிருந்தாள். மோகத்தினால் அவன் அவளுக்கு உபசாரப்பணை செய்ய எண்ணமிட்டாலுமே அவள் னஞ் செய்யாது விட்டாள். ஏனெனில், அவனுடைய உத்தம பாவனையான மாது இறந்து உயிர்த்தெழுமபோது புருஷனுடைய ஆலிங்கனத்தினாலாவது முதத்தத்தினாலாவது மாசு படாதிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினாள். இவ்வளவு அவனுக்குக் காமாதூரம் தணிந்தது பிரியமினையினாலென்று அவள் தவறாகக்கருதினாள். ஏனெனில், அவன் கொடுக்கத்தக்க பொருளுக்காகவன்றி அவன் மீதுள்ள ஆசையினாலேயே அவன் அமைக்கும் பதுமைக்கு உத்தமபாவனையான மோஸ்தராய் இருக்க அவள் இசைந்தவள்.

பதுமை அமைக்க 5 வருஷகாலம் இங்ஙனம் அவள் உருவங் காட்டிக் கொண்டிருந்ததைப் பற்றி அவன் குறிப்பிட்டபோது அதை அவள் முக்கியமல்லாத கிளைக் கதைபோன்ற நெறி வழுவின என நினைத்து, அவனைவிட்டு நீங்கினாள்.

அவளை நினைத்து அவன் துக்கத்தானுமினும், பின்பு அவளைக் காண முடியவில்லை தனது சாட்சியை எதிர்த்து எகத்தினால் அவன் தான் அமைத்த பதுமைபைச் சுற்றிப் பல ஸ்திரீ புருஷர்களின் உருவங்களை நினைத்தி வைத்தான். அவவுருவங்கள் மேற்பாலைக்கு மிக அழகாகத் தோன்றின, ஊன்றிப் பாத்தால், நிஜமான மிருகங்களாக இருந்தன; பசுக்களாகவும் வெள்ளாடிகளாகவும் பன்றிகளாகவும் கழுதைகளாகவும் எந்துகளாகவும் இருந்தன. அவனுக்குப் பெயரும் புகழும் பணப் பெருக்கும் வாயத்தன். இரண்டு வைத்தேடித் தேடிப்பாத்தும் கண்டு பிடிக்க முடியாததனால் அவன் சாமானியமான அழகு வாய்ந்த மாயை என்னும் பெண்ணொருத்தியைக் கலியாணப் பண்ணிக்கொண்டான். உன்னதமான பாவதங்களுக்கு ஒரு நாள் அவளை அழைத்துக்கொண்டு போய் உலகத்தின் அழகைக் காட்டுவதாக அவளுக்கு வாக்ளிக் தான். 4 வருஷங்களுக்குள் அவா்களிருவருக்கும் பரஸ்பர அநிருபதி ஏற்பட்டது மனோராஜஜ்யக்காரனே வாழ்வதற்கு அவளுக்கு இஷ்டமில்லை, சபலசிக்கமுள்ள வண்ணத்தப் பூச்சி போன்ற லோலாயியோடு வாழ்வதற்கு அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. பின்பு, ஒரு நாள் மேரி என்பவளுடைய சகோதரிபுடன் இரண்டு வை ஒரு ஹோட்டலில் அவர்கள் கண்டாக்கள். ஏக்கம் பிடித்து இரண்டு வெறியளாயினால் அதனால் நரம்புகள் சோர்ந்து நலிவுற்றன. அந்தப் புலவனுக்கு அவள் மீது முன் இருந்த காமம்திருமபத் தலைகாட்டுகின்றது. கொடிய வேட்டுவெருவனை மாயைச் சந்திக்கிறாள். அவன் தீரமவாயந்த முரடன், உல்பஹாம் என்பபடுவன், அவள் அவனுடன் போக விரும்புகிறாள். அந்தப்

புரபலர் மாயையுடன் பியர்டஸ் வழியாகப்போக நினைத்த பிரயாணத்தைத் தவிர்க்கிறான். முன்போலத் தன் மனோராஜ்யத்தில் ஆனந்திக்க அவன் இரனாவுடன் மலேமீது போயினன். மாயையும உலபஹாமும மிருகத் தன்மையான காம்போகம் அனுபவிக்கப் போயினா. பெரிய பனிப்புயல் அடித்தது. உல்பஹாமும இரனாவும் அப்பணிப்புயலினின்று தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் க்ஷேமமானதோர் இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர்; புரபலரும் இரனாவும் புயலினூடே நெடுந்தூரம் போய உறை பனியால் மூடப்பெற்று மாய்ந்தனர். மெரி ரின சகோதரி அரைப் பைத்தியமான இரனாவின் விவகாரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து, 'அவன் ஆனமா சாந்தி எய்துக' எனக் கூவுகிறாள்; பனிப்புயலினின்றும் தப்பி நல்ல கட்டடத்திற்குள் வந்து சேர்ந்த மாயை என்பவள் புரோபலர் இறந்து போனதைக் கேட்டு 'எனக்கிருந்த நிபபந்தம் நீங்கியது' என்று சொல்லி அந்தப் பொருள்பட ஒரு பாட்டு பாடுகிறாள். இந்த நாடத்தை ஆரனா ஹெனி எனலும் மாதா அழகாக நடத்துக் காட்டினள் நாடக முடிவில் 'இப்ஸன் என்பவா பதிபகதியை உள்ளபடி எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்' என்று கிழவியொருத்தி எனக்குச் சொன்னா. அதற்கு நான், 'சாவித்திரி'யின் பதிபகதியே இதனினும் உண்மையாகச் சிறந்து தோன்றுகின்றது' என்று பதில் சொன்னேன். என மறுமொழியைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு அவ்வமமை, 'ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறீர்' என்று வினவினா. "ஏனெனில், முன்னாக கணவன் இறந்தாலும், அல்லது, மனைவி இறந்தாலும் தனக்காக ஓர் இருதயம் துடிக்கும், அன்பினால் ஒரு கண்ணீர் உதிரும், எனக்கு நற்கதி அளிக்க வேண்டுமென ஓர் ஆனமா கடவுளை இறைஞ்சும், ஐயோவென ஒரு பெரு மூச்சு நித்திய சூனியமான பரமாகாசத்தை அளாவும்! என்று இறப்பவருக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும்" என்று மறுமொழி பகாந்தேன். 'உமக்கு எப்படித்

தெரியும்?" என்று அம்மாதே கேட்டனர். 'எனக்குத் தெரியமா தலால் அங்ஙனம் பகாந்தேன்' என்று சொல்லி இப்ஸன் உரைதக உண்மையைக் குறித்து அவளுக்குண்டாயிருந்த ஆச்சரியத்தில் முக்கால வாசி குறைத்து விட்டு நான் சீங்கனேன்.

இங்ஙனம் நான் கூறியதனால் இப்ஸனுடைய திறமையைக் குறைத்துக் கூறினவனல்ல. இற்றை நாள நடை முறையை அமைத்த மகா புருஷரான அவன் ஒருவன், ஜனசாரக கொள்கையினால் சிறந்திருக்க உண்டாயிருக்கிற திமைக்கை அகற்ற அஞ்சாமற் போராடிக் கிறவன் 'தி மாஸ்டர் பில்லர்', 'தி டால்ஸ் ஹாஸஸ்', 'பிலலாஸ் ஆப் சோசைடி' என்னும் நாடகங்களின் ஆசிரியனாகிய அவன் மீது எனக்கு எப்பொழுதும் பிரீதி அதிகம் 'ஒருவரிடத்துப் பிரேமை வைக்காதவன் மானிட வாசகத்தின் மீதே பிரேமை பாராட்ட முடியாதவன்!' 'விவாகமே மனிதனுக்குக் கலை விளைவிப்பது உன்னியும் வேறு எதுவும் இல்லை!' 'இரவல் வாங்கியும் கடன் படும் நடத்த வேண்டி வந்தால், இல்லறம் இனிமையற்று அழகற்று போகின்றது' 'பெருமபானமையோ எப்பொழுதும் பிழைபடுவார்கள்; பெருமபானமையோ சொல்வதே சரி என்று ஒரு போதும் சொல்லக் கூடாது பெருமபானமையோர் சரி என்பது ஜன சமூகத்தார் சொல்லும் பொய்களுள் ஒன்று; ஸ்வதந்திரமாக ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கிறவன் அநதப் பொய்யை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். ஒரு நாட்டின் பெருமபானமையோராய் இருப்பவர்கள் யாவா? புத்திசாலிகளா, அல்லது, மடையர்களா?' இவை போன்று அவன் எழுதிய குத்துரைகள் அவனுடைய கூறிய அறிவை காட்டுகின்றன ஆனால், அவனுக்குள்ள குறைகளையும் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டவனாவேன். சிறுபானமையோரும் பிழைபடல கூடும்; ஒரு மனிதன் பிழைபடக் கூடுமென்று சொல்லவேண்டிய தில்லையே! பெருமபானமையோர் மாதந்திரம் பிழைபடுவார்கள்

என்றாவது, ஜனசமுதகதார் மாததிரம பிழைபடுவார்கள என்றாவது சொல்வானேன் ?

‘ஷாட் ஸ்டோரி’ எனலும் நாடகம் பார்த்தேன். அதனை நடித்தது நன்றாய் இருந்தது. ஸைமன்லே என்னும் நூலாசிரியன் கப்பலேறித் திரிந்து கொண்டிருக்கையில் பெனிலோப் மாஷ் எனலும் யுவதியைச் சந்தித்தான். அவள் விவாகமாகாத அமெரிக்கா மாது. ஜியார்ஜினியா லே என்பவள் அரங்கமேறி நடிக்கும் தொழிலில் இருந்தவள்; ஸைமன் லேயின் பொருட்பு அவள் நாடக விருத்தியைக் கைவிட்டு அவனை மணந்து கொண்டாள். அவர்களிருவரும் இனபுற வாழ்ந்து வந்தனர். அந்நேரம் இருந்தும் அவன் அவ்வமெரிக்க மாதுடன் கூட்டுறவு கொண்டான். தன்னைப் போன்ற கிருகஸ்தனுக்கு இந்தக் களவியல் நடித்தது நடப்பது இயலாது என்பதைக் குறித்து அவன் உருக்கமான சிறுகதை யொன்று யெழுதுகிறான். அந்தக் கதையை எல்லாரும் மிகக் கொண்டாடுகிறார்கள்; மாது பெனிலோப்பும் கொண்டாடுகிறாள். அவள் பக்டிரேளட் எனலும் சீமாட்டிக்குத் துணையாகச் சம்பளத்திற்கு வந்தவள். லே குடும்பத்து விருந்தொன்றுக்குப் போக அழைப்புப் பத்திரமொன்றைக் கெஞ்சிக் கேட்டுப் பெறுகிறான். அங்கு வந்திருந்த விருந்தினர்களுள் லாடோ பக்டிரேளட் என்பவன் ஒருவன்; எல்லாப் பணிப் பெண்களையும் மறமுமுள்ள ஸ்திரீகளையும் முதத்தமிழுவதில் அவனுக்குப் பிரியம்திகம. ஜியார்ஜினா என்பவள் நடன மாதாய் இருந்தவளென்று சொன்னேமல்லவா அவளுடன் மாக ஹாட் என்பவன் அரங்க மேடையில் நடித்துக் கொண்டிருந்தான். திருமபவும் அவள் நாடக மேடையில் ஆட வருவதற்கு 25,000 ‘டாலர்’ கொடுப்பதாக அவளைத் துணடிக் கொண்டிருந்தான். அவனும் மேற் சொல்லிய லே குடும்பத்து ஸரஸ் கோஷ்டியில் விருந்தினனாக வந்திருந்தான். பீகாக என்பவள் பணிப்பெண்; ஆனாலும், பக்டிரேளட் பிரபுவும் நண்பன் விருமபதா

முதிர் வயதினள். மிஸ் பிளவர் எனப்பவனொருத்தி, பலரிடமிருந்து சந்தாபபணம் வசூல் செய்து ஜனங்கள் விரும்பாத சங்கீத கச்சேரி முதலானவைகளையும், சராஸ கோஷ்டிகளையும் அமைப்பவள். அந்தக் காரியத்தில் அவள் கைதேர்ந்தவள். பெனிலோப்பு என்னும் அமெரிக்க மாது ஸைமன் மீது காதலிகொண்டு அதை விளக்கும் முறையில் நடந்து கொள்கிறாள். அவளுடைய நடன்களைய ஜியாஜிஹ் கண்டு கவனிக்கிறாள். அவளுடைய ஸைமன் எழுதிய காமலேகிமானறையும் கண்ணாற் பார்க்கிறாள் கோபங் கொண்டு ஜியாஜிஹ் எனப்பவள மாக் ஹாடேன் அமெரிக்காவுக்குப் போகத் தீர்மானிக்கிறாள். ஆனால், ஜியாஜிஹ்வின் ஸ்தானத்தில் பெனிலோபை ஏற்றுக் கொள்ள ஸைமன் மறுக்கிறான். ஸைமனுக்கு விவாக விலக்குத் தீர்ப்பு முறைப்படி வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பெனிலோப்பு மிக்க ஆவலுடன் இருக்கிறாள். அதனாலே ஸைமனை விட்டுவிடக் கூடாது என்று ஜியாஜிஹ் சங்கற்பிக்கிறாள் இங்ஙனமாக எல்லாம் பூவஸ்திதிகளே வந்து நின்றது. எனவே அவரவா தத்தம் மனைவியரோடு நிலைத்து நின்றனர். விவாகமாகத் புருஷர்களைத் தேடிக்கொண்டு அமெரிக்க மாதாகிய பெனிலோப்பு போகிறாள். ஜியாஜிஹ்வாக மேரி டெம்பல்மே, பெனிலோப்பாக லாஸுலா ஜீன்ஸும், லேடி பக்டிரேளட்டாக சிபில் தாண்டைக் எனப்பவனும் சிறை நடித்தார்கள்.

இந் நாடகத்தின் கதைப் போக்கு 'மாளா முக்கோணம்' எனப்படும் இதைத் தமிழர் "வண்ணானுக்கு வண்ணத்திமேல் ஆசை, வண்ணத்திக்குக் கழுதைமேல் ஆசை" என்று கதை என்பார்கள். இம் 'மாளா முக்கோணத்தில்' ஒரு ஸ்திரீயும் இரண்டு புருஷர்களும் இருக்கலாம், அல்லது, இரண்டு ஸ்திரீகளும் ஒரு புருஷனும் இருக்கலாம். இந்தக் கதாமிசத்தை அங்கில நாடகாசிரியர்கள் பெரிதுங் கைக்கொள்வார்கள் பண்டைக் காலத்து இந்தியக் கதைகளில் வரும் பலமனையாட்சிக்குப் பதிலாக இம்மாளா முக்கோ

ணத்தை அங்கிலத்தவர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்போம். அங்கிலத்தவருடைய மாளா முக்கோண முறையிலுள்ள விசேஷ மென்னவெனில், ஸ்திரீகள் இருவர் ஒருவரோடொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஒருவனமீது காதல காட்டும் விசித்திரங்களை லாமல், ஒரு ஸ்திரீயினமீது இரண்டு புருஷர்கள் மோகன்கொண்டு விவகரிக்கும் விசித்திரங்களும் நன்றாக விவகரிக்கப்படுகின்றன; 'மாளா முக்கோண'த்தில் 'சிவப்பு முக்கோணமும்' 'நீல முக்கோணமும்' இணைந்து ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கும்.

மோடன் ஹாட்டிங் எனபவன் ஆக்கிய வின்ட் & தி ரேய்ன் என்னும் நாடகம் நடிகக கண்டேன். அதுவும் நன்றாகவே இருந்தது. ஆனால், ஷாட் ஸ்டோரியைப் போல அவ்வளவு நன்றெனச் சொல்வதற்கில்லை. ஸ்காட்லாண்டு தேசத்து யூனிவாஸிட்டி நகர மோனறில் ஒரு போட்டிங் ஹௌஸு இருக்கின்றது. வைத்திய சாஸ்திரம் படிப்பதற்காக வரும் மாணவர்கள் அதில் தங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் வைத்தியக் கலவியைப் புறக்கணித்து யுவதிகளின் பின் செல்கின்றனர். அதனால் அவர்கள் படித்துத் தேறுவதற்கு எத்தனையோ வருஷங்களாகின்றன. அவர்கள் வருமுன் விவாகம் செய்து கொள்வதற்காக நியமனம் செய்து கொண்டிருந்த ஸ்திரீகளின் படங்களைக் கையோடு கொண்டு வந்திருந்தார்கள். அந்தப்படங்களை அடிக்கடி பார்த்துத் திருப்தியடையவேண்ணிக் கொண்டு வந்திருந்தார்களாயினும் அவைகளை மூடி மூலையில் வைத்துவிட்டு அருகிலுள்ள வேறு பெண்களை நாடிச் செல்லலாகிறார்கள். அந்த போட்டிங் ஹவுஸு தலை மெக் பீ எனப்படுவது. அவள் அந்தத் தொழிலிலும் அடிமாணவர்களின் வழிகளிலும் தேர்ந்த சிறுக்கி, பருத்திக் கொழுத்த யுவதி, தன காலில் ஏதேனும் ஒன்று சற்று உராயஞ்சி இருந்தால், ஒவ்வொரு வித்தியாாததியையும் தனித் தனியே அழைத்துக் கால முழுமையும் திறந்து காட்டி வைத்தியம் செய்யச்

சொல்வான். அவ்வித்தியாதிதிகள் தாங்கள் அங்கு வந்து சேர்ந்த வேளை பொல்லாத்து என்று தங்கள் காலபலத்தை நொத்து தங்களைத்தாமே திட்டிக் கொண்டார்கள்; தமக்கு முன்னால் அங்கிருந்த மாணவர்கள் பலரும் ஜீவனுமிசு வழக்குகளுக்கப்பித்துக்கொண்டு எவ்வளவு வெளியேறினார்களோவென விமர்சனம் செய்துவரார்கள்.

அங்கிருந்த மாணவர்கள், ரேமாண்ட், விலல்யம்ஸ், டிரிட்டன், டியூஷேமல், மாகன் எனப்பவர்களாவார்கள். டிரிட்டன் எனப்பவன் ஜில்லா எனப்பவன் மீது காதல்கொண்டு அவளை மணப்பதற்கு ஆசைவாததை சொல்லி இருக்கிறான். ஆனால், பண்டைக்காலத்து வழக்கத்தின்படி அவளை மறந்து "மூர்த்தி"யில் தள்ளிவிட்டு ஆன் எனப்பவன் மீது மோகங்கொள்கிறான். அவன் கைவிட்டதைப் பொருட்படுத்தாமல் ஜில்லா எனப்பவன் வேறு புருஷர்களை நாடக்கலைப்படுகிறான். முடிவில் ஆன் எனப்பவன் எற்கனவே விவாகம் செய்து கொள்ள வாக்குக் கொடுத்திருந்த புருஷனைத்தவறந்து டிரிட்டனுக்கு மாலை இடுகிறான். இது சம்பிரதாயமான வழக்குகளுக்கிடையே, பலா பலரும் சொல்லிச் சொல்லி பழசான கதைமே; இதிலுள்ள விசேஷம் எனவெனில், உள்ளக கிளாசிக் யெழுப்பம் சம்பாஷணையும் அதற்கேற்ற நடனையுமேயாம். இந்நாடகத்தில் மோகமுட்பதக்க காதலிகள் பல பிரதரிக்கப்படுமடீபாநெல்லம் நாடகம் பார்க்க வந்துள்ள ஜனங்களெல்லாரும் கோஷித்து ஆரவாரித்தார்கள்.

ஆல்வேலிக் எனனும் அரசக மேடையில் 'தி டாமினன்ட் ஸெக்ஸ்' எனனும் நாடகம் பார்க்கேன. அங்கேலா எனப்பவன் கட்டுத திட்டமின்றிக் கண்டவருடன காமக்கூதகடித்துப் பின் நவஸூததிரக கற்பனை செய்யும் எஞ்சினீயா ஒருவனை மடுத்தது ஓரகத்தில் இருந்தனள். நாளைவில் அவன் ஆக்ககம் பெற்று, தன தொழிலைக் கைவிடுமபடி அவளைக் கட்டாயப்படுத்தி அவ

ளிதம் ஒரு பிள்ளையையும் பெற்றான். ஜோ எனபவன் ஒரு பெரிய சிவில் உததியேர்கஸ்தன். அவன் மனைவி வேறு புருஷாகளை நாடி அலைந்து திரிவள்; 'உனக்கு எந்த வேளையில் வேண்டுமோ அந்த வேளையில் நான் உன பக்கத்தில் வந்து இருக்கிறேன். ஆனால், நான் வேறு புருஷர்களோடு விவகரிப்பதை நீ குற்றமாகப் பாராட்டக் கூடாது தொழுவதிலுள்ள நாய அங்குள்ள வைக கோலைத் தான் தின்னமாட்டாவிடினும் வேறு மாடுகள் வந்து அதை மேயாமற் குரைத்துத் தடுப்பது போல என்னைத் தடுக்காதே' என்று தன் கணவனுக்குச் சொல்கிறாள். அவளுடைய நடவடிக்கையை அவன் சிறிது காலம் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தான். பின்பு அவளைப் போலவே தானும் விவகரிக்கத் தலைபபட்டு அவளைக் கைவிட்டு வேறொருத்தியை இழுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான். அவன் கை விட்டானென அம்மனைவி துக்கிக்கவிலையாயினும் அழகான ஆடை அணிந்து அலங்கரித்துக் கொள்வதற்குத் தாராளமாகப் பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தவன் போய் விட்டானெனென மாதிரிம் வீசனப்பட்டான். அவளுடைய காதலர்களும் அவளைக் கைவிட்டார்களென்று சொல்ல வேண்டிய தில்லையே. ஏனெனில், சோறும் துணியும் மற்றெல்லாச் செளகரியங்களும் கணவன் கொடுத்ததுத் தம்மோடு காமலீலைகள் அவள் செய்து கொண்டிருப்பதற்கே வீருமபினூகள். காலக்கிரமத்தில் கணவன் தனமீது ஆதிக்கம் பெறுவதைக் கண்டு அவளுக்குப் புத்தி வருகிறது அரங்கமேடையின் மீது நடங்களும் நடிகளும் ஒருவரை யொருவர் நீடித்த நேரம் முத்தமிட்டுத் தழுவித் தம்மை மற்றது மகிழ்ந்திருந்தார்கள அதைக் கண்டு அரங்க சாலையிற் குழுமி யிருந்த ஜனங்கள் ஆனந்த சாகரத்தில் ஆழ்ந்தனர். அவ்வளம் குழுமி யிருந்தவர்கள் பெருடபாலா விவாகமாகாத யுவதிகளே.

டில்லி ஆப் புளூம்ஸ்பரி எனபது ஒரு நாடகம். அது இங்கிலாந்துக்கு வந்திருக்கும் இந்திய வித்தியாத்திகளின் கலையுடைபாவனைகளைக் கெல் பண்ணுவதனாலேயே பிரசித்திக்கு வந்தது. அவர்கள் பெருமை படித்துப் பேசுகிறதும், ஒரு வார்த்தைக்கு ஒரு வார்த்தை தவறாக உபயோகிப்பதையும், போஜன காலத்தில் முறை தெரியாமல் விகாரமாக நடந்து கொள்ளுகிறதும் பரிசுடம் பண்ணுவதே இர நாடகத்தின் நோக்கம். இந்தியர்கள் தந்தது இடித்துக் கூறியபின் இப்பரிசுட வாகையகளை இர நாடகத்தினின்றும் நீக்கவிட்டனர். அதனால் அந்தச் சிறுத்தப்ராபலம் மங்கி மறைந்து போயிற்று.

ஒரு நாள் அங்கில நண்பனொருவன் என்னிடம் ஓடி வந்து அதனை பெரியா உலகநாட்டில் இருக்கிறார்களென்று எனக்கு அது வரையிற தெரியாமற் போய்ற்றென்று சொன்னான். 'யாரைப் பற்றி நீ நினைத்துப் பேசுகிறாய்' காந்தியைப்' டாக்டரைப்' சி. வி. ராமணையா' என்று வினவினேன். 'அவர்களில் எவரைப் பற்றியும் அல்ல, கிளைவை நினைத்தே சொன்னேன். 'கிளைவ ஆவ் இந்தியா' எனனும புலத்தகத்தை இப்பொழுதுதான் பார்த்தேன்' என்றான் அவன். அதிசயித்து நான் வாக்கற்று வாளா இருந்தேன்.

'1066-ம் அதன் பின்னும்' எனபது நாமன் காங்குவெஸ்ட் முதற்கொண்டுள்ள இங்கிலாந்து தேச சரித்திரத்தை மிக அழகாக விமரிசித்துக் காட்டும் நாடகமாக இங்கிலாந்து அதுபோல் 'அசோக மன்னனும் பின்னும்' என ஒரு நாடகம் எழுதப் பெற்ற நன்றிய இருக்குமென நினைத்தேன் பாமர ஜனங்களுக்குச் சரித்திரப் போதனை செய்யும் உததமவழி அதுவே, எளிய வழியும் அதுவே.

பி. ஜி. வோட் ஹவுஸ் (P. G. Wode house) எனபவன் ஆக்கிய 'தி இன்னைட் ஸ்டாண்ட்' (The Inside Stand) எனபதையும் பார்த்தேன். 'இன்னைட் ஸ்டாண்ட்' (Inside Stand)

என்பது கள்வனொருவன் திருடுவதற்கு வேண்டிய அனுகூலங்களை அமைக்கும் பொருட்டு ஒரு வீட்டுக்குள் அனுப்பும் உளவாள். அவ்வாள் ஒரு வேலைக்காரியாக வேனும், ரதசாரதியாக வேனும் இருக்கலாம். சிகாகோ நகரத்திலுள்ள கள்வா கூட்டங்கள், விரக நோய் கொண்ட அமெரிக்கா நாரிகள், ஒளிக்கப் பெற்ற குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு விவாகமான ஸ்திரீகளைப் போல விவகரிக்கும் களாச்சி கூட்டத்தார், களவியல திளைத்துக் காமலேகை களெழுதும் செனட்டு மெம்பர்கள் (Senators) ஆகிய இவர்களைப் பற்றி இந் நாடகம் விவகரிக்கின்றது. வோட் ஹவுஸ் (Wode house) உடைய மற்ற நாடகங்களைப் போல இதுவும் வயிறு வெடிக்கச் சிரித்துக் களிகொள்ளாத தக்கதாய் இருந்தது.

‘லிம்பிங் மான்’ (Limping Man) என்பது ஒரு கொலையைக் குறித்த நாடகம் இந்நகரத்தார்பீஜம் நன்றாயிருக்கவில்லை. அந்நகரத்தார்பீஜம் மாமமானதுமன்று, கோபாவேசத்தினால் செய்ததுமன்று; இதிலுள்ள முக்கியமான பாததிரகங்களின் சிறப்பான நடனையினாலே இஃது ஆதரிக்கப் பெற்றது.

ஜூலியஸ் சீஸர் (Julius Ceasar) எனனும் நாடகம் ஓல்ட் விக் (Old Vic) எனனும் அரங்கமேடையில் அழகுற நடிக் கப் பெற்றது இம் மேடையில் நடக்கும் ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) நாடகங்களெல்லாமே சிறப்பாய் இருக்கும்

லாரன்ஸ் ஹவுஸ்மான் (Lawrence Housman) ஆக்கிய ஸெனட் பிரான்ஸிலின் இரண்டு நாடகங்கள், ஸிஸ்டர் கிளோ, ஜூனியர்நுடைய முதலுப் தேசம் (‘Two little plays of St. Francis’, ‘Sister Clare’, and ‘Juniper’s First Sermon’) எனனும் நாடகங்களைப் பார்த்தேன். அவை மிகச் சிறியவை, அழகுறவாய்ந்தவையெனச் சொல்வதற்கில்லை. அவற்றிலொன்று பூவத்துத் துறவிகள் மாதாக்களின் மைய லால் தங்களுக்கு உண்டாகும் மயக்கத்திற்கு அஞ்சி அவர்களை

வெறுத்து இகழ்வதும், அம் மையலுக்கு உட்படாமலிருக்கத்தக்க புலனொறுப்பு தங்களுக்கு இல்லாமையால் மாதர்சளி சாங்கத்தியத்தைத் தவிர்த்து ஒழிப்பதும் காட்டப்படுகிறது. மாதர்களைப்பற்றி அவ்வளவு நீனைப்பதும் ஒழுக்குவதும் ஆழ்தன்மைக்குறிகளாம்; இழிதன்மை நீங்கப் பெருந்தன்மை வாய்ந்த மாதர்களுடன கலந்து சகோதரிகளென்றும் பாவியுடன மீயாதையாகவும் ஸரஸ்மாகவும் பழக வேண்டுமென்றும் ஸென்ட் பிரான்ஸிஸ் (St Francis) வாழ்ந்திருக்கிறான். மத்தேயா நாடகத்தில் மற்றவர்கள் அனுஷ்டிக்கும் மனக் கொள்கைகளுக்கு விரோதமான பாஷண்டத்தை ஜூனியா (Juniper) என்பவன் தன்னிஷ்டத்திற்கு மாறுகக் கண்டித்துப் பிரசங்கம் பண்ணுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறான். அது வேடிக்கையான இருக்கிறது, அதிக வேடிக்கை என்று சொல்வதற்கில்லை.

டூரிலேன் (Drury Lane) அரங்கமேடையில் ஜாக் அண்ட் தி பீன் ஸ்டாக் (Jack and the Beanstock) எனலும் நாடகப் பாரதேன. அதுவே அவ்வாட்டத்தின் கடைசித் தன்மை ஆட்டக் கொட்டகை முழுதும் ஜனங்கள் நிரம்பி இருந்தார்கள். நடத்தித் துவவியமாய் இருந்தது. அதற்கண்ட விஷயங்களைத்தும் இறறை நாள் வழக்க ஒழுக்கங்களைச் சுட்டுவனவாக இருந்தன ஓவ்வொரு வாக்கியமும் நடைமுறை பாங்காகவே இருந்தது. அந்த வேடிக்கை இவ்வளவு அவ்வளவென்று சொல்வதற்கில்லாததாய் இருந்தது; காட்சிகளும் அவற்றின் நிறமும் அதிகப்பிக்கத்தக்கன வாய் இருந்தன.

இனி சில சினிமாக்களைப்பற்றிச் சொல்வேனாக. 1916-ம் ஆண்டில் ரஷ்யாவிலுள்ள சம்பிரதாயங்களை 'மாஸ்கோ நைட்ஸ்' (Moscow Nights) என்னும் படம் விளக்கிக் காட்டியது. படம்துக்காரர் அமித லாபம் பறிகளும் போக்கிரித்தனம் (அயோகியத்தனம்), வேவுகாரர்களின் தந்திரம், அவர்கள் பரோபகார

சிந்தையுள்ள (தயாளம் மிக்க) கிழவிகளாகவும் ஸாப்ளின் (Sabline) மாதுஎன்னும் புனைபெயர் பூண்டவர்களாகவும் விவகரிப்பது, நிராயுதபாணிகளாய் இருப்பவர்களைக் கொலைகளத்திற்கு அனுப்புவது, பணத்தின் பொருட்டுப் பெற்றோர்கள் தங்கள் பெண்ணைச் செலவவாறான தூரத்தனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுக்க வாக களித்தல், உண்மைக் காதலின் வெற்றி, பணக்காரக் காதலனும் சிலுவையைத் தொட்டுப் பிரமாணம் செய்தபின் பொய்சொல்லமனங் கொள்ளாமை, ஜார் (Czar) சக்கரவர்த்தியின் காலத்து மாஸ்கோ (Moscow) நகரத்தில் இரவுப் பொழுதில் நடக்கும் மனவெழுச்சி மிக்க காரியங்கள் ஆகிய இவையெல்லாம் மனத்திற் பதியத்தக்க வாறு துலக்கமாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டன பணக்காரக் காதலர்கள் சாதாரணமாக அரசுக்களைப்போல விவகரிப்பவர்கள், அங்ஙனம் மினறி இவகே தயாளம் மிக்கவர்களாய் விளங்கினார்கள். 6-30-மணி ஆட்டமானவுடன் அரசுத்தலை விட்டு நான் வெளியேறப் புறப்பட்டேன். அப்போது என்னுடன் ஆட்டம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தம்பதிகள் இருவர் என்னைப் பார்த்து ‘இனிவரும் ஆட்டத்தையும் பார்த்து விட்டுப் போங்கள். அதற்குள் ஏன் போகிறீர்கள்?’ என்றனர். ‘இனி இவருக்குக் கழிக்கும் 2½-மணி நேரம் வீணென்று நினைக்கிறேன். ஏனெனில், ஒரு தடவை நான் இதைப் பார்த்து விட்டேனே’ என்று பதில் சொன்னேன்

‘ஆற்றுகாரன் சாண்டாஸ்’ (‘Sanders of the River’) என்னும் படம் வெகு ஆனந்தகரமாயிருந்தது அதில் பால் ரோபஸன் (Paul Robeson) என்பவன் பிரதமநடிகன். அந்தப் படம், ஹைஜிரியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைப் புகழுவதாயிருந்தது. ஓடப் பாட்டும், காதற் பாட்டும் நன்றாக இருந்தன அங்கிலேய அதிகாரி யொருவனைப் புகழும் பின்வரும் பாடலும் நன்றாக இருந்தது

வல்லமை வாயந்தவன சாண்டிதுரை!

மதிப் லும் பெரியவன சாண்டிதுரை!

அல்லவை தீர்ப்பான, அறநெறியான,

அழிகென இகழ்வான பொயமை யெலாம்!

அந்தப் படத்தில் இன்றொரு பாலைபுடி குறிப்பிட வேண்டும்.
ஒருவரைபொருவா தையென்றி மிதித்து நசுக்கும்போது,
மக்கள் என்ன செய்வ வேண்டுமென்பதே அதன் கருத்து.

அஃதாவது.—

வாழ்வேமாயின் அனைவரும் வாழ்வேம்!

விழ்வேமெனினுங் அனைவரும் விழ்வேம்!

ஒற்றுமை யொன்றே உறுகதி யென்னும்

பெற்றியை உணர்வேம்! வெற்றியுமடைவேம்!

சுருதிப் சநுமம் கைவரும் வரையில்

ஒருமுகமாகி உயாவழி செல்வேம்!

இந்தியாக்காகிய நாம் இதைக் கடைப் பிடித்தால் எவ்வளவு
சிலாககியமாயிருக்கும்.

பால் ரோபஸன் (Paul Robeson) நடிக்கும் 'ஷோ போட்'
(Show Boat) எனும் படத்தையும் பார்த்தீர்கள். அதில்,

வேண்டாம்-மிஸிஸிபி,

வெகுதலை போவேன!

வேண்டாம் வெள்ளையர்,

விடைபெறுகின்றேன்!

என்னும் வரிகளும்

நறுமடனல் நகை நானுவிஷயமும்

அறிதுவாள், ஆனால் ஒருமொழி புகலாள்!

ஒய்விளாள், நாளொலாம ஓடுவாள், போவாள்
மவுனமே பூண்டாள், வழி நடக்கின்றாள்.

என்னும் பாடலும் குறிப்பிடத்தக்கன.

இதற்குமேல் அந்தப் பாடில், ஆற்றோரத்திலுள்ளவனது களைப்பையும் ஆறு வழக்கம் போலச் சிறிதும் சிந்தையின்றி உருண்டோடிக் கொண்டிருப்பதையும் விவரிக்கின்றது அதைப் பார்த்தவனெவனும் நின்று நிதானித்து ஆலோசனையில் ஆழ்வான்.

சாலி சாப்ளின் (Charlie Chaplin) எனபவன் ஆடும் 'மாடர்ன் டைம்ஸ்' (Modern Times) என்னும் படத்தைப் பார்த்தேன். தமாஷ் செய்வதில் அவன் இணையற்றவன். அவனைப் போல எவராலும் நடக்க முடியாது. அது முகாபிரயமாகவே இருந்தது; சாலி (Charlie) மாத்तिரம் இததாலிய கீதமொன்று பாடினான். ஆதலின் அது யுகாந்தரங்களுக்கு முன் இருக்கத் தக்கதேயொழிய இக்காலத்திற்கு ஏற்றதன்று. ஆயினும், சாலியின் பெயருக்காகப் பெருந் திரளான ஜனங்கள் குழுமியிருந்தார்கள். எல்லாரும் பக் பக்வேனச் சிரித்து ஆரவாரித்தார்கள். சாலி ஓர் இரும்புப் பட்டடையில் வேலைக்காரனாக வாழ்க்கை தொடங்குகிறான். ஆணி அடிப்பதும் மரைகளை முடுக்குவதுமே அவனுக்குக் காரியம். நாழிகைதோறும் தினந்தோறும் அதுவே அவனுக்கு வேலை. அவனுக்கு அந்தப் பித்தே மேலிட்டது. உடனுழைக்கும் வேலைக்காரர்களுடைய மூக்குகளையும் பட்டடையைப் பாரக்க வருகிற பெரிய மனிதர்கள் கௌரவ மாதர்கள் ஆகிய அவர்களுடைய மூக்குகளையும் மரையிட்டு முடுக்கி விடுவான் இங்ஙனம் அவன் முடுக்கியதனால் கோணலாயிருந்த சிற்சில மாதார்களின் மூக்கு நேராயிற்று; ஆயினும், அவர்கள் இவ்வழகுச் சிகிச்சையை விருமபவிலலை. பைத்தியக்காரனென சாலியை பித்தா வாஸத்திற் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தார்கள். 10 நாள்

கழித்துப் புத்தி தெளிவுற்ற பின் அவனை வெளி விட்டார்கள். ஆனால், ஜீவனத்திற்கு வேலை ஒன்றும் இல்லை. வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறவர்களெல்லாரும் கிளர்ச்சி செய்து போய்க் கொண்டிருந்த ஊர்கோலக கூட்டத்தில், வேறு வேலை கிடைக்காததனால், அவன் சிவப்புக் கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு போகையில் அவனைப் போலீசார் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தினார்கள். சிறைச்சாலையில் அடைபட்டிருக்கையில் அங்கிருந்த கொளனிகாரரும் கலக்காரரும் ஜெயில்திகாரிகளைத் தாக்கித் தகர்க்கும் தருணத்தில் அவன் அவவதிகாரிகளைக் காப்பாற்றுகிறான். அதனால், அவனுக்கு இஷ்டமில்லாவிடினும், அவனைச் சிறைச்சாலையினின்றும் விட்டு விடுகிறார்கள்.

ஜெயிலிலிருந்து வெளிப்போகாத பின் அவன் ஒரு யுவதியைக் காண்கிறான். அவளும் அவளுடைய தங்கைமாரும் படடினியால் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ் வருத்தத்தைச் சிறிது தவிர்க்கும் பொருட்டு அவன் ஒரு கிடங்கு ரொட்டியைத் திருடுகிறான் அந்தத் திருட்டை அவன் மேற்கொண்டு ஒப்புக்கொள்வதனால் அவனைப் போலீசார் பிடிக்கிறார்கள். அவர்கள் கையினின்று தப்பித்துக்கொண்டு அவன் அந்தப் பெண்ணுடன் போய், விழுந்து போமாறு கடகடவென ஆடிக் கொண்டிருக்கிற சிறுவனொன்றிலும் சிறு சிற்றுண்டிச் சாலையிலும் தங்கியிருந்து, அவளுடன் பலபல ஆட்டங்கள் ஆடிச் சாகஸஞ் செய்து காலங்கழிக்கிறான். முடிவில் உலகோர் அவனை நானாவிதங்களிலும் துன்புறுத்தி வருத்தவதனால் மனமாழ்ந்து சோகிக்கையில் அவனை அவன் தேற்றிக் கொண்டிருக்கிறான். “தேறியம் மேற்கொள், சாவுப் பேச்சே சொல்லாதே” என்று அவருக்குச் சொல்லிவிட்டு அவனை அழைத்துக் கொண்டு உயர்வாயுள்ள மலைநாட்டுக்குப் போகிறான். பட்டண வாஸங்களைப் போல அங்கே அவ்வளவு கட்டுத் திட்டங்கள் இராவாதவின் எளிதில்

வயிறு வளாகக்கலாம் என்பது அவனுடைய நோக்கம். உணவூட்டும் யந்திரம், நம்முயற்சியின்றித் தனக்குத் தானாகவே வாயில் உணவைக் கொண்டு வந்து வைக்கும் ஸ்தித்திரம் மிகத் தமாஷாக இருந்தது. சாலியினுடைய 'ஸ்வான் ஸாங்' ('Swan Song') என்பதிலுள்ளதுபோல இதுவும் இனிமையாய் இருந்தது. அவனுடைய கானம் அவ்வளவாக நன்றாய் இருக்கவில்லை.

'திங்ஸ்-டூ-கம்'('Things to come')என்பது எச் ஜி. வெல்ஸ் என்னும் பிரபலமான ஆசிரியர் எழுதிய நாடகத்தின் சினிமாப் படம். அதன் கதாமிசம் வருமாறு: 1940 ஆம் யாண்டில் ஒரு பெரும் போர் தொடங்குகிறது. அதில் மிகக் கோரமான வாயு பிரயோகிக் கப்படுகின்றது. கடுமையான விமானப் போர் நடக்கின்றது. அது 1970 ஆம் யாண்டில்தான் முடிவுறுகின்றது. முடியுமுன் அது பாதிபுலகத்தை நிராமூலமாக்கி விடுகின்றது; 'அலைந்து திரியும் நோய்' என்னும் ஒரு மாயமான வியாதி சத்துருவினால் பரப்பப்படுகின்றது. அந்நோய் கண்டவர்களைப் பிததுப் பிடித்த நாய்களைச் சுடுவதுபோலச் சுட்டொழிக்க வேண்டியதாயிற்று. யுத்தாதிபதியொருவன் ஒவ்வொரு பட்டணத்தையும் கொடுங் கோலால் ஆள்கிறான்; 'நித்திராவாயுவை'யே உபயோகிக்கும் வானவீரர்களுக்கு அஞ்சி அவன் தற்கொலை புரிந்து கொள்கிறான். இப் படத்தைப் பாக்க வந்திருந்த அங்கிலத்தவா பலரும் முசோலினியின் பரிகாசபாவணியே அந்த 'யுத்தாதிபதி' என்று ஊகித்து உரத்துப் பேசினார்கள். ஆனால், அவன் ஸ்டாலினாகவோ (Stalin) ஹிட்லராகவோ, முசோலினியாகவோ இருக்கலாம். ஆயினும் அந்த வேஷம் தரித்து நடித்தவன் பெரிதும் முசோலினியைப்போன்றே இருந்தான். அவனுடைய விமானங்களுக்கு வேண்டிய மண்ணெண்ணெய் இல்லாததனால் அவை பயனற்றது போயின. அவனுடைய கூத்தியாரோ எப்பொழுதும் பிரபல வானையே நண்ணி மணக்க விரும்பினவள், அவன் சாயவோ

கவிழுவோ தலைப்பட்டால் அவனை விட்டு நீங்கிப் போவன. வான வீரர்கள் நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொள்கிறார்கள், போரும் ஓய்ந்தது, நோயும் ஒழிந்தது. பெளதிக சாஸ்திரப் பயிற்சி மிகுந்த காலம் தொடங்குகின்றது, நாளுக்கு நாள் அதனில் தோச்சி அதிகரிக்கின்றது; முடிவில் சந்திர லோகத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக 2 சாஸ்திர விற்பனனர்களைக் கால பிரவாகியின விசை பினால் விசும் பில விசி எறிகிறார்கள். அவர்கள் கீதமமாகப் போகிறார்கள். பெளதிக சாஸ்திரத் தலைவன நகரத்தினவர்களை உற்றுப் பார்த்திருக்கிறான். பிரவாகியினால் மேலுலகத்திற்கு அனுப்பப்பட சாஸ்திர வீரர்களுள்ள ஆகாசவாணம் அவகே தெரிகின்றது. “உலகம் அல்லது, சூனியம்” எனப்பதே முடிவுரை

அத்தியாயம் 18.

ஸிவிஜ்ஜாலாநது - ஜென்வா - மாண்டிகாரிலோ.

ஸிவிஜ்ஜாலாநதப் பாககவேண்டுமென்னும் ஆசை எனக்கு நெடுநாளாக உண்டு. ஆல்ப்ஸ் (Alps) மலையின் ஓளனனத்தியம், ஏரிகளின் வனப்பு, ஜனங்களின் ஸ்வதந்திரபரிசியம் என்னும் இவைகளையே கண்டு களிக்கவேண்டுமென்பது எனது விருப்பம். பரதந்திர மிலலாத ஸ்வதந்திர நாட்டைப்பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம் எனக்கு ஸிவிஜ்ஜாலாநது தேசத்தாருடைய ஞாபகம் வரும். வில்லியம்டேல், ஆர்னால்ட்விங்கேல்ரைட், பானிவார்ட் (William Tell, Arnold Winkelried & Bonnivard) என்பவர்கள் எழுதிய அழியாப் புகழ் பெற்ற கதைகள் ஞாபகம் வரும் ஆயினும், அந் நாட்டை நான் போய்ப் பார்த்தபின் அந் நாட்டார் தங்கள் தேச ஸ்வதந்திரத்திற்காகத் தம் உயிரை இழக்க தக்க வீரர்களல்ல வென்றும், ஆனால், அதைப் பார்க்க வருகிறவர்

களிடமுள்ள அதிகப்படியான பணத்தையும் தங்கள் ஆவசியகத்திற்காக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பணத்தையுட்கூடப் பறித்துப் பிடுங்கும் ஹோட்டற்காரர்களென்றும் அபிப்பிராயப்பட்டேன. அங்குள்ள மலைகளும் ஏரிகளும் ஜனமோதமானவை; எனவே, அவைகளைப் பார்ப்பதற்கு எல்லாரும் ஆசைப்படுவார்கள் ஆனதனால் மாரிகாலத்திற் பார்க்க வருகிறவர்களும் கோடை காலத்திற் பார்க்க வருகிறவர்களும் மிக அதிகம். ஸவிஜ்ஜாலாந்தில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் 5, 6 வேறு வேறு தேசத்து ஜனங்கள் குழுமி யிருப்பதைக் காணலாம்; அந் நாட்டின் தோற்றமும் ஆகி வனப் பும அழியாமலிருக்கின்றன. புதிய கட்டடங்கள் முதலியவை களினால் இயற்கை அமைப்பை மாற்றி விட்டால் பிறா நாட்டா பலரும் அத தேசத்தைப் பார்க்க வரமாட்டார்களென்று நினைத்தே அதிக மாறுபாடு செய்யாமல் அவ்வூரார் வைத்திருக்கிறார்கள்.

என்னுடன் வந்திருந்த அமெரிக்கா தேசத்து நண்பர்களும் அங்கிலத்தவர்களும் இந்நாட்டிலுள்ள ஹோட்டற்காரர்களின் பேராசையைப்பற்றிப் பல கதைகள் சொன்னார்கள்; ஆனால், பிரான்ஸ் தேசத்து ஹோட்டற்காரர்களும் இதலி தேசத்து ஹோட்டற்காரர்களும் இங்குள்ள ஹோட்டற்காரர்களைக் காட்டிலும் நல்லவர்களல்ல வென்றும் சிறந்தவர்களல்லவென்றும் சொன்னார்கள். அந்நாளில் எல்லாரும் சொல்லிக்கொள்ளும் கதைகளில் மூன்றை இங்கு எடுத்துக்கூறுவேன். முதற் கதை— அமெரிக்கா தேசத்தானொருவன் ஒரு ஹோட்டலில் சிற்றுண்டி திண்ணப் போனான். விலையுயர்ந்த இரண்டு பாட்டில மதுவுக்கு விலைபபட்டி போட்டு அவனிடம் நீட்டினார்கள். தான் ஒரே ஒரு புட்டி வேண்டுமென்று சொல்கிற தருவித்து அதிற் கொஞ்சம் குடித்ததாக அவனுக்கு நல்ல ஞாபகம் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட அயோக்கியத்தனத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அவன் ஹோட்டல் மேனேஜரை விளித்து, ஒரு புட்டிக்குப் பதிலாக இரண்டு புட்டி

களுக்கு விலை கேட்பது ஏன் என்று கோபமாகக் கேட்டான். அகப்பட்டிக்கொண்டுவிட்டோ மென்று உணர்ந்த அம்மானேஜர், 'ஐயா! இது மலைநாடு இங்கு எதிரொளி அதிகம். இவ்வெதிரொளி எங்களுக்குப் பெருந்துன்ப காரணமாய் இருக்கின்றது. உங்களுக்கு மது கொண்டுவைத்த பரிசாரகன் புதிதாக வேலைக்கு வந்தவன் உங்களுக்கு ஒரு புட்டியை அவன் கொண்டுவந்து வைத்தபோது அதன் எதிரொளியைக் கேட்டு அவன் இரண்டு புட்டி வைத்ததாகப் பிரமித்துப் போனான்' என்று மறுமொழி கூறினான்.

மற்றொரு கதை—இங்கிலீஷ் மாடுநாடுதான் தன யெளவன குமாரத்தியுடன் இந்நாட்டு ஹோட்டலுக்குப் போய்த் தங்கியிருக்கிறான். ஹோட்டல்காரருடைய சோப்புக்கட்டியை வாங்கித் தேய்த்துக் குளித்தால் அதற்கு அவர்கள் அதிக விலை போடுவார்கள் என்று நினைத்து அவன் தன்னிடமிருந்த சோப்பையே உபயோகித்துக் கொண்டான். ஆனால், அந்தச் சங்கதியை அவன் மற்றவருக்கும் சொல்லவில்லை. அந்த ஹோட்டலுவிட்டு அவன் நீங்குகையில், ஸோப்புகளையும் வழக்கமாக உள்ள தாராளமான விலை போட்டு அவனிடம் படியை நீட்டினார்கள். அவருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. ஹோட்டல் தலைவியை நன்றை போய், 'நான் இங்கே தங்கியிருந்த ஒருவரத்தில் ஒரு நாளும் ஸோப்பை உபயோகிக்க வில்லையென்று உனக்குத் தெரியுமே' என்றான். ஹோட்டல் ஸோப்பை உபயோகிக்கவில்லையென்னும் கருத்துகொண்டு அவன் மனம் அவள் கூறினான். ஆனால், அவர்களுடைய இரகசியம் கள்ளத் தனத்தை அறியாமல் அவருடைய மகள், 'அம்மா, என்ன! இத்தனை நாளும் நாம் ஸோப்பை தேய்த்துக் கொள்ளவில்லையா?' என ஆச்சரியப்பட்டுக் கூவினாள். திடுக்கிட்ட அவ் வங்கில மாதா இக்கட்டில் அகப்படிக் கொண்டவளாய், மறுபேச்சு பேசாமற் பட்டியிற் குறிப்பிட்ட தொகை முழுமையும் கொடுத்தது விட்டுப் போனாள்.

முன்றும் கதை-இங்கிலீஷ் மாதொருத்தி இந்நாட்டு ஹோட்டலொன்றிற் சிறிது காலம் தங்கியிருந்து வெளியேறுகையில் அங்கிருந்த வேலைக்காரர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி 'பக்ஷீஷ்' கொடுத்து விட்டுத்தன நண்பர்களுடன் போய வாசலிலிருந்த 'பஸ்' வண்டியிலேறி உட்கார்ந்து கொண்டாள். ஹோட்டல் பணிப்பெண் ஒருத்திக்குக் கொடுத்த 'பக்ஷீஷ்' போதாதென்று அவள் மனங்கொடுத்து, குடுகுடு என்றோடிப்போய், 'பஸ்'ஸில் உட்காந்திருந்த அம்மாதினிடம் தேய்ந்து பொககையான சீப்பு ஒன்றை நீட்டி, 'அம்மா! இதை நீங்கள் மறந்து வைத்துவிட்டு வந்தீர்களே, இஃது இன்னும் சில நாள் உங்களுக்கு உபயோகப்படுமே' என்று சொன்னாள். அப்போது அம் மாதின் நண்பர்கள் அவளைப்பற்றி நினைத்த அபிப்பிராயத்தைக் காட்ட ஒருவருக்கொருவர் ஜாயாகப் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அதைக் கண்டு அம்மாது பூமியிலாழ்ந்து புதைந்து போனது போல வருந்தி மனம் நொந்தாள்.

முன்னர் நான் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயம் தவறென்று இவ்வாறு தெரிந்து கொண்டதல்லாமல். வில்லியம் டேல், ஆனால்டு விங்கெல்ரீட் பானிவாடு என்பவர்களைப்பற்றிய கதைகள் ஸ்ட்யூக்ஸையின் கதையையும் பத்மினி கதையையும் போல கற்பிதமானவையெனத் தகுந்த கல்வியாளர் சொல்லக் கேட்டேன். ஜெனீவா ஏரியில் சில்லன் தூக்கம் (Castle of Chillon) எனப் தொன்று இருக்கின்றது. அது பிரசித்திபெற்றது அதன்மீது ஜனங்களுக்கு ஒருவிதமான பிரமையும் பெருநினைவும் உண்டு. அதைப் பார்த்தால் பைரன் (Byron) என்னுட்கவி எழுதியுள்ள அரிய மொழிகள் ஞாபகத்திற்கு வரும். 'அவனது (சில்லன் என்பவனது) தலை நரைத்திருந்தது; அது வயது முதிர்ச்சியினாலன்று,' எனவும், கட்டுஞ்சு மாண்புற்ற மனத்தின குன்று வீரியம் எனவும் அக்கவி எழுதி இருக்கின்றார். ஆனால், டியூக் ஆவ்

ஸாவாய் (Duke of Savoy) என்பவருடைய கொடுங்கோன மையை எதிர்த்து பான்வார்ட் எனபவன் போராடினதே இல்லையென்று சொல்வதைக் கேட்டபின் அம்மானிகைக்கு வைத்திருந்த பெருமையிற் பாதி போய்விட்டது. டியூக் ஆவ் ஆஸ்டிரியா (Duke of Austria) வையும் கவர்னர்களையும் டேல் (Tell) என்பவனும் விங்கேல்ரைட் (Winkleried) என்பவனும் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்து வீரதீர காரியங்கள் செய்தனரென்பது எவ்வளவு நிஜமோ பானிவார்டின் வீரச் செயல்களுடைய அவ்வளவு நிஜமே என்று கேட்டவுடன் அச் 'சிலலான்' கோட்டையின் மகிமை மங்கியது. மேற்சொல்லிய கதைகளில் நர்பத்தகாத கர்ண பரமபரையான அமிசங்கள் ஒருவாரிருக்க ஸ்விஜ்ஜர்லாந்தில் ஐந்தாறு பிரதேசங்களைக் காட்டுகிறார்களா. அவைகளிலென்று வில்லியம் டேல் என்பவன் தன் பையனுடைய தலைபின் மீது இலந்தைப் பழத்தை வைத்த இடமாம். மற்ருன்று; அணிவகுத்து அடர்ந்து நின்ற ஆஸ்டிரியா தேசத்துப் படையின் மீது விங்கேல்ரைட் என்பவன் பாய்ந்து சுத்ததுருவின ஈட்டிகளிற்பண்பி ரெண்டைப் பிடித்து அவைகளால் தன் மார்பில் குத்திக்கொண்டு 'ஸவதந்திரத்திற்கு வழி விடுங்கள்!' என்று கூவின இடமாம்.

ஸ்விஜ்ஜர்லாந்து தேசத்தாருக்கு ஸவதந்திரப் பிரியம் அதிகமென்னும் பெருங் கீர்த்தி இருந்தது. 18-ம் நூற்றாண்டில் அவர்கள் பிரான்ஸ் தேசத்து அரசர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள ஏகாதிபத்தியக் கொடுங்கோலர்களுக்கும் கூலிப் படையினராகப் போனதனால் அந்தக் கீர்த்தி மங்கியது. அன்றியும், கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தில் ஜெர்மனியை எதிர்த்துத் தாக்கச் சக்கியறறவாகளாய் அவர்கள் யுத்தத்தினால் விளையும் லாபத்தை மாதிரிம பறித்துக் கொள்வதோடு திருபதியடைந்து ஒதுங்கி நின்றமையின் அந்தக் கீர்த்தி பின்னும் மங்கியது.

ஆனால், இவையெல்லாம் அங்குள்ள மலைகளின் மகத்துவத்தையும் ஏரிகளின் அழகையும் பார்க்கும் போது மறந்து போகின்றன. கான்ஸ்டன்ஸ் (Constance), ஜூரிச் (Zurich), ஜக (Zug), நியூச்சாடல் (Neufchatel), தன் (Thun), லூஸென் (Lucerne) ஜெனீவா (Geneva) லுகானோ (Lugano) எனனும் ஏரிகளில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையிற் சிறப்பாகவும் வனப்பாகவும் இருக்கின்றன. அவை சுகபோக வாஸத்திற்கு ஏற்றவைகளாய் இருக்கின்றன. அது போலவே எந்நாளும் பணிகடடியால் மூடப் பெற்று உறைபணிப் படலங்களோடும் மலையிடுக்குகளோடும் கூடியிருக்கும் ஆல்ப்ஸ் மலைச் சிகரங்களும், பாயந்தோடும் ஆறுகளும் ஓடைகளும் ரமமியமாய் இருக்கின்றன, ஆல்பஸ் மலை நாடாகிய இது தேசத்தைப் பாக்க வருகிறவர்களுக்கு மலைகளின் மீது ஏறுவது பிரியமானதொரு காரியமாம், ஆனால் 13,000 அடி உயரத்திலுள்ள ஜங்ப்ரோ (Jungfrau) எனனும் மலைச் சிகரம் வரையில் ரெயில் மாக்கமாகச் சென்று, பழக்கமில்லாத எண்ணெய் போன்ற சமதரை நாட்டா இம் மலைகளின்மீது ஏற முயல்வது எவ்வளவு அபாயகரமானதென்று தெரிந்து அததனை உயரம் போனதோடு திருப்தி யடைந்தேன். என போன்ற நிலைமையிலிருந்த அங்கிலத்தவனொருவன் மலைவழி-காட்டிகளிலொருவனை நோக்கி, இரு புறத்திலும் ஆழமான இடுக்குகளும் அசாதங்களும், செங்குத்தப்பாறைகளும் நிறைந்துள்ள செங்குத்தான இடுக்குவழி யொன்றில் நடப்பது அபாயகரமானதல்லவாவென்று வினவினனென எனக்கு ஒரு கதை சொன்னார்கள். 'அந்தப்பாறையை நல்லதே; கேஷமமாகவே இருக்கின்றது, ஆனால், அதில் நடக்கிறவர்கள் கேஷமமாய்ப் போவார்களென்று நான் சொல்லமுடியாது' என்று அவன் மறுமொழி கூறினனாம். அதற்குப்பின் அவ்வங்கிலத்தவன் அவ்வழிகாட்டியைத்தன்னிடம் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளவில்லை யென்று சொல்ல வேண்டியதில்லையே. ஜங்ப்ரோ (Jungfrau) மலையுச்சியினின்று

பார்த்தால் உலகத்திலுள்ள மிக உற்சாககரமான தேசக் காட்சிகளிலொன்று புலப்படுகின்றது. அங்கே விற்கப்படுகிற பலகரவகைகள் அவ்விடத்துக் காட்சியின் சுகபோகத்தைக் குறைக்கவில்லை; ஸவிஜ்ஜாலாநதுக்குப் போக நான புறப்படப்போது பனிப் படலச் சரிவைப் பாக்கப் போக வேண்டுமென்னும் ஆசை கொண்டிருந்தேன். ஆனால், மலையேறுவதை எந்தக் காரணத்தினால்தவிர்த்தேனோ அந்தக் காரணத்தினாலேயே இந்த ஆசையைப்புகை விட்டேன். இந்தியாவிலுள்ள தோட்ட-பெட்டா (Doddabetta in the Nilgris) முதலான மலைபுச்சிகளுக்கு ஏற்பிறப்பதனால், ஸவிஜ்ஜாலாநதிலும் சிந்திதாமட்டும் மலையேறலாடுமென்று எண்ணி இருந்தேன். ஆனால், அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் உண்டென்று கண்டேன். யானைமீது ஏறுவதற்கும், பழக்கப்பெற்றத காட்டுக் குதிரையின் மீது ஏறுவதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் உண்டோ அவ்வளவு வித்தியாசம் உண்டென்று தெரிந்தேன். யானை ஏறுவது எளிது, அதனில் அபாயமொன்றும் இல்லை, பழக்கப்பெற்றத குதிரையின்மீது ஏறுவது அபாயகரமானதாகும்.

ஸ்விஜ்ஜாலாநது மிகச்சிறிய தேசமேயானாலும் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய கஷ்டம் நோந்திருந்தது. ஜோமானியா, பிரெஞ்சுக்காரா, இததாலியரென்னும் மூன்று வேறு வேறு ஜாதியா ஒருமித்து வாழ்வது எககனடுமென்னும் கவலை அநாட்டாருடைய மனத்தைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தது. இந்தப் பல பட்டடையான குடி ஜனங்களுள்ள கலவைக் கீரைத் தனமையினாலே ஜாமனிகும பிரானஸுக்கும யுத்தம் நேருமபோதெல்லாம் ஸவிஜ்ஜாலாநது தேசம் ஒருபுறமும் சாராமல் நடுநிலைமையில் நிற்கவேண்டியதாயிற்று. பிரெஞ்சு ஸவிஜ்ஜாலாநதாருக்கும், ஜாமன் ஸவிஜ்ஜாலாநதாருக்கும் இததாலியன் ஸவிஜ்ஜாலாநதாருக்கும் ஒருவருக்கொருவர் நடையுடை பாவனை வழக்கம், நோக்கம், கொள்கை முதலான

தெதனிலும் ஒற்றுமை கிடையாது. அவரவரும் வேறு வேறுகளே விவகரிக்கிறார்கள். நாட்டின் ஜனத்தொகையோ மிகச் சொற்பம்; அச்சொற்ப ஜனங்களுள் மூன்று இனப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்டவர்கள் தனித்த ஸ்வதந்திர ஜாதியாராக விவகரிப்பதற்குச் சிறிதும் ஆசைப்பிக்காதவர்கள் இந்தியாவில் ஹிந்துக்களும் முகமதியர்களும் வேறு வேறு இனத்தாராகப் பிரிவுபட்டிருப்பதனால் இந்தியா தனித்த ஸ்வதந்திர தேசமாக முடியாதென்று சொல்வது ஏனோவென்பது எனக்கு அதிசயமாய் இருக்கின்றது.

ஸ்விஜ்ஜர்லாந்துக்காரர் மிக மரியாதையாக உபசாரம் செய்கிறவர்களெனக் கண்டேன். முன்னாலிருந்ததைக் காட்டிலும் இப்போது அதிக விரயமுள்ளவர்களாக இருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். ஏனெனில், ஹோட்டல்களிலுள்ள ஆட்கள் எவ்வளவு விரயமாக நடந்துகொள்கிறார்களோ அதற்குத் தக்கப்படி பணம் பெறுவார்கள். விரயமே வசீகரண வழி. அதனால் அங்கு வருகிறவர்கள் மனமுவந்துதாராளமாகப் பணம் கொடுப்பார்கள். அந்நாட்டிலிருக்கையில் நீராவிப் படவுகளிலேறி நான் ஏரிகளில் உலவித் திரிந்தேன். ஜெனீவா ஏரியில் வில்ல நியூவ் (Villeneuve) என்னுமிடத்திலிருந்து வில்லா ஒல்கா (Villa Olga) என்னுமிடத்திற்குப் போனேன். அது புகழ் பெற்ற ஆசிரியனான ரோமன் ரோலண்டு (Romain Rolland) என்பவனுடைய இருக்கையாகும். அவன் நோய்ப்பட்டிருக்கிறானெனக் கேள்விபுறறு அவனைப்பார்த்துக் கௌரவிக் கப் போனேன். அவனுடைய சகோதரி எனனை வாசலிலே வரவேற்றுச் சிறிது நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தாள். பிரஸித்தி பெற்ற அவ்வாசிரியன் படுகிடையாய்க் கிடப்பதனாலே நான் அவனைப் பார்க்க முடியாததைப்பற்றி விசனிடத்தான். ஓ! வேண்டாம். நான் அவரைப் பார்க்க விரும்பவில்லை. அவர் நிவசிக்கும் இடத்தைக் கண்ணாற் காணவும் அவருடைய

செளக்கியாதிகளை விசாரித்துவிட்டுப் போகவுமே வந்தேன் என்று அவளுக்குச் சொன்னேன். அவள் ஆச்சரியப்பட்டு, 'அரிமரிக்காத காரா சிலர் விஷயங்களை அவ்வளவு சரளமாகக் கொள்ளாமல் அப்பெரிய நூலாசிரியரைத் தூரத்தினின்றேனும் எட்டிப் பார்க்க வேண்டுமென்று வம்பு செய்வார்கள்' என்று அவள் எனக்குப் பதில சொன்னாள். 'ஏனெனில், அவர்கள் அந்தக் காரியம் செய்தோம், இந்தக் காரியம் செய்தோம், அதைப் பாததோம், அஃது ஆய்விட்டது, இஃது போய்விட்டது என்று ஒவ்வொன்றையும் குறிப்பதற்கே அலைகிறார்கள்; அவகாடிக்காராகளைப்போல ஓவ்வொன்றையும் வியாபார ரீதியாக முடிக்கிறார்கள். இந்தியர்களாகிய நாவகளோ அப்படியல்ல, வியாபாரக் கருத்தினறி நாவகள் வெளியேறி விவகரிக்கின்றோம். அததனை காரியம் செய்தோம் இததனை காரியம் செய்தோமென்று குறித்துவைத்து உலகத்தவருக்குக் காட்டும் நோக்கம் எவகளுக்கு இலலை' என்று நான் அதற்குச் சமாதானம் கூறினேன். அவர்களுடைய வீட்டுக்கு காந்தி வந்து அவ் வாசிரியரைப் பாததது மிகப் பெரிய விசேஷமான சங்கதியென அங்கு எல்லாரும் கொண்டாடினார்கள். 'ஊரிலுள்ளா அனைவரும் அவருடைய வருகையைக் கொண்டாடி பெரிய ஆரவாரத்துடன் அவரைப் பின தொடர்ந்தார்கள்' என்று அம் மாதம் சொன்னாள்.

ஜெனீவா என்னும் ஏரியின் ஒரு முலைக்கு லேமன் ஏரி (Lake Lemman) என்று பெயர். பிரஸித்தி பெற்ற ஜெனீவா நகரம் அம் முலையில இருக்கின்றது. திருந்திய கிறிஸ்துவமத பிரசாரகராகப் பிரசித்திபெற்ற கால்வின் (Calvin) இருந்த இடம் இதுவே, பாரி நகரத்திற் பிறந்து, நாடக நூலாசிரியனாக, வசைப்பாட்டுகள் எழுதி, நாட்டைவிட்டுத் தூரததப்பட்ட ரூஸோ (Rousseau) என பவன் அடைக்கலம் புகுந்த இடம் இதுவே. நான போயிருந்த காலத்தில் லீக் ஆப் நேஷன் (League of Nations) எனனும்

தேச தேசாந்தரசங்கத்தின் தலைமைக் காரிய ஸ்தானமாக இருந்ததும் இதுவே. நான் நகரத்தைப் போய்ப்பார்த்ததில் அதைப்பற்றி எனக்கு மிக நல்ல அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. ஏரிக்கரையிற் கட்டப்பட்டிருந்த லீக் (League) என்னும் சங்கத்தின் புதிய கட்டம் மிகவும் அழகாய் இருந்தது. ஸெனிஸ் (Mount Cenis) மலையினின்று பார்க்கத்தக்க தேசக்காட்சியின் அழகைக் காண்பதற்குத் தடையொன்றும் எதிரே இல்லாதிருந்தது. அங்கே அமமலை மிக மகத்தாக விளங்கிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால், இமயமலையிலுள்ள எவரெஸ்ட் (Everest) சிகரத்தையும் காஞ்சன கங்கையையும் தவள்கிரியையும் நங்க பிரபாதத்தையும் பார்த்தபின் மௌன்ட் ஸெனிஸ் (Mount Cenis) மகத்தாவும் குன்றிப் போயிற்று. லீக் ஆப் நேஷன்ஸின் (The League of Nations) பற்பல இலாகாக்காரியாலயங்களையும் போய்ப் பார்த்தேன். அந்ந 'லீக்'கின் கொலுச்சுப்பைகளிற் சில விவகரித்துக்கொண்டிருந்ததையும் பார்த்தேன். இந்தியாவிலிருந்து வருஷந்தோறும் அந்த 'லீக்'க்குப் பொருளுதவி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். லீக்கெளன்ஸிலிலும் (League Council) லீக் ஆபீஸ்களிலும் (League Office) இந்தியப் பிரதிநிதிகள் அரியராய் இருந்தனர். பிரதிநிதித்துவ உரிமை அவ்வளவு சொற்பமாயிருக்கும் இந்தியா அந்ந 'லீக்' விவகாரங்களை நடத்துவதற்குக் கொடுக்கும் திரவியம் மிக அதிகமாயிருந்தது.

அந்நாளில் ஜெனீவா பட்டணத்திற்கிருந்த செனத்தரியச் சிறப்பென்னவெனின், அங்கே ஒவ்வொரு பிறநாட்டாரையுங் காணுவதற்காகும்; அபிஸ்னியராதியாக நியூஸீலண்டர் வரையிலும், சீனத்தாரா முதலாக சிவியாகள் வரையிலும், இந்தியராதியாக ஜப்பானியர் வரையிலும், அமெரிக்கராதியாக ஆப்பிரிக்ககாரர் வரையிலும் எல்லாரையுஞ் சந்திக்கலாம். ஆனால், பிரபலமாயிருந்த பெருமபானமையான ஜாதியார் அங்கிலத்தவர்களும்,

பிரெஞ்சுகாரர்களும் அமெரிக்காருமே. ஜெனீவாவிலுள்ள இன்டர் நேஷனல் யூனிவாஸிடி (International University) யிற் கற்பிக்கப்படுவன அங்கிலமும் பிரெஞ்சு பாஷையும் யாகும் அதைப்பற்றி மிங் (Ming) என்னும் சைனாகாரனிடம் நான் பேசிய போது, 'நண்ப, இதோ பா! சீனத்தாராகிய நீங்கள் 10 கோடி ஜனங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஹிந்துக்களாகிய நாங்கள் 40 கோடி இருக்கிறோம். நாம் இருவரும் சேர்ந்து உலகத்து ஜனத்தொகையிற் சரிபாதி ஆகின்றோம் ஆயினும், வகைமுறாதே நாம் எடுத்துக் கொள்ளத்தக்க பாஷைகள் இரண்டு உள். அவை இங்கிலீஷும் பிரெஞ்சுமாம். அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றை நாம் கைக்கொள்ளலாம்' என்று சொன்னேன். அந்தச் சீனத்தான் தன் முண்டக கண்ணைச் சிமிட்டிக் கொண்டு நான் சொல்லியது சரியே யென ஒப்புக்கொண்டானாயினும், 'சீனத்தான ஒருவனை லீக் கொள்ளலிலே பிரதிநிதியாகத் தெரிந்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே யல்லாமல் இந்தியனைவையும் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளவில்லையே' என்று சிறிது குத்தலாகச் சொன்னான். அதற்கு நான், 'மற்றவர்களுக்கு விருந்தளிக்கும் தலைவர்களாக நாம் இருக்கவேண்டியவர்கள். அப்படிப்பட்ட நாம் இருவரும் விருந்தினர் உண்டு சிந்திக் கிடக்கும் எச்சிலைப் பற்றித் தர்க்கிப்பானேன்?' என்று பதில சொன்னேன். நான் சொல்லியதைக்கேட்டு அவன் மனமவருந்தினவனாய், 'அஃது அவ்வளவே தான் இருக்கின்றது; அதற்கு நாம் என்ன செய்யமாட்டுவோம்?' என்றான். 'நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. காலமே அதைக் குணப்படுத்தவல்லது. காலத்தின் அன்புக்கு நாம் உரியவர்கள்; காலக்கிரமத்தில் இந்த 'லீக்' (League) ஜெனீவாவை (Geneva) விட்டுப் பறந்துபோம்; அந்த லீக் கொள்ளலிலே மெம்பராயிருக்க எவரும் ஆசைப்படமாட்டார்; நமது பெருமையும் பிரதிஷ்டையும் குன்றாது முனபோல விளங்கும்' என்று நான் சொன்னேன். நான்

அப்போது சொல்லியவார்த்தை பலிதத்தை இப்போது காண்கின்றோம். அந்த 'லீக்' கிற்பாதி அமெரிக்காவுக்கு ஒடிப் போயிற்று. மற்றொரு பகுதி போனவிடம் தெரியாது, என்ன வாயிற்றோ தெரியாது, ஒரு வேளை தற்கொலை புரிந்து கொண்டிருக்கலாம், ஐயோ பாவம்! தூர்மரண விசாரணை என்னுங் கௌரவங்கூட அதற்கு இல்லாமல் போயிற்று போலும்; கொட்டிலலாமல், கோலமிலலாமல், மேளமில்லாமல் தட்டிலலாமல் தம்பட்டமிலலாமல் அழுவாரிலலாமல் ஒப்பாரி பாடுவாரிலலாமல் அஃது உலகை விட்டு ஒழிந்தது போலும்!

சில நாளைக்குமுன் லீக் ஆப் நேஷன்ஸ் (League of Nations) ஜெனீவா விட்டு அமெரிக்காவிற்கு ஏன் போயிற்றென்று நண்பனொருவன் என்னைக் கேட்டான். அதற்கு மறுமொழியாக அவனுக்கு ஒரு கதை சொன்னேன்.

ஒரு காலத்தில் மிக நல்ல புருஷனொருவன் இருந்தான். அவன் எந்தக் காரியத்தையும் உததம் ரீதியாகச் செய்ய விரும்பினான். ஆனால், அவன் தன் வாய்ச் சொல்லினாலல்லாமல் வேறு வகையில தன் விருப்பத்தை வற்புறுத்தி அவ்வாறு செய்விக் வகையற்றிருந்தான். ஆயினும் அநேகா அவனிடத்துப் பிரியம் வைத்திருந்தார்கள்; அவனைச் சுற்றிச் சூழ்ந்த கொண்டாக்கள்; பற்பல விஷயங்களிலும் அவனுடைய ஆலோசனையை நாடினார்கள்; அவன் வாய்ச் சொல்லைக் கேட்க அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு நாள் அங்ஙனம் அவனைச் சூழ்ந்தவா்களுள் ஒரு வனுடைய வீட்டுக்குள் களவன் புகுந்து ஓர் அறையைப் பறழிக் கொண்டான். வீட்டுக்காரன் ஒடிப்போய் அந் நல்லானுடைய உதவியை நாடினான். 'அக் கள்வனுக்கு நற்போதம் செய்து நான் அவனை வழிக்குக் கொண்டு வருகிற வரையிற் காததிரு' என்று வீட்டுக்காரனுக்கு அந் நல்லான் மொழிந்தான். அவனுடைய வார்த்தையைக் கள்வன் கேட்கவில்லை. மறுபடி அவ் வீட்டுக்காரன்

நல்லாண் அணுகினான். அப்போது அவன், 'நான் என்ன செய்யக் கூடும். கள்வன் என வார்த்தைக்கு இணங்கும் வரையிற் பொறுத்திரு' என்று சொன்னான். மற்றொரு நாள் நல்லாண்ச் சார்ந்த வாகளுள் வெற்றெருவனுடைய வீட்டுக்குள் இன்னுமொரு கள்வன் பிரவேசித்து, வீட்டுக்காரனை யடித்து வெளியே தூரத்திலிட்டான். அவனும் போய் நல்லாணிடை முறையிட்டான். 'அவனையும் கண்டு நான் பேசுகிறேன். ஆயினும், அதனால் பெரும் பயன் விளையுமென்று அதிகஆசைப்படாதே' என்று நல்லாண் அவனுக்கு நவீனரூன். 'நீ பேசி முடிக்கிற வரையில நான் எவ்வித தங்கியிருப்பேன்!' என்று அவர் வீட்டுக்காரனை வினவினான். 'தூரத்திலுள்ள தோர் கிராமத்திற்கு ஒடிப்போ' என்று நல்லாண் கூறினான். இரண்டாந் திருடனோடு நல்லாண் பேசி ராஜி செய்ய முயன்றும் பயன்படவில்லை. 'இனி நான் உனனோடு பேசுவதே இல்லை' என்று திருடனுக்குச் சொல்லிவிட்டு நல்லாண் திரும்பிப் போனான். மூன்றாம் கள்வனொருவன் நல்லாணது அனுசராகளுள் வெற்றெருவனுடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்தான். ஆனால், அவ்வீட்டுக்காரனை நல்லாணிடை போகவில்லை. திருடனை எதிர்த்துப் போராடத்தலைப்பட்டான். என்ன சங்கதி நடக்கிறதென்று பார்க்க நல்லாண் அவ்விடம் போனான். சண்டைக்காரா இருவரும் நல்லாண் கோக்கி, 'நீ ஒடிப் போ, இல்லாவிட்டால், ஆட்டுக்கடா சண்டையில நரி மரித்தது போல ஆய்விடும உன கதி. உன் மீது அடி விழுந்து நீ மடிந்து போவாய்' என்று சொன்னார்கள் நல்லாண் வெகு தூரத்திலுள்ளதொரு தேசத்திற்கு ஒடிப் போனான்; அனுசராகளில் லெவரும் அவனைப் பினொருடாநது போகவில்லை. நல்லாண் இல்லையே என்று இப்போது துக்கிப்பா எவரும் இல்லை, எவருடைய தொந்தரவும் இல்லாமல் அவன் கண்ணுக்குத் தெரியாத இடத்திற் காலக்ஷேபம் செய்து கொண்டிருக்கிறான்—நான் சொல்லிய கதை இதுவே.

இங்கிலாந்தின் புஜபல பராகிரமமும் அமெரிசா தேசத்தின் அபரிமிதமான பொருளுதவியுமே இங்கிலாந்தின் ஸ்வதந்திரத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஓராயிரம் லீக் ஆப் நேஷன்ஸ் களாலும் இந்தக் காரியம் சாதிக்க முடியாது.

மகாராஷ்டிராக்கள் தஞ்சாவூர் சமஸ்தானத்தை ஆண்டு வந்த காலத்தில் ஹைதா அலி படையெடுத்து வந்தான். அவனுடைய படைகளைத் தடுத்தது துரத்துவதற்குத் தஞ்சாவூர் மகாராஜா என்ன செய்தார் தெரியுமா? பிராமணர்களைக் கொண்டு ஜபம் செய்யச் சொல்லி துளசியும் ஜலமுமாகக் கோட்டை வாயிலில் தெளிக்கச் சொன்னார். பவித்திரமான துளசியானது அந்தத் துராதமாக்களைத் துரத்தி விடுமென்று அவர் நம்பியிருந்தார்.

லீக் ஆப் நேஷன்ஸைப் பாராததால் தஞ்சாவூர் மகாராஜா செயத காரியம் எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது.

ஆனால் மகாராஜா நினைத்தபடி அவவற்புதம் நிகழவில்லை. தஞ்சாவூர் ராஜாக்கள் ஓட்டம்பிடித்தனர். அதுபோலவே, (Munchukuo) முஞ்சுகோவின் மீது ஜப்பான் படையெடுத்தபோது லீக் ஆப் நேஷன்ஸின் ஜபம் பலிக்கவில்லை; அபிஸ்னியாமீதும் அலப்னியாமீதும் இததலி படையெடுத்தபோதும் அதன் ஜபம் பலிக்கவில்லை, ஆஸ்திரியாவையும் ஸெகொஸலோவாகியாவையும் ஜெர்மனி விழுங்கியபோதும் அதன் ஜபம் பலிக்கவில்லை. ஆகையால் அஃது அமெரிக்காவுக்கு ஒடிப்போயிற்று. அங்கே சாமானிய நல்ல புத்தியுள்ள ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே அதற்கேற்ற இடமளித்துப் பண்டைக்காலத்துக்குரிய விசித்திர வஸ்துவாகப் பாராட்டுவார்கள்.

ஜெனீவாவிலிருக்கையில் பிரெஞ்சுக்காரன் ஒருவன் என்னை நோக்கி, 'தேசவலியிலும், மனவலியிலும், ஒழுக்க முறையிலும் பாப்பதற்கு இந்தியர்களாகிய நீங்கள் எங்களுக்குச் சமமானமாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அங்ஙனமிருந்தும், லீக் மீட்டிங்கு

இவைகளைக் கடந்து ஜர்மானியர் வாராரென எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதனால், அவர்கள் கத்தியெடுத்துச் சண்டை செய்யவே யில்லை; துப்பாக்கி பிடித்துச் சுடவே யில்லை; ஆபத்து நேர்ந்தபோது அவர்களைச் சிறைப் பிடிக்கவேண்டிய ஆவசியகமும் இல்லை. எனவே அவர்கள் பணிந்து நின்றார்களென்பதாம்.

ஜெனீவாவிலும், நாவீஜியன்காரி யொருத்தியைக் கண்டேன். அவள் '1000 வருஷகாலமாக இந்தியர்கள் அந்நியருடைய ஆட்சிக்கு அடங்கி இருக்கிறார்கள். அஃது அவர்களுக்குள்ள தைரியக் குறைவினாற்போலும் நாவேககாரர்கள் ஜாதி, மதம், ஆசாரம், விவகாரங்களிலெல்லாம் ஸவீடன்காரரோடு ஒத்திருந்த போதிலும், ஸ்வதந்திரம் பெறுவதற்காக ஸவீடன்காரரோடு சண்டை செய்ய 1909-ல் தீர்மானித்தார்கள்; சண்டை செய்து இரத்தம் சிந்தாமலே சமாதானமாகப் பிரிவினை செய்துகொண்டு தங்களுக்கு வேண்டிய ஸ்வதந்திரம் பெற்றார்கள்' என்று சொன்னாள். 'உங்களுக்கு எல்லாம் அனுகூலமாய் இருந்தது. ஆதலால் காரியம் எளிதில் முடிவாயிற்று. ஸ்வீடன்காரர்கள் உங்கள் குலத்தவர்களே, உங்கள் இனத்தவர்களே, உங்கள் கொள்கையினரே, உங்களையொத்த பயிற்சியும் உணர்ச்சியும் உள்ளவர்களே; நீங்கள் கேட்டதைக் கொடுக்க அவர்கள் மனமார் ஒப்பினார்கள். அஃது ஹிந்து குடும்பத்து சகோதரர்கள் சண்டை சச்சரவிலலாமல் பிதுராஜித சொத்தை அமைதியாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வதுபோல் ஆயிற்று. எங்கள் விஷயமோ வேறுவிதம்' என்று நான் அவளுக்குச் சொன்னேன். நான் சொல்லியதை அவள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், இப்போது ஜர்மனியின் காலினால் துக்கைகப்பட்டிருக்கும் நிலைமையில் அவள் சொல்லியது தவறெனத் தெரிவாளென்று திடமாகச் சொல்வேன்.

என மனைவியுடன் நான் (Monte Carlo) மானடி கார்லோவுக்கு வேண்டுமென்றே போயிருந்தேன். நாங்களிருவரும் ஒரு

போதும் சீட்டாடியதில்லை. அதிருஷ்டச் சீட்டுகளிலும் சூதாட்டங்களிலும் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை நாங்கள் கெலிததால், பிறருடைய பணத்தைப் பறித்துக்கொண்டோமேயென வருந்துவோம், தோற்றால் எங்கள் பணம் போயிற்றே என வருந்துவோம். 'வாழ்க்கை எனப்பதே யொரு சூதாட்டம், ஆதலால் சிறு சூதாடுவதனால் குற்றமில்லை' என்றொரு பிரொஞ்சு மாகு எனக்குச் சொன்னாள். 'வாழ்க்கை யெனப்பதே சூதாட்டமெனின், நாம் சூதாட்டவேண்டிய ஆவசியகம் இல்லை. ஏனெனில், நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்' என்று நான் குத்திச் சொன்னேன் நான் சொல்லியதற்கு அத்தகமெனவென்று அவள் வினவ 'ரெயில் வண்டி ஓடிக் கொண்டிருந்தால் அதிலிருக்கும் நீயும் உன் அறையில் ஓடிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லையே' என்றேன். நகைப்புற்று அவள் 'நீ என்ன முழு முட்டாளாய் இருக்கிறீர். உலகம் சுழன்று நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது, ஆதலால் நீ நகரவேண்டிய அவசியமில்லையே' என்று கேட்டாள். அதற்கு நான், 'நீ சொல்வது முறையும் சரியே ஆனால், அந்த விரகதி எனக்கு வருவதற்குச் சில யாண்டுகள் செல்லும்' என்று பதில் சொன்னேன். நான் சொல்லிய கருத்து அவளுக்கு அதிசயமாயிருந்தது, அதனால்வள திகைக்கலுற்றாள் எவ்வேனும் அசைவற்று ஒரே நிலையில் இருக்க முடியுமா வென்று தெரிந்துகொள்ள அவள் விரும்பினாள். அது சாத்தியமென்று வாயாற சொல்லுவது மாத்திரமே யல்ல, இந்தியாவில் அநேக ஸாதுக்கள் தினந்தோறும் அதே அப்பியாசத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்களென்று சொன்னேன் அங்கிலத்தவனொருவன் அத்தகைய பெரிபா ஒருவரைக் கண்டு, 'நீர் மிக்க அறிவுடையவராய் இருக்கின்றீர் இங்கு உட்கார்ந்து உமது அறிவை வீண்போக்குகின்றீர். எழுந்துபோய் அங்கு மிகுந் திரிந்து ஜனங்களை ஏன் திருத்தக் கூடாது?' என வினவினான். அதற்கு அம் மகான், 'நான் அறிவுடையவனாயிருப்பின நான் செய்யத்தக்க

உததமமான காரியம் எதுவென்று எனக்குத் தெரியவேண்டுமல்லவா? இவ்விடத்திலிருந்துகொண்டே நான், காரதக்கல ஊசியை இழுப்பதுபோல ஜனங்களை இயக்கவில்லையென்று உமக்கு எப்படித் தெரியும்?" என மூஞ்சிமேலடித்தாற போல மறுமொழி கூறினா. அவ்வைரோப்பியன் அதற்குப் பதில சொல்லமாட்டாமல் வாயடைத்துப் போனான்.

ரிவீரா (Riviera) எனலும் கடற்கரை வழியாக மாண்டிகார்லோ (Monte Carlo)வுக்கு நான் போன பிரயாணம் மிக மிக இனிமையாய் இருந்தது. அதைப்போன்ற வழியில் நான் அது வரையிற சென்றதே இல்லை. கடல் நிறம் இள நீலமாகவும், பழுப்பாகவும், நீலமாகவும், பசுமையாகவும், ஊதாவாகவும் காட்டியது. தீவுகளும் தீபகற்பங்களும் மிக மனோஹரமான வடிவங்கள் வாய்ந்திருந்தன; செங்குத்தான சிறு மலைகள் பலவகை மலர் மரங்களால் மூடப் பெற்றிருந்தன. நாங்கள் பிற்பகல் 1 மணிகு மாண்டிகார்லோ (Monte Carlo)வுக்குப் போய்ச் சேர்ந்து முதல்தரமான ஹோட்டலில் விடுதி வைத்துக்கொண்டோம். பின்பு நாங்கள் உலகப் பிரசித்தமான கேஸினோ (Casino) வுக்குப் போனோம்; எங்கள் ரகதாரியைக் காட்டினோம், உள்ளே போவற்கு வேண்டிய அனுமதிச் சீட்டுப் பெற்றோம். பின்பு விரிந்து பரந்து விளங்கிய கூடங்களுக்குப் போய் அங்கே இருந்த ரூலெட்ஸ் (roulettes,) சதுரங்கம் (chess) பக்காரா, டிரென்டஸ்-எட்-கவாரேன்டே (baccara, and trentes-et-quarente) என்னும் பல தினுசு ஆட்டங்களாடும் மேஜைகளைப் பாததோம். துவிபாஷி யொருவன் ஒவ்வொன்றையும் எங்களுக்குக் காட்டி, ஒவ்வொரு ஆட்ட முறையையும் விளக்கிக் கூறிக் கொண்டு ஒரு மணி நேரம் எங்களுடன் இருந்தான். அங்கே கிழமாதொருத்தியைக் கண்டோம், ரங்குன ஹைகோர்ட் ஜட்ஜு ஒருவரின் தாய், எல்லாவகைச் சூதாட்டங்களிலும் வல்லவள், எங்கள் வரவை மகிழ்வுடன் ஏற்று அவள் இந்தியாவைப்

பற்றியும் பர்மாவைப்பற்றியும் எங்களைப் பற்றியும் விசாரித்
தாள்.

இரண்டு நண்பர்கள் சேர்ந்து தங்கள் பணத்தை கருப்பு
கட்டத்திலும் வெள்ளை கட்டத்திலும் மாங்கியூ & பாஸ்ஸே, பேர்
& இம்போ (monque & passe, pair & impair) வைப்பார்
களானால், தங்கள் பணத்தை இழக்காமலே காலவரை இல்லாமல்
எததனை நாளானாலும் ஆடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஆனால்,
மேஜைப்பணம் வசூல் செய்கிறவர்கள் அவர்களுடைய தந்திரத்
தைச் சீக்கிரத்திற கண்டுபிடித்து, ஆட்டத்தினின்றும் அவர்களைத்
தூரத்திவிடுவார்கள். இந்த ரகஸ்யத்தை மேஜைகளைச் சுற்றிப்
பாத்து வருகையில் கண்டுகொண்டோம். அவர்கள் ஆடிக்
கொண்டே இருந்தால் வெற்றியும் தோல்வியும் இல்லாமலே
போகும். ஆதலால் ஆடுகிறவர்களுக்கு உற்சாகம் இராது. எங்கள்
அதிருஷ்டத்தைப் பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டு நாங்கள் ஒவ்வொரு
வரும் 5 பிராங்கு (ஒரு ரூபாய்க்கு ஈடானது) வைத்து ஆடியதில்
தோற்றுப் போனோம். மேலும் அதிருஷ்ட பரீக்ஷை பார்க்கா
மலே அவ்விடம் விட்டு நீங்கினோம்.

மாண்டிகாலோவிலுள்ள விசித்திரமெனன வெனில், சூதாட்
டத்திற்கெலிதவர்களுக்குப் பணம் ரொக்கமாகக் கொடுப்பதில்லை;
அதற்குப் பதிலாக 'டிககட்டுகள்' கொடுக்கிறார்கள், அந்த டிககட்டு
களைத் தூரத்திலுள்ளதோர் வேறிடத்திற்கொடுத்துப் பணம் பெற
வேண்டும். அந்தத் தொல்லைத தவிரகும் பொருட்டுச் சூதாடு
கிறவர்கள் தங்கள் கெலித்த பணத்தையும் வைத்து அது முழுவ
தும் ஒழிகிறவரையில் மேலும் மேலும் ஆடுகிறார்கள். அநேகர்
அச் சூதாட்டங்களிற் பணம் பெறுவதற்குப் பல யுகதிகள் செய்து
கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும், அவருள்ள பணத்தொகைகுறைய
வில்லை; இனி ஒருபோதும் குறையாது. ரூலெட் (Roulette)
என்னும் சூதாட்டத்திற் போட்டி செய்வதை விட்டு நாலிகள்

(Nazis) வந்து தங்கள் யந்திர தளவாடங்களோடுகூடிய சைனியத தைக்கொண்டு மாண்டி கார்லோவைக் கைப்பற்றிக் கொள்கிற வரையிற்பணம்பெயராதது. அங்குச் சூதாடிகொண்டிருந்தவாகளிற் சிலரின் முகத்திற் பேராசைக் குறியைப் பார்த்தால் ஆச்சரியமாய் இருந்தது. அது போல ஆட்டத்திற் தோற்றவர்களின் முகம் அவ்வளவுக்கவ்வளவு பரிதபிக்கத்தக்கதாய் இருந்தது; காசிளோ வுக்கு வெளியே பார்த்தபோது ஒரு மாத மனோஹரமான சுந்தர லதியாக இருந்தாள். அதன் உள்ளேபோய் சூதாட்ட மேஜை யினண்ணை உட்கார்ந்து 5 நிமிஷத்திற்குப் பின் அவளைப் பார்த்தால் சாக்ஸாத் கழுதைப் புலியைப் போலவே இருந்தாள் மனப் புண்பட்ட மானிட இயற்கை இந்தப் பயங்கரமான சூதாட்ட மேஜைகளினண்ணை மேலவீசியடிகின்றது.

மாண்டி கார்லோ என்பது மொனாகோ (Monaco) என்னும் சிறு பிரதேசத்தில் உள்ளது. அஃதொரு சிறிய ராஜ்யமாக. இந்தியாவிலுள்ள காததியாவா சம்ஸதானங்களில் ஒன்றைப்போன்றது எனலாம். காசிளோவை (Casino) விட்டு நீங்கி நாகள வெளியே வந்தவுடனே வாடகை மோட்டார் வண்டிக் காரனொரு வன் ஸான்ரேமோ (San Remo) வுக்குப்போக விருமபுவீரகளா வென்று கேட்டான். அதில நாகள் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டோம். கடற்கரைச் சாலை வழியே வண்டியை அவன் பயங்கர வேகமாக ஓட்டினான். இருபுறத்தது தேசக் காட்சிகளையும்கண்டு நாகள் மகிழ்வுறறோம். பான்ட்லூயிகி (Pont Luigi) என்னு மிடத்தில் வண்டி நின்றது. அங்கே இததாலிய அதிகாரிகள் எங்களுடைய ரகதாரிகளைச் சோதித்துப் பார்த்து நாகள எல்லை கடந்துபோக அனுமதி தரவேண்டியதாயிற்று அங்கே ஒரு ஜனக் கூட்டம் காத்துக்கொண்டிருந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் ஓர் இங் கிலீஷ் காப்டனும் அவனது மனைவியும் இருந்தனர். இததாலியன் ஆபீஸர் எங்கள் தலையைக் கண்டவுடனே, எங்களண்ணை வந்து ரகதாரிகளைப் பார்த்தது, எங்களைப் போகவிட்டான்.

அவன அநவனம் செயதது என்னோவெனின, எல்லையைக் கடந்து போகும் இந்திய மாதாக்கள் அரியர். நாங்கள் போவது அவனுக்கு அதிகசயமாகத் தோன்றியது. நெடுந்தூரத்திலிருந்து வந்துள்ள இந்தியாக்களுக்கு மிகக் விநயம் காட்ட அவன் விரும்பின பாலும். அதுவன்றி, இததாலியின்மீது இநதியருக்கு நல்லபிப்பிராயம்ஊட்டுகருததுடனே அவன அநவனம் செய்திருக்கலாம். இக்கருததுக் கொண்டே நமது ஜவஹாலால்நேருவுக்கு முஸோலினி ஒரு வாததமானம் அனுப்பினாரல்லவா² நேருவைப் பாப்பதற்குத் தாம் காத்துக்கொண்டிருப்பதாக முஸோலினி அவருக்கு எழுதினா. ஆனால், அவவழைப்பை நேரு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில், முஸோலினிக்கு வேண்டியமனிதன் திடுக்கிடும்படியாக அபிஸ்னியாவை இத்தலி கைக்கொண்டதனால் நேருவுக்கு ஆக்கிரகம் ஏற்பட்டிருந்தது.

இததாலியன் ஆபீஸா எங்களை உடனே வந்து பார்த்து அனுப்பியதற்குக் காரணம் என்னவாயிருப்பினும், இங்கிலீஷ் காபடனுக்குக் கோபம் மூண்டது. 'எங்கள் ரகதாரிகளைச் சோதித்து அனுப்புவதற்காக நாங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்' என்று அவன் சொன்னான். அதற்கு இததாலியன் ஆபீஸா, 'ஆம், நீங்கள் காத்துக்கொண்டிருப்பது உண்மையே, ஆனால், இவர்கள் வெகுதூர தேசத்திற்குப் போகவேண்டியவர்களாவார்கள்' என்று பதில சொன்னான்

எல்லைக்கப்பால், பாஸிஸ்ட் (Fascist) பட்டாளத்தவர்கள் அணியணியாக வென்டிமிக்கியோ, பாகாலியரி, ஸான்ரேமோ (Ventimiglio, Berghalieri, San Remo) என்னும் ஊர்களின் தெருக்களினூடே, 'நமது டியூஸ்' (Duce) நீடுழி வாழி! இத்தலி நீடுழி வாழி! அபிஸ்னியா ஆழக!' என்று கூவிக் கொண்டு போவதைக் கண்டோம் மேற்சொல்லிய வாக்கியங்களடங்கிய பிரகடன பத்திரிகைகள் வீடுகளிலும் மரங்களிலும் டெலிபோன் கம்பங்களில்

ஹும் ஓட்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால், ஊர் ஜனங்கள் எங்கள் விஷயத்திற் சிரத்தையோடு மிக்க விரயந காட்டினார்கள். எல்லா விடங்களிலும் ஸ்திரீகள் என் மனைவியன்னை ஒடிவந்து இததாலி பாவையில விரைந்து விரைந்து பல கேள்விகள் கேட்டார்கள். அவர்கள் சொல்வதின் அர்த்தமென்னவென்று என மனைவி என னைக கேட்டாள் உத்தேசமாக அவர்களுடைய கருத்து இன்ன தென்று சொல்ல முயன்றேனாயினும், முடியவில்லை. பின்பு நான் கொச்சை கொச்சையாகப் பிரெஞ்சுப் பாவையில் அம் மாதர்களுடன் பேசி அவர்கள் கேட்பது இன்னதென்று சொன்னேன் என் மனைவி உடுத்திருந்த சேலையைப் பார்த்து அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள். மூக்கைத் துளைத்துத் திருகாணி ஏன் போட்டிருக்கிறு யென்று அவர்கள் என் மனைவியைக் கேட்டார்கள் என மனைவியின் தாலியைப் பார்க்கவேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்திக் கேட்டு, அதைப்பார்த்து, திராக்கைப் பழங்களும்கோவைப் பழங்களும்கொண்டுவந்து அவளுக்குக் கொடுத்தார்கள். இங்ஙனமாக இததலியைப்பற்றி எனமனைவிகு மிக்க நல்லபிப்பிராயம் உண்டாயிற்று. ஸான்ரேமோவிற் (San Remo) சிலமணி நேரம் இருந்த பின் நாங்கள் மான்டிகாரோ (Monte Carlo)வுக்குத் திருப்பி வந்தோம்.

அத்தியாயம் 19

இரண்டாம் முறை ஜோமனியில்

ஜிளோவாவின் வழியாக இந்தியாவுக்குத் திருப்பிவரு முன் 1933-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் இரண்டாம் முறையாக நான் ஜெர்மனிக்குப் போயிருந்து அனுபவித்த விஷயங்களை இங்குக் குறிப்பேனாக. அந்நாளில் ஜோமனிக்காரா பிரிட்டனுக்குப் போவதற்காவது பிரிட்டிஷ் குடிகள் ஜோமனிக் குப் போவதற்கா

வது 'விஸா' (visa) ரகதாரியின மீது மாட்டெழுதது வேண்டியிருக்கவில்லை. ஆதலின், எனக்கு விஸா வேண்டியதில்லைபென்று லண்டனிற சொன்னார்கள். ஆஸ்திரியாவின் (Austria) வழியாக வேகமாய் ஓடிக்கொண்டிருந்த ரெயில வண்டியிற் பிரயாணம் செய்து கொண்டே போடனீ (Bodensee) லேக் ஆப் கான்ஸ்டன்ஸ் (Lake of Constance) ன் ரமமியமான கரைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே பவேரியாவிலுள்ள லின்டாவ் (Lindau) என னும் ஊருக்குப் போய்ச்சேரத்தேன். உடனே பெரிய ஜோமன் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தனொருவன் அந்நாட்டுப் போலீஸாருக்குரிய முஸ்தீதுகளோடு ரெயில வண்டிகளுள் வந்தான். என அறையிலிருந்த அங்கிலத்தவா இருவரையும் உற்றுப் பார்த்தான். அவர்களுடைய ரகதாரிகளைப் பார்த்தான், உறுமினான்; பின்பு என்னண்டை வந்தான். என ரகதாரியைக் காட்டினேன் 'விஸா' எங்கே என்று வினவினான்.

'விஸாவா' (Visa) என்று கேட்டேன் 'நான் பிரிட்டிஷ் சாம ராஜ்யப் பிரஜை. எனக்கு 'விஸா' (Visa) வேண்டியதில்லை' எனறேன்.

'என்ன பித்தறல்! நீ பிரிட்டிஷ் காரரல்ல, இந்தியன். ரெயில வண்டியை விட்டிறங்கி, 'விஸா' (Visa) வாங்கிக் கொண்டு நோப் பிரயாணம் செய்யும்' என்று அவன் எனக்குச் சொன்னான்.

'எல்லா பிரிட்டிஷ் பிரஜைகளுக்கும் 'விஸா' (Visa) விலக்கு உண்டென்று விதி கூறுகின்றது' என்று சொன்னேன்.

'உண்மையில் நீ பிரிட்டிஷ் பிரஜை என்று பெருமை பாராட்டுகிறாயா?' என்று அவன் என்னை வினவினான்.

'அந்தக் கேள்விக்கு நான் இப்போது பதில் சொல்வானேன். இப்போதுள்ள விதியின்படி எனக்கு 'விஸா' (Visa) வேண்டியதில்லை' எனறேன்.

“அந்நமனமனது. பிரிட்டிஷ் ‘பாஸ்போர்ட்’ உள்ளவர்களும் பிரிட்டிஷ் குலத்தவர்களும் மாததிரமே விதிக்கு விலக்காவார்கள். தயவு செய்து வண்டியைவிட்டு இறங்கும” என்று போலீஸ்காரன் சொன்னான்.

“இந்தாரும், பலுவான எனது மூட்டை முடிச்சுகளுடன் நான் இறங்க முடியாது. இந்தியரினமீது உமக்கேன் இவ்வளவு பகை?” என்று கேட்டேன்.

“நீர் சொல்வது தவறு. இந்தியர்களினமீது எனக்கு வெறுப்பு இல்லை. ஆனால், இந்தியர்கள் பிரிட்டிஷார் அல்லவென்று நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன்” என்று அவன் சொன்னான்.

எனக்குத் திகைப்பு உண்டாயிற்றெனினும் ஒருவாறு மனத்திறகுத் திருபதி உண்டாயிற்று. அதனமீது ஒரு நல்ல ஆலோசனை தோன்றியது. “இதோ பாரும், ‘விஸா’வுக்குரிய சராஜுத் தொகையைக் கொடுக்கிறேன். அதைப் பெற்றுக்கொண்டதாக நீர் என ‘பாஸ்போர்ட்’டினமீது எழுதிகொடும். பின்னடி அதை எந்த வழியாக வசூல் செய்ய வேண்டுமோ அந்த வழியாக வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்” என்று சொன்னேன்.

“நீர் கீழே இறங்கி ‘விஸா’ வாங்கிக்கொண்டு, பின்னடி வேறொரு வண்டியிலேறிச் செல்லவேண்டுமென்று சொல்வதே என் கடமை. ஆனால், ஷோபன்ஹாரா (Schopenhauer) என்னும் தத்துவஞானி எழுதியுள்ள வேதாந்த நூல்களை வாசித்திருப்பதனால் எனக்கு இந்தியர்களினமீது பிரியம் உண்டு அன்றியும், உமது ‘பாஸ்போர்ட்’டின நம்பா 707 எனபது முன்னும் பின்னும் ஒரே மாதிரியாக ஒளிக்கின்றது ஆதலின், எப்படியானாலும் ஒன்றே என்று எண்ணுகிறேன். 12 மார்க்குகள் (ஏறக்குறைய ஒரு பவுன்) கொடும். இந்தப் பணத்தைத் திருப்பி வாங்குவோமென்னும் எண்ணத்தை விட்டுவிடும்” என்று மொழிந்தான்.

12 மார்க்குப் பணம் கொடுத்தேன். பாஸ்போர்ட் (Pass port)ன் மீது அதன்வரவை எழுதிக்கையொப்பமிட்டு என்னிடம் கொடுத்தது, 'ஜோமனியில் உமக்கு நல்ல பொழுதுபோகும்மா! பணம் வாபஸ் ஆகுமென்று எண்ணுதேயும்' என்று சொல்லி விட்டுப் போனான்.

இந்த இடைச் சம்பவத்தினால் எனக்கொரு விஷயம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. முன்னால் 1922-ஆம் யாண்டில் நான் பாரததேபோது இருந்த ஜோமனி வேறு இப்போது ஹிட்லரின் முகாமையிலிருக்கும் ஜெர்மனி வேறு. ஹிட்லர் 1933-ம் யாண்டின் ஆரம்பத்தில் சான்ஷலர் (Chancellor) ஆனான். அந்தப் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தனின் பெயர் பிரிடஸ் (Frits). அவன் வயது முதிர்ந்தவன். ஹிட்லரின் கைக்கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர் களிற்பெருமபாலரைப்போலல்லாமல் அவன் கேய்ஸா காலத்தினின்று உத்தியோகத்திலிருப்பவன். ஷோபன்ஹாரின் தத்துவ நூல்களை ஒதியவன்.

ரெயில் வண்டி புறப்பட்டதும் அங்குள்ள அழகிய தேசக் காட்சியைக்கண்டு மகிழ்வதில் 12 மார்க்குப் பணம் கொடுத்தது எனக்கு மறந்து போயிற்று. மியூனிச் (Munich) பட்டணம் போய்ச் சோந்தபோது இந்திய நண்பனொருவனைக் கண்டேன். அவனுடைய உதவியினால், மேற்சொல்லிய சந்தர்ப்பங்களை விவரித்து, 'விஸா'வுக்காக 12 மார்க்குப் பணம் கொடுத்ததைச் சொல்லி அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று பிரிட்டிஷ் காணஸலுக்கு (Consul)க் கடிதம் எழுதினேன். நான் இந்தியாவிற்குத் திரும்பிவந்தபிறகு அந்த பிரிட்டிஷ் காண்ஸலினிடமிருந்து எனக்குப் பதில் வந்தது. 'உன்னிடமிருந்து ஜெர்மன் உத்தியோகஸ்தன் பணம் வசூல் செய்தது அநியாயம்; பிரிட்டிஷ் காரரைப்போல இந்தியாகளெல்லாரும் 'விஸா' விதியினின்று விலக்குண்டவர்களே; வாபஸ் வாங்கிக் தருகிறேன். ஆனால், பணம் கைக்குவர நெடுநாட செல்லும்' என்று அதில் எழுதியிருந்தார்.

இதோடு இவ்விடைச்சமப்பவததின் சங்கதியை முற்றுவிப்பேனாக.

ஜோம்னியினின்று நான் திருமபுகையில் வந்த வழியையே கைக்கொண்டேன். லின்டன் (Lindan) என்னுமிடத்தில் முனால சந்தித்த போலீஸ் உத்தியோகஸ்தையே கண்டேன். 'பணம் வாபஸ் வாங்கிவிட்டீரா?' என்று அவன் கேட்டான். 'இல்லை' என்றேன். 'ஒருபோதும் வாபஸ் பெறமாட்டீர். ஜோமனியிற் சந்தோஷமாகக் காலங்கழித்தீரா?' என வினவினான். இனிமையாகப் பொழுதுபோயிறறென்றேன். சந்தோஷம் என்றான் அவன்.

அத்தருணத்தில் சுங்கவரி ஆபீஸ்காரன் வந்து என சாமான் களைச் சோதித்தான். என்னிடமிருந்த ரோலிபிலெக்ஸ் காமீரா (Rolliflex camera) எனனும் போடோகிராப் பெட்டியை அவனுக்குக் காட்டினேன். ஜோமனிகு வெளியே அது 40 பவுன் விலை பெறும். அதை ஜோமனியில் 22 பவுனுக்கு வாங்கினேன். அப்பொழுதிருந்த விதிப்படி, சுங்கவரியாக அவ்விலை வித்தியாசத் தொகையை நான் ஏன் கொடுக்கக் கூடாதென்று அவன் கேட்டான். 'நான் அதை உபயோகப் படுத்திவிட்டேனாதலால் அஃது என உடைமையாகி விட்டதென்று பதில் சொன்னேன். அன்றியும், இதோ இருக்கிற உனது நண்பன் ஏற்கெனவே எனக்கு 12 மாக்குப் பணம் நஷ்டம் வைத்தான்' என்று பதில் சொன்னேன். நீர் பிடித்த படங்களைக் காட்டும் பார்ப்போமென்றான். சிரித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த நாலிச்சிறுமிகளின் கூட்டமொன்றின் படத்தைக் காட்டினேன். அதைப் பார்த்துப் புன்னகை கொண்டு அவன், 'நல்லது, போய்வாரும்' என்றான். இங்ஙனமாக நான் 12 மாக்குப் பணம் கடலிற்போட்டேன், போட்டோ பெட்டியில் 200 மாக்குப்பணம் மீத்தேன். ஆனால், 12 மாக்குப் பணம் இன்னும் வாபஸ் வரவில்லை. இப்பொழுது நிகழும் யுத்த

முடிவில் ஜர்மானியா கடடிக் கொடுக்கவேண்டிய நஷ்ட ஈடுத் தொகையோடு இதுவும் சேராதென்று நினைக்கிறேன் ஆகையால், அநதப் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தன் சொன்னதே சரியாயிற்று. இவ்விடைச் சம்பவத்தினால் சிறிய இநதிய சமஸதானத்துப்பெரிய அதிகாரி யொருவா ஒரு சமயம் 'சொல்லிய வார்த்தை' எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அஃதென்னவெனில், வெளியூர் வழக் காளியொருவன் அவரிடம் வந்து முறையிட்டான். அநத வியாஜ்ஜி யத்தில் நியாயம் அவனுடைய பக்ஷமேயாகும் அவன் தனக்கு நியாயம் கிடைக்க வேண்டுமென்று கேட்டான். அதற்கு அவ்வதி காரி, 'இநத சமஸதானத்தில் நீதியே எப்பொழுதும் பாலிக்கப் படுகின்றது. ஆனால், அது சற்று நிதானமாகவே கிடைக்கும். ஆகையால், குடி ஜனங்கள் நீதித் தீர்ப்பு கிடைக்கவேண்டுமென்று கேட்கவில்லை, ஏனெனில், அஃது அவர்களுடைய வாழ்நாளிலே கிடைக்குமென்று சொல்லமுடியாது; ஆனால் கால நஷ்ட -மும், பண் நஷ்டமும் வீண சிரமமும் மாத்திரம் அவர்களுடைய வாழ்நாளி லேயே கிடைக்கும்' என்று சமாதானம் சொன்னான்.

இநத 'விஸா'வைப்பற்றிய சம்பவத்தினால், ஜெர்மனியில் நாஜி துரைத்தனத்தைப் பற்றி எனக்கு நல்லபிப்பிராயம் ஏற்பட வில்லை, அஃதெவ்வனமிருப்பினும் இந்தியர்கள் சம்பநதப்பட்ட வரையில் அது நோமையாயிருக்கிறதென்று தோன்றவில்லை. இவ விரோதாபிப்பிராயம் மியூனிச் (Munich) சிலிருநத எனது இநதிய நண்பர்கள் சொல்லிய சங்கதிகளால் பலப் பட்டது. இநதியாகளோடு கலந்து கொள்ளக் கூடாதென்றும், அவர்களை விருந்து கோஷ்டிகள் முதலானவைகளுக்கு அழைக்கக் கூடாதென்றும், ஜெர்மனியில் ஸிவில், மிலிட்டரி இலாகாக்களில் லுள்ள பெரிய உத்தியோகஸ்தரெல்லாருக்கும் ஹிட்லர் துரை அறிகை செய்திருக்கிறாரென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவ வுத்தரவினால், கேயஸர் (Kaiser) சக்கரவர்த்தியாலும் அவனு

டைய தளகர்த்தர்களாலும் விருந்துகளுக்கு வழக்கமாக அழைக்கப் பெற்றிருந்த இந்தியக் கனவான்களை அத்தகைய கோஷ்டிகளுக்கு அங்கங்கேயுள்ள 'காப்டன்களும்' மேயர்களும் அழைப்பதில்லையாம். மியூனிச் (Munich) தெருக்களில் நான நடந்து கொண்டிருந்தபோது, யூனிவாஸிடிக்கருகில் நல்ல சைவச் சிறு திண்டிச்சாலைக்கெதிரே வந்தேன். அங்கே போரக்கோலமணிந்த நாஜிகளேநகர் அணிவகுத்து நிற்பதைக் கண்டேன். அவர்கள் அணிசூலிந்து சிற்றுண்டி அருந்தப்போனார்கள். அவர்களுடைய காப்டன்களுக்கு இங்கிலீஷ் தெரியும். அவன் என்னைப் பார்த்தது, 'ஜோமனி உமக்கு எப்படியிருக்கிறது' என உசாவினான்.

'ஜோமனி மகத்தான தேசம். ஆனால், நாஜிகள் தலைப்பட்ட பின் இந்தியர்களைச் சரியாக மதித்து நடத்துவதில்லை யென்று கேள்விப்படுகிறேன்' என்று நான் சொன்னேன்.

'அதோ இருக்கும் கட்டடத்தைப் பார்த்தீரா?' என்றான் அவன்.

'ஆம், பார்த்தேன், அது யூனிவாஸிடி' எனேன்.

'நாஜிகள் அதிகாரம் பெற்றிருப்பினும், அதில் இந்தியர்களுக்காக 17 வேதனங்கள் (Scholarships) வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உங்கள் யூனிவாஸிடிகளில் ஜோமானியருக்காக எத்தனை வேதனங்கள் (Scholarships) வைத்திருக்கிறார்கள்? நீர் இந்தியாவில் எந்தப் பிரதேசத்தினின்று வருகிறீர்?' என்று அவன் கேட்டான்.

நான் நன்றாக அகப்பட்டுக் கொண்டேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்தியாவில் எந்த யூனிவாஸிடியிலும் ஜோமானியருக்காக ஒரு ஸ்காலர்ஷிப்பும் அந்நாளில் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை, இன்றைக்கும் இல்லை. அவ விஷயத்தை உடனே நான் ஒப்புக் கொண்டால் அவன் என்னைப் பற்றித் துரபிப்பிராயங்கொள்வான், வேண்டுமென்று நாஜிகளினமீது குறை கூறுகிறவனென்று நினைப்

பான். ஆகையால், அவனுக்கு 'நான் மதராஸிலிருந்து வருகிறேன் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்திய யூனிவர்ஸிடி எதனிலும் ஜாமானியருக்கு 'ஸ்காலர்ஷிப்பு' இப்போது இல்லை. ஆனால், ஆரியரது மறுதாம் சாஸ்திரத்தின்படி எந்த ஸ்திரீயும், பிரஜையும்; அடிமையும் எவ்வகைத்தானமும் செய்யக்கூடாது என்று உமக்குத் தெரியுமே நாங்கள் இன்னும் ஸ்வாதிபத்தியம் பெறவில்லை. ஆகையால், உங்களுக்கு 'ஸ்காலர்ஷிப்புகள்' அளிக்கும் அதிகாரம் எங்களுக்கு இல்லை நாங்கள் ஸ்வாதிபத்தியம் பெருங்கால் உங்களுடைய 'ஸ்காலர்ஷிப்புகளுக்குப் பிரதியாக 170 ஸ்காலர்ஷிப்புகளையும் கொடுப்போம்' என்று சொன்னேன். என மறுமொழியினால் உண்மையில் அவன் திருப்தியடைந்தான். என்னுடன் கைகுலுக்கி ஒருமிடறு 'பிரீ' மது உண்ண அழைத்தான். நான் 'மது உண்பதில்லை' என்றேன் " 'பிரீ' கூட குடிப்பதில்லையா? அப்படியானால் ஜர்மனிக்கு ஏன் வந்தீர்? என்று கேட்டான்.

ஜெர்மானியர் எப்போதும் 'பிரீ' பானத்தில் மூழ்கினவர்களென்று தமாஷாகச் சொல்வார்கள். பெயர் பெற்ற ஜெர்மன் பிரபு ஒருவரைப் பார்த்து, 'பவேரியாவிலுள்ள ஆலப்ஸ் மலைப்பிரதேசக்காட்சி எத்துணை அழகு!' என்றொரு மாத சொல்லினளாம் அதற்கு அவர் 'ஆம் ஆம்,' என்று ஆர்வத்தோடு ஆமோதித்தாக கூவினராம். 'ஆனால் அங்கே குடிப்பதற்கு எவ்வளவு அதிகசமான ஜலம் கொடுக்கிறார்கள் பார்த்தீர்களா?' என்று மேலும் சொல்லியபோது அவர், 'ஆம், அந்நீரையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன்' என நன்றாம்.

'நான் 'பிரீ' குடிப்பதற்காக ஜர்மனிக்கு வரவில்லை. உங்கள் ஆபேரா (Opera)க்களையும், சித்திரப் படச்சாலைகளையும், மியூசியங்களையும், யூனிவர்ஸிட்டிகளையும், தொழிற்சாலைகளையும் பார்க்க வந்தேன்' என்று அந்தக் காபடனுக்குப் பதில் சொன்னேன்.

“இடையிடையே கொஞ்சம் ‘பீர்’ பாருகிலை அவைகளை யெல்லாம் நீர் நன்றாகவும் உற்சாகமாகவும் பார்த்திருக்கலாமே. ஆயினும், நான் உமக்கு எலுமிச்சம்பழ ஷாபத கொடுக்கிறேன். அதைக்குடிப்பதற்கு உமக்கு ஆக்ஷேபமில்லையே” என்றான அவன் ‘அதற்குத் தடையிலலை’ எனறேன். அதன்மீது அவனும் நானும் ஷர்பதது குடித்தோம். ‘இந்தியாகளாகிய நீங்கள் உண்மையில் ஆரியர்களா’ என்று அவன் என்னைக் கேட்டான்.

“நாங்கள் மாததிரமே ஆரியர்கள்” எனறேன் “என்ன! நாங்களோ?” என்று அவன் கேட்டான். “மன்னியுங்கள், நீங்கள் டியூடானியர் (Tuetons) நாங்கள் ஆரியர். ‘ஆரியன்’ எனலும் சொல்லுக்கு ‘ஐயன்’, ‘பூஜயன்’ என்று அர்த்தம். (‘Arrare’) ‘அராரே’ எனலும் பகுதியினின்று அது பிறந்ததன்று அந்தத் தாதுவுக்கு ‘உழுதல்’ என்று அர்த்தம். இது பாஷாதத்துவஜ்ஞர்களின் சித்தார்த்தம் ஐயமின்றி ஆரியர்களேயான பிராமணர்கள் கலப்பையைத் தொடுவார்களாயின ஜாதிப் பிரஷ்டம் செய்யப் படுவார்கள். ஜோமானியர்களாகிய நீங்கள் ஹிரததுக்களாகிய எங்களிடமிருந்து இரண்டு வார்த்தைகளைக் கைக்கொண்டு, அவைகளை வித்தியாசமான வேறு வேறு அர்த்தங்களில் வழங்குகிறீர்கள். ‘ஆரியன்’ எனலும் எங்கள் சொல்லுக்கு ‘ஐயன்’ அல்லது, ‘பூஜயன்’ என்றே அர்த்தம். அதிற் குலச் செருக்கு சிறிதுமில்லை. அந்தச் சொல்லை நீங்கள் குலச் செருக்குக்கு முற்படையாகக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எங்களுடைய ‘ஸவஸ்திகை’க் குறி சார்த்தத்தையும் சமாதானத்தையும் உலகக் கேஷமத்தையும் குறிக்கின்றது. அதை நீங்கள் கைக்கொண்டு யூதநாசனக் குறியாக வழங்குகிறீர்கள்” என்று அவனுக்குப் பதில் சொன்னேன்.

அந் நண்பன் முகஞ் சிவந்து, ‘இதோ பாரும், ஜெர்மனியினின்று நீர் கேஷமமாகத் திரும்பிப் போகவேண்டுமானால், இவ்வேண்டா அபிப்பிராயங்களை வெளியிடாதிரும். வெளியிடவேண்டு

மாயின், சாமானிய நாஜிகளுக்குச் சொல்லாதேயும், என்னைப் போன்ற பெரிய அதிகாரிகளிடம் சொல்லும். என்னைப் போன்ற வன உம் அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டாடாவிடும் நீர் சொல்லும் வாதவிவரத்தைத் தெரிந்துகொள்வான்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சரேலென நீங்கிப்போனான்.

அப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் நான் வாய்திறந்து வெளிப் படையாகப் பேசக்கூடாதென்று அதனால் பாடம் படித்துக் கொண்டேன். பின்பு, நாஜிகளின் கோர கிருத்தியங்களையும் கொடுமையையும் பற்றிப் பல கதைகள் கேள்விப்பட்டேன். சென்ற மகாபுத்தத்தில் யூதர்கள் எவ்வளவு பெரிய வீரச்செயல்கள் செய்திருப்பினும், இப்போது நல்ல காரியங்கள் செய்து கொண்டிருப்பினும், நாட்டுக்கும் குடிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எவ்வளவு உபகாரம் செய்திருப்பினும், அவர்கள் யோக்கியதை எத்தனையதாயினும் அவர்களெல்லாரையும் ஒரே சகட்டில் வருத்தித் துன்புறுத்துகிறார்களென்று சொன்னார்கள்.

யூத டாக்டர் ஒருவன் எல்லா ஜனங்களுக்கும் அனுகூலமான வகை இருந்தனனாம். அவனை யாவரும் கொண்டாடுவார்கள். ஜாதி குலம் மதம் முதலிய வேற்றுமை பாராட்டாமல் அவன் அனை வருக்கும் நன்மை செய்பவனாம். ஒரு நாளிரவுபின் மாலை 2-மணிப் பொழுதில் அவனுடைய வீட்டுக் கதவை எவரோ தட்டினராம். அவன் உடனே எழுந்தது மருந்துபையையும் ஸ்டெதாஸ்கோப் (Stethoscope)பையும் எடுத்துக்கொண்டுகதவைத் திறக்கப்போன போது அவனுடைய மனைவி, 'ஐய கேள்! இரவில் இந்த வேளையில் வெளியே போகவேண்டாம்' என மன்றாடினாள். ஆனால், அவன், 'அன்பே! எவரேனும் ஒருவர் இறக்கும் தருவாயிலிருக்கலாம்' என்று மொழிந்தனன். அதற்கு அவள், 'வேறெவருமன்று, நீரே மரணத் தருவாயில் இருந்தல்கூடும்' என்று சொல்லி அவனைக் கட்டிக் கொண்டனர். அவனை மெதுவாக ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு அவன்

போய்க் கதவைத் திறந்து வெளித் தோன்றினான். உடனே நாஜிகளிருவா அவனைச் சுட்டுக் கொன்றனர். மானிட ஜனமெடுத்த எவரேனும் அக் கொலைபாதகம் செய்திருப்பாரென்று நான் நினைக்கக்கூடவில்லை. அவவர்த்தமானம் உரைத்த இந்திய நண்பர்கள் அஃதுணமையென எனக்கு உறுதி கூறினா. நாஜிகள் பிறகாலத்திற் செய்துள்ள குரூர கிருத்தியங்களினால் அந்த டாக்டர் விஷயமும் உண்மையாகவே இருக்கக்கூடுமென்று நினைக்கலாகின்றது. பெரிய ககோள கணித சாஸ்திரியான ஈன்ஸ்டீன் (Einstein) என்பவரை நாயை வெருட்டுவதுபோல வேடையாடி ஜெர்மனியைவிட்டு ஓட்டினார்கள்; அவருடைய சொத்துக்களையெல்லாம் பறிமுதல் செய்துகொண்டார்கள் அதுபோலவே தத்தம் தொழில்களில் சிறந்து விளங்கிய அநேக டாக்டர்கள், புரபஸர்கள், வக்கீல்கள் யூதர்களென்னும் காரணத்தவிர வேறு காரணமில்லாமலே நாட்டினின்றும் தூரத்தப்பட்டுத் தாய் வழியிலேனும் தந்தை வழியிலேனும் யூத மூதாதையர் வாய்ந்தவர்களெல்லாரும் பாழாகப்பட்டனர், அல்லது கெட்டோ (Ghattos)களில் அடைத்து முடப்பட்டனர்.

யாவரும் எதிர்பார்க்கக்கூடியதுபோல இந்த மூர்க்க வெறியாட்டம் யூதர்களின் விஷயத்தில் மாததிரமேயல்லாமல் நாஜிகளுக்கு விரோதமாயிருந்த கிருஸ்தவ ஜோமானியா விஷயத்திலும் கொடுமை செய்யலாயிற்று. கடந்த ஐரோப்பிய மகாயுத்தத்தில் வீர தீர காரியங்களுக்காகப் புகழ்பெற்ற ஜர்மானியனொருவன், ஜோமானியரை யெல்லாம் 'மிஸிடெரி' ஆட்களாகக் ஹிட்லர் முயல்வது வீணென்றனமும்; அக்காலத்தில் இரகசியமாகக் கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த ஸீஐபிரீட் (Seigfried) அரணவரிசை பயன்படாது என உறுத்திச் சொல்லினமும்; 'நமது சொந்த பலத்தினால் மாததிரமே நாம் வெல்லமுடியாது; பிரான்ஸுடனும், இங்கிலாந்துடனும் கூட்டுரவுகொண்டு இணைந்து வேலை செய்தால் மாத்

திரமே வெற்றிபெறுவோம்; இந்தப் பயங்கரமான உண்மையை நினைத்து உங்களுள்ளாரையும்போல நானும் விசனப்படுகிறேன்;” என்று கூறினனாம். மறுநாள் அவனுடைய சுவம் ஒரு ஹோட்டலின் மூன்றாம் மாடியிலிருந்து கீழே விழுந்து கிடக்கக்கண்டார்கள். தூமரண விசாரணை செய்யும் அதிகாரிகள் பிறுநு பூமி மறுபடி தலையெடுத்து ஒங்காதெனனும் ஏக்கத்தினால் அவன் தற்கொலை புரிந்து கொண்டானெனத் தீர்ப்புச் சொல்லினா. அவன் சுவத்தை மிஷிடரி மரியாதைக்களுடன் அடக்கஞ் செய்தனா.

ஸீஜபிரீட் அரணவரிசையில் இரகசிய காப்புக் கோட்டை களைக்கட்டிய வேலைக்காரர்களுள் 30 பேருக்குக் குறையாதவர்கள் வெறெவருக்குந் தெரியாமல் நாஜிகளாற் கொல்லப்பட்டனா என்று கேள்விப்பட்டேன். இரகசிய அமைப்புகளை அவவேலைக்காரர்கள் வெளியிடாதிருக்கும்பொருட்டு அவ்வன்ம செய்தனா. இஃது இந்தியாவிற்கு சிறிது காலத்திற்குமுன் ஹைதா அலியும், திப்புசுல்தானும் வேறு முஸ்லீம் அரசார்களும் ஹிந்து அரசார்களும் தங்களுக்காக இரகசியமான வழிவகைகள் அமைத்தவர்களையும் அரிய சிறப் வேலை செய்தவர்களையும் கொண்டுமொழித்தது போல ஆகும். பின்பு நாஜிகள் அப்போதைக்கப்போது இரத்த வெள்ளத்தைத் தொட்டியில் நிறப்பி களி கொண்டனரென்று வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளில் வெளி வந்ததைப் பார்த்திருப்பகனூல் மேற்சொல்லிய கொலை நடந்திருக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

அம்முறை ஜோமனிக்குப் போயிருந்தபோதே ஹிட்லா எழுதிய மெயன் காம்ப் (Mein Kampf) எனது பிரயத்தனம் (My struggle) எனனும் புத்தகத்தின் இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பைப் பார்த்தேன் படிப்பதற்குப் பயங்கரமான புத்தகம்; தாசுநியயில்லாமல் விஷயங்களைப் பச்சை பச்சையாகக் கூறுவது; யூதர்களையும் நீகரோவர்களையும் மட்டு மரியாதைபின்றித் தாக்கிப் பேசுவது; ஆனால், அஃதெல்லாம் எப்படியிருப்பினும் விஷயப்

பற்று விடாதது. ஜனங்கள் ஆலோசித்துப் பாகக வேண்டிய விஷயங்களடங்கிய வார்த்தைகளும் வாக்கியங்களும் அதில இல்லா திருக்கவில்லை; சில வாக்கியங்களை இங்கு உதாரணமாகக் கொடுப் பேனாக. 'தலை சிறந்த ராஜ தந்திரியானவன் செய்யவேண்டிய காரியம் ஜனங்களுக்குப் பெரிய எண்ணம் எழுப்புவதுமல்ல, பெரிய யுகதிகளைச் சொல்லுவதுமல்ல; தான் சொல்லும் ஆலோசனை களின் அரிய தன்மையை ஜனங்கள் உணர்ந்து உவந்து ஒப்புமாறு செய்வதேயல்லவா?' என்று ஹிட்லர் கேட்கின்றார். தீவிரமான குடியரசுக் கொள்கையுள்ளவர்கள் இந்த வார்த்தையை ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கத் தரும் அதிலடங்கிய உண்மைப் பொருளினாலேயே ரூஸ்வேல்டையும், சாச்சிலையும் போன்ற குடியரசு நாட்டுத் தலைவர் களும், காந்தி முதலான ஜனநாயகர்களும் இக்கட்டான சந்தர்ப்பங் கள் நேர்ந்தபோது ஏகாதிபத்தியப்பான்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டி வந்துள்ளன.

மறுபடியும், 'ராஜாங்க உரிமைகளினும் மானிட உரிமைகள் மேம்பட்டவை. மானிட உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதில் ஒரு ஜாதியா ஆழ்ந்து போவார்களாயின் அஃது இம் மண்ணுலகில் தலைகாட்டுவதற்கு யோக்கியமில்லாத அளவு லேசானதென்று அர்த்தமாகும். ஒருவன் தன் பிராணனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளச் சுகதியற்ற வனாகவாவது ஆயத்தமற்றவனாகவாவது இருந்தால், அவனுக்கு முடிவுற்றதென நீதி வடிவாயுள்ள தெய்வம் முன்னரே தீர்ப்புக் கட்டிவிட்டது எனலாம். இள நெஞ்சுள்ளவர்களுக்கு இவ்வுலகம் இல்லை' என்றோரிடத்தில் ஹிட்லர் எழுதி இருக்கிறார். போக்கோலம் தரித்து நிற்கும் பாஸிஸ்டு (Fascist)களையும் நாஜி (Nazi)களையும் எதிர்த்துச் சண்டை செய்யவேண்டிய நிலைமை யிலிருக்கும் இந்தியர்களுக்கு நாஜிகள் சொல்லும் இவ்வசனம் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்; பயங்கரமான ஏகாதிபத்தியத்தையும் கொடுங்கோன்மையையும் கூசாமலெதிர்த்துப் போர்புரியும்படி

செய்யும்; அங்ஙனம் செய்யாதொழியின், தாங்கள் ஆழ்ந்து போவோமெனனும் உணர்ச்சியை யூட்டும்; அதுவே அவர்களுக் குற்ற தெய்வ தண்டனையாமென அச்சுறுத்தும்.

“அந்தக் காலத்தில் என்னை மிகவும் திடுக்கிட்டு ஏங்கச் செய்தது எதுவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நமமுடன் உழைத்து வயிறு வளாககிறவர்கள் பொருள வளமின்றி வருந்துகிறார்கள்; அவர்களுக்கு உயர்நீதிக கொள்கைகள் இல்லை; அவர்களுக்கு ஆதமஞானப் பயிற்சியும் மிகக் குறைவு. இங்ஙனமிருப்பதனால் நீசனான காலாடி எவனேனுமொருவன், ‘நான் ஜெர்மானியனாயிருந்தாலென்ன, இல்லாவிட்டாலென்ன; நான் உண்டு உடுப்பதற்குப் போதுமான பொருளாதாரம் இருக்குமளவும் எனக்கென்ன கவலை?’ என்று சொன்னால் நமது பாமர ஜனங்கள் மனவெழுச்சி கொண்டு ஆக்கிரகப்படுகிறார்களா’ அவர்கள் உடனே அதற்கைய தேசாபிமானமினமை தகாதென்று உரத்துக் கூவுகிறார்கள்; அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களைக் கண்டால் அவர்களுக்கு இருக்கிற திகிலை வற்புறுத்திக் கடினமான சொற்களால் வெளியிடுகிறார்கள். ஆனால், அவனைக்காட்டிலும் உயர்வான நீதிகொள்கை தங்களுக்கு ஏன் இருக்கிறதென்று எத்தனைபேர் உண்மையாகத் தங்களுக்குத் தாமே கேட்டுக்கொள்கிறார்கள்? ஒரு தேசத்தாருக்கு இனாபிமானம் ஊட்டுவதே நல்ல சமூக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய முதற்படியாகும். தாய்நாட்டின் கலைப் பயிற்சி, ஆசாரப் பயிற்சி, அரசியற் பயிற்சி ஆகிய இவைகளை அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எனக்கு எது பிரியமோ அதற்காகவே போர்புரிவேன், எதைக் கௌரவமாகப் பாராட்டுகிறேனோ அதன்மீது பிரியமாயிருப்பேன், எதைப்பற்றி தெரியுமோ அதையே கௌரவிப்பேன்” என்று ஹிட்லர் எழுதி இருக்கிறார். இந்தியாவில் தாழ்ந்த வர்ணத்தாரும கலவிப் பயிற்சி குறைந்தவார்களும் ஸ்வராஜ்யம் வேண்டுமென்று தீவிரமாகக் கோர்திருப்பதற்குக் காரணம் இன்னதென்று இந்த

வாக்கியத்தினால் இந்திய தேசிய வாதிகள் தெரிந்துகொள்வதற்காகும்

“நிஜமாகப் பெருந்தன்மை வாய்ந்த ஜர்மானியன் எவனை யும் ராஜாங்கத்தார் ஓங்கவிடாமல் அடக்கித் தடுத்து ஆழ்த்துவார்கள, ஜர்மானியன் அல்லாதவனையும் ஜர்மனி தேசத்தல்லாததையும் ஆதரிப்பார்கள” இந்த வாக்கியம் பிரான்ஸ் ஜோஸப் (Franz Joseph) சக்கரவாதியின் அந்திய காலத்து ஆஸடரியாவையும் ஹங்கேரியையும் பற்றிச் சொல்லியதாகும்.

“அந்தச் சிறிய ஜாதியாருக்கு முடிவில் வெற்றி வாய்க்குமென்று பேதை மானிடர்களாகிய நமக்குத் தெரியாத காரணத்தால் கடவுள் விதித்திருக்கிறோவென்னும் பயங்கரமான சங்கை என மனத்தில் எழுந்தது” இது யூதர்களைப் பற்றிச் சொல்லியதாகும். அவர்களை வேறு இனத்தாராக ஹிட்லர் கருதிப் பேசுகின்றார்.

“போர் புரியும் ஆட்களெல்லாரும் தளகாததர்களாய இருந்தால் அந்தப் படை அதிகப் பயன்படாது. 190 போர் சாமானியராகவும் 10 போர் அறிவுமிக்கவர்களாகவும் உள்ள படைபில் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் அமைப்பது எளிதே யல்லாமல், 200 பேர்களும் ஒரே மாதிரியான அறிவுக் கூமையுள்ளவர்களாயிருப்பின் அவர்களைக் கட்டுத் திட்டத்தில் அடக்கியாள முடியாது” இவ்வுண்மை இந்தியாவிற்குப் பலமுறை வெளியாயிருக்கிறது.

“நிரம்பக் கலவி கற்றுத் தூப் பலமாக இருப்பவனைக் காட்டிலும், சாமானியக் கலவிப் பயிற்சியும், தேகத்திடமும், ஆழ்ந்த யோக்கியதையும், உற்சாகத்தோடு கூடிய தற்சார்பும், திடச்சித்தமும் உடையவனே ஜன சமூகத்திற்குப் பேருதவியாவன எனனுங் கொள்கையைக் கொண்டே தேசிய ராஜாங்கம் விவகரிக்க வேண்

டும்.” இவ்வப்பிராயத்தை இந்தியர்கள் தீரக்கமாக ஆலோசிக்க வேண்டும்

“தேசிய ராஜாங்கம் தன பிராணனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள போர் புரிய வேண்டும், பிரஜைகளே ராஜாங்கத்தின் முக்கிய பாதுகாப்பவர்கள், ராஜாங்கத்தின் ஆயுதங்களாக அவர்களைக் கருதலாகாது கோட்டை மதில்கள் அதற்கைய பாதுகாப்பு அளிக்க மாட்டா; தாய்நாட்டினமீது அன்பு மிகுந்தொழுகும் ஸ்திரீ புருஷர்களே நிஜமான காப்பு.” இந்த ஹிட்லர் கூற்றின் உண்மையை எவரும் மறுக்க முடியாது.

“உலகத்தில எவ்வினத்தாரும் எச்சாதியாரும் ஓர் அடி ராஜ்ய’ மும் படைப்புரிமையாற பெறவில்லை (மகனுக்குப் பிதாராஜித சொத்து சாவதுபோல, கடவுளாற படைக்கப்பட்ட மனிதருக்கு உரிமையாக அவர் எந்த ராஜ்யத்தையும் கொடுக்கவில்லை எனபதாம் அவரவா முயன்று வென்றதே அவரவரது ராஜ்யம்) நாட்டெல்லைகள் மானிடரின் முயற்சியாலேயே ஆக்கப்படுகின்றன, அல்லது, மாற்றப்படுகின்றன.” இதில் ஆழந்த உண்மை அடங்கி இருக்கின்றது. ‘வல்லான் வகுத்ததே வாயக்கால்’ எனபார்களல்லவா? எத்தேசத்திலாயினும் ஆதிக்குடிகளாவா, ஹிந்துக்களாயினும், திராவிடர்களாயினும், ஆதித்திராவிடர்களாயினும் இவ்வாக்கியத்தின் உண்மையைச் சிந்தித்துப் பாற்பார்களாக. தமக்குப் பின்வந்துசோந்தவர்களை நாட்டினின்றும் துரத்திவிடும் உரிமை தமக்கு உள்தென நினைக்குமுன இவ்வுண்மையை யுணர்வார்களாக. தம்மினுஞ் சிறந்தவர்கள் வேறு இல்லாமையால் தம் முயற்சியினாலேயே அவர்கள் அங்கு ஆதிக்குடிகளாய் அமாந்தார்கள் எனபது சத்தியமல்லவா

“இந்நாளில் வெளி வாழ்க்கை விவகாரங்களெல்லாம் நமது காமக்கொள்கைகளைத் திருப்திப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட போகரங்கமாக இருக்கின்றன. சினிமாக்களிலும்,

நாடகச்சாலைகளிலும், நாடா வேடிகைகாட்டும் அரங்கங்களிலும் காணத்தகும காட்சிகளைப் பாருங்கள்; இவையெல்லாம் மனிதருடைய கேஷமத்திற்கு ஏற்ற, முக்கியமாக, இளைஞருக்கேற்ற படிப்பனை அல்லவென்று எவரும் சொல்லாதிருக்க முடியாது. சுவரோரங்களிலும் வேறு பகிரங்கமான வெளியிடங்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற பெரிய பிரகடனப் பலகைகளும், பிரகடனப் பத்திரிகைகளும் கேவலம் இழிவான வகையில் ஜனங்களுடைய மனத்தைக் கவருகின்றன.” இந்த அசங்கதம் இந்தியாவிலும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

“எந்தக்கொள்கையையேனும் பிரசாரம் செய்யுமவிதம் ஜனங்களெல்லாருக்கும் இனிமையாயிருக்கவேண்டும். எவருடைய மனத்திற்கு எட்டவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்கிறோமோ அவர்களுள்கடையருடைய புத்தியிலும் படுமாறு எளிய நடையில் எழுதவேண்டும், அல்லது பேசவேண்டும். விஷயங்களைக் கிரகித்துக் கொள்ளுஞ சுகதி பாமாருக்கு மிகச் சொற்பம்; அவர்களுக்கு அறிவு சொற்பம் அதுவன்றி சீக்கிரத்தில் எதையும் மறக்குந, தன்மை அவர்களுக்கு அதிகம், இஃது இப்படி இருப்பதனால் பிரசாரம் செய்வதனால் நற்பயன் பெற வேண்டுமாயின், பிரசாரஞ் செய்யும் விஷயங்கள் கொஞ்சமாகவே இருக்க வேண்டும். அவைகளை அதிகமாக வளக்கக்கூடாது. சுருக்கிச் சொல்லவேண்டும்; பரைசாற்றுஞ் சிறு வாக்கியங்களாக இருக்க வேண்டும். கடையனும் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளத் தக்கவாறும், வாயினுற் சொல்லத் தக்கவாறும், தலையிலடித்தாற்போல மனத்தில் உறுத்துமாறும் அச் சொற்களை அமைக்கவேண்டும். முக்கியாதாரமாயுள்ள இந்த விதியைத் தவிர்த்துப் பல விஷயங்களையும் ஒரே தடவையில் ஒரு முட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று பிரயத்தனப்படால், பிரசாரத்தினால் ஏற்படக் கூடிய நன்மை விளையாது விண்போம். ஏனெனில், ஜனத் தொகுதியா நாம் சொல்லும்

விஷயங்களை ஏற்று ஆலோசித்துத் தெரிந்து கொள்ளவும், ரூபகததில் வைத்துக் கொள்ளவும் சக்தியற்றவர்களாவார்கள். அது வல்லாமல் நாம் செய்யும் பிரசாரம் வீரியமற்றுத் தூபலபபட்டு, அதனாலாகத்தக்க நற்பயனைக் கெடுத்து விடும்.”

ஹிட்லர் சொல்லிய இவ்வாக்கியத்திற் சிறந்த உண்மை அடங்கி இருக்கின்றது. ஹிநது தத்துவ சாஸ்திரிகளின் அதவைத் திததார்த்தம், ‘அஹம் பிரம்ம், பிரம்ம்மேவ ஸத்தியம், ஜகத்து மித்தை’ என்று கூறுகின்றது. இது மிக்க கூரிய அறிவாளிகளும் கிரகிப்பதற்கு இயலாத உயாதரமான தத்துவம். ஆகையால், இந்நத பாடத்தைச் சாமானிய ஜனங்கள் படித்துக் கொள்ள முடியாதவர்களானார்கள் அதன் உண்மையை மறக்காமல் ரூபகததில் வைத்துக் கொள்ள முடியாதவர்களானார்கள். சகட்டிலதாம் இருக்கிற நிலையிலே இருந்து கொண்டு தாமே கடவுளென நினைக்கவும், தாம் என்னவேண்டுமானாலும் செய்யலாமென்று துணியவும் தலைப்பட்டார்கள். இங்ஙனம் வழியை விட்டுத் தலைவிரித்தாடியவர்களை இயற்கையானது பலவித்ததிலும் பங்கப்படுத்தித் துன்புறுத்திப் புத்தி புகட்டுகின்றது அப்போது அவர்கள் நானு அவஸதைக்குள்ளான வாகளாயப் பிராணபயம் மேற்கொண்டு, அவவதவைத் திததார்த்தம் பொய்யெனப் புகலுகிறார்கள்.

மானிடருடைய மனஸத்தத்துவத்தைத் தற்போதத்தால உணர்ந்த முகம்மது டி, ‘கடவுள் ஒருவரே. அவரைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை, முகம்மதுவே அவரால் அனுப்பப்பட்ட தூதன்’ எனனும் கேவல உண்மையைச் சாற்றினா அவவுண்மையைக் கோபுர தூபிகளினின்று நாளதோறும் முவேஜின்ஸக் (Muezzins) கொண்டு 5 முறை கூவச் செய்தாா. முகம்மதிய ஜனசமூகம் முழுதும் ஒன்றித்து ஒரு மனிதனைப் போல ஊக்கங் கொண்டது. தனக்குத் தெரியாமலே பாதி உலகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது.

கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தின் இறுதியில் ஜாமனிகு வாய்ந்த தலை குணவைக் குறித்து ஹிட்லர் உருக்கமான வார்த்தை கள கூறி இருக்கிறார். எல்லாப் பிரதேசங்களிலுமுள்ள எல்லா தேசாபிமானிகளும் ஜோமனிகு நோந்த அவகேடு அதற்கு நியாயமாக வரத்தக்கதேயென நினைத்தபோதிலும், ஹிட்லருக்கு உண்டான நிஜமான விசனத்தைப் பார்த்துப் பரிதபித்தலே வேண்டும்.

‘எல்லாருளு சோந்த ஒரேயடியாகத் தாக்க வேண்டுமென்று ஜெர்மன் பட்டாளத்ததிகாரிகள் கட்டளையிட்டவுடனே ஜெர்மனி முழுதும் எல்லாரும் ஒரு கட்டாக வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். ஊரிலுள்ள ஜனங்களும் வெற்றி வேண்டுமென்று விரும்பாதபோது படையினர் போய்ச் சண்டை செய்வது எதற்காக? போரினால் விளையும் கஷ்ட நஷ்டங்களும் பீடைகளும் வறுமையும் எவருக்காக? ஹோஹன்ஜாலலர்ன் (Hohenzollern) சந்ததியார் இனி அரச ராக்க கிரீடம் தரிக்கப் போவதில்லை, ஜோமனி குடியரசு நாடாய் விட்டது ஆதலின் எல்லாம் வியாததமாயின பட்ட நஷ்டங களெல்லாம் பாழ், இழவுகளெல்லாம் வீண, மாதக கணக்காக அனன்பானமின்றி வாடி வருந்தியதெல்லாம் வறிது, மாண பயத் தினால் நெருக்குண்டு நாம் கடமையை நிறைவேற்றிய கால மனைத்தும் விருதா 20 லக்ஷ ஜனங்களைப் பலி கொடுத்ததும் விபலம். ஜோமன் பாவிமெனடாரும் ஜெர்மானியக் குடிகளும் பட்ட பேரிடி போன்ற அடியினால் மிக வருந்திக்கொண்டிருக்கிறா கள்; அவையினால் அவர்களுக்கு உணர்ச்சி அழிந்ததுபோலும், ஆலோசனை தோன்றாதாயிற்று; அவர்கள் கிறுகிறுத்துத் தலை சுழன்றனர் போலும் பூவத்து உன்னத ஸ்திதியை நினைத்துப் பார்த்தலும் இயலாதாயிற்று; அக்காலத்துப் பெருமையும் சிறப்பும் கனவென மாயமாயின. இப்போழ்த்தது இழி நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கையில் அஃதெல்லாம் அவலமெனத் தோன்றின.

இனி வருஷம் ஆயிரமானாலும் வீரதனத்தைப்பற்றிப் பேசுகிற வரெவரும் கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தில் ஜெர்மானியப் படையினர் காட்டிய செளரியத்தைச் சந்தியாதிருக்க முடியாது. கடந்த காலத்து மங்குலினுடே ஜெர்மானிய வீரரது வெளிறின எஃகுத்தலைச்சீரா பின்வாங்காமல் அசைந்தாடித் திக்கக்காமல் தீரத் தோடு விளங்கும், அதுவே அவர்களுக்கு அழியாப் புகழ்க்குறி. ஜெர்மானியர் மீந்து உயிர்த்துள்ள வரையில் இம் மக்களெல்லாரும் தங்கள் ஜாதியாரின் வீரபுத்திரர்களெனச் சந்தித்துக் கொண்டாடுவார்கள்.

கிழக்கண்ட வாக்கியத்தில் ஹிட்லர் விநோதமான சாச்சை யொன்று செய்கின்றார். 'யுத்தத்தில் நோந்த நஷ்டத்தினால் எந்த நாட்டாரேனும் எப்பொழுதேனும் அழிந்ததுண்டா? அதனாலேயே அழிந்தார்களா? போரில் தோலவி சோம்பலினாலாவது, பேடித் தனத்தினாலாவது, குணப்பெருமை இல்லாமையினாலாவது, அந் நாட்டாரின் அயோக்கியத்தனத்தினாலாவது ஏற்பட்டிருந்தால் அப் போரினாலே அவர்கள் அழிந்தனர் எனல்லாமல் அங்கனமின் நேல், போர்த் தோலவியினால் மனக் கிளாச்சிகொண்டு இனிப் பெரிய வெற்றி பெறுவதற்கு வேண்டிய ஊக்கமும் உற்சாகமும் உண்டாகும், நாட்டாரின் கலலறைக் குழி தோண்ட வேண்டி வராது.

“ஜெர்மானிகு நோந்த போர்த் தோலவி அதற்குத் தகாத தன்று. ஐயோ! அது பெரிய விபத்தே, படையில முன்னணி சோரந்து பின்னிட்டிருந்தால், சக்திக் குறைவினாலேயே தோலவி ஏற்பட்டிருந்தால், அந்தத் தோலவியை ஜெர்மானியர் ஏற்குமவிதம் வேறு பாங்காய் இருக்கும். ஜனங்கள் குதிகொள்ளவும் மாட்டார்கள், கூததாடவும் மாட்டார்கள், பேடித்தனத்தினுற் செருக்கு மேலிடிராது, தோலவியே பெருமையெனத் தோன்றுது, போர்ப் படைகளை எவரும் கேலி செய்திருக்க மாட்டார்

கள். அவர்களுடைய படைக்கொடிகளை இழுத்துச் சேற்றிற் புரட்டி யிருக்கமாட்டார்கள். ‘ஜர்மானியரில் மூன்று பேருக் கொருவன் ராஜததிரோகியாய் இருக்கிறான்’ என்று காணல் ரேபிங்டன் (Col. Repington) சொல்லியிருக்கமாட்டான்.”

இது ஹிட்லருடைய கூற்று. மற்றும் அவர், “நீகரோவனது சீனத்தானாவது ஜெர்மன்பாஷைகற்று வாழ்நாள் முழுதும் அந்தப் பாஷையே பேசுவதனாலும் ஜர்மானிய அரசியற்கட்சிகளுள் ஒரு பக்தம் சார்ந்துவோட்டு செய்வதனாலும் அவனை ஜர்மானியனாகக் முடிபுமென்று எவரும் நினைத்தல் பொருந்தாது. அந்நவம் ஆக்க முயலுவது குலப்போலி யுண்டாக்குவதுபோலாகும்; நமவிஷயத்திலோ ஜெர்மானியராகாமல் ஜெர்மன் அமிசத்தையே அழிப்பது போலாகும்” என்று சொல்லுகிறார். இந்த வாக்சியத்திற் சிறிது உண்மை இருக்கின்றது. சில நாளைக்கு முன்பார்லிமென்ட் மெம்பராவதற்கு முயன்றான். அவன் பிரிட்டிஷ் லேபர் கட்சியைச் சேர்ந்தவன். அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் அவனைப் பார்த்து, ‘இந்தியாவிற்கு உழைப்பதே உனது முதற்கடமை, நீ நன்றாக இங்கிலீஷ் பேசினாலும் பிரிட்டிஷ் லேபர் கட்சியைச் சார்ந்தவனானாலும் அஸல் பிரிட்டிஷ்காரனாக மாட்டாய்’ என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியது மேலே ஹிட்லர் சொல்லிய உண்மையைத் தழுவினே யாகும்.

யூதர்களிடத்து ஹிட்லருக்குள்ள துவேஷம் அந்தப் புத்தகத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் புலப்படுகின்றது. அவருடைய முதன்மையான கொள்கை இவ்வாக்சியத்தால் விளங்குகின்றது. “30 சென்டிமீட்டர் அளவுள்ள வெடிகுண்டு ஓராயிரம் யூதப் பத்திரிகைகளென்னும் விஷப் பாம்புகளைக்காட்டிலும் மிக்க சத்தமிட்டுச் சீறும். ஆதலின் அந்தப் பத்திரிகைகள் சீறிகொண்டே இருக்கட்டும்!” என்று அவர் சொல்லுகிறார். நீகரோவர்களை வாலிலா வாநராகளென்று சொல்வதனாலேயே அவர்களை அவர்

எவ்வளவு இகழ்ச்சியாகப் பாக்கிறாரென்று தெரிகிறது. வெள்ளையன் ஒருவனேனும் கிடைக்கக் கூடுமாயிருக்க, நீகரோவாகனிலேவரையும் டாகடராகவாவது, வக்கீலாகவாவது, பாதிரியாகவாவது, உபாததியாயராகவாவது, கௌரவமான தொழிலிற் பழகுவது மிகவும் விசனிக்கத்தக்க காரியமென்று அவர் நினைக்கிறார்.

இந்தியரைப்பற்றி ஹிடலருக்குள்ள அபிப்பிராயம் இன்னதென்று இவ்வாக்கியத்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். சில பால்கன் (Balkan) சமஸ்தானங்கள், எகிப்து, இந்தியா என்னும் இதேசங்களின் பிரதிநிதிகள் அலப்புவாயரான அதிகப்பிரசங்கிகளென என மனத்திற்பட்டது. தேசிய வாதிகள் 1920-21 ஆம் யாண்டுகளில் சிறு பிள்ளைகளுக்குரிய தெளிவற்ற எண்ணங்களோடு கிளாச்சி செய்தது எனக்கு ஞாபகமிருக்கிறது, அந்தக் கிளாச்சி திடீரெனத் தோன்றியது. இந்தியாவில் இங்கிலாந்தின ஆட்சி குழையுந்தறுவாயில் இருப்பதாக நினைத்தார்கள். ஆசியா கண்டத்திலிருந்து வீம்புக்காரர் சிலர் வந்து ஐரோப்பா கண்டத்திற் சுற்றித் திரிந்தார்கள். (ஒருவேளை அவர்கள் இந்தியாவின் ஸ்வதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட வந்தவர்களாய் இருக்கலாம்) இந்தியாவை ஆதாரமாகக்கொண்டு விவரிக் கிற பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் அந்நாட்டில் குலைந்து போகும்போலிருக்கிறதென்னும் அபிப்பிராயத்தை நியாயபுத்தியுள்ளவாக்களின் மனத்தில் அவர்கள் நன்றாகப் பதித்தார்கள். இச்சையினால் எண்ணம் எழுகின்றது என்பது அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யப் பந்துக் கட்டுக்கு இந்தியா முக்கியமான அமிசமென்று இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாதென்று நினைப்பது பிள்ளைத்தனம். இந்தியாவை இங்கிலாந்தார் கைவிட்டுக் கொடுப்பார்களென்று ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். கடந்த ஐரோப்பிய மகாயுத்தத்திற்குப்பின் தங்களுக்குப் படிப்பித்த பாடத்தை இந்தியர்கள் தெரிந்துகொள்ள மாட்டோம் என்பதற்கு அஃதோர் அடையாளமாம். அதை

அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளாதிருப்பது விசனிக்கத்தக்கது இந்தியக் கிளர்ச்சிகள் ஒரு நாளும் பயன்படா. இங்கிலாந்தின் கையினின்று ஒரு ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக்கொள்வது எவ்வளவு கஷ்டமென்று ஜோமானியரான எங்களுக்கு அனுபவத்தால் தெரியும். இவையெல்லாம் ஒருபுறம் இருக்க இந்தியாவானது பிறதேசத்தாருடைய ஆட்சியிலிருப்பதைக்காட்டிலும் அங்கிலத்தவருடைய ஆட்சியிலிருப்பது நன்றென்று ஜெர்மானியனாகிய நான் நினைப்பேன்” என்று ஹிட்லர் கூறுகின்றார்.

ஜோமானிய உத்தியோகஸ்தாத்கள் நல்ல நாஜிகளாயிருந்து தலைவராகிய பியூரரு (Fuhrer)க்கு உண்மையாக நடந்துகொள்வார்களாயின், அவர்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரம் கொடுக்க ஹிட்லர் சித்தமாய் இருப்பாரென்பதற்கு அந்தப் புத்தகத்தில் அநேக அறிகுறிகள் இருக்கின்றன. கிராஸ் ஸ்பி (Gras Spee) எனனும் கப்பலின் தலைவனிடம் அவர், ‘உன்னுடைய கப்பலுக்கு யஜ்மானன் நீயே, அஃது என்னவாக வேண்டுமென்று விதிக்கத்தக்கவன் நீயே’ என்று சொல்லினராம். மேற்சொல்லிய அபிப்பிராயம் இதனால் விளங்குகின்றது

(Munich) மியூனிச்சிலிருந்தபோது போட்டோ பிடிக்கும் நல்ல பெட்டியொன்று வாங்கவிரும்பினேன். ரோலிபலெக்ஸ் (Rolliflex) எனனும் பெட்டியின் விலை 25-பவுனென்று ஜோமன்கடைகளிற் போட்டிருந்ததாக அந்நே பெட்டியை யூதர்களின் கடைகளில் 22-பவுனுக்குக் கொடுப்பதாகக் குறித்திருந்தார்கள். ஆனால், “ஆரியர்கள்” மாததிரமே பிறநாட்டாருக்குச் சரக்குகள் விற்கத்தகுமென்று புதிய சட்டமொன்று ஏற்பட்டிருந்தது. கடைவைத்துக்கொண்டிருந்த யூதமாத தன்னிடமுள்ள விலை சரஸ்மான பெட்டியை வாங்கிக்கொள்ளாருமபடி எனக்குச் சொன்னாள். புதிய ‘சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே; நான் உன்னிடம் வாங்கியபின் அதைச் சாக்கார பறிமுதல் செய்துவிட்டால் என்ன செயவேன்.

சட்டத்தை மீறவும் மாட்டேன், பறி கொடுக்கவும் மாட்டேன்' என்று அவளுக்குப் பதில சொன்னேன் 'அதற்கென்ன? அதைச் சலபமாகத் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். இதோ ஆரியன் ஒருவனை 10 ஷிலலிங்குக்கு அமாத்திக்கொள்கிறேன்' என்று சொல்லி தெருவிவிருந்த ஜோமானிய கூலிக்காரனொருவனை விளித்து, அவனுக்குத் தன் (Camera)வை 21 பவுன் 10 ஷிலலிங்குக்கு விற்று, அதையே அவன் எனக்கு 22 பவுனுக்கு விற்கவும், அதிகமாயுள்ள 10 ஷிலலிங்கு லாபத்தை அவன் பெற்றுக்கொள்ளவும் ஏற்பாடு செய்தாள். இங்ஙனமாகச் சட்டவிரோதமில்லாத நியாயமான கொள்கையை விற்பனை செய்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பக்தபாத சட்ட வர்ணங்கள் எங்ஙனம் விவகாரத்திற் பயன்படுகின்றனவென்பதையும் ஒருவாறு கண்டேன். யூதனாயிருப்பவன் தன் சரக்குகளை ஜெர்மானியனுக்குத் தாராளமாக விற்கலாம். ஜோமானியர் அந்தப் பக்தபாதமான சட்டம் செய்தும் பயன்படாதாயிற்று இந்தியாவிலுள்ள ஜாதித்துவ வேஷத்தை வற்புறுத்தும் சட்டங்கள் செய்யவேண்டுமென்று பிரயத்தனப்படுகிறவர்கள் மேற்கொல்லிய ஜெர்மானியச் சம்பவத்தினின்று பாடம் பயின்று நற்புத்தி மேற்கொள்வார்களாக! எனவே இந்தியர்கள் ஜாதி பக்தபாதச் சட்டங்கள் ஏற்படுத்தாதிருப்பதற்கு ஜோமானிய திருஷ்டாந்தம் ஓர் எச்சரிக்கையாகும். அந்த ஜெர்மானியச் சட்டம் ஆரியனை இழிவுபடுத்தியதே யொழிய, யூதனை வறுமைப்படுத்தவில்லை.

அந்தக் 'கியாமார்'வைக் கொண்டு முதன் முதலாக நான் பிடித்த படம் நாஜிப்பெண்களின் கூட்டமேயாகும். 10, 14 வயதுள்ள நாஜிப்பெண்கள் பலர் ஒரே மாதிரியான போரடைபுடுத்து படையணிகாட்டி நின்றார்கள். அவர்களின் 'போடோ'வை எடுத்தேன். அவர்களின் தலைவியாயிருந்தவளுக்கு இங்கிலீஷ் தெரியும். அந்தப் படையணிப் படம் நான் பிடித்துக் கொள்ளலாமாவென்று அவளைக் கேட்டேன். 'அதனால் குற்றமில்லை, அவா

களுக்கு அது சந்தோஷமே' என்று அவள் பதில சொன்னாள். அவள் சொல்லியது உண்மையே. அப் பெண்களனைவரும் நகைமுகம் காட்டி நன்றாக நின்றார்கள். நல்ல அழகிய படம் பிடித்தேன

ஜெர்மனியின் உட்பிரதேசத்தில் ஹிட்லரைக் குறித்து வேடிக்கையாகவாவது விஷமமாகவாவது பரிகாசமாகவாவது எவரும் பேசக்கூடாது. அஃது அதிகசியமே. அவரைப்பற்றிப் பேசுவதற்கும் ஜனங்கள் அஞ்சினார்கள் அதனால் எனக்குண்டான அபிப்பிராயம் என்னவெனில், எங்கெங்கும் வேவுகாரர்கள் இருந்தார்கள் என்பதாம். மக்களுக்குத் தந்தையும், உபாத்தியாயங்கள்க்கு மாணவர்களும, யஜமானார்களுக்கும் வேலைக்காரார்களும், 'காப்டன்' களுக்கு 'ஸோலஜர்' களும், கிருகஸ்தார்களுக்கு அம்பட்டார்களும் ஒற்றர்களாக விவசரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கேளடல்யா எழுதியுள்ள அர்த்த சாஸ்திர மென்னும் அரிய நூலில் ஒற்றர்களைப் பற்றிய அதிகாரபத்தி ஜெர்மானியா நன்றாகப் படித்துக் கரைத்துக் குடித்திருந்தார்கள்.

இங்கிலாந்தில் ஹிட்லரைப்பற்றி இரண்டு பகிடி மொழிகள் கேட்டிருந்தேன் ஹிட்லரும் கோரிங்கும் (Goering) மோட்டாவணடியிலேறி அகிலவேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தார்களாம். அந்த வண்டி ஒரு குடியானவனுடைய நாயின் மீதேறி அதைக் கொன்றதாம் ஜெர்மானியனுடைய சொத்து விஷயத்தில் மிகக் கருத்தும கௌரவமும் வைத்திருக்கும் ஹிட்லர் தம்முடனிருந்த கோரிங்கு என்பவரை அனுப்பி நாய் இறந்து போன சங்கதியை அந்தக் குடியானவனுக்குச் சொல்லி வருமபடி செய்தனராம். அரை மணி நேரம் வரையில் கோரிங்கு திருமபி வர வில்லை. முடிவில் வெறிகக்க குடித்து வந்து சோந்தான். 'என்ன சங்கதி?' என்று ஹிட்லர் வினவினார். அவர் மது மறுத்தவரென்றும் ஊனுண்ணாதவரென்றும் பெரும் பெயருண்டு "நான் அவன்

வீட்டுக்குள்ளே போய், 'ஹிட்லர் வாழி! உன் நாய மரித்தது' என்று சொன்னேன். உடனே அவன் 'வாழிய ஹிட்லர்! அசசம்பவத்தை நாம கொண்டாடுவோம்' என்றான்.

மற்றொரு வீகட வாததை உபாததியாயினி யொருததி எனக்குச் சொன்னான் ஒரு பள்ளிக்கூடத்துப் பையனொருவன் தலைமை உபாததியாயரை நோக்கி, 'ஐயா! இன்றைக்கு என் வீட்டில் ஒரு பூனை ஐந்து குட்டிகள் ானறது. அவையெல்லாம் நாஜிகளாய யிருநதன்' என்றான். மறுநாள் நாஜித் தலைவரான ஹிட்லர் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைப் பார்க்க வந்தார் அவருக்கு இனிமையான சங்கதியைச் சொல்லிக் களிப்பிக்க விரும்பின தலைமையாசிரியன் அந் நாஜிப் பூனைக் குட்டிகளைப்பற்றிச் சொன்னான். அதை நிரூபிக்கும் பொருட்டு அந்தப் பையனை விளித்து ஹிட்லர்முன் கேட்டபோது, 'அங்ஙனமன்று, ஐயா. அவையெல்லாம் பால்ஷிவிக் குகள்' என்று கூறினான். பால்ஷிவிக்கு என்றாலே ஹிட்லருக்கு வெறுப்பு; அந்தப் பெயரையும் அவர் கேட்க விரும்பார். ஹிட்லர் புறப்பட்டுப் போனபின் அவ்வாசிரியன், 'ஏனடா அங்ஙனம் தவறாக உளறிக் கொட்டினாய்?' என்று வினவியதற்குப் பையன், 'ஐயா! அக்குட்டிகளெல்லாம் நேற்று உங்களிடம் நான் சொல்லியபோது, கண்ணை மூடிக் கொண்டிருநதன். ஆதலால் அவை நாஜிகளென்றேன். இன்றைக்குக் கண்ணைத் திறந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் பால்ஷிவிக் குகளாயின' என்று விவரம் உரைத்தான். இரதக் கதையை எனக்குச் சொல்லிய வாததியமமை இதில் எவ்வளவு வேடிக்கை யிருக்கிறதென்று நினைத்ததனளோ அதனினும் அதிக விசேஷமான கருத்து இதனில் அடங்கியிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனின், பால்ஷிவிக்குகளை வெறுத்ததுக் கொண்டிருந்த ஹிட்லர் பிரிட்டிஷாரையும் பிரெஞ்சுக் காரரையும் ஏமாற்றி இரக்கியமாக ஸ்டாலின் எனனும் பால்ஷி

விக்குத் தலைவனோடு ஓர் இரவுக்குள் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு அவனை வசப்படுத்திக் கொண்டனர்.

மியூனிச் சிற்றுண்டிச் சாலையில் இரதைய நண்பனொருவனிடம் இவ்விரண்டு விநோதக் கதைகளையும் சொன்னேன். அவன இவைகளைக் கேட்குண்டோவென வினவினேன். அவன மறுமொழி கூறாமல் என்னை வெறித்துப் பார்த்தான். அவனொரு மூலையிலிருந்த ஜெர்மானியா புறப்பட்டுப்போனபின், “உமக்கென்ன பிடித்திருக்கிறது! உமது பெண்காதி பிள்ளைகளிடம் திருமதிப் போய்ச் சேர வேண்டாமா? பகலிற் பக்கம் பார்த்துப்பேசு, இரவில் அதுவும் பேசாதே என்பது உமக்குத் தெரியாதா” என்று அவன எனக்குச் சொன்னான். அதற்குப்பின் ஜெர்மானியிலிருந்த வரையில் இரதப் பரிசாசுமொழிகளை மற்றவெரிடமும் சொல்லவில்லை. ஏனெனில், அந்நியநாட்டில் என் சுவததை விட்டுப்போக எனக்கு மனங் கொள்ளவில்லை.

மியூனிச்சில் நான் இருந்தகாலத்தில் டியூஷ்ஷ் மியூஸியம் (Deutsches Museum) தனையும் பரிசுத்தமான சித்திரப் படைசாலை (Picture gallery) யையும் பார்த்துவிட வேண்டுமென்று எண்ணிப்போய அவைகளைப் பார்த்தேன். டியூஷ்ஷ் மியூஸியம் எனனும்காட்சிச்சாலை 1903 ஆம் யாண்டில் அமைக்கப்பட்டது. அது பிரம்மாண்டமானது. அதிலுள்ள ஒவ்வொன்றையும் பாரக்க வேண்டுமானால், 9 மைல் தூரம் நடக்கவேண்டும். லோஹசு சரங்கங்கள் உள்ளவாறே அங்கே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன, லோஹசு சன்னங்களைச் சுத்தத்தடுத்தும் விதம் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது, உலோகச், சாமான்கள் செய்யப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஆதிகாலத்து என்ஜின் மோஸ்தாகள் முதல் இக்காலத்து என்ஜின்கள் வரையில் எல்லாத்திரிகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகளை எவரும் ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். விமானங்களிலும், ஆகாசக் கப்பல்களிலும் பலத்தினுசுகள் செய்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மிக நுண்ணிய பெளதிக சாஸ்திரக் கருவிகளையும் அங்குப்போகிற வாகள தொட்டுக் கையாடுவதற்காகும்.

ஏழெட்டு வயதுப் பிள்ளைகள் அநதச்சூலையில் அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம் அவர்கள் மிக நோத்தி யாகவும், நுண்ணியனவாகவும், விலையுயராதனவாகவும், சிக்கலாக வும், இருக்கிற ஸூத்திரங்களையும் யந்திரங்களையும் பயமின்றித் தொட்டுப் பராக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட அபூர்வமான கருவிகளை நார்பது ஐம்பது வயதுள்ள இந்தியக்கலவியாளரும் கண்டிருக்க மாட்டார்கள், கண்டாலும் தொடுவதற்கு அஞ்சுவார்கள். அவரு தூரதரிசன (Television) யந்திரமொன்று இருந்தது. அதை எப்படி உபயோகிக்கவேண்டுமென்று ஜொமன பாவையில் விவரம் அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதைப்படித்துத் தெரிந்துகொள்ள- மாட்டாமல் நான் விழித்துக்கொண்டிருந்தேன். சிறிது தூரத் திலிருந்த 8 வயதுப் பெண்ணொருத்தி எனக்குஜாடைகாட்டி நான் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து அநத யந்திரத்திலுள்ள ரிசீவா (receiver) என்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கச் சொன்னாள். அவள் அப்பால் மறைவில் போய் நின்று பலலை இளித்தாள முகத்தைப் பலவகையாக வைத்துக்கொண்டு சேஷ்டைகள் காட்டி மூக்கையும் காதையும் பிடித்துக்கொண்டாள் அததனைச் சேஷ்டை களையும் நான் அநத ரிசீவா வாயிலாகப் பார்த்தேன். டெலிவிஷன அநாளில் இந்தியாவிலுள்ள பெரிய நகரங்களிலும் தெரியாதிருக்க, 1933ம் யாண்டிலேயே ஜொமனியிலுள்ள சிறு பிள்ளைகளுக்கும் அது நன்றாகப் பழக்கப்பட்டிருந்தது.

பவேரியா என்பது சிறிய மாகாணம், மைசூர் சமஸ்தானத்து விஸ்தீரணமே வாய்ந்ததாகும். அவ்வளவு சிறிய மாகாணத்தில் இவ்வதிசயமான மீயூஸியம் இருக்கின்றது. ஜெர்மானியன் ஓவ வொருவனும் ஒரு யந்திரத்தைக் கையாள் வல்லான என்பதும், எஃகுச் சாமான்கள் இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும் ஜொமனியில்

அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றனவென்பதும், ஜெர்மன யந்திரங்கள் மலிவாகவும் திறமாகவும் இருக்கின்றனவென்பதும் அதிசயமல்ல. இந்தியக் காட்டிலுள்ள ஸன்தால் (Santal) ஜாதியானொருவன் தாதா ஸ்டீல் வர்கஸில் சிலநாள் பழகி நல்லதிறமான வேலைசெய்யத் தக்கவன் ஆகிறான்' என்று பிரசித்தமான ஆங்கிலத்தவரொருவர் சொலலியிருக்கிறார். இருமடிலும் எஃகிலும் ஜொமானியருக்குள்ள பழக்கம் இந்தியருக்கு இருக்குமானால், இவர்கள் யந்திர தந்திர ஸாமக்கிரிகளைக் கையாளுவதில் ஜொமானியரைக் காட்டிலும் அதிகத் திறமை வாய்ந்தவர்களாவார்கள். ஏனெனில், நமது கைகள் வேண்டியவாறு வளையக்கூடியவை, தேகம் இஷ்டம்போல நெகிழக்கூடியது, நம் மனம் மிக சூக்தமமானது

அந்த மீயுலியத்தின் ஒரு பகுதியில் நல்ல பருமனான உளுந்துருண்டைகளை எனக்குக் காட்டினார்கள். அவை உணவு மாத திரைகளென்றும் அவைகளில் மூன்று தின்றுல 10 நாளைக்குப் பசியெடுக்காதென்றும் சொன்னார்கள். அதை நம்பமாட்டாத வனாய், 'அஃது எங்களுக்கு ஏற்காது. இந்தியாவிலுள்ள நாங்கள் கோணிப்பையை நிரப்புவதுபோல வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்கிறோம்' என்று சொன்னேன். 'ஜெர்மானியராகிய நாங்களும் அப்படியே. அதனாலேயே நாங்கள் இதைவைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்' என்று சொல்லி அங்கிருந்த அதிகாரி அருகிலுள்ளதோர்பெட்டியைத் திறந்து கறுப்பு ரொட்டி போன்றதொன்றை எடுத்துக் காட்டினான். அது வாள் தூள், உருளைக் கிழங்குத் தோல், வாழைப்பழத் தோல் முதலியன சேர்த்து உண்டாகியது. சாமானியமாக அவைகளை எறிந்து விடுவோ மல்லவா? 'அதை ஏன் வைத்திருக்கிறீர்கள்' என்று கேட்டேன். 'இரண்டு காரணங்களுக்காக வைத்திருக்கிறோம். முதலாவது, ஒவ்வொருவரும் வயிறு நிரம்ப உண்ண விரும்புகிறார். வயிறு நிரம்பிய உணர்ச்சி எவருக்கும் உண்டாக வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள்

மாததிரைகளினால் அவவுணர்ச்சி உண்டாகாது. ஆகையால் மூன்று மாததிரைகளோடு இந்த ரொட்டியொன்றும் கொடுக்கிறோம் இந்த ரொட்டி 2 ராததல் நிறைபுள்ளது. இரண்டாவது, உணவின் பொருட்டு அம்மாததிரைகளே போதுமாயிருப்பினும், கிரமமாக மலப பிரவர்த்தியாவதற்கு இந்த ரொட்டி அவசியமாகும் என்று அவன் சொன்னான்.

மூன்றாவதாக, நாங்கள் சிறிது தூரம் நடந்து சென்றபின் அமெரிக்காக்காரனொருவன் கண்ணைச் சிமிட்டிக் கொண்டு தாழ்ந்த குரலில், ஆரியர்களும் மறவர்களும் நேசக் கட்சியாக இருந்து போராடிகையில் இந்த ரொட்டிகளை எல்லாருக்கும் வெளிப்படையாகப் பங்கிடுவார்கள். ஆரியர்களுக்கு மாததிரம், விரைவில் விழுங்கத்தக்கதாக, அம் மாததிரைகளை இரகசியமாகக் கொடுப்பார்கள். என்று சொன்னான். இப்படியே இப்போதும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோவென பிரமிக்கிறேன். இங்ஙனமே செயது கொண்டு நுப்பாராயின அஃது எனக்கு ஆச்சரியமாகாது.

ஐரோப்பாவுக்குள் சிறந்த சிற்றுண்டிச் சாலையென்று பெயர்பெற்றதோர் உண்டிக்கடை, ஹாம்பர்க்கி (Hamburg) ல் இருக்கின்றது. அங்கே நல்ல சாப்பாடு சாப்பிட்டேன். ஆனால், பிரான்ஸிலுள்ளதுபோல இங்கே சமையல் அவ்வளவு நேர்த்தியாய் இருக்கவில்லை. பக்குவச் சிறப்புக்குப் பதிலாக உணவு அதிகமாகக் கொடுத்தார்கள். பதார்த்தங்கள் பிரான்னைக் காட்டிலும் மலிவாயிருந்தன, பரிசுததம் மிகுந்திருந்தது.

ஜெர்மானியனொருவன் இங்கே ஒரு ஸர்க்கஸ் கூட்டத்தாரோடு வந்து ஆடிக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய ஆட்களுள் ஆப்பிரிக்கா ஸ்திரீ புருஷர்களும், இந்திய ஸ்திரீ புருஷர்களும் இருந்தார்கள். ஸர்க்கஸ் கூடாரத்திற் கூடியிருந்த ஆயிரக்கணக்கான ஜெர்மானியரின் விநோத வுணாச்சியைத் திருப்தி செய்யும் பொருட்டு அவர்களை அவன் பகிரங்கமாக உண்ணவும் புணரவுஞ்

செய்தான். அந்தக் கடைசிக் காரியம் செய்யக் கூடாதென்று இந்தியாகள சிலர் பலமாக முறையிட்டுத் தடுத்ததனால் அதற்குப் பிறகு அந்தக் காரியம் செய்யாமல் விடுதலார்களென்று நான சந்தித்த இந்தியனொருவன் சொன்னான். இஃது எமமட்டும் உண்மையென்று நான் ஆராய்ந்து அறிய முடியவில்லை. ஆனால், அவ்வளவு நிகழ்ந்திருந்தாலும் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். ஏனெனில், அந் நாளிலேயே ஜோமனியிலும் பிரான்ஸிலும் இங்கிலாந்திலும்கூட, நிருவாகக் குடியிருப்புகளநேகம் ஏற்பட்டிருந்தன. ஹிடலா சான்ஸலராக வந்தபின் இதற்கைய காட்சி, இந்தியர்கள் குறை கூறாவிடாலும், நிறுத்தப்பட்டிருக்கும்.

அத்தியாயம் 20.

இத்தலி

உல்லாசத்திற்கும் அழகுக்கும் பெயர்பெற்ற இத்தலி தேசத்தில பிறநாட்டார் மனத்தைக் கவரும் விஷயங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவற்றுள் பிரசித்தமானவை கோமோ,காடா, மாஜியோர் (Como, Garda, Maggiore) எனனும் ஏரிகள் ஸ்டிராம்போலி, வெஸுவியஸ், எட்னா (Stromboli, Vesuvius, Etna) எனனும் மிடங்களில் அழன்று கொண்டிருக்கும் எரிமலைகள்; உலகப் பிரசித்தமான சித்திரப்படங்கள், சிற்பங்கள், ரோமன் கததோலிக பீடாதிபதியாகிய போப்பின் ஆஸ்தானமாயுள்ள ரோமாபுரி, என பனவாம். புதையுண்ட பாம்பி (Pompei) எனனும் பட்டணப் பாழ்; விவசாயத்திலும் மினவலியிலும் உண்டாயிருக்கும் அபிவிருத்தியைப்பற்றியும் முஸோலினியைப்பற்றியும் டாஸிஸ்டுகளைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்னும் ஆசை எல்லாருக்கும் உண்டு.

இததலி தேசத்தில் நான முதன் முதல் போயச்சேர்ந்த பட்டணம் வெனிஸ் (Venice) எனபதாம். அது 'ஸப்தஸாகர ராணி' (Septe Maria) எனபபடும். அக்கடல்கள ராவென்னா (Ravenna) முதல அக்விலியா (Acquileia) வரையில் வியாபித்தன வாரும. ஹுணத்தலைவனான அட்டிலலா (Attila) எனபவனுக்கு அஞ்சி ஓடிவந்த ஜனங்கள் குடிபறி இந்தப் பட்டணத்தை ஸ்தாபித்தனரென்று கர்ணபரம்பரையாகச் சொல்லுகிறார்கள் நேபில்ஸ் (Naples) நகரத்தைப் பார்த்தபின், 'நேபில்ஸைப் பராககாமல் இருக்காதே' எனனும் பழமொழி சரியானதன்று, அது 'வெனிஸைப் பராககாமல் இறக்காதே' என்று இருக்க வேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றியது ஏனெனில், வெனிஸின் அழகுக்கு நேபில்ஸின் அழகு ஈடாகாது. வெனிஸ் நகரத்தில் அநேக கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. இவை மற்ற் நகரங்களில் ஸ்தாபகர்கள் உபயோகப்படுவதுபோல உபயோகப்படுகின்றன. முனனாளில் வழங்கிவந்த கண்டோலா (Gondola) என்னும் படகுகள் வழக்கொழிந்தனவாயினும், அவைகளுக்குப் பதிலாக நீராவிப் படகுகளும் தண்டுவலிகளும் படகுகளும் தோன்றியிருக்கின்றன. இவை ஜனங்களுக்கு கண்டோலாக்களைக் காட்டிலும் அனுகூலமாயிருக்கின்றன வாயினும் அவைகளைப் போலச் சித்திர விசித்திரமாயிருக்கவில்லை. கிராண்டு கனல் (Grand Canal) எனபது பாப்பதற்குக் கம்பீரமாய் இருக்கும் நல்ல ஸ்தாபககளென்று சொல்லத்தக்கவை ஸென்ட் மராக ஸ்கோயரு (St. Mark Square) ககுப் போகும் சாலைகளே. அங்கே பெரிய தேவாலயம் மகிமையோடு விளங்குகின்றது. வெனிஸ் நகரத்துப் பெரிய மாஜிஸ்ட்ரேடின் (Doge) அரண்மனையை 'லகூன,' (Lagoon) எனனும் ஆழமில்லாத ஏரியினின்று பார்த்தால் அதுவும் மிக அழகாகவும் கம்பீரமாகவும் இருக்கின்றது.

முனனாளிலிருந்த வர்த்தகக்குடியரசின் ஞாபகம் உற்சாகமுட்டத்தக்கது. அந்தக்குடியரசுத் துரைத்தன தலைவர்களாயிருந்த

செல்வவானகளின் ஆட்சியில் எத்தனை குற்றங்களிருந்தபோதிலும் அந் நாளிலிருந்த துரைத்தனங்களுள் அது சிறந்ததாகவே இருந்தது; ஐரோப்பாவுக்கும் கிறிஸ்தவ வுலகத்திற்கும் பேருபகாரம் செய்தது; கடல்களில் எல்லாரும் தாராளமாக போககு வரவு செய்வதற்கு அனுசூலப்படுத்தியது, கடற்களவர்களை ஒழித்தது, முகமதியாஇத்தாலியை எப்பொழுதேனும் வெல்வார்களென்னுமெண்ணமே இல்லாமற் செய்தது, 1571ஆம் யாண்டில் லெபான்டோ (Lepanto) என்னுமிடத்தில் நிகழ்ந்த சண்டையில் துருக்கி கப்பற் படையைத் தோற்கடித்து அவர்களை அடக்கியது. லயன ஆவ் ஸெனட் மாகக்கு, ஹால ஆவதி கௌன்ஸில் ஆவ டென, பிரிஜ ஆவ சைஸ் என்னும் அரிய கட்டடங்கள், டிடியன், வெரோனீஸ் எழுதிய பிரசித்தமான சித்திர படங்கள், மகத்தான கட்டடங்கள், சித்திர விசித்திரமாகக் கண்ணாடிச் சாமான்கள் செய்யும் கைத்தொழில் சங்குகளிற் சித்திரம் வரைதல் முதலான அபூர்வமான அமிசங் களெல்லாக் கூடியிருப்பதனால் வெனீஸ்மா நகரம் இன்றைக்கும் எல்லாருக்கும் இனிமையாயிருக்கின்றது. ஸெனட்மாகுஸ்கொயா என்னுமிடத்தில் மாடப்புறக்களுக்குத் தீனி போடுவதைக் காண்பது மிக மனோஹரமான காட்சியாய் இருக்கின்றது; தென்னிந்தியாவில் நாகூர் தாக்காவில் மாடப்புறக்களை வைத்துப் பாவிப்பது போல இனிமையாய் இருக்கின்றது.

வெனிஸ் நகரத்திலிருந்தபொழுது ஒரு சிறிய சங்கினமீது அழகிய ஸ்திரீ விக்கிரகமொன்று எனனென்றிரே செதுக்கச் செய்து விலை கொடுத்து வாங்கினேன்; அதுபோலவே எனனென்றிரில் கண்ணாடியை உருக்கி ஊதி விசித்திரமான வடிவமொன்று அமைக்கச் செய்து வாங்கினேன். அந்ந வேலைக்காரர்கள் வேலை செய்வதை நான் எதிரிலிருந்து மகிழ்முகத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மிக்க களிப்புற்றனா. இதுபோலவே காசிமாநகரில் சரிகை வேலைசெய்யும் முகமமதியார்களும், காலுமீரத்துச் சாலவை

நெய்கிறவாகளும், எனக்காகச் சிலவஸ்துக்கள் செய்யும்படி சொல்லி அவர்கள் வேலை செய்கையில் நான் பார்த்து மெச்சியதைக் கண்டு சந்தோஷித்தாகள. நான் வாங்கிய மேற் சொல்லிய வஸ்துக்கள் வெனிஸ் நகரத்தில் உத்தமமான கடைகளில் விலைக்கு விற்கப்படும் வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் மிக அழகாகவும் சிறப்பாகவும் இருக்கின்றனவென எனது நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வாதத்தை எனக்கு அதிசயமாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில், உடையவன் கண்ணோட்டம் உத்தமப் பயன் விளைவிக்கும் எனபது எனது உறுதியானக் கொள்கை.

ஒரு நாள் சாயங்காலம் நான் கிரான்ட் ஹோடல்ல (Grand Hotel) இருந்தபொழுது திடீரெனக் குரல்கள் கேடன. அவை என் அறைக்குள் கேட்பனபோல இருந்தன. சற்றுமுற்றும் பார்த்ததில் ஒருவரையுங் காணோம். ஜன்னலின் வழியாகக் கீழே குனிந்து பார்த்தேன். கிரான்ட் கனால் (Grand Canal) என னும் காலவாயிற் படகினமீது உலலாஸமான யுவர்களும் யுவதிகளும் குதுகலமாகக் கொந்தளித்துக்கொண்டு போவதைக் கண்டேன். கிராண்டு கனாலின் வழியாகவும் கன்னிக் காலவாய்களின் வழியாகவும் படகிற் செல்வது இனிய அனுபவமே; அது மனோ ஹரமான காஷ்டீர்ப் பிரதேசத்திலுள்ள பூநீரகரில் 7 பாலங்களைக் கடப்பதுபோலவாகும்

பிஸாவினுள்ள சாய கோபுரத்தைப் பாக்க விரும்பி அவ விடத்திற்குப் போய் 5 நிமிஷ நேரம் அதை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். மனிதனெவனும் அதனை அமைத்திருக்க முடியாது. இயற்கை விபரீதங்களிலொன்றினாலே அது கோணலாக நிற்கின்றது. சில யாண்டுகளில் அந்தக் கோபுரம் விழுந்து போமென்று பௌதிக சாஸ்திரிகள் பல யாண்டுகளாக பவிஷ்யங் கூறுகொண்டிருக்கிறார்களெனினும் அஃது இன்னும் விழவில்லை. நான் அதை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் எனக்குப் பின்

னால் அமெரிக்கா யாத்திரிகனெருவன், தன் உடம்பைக் கோணலாக வளைத்து நின்று சிரித்துக்கொண்டிருந்தான். நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது ‘நான் கோணலாக நிற்பதைக் காட்டிலும் இந்நதக் கோபுரம் நிற்பது அதிகசயமன்று’ என்று அவன் சொன்னான். ‘அப்படியன்று, நீர் அங்ஙனம் சொல்லக்கூடாது. மனிதனல்லாத அஃறிணைப் பொருளொன்று மனிதன் செய்வதைச் செய்புமாயின் அஃது எப்பொழுதும் ஆச்சரியமே உதாரணமாக நாயொன்று வாய் திறந்து பேசுமானால், அதைப் பார்ப்பதற்கு ஜனங்கள் திரள் திரளாகக் கூடுவார்கள, நீர் பேசினால் கூடமாட்டார்கள்’ என்று அவனுக்குச் சொன்னேன்.

ஆனால், நண்ப! ஒரு நாய்பேசிற்றென்று உமக்குத் தெரியுமா? என்று அவன் கேட்டான். ‘ஆம், தெரியும், அப்போது ஜனங்களுங் கூடினார்கள்’ என்றேன். அமெரிக்கன் ஒரு வாததையும பதில சொல்லாமற் போய் விட்டான். திறமை வாய்ந்த ஆசிரியனெருவன் எட்டுக் கேள்விகளுக்குச் சரியாக எட்டுப் பதில வார்த்தைகள் சொல்லுமபடி ஒரு நாயைப் பழக்கியிருந்தான். அவ வமெரிக்கன் குறிப்பிட்டது அந்ந நாயையேயாகும். அக் கேள்விகளும நாய சொல்லிய பதில்களும வருமாறு

வினா:—உன பெயரென்ன?

நாய:—ராம்

வினா:—உனக்கு எத்தனை வயது?

நாய:—எட்டு.

வினா:—உனக்கு என்ன பிணி?

நாய்:—பசி.

வினா:—உனக்கு என்ன வேண்டும்?

நாய்:—அப்பம்.

வினா.—பூனைகள் உனக்கு விருப்பமா?

நாய்:—இல்லை

வினா:—நீ நீந்துவாயா?

நாய்:—ஆம்.

வினா:—உனக்கு யாரமீது பிரியம் அதிகம்?

நாய்:—யஜமான.

வினா:—உனனைக் கொல்பவா யா?

நாய்:—காளி

சொந்தக்காரன் அந் நாயுடன் சுற்றித் திரிந்தான். அதைச் சுற்றி ஜனங்கள் பெருந் திரளாகக் கூடினார்கள். பிரதான மந்திரியின இலெக்ஷன காலத்தில கூடுகூட்டத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக அந்நாய் பேசுவதைக் கேட்பதற்குக் கூடினார்கள்.

மிருகத்திற்கும் மனிதனுக்குமுள்ள வித்தியாசம் அற்றுப் போயிற்றேயென ஜனங்கள் விசனப்படத் தலைப்படடார்கள். ஒரு நாள் மனநூற்புலவனொருவன் வந்து நாயைக் கேட்கும் கேள்விகளை முன பினனாகப் புரட்டிக் கேட்டான். எங்ஙனமெனின;

புலவன்:—உனக்கு என்ன பிணி?

நாய்:—ராம.

புலவன்:—உனக்கு என்ன வேண்டும்?

நாய்:—எட்டு.

புலவன் —பூனைகள் உனக்கு விருப்பமா?

நாய் —பசி.

புலவன் —நீ நீந்துவாயா?

நாய்.—ஆப்பம்.

புலவன்.—உன பெயா என்ன?

நாய்.—இல்லை.

கூடியிருந்த ஜனங்களெல்லாரும் நாயின் மறுமொழிகளைக் கேட்டுத் தமக்கும் மிருக ஜாதிகுமுள்ள வித்தியாசம் அற்றுப் போகவில்லை, மிருகம் மிருகமே என்று வருத்தம் நீங்கித் தெளிவுற்று உண்மையை உள்ளபடி கொண்டாடி நகைத்தனா பிஸாவினுள்ள கோணற் கோபுரத்தைப் பார்த்தபோது தென்னிந்தியாவில தென்காசி எனலும் பட்டணத்துக்கோபுரம் இடி விழுந்து இரண்டாக பிளவுற்று அகன்று அங்கனமே ஐம்பது அறுபது வருஷத்திற்கு அதிகக் காலமாக ஒரே நிலையில் நின்றனகொண்டிருப்பது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. பி. டபுள்யூ. டி. P.W.D. எஞ்சனீர் ஒருவர் தென்காசிக்கு மூன்றுமைல் மேற்கேயுள்ள திருக்குறறூலம் எனலும் சேஷத்திரத்தில ஒரு கட்டடம் கட்டுவதற்காகப் போய்க் கொண்டிருந்தார். அவர் தென்காசிக் கோபுரத்தைப் பார்த்து, அது மூன்று வருஷத்திற்குள் விழுந்து விடுமென்று சொன்னார். அவர் கட்டிய கட்டடம் மூன்று வருஷத்தில விழுந்து போயிறதே யல்லாமல் தென்காசிக் கோபுரம் விழாமல் இன்னும் கம்பீரமாக நிற்கின்றது.

லம்பாடி (Lombardy) எனலும் மாகாணத்தின் தலைபட்டணம் மிலன் (Milan) எனப்படும். அதில் உன்னதமான கோவிற கட்டடங்களும் அருமையான அரண்மனைகளும் இருக்கின்றன. அதுவும் பார்த்துக் களிக்கத் தக்க ஊரே. அதிலுள்ள டியூமோ (Duomo) எனலும் பிரம்மாண்டமான கோயிலைப் பார்த்தபோது தென்னிந்தியாவில திருப்பதி, ஸ்ரீ ரங்கம், மதுரை, தஞ்சாவூர், முதலான ஸ்தலங்களிலுள்ள அதிசயமான தேவாலயங்கள் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தன. டியூமோ எனலும் கோயிலைக் கட்டியவர்கள் தூராலோசனையும் பெரும் புத்தியும் வாயந்தவர்களாய் இருக்கவேண்டும். பெரிய மகத்தான காரியங்களைச் செய்ய அவர்கள் விருமபிணாக்கொன்பதல்லாமல் அக்காரியங்களை அழகாகவும் சித்திர விசித்திரமாகவும்

செய்ய விரும்பினார்கள். டியூமோ என்னும் அக்கட்டத்தில் ஸென்ட் பார்தலோமியோ (St. Bartholomeo)வின் சிலையுருவம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு அங்கவஸ்திரம் லங்கோடியாகத் தொங்குவதைத் தவிர வேறு ஆடை இல்லாமல் அந்தச் சிலை நிற்பது நமது தேசத்தில் ஸாது ஒருவர் நிர்விசாரமாக நிற்பதைப்போல இருந்தது அஃது என மனத்தில் மிக நன்றாகப் பதிவுற்றது. அப்பெருங் கோயில் 600 யாண்டுகளுக்கு முன்னால் (Viscontis) விஸ்கோண்டிஸாரால் கட்டப்பட்டது. லோடோவிகோ (Lodovico, Ilmoro, or Lodovico the Black) என்பவரின் காலத்திற் கட்டப்பட்ட (Saforazas) சுபோரஸாஸ் அரண்மனையில் பெரிய மண்டபமொன்று இருக்கின்றது. அந்தக் கட்டடமும் மகத்தானது லோடோவிகோ (Lodovico) என்பவருக்குத் தலைமையிற் மிக்க கருப்பாய் இருந்ததாம். நரைமயிர ஒன்றுகூட இல்லையாம். முதல்நாளிரவு அவ்வளவு கருப்பாயிருந்த தலைமையிற் மறுநாள் 1499-ல் 12ஆம் லூயி (Louis XII) என்பவரால் கையால் தோலவியுண்டபின், ஒரே வெளுப்பாக வெளுத்துப்போயிற்றாம். அவரிடத்தில் அகிருஷ்டவசமாக லியனார்டோ ட வின்ஸி (Leonardo da vinci) என்னுஞ் சிற்பகலைஞன் இருந்தான். லாஸ்ட் ஸ்ப்பா (Last Supper) என்று அவ் னெழுதிய சித்திரப்படம் மிலனில் ஸான்மாரியா டெல்லா கிரஸியா (S. Maria Della grazia) என்னுமிடத்திலுள்ள அபூபகாலையில் இன்னும் இருக்கின்றது நான் அதைப் பார்த்தேன். அது பெருமபாலும் அழிந்து போயிற்று; அதற்கு ஓராயிரம் வருஷத்திற்கு முன்னால் பம்பாய் ராஜதானியில் அஜந்தா (Ajenta) குகைகளின் சுவர்களிலெழுதப்பட்டுள்ள சித்திரங்களைப் போலத் தெளிவாக இல்லை. 1499ஆம் யாண்டில் மிலன் நகரத்தைப் பிரெஞ்சு மன்னன் பிடித்துக்கொண்டபின் Leonardo என்பவன் பிளாரன்ஸுக்குப் போனான். அங்கே அவன் மோனாலீஸா டெலஜியோ

காண்டோ (Mona Lisa Del Giocondo) எனற படத்தை எழுதினான். அது லூவரில் இருக்கின்றது. உலகத்தில பிரசித்தமான படங்களுள் அஃதொன்றும். ஐரோப்பிய ஒவிய நிபுணர்களால் எழுதப்பட்ட உலகப் பிரசித்தமான படங்கள் நூறு ஆகும். அவற்றுள் எழுபத்தைந்து இத்தாலியச் சித்திரக்காரரால் எழுதப்பட்டவை. ஆனால், அவையெல்லாம் இப்போது இதழியில இல்லை. ரோமாபுரியில் ஸிஸ்டைன் சாபலி (Sistine Chapel) லுள்ள புகழ்பெற்ற சித்திரப் படங்கள் பக்கவேண்டுமென ஆசை கொண்டிருந்தேன். ஆனால், குறைந்தபட்சம் ஒருவாறு தினங்களாக வாவது ரோமாபுரியிலிருந்து அந்நகரத்தைச் சரியானபடி பார்க்க வேண்டுமெனச் சங்கற்பித்ததனால் அதைப் பார்க்கவில்லை மற்று முள்ளவைகளையும் அவசரமாகவே பார்த்தேன்

இதழியில் எது மிக இனிமையான காட்சியென்று சொல்வது எளிதன்று. ஆல்பஸ் மலைச்சாரலிலுள்ள பட்டணங்களையும் கிராமங்களையும் மகிழ்வோமா, சூரிய காங்கி படியும் அபினைன்ஸ் மலைத்தொடரை மெச்சுவோமா, வெனிஸ் நகரத்தைப் புகழ்வோமா, ஆழ்மில்லாத சுடலேறிக் காட்சியைக்கண்டு களிப்போமா, 'ரிவீரா' விலுள்ள ஸான் ரேமோ (San Remo) வைச் சிந்தித்துச் சந்தோஷிப்போமா எனனுந் திகைப்பு உண்டாகும் வடஇதழியிலுள்ள மிலன் பட்டணத்தினும் தென இதழியிலுள்ள நேபிள்ஸ் வேறுபட்டுக் காண்கின்றது. ஆனால், தென இதழிகளும் வட இதழிகளுமுள்ள வித்தியாசம் தென்னிரதியாவுக்கும் வட இரதியாவுக்குமுள்ளது போல இருக்கின்றது இதழி முழுதும் சதுப்பு நிலங்கள் நிரம்பி இருக்கின்றன. அவைகளைச் சுத்தப்படுத்தும்விதம் விநோதமாய் இருக்கின்றது; முக்கியமாக, கம்பாளு (Campagna) விலும் ராவெனா (Ravenna)வுக் கருகிலுமுள்ள சதுப்பு நிலங்களைச் சேர்ப்பதாவது சிறப்பு. அவவுள்ளிலங்களைக் கொசுக்கள் மண்புயிருக்கும் நிலங்களாம் அநதக் காற்று வீசும் இடங்களெல்லாம்

சாவுக்கு ஏதுவானவைகளாம். அத்தகைய நிவேசனங்களை யொழி ததுச சுததப்படுத்திச் செப்பணிட்டுப் பழத தோட்டங்களாகவும், சோலைகளாகவும் வயல்களாகவுஞ் செய்திருக்கிறார்கள் இத்தலியா கள பூமியைப் பண்படுத்திக் கிருஷி செவ்வதிற் கைதோந்தவா கள்; மரஞ் செடி கொடிகளை வளர்த்துப் பாஸிப்பதில் வல்லவாகள்; தமமிடத்து உள்ளதை எத்தனை உததமமாகப் பயன்படுத்தக் கூடுமோ அததனை விதத்திலும் பண்படுத்தும் பண்புடையவாகள். மமபாடி எனனும் பிரதேசத்தில 10 செனடு விஸதீரணமுள்ள வயலில் இங்கே நாம ஒரு ஏகராவில் விளைவிக்குமளவு நெல் விளைவிப்பதைக் கண்டு அதிசயித்தேன். தெனனிந்தியாவில் மலையாளத்திலாவது தஞ்சாவூரிலாவது விளைவிக்கும் நெலலைக் காட்டிலும் அதிகமாகவும் நனறாகவும் அஃது இருந்தது. அதற்குவேண்டிய விதைகள் நெல் வளர்க்கும் ஆபீஸுகளிலிருந்து வந்தனவாம். அநத ஆபீஸுகளில் நெல்களை ஒன்றோடொன்று பெருத்தி உயாதரமாகுகிறார்களாம் இத்தலியாகள கை- 'தேர்ந்த கமமியாகளாகவும் இருக்கிறார்கள். கைகளினாலும், கருவி களினாலும் அவர்கள் சாதுரியமாக வேலை செவ்வார்கள். இந்தத் திறமையெல்லாம் ஊர் அமைதியா யிருக்குங் காலத்திலேயே காணத் தரும். புத்தம் ஏற்படின் அவர்கள் அச்சமுற்றுத் திகில் பிடித்து நல்ல வனமையான வானவிமானங்களையும் கைவிட்டு ஓட் டம் பிடிப்பார்கள்.

கோமோ, காடா, மாஜியோரா (Como, Garda and Maggiore) எனனும் ஏரிகளிற படகு ஓட்டுவதுபோல அவ்வளவு வேகமாகப் படகு ஓட்டினதை வேறெங்கும் நான பார்த்ததில்லை. தளதளவென மிளிரும் அவ்வேரிகள் வெயில் நிரம்பி வணப்பு மிருந்து, கண்ணுக்கு இனிமையானவை யெல்லாம் பொதிந்து விளங்குகின்றன. அநதப் பிரதேசத்திலுள்ள மலைகளும் மடுக ளும் ஓடைகளும் விருக்கங்களும் அவைகளைப்போய்ப் பாரக்கும்

பாக்கியம் பெற்றவர்களின் மனத்தைவிட்டு அகலா காட்சிகளாகும். காஸுமீரத்தில டால (Dal) ஏரி என்னுமொன்று இருக்கின்றது. அதன் பின் புறத்தில் இமயமலை இருக்கின்றது நிஷத் பாக் (Nishat Bagh) முதலான அழகிய தோட்டங்கள் அதனில் இருக்கின்றன. இந்த டால ஏரி ஒன்றையே இததாலியன் ஏரிக் காட்சிக்கு நான் ஒப்பிடுவதற்காகும். ஆனால், இததலியிலுள்ள விசேஷமென்னவெனின ஏரிகளின் சுற்றுப் புறத்துள்ள கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும், அருமையான அழகிய கட்டடங்கள் கண்ணுக்கு இனிமையாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. காஸுமீரத்திலுள்ளவைகளோ, பரம தரித்திரர்களின் குடிசைகளாகும், கண்ணுக்கு, விகாரமானவை காஸுமீரிற்போலல்லாது சிறுநுண்டிச் சாலைகள் மிக சுநதரமாகவும் இனிய பண்டங்களோடு கூடியன வாகவும் இருக்கின்றன. நீராவிப் படவுகள் முறை முறையாக இவ்வேரிகளில் ஒடுகின்றன. படவுகூலி மற்ற இடங்களில் உள்ளதைக் காட்டிலும் குறைவு ஒருவன் அங்குள்ள ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் பட்டணத்திலும் இறங்கிச் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு நிதானமாகச் செல்லலாம். அமமூன்று ஏரிகளுள் கோமேர் ஏரியே எனக்கு மிகப் பிரியமாய் இருந்தது.

நான் இததலிக்குப் போனது நேபிலஸ் பட்டணத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்றேயல்ல, அருகிலுள்ள 'பாம்பி' (Pompei) பாழ்நகரத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்றே முக்கியமாகச் சென்றேன். பாழ்பட்டுக் கிடக்கும் அம் மாநகரம், பின்புறத்தில் அழன்று கொண்டிருக்கும் 'லெஸுவியஸ்' என்னும எரிமலையோடுகூடி, அரிய காட்சியாய் இருக்கிறது. 'The Last days of Pompei' 'லாஸ்ட் டேஸ் ஆவ் பாம்பி' எனனும் புத்தகத்தைப் படித்திருப்பவருக்கே இப் பெரு நகரின் பெருமையும் அருமையும் ஒருவாறு விளங்கும். இன்பமே குடிகொண்ட நகரம். இதற்குத் திடீரென அகிவேகத்தில் ஆபத்து வந்து இதனை அழித்தது மாய்த்தது. அந்தச் சடி-

தியை எண்ணிப் பார்க்க மனம் திமிர்ந்துப் போகின்றது. இந்நம இரத்தியாவில் மோஹன் ஜோ—டோரோ எனனும் புதை பட்டணத்திற்கு ஒப்பாகும். பாம்பியிலிருந்து வெஸுவியசுக்கும் போய அவ வெரிமலையின் வாயிற புகுந்தேன். என்னையும் என்னைப் போல பார்க்க வந்தவர்களையும் 6 இததாலியா வழி காட்டி அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். பல இடங்களில் அகலமில்லாத பாறைப்படலங்களின் மீது நடக்க வேண்டி இருந்தது. அவை இரண்டு வெடிப்புகளின் இடையிலுள்ள படலங்களாகும். அவைகளினின்று தீ நாககளும் தணல்களும், விபரீதமாக வெளிக் கிளம்பிக்கொண்டிருந்தன. எங்கள் கூட்டத்தில வங்காள மாதொருத்தியும் கணவனும் இருந்தார்கள். அவள் அந்தப் பாறைப் படலங்களின் மீது தைரியமாகவும் உல்லாஸமாகவும் நடந்ததன்றி வழி நெடுகப் பேசிக்கொண்டே வந்தாள். அவளுடைய கணவனே அசசமுற்று நடுங்கி அங்கங்கே நின்று 'நாம திருமபிப் போய விடுவோம்' எனக் கூவினான். நானே இவ்விருவருக்கும் நடுநிலைமையில் இருந்தேன். பாறைப்படலங்களின்மீது நடக்கையில் அடி வைக்குமிடத்தையே கவனித்துப் பாதத்துக்கொண்டு போனேன். ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்த தீக்கொழுந்துகளையும் சுற்றுமுற்றும் வரண்டு கறுத்துக்கிடந்ததையும் சுற்று அசசத்தோடு ஒரு மாதிரி பார்த்துக்கொண்டு நடந்தேன். இததாலியா களோ உல்லாஸமாக நடந்து போய்க்கொண்டிருந்தார்களென்று சொல்ல வேண்டியதில்லையே. கவலை சிறிதுமின்றி அவர்கள் பார்க்க வந்தவர்களின்மீது இடித்து முட்டிக்கொண்டு நடந்தார்கள். அதற்குக் காரணம் வெளிப்படை. எங்களிடமிருந்து காசுகளை வாங்கி அவர்கள் புதிதாக வெளிவந்துள்ள எரிமலைச் சிட்டங்களின் மீது போட்டார்கள். அக்காசுகளை திருமப எடுத்தது ஞாபகக் குறியாக எங்களிடம் வைத்துக்கொள்ளும்படி எங்களிடங்கொடுத்து, இக்காரியஞ் செயததற்காக அதிகப்படி இனாமம் பெற்றார்கள்.

இவையெல்லாம் எப்படியிருந்தபோதிலும் அவர்களிடத்து எனக்குப் பிரியம் உண்டாயிற்று. ஏனெனில், அதிகப்படி நாம் கொடுப்போமென்னும் ஆசையினால் அவர்கள் எங்களுக்காக என்ன காரியம் வேண்டுமானாலும் முழு மனத்தோடு செய்யச் சித்தமாயிருந்தார்கள், அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் இனம் இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து, பிரான்ஸ் என்னும் தேசங்களிற்போல அதிகமாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் அவ விஷயத்தில் நிதானமான இந்தியப் பாவகு மேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

“காங்கே” என்னுடைய கப்பலில் நான் பிரயாணஞ் செய்கிறபோதும் இததாலியருடைய குணவிசேஷங்கள் சிலவற்றைக் கவனித்துள்ளேன். ஒற்றை யாசனமுள்ள அறையொன்றை அக்கப்பலில் எடுத்துக்கொண்டிருந்தேன். அறைகளின் விசாரிப்புக்காரன் சில சமயங்களில் விபரீதமாக நடந்து கொண்டபோதிலும் நற்குண முடையவனே. அவன் போ எனக்குத் தெரியவில்லை. அவனை நான் கூப்பிடவேண்டியிருந்தால் மணி அடிக்கவேண்டும். ஆனால், இந்தியர்களைப் போல இததாலியர்களும் இலெக்ட்ரிக் மணிகளை வைத்திருப்பார்களே யல்லாமல் அவை சரியாக அடிக் கின்றனவாவென அப்போதைக்கப்போது கவனித்துத் திருத்த மாட்டார்கள். பெருமபாலும் அம்மணிகள் சரியாக அடிக்கமாட்டாமணியடிப்பதற்காக அழுத்தும் பொத்தானிற் குற்றமேதும் இருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை ஆனால், பிரயாணிகள் அடிக் கடி கூப்பிடும் தொந்தரவைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு மறு கோடியிலுள்ள மணியடிக்கும் கம்பித் தொடர்ச்சியை அகற்றி இருப்பார்களென்று அனுமானிக்கிறேன். இரண்டு தடவை மணியடிக்கும் பொத்தானை அழுத்திப்பார்த்தும் பயன்படாமற் போனபின் நான் வெளியேறி நடைவழித் தாழ்வாரத்திற்குப் போய், ‘அந்தோனியோ’ என்று கூவியபின் அவன் வந்து எனக்கு வேண்டியதைச் செய்வான். ஆனால், அவன் பெயர் அந்தோனியோவா

இல்லையா வென்று நான் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவுமில்லை, அவனாக எனக்குச் சொல்லவுமில்லை. ஆனால், இந்தியாவிலுள்ளது போல இவ்விடத்திலும் இழி பணிவிடை செய்கிறவர்கள் தங்களைச் சரியான பெயர்சொல்லி அழைக்காவிட்டாலும் நம்மைத் திருத்தவ தில்லை; விரோதமான பெயராயிலலாவிட்டால், எந்தப் பெயரான லுமச்சரியென்று அவர்கள் நடந்து கொள்வார்கள். இந்தியாவில் எனக்கு இதே அனுபவம் ஏற்பட்டது. எனது நண்பனுடைய வேலைக்காரனைப் பல நாளும் நான் 'ராமசாமி' என்றே விளித்து வந்தேன். அநேக மாதங்களுக்குப் பின் அவனுடைய நிஜமான பெயர் 'ளாரயயா' என்று தெரிந்து ஆச்சரியப் பட்டேன்.

ஏற்கெனவே நான் சொல்லியிருப்பதுபோல, அந்நாளில் இத் தாலியாகளுக்கு வாணததுவேஷம் இல்லை. அநதத் துவேஷமில்லை யெனபதை வெளிப்படையாகக் காட்டும் பொருட்டு அவர்கள் விருந்துபபந்திகளில் ஐரோப்பிய மாதருக்குப் பக்கத்திற் கறுப்பு மனிதர்களை உட்கார வைப்பார்கள். தற்பெருமை மிக்க வெள்ளை மாதொருத்தியின் பக்கத்தில் அட்டக்கரியனான பெரிய மனித னொருவனை உட்கார வைத்தார்கள். அப் பெரு மகனுடைய உடம்பில் கரியால் வரைந்தால் சுண்ணக கோடுகள் தோன்றும். அவனது கருமை அவ்வளவு ஆழந்தது. அவனுடைய தலை மயிர சற்றுச் சுருட்டையாய் இருந்தது. ஆச்சரியம்கொண்ட அம் மாத அவனை விட்டகன்று எவ்வளவு தூரம் அகலமுடியுமோ அவ்வளவு ஒதுங்கிக் கொண்டாள் முடிவில் அவள் போஜன சாலை விசாரிப்புக் காரனைப் பாதது, அக் கரியனுக்குப் பக்கத்தில் உட்காரத் தனக்கு இஷ்டமில்லை யென்று சொன்னாள். தன்னை வேறு இடத்தில் உட்காரவைக்க வேண்டுமென்று அவள் கேட்டுக் கொண்டபின் அவன் இசைந்து அவளுக்கு வேறு இடங் கொடுத்தான்.

இத்தாலியக் கப்பல்களில் நமது பாதரசைக்களை நம அறைக்கு 'வெளியே' விட்டிருந்த போதிலும் அவைகளை எடுத்துக் கருப்புப்

பூசி வைக்க மாட்டார்கள். மற்ற கப்பல்களிலெல்லாம் அந்த வழக்கம் உண்டு. இத்தாலியக் கப்பல்களில் அந்த ஒழுங்கு இல்லை யாதலால் அஃதெனக்கு அதிகசயமாகத் தோன்றவில்லை. அயர் லாந்தில நான் கேட்டிருந்த விநோத வார்த்தையொன்று அதனால் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வரும். நெடுந் தூரத்திலுள்ள கால்வே (Galway) எனனும் ஊரில் ஐரிஷ் ஹோட்டலில் தங்கியிருந்த நற்பாங்கு வாய்ந்த பெரு மகனொருவன் தன் பாதரசைக்களை அறைக்கு வெளியே விட்டிருந்தான். லண்டனிலிருப்பது போல அவ்விடத்தவருக்கு இக்காலத்து நாகரிக முறைகள் அவ்வளவாகத் தெரியா. காலையிலெழுந்து பார்த்தபோது தன்ஜோடுகளுக்கு எவருங் கருப்புப் பூசாத்தைப் பார்த்து அப பெருமகன் கோபங்கொண்டான். வேலைக்காரப் பையனை விளித்து அவன், 'இரவில் என் கால ஜோடுகளை அறைக்கு வெளியே விட்டிருந்தேன். அப்படியிருந்தும் ஒருவரும் அதைத் தொடவில்லையே?' என்றான். அதற்கு அவ வேலைக்காரன், 'ஏன, ஐயா! உமது பண்பையை நீர் வெளியே விட்டிருந்தாலும் இங்கே எவருந் தொடமாட்டார்' என்று பதில் சொன்னான். ஆனால், - இம்மாதிரியான கஷ்டம் நேராதபடி நான் 'அநதோனியோ'வை விளித்து என் காரியத்தைச் செய்துகொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்வேன். கோலம்பஸின் சிலை வடிவம் வைத்துள்ள ஜினோவா (Genoa) பட்டணமும் இனிமையாயிருந்தது. அதில் மேடு பள்ளங்கள் அதிகம். உன்னதமான பிரதேசங்களில் ஏறுவதற்கும் இறங்குவதற்கும் வடக்கயிறறினாற் கட்டி இழுக்கப்படும் ரெயில வண்டி உண்டு. எனக்கு வேறு காரியமுமில்லை பசியும் எடுக்கவில்லை. ஆதலால், முழுமுரமாக ஜனங்கள் நடமாடும சமயத்தில் நான் இந்த ரெயில வண்டியிலேறிப் பல முறை மேலுங் கீழும அலைந்தேன். நான் போகும்போதும் வரும் போதும் மற்றப் பிரயாணிகளெல்லாரும் என்னை அன்புடன் பார்த்துப் பல்லை இளிப்பார்கள். நான் கொலம்பஸின் சிலையை

உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிற் வழிப்போக்கனொருவன் 'இவர் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்ததா' என்று எனக்குச் சொன்னான். 'இவா அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை' என்று மறுமொழி கூறினேன். அவ்விததாலிய வழிப்போக்கன் கலக்கமுற்று என் தாதபரியமென்னவென்று விளக்கிக் கூறக் கேட்டான்.

'அமெரிக்காவை முதன் முதல ஹிந்துக்கள் கண்டுபிடித்தனர். அந்நாட்டிலுள்ள அஸ்டெக்ஸ் (Aztecs) எனலும் ஜாதியாரும் இங்காஸ் (Incas) எனலும் ஜாதியாரும் ஹிந்துக்களுடைய சந்ததியாரென சொல்லக்கூடியதாயிருந்த போதிலும் அந்நாட்டை ஹிந்துக்கள் முதன் முதல கண்டுபிடித்தார்களென்பதை ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு அதைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் ஜப்பானியராவர் இவர்களே வட அமெரிக்காவிலும் தென் அமெரிக்காவிலும் வேறு பிரதேசங்களிலுமுள்ள பற்பல சிவப்பு இந்திய ஜாதியார்களின் மூதாதையர்களாவார்கள். அதற்குப்பின் டென்மார்க்குக்காரர்களும் வைகிங்ஸ்களும் (Danes & Vikings) அதைக் கண்டுபிடித்து வின்லாந்திற் (Vinland) குடியேறினார்கள். அவர்கள் ஐஸ்லாந்திலும் கிரீன்லாந்திலும் (Iceland & Greenland) குடியேறிய பின் வின்லாந்திற் குடியேறினார்கள். அதுவே இங்கிலாந்து ஏற்பட்டு வளர்ந்த இரண்டாமபடியாகும். கடைசியாக அதைக் கண்டு பிடித்தவன் அமெரிகோ வெஸ்புக்கி (Amerigo Vespucci) எனபவனாவன். அவனே அந்நாட்டுக்குத் தன் பெயரை வைத்தான்' என்று நான் விவரம் உரைத்தேன்.

நான் சொல்லியதைக் கேட்டு அதிசயமுற்ற இததாலியன், 'அந்நன்மாயின், கொலம்பஸ் கண்டு பிடித்தது யாது?' என வினவினான். 'அவா ஜமைகா (Jamaica) வைக் கண்டு பிடித்தா. அதுவே இந்தியாவென மயக்கமுற்றா; அங்கிருந்த அமெரிக்க சுதேசிகளை 'இந்தியர்கள்' என்றா. அந்நப பெயரே அவர்களுக்கு இன்றைக்கும் நிலைத்திருக்கின்றது. ஹிந்துக்களாகிய நாங்கள்

கொலம்பஸின் வார்த்தையை ஒருவாறு உறுதிப்படுத்தப் பாரக்கிறோம். ஜமைகாவிற்கு குடியேறி, அவ்விடத்துப் பிரஜைகளுள் பெரும்பாலா இந்தியர்களாகக் காட்டவேண்டுமென்று முயலுகிறோம்' என்று பதில சொன்னேன்.

‘ஐயரே! உமக்குப் பூ விவர சாஸ்திரம் நன்றாகத் தெரியுமெனத் தோன்றுகின்றது’ என்று அவ்விததாலியன் சொன்னான். ‘தேச சரித்திரம் எனக்குத் தெரிகிறதென்று சொல்லும், பூ விவர நூலன்று. அந் நூல் தேச படங்களால் விவரிக்கப்படுவது. தேச படங்களின் பரிசுசயம் எனக்கு அதிக மிலை’ என்று சொன்னேன். அதற்குப் பின் அருகிலுள்ளதோர் அபூபசாலைக்குப் போய் மதுரமான கோவைப் பழமும் கனிஜ நீரும் உட்கொண்டேன்.

1935-ஆம் யாண்டு செப்டம்பர் மாதக் கடைசியில் நல்டேரா (Naldera) எனனும் பி ஓ ஓ நீராவிக்கப் பவலிற் செல்லுகையில் யுத்தப்பயத்தினு லுண்டான மாறுபாடுகளைக் கண்டோம். ஏடனில் (Aden) 15 பிரிட்டிஷ் போர்க் கப்பல்களும் நாசகாரிக் கப்பல்களும் இருந்தன. அவைபலவகைப்பட்டன, கீழ் இந்தியக் கப்பற் படையைச் சேர்ந்தவை. அவை நின்றது வீரக் காட்சி யாய்இருந்தது. அவற்றுள் எச். எம். எஸ். நாபோக் (H. M. S. Norfolk) என்னும் கொடிக் கப்பல் பாவைக்கு மிக்க கம்பீரமாக இருந்தது. அப்போது இததாலிய அபிஸ்னிய யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தது; அதுகிளம்பி அந்த யுத்தத்திற் கலந்து தீவிரமாகவும் தீரமாகவும் போர் செய்யச் சித்தமாயிருந்ததுபோலக் காணப்பட்டது. இதற்கு முன்னால் அங்கே இந்தியப் படைகள் இருந்தன. அவைகளின் ஸ்தானத்தில் இப்போது அரபிப் போலீஸும் சோமாலிப் போலீஸும் இருந்தன. சூடான (Sudan) பிரதேசத்து எல்லைகளைக் காப்பதற்கும், நைல் (Nile) நதி எகிப்து தேசத்திற் பாய்ந்து ஓடாமல் தடுக்க இததாலியர்கள்

சூழ்ச்சி செய்யாமற் பாததுக்கொள்ளும் பொருட்டும் இந்தியப் படைகளை சூடானுக்குக் கொண்டுபோயிருந்தார்களென நினைக்க வேண்டியிருந்தது. இத்தாலியப் போராட்டக் கப்பல்களும், ஸோல ஜர்களும், போர்ப்பாழிகளும் (tanks) விமானங்களும், குதிரைகளும் சூவெஸ் (Suez) கால்வாயில் நிரம்பி நின்றன. பெரும் பாலான கப்பல்களில் ஸோலஜர்கள் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் அபிஸ்னியாவுக்குப் போகிறவர்கள். எங்கள் கப்பலிலிருந்த இங்கிலீஷ் மாதா ஒருத்தி, 'அவர்கள் இப்போது பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அபிஸ்னியாவை விட்டு நீங்கும் போது பாடமாட்டார்கள்' என்று சொன்னாள். மிகக் குரூரமாகாடிக் கைப்பற்றிய அபிஸ்னியாவின் இத்தாலியர்கள் துரத்தப்படும் நிலைமையில் இப்போது இருப்பதை நாம் காணும் போதே அவ வம்மை கூறிய வாதத்தையின் உண்மையை உணரலாவோம்.

அபிஸ்னியா யுத்தத்தில் இத்தாலியர்கள் வானத்தினின்று தீமாரி பெய்தனா அந்தத் தீமாரியைத் தடுத்தது போராடிய அபிஸ்னிய ஸோலஜர்கள் சொக்காயின்றி முகமவெம்பித் தீப்புண்பட்டு எட்டிகளும் கத்திகளுங் கைக்கொண்டு நின்றிருந்ததை லண்டனில் பார்த்தேன். அவர்களுடைய முகம் ஏற்கெனவே விகாரமானது, அதோடு தீப்புண்பட்டுப் பல வகைகளிலும் கோரமாய் இருந்தது. அவர்களில் ஒருவனுக்குக் கொஞ்சம் இங்கிலீஷ் தெரிந்திருந்தது. அவனைப் பார்த்து நான், "அப்படிப்பட்ட எடில்லாப் போர் ஏன் செய்தீர்கள்? வெற்றி வாய்ப்பது அசாதகியமென்று தெரிந்தும் என போராடினீர்கள்? வானத்தினின்று நெருப்பு மழை பெய்கிற வர்களைத் தரையில் நீங்கள் எட்டியுங் கத்தியும் வைத்துக்கொண்டு, 'தேரியசாலிகளானால் கீழே இறங்கி வாருங்கள்' என்று கூவுவதனால் அந்த எதிரி விமானங்களை நீங்கள் அடித்து முறிக்க முடியுமா? நீங்கள் அங்கனஞ் செய்தீர்களென்று உங்களுடைய அங்கில

நண்பன் எனக்குச் சொன்னானே” என்று வினவினேன். “ஐயா, ஏதோ ஒன்று செய்யவேண்டும், படையெடுத்து வந்தவாமிது எனக்குள்ள கொடும பகையைக் காட்டுவதற்கும், என நாட்டின் பொருட்டு நான் உயிரைக் கொடுக்கச் சித்தமாய இருக்கிறேனென்று காட்டுவதற்கும் வேறு என்ன செய்யக்கூடும்?” என்று அவன் பதில் சொன்னான். அவன் சொல்லிய வார்த்தை நியாயமேயென்று உணர்ந்து அவ்வினா கைகுலுக்கி விட்டுப் போனேன்

அபிஸ்னியாவின் உளநாட்டில் இந்நியருடைய உதவியினால் பி இரண்டாம் நூற்றாண்டிற் கட்டப்பட்ட கோபுரமொன்று இருக்கின்றது. அந்நாளில் இந்நியாவிலிருந்து சம்பாரச சாமான்கள் அபிஸ்னியாவுக்கு வந்துகொண்டிருந்தன; அபிஸ்னியாவிலிருந்து யானைத் தந்தம், காண்டாமிருகத் தோல், மற்றுமுள்ள வஸ்துகளை இந்தியாவுக்குப்போய்க் கொண்டிருந்தனவென்று மற்றோர் அபிஸ்னியன் எனக்குச் சொன்னான் தீரமிக்க இந்நாட்டாருக்கும் இந்நியாவுக்கும் அவ்வாதி காலத்திலேயே சம்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்ததென்று சந்தேகித்தேன்.

மல்டேரா எனலும் நீராவிக்கப்பல மால்ட்டா (Malta) எனலும் தீவுபெயர்ச் சேர்ந்தது. இவ்வதிசயமான தீவு கப்பலிலிருந்து பார்க்கும்போது அழகாய் இருக்கவில்லை, ஆனால், உட்புகுந்து பார்த்தால் விசித்திரமாகவே இருக்கின்றது மால்ட்டா துறைமுகத்தையும் வாலட்டா (Valetta) எனலும் பட்டணத்தையும் முற்றுஞ் சுற்றிப் பார்த்தோம். திவ்வியமான கொத்தளங்களையும், குன்றுகளின் மீதுள்ள தோட்டங்களையும், St. John தேவாலயத்தையும், டெம்பிளரா பொருட்காட்சிச் சாலையையும் (Museum of the templars), கடைத்தெருவையும் பார்த்தோம். கிச்சிலிப் பழங்களுக்கு மால்ட்டா தீவு பெயர் பெற்றதாயிருந்தும், கிச்சிலிப் பழம் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, ஆஹ் அதிசயமன்று. இந்நியாவில் நிலம்பூக் காடுகளும் வைநாட்டுக் காடுகளும் பாபநாசக

காடுகளும் மிக அடாத்தியானவை. அவைகளிற் காட்டுமிருகங்களும் குருப பிராணிகளும் அதிகமென்பது பிரசித்தி; அங்ஙனமாயினும் நான் போயிருந்தபோது அவைகளில் ஒரு காட்டுப் பூனைகூட எனக்குத் தென்படவில்லை.

மாலட்டாவில் மனக்கிளாசியான சம்பவமொன்று நிகழ்ந்தது. கப்பற் றளத்திலிருந்தவர்களிற் சிலா மாலட்டா பிரதேசத்துக் கடலில் இததாலியன் ஆழிமூழ்கி (Submarine) யொன்று வந்திருக்கிறதெனக் கூச்சலிட்டார்கள் நீரமடத்திற்கு மேல் ஒரு சிறு கொம்பு மாதிரித் தெரிந்தது. அஃது இததாலிய ஆழிமூழ்கியினின்று நீரமீதுள்ள கப்பல் முதலியவைகளைத் தூரத்தினின்று பார்த்துப் 'போடோ' படம் பிடிக்கும் கண்ணாடிக் கருவியென்று சொன்னார்கள். ஆயினும், வேறு மூன்று அப்படிப்பட்ட கொம்புகள் தோன்றி அமைதியான கடல் நீரைக் கலக்கின. அவை அவ்விடத்தை ஜாக்கிரதையாகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிற பிரிட்டிஷ் ஆழி மூழ்கிகளின் கொம்புகளென்றார்கள். மாலட்டா தீவு இத்தலிக்கு அருகிலுள்ளதாயினும் அதை இததாலியர்கள் பிடிக்க முடியாதது ஏனென்று இரத்தியர்கள் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஜிப்ரால்ட்டரைப் போல மாலட்டாவையும் பிரிட்டிஷா கடைசி வரையிற காப்பார்கள் அதைக் காப்பதற்கு எவ்வளவு பந்தோபஸ்து செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்திருக்கிறார்கள். இரத்தியாவின வடமேற்கு எல்லையிலுள்ள கைபா கணவாயை எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக மாலட்டாவையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அது நிறக, மாலட்டாக்காரருக்கும் இததாலியருக்கும் பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. சிங்களத்தவருக்கும் இந்தியருக்கும் எவ்வளவு வேற்றுமை இருக்கின்றதோ அவ்வளவு வேற்றுமை அவர்களுக்கும் உண்டு. மேற்பாலைக்கு அவ்விரு ஜாதியாரும் ஒரே

மாதிரியாயிருந்த போதிலும் ஊன்றிப் பாராததால் வித்தியாசம் தெரியும்.

முஸ்ஸாலினி எழுதிய தற்சரிதை எனும் நூலின் அங்கில மொழி பெயர்ப்பை முதன் முதல இததலியில நான படித்தேன அதில ஜம்பமான வாததைகளும் பயன்ற விஷயங்களும் பெரி துங காணப்படுகின்றனவாயினும் சில முக்கியமான விஷயங்களும் இருக்கின்றன. சரீர வமைப்பிலும் மனப்பாங்கிலும் இதகாலியர் கள் பெருமபாலும் இந்தியாகளை யொத்திருக்கின்றார்கள். அவர் களுடைய செய்கைகளைக் காட்டிலும் எண்ணங்கள் சிறந்தவை. அவர்களுடைய நினைவுகள் மிக உயாவானவைகளாகவே இருக்கின்றன. அவைகளுக்குக் குற்றங் கூறவொண்ணாது உதாரண மாக, “எனது துறைததனத்தாற் செய்யப்படும் காரியங் களுக்கெல்லாம் நானே எப்போதும் உதகிரவாதி. கீழ் உத்தி யோகஸ்தாக்கள் எனக்கு உத்தரவாதிகள்” என்று கூறுகின்றார். இந்த உயரிய கொள்கையை இக் காலத்து இந்தியாக்கள் கைக் கொண்டு நடப்பாராக. தவறிப் போன காரியங்களுக்குத் தாங்கள் உத்தரவாதிகளல்லவென்றும் சொல்லாதிருப்பார்களாக. தாங்கள் செய்யாமலே நிறைவேறிய காரியங்களைத் தாங்கள் செய்த தாகப் பெருமை பாராட்டாதிருப்பார்களாக

மற்றும், ‘அப்போது நான அமைதியற்றவனாய் இருந்தேன. இப்போதும் அமைதியற்றவனாய் இருக்கிறேன்’ என்று சொல்லு கிறார். இதனால் அவருக்கு உள்ள அதிகாரவாசை எத் தன்மைய தென்று தெரிகின்றது; அன்றியும், பாமர ஜனங்கள் மனத்தை உருக்கத்தக்கவிதமாகத் தம் நிலைமையில் திருப்பதி யடைந்திருப் பது, மாண்டேகு (Montagu) வைப் போல் இவருக்கும் இஷ்ட மில்லை யென்று தெரிகின்றது.

‘என மட்டிலும் சொல்வேனானால் நான படிக்கும் புத்தகம் ஒன்றே—அதுவே வாழ்க்கை யெனும் புத்தகம். நான வணங்கு

வது ஓர் ஆசானுக்கே—அவ்வாசானே திருனுபவம்' என்று இவர் உறுதி கூறியிருக்கின்றார். வணடி வணடியாகப் புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டு கூட்டங் கூட்டமாக ஆசான்களுடன் இருக்கிற இந்தியர்கள் இவ்வாக்கியத்தின் பெருமையைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக.

'இறந்தவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கத்தக்கது ஒன்று மில்லை, அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளத் தக்கதும் ஒன்று மில்லை, அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்கும் சாராதவர்களல்ல, சாசுவதமான மாத்ரு பூமிக்கு உரியவர்கள்' என்கின்றார். இது நம் மனத்தை உயர்த்தும் பெரு மொழியாகும். இம் மொழியைக் கேட்டு ஹிந்துக்களும் முகமதியரும் ஒருங்கே அசோகரையும் அகபரையும், தாஜ் மஹாலையும் தஞ்சாவூர் கோயிலையும் சமமாகக் கௌரவிக்க வேண்டும்.

ஒரு சதிக் கொலைக்காரன கையினின்று தப்பித்துப் பிழைத்த போது முஸோலின், 'யான் முன்னேகினால் பின்னொடாந்து வா, பின்னடைந்தால் என்னைக்கொல, கொலை யுண்டால் பழி வாங்கு' என்று கூறிய சொற்கள் எவ்வளவு கம்பீரமாக இருக்கின்றன. ஆனால், இததாலியர்கள் கிரியாமிசத்திற் காட்டிலும் வாக்ருப் படா-டோபத்திற் சிறந்தவர்கள்.

'அமெரிக்காவானது வாலிப வீரியத்தை இன்னும் துணை கொடுக்கின்றது. இததலியின பரமாதத நோக்கங்களைச் சாதிக்கவும், அதன கொள்கைகளைக் காப்பாற்றவும் இததாலிய வாலிபர்களையே நான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறேன் வாலிபர்களின் பெருமையையும் ஆவசியகத்தையும் எப்போதுமே ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டிருக்கமுடியாது. வாலிப வீரியம் எந்நாளுமே வாய்ந்திருத்தலும் இயலாது' என்று கூறியுள்ளார். இந்த வார்த்தைகளில் உண்மை இலேசாகவல்லாமல் அதிகமாகவே அடங்கியிருக்கின்றது.

முஸோலினி ஸோலஜராக இருந்தபொழுது 'தீரச செயல் களுக்கும் துணிவான சாகஸக்காரியங்களுக்கும் முந்தி நின்றவன் பெனடோ முஸோலினியே' என்று ஜனங்கள் சொல்வார்கள் என இவர் தமது ஜீவித சரித்திரத்தில் வரைந்திருக்கின்றார் பொது வுடைமைக் கொள்கையினாலும் அராஜகக் கொள்கையினாலும் இத தலி முழுக்கப்போகும் போல இருந்தது அப்படிப்பட்ட நிலைமை யினின்று இததலியை மீட்க முயன்றபோது 'பட்டுவீ' முமளவும் பின்னிடாதீர்கள், கட்டக்கடைசி வரையிற் போராடுங்கள்; சோர் வுறுது நிலுவங்கள்' எனறே அவர் எல்லாருக்கும் உரையேற்றி வந்தார் அம்மொழிகளையே குலவிருதாகக் கொண்டிருந்தார்.

இஸான்ஸோ(Isonzo)தளத்தில் கொபாரெட்டோ(Coparetto) எனனுமிடத்தில் இததாலியருக்கும் ஜாமானியருக்கும் சண்டை நடந்தது. இததாலியச் சைனியம் பெரிது, ஜாமானியப் படை சிறிது இததாலியத் தளகாததன கட்டோனா (Cadorna) எனப் பவனவன். அந்த இததாலியப்படை ஜாமானியச் சிறு படைக்கு அஞ்சி அலங்கோலமாயப் பின்னிட்டோடியதைக் கேட்டு முஸோ லினி பெருநதுக்கமடைந்தார் அவ்வளவு துக்கம் தம் ஆயுளில் வேறு ஒருபோதும் அடைந்ததில்லையென இவர் தாமே எழுதி வைத்திருக்கிறார்.

மேற்சொல்லிய இததாலியத் தோல்வி அப்படைகளின் உண வின் பொருட்டு சேமியா போன்ற மாக்முதல்கள் செய்வதற்குப் போதிய ஏழிலைக் கிழங்கு திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்திலிருந்து வராமையினாலே நோந்ததென்னும் விநோதக் கதையை அங்கில நண்படுருவன எனக்குச் சொன்னான். அஃது எம்மட்டும் உணமையாயிருக்குமென்று நான் சொல்ல முடியாது. இஃதொரு கட்டுக்கதையாய் இருக்கலாம். 1914 ல யுத்தம் நடந்த காலத்தில் உண்பதற்குச் சாதனமாயுள்ள கததியும் முள்ளு மடங்கிய பெட்டிகள் பாளையத்திற்கு வந்து சேரவில்லையாம்.

அங்கில ஸோலஜாகளுக்கு ஆவை இல்லாமற் கையினுற புசிககத் தெரியாது. இவ்வறியாமையால் இரண்டாயிரம் அங்கில ஸோல ஜாகள் மேலைப் போரணியில் உணவருநதாமல் வாடினார்களாம் இப்படியொரு கதை சொல்வார்கள். மேற்சொல்லியதும் இதைப் போன்றதாகவே இருக்கலாம்.

‘நான் ஒரு பொழுதும் மறப்பதில்லை’ என்று முஸோலினி தமது சொந்த ஜீவித சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறார். இந்த தன்மையினால் பெருந் துண்பம் விளைந்திருக்கின்றது. அபிஸ்னியா வோடு போர் புரிந்த காலத்தில் பிரிட்டிஷா தமக்குச் சராபாயில் லாமல் விரோதமாய் நின்றதை முஸோலினி மறக்கமாட்டாதவராய் இப்போது நடக்கும் ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் பிரிட்டிஷா ரோடு சேராமல் ஜாமனியின் பக்கமாக நிற்பதனால் இததலி தேசம் பெரிய ஆபத்தான நிலைமைக்கு வந்துள்ளது முக்கியமில்லாத விஷயங்களையும், இனிமையற்றவைகளையும், வருத்தமான சங்கதி களையும், மனச்சோர்வு உண்டாக்கத்தக்க காரியங்களையும் எளிதில் மறந்துவிடும் தன்மை புள்ளவர்களுக்கே அதிகமான பெரிய ஞாபக சக்தி இருக்கிறதென்று சிறந்த கல்வியாளர் ஒருவர் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் பள்ளிக்கூடத்திற்படித்த அனுவசியகமான அறப் விஷயங்களை நெல்லாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்போமாயின், நமது ஞாபக சக்தி குப்பை கூளங்களினால் நிரம்பித் துழையும். நாம் வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய நினைவுகள் உண்டாவதற்கு இடம் பெறுது. இப்போது முஸோலினி பழைய ஞாபகங்கள் கூடிக்குவிந்து கிடக்கும் குப்பைத் தொட்டியாய் இருக்கிறார்

கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தில் இததலிக்குப் போகக் கெலிப்பு வாயத்ததாயினும் அது இராஜ்யநதிரப்போரில் பெருந்தோலவியுற்றது. அம் மகாயுத்தம் முடிந்த பின் இததலிக் குக் கிடைத்த லாபப் பங் கீட்டினால் இததாலியன் எவனுக்கும்

திருபதியுண்டாகவில்லை. இததாலிய ஜனங்கள் அதைப்பற்றிப் பச்சையாகவே பேசுகிறார்கள். அவ்வளவு வெளிப்படையாக உள்ளதை உள்ளபடி சொல்வது இந்தியாவிலேயே காணத்தகும் யுத்தமென்பது நாகரிகத்தை நாடுவதற்காகச் செய்யப்படுவதன்று; குடியரசை நிலைநிறுத்துவதற்காகச் செய்யப்படுவது மன்று; ஆனால், எவ்வளவு கொள்ளையடிகலாமென்று பார்ப்பதற்கே யுத்தம் செய்யப்படுகின்றது-என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், வேறெந்தச் சண்டையும் 'அறிவிலலாமற செய்யுங் கொலை,' அல்லது, 'பயனற்ற சங்காரம்' ஆகும்

முஸ்லோலினிக்கு தாமப் பிரபாவத்தில் நம்பிக்கை இருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. "தர்மமே ஜயம்" என் இழுவெடுப்பதற்கு எத்தனையோ போ சிந்தித்து பகை தொடுத்தனா, ஆயினும், அன்பே பகையினும் வலிது" என்று ஓரிடத்தில் இவாள்முதியிருக்கிறா. இந்தவார்த்தை கவனிக்கத்தக்கது

அவருக்குச் சமயப்பற்று (Religion) மிகச் சொற்பம். ரோமன் கத்தோலிகு பெரிய மடாதிபதியாகிய போப் எனனும் பராமாசாரியரை ருஷியாவிலுள்ள பாலஷ்ஸிக்-கூட்டத்தாரின் தலைவனாகிய ஸ்டாலின் (Stalin) என்பவனோடாக முஸ்லோலினி பேசுகின்றா. "ஒரு 'போப்' இறந்து போனால் இன்னொரு 'போப்'பை யுண்டாக்குகிறார்கள்" என்று களிகூர்ந்தாற்போல எழுதியுள்ளா வெளி விவகாரங்களில் இராஜ்யத்திற்கு முறையாக இவா 'போப்' எனனும் மதாசாரியருடன் சமாதான உடன்படிக்கைகிணங்க நடந்து கொண்டபோதிலும் உள்ளூற இவருக்குப் 'போப்'பின் மீதும் மத சித்தாந்தங்களின் மீதும் வெறுப்பு இருக்கின்றது.

ரோமாபுரியை மோக்ஷதுவாரக கருங்கிருஸ்தவனென்றும், மாஸ்கோவை மோக்ஷ துவாரச செங்கிருஸ்தவ எனன்றும்

(the black and red galileans) இவர் ஏளனம் செய்கிறார். கேனோஸா (canosa) வுக்குப் போகமாட்டேனென்று பெருமையடித்துக் கொள்கிறார் ஜூலியன் அபாஸ்டேட் (Julian apostate) டின் மீது 'போப்' பு மறுபடி வெற்றி கொள்வரோ, வாடிகனி (Vatican) லுள்ள ரோமன கத்தோலிக்குப் பரமாசாரியரே வெற்றி பெறுவரோ, அல்லது, கிரெமலின் (Kremlin) கோட்டையிலுள்ள செங்கிரிஸ்தவரே வெற்றி பெருவரோ என்று முஸோலினி தெரிய விரும்புகிறார். ரோமாபுரியின் மீது இவர் பெரும் படையெடுத்துச் செல்வதற்கு ஒரு மாதம் முன்னால், 1922-ம் யாண்டு செப்டம்பர் மாதம் 17-ம் தேதியில் 'பாமர ஜனங்களால் உயரத்தி வைக்கப்பட்ட பெரிய ஆசாரியரை (போப்பை) அவவுன்னத பதவியினின்றும் இறக்கி இழுத்தது எறியவேண்டும்' என்று இவர எழுதினார்.

இறக்குநதருவாயிலிருந்த தாயாரைப் பாப்பதற்காகப் புறப்படப்போது ரெயில் வண்டி தப்பிப் போனதைப்பற்றி இவர எழுதியுள்ளது உருக்கமாய் இருக்கின்றது. ஸோவியட் ஆட்களின் கிளாசியினால் மிலன் முதலான பட்டணங்களில் ஆட்களெல்லாரும் வேலை நிறுத்தம் செய்வது தவறென்று இவர கண்டித்து எழுதியுள்ள வார்த்தைகளுக்கு அநேகர் ஒப்பமிடுவார்கள். அது தேசத்திற்கே இழைத்த கொடுங் குற்றமென இவர கூறுகின்றார். வேலை நிறுத்தஞ் செய்வ ஜனக் கூட்டத்தை எதிர்த்துநின்ற இவர, 'என்னால் உங்களுக்கு என்ன ஆகவேண்டும், என்னை அடிக்கப் போகிறீர்களா? அங்ஙனமாயின காரியம் தொடங்குங்கள், அதற்கு மேல் ஜாக்கிரதையாய் இருங்கள். ஏனெனில், என்னைநிந்தித்தாலும் அடித்தாலும் அதற்குத் தக்கபடி தீரக்கமாகத் தண்டிக்கப்படுவீர்கள்' என்று சொன்னார். அந்த ஜனங்களெல்லாரும் இவருக்குள்ளைத் தீராததையும் நற்சாப்பையுங் கண்டு அஞ்சி மெல்ல நழுவி ஓடிப்

போனார்கள். குமபற் கூட்டத்தாரின் மனநிலையைக் காட்டுவதற்கு இது பெரிய உதாரணமாக

‘ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அநேக கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்து கொண்டுள்ளோம். நமது ஜாதீய ஜீவனையே விஷப்படுத்திய குழப்பத்தையும் சங்கையையும் ஒழித்துவிட்டோம். வேலைகள் ஒழுங்காகவும் சீராகவும் நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பலவகை ஜாதியாரும் ஒருவரையொருவர் அனுசரித்து ஒத்துழைப்பதனால் நமக்கு வளமும் வன்மையும் வாங்குமுனைக கண்டோம் ஜாதிப் போரில்லாமல் தடுத்தோம். மனத்தைப் புண்படுத்தத் தக்க தொலைகளிலும் வேலை நிறுத்தங்களிலும் வீணாகலாம் போகக் வதில்லை அவை நம் பலத்தையெல்லாம் உறிஞ்சி நம்மை வெறுமைப் படுத்தின. பொருள் வளமுற்றுச் சோம்பித் திரிகிறவர்கள் பொழுது போக்குவதற்கே ஜாதிப் போர் ஏற்றதாகும். நாம் திண்ணியதாக வேண்டும் திண்மை பெற வேண்டும், பின்னும் திண்மை பெறவேண்டும் உற்பத்திக்கு ஆதாரம் உழைப்பேயென அதையுயர்த்த வேண்டும் ருஷ்யாவிற்கு பொதுவுடைமைக்காரர் மனோராஜ்யம் செய்வது போல தனமுலத்தை (முதலாளிகளை) நாம் தவிர்த்துத் தள்ளக் கூடாது. பொருளுற்பத்தியென்னும் பெரிய நாடகத்தில் முலதனம் முக்கியமானதென்றே, மேலும் மேலும் அவசியமானதென்றே நாம் கருதுகின்றோம். இதலையின் வளமைப் பெருக்கத்தையே நாமெல்லோரும் நாடவேண்டும்’ என்று முஸோலினி வரைநுள்ளாரா. இந்த வார்த்தை மிகக் கம்பீரமாகவும் உயர்நோக்குள்ளதாகவுமே இருக்கின்றது, ஆனால், முஸோலினியின் இராஜ்ய தந்திரத்தினால் இவர் இததாலையை தாம் நினைக்கிறபடி உயர் நிலைக்குக் கொண்டு போகிறாரா, அல்லது, அத. பாதாளத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறாரா என்பது தான் சந்தேகம்.

முஸோலினியைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டுள்ள சில வினோதமான கதைகளைச் சொல்லிவிட்டு இவருடைய தற்சரிதையின் பிரஸ்தாபத்தை நிறுத்திக் கொள்கிறேன். பிரசித்த புருஷ ராகுமுன் முஸோலினி ஒருநாள் தமக்குவந்த ‘மணியார்டு’க்குப் பணம் வாங்கும் பொருட்டு மிலன் பட்டணத்துப் பெரிய போஸ்ட ஆபீஸுக்குப் போயிருந்தார் அந்நாளில் மணியார்டுக்குரியவா நேரே வந்து பணம் வாங்க வேண்டுமென்பது விதி. அந்தப் போஸ்ட ஆபீஸிலிருந்த குமாஸ்தா பால்ஷிவிச் கொள்கையைச் சார்ந்தவன் அந்தக் குமாஸ்தா தன்னுடைய அநிகார தோரணையில், ‘அந்த மணியார்டரைப் பார்த்து, ‘பெனிடோ முஸோலினி’ என்று படித்து, ‘ஆம், நீர்தாமோ பெனிடோ முஸோலினி? இங்குக் குறிக்கப் பட்டுள்ள பெனிடோ முஸோலினி நீரே என்று எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்’ அந்தப் பேருடையவா நீ ஒருவா அல்ல’ என்று சொன்னான். அவ வாபீஸில் முதிய குமாஸ்தா ஒருவன் இருந்தான். இனி முஸோலினி பிரபல புருஷனாவரென்று அவன் யூகித்துத் தெரிந்திருந்தான். அவன் மேற்சொல்லிய குமாஸ்தாவினிடம் ஓடிப் போய், “அவருக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, அசட்டுத்தன்மாக விவகரிக்காதே. இனிச் சின்னானில் உலகப் பிரசித்தரான ‘பெனிடோ முஸோலினி’ இவரே யாவா உனக்கு உள்ள சந்தேகம் ஒழிந்துபோம்” என்று சொல்லி விவகாரத்தை முடித்தனனாம்.

மற்றொரு கதை எனக்கு அமெரிக்க நண்பனொருவன் சொன்னான். ‘மிலனி’ லுள்ள பிரபலமான சினிமாத் தொழிலாளர் மில தாழ்த்தித்தாரா உட்காரும் தரையில் உட்கார்ந்து முஸோலினி ஆட்டம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். ஆட்ட முடிவில் சினிமாத் திரையில் முஸோலினியின் உருவப் படம் காட்டப்பட்டது. உடனே கொட்டகையில் இருந்தவர்களெல்லாரும் மரியாதையாக எழுந்து நின்று தொப்பிகளைக் கழற்றி விட்டு பாஸிஸ்டு (Fascist)

முறைப்படி அப்படத்திற்குச் சலாம் செய்து, 'நமது தலைவர் சீடுழி வாழ்க' என ஆரவாரித்தார்கள். முஸோலினி மாததிரம தொப்பியைக் கழற்றாமல் தம்மிடத்திலே உட்காந்து, ஜனங்களை தனக்குச் செய்யும் மரியாதையையும் பெருமையையும் திருப்தி யோடு இன்பமாகப் பார்த்து மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்போது அருகிலிருந்த கூலிக்காரரைச் சேர்ந்த முரட்டாளொருவன் இவருடைய தொப்பியைச் சீரெலென எடுத்துவிட்டு இவரை இழுத்து நிற்கவைத்தான். இவரைப் பார்த்து அவன், 'நாங்கள் எழுந்து நிற்பதும், தொப்பியைக் கழற்றுவதும், சலாம்செய்வதும், இவ்வனம் ஆரவாரிப்பதும் எங்களுக்கு அவர்மீதுள்ள பிரியத்தினாலேயென்று நினைக்காதே. 'முஸோலினியின் கிண்கிராகளுடைய கையினின்று தலைதப்பி உயிரோடிருப்பதற்கே ஆகும்' என்று சொல்லினனாம்.

மற்றொரு கதை கேள்விப்பட்டேன். இததலியில வித்யுத சக்தி (Electricity) விததுவான்களின் 'கான்பரென்ஸ்' ஒன்று நடந்தது. அந்த மகா மேலனத்திற்குச் சபாநாயகராகக் கரியநிற முள்ள இந்தியரொருவர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார். அவருக்கு ஈடான கல்வி வாய்ந்த வெள்ளையர் பலருக்கு அந்த நியமனம் அருவருப்பாயிருந்தது. அந்த வெள்ளையராவார் அமெரிக்காக்கும், அங்கிலத்தவாக்கும் ஜர்மானியருமே. அவர்களிலொருவன் யுகதாயுத்தம் பாராமல், மின்வலி விததையில் அவைததலைமை பூண்பதற்குரிய வெள்ளையர் எத்தனையோபேரிருக்க இக்கறு நிறத்தானைத் தெரிந்தெடுத்தது எனனோவென முஸோலினியைக் கேட்டான். அதற்கு இவர், 'பௌதிக சாஸ்திரப் பயிற்சி எனக்குச் சிறிது மில்லை. ஆனால், வித்யுதசக்தி (Electricity) எனபது எனன் நிறமுடையது?' எனத் திருப்பிவினவினராம். அந்தத் தூரகங்காரி முமமடி வேகமாக விரைந்து பின்னோடினான்.

அந்நாளில் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி முதலிய தேசத்தவர்கள் இததலியை ஒருவாறு குறைவாக மதித்திருந்தார்கள். அவர்களெல்லாரும் இததலியை உயர்வாக மதிக்குமபடி 'செய்யவேண்டுமென்று முஸோலினி, ஸ்வாதிகார ஸ்தானம் பெற்ற பின், விரும்பினார். சிலலறை வியாபாரிகள், விலைகூவி விற்போர், கரடிகாரர் (கரடியை ஊர் ஊராகக் கொண்டுபோய்க் காட்டி வயிறு வளர்க்கிறவர்கள்), கஷ்டகொட்டை விற்போர், ஓட்டல் பரிசாரகர்கள், கைவாத்தியப்பெட்டி வாசிப்போர் எனறே இததாலியாகளை மறறவர்கள் மதித்திருந்தனர் முன்னாளில் தென் ஆப்பிரிக்காவில் இந்தியர்களை எவ்வளவு கௌரவக் குறைவாகப் பாராட்டினார்கள்ோ அவ்வளவு கௌரவக் குறைவாக இத்தாலியர்களைப் பாராட்டினார்கள் தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்தியர்களைக் கூலிக்காரர் எனகிறார்கள், மகாத்மா காந்தியை கூலி நாயகன் என்றனர், கோகலேயை கூலியரசன் என்றனர். இததலிக்குப் புறம்பான ஊர்களில் கைவாத்தியக் காரனாகவாவது கரடிகாரனாகவாவது இருப்பவனெவனுமே இததலிகுள் வரக்கூடாதுதெனத் தடுத்தார். இதனால் இத்தாலியரேனே இததொழில்களைக் கைவிட்டனர். பிறநாடுகளில் இத்தாலியருடைய கௌரவம் உயர்ந்தது.

பாஸிஸ்டு ('Fascist')களுக்கு விரோதமாயிருந்த கவிவாணரைப்பற்றி ஒரு கதை சொன்னார்கள் அவர்கள் வானத்தில் விவகரிக்கும் பறவைகளைப் போலத் தரையிலொட்டாமல் யதேசசையாகத் திரிந்துகொண்டு மிக்ககொடிய பாஸிஸ்டுச் Fascist சட்டதிட்டங்களைக் கண்டித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்; முஸோலினியையும் ஸ்வதந்திர விரோதியென்று நேரே திட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள் அவர்களெல்லாரையும் முஸோலினி லிபாரித் தீவுகளிற் (Lipari Islands) கொண்டுபோய் நிராயுதராக வைத்தார். அங்கே கொண்டுபோன முதலாளி அவர்களைப் பறவைகளென்ப பாவித்துப் பறவைக்கூடு போன்ற சிற்றறைகளில் அடைத்து

பாலுஞ் சோறும் கொடுத்தா. இது கண்டேராவ எனபவனுக்கு, ஹைதர் அலி செய்த சிகைஷ்யை ஞாபகப் படுத்துகின்றது. கண்டேராவ எனபவன் தன்னைக் கிளியைப் போலச் செலவமாகப் பாராட்டவேண்டுமென்று ஹைதர் அலியிடம் வாக்ருறுதி வாங்கிக் கொண்டு தன் அரசருக்குத் துரோகஞ் செய்தான். ஹைதர் அலி அரசு பட்டம் பெற்றபின் கண்டேராவை ஒரு கூட்டிலடைத்துப் பால் வார்த்து வந்தான்; தான் போகும் இடங்களுக்கெல்லாம் அந்தக் கூட்டையுங் கொண்டு போனான்.

இன்னுமொரு வேடிக்கையான கதை கேட்டேன். ஒருவன் பிரிட்டிஷ் உத்தியோகத்திலிருந்தான். ஆனால், அவனுடைய மூதாதைகள் இதாலியர்கள். இங்கிலாந்தையும் இங்கிலீஷ்காரரையுங் காட்டிலும் அவனுக்கு இதலியின் மீதும் இதலி தேசக் காட்சியின் மீதும் ஆசை அதிகம். ஆயினும், அங்கிலத்தவனாவது இந்தியனாவது வெறுப்பது போல அவன் பாஸிஸ்ட்டு (Fascist) முறைகளைக் கண்டு வெறுத்துக் கொண்டிருந்தான். இதலியிலுள்ள மலைகளையும் ஏரிகளையும், உருவச் சிலைகளையும் சித்திரப் படங்களையும், கிராம வாஸங்களுக்கும் பழத்தோட்டங்களையுங் கண்டு களிக்கும் பொருட்டு அவன் தன் யஜமானனிடம் விடைபெற்று இதலிக்குப் போனான். இதாலிய வமிசத்திற் பிறந்து பிற நாட்டில் வளர்ந்து இதலிக்குத் திரும்பி வருகிறவனெவனும் வந்தவுடன் தன்னுர்ப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய்த் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அந்தச் சமயத்தில முஸோலினி புதிய போலீஸ் விதியொன்று ஏற்படுத்தியிருந்தா. அங்ஙனம் வெளியிலிருந்துவந்த பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தன் அந்த விதியைக் கேட்டுச் சினந்து, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் விதிப்படித் தன் பெயரைப் புத்தகத்தில் பதிந்து வைத்ததல்லாமல் அனாவசிய கமான சில வார்த்தைகளையும் எழுதினான். 'தாய் நாட்டினின்றும் வெளியேறிய இதாலியர்களாகிய நாங்கள் இதலியின் அழகைப்

பார்த்துக் களிகூர வருகின்றோமேயல்லாமல் அருவருப்பான போலீஸ் ஸ்டேஷனைப் பார்க்க வருவதில்லை' என்று எழுதினான்.

இவவுகதிகளுக்கு நகலெடுத்தது டியூசுக்கு (பாஸிஸ்டேத் தலைவரான முஸோலினிக்கு) அனுப்பினார்கள். பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தைகளுக்கு ஏதோ தீங்கு ஏற்படுமென்று அவனுடைய நண்பர்கள் எண்ணினார்கள். அதைப் பார்த்து முஸோலினி, 'அவன் எழுதியுள்ள துடுக்கு வார்த்தைகளுக்கு அவனை மன்னிக்கிறேன். ஏனெனினால், அவன் இததலியின்மீது ஆசைபுள்ளவனாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை அவன் இனி எழுதாதிருக்கும் பொருட்டு, அவன் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லையென விதிவிலக்குச் செய்கிறேன்' என்றே சொன்னான்.

அந்த உத்தியோகஸ்தை என்னைப்பார்த்து, 'இது குடியரசு நாடாய் இருப்பின, நான் அந்நன்ம் எழுதியதற்காகக் குற்றஞ் சாட்டி என்னை மூன்றாம் வகுப்பு பென்ஞ்சு மாஜிஸரேட்டின் முன் கொண்டுபோய் இனிவிதிக்கு அடங்கி ஒழுங்காக நடப்பேனென்று பிரமாணம் பண்ணுமபடி செய்திருப்பார்கள். ஆனால், இந்தக் கொடுங்கோலன் ஆட்சியில் இத்தாலிய நென்னும் அபிமானம் மேலிட்டது. அதைக்காட்டிலும் சுலபமாக நான் தப்பித்துக் கொண்டேன்' என்று கூறினான். இனியொரு நாள் ஸவாதந்திரியப் பிரியத்தினால் வெறிகொண்டு மனோவேகமுற்ற சதிகாரனொருவன் முஸோலினியைக் கொலை செய்து விடுவான். ஆனால், அதற்குள்ளாக இத்தாலியா ஒழுங்காக நடக்க நற்பாடம் பயிலுவாரென்று நம்புகிறேன்' என்று அவன் முற்குறி கூறுவதுண்டு. அவனுடைய முற்கூற்று அதிகபமுமன்று நகைக்கதக்கதமன்று. அசகூற்றையொட்டி அவன் சொல்லியவார்த்தையும் யுத்தமானதே.

இததலி எனபது இங்கிலாந்து அல்ல. இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் பிராபலயமே அதிகம். சட்ட திட்டங்களையே எப்போ

தும் இத்தலியிற் பெரிதாகப் பாராட்டி வற்புறுத்த மாட்டார்கள். முஸோலினியின் ஆட்சியானது பழைய ருஷ்ய தேசாதிபதியாகிய ஜாரின் (Czar) ஆட்சியையொக்கும். தன இஷ்டம்போல ஆட்சி புரியும் அரசன் சதிக்கொலைக்கு அஞ்சி யடங்கி நடப்பதே இந்நத முறை. இத்தலியில் நான் கண்டமடமும், ஜாமனியில் ஹிட்லருக்கு (Führer) ஜனங்கள் பயப்படுகிறவளவு இதாலியர் முஸோலினிக்குப் பயப்படுவதில்லை என்று நினைக்கிறேன். டிபுடானிய (Teutania) குலத்தவனாகிய ஹிட்லருக்கும் லத்தீன் (Latin) பரம்பரையில் வந்த முஸோலினிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தெற்றெனத் தெரிகின்றது.

இப்போதுள்ள இதாலியன் பழைய ரோமாபுரிவாசியின் சந்ததியானென்று முஸோலினி சொல்லுகின்றான். அதை நிலைப்படுத்துவது கஷ்டம். இற்றை நாள இத்தலியில் 'ஆபெரா' (Opera) வெகு பிரபலமாய் இருக்கின்றது. அது முற்காலத்து ரோம சாமராஜ்யத்தில் தெரியவே தெரியாது, அல்ல ரோமாகளென்று சொல்லத்தக்க அக்ரிகோலா, ஸ்பியோ, பாம்பி, கேய்ஸா, மாகஸ் அரீலியஸ் (Agricola, Scipio, Pompeii, Caesar, Marcus, Aurelius) என்னும் இவர்களுடைய மனப்பாங்குக்குச் சிறிதும் ஏற்றதன்று ஹிட்லரைப்போல முஸோலினி ஈர இரக்கமின்றி மிக்கசிரத்தையோடு, அறுபதாம் வயதிற்போ புரிவதைக் காட்டிலும் ஐம்பதாம் வயதிற்போ புரிவது நல்லது' எனச் சொல்வாரென்று நினைக்க வொண்ணாது. ஹிட்லரோ பெருமபுலி, முஸோலினியோ கழுதைபுலி

இத்தலியிலுள்ள பலவகைப் பன்னீர்ப் பூக்களின் (ரோஜா மலர்களின்) சிறப்பைச் சிறிது சொல்லி இவ்வத்தியாயத்தைப் பூர்த்தி செய்வேனாக. அவற்றின் பரிமானத்தையும் அபரிமிதப் பெருக்கத்தையும் பார்த்தால் சொர்க்கலோகம்போலிருக்கின்றது. இம்மலர்களையும் மற்றுமுள்ள புஷ்ப ஜாதிகளையும் விற்கிற பெண்

கள் மிக்க சுநதரவதிகள்; அவர்களைக் கவிகளும் கதைக்காரர்களும் புகழ்ந்து சிறக்க வருணித்துள்ளார்கள். நமது பிருந்தாவனத்துக் கோபிகளைப்போல அவர்களைக் 'காண்டாடுகிறார்கள்.

அத்தியாயம் 21.

பிரிட்டனிலும் மரகதத்தீவிலும்

பிரிட்டனிலும் அயர்லாந்திலும் நான் சுற்றிப்பாராத சங்கதி களை இவ்வததியாயத்திற் குறிப்பேனாக. முதன்முதல நான் பர்மிங் ஹாமுக்கும (Birmingham) மான்செஸ்டருக்கும போனேன். பாமிங்ஹாமைத் தலைப்பட்டணமாயுள்ள ஜில்லா, ஷெபீல்டு, கவனடீ, மான்செஸ்டர், லீவர்பூல், பர்க்கனஹெட் (Sheffield, Coventry, Manchester, Liverpool, Birkenhead) என்னும் இவை சோந்த பிரதேசம் கருங்கோட்டம் (Black-Country) எனப்படும் இது பிரமமாண்டமான கமிய சாலையாகும். ஆயிரக் கணக்கான பட்டடைகளின் புகைப் போக்கிகள் உயர்ந்து நின்று பயங்கரமான கரீகாலகளாகப் புகையை வானத்தில் வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் இந்நதப் பிரதேசத்து வானம் பெருமபாலும் எப்போதுமே கனனங்கரேலென கறுத்திருக்கும்; பலநாள தொடர்ச்சியாக நிஜமான வானத்தைக் காண்பதரிது இப் பட்டடைகளே இவ்கிலாந்தின் வளமைக்கும் வாததகத்திற் கும செலவததிற்கும் ஆதாரமாகும், அன்றியும், இவையே இவ்கிலாந்துக்கு வேண்டிய பொருக்கருவிகளைச் செய்து கொடுக்கின்றன. வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பண்டக்கால்களாக இருக்கின்றன, உளநாடுக்கு வேண்டிய பொருட் களஞ்சியங்களாகவும் இருக்கின்றன.

இவ்வுசு செய்யப்படுகிற எஃகுச் சாமான்கள், பருத்தி நூலாடைகள், பீங்கான பண்டங்கள், மோட்டார் வண்டிகள், யந்திர

வகைகள் ஆகிய இவை பாதி உலகம் பரவி யிருக்கின்றன, ஆனால், இப்பட்டடைகளில் வேலை செய்யும் ஆட்கள் கஷ்ட ஜீவனம் செங்குராகள். பிரபலம் வாய்ந்த டிரேட் யூனியன்கள், போ கிள்ட்கள் (Trade Unions, Labour guilds) முதலான தொழிலாளர் சங்கங்கள் ஏற்பட்ட பின் இவர்கள் ஊருக்கு உழைக்கும் கருவிகளாகிய கைகளாகவே யல்லாமல் முக்கியமானதாகிய 'சிரசு' எனவும் 'இருதய'மெனவுமே மதிக்கப்படுகின்றனா இந்தப் பட்டடையாட்கள் வரக்கடைசியில் ஆபிரக கணக்காக வெளியேறிக் குடித்து குடமானமடிக் பிளாக் பூலு Black pool க்ருப போவதைக் காண்பது மகிழ்வான காட்சியாகும். இவர்களெல்லாரும முன்பின் பாராமற் செலவு செய்கிறவர்கள் ஒருவரத்திற்குரிய இன்பப்போகங்களை ஒருநாளில் அனுபவிக்க ஆவலுள்ளவர்கள், சரணுகுணம் மிக்கவர்கள், அறிவுக் கூமையுடையவர்கள்; இவர்கள் குமபல குமபலாக ஆணும் பெண்ணும் நெருங்கி நெகிழ்ந்து கல்லலவெனச் சந்தடி செய்துகொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் பட்டணவாஸிகளைப் போலவல்ல. பட்டணவாஸிகளோ நாகரிகப் பாங்குடையவர்களாகவும் லலித கலாபிமானிகளாகவும் இருப்பார்கள். அவர்களாவா திரள் திரளான வாத்தகசாலை புதவியாட்களாகவும் டைப்படிக் கும பெண் குமாஸ்தாக்களாகவும், சுசஜீவனம் செய்து யதேச்சையாகவிவகரிக்கும் பெருமக்களுமே அவர்கள் பிரைட்டன், ஈஸ்ட்போன், டாக்கவோரி, போன்மவுத் (Brighton, Eastbourne Torquay or Bourne-mouth) எனனுமிடங்களிற் காணப்படுவார்கள்.

பிலாக்பூ (Blackpool) லிலுள்ள 400 அடி உயரமான கோபுரத்தினமீது ஏற எனக்குப் பிரியமில்லை. விடாற்றிற்கு வந்திருந்த பட்டடையதிகாரியொருவன் எனனைப் பார்த்து, 'வாரும, மேலே ஏறுவோம்' என்றான். பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு நான் அவன் பின் சென்றேன். கீழே இறங்கி வந்தபின்

‘இதைப் போன்றது இந்தியாவில் ஏதேனும் இருக்கின்றதோ?’ என அவன் வினவினான். குதுப்பினர் ஸ்தூபியும் கோவிற்கோபுரங்களும் இருக்கின்றனவெனப் பதில் சொன்னேன். அவன் ஆச்சரியப்பட்டான். அப்படியானால் இந்தக் கோபுரத்தின்மீது உடனே ஏறாமல் ஏன் அண்ணாந்து வாய்திறந்து பார்த்துகொண்டிருந்தீர்’ என வினவினான் ‘எங்கேனும் ஒரு கோபுரம் இருந்தால், ஒரே குன்று இருந்தால், அதை ஏறிப் பாராகின்றோம். அப்படிப்பட்டவை எண்ணிறந்தவையிருந்தால் ஏறிப் பாராக வேண்டுமெனனும் ஆர்வம் இல்லாமற் போகின்றது’ என்று பதில் சொன்னேன்.

அந்தக் கருங் கோட்டத்தைவிட்டு ஏரிக் கோட்டத்திற்குப் போனது (Lake Country) இனிய மாறுபாடாய் இருந்தது. இங்கிலாந்தின் ஏரிக் கோட்டம் எனப்பது (Cumberland and Westmoreland) கம்பாலாந்திலும் வெஸ்ட்மோலாந்திலும் உள்ளது. அங்கே அழைத்தியும் அழகும் மனோஹரத்தன்மையும் சூழிகொண்டுள்ளன. வெயில் படிந்து சிறந்து விளங்கும் இதழையிய ஏரிகளைப் போலவாவது, உறைபனிமூடிய சிகரங்கள் வாய்ந்த மலைகள் சூழ்ந்து அச்சமுறுத்தும் சுவிஜ்ஜாலாநது ஏரிகளைப் போலவாவது, ஸ்காட்லாந்திலுள்ள கம்பீரமான ஏரிகளைப் போலவாவது இங்கிலாந்து ஏரிகள் இருப்பதில்லை டோவன்ட்வாடா (Derwent water), திரல்ஸ்மீர் (Thirlsmere), உல்ஸ் வாடா (Ulls water), கிராஸ்மீர் (Grasmere), விண்டா மீர் (Windermere), பிரதாஸ்வாடா (Brothers water) எனப்பவை அல்ல அங்கில ஏரிகளுக்கு உதாரணமாக; அவை நம் நாட்டில் நீர்ப்பாசனத்திற்காக உள்ள பெரிய குளங்களைக் காட்டிலும் பெரியவை அல்ல; ஆனால், நம்மூர்க் குளங்களைக் காட்டிலும் செவ்வையாக வைத்துப் பாலிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் நம்மூர் ஏரிகளைக் காட்டிலும் இரமயியமாயத் தோன்றுகின்றன. நம்மூர் நாய்களைக் காட்டிலும் அங்கிலத்து நாய்கள் அழ

காகக் காணப்படுகின்றனவல்லவா? நமது களியாட்டுக் களங்களைக் காட்டிலும் அங்கிலத்தக களங்களும் மரச்சாலைகளும் அழகாகத் தோன்றுகின்றனவல்லவா? இத்தலியிலும் சுவிஜ்ஜாலாநதிலுமுள்ள ஏரிகளைப் பார்த்த இந்தியாகளுக்குச் சாமானியமான இங்கிலாந்து ஏரிகள் பஞ்ச பக்ஷய பரமான்னங்களைப் புசித்தபின் லெறுஞ் சோறுபோல இருக்கும். ஆனால், இவ்வேரிகளினணடை ஒருவன் நெடுநேரம் இருந்து பார்த்து அவற்றின் அழகையும் அனுபவித்து அவைகளின் மீது பிரியங்கொள்வதற்காகும்.

ஏரிக்கோட்டத்தினின்று யாகஷ்ய (Yorkshire) ருக்குப் போனேன அங்கே ஒருபுறத்தில் விஸ்தாரமான புல்லெளிகளும் அமைதியான பள்ளத்தாக்குகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. மற்றொரு புறத்திற் கமமிய சாலைகள் நிறைந்த பட்டணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளினின்றெழும் ஓசை காதைத் துளைக்கும். யாக் (York) பட்டணத்திலும் வேறு இடங்களிலும் முற்காலத்தில் ரோமாகளால் எழுப்பப்பட்ட மதில்களைக்கண்டேன். பொடிப் பொடியாக உதிர்ந்து போகும் நிலைமையிலுள்ள அந்தச் சுவா்களை அங்கிலத்தவர்கள் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாத்து வருகிறார்களென்று பார்த்து அதிசயித்தேன். இந்தியாவிலோ, பண்டைக் காலத்துக் கோவில்களும் மசூதிகளும் சிதைவுறாமல் முழுமையாயிருப்பினும் அவைகளைப் பாழ்பட, சின்னங்களுக்கு முன் வரையில், கவனிக்காமல் விட்டிருந்தார்களே அறிவிலலாத கிராமத்து ஜனங்கள் அவ்வாலயங்களின் சுவாக் கற்களைத் திருடிக் கொண்டு போய் வீடுகள் கட்டவும், மாட்டுத் தொழுவங்கள் அமைக்கவும் கொண்டு போனார்கள் சாஸனங்கள் வரையப்பட்ட கற்றுணடுகளைக் கொண்டுபோய் மசாலையரைக்கும் அடமிக் கற்களாக உபயோகிக்கலானார்கள். அமுலயமான (விலைமதிக்கவொண்ணாத) பனையேட்டுப் புத்தகங்களை அடுப்பெரிக்க உபயோகித்துச் சாம்பரக்கிணர்கள். (York) யாக் பட்டணத்திலுள்ள பெருந்

தேவாலயம் கம்பீரமாய் இருக்கின்றது. அது போலவே (Carlisle) காலிஸ்லேயிலுள்ளதும் மகத்தான கட்டடமே; அகில பயங்கரமான பழைய சிறைச்சாலை ஒன்று இருக்கின்றது. அது பெங்களூரில் திப்புவின சிறைச் சாலையைப் போன்றிருந்தது.

உண்மையில் அந்நாளிற் சிறைச் சாலைகளென்பன சித்திர வதைச் சாலைகளேயாகும்; தேகத்திற்கும், மனத்திற்கும், ஆன்மாவிற்கும் எவ்வளவு வருத்தமுண்டாக்க முடியுமோ அவ்வளவும் அங்கே இருக்கும் கீழநாட்டிலும் மேல் நாட்டிலும் சிறைச்சாலைகள் அப்படிப் பட்டவைகளாகவே இருந்தன. பண்டைக்காலத்துப் பெருமையை மிகச் சிறப்பாகச் சிலா கொண்டாடுகிறார்கள், அப்போது எல்லாம் வெகு நோமையாகவும் நீதியாகவும் நடந்தன வென்பார்கள், துன்பமே இருக்கவில்லை என்பார்கள், கொடுமையே இல்லை யென்பார்கள், அப்படிப் பட்டவர்கள் காலிஸ்லேயிலும் பெங்களூரிலும் இருந்த சிறைச்சாலைகளை நினைத்துப் பாப்பார்களாக; வேலஸின் (Wallace) உடம்பைத் துண்டு துண்டாக நறுக்கி அதனுண்டுகளைப் பற்பல பட்டணங்களுக்கு எட்வார்ட் (Edward) எனும் அங்கில அரசன் அனுப்பிக் காட்டியதையும், இந்தியாவில் முகம்மது பீன் டோக்லாக எனும் முகம்மதிய அரசன் தனக்கு விரோதமாகக் கல்குச் செய்தவனொருவனுடைய தலையைச் சமைத்து அவனுடைய தாயாருக்கு அனுப்பியதையும், இங்கிலாந்தில் ராஜ குமாரர்களைச் சிறையிலடைத்துக் (Tower) கொன்றதையும், இந்தியாவில் எண்ணிறந்த இராஜகுமார சிசுக்கள் கொலைபுண்டதையும் நினைத்துப் பார்த்தபின் தங்களுடைய அறிவேகமான கொள்கையை அவர்கள் மேற்கொள்வார்களாக

காலிஸ்லே (Carlisle) யிலிருந்து ஸ்காட்லாந்துக்குப் போனேன். காடாயிருந்த பழைய எல்லைப் பிரதேசத்தைக் கடந்து சென்றேன். பழைய பிரபுக்கள் கடடிவைத்த புராதனமான தூக்கங்கள் அங்கே உள். அந்தப் பிரபுக்கள் இந்தியாவின் வட

மேற்கு எல்லைப் புறத்து ஸ்வதந்திரமான மலைகுழுக்களைப் போலக் கொள்ளையிற் பிரியமுள்ளவாகள்.

ஸ்காட் (Scott) எனனும் தூலாசிரியா ஸ்காட்லாந்து தேசத்து உயாதரைகளையும் தாழ்தரைகளையும் (Highlands & Lowlands) பற்றி அநேக கதைகள் எழுதி யிருக்கிறார். அவை களைப் படித்திருந்தமையின, அததேசத்தின் மீது எனக்கு ஒரு விதமான ஆசை எப்பொழுதுமே உண்டாயிருந்தது ஸ்காட்லாந்துக் காரருக்குள்ள பொருளாசை, நளின ரஸமின்மை, 'விஸ்கி' சாராயப் பிரியம் ஆகிய இவைகளைப் பற்றி அநேக வேடிக்கையான கதைகளும் கேட்டிருந்தேன். அதனால் இந்தப் பெரிய ஜாதியா ரைப்பற்றி ஒருவிதமான விநோத அபிப்பிராயம் எனக்கு ஏற் பட்டிருந்தது இந்தக் கதைகள் நன்றாக இருக்கின்றனவாயினும், இவை உண்மையென நம்மவர்கள் கொள்ளாதிருக்கும் பொருட்டு அவற்றிற் சிலவற்றை இங்குக் குறிப்பேடுக அவை உண்மை யாயிருக்குமென நம்பத்தகாத அளவு நன்றாயிருக்கின்றன. கீழ்க் கண்ட கதைகள் ஸ்காட்லாந்துக்காரருடைய பிசுண்டத்தனத்தைக் குறித்தனவாகும்.

அங்கிலத்தவனொருவனும் அவனது நண்பனை ஸ்காட்லாந் துக்காரனும் ஏக்காலத்தில் மொட்டந்தலையினராயினா மயிர முளைக்கச் செய்வதாக பிரகடித்துக்கொண்டிருக்கிற வைத்தியர்கள் பலருக்கும் அங்கிலத்தவன் பெரும் பணம் செலவிட்டுப் பாரத் தான். ஸ்காட்லாந்துக்காரனோ, தான் உபயோகித்துக் கொண்டிருந்த சீப்பையும் தூரிகையையும் (Brush) உடனே விற்பது, அந்தப் பணத்தை வட்டிக்குப் போட்டான்

ஸ்காட்லாந்திலுள்ள பெரிய வியாபாரக்கிடங்கில வேலைசெய்து கொண்டிருந்த குமாஸ்தா ஒருவன் தன் யஜமானனை நோக்கி, 'ஐயா, எனக்குச் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். மூன்று போ வேலையை நான் செய்கிறேன்' என்று சொன்னான். அதற்கு

யஜமானன், 'உனக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கமுடியாததைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன். ஆனால், மற்ற இருவர்களுடைய பெயரைச் சொல் அவர்களை உடனே வேலையினின்று நீக்கிவிடுகிறேன்' என்று சொன்னான்.

சுவம் சமப்போனொருவன் தனது விவாகத்தின் 25ம் வருஷத்தைக் கொண்டாடினான். அவ்விருந்துக்கு வந்திருந்தவர்களெல்லாரும் நீடுழிவாழ வேண்டுமென வாழ்த்தி அவன், அப்பேட்டையில் அத்தினத்திறகடுத்தபடியாகச் சாகிதவரை இலவசமாக அடக்கம் செய்வதாகச் சொன்னான் உடனே ஒரு பெரிய வெடிச்சத்தம் கேட்டது ஸகாதலாந்துக்காரனொருவன் தனனைத் தானே சுட்டுக்கொண்டு செத்தான்.

ஸகாடலாந்துக்காரர் நான்கு சகோதரர்களுள் ஒருவன் அமெரிக்காவுக்குப் போய், 25 வருஷங்களுக்குப்பின் பெருந்திரவியத்துடன் திரும்பிவந்தான் மற்ற மூன்று சகோதரர்களும் அவனை ரெயிலவே ஸ்டேஷனில் எதிர்கொண்டு அழைத்தனர். அவர்கள் மூவருக்கும் ஒரு முழநீளம் தாடி வளர்ந்திருந்தது. 'இங்ஙனமேன மீசைபுர தாடியும் வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்று அவன் கேட்டான். 'நீ புறப்பட்டுப் போகையில் செஷ்ளரக் கத்தியைக் கொண்டுபோய் விட்டாயே' என்று அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள்.

அபோடோனியரிருவர்(Aberdonians) மீன் பிடிக்கப் புறப்பட்டனர். எவனுக்கு மீன் முதன முதல கிடைக்கிறதோ அவன் மற்றவனுக்கு ஒரு விருந்து அளிப்பதாக இருவரும் ஒப்புக் கொண்டனர். 4-மணி நேரம் தூண்டில் போட்டும அவர்களிலே வருக்கும் மீன் கிடைக்கவில்லை. அப்போது அவர்களில் எவனும இரை குத்தாமல் தூண்டில் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறுமென்று இருவரும் கண்டு பிடித்தார்கள்;

ஸ்காதலந்துக்காரர் தரும் குணம் பழகும் பொருட்டே பார் திருகு (Farthing) என்னும் நாணயங்கள் முதன் முதல அச்சிடப் பட்டன.

ஸ்காதலந்துக்கார னொருவன் வழக்கமாகப் போகும் மாதா கோவிலில் (Kirk) வசூல் செய்யும் உணடிப் பெட்டிகளுள், ஒரு 'பென்னி' என்று நினைத்து 'அரை கிரௌன்' நாணயத்தைப் போட்டு விட்டான். தான் செய்த பிழையைப் பின்னாத தெரிந்து கொண்டு அந்த நஷ்டத்திற்கு ஈடு செய்யும் பொருட்டு இனி ஆறு மாதம் வரையில் சாச்சுக்குப் போக்க கூடாதென நினைத்தான். ஆனால், அவ்வாறு 'சாச்சு'க்குப் போகாதிருப்பின அங்கே அவன் உட்காரும் இடத்திற்கு வாரந்தோறும் கொடுக்க வேண்டிய 2 'பென்னி' வீதம் வாடகைப் பணம் வீணாய் போமே எனனும் எண்ணம் உண்டாயிற்று ஏக்கமுற்று அவன் ஹா! கோவிலில் நமது மூத்தோன் சொல்லிய தாம் சங்கடங்களுள் இஃது ஒன்றாகும்' என்று தன் மனைவியிடம் சொன்னான்.

அபாடனி (Aberdeen) லிருந்து லண்டனுக்கு வந்திருந்தவ னொருவன் தின்பதற்காகக் கொஞ்சம் ரொட்டி வாங்கினான். ரொட்டிகுச் சுவை யூட்டுவதற்கு 'ஜாம்' (Jam) என்னும் பழவகைத் துவையலொன்று வாங்கிச் சோதனக் கொளவாகன. 'ஜாம்'(jam) என்னும் அங்கில மொழிகு 'முரப்பா' என்று அர்த்தம். 'நெருக்கத்தில் நசுங்குதல்' என்னும் அர்த்தமும் அம்மொழிகு உண்டு. 'பிககா டிலலி சாகஸ்' என்னும் இடத்தில் ஜன் நெருக்கம் அதிக மென்பதைக் குறிக்கும் பொருட்டு, அங்கே வேண்டிய மட்டும் டிராபிக் ஜாம் (Traffic Jam) இலவசமாகக் கிடைக்குமென்று சொல்லக்கேட்டு அவ்வபாடன்காரன் அங்கே போனால் தன் ரொட்டிகு வேண்டியவளவு 'ஜாம்' இலவசமாகப் பெறலாமென்றெண்ணி 'பிககா டிலலி'க்குப் போனான்.

டொனால்டு (Donald) என்பவன் பாதிரியாரைப் பார்த்தது 'சென்ற ஆதிவாரம் செட்டான நிர்வாகத்தைக் குறித்து நீங்கள் செயத பிரசங்கம் மிக்க வீரியம் வாய்ந்தது.' என்று சொன்னான்.

பாதிரியார்—அதனால் உமக்கு நனமை யுண்டாயிற்றென்று சந்தோஷிக்கிறேன்.

டொனால்டு—உண்மையில் நான் நலமடைந்தேன். பிஷ்பா பாதிரியரத்தில் ஓர் ஆறு பென்னிக் காசு போட்டிருப்பேன். ஆனால், செட்டாயிருக்கவேண்டுமென்று நீங்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லிய வராததையைக் கேட்டபின் ஒரு பென்னி போட்டு விட்டு ஐந்து பென்னி மிச்சம் பிடித்துக் கொண்டேன்

ஸகாதலாநதான்—“என்னைக் கோடிசுவரனுக்குவதானால், ஓர் யிரம் பவுன் கொடுப்பேன்.”

லாபம் வைத்து யூதன் ஒருவனுக்கு விற்கும் நோக்கங் கொண்டு ஸகாதலாநதானிடம் ஒரு பொருளை வாங்குகிறவனே உத்தம பாவனை யுள்ளவன்.

அனாதாசிரயத் தலைவன் அவ்வாசிரயத்திற்கு ஏதேனும் அனுப்புமபடி ஓர் அபாடோனியப் பெரிய மனிதனுக்குக் கடித மெழுதினான். அவ்வபாடோனியன் இரண்டு அநாதப் பிள்ளைகளை அனுப்பினான்.

நான் ஸகாதலாநதுக்குப் போய்ப் பார்த்ததில், அங்கிலத்தவரைப் போலவே ஸகாதலாநதாரும் விருந்தோம்புவதில் மிக்க பிரியமுடையவர்கள், அவர்களைப் போலவே பிறர் பொருளை இச்சிக்காதவர்கள், ஆண்டரு கார்னேஜி (Andrew Carnegie) எனலும் ஸகாதலாநதுக்காரர் அங்கிலத்தவரெவரினும் அதிகமாகத் தருமத்திற்காகத் திரவியம் விரியோகித்திருக்கிறார், குடும்பக்காணத்தான வருசுகள் சூதுகாரன எனலும் இழிசுடும்

எவ்வளவு பொருந்தாதோ அவ்வளவு அபாடன்காரன லோபி, அல்லது, பிசுணன், பணவிஷயத்தில் இழிவழக்கன என்னும் பெயரும்பொருந்தாது-என்று தெரிந்துகொண்டேன். அஃதெல்லாம் அவ்வனமிருப்பினும், தமிழ் நாட்டிற்கு கோமட்டி எப்படியோ அப்படி பிரிட்டனுக்கு ஸகாதலாந்தான கோமட்டியெனத் தக்கவன்; பணவிஷயத்தில் அவன் வெகு ஜக்கிரதையாக இருப்பவன்; தன் ஜாதிப் பாங்கையும் அபிமானத்தையும் மிக பாராட்டுகிறவன்.

ஸகாதலாந்தில் தாழ்த்தரை என்றும் உயரதரையென்றும் நிலம் இருபாகுடைத்தென்று சொன்னோமல்லவா அவற்றுள் எந்நாட்டுக் காரனாயினும் தன் கையின்கீழ் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமாயின் மற்றவர்களை நீக்கி ஸகாதலாந்துக் காரனையே பொறுக்கி யெடுத்துக்கொள்வான்; அவன் ஸகாதலாந்து, நோவாஸ கோஷியா (Nova Scotia), இந்தியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய எந்நாட்டில் அவன் அதிகாரஸ்தானம் வகித்தபோதிலும் அவ்விடத்தில் தன் தேசத்தானையே தேடி வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்வான்

ஸகாதலாந்துக்கு ஸவாதிபத்தியம் (Home Rule Bill) கொடுக்கவேண்டுமென்னுமொரு மசோதா காமன்ஸ் சபையில் (House of Commons) கொண்டுவரப் பட்டபோது அங்கிலத் தவறொருவன் எழுந்த 'இந்த மசோதா சட்டமாகக் கூடாதென்று தடுக்கிறேன். இது சட்டமாயின் நமது சாமராஜ்யத்தை நமக்காக யா பரிபாலிப்பார்?' என்றான். அங்கில ஜாதியைவிட ஸகாதலாந்து ஜாதியே உயர்வானதென்று ஸகாதலாந்தார நினைத்துக் கொண்டிருப்பது உண்மையே. 'அங்கிலத்தவனாய்ப் பிறந்தேன், அங்கிலத்தவனாவே இறப்பேன்' என்று அங்கிலத்தவறொருவன் கூறியபோது, உடனிருந்த ஸகாதலாந்துக்காரன் அவனை நோக்கி, 'அடா! அடா! உனக்குப் பெருநோக்கு இல்லையா?' என்று கேட்டான்.

ஸ்காதலாந்துக காரருக்குச் சரஸகுணம் இல்லையென்றும் தமாஷ் பிரியம் இல்லையென்றும் நினைக்கிறார்கள். உண்மையில் அப்படி இல்லை. ஆனால், ஒவ்வொரு நாளினதையும் அவர்கள் கொண்டாடுவதில்லை, சமதகாரமில்லாத நாளினச் சொல்லைக் கண்டு மகிழ்வதும் இல்லை. சீழ்க்கண்டவை ஸ்காதலாந்துக் காரருக்குள்ள நாளினப் பிரியத்தை நன்கு காட்டும்:—

ஸ்காட்டு மாணவனை நோக்கி இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயா “ஜான் மாகடாவிஷ், (John Mac Tavish) உன் வாய திறந்திருக்கிறதே!”

“நானே அதைத் திறந்துகொண்டேன்” என்று ஜான் (John) மாசிலலா மனத்தோடு சொன்னான்.

மாகடூகல் (Mac Dougall) என்பவன் ஸினிமா டிக்கட் ஆபிஸுக்குப் போய், “விநோதக்காட்சி வரியைத் திருப்பிக் கொடும்” என்று கேட்டான்.

டிக்கட்டு குமாஸ்தா:—“ஏன்”

மாகடூகல் (Mac Dougall):—“நான் உள்ளே போயப் பார்த்ததில் விநோதம் ஒன்றும் காணவில்லை”

ஸ்காதலாந்துக்காரனொருவன் விகாரமான ஸ்திரீயொருத்தியை விவாகஞ் செய்துகொண்டான். அவன் புரோகிதரை நோக்கி “உமக்கு நான் இதற்காக எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும?”

புரோகிதன்.—“அதற்கு உன்னுடைய மதிப்பு என்ன?” ஸ்காதலாநதான நாணமுற்று, புரோகிதனைப் பார்த்துக் கண்ணைச் சிமிட்டிக்கொண்டு ஒரு ஷில்லிங்கை எடுத்தது அவன் கையில். கொடுத்தான். புரோகிதன் அந்த ஷில்லிங்கையும் மணமகளையும் திருமதிப் பார்த்துவிட்டுக் கம்பீரமாக 11 பென்னியை வாபஸ் கொடுத்தான்.

லூயி என்னுந் தீவில் (Isle of Lewis) அங்கில வாத்த மாண்பு பத்திரிகைக்காரனொருவன் ஒரு கிழவியைப் பார்த்து “லண்டன் பத்திரிகைகள் இந்த ஊருக்கு வருகின்றனவோ?” என்றான்.

“இலை” என்று அவள் மறுமொழி கூறினாள்.

“அப்படியானால், லண்டனில் என்ன நடக்கிறதென்று உங்களுக்குத் தெரியாதே” என்றான் அவன்.

“அஃது அங்கனமேயாம். ஆனால், இங்கு என்ன நடக்கிறதென்று லண்டன்காரருக்குத் தெரியாதே” என்று அவள் சாந்தமாகத் திருப்பிச் சொன்னாள்.

அங்கிலத்தானொருவன் காட்டுக்கோழி வேட்டையாடப் போனான். அவனுக்குச் சுடத் தெரியாதென்பது பிரசித்தம். பெட்டைக்கோழியொன்று தென்பட்டது. அவனுக்கு வழித் துணையாய்போன ஸ்காட்லாந்துக்காரன் அதைச் சுடுமபடி அவனுக்குச் சொன்னான்.

அஃது ஒரு குடியானவனுடைய பெட்டைக்கோழியல்லவா வென்று அங்கிலத்தவன் கேட்டான். “அதனால் வித்தியாசம் வராது” என்று வழிகாட்டி பதில சொன்னான்.

மான் வேட்டையாடுவதற்குச் சுடத்தெரியாத அங்கிலத்தவனொருவன் இரண்டு ஸ்காட்லாந்துக்காரரைத் துணைகொண்டு போனான். ஹாமிஷ் (Hamish) என்பவனை நோக்கி டோனால்ட் (Donald), ‘அவனுக்குச் சரியாகக் சுடத்தெரியவில்லையே நாம் என்ன செய்கிறது?’ என்று வினவினான். ‘நாமிருவரும் இவனுக்கு இருபுறத்திலும் இருப்போம் அப்போது இவன் நம்மில் ஒருவரை மாதிரியே சுடுவதற்காகும்’ என்று ஹாமிஷ் சொன்னான்.

அமெரிக்கா கோடசுவரனொருவன் கெய்தனஸி (Caithness) லிருந்து வந்தவனொருவனை நோக்கி, ‘எவ்விடத்திலிருந்தும் உங்கள்

உளர் அநேக மைல தூரம் இருக்கின்றது. சுற்றுப்புரத்தில் 100-மைல வரையில் உங்களுக்கு டாக்டரே இல்லை. நீயாவது, உன் மனைவியாவது, மக்களாவது நோய்ப்பட்டால் என்ன செய்வீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

‘டாக்டர் உதவி இல்லாமல் இயற்கை முறைப்படியே நாள்கள் இறப்போம்’ என்று அவன் பதில் சொன்னான்.

அங்கிலாப் பிரபு ஒருவன் ஸ்காட்லாந்து மேட்டுத் தரையிலிருந்து வந்த நாசுவரக்காரனொருவன் வாசித்த வாததியத்தைக் கேட்டுச் சந்தோஷித்து, ‘உங்கள் வாததியம் எனக்கு இனிமையாயிருக்கின்றது. உங்களுர் நாசுவரக்காரனொருவனை நான் வைத்துக்கொள்ளப் போகிறேன்’ என்று சொன்னான்.

எப்படிப்பட்ட வாததியக்காரன் வேண்டுமென்று டோனால்ட் (Donold) கேட்டான்.

‘உண்பைப் போன்றவன் ஒருவன்’ என்று பிரபு கூறினான்.

‘உமமைப் போன்ற பிரபுவை எப்பொழுது வேண்டுமாயினும் கண்டுபிடிக்கலாம். என்னைப் போன்ற வாததியக்காரனைக் காண்பது அரிது’ என்று டோனால்ட் சொன்னான்.

கீழ்க் குறித்தவை வழக்கமாயுள்ள ‘விஸ்கி’ சாராயக் கதைகளுட சிலவாம்.

மாண்களைப் பின்பற்றி நெடுநேரம் அலைந்த பின் ‘ஹாமிஷ்’ எனப்பவன் ‘டோனால்டை’ நோக்கி, உணவுப் பண்டங்கள் வாங்கி வரச்சொன்னான் அவன் 12 புட்டி ‘விஸ்கியும் ஒரு பொங்கு ரொட்டியும் வாங்கிக்கொண்டு போனான். அவன் வாங்கிவந்த சாராயப் புட்டிகளையெல்லாம் துடப்பமாக ஆராய்ந்துப் பார்த்து ஹாமிஷ், ‘அந்த ரொட்டியை என்ன செய்கிறது’ என்று கேட்டான்

நோய்கொண்ட ஸ்காதலந்துக்காரனொருவனைப் பார்த்தது, டாக்டர், 'நன்றாய்த் தூங்கினாயா?' என்று கேட்டான்.

வீட்டில் 'விஸ்கி'யை வைத்துக்கொண்டு நான் எப்படித் தூங்குவதற்காகும்?' என்று பதில் சொன்னான்.

ஸ்காதலந்துக்காரனொருவன் ஒருநாள் இரவு மது மயக்க மினறி ஸவஸத் புத்தியோடு வீட்டுக்குப்போனான், அவனுடைய நாய அவனைக்கடித்தது.

அங்கிலத்தவரைக் காட்டிலுமேனும் ஐரிஷ்காரரைக்காட்டி லுமேனும் ஸ்காதலந்துக்காரர் பெரிய குடிகாரர்களானது. இங்ஙனம் ஸ்காதலந்துக்காரரைப் பரிகாசம் பண்ணுகிற வெள்ளைக்காரரைக் காட்டிலும், ஸ்காதலாந்திலிருக்கும் போது, அவ்வூரானவனும் அதிகமாகக் குடிப்பதில்லை.

எடின்பரோ (Edinburgh) எனபது கம்பீரமான பெரிய நகரம். அதிலுள்ள கோட்டை சரித்திரப் பிரசித்தமானது, விசித்திரமானது; அங்குள்ள யூனிவர்ஸிடி வைத்தியக் கலவிக்காகப் போ பெற்றது. அங்குள்ள மிருகசாலை நோத்தியாய் இருக்கின்றது. அங்குள்ள ஹோட்டல்கள் உலகத்திலுள்ளவைகளுள் பரிசுத்தமானவை. ஸ்காதலாந்து தேசத்திலெல்லாம் வழக்கமாயிருப்பதுபோல எடின பரோவில் ஆகிவாரத்தை விரத்தினமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். சமைத்த சாப்பாடு அன்றைய தினம் வேண்டுமென்றால் அதற்கெனத் தனியே ஏற்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால், மது வாக்கங்கள் விஷயத்தில் அப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் இல்லை.

அங்குள்ள ஏரிகளையும் மேட்டுத் தரைகளையும் பார்த்தகாட்சி இன்னும் என மனதை விட்டுநீங்கவில்லை. லாக்லெமண்ட், லாக் காட்ரின், லாக்டே, லாக்நெஸ் (Loch Lemond, Loch Katrene, Loch Tay, and Loch Ness) எனனும்

ஸகாதலாந்து ஏரிகள் பயங்கரமாகவும் விபரிதமாகவும் மனத்தை உறுததுகின்றன. கடைசியாகச் சொல்லிய லாக் நெஸ் (Loch Ness) என்னும் ஏரியில் பினதேகமுள்ள பிராணியொன்று இருக்கின்றது. கலிடோனியக் காலவாயிற் (Caldonian Canal) பிரயாணஞ் செயதபோது அனுபவித்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான அனுபவம் இன்வர்ட்நெஸ் (Inverness) விருந்து ஓபென் (Oben) வரையிற போனதில் எனக்கு வாயத்தது. 'இன்வர்ட்நெஸ்' எனபது ஸகாதலாந்து மேட்டுத் தரையின் தலைப்படனம். அது மிக ரமமியமான சிற்றூர் அதில் நெஸ் (Ness) எனனும் நதிநீர்ப்பாயச்சலில் அநேக தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விடத்திலொரு கிழவி மகாத்மா காந்தியைப் பற்றி விசாரித்தாள். அவா எனது அணடை வீட்டுக் காரரென நினைத்தது அவளபேசினாள் அவருக்குப் பிரீதியாக எனக்குப் பசு வின பால கொடுத்தாள். மகாத்மா காந்தியினபெயர் உலகத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாருடைய மனத்தைக் கவாந்திருப்பதும், பாமர ஜனங்களுக்கும் அவரைப்பற்றிப் பெரிய அபிப்பிராயம் இருப்பதும், மூலைமுடுக்குப் பிரதேசங்களிலும் அவருடைய பெயர் தெரிந்திருப்பதும் அதிசயமே. ஆனால், 'இன்வர்ட்நெஸ்' எனபது இப்போது உலகத்தில் ஏதோ ஒரு மூலைமுடுக்கிலிருக்கிற ஊரென்று நான் சொல்லவாவிடலை. அது மூலை முடுக்கிலிருக்கும் ஊரென்று, இற்றை நாட்குரிய நாகரிகம் வாய்ந்த பட்டனம். அப்பாடனும் அதுபோலவேயாம்.

ஸகாதலாந்திலுள்ள மேட்டுத் தரைப் பிரதேசத்தில் 200 வருஷங்களுக்கு முன்னாறு கட்டுக்கடங்காத காட்டு ஜாதியார் வசித்துக்கொண்டு வந்தனர். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் இப்போது நீதியும் நியமமும் ஒழுங்கும் ஒழுக்கமும் வாய்ந்த ஜனங்கள் நிவஸித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் காணும்போது இந்தியாவின் வடமேற்கு எல்லைப் பிரதேத்திலுள்ள முரட்டு ஜாதியாரும் இங்

ஹனம் சீர்திருந்தி ஒருகால் சிறப்புறுவார்களெனத் தோன
றியது

மேட்டுத் தரைநாட்டின ஏரிக்கரையினண்டை உள்ள பள்ளத்
தாக்கில ஹைலாண்டு ஆடுகள் (Highland Cattles) அமைதியாக
நின்று மேயந்துகொண்டிருக்க, அவைகளை அழகிய சிறுமியொருத்தி
பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கும் காட்சி மறக்கத் தக்கதன்று. பென்
னேவிஸ் (Ben Nevis) எனலும் ஊரை ஏரிக்கரையிலிருந்துக
காணும் காட்சியும் மறக்கத் தக்கதன்று. லாக் நெஸ் (Loch Ness)
என்னும் ஏரியிற் பூதாகாரமான கொடியப் பிராணியொன்று
இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள்; அதுவெளிவருமோவென்று
மற்றவர்களைப் போல நானும் சிறிதுநேரம் உற்றுப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தேனாயினும் அதைக் காணவில்லை. நூறுபிரம் வருஷங்
களுக்கு முன்னால ஒருவகைத் திமிங்கலம் இருந்ததாம். அந்தத்
திமிங்கல வாககம் ஒழிந்துபோயிற்று. அதனில இப்போது
பிழைத்திருப்பது இஃது ஒன்றேயென்று சொன்னார்கள். இந்தப்
பிராணி நூறுபிர வருஷகாலமாக ஜீவித்திருக்கின்றதா? எவரும்
சொல்லமுடியாது. அந்தப் பிராணியைக் கண்டுபிடித்தவுடனே
உலகத்தில அங்கங்கே பற்பல அபூர்வமான பிராணிகளைக் கண்டு
பிடித்ததாகச் சொல்லத் தலைப்பட்டார்கள். அப்பிராணிகள் சிறிய
ஒற்றைநண்டு முதற்கொண்டு தரையின்மீது பெரிய பறவைநாகம்
வரையிலாகும். பினதேகிகளைக் காண உலகத்தவர்கள் பிரியப்
படுகிறார்களென்பது உண்மையே!

பெரிய பெரிய ஆசைகள்கொண்டு நான் மரகதத் தீவுக்குப்
போனேன். அயாலாந்தினமீதும் ஐரிஷ்காராமீதும் ஐரிஷ் காளை
களினமீதும், பகடிகளின்மீதும் எனக்கு எப்போதும் பிரியம்
உண்டு.

அந்நொடிகளிற் சிலவற்றை இங்குக் குறிப்பேனாக.

இலெக்டிரிக் விளக்குகள் போடுவதற்கு ‘ஷாணன் ஸ்கீம்’ (Shannon scheme) என்றுமொரு திட்டம் போட்டு முடித்தார்கள். இலெக்டிரிக் கம்பிகளைத் தாங்கும் பெரிய உத்திரங்களின் மீது கீழ்க்கண்ட விளம்பரம் எழுதி இருந்தார்களாம்—‘தொடாதே! தொடாற் சாவு திண்ணம். தொடுகிறவர்கள் தண்டிக்கப்பெறுவார்கள்’.

ஓர் ஏழை ஐரிஷ்காரன் அமெரிக்காவுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தான். உலகத்தில் அவனுக்குள்ள ஆஸ்திரேலியாவும் அவன் அணிந்துகொண்டிருந்த உடுப்பேயாகும். அமெரிக்க விளம்பரம் யொருவன் உடுப்புப் பெட்டியொன்றை அவனிடம் கொண்டு போய், ‘இதை வாங்கிக்கொள்’ என்றான். ‘எதற்காக’ என்று ஐரிஷ்காரன் கேட்டான். ‘உனது ஆடைகளை வைப்பதற்காக’ என்று அமெரிக்கன் சொன்னான். ‘நான் நிர்வாணமாக அமெரிக்கா விற்போய் இறங்குவா?’ என்று ஐரிஷ்காரன் வினவினான்.

ஏழை ஐரிஷ்காரரிருவா சேர்ந்து அமெரிக்காவுக்குப் போனார்கள். ஒரு வன் அபிவிருத்தியடைந்து ஜட்ஜு உத்தியோகம் பெற்றான். மற்றொருவன் மண்பறிகுடம் ஒட்டாகவே இருந்தான். அந்த ஜட்ஜு முன்னாத தாங்களிருவரும் இருந்த நட்பை நினைத்து ஒரு நாள் அவ்வொட்டனைச் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்தான். விருந்து முடிவில் ஒட்டனை நோக்கி ‘ஜட்ஜு, பாட்ரிக் (Patrick) நாம் அயாலாந்திலேயே இருந்தால் ஜட்ஜு பதவி வாய்ந்து நான் உன்னை விருந்தாக்கு அழைக்கவே முடியாதல்லவா?’ என்றான்.

‘ஆனால், பேகன் (Fagon)! நாம் அயாலாந்திலேயே இருந்தால் நீ ஜட்ஜாயிருக்கமாட்டாயே’ என்று அவன் பதிலுசொன்னான்.

1914—18-ல் நிகழ்ந்த கோரமான ஐரோப்பிய மகா யுத்த காலத்தில் டப்ளின் (Dublin) நகரத்தில், ‘உலகம் பார்க்க விருமபு வோ ஐரிஷ் போர்ப்படையிற் சேருங்கள்’ என்னுமொரு விளம்

பரம் அங்கிலததவர் செய்தார்களாம். மறுநாட்காலையில் அவ விளம்பரத்தை மாற்றி, 'மறுவுலகத்தைக் காண விரும்புவோ ஐரிஷ் போலீஸ் படையிற் சேருங்கள்' என்று எழுதினார்களாம்.

பெல்பாஸ்ட் (Belfast) எனலும் பட்டணத்தில் கத்தோலிக் குக கிறிஸ்தவர்களுக்கும் புரோதஸ்தானடு கிறிஸ்தவர்களுக்கும் கலகம் நடந்து கொண்டிருந்தது அத தருணத்தில் வெளியூரி லிருந்து வந்த ஐரிஷ்காரனொருவனைப் பார்த்து, 'நீ எந்தக் கிறிஸ்தவ வகுப்பினைச் சார்ந்தவன்' என்று கலகக்காரா கேட்டனா. கலகிக்கிறவர்களுள் எவரெவா எந்தக் கட்சிக்காரரென்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அவன் இருதிறத்தாரையும் உற்றுப் பார்த்தான். அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்த ஆயுதங்களையும், செங்கற்கட்டிகளையும், தடிகளையும், சிறு கத்திகளையும் பார்த்தான் பெரிய கோடரி வைத்துக் கொண்டு ஒருவன் உக்கிரமாக நிற்பதையுங் கண்டான். 'பெரிய கோடரி வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தக் குல மகனுடைய சாகையைச் சார்ந்தவன் யான்' என்று அவன் பதில் சொன்னான்.

ஐரிஷ்காரனொருவனைப் பார்த்து அங்கிலததவன், 'உங்கள் ஊரில் எலெக்டிரிக் வெளிச்சம் உண்டா?' என வினவினான்

'ஆம், இடியும் மின்னலும் உண்டானால்' என்று மற்றவன் பதில் சொன்னான்;

ஐரிஷ்காரனொருவனைப் பார்த்து அமெரிக்கன், 'அங்கிலததவனுக்கும் ஐரிஷ்காரனுக்கும் வித்தியாசமென்ன' என்று கேட்டான்.

'அவர்கள் பெரிதும் ஒரே மாதிரியே. ஆனால், ஐரிஷ்காரன் கொஞ்சம் அதிகமாதிரி' என்றான் மற்றவன்.

'ஜியார்ஜின் கால் எப்படி ஒடிந்தது' என்று வேலஸ்க்காரன் கேட்டான்.

‘அதோ இருக்கிற படிக்கட்டுகளைப் பார்த்தாயா?’ என்று ஐரிஷ் நண்பன் கேட்டான்.

‘பார்த்தேன்’

‘சரி, ஜியராஜோ அதைப் பார்க்கவில்லை.’

குடிவெறி கொண்ட ஐரிஷ்காரனொருவன் மற்றொரு குடிகாரனைப்பார்த்து, ‘உன்னைப்போல விபரீதமாகத் தோன்றினவனை இப்பொழுதே பார்த்துவந்தேன்’ என்றான்.

‘அதிசயமாயிருக்கிறதே! அது நான்தானென்று நாயிருவரும திரும்பிப்போய் பார்த்து வருவோம் வா’ என்றான் மற்றவன்.

புகை குடிக்கக் கூடாத முதல் வகுப்பு வண்டியிலிருந்த அங்கிலப் பிரபு அங்குள்ள ஐரிஷ்காரனைப் பார்த்து, ‘நான் புகை குடிப்பதற்கு உனக்கு ஆசைப்பம் உண்டா?’ என்று கேட்டான்.

‘நீ தீப்பற்றி எரிவீராயின் எனக்கென்ன போயிற்று’ என்றான் மற்றவன்.

அங்கில நவோதயனொருவன் ஒற்றைக் கண் கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

‘அந்தக் கண்ணாடியை ஏன் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்’ என்று ஐரிஷ்காரனொருவன் கேட்டான்.

‘என்ன அசுடடுக் கேள்வி கேட்கின்றாய். அந்தக் கண் பல வினமாய் இருக்கிறதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?’ என்று, அங்கிலத்தவன் பதில் சொன்னான்.

அங்குனமாயின தலைக்கும ஒரு கண்ணாடி ஏன் வாககிக்கொள்ளக்கூடாது’ என்று ஐரிஷ்காரன் கேட்டான்.

முதல் வகுப்பிலேயே எப்போதும் பிரயாணஞ் செய்யும் அங்கில நவோதயனொருவன், டப்ளின் ஸ்டேஷனுக்கு ரெயில்

வந்தவுடனே அங்கிருந்த சமை கூலிக்காரனைப் பார்த்தது, 'இந்தத் தொடரிலுள்ளவையெல்லாம் இரண்டாம் வகுப்பு வண்டிகளல்ல வென்று நினைக்கிறேன்' என்றான்.

'பயப்படாதேயும். உம்மை நான் ஒரு மூன்றாம் வகுப்பு வண்டியிலேற்றி வைக்கிறேன்' என்று 'போர்ட்டா' பதில் சொன்னான்.

X

X

X

X

லண்டனிலிருக்கும் ஐரிஷ்காரனைப் பார்த்தது அங்கிலத்தவன், 'நீ அயர்லாந்தை விட்டு எத்தனையோ காலமாயிற்றே. இன்னுமேன அதைத் தாய் நாடுனகிறாய்?' என்று கேட்டான்

'உன் தாயை விட்டுப் பிரிந்து நீ எத்தனையோ வருஷங்களாயினும் இன்னும் ஏன் அவ்ளேத் தாய் என்கிறாய்' என்று அவன் திருப்பிக் கேட்டான்.

X

X

X

X

ஐரிஷ் கடலுக் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. இதைக் கடப்பது கடற்கிறுகிறுப்புக்காரருக்கு ஒரு கண்டம் நான் அதற்குத் தப்பித்துக் கொண்டு வந்து விட்டேன். டபளின் எனக்கு மிக ரமமியமாய் இருந்தது. நான்கு கோட்டுகளும், மலைக்கோட்டையும், தெருக்களும் என மனத்தைக் கவர்ந்தன. ஐரிஷ் ஸவதநதிர மாகாணத்திற் போல வேறு எங்கும் இந்தியரை ஆதரவோடு வரவேற்று உபசரிப்பா இல்லை. கத்தோலிகு மடாதிபதியாகிய 'போப்'பின் ராயபாரியை வரவேற்று உபசரிப்பதற்கான கோஷ்டிக்கு டிவலேரா (De Valera) என்பவா இந்திய ஸ்திரீ விததியாரத்தி யொருத்தியை யழைத்துக் கௌரவித்தனராம்; ஆனால், அயர்லாந்து கவானா ஜனரலை அழைக்கவில்லையாம்.

டப்ளினிலிருந்து புறப்பட்டு கார்க்கு (Cork) என்னும் நகரத்திற்குப்போய், அங்கிருந்து பெருமை வாய்ந்த கில்லார்னீ (Killarney) எனனும் ஏரியைப் பாராகப் போனேன்.

இவ்வேரிகள் மேலேரி, நடுவேரி, கீழேரி என மூன்று தரத்தனவாம். இவையெல்லாவற்றிலும் மரமடாந்த அழகிய தீவுகள் இருக்கின்றன. மக்ராஸ் ஆபீ (Muckros Abbey) எனனும் கட்டப் பாழ் நடுவேரிகுட்பாயநதிருக்கிற தரைமுனையில இருக்கின்றது. ஏரிகளின் ஒரெலையில் வராக்கிரி (Boar Mountain) எனனும் மலை இருக்கின்றது. டினிஸ் தீவி (Dinis island) லும் டினிஸ் வாஸ்த (Dinis Cottage) திலும் இனிமையான சிற்றுண்டிகளும் பிரியப்படத்தக்க ஞாபகக்குறிகளும் விற்கப்படுகின்றன. அங்கே நான் ஒரு புராதனமான சிலுவைக்குறி வாங்கினேன். அது திருவாங்கூர் ஸமஸ்தானத்திலுள்ள சிரியன் (Syrian) கிறிஸ்தவர்கள் அணிவது போன்றதாகும். அவ்வேரி ஜலங்கள் சந்திக்கும் இடங்களும் அணைப்பாலமும் பாராக்கத்தக்க அழகிய இடங்களாகும். நடுயேரியிலுள்ள பிசாசின் தீவு (Devils Island) எனனும் தீவு அதன் பெயருக்கு ஏற்றவாறு விசித்திரமாக அமைந்திருக்கின்றது. கீழேரி என்பதே அவ்வேரிகளுக்கெல்லாம் பெரியது.

வராக பிரவாகம் எனனும் மலைவீழ்நாடு 150 அடி நீளமுள்ளது. அது 70 அடி உயரத்தினின்று விழுகின்றது. அதுவரும் வழி முழுவதும் அடாந்த காடு. கிரேட் பிரிட்டனுக்குள் (Great Britain) காடு மிக அடர்ந்த இடம் அதுவே லாங் ரேனஜ் (Long Range) எனனும் நீர்க்கால 4 மைல் நீளமுள்ளது; அது மேலேரியையும் நடுயேரியையும் இணைக்கின்றது. இவ்விருண்டுகளும் இடையில் ஈகில்ஸ் நெஸ்ட் (Eagle's Nest) எனனும் ஒரு வீடு இருக்கின்றது; அது கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 1700 அடி உயரத்திற் கட்டப்பட்டது

விபரீத சித்தம் வாய்ந்த ஐரிஷ் ஜட்ஜு ஒருவர் அதைப் போன்ற Eagle's Nest என்னும் வீடொன்றை விசாகப்பட்டணத் திற்கடுத்த சிம்மாசலம் என்னும் மலைமீது கட்டுவித்தார். கீழேரியிலுள்ள இன்னிஸ்பாலன் (Innisfallen Island) என்னும் தீவு மிக ரமமியமான இடம் அதனழகு அருமையாய் இருக்கின்றது. அதன் விஸ்தீரணமோ 21 ஏக்கர்தான். சித்திரக் காரனுக்கும், செடிநூற்புலவனுக்கும், பிராசீன வஸ்துக்களை ஆராயும் சாஸ்திரிக்கும் இனிமை தரத்தக்க அநேக விஷயங்கள் அததீவில இருக்கின்றன. கீழேரியிலிருந்து பராக்கும்போது காணும் ரோஸ் காஸில (Rose Castle) என்னும் தூக்கம் மிக்க கம்பீரமாய் இருக்கின்றது. கெனமோ ரோ (Kenmare Road) டிலிருந்து பாரததால் கிலலாரனி ஏரிகளின் காட்சி ஆனந்தகரமாய் இருக்கின்றது. மங்காடன மலை (Mangerton Mountain) என பதில பிசாசின் பேலா (Devils Punch Bowl) என்னும் பெயர் வாய்ந்த சிறிய மலையேரியொன்று இருக்கின்றது; அது காட்டாந்த இடம்; மகராஸலீலக் Muckross Lake என்னும் ஏரிக்குமேல் 2000 அடி உயரத்தில் இருக்கின்றது. அதில் மீன்கள் இல்லை யாம், அதன் ஆழம் கண்டுபிடிக்க முடியாதாம், அதன் நீர் பனிக் கட்டி போலச சீதளமாய் இருக்குமாம். நான் அதற்கு ஏறிப் போகவில்லை, அந்நீரிலும் குளிக்கவில்லை.

அங்கிலத்து ஏரிகளுக்களுள் சாந்தமான செளந்தாயமும, இத்தலிய ஏரிகளுக்கூரிய சூரிய கிரணசக்கம் சிறிதும் ஸகாத் லாந்து ஏரிகளுக்கூறிய மாயமும கிலலாரனி ஏரிகளில் அமைந் திருக்கின்றன. இவ்வேரிகளின் கரைகளிலுள்ள ரமமிய ஸ்தலங் களைக்காட்டிலும் விட்டாற்றி கொண்டாடுவதற்கேற்ற உத்தமமான இடங்கள் வேறெங்கும் கிடையா. அங்குள்ள ஐரிஷ்காரர்களோ விருந்தோம்புவதில் விருப்பமும சிரத்தையுமுள்ளவர்கள், சமத் காரமாகப் பேசும் திறமையுடையவர்கள்.

கிலலானியிலிருந்து கலெனகாரிபபு (Glengariffe) க்கும
பானடிரிபே (Bantrybay) டுக்கும போனேன். சர்க்கரைக்கட்டி
மலை, (Sugar - loaf mountain) கலெனகாரிப், கிராம வெலஸ
பிரிஜ் (Glengariffe & Cromwell's Bridge) என்பன பார்ப
பதற்கு இனிமையாய் இருக்கின்றன. கிராமவெலஸ பிரிஜ்
(Cromwell's Bridge) எனலும் பாலத்தைக் கட்ட ஐரிஷ் ஆட்
களைப் பலவந்தப்படுத்திக் கிராம்வெல் (Cromwell) அமிஞ்சி
வேலை வாங்கினான் அதைக் கட்டி முடிப்பதற்கு ஒருநாள் தாமத
மாயின அதற்குத் தண்டனையாக ஓர் ஆளை தூக்கிட்டுக் கொல்வே
னென்று அவர் அச்சுறுத்தினான்.

அதற்குப் பின் லிமெரிக் (Limerick) என்னுமிடத்திற்குப்
போனேன்; அங்கிருந்து காலவேயு (Galway) க்குப் போனேன்.
அதற்குப் பின், டபளினு (Dublin) க்குத் திரும்பிவந்து, புது
வருஷாரம்பத்தைக் கொண்டாடுவதற்காக மணிகளடித்து ஜனந
கள் கூட்டங் கூட்டமாக ஆரவாரிப்பதைக் காணும் பொருட்டு
அங்கே ஒருவாரம் தங்கியிருந்தேன்.

கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகைக்கு முன்தினம் ரஸ்ஸல் (Russel)
எனலும் மகா கவியைப் பார்த்தேன். நூல்களின் குணதோஷங்
களை ஆராய்ந்து கூறுவதில் அவர் வல்லவர். அவர் ரத்கார்
அவெனியு (Rathgar Avenue) என்னுமிடத்தில் இருந்தார்.
அவர் வீட்டுக்கு டெலிபோன் இல்லை. அக்கம்பக்கத்திலுள்ள இரு
புறத்து வீடுகளெல்லாம் பிரகாசமாக தீபங்களினால் அழகாக
விளங்கிக்கொண்டிருக்க அவர் வீட்டு முகப்பில் வெளிச்சமே இல்லை.
அவர் வீட்டில் இல்லையோ வென்றெண்ணினேன். ஆனால், இரண்டு
முறை மணியை யடித்தபின் அவரே வந்து கதவைத் திறந்தார்.
அவர் என்னைத் தம் அறைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய், மாலை
11 மணி வரையிற் பேசிக்கொண்டிருந்தார். இந்தியாவைப்பற்
றியும் இந்திய சமயந்தமானவைகளைப் பற்றியும் மிக்க அனபுடன்

பேசினா. “உமது பிதுரார்ஜித சொத்தை இழக்காதேயும், அதில ஒரு சிறிது பாகததையேனும் இழக்காதேயும் இழப்பிரானால் இந்திய குலத்து ஆவி மங்கிப்போம், இந்தியாவின ஜீவகளை போம். உங்கள இதிகாசப் புராணங்கள் உலகத்திலுள்ளவைகளெல்லாவற்றிலும் புராதனமானவை. அவைகளிற் பொதிந்துள்ள கதைகள் எவ்வளவு அற்புதமானவை!” என்று அவர் சொன்னார்.

“அக்கதைகளுள் உமக்கு அதிகப் பிரியமானது யாது?” என வினவினேன்.

“சகுந்தலா நாடகத்தைக் காட்டிலும் நான் தமயந்தி கதையே என் உளத்ததைக் கிளர்த்தியது. தமயந்தியின் விருப்பத்திற்கு கிணங்கித் தேவதைகள் நிழல் சாராமல், கண்கொட்டாமல், மலர் மலை வாடாமல், பாதம் பூமியிற் படியாமல், நெற்றி வியாக்காமல் வீற்றிருந்த காட்சி என்றென்றைக்கும் மனக்கண்ணினின்றும் மறையாததாகும்” என்று எனக்குச் சொன்னார்.

கேயிலிக் (Gaelic) பாஷையைப் பற்றிப் பேசலானோம். ‘பலவந்தமாக gaelic பயிற்றுவிப்பது உமக்கு ஒப்பிதமா?’ என்று கேட்டேன்.

“இல்லை. பலவந்தம் பாஷையைக் கொல்கின்றது. அவர் இஷ்டம்போல விடால் உண்மையாக அதில் பிரியமுள்ளவர்களே அதனைக் கைக்கொள்வார்கள், பலவந்தம் பண்ணினால் எல்லாரும் கைக்கொண்டு அதனைச் சினன பினன மாகக் கிடுவார்கள” என்று அவர் சொன்னார். இது நமது தென்னிந்தியாவிற்குப் பலவந்தமாக ஹிந்தி பாஷை கற்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள் ஆழ்ந்து ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயமாக.

‘கேயிலிக் (Gaelic) பாஷையடி வேலரா (De Valera) ஏன் தாங்கிப் பேசுகிறார்? பள்ளிக்கூடங்களில் அதைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்திப் பணத்தை ஏன் வீண் செலவு செய்

கிறா? கடை கன்னிகளிற் போடப்படும் விலாசப் பலகைகளின் மீது கெயிலிக (Gaelic) பாஷையிலும் எழுதவேண்டுமென்று ஏன் வற்புறுத்துகிறார்? அவர் செய்கிற நல்ல பிரசங்கங்களெல்லாம் மாத்திரம் இங்கிலீஷிற் செய்கிறாரே' என்று கேட்டேன்.

‘ஒருவனுக்குக் கடவுளினிடம் விசுவாசம் இல்லாமலிருக்கலாம். கடவுள் உளரென நம்பாதிருக்கலாம்; ஆயினும், அவன் தேவாலயங்களைப் பெரிதும் ஆதரிக்கலாம். அவனுடைய கொள்கைகளுக்கு அது சிறிதும் முரணாகாதே’ என்று அவர் பதில் மொழிந்தார்.

பின்பு அவர் ஹடயோகத்தைப்பற்றிப் பேசினார். “சில யோகாப்பியாச முறைகளைப்பற்றிப் புத்தகங்களிற் படித்தேன். அவைகளைப் பரீக்ஷித்துப் பாராதேன். மூன்று நாளில் என் மூக்கு முனையில தீ எழக் கண்டேன். அது நிஜமான நெருப்பே. பெரிய பயம் பிடித்தது நான் யூனிவர்ஸிடியிலுள்ள சமஸ்கிருதப் புலவரைக் கேட்டேன். அவ்வப்பியாசத்தை விட்டுவிடுமபடி அவர் எனக்குச் சொன்னார். சரியான குருவொருவர் அணடையிலிருந்து வழிகாட்டினாலன்றி அவ்வப்பியாசங்களை மேற்கொள்ளக் கூடாதென்று அவர் சொன்னார். அதை விட்டுப் பகவத்கீதையைப் படிக்கும்படி எனக்குப் புத்தி சொன்னார். அந்நிமிஷமே செய்தேன். இதில் பயமேனும் ஆபத்தேனும் இல்லையெனக் கண்டேன். உனக்குள்ளேயே தீ நிதானமாக வளர்கின்றது; வெளியே தீ இல்லை அதனால் அபாயமில்லை. இந்தியாவின் புராதான ஞானத்தை நாடுகிறவார்களெல்லாரையும் நான் யோக மார்க்கத்தைத் தவிர்த்துப் பகவத்கீதையை ஒதுமபடி சொல்லி வருகிறேன்” என்று அவர் சொன்னார்.

இவ்வண்ணம் நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். நாங்களிருவரும் சல்லாபம் செய்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தவனை

வனும் எங்களுக்கு நெடுநாட் பழக்கம் உண்டென்று நினைப்பான். உண்மையில் நாங்கள் ஒருவரை யொருவா சந்தித்தது அன்றைக்கே முதன் முறையாகும்,

“ஒரு நாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை
இரு நிலம் பிளக்க வோ வீழ்குமமே”

தமமைப் பராக்கிறவர்கள் தம் சொந்த வீட்டிலிருப்பது போலக் கலந்து குலவச செய்வது ஏ. இ. A. E. என்பவருக்குள்ள அபூவ சகதியாகும். நான் இங்கிலீஷில் எழுதியுள்ள பஞ்சதந்திரம் என்னும் புத்தகத்தைப் பற்றி ஏட்ஸ் (Yates) என்னும் துரை தமமிடம் பிரஸ்தாபித்ததாக அவர் சொன்னார்.

அந்தச் சமயம் ஏட்ஸ் துரை அமெரிக்காவிற்குப் போயிருந்தாரே என்று விசனித்தேன். கீழ் நாட்டு அறிவுக் களஞ்சியத்திற் படிந்து அந்தப் புராதன ஊற்றைப் பருகி அறிவு விளக்கமுறும் பொருட்டு அவர் அந்தப் ‘பஞ்ச தந்திரத்தை அடிக்கடி எடுத்துப் படிப்பதாக எனக்கு எழுதினார். ‘ஏட்ஸ்’ துரையும் ‘ரஸஸல்’ துரையும் இந்தியக் கொள்கைகளை மேற்கொண்டவர்கள், இந்தியாவுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் பரம மித்திரர்களாவார்கள். அவர்களைப் பற்றி நினைக்கும் போது, பாணன் (Bana) என்னும் சமஸ்கிருத மகா கவிக்குத் தோன்றியது போல,—மனுஷ்ய கோடி யெல்லாம் ஒரே குடுமபத்தினர்; ஜாதி மத குல ஆசார தேச வித்தியாசங்களெல்லாம் பாராட்டத் தக்கவையல்ல; மனிதனுக்கைய ஆன்மா ஒன்றே கவனிக்கத் தக்கது; உலகத்திலுள்ள நல்லவர்களெல்லாரும் சகோ தேராகளே என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது!

வருஷப் பிறப்பு தினத்தில ஐரிஷ் மாதொருத்தி சில இந்தியர்களுக்கும் ஐரிஷ்காரர்களுக்கும் அளித்த விருந்தில் தேரீர் பருகி நான் அயாலாந்தைவிட்டு நீங்கினேன். இந்தியருக்குள்ள பெரிய குணக் குறைவு யாதென்று அம் மாதைக் கேட்டேன்.

“தனக்கு எல்லாம் தெரியுமென்னும் அகம்பாவம், பிறருக்குக் கீழ்ப் படிந்து அடங்கி நடக்க எளிதில் மனங்கொள்ளாமை, அற்ப பேதாமிசங்களை வறடித்துத் தல், பெரிய அபேதாமிசங்களை மறத்தல் எனனும் இவையே இந்நியருக்குள்ள தோஷங்களாம். இத் தோஷங்கள் ஐரிஷ்காரருக்கும் இருந்தன, இன்றைக்கும் இருக்கின்றன” என்று அமமாத் சொற்றனள்.

அத்தியாயம் 22

எச்சமும் சொச்சமும்

இங்கிலாந்தில் நான் இருந்தபோது இரவில் சாவதானப்பறையடிக்க ஸோலஜாகள் வரிசையாகத் தத்தம் இடம் வந்து சேறுவதையும், போர்ப்படையாளர் வியூகங்கட்டுவதையும், அணி வகுத்து ‘கவாதது’ செய்வதையும் வழக்கமாகப் பார்ப்பேன். இவையெல்லாம் மகத்தான காட்சிகளாகும், கெடிகாரம் ஒழுங்காக, சிறிதும் நேரம் தவராமல், நடப்பதுபோல நடைபெறும். அங்கே ஜன நெருக்கம் மிக அதிகம். விஸ்தாரமான மைதானத்தில் வந்து நிற்கும் ‘பஸ’ வண்டிகளின் சங்கியை மிக அதிகமாயிருக்கும். போலீஸாருடைய யுதவி இல்லாவிடில் அவரவரும் நேடுநேரம் காத்திருந்தாலும் தத்தம் ‘பஸ’ வண்டியைத் தேடிப்பிடிப்பது கஷ்டம். ஒவ்வொருவருக்கும் அவா ஏறிவந்த ‘பஸ’ வண்டி எந்த இடத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று ஒரு சீட்டிக் கொடுப்பார்கள். அந்தச் சீட்டை எந்தப் போலீஸ்காரனிடம் காட்டினாலும் அந்த ‘பஸ’ வண்டி இருக்குமிடத்திற்கு நேரே கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பான்.

மேற்சொல்லியபடி பந்தவெளிச்சத்தில்^{*} சாவதானப்பறையடித்தபோது ஒருநாள் நடந்த வாண வேடிக்கையில் ஒரு வாணம் 6 முறை வெடித்தது; அதைப் பார்த்து அநேகா ஆச்சரியப்பட்ட

னர்; மனிதனுக்கு இயல்பாக ஏற்படக்கூடிய பெருமை பாராட்டி நான், 'ஈதெனன ஓர் அதிசயமோ! எங்கள் நாட்டில் செனனை மாகாணத்திலுள்ள திரிசூ என்னும் திவ்வியக் கோத்திரத்து உற்சவ காலத்தில் நடக்கும் வாணவேடிக்கையில் ஒரு வாணம் அடுத்தடுத்துப் பதினொரு முறை வெடிக்கின்றது' என்று அவர்களுக்குச் சொன்னேன். அவர்கள் பிரமித்து என் வாதத்தையை எளிதில் நம்பாதிருந்தனர். 'உங்களுடைய பிரமிக் வித்தை அவ்வளவு அதிகமாகத் தோச்சி அடையவில்லையே அப்படியிருக்க இஃதெவ்வளவு ஸாதகியமாகும்?' என்று வாததமான் பத்திரிகைக்காரனொருவன கேட்டான் 'இது விநோதம், பிரமிக் வரிசையன்று. உங்கள் நாட்டிற் பெரிய மிருகம் எருது, எங்கள் நாட்டிற் பெரிய மிருகம் யானை. அது போல, உங்கள் நாட்டில் உயர்ந்தது ஆறுவெடி வாணம், எங்கள் நாட்டில் உயர்ந்தது பதினொருவெடி வாணம்' என்று நான் பதில் சொன்னேன் அவனுடைய அங்கிருந்தவர்களனைவரும் நகைத்தனர் ஆனால், அவன் மனம் நான் சொல்லிய சமாதானத்தினால் திருப்தியடையவில்லையென்று எனக்குத் தெரிந்தது

திரிசூர் எனபது செனனை ராஜதானியில் எவவிடத்தில் இருக்கிறதென்று அவன் எனைக்கேட்டான். மறுநாள் சாவதானப்பறையடிக்கும் அவ்வெளி நிலத்தில் நான் நிற்குமிடத்திற்கு வந்து அவன், 'நீர் சொல்லியது உண்மையே. உத்தியோகமொழிதய ஸிவிலியன் ஒருவரை விசாரித்தேன். நீர் சொல்லியதை அவர் உறுதிப்படுத்தினார். பெரிய அதிசயமே!' என்று சொன்னான். 'உத்தியோகத்திலிருக்கிற ஸிவிலியன் சொல்லிய வாதத்தையை நம்பாமல், உத்தியோகமொழிந்த ஸிவிலியனுடைய வாதத்தையை நீ நம்பியது அதனினும் அதிசயமே' என்று அவனுக்குச் சொன்னேன். 'இஃது எதுபோலவெனின், விவகாரத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கிற அரசியலறிஞனுடைய வாதத்தையைக் காட்டிலும்

விவகாரம் நீதது ஓய்ந்தொடுங்கி இருக்கிற அரசியலறிஞனது வாதத்தையே சமனையின்றி ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது போல வாகும். ஏனெனில், விவகாரமொழிந்தவன் குறியற்ற வாதத்தை களைப பேசமாட்டான். அதனா பயனிலையென்று தெரிவான்' என்று அவ்வாதமானப பத்திரிகைக்காரன் சொன்னான். வர்த்தமானப பத்திரிகைக்காரர்களின் விஷயம் எவ்வளவுமென்று நான்கேடதற்கு அவன், 'சாமானியமாக அவர்கள் தொழில் நடத்தாமல் ஓய்ந்திருப்பதில்லை; ஆகையால் சாமானியமாக நிஜம் சொல்வதில்லை' என்று அவன் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னான்.

X

X

X

X

லண்டனிலுள்ளதொரு நகை வியாபாரியின் கடையில் அநேக நகைகள் வெளியில் வைக்கப்பட்டிருந்ததை ஒருநாள் பார்த்தேன். அவ்விடத்தில் ஓர் அங்கிலந்தவன் இருந்தான். அவனை நோக்கி 'எங்கள் நாட்டில் தென் கன்னட ஜில்லாவில் கொல்லூர் என்னும் ஸ்தலத்துக் கோவிலில் நான்கு அங்குல நீளமுள்ள மரக்கதகல் உளது' என்று பேச்சோடு பேச்சாகச் சொன்னேன். அதற்கு அவன், 'இன்னும் என்ன? ஆறு அங்குல நீளமுள்ள நீலமணியும் உண்டோ?' என்று திருப்பிக்கேட்டான். உட்ப்பியிலுள்ள லோதே மடத்தில் 4½ அங்குலமுள்ள நீலக்கல் இருக்கின்றது. அதில் நான்கு பூஜிக்கும் விட்டலதேவருடைய உருவம் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது' என்று பதில் சொன்னேன். 'இன்னும் ஏதேனும் உண்டோ?' பெரிய வைரக்கற்களும் உண்டோ?' என்று அவன் குசோத்தியமாகக் கேட்டான். 'ஆம், எங்களிடம் இருந்தது அவைகளையெல்லாம் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். Regent, Orloff, Kohinoor ரீஜண்டு ஓலாப் (கோவ்லினூர்) என்னும் பெரிய வைரங்கள் எங்கள் நாட்டினவே' என்று சொன்னேன். 'நீர் சொல்லுவதை நம்புவது கஷ்டமாய் இருக்கின்றதே' என்று

அவன் சொல்லியதற்கு நான், 'உங்கள் நாட்டிற் கடுகத்தனை ரத தினங்கூட கிடைப்பதற்கானச் சுரங்கமே இல்லாதிருப்பதனால் உங்களுக்குள்ள கஷ்டம் எனக்குத் தெரிகிறது' என்று பதில சொன்னேன். அந்த வாக்குவாதம் அதோடு சரேலென நின்ற போயிற்று

X

X

X

X

ஒரு மித்திர கோஷ்டியிற் கயிற்றுஜாலத்தைப் பற்றி விவாதம் நடந்தது. கயிற்றிறை கட்டுண்ட மனிதன் கண்ணுக்குத் தெரியாமல மறைந்துபோவதும், பின்பு வெளிப்படுவதும், கட்டுண்டவன் கயிற்றைப் பிரித்துக்கொண்டு வெளித் தோன்றுவது முதலியன 'கயிற்றுஜாலம்' எனப்படும். 'அதுவெல்லாம் 1889-ல் ஆஸ்திரேலிய ஸாக்கஸ்காரனொருவன் செய்த கற்பனையாகும்' என்று அங்கிலத்தவனொருவன் கூறினான். ஆச்சரியமுற்று நான், 'என்ன!' என்று வினவினேன். 'அந்த வார்த்தையை நான் 'டைம்ஸ்' (Times) பத்திரிகையிற் படித்தேன்' என்று அவன் பதில மொழிந்தான், 'அப்பத்திரிகையின் தலைநகத்திலா படித்தீர்?' என்று கேட்டேன். இல்லை நிரூபலேககனொருவன் எழுதிய கடிதத்திற் படித்தேன் என்றான். 'அது வேறு விஷயம். நீரும் ஒரு கடிதமெழுதலாம்' என்றேன். அனைவரும் நகைத்தனர். 'அந்த ஜாலத்தை நீர் பார்த்திருக்கிறீரா?' என்று அவன் கேட்டான் நான் பார்த்திலையென்றேன். அந்நவமாயின 'டைம்ஸ்' பத்திரிகையிலெழுதின வனை ஏன் தாக்குகின்றீர் என்றான். 'கடல் நீரையெல்லாம் பருகுவது இயலாத காரியமென்று கூறுமுன் நான் அதைப் பருகப் பிரயத்தனப்படாதிருக்க வேண்டியதில்லையே' என்றேன்.

'பத்திரிகையில் எழுதினவன் தவறென்று சொல்வதற்கு நீர் என்ன ருஜு காட்டுவீர்?' என்று அவன் கேட்டான். 'அதை

எளிதில் ருஜுப்படுததுவேன. மாயாவாதத்தைக் கைக்கொண்ட பெரிய மதாசாரியராகிய ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் கி. பி. பதாம் நூற்றாண்டில் இருந்தாரென்பது நிச்சயம். 'கயிற்றினம் கட்டுண்டவன் மறைந்து போனா னென்று அவன் திரும்பத் தோனுகிறவரையில் நம்பப்படுவது போல மெயஞ்ஞானோதயமாகிற வரையில் வஸ்துகளும் விஷயங்களும் உண்மையென நம்பப்படுகின்றன. ஞானோதயமான பின், அவை பொய்யெனத் தெளிவாகும். என்று அவர் வாதித்திருக்கிறார். ஆகையால், கயிற்று ஜாலம் உண்மையாயிருப்பினும் இல்லாவிடினும், அந்த விஷயம் 1889-ம் யாண்டில் உமது ஆஸ்திரேலிய ஸாக்கஸ் காரன் கற்பனை செய்ததன்று என்பது உறுதி, அவன் கற்பனை செய்ததாகச் சொல்வதே அவன் செய்த மிகச்சிறந்த ஸர்க்கஸ் ஆட்டவரிசைகளுள் பெரியது" என்று சொன்னேன். எல்லாரும் நகைத்தனர். 'அவ்வாறு நீர் ஏன் மறுப்புரை யொன்று 'டைமஸ்' பத்திரிகைக்கு எழுதலாகாது?' என்று அவன் கேட்டான். 'குறைக்கிற நாய் குறைக்கட்டும் எனனுமொரு முதுமொழி இந்தியாவில் வழங்குகின்றது' என்றேன்.

X

X

X

X

சட்டப் பரீகைக்கு முன்னாள் முன்னால் என் கண்ணில் நீர் சுரந்து ஒழுகலாயிற்று. அதற்குக் காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்குப் பயம் பிடித்தது. இஃது இங்ஙனமே இருக்குமாயின் பரீகைக்கு உட்காராது எழுதமுடியாததாகும். ஹார்லி (Harley) த தெருவில் கண வைத்தியன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்று எனக்கு ஒரு நண்பன் சொன்னான். ஆனால், அவனுக்கு ஐந்து கினி கொடுக்கவேண்டுமென்றான். கூலி மிக அதிகமென்று சொன்னேன் "இஃது இந்தியா அல்ல. இங்கு பேரமே கிடையாது." என்று அவன் சொன்னான், போட்டிக்காகவாவது அவனுடைய கூலியை 3 கினிக்கு குறைக்கும்படிக்குச் செய்வே

னென்று தீர்மானித்தேன. இந்த நண்பலைப் பக்கத்தில வைத்துக் கொண்டே வைத்தியனுக்கு 'டெலிபோன' செய்தேன. அவன் உடனே என்னை வாச்சொன்னான். 'சார்ஜ்' (Charge) என்ன வென்று கேட்டேன, ஐந்து கினி என்றான். கண்ணில ஏதோ நீர் சுரப்பதைப் பார்ப்பதற்கு 5 கினி கொடுக்கவேண்டுமாவென்று கேட்டேன 'கண்ணில நீர் சுரப்பதைத் தவிர வேறு தொல்லை இல்லையெனின 2 கினி கொடும, வாரும' என்று வைத்தியன் சொன்னான். அதைக்கேட்டு நண்பன் அயிராது குன்றினான். நான் உடனே புறப்பட்டு வைத்தியனிடம் போனேன். இருட்டறையில் என கண்ணை அரை மணி நேரம் சோதித்துப் பார்த்து நல்ல நேத்திர பிந்தவொன்றைப் போடச் சொன்னான். நீரொழுகுவதை 6-மணி நேரத்தில் அது நிச்சயமாக நிறுத்திவிடும் என்றான்; நான் கொடுத்த 2 கினியை வந்தனபூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டான் நீரொழுகுவது நிற்கா விட்டால் அன்று மாலையிலேயாவது மறு நாட காலையிலேயாவது தன்னை வந்து மறுபடி பராக்ஷ சொன்னான். 'இனி 'பீஸ்' ஒன்றும் கொடுக்க வேண்டாம். இந்தியாவில் நாம் சொல்வது போல இஃது அற்றைக் கூலி வேலை நல்லது போய் வாரும, அச்சா சாஹேப்' என்றான் வைத்தியன். 'நல்லது சாஹேப்' என்று நானும் சொல்லிவிட்டு வெளி வந்தேன. மறுபடி டாக்டரைப் போய்ப் பராக்ஷ வேண்டிய ஆவசியகம் ஏற்படவில்லை ஆனால், என தேகம் கண்மலை போன்றதன்று, கண் கழுகினது போன்ற தன்று, காண்டாயிருக்கதின தோல எனக்கு இல்லை, கைச் சா போன்ற பேசிகள் எனக்கு இல்லை, ஐசுவரியம் எவ்வளவு ஒரு நிலையில் நிலலாதோ அது போல ஆரோக்கியமும் ஒரு நிலையில் நிலலாது; எந்தெந்தக் காலத்தில் எவ்வெவ்விதமாக மாறுகின்றதோ அதற்குத்தக்கபடி அதை ஜாகக்கிரதையாகப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிந்து கொண்டேன.

1936 ஞா ஜூன் மீ 4-ம் தேதி டிரோகடரில் (Trocadere) நடந்த ஐ. ஸி. எஸ். விருந்துக்குப் போயிருந்தேன். ஸர் ரெய்னால்ட் கிரடாக (Sir Reginald Craddock) என்பவரே அத்தியக்ஷராக இருந்தார். வில்லிங்டன் (Willingdon) பிரபு முதல்-விருந்தினராக இருந்தார். மொத்தம் 110 விருந்தாளிகள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களில் நான் ஒருவனே ஊன் உண்ணாதவன். ஆனால், பழக்கமாய் ஏற்பட்டுள்ள ஸிவில் ஸர்வீஸ் திறமைக்கு ஏற்றபடி எனக்காக திவ்வியமான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. விசாரணைகாரர்களுள் ஐந்து பேருக்குக் குறையாமல் வந்து எனக்காகச் செய்துள்ள ஏற்பாடுகள் திருப்திகரமாய் இருக்கின்றனவாவென்று விசாரித்தார்கள். நான் எதிர்பார்த்தது போலவே வில்லிங்டன் பிரபு அவரவரையும் வந்து சுற்றிப் பார்த்தார். என்னை இன்னொன்று சொன்னவுடனே அவர், 'இதற்கு முன்னால் உம்மை நான் எவ்விடத்திற் சந்தித்திருக்கிறேன்?' என்று வினவினார். இஃது அவரவழக்கமாகவும் சாமானியமாகவும் பொருள்கருதாமலும் கேட்கும் கேள்வியென்று எனக்குத் தெரியும். இதுபோலவே டிஸ்ரேலி (Disraeli) என்பவரே இங்கிலாந்தில் முதன் மந்திரியாக இருந்த பொழுது அவரண்டை வரும் ஒவ்வொரு பார்லிமென்டு மெம்பரையும் நோக்கி அவர் "அந்தச் சிறிய தொந்தரவு இருந்ததே அஃது இப்போது எப்படி இருக்கின்றது?" என்று கேட்பது வழக்கம். ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒவ்வொருவிதமான துன்பம் இருக்குமென்பது அவருடைய ஊகை. அவ்வூகை பெரும்பாலும் சரியானதேயல்லவா? பிரதான மந்திரியார் தமக்குள்ளே நானாவிதமான தொலைகளுக்கும் கவலைகளுக்கும் இடையில் தனக்குள்ளே சிறிய கஷ்டத்தை நினைத்துப் பாராட்டிப் பேசுகிறாரேயென்று ஒவ்வொரு பார்லிமென்டு மெம்பரும் நினைத்துச் சந்தோஷப் படுவான் வில்லிங்டன் பிரபு கேட்டது அம்மாதிரி

யான கேள்வியே யாயினும், “1923 ஆம் யாண்டில் பல்லாரியிற் சந்தித்தேன்” என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

சாப்பாடு தொடங்குமுன் சிறிது நேரம் இனிமை வாய்ந்த சிழவனொருவனோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் பஞ்சாப் மாகாணத்திலேயே உத்தியோகம் செய்ததாகவும் சென்னைக்குப் போனதில்லையென்பதாகவும் ஆனால், சென்னைவாஸிகளின் அறிவுக் கூர்மையையும் மிதவாத நிதான புத்தியையுங் குறித்து விசேஷ மாய்க் கேள்விப்பட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார். மதராஸின் அறிவுக் கூர்மை குறையாமலே இருக்கின்றது, ஆனால் மதராஸ்காரர்களின் நிதான புத்தி போய் விட்டது, அவர்கள் இப்போது தீவிர அமித வாதிக்களாகின்றார்கள், எனவே போரப் பிரியமுள்ள பஞ்சாப் மாகாணத்தவரைக் காட்டிலும் சென்னைக்காரர்களுக்கு ஸ்வராஜ்ய வேகமும் காங்கிரஸ் ஆவேசமும் அதிகமாய் இருக்கின்றனவென்று அவருக்குச் சொன்னேன்.

எங்கள் சம்பாஷணையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த இந்திய நண்பனொருவன் ஏதோ வியாஜமாக என்னை ஒரு புறம் அழைத்துக் கொண்டுபோய், நீர் யாருடன் பேசினீர் என்று உமக்குத் தெரியுமா? எனக் கேட்டான். எனக்கு ஒன்றுமே தெரியா தென்றேன். அதற்கு அவன், ‘அவரே, ஸர் மைகேல் ஓ’ டயர் (Sir Michael O’Dwyer) என்று சொல்லிப் போனான். அப்படியா வென்று அங்கத்தேன்

ஓ டயர் என்பவர் டாமாலேனை (Tamerlane) ப போனது இருப்பாரென்று நினைத்திருந்தேன். அவர் அவ்வளவு சாதுவாக வும் சரஸ்மாகவும் இருந்ததைக்கண்டு ஆச்சரியப்படேன். மதராஸ்காரர் காங்கிரஸ் சார்பில் முழுமாதிரி திருமபிரியுக்கிறார்களென்று சொல்லியபோது அதைப்பற்றி அவர் ஒரு வார்த்தையும் சொல்ல வில்லை. ஆகையினாலே, சில நாளைக்கு முன்னால்

மருள்கொண்ட இந்தியனொருவன் அவரைச் சதியாகக் கொண்டு விடானென்று கேட்டு அயர்ந்து போனான்.

X X X X

ஸொசைட்டி ஆப் பிரெண்ட்ஸ் (Society of Friends) சங்கத்தைக் சோந்த மாதொருத்தி இஷ்ட கோஷ்டியொன்று கூட்டினாள். அந்தக் கோஷ்டித் தலைவி எனனை நோக்கி மிஸ் மேயோ (Miss Mayo) எனனும் மாதா எழுதியுள்ள மதா இந்தியா (Mother India) எனனும் புத்தகத்தில் யதார்த்தமே இல்லையா என்று தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும் தண்ட பயமின்றி அவள் புருகு வாதத்தைக்ளை எழுதலாகுமா” என்று சொன்னாள்.

‘ஜப்பான நன்றாகவும் சரியாகவும் இருக்கிறதென்று நினைக்கிறாயா’ என்று அம் மாதை வினவினான். ‘ஆம், ஆம், ஜப்பான நன்றாகவே இருக்கின்றது’ என அவள் மொழிந்தாள். ‘அந்நாள் மாயின் இதை கேள்’ என்று சொல்லி நான் ஒரு விளம்பரத்தை வாசித்துக் காட்டினேன். அது ‘மேனஸ் ஆப் ஜப்பான’ (Menace of Japan) என்று புரொபஸர் டெயட் ஓ, கானராய் (Taid o, Conroy) என்பவா எழுதிய புத்தகத்திலுள்ளது. அது பாட்டர் நாஸ்டா லைபரரியில் (Paternoster Library)உள்ள புஸ்தகம்:-

புரொபஸர் கானராய்(Conroy) என்பவா எழுதியுள்ள புஸ்தகம். இற்றை நாள் ஜப்பான தேசத்து மருமத்தை வெளியிடும் அரிய நூல் அடி முதல் நுனி வரையில் அழகிக் கெட்டுப்போன தேசத்தை அவா வாணித்திருக்கின்றார். சில பலசாலிகளின் கையிலே அதிகாரமெல்லாம் இருக்கிறதென்று அவா காட்டுகின்றார். பெளத்த பிக்ஷுக்கள் செய்யும் வியபிசாரங்கள், சொல்லொணாத கொடுமை, ஸ்திரீ புருஷர்களின் குடிவெறியாட்டம், நரமாமிச வாததகம், சிசு விற்பனைத் தரகர்கள்-என்னும் இவைகளைப்பற்றி பிரமாண யுகதமான கதைகள் பல இப் புத்தகத்திற்

சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இஃது உணர்ச்சியும் உத்தாபமும் எழுப்புவதற்காகவே எழுதிய புத்தகமன்று; ஆய்ந்து ஒய்ந்து காரண காரிய விமரிசனை செய்து எழுதப்பட்ட புத்தகம் இதனை ஆக்கியவர் நிப்பன்(Nippon)நகரத்தில் 15-வருஷ காலம் நிவஸித்து விஷயங்களைத் தெரிந்தவா. இது மிக முக்கியமான புத்தகமென்று ஜியாஜ் போனாஷா (George Bernard shaw) குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இதன் ஆசிரியா ஜப்பானிலுள்ள கியோ (Keio) யூனிவர்ஸிடிலும் மற்றுமுள்ள கல்வி நிலையங்களிலும் 15 வருஷ காலத்திற்கு அதிகம் இங்கிலீஷ் போதகராக இருந்தார். தாம் எழுதிய அற்புதமான இப் புத்தகத்திற்கு வேண்டிய விஷயங்களை யெல்லாம் இந்நக காலத்திற் சேகரித்துக் கொண்டார் இதன் புதிய பதிப்பு நன்றாகத் திருத்தி இற்றைநாள் வரைக்கும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது ஜப்பானியா விஷயத்தில் இவ்வாசிரியா சற்று மிக்க கடுமையாக இருக்கிறாரென்று ஆயாசப்பட்டவர்கள் சிலருக்கு இப் புத்தகத்தின் முன்னுரையில் இவா சமாதானங்கூறியிருக்கின்றார்.

‘இங்ஙனம் மாதே! மூலாதாரமான ஜாதியாகளைத் தூஷித்து இகழ்நது அவர்கள் மீது வெறுப்பு உண்டாக்ஞுவதற்காகச் செய்யும் முயற்சியின் விஷம் விதையைக் காண்பீராக. இந்நக காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அபெற்றெனப் பழகித்தோரது தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்’ என்று சொன்னேன் ‘ஓ, இப்பொழுது என் மனத்திற்கு வந்தது, என்ன கொடியர்கள்!’ என்று அவ்வமமை அதிசயித்தனள்

‘ஒரு ஸாப்பத்தை ஒருவன் காப்பாற்றி, வீட்டுக்குக் கொண்டு போய்ப் பாலூட்டி வளர்த்தான் அஃது அவனுடைய மகனைக் கடித்தது என்றொரு கதை எங்கள் நாட்டிற் சொல்வதுண்டு. இந்ந மிஸ மேயோவை இந்தியனொருவன் காப்பாற்றினான். அவனுடைய தாயாரை இவள் கடித்தாள்’ என்றேன். அவ்வமமை

நகைதது, 'அதைப் பாராட்டாதேயும்' என்றாள். 'அப்போது அதை நான் மறந்து விட்டேன். எத்தனையோ ரோக்க கிருமிகள் இருக்கின்றன. அக கூட்டத்தோடு இன்னுமொன்று சோந்ததனால் வேறறுமை தோன்றது' என்று பதில் சொன்னேன்.

X X X X

பெரிய சீனப்பொருட் காட்சியொன்று லண்டனில் நடந்தது. மிக விலையுயர்ந்த பீங்கான் பண்டங்களும் செதுக்குச் சித்திரங்களும் படடுகளில் வரைந்த வாண்ப படங்களும் அங்கே வைக்கப் பட்டிருந்தன டௌனிங் தெரு (Downing Street) எனலும் தெருவினணடை 'பஸ்' வண்டிக்காரனொருவன், 'சீனத்துக்காரர்கள் கூட்டங்கூட்டமாக ஜப்பான பொருட் காட்சியைக் காண்ப போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்' எனக் கூவிக் கொண்டிருந்தான். பகை பாராட்டிப் போராடிக் கொண்டிருக்கிற இவ்விரண்டு ஜாதியார்களைக் குறித்து அங்கிலத்தவர்களுக்கும் குழப்பம் இதனால் வெளியாகின்றது. இது தமிழாருடைய பண்டை நூல்களில் ஜைனாருக்குப் பௌத்தாருக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் ஒரு ஜாதியாரைக் குறிக்குமிடத்து மயக்குண்டு மறறொரு ஜாதியாரின் பெயரைச் சொல்லியிருப்பது போல அங்கிலத்தவர்களும் ஜப்பானியரைச் சீனத்தவரென்றும் சீனத்தவரை ஜப்பானியரென்றும் மயங்கி வழங்குகிறார்கள்.

X X X X

1935 டிஸம்பர் 2 தேதி திறப்புண்ட பார்லிமெண்டு சபைக்குப் போக ராயல் காலரி (Royal Gallery) க்கு செக்கரெட்டரி ஆப் ஸ்டேட் பார் இந்தியா (Secretary of State for India) வுண்டிருந்து ஒரு டிக்கெட்டு வாங்கினேன். ராஜாவும் ராணியும் விசிட் திராலங்காரமான ஊர்கோலத்தோடு வருவார்களென்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். அந்தச்சபைக்குப்போவதற்காகக் காலையிடுபொன்று

(Morning Coat) இரவல் வாங்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருந்தேன். அரசரது சகோதரி அன்று காலையில் இறந்துபோனமையின, அரசர் வந்து பார்லிமென்னைத் திறப்பதில்லையென்னும் வாதமானம் இந்தச் சமயத்தில் எனக்கு எட்டியது ராயல் காலரியை மூடிவிட்டார்கள். விசேஷ வைபவமில்லாத கமிஷனர்கள் வந்து பார்லிமென்னைத் திறந்து வைத்தார்கள். ஆனால், நான் போயிருக்கவில்லை.

X X X X

ஹாவ்லாக் எல்லிஸ் (Havelock Ellis) என்பவரைப் போயப் பார்த்தேன். அவர் ஸ்திரீ புருஷ மனக்கூற்றுப் புலவர். அபராதினையும் தண்டதையும், அஃதாவது குற்றவாளியையும் குற்றவாளிகுரிய தண்டனையையும் பற்றி அவருடன் பேசப் போனேன். அவ் விஷயத்திலும் அவரே பிரமாண புருஷராய் இருந்தார். அவர் வைகிங்குகளின் (Vikings) சந்ததிதோன்ற லெனவும், அதை நினைத்துப் பெருமை பாராட்டுகிறாரெனவும் சொன்னார். அவர் வீட்டில் 'டெலிபோன்' இல்லை, ஏரோபளேனும் அவருக்குப் பிடிக்காதாம். அஃது எனக்கு ஆசசரியமாய் இருந்தது. விங்கபேத விஷயத்தில் இவ்வளவு இற்றை நாட் புலமை வாய்ந்தும், இவ் விஷயங்களைக் குறித்துப் பண்டைக் கொள்கைகளிலே இவ்வளவு பற்றுடையவராக இருப்பது எங்ஙனம் அமையும்! என வியந்தேன் 'என்னை டெலிபோனில் யாராவது கூப்பிடுவது எனக்கு வெறுப்பாகும்' என்று அவர் சொன்னார். அதற்கு நான், "என்னைப்போன்றவர்கள் நெடுநதூரங் கடந்து ஒரு மூலையிலுள்ள இந்ந ஹெர்னே ஹில் (Herne Hill) என்னு மிடத்தைத்தேடி உமமைப் பாப்பதற்கென்றே வந்து, நீர் வீட்டில்லாமையைக்கண்டு ஏமாற்ற முறுவது எவ்வளவு கஷ்டம்!" என்று சொன்னேன். "என்னைப் பாப்பதற்குக் கடித மூலமாக நானையும் நாழிகையையும் நியமித்துக்கொள்ளலாமே" என்றார்

(Morning Coat) இரவல் வாங்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருந்தேன். அரசரது சகோதரி அன்று காலையில் இறந்துபோனமையின், அரசர் வந்து பார்விமெனடைத் திறப்பதில்லையென்னும் வர்த்தமானம் இந்தச் சமயத்தில் எனக்கு எட்டியது. ராயல் காலரியை மூடிவிட்டார்கள். விசேஷ வைபவமில்லாத கமிஷனர்கள் வந்து பார்விமெனடைத் திறந்து வைத்தார்கள். ஆனால், நான் போயிருக்கவில்லை.

X X X X

ஹாவ்லாக் எல்லிஸ் (Havelock Ellis) என்பவரைப் போய் பார்த்தேன். அவர் ஸ்திரீ புருஷ மனக்கூற்றுப் புலவர். அபராதியையும் தண்டத்தையும், அஃதாவது குற்றவாளியையும் குற்றவாளிக்குரிய தண்டனையையும் பற்றி அவருடன் பேசப் போனேன். அவ் விஷயத்திலும் அவரே பிரமாண புருஷராய் இருந்தார். அவர் வைகிங்குகளின் (Vikings) சந்ததிதேவானர லெனவும், அதை நினைத்துப் பெருமை பாராட்டுகிறாரெனவும் சொன்னார். அவர் வீட்டில் 'டெலிபோன்' இல்லை, ஏரோபளேனும் அவருக்குப் பிடிக்காதாம். அஃது எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. சிங்கப்பேத விஷயத்தில் இவ்வளவு இற்றை நாட் புலமை வாய்ந்தும், இவ் விஷயங்களைக் குறித்துப் பண்டைக் கொள்கைகளிலே இவ்வளவு பற்றுடையவராக இருப்பது எங்கனம் அமையும்!' என வியந்தேன் 'என்னை டெலிபோனில் யாராவது கூப்பிடுவது எனக்கு வெறுப்பாகும்' என்று அவர் சொன்னார். அதற்கு நான், "என்னைப்போன்றவர்கள் நெடுநூறாக கடந்து ஒரு மூலையிலுள்ள இந்த ஹேர்னே ஹில் (Herne Hill) என்னுமிடத்தைத்தேடி உமமைப் பாபபதற்கென்றே வந்து, நீர் வீட்டிலல்லாமையெக்கண்டு ஏமாற்ற முறுவது எவ்வளவு கஷ்டம்!" என்று சொன்னேன். "என்னைப் பாபபதற்குக் கடித மூலமாக நானையும் நாழிகையையும் நியமித்துக்கொள்ளலாமே" என்றார்

அவா. “அங்கனமே செய்வேன்” என்றேன. அவர் இரக்கமுற்றார். “உமக்காகத் தனி ஏற்பாடொன்று செய்கிறேன். கீழ்க்குடித்தனம் செய்கிற பிரெஞ்சு மாதிரிதான் ‘டெலிபோன்’ பெட்டி இருக்கின்றது நீர் சொல்லும் ‘டெலிபோன்’ வர்த்தமானத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து எனக்கு அறிவிக்கவும், எனது மறுமொழியை உமக்குத் தெரிவிக்கவும் அவ்வமமைக்குச் சொல்லி வைக்கிறேன்” என்று சொன்னார். அவா இவ்வளவுதூரம் எனனைக் கௌரவப்படுத்திய தற்கு மிகச் சந்தோஷித்தேன். இந்நிய அரசியற் சீர்திருத்தங்களைக் குறித்து அவருக்கு இருந்த பண்டைப் பற்றைக்கண்டு அதிசய முற்றேன. “உங்களுக்கு அளவிலலாவமைதி வாயத்திருக்கின்றது. அது பெருங்காரியமே” என்று அவா சொன்னார். “ஆனால், கல்லறையிலுள்ளது போன்ற வமைதியும் இருக்கலாமே. ஆதலினாலேயே, குடிகளுக்கு உண்டாயிருந்த பரம சாந்தத்தை, மிதி மீறின பொறுமையை மிஸ்டர். மாண்டேகு (Mr. Montagu) குலைக்கக் கருதினார்” என்று நான் பதில் சொன்னேன். “அவா செய்தது யுக்தமா? அது யுக்தியுத்தமோ வெனச் சங்கிக்கிறேன்” என்றார் புலவா. யுக்தமோ அயுக்தமோ, செய்துவிட்டார். செய்ததை இனிமற்றமுடியாது. எனப் பகாந்தேன். “அது சரியே” என அவர் ஒப்பினார்.

நான் பேசப்போன முக்கியமான விஷயப் பிரஸ்தாபத்தில்,

“கைதேர்ந்த குற்றவாளி யொருவன் சிறைச்சாலையினின்றும் விடுபட்டபின், ‘எங்களைத் தடுப்பதற்கான ஒரேவழியாதெனின், நாங்கள் யார், நாங்கள் என்ன செய்கிறோம், நாங்கள் என்ன காரியத்திற்குப் பயன படுவோம் என்று ஆராய்ந்து அறிவேதென’ எனவிடம் சொன்னான். 19ம் நூற்றாண்டில் குற்றவாளி சம்பந்தமாகச் செய்த சாஸ்திர விசாரமெல்லாம் போலீஸ்காரருக்கு உதவி செய்வதையும், ஜன சமூக விரோதமான கழியங்களுக்கு உத்தரவாதியைப் பொறுப்பிப்பதையும் தழுவின நடந்

தது அவ்விசாரனை செய்த சாஸ்திரிகள் குற்றவாளியை மனிதப் பிறப்பாக எண்ணி அனுதாபத்தோடு அவர்களைச் சிறிதும் பாராட்ட நினைக்கவில்லை” என்று அவர் சொன்னார்.

பின்பு அவர் நெறி வழி நடக்கும் குணத்தை மாற்று வதற்குச் சிகிச்சைசெய்யும் வைத்தியசாலைகளைப்பற்றி அவர் எனக்குச் சொன்னார். (The Institute for the Scientific Treatment of Delinquency) அது சம்பந்தமான அச்சுக் காகிதங்களையும் சிறு புத்தகங்களையும் எனக்குக் கொடுத்தார். “நாங்கள் செய்துள்ள திருத்தமுறை நன்றாகப் பயன்படுகின்றதா” என்று அவர் வினவினார் “நன்றாகப் பயன்படவில்லை சிறைச் சாலையிற் சிறிது காலம் வைத்திருந்ததனால் இந்தியாவிலெவனும் சீர்திருந்தியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று சொன்னேன்.

“இவ்விடத்திலும் எவனும் சீர்திருந்தியதில்லை எங்கள் சிறைச் சாலைகளைப் பார்த்திருக்கிறீர்?” எனக்கேட்டார் “ஆம் பார்த்திருக்கிறேன் பென்டானவில்லே, வாம்புட் ஸ்காப்ஸ் (Pentonville & Wormwood Scrubs) என்னும் காராக் கிருகங்களைப் பார்த்தேன்” என்றேன். “நாமப் பேசிக் கொண் டிருந்த பிரஸ்தாப விஷயமாகச் சொல்லத்தக்க விசேஷம் ஏதேனும் உண்டா?” என்று அவர் வினவினார். “நல்லது, உண்டு. இந்த ஜெயில்களில் ஒன்றின் கவானர் அந்த இடத்தை யெல்லாம் சுற்றிக்காட்டினார் அதற்குப்பின் அவரை நோக்கி நான் ஜெயிலுக் குள்ளிருக்கிற இந்தக் கைதிகள் வெளியே யிருக்கிற மனிதர்களைக் காட்டிலும் கெட்டவர்களென்று நினைக்கிறீர்?” என்று கேட்டேன். “நகரத்துப் பெரிய மனிதர்களின் கூட்டத்தில் இருப்பதினும் இவர்க ளின் கூட்டத்தில் சோந்திருக்க விருமபுவேன்” என்று ஜெயில்தி காரிசொன்னார். அவர் வயிறு வெடிக்கச் சிரித்தார் “நல்லது, காரியம் இதுதான். இதைச் சாஸ்திரமுறைப்படி நமது ரசாயன சாலைகளி லும் ஆரம்ப குற்றவாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்யும்

இடங்களிலும் ஆராய்ந்து பரக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதனால், குற்றத்தை முனையிலே கிள்ளி யெறிவதற்காகும். அகலவிலாது குற்றவாளிகள் மேலும் மேலும் வந்தடைவதைத் தடுப்பதற்காகும், காலக்கிரமத்திற் குற்றவாளிகளாகத் தக்க ஆயிரக கணக்கான மனிதர்களை ஜனோபகாரமான குடிதனைக் காராகளாகுவதற்காகும்; நமது சிறைச் சாலைகளைப் பெரும பாலும் வெறுமையாகக் விடலாம்; குற்றவாளிகளைத் தேடிப் பிடித்து விசாரணைசெய்து தண்டிப்பதற்குச் செலவிடும் பெருந் திர வியத்தை மீதுகக் கொள்ளலாம், இந்நதத் தொகையைக் கொண்டு தேசோபகாரமான காரியங்கள் பலவற்றைச் செய்யலாம்; சிலரை, மிகச் சிலரை மாததிரம், எப்போதுமே ஒதுக்கி வைக்கவேண்டிய தாகும்” என்று சொன்னார்.

அந்நதப் புலவரை நான் வேறு இரண்டு தடவைகள் பாத் தேன எப்போதும் அவர் என்னை அன்புடன் வரவேற்றார் அவருடைய சம்பாஷனை மிகநாகரிகப் பாங்கானது, சீரிய தன்மை யுடையதாய் இருந்தது. அவருடைய பேச்சைப் பார்த்தால் ‘விநக பேத மனதால்’ எழுதிய பெரும புலவரென்று அவரை எவரும் கனவிலும் கருதமுடியாது.

X

X

X

X

இந்நதிய விதயாத்தியொருவன் இங்கிலாந்தில ஸ்கூல் ஆப் எகனாமிகஸ் (School of Economics) எனலும் பள்ளிக்கூடத் தில 2 வருஷம் படித்தான். பின்னும் சில நாள் படிக்கவேண்டிய துண்டு, மீதியுள்ள சில மாதங்களுக்குப் படிப்பதற்குப் போதிய பணம் இல்லை, பரீக்கைக்குக் கட்டுவதற்கும் பணம் இல்லை; கடன் கொடுத்தவர்கள் அறுவடைத் தானியத்தை யெல்லாம் ஜபதி செய்து விட்டதனால் வீட்டிலிருந்து பணம் வருவதற்கு வழி யில்லாதாயிற்றென்று அவன் எனக்கு ஒருநாள் சொன்னான். அது அகரிகலசரிஸ்ட்ஸ் ரிலீப்சு சட்டம் (Agriculturists Relief Act)

என்னும் சட்டம் ஏற்படுவதற்கு முற்பட்ட காலமாகும். அவ்வாறு மனமாழந்து மிகவாடி யிருந்தான். நாங்கள் சிலா சேர்ந்து அவனுக்கு வேண்டிய பணத்தைச் சேர்த்து கடனாகக் கொடுத்தோம். அவன் அவ்வித கட்டினின்றும் விடுபட்டான்.

“பணமென்பது எனன் பெரும் பிசாசாய் இருக்கின்றது.” என்று அவன் சொன்னான்” அது தெய்வமுமன்று பிசாசுமன்று; அஃதொரு செயற்கைச் சாதனம், உலகத்தை யெல்லாம் ஆட்டு விககிற சக்கரம், ‘திரவியமுலம் இதம் ஜகத்’. அரசியல் வாதிகள், அராஜ வாதிகள், பொதுவுடைமை வாதிகள், பாஸிஸ்டுகள் (fascists) ஆகிய எல்லாருக்கும் அவசியமானது; ஆனால் உன்னிடம் மாதிரி அந்தச் சக்கரத்தின் ஆட்டவோட்டம் ஒடுகடுமென அச்சுறுத்துகின்றது; ‘பொருள் தூலை’ப் போதிக் கும ஸ்கூல் ஆவ் எகனமிக்ஸின் (School of Economics) இரைப்பையோ தனக்கு வருகின்ற திரவியம் போதாதென இன்னும் வாயை அகட்டித் திறந்துகொண்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பொருள் தூல பாடசாலையெனப் பெயர் வைத்தது எவ்வளவு பொறுத்தமாயிருக்கின்றது. உன் கஷ்ட காலம் நீங்கிய தென்றும், எப்பொழுதும் போல நீ திருமப ஊக்கமுற்று உற்சாகத்தோடு விவகரிப்பாயென்றும் நம்புகிறேன் உண்மையாதெனில், இங்கிலாந்துக்குப் போயிருக்கும் இந்திய விததியாதிகள் பெரும்பாலார் தங்கள் செலவுக்கு வேண்டிய பணம் போதும் போதாத நிலையிலேயே காலங் கடத்துகிறார்கள். ஓர் அடி எட்டி வைத்தால் அஃதாவது அவ்வெல்லை கடந்தால் ஏதேனுமோர் அதிகச் செலவு நேர்ந்தால் அவர்கள் நிலை தடுமாறிக் குப்புற விழவேண்டியவர்களாகிறார்கள். அது பெருஞ் செலவாகவும் இருக்கவேண்டாம், சிறிது அதிகமானாலும் போதும். இந்தியாவில் வழங்கும் வெள்ளிருபாய் நான்யதிற்கும் இங்கிலாந்தில் வழங்கும் தங்கப் பவுனுக்கும் விலையிலுள்ள

வித்தியாசத்தை எளிதில் கடந்து சரிப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது” என்று சொன்னேன்.

“இந்தப் பணக் கஷ்டத்தைக் கடப்பது எங்ஙனம்?” என்று அவன் கேட்டான். அதனைக் கடக்க ஒருபோதும் முயலாதே. பணம் போனால் ஒன்றுக்கொன்று பண்ட மாற்றியதுபோல் ஆகும். ‘தலைவலி போகத் திருவலி வரும்’ என்று சமாதானம் சொன்னேன் அனைவரும் நகைத்தனர். “அங்ஙனமாயின் என் செய்கிறது?” என்று கேட்டான். “எங்ஙனமேனும் அந்தச் சக்ரத்தை ஒட்டிக்கொண்டிரு. மூழ்கி மரிப்பேனெனத் திடீரென்று சொல்லாதே” என்று தைரிய மூட்டினேன். “இது தரிதிரம் பிடித்த உலகம்” என்றான் அவன். ‘அதற்கு ஐயமின்று. வறுமையால் வறண்ட நாடு நம்முடையது’ என்றேன். “அதனில் வளமை பொதிந்துள்ளது” என்றான் ஒரு நண்பன். “ஸஹாராப் (Sahara) பாலைவனமும் அத்தனமையதே, கைப் பொருளே காரியத்திற்கு உதவும்” என்றேன்.

X X X X

சில நண்பர்களோடு கிரீன் விச்சிலுள்ள ஆப்ஸர்வேட்டரி (Greenwich Observatory) எனலும் நகரத்திர சாலையைப் பார்க்கப்போனேன். அங்குள்ளதை யெல்லாம் பார்த்தேன். அங்கே வழங்கும் பெரிய தூபபிணிக் குழல்கள் 26 முதல் 28 அங்குலப் பரிமாணமுள்ளவைகளே. இவையன்றி பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி பொதிந்த 36 அங்குலப் பரிமாணமுள்ள ‘டெலஸ்கோப்பு’ (Reflex mirror telescope) ஒன்று இருந்தது. அது கர்ரேரா சிகரேட்டேச் சாலை (Carrera Cigarette factory)த் தலைவரான மிஸ்டர் யாப்பு (Mr. yapp) என்பவரே கொடுத்தது. மேளன்ட் வில்ஸனி (Mt. Wilson) ல் இருக்கும் 200 அங்குலப் பரிமாணமுள்ள ‘டெலஸ்கோப்பு’ கண்ணாடி பொதிந்ததைப் போன்றது. இவ்விதமான மூடுபனியும், உறைபனியும் மப்பும்

மந்தாரமும் அதிகமாயிருப்பதனால் அங்கே அதைக் காட்டி
 லும் பெரிய 'டெலஸ்கோப்பு' வைப்பது வீணென்று
 தோன்றுகிறது. சூனிய மையத்தினமீது (O meridian)
 2 கெஜ்தூரம் நடந்தேன். அதற்குரிய நீளம் அவ்வளவே குறிக
 கப்பட்டிருந்தது அந்த மத்திய ரேகையை நிரணயிக்கிற 'டெலஸ
 கோப்பை'யும் பாததேன். திருவனந்தபுரம் நகரத்திரசாலையி
 னின்று பகற்பொழுதில் நகரத்திரங்களைப் பார்த்தேனென்று
 எனனுடன் வந்திருந்த பள்ளிககூட வாததியாருக்குச் சொன்
 னேன். உடனிருந்த 26 தோழர்களும் ஆசசரியப்பட்டார்கள்,
 நமபமாட்டாதவர்களாயும் இருந்தார்கள். "சில நகரத்திரங்களை
 நாங்கள் பார்க்கமுடியுமா" என்று நகரத்திரசாலாதிகாரியை அந்த
 வாததியார் கேட்டார். "முடியாது" என்று அவர் பதில் மொழிந்
 தார். அந்த வாததையைக் கேட்டு வெற்றிப் பொலிவுடன் அவ
 வாததியார் என்னிடம் ஓடி வந்தார் "உமக்குக் காட்டமுடியா
 'தென்று மாதிரிமே நகரத்திரசாலாதிகாரி கூறினார்" என்று நான்
 அவருக்குச் சொன்னேன். நான் சொல்லிய வாததையை நகரத்த
 திரசாலாதிகாரி உறுதிப்படுத்தினார். "இரவில் வெறுந் கண்ணாற்
 பார்க்கக்கூடிய நகரத்திரங்களை யெல்லாம் மபபுமந்தாரமில்லாத
 தினத்தில் 'டெலஸ்கோப்பி'ன வாயிலாகப் பகற்பொழுதிற் பாப
 பதற்காகும், ஆனால், Greenwich நகரத்திரசாலைக்கு வருகிறவ
 ரெவருக்கும் காட்டுவதில்லை" என்று அவர் சொன்னார் "இவ
 விடத்திலுள்ளதுபோல இந்திய யந்திரங்களுக்கு அவ்வளவு அதிக
 வேலை இல்லை. ஆதலால், அவைகளைக் கொடுப்பதற்காகும், இந
 திய புருஷர்கள் இவ்விடத்திற்போல அவ்வளவு யந்திரம் போன
 றிருக்கமாட்டார்கள்; இரங்கிக் கேட்டுக்கொண்டால் இணங்குவா
 கள்" என்று நான் அவ வாதிகாரிக்குச் சொன்னேன். எல்லாரும
 என வாததையைக் குறித்தார்கள்.

நாங்கள் சில நண்பர்கள் கூடி டெய்லீ டெலிகிராபு (Daily Telegraph) எனனும் வாததமானப் பத்திரிகையை அச்சிடும் விதத்தை முதலிலிருந்து கடைசி வரையிற பார்க்கவேண்டுமென்று போனோம் ரோம், வியன்னா, பாரி (Rome, Vienna, Paris) எனனும் இடங்களிலிருந்து பெரிய 'டெலிபோன்' கள வாததமானங்களைச் சொல்வதும், அவைகளை 'டிக்டாபோன்' (dicta phone) எனனும் யந்திரங்கள் டைப்பித்தது (typeout)க் கொடுப்பதும் விநோதக் காட்சியாய் இருந்தது. பெரிய அச்சாபீஸுகளில் இருக்கத்தக்க ரோடரி, லினோடைப்பு (Rotary, Linotype) முதலான யந்திரங்களும் இருந்தன. எங்கள் ஒவ்வொருவருடைய பெயரையும் லினோடைப்பு (Linotype) யந்திரத்தில் ஈயத்தில் வராதது ரூபக்க குறியாக எங்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். எங்களுடன் வந்த இந்திய நண்பனொருவன் பழைய பாட முறையிற் பரீட்சைக்குப் போனதன்றே சட்டப் பரீட்சையில் தவறிப் போயிருந்தான் அவனுடைய பெயர்ச சீட்டைப் பார்த்து லினோடைப்பு (Linotype) காரன் எழுத்துக்களைக் கோத்துக் கொண்டிருக்கையில், 'ஓர் எழுத்து பிழை' என்று எங்கள் நண்பன் சொன்னான். அவன் சொல்லியது சரியே. 'இம்மாதிரியானப் பிழை நேருவது அரிது, நாங்கள் கண்டுகொள்ளுமன் எழுத்துக் கோக்கையிலேயே மற்றொருவர் பிழை காண்பது அதனினும் அரிது' என்று வினோ அச்சக்கோப்பவன் சொன்னான். எங்கள் நண்பனைப் பார்த்து, 'நன்றாகக் கண்டுபிடித்தீர் நீர் கெட்டிக்காரர் முன்புறம் பார்த்துப் படிப்பதினும் பின்புறம் பார்த்துப் படிப்பதில் வல்லவராய் இருக்கின்றீர்' என்று எல்லோரும் நகைக்குட்படி சொன்னேன். மணியொன்றுக்கு 40,000 பிரதிகள் இந்தப் பத்திரிகை அச்சிடப்படுகின்றது. காயிதம் யந்திரங்களினாலே மடிக்கப்படுகின்றது. லினோடைப்பு (Linotype) கோத்து வராத தகடுகளில் ஒத்தி யெடுத்த காயிதமுதையடடைகளைக்

கொண்டு ஈயத் தகடுகளிற் பதிப்பித்து ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் அமைக்கிறார்கள்.

X

X

X

X

நான் உத்தேசித்திருந்த காலத்திற்கு முன்னராகவே என மனைவி இரத்தியாவிற்குத் திருமபிப்போகவேண்டியதாயிற்று. மதுமோஹத்தால் என்தமைக்கைக்கு மூன்றாம் இராஜப்பிளவை தோனறுகிறது. என்னுடைய முதன் மூன்று குழந்தைகளும் ஜவரத்தினாலும் இருமலினாலும் வாதைப்படுகின்றன, எனது மூத்த குமாரி மிக்க கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள், நோயாளிகளெல்லாரையும் பராமரிப்பதற்காக என தமையனா இரவெல்லாம் கண் விழிக்க வேண்டியிருக்கிறது எனனுமொரு கடிதம் விமானத் தபாலில் 1936 அக்டோபர், 29-ம் தேதி மாலையில் எனக்குக் கிடைத்தது. இதற்கு முன்னால் வந்த கடிதங்களிலும் என தமக்கையாருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் தொடர்ச்சியாக இருந்த நோய்ப்பீடைகளின் விவரங்கள் குறிக்கப்பட்டிருந்தன; என தங்கையும் எனது கடைசிப்பெண் குழந்தையும் மிக்க கஷ்டமான நிலைமையில் இருப்பதாக எழுதி இருந்தார்கள். வீட்டிலுள்ள நோய்ப் பீடாவாதத் தமானங்களைக் கேட்டு என் மனைவி ஏற்கெனவே கவலைப்படிக் குழம்பிக்கொண்டிருந்தாள்; ஊருக்குத் திருமபிப் போகவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; இந்தக் கடைசிக் கடிதம் வந்தவுடனே அடுத்த கப்பலிற் புறப்பட்டுப் போகத் தீர்மானித்தாள்.

30ம் தேதி காலையில் நாங்கள் தாமஸ் கூக் அண்டு சன்ஸ் கம்பெனியார் (Thos. Cook & Sons) ஆபீஸுக்கு ஓடினோம். நவம்பர் 9ம் தேதி லண்டனிலிருந்து புறப்பட்டு 25ம் தேதி பம்பாயிக்குப் போய்ச் சேருகிற வைஸ்ராய் ஆவ் இரத்தியா (Viceroy of India) எனனுங் கப்பலில் அவளுக்கு இடம் அமாத்

தினேம். இந்த கப்பலிற் போவதற்கு 15 பவுன் அதிகச் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று, ஏனெனில் இது மும்முரமான பிரயாண காலத்திற் போகும் கப்பல்; திரும்பிப் போவதற்கு அவள முதல வகுப்பு டிக்கெட்டு இங்கிலாந்துக்கு வரும்போதே வாங்கி யிருந்தபோதிலும் அந்த டிக்கெட்டு பிரயாணப் பருவமல்லாத (Slack season) காலத்திற் போகும் கப்பலுக்கே செலலும் ஆகையால், ஹை கமிஷனா ஆபீஸ் (High Commisisoner's office) க்கு ஒடிப்போய், அதிகப் பணம் 15 பவுன் (Supplementary charge) கொடுத்தது, ஸி பாரம் சர்டிபிகேட்டு (C form certificate) வாங்கிக்கொண்டு 30ந் தேதியே திரும்பி வந்தோம். இந்தக் காரியத்தை $\frac{1}{2}$ மணி நேரத்திற் செய்து முடித்தது அசாத தியமான விரைவே.

என தமையனா அதற்குப்பின் எழுதிய கடிதம் நவம்பர் 5-ம் தேதி கிடைத்தது. சென்னையில் எங்கள் வீடு முன்போல நோயாளிகள் நிறைந்த ஆஸ்பத்திரியாயிருக்கவில்லை பென்று அதில் எழுதி இருந்தா. அதைப் பார்த்து என் மனைவி வேறொன்றும் சொல்லவில்லையாயினும், “தெய்வாறுக்கிரகம்! மகிழ் மனத்தோடு நான் கப்பலிற் போவதற்காகும். ஆனால், என்னவோ இப்படிச் சொல்லுகிறேனென்று நீனைக்காதீர்கள். 25ம் தேதிக்குள் முன் போல வருத்தமான கடிதங்கள் இரண்டு வரும். நம் குழந்தை களைச் சாஸ்திர முறைப்படி பாஸித்துப் போஷிக்கவேண்டும். அந்தக் காரியம் இப்பொழுதே தொடங்கவேண்டும், அது முற்றுப் பெற ஆண்டுகள் செலலும், அது வரையில் அப்படிப்பட்ட நோய் வந்துகொண்டே யிருத்தலகூடும், நான் இங்கிருப்பதைக் காட்டிலும் அங்குப் போயிருப்பதே மிகவும் அவசியம். இந்தத் தடவை இங்குப் பரக்கக்கூடியவைகளையெல்லாம் நான் பார்த்தாய்விட்டது. இனி நான் அங்குபோய் என்னென்ன செய்யக்கூடுமோ அத தனையும் செய்யவேண்டும்” என்று சொன்னாள்.

இங்ஙனமாக, மதராஸ் துறையில் நோய் நொடி இல்லாமல் அமைதியாய் இருக்கின்றதென நமது குளிரந்த செய்கையினால் என் மனைவி ஊருக்குத் திருமபிப்போகும் தீர்மானம் மாறவில்லை.

பம்பாயில் எனக்கொரு தமையனார் உண்டு. பம்பாய்த் துறைமுகத்தில் வைஸ்ராய் ஆவ் இந்தியா (Viceroy of India) என நமது கப்பலினின்று என மனைவியை வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் வைத்திருந்து மறுநாள் 'எக்ஸ்பிரஸ்' (Express) ரெயில் வண்டியிற் சென்னைக்கு அனுப்பும்படி எழுதி ஏற்பாடு செய்திருந்தேன்.

நவம்பர் 8ம் தேதி கடைசியாக ஊர் சுற்றி அவசரத்தில் வாங்கவேண்டிய சாமான்களை வாங்கினோம். ஸ்டீமருக்குப் போய்ச் சேரும்பொழுது டில்பரிடாகஸ் (Tilbury Docks) என நமது துறைமுகத்திற்குப்போக ஸ்பெஷல் ரெயிலுக்கான டிக்கெட்டுகளை வாங்கினோம்.

மறுநாள் மனைவியும் நானும் ஸ்பெஷல் ரெயில் வண்டியில் ஸ்டீனட்பாங்கிராஸி (St. Pancras) லிருந்து டில்பரிடாகஸ் (Tilbury Docks) க்குப் போனோம். அந்த வண்டியில், பம்பாய்க்குப் போகும் கிழ மாதொருத்திடைக கண்டு, அவளை என் மனைவிக்குப் பரிச்சயம் செய்வித்தேன். அவ்வமமை கலவி கேள்விகளில் தேர்ந்தவளாய் இருந்தாள், அநேக புதிய கொள்கைகளையும் உடையவளாய் இருந்தாள். அவளுடைய கொள்கைகளுள் மூன்று சிறந்தவை

1. கீழ்தரத்தாருக்கே 'இனம்' கொடுக்கிறோம். ஆகையால் இங்கிலாந்திலுள்ள வேலையாட்கள் 'இனம்' வாங்காதொழிகிற வரையில் அவர்களுக்கும் 'இனம்' கொடுக்கும் பெரிய மனித வகுப்பினருக்கும் சமத்துவம் ஏற்படாது. 'எஞ்ஜின டிரைவருக்கு நீர் 'இனம்' கொடுப்பதில்லை; ஏனெனில், அவன் உமக்குச் சமர

னன். போர்டருக்கு (Porter) இனம் கொடுக்கிறீர்; ஏனெனில், அவன் உமக்குத் தாழ்ந்தவன்' என்று சொன்னான். மற்றும், “இனம் கொடுப்பதற்குக் காரணம் கூலி போதாதென்று சொல்வது ஒப்பத் தகுந்ததன்று. கூலி எப்பொழுதும் நியாயமாக இருக்க வேண்டுமே யொழிய ‘இனம்’ கொடுத்துச் சரிப்படுத்தக்கூடியதாகக் கூடாது” என்று அவள் சொன்னாள்.

2. சமயக்கோட்பாடு தேசத்தின் சீதோஷண ஸ்திதியினுற் பெரிதும் நிரணயிக்கப்படுகின்றது; உஷ்ணப் பிரதேசங்களுக்கு விஸ்தாரமான சடங்குகள் வேண்டும்; ஆப்பிரிகா, அமெரிக்காவைப் போன்ற சிறசில பிரதேசங்களில் நரபலியும் வேண்டியிருக்கலாம்..

அரேபியா தேசத்தில் அங்குள்ள மணலைப்போன்ற கேவலமான மதாசாரம் தோன்றியிருப்பது எதனாலோ, இந்தியாவிலுள்ள அவர ஜாதியார தங்களுக்குள்ள பலபட்டையான தெய்வாசாரக் கொள்கைகளைக் கைவிட்டு சிக்கலில்லாமற் கேவலமாய் இருக்கிற இஸ்லாம் மதத்தையேனும் கிறிஸ்தவ மதத்தையேனும் கைக் கொள்வது எதனாலோ என்று அம்மாதா காரணங்கூற முடியாத வளாய் இருந்தனள்.

3. தீராத திராக்கரோகிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிக்க வாதைப்பபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களமீது இரக்கங் கொண்டு, அவர்கள் வாதையைத் தவிரகும்பொருட்டு, அவர்களைக் கொன்றுவிடுவதற்குச் சிலர் ஆசைப்பிக்கிறார்கள். இயற்கையின் போக்கில் நாம் தலைபிடக்கூடாதென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் அந்த நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்யக்கூடாது, நோஞ்சலான குழந்தைகளையும் போஷிக்கக்கூடாது. இயற்கையின் போக்குப்படி விடுவிட வேண்டும். அவர்கள் எப்பொழுது சாவார்களோ, அவர்களுடைய

நோயும் கஷ்டமும் எப்பொழுது தீருமோ அப்பொழுது தீரட்டு
மென கைவிட்டு அகன்று நிற்கவேண்டும்.

இஃது அமமாத ஸவயமாக கற்பனைசெய்த கொள்கை, ஆனால், இதைக் கேட்பவரெவரும் வெறுத்தது இகழக்கூடும். இந்தியாவில் குவெட்டா (Quetta) எனலும் ஊரில் நோந்த பூகம்பத்தினால் அநேகா மூளை கலங்கிப் பித்தரானார்கள்; அவர்களெல்லாரையும் கொன்றுவிட வேண்டுமென்பது அமமாதின் அபிப்பிராயம். இவ்வளவு கொடிய வார்த்தையானாலும் இதை அமமாத குழந்தைக்குப் பாலூட்டும்போது உள்ள புன்னகையோடும் இனிய குரலோடும் சொற்றனள். அவள் வீரம் வாய்ந்த ஆண்மாரி என்னலாம். ஆனால், நியாயவாத இலக்கணமில்லாதவள் ஏனெனினால் குவெட்டா பூகம்பத்திற் காயமுற்ற தன சகோதரியை ஆற்றித் தேற்றுவதற்கே அமமாத போயக்கொண்டிருந்தனள்.

இத்தனை நாள் இங்கிலாந்திற் பழகியதில் என் மனைவிக் குதகையியம் வந்துவிட்டது. துணிவுடனே அவள் கப்பலேறினாள்; தன்னைத்தானே ஜாக்கிரதையாகக் காததுக்கொளவேனென்று கையியமாக எனக்குச் சொன்னாள். அங்கனமே அவள் செய்தனள். கப்பல் புறப்படுவதற்கு முன் அவளுடைய சாமானு முட்டைகள் வந்து சேரவில்லையே என்று கவலைப்பட்டேன் ஆனால், நான் விடைபெற்றுத் திரும்பி ½-மணி நேரத்திற்குள் முட்டைகள் வந்து சேர்ந்தனவாம். அவை அங்கனம் சேர்ந்தனவென்று அவள் டோவரி (Dover) வீருநது எனக்கு எழுதினாள். அவளுக்குள்ள இந்தத் தற்சார்பு இங்கிலாந்தினின்று திரும்பி இங்கனம் இந்தியாவிற்குப் போவதனால் வளாக்கத்தக்கதாகும். 9-ம் தேதி காலையில் வந்த கடிதத்தினாலேயே மனத்திற்குத் தேறுதல் உண்டாயிற்று; என மனைவி புறப்பட்டு வரவேண்டாமென்று அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் 'சங்கற்பம் செய்தாய் விட்டது, எல்லை கடந்தாய் விட்டது, இனிப் பின்னடைய முடியாது என்னைப்பற்றிக்

கவலைப்படாதேயுங்கள். நேருவதெதுவும் நனமைக்கே, இன்னொரு முறை இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் சென்னையில் நேர்ந்தால் நோய்ப்பட்ட குழந்தைகளைக் கவனிப்பதற்குத் தமையனருக்கு உதவியாக நானும் இருப்பேன்' என்று என மனைவி எனக்குச் சொன்னாள். கப்பலில் அவளுக்கு வாயத்த அறை நன்றாய் இருந்தது. கப்பல் அத்நினும் நன்றாய் இருந்தது. ஆனால், 'நலடேரா' (Naldera) எனனும் கப்பலிற் காட்டிலும் இதில் ஜனக் கூட்டம் அதிகம்.

'ஸ்டராதனஸொ' (Strathanver) எனனும் கப்பலேறி 1936 ஜூலையில் நான இந்தியாவிற்குத் திருமபி வருகிறேன். அது ஜூலை 16-ம் தேதி பம்பாய் சேரும். அந்தக் கப்பல் மிகவும் நல்லது மிக அனுகூலமானது அது சேரும் தேதியை உத்தேசித்து எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் 'லீவை' இரண்டு நாள் நீடிப்பதாக ஹைகமிஷணர் ஆபீஸ்காரர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்' என்று என மனைவிக்ஞ்சு சொன்னேன்.

X

X

X

X

'டிலபரி டாகஸ்' (Tilbury Docks) எனனும் துறைமுகத்தி னின்ற நான வீட்டுக்குத் திருமபி வந்தேன். மனைவி வீட்டிலி லாமையின் எனனவோ போலிருந்தது

'இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றிலலை
இல்லாளு மில்லாளே யாமாயின்—இல்லாள
வலிகிடந்த மாற்றமுரைக்குமே லவ்வில
புலி கிடந்த தூறாய் விடும'

அடுபுபு முட்டுவதற்கு அவள் இல்லை, கிச்சிலி ரஸம் பிழிந்த கொடுபாரிலலை, முலாமபழம் அரிவாரிலலை, இச் சிறிய சிலலறைக் காரியங்கள் செய்ய எனக்குத் திறமையே இல்லை.

‘ஒப்புடன் முகமலர்ந்தே யுபசரிததுண்மைபேசி
உபபிலாக் கூழிடா லுமுண்பதே யமிரதமாகும்
முப்பழமொடு பாலன்ன முகங்கடுத்திடுவாராயின
கபியபசியினோடு கடுமபசியாகுநதானே’

அவள் அன்புடன் அட்டு அமர்ந்து ஊட்டும் அறுசுவையுண்
டிக்கும் இனி நான் உண்ணவேண்டிய கூலிச்சாப்பாட்டுக்கும் உள்ள
வித்தியாசத்தை நினைத்து மனங்குன்றி வருந்தினேன். ஏனெனில்,
அவ்விரண்டுகும் வெகு வித்தியாசம் உண்டு அன்புடன் இடும்
அன்னம் அமுதமாகும். பற்றில்லாமல் பெறுப்பில்
லாமல் இடும் அன்னம் வெட்டிச்சோறுகும். அடுத்து
எத்தனை வகைப் பதார்த்தங்களுடன் கூடியதானாலும் சுவைக்காது,
உடம்பில் ஒட்டாது. வேளுாப்பூதன் என்பவன் தனக்கையிற்
கிடைத்த அற்ப வஸ்துகளை ஆக்கி ஓளவையாருக்கு அன்புடன்
அளித்தான். அவவுணவு அறுசுவை யுண்டி விருந்தைக் காட்டிலும்
அதிக இன்பமாயும் திருப்தியாயும் இருந்ததென்று அவ்வமமை
யார் இவ்வனம் பாடிபுள்ளதைக் காண்க.

‘வரகரிசிச் சோறும் வழதுணங்காய வாட்டும்
முரமுரெனவே புளித்த மோரும் — திரமுடனே
புலவேளுாப் பூதன் புகழ்நது பரிநகிடடசோ
நெல்லா வலகும் பெறும்’

மனைவி புறப்பட்டுப் போனதாலுண்டான தனிமை யெண்
ணத்தின் வாதையைத் தணிக்கும் பொருட்டு மறுநாள் கார்டிபு
(Cardiff) என்னும் இடத்திற்குப் போன ரெயிலவண்டியில் ஏறிச்
சென்றேன் அஃதோர உலாவாகக் கருதிச் சென்றேன் களுஸ்டர்
(Gloucester), கார்டிபு கீகாவிஸ்கள் (Cardiff cathedrals),
சேவான் எஸ்டுவெரி (the Severn estuary,) கார்டிபு பியா (Car-
diff pier,) கார்டிபு கோட்டை (Cardiff Castle) என்னும் இவை

களைப்பார்தேன். நேர்த்தியான சிற்பவேலையின் அழகேனும இயற்கைக காட்சிச் சிறப்பேனும் கவலையற்ற மனத்தைக் கடுகளவும் தேற்றமாட்டா மனமாழ்ந்திருக்கும் தருணத்தில் இதற்கைய அபூர்வமான சிறப்புவாய்ந்த காட்சிகளைக் காண்பது யுத்தமன்று அப்போது அவ்வருமை பெருமைகளை அறிந்து அனுபவிக முடியாது, காட்சிகளும் நமக்குப் பயன்படா, நான் உலாப போகப்பிறப்பட்டபோது இருந்ததைக்காட்டிலும் அதிக மனமாழ்ந்து விட்டுக் குத திருமபிவரதேன் வாழ்க்கையிற் பிரிவினை எப்போதும் துன்பநததுவது, கூடிப்பிரிதல் கூடாது; தன்னைப்போலவே வேற்றுமையின்றி நாம் பாவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களை விட்டு நீங்குதல் பெருந் துயர்தரும்.

X

X

X

X

சில தலைமுறைகளுக்கு முன்னால நம முன்னோருக்கு இருந்த வியாதி அதற்குப் பின் சில தலைமுறையாருக்கு இல்லாதிருந்து, அந்நாளை இடைவிட்டுப் பின் சந்ததியாருக்குத் தோன்றாதல் கூடும். இது 'பூவபிண்டானுகிருதி' எனப்படும். வெகு காலத்துக் காண பரம்பரையாக அநேக சங்கதிகளும் அபிப்பிராயங்களும் கொள்கைகளும் நமக்கு வந்திருக்கின்றன. பூவபிண்டானுகிருதியையும் காண பரம்பரைக் கொள்கையையும் எளிதில் மாற்ற முடியாது. ஜாதிமதேச வாண விததியாச விருப்பு வெறுப்புகளை அடியோடகற்றுவதற்கு ஜனங்களுக்கு அறிவு வேண்டும். பலநாள போதிகவேண்டும் கலவித்துறையில் உழைப்பவர்கள் இவ்விஷயத்தைக் குழந்தைகளின் மனத்திற் பதிப்பிக்க ஊக்கங கொள்ளவேண்டும் ஒருநாள் எங்கள் 'கிளப்'பின் கொலுவறையில் நான்குமேலலோரும் தேரீர் குடித்துக் கொண்டிருந்தோம். எவ்விடத்தும் சரஸ்வதியிருக்கிற ஸர்வதேசாபிமானம் வாய்ந்த இந்தியனொருவன் அந்தக் கோஷ்டியில் இருந்தான். இந்தியர்கள் ஜாதிவேற்றுமை பாராட்டும பெரிய தூக்குணமுள்ள

வாகளென்று தூஷித்து, அங்கிலத்தவர்கள் அததகைய அற்ப குணமில்லாதவாகளென எப்பொழுதுமே அவன் புகழ்ந்துகொண்டிருப்பான்; அங்கில குலமக்களான மாதர்களிருவரை, மூன்று குழந்தைகளோடு, அவன் எங்கள் கோஷ்டிக்கு அழைத்திருந்தான். அந்தக் குழந்தைகள் கிரிஸ்டல், கிரிஸ்டபா, முரியேல் (Crystal, Christopher & Muriel) எனப்பவர்களாவார்கள். அவர்களின் வயது முறையே 2, 3, 5 ஆகும். அம் மூன்று குழந்தைகளையும் நான் என்னென்ன அழைத்தேன்; கிரிஸ்டல் கிரிஸ்டபா (Crystal & Christopher) எனனுமிருவரும் உடனே வந்தார்கள். முரியேல் (Muriel) எனனும் குழந்தை வரமாட்டேனென்றது. அப்போது அந்த ஸாவதேசாபிமானி, 'நான் நல்லவன், என்னென்ன வா' என்று முரியேல் (Muriel) அழைத்தான். அதற்கு அக்குழந்தை 'வரமாட்டேன், நீயும் அப்படிப்பட்ட கரியனே' என்று சொல்லியது. அந்தக் குழந்தையின் தாய் திகைத்துப் போனாள்

உடனே 'குழந்தைகள் குழந்தைகளாகவே இருப்பார்கள்' என்று நான் சொன்னேன். அந்த ஸாவ தேசாபிமானி கருப்பு, வெள்ளைப்பு கலந்த இரண்டு பொம்மைகளாக காட்டி, 'இவை எவ்வளவு நன்றாய் இருக்கின்றன! உனக்குக் கொடுக்கிறேன் வா' என்று முரியேல் (Muriel) அழைத்தான். நிலைகுலையாத அந்தக் குழந்தை, 'வர மாட்டேன், அப்படிப்பட்ட படங்கள் நான் எத்தனையோ லக்ஷம் பார்த்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லியது. அந்த வராததையைக் கேட்டு நாங்களெல்லோரும் சிரித்தோம்

குழந்தையின்மீது குற்றமில்லை. ஜாதி வித்தியாசம் ஹிந்துக் குழந்தைகளின் மனத்தில எவ்வாறு பதிந்துள்ளதோ அவ்வாறு பழக்கவழக்கத்தினால் வர்ண வித்தியாசம் அக் குழந்தையின் மனத்திற்கு பதிந்துள்ளது.

அன்று மாலையில் அங்கில மாதொருத்தி விநோதக கதையொன்று எங்களுக்குச் சொன்னாள். அவள் லண்டனில் ஒரு போர்டிங் ஹவுஸ் (Boarding House) வைத்துக்கொண்டிருந்தாளாம்; அதில் இந்தியநோருவன சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தான். பின்னாளில் அவன் பிரபல பெளதிக சாஸ்திரியானான். பிரபலப் பெயரெடுத்தது சில வருஷங்களுக்குப்பின் அவன் லண்டனுக்கு வந்திருந்தான் அப்போது அவளுடைய போர்டிங் ஹவுஸுக்குப் போய் ஒரு நாள் தங்கியிருக்க விருமபினான்; அவன் லங்காஸ்டர் கேட்டிலுள்ள (Lancaster gate) பெரிய ஹோட்டலொன்றில் தங்கியிருக்க வேண்டியவனென்று அவள் நினைத்தாள், அவனோடு கூட அவள் அங்கிருந்த 2 ஹோட்டல்களுக்குப் போய்ப் பார்த்தாள். அவிஞ்ஞான சாஸ்திரியின் நிறத்தைப் பார்த்து அவ விரண்டு ஹோட்டல் மானேஜர்களும் தங்கள் ஹோட்டலில் ஆட்கள் நிறைந்திருப்பதனால் இடமில்லை என்று சொன்னார்களாம். அவ்வமமையைப் பார்த்து விஞ்ஞான சாஸ்திரி, 'ஓ, போதும். போதும். இந்த விசாரத்தை விட்டு விடு எனது பழைய குடிலுக்கே போவேன், அங்கே இதைக் காட்டிலும் செளக்கியமாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருப்பேன்' என்று சொன்னான்.

அவனை அழைத்துக்கொண்டு அவள் பழைய இடத்திற்குப் போய், திவ்வியமான சைவச்சாப்பாடு சமைத்து அவனைத் திருபதியாக உண்பித்து, அவனுடன் சினிமா பாரக்கப் போனாள். சைவச்சமையல் செய்வதில் அவள் கைதேர்ந்தவள். சினிமாவிற்குப் போகும் வழியிலும், சினிமா நடந்து கொண்டிருக்கையிலும் விஞ்ஞான சாஸ்திரி ஏதோ தன் ஆலோசனைகளிலேயே ஆழ்ந்திருந்தான்; அவளுடன் ஒன்றுமே பேசவில்லை. சினிமாக்கொட்டகையில் சாக்லேட் (Chocolate) விற்கும் பீடையையும் அவன் கவனிக்க வில்லை; போர்டிங் ஹவுஸுக்குத் திருமபி வந்தபின் அவளை நோக்கி, 'மாதாஸ்ரீ B. ! நீ என்ன சம்பாதித்துள்ளாய்?' என்று

அவன் வினவினான். ‘மூவாயிரம் பவுன்’ என்று அவள் பதில் சொன்னாளாம். ‘சந்தோஷம். அந்நாளில் உன் குழந்தைக்கு நீ ஏதாவது பொருள் தேடி வைக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டதும் பௌதிக சாஸ்திரத்திற் புதிதாக ஏதேனுமொன்று கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்பட்டதும் உனக்குஞாபகமிருக்குமே; நம்மிருவரெண்ணமும் ஈடேறியது’ என்று சொன்னதும், அவனுடன் அவள் பேசிய சரஸ்மொழி அஃது ஒன்றே. ஆயினும், அவள் சந்தோஷப்பட்டாள ‘அவன் என் வீட்டுக்கு வந்து தங்கியிருந்ததே எனக்கு மகிழ்வளித்தது. அங்ஙனமிருந்தும் அந்த ஹோட்டிற்காரர்கள் அவனை ஏறக மறுத்தனர்’ என்று அவள் சொன்னாள். ‘கழுதைகள் காரட (Carrot) கிழங்கை விருமபுமே யல்லாமல் பொன்னை விருமபா!’

‘உண்டு குணமிங் கொடுவாக் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகலவதவா குற்றமே—வண்டு மலர்ச்
சேக்கை விருமபுஞ் செழுமபொழில்வாய் வேமபன்றோ
காக்கை விருமபுங் கனி’

என்று நான் சொன்னேன் அவ்வமமை நகைத்தனர்.

X

X

X

X

லண்டனில் 2 சித்திரக்காரர்கள் எனனைத் தங்கள் சித்திர சாலைகளுக்கு வருமபடி விருமபினார்கள். அவர்களிலொருவன் ஏ. A. எனனும (Jew) யூதன். மற்றொருவன் டி. T. எனனும ஆஸ்டிரியன் (Austrian) ஏ. A. எனபவன் சாமானியத் தோச்சியுள்ளவன், ஆயினும் ‘மேனாடுச சித்திரங்களை எழுத மேற்கொள்வதினும், கீழ் நாட்டு வாணப படங்கள் வரைவதில் எனக்கு உற்சாகம் அதிகமாய் இருக்கின்றது’ என்று அவன் சொன்னான். டி. T. எனபவன் வியென்னா, மூனிச்சு, பாரி, லண்டன், போலின் (Vienna, Munich, Paris, London & Berlin) என்னும் பட்டணங்களில்

லுள்ள அநேகம் பெருமக்களின் படங்களை எழுதியுள்ளான். அது வரையில் இந்தியனெவனுடைய படமும் எழுதிய தில்லை யாதலால் இனாமாக என்னுடைய படத்தை எழுது வேனென அவன் வற்புறுத்தினான்'

ஒரு நாள் சாயங்காலம் ஜனக்கூட்டம் நிறைந்த May fair நாடகக்கொட்டகையில் நாடகாளிருவரும் இருக்கும்போது ஜனங்கள் மேலும் மேலும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். உள்ளே வருகிற வாகளுள் சுந்தரம் மிக்க ஸ்திரீகளைப் பொறுக்கிக் குறுகும்படி அவன் எனக்குச் சொன்னான், அவரவரும் வந்துகொண்டிருக்கையில் ஒவ்வொருவராக நான் பொறுக்கியெடுத்துச் சொல்ல,

'அவள தலுக்குக்காரி, பிரயோஜனமில்லை, 'சேஷத்திர கணிதாசாரமான வடிவம் வாய்ந்தவள்,' 'இது பெரிதும் வாணப பூசு,' 'மிருகத்தனமை வாய்ந்தவள்' 'அவளுடைய மோ வாயக கட்டையைப் பாரும,' 'அதிகாமி, அவள் வாணப பாரும' என்று முதலாக ஒவ்வொருவரையும் நிஷேதித்து வந்தான். கடை சியில் ஒருத்தியைப் பார்த்து 'அவளுக்கு ஆனமா இல்லை' என்று சொன்னான். 'அன்பனே! ஆனமா என்பது யாது? ஒரு தடவை கண்ணோட்டமாகப் பார்த்ததாலேயே அதை நீ எவ்வளவு காண்ப தற்காகும்?' என்று கேட்டேன் 'ஹா! அஃது ஒவியக்காரராகிய எங்களுக்குள்ள ஆறும் அறிவு, இதுவரையில் அவ் வறிவைக கொண்டு சொல்லியதெதுவும் தவறிப்போனதில்லை' என்று அவன் சொன்னான் அவன் எழுதிய உததமமான ஸ்திரீ புருஷ படங்கள் டங்கிய புத்தகமொன்றை எனக்கு இனாமாகக் கொடுத்தான்.

'அப் படத்தினர்களுள் எத்தனை போ ஆனமா உள்ளவர்கள்?' என வினவினேன். 'இரண்டொருவா, மற்றவர்களுக்கு ஆனமாவே இல்லை' என்று சொன்னான் 'அஃது ஆனமாவற்ற ஜனசமுகம், என்ன!' என்றேன். நாடகாளிருவரும் மனமாரச் சிரித்தோம் எங்கள் நகைப்பொலியைக்கேட்டு, எங்கள் வரிசையில் உட்கார்ந்தி

ருந்தவர் அநேகர் எங்களை வெறிக்கப்பாத்தார்கள். 'அவர்களுக்கு ஆனமா இல்லாததுபோல சிரிக்கும்தன்மையும் இல்லை' எனறேன். நாங்கள் பின்னும் அதிகமாகச் சிரித்தோம்.

X X X X X

ஒரு நாள் பல தொழில்களில் அமர்ந்திருக்கும் நண்பர்கள் சிலா கூடி மெய்க் கனவுகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். 'ஒருதூறு மைல தூரத்திற் கப்பாலிருந்தவனொருவன் தன்வீடு தீப் பற்றி யெரிவதாகக் கனவுகண்டு எழுந்து உடனே ஓடிப்போயப் பார்த்ததில், உண்மையில் அவன் வீடு தீயினுக்கு இரையாயிருப் பதைக் கண்டானென்று எழுதி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அதுபோலவே, மற்றொருவன் தன் குழந்தை நோயினால் மிக வருந்துவதைக் கனவுகண்டு ஓடிப்போயப் பார்த்து, குழந்தை மரணத்தறுவாயிலிருக்கக் கண்டான்' என்று ஒருமாதா சொன்னான்.

'இக்கனவுகளின் மெய்மையை நான் எங்ஙனம் நம்புவதற் காகும்? நாம் கண்டதொரு கனவு அப்படியே பளித்ததென நமமில் எவரேனும் அனுபவ பூர்வமாகச் சொல்லக் கூடுமாயின் கேட் போம்' என்றான் ஒருவன். 'நல்லது, ஒருகனவு பளித்ததை நான் சொல்வேன். நான் கச்சேரி செய்து கொண்டிருக்கையில் ஒரு வக்கீல் தன் கக்ஷிவாதங்களை எனக்கு எடுத்துக் கூறிகொண்டிருந்ததாகவும் கச்சேரிமண்டபம் முழுதும் ஜனங்கள் நிறம்பி யிருந்ததாகவும் கனவுகண்டேன். கண்ணை விழித்துப் பார்த்த போது அஃது உண்மையாய் இருந்தது' என்று உத்தியோகத்தி னின்றும் ஒழிவுற்ற ஜட்ஜு ஒருவா சொன்னான். எல்லோரும் கல கல வென்று சிரித்தோம்.

X X X X

கார்க்கு (Cork) 'என்னுமிடத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள பிலானி காலில் (Blarney Castle) எனனும் அரண்மனையில்

பிலானி ஸ்டோன் (Blarney Stone) என்னும் கல்லைப் பார்த்ததைப்பற்றிச் சொல்வேன். அந்தக்கல் ஆழமான குழியில இருக்கின்றது. அதை ஒவ்வொருவரும் குனிந்து முதத்தமிடவேண்டும், அந்நகன் குனிவதற்கு இயலாததால் அவ்விடத்தில் ஒரு புருஷனும் மனைவியும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் பார்க்கவருகிறவர்களுடைய கால்களை ஒவ்வொருவா ஒவ்வொன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு அவரைத் தலைகீழாகத் தொங்கவிடுவார்கள். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறு பென்னி கூலி கொடுக்கவேண்டும்; முடிவில் ஒவ்வொரு ஷிலிங்கு கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு முத்தமிடுவதனால் வாசாலத்துவ வன்மை வாய்க்குமென்பர். வாஸ்தவமான தத்துவத்தை ஒருவாறு முன்னரே உணர்ந்து சொல்வதுபோல இருக்கின்றது இந்தச் சங்கதி. இதைப் போன்ற கொள்கையொன்றை ஜியார்ஜ் பொனாடோ ஷா (George Bernard Shaw) என்பவா குறிப்பிட்டிருக்கின்றா அவர் சில வருஷகாலம் தினந்தோறும் காலையில் தன வீட்டில் ஓர் அறையின் மூலையில் தலையைக் கீழே நட்டுக் கொண்டு கால்களை உயர்த்துக்கி மூலையிற் சார்த்திக்கொண்டு (தலைகீழாக நின்று) சாதனை செய்ததாகச் சொல்லுவார்கள். ஒருநாள் அவர் இந்தச் சாதனை செய்துகொண்டிருக்கையில் திடுக்கென நண்பரொருவா வந்து பார்த்து, 'ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்' என்று கேட்டா. அதற்கு அவர், 'உலகம் முழுதும் தலைகீழாக நிற்கின்றது அதை உள்ளபடி காணும்பொருட்டு நானும் தலைகீழாக நிற்கிறேன்' என்று அதன் லக்ஷணத்தை விளக்கிச் சொன்னார்.

எனது நண்பனையும் என்னையும் அங்கிருந்த விசாரிப்புகாரத் தம்பதிகள் முறைப்படித் தலைகீழாகப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். அஃது எங்களுக்கு ஆபதகரமான பராதனை நிலையாய் இருந்தது; அந்தத் தம்பதிகள் தங்கள் கூலியை மேலும் மேலும் உயர்த்த

லானார்கள்; நாங்கள் தலைகீழாகத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கையில், அதனால் நாங்கள் பெறக்கூடிய அதிவாசால சகதியைப் புகழ்ந்து சொல்லி எங்களுக்கு அதில் திடமான நம்பிக்கை இருந்ததனால் எங்களை வற்புறுத்தி அதிகக் கூலி கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்கள் வேண்டியபடி கொடுக்கிறோமென்று சொல்லாவிட்டால் கைதவறி எங்களை அகாதத்தில் நழுவிடுவார்களோவென்னும்திகில எங்களை உறுத்தியது. முடிவில் அவர்களுக்கு ஒரு வில விங்கு வீதம் கொடுத்தோம்.

‘இவ்விருவர்களிடம் ஜனங்கள் தங்கள் உயிரை எவ்வளவு ஒப்பிக்க இசைகிறார்கள்’ என்று என் நண்பன் என்னைக் கேட்டான். ‘ஏன் ஒப்பிக்கலாகாது. மயிர் வினைஞன் செஞ்சிரம செய்யும்போது நம் உயிரை அவனிடம் ஒப்பிக்கவில்லையா?’ என்றேன்.

X X X X

ஒருநாள் கலவிகேள்விகளிற சிறந்த பெரிய அங்கில ராஜ தந்திரியொருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன்; அவர் விஸ்தாரமான அனுபவம் வாய்ந்தவர், சீன தேசத்திற்கு விசேஷ ஊது போய் அப்போதே அவர் திருமபி வந்திருந்தார். ‘இந்தியாகளைக் காட்டிலும் சீனத்தவர்கள் சகடில் மேம்பட்டவர்களா என்று தெளிவாகச் சொல்லும்’ என்று அவரைக்கேட்டேன். ‘இல்லை, இல்லை. இந்தியாவின கேட்டுக்குக் காரணமாயிருக்கிற ஜாதிக் கடடுப்பாடு அவர்களில் இல்லை எனப்பொன்றே சிறப்பு’ என்று அவர் சொன்னார். சற்று நிதானித்துப் பின் அவர், ‘சீனத்துக் கேட்டுக்குக் காரணமாயிருக்கிற யுத்தாதிபர்கள் (War - Lords) இந்தியர்களாகிய உங்களுக்கு இல்லை’ என்று மெதுவாகச் சொன்னார். ‘அவ்வளவாயின, நாங்களிருவரும் பெருமபாலும் சமான் ராய் இருப்பதாத தோன்றுகிறது. சீனத்தவர்கள் ஸ்வாதிபத்தியம் செலுத்தக் கூடுமானால் நாங்கள் ஏன் செலுத்தக்கூடாது!’ என்று கேட்டேன்

‘சினனாளுடைவில நீங்களும ஏன் ஸவாதிபத்தியம் பெறக் கூடாது. அதற்குக்காரணம் எனக்குத்தோன்றவில்லை. இப்போதும் சினத்தவர்கள் ஸ்வாதிபத்தியம் செய்தற்குரியோமென்று காட்டவில்லை, பிறநாட்டாருடைய ஆக்கிரமத்தினின்றும் உள்நாட்டுக் கலகங்களினின்றும் ஊரைக காத்து ரக்ஷிப்போம் எனபதற்கான உதரவாதமும் அவர்கள் செய்யவில்லை, நீங்களும் செய்யவில்லை. இனிச சில வருஷகாலத்தில் அங்ஙனம் நீங்களிருவரும் செய்யக் கூடுமாயின, அப்பொழுது உலகம் கேஷமப்படுமென்று நான் சொல்லுவேன்’ என்று அவர் சொன்னார். ‘உலகத்தில் அமைதியும் ஆனந்தமும் குடிகொள்ளுமென்று நினைக்கிறேன்’ என்றேன. ‘அந்த வார்த்தை நான் சொல்ல முடியாது’ என்றார் அவர். ‘சிலருக்கு அதிக செளக்கியம் வாய்ப்பது மற்றவர்களுக்குச் செளக்கியக் குறைவைக் குறிக்கும் போலும்’ என்றேன. ‘அங்ஙனம் இருத்தல் கூடும்’ என்றார் அவர்.

X

X

X

X

1936-ம் யாண்டில் திருப்பவும் நான் ஸ்ட்ராட் போர்டு ஆன்-ஆவனு (Strat - ford - on - Avon) க்குப் போனேன். அங்கு ஓர் அமெரிக்கனைப் பார்த்தேன். அவன் மிகக் ஆரவாரத்தோடு, ‘இந்த அங்கிலத்தவர்கள் எவ்வளவு முட்டாள்களாய் இருக்கிறார்கள்! வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் (William Shakespere) தன் மரண சாஸனப் பத்திரத்திற் கையெழுத்துப் போடுவதற்கே கஷ்டப்பட்டான். அப்படிக்கஷ்டப் படடு விகாரமாகக் குளறி வைத்திருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட படிப்பிலலாத நாட்டுப்புறத்தான் ஹாமலெட் (Hamlet), கிங் லியர் (King Lear), ரோமியோ ஜூலியட்டு, (Romeo Juliet) டூ ஜென்டில் மென் ஆவ் வெரோனா (Two Gentlemen of Verona) என்ற பன்வாகிய நாடகங்களை எழுதினனென்று நம்புகிறார்களே. அவைகளில் பல பிறநாடுகளின் பழக்கம், தேச சட்டங்களின் முறைகள், பலகூலப் பிழிற்சி, அரசியல்

லறிவு, தத்துவஞானம் ஆகிய இவை காணப்படுகின்றன' என்று சொன்னான்.

'நல்லது, அநுமனமாயின, அவை யார எழுதினவை. பேகன் (Bacon) என்பவர எழுதினாரெனலும் சிலருடைய கொள்கையை நீ நம்புகிறாயா?' என வினவினான். 'அப்பப்பா! இல்லை. இப்போது இங்கிலாந்துக்கு லார்டு சான்ஸலராக (Lord Chancellor) இருப்பவர அவைகளை எழுதினாரென்று சொல்வது ஒவ்வாதது போல பேகன் எழுதினாரென்று சொல்வதும் ஒவ்வாது. இந்த கனமான ஆட்கள் அமமாதிரியான விஷயங்களை எழுத வல்லவராகா. இவர்களுடைய பழக்கங்களெல்லாம் சட்டசம்பந்தமானவை, அவைகளில் அர்த்தமும் இருக்கும் அனாததமும் இருக்கும்; ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) நாடகங்களிற் காணப்படும் புத்தி சாதாரணமான விஷயங்களில் இவர்களுடைய மனம் செல்லாது' என்று அவன் சொன்னான்.

விஷயம் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமெனலும் ஆசை மிகுந்து நான், 'அநுமன மாயின, உண்மையில் அவைகளை ஆக்கிய வன் யாவன்?' எனக் கேட்டேன்.

'நல்லது, இதை இரகசியமாய் வைத்துக்கொள்ளும் அமெரிக்கர்களாகிய நாங்கள் அவனுடைய நாடகங்களைப் படிப்பதமின்றி ஆராய்ந்து குணதோஷங்களை விசாரித்து, அவனுடைய சித்திரப் படங்களையும், உருவப்படங்களையும், சாஸ்திர முறைப்படிச் சோதித்து, அவன் ஆக்கிய நூல்களையும் எழுதிய பல லேகங்களையும் நோண்டி நோண்டிப் பார்த்து, அவனுடைய சொந்தக் கையெழுத்தையும் கவனித்து உண்மையைக்கண்டுபிடித்துள்ளோம்' என்று அவன் சொன்னான்.

பின்பு, குரூலைத் தணித்துக் கொண்டு, 'உண்மையில் ஆக்கியோன் எட்வர்ட்-டி-வியா (Edward De. Vere) என்பவராவா.

அவர் 17ம் ஆக்சுபோர்டு (Oxford) பிரபு, எலிஸ்பெத் மகாராணியின் (Queen Elizabeth) லார்டு சேம்பர்லேன் (Lord Chamberlain) 1550-ம் வருஷத்திற்கும் 1604-ம் வருஷத்திற்கும் இடையிலிருந்தவர். அவர் தமது வருமபடியை யெல்லாம் கவிவாணாகளுக்கும் நாடகாசிரியர்களுக்குமே செலவாக்கினார். அவர் எண்ணிறந்த பிரசுரங்கள் எழுதினார்; அவற்றுள் ‘டார்க் லேடீஸ்’ (‘Dark ladies’) என்பது முதலியன சோந்தவை ஸ்டாஃபோர்ஷையாக (Stratforshire) குப்பைக்காட்டான ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) ஒரு டார்க் லேடி (‘Dark lady’) யின் மீது காதல்கொண்டானென்பதை எண்ணிப்பாரும். அந்நாளிற் பெருமக்கள் அத்தகைய காரியம் செய்யார். அவர்களுக்கொளிரந்த கட்டுப்பாடு உங்களிலுள்ள ஜாதிக்கட்டுப் பாட்டிலும் கடுமையாய் இருந்தது டி-வியர் (De-vere) என்பவரால் ஆதரித்து வந்தவர்களுள் ஷேக்ஸ்பியரும் ஒருவனே என்பதில் ஐயமில்லை. அவன்தான் பெயரை அந் நாடகங்களுக்கு இரவல் கொடுத்தான். அந்நாளைச் செய்தது ஒரு பெரிய காரியமல்ல; கபடமில்லாத அவன் தன்னினுமே பென் ஜான்ஸன் (Ben Jonson) கலவியில் மிகச் சிறந்தவனெனக் கருதி அவனை யடுத்திருந்தான்; அவன் செய்தது ‘சரியே’ என்று அவன் எனக் காது கொண்டு சொன்னான்.

‘ஆனால், டி-வியர் (De-vere) என்பவரால் தமது பெயரை ஏன் மறைத்துக்கொள்ளவேண்டும்?’ என்று வினவினான். ‘ஏனெனில், நாடகாசிரியர்களும் நடிகர்களும் அந்நாளில் மிகக் கேவலமான காலாடிகளெனவே மதிக்கப்பட்டனர். ஷேக்ஸ்பியருடைய உருவப் படங்கள் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனித்துப் பாரும. அவை எலிஸபெத் மகாராணியின் காலத்துப் பிரபுகளின் படம்போல இருக்கவில்லையா? டி-வியரின் (De-vere) உருவப் படச்சித்திரங்களை அவைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பாரும, அவை யெல்லாம் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன ஆன்-ஹதவே (Anne Hathaway)

என்பவளின் கணவனுடைய படங்களால்' என்று அவன் எடுத்துச் சொன்னான்.

அவன் சொல்லிய வார்த்தைகளைச் சிரத்தையாகக் கேட்டு விநோதமாக உட்கொண்டேன்; ஆனால், அவை உண்மையென நான்திருப்திப்படவில்லை. 'எங்கள் நாட்டிலும் இப்படிப்பட்ட கஷ்டமான விஷயங்கள் உண்டு. தமிழக கவிஞர்கள் மிகச் சிறந்தவரான திருவள்ளுவர் என்பவர் "திருக்குறள்" எனவும் நூலை ஆக்கினவர். அந்நூலில் அரசாக்களின் விவகாரப் பழக்கமும், ராஜதந்திரிகளின் சூழ்ச்சிகளும், உயர்குல மாதரின் ஒழுக்கமும் காணப்படுகின்றன. அவையல்லாமல், தேசாசாரச் சட்டஞானம், இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி, கலைப்பயிற்சி, தத்துவஞானம் என நுமியையும் அந்நூலிற் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நூலாசிரியா பறையர் (கடைச்சாத்தியினர்) என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்நூலிற் கடைச் சாத்தியருக்கும் கலவிக்கும் வெகுதூரம், அரசா முதலான மேனமக்களோடு பழக்கம் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடுமென்று கனவிலும் கருதமுடியாது. அங்ஙனமிருந்தும் அந்நூலாசிரியரைப் பறையரென்று பிதற்றுகிறார்கள். ஆகையால் நானும் என நண்பர்கள் சிலரும் 'திருவள்ளுவர்' என்பவரோர் அரசனின் ஆஸ்தானத்துப் பிரபுவென்றும் பறையரல்லவென்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறோம்; இது, 'டேஷ்கஷ்பியா' என்னும் நூலாசிரியா டி-வியா ('De Vere') என்னும் எலிஸபத்து ஸமஸ்தானத்துப் பிரபுவென்று நீர் சொல்லுவது போலவேயாம்' என்று நான் சொன்னேன்.

'ஓ கோ! திருஷ்டாந்த கதையொன்றைக் கற்பித்து எனனை முடாளாக்குகின்றீரா?' என்றான் அவன். இல்லை, அது வாஸ்தவமான சங்கதி. அதுவன்றி, எங்களுள் சமஸ்கிருத நாடகாசாரியரிற் சிறந்தவன் காளிதாஸன்; அவன் எழுத்தறியாத இடையென்று கர்ணபரம்பரையாகச் சொல்லுகிறார்கள்; அவனுக்கடுத்த

படி சிறப்பு வாய்ந்த நாடகாசிரியன பாஸன் என்பவனாவன்; அவன் வண்ணா ஜாதியிற் பிறந்தவனென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய கலவித் திறமையையும் வேதாந்த ஞானத் தையும் கருதி அவர்கள் முறையே இடையகுவும் வண்ணாசுவம் இருததல் அமையாதென வோர்ந்து, உயர்குலததுப பிராமணர்களென மதிக்கின்றார்கள். இடையனும் வண்ணானும் அதற்கைய நாடகங்களை எழுதினார்களென்று நினைத்ததலும் கூடாத காரியமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

‘காளிதாஸனைப்பற்றி மாதிரம் ஒரு கதை சொல்லுகிறார்கள். காளிகாதேவி அவனுடைய நாவில் பீஜாக்ஷரம் எழுதிய மகிமையால் அவ வாடு மேய்க்கும் இடையன் வாக்கசுகி மிகுந்த அரிய நாடகாசிரியனாயினான் என்கிறார்கள். ஆனால், உங்கள் ஷேக்ஸ்பியரைப்பற்றி அப்படிப்பட்ட கதையொன்றும் இல்லை. ஆதலால் காளிதாஸன பிராமணனென்று சொல்வதைக் காட்டிலும் ‘ஷேக்ஸ்பியர்’ என்பவன் ஒரு பெரிய பிரபுவென்று நீர் சொல்வது பெரிதும பொருத்தமாய் இருக்கின்றது’ என்று நான் சொன்னேன்.

‘என்ன, ஐயா! மேலும் மேலும் பல உதாரணங்களை எடுத்துச் சொல்லி என மனத்தைக் குழப்புகின்றீரே’ என்றான் அவ்வமெரிக்கன். ‘நீர் சொல்வது ஒருவேளை தவறெனப் பின்னர்த் தோன்றக் கூடும், ஆதலால் அதற்கைய அபிப்பிராயத்தைத் திடப்படுத்திக் கொள்வதைக் காட்டிலும் நீர் குழப்பமுற்றிருப்பதே நன்று’ என்று பதில சொன்னேன். அவன் நகைப்புற்று, எனக்கொரு ‘ஸிக் ரெடடு’ கொடுக்க வந்தான். நான் புகை குடிப்பதில்லையாதலால் அதை ஏறகாமல உடனே மறுத்து விட்டேன்.

1933-ம் யாண்டில் நான் இங்கிலாந்திலிருந்து திருமபிவருகையில் அதிருஷ்ட வசத்தால் கற்றறிவாளரான 2 முகமதிய மாதர்களின் பழக்கம் எனக்கு வாயத்தது. அவர்கள் பிபி எஸ். S. பிபி என. N. எனப்படுவார்கள். அவர்கள் போர்ட் ஸெயிட் (Port Said) எனலும் துறையில் வந்து கப்பலேறினார்கள். அவர்களிருவரும் அப்போதே மக்காலிற்கு 'ஹாஜ்' யாத்திரை போய வந்தவர்கள்; அவர்கள் அரேபியாவைப்பற்றி உற்சாகமாகப் பேசினார்கள், அதன் பண்டைச் சிறப்பையும் இற்றை நாட் பெருமையையும் மிக்க கொண்டாடினார்கள். அஃது இயல்பே. 'இந்தியாவில் நமக்கு என்ன 'ஜட்ஜு'கள் இருக்கிறார்கள்? என்ன சட்டங்கள் இருக்கின்றன? அரேபியாவில் திருடன் கையை இன்றைக்கும் நறுக்கி விடுகிறார்கள்; அதனால் அவன் இனித திருட முடியாதவனாகிறான்; வியபிசாரியின் மூக்கையும் காதையும் நறுக்கி விடுகிறார்கள். அதனால் அவன் இனி அப் பாபத்தொழிலில் இறங்க மாட்டாதவனாகிறான். அங்ஙனம் ஏன் நீங்கள் இந்தியாவிற்குச் செய்யப்படாது?' என்று அவர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள்.

'ஏனெனில், கையறுநதவர்களுடனும், செவி மூக்கறுநத மாதர்களுடனும் குல மக்கள் பெரு மக்கள் முதலாயினோ சோநது உட்காந்து ரெயில் வண்டி முதலானவைகளிற் பிரயாணம் செய்யப் பிரியப்படமாட்டார்கள். அஃது அவர்களுக்கு மிகக் கோரமான காட்சியாய் இருக்கும். பிரிட்ஷார் தயாவீரம் மிக்கவர்களென்பது உங்களுக்கு ஞாபகத்திலிருக்கட்டும். குடிவெறி கொண்ட அயோக்கிய மாலுமி யொருவனுடைய காதை ஸ்பானியர்கள் (Spaniards) நறுக்கியதற்கு அவர்களமீது பழிவாங்குமென்பாருட்டு ஜென்கின்ஸ் இயா வார் (Jenkins' Ear War) எனலும் யுத்தம் செய்த பிரிட்ஷார் அழகிய மாதர்களின் அங்கங்களைக் குறைத்துக் குருடிகளாகக் இசையமாட்டார்களென்று தெரியுங்கள்' என்று நான்

அவர்களுக்குப் பதில் சொன்னேன். அவர்களுக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது.

‘இந்தாரும்’ பெண்ணாய்ப் பிறந்தவளுக்கு ஹிந்துக்களாகிய நீங்கள் பிதுராஜித சொத்திற பங்குகொடுப்பதில்லையே. அந்தக் காட்டுமிருண்டி முறைக்கு என்ன சொல்லுகிறீர்? முஸ்லிம் சட்டத்தின்படி நாங்கள் மகனுக்குரிய பங்கிற்பாதி மகளுக்குக் கொடுக்கிறோம்’ என்று பீபிஎஸ் S. சொன்னாள் ‘ஹிந்துக்களாகிய நாங்கள் எங்கள் பெண் பிள்ளையை முழுமகளாக இருக்க விருமபுகிறோமே யல்லாமல், மகனிற பாதிபாகக் விருமபுவதில்லை’ என்று பதில் சொன்னேன். ‘பூஜ்யமாய் இருப்பதைக் காட்டிலும் அரையாளாய் இருப்பது நன்றன்றே’ என்றாள் அவள். ‘எல்லாம் சூனியத்திற்கு வந்தே திருப்பவேண்டும. சூனியமே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான நிலை, ஆகையால், கடவுளையும் நாங்கள் மகா சூனியம் என்கின்றோம் என்றைக்கேனும் பின்னமாபிருத்தலினும் முழுமையான சூனியமாய் இருத்தலே நன்று’ என்று பதில் சொன்னேன். அவள் பகபக வென்று சிரித்து, ‘நீர் பெண்ணையப் பிறக்காதது என்ன தெளாப்பாக்கியம்’ அப்படிப் பிறந்திருந்தால் தாழ்த்துத் துக்கைக்கப்படும் எங்கள் மரபுக்குச் சார்பாக எத்தனையோ நியாயங்களை எடுத்துரைத்திருப்பீர்’ என்று அமமது கூறினாள்.

பின்பு, நாங்கள் ‘ஹாஜ்’ யாத்திரையைக் குறித்துப் பேசினோம். யாத்திரை போகிறவர்களெல்லாரும், சீரியராயினும் பூரியராயினும், வளமையோராயினும் வறிஞோராயினும், உயர்ந்தோராயினும் தாழ்ந்தோராயினும் எல்லாரும் ஒரேவிதமாக ஆடம்பர மில்லாத சாமானியமான, தையலில்லாத இடுப்பு வஸ்திரமும் மேலுக்கு அதைப் போன்ற அங்கவஸ்திரமும் அணியவேண்டுமெனத் தெரிந்து அகமகிழ்ந்தேன். ‘கடவுளின் சநிதியில் எல்லாரும் ஒரே மாதிரியே’ என்று அவர்கள் சொன்னார்கள் ‘ஆனால், மனிதன் முன்னிலையில் எல்லாரும் ஒரேமாதிரி அல்லவென்பது

பிரததியக்ஷமாய்த் தெரிகிறது. ஜாதி ஜாதிகளுக்குள்ள கோரமான வித்தியாசங்களைப் பாருங்கள், ஒரே ஜாதியிலுள்ள வேறு வேறு ஜனத் தொகுதிக்கும் இருக்கிற வித்தியாசங்களைப் பாருங்கள்' என்று சொன்னேன். 'ஒரே குடும்பத்திலுள்ள ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷாளுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசங்களைப் பாரும' என்று பிபி எஸ். S. மொழிநதாள். இவைகளை டெல்லாம நான் ஒழித்துவிட வேண்டுமென்றேன். 'அதை எப்படிச் சாதிப்பதற்காகும்' என்று அவ்விரு மாதரும் வினவினார்கள். 'வாழ்க்கையை ஜீவயாததிரையாக மாற்றிக்கொள்வதனாலேயாம்' என்றேன்.

X X X X

ஒரு நீக்ரோ (Negro) நண்பனுடைய வீட்டில் நடந்த இஷ்ட கோஷ்டியைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டு இவ வத்தியாயத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். அவன் அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணத்தில் தெற்கே யுள்ளதொரு மண்டலத்தினின்று வந்தவன்; ஐக்கிய மாகாணத் திலிருந்து வந்திருந்த அவனுடையநண்பர்கள் அநேகா கூடிப்பிருந்த னா; அவர்களிடமிருந்து இத்தாலியரைக் காட்டிலும் வெண்ணிறம் வாய்ந்தவர்கள். அந்நாட்டிலிருந்தும் நீக்ரோவர்களெனவே வழங்கப் பெற்றனர்; ஏனெனில், அவர்களில் நீக்ரோ அமிசம் நூற்றுக்கு 3 வீதம், அல்லது 5 வீதம் அமைந்திருத்தல் கூடும்; அதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமானால் மானிடஸமஸர்க்க வியவகார நூலின் படி நுட்பமாக ஆராயவேண்டும். எந்த ஜாதி வரனமுறையும் இதனினும் கடுமையாக இருக்கமுடியாது எல்லாரும் காந்தியின் விஷயத்திலும் டாகூரின் விஷயத்திலும் சிரத்தை கொண்டவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்களிலொருவன் "டாகூர்" எழுதிய கீதாஞ்சலியின் இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பை வைத்திருந்தான். இவ்வளவு பிற்போக்கான நாட்டிற் பிறந்த ஒருவர் எவ்வீதம் இது போன்ற கவிதை எழுதமுடியுமென்று அவன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

பிறகு மிகுந்த உற்சாகத்துடன் பின் வரும் பாடலை படித்தான்.

வணங்கா முடியும்; தறுகண் மனமும்;
கடிலா ஞாலமும்; வெட்டுறா நினைவும்;
கொள்கை வேறுகிக் குறுகிய வாழ்வில
தனிதது நில்லாத சமூகமும் குலவி
இனபமே பெறுக என் பெருந்தேசம்!

மெய்யெனும் வயலில் விளையு நனமொழியும்;
பொங்கிய பூரணப் பொலிவினை நாடி
எழுந் தயராத இடையறா உழைப்பும்;
பண்டைய வழக்கெனும் உயிரிலாப்பாலை-
வனத்திலே வறளா மதியெனும் நதியும்,

பெருஞ்செயல் புரிந்து பெரிதே நினைத்து
நித்தமும் விரியும் நெஞ்சமும்; கூடித்
திகழுவதென்கே அங்கொளிசெய்க
என்பெருந்தேசம்! இறைவ நின்னருளால்
தெய்வ சுதந்திரச் செஞ்சுடா பெறவே!

வந்திருந்தவர்களெல்லாரும் மேற்சொல்லிய பாடலை ஆரவரத் தோடு ஒரே குரலாகப் பாடி உற்சாகம் கொண்டார்கள். 'இந்தியாவானது அறிவிற் குறைந்ததென்று நீர் எண்ணுவதற்குக் காரணமென்ன' என்று என் நண்பனைக் கேட்டேன். 'வருஷாந்தரப் புஸ்தகங்களிற் பார்த்தால் இந்தியாவில் 100-க்குப் 10 பேருக்குக் குறைவாகவே படிப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா விலுள்ள நீகரோவர்களாகிய எங்களிலும் 100க்கு 60 பேர் படிப்பாளிகளாக இருக்கிறோம்' என்று சமாதானம் கூறினான். 'அது பெரும்பாலும் பூகெர்-டி. வாஷிங்டன் (Booker T. Washington) என்பவனாலும் அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணத்துக் குடியரசு முறை

யினாலும் ஏற்பட்டது. 2200 வருஷங்களுக்கு முன்னால் அசோக சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சியில் இந்தியாவில் உலகத்திலுள்ள மற்ற மெல்லா தேசங்களைக்காட்டிலும் கலவியாளா அதிகமாய் இருந்தனர். புத்த பகவான் உற்பத்தியானது அந்நாட்டிலேயே என்பதை மறவாதே' என்று சொன்னேன். ஆனால், இந்தியர்கள் செயத காரியமெல்லாம் அந்த 'புத்தபகவானை' தங்களுக்கு இனிமையாயுள்ள அந்தகாரத்திற்கு ஒவ்வாத ஒளியெனத் தம் நாட்டினின்றும் தூரத்தினதே யாமென்று நினைத்தேன்' என்றொர் இங்கிலீஷ் வித்தியார்த்தி சொன்னான். 'ஆயினும் அந்நாட்டில் நிகழ்ந்தது அவா இறந்து எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னாகும். எது போலவேனின், பிரெஞ்சு விப்லவத்திற்கு மூல புருஷர்களாயிருந்தவர்களின் சந்ததியார குடியரசுக கொள்கைகளை நாட்டினின்றும் அகற்றியதுபோலும், ஹாமடெனும் மில்டனும் Hampden Milton உதித்த நாட்டார்கள தம் வசப்பட நாடுகளினின்றும் வைதந்திர புத்தியை ஒழித்ததுபோலுமாகும்' என்று எதிர்மொழிந்தேன்.

'லிங்கனாடைய (Lincoln) தேசத்தாரைப்பற்றி என்ன சொல்லி? 15-ம் திருத்தத்தினால் (fifteenth amendment) உத்தரவாதம் செய்யப்பட்ட வைதந்திரமுடைய வெள்ளையருக்கும் நீக்ரோவாக்குக்கும் அரசியற் சமத்துவம் ஏது? அன்றியும், 300-வருஷங்களுக்கு முன்னால் இங்கிலீஷ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள், கேளும்' என்று சொல்லி நீக்ரோவரின் முறைப்பாடு என்று கெளபா (Cowper) எழுதிய காவியத்தினின்றும் சில கவிதைப் பொறுக்கி யெடுத்தது அவன் ஒப்பித்தான். அவற்றில் இந்தியருக்குச் சிரத்தை இருக்கக் கூடுமென நினைத்து அச் செய்யுட்களை இங்கு எழுதுகிறேன்.

நீக்ரோவரின் முறைப்பாடு

பிறந்த பொனமனையும் இன்பமும் பிரிய
எறிகடல் கடந்தேன் ஏழையேன தனியே
ஆபிரிக்ககாவையும் பார்ப்ப தெநநாளோ ?
அன்னியா கையில் அடிமையாய் வீழ்ந்தேன்,
அவா பணியாற்றி அயாநதனன். எனனை
ஆங்கிலேயரே வாங்கினார், விற்றார்.
ஒரு சிறு பொன்னூல உரிமையைக் கவாநதார்.
அடிமை நான், என்னுடல் அவாக்கே ஆயினும்
என்னுளங் கொள்வரோ ? பொன் விலைக்காமோ ?
இன்னமும் கடடிலாதென மனம் வாழுமால் !
மகிழ்வெலாம் பிரித்து மானமும் நீக்கி
கொடுமையே புரிய இக் கொடியவா யாவரே ?
இவர்க் கிவவுரிமைதான் யாவரே அளித்தார் ?
நிறம் கறுப்பாயினென் ? நெறியலா நெறியில்
என விலை கூற யாவா இப்புலையோ ?
வண்ணமேதாயினும் மனமெலாமொன்றே !
ஆசையும் எண்ணமும் நேசமும் ஒன்றே !

X X X X

விண்ணிலே இருப்பான பண்ணவன எனபீர்,
தனியரசாளும தனியிறை எனபீர் !
உண்மையோ, பொய்யோ, உமக்கவனளித்த
பணியும் இதுவோ ? பரிவிலாதெமமை
விலை செயல்தானோ விண்ணவன விருப்பம் ?

X X X

மாக்களென்றெழமமை மதிக்கவும் போமோ?
 அறவிலீர், சறறே அறிவுதான கொள்வீர்'
 உயர்ந்த நற்செயலும் எண்ணமும் உறுவீர்!
 காசினுக கடிமையாம் நீசரே, உமது
 புனசெயலாலே வனமையும் புகழும்
 மாசுபட்டழிந்த! கூசிடாதெமமை
 இகழுமுன், கனிவுறும் இதயமே படைத்த
 மனிதரெனறுமமை மதிக்க வைப்பீரே!

‘இங்ஙனமாகப் பாரும! இங்கிலீஷ்காரன தன நாட்டிற் சுதந்
 திரததைப் பற்றிப் பேசுகிறான அதற்காக உளஞ்ஞரிற் சண்டை
 யும் போட்டான், தன் அரசன தலையை வெட்டினான், ஆப்பிரிக
 காவில் ஆண் பெண் குழந்தைகளெல்லாரையும் குதூகலமாக
 வேட்டையாடினான், அவர்களை ஆடு மாடுகளைப்போல வண்டியி
 லேற்றி அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பினான்; தன நாட்டிற் கொடுமை
 பொருக்காமல் ஒடிப்போய அமெரிக்காவில் அடைக்கலம் புகுந்த
 இங்கிலீஷ் காரர்களுக்கு அவர்களை விற்றான். மனிதர்கள் இங்ஙனம்
 தமக்குத்தாமே விரோதமான கொள்கைகளும் செய்கைகளும்
 உடையவர்களாய இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யூதர்களாயினும்,
 இங்கிலீஷ்காரராயினும், அமெரிக்கர்களாயினும் இந்தியர்களா
 யினும் எல்லாரும் சொல்லியவண்ணம் செய்வதில்லை, சொல்வ
 தொன்றும் செய்வதொன்றுமாய இருக்கிறார்கள்’ என்று எனது
 நீசரோ நண்பன சொன்னான். “வல்லடி செய்கிறவர்கள் மீது எவ
 வளவு குற்றமோ அதற்குட்படுகிறவர்களின் மீதும் அவ்வளவு
 குற்றம் இருக்கின்றது. ‘தீமைக்குப் பணிவது பாவம்’ என்று
 காந்தி கூறுகிறார்” என்று சொன்னேன்

‘ஆகவே, நாமனைவரும் ஹென்லியின் (Henley) அழகிய
 பாட்டைப் பாடுவோம்’ என்று இங்கிலீஷ் நண்பன சொன்

னன். நாங்கள் எல்லோரும் சோந்து பின் வருமாறு பாடினோம்:—

“பூமியின் வயிறென இருண்டு விமமிநாற்
புறமெனைச சூழ்ந்த காரிருளிலும்
ஏழுமத தோலவிலா ஆனம் நன்னிதியாமே
எய்தினென இறைவாதம் கருணையால்!

“வெய்ய வெந்துயரிலே பிடிபட்ட போதிலும்
மெலிவுற்று விழியினீர் வைத்திலேன்
நைய நறபேறின்றி நெஞ்ச புண்ணாயினும்
நலிவெய்த நிமிர்செனனி சாயத்திலேன்!

“அழுகையும் வெகுளியும் சூழ்ந்த இப்புவிபிலே,
அப்புறம் வாரிற்கும் இடரிலே,
எழுகின்ற காலமாந்தியிலே, அழிவிலேன்!
எஞ்ஞான்று முயருவேன், வெருவிலேன்!

“எதுவெனக்காயினும் போகின்ற பாதையில்
இடையூறு கடினமென்றாலு மென
விதியினுக கிறைவன நானடா! வாழ்க்கையின்
மெய்ப பெருந தலைவனும் நானடா!

‘நமமில் எததனைபோ தேகத்திற்கும் மனத்திற்கும் அதிபதிகளாய இருக்கிறார்கள். ஆன்மா இருக்கிறபடி இருக்கட்டும், தேகமும் மனமும் அவர்கள் சொற்படி கேட்கின்றனவா?’ என்றோ அமெரிக்கன கேட்டான். ‘தேகமும் மனமும் நம வசத்திலில்லாதது நமமீது குற்றமில்லை. ஏனெனில், புறத்துள்ள ஸ்தூலப் பிரபஞ்சம் அவைகளை ஆட்டுவிக்கின்றது. ஆரோக்கியமாயுள்ளவனையும் கொள்ளேனாய (plague) வாதிக்கின்றதல்லவா? ஆனால், நம ஆனமாவுக்கு நாம் யஜமானராகலாப, ஏனெனில்,

அஃது அபபிராகிருதமான சூக்ஷ்ம பிரபஞ்சத்திற்குரியது' என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

அத்தியாயம் 23.

அங்கிலக் குடும்பமும், இந்தியக் குடும்பமும்.

மானிட வாழ்க்கைக்குரிய பறபல ஏறபாடுகளுள் குடும்பமே மிக முக்கியமானது. இந்தியக் குடும்பத்திற்கும் ஆங்கில குடும்பத்திற்கும் அநேக வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வித்தியாசங்கள் எவருக்கும் எளிதில் புலப்படும். அவைகளைக் கவனிப்பதனால் எத்தனையோ நற்பாடங்கள் நாம் படிப்பதற்காகும். அந்த வித்தியாசங்கள் எனபன மேலுக்குத் தோன்றுகிற சாமானியமானவையல்ல; ஆழந்து அமைந்துள்ளவை எனவே, குடும்பக் கொள்கையே வேறுபட்டிருக்கின்றது எனபதாம்.

இந்தியக் குடும்பமோ விரிவும் வீரியமும் வாய்ந்தது. பலவகை உறவினரையும் ஒன்றுசேர்த்து வழங்குவதனால், அது விரிவானதாயிற்று; எவ்வகை உறவையும் புறக்கணியாமல் அணைத்துக் கொள்வதனால் அது ஆழ்ந்த தீவிரப்பற்று உடையதாயிற்று. சென்னை ராஜதானியில் சாககார உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலையின் மீது வெளியூர்களுக்குப் போக நேர்ந்தால், அவர்களுக்குச் சம்பள மல்லாமல் படிச்செலவு கொடுக்கிறார்கள் வேறு ஊருக்கு உத்தியோகம் மாற்றப்பெற்றால், அவ்வதிகாரி குடும்பத்தோடு ரெயில் வண்டியில் பிரயாணம் செய்வதற்கு ரெயில்சார்ஜ் கொடுக்கிறார்கள். அந்த ரெயில் சாஜ் அவருடைய குடும்பத்திற்கு மாத்திரமே கொடுக்கப்படுகின்றது. அப்போது குடும்பம் எனபது, கணவனும் மனைவியும் மக்களும் என மாதிரிமே கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் தாய் தந்தையர் சகோதர முத்தலானவர்களுக்கு ரெயில்

சாஜும படிச்செலவும் கொடுக்கப் படுவதில்லை. இப்படிச் செய்வது வைதிகப் பாங்கான இரத்தியாகளுக்கு மிக அதிகசயமாயிருப்பதன்றி, தாய் தந்தையார் முதலானவர்களை யொழித்துக் குடும்பம் என வழங்குவதனால் மிக்க ஆக்கிரகமும் விளைகின்றது. ஆனால், கணவனும் மனைவியும் மக்களும் மாததிரமே ஒருவனது குடும்பம் என அங்கிலத்தவர்கள் வழங்குகிறார்கள் அங்கிலக் குடும்ப மென்பது அச்சிற்று வட்டத்துக்குள்ளே அடங்கியதாகும். ஆனால் சகோதர சகோதரி முதலானவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளா விட்டாலும், தாய் தந்தையரை விலக்கி ஒருவன் தன குடும்பமென வழங்குவது சாமானிய இந்தியனுக்கு மிக்க கோரமாயிருக்கும்.

அதுபோலவே, ஸவிகாரபுத்திரர், மூன்று தலைமுறை தாண்டிய சகோதரர்கள் முதலான பலரையும் தழுவி உட்கொண்டதே தன் குடும்பமென இரத்தியா வழங்குவதைப் பார்த்து, சாமானிய இங்கிலீஷ்காரனும் மிக்க கோரமென நினைப்பான். குடும்பம் என்பது மிக்க பெருமை வாய்ந்ததொரு கட்டுப்பாடு. அதை அரியாயமாகச் சினன் பின்னமாய்ச் சேதித்து, அங்கிலத்தவன் தன்னயம் மிகுந்து சிறியதாய் ஒடுக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறானென இரத்தியன் நினைப்பான். அது போலவே, இரத்தியக் குடும்பம் என்பது பெரு ஜனக்கூட்டம். அஃது உண்மையில் ஓர் இனத் தொகுதியே. யல்லாமல் குடும்பம் எனத் தகாது என அங்கிலத்தவன் நினைப்பான். அதற்கேற்றவாறு இரத்தியக் குடும்பத்தில ஒருவருக்கும் மறறொருவருக்கும் உள்ள உறவுப்பற்று, அங்கிலக் குடும்பத்திலிருப்பதைக்காட்டிலும், ஆழந்ததாகவும் தீவிரமானதாகவும் இருக்கின்றது. அங்கிலத் தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் மக்களோடு அதிக காலம் சேர்ந்திருப்பதில்லை. இரத்தியர்கள் அப்படியல்ல, சகோதர சகோதரிகள் அவர்களின் மக்கள் ஆகிய இவர்களுக்குள்ள உறவுப் பற்று இரத்தியாவில் எத்தனையோ மடங்கு அதிகமாயிருக்கின்றது. கணவனை இழந்த சகோதரிகளையும், சகோதர புத்திரர்கள் முதலான

வர்களுடும் பராமரித்துப் போஷிக்கிறவர்கள் இந்தியாவில் ஆயிரக் கணக்காக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அவர்களை யெல்லாம் எவ்வளவு அனபோடு ஆதரிக்கிறார்களென்பதை இங்கிலாந்திலுள்ளவர்கள் அறிய முடியாது, நினைத்துப் பார்த்து அளவிடவும் முடியாது.

கணவனுக்கும் மனைவிகுடும் உள்ள அன்பு அதிகமாயினும் குறைவாயினும் அவர்களிருவருக்கும் உள்ள பந்தம் இந்தியாவில் மிகக் கெட்டியானது. ஏனெனில், ஹிந்து தர்ம சாஸ்திர ரீதியாக அவர்களுக்குள் விவாக விலக்கு எனபது இயலாத காரியம்; இங்கிலாந்திலுள்ளது போல, புருஷர்கள் இரவில் குடித்துக் கூத்தடித்து ஆடிப்பாடிக் கொந்தளிப்பதற்கான கோலாகல கீளப்புகள் இந்தியாவில் இல்லை. ஆனதனால், வேறு விதியில்லாமல் இந்தியக் கணவனும் மனைவியும் நீண்ட காலம் ஒருமித்துச் சோந்திருக்க வேண்டியதாகின்றது, ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரிந்திருப்பதற்கு அவகாசம் அரிதாகின்றது.

அன்றியும், இந்தியக்குடும்பத்தில் தாய்தந்தையருடைய அதிகாரம், இங்கிலாந்திலுள்ளதைக் காட்டிலும், மிக அதிகம். புத்திரர்களிற் பெரும் பாலார்க்கும் புத்திரிகளெல்லாருக்கும் விவாகம் பெற்றோர்களினாலேயே அமைக்கப்படுகின்றது. சில விடங்களில் புத்திரர்களுக்கு முதல் மனைவியினால் புத்திரப்பேறு இல்லாக காரணத்தினாலாவது, மருமகளமீது வெறுப்பினாலாவது, தாய்மாமர்கள தங்கள் பிள்ளைகள் இரண்டாம் விவாகம் செய்துகொள்ளும் படியாகவும் கட்டாயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் இங்கிலாந்தில் ஒரு நாளும நிகழா. இவைகளை நினைத்துப் பார்த்தலும் இயலாது; அங்குள்ளவர்களுக்கு இஃது உண்மையென்றே தோன்றுது.

இந்தியாவில் கூட்டுக் குடும்ப முறை வழங்குகின்றது. அதனால் வீனையும் நன்மைகள் பற்பல, மிக அதிகசயமானவை என்று இந்தியர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். உறவினர்களுள் ஏழைமைப்பட்டவர்களை ஆதரித்தல், பெருந்தொகை ஜனங்களில் ஒருவருக்கொருவர் சமதவ பாவனை யூட்டல், பலர் தத்தமக்குரிய சகதியையும் திறமையையும் உபயோகித்தது ஒன்று சோந்து உழைப்பதனால் வியாபாரம் கைத்தொழில் வியவசாயம் ஆகிய இவைகளை வளர்த்தல், ஆபத்துக் காலங்களில் ஒருவரை யொருவர் காத்தல் ஆகிய இவை கூட்டுக் குடும்பத்தினால் வீனையும் நற்பயன்களுள் சிலவாம். இந்த நற்பயன்கள் பெருமபாலும் மனோஜீயமானவை. சில இடங்களில் இந் நற்பயன்கள் இருக்கின்றனவானாலும், கூட்டுக் குடும்ப முறைக்குப் பதிலாக வேறு தருநத முறையொன்று இருக்குமானால் இப்போதுள்ளதைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாக இருந்தல் கூடும் விதந்தவான சகோதரிகளையும் பெற்றோரை யிழந்த சகோதர சகோதரி மக்களையும் வேறு எளிய உறவினர்களையும் ஆதரிப்பது இந்தியாவில் மிக அதிகமாக இருக்கிறதென்பது உண்மையே இப்படிச் சுற்றத்தாரைத் தழுவி ஆதரிக்கிறவர்கள் பெருமபாலா ஊராருடைய நிந்தனைக்கும் அபவாதத்துக்கும் அஞ்சி இவ்வாறு நடக்கின்றார்களேயல்லாமல் உண்மையான அன்பினாலும் இரக்க குணத்தினாலுமல்ல.

அது நிந்த, விதந்தவான சகோதரி யொருத்தி இருப்பதனால் குடும்பத்திற்குப் பெருந்துணை யென்பதையும், அவளால் பல வகையான ஸகாயங்கள் பெரிதும் ஏற்படுகின்றன வென்பதையும் நாம் மறக்கலாகாது அவள் அந்தக் குடும்பத்துக்காகப் பெருமபாடுபடுகிறாள், மிக உழைக்குமபடி செய்யப்படுகிறாள், வீடு வாசலைப் பெருக்கிச் சுததமாகக்கொள்ளாள், மாடுகளைப் பராமரித்துக் கறக்கிறாள், வீட்டிலுள்ள குழந்தைகளையெல்லாம் கவனிக்கிறாள், வீட்டில் அடிக்கடி நேரும் பிரஸவ காலங்களில் துணைப்படு

கிறாள், பெருங் கூட்டமாயுள்ள அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாருக்கும் சோறு ஆக்கிப் படைக்கிறாள், அழைத்தோ அழைக்காமலோ வரும் விருந்தினர்களை யோம்பி உபசரிக்கிறாள். அநிப்பு எரிப்பதற்காகச் சாணத்தைச் சோத்து வைத்து வரட்டி தட்டுதல் முதலான அசுசியான பல காரியங்களும் செய்கிறாள். இவ்வளவு பாடு படுவதற்கு ஈடாக அவளுக்குக் கிடைப்பது வெறுஞ் சோறும், மலிவாயுள்ள சாதாரணச் சேலையுமேயாகும்.

விதந்துவான சகோதரிகளை வைத்து ஆதரிககிறார்களென்று சொல்வது ஒரு பெருமையென நான் கூறமாட்டேன். ஆனால், சில குடும்பங்களில் உள்ளவர்களுக்கே போதுமான உணவு கிடைக்காது இருப்பதனால், அவர்கள் அதிகப்படியாக அறுதலி சகோதரியையும் கலயாணம் செயது கொடுப்பதற்காகச் சில குடும்பங்களிற் கடன வாங்குகிறார்கள். இப்படி இவர்கள் கஷ்டப்பட்டுச் செலவிடுவது சரியல்லவாயினும், தன்னயம் பாராட்டாமல் நடந்து கொள்ளும் குணம் பெருங்குணமெனவே நாம் கொண்டாட வேண்டியதாகும் நான் சொல்வதெல்லாம் என்னவெனில், கூட்டுக் குடும்ப முறையில் இல்லாமலே கைம்பெண்ணாள் சகோதரிகளை வைத்துப் போஷிப்பதற்காகும். அப்படிச் செய்யும் பகஷ்ததில் அவர்களுக்குச் செய்யும் உபகாரம் தன் இஷ்டமாகச் செய்த தியாகமாறும் அப்படிப்பட்ட தியாகத்தை அறுதலுவந்த அந்தப் பெண்கள் மிகப் பாராட்டுவார்கள்; கடவுளுக்கும் அது உவப்பாயிருக்கும். இதே வார்த்தையே ஏழையாயுள்ள சகோதர சகோதிரி புத்திரர்கள், ஒன்றுவிட்ட சகோதர சகோதரிகள் முதலானவர்களை வைத்து ஆதரிப்பதற்கும் பொருந்தும்.

இப்போது உள்ளபடி பார்த்தால் கூட்டுக் குடும்பத்திலுள்ள சகோதரனொருவன் மிகப் பாடுபட்டுப் பணம் சம்பாதிக்கிறுனெனின், அது அவனுக்காகவும் அவனுடைய மனைவி மக்களுக்காகவுமேயல்ல, சகோதரர்கள் சகோதரிகள் ஒன்று விட்ட

சகோதர சகோதரிகள், அவர்களின் பிள்ளை குட்டிகள், தூரத்து உறவினர்கள் ஆகிய இவர்களெல்லாம் சோந்த பெருந்திரளான ஜனங்களுக்காகவே யாகும். அவனுடைய சம்பாதித்தியத்திற் பெரும் பாகத்தை அவர்களெல்லாரும் சிறிதும் நன்றியின்றி உண்டு உடுத்தி அழிப்பதேயல்லாமல், அவன் தன் மனைவி மக்களுக்கு விசேஷமான செளகரியங்களைச் செய்கிறுனென்றும் பக்திபாதம் பண்ணுகிறுனென்றும் அவன் மீது இல்லாத பொல்லாத கோள்களையும் சொல்லுவார்கள். நன்றிகெட்ட அந்த ஜனங்களுடைய வாதத்தைகளை ஊராரும் தழுவிப் பேசுவார்கள். இஃது எனன் விபரீதம்! இந்த அதிகசயமான சம்பவத்திற்காக நாம் எவர் மீதும் குற்றஞ் சொல்வதற்கில்லை. ஏனெனில், கூட்டுச் குடுமப் முறைப்படி ஒருவன் சம்பாதித்து, அதனை ஜனங்களுக்கும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி ஊண் உடையளித்துப் போஷிக்கக் கடமைப்பட்டவனான இந்தக் கொள்கை மிக உயாவானது, பெருந்தகைமையானது என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். அதை நான் ஒப்ப மாட்டேன். அப்படிப்பட்ட தேவாசம வாய்ந்தவர்கள் இது வரையில் மண்ணுலகில் பிறக்கவேயில்லை. அப்படிப்பட்ட உத்தமாதமாகள் இனிதே தோன்றுவதாகக் கொள்வோமானாலும், அந்தக் கூட்டுக் குடுமப் முறையினால் புல்லுருவிபோலப் பிறருடைய பொருளை நன்றியின்றி உண்டு அழிக்கிற இதனை ஜனங்கள் உண்டாகிறார்களே. இது பெரிய இழிவுபாடல்லவா?

கூட்டுக் குடுமத்தில் ஒருவருக்கொருவர் எல்லாரும் சமான்ஸதர்களாக வியவகரிக்கிறார்களென்றும், அவர்களுக்குள் பக்திபாதமே இல்லையென்றும் சொல்வது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட சமத்துவமும் நிஷ்பக்திபாதமும் அநேக குடும்பங்களில் இல்லை. தாயானவள் தன் குழந்தைகளுக்கு இரகசியமாக விசேஷ செளகரியம் செய்கிறாள். இது முற்றிப் பெரிய மனஸ்தாபத்துக்கு ஏதுவாகின்றது அந்தக் குடுமத்திலுள்ள அப்படிப்பட்ட தாய்மார்கள்

ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக்கொண்டு குடுமபத்தினின்று பிரிந்து வேறாகுமபடி தங்கள் கணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துகின்றார்கள். இவ்வாறு பிரிகிறவர்கள் தனித்துப்போய்த தங்கள் சொந்தத்தில் கூட்டுக் குடுமபமே அமைத்துக்கொள்கிறார்கள். சாமானியமானதொரு கூட்டுக் குடுமபத்தில் நிகழுகிற அற்ப விவகாரங்களும், இழிதன்மையான காரியங்களும், சிலலறைச் சச்சரவுகளும் எண்ணித்தொலையா. வயது முதிர்ந்த புருஷர்கள் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களை செவிகொள்ளாமற் புறக்கணிக்க வேண்டியிருக்க, அப்படிச் செய்யாமல் இந்த அற்ப சண்டைச் சச்சரவுகளிற் சில சமயங்களில் தாமதம் கலந்துகொள்கிறார்கள். இந்த அற்ப விஷயங்களுக்கும் விஷமங்களுக்கும் பிறநாட்டிலுள்ள சிறுபிள்ளைகளும் லெட்கப்படுகிறார்கள்.

கூட்டுக் குடுமப முறையினால் வியாபாரமும் கைத்தொழிலும் விவசாயமும் வளாவதற்காகுமென்று முதலிற் சொன்னேன். புத்திசாலித்தனமாக அமைத்து நடத்தப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களென்னும் கோவாபரேடிவ சங்கங்களினால் மேற்சொல்லிய முன்றையும் மிகச் செம்மையாகவும் திறமையாகவும் வளரப்பதற்காகுமென்பது தெளிவு. அவ்வாறு பலா கூடி மூலதனம் அமைத்துச் செய்யும் விவகாரத்தில் வேறு விஷயங்களும் வெளிக் காரியங்களும் வந்து தலையிடா. அதாவது, கூட்டுக் குடுமபத்தில் அறிவிலலாத மாதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுச் செய்யும் கலகங்கள் முதலானவை அந்தக் கூட்டு வியாபாரத்தைக் குலைக்கமாட்டா. அந்த கூட்டு வியாபாரத்தின் நிர்வாகம் மிக நன்றாகவும் சுத்தமாகவும் இருக்கும். ஏனெனில், குடுமபத்து மானேஜரேயல்லாமல் அந்த வியாபார மூலதனத்திற் பங்கு கொண்டவர்களெல்லாரும் அவ வியாபாரத்திற் சிரத்தை கொண்டு கவனித்துப் பிழை நேராமல் பாதுகாக்கும் அக்கரை யுள்ளவர்களாவார்கள். கூட்டுக் குடுமப முறையில் காரியங்களை நிர்வகிக்கிற தலைவன் சொத்தை

அபகரிப்பதற்கு இடமிருக்கும், கோவாபரேடிவ் சங்க முறையிலோ அதற்கு இட மேற்படுவது அரிது. அதுபோலவே, கூட்டுக் குடுமப முறையினால் ஏற்படுகிற விசேஷ ஆதரவு, பந்தோபஸ்துகளான ஸாதனங்கள் சிறந்து மிகுந்திருக்கும் இந்நாளில் அனுவசியகமாகும்.

கூட்டுக் குடுமப முறையினால் உண்டாகத்தக்க அனுகூலங்கள் இந்நாளில் மிகக் கொஞ்சம்; அனுகூலங்களைக் காட்டிலும் பிரதிகூலங்களே அதிகம். கூட்டுக் குடுமபச் சச்சரவுகள் முதிர்ந்து பெருக கலகங்களாகப் பரிணமிக்கின்றன. ஏனெனில், அந்தக் குடுமபத்தவர்களெல்லாரும் அநகச சண்டை தமக்கே உரியதென மேற்கொண்டு தீவிரம் மிகுந்து தகராறுகள் களத்திலோ அல்லது கோவிலிலோ திரண்டு ஒருவரை யொருவா எதிர்த்துப் பலமாகப் போராடுகிறார்கள். இதுவன்றி, குடுமபத்துக்குள் மனஸ்தாபனங்களும் குடற யுகதிகளும் கோளகளும் அடிக்கடி மிகுந்து தோன்றுகின்றன. அந்தக் குடுமபத்தவர்களுடைய காலமும் சகதியும் திறமையும் அவைகளில் வீணே விநியோகமாகிக் கழிகின்றன. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவா இவ்வாறு கலகித்து தங்களுக்கு மதயஸ்தம் செய்வதற்காகச் சிலரை நாடுகிறார்கள். மதயஸ்தம் செய்ய வருகிறவர்கள் பெரும்பாலும் அயோக்கியர்களாகவும் அற்பத் தன்மை யுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மதத்யஸ்தம் செய்யுமளவில் அவ வற்பர்கள் அக் குடுமபத்தவர்களிடமிருந்து பணம் பறித்துக் கொள்வதல்லாமல், அவர்களுக்குள் கலகமும் சூயுகதியும் சச்சரவும் அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைக் கபடமாக அமைக்கிறார்கள்.

அதுவல்லாமல், அந்தக் குடுமபத்திலுள்ள சிறு குழந்தைகள் தினபண்டங்களைத் திருடித் தின்னப்பயிற்றுக்கிறார்கள். மற்றக் குழந்தைகளைக் காட்டிலும் அவர்களுக்கு நல்ல உணவும் மிட்டாய் தினுசுகளும் ரகசியமாக வாங்கிக் கொடுக்க

கிறார்கள். ஸ்திரீகளுக்குள் சச்சரவு அடிக்கடி ஏற்படுகின்றது, வார்த்தைகளுக்கு மேல வார்த்தை தடிக்கின்றது; இந்த வாக்ருவாதங்களிற் குழந்தைகளும் கலந்துகொண்டு ஒருவரையொருவா ஏக்கிறார்கள். இவ்விதமாக ஸ்திரீகளின் தன்மையும் குழந்தைகளின் தன்மையும் சீராகுலேநது, மொண்டித்தனமும் முரட்டுத்தனமும் பழக்கப்படுகின்றன; அநேக கெட்ட வழக்கங்களும் இளம்பருவத்திலேயே பிடிபடுகின்றன. இவ் வழக்கங்கள் வயது முதிர்நதால் விட்டுப்போமென்று சொல்வதற்கில்லை.

இதுவன்றி ஒருவன் சம்பாதித்துத் தானே அனுபவியாமல் பலவகையான சோம்பேறி உறவினர்களோடு பங்கிட்டு உண்ண வேண்டும் எனபதனால், ஒருவன் தன்னாலியனறமட்டும் கஷ்டப்பட்டுப் பொருள் தேட வேண்டுமென்னும் ஆசை அவனுக்குக் குறைநது போகின்றது. இவை யனைத்தும்மலாமல், பெருந்திரளான உறவினர்கள் தன்னைக்குறைகூறி நிந்திப்பார்களென்னும் பயத்தினால் ஒருவன் தைரியமழிந்து பெண்ணை ஆகின்றான். அப்படிக்கோழையாகாமல் தைரியமாய் விவகரிக்கிறவர்களுடைய நரம்புகள் துடித்துத் தவித்துக் கெடுகின்றன. சாதாரண ஹிந்து ஒவ்வொருவனுக்குமுள்ள ஆசை என்னவென்றால், தன் உறவினர்களை தன்னைச் சூழ்ந்து, பீடித்துப் பொய்யும் புளுகும் அவதூறும் சொல்லிப் பொறுமையினால் தன்னைச் சபிக்காமலிருக்க வேண்டுமென்பதேயாம்.

முன்னுளிற் கூட்டுக்குடுமப் முறை மிக அவசியமாக இருந்திருக்கலாம், அதனால் நற்பயனும்விளைந்திருக்கலாம் ஆனால், இந்நாளிலோ அது 20வயதான பசுமாட்டைப்போலக் கிழப்பப்பட்டுத் தளர்ந்து தளர்நதி நிற்கின்றது. அந்தக் கிழப் பசுவினால் ஒரு குடுமப்பத்திற்கு விளையும் நஷ்டத்தைக் காட்டிலும், இந்தக் கிழட்டுக் கூட்டுக் குடுமப் முறையினால் தேச திரவியம் பெரிதும் வீணாகின்றது. ஆதலினாலேயே அது மெல்ல மெல்ல ஒழிந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறது.

ருக்கிறது; அதற்குப் பதிலாக, கிட்டத்தட்ட அங்கில முறை நகரத்த குடுமபம் ஏறப்பட்டு வருகின்றது. இந்த மாறுபாடு நாம் அறியாமலே தனக்குத் தானாக நிகழ்கின்றது. அதைக் காட்டிலும் நாம் புத்தி பூர்வமாகவே பழைய கூட்டுக் குடுமப் முறையை யொழித்துப் புதிய முறையை அமைப்போமானால், நாட்டுக்கு நன்மை உண்டு. அப்படிச் செய்வதனால் நமக்கு வேண்டியபடி குடுமபத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்காகும்; தனக்குத் தானாக ஏதோ ஒரு மாதிரியாய் வந்து நேருகிற குடுமப் முறையை நாம் ஏற்கவேண்டி யிராது, நாகரிக முதிர்ச்சி வாய்ந்தவன் தனக்கு வேண்டியதைத்தான் விரும்பிய வண்ணமே அமைத்துக்கொள்ள முயலுகிறான். உதாரணமாக, நாகரிக முதிர்ச்சி யில்லாதவர்கள் தங்கள் விளைநிலங்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் சித்தமாகக் கிடைக்கிற இடத்தை மாத்திரம் எடுத்து உபயோகித்துக்கொண்டு திருப்தி யடைகிறார்கள்; நாகரிக முதிர்ந்தவர்களோ தங்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டிய இடத்தில் அதை வருவித்து உண்டாக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்தின் மாமியா எனப்பவள் எனன நிலையில் இருக்கிறாள், எப்படி இருக்கிறாள் என்று தெரிந்துகொள்ள நமது இந்திய புவதிகளான மனைவிமா பலரும் விரும்புவார்களென்பதற் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அங்கிலக் குடுமபத்தில் தொந்தரவும் துன்பமும் விளைவிக்கிற மாமியா இந்தியாவிலுள்ளதுபோல, கணவனது தாயாரல்ல மனைவியின் தாயாரே! இந்தச் சங்கதி நம் மவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தல் கூடும் இதனாலேயே மாமியா இறந்துபோனால் நமது மனைவிமாக்கள் களித்துக்கொண்டாடுவதுபோல, இங்கிலாந்தின் புருஷர்கள் தம் மாமியா இறந்து போனால் அவ்வளவு கொண்டாட்டம் கொள்கிறார்கள். அங்கிலக் குடுமபத்தில் முதன்மை வகிக்கிறவள் வழக்கமாக மனைவியே. அதனால், அவளுடைய தாயாரும் சகோதர சகோதரிகளுமே

அந்தக் குடும்பத்தில் நிரந்தரமாக இருந்து வசிக்காவிட்டாலும், அடிக்கடி வந்து உண்டு உடுத்தி பிடித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இந்தியாவிலோ குடும்பத்து முதன்மையான அதிகாரி புருஷனே யாதலால், அவனுடைய தாயாரும் சகோதர சகோதரிகளுமே குடும்பத்தில் வந்து குழுமுவார்களாயினும், இந்தியாவில் கண வனது தாயார மருமகளை வருத்துவது போல, இங்கிலாந்தில் மனைவியின் தயார மருமகளை வருத்துகிறாளென்று நினைக்கவொண்ணாது. அங்கே மருமகளை வருத்துவது, இங்கே மருமகளை வருத்துவதைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவு, அப்படி வருத்துவதும் இங்கே மருமகளை வருத்துவது போலல்ல, முற்றும் வேறு விதமாயிருக்கும் அங்கே வருத்துவதென்பது பெரும்பாலும் மருமகனது மனத்தை உழற்றித் தொலைப்படுத்திவதே யாகும் இந்தியாவில் மருமகளை மாமியார அடிப்பதும், சூடு போடுவதும், பட்டினி போடுவதும், அவளைத் தள்ளிவிட்டு மற்றொருத்தியைத் தன் மகனுக்குக் கலியாணம் செய்விப்பதும் அநேக இடங்களில் வழக்கமாயிருக்கின்றது. பாபிஷ்டிகளான இந்த மாமியார்கள தாங்கள் மருமகளாயிருந்த காலத்தில் தங்களுடைய மாமியார கையில் இவ்வளவு அவஸைதடும் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கைதிகளாய் இருந்து சிறைக் காவலர்களானவர்களையும் விடுபட்ட அடிமைகளையும்போல இவர்கள் தாங்கள் அனுபவித்ததைக் காட்டிலும் பிறர் அதிகமாகத் துன்பம் அனுபவிக்கும்படி செய்ய ஆவல் மிகுந்தவர்களாய் இருக்கிறார்கள் ஸ்வதந்திர புருஷர்களே ஸ்வதந்திரத்தின் பெருமை இன்னதென்று உணர்த்தக்கவாளாவார்கள், தங்களைப் பிறா நடத்தியதைக் காட்டிலும் பிறரைத் தாங்கள் நன்றாக நடத்துவதே பெருந்தகையென மதிக்கலாவார்கள்

மருமகளுக்கு மாமியார கொடுமை செய்வது இந்தியாவில் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது, சீக்கிர காலத்தில் முற்றும் அற்றுப் போகும். அதற்கு மாறாக, மாமியாருக்கு மருமகள்

கொடுமை செய்வது சிற்சில இடங்களில் தலைகாட்டியிருக்கின்றது. அப்படியிருந்த போதிலும், இங்கிலாந்தில் மாமியாா செய்யும் கொடுமைகள் ஒரு மாதிரி தமாஷு எனச் சொல்லலாம். இந்தியா விலோ மாமியாரின் கொடுமைகள் உண்மையில் பயங்கரமானவை. புதிதாகக் கலியாணம் பண்ணி வருகிற மருமகரின் காரியம் ஒவ்வொன்றும் மாமிக்கிழவியின் சொற்படி நடக்கவேண்டியதாகும்; அவள் புருஷனுடன் பேசுவதும் வியவகரிப்பதுங்கூட மாமியாரின் திட்டப்படியே யாகும். மருமகள் சங்கீதம் கற்கலாகாது, புத்தகம் படிக்கலாகாது, கணவனுடன் உட்கார்ந்து வப்பளக்கலாகாது, நிராததோஷமான வேடிக்கைகளையும் பார்க்கலாகாது இவையெல்லாவற்றிற்கும் மாமியார் பெரிய சததுருவாவள். யௌவனத்திற்குரிய குதுகலங்களையெல்லாம் அவள் கொன்றுவிடுகிறாள், அவள் விளமாதின் வாழ்க்கையையே பாழாக்கி விடுகிறாள். அவள் இப்படிச் செய்வது குறும்புத் தனத்தினாலும் கொடுந்தாமையினாலும், பெரும்பாலும் அது மாமிக்கும் மருக்கிருமுள்ள வயது வித்தியாசத்தினாலும் கலவிப் பயிற்சியின்மையினாலும் யாகும். கலவிப் பயிற்சியினமையை மாததிரம் நிவாரணம் செய்யலாம்; வயது வித்தியாசம் இருந்துகொண்டே யிருக்குமாதலால், விவாகமான தம்பதிகளின் சுக்கந்தோஷத்தின் பொருட்டு அவர்களும் அவர்களுடைய குழந்தைகளும் மாததிரம் தனியாக வேறு வீட்டில் வசிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். கணவனது பெற்றோரும் இந்த மனைவியும், இங்கிலாந்தில் இருப்பதுபோல ஒருவரை யொருவா அடிக்கடி போய்ப் பார்த்து வருவார்கள்; அதிகாரம் ஒன்றுமில்லாமையால் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவா நன்றாகவே நடந்துகொள்வார்கள். கணவா எவரேனும் தம தாய் தந்தையரை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கமாட்டோம் எனபராயின், மனைவியின் அபிப்பிராயத்தையும் கலந்துகொள்ளவேண்டுமல்லவா? அவளும் தன் தாய் தந்தையரை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கமாட்டேன என

லாமே. இருவருடைய அபிப்பிராயமும் ஏககாலத்தில் நிறைவேறாததாகாது. ஆதலால் கணவனும் மனைவியுமாகத் தனிக் குடும்பமாய் வாழ்வதே உசிதமாகும், தனித்திருந்தால் இப்போது மாமி மருமகள் சண்டையில் கணவன் தன் மனைவி பகைமாகச் சாராது தாய் தந்தையரை உபேக்ஷிக்கும் கஷ்டம் நேரிடாது; தாயின் பகைமாகச் சாராது மனைவியை உபேக்ஷிக்கும் கஷ்டமும் நேராது.

இப்படிச் சொல்வதனால், சமயமும் அனுகூலமும் வாயத்த போது ஒருவன் தன் தாய் தந்தையருக்கும், தன் மனைவியின் தாய் தந்தையருக்கும் திரவிய சகாயம் முதலான உதவி செய்யக் கூடாதென்பதன்று, அவசியமாகச் செய்தலே வேண்டும். இப்படியிருந்தால் ம்ருமகள் இப்போது பெருமபாலும் மாமியா சாக மாட்டாளா வென்று கொருவதுபோல இல்லாமல், மாமியாரைப் புகழ்ந்து பாராட்டிக் கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பாளென்பது திண்ணம். மேலே நான் சொல்லிய ஏற்பாடு நடைபெறும் பகைத் தில் ம்ருமகளுக்குப் பிரஸவ காலம் முதலான சந்தாபங்களில் மாமியாரால் ஏற்படுகிற பேருதவி இல்லாமல் போகும், தன் மக்களை எடுத்து ஆதரித்து உரிய காலத்தில் உற்றதுசெய்து அனபுடன் மாமியா வளாக்கும் அருமையைக் கைக்கரியம் கிடா தாகும். குழந்தைகள் தங்களுடைய காலடியும் பாடியா ரிடத்தே மிக்க பிரேமையும் பாசமும் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்களென்பதை நாம் அனுபவத்திற் காண்கிறோம் உலகத்தில் தீமையிலல்லா நன்மையே இல்லை; நன்மையும் தீமையும் பகல் இரவு போல கலந்தேயிருக்கும் ஆதலால், சொல்லிய மாமியின் உதவி- நஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் ஸ்வதந்திர இச்சையுள்ள ம்ருமகள் அந்தக் காரியங்களை யெல்லாம், அந்தப் பொறுப்புகளை யெல்லாம் தானே மேற்கொண்டு நிவர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்வதந்திர புருஷர்கள் தங்கள் குடும்ப நிவாகப் பொறுப்பையும், கஷ்ட நிஷ்டரங்களுடைய பிறர்மீது சாராமல் தாமே மேற்கொள்ள

வேண்டியிருப்பதுபோல, ஸ்வதந்திரத்தை நாடுகிற மருமகளும் மாமியின் ஸகாயத்தை எதிர்பாராமல், தன் குடும்பத்துப் பொறுப்புக்களை யெல்லாம் தானே நிர்வகித்துக்கொள்ளச் சக்தியுள்ளவளாக இருக்கவேண்டும்

இங்கிலாந்தில் இருக்கும்போது ஒரு விஷயம் எனக்கு மிக விசித்திரமாயிருந்தது. அஃது என்னவெனில், அந்நியோந்நியம் வாய்ந்த தம்பதிகள் இருவருக்குள் கணவனுடைய சொத்துக்கள் வேறாகவும், மனைவியின் சொத்துக்கள் வேறாகவும், தனித்தனியே விவகரிக்கப் படுவதேயாம். ‘கடிகாரம் எனனுடையது, அந்தக் கடிகாரக்காலம் என கணவனுடையது, அந்த பீரோவும் இந்த இரண்டு நகற்காலிகளும் எனனுடையவை, அவ்வறையிலுள்ள மறற் சாமான்களெல்லாம் என கணவனுடையவை’ என்று ஒரு மாதம் எனக்குச் சொன்னாள். நான் ஆச்சரியப்பட்டு, “உன் சாமானுக்கும் உன் கணவன் சாமானுக்கும் ஏன் வித்தியாசம் பாராட்டுகின்றீர்கள்?” என்று வினவினேன்

அதற்கு அவள் “என்ன பைத்தியக்காரத்தனம்! நான் ஏன் வித்தியாசம் பாராட்டக்கூடாது? அவர் இறந்து போனால், என் பண்டங்களை நான் எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டும். அவர் மரணசாஸனம் எழுதிவைத்தாலும் எழுதி வைக்காவிட்டாலும் அவருடைய சொத்துக்களில் என் சாமான்கள் சேர்ந்துபோக விட மாட்டேன்!” என்று பதில் சொன்னாள் ‘இந்தியாவில் நாங்கள் இப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் பாராட்டுவதில்லை’ என்று பெருமையாகச் சொன்னேன். “அஃது ஏனென்றால், மனைவியின் சொத்தை நீங்கள் அபகரித்து விடுகிறீர்கள். ஐயோ பாவம்! மனைவியருக்கு என்ன சொத்து இருக்கின்றது? மனைவியருக்கு சொத்து என்பதொன்று ஏற்பட்டும் அப்போது நாங்கள் பாராட்டுகிற வித்தியாசங்கள் மாதிரியேயல்லாமல் அதிகமாக நீங்களும் பாராட்டலாயினீர்கள். அது நிச்சயம்” என்று அவள் நான் வாயெடுக்க முடி

யாமல பதில் மொழிந்தாள். கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் ஆதம ஐக்கியம் உண்டென்பது நமது கொள்கை. ஆதலால், மனம் தனம் தனு இம் மூன்றும் அவர்களிருவருக்கும் வேற்றுமையின்றி ஒன் றேயாகும் எனபது ஸித்தாந்தம். இந்தச் சித்தாந்தம் வெறும மனோபாவனையே யல்லாமல், உண்மையில் பாககப் போனால் புருஷனே எல்லாவற்றையும் தன் அதீனப் படுத்திக்கொண்டு விடு கிறான் மனைவியினுடைய திரவியத்தை 'நமமுடைய பணம்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அவன் வெட்கமின்றித் தாராளமாக உபயோகித்துக்கொள்கிறான். 'நமமுடையது' என்று சொல்வத னால், அவனுடைய பணத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம், அவளால் நமக்கு இந்த உபகாரம் கிடைத்தது என்ற நன்றியுணர் வும் அவனுக்கு இல்லாதாகின்றது. இஃது இப்படியிருக்க, மனைவி எனலும் அவ்வெளிய பெண் அவனுடைய அனுமதியில்லாமல் அவன் சம்பாத்தியத்தில் ஒரு காசு எடுத்துப் புஷ்பம் வாங்கிக் கொள்வாளாயின், அவனுக்கு அடங்காக கோபம் மூள்கின்றது தன் பணத்தை அவள் களவாடினளெனக் குற்றஞ் சமத்தி, அவளை அடித்தாலும் அடிப்பன்.

மனைவியைக் கணவன் அடிப்பது நமது தேசத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் வழக்கமாயிருக்கின்றது; இவ்விதந்திலோ, கணவனை மனைவி அடிப்பது எவ்வளவு அபூர்வமோ அவ்வளவு அபூர்வம். இந்நாளிலும் சாவ கலாசாலையிற் படித்துத் தேர்ந்து பட்டம் பெற்றவர்களும் சிலா இதேதேசத்தில் மனைவியரை அடிக் கிறார்கள். இந்த இழிவான காரியத்தை அவர்கள் முற்காலத்தில் பாதிரிமார் எவ்வளவு ஆரவரத்தோடு தங்கள் கொள்கைகளை ஸ்தா பிக்க முன் வருவார்களோ அவ்வளவு ஆரவரத்தோடு, நியாயமெனக் காட்டத் தலைப்படுகிறார்கள் மனைவிக்கு உரியதெனத் தனித்த சொத்து இருக்குமபடி விடத்தக்க இந்துக்கள் அரியர் எனச் சொல்லவேண்டியதில்லையே மனைவிபருக்கு "ஸ்திரீ தனம்" என்று

தனி சொத்து இருக்கிறதே என்று சொல்லலாம்; அது தனிசொத்து என்று பெயரேயொழிய அதைக் கணவன் தனக்கு ஆபத்துச் சமயத்திலும் தாம் கைங்கரியத்துக்காகவும் குடுமபசு செலவுக்காகவும் மனைவியின் அனுமதியின்றியே தானே எடுத்துத் தானே உபயோகித்துக்கொள்வதற்காகும் அப்படி இல்லை யெனினும், அவளை நயத்தினாலும், பயத்தினாலும் வறப்புறுத்தி, அவளை விட்டுப் போய் விடுவேனென்றாவது, தற்கொலை செய்துகொள்வேனென்றாவது சொல்லி அவளிடமிருந்து அநத ஸ்திரீ தன சொத்தைக் கணவன் பறித்துக்கொள்வதற்காகும். எனக்குத் தெரிந்தவனெருவன் தன கூத்தியாருக்கு ஒரு பொய்ப பிராமிஸரி நோட்டு எழுதிக் கொடுத்திருந்தான். அநதப் பிராமிஸரி நோட்டுக்குப் பணம் கொடுப்பதற்காக அவன் தன மனைவிக் கு ஸ்திரீ தனமாக வந்திருந்த நகையொன்றை வீற்றுக் கொடுக்கும்படி அவளைப் பலவந்தப்படுத்தியதை நான் அறிவேன். இஃது இப்படியிருந்தபோதிலும் உத்தமமான நல்ல ஹிந்து குடுமபத்தில் கணவனுடைய சொத்தும் மனைவியினுடைய சொத்தும் இரண்டும் ஒன்றித்து அவர்கள் இனிமையாகவும் ஆனந்தமாகவும் வாழ்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட குடும்பத்தை இங்கிலாந்திற் காணமுடியாது.

அங்கில சம்பிரதாயம் மொத்தத்தில் ஸ்திரீகளுக்கே மிக அனுகூலமாயிருக்கின்றது. அநதச் சம்பிரதாயத்தினால் சிலஸைற யான சில இனிய வழக்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கிறிஸமஸ் பண்டிகை முதலான விசேஷ காலங்களிற் கணவன் மனைவிக் குப் பரிசுகள் அளிப்பதும், மனைவி கணவனுக்குப் பரிசுகள் அளிப்பதும் உண்டு. இவையெல்லாம் வேடிக்கையாயிருக்கின்றனவல்லவா? இந்தியாவில் இப்படியப்பட்ட ஆசாரம் இல்லை. ஏனெனில், மனைவிக் கு உரியதென ஸ்திரீ தன சொத்து தனியாக இருக்கிறதென்று வாய்மொழியாகச் சொன்னபோதிலும் உண்மையில் அவளுடையது எனத்தக்க சொத்து வேறு இல்லை. கணவன் அவளுடைய

சொததைப் பறித்துக்கொண்டிருந்த போதிலும், தான வாங்கும் பண்டங்களை அவளுக்கும் பரிசென அளிக்கும் கொழுப்பு அவனுக்கு இல்லை. பரிசளிக்கும் இந்த வழக்கமானது சிறியகாரியம் செயதபோதிலும், கணவன் மனைவிக்கு வந்தனம் செய்வது, மனைவி கணவனுக்கு வந்தனம் செய்வது, அவர்கள் ஒருவரை யொருவர் பெயரிட்டு அழைப்பது அல்லது, வேறு செல்லப் பெயரிட்டு அழைப்பது முதலான அங்கில சம்பிரதாயங்களைப்போல இனிமையாயிருக்கின்றது இந்தியாவிற்கு கணவனும் மனைவியும் வெளிப்படையாக ஒருவரை யொருவர் பெயரிட்டு அழைக்கும் வழக்கம் இல்லை. ஆயினும், சிற்சில கணவர்கள் இந்நாளில் அப்படி அழைக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஸ்திரீயானவள் கணவனை பெயரிட்டு அழைக்கும் வழக்கம் இன்னும் தலைப்படவில்லை. சாதாரணமாக கணவன் தன் மனைவியை ‘ஒ’, ‘ஏ’, ‘இந்தா’ எனவும் வார்த்தைகளினால் கூப்பிடுகிறான் இந்த வார்த்தைகள் அங்கிலத்தவருடைய அன்பு மொழிகளைக் காட்டிலும், விகாரமாகவும் அநாகரிகமாகவும் இருக்கின்றன நெடுநாள பிரிந்திருந்து இந்தியக் கணவன் தன் மனைவியைச் சந்திக்கும்போது “அடியே! இதனை நான் கழித்து உன்னைப் பார்க்கும்பொழுது எனக்குப் பரமானந்தம் பொருக்கின்றது” என்று சொல்வது எவ்வளவு சாவ சாதாரணமோ அது போல, இங்கிலீஷ்காரனொருவன் தன் மனைவியைப் பார்த்து “என அன்பே! நமமிருவரும் விவாக விலக்குச் செய்துகொள்வதற்காக நடவடிக்கை தொடுக்கும்படி என வகீலுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்” என்று சாவ சாதாரணமாகச் சொல்வான். அப்படிச் சொல்லுகையில் “என அன்பே” எனவும் வார்த்தைக்கு அர்த்தம் இல்லாவிடினும் அந்த வாசகமானது இந்திய வாசகத்தைக் காட்டிலும் லலிதமாயிருக்கின்றது.

குடும்ப வாழ்க்கை என்பது நெடுநகாலம் வாழ்க்கத்திலிருந்து இப்போது ஊழ்த்துக் கெட்டுப்போயிருக்கின்றது. இன்னும்.

சில நாளில் அழிநதுபோகும் என்னும் எண்ணம் இங்கிலாந்தில் நாளுக்கு நாள் அதிகமாய் வருகின்றது. உண்மையில், குடுமபக் குலைவு ஏற்கெனவே சிறிது மட்டும் இங்கிலாந்தில் ஆரம்பமாகி விட்டது. ஆனால், அமெரிக்காவில் உண்டாயிருக்கிற அளவு இல்லை. இந்த முறையைத் தழுவி அநேக கணவர்களும் மனைவியர்களும் இராபபொழுதைத் தனித்தனியே வேறு 'கிளப்பு'களிற் கழிக்கிறார்கள் ஆடவா ஆடிப்பாடிக் குடித்துக் கொந்தளிப்பதற்கென வேறு 'கிளப்பு'களும், மாதா தம் இஷ்டம்போல வியவகரிப்பதற்கென வேறு 'கிளப்பு'களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; ஒருவருக் கொருவா விவாக விலகஞ்ச் செய்துகொள்வது இந்நாளில் வெகு சலமாயிற்று, ஒருவரையொருவர் விவாகம் செய்துகொள்ளும் போதே இதனை குழந்தைகள் பெறவேண்டும், அதற்கு அதிகம் பெறக்கூடாது என்னும் நிபந்தனையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள், அந்தக் குழந்தைகளை எந்தெந்தக் காலத்திற் பெறவேண்டும் எனனும் நிபந்தனையும் உண்டு; இப்படிப்பட்ட விவாகங்களே இறறை நாள நாகரிக விவாகங்களாகும்.

மனைவியா மடைப்பாளி புகுந்து சோறு சமைக்கமாட்டோம் என மறுப்பதனாலே, அநேக குடுமபங்கள் ஹோட்டல்களிலும் சிறுநுண்டிச்சாலைகளிலும் நாள்தோறும் உணவுண்டு காலங்கழிக்கின்றன. விவாகமான ஸ்திரீகளிற் பலருக்குச் சொந்த வேலைகளோ உத்தியோகங்களோ இருக்கின்றன. அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை வீட்டு வேலைக்காரர்களிடம் ஒப்பித்துவிட்டுத் தம் வேலையைப் பராகப்போகிறார்கள். இந்நாளில் இங்கிலாந்தில் சமாதான அல்லது ஜன சமூக வாழ்க்கையே பிரதானமாக இருக்கின்றதல்லாமல், குடும்ப வாழ்க்கைக்கு மதிப்பு இல்லை. வேறு விதமாகச் சொல்லின், மானிட வாழ்க்கை வட்டத்திற்குக் கேந்திரமாக நாம் கொள்கிற குடும்பமானது அங்கிலத்தவருடைய வாழ்க்கை வட்டத்தின் பரிதியில் அமைகின்றது; நமது வாழ்க்கை

வட்டத்தின் பரிதியாக நாம் கொள்கிற சமாதானம் எனப்பது அவர் களுடைய வாழ்க்கைக் கேந்திரமாகின்றது. பெரிய புலவர்கள் சிலர் விவாகமே கூடாதெனக் கண்டிக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் இங்கிலாந்தைப் பின்பற்றி நாம் நடப்பது இயலாத காரியம். ஆனால், நாம் மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்காவிட்டால், நம் நாட்டு ஸ்கிரீகளுள் அங்கிலப் பாங்கு முதிர்ந்தவர்கள் இந்திய ஸ்கிரீ சமூகத்திற்குத் தாமே பிரதிநிதிகளென நடித்து முன் வந்து மற்ற விஷயங்களிற்போல விவாகம் கூடாதெனும் இவ் விஷயத்திலும் இங்கிலாந்தைப் பின்பற்றினும் பற்றுவர். போற் றத்தக்க ஏற்பாடுகளாகிய விவாகத்தையும், குடும்பத்தையும் அமெரிக்காக்காராகளைப் பின்பற்றி இங்கிலாந்துக்காரா ஏன நிர தித்து நிஷேதிககிறார்களோ எனக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. அமெரிக்காவோ புதிதாக ஏற்பட்ட நாடு அவ்விடத்து ஜனங்களோ புதிதாகத் தோன்றிய நவீன ஜாதியா. அவர்களுக்கு அனாதியாக வந்துள்ள பழக்க வழக்கங்கள் எவையும இல்லை. விவாகம் எனபதும் குடும்பம் எனபதும் நமக்கு தொன்றுதொட்டு வந்துள்ளவை இப்படிப்பட்ட பழைய பரம்பரை இல்லாததனால், அமெரிக்கர்கள் அவைகளை அனுஷ்டிகக இஷ்டப்பபடாமல் வெறுக்கிறார்கள்; தாங்களே புதிதாக ஒரு முறையைக்கற்பிக்கவேண்டுமென் றும் அந்த முறையை மற்ற ஜாதியாரா அனுசரிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றும் மிகுந்த ஆத்திரப்படுகிறார்கள். அமெரிக்கர்களுக் குள்ள இந்த ஆசையினால் அந் நாட்டில் மாமன் சம்பிரதாயமும் (Mormonism) இஷ்டப்பட்டபோது ரத்துசெய்து கொள்ளக் கூடிய சௌகரியானுசாரமான விவாகங்களும் வேறு பல சபல சேஷ்டைகளும் தோன்றியிருக்கின்றன. இந்த வீண சபலங்க ளெல்லாம் முடிவற்ற பலிக்காமற் போகுமென்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். ஆனால், இந்தச் சேஷ்டைகள் உலகத்தைத் துன் பத்தில் ஆழ்த்திய பின்னரே, ஒழிதற்கூடுமென விசனிக்கிறேன்.

இந்திய மாதர்களுக்கு குடுமபத்தில் ஒருவிதமான அதிகார மும் செலவாக்கும் இல்லை; அவர்கள் அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள் எனினும் தவறான அபிப்பிராயம் இங்கிலாந்துக்காரர்களுக்கு இருக்கின்றது. இந்தியக் குடுமப் வியவகாரம் எப்படிப்பட்ட தென்த தெரிந்தவனெவனும் அவர்களுடைய கொள்கை அசங்கதமானதென்றே சொல்வன. 'இந்தியாவைக் காட்டிலும் வேறு எந் நாட்டிலேனும் குடுமபத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு உண்மையில் அதிகமான செலவாகக் கூடாதோவென நான் சந்தேகிக்கிறேன். எனவே வேறு எந் நாட்டிலும் இல்லையென்பதாம். வீட்டு விவகாரங்களிற் பெருமபாலும் எல்லாத் தீர்மானங்களும் ஸ்திரீகளினாலேயே செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், அந்தத் தீர்மானங்கள் வெளிப்படும் பொழுது புருஷர் பெயரால் வழங்கப்பெறுகின்றன இங்கிலாந்தில் ஸ்திரீகள் தங்கள் வாழ்க்கை முழுதும் தங்கள் பெயரோடு விவகாரிகாமல் தந்தையின் பெயரோடாவது கணவன் பெயரோடாவது விவகாரிக வேண்டியிருக்கிறது. அதுபோலல்லாமல், இந்தியாவில் ஸ்திரீகள் தங்கள் சொந்தப் பெயரோடேயே விவகரிக்கிறார்கள். அங்கில மாதர்கள் சிலா தங்கள் சொந்தப் பெயரோடு விவகரிக்கத் தலைப்படும் தருணத்தில் இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனமான காரியங்களில் முதனமையாகப் பிரகாசிக்கும் நோக்கங்கொண்ட இந்திய ஸ்திரீகள் சிலா தங்கள் கணவன் பெயராலும் தந்தையின் பெயராலும் விவகரிக்கத் தொடங்குகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட அகோரசமபிரதாயங்களைப் பார்த்துப் பேய்களும் பிரலாபிதது அழும். நமது ஸ்திரீகள் அங்கில மாதர்களைப் போல அவ்வளவு ஸவேச்சா-விஹாரிகளாக இருக்கிறார்களென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஸவேச்சை இந்தியாவில் அவசியமென்றேனும் விருமபத்தகத்தென்றேனும் நான் நினைக்கவில்லை. ஏதோ இரண்டொருவர் தப்பி நடக்கக்கூடுமென்றும், இந்நாட்டில் கௌரவமான குடுமபஸ்திரீகள் ஒருபோதும் நடனமாடப்போகமாட்டார்களென்று

ஹம், இரவுக் கிளப்புகளுக்குப் போய்க் கண்டவரோடு களித்துக் கூததாடிக் காலங்கழிக்க மாட்டார்கள் என்றும் நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். ஒவ்வொரு நாட்டுப் பாங்கும் பயிற்சியுட வேறு வேறாக இருக்கின்றன. ஒரு நாட்டுப் பயிற்சியும் பாங்கும் முற்றும் வேறுபுள்ள மற்றொரு நாட்டில் நிலைகொள்ளமாட்டா; அந்த பிறப் பாங்கைக் கைக்கொள்வதனால் இவாகந்ருக்குப்பெரும பிரமாதங்கள் விளையும். கலவி கேள்விகளிற் சிறந்து பெரும் புத்திசாலியென்ப பிரகாசிச்சிற ஹிந்து மாது ஒருத்தி பண்டைப் பானமைகளை மாற்றி, சோதிருத்தியவளாய் உத்தமமான நல்ல பாவனையே மேற்கொண்டு ஒரு நாள் என்னைப்பாராத்து, 'ஐயரே, உறங்குகிறவர்களைப் போல மடமையிலாழந்திருக்கும் கோடிககணக்கான இந்திய மாதர்களைத் தட்டியெழுப்ப வேண்டும்' என்றாள். அதற்கு நான் 'உனக்குப் புண்ணியமாகும், அப்படிச் செய்யாதே' என்று சொன்னேன். 'உமக்குப் பயமாயிருக்கிறதா?' என வினவினாள். 'ஆம், எனக்குப் பயமொன்றும் இல்லை, உனக்காகவே பயப்படுகிறேன். இந்திய மாதர்கள் பண்டைப்பற்று மிகுந்தவர்கள். அவ்விஷயத்திற் பித்துக்கொண்டவர்களெனவே சொல்லலாம். கோடிககணக்கான இந்த மாதர்களைத் தட்டி யெழுப்பினால் அவர்கள் உன் வழிவகைகளைக் கண்டு கோபாவேசம் மிகுந்து நிச்சயமாக உன்னை விழுங்கி விடுவார்கள். உன் வழி வகைகள் மானங்கெட்ட துராசாரமென அவர்கள் நினைப்பார்கள். இந்தப் பெண்கள் இப்போது நாணமும் நயமும் நல்லொழுக்கமும் வாய்ந்து மனோஹரமாக விளங்குகிறார்கள். இந்தத் தனமை ஒழிந்து இவர்கள் கோபாவேசம் கொள்வதனால் இம் மனோஹரத் தனமை ஒழிந்துபோம்' என்று பதில் சொன்னேன். உடனே அவள் அவசர அவசரமாக விடைபெற்று நீங்கினள். அதற்குப் பிறகு அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கவே யில்லை.

நமது ஸ்திரீகள் நம் வீட்டு விவகாரங்களை யெல்லாம் நிரண்டிக்குறிவர்களாய் இருக்கிறார்களென்று சொன்னேனல்லவா? அப்

படி நிரவகிப்பதிலும், விஷயங்களைப் பரியாலோசனை செய்து நிர்ணயிப்பதிலும் அவர்கள் இப்போதிருப்பதுபோல மடமையினால் விவகரிக்காமல் புத்திசாலித்தனமாக விவகரிக்கவேண்டி, அவர்களுக்குக் கலவிப் பயிற்சி உண்டாக்கவேண்டுமென்பது மிக அவசியம். இந்த விஷயம் நமக்கு யஜ்மானாகளாயிருப்பவர்களை நாம் படிப்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது போல இருக்கிறது.

இந்தியனொருவன் ஸ்திரீகளைப்பற்றி எவ்வளவு அதிகாரமாகவும் நிஷித்தமாகவும் பேசுகிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவனுக்கு வீட்டில் ஒருவிதமான ஸ்வதந்திரமும் இல்லாமற் போமென்பது நிச்சயம். வயது முதிர்ந்த பெரியாரொருவர் எனது நண்பராவா, அவர் ஸ்திரீகளுக்கு உரிமைகளே இல்லையென்றும், ஸ்வதந்திராதிகாரமே கொடுக்கக்கூடாதென்றும் அங்கங்கே சபைகளிற்பலமாகக் கண்டித்துப் பிரசங்கங்கள் செய்வார்; மானமுள்ள புருஷன் எவனும் எந்த விஷயத்திற்கேனும் ஸ்திரீயைக் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டிய அவசரமாவது அவசியமாவது இல்லையென்றும் அவர் பகிரங்கமாகச் சாதிப்பார். அவருடைய மனைவி மனோபலம் மிக்கவளென்றும் பிடிவாதக் காரியென்றும் எனக்குத் தெரியுமாதலால், அவர், சமையல் சம்பந்தமான விஷயங்களைத் தவிர முக்கியமான வேறு எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் அவருடைய ஆலோசனையைக் கேட்குதலில்லையென்று சொல்லும் வராததையை நான் நம்ப முடியவில்லை.

ஒருநாள் அந்த நண்பரை வட்டிக்குப் பணம் கடன் கொடுக்கும்படி கேட்டபோது அவர், அவ்வளவு பணம் தம் கையில் இருக்கிறதா என்று பார்க்கும் பானமையாகத் தம் வீட்டுக்குள் போனார். அவர் என்ன செய்கிறாரென்று பார்க்கும்பொருட்டு, நான் அவருக்குத் தெரியாமலே மெதுவாக அவரைப் பின் பற்றிப் போனேன். அங்கே அவர், கடன் கொடுக்கலாமா

வேண்டாமாவென்று மிகப் பணிவாக தன் மனைவியைக் கேட்டதைக் கண்டேன். அப்போது எனக்குச் சிரிப்பு பொறுக்கமுடியவில்லை. வாய் விட்டுக் கலீரெனச் சிரித்தேன். அவருக்கு வெட்கமும் கலக்கமும் மேலிட்டன. ‘நீங்கள் வீரம் பேசியதெல்லாம் இவ்வளவுதானா?’ என அவரை வினவினேன். ‘என்னைக் காட்டிலும் நீர் உமது காலத்தில் வீரமாக நடந்து கொள்ளுவீரா, பாபபோம்’ என்றார் அவர். ‘முக்கியமான விஷயம் ஒவ்வொன்றிலும் நான் என மனைவியைக் கலந்து ஆலோசிப்பேனென்றே நினைக்கிறேன். ஆனால், ஸ்திரீகளைத் தூஷித்துக்கொண்டு நான் திரியவில்லையாதலால், ஏனத்தகுக்கும் ஏசுசுக்கும் இடமாகமாதேனென்று நினைக்கிறேன்’ என பதில் சொன்னேன். அதற்கு அவர் ‘ஓ, அஃது இருக்கட்டும், எல்லாரும் பிரசங்க மேடைகளேறி மிகக் கனவானகளைப்போலப் பெரிய பெரிய வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் புளுகு என்றும், உண்மையான அபிப்பிராயம் அல்லவென்றும் உனக்கும் எனக்கும் எல்லாருக்கும் நன்றாகத் தெரியுமே. அப்படியிருந்தும், அவர்கள் பேசுகிறபோது நாடும் அவர்களோடு சேர்ந்து அவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பேசிப் பெருமை படைக்கும் ஆசை நமக்கு உண்டாகின்றது. உமமைப்போல யாரும் அவர்களுக்குத் தெரியாமல்திடீரென்று போய்ப் பரீக்ஷிக்கமாட்டார்கள்’ என்று அவர் சொன்னார். ஏன் பரீக்ஷிக்கமாட்டார்களென்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர் ‘ஏனென்றால், வீட்டுக்குள் சண்டை சச்சரவின்றி அமைதி வாய்ந்திருக்கும் பொருட்டும், சமையல் சாப்பாடு நன்றாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்கும் பொருட்டும் அவர்களெல்லாரும் தத்தம் மனைவியைத் தழுவிக்கலந்தே எல்லா விஷயங்களையும் ஆலோசித்துச் செய்வார்களென்பது எல்லாருக்கும் தெரியுமாதலால், அவர்களைப் போய்ப் பரீக்ஷிப்பதன்றிப் பயனில்லை யென்றெண்ணி எவரும் அவர்களுடைய தீர்த்தையும் வீரத்தையும்

சோதிக்கப் போகமாட்டார்' என்று அவர் சொல்லிய பதில் எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது.

இந்திய ஸ்திரீகளை இதர புருஷர்களுோடு பழக விடுவதில்லை, அவர்கள் நாட்டியமாடப் போவதில்லை, இரவுக் 'கிளப்பு'களில் போய் இஷ்டப்படி வியவகரிப்பதில்லை என்பதைக்கொண்டு இந்தியாவில் ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் அடக்கி யொடுக்கி வருத்துகிறார்கள் என்று இங்கிலீஷ்காரா தீர்மானித்தது விடுகிறார்கள். சிற்சில விஷயங்களில் இந்தியாவில் ஸ்திரீகளுக்கு அரியாயம் செய்கிறார்களென்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அந்த அரியாயம் எனபது பெருமபாலும் ஸ்திரீகளுக்கு நன்மையென நினைக்கும் விஷயத்திலேயே யல்லாமல், புருஷனுக்கு எவ்விதமான அனுபவத்தின் பொருட்டுமல்ல. அநேகமாக அப்படிப்பட்ட சந்தாப்பங்களிலெல்லாம் அந்த நிர்ப்பந்தம் வேண்டியதேயென ஸ்திரீகளை உடனடிகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அரியாயத்திற்குக் கோஷா பதத்தியையும் பாலய விவாகத்தையும் உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

கோஷா பதத்தியின் வரலாறு விசித்திரமானது. பூர்வதது இந்தியாவில் முகத்தை மூடிக்கொள்ளும் கோஷா பத்ததி மிக மிக அருமை. ராஜ குடும்பத்தது ஸ்திரீகள் மாத்திரமே விசேஷ காலங்களில் முகத்தை மூடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், எல்லா ராஜ குடும்பங்களிலுமே அந்த வழக்கமில்லை. வட இந்தியாவில் சிற்சில ராஜ குடும்பங்களில் மாத்திரமே அந்த வழக்கம் இருந்தது. கி. பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டின் முதலில் நமது நாட்டிலுள்ள ஸிந்து பிரதேசத்தை அரபிகள் கைப்பற்றியபோது இந்த இழி வழக்கம் பலப்பட்டது. அரேபியா எனபது விஸ்தாரமான பாலைவனங்கள் நிறைந்தது. பாலைவனம் எனபது மணற்காடு. மணற் பொடிகள் காற்றினாலடிபட்டு எங்கும் பறந்துகொண்டிருக்கும். மெல்லிய தனமை வாய்ந்த ஸ்திரீகள் அந்த மணல் வீச்சைத் தாங்கமாட்டார்

களாதலால், அவர்கள் தங்கள் கண்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு மெல்லிய திரையினால் முகத்தை மூடிக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. செல்வவான் வீட்டு ஸ்திரீகள் டக்கா மல்லின் எனனும் மிக மெல்லிய துணியினால் முகமூடிகள் வைத்துக் கொண்டார்கள். அவ்வளவு விலையுயர்ந்த துணி வாங்க முடியாததால், ஏழைகள் முகமூடியில்லாமலே விவகரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எந்தத் தேசத்திலேனும் வியபிசாரத்துக்கு மூலகாரணம் ஏழைமையேயல்லவா? கூத்தியார்களாகவும் குச்சுக்காரிகளாகவும் இருக்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளே. அரேபியாவிலுள்ள ஏழை ஸ்திரீகள் முட்டாசுக்கு முகமூடியில்லாமலே இருந்ததனால், முட்டாசுக்கு போட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஸ்திரீகள் கண்ணியமானவர்களென்றும், அஃது இல்லாத ஸ்திரீகள் கற்பிலிகளென்றும். நாளடைவில் ஆரபிகள் நினைக்கலானார்கள். அவர்கள் விந்து பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டபோது இங்குள்ள ஸ்திரீகளெல்லாரும் முட்டாசுக்கு இல்லாதிருக்கக் கண்டார்கள். தங்கள் தேசத்து மதிப்பின்படி அவர்கள் ஹிந்து ஸ்திரீகளெல்லாரும் கற்பிலிகளென நினைத்து இவர்களைப் பிடிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். இந்தக் கொடிய கேட்டினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு விந்து பிரதேசத்திலும் சுற்றுமுள்ள மாகாணங்களிலும் இருந்த கண்ணியமான ஹிந்து மாதர்கள் கோஷா முறையைக் கைக்கொண்டார்கள். தங்கள் ஸ்திரீகளைப் பிறர் கவராமற் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் ஆசை புருஷர்களெல்லாருக்கும் இயல்பாயிருக்குமாதலால், தங்கள் ஸ்திரீகள் கோஷா முறையைக் கைக்கொண்டது புருஷாளுடைய நோக்கத்திற்கும் ஏற்றதாயிருந்தது. முஸ்லீம் வெற்றி அதிகமாய் ஒங்க ஒங்க கோஷா முறையும் ஒங்கிப் பரவியது. மதராஸ் முதலான தென்னிந்தியப் பிரதேசங்களில் முகம்-மதியர்களுக்கு உறுதியான நிலைமை ஏற்படாததனால் இந்தக் கோஷா முறை இவ்விடங்களில் இல்லை; சிற்சில தனவந்தர்களான

முகமமதியாகள மாததிரம வட தேசத்திலுள்ள தங்கள் மதத் தவாகளைப் பின்பற்றிக் கோஷா மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்

பாலய விவாக விஷயமும் இதுபோலவேயாகும் பூர்வத்தில் இந்நியாவில் பாலய விவாகம் கொஞ்சம்கூட இல்லையென்றே சொல்லமுடியாதாயினும், என்கேயோ அபூர்வமாக இரண்டொன்று நடந்திருக்கும். முகமமதியருடைய ஆட்சி பிரபலமான பின்னரே பாலய விவாகமும் இந்நாட்டில் அதிகமாகப் பரவியது. ஆதிகாலத்தில் ராஜ குடும்பங்களில் மாததிரமே பாலயவிவாகம் உண்டு. அதுவும் மிக அரிது ராஜ குடும்பத்துச் சாதாரண விவாக முறை என்னவெனில், கன்னியானவள் தனக்கு இஷ்டமான கணவனைத் தானே விரித்துக்கொள்வதாய், இதற்கு ஸ்வயம்வரம் என்று பெயர். சில அபூர்வமான சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் விவகாரங்களுக்கு ஆபத்து நேரும்போலிருந்தால், ராஜ தந்திரிகள் இங்கிலாந்தில் முதலாம் எட்வார்டு செய்த்துபோல, பாலய விவாகங்கள் அமைப்பார்கள் முகமமதியா இந்நியாவினமீது படையெடுத்தபோது ஹிறது ஸ்திரீகளைக் கொள்ளைப் பொருளாகப் பிடித்துக்கொண்டு போவது வழக்கமாயிருந்தது. இப்படிப்பட்ட காரியம் ஓர்ந்துக்களின் காலத்திலும் பௌத்தர்களின் காலத்திலும் நிகழ்ந்ததேயில்லை. விவாகமாகாத ஸ்திரீகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதனால் உண்டான ஆக்கிரகத்தைக் காட்டிலும், விவாகமான ஸ்திரீகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போனதனால் ஹிறதுக்களுக்கு ஆக்கிரகம் மிக அதிகமாயிருந்தது. ஹிறதுக்களுக்கு அதிகமாகக் கோப மூட்டக் கூடாதென்று நினைத்து முகமமதியாகள் விவாக மாகாத ஸ்திரீகளைப் முக்கியமாகப் பிடித்துக்கொண்டு போகத் தலைப்பட்டார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைத் தழுவி ஹிறதுக்கள் தங்கள் பெண்களுக்கு, மிக இளம் பருவத்திலேயே கலியாணம் செய்விக முதலிட்டார்கள். முகமமதியர் நிலையான வெற்றி பெறாத மலையாள முதலான பிரதேசங்களில் பிராமணர்களும் தங்கள் பெண்கள்

களுக்கு 18-வயதிலேயே சாதாரணமாக மணம் முடிக்கிறார்கள்; பாண்டிய நாட்டிலிருந்து மலையாளத்துக்குப்போன பிராமணர்கள் தங்கள் பெண்களுக்கு கணனிப் பருவகாலத்திலேயே விவாகம் செய்வித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். குஜராத் முதலான தேசங்களில் முகமதியருடைய ஆட்சி சில நூற்றாண்டு காலம் நிலைத்திருந்தது. அப்படிப்பட்ட தேசங்களில் ஐந்து வயது ஆகும் முன்னரேயும் சிலா தங்கள் பெண்களுக்கு விவாகம் செய்விக்கிறார்கள். ஐயோ, ஹிந்துக்களுடைய போக்கு என்னவாயிற்று! யுத்த அவசர காலத்திற்கெனச் செய்ததோ உபாயம் காலகிரமத்தில் நீடிக்கலாயிற்று, அது சாஸ்திரீயம் எனவும் கொள்ளப்பெற்றது; ஒருவருக்கும் ஒரு விதமான பயமும் இல்லையெனத் துரைத்தனத் தா கட்டிக்காக்கிற இந்நாளில் அஃது ஒரு பிரமாதமான சங்கதியாய் விட்டது. அதை விடுவிப்பது கஷ்டமான விஷயமாகி எல்லா மனத்தையும் குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவுக்குள்ள பெருங்கேடு என்னவெனில், பழையமைந்த தெதுவும் பவித்திரமானது, எவ்விதத்திலும் போற்றிப் பாதுகாக்கத் தக்கது என்னும் எண்ணமாம். இந்த எண்ணத்திலேயே தேவதாஸிகுலம், கோஷா, பால்யவிவாகம், தீண்டாமை, பலவந்த வைதவ்யம் முதலான வெறுக்கத்தக்க வழக்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

கணவனுக்கும் மனைவிகுமுள்ள அனபு இங்கிலாந்தில் அதிகமா இந்தியாவில் அதிகமா என்று சில நண்பர்கள் சிலவேளை என்னைக் கேட்பதுண்டு. இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது மிகக் கஷ்டம் ஆனால், மொத்தத்தில் பாரகும்போது, மனைவியின் மீது கணவனுக்குள்ள அனபு இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் ஒரே மாதிரியென்றே சொல்லலாய், கணவன்மீது மனைவிகுள்ள அனபு இந்தியாவில் அதிகம் என்று சொல்லவேண்டும். ஒரு காலத்தில் ஒரு மனைவிகுமேல் அதிகமாக விவாகம் செய்துகொள்ளக் கூடாதென்னும் சட்ட நிர்ப்பந்தம் இங்கிலாந்தில் உண்டு; ஒன்றுக்கு

மேல அதிகமான மனைவிகளை விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்பதற்கு இந்தியாவிற்கு சட்டத்தின் அனுமதியுண்டு. இவ் விவரணை யிழைப்பதற்கு நாம் இப்பொழுது கவலைப்படவேண்டாம். ஏனெனில், உண்மை யுரைக்குமிடத்து இங்கிலாந்திலுள்ள கணவர்கள், இந்தியாவிலுள்ளவர்களைக் காட்டிலும், ஏகபத்தினி விவாகங்களாக இருக்கவில்லை. மனைவிகளுக்கு உபசாரம் செய்வதில் இந்தியக் கணவர்களைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்திலுள்ள கணவன் சிரத்தை மிகுந்தவனாயிருக்கிறான். ஆனால், இதற்குக் காரணம் பொதுவாக ஸ்திரீகளை விரும்புபவருக்குமே விசேஷ உபசாரம் செய்யவேண்டுமென னுங் கொள்கை இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களுக்கு இருப்பதனாலேயாம்.

இங்கிலாந்தில் ஒரு பழமொழி வழங்குகின்றது; அஃது என்னவெனில், “வறுமை குடிப்புக அனபு குடிப்போகின்றது” இந்தப் பழமொழி விவாக விலக்குக் கச்சேரிகளில் தொடரும் வழக்குகளினால் உண்மையெனவே நிரூபிக்கப்படுகின்றது. எனவே, கணவனுக்கு தரித்திர தசைவந்தால் மனைவி அவனைவிட்டு நீங்குவதற்கு, வழிதேடுகிறாள் எனப்படும். இந்தப் பழமொழி இந்திய மனைவிகளுக்கு ஒருநாளும் பொருந்தாது, கணவனிடத்து அவளுக்குள்ள அனபு பணத்தைப் பொருத்தது மாறுதல். வறுமை அதிகரிப்பதற்குத் தக்கபடி, தூததசை அதிகரிப்பதற்குத் தக்கபடி இந்திய மனைவிகளுக்கு கணவனிடத்துள்ள அனபு அதிகமாகவும் பலமாகவும் இனிமையாகவும் பெருகுகின்றது. வறுமை குடிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்திய மனைவியைக் காட்டிலும் அங்கில மனைவி வீட்டில் அதிக செலவுகையதையும் செலவாகியவர்களையும் அமைப்பாள். ஆனால் தூததசை நோய் காலத்தில் இந்திய மனைவிகளுக்கு அவள் சிறிதும் ஈடாகமாட்டாள், இவர்களுக்குவருக்கும் யானைக்கும் பாணைக்கும் போலுள்ள வித்தியாசம் தோன்றும்.

பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியர்களாகிய நாம் வறுமையிலும் துன்பத்திலும் ஆழ்ந்திருக்கின்றோம்; இன்னும் எத்தனையோ தலை

முறை இதே நிலையில் இருப்போமென்று தோன்றுகிறது. இப்படி இருப்பதனால், அங்கில மாதரை விவாகம் செய்து கொள்ளாமல் இந்திய மாதரை மனைவியாகக் கொண்டிருப்பதனால் பனமடங்கு சௌகியமாகவும் சேஷமமாகவும் இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட உததம் குணம் வாய்ந்த மாதர்களுக்குப் பெருமபாலும் கலவிப் பயிற்சி யிலலாமல் நாம் வைத்திருப்பதும், அவர்களுள் விதவைகளாயிருப்பவர்கள் பலருக்கு உலக வாழ்க்கையில் இன்பமில்லாமல் துன்பத்திலாழ்ந்திருப்பதும் விசனிக்கத தக்கது. இங்கிலீஷ்காரனெவனும் தன் மனைவிகளுக்கு கொஞ்சமேனும் கொடுக்காமல் சாதாரணமாக எதையும் புசிக்கமாட்டான்; இந்திய மாதா எவரும் தம் கணவனுக்குப் பெருமபகுதி கொடாமல் எதையும் புசிக்க மாட்டாள். இந்தியப் புருஷர்கள் பலருக்கும் அங்கில மாதர்கள் சிலருக்கும் தம் வாழ்க்கைத் துணைகளிடம் இவ்விதமான அன்பும் ஆதரவும் இல்லை. இன்னும் சில வருஷங்களுக்குள் இந்தியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இருக்கிற இனிமையான இரத வித்தியாசங்கள் மறைந்து ஒழிந்துபோம், சாரமில்லாத ஒரே விதமான வாழ்க்கையே மீந்திருக்கும். அங்காரக கிரகத்திலிருந்தாவது சுககிர கிரகத்திலிருந்தாவது ஜனங்கள் பூமிக்கு வந்து நம்மவர்களோடு பழகித் தங்களுடைய தாமபத்திய இனிமைக்கும் நம் முடைய கேவலமான தாம்பதய உறவுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் காட்டி நமக்கு நற்புத்தி புகட்டும் வரையில் நமது வாழ்க்கை நிலைமை மேற்சொல்லிய நிலைமையில் இருக்குமென நினைக்கிறேன்.

ஹிந்து ஜாதி சேஷமப்பட வேண்டுமானால், செழிப்புற வேண்டுமானால் பாலய விவாக பத்ததி ஒழியவேண்டும் ஆனால், பாலய விவாகத்தினால் தம்பதிகளெவரும் சுகப்படவில்லை என்று நினைப்பது பெருந்தவறு. எனக்குத் தெரிந்த உததமோததம் சேஷம் சௌகியாதிகளை யடைந்த விவாகங்களிற் சில இளம்பருவத்திற

செய்யப்பட்டவைகளே ஐரோப்பியர் அனுசரிக்கிற காமியவிவாக முறையிற் குற்றங்கள் இல்லையென்று சொல்வதற்கில்லை. “மோகம் முப்பது நாள், ஆசை அறுபது நாள்” எனப்பதுபோல காமம் சில மாதங்களுக்குள் பெருமபாலும் ஆறி யடங்கிப் போகின்றது; அதுவரையில் ஆசை நாயகியாக முழங்கிய அபசரஸு போன்றவள் அசட்டுக் கழுதையாகிறாள்; அவளுடைய சம்பந்தத்தை அறுத்துக்கொள்வதே அடுத்தபடி நடக்கவேண்டிய காரியமாகும். ஆனதனாலேயே விவாக விலக்கு வேண்டுமென்று கூச்சலிட்டுக் கோாட்டுக்குப் போகிறார்கள்.

விவாக விலக்குக்கு விசேஷ காரணம் ஒன்றும் வேண்டாம். அவளுடைய குணத்துக்கும் என்னுடைய குணத்துக்கும் ஒத்து வரவில்லையென்று வெகு சுலபமான காரணத்தைச் சொல்லிவிடலாம். குணம் ஒத்துவரவில்லை யென்பதை சாஷி சம்பந்தங்களினால் நிரூபிக்க முடியாது. ஆனதனால், இது சிரேஷ்டமான பெரிய காரணமெனவே சொல்லத்தகும. அம்மாதிரியான விவாகம் ஹிந்துக்கள் செய்துகொள்ளலாமென்று ஏற்படுமாயின், இப்போது சில வருஷகாலத்தில ஐரோப்பியர் கண்டுபிடிக்கிற மனப் பொருத்த மில்லாமை இங்கே விவாகமான சில நாழிகைக்குள்ளேயே வெளிப்பட்டுப்போகும்; விவாக விலக்குக் கச்சேரிகளில் வழக்குகள் மிதமிஞ்சி மேலும் மேலும் வந்து நிரம்பித் ததுமபிக் கொண்டிருக்கும். அந்த வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்புச் செய்வதற்கு ஆயிரக்கணக்கான நீதிபதிகள் வேண்டும். அதனை நீதிபதிகளை நியமிக்க எந்தத் தேசத்தாராலும் முடியாதல்லவா? ஆகையால், எல்லாத் தேசத்தாரும் இந்தவழக்கு விசாரணையில் ஈடுபடுவதைக் காட்டிலும் விவாகமே வேண்டாமென்று விட்டு விடுவார்கள். பாலய விவாகத்திலுள்ள குற்றம் அது காமிய விவாகமல்லவென்பதை அவ்வளவாகப் பாராட்டலாகாது; சரீர

பகசுவமில்லாதவாகளிநுவர் செயதுகொள்ளும் விவாகமெனவே அதற்குக் குற்றம் கூறலாம்.

மானிடா பல பல ஜாதிகளாகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அந்தந்த ஜாதியாரும் தத்தம் வாக்கம் நீடித்து உலகில் விளங்குமாறு திடகாத்திரம் வாய்ந்து வாழ்வதற்கான வழிவகைகளை வகுப்பது வாக்கோன்னதி சாஸ்திரம் எனப்படும். அந்தச் சாஸ்திரத்தின்படி பாரத்தால், இந்து விவாகங்களிலுள்ளதுபோல, காமத்தை முதன்மையாகப் பாராட்டாமல் எந்த ஸ்திரீக்கு எந்த புருஷன் ஏற்றவென்று அந்தச் சாஸ்திர ரீதியாக ஏற்படுகின்றதோ அவனையே அவள் மணக்குமபடி கட்டாயப்படுத்த வேண்டும். உலகம் சேஷம்பட வேண்டுமானால் வாக்கோன்னதி சாஸ்திரத்தின்படியே ஸ்திரீ புருஷர்கள் விவாகம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று பிரபல விததுவான்கள் பலா உறுதியாகச் சாதிக்கிறார்கள்.

ஹிந்து விவாகத்தின் முதன்மையான நோக்கம் குழந்தைகளைப் பெற்று வமிச விருத்தி செய்வதேயாம். அவ்கில் விவாகத்தின் முதன்மையான நோக்கமோ காமியாதத சகவாஸமேயாகும். இவ்விரண்டு நோக்கங்களுள் ஹிந்துக்களின் நோக்கமே சிறந்ததெனச் சொல்லவும் வேண்டுமோ. நடைமுறை விவகாரத்தைப் பார்க்கப்போனால், இரண்டு நாடுகளிலும் இரண்டு நோக்கங்களும் கலந்தே இருக்கின்றன. ஆனால், ஒருவர் ஒன்றை வற்புறுத்துகிறார். மற்றொருவர் மற்றொன்றை வற்புறுத்திப் பாராட்டுகிறார். ஹிந்துக்கள் வமிச விருத்தியை முக்கியமாகப் பாராட்டுவதனால் மலடிகளாய் இருக்கிற ஸ்திரீகளுக்குத் துன்பம் விளைவிக்கிறார்கள்; பிள்ளை பெறவேண்டுமென்றும், தமக்கு புமஸத்துவம் இருப்பதாகக் காட்ட வேண்டுமென்றும் கிழவர்கள் வேறு மனைவியை மணக்கிறார்கள். பிரஜா விருத்தி நோக்கத்தினால் வரும் கேடுகள் இவையாம்.

இஃது இப்படியிருக்க, அங்கிலத்தவர் சுக போகததையே நாடி விவாகம் செய்து கொள்வதானாலும் கேடுகள் விளைகின்றன. எப்படியெனில், குழந்தைகள் தங்களுடைய செனகரியத்திற்கு மிகப் பிரதிகூலமாயிருக்கின்றன* அவை நாம் வேண்டாத உபஉற்பாதனங்களாகும் என்று கருதுகிறார்கள்; அதுவன்றி, கொஞ்சம் வயது சென்றபின், காமாஸக்தி குறைந்து விரைவில் ஒழிந்து போகின்றது. அதனால் பரஸ்பர அன்பும் நேசமும் இல்லாதாகும். விவாகம் குற்றமற்றதாய் இருக்கவேண்டுமானால், மேற்சொல்லிய இரண்டு நோக்கங்களையும், பிரஜாபி விருத்தியையும், போக சாதனத்தையும் சமமாகப் பாராட்ட வேண்டும். மனைவி பிள்ளையைப் பெற்ற பிறகு கணவன் அவளிடத்து அதிக அன்பும் ஆசையும் நேசமும் கொள்ளவேண்டும்.

இந்தியக் குடும்பத்தின் சீரமைப்பைக் கருதி, எந்தப் பெண்ணும் 16-வயது பூர்த்தியாகுமுன் விவாகம் செய்துகொள்ளக் கூடாது, எந்தப் பையனும் இருபத்தொரு வயது நிரம்புமுன் விவாகம் செய்து கொள்ளக் கூடாதென்று உறுதியாகச் சொல்வேன. பெண்ணாவது பிள்ளையாவது தனக்கு இஷ்டமான வாழ்க்கைத் துணையைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்; ஆனால், பெற்றோர் சமமதிககாவிட்டால் அந்த விவாகம் செய்து கொள்ளக் கூடாது. அப்படி இல்லை யெனின், வாழ்க்கைத் துணையைப் பெற்றோர்கள் பார்த்துத் தெரிந்தெடுப்பதென்றும், பிள்ளையாவது பெண்ணாவது சமமதிககாவிட்டால் விவாகம் செய்வதில்லை யென்றேனும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் இவ்வாறு வதுவர்களுடைய மனோபிஷ்டத்திற்கும், பெற்றோர்களுடைய யுக்தா யுக்த விவேசனைக்கும் இடங்கொடுத்துச் செய்யுமவிவாகங்கள், இப்போது இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் நடைபெறுகிற விவாகங்களைக் காட்டிலும் பெருமபாலும் சீரமைத் தரும

பெண்ணின் விவாக விஷயத்தில் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு நோக்கங் கொண்டிருப்பாரா என்பதை நம்மவர்கள் உணராதிருக்க வில்லை. புருஷனை வரிக்கும் உரிமை பெண்ணுக்கே கொடுத்து விடக் கூடாது, அல்லது, பெற்றோராகே விட்டு விடவும் கூடாது. எல்லாரும் கலந்தே புருஷனைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டுமெனக் கருதியே நம்மவர்கள் அவரவருடைய வேறு வேறு நோக்கத்தைக் கீழ்க் கண்டவாறு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்—

கன்யா வரயதே ரூபம்
மாதா வித்தம் பிதா சுருதம்
பாந்தவயா : குலமிச்சந்தி
மிருஷ்டான்னம் இதரேஜநா .

‘கன்னிகையானவள் அழகான புருஷனைத் தேடுவாள்; கன்னிகையின் தாயாரா பணக்காரனுக்குப் பெண்ணைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பாள்; கன்னிகையின் தந்தை கலவி கேள்விகளிற சிறந்த விதவானே மருமகனாக வேண்டுமென்று விருமபுவான்; உறவினா நல்ல குலத்துதித்தவனுக்கே விவாகம் செய்விக் வேண்டுமென்பா; ஊராரா கலியாண காலத்தில் சம்பிரமமான சாப்பாடு செய்விக் வேண்டுமென விருமபுவார்கள்.’

ஒரு சிறு பெண், உலகானுபவக் குறைவினால, கண்ணுக்குப் பகட்டாகவும் சாமர்த்தியவானாகவும் தோன்றுகிறவனொருவனை வரித்தல் கூடும். அவன் நிலையான ஒழுக்கமில்லாதவனாகவும் குணமில்லாதவனாகவும் யோக்கியதை அற்றவனாகவும் இருக்கலாம் அவனை வரிப்பதனால் அவள் ஆயுள் முழுதும் துக்கித்து வருந்த வேண்டியவளாவாள். விவாகத்தைப் பெற்றோர்களின் இஷ்டப்படி விட்டால் அவர்கள் பெரும் பணக்காரனைப் பாப்பார்கள். அவன் பரம லோபியாக இருப்பான். ஒவ்வொரு காசும் கணக்குப்பார்த்துச் செலவழிக்கிறவனாக இருப்பான். அவனுடைய பழக்க வழக்கங்கள்

இனிமையற்று வெறுப்புக்கு இடமாயிருக்கும். அவன் காமாதரத் தினால் மனைவியைத் தேடத் தக்கவனாயிருப்பனே பொழிய அவனுக்கு அனபும ஆசையும் இரா. அவனுடைய சகவாஸத்திற் றாஸம் இராது, ரஞ்சனை இராது, விரஸமும் விகற்பமுமே ஏற்பட லாகும். இவையெல்லாம் ஒரு புறமாக, மற்றொரு வகையிலும் ஓர் ஆதாரம் அமைக்க வேண்டும. புருஷனுக்குப்பைத்தியம் பிடித்தால், அவனுக்குக் குஷ்ட வியாதி நோர்த்தால், மேஹரிணம் முதலியன வாயநதால் வேறு அநிவாரணமான நோய் கண்டால், அல்லது, வேறு விவாகம் செய்து கொண்டால், இப்படிப்பட்ட கோரமான சநதாப்பங்களில் விவாக விலக்குச் செய்து கொள்வதற்கு அனுகூலம் அமைப்பது அவசியமாகும். மறு விவாகம் என்பது மாத்திரம் ஸ்திரீக்கு இல்லையேயல்லாமல் அவளுக்கு மேற்சொல்லிய அசநதாப்பங்களுள் வேறு எது நோநதாலும் இந்தியாவில் புருஷனுக்கு விமோசனம் இருக்கின்றது. அஃதாவது, அவன் இரண்டாந் தாரம் ஏற்கிறான். அப்படிப்பட்ட ஆதரவு மனைவிக் கு மாத்திரம் இல்லை. இஃது அநாமம்.

நம நாட்டில் மற்றொரு கோரமான விதி ஒன்று உளது. அஃதாவது ஹரிநது ஸ்திரீ ஓவ்வொருத்தியும் விவாகம் செய்து கொள்ளவே வேண்டும எனபதாம். இதனால், ஸ்திரீகள் உயர்தரக் கலவி பயிலவதற்குத் தடை உண்டாகின்றது. அதுவல்லாமல், நோயாளிகளைப் பராமரித்தல், பிரஸவமருத்துவம் செய்தல், வைத்தியம் செய்தல் முதலான மேன்மையான தொழில்களை அவர்கள் மேற்கொள்வதற்கில்லாமல் தடுக்கின்றது. அதுமாதிரியேயன்றி, வேறு சில வெறுக்கத்தக்க காரியங்களுக்கும் இடந்தருகின்றது. பேதைகளுக்கும் பைத்தியக்காரர்களுக்கும் செவிட்டு ஊமை முதலானவர்களுக்கும் விவாகம் செய்விப்பது மேற்சொல்லிய கோர காரியங்களுள் ஒன்றும். பெண்களைக் கலியாணம் செய்துகொடுக்கும் விஷயத்தில் தந்தை சுலபமான வழியைப் பெருமபாலும்

காடுகிறான். ஒரு யோக்கியதையும் இல்லாமல் கொஞ்சம் பணத்திற்கு ஆசைப்படும்பு பல விவாகங்கள் செய்துகொள்கிற போக்கிரிகள் சிலா இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சுலபமாக விவாகம் செய்துகொடுத்தது விடுகிறான். விவாகச் சடங்கு செய்து நான்கு நாள் திருப்தியாக நல்ல போஜனம் உண்டு, அந்தப் போக்கிரி வேறு எந்தப் பெண்ணை விவாகம் செய்துகொள்ளலாமெனத் தேடிக்கொண்டு ஓடிப்போகிறான், திருமபிப் பாபபதேயிலலை. பவித்திரமான விவாக ஸம்ஸ்காரம் இதைக்காட்டிலும் கேவலமான ஸ்திதிக்கு வரமுடியாது. இது மிக்க கோரமான நிலைமை. முற்காலத்தில் இந்திய மாதர்கள் துறவிகளாகலாம், அல்லது கன்னிகைகளாகவே இருந்து மடங்களிற் காலங்கழிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட அனுகூலம் இந்நாளில் இல்லை அப்படி இருக்கக்கூடாது. ஸ்திரீகள் விவாகம் செய்துகொண்டே தீரவேண்டுமென்று புரோகிதர்கள் தங்களுக்கு வரக்கூடிய தக்ஷிணையைப் பாராட்டி மானிட சந்தோஷச் சொக்கியங்களைப் புறக்கணித்துத் தந்திரமாக இந்தவிதி கற்பித்து விட்டார்கள் போலும். ஒவ்வொரு பெண்ணையும் விவாகம்செய்து கொடுத்தலேவேண்டும் எனலும் நிர்ப்பந்தத்தினால், கன்னிகையை மணக்கும் வரன் வரதக்ஷிணை கேட்கத் தலைப்பட்டான். பெண்ணின் பெற்றோர் பணங்கொடுத்தாவது அவளைக் கடிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசரம் நோந்தது. பெண்ணின் விஷயத்தில் மாததிரம் இந்த நிரப்பநதம் செய்தார்களேயொழிய, புருஷன் மாததிரம் தன இஷ்டப்படி இருக்கலாம், விவாகம் செய்யலாம். செய்துகொள்ளாமலிருக்கலாம், துறவியுமாகலாம்

வரதக்ஷிணை கொடுத்தாவது பெண்ணைக் கடிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வந்ததற்கு வேறு காரணங்களும் உண்டு. குடும்பச் சொத்தை விவாகம் செய்துகொள்ளுமளவில், பெண்ணுக்குப் பங்கிலையென்பது ஒரு காரணம், நல்லவரனைத்தேடிப் பெண்ணைக்

கொடுக்கவேண்டுமென்று பெற்றோர் விரும்பியோடுவதில், அதே வரனுக்கு வேறு பலரும் போட்டி போடுகிறார்கள். இதனால் அதிகப்பணங் கொடுத்தாவது வரனை வசப்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. ஹிந்து ஸ்திரீகளுக்குக் குடும்பத்துச்சொத்தில் பங்கில்லையானாலும் பெண்களைக் குடும்பத்தார்போஷித்து வளர்த்து, உரிய காலத்திற் குடும்பச்செலவில் தக்கபடி விவாகம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஏழைக் குடும்பமானால், அதில் ஐந்து ஆறு பெண்கள் உண்டானால் அவர்களுக்குக் கலியாணம் செய்வதற் குடும்பத்துச் சொத்தெல்லாம் செலவாயப் போவதன்றி, பெண்களின் சகோதரர்களுக்குக் கடனும் மூளும். இதனாலேயே, “ஐந்து பெண்கள் பிறந்தால் அரசனும் ஆண்டி” என்னும் பழமொழி தமிழ்நாட்டில் வழங்குகிறது. ஏழைக் குடும்பத்தின் கதி இப்படியாக, பணக்காரக் குடும்பத்தில் பிள்ளைகளுக்கு வரத்தக்க சொத்தைக் காட்டிலும் குறைவாகவே பெண்களின் விவாகத்திற்குச் செலவாகின்றது. ஆகையால், வரதக்ஷிணை கொடுக்கிற விலங்கத்தைப் போக்கவேண்டுமானால், பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கு உள்ளதுபோல, குடும்பத்துச் சொத்திற் பங்கு கொடுக்க வேண்டும், அதனினும் அதிகமான தொகை அவர்களுக்காகச் செலவிடக் கூடாது. இப்படிச்செய்வதனால் இரண்டுவகையில அனுகூலம் ஏற்படும். பெண்ணின் பங்கு அவளுக்கே இருக்கும். இப்பொழுதோ வரதக்ஷிணையாகக் கொடுக்கும் பணத்தை, பணத்துக்கு ஏக்கம் பிடித்திருந்த கணவனும் பேராசை பிடித்த அவனது உறவினர்களும் வாங்கி விழுங்கி ஒழித்துவிடுகிறார்கள். அதுவன்றி, கலயாணச்செலவுகளும் ஒடுங்கிக் குறையும். ஏனெனில், மருமகனாவன இப்போது வண்டி வண்டியாக உறவினர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய் மாமனா வீட்டில் உட்கார்த்து மாமனருடைய செலவிற்கு சம்பீரமமாக நான்கு ஐந்து தினங்கள் விலாபபுடைக்கப் புசித்து, அவ்வனம் ஜீரணமாவதற்காகச் சம்பந்திகளைத் திட்டிக்கொண்டு காலங்கழிக்கிறார்களே. அவர்

கள் எப்பொழுதும் பசிபசியெனவே பறந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு நாளும திருபதி எய்தார், போதுமென ஒருபோதும் சொல்ல மாட்டார். அப்படிப்பட்ட அநியாயக்காரர்களைத் திரள திரளாக மருமகன் கலியாணத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போகமாட்டான். அவர்களுக்கானவண்டிச்செலவையும் சாப்பாட்டுச் செலவையும் குறைத்துக்கொள்ளவே மருமகன் எண்ணங்கொள்வான். இந்நியருடைய கலியாணத்தைக் காட்டிலும் அங்கிலத்தவருடைய கலியாணத்திற் பணச்செலவு மிகக் குறைவு. ஆனால், பிராமணர்களுடைய விவாகத்திற் காண்கிற கம்பீரமும் உயர்நீதிமும் அங்கிலத்தவருடைய கலியாணத்திற் காணப்பெறு.

அமங்கலிகளின் விஷயத்தில் ஹிந்துக்களைப்போல அநியாயம் செய்கிறவர்கள் வேறு எவரும் இரா; விவாகத்திற்குரிய பெருமையையும் கௌரவத்தையும் விசேஷத்தையும் இவர்கள் அதிகமாகப் பாராட்டுகிறார்கள். பிராணனைக் காட்டிலும் அது முக்கியமென நினைக்கிறார்கள். வாழ்க்கையில் ஒருவருக்குச் செப்பவேண்டிய தசவித ஸம்ஸ்காரங்களுள் விவாகம் எனப்பது ஒன்றென, சாஸ்திரங்களில் விதித்தபடி கொள்ளாமல், அவருடைய சாவைக் காட்டிலும் கணவன் இறந்து போவதனால் அவருக்கு ஏற்படுகிற வைதவ்யம் பெரிய விபத்தாகக் கொள்கிறார்கள். தன பெண் இறந்து போனாலென்னும் வாததமானத்தைக் கேட்பதனால் உண்டாகும் துக்கத்தைக் காட்டிலும், மருமகன் இறந்து பெண் விதவையானாள் என்னும் வாததமானத்தைக் கேட்டுத் தந்தைமார் பெரும் பாலார் அதிக துக்கம் அடைவார்கள். உண்மையிற் பார்க்கப்போனால், அநேக சந்தாப்பங்களிற் கணவன் இறந்துபோனதே அந்தப் பெண்ணுக்கு பெரிய ஆறுதலாக இருக்கும். ஏனெனில், உள்ளவரையில் அந்தக் கணவன் அவருக்கு மிகக் கொடுமைகள் விளைத்திருப்பான், வியாதியினால் நெடுங்காலம் பீடிக்கப்பட்டவனாயிருப்பான்.

அவனுக்கு கருணை எனபதே கிடையாது; அவன் காட்டிய கருணை யென்பது அவன் தன் இஷ்டமில்லாமலே யமன் வாய்ப்பட்டு உலகத்தினின்று நீங்கியதேயாகும். புராதனமாக ஓர்ந்துக் களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சாஸ்திர விதி என்னவெனில், அது தலியானவள சுததமான துறவற வாழ்க்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனபதேயாம். அவள பரிசுததமான காய்கனி கிழங்கு வார்க்கக் களைப் புசிககவேண்டும், வெள்ளை ஆடை உடுக்கவேண்டும், வெள்ளைப் புஷ்பங்களினால் தன கூந்தலை அலங்கரித்துக்கொள்ளவேண்டும், தாய தந்தையரிலலாத பிள்ளைகளுக்குத் தாயாக இருந்து அவர்களை ஆதரிக்கவேண்டும், தெய்வ பக்தி நிறைந்தவளாய் இருக்கவேண்டும், இனி அடுத்த ஜன்மத்தில் சுகமான இல்லற வாழ்க்கை அமையும் பொருட்டுத் தனக்காகவும் இறந்துபோன தன கணவனுக்காகவும் புண்ணியம் செய்யவேண்டும். இஃது எவ்வளவு பெருந்தன்மையான நோக்கம். பெருமையான நிலைமை! புரோகிதன், நாவிதன், சொத்துக்கு உததாராதிகாரியான தாபாதிக்காரன் எனனும இம் மூன்று பாதகர்களும் ஒன்று கூடிச் சதி செயது அமங்கலிகுரிய மேற் சொல்லிய பெருமையான நிலைமையினின்றும் இழிவுபடுததி அவ் விழிவுக்கு அறிகுறியாக அவருடைய தலையை மொட்டை யடித்துவிட்டார்கள். இப்படிச் செய்ததனால் நாவிதனுக்கு மாதந்தோறும் கால ரூபாய் கிடைக்கலாயிற்று. தாபாதிக்காரனுக்கோ சொததை நிர்வகிக்கும் அதிகாரம் வாய்த்தது; அதை அவன் தன் இஷ்டப்படி விழுங்குவதற்காயிற்று; ஏனெனில், தலையை மொட்டை யடிக்ாவிட்டால், விதவை தாராளமாக ஜனங்களோடு விவகரித்துக்கொண்டிருப்பன். இப்போது விகாரப்பட்டதனால் வெட்கமுற்று விவகாரங்களை பொருக்கிக் கொள்ளும் நோக்கமுடையவளாவன். தன சொத்துக்களைத் தானே பராமரிக்க முடியாதவளாவள். புரோகிதனே முடி யிழந்து இழிவுபட்ட அந்த மாதைக்கொண்டு செலவு மிகுந்த வைதிக விர

தாதிகாரியங்களைச் செய்விப்பதற்காயிற்று. மனத்தில் துக்கம் நிறைந்து, இருளமுண்ட உலகத்தில் வாழ்வதுபோலச் சந்தோஷம் சிறிதுமே யில்லாமல் இருக்கிற அந்தப் பேதைமாத் கொஞ்சமேனும் ஏதோ காரியாதிகள் செய்து விளங்குவதற்கு அந்த விரதாதிகளல்லாமல் வேறு மராககமில்லை யாதலால், அவளுக்குப் பேதனை செய்து அந்தக் காரியங்களுக்கு உடன்படுத்திப் பணம் பெறுவதற்காயிற்று. விதவைகளை ஹிந்துக்கள் நடத்தும் விதம் மிகக் கோரமானது.

அநேகா அவள் தலையை மொட்டை யடித்து விடுகிறார்கள, அபசுஞன்மென அவளைக் கருதுகிறார்கள். முற்பிறப்பிற் செய்த பாபத்தினால் இப்போது கணவனை யிழந்தவனென இகழ்கிறார்கள். அடிமையைப் போல அவளை உழைக்கச் செய்கிறார்கள். அவளுக்கு அழுகுப் பிடித்த ஆடையையே கொடுக்கிறார்கள், மீத சோற்றைப் போடுகிறார்கள், இல்லாத பொல்லாத வசவுகளை வைகிறார்கள். என்றென்றைக்கும் விதவையாகவே இருக்கும்படி கட்டாயப் படுத்துகிறார்கள். அவர்களில் அநேகா பால்ய விதந்துக்களாயிருக்கலாம் அஃதாவது, விவாக வாகதானமும் பாணிககிரகணமும் மாத்நிரம் நடந்திருக்குமே யொழிய புருஷனுடன் கூடிய இல்லற வாழ்க்கை யென்பது இன்னதென்றே தெரியாதவர்களாயிருக்கலாம். இந்திய மக்களுள் மிகக் கண்ணியம் வாய்ந்தவர்களாகவும் மிக உபயோகமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிற அந்த விதவைகளுக்கு நாம் மானிடத்தன்மை ஒழிந்து மிருகப் பிராயமாய்க் கொடுமை செய்வது எனக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. பாபத்திற்கு அஞ்சாதவர்கள் பலர் இந்த விதந்துக்கள் வியபிசாரத்தில் ஆழங்கிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதைக் காட்டிலும் கோரமான பொய் வேறொன்றுமில்லை. சில விதந்துக்கள் நெறி தவறினவர்களாயிருக்கலாம். மேனாடுகளில் விவாகமில்லாத ஸ்திரீகள் சிலர் வியபிசரித்துக்கொண்டிருக்கவில்லையா? இந்தக் காரணத்

தைக்கொண்டு அந்த இனம் முழுவதையுமே தூஷிப்பது தகுமா?

விதந்துக்கள புனர்விவாகம் செய்துகொள்ளக்கூடாதென ஹிந்துக்கள தடுப்பது தவறு. நீதிதவறியவர்கள் தூமமாகத்தனில் இறங்குவதையும், சில சமயங்களில் சிசுஹத்தி செய்வதையும் பார்த்துப் பொறுப்பதைக் காட்டிலும் விதந்துக்களில் இஷ்டப்பட்டவர்கள் மறுமணம் புரிந்து கொள்ளலாமென அனுமதிப்பது நன்றாயிருக்கும். இங்கிலாந்தில் விவாகமாகாத ஸ்திரீகளும் இந்தியாவில் அநேக விதந்துக்களும் காப்பவதியாகக் கூடாதென மறுப்பதனால் இவ்விருவகை மாதாக்களிற் சிலர் மானத்திற்கு அஞ்சி சிசுஹத்தி செய்யலாகிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள நிஜமான விதந்துக்கள் பெருமபாலா, அவர்கள் மறுமணம் புரிந்து கொள்ளலாமென ஜனங்கள் ஒப்புக்கொண்டு இடங்கொடுத்த போதிலும், அப்படி மறுபடி கலியாணம் செய்துகொள்ளமாட்டார்களென்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். கன்னி கழியாமலே விதந்துவாய்ப்போன சிறு பெண்களை விதந்துக்களெனச் சொல்லக் கூடாது. ஆதலால், அவர்களைப்பற்றி நான் சொல்ல வரவில்லை. மேற்சொல்லியபடி விதந்துக்கள தமக்குத் தாமாகவே மறுமணத்தை வெறுத்து மறுப்பது நமக்கு எவ்வளவோ பெருமைக்கு இடமாகும். ஆனால், இப்போதுள்ளபடி அவர்கள் வேறு கலியாணஞ் செய்துகொள்ளாமல் விதந்துக்களாகவே இருக்கவேண்டுமெனக் கூடாயப்படுக்துவதனால் மானக்கேடான காரியங்கள் பல நிகழ்வதற்கு இடமாகின்றது தாமவிஷயத்திற்கு காடாயப்படுக்துவதனால் அந்தப் தாமத்தின் பயனும் பெருமையும் இல்லாமற் போகின்றன. மறு மணம் கூடாதெனலும் நிஷேதத்தை நீக்கிவிட்டால், அம்மக்களின் எல்லாருமே மறு மணத்திற்கு ஆசைப்படுவார்களென்று பலாத்கார விதந்துவவாதிகள் நினைக்கிறார்கள் போலும் அப்படி அவர்கள் நினைப்பதனால் இந்து மாதர்களுக்கு இயற்கையாயுள்ள மனை

பாவனையை அவர்கள் சிறிதும் உணரவில்லையென்று தெரிகிறது. தங்கள் மனத்தைக்கொண்டே அவர்கள் மற்றவர்களுடைய மனதையும் ஊக்கிக்கொள்ளுகள். மாதர்களின் விஷயத்தில் அவர்கள் கட்டாயமாக விதந்துக்களாகவே இருக்கவேண்டுமென்று வாதிக்கிறவர்கள் புருஷர்களின் விஷயத்தில் 70 வயதானகிழவனாலும் ஐந்தாம தாரமாகவானாலும் 12 வயதுப் பெண்ணைருந்ததியைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளலாமெனச் சொல்லச் சித்தமாயிருப்பார்கள்! தங்களுடைய அனுகூலத்தை மாததிரமே நாடித் திரிகிற புருஷர்களுடைய தந்திரோபதேச பிரபாவத்தினால் இந்நது மாதங்கள் பலரும் பலவந்தமான வைதவியத்தையே ஆதரிப்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். இஃது துக்கிக்கத்தக்க கோரம் விதந்துக்களானவர்களிற பெருமபாலாரும் பலவந்தமான வைதவியத்தையே ஆதரிக்கிறார்கள். இது எதுபோல இருக்கின்றதெனின் தீண்டாத ஜாதியாரில் பெருமபாலார் தீண்டாமையே நல்லதென நம்பியிருப்பது போலவும், நெடுங்காலமாக அன்னியருடைய ஆட்சியில் வாழ்ந்தவர்கள் அந்த ஆட்சியே நல்லதென நம்புவது போலவும் ஆகும். ஸ்வபாவத்தில் மானிடர் எவ்விஷயத்திலும் மாறுபாடே விரும்பார் மாறுபாடு எனபது அவர்களுடைய இயற்கைக்கு விரோதம்; பழைய வழக்க பழக்கங்கள் எவ்வளவு தீயனவாயினும், அவைகளை விடாமற் பிடித்துப் பாராட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். விதந்துக்களானவர்கள் விதந்துக்களாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறவர்கள் அவர்களை இந்தியாவின் சேஷமாபிவிருத்தி கரமான காரியங்களிலும் நியோகித்தாரில்லையே. அவர்களுக்குக் கலவி கற்பித்து உபாத்தியாயனிகளாகவும், மருத்துவசிகளாகவும் வைத்தியர்களாகவும், தூல தூறப்பவர்களாகவும், நெசவுகாரர்களாகவும், தையற்காரர்களாகவுமாவது செய்திருந்தால் நான் அவர்களை மன்னிப்பேன். அப்படி அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவே இல்லை. எனினும் (மிசிரி) தேசத்தரசர்கள் தங்கள் அடிமைகளைத்

துன்புறுத்தி எவ்வளவு வருத்திக்கொண்டிருந்தார்களோ அவ்வளவு கஷ்டமும் துன்பமும் விளைவித்திருக்கிறார்கள், ஆனால், அந்த மிசிரி மன்னாக்களைப் போல அவர்களுடைய ஞாபகார்த்தமாக அழியாப் பெருங் கோபுரத்தைக் கட்டிவைத்தாரில்லை. அம் மன்னர்கள் செய்த கொடுமையோ, கொடுமை செய்வதே குதூஹலமாக அவர்கள் கொண்டதனால் விளைந்ததாகும் இந்நிய விதந்தகங்களை யும் பெனஷனதாக்களையும் தேசோன்னதிககான காரியங்களில சரியான வகையில் உபயோகப்படுத்தியிருந்தால், நம் நாட்டில் நெடுநாளாககு முன்னரே எல்லாரும் படிப்பாளிகளாயிருப்பார்கள். இப்போது இளம்பிராயத்தில் எண்ணிறந்த இளம்பிள்ளைகள் சாவதுபோலச் சாகமாட்டார்கள். இளம்பிள்ளைகள் பெரிதும் சாகிறார்களென்று சொன்னேனே நமது விதந்தகங்களுக்குப் படிப்பும சாஸ்திர முறையான பயிற்சியும் இல்லாதிருந்தபோதிலும், அவர்கள் சிரத்தையாகப் பராமரித்துப் போஷிப்பதனாலும் மருத்துவக் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பதனாலும் இம்மட்டோடு நிற்கின்றது. அவர்கள் இம்மாதிரிமாவது செய்யாவிட்டால், இளம்பிள்ளைகளின் மரணம் இப்போதுள்ளதைக் காட்டிலும் எத்தனையோ மடங்கு அதிகமாயிருக்கும். விதந்தகுகள் விதந்தகுகளாகவே இருக்கவேண்டும், மறுமணம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது எனலும் நிரப்பந்தத்தை நீக்கின்போதிலும் புனர் விவாகத்திற்கிசையாத விதந்தகுகள் ஆயிரக் கணக்காகப் பெருமபடை போல இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நல்ல படிப்பும் பயிற்சியும் கொடுத்து அவர்களை உபாத்தியாயினிகளாகவும், டாக்டர்களாகவும், 'நாசு'களாகவும், மருத்துவசிகிகளாகவும், நூற் நூற்பவர்களாகவும், நெசவுகாரர்களாகவும், தையற்காரிகளாகவும் ஆக்குவோமாக

இனிக கடைசியாக விசாரிக்க வேண்டிய விஷயம் குழந்தைகளின் பழக்கமேயாம். இங்கிலீஷ் குடும்பத்தில் குழந்தைகளை

ஒழுங்காக நடக்கும்படி கற்பித்து வற்புறுத்துகிறார்கள். அவர்கள் வற்புறுத்திக் கண்டிப்பதைப் பார்த்தால் இந்தியர்களுக்கு ஆச்சரியமாயிருப்பதன்றி வருத்தமுண்டாகும். வீட்டுக்கு யாராவது சினேகிதர்களோ விருந்தாளிகளோ பராக வந்தால், சிறு குழந்தைகள் வந்து அவர்களை எட்டிப் பராகமாட்டார்கள்; வந்தவர்களுடைய கைப்பிரம்பு குடை முதலான சாமான எதையும் எடுக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிற இடத்தில் வந்து சத்தம் செய்யமாட்டார்கள். அநேக பணக்காரக் குடும்பங்களில் குழந்தைகள் தங்கள் 'கவர்னெஸ்'களையும் வேலைக்காரர்களையும் அடிக்கடி பார்ப்பார்களே யல்லாமல் தாய் தந்தையர்களைப் பார்ப்பது அபூர்வம். சாப்பாட்டு வேளையில் அவர்கள் அந்தப் பழம் கொண்டு வா, அந்தப் பச்சியம் வேண்டுமென்று ஒரு போதும் கேட்கமாட்டார்கள்; தங்களுக்கு என்ன பரிமாறியிருக்கிறார்களோ அதை யுண்டு கிருப்தியாயிருப்பார்கள். இந்தியாவிலோ, இதற்கு நோ விரோதமென்று சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. யாரேனும் வந்திருந்தாலும் சரி வந்திருந்தாலும் சரி குழந்தைகள் அடிக்கடி கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்; தங்களுக்கு வேண்டிய வஸ்துகளைப் பெருங் குரலோடு கூவிக் கேட்பார்கள். வந்திருப்பவருடையதை எடுத்துக் கையாடி அவருக்கு கலக்கமுண்டாக்குவார்கள். பெருமபாலும் தங்கள் தாயரிடமே ஓடிக்கொண்டிருப்பார்கள். தங்களுக்குள்ளே அடிக்கடி சண்டையிட்டுச் சச்சரவு செய்துகொண்டிருப்பார்கள். இந்தியாவில் தாய்மாரை ஸினிமா நாடக சாலை வேறு விநோத காட்சிகள் முதலானவைகளுக்குத் தங்கள் கைக் குழந்தைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள். அங்கே அந்தக் குழந்தைகள் கூவிக் கொந்தளித்து அழுது அட்டகாசம் செய்து மற ஜனங்கள் வேடிக்கை பார்த்து விநோதப்படுவதையும் கெடுப்பார்கள் வேறு யாராவது ஒரு ஸ்திரீ அந்த தாயைப் பார்த்துக்

குழந்தையைச் சமாதானப்படுத்திக் கூச்சலை அமத்துமபடி சொன்னால் அந்த ஸ்திரீ மககளைப்பெறுத மலடியாய் இருக்க வேண்டும்; ஆதலால் அவளுக்குக் குழந்தை யென்றால் என்ன, அதன் தன்மை எப்படிப்பட்டதென்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை என அந்த ஸ்திரீயை நிர்திப்பார்கள்.

ஸினிமாக்களின் ஸ்திதிகளையும் அபிவிருத்தியையும் பற்றி விசாரணை செய்ய ஒரு கவிமின ஏற்பட்டிருந்தது. அந்தக் கமிட்டியாருடைய விசாரணையில் அந்நக பெரியமனிதர்கள் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்கள். அப்போது இந்தியாவில் பெரிய உத்தியோகத்திலுள்ள இங்கிலீஷ்காரரொருவர், இந்த ஸினிமாக்களில் இரைச்சல் குறைவாய் இருந்தால், ஐரோப்பியர்களும் ஆங்கிலோ இந்தியர்களும் அடிக்கடி இவைகளைப் பார்க்க வருவார்கள் என்று கூறினார். இந்த இரைச்சல் பெருமபாலும் இந்தியக் குழந்தைகளினாலேயே உண்டாகின்றது. கைக்குழந்தைகளும் சோந்தே கூச்சலிடுகிறார்கள்.

ராஜவத்தஞ்சுவாஷாணி
தசவர்ஷாணி தாஸவத்
பிராப்தேது ஷோடசேவாஷே
புதாம்மித்ரவதாசரேத்

என்பது இரது தாம் சாஸ்திர விதி. அதாவது ஐந்து வயது வரையில் குழந்தையை அரசனைப்போல உபசரிக்கவேண்டும். 16-வயது வரையில் வேலைக்காரனைப்போல சிக்குக வேண்டும். 16-வயதுக்குமேல் சிநேகிதனைப்போல் பாவிக்கவேண்டும் என்பதாம். இரதுகளின் கண்கருப்படி 16-ஆம் வயதில் ஒருவன் பெரியவராய் விடுகிறான். இப்போதுள்ளபடி பாததால் இந்தியாவில் குழந்தைகளை, முக்கியமாக ஆண குழந்தைகளை, ஐந்து வயது வரையில் ஏறக்குறைய அரசனைப்போலவே, உபசரித்துப்போஷிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியத் தாய் தந்தையர்களுடைய எண்ணத்

தில் ராஜோபசாரம் என்பது குழந்தையின் வயிற்றை நிரப்பிச் சுரைக்காயைப்போல சூன் வயறு தட்டும்படி செய்வதும், தங்களுக்கு மூத்தவர்களை அடிக்கவும் கிள்ளவும் பீடிக்கவும் விடுவதுமே யென்று தோனுகிறது. 5-வயது முதல் 16-வயது வரையில் பிள்ளைகளை ஏதேனும் ஓர் ஒழுங்காக நடத்துவதில்லை. சில சமயங்களில் அடிமையைப்போல அநதப் பிள்ளையினிடம் வேலை வாங்கி வருத்துகிறார்கள். சில வேளை எஜமானனைப் போல பாராடுகிறார்கள் 16-வயதுக்குமேல் குழந்தைகளைப் பெற்றவர்களெவரும் நண்பராக நடத்துவதில்லை. பெற்றவர்கள் தாங்கள் பெரியவர்களென்று நினைத்து உயாவும் உத்தண்டமும் பாராடுகிறார்கள் பிள்ளைகளோ அவர்களுடைய அதிகாரத்தை இகழ்ந்து வெறுக்கிறார்கள். தாம் சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய நீதி வாக்கியத்திலுள்ள அரசன் தாசன் சிநேகிதன் என்னும் பதங்களுக்குரிய சரியான அர்த்தத்தைத் தெரிந்து அவர் சொல்லிய புத்திமதிப்படி பெற்றோர்கள் நடப்பார்களானால் இந்நியாவுக்கு நீடித்த நன்மையுண்டாகும்.

இனிச் சமீபகாலத்தில இந்தியாவில் விவாகமாவது குடும்ப வாழ்க்கையாவது ஒழியுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இவ்விண்ணப்பமே இவர்கள் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நது மதம் இந்நாட்டினின்று ஒழிந்தாலொழிய இவ்விண்ணு காரியங்களும் இப்பொழுது இருக்கிறபடி இல்லாமல் வேறு மாதிரியாகத் திரிந்தேனும் இந்தியாவில் நிலைத்து ஒங்கிக் கொண்டேயிருக்கும். அநத மதம் ஒழியுமென்று ஆவமும் ஆதாமும் மிகுந்த கிறிஸ்தவ பாதிரியும் திடமாக நம்பவில்லை. மாறுபாடுகளும் திருத்தங்களும் அவசியமேயாகும். உயிர் இருப்பதற்கு அடையாளம் அதுவே ஆனால், நெடுங்காலம் ஸதாபிதமாகி வேருன்றி இருக்கிற காரியங்களைப் பலாதகாரமாக அடியோடு களைவது தற்கொலை செய்து கொள்வதற்குச் சமானமாகும்.

முடிவாக நான் சொல்லத்தக்கது என்னவெனில்— நான் இந்
தியக குடுமபததில் பிறந்து வளாந்தவன், மூன்று வருஷ காலத
திறகு அதிகம் இங்கிலீஷ் குடுமபங்களில வசிக்கும் பாகதியம்
பெற்றவன். இவ்விருவித வாழ்க்கையையும் அனுபவித்தவன்.
ஆங்கிலத்து ரோஜாப்பூவின மணத்தையும் அதற்கு முற்றும்
மாறான இரதிய மல்லிகையின மணத்தையும் மோந்தவன். ஆகை
யால், இங்கிலீஷ் குடுமபம் ஒருவேளை சிதையுமாறால், அது
சிதைந்து சிதறுவதைப் பார்த்து உண்மையாக துக்கிப்பேன்.
ஆயினும், அஃது ஒருபோதும் சிதைவுறாதென நினைக்கிறேன்.

அத்தியாயம் 24

அங்கில மகத்துவ மாமம்.

இங்கிலாந்து மிக்க பெருமை வாயந்திருப்பதற்குக் காரணம்
என்ன? இப்போது உலகத்திலுள்ள ராஜாங்கங்களெல்லாவற்றி
லும் இங்கிலாந்தே தலைசிறந்து நிற்கின்றது. இதன் ஆட்சிக்
குடப்பட்ட பிரதேசங்களைப் பாரததாலும், போர்த்திறமையைப்
பாரததாலும் அப்படியே இருக்கின்றது. விதயா விஷயத்தை
எடுத்துக் கொண்டாலும், பௌதிக சாஸ்திர ஆராய்ச்சியைப்
பாரததாலும் வேறு எந்தத் துறையில பார்த்தாலும் இங்கிலாந்தே
முதன்மையாயிருக்கின்றது. இதற்கெல்லாம் காரணம் மென்ன?
புஜபலமும், பிறர்மீது ஆட்சி கொள்ளும் திறமையுமே இதற்
கெல்லாம் காரணமென்று வயிற்றொரிச்சலோடு மேல்மட்டமாகப்
பார்க்கிற இந்தியன் சொல்ககூடும். கலவித துறையிலும்
சாஸ்திர ஆராய்ச்சித் துறையிலுங் கூட இங்கிலாந்து முதன்மை
யாக விளங்குவதற்குக் காரணம் இங்கிலாதுக்குள்ள அரசியல்
பலப்பெருமையே யென்றும், அந்தப் பலத்தினால் பிற நாட்டா
தன ஆதிக்கத்தை அவ் விஷயங்களில ஒப்புக்கொள்ளும்படி வற்

புறுத்துகிறதென்றும் உண்மையில் அப்படிப்பட்ட ஆதிகயம் இங்கிலாந்துக்கு இல்லையென்றும், எனது நண்பரொருவா கூறினார். அது எவ்வளவு பரிகாசத்திற்கு இடமான பதிலோ பாருங்கள். அந்த நண்பர் இப்போது ஜீவ தசையில் இல்லை. 'இந்தியாவின் மீது இங்கிலாந்துக்கு ஆதிக்கம் இருப்பதனாலும் நமது 'பூனிவர்ஸிடி'கள் இங்கிலாந்தின் வசத்தில இருப்பதினாலுமேயல்லவா இந்த உதவாக்கரையான மில்டனை மகா கவியெனக் கொண்டாடுகிறோம் அது போலவே ஷேக்ஸ்பியரைப் போன்ற பெருங் கவியும் நாடகாசிரியனும் பிறந்ததேயில்லை என்று கொள்வதும் அபஹாஸ்யமே. அப்படி யிருந்தபோதிலும், நீராவது நானாவது இதற்கு மாறான அபிப்பிராயம் கொண்டு அவ வபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டிருந்தால் பரீக்ஷையில் தேற நினைக்கலாமோ? இங்கிலாந்துக்கு வாய்நதுள்ள பல பலாக்கிரமம் ஐசுவரியமுமே அதன் பெருமைகளுக்கெல்லாம் ஆதி காரணமென்று தெரிந்துகொள்ளும்" என்று அந்த நண்பர் எனக்குச் சொன்னார். அவர் உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டிய அமிசங்கள் உண்மையேயென நான் ஒப்புக்கொண்டேனாயினும் பிரான்சு ஜாமனி அமெரிக்கா முதலான பிறநாட்டார தீவிரமான சுதந்திரம் பாராட்டுகிறவர்களாயிருந்த போதிலும் மில்டனையும் ஷேக்ஸ்பியரையும் கொண்டாடுகிறார்களே, இங்கிலாந்தின் கலவிச சிறப்பையும் யாஸ்திர மஹிமையையும் ஒப்புக்கொள்கிறார்களேயென எடுத்துக்காட்டினேன்.

அதற்கு அந்த நண்பர், "அந் நாட்டார் இங்கிலாந்தைச் சிறப்பிப்பதற்கு ஈடாக இங்கிலாந்தும் அந் நாட்டாருடைய கல்வியையும் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியையும் மெச்சுகின்றது, அந் நாட்டார் பெரிய கவியெனவும் நாடகாசிரியர் எனவும் கொண்டாடுகிறவர்களை இங்கிலாந்தும் புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்றது. இது 'நீ என முதுகைச் சொறி நான் உன் முதுகைச் சொறிகிறேன்' என்னும் பரஸ்பர சிலாகைச் சூழ்ச்சியாம்" என்று மொழிந்தார். இங்கி

லாந்த பெற்ற வெற்றி ஒவ்வொன்றும் வஞ்சததால் வாய்ந்தது; இங்கிலாந்தில் அமைந்துள்ள சோதிருத்தங்கள் சிறப்புக்கள் எல்லாம் இந்நியத திரவியத்தினாலேயே யாகும் என்று பிடிவாதக் காரரான இதே நண்பா அபிப்பிராயப்படடா. இப்படிக்கோணற் கட்சி பேசுகிறவர்களுக்கு நியாயம் ஒருபோதும் ஏற்காததலால், அவர்களுடன் வாதிப்பது கஷ்டம் அவர்கள் ஆயுள் முழுதும் தம துரபிமானங்களையே பாராட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள்; அவைகளை மாற்றிக்கொள்வதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குப் புலப்படாது; அகாரணமாகச் சாதிகிற உறுதி வாக்கியங்களைக் கொண்டு அவர்கள் தம துரபிப்பிராயத்தைத் திடப்படுத்திக் கொள்வார்கள். அவ்வுறுதி வாக்கியங்களே நிதாசனப் பிரமாணமெனச் சிலா கொள்வார்கள். இவ்வளவெல்லாம் அவர் பேசியபோதிலும் ஒரு விஷயத்தில் நான் அவரை மடக்கிவிட்டேன். “பரிதானம் கொடுத்தே இங்கிலாந்து எல்லா இடங்களிலும் வெற்றிபெற்ற தென்னுல், சததுருக்கள இவர்களுடைய தளகர்த்தாக்களுக்குத் கைக்கூலி கொடுத்து இவர்களை ஏன் தோற்கடித்திருக்கக் கூடாது?” என வினவினேன். அப்போது அவர், “இங்கிலிஷ் தளகர்த்தர் தம தேசத்திற்குத் துரோகம் செய்யமாட்டார்” என்று வாய்தவறிச் சொல்லிவிட்டார். அதற்கு நான் “அஃது ஒரு பெருமையல்லவோ? இந்நிய தளகர்த்தாக்களைப் பற்றி அப்படிச் சொல்ல முடியுமோ?” எனக்கேட்டேன். அதற்கு அவர் பதில் சொல்லாமல் மௌனமாய் இருந்தார். மௌனம் சமமதக் குறியே யாகும்.

இங்கிலாந்தின் பெருமையில் ஒரு பகுதி அதன் தரைப் படைபலத்தினாலும், கப்பற்படைப் பலத்தினாலும், வானப்படைப் பலத்தினாலும் உண்டாயிற்றென்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், இந்தப் பலவகைப் பலன்களும் அந் நாட்டாற்குரிய சில விசேஷ குணங்களின் பயனேயல்லவா? அந்தக் குணங்களுக்கும் போர்தொழிலுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. ஆனாலேயே, போர் வீரத்தி

ஹம், மாலுமித்தனத்திலும், விமான கமனத்திலும் பிரிட்டிஷாருக்கு உள்ள அளவு திறமை இந்தியனும் பெறக்கூடியவனாயிருந்த போதிலும், முன்னுக்கு வரவில்லை. ஒரு நாட்டா பெருமை படைப்பது தற்செயலாக நேரும் காரியமல்ல. புஜபலம் மிகுந்தவனெருவனிடத்து நல்ல குணங்கள் இருக்கலாம். அதுபோல, படைப பலம் மிகுந்ததொரு தேசத்தாருக்கும் சில நல்ல குணங்கள் இருக்கும். அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டே அவர்கள் வென்று வசப்படுத்திக் கொள்கிற தேசத்தாரைக் காட்டிலும் எல்லா வகைகளிலும் மேம்பட்டவர்களென்று சொல்வதற்காகாது. உதாரணமாக, ரோம ராஜ்யத்தை வென்ற காட்டுமிராண்டிகள் தைரியம் குன்றிப் பெண்மை வாய்ந்து நெறி கெட்டிருந்த ரோமர்களைக் காட்டிலும், மிகச் சாமானியமாகவும் திடகாத்திரமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஹூணா, மங்கோலியர், துருக்கா, மஹாஷ்டிரா ஆகிய இவர்களெல்லாரும் வெற்றியாளராய் விளங்கிய காலத்திலேயே சொல்லிய சாமானிய நற்குணங்கள் அவர்களுக்கும் இருந்தன. இங்கிலீஷ்காரரிடத்தும் பிரெஞ்சுகாரரிடத்தும் நாம் காண்பது இந்நதச் சாமானிய நற்குணங்களேயல்ல, ஏற்றம் மிகுந்த இந்நாளுக்கேற்ற வேறு சில நற்குணங்களைக் காண்கின்றோம். இங்கிலாந்து என்னுமொரு சிறிய தேசத்தா இந்நியாவை எப்படி வென்றார்களா, ஒரு சிறிய படையின ஆதரவால் இந்நாட்டைத் தம் வசத்தில் எப்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென இந்தியன தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், இவன் தன்னுடைய மூடத்தனமான தூரபிமானங்களையும், ஏற்கெனவே கொண்டுள்ள கொள்கைகளையும் துறந்து இங்கிலாந்து வாசிகளின் தன்மையையும், தின்சரி வாழ்க்கையில் அவர்கள் அனுஷ்டிக்கிற பெளர பரிபாலன ரீதி நியமங்களையும் கவனித்துப் பார்த்துப் படிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நற்குணங்களுள் சிறந்தவை சிலவற்றைப்பற்றி இனிச் சொல்வேனாக.

இங்கிலாந்தில் பிறா நயக்கருதது அதிகமாயிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட கருதது இந்தியாவில் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் அங்கே தினந்தோறும் ஊதியம் கருதாமல் மிகச் சிறந்த பரோபகார காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். தீ விபத்து நோந்தால் தீயை அவிப்பதற்காக அநேகப்படையாட்கள் இருக்கிறார்களல்லவா அவர்களிற பெரும்பாலார் சம்பள மில்லாமல் கௌரவார்த்தமாக அங்கே உழைக்கிறார்கள். அவர்களில் கடை வியாபாரிகளும் மற்ற வர்களும் சோந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய பிராணனைப் பொருட்படுத்தாமல் பெரு நினைவுகொண்டு கொழுநதுவிட்டு எளிகிற வீடுகளின மீதேறி நூற்றுக்கணக்கான எளிய பிராணன்களை மீட்டு உபகரிக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அதனைப் பிராணன்களும் அழிந்துபோயிருக்கும். ஒரிடத்தில் இப்படி உபகாரம் செய்யவந்த 'வாலன்'டியா ஒருவன் ஒரு வீட்டின் 2-ம் தளத்தினின்று ஒரு குழந்தையை மீட்குமளவில் அவனுடைய தேகம் தீயினால் வெந்து வெம்பிப் போயிற்று. அவன் தன் உடம்பைத் தேற்றிக் கொள்வதற்குப் பதினைந்து நாள் படுதத படுகையை யாய்க் கிடந்து சிகிச்சைச் செய்வித்துக் கொண்டான். அவனைப் பார்த்து நான், 'இந்தக் காரியம் செய்வதற்கு உனக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்?' என்று கேட்டேன். 'சம்பளம் ஒன்றுமில்லை, இது உபகாரார்த்தமாகச் செய்யும் கௌரவ காரியம் என்று அவன் பதில் சொன்னான். 'அப்படியானால் நீ ஏன் இந்தக் காரியம் செய்கிறாய்?' என்றேன். 'எவரேனுமொருவர் செய்ய வேண்டுமல்லவா? இல்லாவிட்டால் தேசம் பாழாய்ப் போகுமே; என்று அவன் பதில் சொன்னான்' அவன் சிறிய சில்லறைக்கடையொன்றை வைத்துக் கொண்டு ஜீவிககிறவன். அவனிடத்தில் வியாபாரம் செய்ய வருகிறவர்களிடம் அவன் எவ்வளவு பணம் பிடுங்கலாமோ அவ்வளவும் பிடுங்குவதற்குப் பிரயததனப்படக் கூடியவன். அப்படியிருந்தும், அவன் தன் நாட்டின் நன்மையை

முதன்மையாகக் கருதினான். இந்நியாவில் ஜனோபகாரம் செய்வதற்கெனப் போந்து அந்தக் காரியத்திற்கு பழகினவர்களும் சில சமயங்களில் அந்த எண்ணத்தை மறந்து விடுகிறார்கள். இந்நாட்டில் பிறாநயக்கருத்து சாமானிய ஜனங்களிடம் மிகக் குறைவாயிருக்கின்றது.

சில நாளைக்கு முன் 10 வயதுக் குழந்தையொன்று சென்னப் பட்டணத்துக்குள்ளொன்றில் மூழ்குண்டு இறந்தது. அந்தக் குழந்தைச் சுற்றி பெரிய ஆண்கள் 50 பேருக்கு அதிகம் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்களேயல்லாமல், குழந்தையிலிருந்து அந்தக் குழந்தையை மீட்பதற்கு எவரும் முயற்சி செய்யவில்லை. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் இங்கிலாந்தில் செய்யப்பட்ட தீரம் மிகுந்த ஆதம்பரித்தியாக காரியத்தை எண்ணிப் பாருங்கள். இதை யும் அதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் எவ்வளவு இழிந்தவர்களென்பது தெரிகின்றதோன்றும். எப்பொழுதுமே நாம் இப்படி இருக்கவில்லை. இப்போதும் நம்மவர்கள் பழக்கப்படுவார்களாயின், இப்படிப்பட்ட காரியத்தில் உலகத்தில் எத்தேசத்தாருக்கும் பின்வாங்கினவர்கள்ல்லவென்று தீரமாகாட்டுவார்கள். ஆனால், ஐயோ! நமது பள்ளிகூடங்களில் ஜனோபகாரம் செய்யும் பயிற்சி கொடுப்பதில்லை; வேறு எந்தக் காரியத்திற்கேனும் தொல்லைப்படாமல் பரீட்சைகளில் தேர்ச்சி பெறும் உழைப்பிலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளம் மிகுந்த காலத்திலும் பஞ்சம் மிகுந்த காலத்திலும் உபகரிப்பதற்காக நம் நாட்டில் 'வாலன்'டியாகளேகா முனவந்துள்ளாரா, சாதாரணச் சிறுவர்கள் பலர் பரோபகாரம் செய்யத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஆதம்பரித்தியாகப் புத்தியையும் மிகச் சிறந்த உபகார காரியங்களையும் பார்த்தால் நாமும் எவ்வளவு பெரிய சாகஸங்கள் செய்யவல்லோமென்பது தெரிகின்றது. நாம் நமக்குரிய பூண்பரிபக்குவம் மடைந்து சிறக்கவேண்டுமானால், ஜாதி யபிமானங்களை விட்டு

ழிதது, எல்லாரையும் சமானஸ்தர்களுக்கப் பாக்கவேண்டும். இப்
 போதுள்ளபடி, பஞ்சமனோருவன் உயிர் போகும் நிலைமையிற்
 சாலையிற் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு கிடந்தால் பழைய ஆசாரத்தைப்
 பாராட்டுகிற உயர் ஜாதிக்காரர் எவரும் அவனுக்கு உதவி செய்ய
 மாட்டார். உலகத்திலுள்ள ஜாதியர்களுள் நமது இந்திய மாத்ர
 வும் தனக்குரிய கௌரவமான ஸ்தானத்தில் விளங்கவேண்டு
 மானால், மனத்திலுள்ள இநதக கோணல் நீங்கவேண்டும். இந்தி
 யாவிற சிறசிலர் தன்னயம் பாராட்டாமல் கௌரவமான காரியம்
 'செய்ய விருமபுகிறார்களெனினும், அவர்கள் புகழையோ பட்டப்
 பெயரையோ விருமபி அப்படி உதவ முன் வருகிறார்களேயல்லா
 மல், சுத்தமான பரோபகாரச சிந்தையோடல்ல. இவ்வாறு சுமம்,
 வேலை செய்ய முற்படுகிறவன் தான் செய்த நல்ல காரியங்களையும்
 செய்யக்கூடியதாயிருந்தும் செய்யாமல் விட்டொழித்த நிலைமையி
 யும் விவரமாக எழுதி வைத்துக்கொண்டு, தன்னைப் பார்க்க வரு
 கிறவர்களிடம் அப்போதைக்கப்போது அந்தக் குறிப்பைக் காட்
 டிப் பெருமை பாராட்டுகிறான், முக்கியமாக சர்க்கார் உத்தியோகஸ
 தர்களுக்கும், வார்த்தா பத்திரிகைகளுக்கு நிவேதனம் செய்யும்
 நிருபர்களுக்கும் அதைக் காட்டுகிறான். தாங்கள் செய்த நற்காரி
 யங்களெல்லாவற்றையும், அவைகளைப்பற்றி சர்க்கார் அதிகாரி
 களும் தேசிய ஜனநாயகர்களும் புகழ்ந்து பேசிய வாதனைகளெல்
 லாவற்றையும் ஒன்றுவிடாமற் சோததத் தொகுத்து அச்சிட்டு
 வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பெரிய படிப்பாளிகளான இந்தியர்
 சிலரை நான் அறிவேன். இற்றை நாள் இந்தியன் நற்சாக்ஷிப்
 பத்திரிகைகள் சேகரிப்பதில் பேராசை கொண்டிருப்பதும், அந்தப்
 பத்திரிகைப் பெறுவதில் அவன் கீட்டும் அபூர்வ சாமர்த்திய
 மும் அதிசயமாயிருக்கின்றன. இந் நாட்டுப் பெரிய மனிதர்களும்
 தாங்கள் கொடுக்கும் சர்ட்டிபிகேட்டுகளுக்குக் கொஞ்சங்கூட
 மதிப்பு வைப்பதேயில்லை. ஆதலால், யோக்கியனோ, அயோக்

கியனோ, நல்லவனோ, கெட்டவனோ, எவன் வந்து கேட்டாலும் தாராளமாக சர்ப்பிபிகேட் எழுதிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். யாசகனோருவன் தன் காரியத்திற்கு எதோ சந்தாவோ வேறு திரவிய சகாயமோ கேட்கும்போது நம நாட்டுப் பெரிய மனுஷன் ஒருவனுக்குப் பணங் கொடுக்க இஷ்டமில்லையென்று கண்டால் அந்த யாசகன் பணம் கொடுக்காவிட்டாலும் தனக்கு ஒரு சாடபிகேட் டாவது கொடுக்கும்படி கேட்கிறான். இந்தப் பெரிய மனுஷன் சந்தோஷமாக உடனே சாடபிகேட்டு ஒன்று எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, அந்தப் பணப்பிடை தனைவிட்டு நீங்கிற போது மென்று பிறருக்கு அந்தப் பிடியைச் சாடபிடுகிறான் இற்றைநாள் இந்தியன் தான் செய்யாத காரியத்திற்கும் சில வேளை செய்ததாக பெருமை பாராட்டிக்கொள்வான். இப்படிப்பட்ட அயோக்கியமான சம்பவமொன்று எனக்குத் தெரியும் அந்தப் பெரிய மனுஷன் மற்றொருவனை ஐந்து அடி ஆழமுள்ள ஜலத்தில் விழச் செய்து தான் அவனை அதனினும் மீட்டு இந்தப் பிரதாபத்தை தினப் பத்திரிகையொன்றிற் பிரகடிககச் செய்தான். இங்கிலாந்தில் கௌரவராததமாக ஊதியமில்லாமல் வேலை செய்கிறவர்களைக் கொண்டே பாதிரிகளும் ஆசுபத்திரிக்காரர்களும் பள்ளிகூடத் தார்களும் மிகப் பெருந்தொகைப் பணங்களை வசூல் செய்கிறார்கள். இந்தியாவில் நாமும் இப்பொழுது இப்படிச் செய்யத் தலைப்பட டிருக்கிறோமாயினும், அவனவன் வசூல்செய்த பணத்தை விழுங்கி விட்டானென்னும் புகாரும் அங்கங்கே கிளம்புகிறது. ஆனால், புதிதாக நாம் ஆரம்பித்துச் செய்கிற காரியம் எதிலும் இப்படிப் பட்ட தோஷங்கள் இராமற் போகா. ஆதலால், அவைகளைப் பாராட்டக்கூடாது. ஆனால், அதனினும் பெரிய கெடுதியொன்று இருக்கின்றது. அஃதாவது, கொடுக்கிற சந்தாப் பணம் எதற்காகக் கொடுக்கிறோமோ அந்தக் காரியத்திற்கு அந்தப் பணம் உபயோகப்படுகிறதாவென்று இந்தியன் சாதாரணமாகக் கவனித்துப்பார்ப்

பதில்லை. ஆதலினால், தேசோபகார காரியங்களுக்காக வசூல் செய்கிற பணத்திற் சிறிது பகுதி பாபபயமில்லாத அக்கிரமக்காரர்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்குப் போய்ச் சேருகின்றது. இடையில் இவர்கள் இப்படி மோசம செய்கிறார்களென்று அநேகருக்குத் தெரியுமாயினும், அதைப்பற்றி எவரும் கவலைகொண்டு திருத்த முயலுவதில்லை. மற்றொரு தீமையும் இருக்கின்றது. இது முன் சொல்லியதைக் காட்டிலும் சிறியது. இஃது என்ன வெனில், சில பெரிய மனிதர்கள் பணம் கொடுக்கும் எண்ணம் இல்லாமலே பெருந்தொகைப் பணம் சந்தாவாக எழுதிவிடுகிறார்கள்; அந்தப் பணம் கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்லியே சந்தா கேட்கப்போகிறவர்கள் தம் பட்டியில் அவர்கள் பெயரைப் போட வைக்கிறார்கள், அதைப் பார்த்து யோக்கியமாயுள்ள பிறர் பெருந்தொகைச் சந்தா கொடுக்கும்படி செய்வதற்காகவே அவர்கள் இப்படிக்கேட்டுக் கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். யோக்கியமானவர்கள் தாம் கையெழுத்துப்போட்ட சந்தாப் பணத்தை நிச்சயமாகக் கொடுத்து விடுவார்களென்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆதலால், பெரிய ஆசாமிகள் பணம் கொடுக்காவிட்டாலும் அக்கரையில்லை, பெருந்தொகைப் பணம் போட்டதாகக் கையெழுத்துக் கொடுத்தாற் போதுமென்று அப்படிச் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது புதிய ஜனநாயகிகள் பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர்களாக தோன்றத் தோன்ற, மேற்சொல்லிய மோசடியான வழக்கங்களெல்லாம் சிறிது சிறிதாக ஒழிந்து வருகின்றன.

இங்கிலாந்திலுள்ள ஆசுபத்திரிகளெல்லாம் பெரும்பாலும் ஜனங்கள் கொடுக்கிற சந்தாப் பணத்தினாலேயே நிறுவக்கப் படுகின்றன. இவ்விதமாகச் சர்க்கார் உதவியின்றி ஊரார் பணங்கொடுத்து ஸ்தாபித்து நடத்தும் வைத்தியசாலைகள் முதன் முதல் ஏற்பட்டது இந்நியாவிலேயாகும் பாடல்புத்திரம் என்னும் நகரத்தில் இருந்த பெரிய வைத்தியசாலையை முனிசிபாலிடியாரும் தன

வான்களும் சேர்ந்தே நடத்தி வந்தார்கள். அதுவே உலகத்தில் முதனமுதலாக ஏற்பட்ட தர்ம வைத்தியசாலையாகும். அதுசம்பந்தமாக அழகிய கதையொன்று சொல்கிறார்கள். அசோக சக்கரவாத்தி அந்த வைத்தியசாலைக்குப் பொருந்தொகைப் பணம் நன்கொடையாகக் கொடுக்க முன்வந்தபோது, அந்த வைத்தியசாலை அதிகாரிகள் “அஃது எங்களுக்கு வேண்டாம், சச்சரவாத்தியினதாம் பரிபாலனத்தின் பயனாக இந்நகரவாசிகள் செலவம் படைத்து வள முற்றிருக்கிறார்கள்; இவர்கள் தங்கள் பணத்தைக்கொண்டே வைத்தியசாலையைக் குறைவற நடப்பிப்பதற்காகும். ஆதலால், சக்கரவாத்தியார் இதற்குக் கொடுக்கவந்த திரவியத்தைக்கொண்டு மருந்துகளும் மூலிகாதி சரக்குகளும் வாங்கி, நம்மைக்காட்டிலும் தூததசையிலுள்ள ஸிரியா, எகிப்து (மிசிரி) முதலான அக்கமபக்கத்து நாடுகளுக்கு அனுப்புகள்” என்று சொன்னார்களாம். அதேமாதிரியாக சக்கரவாத்தியாரும் செய்தனராம். இப்போதோ வேனின், இற்றை நாள் இந்தியா வேறு மாதிரியாக இருக்கின்றது. எங்குப் பார்த்தாலும் சர்க்கார உதவி வேண்டுமென்கிறார்கள். செல்வவான்களாயிருப்பவர்கள் வைத்தியசாலைகளையாவது பள்ளிக் கூடங்களையாவது ஆதரிப்பது அரிதாயிருக்கின்றது. இங்கிலாந்திலுள்ள பெரிய பெரிய கல்லூரிகளும் சாவ கலாசாலைகளும் ஜனங்களுடைய தயாளமான நன்கொடையினாலே ஏற்பட்டு நடந்து வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட தயாளம் பூர்வத்து இந்தியாவில் மிகுதியாயிருந்து, வரவர் வரண்டு இப்போது மெல்ல மெல்ல மறுபடி தழைக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றது. ஏழை எளியார்க்கும் நோய்ப்பட்டார்க்கும் இழிநது துன்புறறார்க்கும் உதவிசெய்யும் பரோபகாரமான காரியம் பெருமபாலும் பிற நாட்டிலிருந்து வந்துள்ள கிறிஸ்தவப் பாதிரிமாக்கே விடப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட பரோபகார காரியங்களில் இந்தியர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இப்போது முற்பட்டு வருவதைக் காண்பது சிறிது மட்டும்திருப்தியே.

இங்கிலீஷ்காரர் தங்களுக்குள்ள தேசோபகாரச் சிந்தையை மற்றொரு வகையிலும் காட்டுகிறார்கள். குற்றங்கள் செய்தவர்களைக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில் போலீசாருக்குத் துணைப்படுகிறார்கள். பெரிய செலவவாடுருவன் விஸ்தாரமான காய்கறித் தோட்டமொன்று போட்டிருந்தான் தரிததிரம் பிடித்துத் தள்ளாடிக் கொண்டிருந்த கிழவியொருத்தி அந்தத் தோட்டத்தினின்று வாடிப்போன கோசமுடைய யொன்றைத் திருடிக்கொண்டு போகையில், இங்கிலீஷ்காரனொருவன் அவளைப் பிடித்துப் போலீஸாரா வசம் ஒப்புவித்ததல்லாமல், அவளுக்கு விரோதமாக முறைப்படி சாசூதியும் சொன்னான். அந்தக் கிழவிக்கு 30¹/₂ வில்லிகு அபராதம் போட்டார்கள், அபராதம் கொடுக்கத் தவறினால் இரண்டு வாரம் வெறுங்காவலிலிருக்க விதிததார்கள். கச்சேரியில இருந்தவாகளிற் சிலா அந்தப் பிச்சைக்காரியின்மீது இரக்கங்கொண்டு, அபராதப் பணத்திற்கு ஈடுசெய்யத் தங்களுலியன்ற சிறு சிறு தொகைகளைக் கொடுத்தார்கள். அவளைப் பிடித்துப் போலீசுக்கு ஒப்பித்தவன் $\frac{1}{2}$ -கிரௌன் அஃதாவது 2 $\frac{1}{2}$ -வில்லிகு, சந்தாக் கொடுத்தான் நீ செயதகாரியம் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாக இருக்கவிலலையே எனக்கேட்டபோது, அவன், 'அவன் திருட்டுக் காரியம் செய்ததனால் நகர வாஸியாகிய நான் அவனைச் சிறைப்படுத்தினேன். ஆனால், மற்றவர்களைப் போல எனக்கும் ஈர இரக்கம் உண்டல்லவா? ஆகையால் அபராதப் பணத்திற்காகச் சந்தா கொடுத்தேன். எனது இவ்விரண்டு காரியங்களுள்ளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதம் சிறிதும் தோன்றவிலலை' என்றான். இநதியாவிலோ, ஜனங்கள் நகர வாஸிகளாக, அஃதாவது கிருகஸ்தர்களாகத் தாங்கள் செய்யவேண்டிய கடமையான காரியங்களைச் செய்வதில் விருப்பமே இல்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். பெண்பிள்ளை யொருத்தி தற்கொலை செய்து கொண்டாள். அவளுடைய பிணம் கிடப்பதைப் பார்த்து, பெரும் படிப்பாளியொருவர் ஓடியே

போனது எனக்குத் தெயுரிம. அவா உடனே செய்திருக்கவேண்டிய காரியம் என்ன? போலீஸாருக்கு அறிவித்திருக்க வேண்டும். மாண விசாரணை காலத்தில் தனனைச் சாக்ஷியாக இழுப்பார்களே யென்று பயந்து அவர் போலீசுக்குத் தெரிவிக்காமல் ஓட்டம் பிடித்தாரா.

இந்தியாவில் கௌரவமவாய்ந்த பெரிய மனிதர் பலர் பிரஸித் தமான போக்கிரிகளுக்கும் துன்மாககர்களுக்கும் கொள்ளைகாரர்களுக்கும் விரோதமாகச் சாக்ஷி சொல்லப் பரப்பப்பட்டு, தங்களைச் சாக்ஷியாகக் கோராதிருக்கும்படி போலீசாரை வேண்டிக்கொள்கிறார்கள், அப்படிச் செய்வதற்காகப் போலீசாருக்கு லஞ்சமும் கொடுக்கிறார்கள். சச்சரவும் சந்தடியும் இல்லாமல் ஒழியட்டும் எனவாவது, பிராது செய்யும் தொலை வேண்டாமென்றாவது எண்ணி இந்தியர்கள் எல்லாத் தரத்தாரும் துர்மாககர்களுக்கு அப்போதைக்கப்போது தண்டப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். படகேறிச் செல்கிறவர்களிடம் தோணிததுறைக் குத்தகைக்காரர்களும் அவர்களுடைய ஏஜென்டுகளும் வசூல் செய்கிற பட்சுக் கூலி நியாயமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் காட்டிலும் மிக அதிகம். இங்கிலாந்தில் இவ்விதமாகப் பறிப்பணம் பிடுங்க முடியாது. ஆனால், பக்ஷீஷ் வாங்கிவிடுகிறார்கள். பக்ஷீஷ் வாங்கும் வழக்கம் எல்லாத் தேசங்களிலும் இருக்கின்றது. மேற் சொல்லியபடி இந்தியர் கொடுக்கும் பறிப்பணத்தைக் காட்டிலும் இது கேடுகெட்டது. ஆனால், இந்த பக்ஷீஷ் அவரவரும் சந்தோஷப்படாத தாமாக கொடுப்பதென்ப பாசாங்கு செய்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் சுகக்கேடான காரியங்கள் செய்வது மிகச் சாமானியமாக இருக்கின்றது. எல்லா இடங்களையும் ஆபாசப் படுத்தி விடுகிறார்கள். அப்படி ஆபாசப்படுத்துகிறவர்களை மற்றவர்கள் பார்த்துத் தண்டனைக்கு உள்ளாகுவதில்லை. தங்களுக்கான சொந்த சண்டை சச்சரவு முதலான விவகாரமாயிருந்தால்

மாத்திரமே கோட்டுக்குப் போகிறார்கள். நமது பட்டண வாஸின்களிலும் காணப்படுகிற கோரமான அனாரோக்கிய ஸ்திதிக்குக் காரணம், ஜனங்கள் தங்கள் வீட்டுச் சாக்கடைப் பக்கத்தில் மல ஜலங்கழிப்பதும் குப்பை கூளங்களைப் போடுவதும் வழக்கமாயிருப்பதுவே அடுத்த விட்டுக்காரன இப்படிச் செய்யும் அநியாயத்தைப்பற்றிப் புகார செய்யாமல், மற்றவன் தன் வீட்டு சாக்கடைப் பக்கத்தை இவ்வாறு அசுசிப்படுத்துகிறான். இங்கிலாந்தில் ஆனாரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும் ஜூரிப் பஞ்சாயத்தாரும் முற்றும் திருப்திகரமாகவே நீதி செலுத்துகிறார்களென்று சொல்வதற்கில்லை ஆனால், நமது தேசத்திலுள்ளவர்கள் அவர்களைக் காட்டிலும் மிகக்கேடாக இருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் கள்ளச் சாராயம் வைத்திருக்கிறார்களென்று குற்றஞ் சாட்டி ஒருவனைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். அந்தச் சாராயத்தை ஜூரிப் பஞ்சாயத்தாரா ஒருவர் குடித்துவிட்டு அவன் மீது குற்ற மில்லையென்று அவனைப் போக்கிவிட்டார். அவ்வாறு சட்ட விரோதமான குற்றத்தை இரத்திய ஜூரிகாரர் கச்சேரி ந்தவில் அழித்து அநியாயம் செய்ததாக நான் இன்னும் கேள்விப்படவில்லை.

இங்கிலீஷ்காரர் தங்களுக்குள்ள பரோபகார புத்தியை மற்றொரு வகையில் விசேஷமாகக் காட்டுகிறார்கள். காணாமற்போன ஆட்களை அப்போதைக்கப்போது தேடிப் பிடிப்பதிலும், கொலைக் குற்றம் செய்தவர்களைக் கண்டு பிடிப்பதிலும் போலீசாருக்குப் பேருதவி செய்கிறார்கள். காணாமற் போன ஆட்களைத் தேடிப் பார்ப்பதற்காக டார்ட்மூர் (Dartmoor) முதலான நிரமானுஷ்ய பிரதேசங்களில் மோட்டார் வண்டிகள் கூட்டங் கூட்டமாக ஓடின. அவையெல்லாம் பணத்துக்காகவல்லாமல், பரோபகாராததமாகப் பலா தம் சொந்தச் செலவில் கொண்டு வந்த வண்டிகளாகும். இப்படிப்பட்ட வாததமானத் தைக்கேட்பது எவ்வளவு சந்தோஷமாயிருக்கின்றது. இந்தியாவில் பரோபகாரம் செய்ய ஜனங்கள்

எப்போது முன வருவார்களோ? அதுவன்றி, அநேக ஆண்டு களாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாமலிருந்த கொலைக் குற்றவாளிகள் கிருகஸ்தாகளுடைய உதவியால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் வெளியிடக்கூடிய உளவுகளையும் சந்தேகங்களையும் போலீஸார் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளிற் பிரசுரிக்கிறார்கள். அவைகளைப் பார்த்து ஜனங்கள் அவ் விஷயத்தைப்பற்றித் தங்களுக்குத் தெரிந்த சங்கதிகளை உடனே போலீஸாருக்கு அறிவிக்கிறார்கள் மனக்கொளர்ச்சிக்கிடமாகக் கடற்கரையில் நடந்த இரண்டு கொலைகள் இவ்வாறு கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இதுவல்லாமல் ஊரிலுள்ள கிருகஸ்தாகள் ஒருவருக்கொருவர் எததனையோ விஷயங்களிலும் சந்தாபங்களிலும் சிறு சிறு உதவிகள் செய்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் இங்கிலீஷ்காரருக்குள்ள பரோபகார புத்தியின் விளக்கமே.

பிரிட்டிஷாருக்குள்ள மறறொரு பெரிய நற்குணமாவது தேச சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தலும், கோர்ட்டுகளில் நீதி நடக்கும் என னும் நம்பிக்கையுமேயாம். எனனுடைய அனுபவத் தில் நான் கண்ட திருஷ்டாந்தம் ஒன்றினால் பிரிட்டிஷா தேச சட்டத்துக்கு வைத்திருக்கும் பெரிய கௌரவம் இவ்வளவென்று தெரியும். ஆகஸ்போடிருந்து லண்டனுக்குப் போகும் ரெயில் வண்டியில் சுருட்டு குடிக்காத பகுதியொன்றில் நான் உட்கார்ந் திருந்தேன். வண்டி புறப்படும் சமயமாயிற்று. நான் உட்கார்ந் திருந்த அறையிலேயே புகை குடிக்காத மற்றோர் இங்கிலீஷ்கார னும் இருந்தான். அந்தச் சமயத்தில் மற்றோர் இங்கிலீஷ்காரன் அந்த அறையில் வந்து சேர்ந்து புகை குடிக்கத் தலைப்பட்டான். புகை மறுத்த இங்கிலீஷ்காரன் அதற்கு ஆசேஷித்தான் புகை குடிக்கிறவன் அவனைப் பார்த்து, 'வாயை மூடு, நீ கிறுக்குப்பிடித் தவன்' என்றான். புகை மறுத்தவன் ரெயிலவே சட்டத்து விதி களை எடுத்துக் காட்டினான். 'அந்த விதிகளை உடைப்பிற போடு!'

என்று மற்றவன் சொன்னான். இருவருக்கும் கைகலந்தது. புகை குடித்தவனை வெளியே தள்ளுவதற்கு அவசியமாக வேண்டியளவு பலமாகப் புகைமறுத்தவன் அவனைத் தள்ளப் பார்த்தான். மற்றவனும் அதைப்போலவே விதி மிஞ்சாமல் அவனை எதிர்த்து நின்றான். இந்த அமளியைக் கேட்டுப் பக்கத்து அறைகளிலிருந்தவர்கள் சிலர் சுவகாணும் சுருட்டும் வாயில் வைத்துக்கொண்டிருந்து சேர்ந்தார்கள். சச்சரவுக்குக் காரணம் இன்னதெனத் தெரிந்து அவர்கள் புகை குடிக்கிறவனை வெளியில் இழுத்து விட்டார்கள். அவன் கிறுகுப்பிடித்தவனென்று புகைகுடிக்கிறவன் சொன்னான். 'அவன் கிறுகுப்பிடித்தவன்தான் ஆனால், சட்டம் அவன் பக்கம் பேசுகின்றது; சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும்' என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

நீதி ஸ்தலங்களுக்கு இங்கிலீஷ்காரர் வைத்திருக்கிற பெரிய மரியாதையும் அவைகளிலுள்ள பரம நம்பிக்கையும் பாட்டம்லி (Bottomley) என்பவனது விசாரணையில் தெளிவாயின. விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் அவன் நிரபராதியென நம்பினவர்கள் ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் அவனைத் தாங்கி, அவனுடைய எதிரிகளோடு கடுமையாக வாதித்தார்கள். அவன் தண்டிக்கப்பெற்ற மறுநாள் அவன் குற்றவாளியென எல்லாருமே முழுமனதோடு ஏற்றுக்கொண்டார்கள். முன்னால் அவனுக்கு விரோதமாயிருந்தவர்கள் 'அவன் குற்றவாளிதானென எப்போதுமே நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம்' என்று சொன்னார்கள். முன்னால் அவனைத் தாங்கிப் பேசினவர்கள் 'நாங்கள் அப்படி நினைக்கவில்லை. அவனுடைய ஆழத்தை நாங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை' என்று சொன்னார்களே யொழிய வேறொன்றும் செய்யவில்லை. நியாயஸ்தலத் தீர்ப்பு சரியா தப்பா என்று எவரும் தாக்கிக்கவில்லை.

இதைக் காட்டிலும் நல்ல திருஷ்டாந்தம் மற்றொன்று சொல்லலாம், லண்டன் நகரத்து நடுவில் இரண்டு ஸின்பீனர்கள் (Sinn Feiners) சோந்து இங்கிலீஷ் தளகாததன் ஒருவனை அவன் வீட்டுக்கு எதிரிற் கோரமாகக் கொலை செய்து விட்டார்கள். போலீஸ் காரரும் கூச்சல போடும் குமபலும் உடனே அவ்விடம் வந்து சோந்தார்கள். கொலையாளிகள் இருவரையும் போலீசார் பிடித்துக்கொண்டார்கள். - கொலைக்காரியத்தின் முடிவைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் அந்தக் கொலையாளிகளைப் பிடித்து வதைக்க வேண்டும் என்றார்கள். அந்தப் போலீஸ்காரரும் இங்கிலீஷ்காரரே ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு ஆக்கிரமம் வந்ததோ அவ்வளவு ஆக்கிரமம் இவர்களுக்கும் இருந்தது ஆனாலும் கொலையாளிகளை ஜனங்கள் இம்சிக்கக்கூடாதென்று அவர்களைக் காப்பாற்றினார்கள். அப்படி காப்பாற்றாமளவில் அந்தப் போலீஸ்காரர்களுக்குச் சில சிறுகாயங்களும் ஏற்பட்டன. ஜனகூட்டத்தில் ஒருவன் 'இக்கொலையாளிகளுக்குத் தகுந்த தண்டனை நாங்கள் செய்வதை நீங்கள் ஏன் தடுக்கிறீர்கள்? அவர்கள் கொலை செய்தார்களென்று உங்களுக்குத் தெரியும். கொலை செய்தோமென்று பெருமையாக அவர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்' என்று போலீஸாரை வினவினான். அதற்குப் போலீஸான ஒருவன் 'நீ சொல்ல தெல்லாம் உண்மையே ஆனால், இவர்கள் கொலை செய்தார்களென்று கோட்டாஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதும், அவர்களுக்குத் தோன்றியபடி தண்டனை விதிப்பதும் சட்ட முறையாகுமே. அந்தச் சட்டத்திற்கு நாம் கட்டுப்படவேண்டுமே' என்று பதில் சொன்னான்.

கோட்டுகளின் தீர்ப்பில் ஜனங்களுக்குப் பரம விசுவாசம் உண்டென்பதற்கு வேறு உதாரணங்களும் காட்டலாம். இரண்டு கொலைக் கேசுகளிற் கோட்டா மரண தண்டனை விதித்தார்கள். அதற்கு நேரான சாக்கியம் இல்லை. சந்தாப்பானுசார்

மான ஊகையைக் கொண்டு கோர்ட்டார் அப்படித் தீர்ப்புச்செய்தார்கள். நியாய துட்பம் உணராத சாமானியனுடைய மனத்திற்கு அந்தத் தீர்ப்புச் சிறிதும் சமாதானப்படாது. அப்படி யிருந்தும், வராததா பத்திரிகைக்காரர்களும் ஊர்ஜனங்களும் அந்தப் தீர்ப்பை ஆசேஷிக்காமல் ஒப்புக்கொண்டார்கள். கோட்டுத்தீர்ப்பில் அவர்கள் வைத்த நம்பிக்கை நியாயமேயென்று பிறகு தெரிந்தது. எப்படியெனில், அவர்களைத் தூக்கிடுவதற்குச் சற்றுமுன்னர் குற்றவாளிகளிருவரும் தங்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இந்தியாவிற்கு கோட்டுகளின்மீது நமது ஜனங்களுக்கு பரிபூரண நம்பிக்கை உண்டாகுங்காலம் ஒன்று வரவேண்டுமென்றும், அந்த நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு ஏற்றமாதிரியாக நமது நீதிபதிகள் திறமையுள்ளவர்களாயும் நிஷ்பக்ஷபாதிகளாயும், தைரியமுள்ளவர்களாயும் யோக்கியமானவர்களாயும் இருக்கும் காலம் வரவேண்டுமென்றும் விருமபுகிறேன். இங்கிலீஷ் கோட்டுகளிலுள்ள நீதிபதிகளின் உத்தியோகம் நீடித்து நிலைபவதற்கு முக்கிய காரணம் வழக்கில் ஸர்க்கார் சம்பந்தப் படாதிருந்தாலும் அவர்கள் சிறிதும் அஞ்சாமல் பக்ஷபாதமில்லாமல் வியவகரிப்பதேயாம்.

ஆபத்துக் காலங்களில் ஒற்றுமை பாராட்டுவது பிரிபிடிஷனருக்குள்ள உததமமான பிரஜாலக்ஷணங்களுள் ஒன்றாகும். நாட்டின் பெருமைக்கேனும் சேஷமத்திறகேனும் பிரதிஷ்டைக்கேனும் லோபம் வரும்போலிருக்கிற சமயங்களில் அவர்கள் தங்களுக்குள்ளிருக்கிற மனஸ்தாபங்களையும் அபிப்பிராய பேதங்களையும் பாராட்டாமல் ஒதுக்கிவைத்து, எல்லாரும் ஒருமைப்பட்டு எதிரிக்கு இடங்கொடாமல் ஒரு படையாக முனைந்து நிற்பார்கள்.

உதாரணமாக, ஐரோப்பிய துருக்கி தேசாதிபதியான முஸ்தபா கோமால்பாக்கா என்பவர் டார்டனல்லை (Dardanelles) அரணுக்கி, அதை யடுத்துக் கப்பல் செல்வதற்கான ஜல சந்தியை அடைத்து விடுவோமென்று பயமுறுத்தினார்.

அந்த வழியைத்திறந்துவைப்பதற்காகத்தாருக்கி ஸமஸ்தானத் தாரோடு சண்டை செய்யப் போகவேண்டுமென்று பிரிட்டிஷாரிற் சிலரும் சண்டைக்குப் போகக்கூடாதென்று வேறு சிலரும் அபிப்பிராயப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த அபிப்பிராய பேதத்தைப் பாராட்டி பிரிட்டிஷ் வராததா பத்திரிகைகள் ஒன்றோடொன்று கடுமையாக வாதித்துக்கொண்டிருந்தன அந்தச் சமயத்திற் கெமால் பாசுதாவுக்குப் பிரிட்டிஷ் துரைத்தனத்தாரா கண்டிப்பான கடிதம் எழுதி அவர் உத்தேசித்தபடி செய்யவிடமாட்டோமென்றும் தங்களால் ஆனவரையில் தடுத்துப் போராடுவோமென்றும் சொல்லி இரண்டு படைப் பகுதிகளையும் டாடனல் சுகு அனுப்பினார்கள் மறுநாட் காலையில் பிரிட்டிஷ் வராததா பத்திரிகைகளெல்லாம் தங்களுக்குள்ளிருந்த அபிப்பிராய பேதங்களை மறந்து அந்தப் படை வீரர்களின் படங்களையும் படைத் தலைவர்களின் படங்களையும் தங்கள் பத்திரிகைகளிற் பிரசுரித்து, பிரிட்டிஷாரின் பெருமையை பிரகடிக்ந்தார்கள். அந்த இக்கட்டுத் தீருகிற வரையில் தாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அபிப்பிராய பேதத்தினால் வாக்குவாதம் செய்வதில்லையெனவும் தீர்மானித்தார்கள். இக்கிலிஷ்காரன் ஒருவன் 'இப்போது நமக்குள்ள காரியம் என்ன வெனில், அந்தச் சண்டைத் தாருக்கியா புத்தி யில்லாமல் நம்மைச் சண்டைக்கு இழுப்பார்களானால், அவர்களைப் தோற்கடிக்க வேண்டும். நாம் வாதாடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் எவருடைய அபிப்பிராயம் சரி, எவருடைய அபிப்பிராயம் தவறு எனனும் விஷயத்தைப்பற்றி அதற்குப் பிறகு பாததுக்கொளவோம்' என்று என்னிடம் சொன்னான். பிரிட்டிஷ் ஜனங்கள் இந்த மனநிலை மேற்கொண்டதனால் கெமால் பாசுதா தணிந்து வந்தார், ஆபத்து நீங்கியது.

அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராய பேதங்கள் இந்தியாவில் உண்டாயிருந்தால் ஆபத்து நோந்தபோது அந்த பேதங்களின்

கொடுமை மிக அதிகமாகி இந்தியர்கள் ஒற்றுமையின்றிப் பிளவு பட்டு நிற்பார்கள், எதிரி வெற்றி யடைவான். ஆபத்தான வேளையில் ஒற்றுமை பாராட்டும் குணம் நமக்கு வருகிற வரையில் பிற நாடுகளோடு நாம் வியவகரிக்கும் யோக்கியதை இல்லாதவர்களாவோம். அப்படி நாம் ஒற்றுமை கொள்வதற்கு முக்கியமான லக்ஷணம் நம் தாய் நாட்டினமீது நமக்கு மிகுந்த விசுவாசம் இருக்கவேண்டும், அதிமோகம் இருக்கவேண்டும், இங்கிலாந்தினமீது இங்கிலீஷ் காரருக்கு எவ்வளவு அபிமானம் இருக்கின்றதோ அவ்வளவு அபிமானம் நமக்கு இந்தியாவின்மீது இருக்கவேண்டும். இந்த அபிமானமே அப்படிப்பட்ட ஒற்றுமைக்கு ஆதிமூலம் இந்த அபிமானத்திற்குப் பதிலாக லீகு ஆவ் நேஷன்ஸ் எனனும் சர்வதேச சங்கத்தினமீதாவது வேறு ஏதேனுமொரு சங்கத்தினமீதாவது அபிமானம் வைத்து நடப்பதனால் நமக்கு கேஷமம் உண்டாகுமென்று நினைப்பது முழு அறிவீனம்.

தேசியக் கொள்கையை மிதமிஞ்சி அதிகமாகப் பாராட்டுவதனால் தீமைகள் ஏற்படும். ஆனால், இந்திய ஜனங்களுள்ளாரும் ஒருமைப்பட்டு ஏக தேசஜாதியாரென வியவகரிக்கும்ளவு யோக்கியதை பெறாவிடில், லீகு ஆவ் நேஷன்ஸில் மெம்பராகச் சேருவதனால் பிரயோஜனம் இல்லை. நமது தேசத்தார் ஒரே ஜாதியாரென நினைத்து நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லாமல், மற்றொரு தேசத்தாருக்கும் நமக்கும் ஒற்றுமை வேண்டுமென்று நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறவர்கள் நமக்கு நண்பர்களல்ல. விதேச வியவகாரங்களைப்பற்றி நினைக்குமுன் நாம் ஒரு தேசத்து ஒரே ஜாதியாரென நினைக்கவேண்டும். இப்பொழுது நாம் உள்ள நிலைமையில் நானு தேசங்களோடு நாம் ஒற்றுமையாய் வியவகரிக்க வேண்டுமென்று ஒருவன் சொல்வது சோற்றுக்கு வழியில்லாத பிச்சைக்காரனொருவன் நாட்டிலுள்ள சொத்துக்களுள்ளாம் எல்லா ஜனங்களுக்கும்

பொதுவுடைமையாக இருக்கவேண்டுமென்று வாதிப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

தாய் நாட்டின் மீது இருக்கவேண்டிய அபிமானம் எப்படிப்பட்டதாயிருக்கவேண்டும். அது வெறும் வாய்வார்த்தையாய் இருக்கக்கூடாது; வாசா கைங்கரியம் பயன்படாது; தாய் நாட்டின் பெருமையைக் காப்பாற்றுவதற்காக தன் உடல பொருள் ஆவியையும் தியாகம் செய்யுந் தன்மையதாய் இருக்கவேண்டும். தாய் நாட்டுக்கு ஒருபோதும் துரோகம்செய்யாத திட சங்கற்பம் உள்ள தாய் இருக்கவேண்டும். தாய்நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாரிடத்தும் ஒரே மாதிரியான அன்பு பாராட்டவேண்டும். ஒவ்வொரு தொகுதியார் வேறு வேறு இனமாகப் பிரிந்து தத்தம் இனத்தினமீதே வைத்திருக்கிற துரபிமானம் எனனும பெரும பேயை அடித்து ஒட்டி யொழிக்கவேண்டும், தூக்கோத்தி படைத்த அம்பி (Ambhi) எனப்பவனது காலத்திலிருந்து இந்நாள் வரையில மேற சொல்லிய மாதிரி உண்மையான ஜாதியமாவது தேசாபிமானமாவது ஏற்படவில்லை

ஆயினும், அப்படிப்பட்ட ஜாதிய புத்தியும் தேசாபிமானமும் உண்டாகும் எனபதற்கான குறிகள் தோன்றுகின்றன உண்மையில் நாம் ஒரே ஜாதியாக ஏற்பட்டுப்போவோமானால், பிற தேசத் தாரோடு நம்முடைய வியவகார முறைகளைப்பற்றிக் கவனியாது விடுவதனால் கேடொன்றும் வராது. இந்தியாவின் நியாயமான சேஷமாத்ரி உரிமைகளுக்கு விரோதமில்லையெனின உலக சேஷமத் துக்கான காரியத்தை இந்தியனெவனும் வேண்டாமென எதிர்க்க மாட்டான். நான் இங்கிலாந்தில் இருந்தபோது எவ்விடத்தைப் பார்த்தாலும் இங்கிலீஷ்காரன ஒவ்வொருவனுக்கும் தாய் நாட்டின்மீது அருமையான அபிமானம் இருக்கக் கண்டேன். தாய் நாடாகிய மனோஹரமான இங்கிலாந்தை இங்கிலீஷ்காரன பிதூபூமியென வழங்குகிறான். இவ்வளவு அபிமானம் இருந்தும்

அந்த பேரபிடானிகளில் சிலா லீகு ஆவ் நேஷன்ஸின் அமைப்பிலும், விவகாரங்களிலும் முதன்மையான பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளாதிருக்கவில்லை. அதேமாதிரியாகவே இந்தியர்கள் தாய் நாட்டின் மீது அபிமானம் மிகக் கொள்வதனால் பிற நாட்டு வியவகாரங்களுக்கு விரோதமாகாது.

பிரிட்டிஷாரிடம் மற்றொரு விசேஷமான குணச்சிறப்பு இருக்கின்றது. எதுவும் ஒழுங்காக முறைப்படி அபி விருத்தியாக வேண்டுமென்பதில் அவர்களுக்குப் பிரியமேயல்லாமல், தட்புடலான புரட்சியினால் ஆகக்கூடாது என்பது அவர்கள் கொள்கை. ஒரே அடியில் தலை கீழ்ச் செய்யும் மாறுபாடுகளை அவர்கள் வெறுப்பார்கள். ஒரு சமயத்தில் இங்கிலாந்திலுள்ள நிலக்கரிச் சுரங்கங்களில் வேலை செய்கிறவர்களும் ரெயிலவே ஆட்களும் ஜனங்கள் போக்குவரவுக்கான வண்டி வகையறாக்களில் வேலை செய்கிறவர்களும், இம்மூன்று இலக்கக்காரர்களும், ஒன்று சேர்ந்து, பிறர் பஞ்சாயத்து செய்வதற்கேனும், மத்தியஸ்தம பேசுவதற்கேனும் காததிராமல், சுரங்கக்காரர்கள் கேட்படி செய்ய ஊரா ஒப்புக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு கட்டாக நின்று வேலை நிறுத்தம் செய்தார்களாயினும், ஊரா அப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தத்திற்கு இணங்குவதில்லையெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள். கலகங்கள் நேராமற் காக்கவும், நிலக்கரி முதலான சுரமங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரிடத்திற்குப் போவதற்கு வேண்டிய அனுசூலங்களைச் செய்யவும் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் 'வாலண்டியர்'களாக முன் வந்தார்கள். இப்படி ஜனங்கள் பிடிவாதமாக எதிர்த்து நின்றதனால், ரெயிலவே ஆட்களும் வண்டியாட்களும் பின்னடைந்தார்கள். சுரங்கக்காரர்கள் மாததிரம தனித்து வேலைக்குப் போகாமல் நின்றார்கள். அவர்கள் தீர்மாகப் பலராள வேலைக்குப் போகாமலே போராடினார்கள். கடைசியில், குண்டி காய்ந்தது; அவர்கள் இளகமுற்று ஈனமடைந்த நிலைமையைக் கண்டு சுரங்கச் சொந

தக்காரர்கள் அவர்களைத் திரும்ப வேலையில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு யிகக் கடுமையான ஷரத்துக்களைப் போட்டார்கள். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யத்தொடங்கிய காலத்தில என்ன அனுகூலம் செய்வதாகச் சொன்னார்களோ அந்த அனுகூலங்களைச் செய்ய இப்பொழுது ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோமென்றார்கள். அப்படி ஏழைகளின்மீது அவர்கள் குதிரை ஏறத் தலைப்பட்டபோது, முதலில் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட வார்த்தையையே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஊராரா வற்புறுத்திக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள். இதனால் பிரிட்டிஷாருக்குரிய இனிய நியாய புத்தி வெளிப்படுகின்றது. எந்தக் தேசத்திலேனும் பிரளயம் போன்ற புரட்சிகள் நேராமல் தடுக்கவேண்டுமானால், ஊராருக்கு இந்நியாய புத்தி இருக்கவேண்டும். வேறு இலாக்கா வேலையாட்கள் இவ்வாறு வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது, ஊர் ஜனங்கள் 'வாலண்டி'யராக முன் வந்து அங்கங்கே நிலக்கரி கொண்டு போகவும், சண்டை சச்சரவு கலகங்கள் நேராமற் பந்தோபஸ்து செய்யவும், ஜனங்களுக்கு வேண்டிய அவசியமான மற்ற காரியங்களை நிர்வகிக்கவும் துணை செய்து உழைத்தார்கள். பிரிட்டிஷ் வேலையாட்களின் பெரும பாலாரும் பிரளயப் புரட்சிகளை விருமபுவதிலை; பால்ஷியத்தின் மீதும், பலாத்காரமாக ஜன சமூகத்தின் செய்யப்படும் புரட்சியின் மீதும் அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லை; அவர்களில் ஒரு வகுப்பா மற்றொரு வகுப்பாரோடு முரண்டு சண்டை செய்வார்களென்று நினைப்பதற்கில்லை. ஒருவேளை அப்படிச் சண்டையிடுவதாயிருந்தால், கட்டுத் திட்டங்களுக்குப்பட ஒழுங்கான முறையிலேயே வியவகரிப்பார்கள்; அமமுறைகளாவன பாலிமெண்டு சபை, முனிசிபாலிடி முதலானவைகளில் பிரபலமாகி ஆட்சிக்கொள்ள முயல்வதேயாம்

இப்போது இங்கிலாந்துக்கு மற்றொரு பெரிய சாதனம் இருக்கின்றது அஃதாவது இங்கிலாந்து வாசிகள் எவரும் தமக்

குள்ள மத சம்பந்தமான அபிமானங்களை அரசியல் விபல்களால் களிற் காட்டுவதில்லை. முன்னாளில் இங்கிலீஷ்காரர் இப்போது இந்தியாகளிருப்பதைக் காட்டிலும் மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் மிக்க பொறுமையும் மனோவேகமும் காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அவ் விஷயத்தில் அவ்வளவு ஆக்கிரகம் கொண்டிருந்ததற்கு நியாயமில்லை. ஏனெனில், அவர்களுக்குள்ள வித்தியாசம் எனபது ஒரே மதத்திற்குட்பட்ட வேறு வேறு அபிப்பிராய பேதததினலுண்டான சாகைகளுக்குரியதே யல்லாமல், இந்தியாவில் ஹிந்துக்களுக்கும் முகமம்கியர்களுக்கும் உள்ளது போன்ற மதவித்தியாசமல்ல. ஆனால், இப்போது அந்த நிலைமை இங்கிலாந்தில் முற்றும் மாறிப் போயிற்று

ஆனபோதிலும், அங்கங்கே சிற்சில இடங்களில் போப்பின் ஆதினத்திற்குட்பட்ட ரோமன் கத்தோலிக்குகளையும் யூதர்களையும் வருத்தும் நோக்கம் சிற்சிலருக்கு இருக்கின்றதேயல்லாமல், பொதுவாக ஜனங்களைப்பற்றிப் பேசமிடத்து, மந்திரியாக வந்தவனோ வேறு அதிகார ஸ்தானத்திற்கு வந்தவனோ எந்த மதஸ்தரன் என்றும், அவனுக்கு ஏதாவதொரு மதம் இருக்கின்றதாவென்றும் எவரும் கவலைப்படுவதில்லை. உள்ளபடி பார்த்தால் பிரிட்டிஷ் சாமராஜ்யத்தில் பிரபல அதிகார ஸ்தானங்களைச் சிலகாலமாக வகித்து வந்தவர்களிற சிலர் யூதர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். அந்த யூத ஜாதியையே இங்கிலீஷ்காரர் பல நூற்றாண்டுகளாக மிகக் கோரமாகக் கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது இங்கிலீஷ்காரர் ஒருவனுடைய குண குணங்களைப் பார்க்கிறார்களே யல்லாமல், மதச் சார்பைப் பாப்பதில்லை ஆகையால், எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களானாலும், இங்கிலீஷ்காரர்கள் தேச விரோதிகளாய் இருப்பவர்களோடு கூடிக்கொள்வாரென்னும் பயமே இல்லை. இந்தியாவிலோ கடுமையான மத சம்பந்தமான

பகைகள் இன்னும் இருக்கின்றன. இவ் விஷயத்தில் இங்கிலாந
தைப் பார்த்து நாம் பாடம் படித்துக்கொள்வது நன்றாகும்.

அறிவு சம்பாதிக்க வேண்டுமென்னும் தாகமும், அவ்வறிவை
தேசத்திற்கு உபயோகமான வகையில் விரியோக்கிக் வேண்டு
மென்னும் ஆசையும் இங்கிலீஷ்காரரிடத்து அதிகம். இந்த
விசேஷ லக்ஷணத்தை நாம் பாராட்டவேண்டும். மேலும் மேலும்
அறிவை வளர்க்காமல் அஃது எந்த நிமிஷத்தில் ஒரு நிலையாய் ஓய
கின்றதோ அந்த நிமிஷத்திலேயே இங்கிலாந்தின் பெருமை பெய
லாம் பறந்துபோமென்று இசுக்கிலீஷ்காரர் தெரிந்துகொண்டிருக்க
ிறார்கள். ஆகையால் துரைத்தனத்தாரும் நாட்டுக் குடிகளும்
கலவியையும் ஆராய்ச்சியையும் ஆதரித்து வளர்க்கிறார்கள் ஆரா
ய்ச்சித் துறையில் பயன்களைப் பரீக்ஷித்துப் பாரக்கும் விஷயத்தில்
இங்கிலீஷ்காரன் எவ்வளவு பணம் நஷ்டமானாலும் ஆகட்டும்,
பணம் போனாலும் போகட்டும், என்று துணிந்து இறங்குகிறான்;
பெரும் பணம் செலவிட்டுச் செய்யும் ஆகாச விமானங்களும் ஆழி-
மூழ்கிகளும் (Sub-marines) எத்தனையோ உடைந்து அழிந்து
போகும்; அதனால் எத்தனை நஷ்டம் விளையும் எனபதை முதலி
லேயே எண்ணிப் பார்த்து, அவ்வளவு நஷ்டத்தையும் சந்தோஷ
மாக மேற்கொள்ள இங்கிலீஷ்காரன் சித்தமாயிருக்கிறான். இம்
மைப் பயன்களில் அதிக நாட்டில்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிற
இந்தியன் அவ்வளவு உற்சாகம் மேற்கொள்ளமாட்டான். பொரு
ளையும் பிராணனையும் தியஜிக்கும் பெரும் புத்தியை நாமும் மேற்
கொள்ளாவிட்டால் பெரிய காரியம் ஒன்றையும் நாம் கண்டுபிடிக்க-
வும் முடியாது, சாதிகவும் முடியாது. 'ஸ்வவந்திரம்' என்னும் அரண்
மனையைக் கட்டுவதில் உபயோகித்திருக்கிற செங்கல் ஒவ்வொன்றும்
மானிடரத்தம் என்னும் சுண்ணத்தினுற் சோத்து ஒட்டப்பட்டிருக்க
ிறது என்று சொல்வார்கள். அந்த வாதத்தை மிகச் சரியானது,
உண்மையானது, அழகானது. ரேடியம் என்னும் புதியலோஹத்தை

பும்அதன் கதி முதலான அநேகவிஷயங்களையும் கண்டுபிடிக்குமன வில், எத்தனையோ நல்ல ஆத்மாக்களுக்கு அவகச் சேதங்கள் நேர்ந்தன, எத்தனையோ கலைஞர்கள் பிராணனை இழந்தார்கள், ஆகாச விமானம் ஏறபடுவதற்குமுன், எத்தனையோ போ உயிரிழந்தார்கள்; ஜன சமூக சமபந்தமாகவும், பொருளாதார வியவகார சம்பந்தமாகவும், அரசியல் சமபந்தமாகவும், மனோ விருத்தி சம்பந்தமாகவும் ஸ்வதந்திரம் பெறும் பொருடடுக்கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் உழைத்து தம் உயிரையே பலி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில் ஒரு தரகதி வரையில் எல்லா ஜனங்களும் கல்வி கற்க வேண்டுமென்னும் கட்டாயம் உண்டு. அதற்கு மேல் வேண்டியவர்கள் தமக்கு இஷ்டமான துறைகளில் விசேஷ அறிவு பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளும் இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களுடைய தேகாரோக்கியத்தை நிபுணர்களான டாக்டர்கள் அப்போதைக்கப்போது சோதித்துப் பார்த்து, தாவகள் கண்டதோஷங்களை அவர்களின் பெற்றோர்களுக்கு அறிவிக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்கு நோய் ஏதேனும் குறிக்கப்பட்டிருந்தால் பெற்றோர்கள் அவர்களுக்கு வைத்திய சிகிச்சை செயவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஊரமைப்பு விதையில் தேர்ந்தவர்களைக்கொண்டு நகரங்களுக்குச் சுற்றுப்புறத்தில் சிறு சிறு பேட்டைகளை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். நகர வாஸகங்களுக்கு நல்ல காற்று உதவுமாறு அழகிய நந்தவனங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த நந்தவனங்களே நகரங்களின் சுவாஸகோசம் எனத் தரும். மேஹ்ரோகம் முதலான வியாதிகளையும், அவைகளின் வியாபகத்தையும், காரணத்தையும், தடுக்கும் வகைகளையும் தீர்க்கும் வகைகளையும் பற்றி விசாரித்து 'ரிபோர்ட்டு' செய்வதற்காகக் கமிட்டிகளை அப்போதைக்கப்போது நியமிக்கிறார்கள். வியாபாரத்தை வளர்ப்பதற்கும், வஸதுகளை உண்டாக்குவதற்கும், நாட்டுக் கைத்தொழில்களை வளர்ப்பதற்கும் வேண்டிய வழி வகைகளை ஆலோசிப்பதற்

காகக் 'கமிட்டி'களை நியமிக்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலுள்ளவர்கள் பெருமபாலார் தம் நாட்டிற் செய்யப்பட்ட பண்டங்களுையே வாங்குகிறார்களல்லாமல், அவைகளைப்போல நன்றாகவும் அவைகளைக் காட்டிலும் மலிவாகவும் இருக்கிற பிற நாட்டுப் பண்டங்களை வாங்குவதில்லை. ஆனால், இந்தியாகளைப்போல இப்படி ஸ்வதேசாபிமானம் கொண்டாடுகிறோமென்று பலர் அறியப்பறையறைவதில்லை. சாமராஜ்யத்தின் எந்த மூலையிலிருக்கிற இங்கிலீஷ்காரனும் தனக்கு வேண்டிய ஆடைகளை இங்கிலாந்திலுள்ள கடைகளுக்கு எழுதி வரவழைத்துக்கொள்கிறான். 'பிரிட்டிஷ் பண்டங்களை சிறந்தவை' என்னும் ஒரு முத்திரை போஸ்டாபீசு மூலமாகச் செல்லுகிற கடிதங்களின்மீது போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த முத்திரையினால் பிறருக்கு மனஸ்தாபம் உண்டாகக்கூடுமெனக் கருதித் தந்திரமாக அதை யொழித்துவிட்டார்கள். ஆனபோதிலும், அந்தக் கொள்கையை இங்கிலீஷ்காரரெல்லாரும் மறக்காமல் தம் முனத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு அதன்படி நடக்கிறார்கள், தம் அக்கம் பக்கத்திலுள்ள அந்நியருக்கு அந்தக் கொள்கையை வேண்டினாலும் வேண்டாவிட்டாலும் எப்போதும் போதிக்கிறார்கள். இவையெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மேலான காரியம் ஒன்று உண்டு. அஃது என்னவெனில், கலவி கற்பிப்பதில் தோந்த கைக்காரர்கள் கலவிச் சாலைகள் எப்படி நடக்கின்றனவென்று அப்போதைக்கப்போது போய்ப் பார்த்து, அருமையான மாறுபாடுகள் சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் செய்யும் 'ரிபோட்டு'களை ஊர் ஊராகக் ஆவலுடன் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள், நாள்தோறும் அதிகப் படிப்பாளிகளாகிறார்கள், வளமை அடைகிறார்கள், பலம் பெறுகிறார்கள், தங்கள் ராஜ்யத்தைப்பற்றி அபிமானத்தோடு ஜனங்கள் பெருமைபாராட்டிக் கொள்கிறார்கள், தங்களுடைய குடிததன் முறைக்கான நீதி நியமங்களினால் தங்கள் ராஜ்யத்தைக் கீழ்மமாகக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு இங்கி

லாந்து மஹாதாகவும் பிரபலமாகவும் இருப்பது ஏனெனில், அந்த ஜனங்களுக்குள்ள நகர வாணி நீதி நியமங்களைவிடலேயாம். அவர்களுக்குள்ள குடித்தனமுறை கெட்டுப்போகுமென்று நினைப்பதற்கில்லை. ஒருவேளை அந்த முறை ஒழியுமானால், அப்போதே அதற்குள்ள போர்ப்பலமும் அரசியற்பிரபலமும் ஒழிந்து போய் சுருக்கிச் சொல்லின் இங்கிலாந்தின் பிரபலம் அதன் போர் வீரர்களின் மீதும் விமானிகளின் மீதும், கப்பலாட்களின் மீதும் சார்ந்திருக்கவில்லை, அதன் குடிகளின்மீதே சார்ந்திருக்கின்றது.

அத்தியாயம் 25

இங்கிலாந்தும் இந்தியாவும்

கற்கவேண்டியதும் கற்பிக்க வேண்டியதும்.

இந்தியாவுக்கு மேனாடு கற்பிக்கத்தக்க பாடங்கள் எவையெனும் உண்டோ, இந்தியாவினின்று அது கற்றுக்கொள்ளத்தக்க பாடம் எவையெனும் உண்டோ? இதைப்போன்ற புத்தகத்தின் இறுதியில் இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடையளித்தல் தகுதியாகும். ஆனால் அவ்விடைகள் ஏற்றதா தாழ்வுடையனவா யிருக்கும் என்பது திண்ணம். விவகார நீதியாகப் பேசுகையில், சீழ்நாட்டு லக்ஷணங்களைக் குறிப்பதற்கு இந்தியாவையும், மேனாட்டு லக்ஷணங்களைக் குறிப்பதற்கு இங்கிலாந்தையும் நமதுவாக வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மேனாட்டார் சிலர் தங்களிடமிருந்து நாம் என்னென்ன விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அப்போதைக்கப் போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்விஷயங்களாவன:- கபட மினமை, சகோதரத்வம், ஸ்திரீ புருஷ சங்கம நீதி நியமம்,

குருட்டு நம்பிக்கையில்லாத உண்மையான சமயக் கொள்கை, கலைஞர்ப் பயிற்சி தேக பலத்தினாலும் மனோ பலத்தினாலும் தாம் பலத்தினாலும் உண்டாகத்தக்க தைரியம், எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் அன்பு, உழைப்பின் உயர்வு, நன்மையே வாய்க்குமென்னும் திடப்பததி, உலக முழுவதையும் சீர்திருத்த வேண்டுமென்னும் தீவிர சங்கற்பம் என்பனவாம். இத்தனையும் அவர்களிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதேயென நிதான சித்தத்தோடு விசாரித்துப் பாரப்போம்.

கபடமின்மையையும் உண்மையான நடவடிக்கையையும் கீழ்நாட்டாருக்கு மேல நாட்டா கற்பிக்க வேண்டுமென்று எவனும் திடமாகச் சாதிக்க முடியாது. இந்தியாவிலுள்ள கிராமத் தொண்டார்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்குச் சுமார் ஆறு ரூபாய்; அவர்களுக்குப் பெனஷன் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட அற்ப வேலைக்காரர்களிடம் ஆயிரக் கணக்கான சாக்கார பணத்தை ஒப்பித்துக்காடு மேடுகளின் வழியாகப் போய் சாக்காசு கஜாக்களிறுச் சோப்பிக்கச் செய்கிறார்கள். அவர்களில் எவனாவது பணத்தை மோசம் செய்தானென்று கேள்விப்பட்டதே யில்லை. அதேமாதிரியாக அஞ்சலோடிகளுக்கும் தபாற்காரர்களுக்கும் சம்பளத் தொகை மிக தரித்திரம். அப்படிப்பட்டவர்களிடம் தூற்றுக்கணக்கான பெறும்திப்புள்ள மணியாடாக்ளையும் வி.பி. பாசல்களையும் நாள்தோறும் நம்பி ஒப்பித்து வருகிறார்கள். அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் மிக உண்மையாக நிறைவேற்றுவதைக் கண்டு எத்தனையோ இங்கிலீஷ் அதிகாரிகள் வியந்து ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள பரம ஏழைகளில் படிப்பறியாத பரம மூடாகளில் இவர்கள் சிலராவா. இப்படிப்பட்ட சத்திய சீலத்திலும், நேர்மையான நடக்கையிலும் மேனாட்டா எவரும் இந்தியர்களைத் தோற்கடிக்க முடியாது. இந்த சத்திய சீலம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தியாவில் ஏற்பட்டபின் உண்டான

தனது. தாங்கள் இங்கே வருவதற்கு முன்னால் வழங்கிக்கொண்டிருந்த ஏற்பாட்டையே பிரிடிஷார் கைக்கொண்டார்கள்.

வர்த்தக விஷயத்தில் மேனாடாருடைய சத்தியசீலம் இந்தியாவிலுள்ளதைக் காட்டிலும் அதிகமென்று சொல்லக்கூடும். 'வர்த்தகம் துரோக சிந்தனம்' என்னும் ஒரு பழ மொழி உண்டு. அது நிறை, மேற்றிசையிலுள்ள எல்லா நாடுகளிலுமே வர்த்தக சத்தியம் அவ்வளவு அதிகமாயில்லை. மற்றவர்கள் விற்கும் விலையையும் சாமான்களின் தன்மையையும் எண்ணிப் பாப்போமானால், இந்நாளில் இங்கிலாந்திலும் ஜாமனியிலும் வர்த்தக சத்தியம் அதிகமாகவே இருக்கின்றது. ஆனால், மேனாடுகளில் பெரிய பெரிய மோசனங்கள் செய்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட மோசனங்கள் H. G. வெல்லஸ் என்பவரால் எழுதிய டோனோ பங்கே (Tono Bungay) என்னும் நாவலில் தூற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மோசனங்களை எண்ணிப்பார்க்கும்போது மேனாட்டு வர்த்தக நிலயங்களின் சத்தியத்தைப்புகழ்ந்து கூற நாம் பின்வாங்க வேண்டியதாகும் அதோடு கூட இங்கிலாந்திலும் சில சமயங்களில் ஆளுகருத் தகுந்தபடி வேறு வேறு விலைகள் வைத்து விற்கிறார்களென்பதையும், பிரான்ஸிலும் இததலியிலுமுள்ள வர்த்தகர்கள் இந்தியாவிலிருப்பது போலக் கூசாமல் மோசம் செய்கிறார்களென்பதையும் சொத்து எண்ணிப் பாருங்கள். இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும்போது, 'வர்த்தகம் பொருளிட்டவேண்டுமானால் பொய் சொலலியே தீர வேண்டும்' என்று சொல்லிய கீர்வாணக்கவிபின் வாக்கியம் சரியே என்று நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் இதை எண்ணியே 'வர்த்தகம் துரோக சிந்தனம்' என்னும் மேற் சொல்லிய வட மொழி வழக்கு ஏற்பட்டது வர்த்தகங்கள் தங்கள் சரக்கை விற்பதற்குப் பொய் சொல்லாமலிருக்கிற தேசம் உலகத்தில் ஏதேனுமொன்று உளதோ? பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படுகிற பிரகடனங்கள் பெரும்பாலும் எழுத்து மூலமாகச் சொல்லும் வெட்கக்கேடான

புளுகுகளேயல்லவா? இப்போது சிறிது காலமாக இங்கிலீஷ் வாததகர்களும், ஜெர்மன் வர்த்தகர்களும் தாங்கள் முதன் முதலில் காட்டுகிற மாதிரிச் சரகுகளையே செய்யவும், வாங்குகிற வர்கள் எல்லாத் தரத்தாருக்கும் பெருமபாலும் ஒரே மாதிரியான விலை விதிக்கவும் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களேயென்று சொல்வார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்வது தன்னயத்தின் பொருட்டேயல்லாமல், சத்தியத்தின் மேலுள்ள அபிமானத்தினாலல்ல. அப்படிச் செய்யாவிட்டால் வியாபாரம் கெட்டுப் போகிறதெனத் தெரிந்து, அவர்கள் நேர்வழியைக் கைக்கொள்ள முயலவது புத்திசாஸ்த்தனம். மேலாண்டு ராஜ்ய வியவகார தந்திரிகள் புளுகுகிற புளுகுகளுக்கு எல்லையுமில்லை, ஈடுமில்லை. அவ்வளவு கோரமான பொய்கள் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். பிறருக்குச் சத்திய புத்தி கற்பிக்கத்தக்கவர்கள் மேலாட்டார் அல்ல வென்பதற்கு இவை அதிகப்படியான சாஷியங்களாம். ராஜ்ய வியவகாரங்களிற் பொய் பேசுவது அவர்களுக்குச் சாவ சாமானிய மாயிருக்கின்றது. உதாரணமாக, ஊரில் ஒரு வதந்தி கிளம்பியிருக்கிறதெனின், அதைச் சர்க்கார வியவகார முறையில் பொய் என்று மறுக்கிறார்கள். அந்த மறுப்பு வெறும் மறுப்பாகவே இருக்கலாம், அல்லது, அஃது உண்மையன்று என்று சொல்வது போலவும் இருக்கலாம். அப்படியிருந்தபோதிலும், அந்த வார்த்தையில் அதிக நம்பிக்கை வைப்பதற்கில்லை. அது நம்பிக்கையான வார்த்தையென்று பொருள் படாது இங்கிலீஷ்காரர் பலரை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பித் தம் தாய்நாட்டின் நன்மையைக் கருதி அநேக பொய் வார்த்தைகளைப் பேசச் செய்கிறார்கள் அவர்கள் வெளியூர்களுக்கு வந்து சொல்கிற வார்த்தைகளில் எவ்வளவு உண்மை இருக்கின்றதோ அவ்வளவு உண்மை அந்தச் சர்க்கார அறிக்கைக்குமே இருக்கின்றது. இப்படி வெளியூர்களில் இங்கிலாந்தின் நன்மையின் பொருட்டுப் பொய் புளுகுவதற்காக

அனுப்பப்படுகிறவர்களை 'யோக்கியர்கள்' என்று பெரிய நூலாசிரியர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். சததியமான நடவடிக்கை நமக்குக் கற்பிப்பதற்காக முன்வருகிற அந்த மேனாட்டார் அந்தக் காரியம் செய்வதற்கு ஏற்ற யோக்கியதை இல்லாதவர்களென்பதற்கு இன்னும் அதிக சாட்சியம் வேண்டுமானால், கடந்த ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தில் இருந்தததாரும் முக்கிய காரியமாக மேற்கொண்டு பரப்பிய பொய்க் கூற்றுக்களே போதும். கடந்த விஷயமொன்றைச் சொல்வேனாக. நான் இங்கிலாந்திலிருந்த காலத்தில், ஜனங்கள் அமைதியும் சேஷமமும் வாய்ந்திருக்கும் பொருட்டு நல்லெண்ணத்தோடு பொய்கள் சொல்வது அவசியம், அந்தப் பொய்களினால் மிக்க நன்மை விளையும் என்று தெய்வ சக்திவாய்ந்த நல்ல படிப்பாளி ஒருவர் அங்கிலாந்திலிருந்து வியாஸங்கள் எழுதினார். அந்த எழுத்தில் தாம் சொல்வது சரியெனவும் ஒருவாறு காட்டினார். உன் மனைவி நெடுங்காலமாக நோய்ப்பட்டுக் கிடக்கிறாளெனக் கொள். அவளைக் கவனித்துப் பராமரித்து நீ சலித்திருக்கும் சமயத்தில் அவள் உன்னைப் பார்த்து 'என் அனபே! உமக்கு நான் தீராத பெருந் கஷ்டம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்' என்று சொல்கிறாள். அப்போது நீ 'எனக்கு இஃது ஒரு கஷ்டமும் இல்லை ஆறியிரே! உன்னன்னை இருந்து உனக்கு வேண்டிய உபகாரம் செய்வதனால் எனக்குண்டாகும் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையிலை' என்று பட்டவாததனமான ஒரு பொய்யைச் சொல்லி உலர்ந்து ஓடுகிய அவளது உதடுகளில் ஒரு புன்சிரிப்பு உண்டாகுவது எவ்வளவு பெருமையாயும் தகுதியாயும் இருக்கும்? அப்படியல்லாது 'ஆம், நீ சொல்வது சரியே. உனனால் எனக்கு உண்டாகிற தொல்லையும் துன்பமும் மிக அதிகம். நீ நோயினின்று விடுபட்டுத் தேறவேண்டும். அல்லது இறந்தாவது ஒழியவேண்டும்' என்று நீ உன் மனத்திலுள்ள உண்மையான எண்ணத்தை இரக்கமின்றி வெளியிடுவது எவ்வளவு கோரமாக

யிருக்கும்? அதுபோலவே அயலானுடைய கால் கட்டை விரலை நீ தற்செயலாக மிதித்துவிட்டு, அப்படி மிதித்து விட்டோமென்று நீ வக்கிர புத்தியால் மகிழ்ச்சியடைந்த போதிலும், ஒருவருக கொருவா சமாதானமாக இருக்கும்பொருட்டு 'ஓ அட்டா தெரியாமல் மிதித்து விட்டேன், அதற்காக மிக வருந்தப்படுகிறேன்' என்று சொல்வது நன்றேயல்லாமல், 'மிதித்தது எனக்குக் கடுந்திருபதியாயிருக்கிறது' என்று வீரம் பேசுவது நன்மையன்று. நீ தன காலை மிதித்ததனால் உளஞ்சூழ் சந்தோஷப்படுகிறாயென்று அவ்வயலான் ஊகமாய அனுமானித்தபோதிலும், நீ சொல்லிய நல்லெண்ணப் பொய்வாததைக்குப் பதிலாக 'ஓ அது பரவாயில்லை' என்று மறறொரு வெள்ளைப் பொய் பேசுவதே நன்றல்லாமல், 'போக்கிரிப் பயலே, என காலை மிதித்துவிட்டுக் களி கொள்கிறாயா? இதோ உன் தலைபிற குடங்கிறேன்' என உண்மை உரைப்பது நன்றல்ல. அப்படியிருக்க, மேனாட்டின சார்பாக எவ்வளவு சொல்லியபோதிலும், அசத்தியவாதம் அவசியமென்று பிரஸங்கிக்கிற ஜாதியார் சத்தியவாததன்ம போதிப்பதற்கு உரிய அதிகாரிகளல்ல.

‘சத்தியமே உததம உபாயம்’ (Honesty is the best policy) எனனும பழமொழி இங்கிலீஷில் வழங்குகின்றது. அது மேனாட்டாருடைய வழக்க ஒழுக்கங்களை நன்றாக விளக்குகின்றது எனச் சொல்லலாம். மேனாட்டு வாதத்காக்கள் உண்மையாக வியவகரிப்பது சத்தியத்தினமீது அவர்களுக்கான ஆசையினாலன்று. சத்தியமாக நடக்கவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய கொள்கையல்ல, திரவியம் தேடுவதற்கு அது நல்ல உபாயம் என அவர்கள் மதிக்கிறார்கள் என்பது தெரிகின்றது. விரோதமான எண்ணத்தோடு நான் சொல்கிறேனென்று நினைக்கவேண்டாம். மேனாடுகளைக் காட்டிலும் இந்நியாவேனும் வேறு எந்தத் தேசமேனும் சத்தியத்திற் சிறந்ததென்றாவது, அவர்களுக்கு சத்தியம் போதிக்கத்தக்கவர்களென

றாவது நான் நினைக்கவில்லை, அப்படிச் சொல்லவும் வரவில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம் என்னவெனில், இந்த முக்கியமான அமிசத்தில அவர்கள் நமமைக காட்டிலும் மேம்பட்டவாகளல்ல. நமக்கு அவர்கள் சத்தியம் கறபிக்கலாகாது எனபதேயாம். மேனாட்டாருடைய வாக்ருதுதிசசீட்டுக்கு ஒப்பாகும் என்று சொல்வதும், கீழ நாட்டா சொல்வதெல்லாம் மோசம், செய்வதெல்லாம் மோசம் என்று வாயச சுளுவாக ஏசுவதும் வாசால் வீச்சுகளேயல்லாமல், அந்த வாததைகளேக கேட்டு நம்பி எவரும் ஏமாறலாகாது. கொஞ்சம் உண்மையோடு இங்கிலீஷ்காரன் ஒரு கச்சி மாதிரிம பேசுவதற்காகும். அஃது என்னவெனில் இன்னாளில் இங்கிலாந்தில் கைக்கூலி வாங்கி ஓராறு செய்வது குறைவாயிருக்கிறதென்றும், அதைக்காட்டிலும் இந்தியாவில் இப்போது கொஞ்சம் அதிக மாயிருக்கிறதென்றும் சொல்வதற்காகும். இங்கிலாந்தில் கீழத்தா உத்தியோகஸ்தாக்கள் முக்கியமாக, போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள் இந்தியாவில் அதே உத்தியோகங்களில் இருக்கிறவர்களைக் காட்டிலும் லஞ்சம் வாங்குவது குறைவு என்று நான் நிஜமாக ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவெனில், இந்தியாவில் அந்த உத்தியோகஸ்தாக்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளம் மிக மிகச் சொற்பமாயிருப்பதேயாம். இந்தியாவிலுள்ள போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்க் காட்டிலும் லண்டனிலுள்ள கான்ஸ்டேபிள் 15 மடங்கு அதிகமான சம்பளம் வாங்குகிறான். அங்கே பணத்தின் பெருமதி அதிகம், வாழ்க்கைச் செலவு அதிகம் எனனும் காரணத்தினால் சிறிது மட்டும் தள்ளிப் பாரப்போமானாலும், இந்தியக் கான்ஸ்டேபிள்க் காட்டிலும் இங்கிலீஷ் கான்ஸ்டேபிள் ஏறக்குறைய மூன்று மடங்கு அதிகச் சம்பளம் பெறுகிறான் எனபதாகும். இந்தியாவில் இப்பொழுது கொடுக்கிற சம்பளத்தைக் காட்டிலும் மூன்று மடங்கு கொடுத்து ஒழுங்காக நடக்கவேண்டுமென வற்புறுத்தினால் நல்ல யோக்கியதைபுள்ள

படிப்பாளிகள் அந்த வேலைகளுக்கு வருவார்கள். அவர்கள் இங்கிலாந்து கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு எந்த விதத்திலும் ஈடாயிருப்பார்கள் அதே வாததை சொற்பச சம்பளம் வாங்குகிற குமாஸ்தாக்களுக்கும், வேறு கீழ்தர வேலைகாரர்களுக்கும் சொல்லலாம். வயிறுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுத்தால் சத்தியப் பிரவர்த்தனையில் வேறு எந்தத் தேசத்தாருக்கும் எந்தக் குலத்தாருக்கும் இந்தியன் பின்னிடமாட்டான்.

அமெரிக்காவிலுள்ள ஐக்கிய மாகாணங்களில் இரண்டு க்குதிகள் தலைப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒரு திறத்தார பிரஜா-பிரபுத்துவ வாதிகள்; பிரஜைகள் தம் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந் தெடுத்துப் பஞ்சாயத்தாராகக் அவர்களைக்கொண்டு பரிபாலனம் நடப்பித்தாலும், பூரணதிகாரம் பிரஜைகளுக்கே உரியதென்பது இவர்களுடைய மதம்; இது பஞ்சாயத்து (Democrat) முறையாகும். மற்றொரு க்குதியார் குடிகளின் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந் தெடுத்து ராஜ பதவியென்று சொல்லாவிட்டாலும், அந்தப் பிரதிநிதிகளுக்கே ஸர்வாதிகாரமும் கொடுத்துப் பரிபாலனம் நடப்பிக்க வேண்டும் எனபார்கள்.

இது ரிபபளிகன் (Republican) அல்லது அதிபாஸ்தபாலன முறையாகும். இவ்விருண்டும் குடியரசு முறைகளே யானாலும், ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசம் இருக்கின்றது. இலெகஷன காலத்தில் டெமோகிராட் க்குதியாரும் ரிபப்ளிக க்குதியாரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வோட்டுகள் பிடித்துப் பரிபாலனதிகாரம் பெற முயலுகிறார்கள். ஒருக்குதியார் வெற்றி பெற்று அதிகாரம் பெறு மளவில தமக்கு இஷ்டமானவரைப் பிரஸிடெண்டு (President) ஆக்குகிறார். இப்படிப் புதிய பாலனாதிபாஸ்தகர் ஏற்படும் போது அவர் அதற்கு முன்னாட்சியில் உத்தியோகம் வகித்திருந்த கவான்கள், நீதிபதிகள், சாக்கார் வக்கீல்கள், ஜில்லா வக்கீல்கள் மற்றுமுள்ள பெரிய உத்தியோகஸகர்கள் ஆகிய இவர்க

ளெல்லாரையும் உததியோகத்தினின்றும் நீக்கித் தமக்கு வேண்டிய ஆட்களை அந்த அதிகார ஸ்தானங்களுக்கு நியமிக்க சட்டப்படி உரிமை வாயந்தவராவர்.

இதனால் இலெக்ஷன காலங்களில் தாம் வெற்றி பெற்றால் இன்ன உததியோகாதிகாரம் கொடுப்போம் என்று சொல்லிச் செலவாகுள்ளவர்களுக்கு வாக்களித்து, அவர்கள் மூலமாக வோட்டுகளைச் சம்பாதிப்பவர்கள் அவர்களுடைய உதவியினால் அந்தக் கஷ்டியார் இலெக்ஷனில் வெற்றிப் பெற்றால், வாக்களித்த படி அவர்களுக்கு அந்தந்த அதிகார ஸ்தானங்களைக் கொடுப்பார்கள், இது லண்டன் முறை. இஃது அப்போதைக்கப்போது நடந்து வருகிற கொள்ளை அல்லது கைக்கூலி எனத்தரும்; ஏனெனில், அந்தப் பெரிய உததியோகங்கள் பெறுகிறவர்கள் பெரும்பாலான அந்த ஸ்தானத்திற்கேற்ற யோக்கியதை வாய்ந்தவர்களாயிருப்பதில்லை, வோட்டுக் கொடுத்தவர்களாகவும், பிறரைக் கொண்டு வோட்டுக் கொடுப்பித்தவர்களாகவும் இருப்பார்களேயல்லாமல், ஸத்தியப் பிரவாதத்தனைக்காகவும் திறமைக்காகவும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களல்ல. சாமானியமாக இந்த அயோக்கியர்கள் தூமமாகக் கூட்டக் காரர்களோடு உறவுகொண்டு அவர்களிடம் தாராளமாகவும் முறை முறையாகவும் லஞ்சம் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தூமமாகக் கோஷ்டிகள் ஆல்காபோன் (Alcapone) எனபன போனறவை அந்நாட்டில் இருக்கின்றன. சுததசித்த முடையவர்களைப் பெயா படைத்த அமெரிக்காக்களுடைய மனச் சாட்சியும் கெட்டு இப்படிப்பட்ட விபரீதமான தெளாஜன்யம் நடைபெறும் காலத்தில் ஸம்ஸ்தானங்களுக்கு கவானாகளாயிருப்பவர்களையும் நீதிபதிகளாயிருப்பவர்களையும் கூட ஒழித்து விடுகிறார்கள். இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பரிபாலனத்தில எங்கேனும் ஒவ்வோரிடத்தில தெளாஜன்யம் நடந்ததேபாதினும், மேற சொல்லியது போன்ற லண்டன் முறைக் கொள்ளை இல்லை.

பிரான்ஸிலும் இததலியிலுமுள்ள கீழ்தர ஸர்க்கார வேலைக் காராகள இந்நாட்டில் அதே அநதஸ்திலுள்ளவாகளைக் காட்டிலும் சிறந்தவாகளாகத் தோன்றவில்லை எனபதையும் நான் சொல்ல வேண்டும். இந்தியாவில் பணியாட்களாயிருக்கிற பிழன்கள் ‘பக்ஷீஷ்’ கேட்கிறார்களென்று சொல்லுகிறோமே மேனடுகளில் உள்ள அந்த வேலைக்காரர்கள் ‘இனம்’ கேட்கிறார்கள், இனம் எவ்வளவு கொடுத்தாலும் அவர்கள் திருபதியடைவதில்லை இங்கி லாந்திற் கொள்வப பட்டப்பெயர்களும், போர்ப்படையில் ஆபீஸா உததியோகங்களும் பரிதானங் கொடுத்துப் பெற முடியுமல்லவா? என்று எனது நண்பர்கள் சிலர் என்னைக்கேட்டதுண்டு. இங்கிலாந தில் நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் ஐரோப்பிய மகா யுத்தத் திற்குப் பிறகு போர்ப் படையில் ஆபீஸா உததியோகங்களை லஞ்சம் கொடுத்துப் பெறுவது அருமையென்றும், ஆனால், கொள்வப பட்டங்களை அப்படிப்பெறுவது இன்னும் தாராள மாகவே நடந்து வருகிறதென்றும் தெரிந்தது. புத்திசாலியான இங்கிலீஷ் நண்பனொருவன் “இந்த ஊழல்கள் இருக்கின்றன வென்பது உண்மையே. ஆனால்; நான் அதற்கு ஒரு சமாதானம் சொல்லவேண்டும். எங்களுக்கும் பல கஷ்டிகள் இருக்கின்றன. ராஜ்ய பரிபாலனம் பிரபல கஷ்டியா கையில் இருக்கும். அநதநத கஷ்டிக் காராக்களுக்கும் பணம் வேண்டியிருக்கிறது பட்டப் பெயா படைப்ப தற்காக முட்டாள்கள் பெருந்தொகைப் பணங்கள் கொடுக்க விரும்பி முன் வருகிறார்கள். சுததமாயும் யோக்கியமாயும் இருக்கப்பட அதிகாரிகள் அநதப் பணத்தை வாங்கிக்கொள்வதற்காக அவர்களை நிரந்திப்பானேன்? அதற்கு நியாயம் அதுவே எனத் தோன்றுகிறது. இந்தப் பணத்தில் ஒரு காசு கூட அவர்கள் சொந்தசெல்விற்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லை நோமையான கணக்குகள் கிரமமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குகளை மந்திரி கணத்தாரேனும் எதிர்க்கக்ஷித தலைவரேனும் சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்-

ஆதலால், அது தன்னயத்தின் பொருட்டு வாங்கின கைக் கூலி யென்று சொல்வதற்காகாது.

போரப்படையில் கமிஷன உத்தியோகங்கள் பெறுவதற்குப் பரிதானம் கொடுக்கும் கெட்ட வழக்கமநியாய நடந்து கொண்டிருந்ததற்கும் ஒரு சமாதானம் உண்டு. போர்ப்படை உத்தியோகஸ்தாக்கள் தங்களுக்கு வருகிற மாதச சம்பளத்தைக் காட்டிலும் அதிகப் பணம் செலவிட வேண்டியிருக்கிறதென்பது உமக்குத் தெரியுமே உத்தியோகம் வேண்டுமென்று வருகிறவர்களிடம் பணங்கேட்பது ஏனெனின, அவர்களுக்கு பணம் செலவிடும் சக்தி போதுமான அளவு இருக்கிறதா எனத்தெரிந்து கொள்வதற்காகும். அதுவல்லாமல், அவன் உத்தியோகம் பெற்றதைப் பாராட்டி, அந்தப் பட்டாளத்தாருக்கு விருந்தளிப்பதற்கே அந்தப் பணத்தை உபயோகிப்பது வழக்கம். அந்த விஷயத்தில் மெஸானிக் (Masonic) சொஸைட்டியில் சேர விரும்புகிறவனிடம் பிரவேசப் பணம் வாங்குவதற்கு அது ஒப்பாகும். இப்படிப் பரிதானங்களை வாங்குவது நியாயமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை; ஏன் வாங்குகிறார்களென்று சமாதானம் சொல்லவே முன் வந்தேன் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்” என்று எனக்குச் சொன்னான்.

மேனாடாரிடம் சகோதரத் தன்மை பாராட்டும் நற்குணம் இருக்கிறதென்பார்கள். தங்கள் ஜாதியாருக்குள்ளேயே அவர்கள் சகோதரத் தன்மை காட்டுகிறார்களெயொழிய மற்றவர்களிடத்து அவர்களுக்கு அந்தப் பாவனை இல்லை. ஆகையால், அஃது உண்மையான சகோதரப் பான்மை அன்று. இயேசு கிறிஸ்துவும், கௌதம் புத்தரும் உலகத்திலுள்ளவர்களெல்லாரையும் சகோதரர்களாகப் பாவித்து அன்பு பூண்டு ஒழுக் வேண்டுமென்று போதித்தார்கள். அவர்களைப்போன்ற மஹான ஒருவனேனும் மேனாட்டில் இதுவரையிற பிறக்கவில்லை. மேனாட்டுப் தேசிய ஜாதியாருக்குள்ளே உண்மையான சகோதரத்வம் இருக்கின்றது. அப்படிப்

பட்ட சகோதரதவம் நானு மதங்களும நானு ஜாதிகளும உள்ள இந்தியாவில் இல்லை.

மிதபோகமும் ஸ்திரீ ஸங்கம விஷயத்தில் நியமமும் இந்நி யர்களுக்கிருக்க வேண்டுமென்று போதிகக மேனாட்டார் சிலர் முன் வருகிறார்கள். நம நாட்டா ஸ்திரீ சுகத்திலேயே மூழ்கி இருக்கிறார்களென்று அவர்கள் குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள் பிரம்ம-சரியமே சிறந்ததெனப் போதித்த இந்நாட்டினமீது இப்படிப் பட்ட குற்றஞ் சாட்டுவது விபரீதமான விஷயமாக இருக்கின்றது. ஆனால், ஐயோ, அப்படி குற்றஞ்சாட்டுவது முற்றும் பொய் யன்று. காமத்தை அதிகரிப்பதற்காகப் புதிய புதிய மருந்துகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு நம நாட்டு வைத்தியர்கள் தம் அருமையான வாழ்நாட்களைக் கழிக்கிறார்கள்; பலவகையான தாதுபுஷ்டி மருந்து களை விளம்பரப்படுத்துவதற்கு நமது வர்த்தமானப் பத்திரிகைகள் வேண்டிய இடம் கொடுக்கின்றன; அப்படிப்பட்ட காம வியவ காரங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிற தூமராகர்களுக்கு நமது நாட் டுப் பிரமுகர்கள் சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுக்கிறார்கள்; நமது புஸ்தக வியாபாரிகள் எல்லாவிதமான அசப்பிய புஸ்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் படங்களையும் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு விற பனை செய்கிறார்கள்; இவையெல்லாம் போகட்டுமென்றாலும் நமது ஆலயச் சுவர்களிலும், கோபுரங்களிலும், தோகளிலும் விகாரமான பிரதிமைகளைச் செதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் இஃது எல்லாவற றினும் கோரம். இவைகளையெல்லாம் பாரக்கும்போது காமத தீயை வளரக்கூடாது என்று காம தகனம் செய்யவேண்டுமென னும் கொள்கை வாய்ந்த விழா நடத்துகிற இந்ந தேசம் இவவு ளவு இழிவுபட்டுப் போயிற்றேயென இந்தியனெவனும் வெட்கித் தலை குனியவேண்டியதாகும்.

இந்தியாவைப்பற்றி இப்படிச் சொல்லியதனால், மேனாடு இத் தினும் நன்றாயிருக்கிற தென்பதல்ல. மேனாட்டா இந்தியர்களைப்

போல, காமாவேசங்காட்டிக கூச்சலிடாதிருப்பது ஏனோவெனின், அவர்கள் காமபோகத்தில் மூழ்கித் திளைத்துத் தெவிட்டிப் போயிருக்கிறார்கள். இந்தியர்களுடைய காமம் கத்தலோடு சரி; மேனாட்டார் ஸ்திரீகளோடு சேர்ந்து நடிப்பது முதலான வேறு பல வகைகளைக் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேனாட்டார் ஸ்திரீகளோடு கலந்து குலவுவதனால், அவர்களுக்குக் காமம் தணிந்துபோகிறது, காம விஷயமாக அவர்கள் வாய்விட்டு அலறு வதில்லை; இந்தியர்கள் தங்களை காமத்தை அடக்கி, அடக்கி வைப்பதனால் அது வெடித்து மேலே கிளம்பிப் புலம்பலாகப் பரிணமிக்கின்றது இங்கிலாந்தின் கடற்கரை யோரத்தில் ஜனங்களின் வாழ்க்கையையும், பிரான்ஸிலும் ஜாமனியிலுமுள்ள கேள் விலாஸஸ்தலங்களுடைய கண்ணாடிக் கண்ணாடிகளேன. அவைகளைப் பார்த்தவனானமையின், இந்தியர்களைக் காட்டிலும் மேனாட்டார் இந்திரிய சுகானுபவத்தில் குறைவாக ஆழ்ந்திருக்கவில்லை. 'யெனதே சொலவேன ஆனால், அவர்கள் தங்களை காரியாலயங்களில் வெளிப்படையாகப் பிரகடிக் காமம், நாகரிகமாக தங்களை அக்கிரமாதாரங்களை மறைத்து வைக்கிறார்கள். மிகக் கோரமான காமோத்திபன மருந்துகள் சில மேனாட்டுப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கக் கண்டேன். அவைகளுக்கும் இந்திய விளம்பரங்களுக்கும் வித்தியாசம் என்னவெனில், மேனாட்டார் அம்மருந்துகளை 'பலவாதினி' 'இளைப்பாற்றி' என்று சொல்கிறார்கள். அதுதான் வித்தியாசம். சாமானியமாக இங்கிலீஷ் கணவனொருவனை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தியக் கணவனைக் காட்டிலும் அவன் ஏகபதினி விரதனாய் இருப்பதில்லை; சாமானியமாக இந்திய மனைவியொருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் இங்கிலீஷ் மனைவியைக் காட்டிலும் இவள் பதிவிரதா தாமாசரணியிற் கொஞ்சம் சிறந்தவளே யாவள் இதற்குக் காரணம் இந்திய மாதருக்கு ஸ்வதந்திரம் அதிகமாயில்லை, வியபிசரிப்பதற்கு இவளுக்கு அதிக

அவகாசமில்லை என்று சொல்லலாம். இதுவும் ஒருவாறு பொருந்தும். பாரி நகரத்தில் வியபிசாரம் பகிரங்கமாக நடப்பதற்கு ஒழுங்கான ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வியபிசார முறை இந்தியாவிலுள்ள தேவதாசி முறையைக் காட்டிலும் கேடு கெட்டதாயும் வெறுக்கத்தக்கதாயும் இருக்கின்றது. இவ்விரண்டு முறைகளும் வெறுக்கத்தக்க ஊழல்களே, யோக்கியன் எவனுக்கும் இவை வாந்தி விளைவிக்கும். மேனாட்டில் வேறு சில தேசங்களில் ஒளி மறைவாக வியபிசாரம் தொழிலாகவே நடந்து வருகின்றது. மேற் சொல்லிய பகிரங்க வியபிசாரத்தைப்போல அதுவும் அசங்கியமானதே. சிறறின்பத்தினின்றும் இந்தியாவை விடுவிப்பதற்காக மேனாட்டார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? இந்தியர்களைத் தூஷிப்பதல்லாமல் வேறொன்றும் செய்யவில்லை அதோடு கூட, இந்நாட்டிலுள்ள தூரீதியை அதிகப்படுத்துவதற்குத் தங்களால் இயன்றவரையிற் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கு மேனாட்டார் பிரமமசரியமாவது மித போகமாவது கற்பிக்க முடியாதென்பது எனது உறுதியான அபிப்பிராயம். பிரமமசரிய விரதமும் மிதபோகமும் வேண்டுமானால் நமது பூர்விகர்களுடைய நூல்களிலிருந்தே நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மூட பக்தியில்லாமல் நிஜமான சமயக்கொள்கை நமக்கு இருக்கவேண்டுமென்று போதிப்பதும் மேனாட்டாரால் முடியாத காரியம். ஹிந்து மதம், பௌத்த மதம், முசுமமதிய மதம் ஆகிய இம்மதங்களைக் காட்டிலும் கிறிஸ்து மதத்தில் மூட பக்தி குறைவென்றேனும், இவைகளைக் காட்டிலும் அஃது ஆழந்த தத்துவஞானம் போதிக்கிறதென்றேனும் காட்ட முடியாது. ஆனால், அதுவே சிறந்ததென்று பொதுவாகச் சொல்லிக்கொள்ளலாம். அந்த வாதத்தை உரத்துக் கூவி உலகத்திற்கு ஒதலாம். ஆனால், இயேசு கிறிஸ்து போதித்த அஸல் கிறிஸ்து மதத்தை மேனாட்டார் கைக்கொண்டிருக்கவில்லை. அந்த இயேசு கிறிஸ்து முழுதும்

முழுதும் கீழ் நாட்டாரே யென்பதை கற்கவேண்டாம். அன் குன்றின் மீதிருந்து போதித்த உபதேச வாக்கியங்களைத் (Sermon on the Mount) தவிர்த்து மேனாட்டார் அருளுடைய சிஷ்யர்கள் சொல்லிய சுவிசேஷங்களை (gospels) மாத்திரம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளிலுள்ள சாமானிய வார்த்தைகளுக்கும் உளபடி அர்த்தம் செய்யாமல், அவைகளின் தத்துவம் வெளிப்படாதவாறு மிக மிகக் கஷ்டப்பட்டு வேறு வேறு விதமாகத் திரித்து அர்த்தம் சொல்ல முயலுகிறார்கள், இவ்வாறு பொருட்படுத்தி, இறக்குந்தறுவாயிலுள்ளவாகன் நற்கதியடைவதற்கு “எல்லாவற்றையும் துறந்து என்னைப் பின்பற்று” என்று சொல்வதே நல்லுபதேசம் என மேனாட்டார் சிலர் சொல்லுகிறார்கள்! அது போலவே, “ஒரு கன்னத்தில் அடித்தவனுக்கு மறு கன்னத்தையும் காட்டுக” என்னும் கிறிஸ்துவின் உபதேசத்திற்கும் விபரீதமான அர்த்தம் செய்கிறார்கள்.

ஒரு கன்னத்தில் அடித்தவனுக்கு மறு கன்னத்தையும் காட்ட வேண்டுமென்பது சரியே. அவன் ஒரு கன்னத்தில் அடித்திருக்க தாலல்லவா மறு கன்னத்தையும் காட்டவேண்டும்? முதலில் ஒரு கன்னத்தில் அடிப்பதற்கே இடங்கொடாமல் அவனைச் சுட்டுக் கொன்றுவிடுவதும் நியாயமே என்று பொருட்படுத்துகிறார்கள்! அதே மாதிரியாகவே, “ஆடையில்லாதவனுக்கு ஆடை கொடு” என்னும் கிறிஸ்துவின் உபதேச மொழிக்கும் அர்த்தம் செய்கிறார்கள். நிஜமான சமயக்கொள்கை இருக்க வேண்டுமெனக் கீழ் நாட்டாருக்கு உபதேசிப்பதற்கு மேனாட்டாருக்குச் சிறிதும் யோக்கியதை இல்லையென்று காட்ட இது வரையிற் சொல்லியதே போதுமென நினைக்கிறேன்.

கலைகளிலும் வீஞ்ஞான சாஸ்திரங்களிலும் மேனாட்டாரிடமிருந்து இந்தியா கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது மாத்திரம் அதிகம் உண்டு. இந்தியா முயற்சி யொழிந்து நெடுங்காலம் நீள் நிதனிரை

யில் அயர்ந்து உறங்கியது. இவ் வுறக்கத்தினால், தனக்கு ஒரு காலத்திலிருந்த கலைப் பெருமையையும் விஞ்ஞானத் திறமையையும் இழந்துவிட்டது. ஆதலால், இப்போது இந்தியா தாழ்ந்து வணங்கி, தன்னிடத்தில் முன்னால் வித்தை கற்றுக்கொண்டவா களிமயிருந்து பாடம் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது இப்படிச் செய்வதற்கு இந்தியா சிறிதும் வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், அறிவு ஒரு தேசத்தாருக்கே உரிய சொத்தன்று. முன்னாளில் இந்தியாவானது உலகத்தாருக்கு யதேஷ்டமாக அறிவு புகட்டியிருக்கிறது; ஆகையால் இப்பொழுது தனக்குக் கொஞ்சம் அறிவு வேண்டுமென்று கேட்க வெட்கப்படவேண்டியதில்லை. கலைஞான விஷயத்தில் நாம் மிகவும் பின்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். ஆயினும், தொன்றுதொட்டு நமக்கு வாய்ந்த கைத்திறமையும் லாகவமும் மனோவேகமும் நம்மைவிட்டுப் போகவில்லை. நமது தேசமோ வெகு விஸ்தாரமானது; இததனை பெரிய தேசத்தில் பாரமாததிக திருஷ்டியிலும் கவிதா சுகதியிலும் சிறந்தவராக ஒரே ஒரு டாக்டரே தோன்றியிருக்கிறா, பௌதிக சாஸ்திரத்தில் சிறந்தவராக ஒரே ஒரு போஸ் தோன்றியிருக்கிறா, கணித சாஸ்திரத்தில் நிபுணராக ஒரே ஒரு ராமாணுஜம் தோன்றியிருக்கிறா. இதனை பெரிய தேசத்தில் அறிவு மழுங்கிப் போயிறறென்பதற்கு, இது திருஷ்டாந்தமல்லவா? அறிவு கிளாசசியற்றிருக்குமானால் இவர்களைப்போல எத்தனை போ தோன்றியிருக்கவேண்டும். ஸ்வயமாக நம்முடைய யுகதி புத்திகளிதம் புதிய காரியம் ஒன்றையும் இவ வறிவுஞ்ஞய காலத்தில் நாம் சாதிக்க முடியவில்லையே யென்று உள்ளூற வெட்கி மடக்கவேண்டும். எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான நியாயவாதிகள் (வகலைகள்) நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிற் சிலா உலகத்திலுள்ளவர்களுள் மிகச் சிறந்த திறமை வாய்ந்தவர்களோடு ஒப்பாவா. அப்படியிருந்தும், ஹிந்து ராஜரிக சாஸ்திரத்தைப்பற்றித் திருப்திகரமாக ஒரு புத்தக

மேலும் எழுதவில்லை. நம் முன்னோர்களான ஹிந்து ஸ்மிருதிகர்த் தர்களும் தாம் சாஸ்திரிகளும் ரோமன் தர்ம சாஸ்திரிகளுக் கொப்பான திறமை வாய்ந்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். அவர் ளுடைய சட்டங்களையே பலகோடிகணக்கான ஜனங்கள் டந்த 3,000 வருஷ காலத்திற்குமாக அனுசரித்து வியவ ரித்து வந்தார்கள் ரோமன் சட்டமோ, அது மிக விளங்கிய ாலத்திலும் 4-கோடி ஜனங்கள் மாதிரிமே அதற்குப்பட்டு டந்தார்கள். கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக அந்த ரோமன் ட்டம் வழக்கிறந்து போயிற்று. கோர்ட்டுகளில் விசாரணைக்கு, வந்து தீர்ப்பாகிற வழக்குகளையும், பெரிய நீதிபதிகள் நற்பித்த புதிய விதிகளையும் பல பல பாட புத்தகங்களாகப் பதிப் பித்திருக்கிறார்கள்; அவைகளைச் சுருக்கிச் சிறு புத்தகங்களாகவும் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் திருமபத் திருமபர் அச்சிடப்பெற்று, லோலப்படுகின்றன. அந்தப் புத்தகங்களை வெட்க மில்லாமல் நமது வக்கீல்கள் தங்கள் பெயரால் வெளியிடுகிறார்கள். அந்தக் காரியம் செய்வார்களேயொழிய ஹிந்து ராஜநீதிசாஸ்திரம் எப்படித் தோன்றி வளர்ந்தது, அதன் ஆதார நியாயங்கள் என்ன வென்பதை ஆராய்ந்து இந்தியனெவனும் இதுவரையில் ஒரு புத்தக் காவது எழுதவில்லை

இதே வாதத்தை மேலாண்டு வைத்திய முறையைக்கையாளுகிற டாக்டர்களுக்கும் சொல்லலாம் புராதனமாயுள்ள இந்திய வைத்திய சாஸ்திரத்தை அவர்கள் ஆராய்ந்து பாடப்பதிவில்லை. அவர்களில் பிரபலமான வைத்தியர்களும் சாஜன்களும் சிலா இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அவர்களில் ஒருவராவது புதிய ரணசிக்சையை மேலும், புதிய மாதிரியாக ஒரு ரோகத்திற்குப் பரிசாரம் செய்யும் விதமேலும், தீராதவியாதி எதற்கேலும் ஒரு மருந்தேலும் கண்டு பிடிக்கவில்லை. 'நங்கள் புலாலுண்பவர்கள்; ஆதலால், மாட்டு இரைச்சி சாரமும் கோழிக்குஞ்சு ரஸமும், பானபெட்டனும்

(Panopepton) நேயாளிகளுக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிறோம். நாங்கள் மதுபானிகளானதனால் விஸகியும் பிராந்தியும் கொடுக்க வேண்டுமென்கிறோம் சைவ உணவுண்டு தண்ணீர் குடிக்கிற உலக ஞடைய வைத்தியர்கள் அவைகளுக்கு ஈடான சுகதி வாயந்த பத்திய உணவுகளை ஏன் கண்டு பிடிக்கக் கூடாதோ தெரியவில்லை' என்று பிரபல இங்கிலீஷ் டாக்டர் ஒருவர் எனக்குச் சொன்னார். அவர் சொல்லியது நியாயமாகவும் உண்மையாகவும் இருந்தது நமது கலாசாலைப் போதகர்களும் புலவர்களுங்கூட அப்படிப்பட்ட குற்றத்திற்கு ஆளாக வேண்டும் இந்திய தேச சரித்திரம் முழுமையும் இந்தியனால் எழுதப்பெற்ற திருபதிகரமான புஸ்தகம் ஒன்றுமே இல்லை. வான சாஸ்திரம் ரஸாயன சாஸ்திரம் பூவிவர சாஸ்திரம் முதலான விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களுக்கும் இதே வாதத்தை பொருந்தும். மேனாட்டாரை நாம் எட்டிப் பிடிக்க வேண்டுமானால் நாம் முயற்சிகொண்டு உழைக்கவேண்டும் நல்ல வேளையாக நமக்கு உண்டாயிருக்கிற ஜாதீய உணர்ச்சியினால் நமது பண்டைக்காலத்து விஷயங்களை ஆராயத் தலைப்படடிருக்கிறோம். மிக்க மேம்பாடான கலைகளையும் விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களையும் நாம் கற்றுக்கொள்வதற்கு இங்கிலாந்து, பிரான்சு, இத்தலி, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா என்னும் நாடுகளிலிருந்து நல்ல உதவி பெறுவதற்காகும்.

மேலே சொல்லிய விஷயங்களினால் இந்தியாவுக்கு ஸவய போதம் இல்லை புதிதாக எதையும் உண்டாக்கும் கற்பனா சுகதி இல்லை. அதன் நீண்ட சரித்திரம் முழுவதும் பயனற்ற வீண கிரந்தம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இந்தியாவின் நிலைமை அப்படிப்பட்டதென்று மேனாட்டார் நமக்குப் போதிக் ஆவலுள்ளவர்களாய இருக்கிறார்களெனினும், ஒரு நிமிஷங்கூட அந்த அவசரச் சொல்லுக்கு நான் இடங் கொடுக்கமாட்டேன். நம் நாட்டிலும் மகா மேதாவுகள் இருந்த காலம் உண்டு. அவர்களைக் காட்டிலும்

சூகூழ்ம புத்தியிலும் ஆராய்ச்சியிலும் சிறந்தவர்கள் வேறு எந்த ஜாதியாரிலும் இருந்ததில்லை. அவ்வளவு நீண்டகாலம் வேறு எந்த ஜாதியிலும் மேதை பிரகாசித்ததுக் கொண்டிருந்ததில்லை. வைத்திய சாஸ்திரத்தில் சரகா, சுசுருதர்; ககோள சாஸ்திரத்தில் பராசரமுனி, ஆரியபட்டா, வராகமீஹிரா, பிரமம் குப்தர்; ராஜ்ய தந்திரத்திலும் அர்த்த சாஸ்திரத்திலும் சாணககியா, சுக்கிராசாரியர்; வியாகரணத்தில் பாணினி, பதஞ்சலி; தாம சாஸ்திரத்தில் மனு, யாஜ்ஞ வலகியர், ஆபஸ்தம்பா, நாரதா, ஜீமுத வாஹனார், விஜ்ஞானேசுவரா; சங்கீதத்தில் ஜயதேவா, ஹரிதாஸ் சுவாமி, தானஸேன (Tansen); கணித சாஸ்திரத்தில் பாஸ்கராசாரியர், லீலாவதி; தத்துவஞான சாஸ்திரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன், மஹாவிசர், கௌதம புத்தா, கபிலர், அசுவகோசர், சங்கராசாரியர்; காவியாதி நூல் வனமையில் வால்மீகியும் வியாஸரும், காளிதாஸரும் பவபூதியும், திருவளஞ்சுவரும், துளஸிதாஸரும்; போர் வனமையிலும் ராஜ்ய பரிபாலனத்திலும் சந்திரகுபத மௌரியா, அசோகா, சமுத்திர குபதா, ஹாஷர், அகபா, சிவாஜி—இந்தியாவின் உலகத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட மஹான்களுள் இவர்கள் சிலராவர். இவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்கள் வேறு எந்த தேசத்திலேனும் தோன்றினார்களென்று சொல்லத்தகுணிகிறவன் பெரிய ஸாகஸியேயாவன்

இந்த மேதாவி்களே யல்லாமல், வண்டிச் சக்கரம், பசு, கணிதத்தில் பூஜயக்குறி(சின்னம்) ஆகிய இவைகளை இந்தியா உற்பத்தி செய்து உலகத்திற்கு அளித்தாள்; நெல், சாக்கரை, நீலக்கல் ஆகிய இவைகளை உண்டாக்கிக் கொடுத்தது ஒருபுறமிருக்கட்டும், அதைச் சொல்லவேண்டியதில்லையே. அப்படிப்பட்ட இந்தியாவில் ஸவய கற்பனா சக்தி இல்லை யென்று சொல்வது, ஏழு குழந்தைகளைப் பெற்றவள கடந்த இரண்டு வருஷங்களாகப் பிள்ளை பெறவில்லை யென்பதனால் அவளை மலடி எனப்பது போலவும்; இலந்தை

மரம் கடந்தருதுவில் காய காக்கவில்லையென்னுந் காரணத்தால் அது காயா மரமெனச் சொல்வது போலவும்; பெரிய அலைகள் டுதுச சிறிது நேரம் ஓய்ந்து கடல் அமைதியாயிருப்பதைக்கண்டு அதில் பேரலைகள் ஓய்ந்தேபோயின எனச் சொல்வது போலவும்— பரிகசிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது. ஒருவன் ஊக்கமாக உழைத்த பின் சிறிதுநேரம் ஓயவுற்று இளைப்பாறித் தேறுவதற்குச் சிறிது காலம் எப்படி அவசியமோ அப்படி ஒரு தேசத்தாருக்கும் ஒரு ஜாதியாருக்கும் ஓயவு காலம் அவசியமேயாகும் ஒரு நாகரிகம் பின்போக்குறையச் சீரழிவதாகத் தோன்றுந் காலமொன்று இருக்கலாம். அலையடித்து விழுந்தபின் மறறோ அலை தோன்றி எழுவதற்குச் சிறிது அவகாசம் வேண்டியிருப்பதுபோல, அந்த நாகரிக அழிவுகாலமும் அது மறுபடி உயிர்தெழுந்து ஓங்குவதற்கு ஒருவேளை அவசியமாகவே இருக்கும். வாழ்க்கையின் மாமம் இன்னதென்று தெரியாத ஜாதியா சிலா இருந்த இடம் தெரியாமல் அமுங்கிப்போனார்கள். அஸிரியா, பாபிலோன், காத தேஜு, எகிப்து, கிரீஸ், உரோம முதலான ஜாதிகள் அப்படி மங்கிப்போனவைகளாகும்.

வாழ்க்கையின் ரகஸியத்தைத் தெரிந்து, அதையனுசரித்து நடந்ததனாலே மேற் சொல்லிய ஜாதிகள் விளங்கிய காலத்தில் முதுமை வாய்ந்திருந்த இந்தியாவானது அவைகளெல்லாம் மறைந்துபோன இக்காலத்தில் இளமை வாய்ந்திருக்கின்றது; அந்தக்காலத்தில் நாகரிகம் இன்னதென்று தெரியாத இவ்வி லாந்து பிரான்சு முதலான புதிய ஜாதிகள் முதிர்ந்து முதுமைபெற்றவம் அடைகின்றன. இந்தியாகளை மேனாட்டா வாய்ச்சுளுவாக ஏசி இகழுவதற்கு இந்தியர்கள், ‘நீங்கள் தலையெடுக்காத போது நாங்கள் தலையெடுத்திருந்தோம், நீங்கள் மங்கி மறையும்போது நாங்கள் விளங்கிக்கொண்டிருப்போம்’ என்று கம்பீரமாகப் பதில் சொல்லலாம். நாம் கீழ்ப்பட்ட

ஜாதியாரென்று நமது சிறுவர்களுக்குக் கற்பிப்பது இனி நமது ஜாதி தலைசிறந்த விளங்குவதற்குப் பெரிய இடையூறாக இருக்கும். நமது நாட்டிலுள்ள அவர ஜாதியார தாழ்மை உணர்ச்சியினால் மேல ஏறாமல் எப்படி ஆழந்து கெட்டுப் போகிறார்களோ, அப்படிப்போல நமது சிறுவர்களுக்கு அநதத்தாழ்மை யுணர்ச்சியூட்டுவது நமது தேசத்திற்கே பெருந் தீமையாக விளையும். நமது பள்ளிக்கூடத்து உபாத்திமாகள இளம் பிள்ளைகளின் மனத்தில் அநதச சூக்ஷ்ம விஷயத்தை ஊட்டாதிருப்பார்களாக. கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக நமது நாட்டில் ஸ்வய சக்தியும் கற்பனைத் திறமையும் தோன்றாவாயின என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அதற்கு முன்னால் இந்தியா அடைந்திருந்த தேர்ச்சியையும் கலைச் சிறப்பையும் பெருமையையும் விவரமாக எடுத்துரைத்து, நம் முன்னவர்களைப்போல நாம் சிறப்புறது விளங்குவதற்கு ஊக்கங் கொண்டு உழைக்க வேண்டுமென உபாத்திமாகள இளம் பிள்ளைகளுக்குப் போதித்து உற்சாகப் படுத்துவார்களாக. மற்ற ஜாதியார்களைவிட நாம் மேம்பட்டவர்களென்று போகிக் குமபடி நான் சொல்லவில்லை, ஆனால், உலகத்தில் மற்ற எந்தச் சாதியாருக்கும் இயற்கையாக நாம் தாழ்ந்தவர்களென்று ஒருபோதும் போதிக்கக் கூடாது.

நாம் சீர்திருநெடுக்கிற இந்நாளில் மேனாடாரிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்னவெனில், தைரியம், அஃதாவது சரீரசௌரியம், மனோதைரியம், தாமவீரம் என்னும் இவைகளை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாம். இப்போது உள்ளபடி பாரததால் இந்தியாவிலுள்ள ஜனங்களிற பாதிப்போ புஜபலத் தைச சாதிக் கமாட்டாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

அது கோழைத்தனம். ஏன் அப்படி தைரியமும் சாகஸமும் இல்லாமல் இளநெஞ்சு வாயந்திருக்கிறீர்களென்றால் அஹிம்ஸா மதத்தைக் கொண்டாடுகிறோமென்ப பெருமையாகச் சொல்லிக்

கொள்வார்கள். அஹிமஸா தாமத்தை உபதேசித்துத் தாமும் அனுஷ்டித்து வருகிற இற்றைநாட் பெரியாருடைய கொள்கை யின்படி அஹிமஸா தாமம் எனப்பது உயர்தரமான தேகபலத்தையும் மனோபலத்தையும் நீதி நியமத்தையுங் குறிக்கின்றது. அதே அஹிமஸா தாமம் சாமானியரிடத்தில் பேடித்தனத்துக்குப் பிரதிபதமாக எளிதில் மாறிப்போகின்றது. உள்ளபடி பார்த்தால் அஹிமஸை என்பது வேறு, ஸாதவிகத்தன்மை என்பது வேறு. ஏனெனில், துராக்ஷிரமமான கொடுமை செய்யலாகாதென்பது அஹிமஸை.

இந்தியாவில் இந்நாளிலுள்ள ஹிந்துக்கள் பெருமபாலார் பெண்தன்மை வாய்ந்து பேடிக்கொனத தக்கவாகளாயிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் இவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பிற நாட்டாரால் வெல்பபெற்றுப் போத தொழில் சம்பந்தமான விவகாரமே இல்லாமற்போனதேயாம். ஆனால், இவர்களைச் சரியான வழியிற் பழக்கினால் சிறந்த போர் வீரர்களாகும் தன்மையும் சக்தியும் இவர்களுக்கும் இருக்கின்றது. இவர்கள் பசியும் படடினியும் நன்றாகத் தாங்குவார்கள், கணக்கிடும் விஷயத்தில் இவர்களுக்குக் கூரிய நுண்ணறிவு இருக்கின்றது. அந்தக் கணக்கு நுட்பத்திறமை பிரங்கி சடுவதிற பெரிதும் பயன்படும். புஜபலமும் தேகத்திடமும் இயந்திர பிரங்கிகளுக்கு எதிராக நில்லா. இற்றை நாட் போர் வீரன் தேகக்கடும் பலமும் வாயந்திருப்பதனால் பல்லலை, சரியாகக் குறி பார்த்து அடிகளும் கணக்காளியாயிருந்தால் மாதந்திரமே வெற்றி பெறுவான். ஆகையால், தேகத்திடமில்லாத நாட்டுப்புரத்து இந்தியர்களும் சரியான பழக்கமுண்டானால் சிறந்த போர்வீரர்களாவார்கள், அவர்களுக்குக் கோழைத்தனம் இருக்கிறதேயென்று சொல்லலாம். பலவந்தமாகப் பிடித்துப் போப்படையிற் சோத்துவிட்டால், அவர்களுடைய கோழைத்தனம் பறந்துபோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலுள்ள இதர

தேசங்களில் கோழைத்தனத்தைப் போக்கடிப்பதற்கு இதுவே மருந்தெனக் கண்டிருக்கிறார்கள். புஜபலமும் மனோதையமும் இல்லாத அவ்வெளிய ஜனங்களைப் பிடிப்பானேன், போர வீரம் வாய்ந்த சீக்கியர்கள், பட்டாணிகள், ரஜபுத்திரர்கள், கூடக்கர்கள் மராட்டியர்கள் எனனும் குலத்தவர்கள் இருக்கிறார்களே. அவர்கள் போதாதா எனின, இந்நாளிற் பிரஜைகளெல்லாரும் திரண்டெழுந்த முன வந்தாலல்லாமல், எந்தத் தேசத்தாரும் தம் தேசத்தைக் காத்துக்கொள்ள முடியாது. கலவிப் பயிற்சி வாய்ந்த இந்தியனெவனுக்கும் தேக்கத் திடன் இல்லை, ஆனால், அந்த நிலைமை இப்பொழுது மாறி ஒருவாறு திருந்தி வருகிறதென்று சொல்லலாம்.

இங்கிலாந்தில் தேச தைரியம் அதிகமாயிருக்கின்றது. திருடனெனும் லடகனெனும் (துஷ்டனெனும்) ஒருவன் தென்ஜனியம் செயதுகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் இங்கிலீஷ்காரன் எவனும் அவனைச் சும்மாவிடமாட்டான். அவனால் பீடிகக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்னாலியன்ற சகாயம் செயது காப்பான். அவனைப்போலல்லாமல், கலவிப்பயிற்சி வாய்ந்த சாமானிய இந்தியன் தன்னுடைய சேஷமத்தையே நாடிப் பெருந்தனமையின்றி ஒடியொளிவானென்றே சொல்லலாம். 'துஷ்டனைக் கண்டால் தூர விலகு' எனனுமொரு தமிழ் முது மொழி வழங்குகின்றது. அந்தப் பழமொழியை இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் தன்னுடைய உள் எண்ணத்திற்குச் சாதனமாக இந்தியன் சந்தோஷமாகக் கைக்கொண்டு நடப்பான். அந்தப் பழமொழி எதற்காக ஏற்பட்டது, அதனைக் கருத்தென்ன என்பதை உணராமலும் ஆலோசியாமலும் அவன் தனக்கு ஏற்றதாக எடுத்துக்கொள்வான். கொந்தவரை ஏந்தித் தாங்க, என்னவந்தாலும் வரட்டுமென்று துணிந்து போகும் தைரிய புத்தியை நம்மவர்கள் பெருமபாலா வளர்த்தல் வேண்டும்; பயந்தொளிந்து பிராணனைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதைக்காட்

டினும், தீரமாய்ப் போராடிச் சாவது மிகச் சிறந்தது. போர் முனையிற புறங்காட்டி முதுகில அடிப்பட்டிருந்த மகனுடைய சுவததைப் பார்த்துத் தாயானவள், இப்படிப்பட்ட பேடிக்குப் பாலகொடுத்து வளர்த்த தன் தனத்தைக் கத்தியினால் அறுத்தெறிந்த செளரியம் வளர்நீதாங்கிய இந்நாட்டில் உதித்த இத்தலைமுறையார் தைரியத்தை வளர்த்துச் சிறப்புறுவார்களாக.

ஐரோப்பிய மகா புத்தம் தொடங்கியபோது பலவந்தமாக யவனர்களைப் போர்ப்படையிற சோக்கத தலைப்பட்டார்கள். அப்படித் துரைத்தனத்தார் கட்டாயப்படுத்துவதற்கு நெடுநாள முன்னரே ஆகஸ்போடு யூனியாஸிடிபிலிருந்து ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் 'வாலண்டியா'களாகப் போர்முனைக்குப் போயிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட காரியம் மதராஸிகள் செய்வார்களென்று எண்ண முடியாது. போர என்பது கிராமான காரியமே; ஆனால் மனிதனுக்குள்ள ஆண தன்மையான வீரத்தைத் தூண்டி எழுப்பி வெளிப்படுத்தத்தக்கது அதுவே கூத்திரிய தாமங்கள் எல்லாவற்றையுமே நாம் நினைக்கலாகாது அவைகளறி சில தேச ஜாதியின அபிவிருத்திக்கு அவசியமாயிருக்கின்றன வாழ்க்கை என்பது பிணி முப்பு சாக்காடு என்னும் சத்துருக்களோடு இடைவிடாமல் நாம் செய்துகொண்டிருக்கும் போராட்டமே போராடும் தன்மையும் தோற்றுப்போக்கூடாடுதென்னும் தீரமான புத்தியும் மிகப் பெரிய குணங்களாகும் சாந்தி என்னும் வெற்றி பெறுவதற்கு இவை பெரிய சாதனங்களாகும் நமது பிள்ளைகளில் லாரும் நேக பலத்தை வளர்த்துப் பாராட்டுமபடி நாம் கற்பிக்க வேண்டும். இந்தப் புத்தியானது நாம் கற்பிப்பதனாலும் இளமையிலே நாட்டுவதனாலும் சாதிக்கத்தக்கதாயிருப்பது ஆச்சரியம் இது பிறவிக் குணமாகவே இருக்கவேண்டுமென்னும் அவசியமில்லை. இந்தத் தைரியம் பிறவிக் குணமாகவே இருந்தால் இன்னும் நல்லதேயாம். "கூடாகன் போர் வீரனாகவே பிறக்கிறான்; கூடங்

கன் பிறந்தபின் போர் வீரனாகப்படுகிறான்” என்னுமொரு பழமொழி நேபாள தேசத்தில் வழங்குகின்றது. அதுபோலவே தென்னாட்டாராகிய நாம் “மராட்டி போர் வீரனாகப் பிறக்கிறான்; மதராஸி பிறந்தபின் போர் வீரனாகப்படுகிறான்” என்னுமொரு பழமொழி உண்டாகி வழங்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்யலாமே. இதுவரையில் ஸ்தூல சௌகரியத்தைப் பற்றிப் பேசினோம்.

மனோ தைரியமும் தாம் வீரமும் நம் நாட்டில் சரீரசௌரியத்தைக்காட்டிலும் மிகக் குறைவாயிருக்கின்றன. ஹிந்துக்கள் பெருமபாலா அநேக சடங்குகளை அவைகளில் கொஞ்சங்கூட நம்பிக்கையில்லாமலே செய்கிறார்கள் ஊராருடைய அபவாதத்திற்குப் பயந்தே அவர்கள் அந்தக் கிரியைகளைச் செய்கிறார்கள். அழைத்து வருவோரையும் அழையாமல் தானே வந்தவர்களும் ஒரு கிருகஸ்தனுடைய வீட்டில் வந்து உட்கார்ந்து உண்டுடுத்துக் காலங் கழிக்கிறார்கள். கிருகஸ்தனுகூட அவர்களுடைய நடவடிக்கை மிக வெறுப்பாயிருக்கின்றது; அவர்களுடைய காதற் பட்டு படாமலிருக்கும்படி அவர்கள் இருந்து அழிப்பதைப்பற்றி அவன் பல வாதத்தைகளைச் சொல்லுகிறானேயொழிய அவன் கெட்டுப் பாழாகிற வரையில் அவர்களை வீட்டைவிட்டுப் போகும்படி சொல்லமாட்டான். அப்பிரயோஜகமான ஆட்கள் வந்து கௌரவஸ்தாகளான பெரிய மனிதாக்களிடம் சென்று அரத்த மிலலாத வீண வம்பு வாதத்தைகளைப் பேசி அவர்களுடைய அருமையான காலத்தைப் போக்கடிக்கிறார்கள். அந்த வம்புப் பேச்சு கேட்கப் பெரிய மனிதர்களுக்கு இஷ்டமில்லையாயினும் அவர்கள் பேசுவதையெல்லாம் பொறுத்துக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்கள் பேச்சுபோதும் போய்வாருங்கள் என்று சொல்லத் தைரிய மில்லாமல் அந்தப் பெரிய மனிதர்கள் கஷ்டப்பட்டுத் தம் காலத்தை வீணாக்கிக்கொள்கிறார்கள். தேசத்திடம் வாய்ந்த பிசைக்காரா

களுக்கும் கனவான்கள் பலா பிச்சைக் காசு கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் தர்புத்தியினால் அப்படி கொடுப்பதில்லை. பிறா பாததுக்கொண்டிருக்கிறார்களே, தாம் ஒன்றும் கொடுக்காவிட டால தமமை தர்புத்தியிலலாத லோபியென நினைப்பார்களே யெனப் பயந்து அவர்களுக்குக் காசு கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட உதாரணங்கள் எத்தனையோ எடுத்துச் சொல்லலாம் மனோ- தைரியமும் தாமவீரமும் இருந்தாலொழிய குணதோஷங்களை ஆராயும் புத்தி பிறக்காது. இநதக் குணங்கள் இல்லையாதலால், தோஷகண்டன புத்தி நமக்கு இல்லாதாயிற்று. சரீரசௌரியம், மனோதைரியம், தாமவீரம் ஆகிய இவ்விஷயங்களில் மேனாட்டா நமக்கு இன்னும் பெரும் பாடங்கள் கற்பிக்க வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

ஜீவகாருண்யமெனப்பது கீழ் நாட்டாருக்குள்ள புராதனமான தர்மம். இது மேனாட்டாருக்கு முதலில் இல்லை ஆனால், அநதத் தாமததை அவர்கள் கீழ் நாட்டினருக்கு கற்றுக்கொண்டு கடந்த 50 வருஷ காலமாக அதைத் திருத்தி யமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸித்தநாதத்தை யொட்டிப் பார்த்தால், நமது கொள்கைகளும் பாவனைகளும் மேனாட்டாருடைய பாவனைகளைக் காட்டிலும் மிக மேம்பட்டவைகளே. ஆனால், வாயிலலாப் பிராணிகளுக்கு நாம் எண்ணாமலே எத்தனையோவிதமான கொடுமைகளைச் செய்கிறோமே, அது தீமையா, அல்லது, உணவின்பொருட்டு மேனாட்டார் எண்ணிற்றந்த வாயிலலாப் பிராணிகளை வேண்டுமென்று கொல்லுகிறார்களே அது அதிகத் தீமையா, என்று நினைப்பிததுச் சொல்வது கஷ்டம். நாம் செய்யும் கொடுமைகள் நம் மோடு பழகும் பிராணிகளோடு நிறகின்றது. அவர்கள் செய்யும் கொடுமையோ எல்லாப் பிராணிகட்கும் ஆகின்றது. ஆதலால், நாம் அவர்களைக் காட்டிலும் கொடியவர்களல்லவென்று ஒருவேளை சொல்லலாம். எப்படியிருந்தபோதிலும் நமக்கு ஜீவகாருண்யம் கற்பிப்

பதற்கு மேனாட்டார் தகுந்தவர்களல்லவென்பது ஏற்படுகின்றது. அவர்கள் போதிககத தலைப்படுவது குழந்தைகள் கொழுத்ததுப் பருத்ததுப் பகருவமாய வளர்ந்தவுடன், அவைகளை விழுங்கும் பொருட்டே ஆசையாகவும் அருமையாகவும் அவைகளை வளர்க்கிற நரமாமிஸ பக்ஷிணிகள் சிசு போஷணையைப்பற்றிப் போதிப்பது போல இருக்கும். ஆயினும், மேனாட்டில இரண்டொரு தரங் சிலர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்திய ஸாதுவைப்போல, வாபில்லாப பிராணிகளிடத்தில் மிக்க ஆவத்தோடு பிரேசை பாராட்டுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குள்ள அறிவுப் பெருக்கத் தால அந்தப் பிராணிகளுக்கு நம்மைக்காட்டிலும், அதிக செனக் கியமும் நனமையும் செய்யலாகிறார்கள்.

உழைப்பின உயர்வைப்பற்றி மேனாட்டாரிடமிருந்து இந்தியர் நிரம்பக கற்கவேண்டியிருக்கிறது. தோட்டி வேலை, மாமிஸ விக்ரயம், தோல் வேலை, ஸ்கூளர் வேலை, சுகாடு காத்தல் முதலான சில தொழில்கள் நான்கு வருணத்து ஹிந்துகளுக்கும் மிக இழிவானதென்றெண்ணிப் பூர்வததவர்கள் அந்தக் காரியங்களை வேறு சில ஜாதிகளுக்கு உரியனவென வகுத்திருந்தார்கள். இரண்டாவதாகச் சொல்லிய மாமிஸ விக்ரயத்தைத் தவிர மற்றத் தொழில்களெல்லாம் மிக உபயோகமானவை, அவைகளில் நீதிக்குறைவு ஒன்றுமில்லை. அப்படியிருந்தும், உயர் குலத்து ஹிந்து ஒருவன் வருமானமில்லாத வக்கில் வேலை செய்தாலும் செய்வான், திருடனாயினும் ஆவான், வஞ்சகம் செய்து வயிறு வளர்க்கிற மோசகாரானாலும் ஆவானையொழிய, இந்தத் தொழில்களை மேற்கொள்ளமாட்டான். அவர் குலத்தாரிற் கல்வி பயின்றவர்களும் இந்தப் பரம்பரைத் தொழில்களை மேற்கொள்ள மனமில்லாமல், உயர் குலத்தவர்களைப் பார்த்துத் தாங்களும் ஆதாயமில்லாத அலுவலகங்களுக்குத் திரள் திரளாகப் போய்ச் சேருகிறார்கள். இங்கிலாந்தில் இப்படிப்பட்ட அயிஷ்டம் அவர்களுக்குக் கிடை

யாது. ஆனபோதிலும், அத் தேசத்தில் நாவிதத் தொழிலும் தோட்டத் தொழிலும் கௌரவமானவைகளாகக் கருதப்படுவதில்லை. இதேதேசத்திலோ துரபிமானம் மிக அதிகமாயிருக்கின்றது.

ஒரு கிராமத்தில் ஒரு எருமை செத்துக்கிடந்தது. அவ் வூர்ப் பள்ளனுக்கும் அந்தக் கிராமத்தாருக்கும் உண்டாயிருந்த மனஸ்தாபத்தினால் அவன் வந்து எருமையை எடுத்து எறிப வில்லை. கிராமத்தார் 20, 30 ஆட்களை மேலும் மேலும் விட்டு அவனுக்குச் சொல்லியனுப்பினார்கள். ஒரு நாளாயிற்று, இரண்டு நாளாயிற்று, மூன்று நாடும் ஆயிற்று, அந்தப் பள்ளன் திரும்பிப் பார்க்கவே இல்லை. கிராமத்தார் எவரும் அந்தப் பிணத்தை எடுத்துக் கடத்தி அகற்றுவது கௌரவக் குறைவென நினைத்து, அந்தத் தூநாத்தத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியில், சில மாணவர்கள் சோந்து அதைக் கொண்டுபோய்ப் புதைத்த தொழித்தார்கள். அவர்களாவது இப்படிச் செய்ததைப் பார்த்தால் நமமவர்களுக்கு கௌரவம் கௌரவ விஷயத்தில் நோமையான புத்தி மறுபடி தோன்றுகிறது என நினைக்கலாம்.

இதைக் காட்டிலும் பரிகாசத்திற்கிடமான துரபிமானத்தை இங்கிலாந்துக்கு வந்திருந்த ஹிர்து மாணவனொருவனிடம் கண்டேன். அவன் நற்குணமும் நல்லொழுக்கமும் உள்ளவன். அவனுக்கும் எனக்கும் பழக்கமேற்பட்டது. நீ எந்தத் தொழிலுக்குப் படிக்க வந்திருக்கிறாயென அவனை வினவினேன். உடனே அவன் முகம் வெளுத்து, “ஐயோ, நான் பிரமாதமான தப்புச் செய்தே நென்று சொல்லிக்கொள்ள எனக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது. எனனை வறடித்துவிட்ட அந்தக்கோவித்யவுசெய்து கேட்காதிரு” என்று சொன்னான். அவன் கக்கூசுக் கலங்கள், முடுமணைகள் முதலியன செய்யக் கற்றுக்கொள்ள வந்திருக்கிறனென்று மிக்க கஷ்டப்பட்டுக் கடைசியில் தெரிந்துகொண்டேன்.

அவனுக்குண்டான வெட்கத்தையும் கலக்கத்தையும் பார்த்தாலு, அவன் திருட்டுத் தொழில் பயில் வந்தவனே, அல்லது கூட்டிக் கொடுக்கும் தொழில் பயில் வந்தவனே எனத் தோன்றும். இந்த வர்த்தையை நான் எடுத்துச் சொன்னபோது, அவன் சிரித்துக் கொண்டு 'இவ்விரண்டு தொழில்களும் தோட்டத் தொழிலைக் காட்டிலும் கௌரவமானதாக நம் நாட்டிற் கருதுகிறார்கள்' என்று சொன்னான் அவன் சொல்லியது உண்மையேயென நான் உள் ளுர வருநதி ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. பொய் பித்த லாட்டியிலாத் தியாகியமான எந்தத் தொழிலும் எந்த வேலையும கௌரவமானதே என்னும் உண்மையை நாம் இன்னும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

மொத்தத்தில் சொல்வோமானால் நன்மையே விளையும், எல்லாம் சீர்ப்பட்டுச் சிறந்தோங்கும் என்னும் உத்தம பாவனை மேனாட்டாருக்கு மிகத்திடமாகப் பதிநதிருக்கின்றது. நம் நாட்டாருக்கோ அதம் பாவனை வேறானறியிருக்கின்றது. அதம் பாவனையாவது எல்லாம் தீமையாகவே முடியும், சம்பவிப்பதெல்லாம் நமது துன்பத்திற்கே என்னும் கொள்கையாம். இந்தக் கொள்கையினால், நமக்குள்ள உயிரகங்களையும் ஊக்கமும் குன்றிப்போகின்றன. உலகத்தில் இயற்கையே பெரும்பலம் வாய்ந்தது, கடவுளே பிரபலமானவா, இயற்கையில் ஏதேனும் நேர்ந்தால் நேரலாம். கடவுளின் கிருபையால் நன்மை உண்டானாலும் உண்டாகலாமே யொழிய, மானிடருடைய சுகதியினால் எதுவும் நடவாது. மனிதன் அசேதனன்; மறுமை வாழ்க்கையை யெண்ணி இம்மை வாழ்க்கை மிக அற்பமானது, சொற்பமானது, இம்மையில் திருந்தி நாம் அடையக்கூடிய பயன் மிக்கவேலமானது, இதை யொரு பொருளாகக் கருதக்கூடாது என்று நாம் நினைக்கிறோம். இந்த எண்ணத்தின் பயனாக உலகத்தைச் சீர்ப்படுத்துவது நமமால் இயலாத காரியமெனக் கைவிடுகிறோம். மறுமையின் மீதும்,

அம்மறுமையின் வாயிலாகிய மரணத்தின் மீதும் மனத்தை யூன்றிச் செலுத்துகிறோம். இப்படி நினைத்துக்கொண்டு உலகத்தில் வியவகரித்து அபூர்வமாக ஏதோ இரண்டொரு மகானகரமிக உத்தமமான பாரமார்த்திகப் பயன்களை அடையலாம். மொழிய சாமானிய ஜனங்கள் இதனால் ஊக்கங்குன்றி முயற்சி இழந்து, 'முயற்சி திருவிளையாடலும்' என்னும் நீதி மொழியை மறந்து வாழ்க்கைச் சுகத்தை அனுபவிப்பார்களும் மறுமைப் பயனைப் படைப்பதற்கு சக்தியில்லாமலும் மனமாழ்ந்து வீணே மடிக்கிறார்கள்.

மோகத்தையே நாடி யுழைக்கப் போதுமான மனோபலம் இவனுக்கு இல்லை. மறுமை வாழ்க்கை ஒன்று உண்டென்றும், அதுவே உறுதியென்றும், இறப்பதனால் தனக்குத் தீமை இல்லையென்றும் உண்மையாகத் தெரிந்து மரணத்திற்கஞ்சாத தைரியமும் இவனுக்கு இல்லை. அப்படியிருந்தும் இம்மை வாழ்க்கை நிலையிலாது, பிரயோஜனமற்றது, இவ்வாழ்க்கையிற் செய்யும் முயற்சிகள் எவையும் பயன் படா என்பதை மாத்திரம் இவன் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறான். ஆகையால், இவன் இம்மைச் சுகத்திற்கும் உழைப்பதில்லை. மறுமைச் சுகத்திற்கும் உழைப்பதில்லை. உயர் நினைவு ஒன்றுமேயின்றி, வாழ்வை வீணாக்கிக் கொள்கிறான். உயர் நினைவுகளும் நல்லாலோசனைகளும் இல்லாமற் கைகால்களை உபயோகித்து உழைக்கும் முயற்சியுமில்லாமல், சோம பேரியாய் உட்கார்ந்திருக்கிறவனுக்கு துன்மார்க்கமும் கெட்ட நினைவுகளுமேயல்லாமல், வேறு என்ன தோன்றும்? மூளைக்கும் தேகத்திற்கும் சரியான படி வேலை கொடுக்காதிருந்தால் மனிதனுக்கு மிருகத்தன்மையே மேலிடும. இவ்வாறு இவன் புத்தியில்லாமல் மிருகத்தன்மை வாய்ந்து சிற்றினபத்தில முழுகிச் சிதைந்து போய்க்கொண்டிருக்கையில் என்ன நினைக்கிறான்? “நான் எவ்வளவு நன்முயற்சி செய்தபோதிலும் அதனால் எனக்கு நற்பயன் வந்திராது. இந்தச் சிற்றிலகத்து நீதியையும் அநீதியை

யும் அண்டாண்டங்களுக்கு அதிபதியாகிய இறைவன் சிறிதும் பொருட்படுத்தமாட்டான். அதெல்லாம் போகட்டுமென்றாலும், என் தலையில் இவ்விதமாக எழுதியிராவிடால், நான் இப்போதுள்ளபடி செய்துகொண்டிருக்கமாட்டேன். விதியே வெல்லுமாதலால், இந்தக் காரியம் எப்படியிருந்தாலும் நடந்தே யிருக்கு” என்று நினைத்து இவன் தன்னைத்தானே தைரியப்படுத்திக் கொள்கிறான். இந்த மனப்பான்மை பரிகாசத்திற்கிடமானது, பெருந்திமைகள் விளைகத்தக்கது, இது ஹிந்து மதக்கொள்கைகளினால் வந்ததல்ல; சோதிட சாஸ்திரத்தினாலும் விதிவாதத்தினாலுமே ஏற்பட்டது.

ஹிந்து தத்துவ சாஸ்திரங்களின்படி மனிதன் முகநி பெறுவதற்குக் கர்மமார்க்கம், பகதிமார்க்கம், ஞானமார்க்கம், போகமார்க்கம் என நான்கு வழிகள் உண்டு. அவற்றுள் கர்மமார்க்கமென்பது மேற்சொல்லியதுபோன்ற விபரீதமான கொள்கையைப் போதிப்பதன்று. முற்பிறப்புக்களில் செய்த தீவின்களின் பயனை யழிப்பதற்காக இப்பிறப்பில் நற்கருமங்களை விடா முயற்சியுடன் செய்யவேண்டுமென்றே கர்மமார்க்கம் போதிகின்றது. ஹிந்து மத சம்பிரதாயத்தைப்பற்றிப் பகவத்கீதையைக் காட்டிலும் மேலான பிரமாண கிரந்தம் வேறில்லை. ஒரு முயற்சியுமில்லாமல் மனிதன் வீண காலங்கழிக்கலாகாது. தனக்குரிய கர்மங்களை அவற்றின் பயனைக்கருதாமல், வெற்றி தோல்விகளைப் பாராட்டாமல், லாப நஷ்டங்களை நினையாமல், புகழ்ச்சி இகழ்ச்சிகளை விரும்பாமல்—உலகத்தின் ஸ்கந்தத்தின் நிமித்தமாக மனிதன் செய்துகொண்டே யிருக்கவேண்டுமென்று பகவத்கீதை உபதேசிக்கின்றது. இதனினும் உயர்வாய் நல்லுபதேசம் மானிடருக்கு எவரும் எப்போதும் செய்ததில்லை. முதன் முதலாக இவ்வுபதேசம் பெற்ற நாடு உலகத்தில இந்தப் பாதகண்டமே. அப்படியிருந்தும், வறுமை வாய்ப்பட்டு, எல்லா வகையிலும் இழிவுந்

றிருக்கிற இந்த நாட்டார் இவ்வுபதேசத்தைப் பிறரிடமிருந்து திரும்பக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இப்போது இருக்கிறார்கள்.

சோதிட சாஸ்திரத்தைக் காட்டிலும் பயனற்ற சாஸ்திரம் வேறு ஒன்று இருக்குமென எனக்குத் தோன்றவில்லை; மனிதருக்குத் தெரிந்துள்ள சாஸ்திரங்களுள் மிக மோசமானதென்று சொல்லத்தக்கது இதுவேயென நினைக்கிறேன் வருக காரியங்களைச் சரியாகவே அந்தச் சாஸ்திரம் அறிவிக்கிறதென்று வாதத்தின் பொருட்டு ஒப்புக்கொள்வோம். அப்படியானாலும், முன்னறிவே தற்காப்பு என்று சொல்லும் நியாயத்தை ஒப்புக்கொள்ளவே முடியாது ஏனெனில், எல்லாக் காரியங்களும் முன்னராகவே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எவ்வகையிலும் எள்ளளவும் மாற்ற முடியாதென்றால், நாம் முன்னால் தெரிந்து, என்ன பிரயத்தனம் செயதபோதிலும் நடப்பது நடந்தே தீரும். முன்னறிவினால் நமக்குக் காப்பு எப்படி ஏற்படுமீ? முன்னதாகத் தெரிந்து கொள்வதனால் சுபமாயின் சந்தோஷிப்பதும், அசுபமாயின் துக்கிததுமனமாழவதுமே பயனாகும் நற்பயன்பெறுவதற்கேனும் தீப்பயனை அகற்றுவதற்கேனும் முயற்சி செய்வதற்கு இடமில்லாமற்போம். ஒரு காரியமுஞ் செய்யாமற் பெருமையற்று சிறப்பற்று ஜடப்பிராயமாக இருக்கவும், எஃது எப்படி நேருகிறதோ அப்படியே அதைக்கொள்வதுமே சோதிடத்தினால் விளையும் பயனாகும். ஹிந்து மன்னர்கள் பலரும் முகமமதிய மன்னர்கள் பலரும் வஞ்சகங்களான சில சோதிடர்களின் வாய்ப்பட்டு ஆண தன்மையோடு போர் புரியாமல், தம் ராஜ்யங்களை இழந்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தோற்றுப் போவார்கள், சீர்தூண்டுவார்களென்று எவனோ சொன்னானாம். தலைவிதியில் நம்பிக்கை வைத்து வியவகரிப்பவர்களும் அதைச் சரியாகத் தெரிந்து கொண்டால், இப்படிப்பட்ட இழிவுக்கு ஆளாக மாட்டார்கள். விதியை நம்புவதோடுகூட

அவாகள பவிஷ்யதது என்னும் ஈசுவர சித்தமாகிய கிணற்றின் ஆழத்தைச் சாமனிய மனிதர்களால் ஆககப்பட்ட கயிறுகளைக் கொண்டு அளந்து அறிய முடியாது என்னும் நன்னம்பிக்கையும் கொள்ளவேண்டும்; முக்கியமாக, பரிகாசத்திற்கிடமாயும் வேண்டிய நீளமில்லாததாயும் திரிபுமுறுக்குகளுற்றதாயும் இருக்கிற சோதிடர்களின் கயிற்றைக்கொண்டு ஈசுவர சித்தத்தின் ஆழத்தை அறிய முடியாதெனனும் அறிவும் நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு வேண்டும்.

மேனாட்டா தமக்குநெருவதெல்லாமநனமைக்கேயென வெகு சலபமாக நம்புகிறார்கள். அந்த உத்தம்பாவனையை நான் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன். இக்காலத்து இந்தியர்கள் அப்படிப்பட்ட உற்சாகமில்லாமல் எதனால் என்ன தீமை விளையுமோவென மனமாழந்து போகிறார்கள். இந்த அதம பாவனையையும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன். 'பரோபகாராததம் இதம் சரீரம்' என்னும் பெரு நோக்கங்கொண்டு உலகத்திற்குழைக்கும் ஜனஸேவையிலேயே மனிதன் ஈடுபடவேண்டும். 'பரோபகாரம் புண்யாய, பாபாயபரபீடனம்' எனனும் நீதி ஸூத்திரத்தைத் தழுவி மனிதன் தன்னாலியனறவளவு பிறருக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று போதித்த கௌதம புத்தருடைய யுக்தி யுக்தமான பாவனையையே நான் நம்புகிறேன். அதுவே நம் புத்திக்கு எட்டுகிற நியாயமான ஸித்தாந்தம் இதிலே மேனாட்டாருடைய சந்தோஷ பாவனையும் இல்லை. இக்காலத்து இந்தியாருடைய துக்க பாவனையும் இல்லை; ஆகையால், இவ் விஷயத்திலும் நமக்கு நல்லுபதேசம் செய்யத் தக்கவர்கள் நமது பூர்விகார்களேயல்லாமல், மேனாடுச சகோதரர்களல்லவென்பது தெளிவு ஆனால், லோகோபகாரமாக மேனாட்டா செயது வருகிற ஜனஸேவை முறைகள் நம் முன்னவர்கள் போதித்த விஷயத்தைக் கண்ணாறக் கண்டு நாம் நடந்துகொள்வதற்கு நல்லுதாரணமாகலாம்.

இனி மேனாட்டாருக்கு இந்தியா போதிககதககது ஏதேனு முண்டா? உண்டாயின், அது யாது என விசாரிப்போம். நாம் கற்றுக் கொடுக்கக் கூடியது ஒன்றுமே இல்லையென நடிப்பார்கள். ஏதேனும் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடியது உண்டானால், அஃது எதிர்-மறைப்பாடமாகவே இருக்கும் எனபார்கள். உதாரணமாக, யானைக்கால முதலான நம் நாட்டிலுள்ள ரோகங்களைப் பார்த்துச் சிகிச்சையின் பொருட்டு வைத்திய சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து அவர்கள் தோச்சி பெறுவது ஒரு நன்மையாதலால், அஃது எதிர்-மறைப் பாடத்திற்கு உதாரணமாக. நம் நாட்டில் வழங்கும் வர்ணசிரம முறையை எடுத்துக் கூறுவார்கள்- அதனால் இங்கே 'நோந்துள்ள கேடுகளைப் பார்த்து இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களில் அகப்பட்டுக் கொண்டால் பிரபலமான பெரிய ஜாதியும் குணங் குன்றிப் பலமிழந்துபொருமென்னும் பாடத்தை அவர்கள் நம்மிடமிருந்து எதிர்மறையாகக் கற்றுக்கொள்கிறோமென்பார்கள். இந்தியர்களோ தம்மிடமிருந்தே மேனாட்டார் ஒவ்வொரு விஷயமும் கற்றுக்கொள்ளாத தக்கவராவர்-ஜோதிஷம் முதல வர்ணசிரம தாமம் ஈராக எல்லா விஷயங்களையும் தம்மிடமிருந்தே அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென நடிப்பார்கள். நமக்குள்ள காவம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அறியாமை இருக்கின்றது. மேனாட்டாருக்கு நமது வர்ணசிரம தாமமும் வேண்டாம், நமது ஜோதிஷமும் வேண்டாம். ஏனெனில், வர்ணசிரம தாமத்தினால் விளையும் நன்மை சந்தேகமானது. அவரவருக்கும் இயற்கையாயுள்ள சகதிக்குத் தகுந்த தொழில் மேற்கொள்வது வர்ணசிரம முறையாம் அவரவருடைய சகதியையும் நிதானித்தறிவதற்கு வியவகாரத்தில் அவன் பிறந்த ஜாதியையே ஆதாரமாகக் கொள்கிறார்கள். ஜோதிஷமோ உண்மையில் தீமையானது.

மேனாட்டாரிடமிருந்து இந்தியர்கள் பெறும் பற்பல நற்பாடங்களுக்குப் பிரதியாக இந்தியர் மிகப் பணிவோடு மேனாட்டார்

ருக்குக் கற்பிக்கத்தக்க விஷயம் ஒன்று உண்டு. அஃது என்ன வெனில், பூவதது இந்திய மஹரிஷிகளுடைய உபதேச மொழியேயாம். எல்லாமும் தானாய், தானே எல்லாமுமாப் இருக்கிற கடவுள் பிரபஞ்சம் முழுதும் வியாபித்திருக்கிறார்; அவரே இப் பிரபஞ்சத்திற்குச் சிருஷ்டிகர்த்தரும், ஸ்திதிக்கர்த்தரும், சங்கரகர்த்தருமாவா இவ்வுலகத்திலுள்ளவைகளுெல்லாம் அவருடைய தோற்றங்களே, நாம் செய்யும் காரியங்களை யெல்லாம் பரோபகார புத்தியோடும், கடமை செய்கிறோமென்னும் ஒரேநிலைவோடும், லாப நஷ்டம் வெறறி, தோலவி கெளரவா கெளரவம் என்னும் இரட்டைகளைப் பாராட்டாமலும், பிற நாட்டாருக்குக் கேடு விளைவித்து ஒரு சிறு நாட்டாருக்கு நன்மை வாய்க்கவேண்டு மென்னுமல், உலகம் முழுமைக்கும் நன்மை விளைக்கவேண்டும் (ஸாவேஜனாஸ் ஸுகினோ பவந்து) என னும எண்ணத்தோடேயே அந்தக்கடவுளுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்பதே நமது மாமுன்வாக்களின் நல்லுபதேசமாக. தாமததை ஆதாரமாகக்கொண்டு உலகம் நிலைத்திருக்கின்றது, தாமததை ஆதாரிக்கிறவனை அது தாங்கி நிற்கும், தாமததை அழிக்க முயலுகிறவனை அஃது அழித்துவிடும் எல்லாருக்குள் ளும் அமைந்திருப்பவன் ஒரே கடவுளே; ஜீவராசிகள் எல்லா வற்றிற்கும் உபகாரம் செய்ய உழைப்பதற்காகவே சரீரங்கள் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன—என்னும் பாரமார்த்திகமான உண்மைகளை உலகத்திற்கு நாம் போதிப்போம் கடவுளின் துணையிலலாத புஜபல பராக்ரமமே பெரிதென அதன்மீது மேனாட்டா அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்; அற்பமான இச்சிறுமூலகமும் இதன் சம்பந்தமான வியவகாரங்களுமே முக்கிய மானவையென அவர்கள் பெரிதும் நம்பியிருக்கிறார்கள். இவை சிறிதும் பயன்படா (“திகக்ஷத்திரிய பலம், பிரம தேஜோ பலம் .பலம்”) என அவா்களுடைய மனத்தைத் திருத்தி நலவழிப்

படுத்திவோமாக, இவவுலகம் என்பது, பிரபஞ்சம் முழுமையையும் எண்ணிப் பார்க்கையில் பூமியின் மீதுள்ள கரையான் புற்றைக் காட்டிலும் பெரிதானதன்று; மனிதர்களோ, பிரபஞ்ச அமைப்பில் இவவுலகப்படைப்பிலுள்ள ஏறுமபுகளைக் காட்டிலும் முக்கியமானவர்களல்ல; ஆகையால் ஏறுமபுகள் செய்வதுபோலவே நாமும் நமது நித்திய காமங்களை ஊக்கத்தோடு செய்யவேண்டும். மறுமையினமீதே நமது முக்கியமான கருத்தை நாட்டவேண்டும். பக்தி விசுவாசங்களினால் ஏற்பட்ட ஞானத்தின் வழியே நமக்குரிய கடமைகளை (காமங்களை)ச் செய்ய வேண்டும், இவ்வாறு செய்து பிறப்பிறப்பென்னும் துன்பத்தினின்று விடுபடவேண்டும்—என அவர்களுக்கு நாம் போதிப்போமாக. இந்தப்பெரிய பாடத்தை நாம் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கு முன், அவர்களிடத்திருந்தும் நமது பூர்வத்துப் பிரபலயத்தினின்றும் அநேக பாடங்களைப் படிந்து நமமைப் பரிசுத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

அதுவன்றி, நமது தேசத்து இதிகாசங்களில் நமக்கு உற்சாக மூட்டக்கூடிய பிரபலமான ஸ்திரீ புருஷர்களை நினைத்துப் பாலக வேண்டும். இறந்துபோன தன் கணவனைத் திருமப்பப் பெற வேண்டுமென்னும் திடசங்கற்பத்தினால் மண்ணுலகங் கடந்து யம லோகம் வரையிற சென்ற சாவித்திரியையும்; கற்பும் பொறுமையும் (க்ஷமையுமே) உருவமாய் வந்த தேவாமிசமாகிய சீதையையும்; தனக்குத் தீங்கிழையாத வேற்றரசர்களோடு போராடிய மறுத்து, ராஜஸூய யாகம் செய்யும் பிரதாபமும் வேண்டாமென ஒழித்த ராமனையும்; போரமுனையில் அகாதமான தத்துவ ஞானத்தை உபதேசித்த கிருஷ்ணனையும், ஸாவ ஜனோபகாரம் செய்யும் பொருட்டு அரசையும், பெற்றோரையும், மனைவியையும், மகனையும் துறந்த கௌதம புத்தரையும்; மிகப் பிரபலமான வெற்றியடைந்த பின், போரங்களத்திற் கிடந்த பிண்க் குவியல்களைக் கண்டு பரிதவித்து, இனிப் போரபுரிவதில்லையெனச் சபதம் செய்து கத்தியை

உறையிலிட்டு, நொந்து வருந்தும் ஜனங்களுக்குச் சேவை செய்வதிலேயே தன் ஆயுளைக் கழித்த அசோகனையும்; அடைக்கலம் புருந்தொரு புறாவைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தன் பிராணனையே பறிகொடுக்கச் சித்தமாயிருந்த சிபிச் சக்கரவர்த்தியையும்; ராஜ குமாரனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தன் குழந்தையைப் பலி கொடுத்த ராஜபகதி மிகுந்த பணிப்பெண்ணாகிய பன்னாவையும்; அளவற்ற பகதிப் பெருக்கத்தாற் கடவுளை நேருக்கு நேரே பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்ட மீராபாய் என்னும் மாது சிரோமணியையும்; எல்லாம் தானாகத் தானே எல்லாழுமாகிச் சாக்ஷாதகார மனுபவித்த மகான் கபீர்தாஸையும்; பெருமை சிறுமை எனனும் பேதம் பராட்டாமல தோட்டியின் கொலையைப் பெருக்கி வாரிச் சுததம் செய்த ஈாமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரையும்— ஆகிய இவர்களுடையெல்லாம் நாம் நினைத்துப் போற்றிப் பின்பற்றவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட நினைவுகளினால் தூயமை வாய்ந்த நொந்து வருந்தும் நமதாயாகிய பாரதமாதாவை நாம் அணுகவேண்டும். ஆயிர துகக்கங்களினால் அவளுடைய நெற்றி சுருங்கியிருக்கின்றது; பசியாலும் பட்டினியாலும் ஒடுங்கிய அவளுடைய சரீரம் பெரும்பாலும் தன் மக்கள் வெட்டிக் குத்தி விளைத்த தூற்றுக்கண்களான காயங்கள் நிறைந்திருக்கின்றது; அநேக தூற்றாண்டுகளாக முட்களினமீதே நடந்து, அவளுடைய பாதங்கள் புண்ணாயிருக்கின்றன, உணவும் ஊட்டமுமின்றித் தனங்கள் சுருங்கிக் கிடக்கின்றன, சரியான ரத்த வோட்டமில்லாததனால், அவளுடைய மூளை வேலை செய்யமாட்டாது, அயர்ந்து ஓய்ந்து நிற்கின்றது; பலவீனத்தினால் அவளுடைய மனம் தியங்கிச் சுழன்று திகைக்கின்றது; முகமோ ரத்த சோஷையால் வெளுத்துப் பாண்டு பற்றியது; நீர் வேடகையால் தவித்து உதடுகள் வரண்டிருக்கின்றன; கன்னமும் கதுப்பும ரத்த புஷ்டியின்றி வாடிச் சுருங்கி

வதங்கியிருக்கின்றன; கண்கள் வெடகத்தினாலும் திகிலினாலும் கலங்கித் தாரை தாரையாக நீர் ஒழிக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன; ஆடையோ அழுக்குப் பிடித்த அறுதற்கருதை, மானத்தைக் காப்பாற்றப் போதும் போதாமலிருக்கின்றது; அவளுடைய புண்கள் எலும்பும் தோலுமாக மெலிந்திருக்கின்றன; வலியவர்களான தன் மக்கள் செய்த அநியாயத்தின் பயனாகத் தோன்றிய லக்ஷக் கணக்கான சிறு பிராணிகளாகிய பாலய விதவைகளையும், தேவதாஸிகளையும், தீண்டாதாரையும், பிஞ்சிற் பழுத்த தாய்மார்களையும், பிச்சைக்காரர்களையும் அநதக கைகளினால் அவள் வளைத்துத் தழுவிக்கொண்டிருக்கிறாள்; அவளுடைய தேகம் முழுதும் சிரங்கும் சொறியும் நிறைந்திருக்கின்றன, வயிற்றோ சோறின்றி வாடி வதங்கி நோகின்றது; அநதநகத்தில் அவள் ஏக்கம் பிடித்து மீளாத துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறாள். இவ்வாறு விஞ்ஞபம் வாய்ந்த இநதக கிழவியே நமது பாரத மாதா.

தன் மக்கள் செய்த குற்றங்களினாலும் அசட்டையினாலும் இவள் இந நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறாள். நீ உண்மையில் இவளுடைய பிள்ளையானால் இவளுடைய பாலைக் குடித்து வளர்ந்தவனானால், இவளைப் பார்த்துப் பின்னிட்டு ஓடாதே. ஆசாவிஷ்டமான பாவையினால் இவள் செய்கிற பிராந்தனையைச் செவிக் கொள்; அன்போடு இவளையணுகு இரத்தமின்றி வாடி வதங்கியிருக்கிற கன்னத்தை முத்தமிடு, நல்ல உணவளித்து ஊட்டங்கொடு; இனி இவளை வெட்டிக் குத்திக் காயப்படுத்தாதே; உனக்கு முச்சுள்ள வரையில் முன்னின்று சததுருக்களினிடமிருந்து இவளைக் காப்பாற்று; இவளுடைய காலில் தைத்திருக்கிற முட்களை மெதுவாகப் பிடுங்கியெடுத்து, இனி இவள் கஷ்டமின்றிச் சுகமான பாதையில் இலேசாய் நடக்க வழி தேடு; பாவைக்கு அழகான ஆடைகளை அணிவி, இவள் அணைத்துக்கொண்டிருக்கிற தெளர்ப்பாக்கியர்களை ஏந்தித்தாங்கி அன்புடன் ஆதரித்து இவள் மனத

திற் குடிகொண்டிருக்கிற மீளாததுயரத்தையும் ஏககத்தையும் அகற்று; இததனை காரியங்களும் செய்வாயானால் உன் தாய் திருபதியடைந்து மனமுவந்து முகமலாந்து உன்னைப் பார்த்து இனிமையாகப் புன்னகை செய்வாள்.

அதுவே உனக்குரிய பெரிய சம்மானம். முன்னே இருந்தது போலப் பலவகையிலும் விகாரப்பட்ட கிழவியாயில்லாமல் உன்னு அன்னை நீ திருமபத் தர்மாசாணை மேற்கொண்டதனால் அனுகிரக மூர்த்தியாவள், அழகிற் சிறந்தவளாவள், அஞ்சா நெஞ்சினளாவள், பூர்வததில் இருந்ததுபோல உலகம் போற்றும் உத்தம மாதாவள். நீ ஒழுக்கமுறையில் திருந்தித் தாமமாக வியவகரிப்பது வினையாட்டு வார்த்தையன்று. அதைச் சாதிப்பதற்கு உன்னுளியன்றவரையில் தைரியமும் சகதியும் யுகதியும் விடா முயற்சியும் பக்தியும் தர்ம குணமும் பொறுமையும் அன்பும் கைக்கொண்டு நீ நடக்க வேண்டும். அதுவல்லாமல், பல நூற்றாண்டுகளாக ஏறபட்டிருக்கிற உதாளீன புத்தியை விட்டொழிக்க வேண்டும், கொடுங் கோன்மையாக நிரப்பந்திக்கிறவர்களை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும், ஜன சமூகத்தாருடைய வார்த்தையையும் மனஸ்தாபத தையும் பாராட்டக்கூடாது, சமாஜக கூட்டுறவில்லாமல் உன்னை ஒதுக்கினாலும், தாக்கித் தகர்த்தாலும், பிடித்துச் சிறையில் அடைத்தாலும், உனக்கு மரணமே நேருவதாயிருந்தாலும் எல்லா வற்றிற்கும் நீ ஸித்தமாயிருக்க வேண்டும்.

இவையனைத்திற்கும் அதிகமாக உன் மனத்தைப் புண்படுத்தக்கூடியது மற்றொன்று உண்டு. அஃதாவது எவருடைய கேஷமத்தின பொருட்டு நீ உழைக்கத் தலைப்பட்டாயோ அவர்கள் நன்றிபாராட்டாமையே யாகும். அவர்கள்செய்ந்நன்றி மறக்கினும், நீ பின் போகாது உன் தாமத்தைக் கடைப்பிடித்துத் தைரிய மாய் நடக்கவேண்டும். நீ செயத முயற்சிகளெல்லாம் வீண் போயினவென அப்போதைக்கப்போது உனக்குத் தோன்றக்

கூடும்; உன் ஆயுள் முழுதும் நீசெய்த காரியங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தோல்வியே தொடர்ந்து உனக்குப் பிரபந்தமாயிற்றென உனக்குப் புலப்படும். பரதகண்டத்திற்குப் பேருதவிபுரிந்த பெருந்தீரானாகிய பீஷ்மருக்கு வாய்ந்த கதி உனக்கும் வாய்க்கும். அவரைப் போல நீயும் சனாககாமல போரா புரியவேண்டும், தோல்வியுற்றேனென ஏங்கலாகாது, உனது சொந்த உறவினர்களாலும் ஊராராலும் காயப்படுத்துப் பெற்று உத்தராயணம் எனலும் நற்காலம் வருமளவும் அம்பணையினமீது ஓய்ந்து படுக்கிருக்கவேண்டும். அந்த நற்காலம் வருமென்றே தோன்றவில்லை சில சமயங்களில் இந்தப் போராட்டத்தில் நீ முற்றும் தோற்றதாகவும், இனிப் போராடுவதற்கு பயனில்லையென்பதாகவும் தோன்றக்கூடும். ஆயினும், புரீ பகவத்கீதையில் உபதேசிக்கப்பட்ட உத்கிருஷ்டமான நற்பாடத்தை நினைந்து, எதனிலும் பற்றில்லாமல், பயனாக கருதாமல், லாப நஷ்டம், வெற்றி தோல்வி, கௌரவம் கௌரவம், இன்ப துன்பம் ஆகிய இவைகளைப் பாராட்டாமல், உன் எண்ணம் நிறைவேறுகிற வரையில் உனக்குரிய கடமையை நீ செய்துகொண்டே இருக்கவேண்டும் இந்தக் காரியம் செய்து இந்தியர்கள் ஆதம் பரிசுத்தம் அடைகிற வரையிற் பூரவத்து மாமுனிவர்கள் போதித்த பெருந்தகைமையான பாடத்தை மேனாட்டாருக்கு இவர்கள் உபதேசிக்கத் தக்கவர்களாகமாட்டார்கள். இப்படிச்செய்து இவர்கள் முன்னுக்கு வருவார்களா? வருவார்களென்றே நான் உள்ளுக்குள் நினைக்கிறேன்.

என் மனத்தில் தோன்றுகின்றது என்பது மாதிரிமேயல்ல. அங்ஙனே செய்ய அவர்கள் ஏற்கெனவே தொடங்கி விட்டார்கள் டாக்டரும் காதியும் இந்தியாவின் நாயக யுகளமாவார்கள். அவர்களை ரோமேயன் ரோலண்ட் (Romain Rolland) என்பவரே இந்தியப் புனருத்தாரணத்திற்கான ஸிந்து நதியும் கங்கா நதிபுமெனக் கொண்டாடுகின்றனா. அப்புனருத்தாரணத்

திற்கு வழிகாட்ட அநாயகர் இருவர்களிலொருவர் தென்னம
நாப்பநதம் பிடித்திருக்கின்றா, மற்றவா கதாநூற்பந்தம் பிடித்
திருக்கின்றார். அவாகளுடைய அழைப்புக்கிணங்கிப் பாரத மாதா
புறப்பட்டு நடுநிசியநதகாரத்தினின்று காலையருணைதயத்தை
நோக்கிச் செல்கின்றனள்; ஒட்டகப் புள் போன்று தனித்துக்
கிடந்த மூலையை விட்டு இமமை மெய்ப்பொருள் நிறைந்த உலக
மந்திரத்தில் திருமபக கூடி மகத்துவமடைவதற்கு மறுபடி முன
நடக்கின்றனள். நமது நாயகச சிரேஷ்டர்களின் ஒளிப்பந்தங்
கள இந்திய பாண்டாகாரத்தினின்று கொண்டு போகப்பட்டன
வாயினும், மேனாடில திருமபக கொளுத்தப்பட்டனவென்பதை
நாம மறவாதிருப்போமாக; நமமிடமிருநது மேற்கே போன
அவ்வொளிப் பந்தங்கள் மேனாட்டாருக்கு ஒளி வீசுகின்றன.
எனபதையும் மறவாதிருப்போமாக. அமமேனாட்டாரோ
வாழ்க்கை முறையினின்று தாக்காளிகமாய் வழுவிக் சகோதரச
சச்சரவில் அமநதிருக்கின்றனர். இங்ஙனம் ஈதல ஏற்றல், ஏற்
றல ஈதல, உதவல உதவப் பெறல, சமயத்தில் சகோதரா ஒரு
வரையொருவா நாடல்; ஒவ்வொரு நாடு ஒவ்வொரு சமயத்தில்
தோசசிபெற்றுச் சககரத்தின உச்சியில் நின்று அது சுழலுகையில்
அதோ கதிக்கு வந்து இனித தன முறை வருமபோது மற்றும்
உச்ச பதம் அடைதல் எனனும் இவையே வாழ்க்கையின்
இயற்கை முறையாம்.

A. S. P. AYYAR'S BOOKS

ENGLISH:

1.	Indian After-Dinner Stories:	6	0	0
	D B Taraporevala Sons & Co, Bombay.			
2.	Baladitya, a historical romance of Ancient India. Taraporevala	4	0	0
3	Sense In Sex and other stories of Indian Women. Taraporevala.	4	0	0
4.	Panchatantra and Hitopadesa Stories. Taraporevala.	5	0	0.
5.	Three Men of Destiny. C Coomara- samy Naidu & Sons, Madras.	3	0	0
6.	Kovalan and Kannaki. Coomarasamy	1	0	0.
7.	Slave of Ideas and other plays. Coomarasamy.	1	8	0
8.	An Indian In Western Europe. Coomarasamy.	4	0	0.
9.	The Finger of Destiny and other sto- ries. G.V.K. Swamy & Co, Kumba- konam.	1	0	0
10.	Three Famous Tales. G.V.K. Swamy.	0	10	0
11.	Two Plays of Bhasa. M.L.J. Press, Madras.	1	8	0.
12.	Funny Tales of Ind. Do	3	0	0.
13.	The Layman's Bhagavad Gita. B G. Paul & Co, Madras,	3	0	0.

14. The Mountain Rat. Coomaraswamy
Naidu & Sons. 3 0 0

TRANSLATIONS

TAMIL

1. An Indian In Western Europe.
G. V. K. Swamy & Co, 4 0 0
2. Palaya Neeti Kathigal. G. V. K.
Swamy & Co, Kumbakonam 1 4 0
3. Nava Neeti Kathaigal. G. V. K.
Swamy & Co, Kumbakonam. 1 0 0
4. Three Famous Tales G. V. K.
Swamy & Co, Kumbakonam. 0 12 0
5. Sita's Choice. C. Coomarasamy Naidu
& Sons 0 6 0
6. Slave of Ideas Do 0 6 0
7. Brahma' Way. Do 0 6 0
8. A Mother's Sacrifice Do 0 8 0
9. In the clutch of the Devil. Do 0 8 0
10. Baladitya. Do 2 8 0
11. Panchatantra and Hitopadesa Stories
C. Coomaraswamy Naidu & Sons. 3 0 0
12. Three men of Destiny. M. L. J.
Press, Madras 2 0 0
13. Kovalan and Kannaki. P. Varadachari
& Co, Madras. 0 12 0
14. Panniru Kathaigal C. Coomara-
swamy Naidu & Sons. 1 0 0

TELUGU:

1. Baladitya. V. Ramaswami Sastrulu & Sons, Madras.	2	0	0
2. Sita's Choice and other plays Do	0	12	0
3. A Mother's Sacrifice Do	0	6	0
4. Kovalan and Kannaki Do	0	12	0
5. Three men of Destiny. Do	2	0	0
6. Three Famous Tales. Do	0	8	0

MALAYALAM:

1. Baladitya. Sri Rama Vilasam Book Depot, Quilon.	1	0	0
2. An Indian In Western Europe. Sri Rama Vilasm Book Depot Quilon.	1	8	0
3. Panchatantra and Hitopadesa Stories. Sri Rama Vilasm Book Depot, Quilon.	0	12	0
4. Indian After-Dinner Stories. Do	1	8	0
5. In the Clutch of the Devil. Do	0	12	0
6. Three Men of Destiny. Do	1	0	0

KANARESE:

1. Baladitya. Students' Stationery Depot, Board High School, Kasergode.	0	14	0
2. Sita's Choice and other plays Saras- wathi Pustaka Bhandara, Mandya.	0	12	0

ORIYA:

1. A Mother's Sacrifice. New Orissa Office, Cuttack.	0	8	0
---	---	---	---



